

Treball de Fi de Grau

Títol

Evolució en la línia editorial d'El Periódico de Catalunya en el context de la venda del Grupo Zeta al grup Prensa Ibérica (2017-2021), entorn de la política catalana.

Autoria

Efren Garcia i Torrellas (NIU: 1526179) i Eros González Hervella (NIU: 1533352)

Professorat tutor

Mª Isabel Fernández Alonso

Grau

Comunicació Audiovisual	☐
Periodisme	☒
Publicitat i Relacions Públiques	☐

Tipus de TFG

Projecte	☐
Recerca	☒

Data

1 de juny de 2022

Full resum del TFG

Títol del Treball Fi de Grau:

Català:	Evolució en la línia editorial d'El Periódico de Catalunya en el context de la venda del Grupo Zeta al grup Prensa Ibérica (2017-2021), entorn de la política catalana.		
Castellà:	Evolución en la línea editorial del Periódico de Cataluña en el contexto de la venta del Grupo Zeta al grupo Prensa Ibérica (2017-2021), en torno a la política catalana.		
Anglès:	Evolution in the editorial line of Periódico de Cataluña in the context of the sale of Grupo Zeta to the Prensa Ibérica group (2017-2021), around catalan politics.		
Autoria:	Efren Garcia i Torrellas (NIU: 1526179) i Eros González Hervella (NIU: 1533352)		
Professorat tutor:	M ^a Isabel Fernández Alonso		
Curs:	2021/22	Grau:	Comunicació Audiovisual
			Periodisme
			Publicitat i Relacions Públiques
			✓

Paraules clau (mínim 3)

Català:	El Periódico de Catalunya, línia editorial, política, catalana, evolució, canvi, propietat
Castellà:	El Periódico de Cataluña, línea editorial, política, catalana, evolución, cambio, propiedad
Anglès:	El Periódico de Cataluña, editorial line, politics, catalan, evolution, change, ownership

Resum del Treball Fi de Grau (extensió màxima 100 paraules)

Català:	El Periódico de Catalunya és una publicació de gran rellevància en el panorama mediàtic català, el procés de venda de la qual va generar unes notables tensions polítiques. La venda d'una publicació d'aquestes característiques és una oportunitat per avaluar els possibles canvis editorials i tensions que es produeixen en aquest àmbit abans, durant i després del canvi de propietat. A través d'aquest estudi analitzem si han existit canvis en la línia editorial en referència a la política catalana.
Castellà:	El Periódico de Cataluña es una publicación de gran relevancia en el panorama mediático catalán, el proceso de venta de la cual generó unas notables tensiones políticas. La venta de una publicación de estas características es una oportunidad para evaluar los posibles cambios editoriales y tensiones que se producen en este ámbito antes, durando y después del cambio de propiedad. A través de este estudio analizamos si han existido cambios en la línea editorial en referencia a la política catalana.
Anglès:	El Periódico de Cataluña is a publication of great relevance in the Catalan media landscape, and the process of selling it generated notable political tensions. The sale of such a publication is an opportunity to evaluate the possible editorial changes and tensions that occur in this area before, during and after the change of ownership. Through this study we analyse whether there have been changes in the editorial line in reference to catalan politics.

“Mire vuestra merced -respondió Sancho- que aquellos que allí se parecen no son gigantes, sino molinos de viento, y lo que en ellos parecen brazos son las aspas, que, volteadas del viento, hacen andar la piedra del molino”

Cervantes Saavedra, M. D. (1953). *El ingenioso hidalgo don Quijote de la Mancha*.

Agraïments

Volem agrair a tots aquells professors que al llarg del Grau de Periodisme han despertat en nosaltres la passió de comunicar i ens han format en una de les professions més apassionants i de major responsabilitat. Sense tots ells no hauríem obtingut la visió crítica que inspira aquest estudi. No citarem noms davant del risc de deixar-nos-en algun, però sí que volem fer una menció molt especial a Maribel Fernández per la seva atenta, implicada, excel·lent i de gran professionalitat tutorització. Hem d'agrair també a Albert Sáez, director d'*El Periódico de Catalunya* per la seva atenció i per fer d'una entrevista tota una lliçó de periodisme.

Efren Garcia: Gràcies a aquella gent que tinc més a prop i que aguanta pacientment les meves passions i les meves angoixes; a la meva família per haver fet que sigui qui soc avui dia i als companys que s'han creuat al meu camí en aquests quatre anys i de qui he après tant com espero que ells hagin après de mi.

Eros González: En un moment d'eufòria com aquest cal recordar totes les persones que hi són i les que ja han marxat i agrair que totes elles m'hagin convertit en la persona que soc avui en dia. Aquest treball ha estat tot una experiència de sacrifici i gaudir de l'experiència ha estat el millor regal de tots.

Sumari

Introducció teòrico-metodològica	1
Objecte d'estudi	2
Canvi de propietat d'El Periódico de Catalunya	3
Com es defineix la línia editorial d'un mitjà?	13
Acotació del moment històric i dels seus punts clau	22
Preguntes d'investigació	28
Metodologia i fonts	29
Anàlisi de resultats	33
Avaluació temàtica	34
Identificació i valoració d'actors editorials	39
Partits polítics	39
Actors polítics unipersonals	43
Altres actors	45
Anàlisi de contingut	47
El Procés independentista	47
Un discurs diferent per a cada partit polític	53
Posició respecte als Mossos d'Esquadra	58
Consideracions sobre la llei i la judicatura	59
Economia i societat	62
Respecte a la corona	65
Conclusions	66
Bibliografia	76
Annexos	79
Annex 1 - Editorials estudiats (corpus)	79
Annex 2 - Buidat de l'anàlisi temàtica	484
Annex 3 - Quadre d'anàlisi temàtica	499
Annex 4 - Fitxes d'anàlisi de continguts	500
Annex 5 - Buidat de l'anàlisi de continguts	593
Annex 6 - Anàlisi actors editorials	600

Introducció teòrico-metodològica

En un context d'una enorme polarització social, política i mediàtica qualsevol canvi en la propietat d'un mitjà de comunicació rellevant en el panorama autonòmic i estatal té una gran significació en el procés de configuració de l'opinió pública. Aquest tipus de canvi és el que va succeir amb *El Periódico de Catalunya* l'any 2019, un diari d'una gran centralitat amb una gran força mediàtica i d'audiència que es veu reflectida en les seves xifres de difusió. L'any 2018 va arribar a assolir els 57.306 exemplars venuts en paper, una xifra que el situava segon en la classificació de diaris d'informació general d'àmbit català.¹ Immers en un període convuls, que culminaria amb la forta tensió política del procés independentista català, va esdevenir fonamental com a font d'informació de cara a la ciutadania en un procés d'elecció important.

Cal partir de la base que, tenint en compte la importància dels mitjans de comunicació en la formació del discurs (Cárdenas, 2013) en un sistema mediàtic, el Mediterrani, amb un gran paral·lelisme polític, amb tirades relativament curtes i amb una professionalització dels mitjans menor en comparació a la d'altres entorns (Hallin, Mancini, 2010,165-172), en processos de canvis de propietat com el que ens ocupa és rellevant parar atenció per entendre el seu efecte en una democràcia consolidada com la nostra.

En aquest sentit, hem considerat que la venda de l'accionariat del Grupo Zeta, i, per tant, del seu producte principal: *El Periódico de Catalunya*, en un moment convuls en l'àmbit polític i social, esdevé una oportunitat cabdal per analitzar els possibles canvis produïts en la línia editorial de la publicació amb relació a la política catalana i entendre així la possible afectació en la formació de l'opinió pública. Així mateix, un possible canvi en la línia editorial justificaria les pressions polítiques i econòmiques viscudes durant el procés del canvi de propietat i ajudaria a la reflexió sobre les

---

¹ Informació extreta del darrer informe de la Comunicació a Catalunya (2017-2018).
<https://incom.uab.cat/occ/informe/edicion.html?id=17>

relacions entre els poders econòmic, polític i mediàtic en la societat catalana i espanyola.

Objecte d'estudi

L'objectiu principal d'aquest treball de fi de grau és descriure i analitzar l'evolució de la línia editorial del mitjà generalista *El Periódico de Catalunya* entre els anys 2017 i 2021, amb relació a la política catalana. El període de temps triat obeeix al llarg procés de compravenda del grup editorial Zeta i de les seves cartelleres. D'aquesta forma volem observar les conseqüències de la transacció en la línia editorial gràcies a una comparativa cronològica. Hem optat per analitzar els dos anys i mig previs i posteriors al moment en què es va fer efectiva la compra per a tenir una perspectiva raonable que ens permeti analitzar possibles canvis en la línia editorial.

Per tal d'observar l'evolució del mitjà, i abans d'analitzar les claus del llarg procés de compravenda que explicarem en el següent apartat, hem d'obtenir una referència que ens serveixi de punt de sortida ideològic. Així doncs, prendrem d'exemple allò que asseveraven diversos articles d'opinió com el que va publicar el mitjà *La Marea* (Lluent, 2015) en el qual se situava *El Periódico de Catalunya* en un espai molt concret de l'espectre polític, proper al Partido Socialista Obrero Español (PSOE) i al seu homòleg català, el Partit Socialista Català (PSC). Aquest paral·lelisme a partir de desembre de 2015 el confirma l'estudi "El perfil ideològic de los lectores de prensa. Análisis encuestas #7deldebatededecisivo" publicat per Francesc Pujol, professor de la Facultat d'Econòmiques de la Universitat de Navarra, en el blog del centre Media, Reputation and Intangibles de la mateixa universitat².

---

² "El perfil ideològic de los lectores de prensa. Análisis encuestas #7deldebatededecisivo". Reputation-Metrics.
<https://smreputationmetrics.wordpress.com/2015/12/09/el-perfil-ideologico-de-los-lectores-de-prensa-analisis-encuestas-7deldebatededecisivo/>

Canvi de propietat d'El Periódico de Catalunya

La creació d' *El Periódico de Catalunya* no es pot entendre sense conèixer l'origen de la constitució del seu grup editorial, el Grupo Zeta. Aquest va néixer l'any 1976, quan l'estat espanyol donava les seves primeres passes cap a la democràcia, després de la mort del dictador i gràcies al somni d'Antonio Asensio Pizarro, un dels tres fundadors del grup i màxim accionista originari. El seu passat com a redactor a la secció esportiva del diari *El Correo Catalán* el va motivar a conèixer aquest món i, després d'heretar el negoci d'impremta de la seva família, va apropar-se al món editorial.³ El març de 1976, Antonio Asensio, Jerónimo Tarrés i José Ilario van reunir-se per signar la constitució d'Edicions Zeta, S.A. i van aportar un capital total de 500.000 pessetes de l'època, aproximadament 3.000 euros de l'actualitat. El capital aportat es va dividir en una primera aportació del 60% (300.000 pessetes, uns 1.800 euros) per part d'Asensio, que va ser la més nombrosa; una del 20% (100.000 pessetes, uns 600 euros) per part de Jerónimo Tarrés i, finalment, una tercera també del 20% (100.000 pessetes, uns 600 euros) que desemborsaria José Ilario.⁴

Després de la fundació d'Edicions Zeta, grup primigeni del qual sorgiria el hòlding comunicatiu del Grupo Zeta, l'editorial va donar-se a conèixer amb la que seria la seva revista emblema, *Interviú*. Mitjançant "reportatges sensacionalistes i de recerca-denúncia i nus femenins" (Reig, 2011: 238) van aconseguir atrapar al públic després de la dura repressió de l'època franquista. El coixí econòmic i el prestigi de la revista van permetre fundar-ne d'altres, que van esdevenir referents de l'època com seria la revista *Tiempo* creada l'any 1982, i obtenir la notorietat necessària per crear capçaleres de diaris generalistes com *El Periódico de Madrid*, ja extint, i finalment *El Periódico de Catalunya*.

---

³ *El País* - 21/04/2001. https://elpais.com/diario/2001/04/21/sociedad/987804015_850215.html

⁴ Vegeu "LA HISTORIA DEL GRUPO ZETA Y DE SU FUNDADOR: ZETA, UNA LETRA PARA LA LIBERTAD". Link: <https://www.grupozeta.es/nuestra-historia/>

El Periódico de Catalunya neix l'any 1978 de la mà d'Antonio Asensio Pizarro que va intentar implementar a Catalunya un diari constitucionalista, progressista i en castellà. L'objectiu de la creació del diari era ocupar un buit en el catàleg informatiu de la premsa catalana, després del tancament del primer diari del grup editorial (*Periódico de Madrid*) a causa de grans pèrdues econòmiques, i apostar pel mitjà sota la supervisió i assessorament d'un expert en premsa regional com Miguel Ángel Bastenier. L'any 1997, l'estratègia de crear una nova edició del diari en català, incentivada per subvencions públiques, va suposar tot un èxit que va aglutinar lectors i el va consagrar en el panorama català (Fontes & Menéndez, 2004). L'estil de redacció de la informació de "fàcil comprensió" i de caràcter "populista" (Reig, 1998:72) i l'estratègia de diversificació mitjançant "un microcosmos de publicacions per a tots els públics" (Reig, 1998:73) va convertir el grup en un dels pioners en aquesta línia, dotant-lo de notorietat i prestigi.

Els anys de bonança econòmica de la premsa escrita van arribar al seu declivi amb l'arribada de la crisi del periodisme convencional a partir dels anys 90 (Díaz, 2011). Una crisi marcada per la manca de confiança i d'inversió i per l'arribada de les noves tecnologies que originarien nous mitjans digitals que en l'actualitat són predominants en el periodisme. Aquest context, juntament amb la crisi econòmica mundial de 2008, va propiciar un descens en les vendes a mitjans i va afectar directament al model de negoci d'*El Periódico de Catalunya* (Díaz, 2011). Des dels seus inicis, aquesta situació va suposar greus problemes econòmics per a l'estructura del grup editorial (Reig, 1998: 74).⁵

La crisi, històrica i mundial, i les pèrdues econòmiques van suscitar un procés de canvi de propietat del diari que es començaria a planejar a principis de la dècada del 2010. L'any 2013, davant de les dificultats econòmiques del Grupo Zeta, propietari en aquell moment del mitjà generalista⁶, i de les pèrdues del mitjà de comunicació amb seu a l'Hospitalet de Llobregat, des de la directiva es va intentar vendre part del

---

⁵ L'any 1979, el Grupo Zeta va experimentar un seguit de "de pèrdues" que van derivar en "seriosos problemes financers" per la pèrdua de vendes de la seva primera capçalera, *El Periódico de Madrid*.

⁶ Ara- 13/04/2013. https://www.ara.cat/media/google-permetra-usuaris-decidir-compte_1_2313410.html

seu immobilitzat, les rotatives del Grupo Zeta. En aquest període l'estira-i-arronsa amb els treballadors els va portar a negociar per salvar l'empresa a canvi d'una retallada considerable del sou, aproximadament del 40%.

En els dos anys posteriors, cap al 2015, el Grupo Zeta en una mesura per mantenir la seva principal la capçalera, *El Periódico de Catalunya*, va refinançar el deute amb més de 20 entitats bancàries que van col·laborar en aquest llarg procés.⁷ El refinançament va tenir com a objectiu obtenir el suport econòmic de la família Lara que es va comprometre a comprar una part (el 23%) del seu accionariat. Amb aquest procés de compra, va arribar un canvi remarcable que va suposar la creació el mes de febrer de 2015 de la companyia El Periódico de Catalunya, S.L. per a l'edició del diari en els seus diferents formats. Set mesos després, el 9 de setembre, es va executar una ampliació del capital de la nova empresa acompanyada de la nova compra d'accions.

El novembre de 2015, el Grupo Zeta va donar per finalitzat el refinançament del seu deute amb la banca i els creditors, deixant-lo per sota dels 100 milions d'euros.⁸ En aquest exercici hi acabarien participant bancs com Caixabank (llavors La Caixa), BBVA i Banco Popular, que van ser els encarregats de liderar l'acció. Finalment, la compra d'accions es faria efectiva el mes de febrer de 2016. La família Lara va quedar-se amb el 5,75% de la propietat, però també hi van participar Antonio Asensio, propietari de Zeta, particularment, amb un 5,12%, i el magnat del cafè Domingo Muguiru, amb un 3,5%.

El moviment va reformular el consell d'administració del Grupo Zeta al qual es van incorporar Marta Lara García; l'empresa de la família Lara, EPC 2015 inversiones; Antonio Asensio; la firma immobiliària d'Asensio, Arkan Nueva Europa; Domingo Muguiru Revuelta; Agustín Cordón, exdirector general de la Fira de Barcelona; Pedro

---

⁷ *El Confidencial*- 24/05/2015.

https://www.elconfidencial.com/mercados/2009-03-18/el-grupo-zeta-firma-un-credito-de-245-millones-de-euros-con-24-entidades-para-refinanciar-su-deuda_1034349/

⁸ *Periodista Digital*- 11/03/2016.

<https://www.periodistadigital.com/periodismo/prensa/20160311/familia-lara-compra-575-periodico-catalunya-asensio-toma-51-noticia-689401629000/>

Fontana García, conseller de Zeta, i Conrado Carnal, director general del Grupo Zeta. Qui va deixar el consell va ser Joan Alegre, director general d'*El Periódico de Catalunya* i, fins llavors, administrador únic de l'empresa.

La pressió financera va fer que el mes de gener de 2017, Grupo Zeta posés a la venda les naus de l'empresa de rotatives Gráfica Prensa Diária, el seu últim actiu immobiliari després de la venda de les seues de les redaccions de Madrid i Barcelona.⁹ Els treballadors van descobrir el moviment a través de portals immobiliaris i la seva pressió en fer-ho públic a la resta de mitjans de comunicació va obligar a Antonio Asensio a recular a última hora.

Malgrat el refinançament de Grupo Zeta i la venda de part de l'accionariat d'*El Periódico de Catalunya*, el mes de març de 2017 el conglomerat seria incapaç de fer front al venciment dels nous crèdits i es veuria obligat a demanar una ampliació de 25 milions d'euros a les entitats bancàries.¹⁰ A fi d'aturar les nombroses pèrdues i com a mesura de l'acord pel refinançament del deute, el mitjà es va sotmetre a una auditoria del model de negoci per part de Deloitte, una de les quatre empreses auditores més grans del món amb seu a Londres. Després d'un estudi detingut del contingut publicat, els auditors van determinar que el mitjà havia de modificar la línia editorial en referència a la seva postura enfront del moviment independentista i evitar així ser "massa tous", segons va recollir *Crónica Global*.¹¹

La banca, després de l'acord per sotmetre's a una auditoria, acabaria accedint a una ampliació de capital supeditada a noves retallades i a la venda d'actius per, centrar-se en el seu producte periodístic segons afirmaven des del Grupo Zeta.¹² L'exemple van ser els segells de la unitat editorial Ediciones B, que el 3 de juliol del

---

⁹ *Economía Digital*- 17/01/2017.

https://www.economiadigital.es/empresas/grupo-zeta-vende-la-sede-de-sus-rotativas-por-19-5-millones-188403_102.html

¹⁰ *Economía Digital*- 29/03/2017.

https://www.economiadigital.es/empresas/grupo-zeta-banca_402309_102.html

¹¹ *Crónica Global*-24/04/2018

https://cronicaglobal.lespanol.com/business/grupo-zeta-busca-viabilidad_136445_102.html

¹² *El País*- 08/04/2017. https://elpais.com/cultura/2017/04/07/actualidad/1491551416_171535.html

mateix any serien venuts a l'empresa editorial Random House per una quantitat de quaranta milions d'euros.

El panorama polític a Catalunya durant l'any 2017, sobretot a la tardor, havia afectat les vendes d'*El Periódico de Catalunya* per la seva posició flexible enfront de l'independentisme. Els usuaris a favor del constitucionalisme es queixaven d'opinions del diari que no condemnaven les accions dels polítics, mentre que els partidaris de l'escissió catalana afirmaven que volien deixar de consumir diaris que anessin en "la línia constitucionalista i a favor de la unitat d'Espanya".¹³ La venda de diaris va caure al voltant d'un 14% en aquells mesos en comparativa amb els mateixos mesos de l'any anterior.¹⁴

L'any 2018 va començar de forma convulsa amb el tancament de dues revistes que havien marcat època com ho era *Tiempo*, però sobretot el que havia estat el trampolí empresarial i diferenciador del grup editorial, *Interviú*.¹⁵ Després de quatre dècades de publicacions, els mandataris van decidir finalitzar les tirades d'ambdues revistes tot adherint-se a un comunicat en el qual van reportar importants pèrdues que rondaven els set milions d'euros en el darrer lustre i una caiguda de difusió del 80% en els darrers deu anys.

Les notícies sobre els problemes econòmics del grup no s'aturaven, ja que al febrer d'aquell mateix any, el Grupo Zeta encapçalat per Antonio Asensio va presentar un expedient de regulació d'ocupació (ERO) contra 177 dels 383 empleats del moment. L'acomiadament suposava fer fora prop del 46% de la plantilla de la capçalera més rellevant del seu *hòlding* i trencar els compromisos adquirits amb el comitè d'empresa.¹⁶

---

¹³ *El Confidencial Digital*- 6/11/2017.

<https://www.elconfidencialdigital.com/articulo/medios/Bajas-suscriptores-Vanguardia-Periodico-independencia/20171105221609087319.html>

¹⁴ *El Confidencial Digital*- 6/11/2017.

<https://www.elconfidencialdigital.com/articulo/medios/Bajas-suscriptores-Vanguardia-Periodico-independencia/20171105221609087319.html>

¹⁵ *Info Libre*- 8/01/2018.

https://www.infolibre.es/medios/grupo-zeta-anuncia-cierre-revistas-interviu-tiempo_1_1149486.html

¹⁶ *Crónica Global*- 19/02/2018.

https://cronicaglobal.elespanol.com/business/grupo-zeta-ere-empleados-periodico_122231_102.html

Després de la primera auditoria de Deloitte, l'any 2017, el mitjà no va acabar d'implementar tots els preceptes indicats i no va ser fins al febrer del 2018, i després de demanar un nou crèdit per fer front als pagaments, quan es va començar a incidir en les indicacions de l'empresa anglesa.¹⁷ Una primera mostra d'aquest canvi va ser la marxa del dibuixant Ferreres, ferm defensor de l'independentisme català. En una entrevista concedida per Albert Sáez, actual director del diari *El Periódico de Catalunya*, als autors d'aquest treball de final de grau (TFG) va confirmar el canvi de línia editorial a propòsit de l'independentisme.¹⁸

Un mes després el grup de comunicació multimèdia Vocento va començar donar el tret de sortida a la pluja d'ofertes a la qual, posteriorment, s'afegiria el Grupo Planeta (propietari de *La Razón* i Atresmedia). Segons *El Español*, aquest grup editorial comptaria amb el suport del govern de Mariano Rajoy, que hauria demanat a través de Soraya Saez de Santamaria que entrés en l'operació i que s'assabentés de l'interès de Jaume Roures, del qual parlarem més endavant.¹⁹ L'article del mitjà parla de "lluïta contra l'independentisme", de "benedicció", de "proximitat" i de "favors" de la Moncloa. Alguns mitjans van apuntar aquest moviment en l'àmbit polític, en un suposat interès del Govern Espanyol en dur a terme certa ingerència política en l'àmbit mediàtic català.

Jaume Roures, propietari de Mediapro, no va amagar en cap moment la seva intenció de comprar el Grupo Zeta i va iniciar el procés de compra l'any 2018. *El Independiente* confirmava aquest punt en un article en el qual es van revelar les tensions des dels sectors constitucionalistes pel marcat perfil independentista de l'empresari català i pel risc que aquest canvi de propietat suposés un canvi de línia

---

¹⁷ *Crónica Global*-24/04/2018

https://cronicaglobal.elespanol.com/business/grupo-zeta-busca-viabilidad_136445_102.html

¹⁸ Informació extreta de l'entrevista presencial feta a Albert Sáez, actual director de *El Periódico de Catalunya*, a la seva seu a Hospitalet del Llobregat, el 17/02/2022

¹⁹ *El Español*- 23/03/2018.

https://www.elespanol.com/invertia/medios/20180323/moncloa-planeta-compre-grupo-zeta-combatir-proces/293971767_0.html

editorial.²⁰ El diari, en aquell moment, ja s'havia mostrat clarament contrari al procés d'independència català. L'article recull declaracions a Radio Marca en les quals Roures confirmava les interferències, del que anomenava "poders fàctics", en les negociacions. Un article publicat per *Crónica Global* afirmava que l'operació no agradava al Govern central²¹.

Per la seva banda, un dels partits que integraven el Govern de la Generalitat, Esquerra Republicana de Catalunya (ERC), es va mostrar contrari a la compra de Zeta per part del grup editorial d'origen canari, Prensa Ibérica. Segons *El Español*, aquest partit hauria pressionat al govern central per formalitzar la transacció amb el grup multimèdia de Jaume Roures, proper ideològicament al partit republicà.²²

A finals de l'any 2018, i amb moltes ofertes sobre la taula (Vocento, Grupo Planeta, Prensa Ibérica i el Grupo Mediapro), les negociacions s'havien refredat i el bufet d'advocats Cuatrecasas, al qual s'incorporaria Soraya Sáez de Santamaría l'11 de març de 2019²³, va reactivar la venda al grup editorial.²⁴

Finalment, el 19 d'abril de 2019 es va oficialitzar la venda del Grupo Zeta a Prensa Ibérica, primer a través del document publicat per la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència (CNMC)²⁵ i després a través de la premsa.²⁶

---

²⁰ *El Independiente*- 27/01/2019.

<https://www.elindependiente.com/politica/2019/01/27/roures-el-periodico-de-cataluna/>

²¹ *Crónica Global*- 26/01/2019.

https://cronicaglobal.elespanol.com/business/jaume-roures-poderes-facticos-impiden-comprar-periodico_217164_102.html

²² *El Español*- 31/01/2019.

https://www.elespanol.com/invertia/medios/20190131/erc-presiona-moncloa-desbloquee-venta-zeta-roures/372463908_0.html

²³ Comunicat del bufet Cuatrecasas. 11/03/2019.

<https://www.cuatrecasas.com/es/spain/articulo/soraya-saenz-de-santamaria-se-incorpora-a-cuatro-casas-como-socia-del-area-de-mercantil-para-liderar-la-practica-de-corporate-com>

²⁴ *El Confidencial*- 17/09/2018.

https://www.elconfidencial.com/comunicacion/2018-09-17/grupo-zeta-venta-prensa-iberica-vocento-roures_1616306/

²⁵ Document de la CNMC oficialitzant la compra del Grupo Zeta per part de Prensa Ibérica.

17/04/2019. https://www.cnmc.es/sites/default/files/2638523_4.pdf

²⁶ *El País*- 18/04/2019. https://elpais.com/sociedad/2019/04/18/actualidad/1555605794_968003.html

Si bé diverses parts van confirmar que l'oferta econòmica de Jaume Roures i Mediapro era la millor de les rebudes, la banca es va negar a concedir la quitança a l'empresari català i va fer decantar finalment l'operació cap al costat de Prensa Ibérica.²⁷

El procés de compra i l'entrada en joc dels interessos del govern central i del govern de la Generalitat de Catalunya posen de manifest i contrasten la vigència de l'estudi sobre els sistemes mediàtics dut a terme pels investigadors Daniel Hallin i Paolo Mancini. Una de les característiques principals del model pluralista polaritzat, característic als països mediterranis del sud d'Europa com Espanya, és l'intervencionisme governamental on "molts partits rivalitzen pel poder i control dels mitjans" (Hallin, Mancini, 2010: 165-172).

En aquest procés de compra, és interessant analitzar el perfil ideològic i el recorregut professional de cada un dels professionals que han ocupat el càrrec de director d'*El Periódico de Catalunya* per observar-ne l'evolució.

En primer lloc, trobem Enric Hernández, qui fou director del diari entre 2010 i 2019. Llicenciat en Ciències de la informació a la Universitat Autònoma de Barcelona, va iniciar la seva trajectòria al diari *Avui*. Poc temps després, l'any 1998 va incorporar-se a *El Periódico de Catalunya* com a cap de política. L'any 2006 va ser nomenat sotsdirector durant tres anys, fins que va marxar per dirigir l'edició catalana d'*El País*. Un any després, el febrer de 2010, va tornar i va ser nomenat director d'*El Periódico de Catalunya*. El maig de 2019 va deixar la direcció en ser substituït per Ana Cristeto en mig del procés de venda del Grupo Zeta a Prensa Ibérica, i va ocupar la direcció d'informació i actualitat de RTVE fins a l'agost de 2021.

Un article publicat pel *Huffpost* amb data de maig de 2019 va recollir unes declaracions de Pablo Iglesias, exlíder de la formació política Unidas Podemos, en les quals va titllar Hernández de ser proper ideològicament al PSOE per la seva

---

²⁷ *Diario.es*- 19/02/2019.

https://www.eldiario.es/economia/mediapro-contraoferita-millones-grupo-zeta_1_1688758.html

intenció de fer una cúpula propera al partit vermell i crear el que anomenava la “tele PSOE”.²⁸

La seva successora va ser Ana Cristeto que va ocupar el càrrec del maig de 2019 fins al juny de 2020, quan va ser substituïda per Albert Sáez. Graduada en periodisme a la mateixa *alma mater* que el seu predecessor, va iniciar la seva carrera professional com a redactora a la secció d'economia de *La Vanguardia*. Poc després va ocupar un càrrec a la redacció de la delegació catalana del diari *Expansión* i més tard a la *Gazeta de los Negocios*. L'any 2011 va tornar a Catalunya per incorporar-se a la delegació catalana d'Europa Press. Finalment, el maig de 2019, just en el moment de la compra del Grupo Zeta per part de Prensa Ibérica, es va convertir en la directora d'*El Periódico de Catalunya*.

Tot i que no hi ha gaire literatura sobre la periodista nascuda a Santa Coloma de Farners, un article publicat per *El Confidencial* afirma que la decisió d'incorporar a Cristeto va obeir a la seva postura ideològica, més “moderada”.²⁹

El darrer i actual director, Albert Sáez, va ocupar el càrrec el mes de juny de 2020 i encara en l'actualitat ocupa la mateixa posició. Doctorat en periodisme per la Universitat Ramon Llull, Sáez va treballar en mitjans com *Catalunya Ràdio* i *El Observador* fins que l'any 1998 va ser nomenat director adjunt del diari *Avui*. Després de vuit anys al capdavant del mitjà català, el 2006 va passar a formar part de l'equip editorial d'*El Periódico de Catalunya*. Poc temps després, al desembre d'aquell mateix any, seria nomenat secretari de Mitjans de Comunicació del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació, de la Generalitat de Catalunya i dos anys després va presidir el consell de govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. El març de 2010 anunciaria el seu retorn a *El Periódico de Catalunya* com a director adjunt, renunciant així al seu antic càrrec. L'any 2020,

---

²⁸ *Huffpost*- 05/09/2019.

https://www.huffingtonpost.es/entry/el-duro-adjetivo-de-pablo-iglesias-para-hablar-de-enric-hernandez-nuevo-director-de-informativos-de-tve_es_5d70d8b2e4b09bbc9efa2f64

²⁹ *El Confidencial*- 25/05/2019.

https://www.elconfidencial.com/comunicacion/2019-05-25/el-periodico-catalunya-anna-cristeto-director-a_2022894/

després d'anys a l'empresa, i de convertir-se en responsable de transformació digital, va ser nomenat director.

Un article del mitjà digital *E-notícies* publicat l'abril de 2011, quan va marxar de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) per tornar a *El Periódico de Catalunya*, va posar el focus en la seva afinitat amb Esquerra Republicana Catalana, partit que l'havia nomenat als càrrecs de secretari i de president de la CCMA.³⁰

---

³⁰ *E-notícies*- 20/04/2011.

<https://comunicacion.e-noticias.es/la-evolucion-ideologica-de-albert-saez-52315.html>

Com es defineix la línia editorial d'un mitjà?

Abans de poder analitzar i comparar la línia editorial d'*El Periódico de Catalunya*, primer caldrà conèixer com es defineix aquest concepte i quines són les seccions i els elements d'un diari que la componen.

Pel periodista, investigador i docent argentí, Arrueta (2015: 200), la línia editorial d'un mitjà manté una relació estreta amb el vessant acadèmic i investigador i la cataloga "com la matriu de comprensió, interpretació i resignificació de la realitat social; com a base imprescindible per a comprendre la raó dels productes periodístics". La definició obre la porta a un estudi de la línia editorial del mitjà des d'un prisma diferent, fent èmfasi en com es publica i no en què es publica; relacionant la "resignificació de la realitat social" d'Arrueta des de l'àmbit de la paraula. Un exemple clar seria l'estudi fet per Valdeón García (2007: 97-118), periodista, docent a la Universitat d'Oviedo i investigador. García va analitzar la freqüència amb la qual s'empraven els termes "separatista" i "terrorista" en les publicacions que tractaven d'ETA el juny de 2004, dos mesos abans de l'atemptat de l'11M en el qual van explotar 4 trens a l'estació d'Atocha a Madrid, van perdre la vida 193 persones i al voltant de 2.000 van resultar ferides.

En aquest exemple, l'atemptat va ser obra de terroristes pròxims intel·lectualment a Al-Qaeda i al Grup Islàmic Combatent Marroquí, però en un inici, i per assiduïtat, mitjans de gran renom com *El País* o *ABC* l'endemà van obrir les seves respectives edicions culpant-ne a ETA. Això va succeir en part per la influència estatal, però també per la "resignificació de la realitat social" de la qual parlava César Arrueta.³¹ El cas d'ETA és un bon exemple tant de la teoria del "framing" com de la del "labelling" (etiquetatge) tractada aquesta última per primer cop per Baker (2006). La teoria es basa en el fet que si un autor o mitjà selecciona una paraula per a nomenar un grup, un esdeveniment o una persona, aquesta influència indirectament l'opinió pública sobre el grup, l'esdeveniment o el personatge.

---

³¹*Libertad Digital*- 10/03/2014.

<https://www.libertaddigital.com/fotos/portadas-11-marzo-2004-espana-1007269/>

Un altre punt de vista sobre la línia editorial l'aporta Aznar (1999: 96), periodista, doctor en filosofia, catedràtic d'ètica pública i de la comunicació, professor d'història del pensament polític modern i membre de la comissió d'arbitratge, queixes i deontologia de la Federació d'Associacions de Periodistes d'Espanya (FAPE). Aznar explica que la línia editorial no es manté constant i inalterable i la defineix de la següent manera: "Es diu línia editorial d'un mitjà, l'orientació permanent de les seves publicacions: intencionalitat dels seus editorials, selecció dels seus columnistes, personatges que s'entrevisten o que se silencien, fets que es destaquen o que s'ometen, enfocament habitual de les notícies". Al mateix text remarca un altre aspecte primordial per aprofundir en el concepte de línia editorial d'un mitjà, la investigació mantinguda en el temps: "és necessari un seguiment crític de les seves edicions o emissions i de les seves reaccions enfront dels fets".

L'autor valencià respon a una pregunta que molts estudiosos intenten esbrinar, com es defineix la línia editorial d'un mitjà? Segons el seu text, els mitjans han de respondre a preguntes com ara: "Volen un mitjà dedicat a l'esport? A les notícies? A l'entreteniment? A la cultura? A la política? A l'economia? A la religió? A la faràndula?" (Aznar, 1999: 96). D'aquesta forma s'obté la base per orientar la intencionalitat del contingut i de la línia editorial. Aznar defineix la seva utilitat en els contextos on apareixen els "dilemes ètics que generen una agenda difusa o indefinida", i per la seva contrapart: "una agenda definida és una presa de posició, implica una decisió ètica i unes regles de joc clares, susceptibles d'acords o desacords, d'examen i de discussió".

Ara que podem entendre la intencionalitat de la línia editorial d'un mitjà, cal una unificació de criteris interns per a tots els periodistes que publiquen en el mateix mitjà. Amb aquest objectiu es van crear els "llibres d'estil" que, segons Aznar (1999: 96), són "textos constitucionals dels mitjans i en ells ja no es recullen només les normes d'estil sinó també els criteris deontològics interns, o la identitat ideològica del mitjà". La seva rellevància ha transcendit d'eina de treball pels periodistes a "constitució d'una expressió de la voluntat autoreguladora de l'empresa i un reflex de

la seva línia editorial, permetent a més al públic un millor coneixement dels seus mitjans" segons Aznar. L'evolució dels llibres d'estil, en la seva opinió, ha estat exponencial en els darrers anys. Cal tenir en compte que en els seus inicis eren petites indicacions lingüístiques i ara inclouen criteris lingüístics, deontològics i ideològics. Quan apareixen tots tres criteris, l'autor afirma que en la comunitat periodística ja es fa referència a "llibres d'estil de segona generació" a diferència dels llibres d'estil primigenis.

Finalment, per conèixer l'opinió del mateix mitjà sobre quin és el significat de "línia editorial", vam preguntar al seu director actual, Albert Sáez. Per al director d'*El Periódico de Catalunya*, la línia editorial és: "Allò que ens aplega com a comunitat, en el nostre cas, totes les informacions i interessos compartits que apleguen a la comunitat que envolta a *El Periódico de Catalunya*. Tots els interessos es resumeixen en el nou redisseny del diari que convergeix en el nou logo, una lletra "P" i simbolitza els valors que mouen la nostra comunitat: Persona, Planeta i Progrés". Les tres paraules formen una frase que segons Albert Sáez defineix l'esperit del mitjà: "Aconseguir el progrés de les persones sense carregar-se el planeta".³²

Un cop analitzat el marc teòric relatiu a la línia editorial, i després d'observar les definicions de diferents autors, periodistes i investigadors, analitzarem els diferents elements d'*El Periódico de Catalunya* en els quals s'hi recull la seva línia editorial. Després d'entrevistar Albert Sáez, i d'acord amb les seves respostes, podem assenyalar els diversos que ell mateix va indicar.

---

³² Informació extreta de l'entrevista presencial feta a Albert Sáez, actual director de *El Periódico de Catalunya*, a la seva seu a Hospitalet del Llobregat, el 17/02/2022

Elements que defineixen la línia editorial a *El Periódico de Catalunya*

Editorial

És cert que existeixen altres elements en els quals es pot trobar la línia editorial del mitjà, però només al peu dels articles editorials de la versió impresa del diari hi podem identificar un missatge explícit que indica que: "l'opinió del diari s'expressa només als editorials", fet que ens mostra la centralitat d'aquest element i el seu pes en la formulació de la línia editorial.³³

Tal com hem vist en les definicions de la línia editorial d'un mitjà, aquesta reflexa exclusivament l'opinió del diari en els diferents apartats. Una cita de James Gordon Bennet, director del *New Cork Herald* ho exemplifica a la perfecció: "Jo llogo tots els cervells que necessito per 25 dòlars a la setmana (referint-se als editorialistes)"³⁴. El sentit d'aquesta frase l'explica el periodista Àlex Grijelmo (2014) que afirma que l'editorial "no conté, per tant, posicions personals, sinó les de l'intel·lecte col·lectiu que es troba després de la publicació del diari o revista". Manuel Graña González, un dels autors més prolífics en aquest gènere d'opinió a finals del segle XIX i principis del XX, va escriure sobre aquest aspecte al seu llibre "L'Escola de Periodisme", on va afirmar: "generalment no se signa, no és l'autor qui opina, afirma o nega, acusa o enalteix, sinó el conjunt del diari com a empresa o institució, que s'adopta també la representació unànime del seu públic. Qui ho escriu perd en personalitat en sotmetre el seu criteri personal al de l'empresa, però guanya en autoritat per la influència que té en la societat l'opinió del diari com a institució." (Graña, 1930: 226-228).

La finalitat d'aquestes peces ha estat motiu d'estudi per part de diversos investigadors. Graña (1930) va definir l'objectiu de l'editorial com: "la interpretació o comentari de les notícies però sense prescindir dels elements informatius, que

---

³³ Cita directa dels editorials del *Periódico de Catalunya* dins de la secció d'opinió de l'edició en paper.

³⁴ Vegeu *El editorial, el suelto y la crítica: Proyecto Mediascopio Prensa: la lectura de la prensa escrita en el aula* (2009) <https://bit.ly/3sVpOIk>

donen peu a l'opinió. [...] la narració del mateix ha de ser ordenada o exposar-se lògicament, aportant molta informació, molta memòria, molta dialèctica i poca emotivitat agressiva. En comptades ocasions, en els editorials s'apela a la grandiloqüència i, per contra, l'elocució ha de ser senzilla i sense pretensions d'art literari o purisme exagerat". D'altra banda, (Santamaría, 1990: 65) va definir els propòsits dels editorials en quatre punts: "explicar els fets, oferir els seus antecedents, formular judicis i predir el futur".

Un altre aspecte destacable és la catalogació d'editorials per part de diversos autors. Històricament, Graña (1930: 246-247) en un primer manual de periodisme en espanyol feia menció a l'editorial sense fer encara una diferenciació tipològica dels gèneres d'opinió. Diferenciava els diferents tipus d'editorials segons: "el grau d'intencionalitat de qui els escrivia". Les catalogacions eren complicades i es barrejaven conceptes, però Graña creia que comptar amb "una tipologia era essencial per a la didàctica del periodisme". A través de la intencionalitat de qui escrivia l'editorial, diferenciava entre: "editorial informatiu, en el qual l'articulista pretenia informar i el contingut del qual eren fets escarits i precisos; editorial interpretatiu, en el qual als fets s'hi agregaven causes, possibles efectes o conseqüències, altres fets relacionats, idees o conclusions que el periodista deduïa d'ells, mitjançant la discussió i l'argumentació; editorial persuasiu, que afegiria la necessitat de convèncer, inculcar en l'ànim del lector aquesta interpretació, utilitzant una major habilitat dialèctica i un major coneixement del problema i del públic; editorial incitatiu, la finalitat del qual és induir a l'acció, per al que es requeria la suma dels anteriors; i un últim tipus, l'editorial estètic o còmic, bastant inusual, en el qual l'articulista es proposava entretenir mitjançant l'ús de l'enginy, l'humor o la imaginació".

Més endavant, Núñez Ladevéze (1995: 100-104), investigador, escriptor i periodista espanyol amb gran experiència com a redactor d'opinió en mitjans com *Nuevo Diario* o *Diario 16*, va identificar dues classes d'editorials: "els explicatius, dels quals no es dedueix cap opinió directa, i els de tesis o opinió, en els quals s'expressa clarament l'actitud que es defensa o s'ataca".

Finalment, trobem una tercera classificació aportada pel professor Martínez (1990: 101) en afirmar que existeixen tres tipus d'editorials: "el polèmic, l'interpretatiu i l'objectiu-analític". I una quarta per part del destacat escriptor, periodista, docent, investigador i antic membre de l'Acadèmia Boliviana de la Llengua, Rivadeneira Prada (1977: 217-219), qui va classificar els editorials en: "expositius, explicatius, combatius, crítics, apologètics, admonitoris i predicatius".

En qualsevol cas, Kayser (1964: 52), polític i periodista francès que va fer grans contribucions al camp dels gèneres d'opinió i de la seva segmentació, va declarar que els editorials: "comprometen ostensiblement la responsabilitat del diari", demostrant així el pensament que altres estudiosos promulgaven des de feia anys.

Semàfors

Un altre dels elements que constitueixen la línia editorial a *El Periódico de Catalunya*, són els semàfors. Es tracta d'infografies que apareixen a la secció d'opinió del diari, mitjançant colors i puntuacions. Dins del període estudiat, els semàfors van patir un redisseny, però van mantenir l'esperit de valorar positivament o negativa els protagonistes de l'actualitat sigui en local o internacional. Aquesta secció fa una valoració numèrica primer i qualitativa després dels protagonistes principals d'acord amb les seves accions sota el criteri del diari. Polítics, artistes, futbolistes, empresaris i influenciadors són alguns dels protagonistes d'aquesta secció al llarg temps analitzant. Aquesta gran varietat demostra una gran diversitat en la selecció amb la intenció de definir la línia editorial en la seva màxima amplitud.

Tot i no explicitar-se al mateix diari, com si s'explicita en els editorials, els semàfors formen part clarament de la línia editorial de *El Periódico de Catalunya* i així ho confirma Albert Sáez en l'entrevista concedida el passat 17/02/2022 des de la nova redacció a l'Hospitalet del Llobregat.

Portada

Si bé aquesta afirmació pot ser més delicada i qüestionable, considerem que la portada del diari és un dels elements que conformen la línia editorial d'un mitjà. Tots els elements gràfics i de titulació que s'hi representen conformen l'opinió del mateix davant de les notícies exposades. Aquest és el primer element que rep el lector i, per tant, és un element diferenciador respecte a la resta de competidors. És evident la gran rellevància de la portada de l'edició del diari de paper a l'hora de mostrar la seva ideologia al lector, ja que és un element que fins i tot es manté amb l'arribada de les capçaleres digitals.

En aquest sentit, Albert Sáez confirma: "Històricament ha estat així. Avui en dia, si ho mirem en el conjunt de la nostra audiència l'impacte quantitatiu de la portada de paper és molt petit. Però sí que és veritat que la portada de paper, compartida a les xarxes socials i a altres llocs, és on la gent busca quina és la personalitat del diari".

Tira còmica editorialitzada

El darrer apartat que conforma la línia editorial d'*El Periódico de Catalunya* és la tira còmica il·lustrada per un professional ninotaire que caricaturitza la notícia més rellevant del moment amb un to humorístic i/o satíric en un espai compartit amb l'editorial del dia. En el cas que ens ocupa, la tira còmica editorialitzada va desaparèixer amb el nou disseny instaurat amb l'entrada l'any 2020 i amb l'arribada del mateix Sáez a la direcció del mitjà. Sáez va arribar amb l'objectiu de modernitzar l'edició i d'acostar-lo a les tendències actuals.

En aquest sentit, la tira còmica a *El Periódico de Catalunya* ha estat motiu de polèmica en els darrers anys, ja que al juliol de l'any 2017 un dels ninotaires més emblemàtics del diari, Miquel Ferreres, conegut artísticament pel seu cognom, va ser apartat de la secció editorial i posteriorment va ser acomiadat en el segon Expedient de Regulació d'Ocupació (ERO) impulsat per l'empresa el febrer de 2018. Ferreres al·legaria que "ja no se sentia inclòs al diari", que havia variat la seva línia editorial

en un tema crucial com ho era la política catalana, i més en concret en referència al procés independentista català.³⁵

Al voltant d'aquest element editorial existeix un gran volum de literatura acadèmica, ja que la diferència de valor atorgat entre alguns acadèmics i investigadors i els mateixos mitjans de comunicació és un clar motiu de controvèrsia. Segons el dibuixant i il·lustrador Pato (2006), la tira còmica té un gran component de línia editorial, perquè "estàs fent un editorial i estàs creant una opinió amb el teu dibuix [...]". És un editorial en clau d'humor. Efectivament, perquè les caricatures o les vinyetes en premsa compleixen, moltes vegades, aquesta funció editorialitzant". Un altre exemple de falta de consideració el recullen Tejeiro Salguero i León Gross (2009) quan es queixen que a: "L'obra acadèmica de referència a Espanya, *'El comentari periodístic. Els gèneres persuasius'*, de la professora Luisa Santamaría Suárez, de la Universitat Complutense de Madrid (1990), només dedica a les vinyetes —que no arriba a definir, i a les quals denomina 'caricatures polítiques'— 18 línies de les seves 179 pàgines. En definitiva, es posa en relleu l'escassa rellevància concedida al gènere, en contrast amb les 16 pàgines dedicades a l'editorial, 20 a la columna, 22 a la crítica, 16 al sòl o glossa, i fins i tot les cartes al director, que obtenen 13 línies més que les vinyetes".

Entre la comunitat periodística i editorial hi ha una disparitat d'opinions entorn de la figura de la tira còmica i en les properes línies recuperarem allò que alguns investigadors han escrit al respecte. Les tires còmiques i vinyetes reben part de suport d'alguns investigadors i periodistes, Morán Torres (1988) defensa una igualtat de forces entre la tira gràfica i l'editorial convencional en afirmar que: "El cartoon és, veritablement, una modalitat d'article editorial; la representació dibuixada, en comptes d'escrita, de l'opinió del mitjà". Tamayo (1988) afegeix: "La caricatura editorial constitueix una expressió gràfica i artística essencialment periodística [...]". El seu propòsit és manifestar gràficament l'opinió del seu diari sobre esdeveniments de la màxima actualitat", una definició que ens transmet directament a la funció de

---

³⁵ Informació extreta de l'entrevista presencial feta a Albert Sáez, actual director de *El Periódico de Catalunya*, a la seva seu a Hospitalet del Llobregat, el 17/02/2022

l'editorial. En aquest sentit, s'hi suma Cebrián Herreros (1992) en afirmar que la caricatura pot complir una funció "editorializant".

Acotació del moment històric i dels seus punts clau

El procés de canvi de propietat d'*El Periódico de Catalunya* coincideix amb un moment social i polític històric a Catalunya i a Espanya que justifica l'acotació temàtica d'aquest treball. En el període del 2017 al 2021, Catalunya viu immersa en un procés transversal de gran repercussió que s'acabarà definint en el temps com el "procés independentista català" o "procés d'independència".

Cal cercar l'origen del procés en una creixent desafecció amb les polítiques del govern d'Espanya que van generar un augment en les accions d'ideologia independentista. Els dos principals elements que defineixen el punt de partida d'aquest moviment són, d'una banda, una consulta popular no vinculant celebrada a Arenys de Munt l'any 2009 i en la qual veïns de la localitat, immigrants i joves majors de setze anys, van votar sota la pregunta: "Està d'acord que Catalunya esdevingui un Estat de dret, independent, democràtic i social, integrat a la Unió Europea?". El resultat (96,2% a favor, 2,3% en contra i 1,1% en blanc), tot i que cal considerar-lo simbòlic, va impulsar diverses onades de consultes municipals no vinculants a tot Catalunya.³⁶ D'altra banda, el segon element a considerar en l'inici del procés va ser la manifestació sobiranista que va tenir lloc el 10 de juliol de 2010 i que va mostrar una postura contrària a la sentència que el Tribunal Constitucional havia dictat el 28 de juny del mateix any i que va retallar l'Estatut d'autonomia aprovat en referèndum l'any 2006.³⁷

L'any 2013 el Parlament va aprovar una Declaració de sobirania i del dret a decidir del poble de Catalunya i va convocar un referèndum el 9 de novembre.³⁸ Després de la suspensió del referèndum i de la seva redefinició com a consulta popular per part

---

³⁶ Document de la consulta popular d'Arenys de Munt- 13/09/2009. <https://web.archive.org/web/20090902080112/http://www.coc130909.org/documents/PROTOCOL%20CONSULTA.pdf>

³⁷ *El País*- 10/07/2010. https://elpais.com/elpais/2010/07/10/actualidad/1278749824_850215.html

³⁸ Document del Parlament de Catalunya, on s'aprova la Declaració de sobirania i del dret a decidir del poble de Catalunya- 23-01-2013. <https://www.parlament.cat/document/intrade/7094>

del Tribunal Constitucional, finalment se celebraria com a procés participatiu.³⁹ Més de 2 milions de ciutadans van votar d'acord amb una doble pregunta: “Vol que Catalunya esdevingui un Estat?” i “En cas afirmatiu, vol que aquest Estat sigui independent?”. El resultat va tornar a esdevenir favorable a la independència amb un 80,76% dels vots pel Sí-Sí, un 10,07% dels vots pel Sí-No i un 4,54% dels vots pel No.⁴⁰ Tot i que el resultat tampoc es podia prendre en consideració, el volum de votants el feia ja molt significatiu. El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va acabar inhabilitant el president de la Generalitat, Artur Mas, la vicepresidenta, Joana Ortega, i la consellera d'educació, Irene Rigau, per l'organització del procés participatiu.⁴¹

A continuació, el govern va convocar unes eleccions al Parlament de Catalunya que els partits independentistes van considerar plebiscitàries.⁴² Si bé el setembre de 2015 els partidaris de la independència no van aconseguir més del 50% dels vots, sí que van obtenir una majoria parlamentària que promouria, ja en el 2017 el clímax sociopolític del procés.⁴³

El 6 de setembre s'aprovaria la Llei 19/2017 del referèndum d'autodeterminació de Catalunya que seria suspesa cautelarment un dia més tard.⁴⁴ El 8 de setembre es va aprovar la Llei de transitorietat jurídica i fundacional de la República que s'havia presentat el 28 d'agost; aquesta va ser anul·lada pel Tribunal constitucional el dia 12 del mateix mes.⁴⁵ L'onze de setembre l'Assemblea Nacional Catalana va organitzar una concentració per demanar la independència a la qual van assistir un milió de

---

³⁹ *Vilaweb*-26/03/2014.

<https://www.vilaweb.cat/noticia/4181485/20140326/tribunal-constitucional-topa-sobirania-catalunya.html>

⁴⁰ *El País*- 10/11/2014. https://elpais.com/politica/2014/11/09/actualidad/1415542400_466311.html

⁴¹ Sentència del Tribunal Superior de Justícia- 13/10/2016.

https://www.aelpa.org/actualidad/201703/SENTENCIA_9N.pdf

⁴² *Ara*- 14/01/2015.

https://www.ara.cat/politica/artur-mas-eleccions-plebiscitaries-erc-oriol-junqueras_1_1960252.html

⁴³ *Ara*- 25/09/2015. <https://eleccions.ara.cat/parlament-27s>

⁴⁴ Document de l'aprovació de la llei-06/09/2017.

<https://www.boe.es/ccaal/dogc/2017/7449/f00001-00012.pdf>

⁴⁵ Document de l'aprovació de la llei- 08/09/2017.

<https://portaldogc.gencat.cat/utillsEADOP/PDF/7451A/1633636.pdf>

persones segons les xifres de la Guàrdia Urbana.⁴⁶ La segona part del mes de setembre va estar marcada per registres policials i embargaments de paperetes i cartells, així com per la censura del web del referèndum per part de la Guàrdia Civil i per una constant resposta social.⁴⁷ El 20 de setembre, la Guàrdia Civil va activar una macrooperació policial per aturar el referèndum, que acabaria amb 14 detinguts i amb l'embargament de 10 milions de paperetes. Arreu de Catalunya es produïren mobilitzacions de protesta, la més destacada davant de la Conselleria d'Economia, un dels punts que eren escorcollats per aquest cos policial.⁴⁸

Al mig d'un clima de màxima tensió el dia 1 d'octubre es va celebrar un referèndum de caràcter vinculant responnent a la pregunta: "Voleu que Catalunya sigui un estat independent en forma de república?".⁴⁹ Davant l'amenaça del govern d'Espanya de clausurar les escoles que s'havien de fer servir com a col·legis electorals, a molts centres s'hi van organitzar actes que durarien tot el cap de setmana. Així doncs, la nit del 30 de setembre molts ciutadans van dormir-hi dins. Les urnes van ser traslladades per particulars que s'havien encarregat de recollir-les i amagar-les en els seus domicilis. A primera hora del matí es va posar en marxa la consulta i minuts més tard es confirmaria l'ús d'un cens universal.⁵⁰ La Guàrdia Civil i la Policia Nacional va protagonitzar dures accions de repressió policial davant d'una multitud que va optar per la resistència passiva. El Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM) va comptabilitzar 893 persones ferides i els actes de brutalitat policial van ser condemnats arreu d'Europa i a altres parts del món.⁵¹

Tot i els esforços dels cossos de seguretat de l'estat, es van aconseguir recollir

---

⁴⁶ *El País*- 09/10/2017. https://cat.elpais.com/cat/2017/10/09/catalunya/1507560741_378554.html

⁴⁷ *El Punt Avui*- 26/09/2017.

<http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/1247476-bloquegen-el-web-de-l-anc.html>

⁴⁸ *3/24.cat*- 20/09/2017.

<https://www.ccma.cat/324/mobilitzacio-ciudadana-contra-la-intervencio-de-seus-del-govern/noticia/2809782/>

⁴⁹ *The New York Times*- 01/10/2017.

<https://www.nytimes.com/es/2017/10/01/espanol/cataluna-referendum-policia-heridos.html>

⁵⁰ *La Vanguardia*- 01/10/2017.

<https://www.lavanguardia.com/politica/20171001/431692369902/govern-censo-universal-referendum-1-o.html>

⁵¹ *El País*- 01/10/2017.

https://elpais.com/elpais/2017/10/01/album/1506815385_868032.html#foto_gal_1

2.044.038 de vots amb un 90,18% a favor de la independència, un 7,83% en contra i un 1,98% dels vots en blanc.⁵²

El dia 3 d'octubre algunes de les principals organitzacions sindicals de Catalunya van decretar una vaga general i diverses vies principals del país van ser tallades.⁵³ El 10 d'octubre el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, va traslladar al Parlament els resultats del Referèndum, però va optar per suspendre temporalment la Declaració d'Independència i obrir un període de negociació amb el govern espanyol.⁵⁴ El dia 16 d'octubre el president de l'Assemblea Nacional Catalana, Jordi Sánchez, i el d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart, van ser empresonats acusats del delictes de sedició per la convocatòria de la mobilització del 20 de setembre.⁵⁵ Aquesta actuació provocaria noves mobilitzacions els dies 19 i 21 d'octubre. El 26 d'octubre el govern espanyol va aplicar l'article 155 de la Constitució Espanyola gràcies a la majoria absoluta del PP al Senat i al suport del PSOE i el PSC. A través d'aquest article, el govern espanyol va intervenir les competències de la Generalitat.⁵⁶ El dia 27 d'octubre, en un polèmic ple del Parlament, es va votar i aprovar l'aplicació dels efectes de la Declaració d'Independència que havia quedat pausada. Ciutadans, el PSC i el PP van optar per abandonar el ple i la votació s'aprovaria per majoria. El Parlament va constituir la República Catalana i va entrar en vigor la Llei de Transitorietat. Minuts més tard Mariano Rajoy va decretar l'aplicació de l'article 155, va dissoldre el Parlament i va convocar eleccions.⁵⁷

Aquesta intervenció seria aprofitada, per exemple, per a traslladar a Sixena (Aragó) unes obres d'art del Museu de Lleida que es trobaven al mig d'un litigi legal.⁵⁸

---

⁵² *La Vanguardia*- 01/10/2017.

<https://www.lavanguardia.com/vida/20171006/431829902655/els-resultats-definitius-de-l1-o-9018-a-favor-del-si-2044038-amb-el-4303-de-participacio.html>

⁵³ *El Periódico*- 03/10/2017.

<https://www.elperiodico.com/es/politica/20171003/huelga-general-3-octubre-2017-cataluna-directo-6326497>

⁵⁴ *El País*- 10/10/2017. https://verne.elpais.com/verne/2017/10/10/articulo/1507653719_231546.html

⁵⁵ *Nació Digital*- 16/10/2017. <https://www.naciodigital.cat/noticia/140581/sanchez/cuixart/empresonats>

⁵⁶ *El País*- 27/10/2017. https://elpais.com/politica/2017/10/27/actualidad/1509105725_777595.html

⁵⁷ *Vilaweb*- 27/10/2017.

<https://blocs.mesvilaweb.cat/smolins9/dui-al-parlament-catala-acta-de-la-sessio-del-27-octubre-2017/>

⁵⁸ *Ara*- 14/01/2021.

https://www.ara.cat/cultura/tribunal-suprem-desestima-sixena-mnac_1_3062279.html

Mentre una part del govern acabat de dissoldre, encapçalada per l'exvicepresident Oriol Junqueras, va decidir quedar-se a Catalunya, l'altra, amb l'expresident Carles Puigdemont al capdavant, va exiliar-se a Brussel·les. El dia 2 de novembre, 8 exconsellers van entrar a presó acusats de delictes de rebel·lió, sedició i malversació de fons.⁵⁹ Es van convocar noves mobilitzacions i una nova vaga general pel dia 8 de novembre durant la qual els Comitès de Defensa de la República (CDR) tallarien carreteres, vies de tren i fronteres. El dia 11 de novembre van arribar a mobilitzar-se fins a 750.000 persones segons dades de la Guàrdia Urbana de Barcelona.⁶⁰

Durant el procés de judicialització es van celebrar les eleccions del 21 de desembre, amb polítics empresonats i exiliats en diverses llistes. Amb la participació més alta de la història (79,09%), els partits independentistes van aconseguir el 47,5% dels vots i 70 escons, mentre que el bloc unionista s'emportava el 43,47% dels vots i 57 escons.⁶¹

Ja a inicis del 2018, el procés judicial va impedir que el Parlament Català investís de nou a Carles Puigdemont president de la Generalitat.⁶² Faria el mateix amb la proposta d'investidura de Jordi Sánchez. Finalment, en una tercera proposta, Jordi Turull no va comptar amb el suport de la CUP.⁶³ Així doncs, el mes de maig acabaria sent investit Quim Torra.⁶⁴

Pel camí arrenca la internacionalització de la judicialització del procés. Carles Puigdemont va ser arrestat a Alemanya però posteriorment posat en llibertat en

---

⁵⁹ *Público*- 02/11/2017.

<https://www.publico.es/politica/reacciones-encarcelamiento-junqueras-8-exconsellers.html>

⁶⁰ *Naciódigital*- 12/11/2017.

<https://www.naciodigital.cat/latorredelpalau/noticia/61865/sobiranisme-torna-exhibir-forca-al-carrer-gran-manifestacio-pels-presos-politics>

⁶¹ Resultats de les eleccions del 21/12/2017.

<http://gencat.cat/economia/resultats-parlament2017/09AU/DAU09999CM.htm>

⁶² *El País*- 30/01/2018. https://elpais.com/ccaa/2018/01/30/catalunya/1517301226_484959.html

⁶³ *El País*- 20/03/2018. https://elpais.com/ccaa/2018/03/20/catalunya/1521548854_518126.html

⁶⁴ *El Mundo*- 14/05/2018.

<https://www.elmundo.es/cataluna/2018/05/14/5af946d5268e3e106b8b458c.html>

descartar-se la seva extradició.⁶⁵ Aquest estira-i-arrotonsa s'allargaria fins a l'actualitat.

Pel que respecta al govern espanyol, el 2 de juny de 2018 el PSOE va aconseguir tirar endavant, per primer cop en la història, una moció de censura al govern de Mariano Rajoy. La proposta va prosperar gràcies als suports del PND, de Bildu i dels partits independentistes catalans, PDECat i ERC.⁶⁶ El govern de Pedro Sánchez va activar les comissions bilaterals amb Catalunya, buscant una solució política al conflicte. Els polítics presos serien apropiats a presons catalanes i es tancaria la instrucció del cas.⁶⁷

La falta de suports va impossibilitar la governabilitat del PSOE que el 13 de febrer de 2019 no va aconseguir l'aprovació dels pressupostos generals de l'Estat i acabaria convocant eleccions anticipades. El 28 d'abril, el PSOE guanyaria a les urnes. Així i tot, Pedro Sánchez tampoc va reunir suports suficients per a ser investit i, després de diversos intents fallits, el rei d'Espanya, Felipe VI, va dissoldre les corts per tornar a convocar eleccions de cara al 10 de novembre de 2019.⁶⁸

De nou, el partit més votat va ser el PSOE. El dia 7 de gener de 2020, Pedro Sánchez aconseguiria ser investit en la segona sessió d'investidura per majoria simple, amb els vots favorables d'Unidas Podemos (amb qui formaria coalició) i d'un seguit de formacions minoritàries. L'abstenció d'ERC i Bildu van sumar-se als suports.⁶⁹

---

⁶⁵ 3/24. cat- 05/04/2018.

<https://www.ccma.cat/324/la-justicia-alemanya-deixa-puigdemont-en-llibertat-i-descarta-el-delicte-de-ebellio/noticia/2848507/>

⁶⁶ *El País*- 02/06/2018. https://elpais.com/politica/2018/06/01/actualidad/1527833707_590950.html

⁶⁷ *El País*- 01/07/2018. https://cat.elpais.com/cat/2018/06/29/catalunya/1530295388_504853.html

⁶⁸ 3/24. cat- 10/11/2019. <https://www.ccma.cat/324/eleccions-generals-10n-2019/>

⁶⁹ Nota de premsa de la Moncloa confirmant la investidura de Pedro Sánchez- 07/01/2020.

<https://www.lamoncloa.gob.es/presidente/actividades/Paginas/2020/070120-investidura.aspx>

Preguntes d'investigació

Un cop identificada la definició de la línia editorial i dels elements que la componen; exposades les claus del canvi de propietat; acotat el moment històric en el qual succeeixen els fets i feta una avaluació temàtica prèvia que va confirmar la política catalana com a tema vertebral, hem elaborat un llistat de qüestions a les quals volem respondre a través de la present investigació.

En aquest treball intentarem respondre aquells interrogants que ens ajudin a entendre un procés de canvi de propietat complex i les seves conseqüències directes i indirectes en la seva línia editorial, com ho és el protagonitzat per *El Periódico de Catalunya*. Així, doncs, intentarem resoldre les següents qüestions:

Quines van ser les claus del procés de venda? Quina és la importància de la política catalana entre els temes predominants que defineixen la línia editorial del diari? Com canvien la seva importància amb el canvi de disseny de la publicació? Existeix algun canvi cronològic en la definició temàtica de la línia editorial? Quin paper ha tingut el procés d'independència en el tractament editorial? Quina és la postura del diari respecte a la independència de Catalunya? Quina ha estat la valoració del diari respecte els actors editorials més rellevants? Com intervé el lèxic en la definició de la línia editorial? Quins canvis es produeixen en la línia editorial i quin o quins són els seus causants? Com afecten els factors econòmics en la línia editorial? Existeixen ingerències polítiques en el canvi de propietat? Com influeix el paral·lelisme polític en la línia editorial? Com es defineix el diari respecte els diferents partits polítics? Com es defineix el diari respecte als aspectes socials i econòmic en referència a la política catalana? Quina és la seva opinió al voltant dels aspectes jurídics que afecten el procés independentista? Es considera *El Periódico de Catalunya* un diari monàrquic? I, finalment i de forma molt important, quines han estat les mancances d'aquest estudi i quines haurien de ser les línies d'anàlisi a seguir en un futur per ampliar la present investigació?

Metodologia i fonts

La metodologia utilitzada per a aquesta investigació és una metodologia qualitativa i les tècniques d'investigació utilitzades són l'anàlisi de contingut, també qualitatiu, i l'entrevista en profunditat al director d'*El Periódico de Catalunya*.

A fi de conèixer si ha existit algun canvi en la línia editorial del mitjà generalista *El Periódico de Catalunya* a conseqüència del seu canvi de propietat, hem decidit analitzar l'element principal en el qual es pot determinar l'opinió de la direcció d'un diari, els seus articles editorials. Si bé existeixen altres elements en els quals s'hi pot trobar aquesta opinió, només al peu dels editorials hi podem identificar el missatge explícit: "l'opinió del diari s'expressa només als editorials".⁷⁰

Definit el material d'opinió seleccionat que formarà el corpus d'aquesta anàlisi, hem acotat el període d'estudi en funció de la data en què es produeix el canvi de propietat. Hem decidit analitzar una mostra representativa amb un marge prou ample en la història recent del diari per poder evitar els possibles biaixos i ajustaments comprensibles en un procés tan complex.

Hem escollit els dos anys i mig previs a la venda d'*El Periódico de Catalunya* al grup editorial Prensa Ibérica —que es va fer efectiva el dia 18 d'abril de l'any 2019— i els dos anys i mig posteriors. El corpus resultant parteix doncs dels articles editorials publicats en el període de cinc anys que transcorre entre el 2 de gener de 2017 i el 30 de novembre de 2021 (data en la qual s'inicia l'estudi). Tenint en compte que aquest mitjà, durant gran part del període de referència, va mantenir una política habitual de publicar dos editorials diaris, el corpus inicial podria esdevenir inabastable (més de 3.000 articles). És per això que hem optat per un criteri de selecció representativa no subjectiva. Hem seleccionat els editorials dels primers set dies de cada mes, limitant així el corpus definitiu a 705 articles (vegeu l'annex 1).

---

⁷⁰ Cita directa dels editorials d'*El Periódico de Catalunya* dins de la secció d'opinió de l'edició en paper.

Per poder analitzar la importància de la política catalana en la classificació temàtica dels editorials abans de fer-ne una anàlisi de contingut acurada, hem decidit realitzar una avaluació temàtica preliminar. Aquesta avaluació ens ha permès esbrinar les qüestions fonamentals per a aquesta publicació, i més endavant ens servirà també per analitzar si hi ha hagut canvis temàtics al llarg del període d'estudi. Hem catalogat els 705 articles del corpus, identificats per la seva data, en funció d'una triple divisió que analitza: Secció, Tema general i Tema Concret (vegeu l'annex 2).

-Secció: En referència a la clàssica divisió per seccions establerta pels mitjans de comunicació per al qual hem establert les variables: Política, Societat, Internacional, Economia, Cultura i Esports.

-Tema general: Hem optat per una primera aproximació temàtica d'aspecte genèric amb un camp obert sense variables tancades.

-Tema concret: Per poder detectar la reiteració de temes concrets, hem definit aquest tercer camp obert sense variables tancades.

Hem diferenciat els casos en els quals el diari ha publicat un únic editorial respecte dels casos en què en publica dos el mateix dia.

D'aquesta forma, un article que parla sobre els preus dels lloguers a Espanya i que qüestiona quines decisions polítiques hauria de prendre el govern per a regularitzar-ho, es podria categoritzar de la forma següent:

-Secció: Societat

-Tema general: Política espanyola

-Tema concret: Mercat de lloguer

O l'editorial que destaca l'enèsim rècord del jugador del Futbol Club Barcelona, Lionel Messi es categoritzaria així:

-Secció: Esports

-Tema general: Futbol Club Barcelona

-Tema concret: Messi

Aquesta triple categorització ens permet disposar d'una visió àmplia per no caure en un biaix d'interpretació que el director del diari, Albert Sáez, concreta de la següent

forma: “nosaltres avui hem fet un editorial sobre la llei del cine, si això li dones a 10 analistes, 5 et diran que és de política i 5 diran que és de cultura, perquè és una editorial de política cultural”. El nostre sistema de catalogació ens permet identificar més d'un punt d'interès.

Donat que el Tema concret dels editorials resulta una acotació massa petita, en la qual difícilment hi podem trobar coincidències representatives, hem optat per centrar l'anàlisi temàtica en els àmbits més amplis. Dels resultats d'aquesta avaluació preliminar, que veurem de forma detallada més endavant, hem arribat a la conclusió que la Secció predominant en els articles editorials és la política (40,7%) i que el Tema general més representat correspon a la **Política catalana**, que apareix en 92 dels editorials.

Confirmada la centralitat temàtica de la Política catalana en els editorials d'*El Periódico de Catalunya* durant el període seleccionat, hem procedit a fer una anàlisi en profunditat dels 92 editorials resultants.

Hem dissenyat un model de fitxa amb tres apartats principals: identificació i temàtica, anàlisi de contingut i detecció dels actors editorials i de la seva valoració (vegeu l'annex 4).

- **Identificació i temàtica:** En aquest apartat de la fitxa recollim la **data de publicació** dels editorials, el seu **títol** i la **catalogació temàtica** (Secció, Tema general, Tema concret).

- **Anàlisi de contingut:** L'anàlisi de contingut recull la **síntesi de la tesi** dels 92 editorials, per una banda, els **qualificatius clau** que utilitza cada article en defensa d'aquesta tesi i una selecció de **frases d'exemple** que permeten contextualitzar el text d'una forma ràpida i directa.

- **Detecció dels actors editorials i de la seva valoració:** En aquesta part de les fitxes, hem identificat l'**actor o actors** de cada editorial (aquells qui centren el discurs) i hem recollit si estan relacionats amb algun **partit polític** —quan s'ha tractat de persones individuals— i quina **valoració** se'n fa. Aquest darrer punt ha estat valorat seguint les següents variables: molt positiva, positiva, neutra, negativa i

molt negativa.

A través de les dades extretes de les fitxes d'anàlisi hem analitzat de forma qualitativa la valoració que el diari fa sobre els actors editorials més recurrents. Però, també hem volgut analitzar si aquesta valoració ha patit canvis en el temps. D'aquesta forma, hem pogut identificar, d'una banda, la línia editorial pel que fa a l'espectre polític i, de l'altra, detectar si s'hi han produït canvis durant el període estudiat.

Finalment, hem analitzat el contingut del discurs editorial —també de forma qualitativa— al llarg del temps. Per fer-ho hem prestat especial atenció a la tesi dels editorials, a la construcció lèxica i als qualificatius utilitzats.

Per descartar possibles biaixos en la metodologia i per ratificar les conclusions obtingudes a través de l'anàlisi, hem decidit entrevistar l'actual director d'*El Periódico de Catalunya*, Albert Sáez. La seva condició de doctor en Periodisme per la Universitat Ramon Llull, on ha exercit de professor i ha ocupat el càrrec de vicedegà, el converteix en un testimoni valuós, ja que coneix el tema en primera persona, des de dins del mateix mitjà i des d'un punt de vista acadèmic. L'argumentació del màxim representant editorial de la publicació ens ha ajudat a contextualitzar la línia d'investigació en la relació cronològica dels esdeveniments. L'entrevista es realitza amb un qüestionari obert que l'entrevistat no coneix prèviament i aborda qüestions que ajuden a definir l'estructura de la investigació i altres que serveixen per confirmar les dades ja aconseguides.

Anàlisi de resultats

En l'anàlisi dels resultats hem tingut en compte diversos aspectes que ens permetran més endavant obtenir conclusions de forma objectiva, metòdica i pautaada. Així doncs, partirem d'una anàlisi temàtica preliminar que ens permeti identificar els aspectes predominants del diari. Per fer-ho avaluarem la Secció, el Tema general i el Tema concret dels 705 articles que componen el corpus de la investigació. Això ens ha de permetre confirmar la importància de la política catalana en l'elaboració de la línia editorial del diari abans d'entrar a una anàlisi en profunditat.

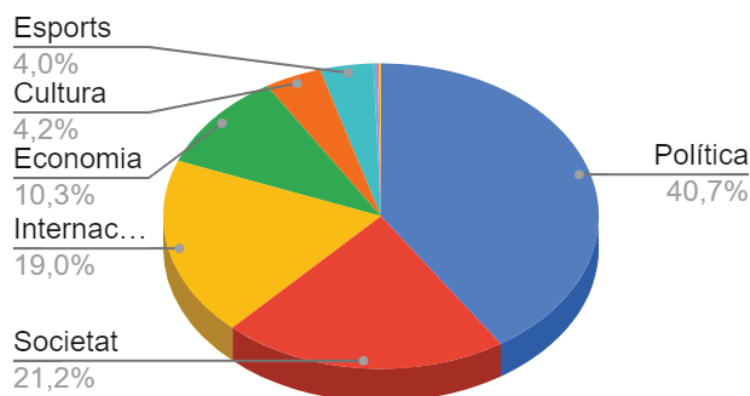
Un cop feta l'anàlisi temàtica, tractarem d'identificar els actors editorials i d'analitzar quina valoració en fa el mitjà de cada un d'ells (vegeu l'annex 5).

Finalment, analitzarem el discurs dels editorials relatiu a la política catalana posant especial atenció en l'ús del lèxic i de les famílies de qualificatius utilitzades; estudiarem la línia editorial a través de la tesi del discurs dels articles editorials i identificarem quins canvis s'han produït al llarg del temps.

Durant tot aquest procés tindrem molt en compte l'entrevista realitzada a l'actual director d'*El Periódico de Catalunya*, Albert Sáez, que ens ajudarà a posar en context els resultats obtinguts.

Avaluació temàtica

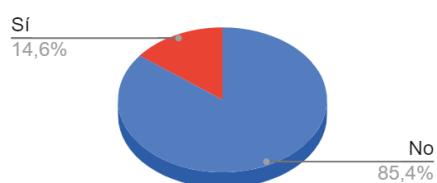
Per a l'anàlisi temàtica en referència a la Secció dels articles editorials, hem fet servir les principals seccions del mateix mitjà: Política, Societat, Economia, Internacional, Esports i Cultura, ja que, d'altra banda, coincideixen amb la classificació més estesa entre els mitjans d'àmbit general. A través de l'avaluació preliminar del corpus del treball, hem identificat que els temes més representats en els 705 articles editorials analitzats són els corresponents a la secció de Política, que suposa un 40,7% del total. Aquesta secció gairebé representa el doble de la següent amb més representació, Societat, amb un 21,2% del total. Finalment, hi trobem les seccions d'Internacional, amb un 19%, i d'Economia, amb un 10,3%, seguides de Cultura, amb un 4,2% dels editorials estudiats, i Esports, amb el 4% restant.

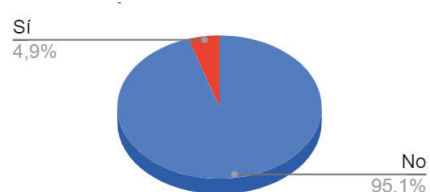
Fig. 1. Classificació del total dels editorials en funció de la seva Secció de referència

Com ja hem avançat anteriorment, el format de la pàgina corresponent als editorials, amb predominança per la publicació de dos articles diaris, s'ha mantingut de forma estable en *El Periódico de Catalunya* fins al 15 d'abril de 2020. A partir d'aquesta data, però, el disseny gràfic del mitjà va començar una sèrie de modificacions que afectarien també al contingut. Les modificacions no són constants i els canvis de maquetació varien en qüestió de mesos, fins al 3 de desembre de 2020 quan el canvi de maquetació ja és clar i permanent. En aquest sentit, a partir d'aquest moment es va apostar per un model d'editorial únic.

Si bé l'anàlisi global mostra que el 14,6% dels editorials estudiats han estat únics, aquesta xifra es veu afectada pel canvi de disseny. Cal tenir en compte que en el període previ a aquest canvi (del 2 de gener de 2017 al 3 de desembre de 2020) només el 4,9% dels editorials van publicar-se de forma individualitzada, mentre que el 95,1% restant ho va fer de forma compartida amb algun altre editorial.

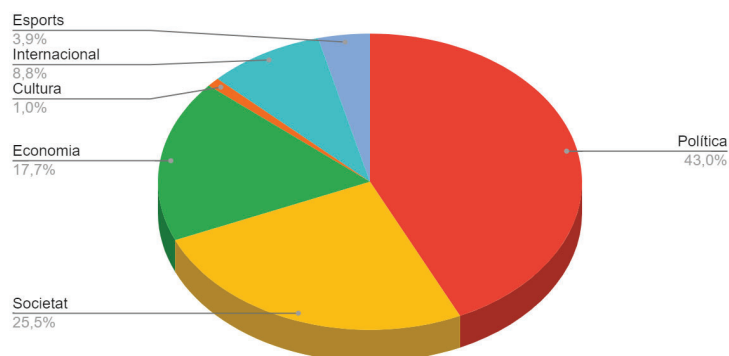

Fig. 2. Divisió del total del corpus entre editorials únics (SÍ) i editorials dobles (NO)

Fig. 3. Divisió dels editorials publicats entre el 2 de gener de 2017 i el 3 de desembre de 2020 entre editorials únics (SÍ) i editorials dobles (NO)

Tenint en compte aquesta diferència, hem volgut confirmar si la temàtica general es mantenia en els editorials únics, ja que aquests representen els casos considerats d'una importància suficient per justificar un canvi en el model establert de doble editorial. En repetir l'anàlisi només entre els editorials únics, hem confirmat que la Política manté i augmenta la seva representativitat, ja que passa del 40,7% al 43%. La Secció de Societat segueix en segon lloc, amb el 25,5%. En canvi, hi trobem canvis significatius en els editorials de major importància quan fan referència a les seccions d'Internacional i d'Economia. Quan els editorials són únics l'Economia, amb un 17,7%, passa per davant de la temàtica Internacional, que cau fins al 8,8%. Només el 3,9% dels editorials únics fan referència a la secció d'Esports i la de Cultura pràcticament desapareix, amb un paupèrrim 1%.

Fig. 4. Classificació dels editorials publicats de forma individual en funció de la seva Secció de referència

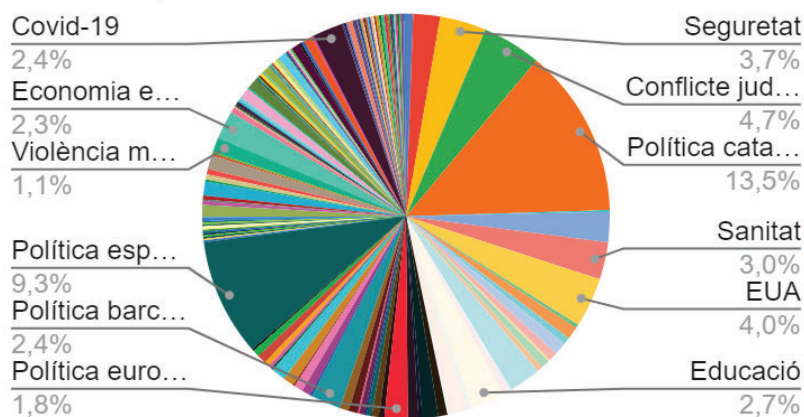
En vista que la gran dispersió de la categoria Tema concret (vegeu Fig. 7 a l'annex 3) no permet una visió temàtica prou àmplia, hi ha pocs temes que es repeteixin de forma significativa més enllà del Procés d'independència de Catalunya (aspecte més destacat durant el període d'estudi amb el 10,8% del total del corpus), hem decidit revisar una subdivisió que ens permeti determinar un grup gran d'articles sobre un mateix interès.

Gràcies a l'anàlisi temàtica dels editorials, a través del seu Tema general, podem confirmar que els temes relacionats amb la política, fins i tot d'aquells editorials en els quals l'arrel no correspon a la Secció "Política", destaquen de forma notable. És a dir, que fins i tot articles corresponents a seccions com Societat, Economia o Internacional, tracten temes relacionats amb aspectes polítics. Per exemple, un article que exposa la preocupació sobre "El repartiment desigual del PIB a Catalunya" com a Tema concret serà catalogat dins de la secció d'Economia, però si l'editorial relaciona aquest problema amb la situació política catalana apareixerà al grup de Tema general "Política catalana".

Així doncs, la "Política catalana" destaca com a tema més tractat amb un 13,5% dels editorials, seguida de la "Política espanyola" amb un 9,3% i de categories de menor volum com la "Política barcelonina" amb un 2,4% dels editorials i la "Política europea" amb un 1,8%. No obstant això, cal destacar també aspectes transversals com els "Conflictes judicials", que representen el 4,7% del corpus, els editorials

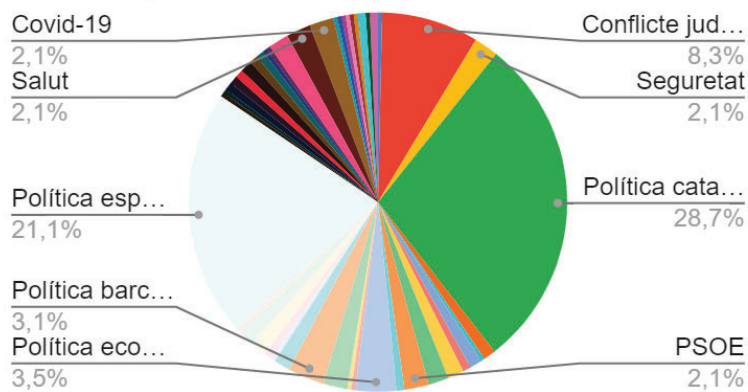

sobre els “Estats Units d’Amèrica” amb un 4% del total, qüestions de “Seguretat” amb el 3,7%, de “Sanitat” amb el 3% i “d’Educació” amb el 2,7%. Finalment, destaca la irrupció de la “Covid-19” amb un 2,4% malgrat que es tracti d’un tema conjuntural.

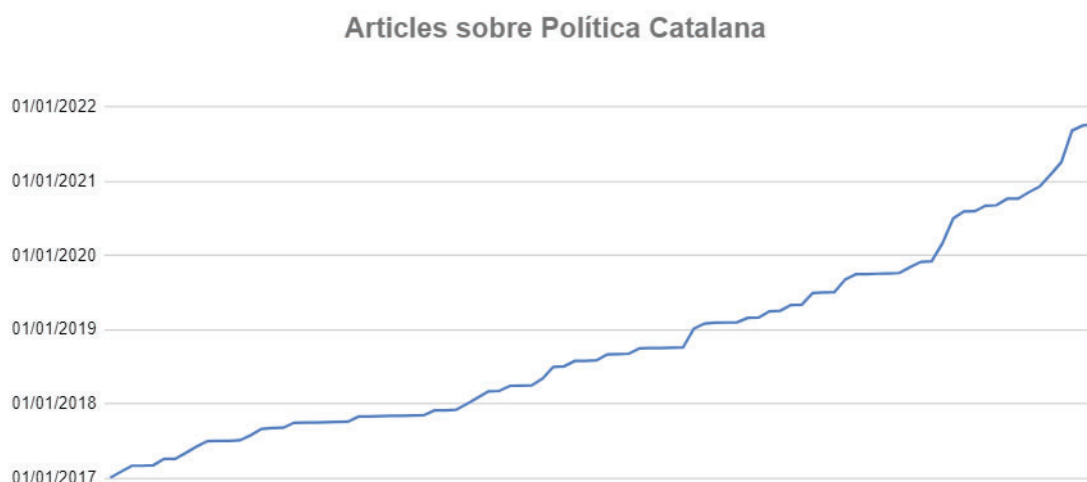
Fig. 5. Classificació del total dels editorials en funció del seu Tema general

Aquesta tendència, amb la “Política catalana” al capdavant, es confirma també quan analitzem per separat l’apartat de Tema general només en els articles que tenen en la seva arrel la Secció Política. Si bé es mantenen els apartats de “Política catalana” —amb el 28,7%— i “Política espanyola” —amb 21,1%— al capdavant, identifiquem una preocupació especial pels “Conflictes judicials” amb un 8,3%, per la “Política econòmica” amb el 3,5% i per la “Política barcelonina” amb un 3,1%. En aquest sentit, sorprèn que com a sisè Tema general, quan parlem exclusivament de la secció Política, que aparegui un partit polític concret de forma individual, que en aquest cas és el “PSOE” amb el 2,1%.

Fig. 6. Classificació dels editorials amb l'arrel de secció Política, en funció del seu Tema general

Finalment, si posem el focus en els canvis temàtics de forma cronològica, notem que la Política Catalana ha estat sempre present en els editorials d'*El Periódico de Catalunya*, si bé notem un clar retrocés a partir de l'any 2020. Mentre aquesta va ser la temàtica dominant en el període 2017-2019 (77 articles), la reducció és notable en el període 2020-2022 (15 articles).

Fig. 8. Representació cronològica dels editorials classificats amb el Tema General Política Catalana

Identificació i valoració d'actors editorials

Per poder identificar i valorar els actors editorials dels articles relatius a la política catalana, hem decidit classificar-los en tres grups representatius: partits polítics, actors polítics unipersonals i altres actors. Aquesta divisió ens permetrà entendre d'una forma més acurada les diferències que es donen entre aquests grups.

Partits polítics

En analitzar els partits polítics en funció de la seva valoració com a actors editorials en els articles editorials que tracten sobre "Política catalana" observem diversos aspectes que caldrà tenir en compte a l'hora d'elaborar les conclusions:

Representació

Els partits que apareixen més cops com a protagonistes d'editorials sobre Política Catalana i que, per tant, centren l'atenció de la línia editorial d'aquest mitjà són Esquerra Republicana de Catalunya (ERC) amb 45 aparicions; seguit del Partit Demòcrata Europeu Català (PDECat) amb 36; el Partit Popular (PP), citat 17 cops, i la Candidatura d'Unitat Popular (CUP) amb 15. Els segueix Ciutadans (Cs), que apareixen 10 cops com a actors editorials; Junts per Catalunya (JXCAT) amb 7 aparicions; el Partido Socialista Obrero Español (PSOE) amb 6; el Partit Socialista de Catalunya (PSC) amb 5; Barcelona en Comú amb 4; VOX amb 3 i Catalunya en Comú i Convergència Democràtica de Catalunya amb 2 aparicions cada un.

Valoració

A l'hora de quantificar les valoracions cal tenir en compte que els 3 partits amb major representació com a actors editorials són també els que han governat més anys, sigui al govern de Catalunya o al d'Espanya, en el període estudiat. D'altra banda, mentre la política espanyola es podria representar amb dos eixos (espectre esquerre i dret), la catalana es representa en quatre eixos (espectre esquerra i dreta, i divisió entre independentisme i unionisme).

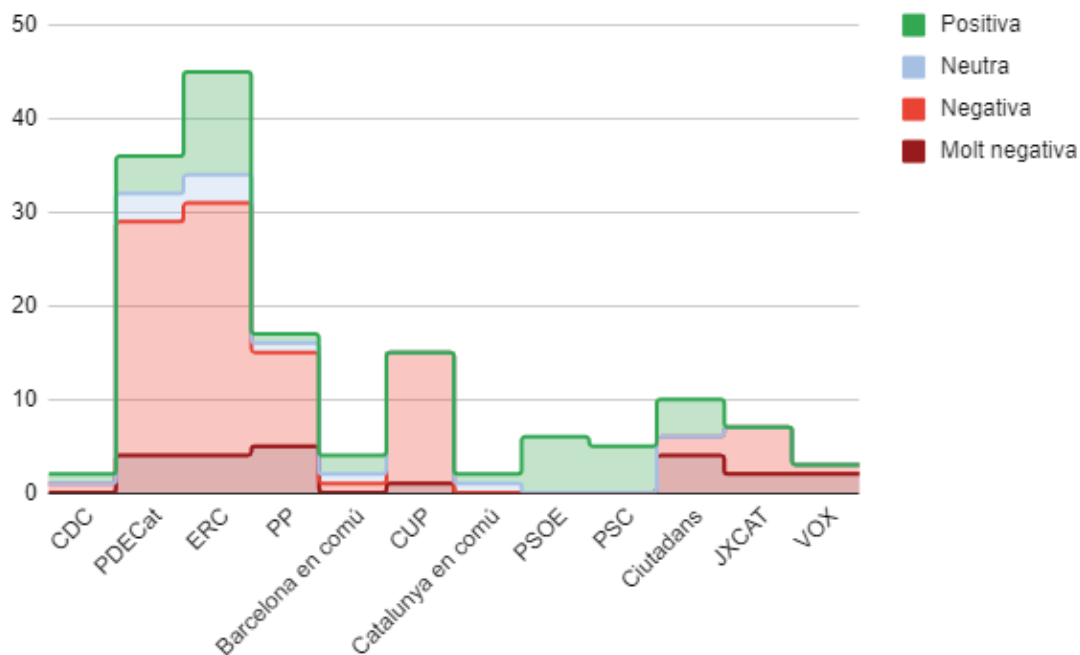

Fig. 9. Ordenació dels partits polítics en funció de la seva representació i valoració com a actors editorials

Pel que fa als partits espanyols, *El Periódico de Catalunya*, en els seus editorials sobre “Política catalana”, valora negativament aquells que es troben a l’espectre dret (PP i VOX), de forma positiva els que es consideren part de l’esquerra (PSOE) i de forma ambigua els que s’han autorepresentat al centre (Cs).

Respecte als partits catalans, valora negativament els partits independentistes (PDECat, ERC, CUP, JXCAT), però aquells que formen part de l’espectre esquerre tenen major nombre de vots positius (ERC: 11 contra PDECat: 4). Els partits de l’espectre esquerre unionista (PSC i Catalunya en Comú) són valorats positivament mentre els de la dreta unionista (CDC i PP) són valorats negativament.

Partit	Molt negativa	Negativa	Neutra	Positiva	Molt positiva
CDC		1		1	
PDECat	4	25	3	4	
ERC	4	27	3	11	
PP	5	10	1	1	
Barcelona en comú		1	1	2	
CUP	1	14			
Catalunya en comú			1	1	
PSOE				6	
PSC				5	
Ciutadans	4	2		4	
JXCAT	2	5			
VOX	2	1			

Taula. 1. Classificació dels partits polítics en funció de la seva valoració com a actors editorials (ordre d'aparició i eliminant els que tenen menys de dues aparicions)

Canvis en el temps

Al llarg del període estudiat, les valoracions corresponents als partits polítics es mantenen estables a excepció, sobretot, d'aquelles que fan referència a Esquerra Republicana de Catalunya (ERC). Si bé fins a inici de 2018 aquest partit havia comptat amb una valoració predominantment negativa (3 molt negatius, 16 negatius, **1 positiu**, 2 neutres), a partir del mes de febrer de 2018 la tendència es capgira (1 molt negatiu, 11 negatius, 1 neutre, **10 positius**). La resta de partits, fins i tot els espanyols (vegeu fig. 11, annex 6), tenen pocs canvis al llarg del temps.

Valoració Partits catalans

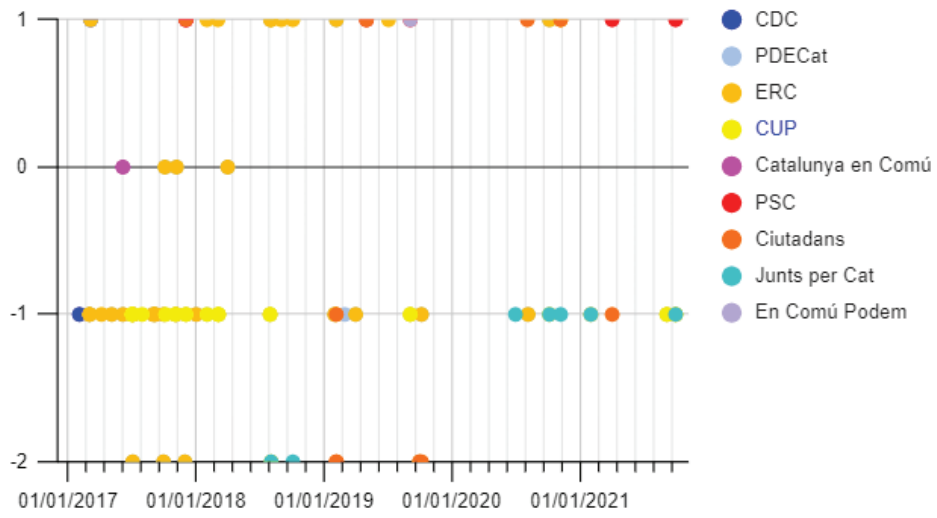

Fig. 10. Representació cronològica de la valoració dels partits polítics catalans

Actors polítics unipersonals

D'altra banda, confirmem que les valoracions es radicalitzen quan aquestes responen a persones en concret. Si bé en els partits polítics, la major part de les valoracions es trobaven entre els valors Negatiu (56,6%) i Positiu (23%) —i sorprenia la falta de valoracions Molt positives (0%)—, quan els editorials es refereixen a persones concretes el nombre de valoracions als dos extrems creix. Les valoracions Molt negatives es doblen i passen del 14,5% al 31,2%, mentre que apareix un 6,25% de valoracions Molt positives, inexistent quan la referència apuntava als partits.

	Molt negativa	Negativa	Neutra	Positiva	Molt positiva
Partits	14,473	56,578	5,921	23,026	0
Actors	31,25	28,125	9,375	25	6,25

Taula 2. Taula de representativitat de cada valor de l'anàlisi de valoracions en funció del tipus d'actor

En afegir els actors editorials a títol nominatiu de forma separada als partits, comprovem que la personalització ha estat diferent en funció de cada cas. Així doncs, mentre els editorials d'*El Periódico de Catalunya* han personificat en els casos de partits espanyols com el PSOE (11) i el PP (10), no ho han fet en el cas d'Unidas Podemos o VOX. Passa el mateix amb els partits catalans, mentre JXCAT (*27), el PDECat (*4)⁷¹, es reparteixen la major part de citacions personals, ERC (2), el PSC (2) i la CUP (1) en tenen només de forma residual.

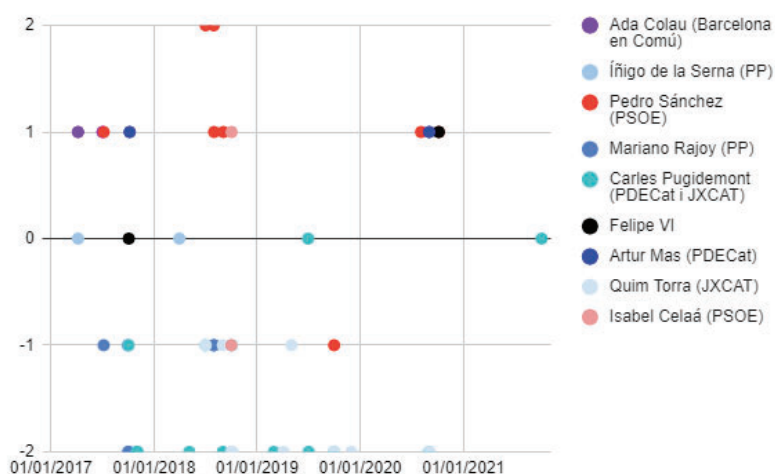
⁷¹ *: Carles Puigdemont és l'actor més citat, però la seva representació s'ha comptabilitzat tota a JXCAT (últim partit en el qual va militar), així doncs, cal entendre que una part considerable també fa referència al PDECat (partit que va representar en la primera part del període estudiat).

Actor	Molt negativa	Negativa	Neutra	Positiva	Molt positiva
Ada Colau (Barcelona en Comú)				2	
Carles Puigdemont (PDECat i JXCAT)	9	3	2		
Quim Torra (JXCAT)	7	4			
Artur Mas (PDECat)				2	
Mariano Rajoy (PP)	2	4			
Íñigo de la Serna (PP)			2		
Pedro Sánchez (PSOE)		1		5	2
Isabel Celaá (PSOE)		1		1	
Felipe VI			1	1	

Taula 3. Classificació dels personatges en funció de la seva valoració com a actors editorials (eliminant els que tenen menys de dues aparicions)

Canvis en el temps

No s'aprecien canvis importants en la valoració dels actors polítics en la línia cronològica.

Fig. 12. Representació cronològica de la valoració dels personatges de forma individual

Altres actors

A banda dels partits polítics i dels actors unipersonals, en els articles analitzats *El Periódico de Catalunya* cita entitats socials, plataformes polítiques, la patronal, els sindicats, la bombolla de lloguer, el sector del taxi, el Mobile World Congress, el circuit de festivals de música, als Mossos d'Esquadra, al Fiscal General de l'Estat, la Judicatura o la Família Reial.

La seva poca representativitat (la majoria dels quals apareixen només en una ocasió) ens impedeix analitzar possibles canvis en la línia editorial al llarg del temps, però sí que ens ajuden, precisament, a acabar de definir la ideologia del mitjà.

Si observem les entitats socials relacionades amb l'independentisme, l'ANC i Òmnium Cultural, observem que també apareixen com a actors editorials valorats de forma negativa. Succeeix el mateix amb les plataformes polítiques, com ara Arran o el Consell per la República que operen en l'òrbita de partits que defensen la independència de Catalunya.

En relació amb factors que poden estar relacionats amb el sector econòmic com poden ser el sector del taxi, el Mobile World Congress o el circuit de festivals de música, confirmem que el diari aposta per la màxima estabilitat i en conseqüència es mostra en contra dels conflictes protagonitzats pels taxistes (valoració: negativa) i molt a favor de les grans estructures com el congrés de telefonia o els festivals (valoració: molt positiva).

Tot i mostrar-se reticents a la independència, els editorials aplaudeixen la figura dels Mossos d'Esquadra a qui valoren de forma positiva i critiquen l'estructura judicial de l'estat espanyol. Al Fiscal General de l'Estat (del govern del PP) el valoren de forma negativa. En canvi, hi ha certa divisió amb la Judicatura, que apareix com a actor editorial en dues ocasions; en un dels dos editorials té una classificació neutra mentre que en l'altre la té negativa.

Finalment, tal com ja hem vist amb la figura de Felip VI de forma unipersonal, la Família Reial compta amb la valoració positiva per part del diari.

Anàlisi de contingut

Per analitzar en profunditat el contingut dels editorials d'*El Periódico de Catalunya* que tracten sobre política catalana hem decidit dividir tots aquells aspectes rellevants en diferents apartats: el procés independentista, la valoració dels partits polítics, la posició respecte als Mossos d'Esquadra, les consideracions sobre la llei i la judicatura, aspectes sobre economia i societat i la seva posició en relació amb la Corona Reial. D'aquesta forma hem pogut extreure una lectura més detallada de cada un d'aquests aspectes, evitant barrejar conceptes que, tot i que a vegades són transversals, poden tenir diferents interpretacions.

El Procés independentista

Tenint en compte la importància del moment històric en el qual succeeixen els fets, que el Tema concret al qual es fa referència en més ocasions és el "Procés d'independència", i que Albert Sáez, director d'*El Periódico de Catalunya*, durant l'entrevista que hi vam mantenir, va afirmar que hi havia hagut canvis en la línia editorial en aquest sentit, hem considerat rellevant analitzar en profunditat quina ha estat la línia editorial pel que fa a la independència i quins canvis s'hi han pogut viure. "Això, ho hem fet històricament així?" es qüestionava el director després de definir la línia editorial respecte al procés, i s'autoresponia: "No. En un altre moment vam tenir una altra posició".

Si avaluem l'ús del lèxic utilitzat en els seus editorials, *El Periódico de Catalunya* endureix els qualificatius que fa servir en referència al procés al llarg del temps. Així doncs, detectem tres grups principals de famílies semàntiques: les que fan referència a la imaginació o a la falta de realitat, aquelles que fan al·lusió a la legalitat i les que expressen crítica o oposició.

Falta de realitat

En el primer grup hi trobem mots com ara “impostades” (06/05/2017), “virtual” (07/06/2017), “il·lusòria” (05/07/2017). Aquest grup semàntic es fa servir només en el període inicial del Procés i s’abandona a partir del mes de juliol de 2017.

Impostor: 1 m. i f. [LC] Persona que imposa els altres amb falses aparences.

Virtual: 1 adj. [LC] [FS] Que no és sinó en potència. *Portar una realitat virtual a tota la seva plenitud.*

2 adj. [IN] Que ha estat creat artificialment, per analogia amb el món real, i es representa en un sistema audiovisual. *Espai virtual. Imatge virtual.*

Il·lusió: 1 f. [FS] [PS] [LC] Error dels sentits o de l’esperit que fa prendre per realitat l’aparença. *Una il·lusió òptica.*

2 f. [FS] [PS] [LC] Engany degut a una falsa aparença.

1 f. [LC] Esperança sense fonament real. *No et facis il·lusions: aquest càrrec no serà per a tu. Viure d’il·lusions.*

Legalitat

A partir del mes de juliol, els editorials comencen a centrar els seus qualificatius clau en referència a la legalitat del Procés. En aquest segon grup de qualificatius hi podem trobar paraules com ara “il·legal” (07/09/2017), “suspès” (01/10/2017), “legítimes” (05/10/2017), “cessat” (06/11/2017), “processats” (03/07/2018) o “judicial” (05/02/2019).

Il·legal: adj. [LC] [DR] No conforme, contrari, a la llei.

Suspendre: 3 tr. [DR] [PO] Deixar sense efecte temporalment. *Suspendre les garanties constitucionals.*

Legítim -a: 1 adj. [LC] [DR] Fundat en dret, vàlid perquè és conforme a llei, als principis acceptats. *Govern legítim. Monarca legítim. En defensa legítima.*

Cessat: 2 [LC] **cessar en un càrrec** Dimitir-lo. *Cessà en la presidència per raons de salut. La junta va fer cessar els dos consellers implicats en l’escàndol.*

Processat: adj. i m. i f. [AD] [DR] Que està sotmès a un procés judicial. *Entre els processats per malversació hi ha diversos alts càrrecs de l’administració. La*

processada reconeix els fets i evita el judici amb jurat popular.

Judicial: *adj.* [LC] [DR] Relatiu o pertanyent a l'Administració de justícia. *Té poca pràctica judicial. Procediment judicial. Carrera judicial.*

Durant la instrucció del judici als polítics empresonats en el cas del Procés, detectem també conceptes que apareixen entre els arguments que va fer servir la Fiscalia com ara “nul·la” i “radicalisme” (02/09/2018), “incendiària” (03/10/2018) o “violents” i “radicalitzats” (01/10/2019).

Crítica o oposició

A partir del mes de novembre de 2017, la família de paraules crítiques o en oposició al procés han compartit protagonisme a les que fan referència a la legalitat. En aquest grup s'hi troben mots com ara “esperpèntica” (01/11/2017), “impossible” (01/12/2017), “desinflada” (02/01/2018), “penós” (05/10/2018), “perniciosa” (01/10/2019) o “negatives” (04/12/2019).

En general, aquests qualificatius fan referència als partits favorables a la independència (PDECAT, ERC, CUP, JXCAT) però destaca un canvi de referències respecte a Esquerra Republicana quan *El Periódico de Catalunya* s'hi refereix com a partit “moderat” i “diferent” (05/07/2019).

Esperpèntic -a: *adj.* [LC] Ridícul, grotesc.

Impossible: *1 adj.* [LC] Que no és possible. *S'assemblen tant que és impossible distingir-les.*

Inflar: *1 tr.* [LC] Fer augmentar de volum. *Les pluges han inflat el riu.*

Penós: *1 adj.* [LC] Ple de penes. *Una vida penosa. Un viatge penós.*

2 adj. [LC] Que dona molta pena o molt treball. *La feina penosa dels miners.*

Perniciós -a: *adj.* [LC] Greument damnós o perjudicial. *Perniciós a la salut. Febre perniciosa.*

Negatiu: *adj.* [LC] No positiu, que no consisteix sinó en la negació o en l'absència d'una cosa. *Crítica negativa. Caràcter negatiu. El resultat de l'anàlisi és negatiu. Que ell hagi renunciat, és positiu o negatiu?*

Pel que fa a l'anàlisi del discurs, a inicis de 2017 els editorials comencen considerant l'independentisme com una "idea política legítima mentre es mantingui en la legalitat". És el cas de l'article publicat el 7 d'abril, en el qual fins i tot es criticava "la implicació de forces de seguretat de l'Estat en l'intent de desacreditar aquesta opció política. L'editorial feia referència a l'anomenada "Operació Catalunya", relacionada amb Jorge Fernández Díaz, ministre de l'Interior en el moment dels fets, i amb Daniel de Alfonso, cap de l'oficina Antifrau. En aquell moment s'estava celebrant una comissió d'investigació per confirmar la suposada fabricació de proves en contra de Convergència Democràtica de Catalunya (CDC) i d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC). El 3 de febrer de 2017 el diari fins i tot va demanar que se separés la investigació pel pagament de comissions il·legals en el si de Convergència del referèndum del 9 de novembre.

La falta de consens entre els partits i les entitats que formaven part del Pacte Nacional pel Referèndum va fer que el mes de juny⁷² la línia editorial afegís un nou condicionant en la defensa de la postura independentista: "aquesta consulta ha de ser acordada". El nou punt de vista es repetiria de forma indirecta, per exemple aplaudint la posició d'Ada Colau en referència a la convocatòria de la consulta⁷³.

Però tot aquest plantejament canvia de forma radical i sobtada al voltant del mes de juliol. El 5 de juliol de 2017, en un editorial únic molt dur, *El Periódico de Catalunya* pren una posició negativa respecte a l'independentisme arran de la presentació de la Llei pel Referèndum. El diari qualifica la llei d'"efímer esguerro", la situació d'"enganyifa" i la consulta de "referèndum simulat". Per primer cop el diari fa servir llenguatge bèl·lic, titllant els partits independentistes de "forces independentistes" i afirmant que amb aquesta acció esperaven una "resposta punitiva de l'estat".

A partir d'aquest punt, els editorials critiquen l'immobilisme (postura del govern

---

⁷² Editorial: "Política virtual al Parlament" - 07/06/2017

⁷³ Editorial: "Colau vista per Cola" - 03/07/2017

espanyol) i la confrontació (postura del govern català)⁷⁴ i aplaudeixen les propostes del Partit Socialista Obrero Español (PSOE) per ser l'únic que consideren que intenta dur el conflicte a un escenari polític.

Seguint amb aquesta postura, l'1 d'octubre de 2017 l'editorial d'El Periódico de Catalunya arriba a plantejar que existeix un perill elevat de fractura de la convivència. Considera que el referèndum és un error i que cal fer marxa enrere pel bé de la seguretat ciutadana. Fins i tot després de la repercussió europea que va suposar la publicació de les imatges de repressió viscuda durant la celebració del referèndum, els editorials dels dies següents mantenen aquest mateix plantejament, però ara en forma de crítica oberta al govern de Mariano Rajoy. “La derrota internacional de Mariano Rajoy en termes periodístics és inapel·lable”, explicava el dia 3 d'octubre, i animava al llavors president d'Espanya a “escoltar i recapacitar”. Un dia més tard qualifica de “repugnants” les paraules del portaveu del PP al Congrés, Rafael Hernando, en afirmar que tenia la sensació que ERC i la CUP desitjaven que hi hagués morts a Catalunya.

El dia 5 d'octubre, en un editorial únic, el diari demana a Carles Puigdemont que escolti les veus que demanen una convocatòria d'eleccions dins del marc legal espanyol per passar pàgina de forma definitiva. A partir d'aquest moment, els editorials sobre el tema adopten el qualificatiu “sobiranistes” per parlar dels partits que fins llavors havia considerat “independentistes”. I un mes més tard ridiculitzen els polítics exiliats titllant-los de “suposat mig Govern a l'exili”⁷⁵.

Tot i la convocatòria d'eleccions, tal com feia dies que demanava *El Periódico de Catalunya*, aquest ja no accepta el plantejament d'una llista única perquè això forçaria el sentit plebiscitari⁷⁶ i passa a qüestionar el qualificatiu “presos polítics” en considerar-lo una “banalització”. Davant de les eleccions del 12 de desembre, el dia 4 aposta perquè aquest procés serveixi “per girar full”; una voluntat que diu que

---

⁷⁴ Editorial: “Rajoy, Sánchez i la via política a Catalunya” - 07/07/2017

⁷⁵ Editorial: “Responsabilitat i Estat de dret” - 02/11/2017

⁷⁶ Editorial: “No perseverar en els propis errors” - 04/11/2017

només detecta “entre les forces que s’han oposat els últims anys a la separació de Catalunya de la resta d’Espanya”.

Amb Pedro Sánchez com a president espanyol, el diari comença a fer servir eufemismes com per exemple “presos i processats per la justícia espanyola que són a Europa” per referir-se als polítics empresonats i a l’exili.

En referència al moment polític i social, *El Periódico de Catalunya*, es mostra en desacord amb la politització d’espais aliens com, per exemple, quan l’editorial del dia 4 de gener de 2017 va criticar que les associacions independentistes (Òmnium Cultural i l’Assemblea Nacional Catalana) proposessin fer servir banderes i fanalets amb l’estelada durant la cavalcada de reis de Vic, que va ser televisada per TV3.

Encara més a l’extrem pel que fa a l’opinió del diari respecte les associacions socials, hi trobem els Comitès de Defensa de la República (CDR). El diari els titlla d’organització “inspirada en el model castrista” i el 3 d’abril de 2018 fins i tot reclama a la resta d’associacions que els donin l’esquena. Els relaciona amb Carles Puigdemont i en destaca la seva “sintonia amb la CUP”. Acusa l’organització de dividir l’independentisme i, més endavant, acabarà considerant els seus actes com a “disturbis”⁷⁷.

---

⁷⁷ Editorial: “Irredemptisme independentista a Perpinyà”

Un discurs diferent per a cada partit polític

Per entendre el procés de canvi de l'entorn post convergent, cal analitzar el tractament que en fa el diari al llarg del temps. El febrer de 2017 considera que CDC s'ha rebatejat sota les sigles PDECat i, per tant, en transfereix totes les responsabilitats heretades.

Passat l'1 d'octubre de 2017, el diari unifica la major part de les seves crítiques en la figura de Carles Puigdemont i centra la seva estratègia a destacar la fractura que suposa que els exconsellers destituïts prenguin estratègies diferents (uns exiliats a altres punts d'Europa i els altres donant la cara davant la justícia espanyola⁷⁸). Reforça el trencament de Junts per Catalunya —més proper a les posicions de la CUP segons *El Periódico de Catalunya*— amb el PDECat i ERC⁷⁹ i aplaudeix que ERC obri la possibilitat d'entendre's amb els partits de l'esquerra no independentista com els Comuns i el PSC⁸⁰. Així mateix, retreu als partits independentistes els efectes de l'aplicació de l'article 155⁸¹.

Carles Puigdemont passa a ser el culpable de tots els mals, el considera “victimista” i “segrestador” de Catalunya. El seu relleu el recollirà Quim Torra, qui el diari considerarà un “activista”.

Si hi ha un partit amb qui el diari sempre ha traçat una línia vermella, aquest ha estat la Candidatura d'Unitat Popular (CUP) i els seus representants. El 2017 va criticar Gabriel Rufian per “convertir” el Parlament en un galliner⁸² i més endavant es va mostrar preocupat per la possibilitat que els partits que formaven part de Junts pel Sí radicalitzessin el seu discurs a causa de la seva influència. Ho va fer palès el 4 de juliol de 2017, quan va exposar el cas del conseller d'Empresa i Coneixement, Jordi Baiget, destituït per afirmar: “probablement no podem fer el referèndum, i haurém

---

⁷⁸ Editorial: “President, deixi-ho estar” - 01/11/2017

⁷⁹ Editorial: “La divisió independentista” - 02/02/2018

⁸⁰ Editorial: “ERC busca una sortida al bloqueig” - 05/03/2018

⁸¹ Editorial: “Pessimisme davant el ple d'investidura” - 07/03/2018

⁸² Editorial: “El ‘Fernandezgate’, al Parlament” - 07/04/2017

de fer una cosa diferent”. Aquesta frase va ser considerada pel mitjà com “un dubte” mentre que els partits ho van entendre com “una afirmació”. En aquest sentit, va considerar que el govern va actuar d’aquesta forma per satisfer la CUP, soci indispensable en el camí cap a la independència.

Així mateix, *El Periódico de Catalunya* relaciona al partit assembleari amb accions violentes, com quan l’1 d’agost de 2017 barreja, d’una banda, l’atac d’Arran — plataforma afí al partit— a un autobús turístic de Barcelona com a acció de protesta; i, de l’altra, la concentració organitzada per la CUP davant de la caserna de la Guàrdia Civil a Travessera de Gràcia per protestar per la investigació sobre els preparatius del referèndum. A través d’un fals sil·logisme el diari va unir dos fets no relacionats per transmetre la idea: “si Arran és afí a la CUP i Arran fa un acte de vandalisme, els actes de la CUP passen a ser violents”. Ho va materialitzar afirmant que “manifestar-se al carrer és un dret sempre que es porti a terme dins dels canals legals establerts per a això” i va afegir que “l’agitació al carrer forma part de l’ADN de la CUP, com els seus portaveus acostumen a afirmar amb orgull”.

L’1 d’octubre de 2017 el diari va correspondre a la CUP d’un referèndum que va considerar un “fiasco” i el 5 de març de 2018 va aprofitar una carta de l’exdiputat Joan Tardà per parlar de “bataunització” o de la tesi que “com més presos millor”.

A partir del 2018, el diari adoptaria el terme “irredemptisme” per qualificar la postura compartida entre la CUP i Junts per Catalunya. De fet, els responsabilitzaria de la repressió policial en el primer aniversari de l’1 d’octubre dient que “amb el Govern tan interessat a congraciar-se amb els CDR i la CUP, la policia autonòmica es veu obligada a treballar en un context molt complicat”.

A l’extrem oposat hi podem trobar el Partido Socialista Obrero Español (PSOE). En ple procés, i en un ambient de crítica constant al PP, *El Periódico de Catalunya* sovint cita el PSOE en els seus editorials només per poder afirmar que coincideix amb el seu punt de vista sobre una sortida política⁸³. A poc a poc, el diari planteja

---

⁸³ Editorial: “El periple judicial de Puigdemont” - 06/11/2017

una campanya de publicitat positiva cap als socialistes, com quan els representa com l'alternativa pel simple fet que entre els signants d'un manifest contra l'independentisme destaquen els noms "d'antics dirigents socialistes"⁸⁴. L'accent arriba al seu extrem en el doble editorial del dia 1 de desembre de 2017. D'una banda, el diari publica un editorial lloant la proposta política del PSC per a les eleccions. Afirmar que "la proposta del candidat socialista a la presidència de la Generalitat, Miquel Iceta, de recuperar el consorci tributari recollit a l'Estatut de 2006 va marcar l'agenda preelectoral" i que "el tauler, està prou agitat perquè es vegi que no tots els avalistes de l'article 155 tenen la mateixa idea d'Espanya i són absolutament incapaços d'empatitzar amb els votants catalans". De l'altra banda, uns centímetres més avall, en un article sobre economia, interpel·la al lector a no ser corresponsable en l'aturada del consum i de la inversió. Ho fa amb una frase: "de tots depèn que no sigui aquest el cas", amb la qual convida a valorar quina és la millor opció electoral tot just després d'haver aplaudit el programa dels socialistes.

Ja abans de les eleccions municipals de 2018, el diari avisava que la valoració de l'Ajuntament de Barcelona dins del que anomenava "ajuntaments del canvi" (Carmena a Madrid o a Compromís a València), dependria dels llaços que pogués establir amb partits com el PSC. I un cop Pedro Sánchez va guanyar les eleccions espanyoles, va esdevenir el protagonista d'un bon nombre d'editorials sobre política catalana.

El 3 de juliol d'aquell any s'aplaudia la seva voluntat de "rebaixar la tensió" i es personalitzava en la seva figura amb afirmacions com ara "Sánchez no és Rajoy, per més que des de les trinxeres [de nou llenguatge bèl·lic] de l'irredemptisme es tracti d'equiparar-los". El diari en promocionaria cada gest, com per exemple l'impuls de les reunions bilaterals entre l'estat i la Generalitat⁸⁵ o el pacte entre la patronal i els sindicats just en el moment en què el Partit Socialista s'obria a fer canvis en la reforma laboral.

---

⁸⁴ Editorial: "El frontisme va a la baixa i el pacte a l'alça" - 07/11/2017

⁸⁵ Editorial: "La primera comissió bilateral des del 2011" - 01/08/2018

Va ser a partir d'aquest moment quan *El Periódico de Catalunya* va adoptar una posició molt més tova amb ERC, a qui fins i tot va defensar de les accions de protesta dels CDR⁸⁶. El diari va trobar un nou enemic, Quim Torra, que no acceptava el camí proposat pel PSOE i de qui va criticar la seva condició d'independent⁸⁷. El va titllar d'"activista" i no de polític⁸⁸ i va passar a separar ERC del paquet independentista en considerar que a partir d'aquell moment el partit republicà "no vol cometre més il·legalitats"⁸⁹. Els editorials van passar a aplaudir la seva opció d'adoptar la via quebequesa⁹⁰. Les aproximacions entre ERC i el PSOE en les eleccions espanyoles es van entendre com a part d'una "política de desinflamació" i fins i tot l'1 de desembre de 2019 el diari va reconèixer obertament que "Sánchez prescindeix d'un president (Quim Torra) que cada dia sembla més un activista que un representant de tots els catalans i centra el seu esforç a arribar a un acord amb ERC".

En canvi, la crítica als partits de dretes en els editorials és constant, ja sigui per comparació amb el Partit Socialista o per com els fa servir en pro de la política de la por, com quan parla de l'amenaça de la triple dreta formada pel PP, Ciutadans i VOX. El diari considera que "la seva manera de fer oposició es caracteritza per una profunda deslleialtat"⁹¹ i que no tenen cap solució a la crisi catalana a banda de l'article 155 o d'emprendre "més processos per rebel·lió".

Tot i aquest distanciament clar, quan el PSOE va necessitar-los per tirar endavant els pressupostos generals de l'Estat, el diari va justificar que no descartés els seus possibles suports⁹².

El Periódico de Catalunya no va amagar les seves predileccions quan l'1 de febrer de 2021, tot analitzant l'enquesta d'intenció de vot per a les eleccions del 14 de

---

⁸⁶ Editorial: "Les pintades dels CDR contra ERC" - 04/08/2018

⁸⁷ Editorial: "L'ultimatum de Torra" - 03/10/2018

⁸⁸ Editorial: "Un president a la deriva" - 04/10/2018

⁸⁹ Editorial: "Penós espectacle al Parlament" - 05/10/2018

⁹⁰ Editorial: "ERC aparca la unilateralitat" - 05/07/2019

⁹¹ Editorial: "La irresponsabilitat del PP i Cs" - 07/02/2019

⁹² Editorial: "Sumar suports" - 04/08/2020

febrer, va valorar “l’efecte Illa” en primer lloc. En aquell editorial va dir que Illa “mobiliza els electors del 2017 i capta votants d’altres partits en aquella ocasió, molt significativament de Ciutadans, però també de comuns i del PP” i ho va fer en una de les úniques anàlisis positives de l’enquesta.

Finalment, la separació de Junts per Catalunya, escindits definitivament del PDECat va col·locar el partit en el punt de mira del diari. Va criticar el gir a l’esquerra de Puigdemont i de la seva estructura i va apuntar que les seves pressions van ser “pròximes al xantatge”⁹³. Aquest moviment va redibuixar la seva consideració i va fer que el PDECat passés al “bàndol oposat al de la radicalitat”⁹⁴ (06/10/2020).

---

⁹³ Editorial: “Esclata l’espai postconvergent” - 02/09/2020

⁹⁴ Editorial: “Polarització independentista” - 06/10/2020

Posició respecte als Mossos d'Esquadra

Tot i la polèmica protagonitzada per aquest mitjà en publicar una suposada alerta de la CIA després de l'atemptat terrorista jihadista que va patir Barcelona el 17 d'agost de 2017, l'opinió d'*El Periódico de Catalunya* respecte als Mossos d'Esquadra sempre és positiva. És cert, que va existir una preocupació constant pel paper de la policia autonòmica durant el procés d'independència i que aquesta es va començar a fer evident en editorials com el de l'1 de setembre quan el diari va afirmar sense embuts que “ni la política ha de condicionar el treball professional dels Mossos ni els polítics han d'escudar-se en la policia autonòmica per dissimular les seves carències o errors”.

De fet, el 2019⁹⁵ el diari va criticar la voluntat de Quim Torra de crear una Àrea de Seguretat Institucional que es va considerar que no buscava “racionalitzar un servei d'escorta, sinó crear un grup d'agents armats que responguin a ordres polítiques i no als comandaments policials”.

L'1 d'octubre d'aquell mateix any, va culpar el govern de la dimissió del cap dels Mossos, en considerar que havia estat desautoritzat en diverses ocasions. El mitjà es va posar del seu costat sense cap qüestió i va indicar que “sigui quina sigui la intensitat de les protestes” de l'aniversari del referèndum, la resposta policial havia de demostrar fins a quin punt “estan en condicions de garantir el dret de manifestació dels que sortiran al carrer sense que es repeteixin les imatges de fa dos anys, però sense desatendre les seves competències en matèria de seguretat i ordre públic”.

---

⁹⁵ Editorial: “Torra, encapsulat” - 05/04/2019

Consideracions sobre la llei i la judicatura

Respectar els marcs legals és una de les afirmacions més repetides en els editorials d'*El Periódico de Catalunya* quan es tracta el procés d'independència català. Malgrat aquest apunt inicial de respecte per la llei, la consideració del diari vers la judicatura no és sempre igual de positiva. Així doncs, abans de res cal que ens preguntem: a quins marcs legals es refereix? El 6 de maig de 2017 el mitjà parla de la "legalitat democràtica vigent", fent referència a la llei i la constitució espanyola. Però també critica que cada moment històric, en aquell cas la compra de les urnes per al referèndum, agreuja la judicialització del procés.

Aquesta dicotomia, legalitat sí, però judicialització no, es manté durant tot el procés fent equilibris a vegades impossibles.

La Constitució Espanyola és una de les barreres inviolables en el seu discurs. Així, les lleis promogudes pels partits independentistes reben un atac frontal. És el cas de la llei pel referèndum, que considera que "plagia matusserament la legislació electoral de l'Estat" i que constitueix, per si mateixa, una declaració unilateral d'independència⁹⁶. D'altra banda, el diari considera que els arguments a favor d'aquesta nova llei són d'una interpretació "voluntarista i il·lusòria" i afirma que "xoca frontalment amb la Constitució".

A partir d'aquest plantejament, el diari dona per bona la tesi que el Tribunal Constitucional suspèn qualsevol nova norma que entri en conflicte amb aquest text⁹⁷.

La convocatòria del referèndum provoca un nou editorial únic el dia 7 de setembre de 2017. *El Periódico de Catalunya* continua defensant amb duresa la il·legalitat de la llei i ho exemplifica amb verbs com ara "violentar" [les normes del Parlament] o expressions com "ruptura de l'ordre constitucional" i "transgressió del Parlament". De

---

⁹⁶ Editorial: "Referèndum sense garanties" - 05/07/2017

⁹⁷ Editorial: "El conflicte institucional" - 06/09/2017

fet, el diari considera que en haver pres decisions sense una aprovació per majoria absoluta, el Parlament català ja no representa a tots els catalans.

L'equilibri amb la judicatura es trenca a partir del dia 2 d'octubre de 2017. En un editorial únic molt dur, el mitjà va criticar amb contundència l'acció repressora de la Guàrdia Civil i de la Policia Nacional. Va titllar la jornada de l'1 d'octubre d'"infàmia" pels enfrontaments "entre milers de ciutadans que pretenien votar i els antiavalots", que "es van dedicar amb contundència (prop d'un miler de ferits, bales de goma prohibides per llei a Catalunya, gasos lacrimògens...) per reprimir una multitud pacífica composta en molts casos per famílies i gent gran". En la seva valoració, va arribar a considerar aquella repressió "pròpia d'altre èpoques", en una clara al·lusió a la dictadura. Va fer servir qualificatius com "incomprensible" i "desproporcionada".

La crítica segueix amb les mobilitzacions que es repetiran fins a finals d'any. El 4 d'octubre, el diari seria molt clar amb aquest rebuig a la justícia en afirmar que "irrita que la Fiscalia de Barcelona sostingui que el dispositiu policial de l'1-O no va afectar 'gens la convivència ciutadana normal'". Gairebé un mes més tard, el 3 de novembre, va passar a criticar l'empresonament dels 8 exconsellers: "seria molt miop ignorar l'impacte social d'aquesta mesura". El dia 5 de novembre va qualificar-lo de "fet dolorós i desproporcionat" i va arribar a plantejar que els delictes eren "discutibles". Aquesta escalada arribaria a fer que el diari posés en dubte la independència dels òrgans judicials. Ho va fer en un moment en el qual el govern avançava les decisions de la judicatura a la premsa abans que aquestes les fessin públiques.

La confrontació amb la justícia fa que el diari exculpi el PSOE de qualsevol responsabilitat en les decisions que tenen a veure amb els polítics empresonats; per tant, ignora que la Fiscalia depèn del partit que governa Espanya i que l'Estat és l'únic que pot decretar una llei d'amnistia.

Amb el procés avançat, el diari es va mostrar contrari a la internacionalització del procés judicial. No va amagar els "dubtes" sobre la conveniència de les detencions

dels polítics exiliats. En aquell moment va afirmar que es tractava d'una decisió “discutible”⁹⁸. Va fer servir termes molt semblants quan es va inhabilitar Quim Torra; ho va considerar un fet “molt discutible” per posar “la bena abans de la ferida” i va apuntar que la decisió havia estat “pèssimament explicada”.

Així mateix, el diari va considerar “severa” l'opció del Tribunal Suprem de revocar el tercer grau penitenciari concedit als nou líders independentistes. Des del seu punt de vista, repetien que “els presos en particular i les societats catalana i espanyola en general paguen un dur preu pel gravíssim error inicial: judicialitzar un assumpte que és polític”⁹⁹.

---

⁹⁸ Editorial: “Mobilització a Estrasburg” - 01/07/2019

⁹⁹ Editorial: “Els presos del procés perden el tercer grau” - 05/12/2020

Economia i societat

En l'apartat econòmic, sempre amb relació als articles editorials que tracten sobre política catalana, el diari repeteix el mantra “estabilitat, estabilitat i estabilitat”. En aquest sentit, aplaudeix els pactes que es puguin fer amb el govern espanyol, com ara per desencallar la línia d'alta velocitat¹⁰⁰ i critica les conseqüències del procés independentista en l'economia catalana. El dia 7 d'octubre de 2017 introdueix per primer cop la decisió de CaixaBank i de Gas Natural de moure les seves seus fora de Catalunya.

A partir d'aquí, els editorials van mantenir la postura que la independència, passés el que passés, seria sempre negativa per a l'economia. Ho recull, per exemple, l'editorial d'inici d'any del 2 de gener de 2018 quan diu que: “de com es resolguin les incògnites més importants —qui serà el nou president, quin Govern es formarà, qui presidirà el Parlament— i de com evolucioni el procés dependrà, per exemple, l'autonomia financera de la Generalitat, si hi haurà Pressupostos o no —a Catalunya i al conjunt d'Espanya—, però també si el Mobile World Congress assegurarà la seva continuïtat a Barcelona”.

El Periódico de Catalunya celebra totes aquelles grans estructures econòmiques com ara els festivals de música¹⁰¹ o l'èxit del Mobile World Congress¹⁰². En aquest tipus d'editorials el llenguatge i el to canvia radicalment.

Confronta sempre els aspectes positius en l'economia catalana amb els negatius, com quan el 6 d'octubre de 2018 explica que s'ha rebaixat l'atur i que gegants com Facebook o Amazon han decidit invertir a Catalunya, però posa l'accent en les 3.854 empreses que van traslladar la seva seu social fora de Catalunya “gràcies a un decret del Govern de Mariano Rajoy”. Repeteix el mateix esquema quan el 7 de gener de 2019 parla de l'aeroport del Prat; tot i assolir xifres de rècord, en aquell

---

¹⁰⁰ Editorial: “L'estació de la Sagrera reprèn la marxa” - 07/04/2017

¹⁰¹ Editorial: “L'auge dels concerts estivals” - 06/07/2018

¹⁰² Editorial: “Barcelona pugna per seguir amb l'MWC” - 01/03/2019

editorial destaca que no es pot caure en l'autocomplaença i que cal continuar millorant les infraestructures. O, fins i tot quan el 5 de maig de 2019 el diari indica que tot i Catalunya creix per sobre de països del seu entorn —líder en l'economia espanyola—, l'augment no es tradueix en una millora del benestar de les persones. El lèxic que fa servir per als aspectes negatius sempre es troben més a l'extrem que el dels positius, fa servir mots com per exemple: “bizantins”, “devastada” o “debilitats”.

La dicotomia es fa evident en editorials com el del 4 de desembre de 2019, quan el mitjà analitza l'informe publicat per la Patronal en el qual es recull la preocupació de l'empresariat català per la inestabilitat política. Malgrat el titular, l'article explica que els empresaris no han apreciat dificultats financeres i que tampoc han percebut una disminució d'inversions.

A cavall entre les consideracions econòmiques i socials, el diari es posiciona en la lluita entre els taxistes i els Vehicles de Turisme amb Conductors posant-se del costat dels VTC. Considera que cal canviar les condicions de les concessions dels taxistes, que s'han fet servir per especular econòmicament, i que aquest gest “hauria d'anar acompanyat de més exigència als VTC en la mesura que s'equiparin al servei del taxi”.

Pel que fa als aspectes purament socials, en general el diari defensa el benestar del poble català. Critica que les llistes d'espera a la sanitat per a intervencions quirúrgiques no es redueixin¹⁰³, encara que a la resta d'Espanya passi el mateix. També es mostra en contra de la bombolla existent en el mercat de lloguer¹⁰⁴, un espai que considera que caldria regularitzar¹⁰⁵. Vol un espai sense pol·lució, com demostra en l'editorial del 7 de març de 2017 en el qual aplaudeix el compromís de la Generalitat i la Diputació per aturar la pol·lució a l'àrea metropolitana de Barcelona. Així mateix, aplaudeix que les mesures mediambientals posades en

---

¹⁰³ Editorial: “Creixen les llistes d'espera a la sanitat” - 04/03/2017

¹⁰⁴ Editorial: “La pressió sobre els lloguers” - 04/03/2017

¹⁰⁵ Editorial: “Bombolla del lloguer i estudiants universitaris” - 06/09/2018

marxa a la ciutat no hagin esdevingut armes d'una guerra política¹⁰⁶. Finalment, es mostra orgullós dels avanços en els drets LGTBI a Catalunya¹⁰⁷.

En canvi, però, no està d'acord amb la lluita per revertir la situació del turisme, de la mobilitat o de l'habitatge a Barcelona perquè considera que “alguns [les] volen enverinar”. En aquest aspecte, la confrontació amb la CUP és més poderosa que el discurs social imperant.

---

¹⁰⁶ Editorial: “Claredat i convenciment contra la pol·lució” - 04/10/2019

¹⁰⁷ Editorial: “Cinc anys de llei contra l'homofobia” - 05/10/2019

Respecte a la corona

En referència a la Casa Reial, *El Periódico de Catalunya* es mostra sempre favorable a la institució i sense fissures. El dia 4 d'octubre, després del discurs de Felipe VI en referència al referèndum d'independència, el diari es va limitar a aplaudir les seves paraules. Va destacar el seu argument, del qual va indicar que “amb encert va recordar que dins de la llei es poden defensar totes les idees”. Tot i reconèixer que el monarca “no va pronunciar la paraula diàleg”, l'editorial no ho va entrar a valorar.

Després de cada visita del rei a Catalunya el mitjà va mostrar el seu posicionament a favor. Per exemple el 5 de novembre de 2019 quan Felipe VI va visitar Barcelona per entregar els premis de la Fundación Princesa de Girona, l'editorial va criticar les protestes al carrer i va afirmar que “seria desitjable que el clima de diàleg i respecte mutu que imperés a Catalunya s'assemblés més al que es va viure a l'interior del Palau de Congressos”, on la família reial fa ser rebuda “amb prolongats aplaudiments i amb els assistents drets”.

El 6 d'octubre de 2020 el diari tractaria la seva nova visita com una “recuperació de la normalitat”.

Conclusions

Gràcies a les anàlisis elaborades podem afirmar que el tema predominant en els editorials d'*El Periódico de Catalunya* correspon a la secció de política, que ocupa un 40,7% dels 705 editorials estudiats. La diferència és substancial respecte la resta, ja que la següent secció representada, societat, compta gairebé amb la meitat d'editorials (un 21,2%) i les xifres cauen clarament a la resta de seccions, amb un 19% per a internacional, un 10,3% per a economia, un 4,2% per a cultura i un 4% per a esports.

Malgrat que ja hem vist que el format del diari canvia el 15 d'abril de 2020, passant d'una predominança de publicació de dos editorials diaris a només un, la política manté i augmenta la seva representació i passa del 40,7% al 43% quan analitzem només els editorials únics. Destaca, però, l'intercanvi de representativitat de les seccions d'internacional i d'economia. Mentre en els editorials dobles la secció d'internacional és un recurs habitual i ocupa gairebé el doble que la d'economia, quan analitzem només els editorials únics l'economia passa per davant amb un 17,7% contra un 8,8%. Així mateix, la cultura gairebé desapareix quan ha d'ocupar un paper únic en la línia editorial del mitjà, passa d'un 4,2% a un simbòlic 1%. És a dir, al diari li agrada tenir en compte la perspectiva internacional, però quan parla d'allò que creu que és més important, l'economia desbanca a la informació exterior i la cultura desapareix.

D'altra banda, si analitzem el "tema general" més representat en els editorials d'*El Periódico de Catalunya*, confirmarem que el 13,5% tracten aspectes sobre la política catalana, la temàtica més repetida en aquesta subdivisió. Revisant els "temes concrets", el procés d'independència apareix en el 10,8% dels editorials, molt per sobre de qualsevol altre tema que es repeteixi —el següent correspon als articles que fan referència a Donald Trump amb un 3% del total—.

Feta aquesta reflexió inicial, un dels canvis més significatius en la línia editorial d'*El*

Periódico de Catalunya després que es fes efectiu el canvi de propietat, és la dràstica reducció dels editorials que fan referència a la política catalana, que passen de 77 articles entre els anys 2017 i 2019 a només 15 en el període del 2020 al 2022, rebaixant 5 cops la seva representativitat. Tot i que la disminució coincideix en el temps amb el canvi de disseny del diari i la retallada de dos editorials a un per jornada, la rebaixa és molt superior al 50% i això dibuixa una clara tendència que s'allarga en el temps i que ens indica que no és un fet casual sinó que correspon a una decisió meditada. Fins i tot es podria tenir en consideració com a causa el final del procés d'independència, però, tenint en compte que la política destaca molt per sobre d'altres temes, i que la fi del procés no suposa la fi de la política a Catalunya, la caiguda encara sembla molt exagerada. El fet que el canvi coincideixi amb el canvi de propietat ens apunta un grau d'intencionalitat poc qüestionable.

Quan analitzem en profunditat els editorials sobre política catalana apreciem que l'ús de qualificatius pertanyents a una família semàntica relativa a la falta de realitat ("impostades", "virtual" o "il·lusòria") es manté només fins al mes de juliol de 2017, coincidint amb l'aprovació del segon crèdit concedit al Grupo Zeta. Recordem que la situació financera del grup editorial era molt complicada i en el mes de gener de 2017 va haver de posar a la venda les naus destinades a les rotatives d'impremta, l'últim actiu immobiliari que li quedava després de la venda de les redaccions de Madrid i de Barcelona. Fins i tot després del refinançament del seu deute i de la venda d'una part de l'accionariat, el conglomerat no va poder fer front als crèdits aprovats per les entitats bancàries i això el va obligar a demanar una nova ampliació. En el procés d'aprovació hi jugaria un paper important l'auditoria realitzada per Deloitte, que afirmava, segons fonts periodístiques, que el diari havia de modificar la seva línia editorial pel que fa a la seva postura —permissiva fins al moment— sobre el procés d'independència a Catalunya.

La necessitat econòmica va endurir la postura, que abandonava la valoració "il·lusòria" i mantenia aquells qualificatius referents a la legalitat ("il·legal", "suspès", "legítimes", "cessat", "processats" o "judicial"). De sobte, els editorials van substituir els qualificatius que feien referència a la llei per una nova família semàntica relativa

a la crítica o a l'oposició (“esperpèntica”, “impossible”, “desinflada”, “penós” o “perniciosa”).

En aquest sentit, però, les variacions es van produir un cop es va fer efectiu el canvi de propietat del diari i de la consegüent substitució del seu director. Els qualificatius relatius a la legalitat els trobem, doncs, només fins al mes de febrer de 2019. Amb el canvi de propietat, el 31 de maig, aquesta nova família semàntica desapareix en els editorials relacionats amb la política catalana i destaquen en solitari aquells que mostren una actitud crítica.

Així doncs, podem dir que *El Periódico de Catalunya* va mostrar una postura permissiva respecte al procés d'independència fins al mes de juliol de 2017. El primer canvi en la seva línia editorial es dona per una imperiosa necessitat econòmica. Per poder optar a un nou refinançament endureix el seu discurs tot fent al·lusió a la legalitat. Però, a partir del mes de maig de 2019, ja en mans de Prens Ibérica, l'excusa legal desapareix i queda només la crítica frontal.

L'enduriment de la línia editorial el veiem representat també en la desaparició de la tira còmica editorialitzada protagonitzada en aquest diari, de forma generalitzada, pel dibuixant Ferreres, el mes de juliol de 2017. Després d'apartar-lo de la seva tasca habitual, el ninotaire seria acomiadat el mes de febrer de 2018 en un segon Expedient de Regulació d'Ocupació (ERO) i pocs dies després al·legaria en declaracions recollides en altres mitjans de comunicació que “ja no se sentia inclòs al diari”. Les seves tires, crítiques amb el govern d'Espanya, van ser substituïdes per altres igual de crítiques amb el procés independentista.

En aquest sentit, Albert Sáez reconeix que “Ferreres és una de les persones que es va sentir expulsada d'*El Periódico*”, però, a més a més admet que aquest sentiment es va deure a un canvi en la línia editorial. “*El Periódico*, en un moment donat, respecte a l'independentisme va defensar una sèrie de coses i va publicar una sèrie d'informacions i interpretacions en una determinada direcció que van generar incomoditat en lectors i en Ferreres”, explica.

Sáez també argumenta els motius d'aquests canvis amb la següent anàlisi: “Aquest canvi de propietat es va produir en un context d’una gran polarització política, tant a Catalunya com a Espanya, però sobretot a Catalunya. I en aquell moment, l’any 19, pràcticament qualsevol cosa s’anализava amb aquestes ulleres. Això estava a l’ambient, jo crec que d’una manera desproporcionada respecte a la realitat. De la mateixa manera que penso que les famílies no es van deixar de parlar per l’independentisme, també penso que la clau de l’independentisme no va ser la principal que va interferir en aquest canvi de propietat. El poder polític sempre intervé, però el principal vector no va ser polític. El principal vector va ser salvar el projecte, que a la família que venia, com a mínim, no li costés diners la venda i, al final, va ser una operació molt vinculada als creditors que fonamentalment eren bancs.”

A banda de reconèixer de forma indirecta que la necessitat de canviar la línia editorial respon a una necessitat de viabilitat econòmica, amb aquesta afirmació Sáez reconeix de forma implícita que en el procés de canvi de propietat hi va haver ingerències polítiques.

I afegeix amb relació a la Independència de Catalunya: “nosaltres pensem que en una democràcia madura s’ha de poder parlar de tot, per tant, no creiem que s’hagi de convertir la independència ni en un tabú, ni en un ‘papu’. També pensem que les persones necessiten que es respectin els marcs legals que garanteixen els seus drets. Per tant, si la independència de Catalunya s’ha de fer passant per sobre dels marcs legals que defensen els drets de les persones, com a mínim li posem un interrogant. I després ens agradaria debatre i escoltar veus diferents que ens diguessin si la independència de Catalunya és millor o pitjor per a assegurar el progrés de les persones. Això, ho hem fet històricament així? No. En un altre moment vam tenir una altra posició. També et dic que les línies editorials no es poden canviar a cops de volant perquè sinó cada vegada que el cotxe fa un revolt en cauen uns quants —referint-se als lectors— i, per tant, nosaltres no ens podem permetre que caigui ningú”.

Pel que fa al discurs d'*El Periódico de Catalunya*, el canvi segueix els mateixos temps. Si bé el diari va començar considerant l'independentisme com una "idea política legítima mentre es mantingui en la legalitat", després de confirmar una falta de consens entre els partits i les entitats que formaven part del Pacte Nacional pel Referèndum, aquest va afegir un nou condicionant: la consulta havia de ser acordada amb l'estat espanyol. Aquest canvi coincideix en el temps amb l'elaboració de l'auditoria per part de Deloitte. El seu discurs, però, va canviar de forma radical i sobtada el mes de juliol, amb la petició del segon crèdit. El diari passaria a considerar l'independentisme una "enganyifa" o un "efímer esguerro", un error que calia recular. La crítica se centraria en l'immobilisme del govern del PP per un costat i en la confrontació del govern català de l'altre. El diari demanaria a Carles Puigdemont que convoqués eleccions dins del marc legal espanyol per acabar criticant la llista única pel seu sentit plebiscitari.

Pel que fa a la seva definició política *El Periódico de Catalunya* mostra des del mes de juliol de 2017 més simpatia pels partits contraris a la independència que pels partits favorables al procés. I dins d'aquesta primera divisió, valora millor aquells partits situats a l'espectre esquerre de la política que els que es troben a la dreta. Si restem 1 punt per cada valoració negativa, 2 per a les molt negatives i sumem 1 punt per a les positives i 2 per a les molt positives obtindrem un quadre que ens permet entendre millor aquest posicionament:

Eix esquerra		Eix dreta		
CUP (-14) JXCAT (-9)				Independentsisme
ERC (+11/-35)	PDECat (+4/-33)	CDC (+1/-1)		
Barcelona en Comú (+2/-1) Catalunya en Comú (+1)		PP (+1/-20)		Unionisme
	PSC (+5) PSOE (+6)	Ciutadans (-10)	VOX (-5)	

Fig. 13. Posicionament dels partits polítics dividint l'eix sobiranista i l'espectre esquerra/dreta en relació amb la seva valoració com a actors editorials

Si bé Albert Sáez defuig del tòpic implantat que havia relacionat històricament el Partido Socialista Obrero Español (PSOE) amb el diari barceloní amb les següents paraules: “La nostra preocupació cada matí no és coincidir amb un partit polític i la nostra manera d'arribar als nostres posicionaments no és preguntant o mirant què diu un partit polític”. El cert, però, és que tant el PSOE com el PSC són els partits amb millor valoració i fins i tot durant les diverses campanyes electorals esdevenen protagonistes molts cops de forma qüestionable. El diari aplaudeix la pràctica totalitat de les seves polítiques i fins i tot anima els seus lectors a votar-los de forma poc acomplexada.

Aquest posicionament, però, no és estable per complet. Si bé fins a inicis de 2018 Esquerra Republicana de Catalunya (ERC) havia comptat amb una valoració predominantment negativa (3 molt negatius, 16 negatius, 2 neutres, **1 positiu**), a partir del mes de febrer de 2018 la tendència es capgiraria (1 molt negatiu, 11 negatius, 1 neutre, **10 positius**).

El 25 de maig de 2018 el PSOE va registrar una moció de censura al govern de Mariano Rajoy, el dia 1 de juny es votaria amb resultat exitós per als objectius del

partit de Pedro Sánchez¹⁰⁸. El partit socialista iniciaria una aproximació amb Esquerra Republicana que acabaria amb una societat de conveniència després de les eleccions del 28 abril de 2019¹⁰⁹.

Així doncs, els canvis en la línia editorial d'*El Periódico de Catalunya* es produeixen de forma paral·lela a les necessitats del PSOE. Mentre Esquerra és un partit incòmode per la seva ideologia independentista, el diari el valora de manera predominantment negativa; però, a partir del moment en què esdevé un soci necessari, el to s'estova i la valoració millora substancialment.

Succeeix quelcom similar amb la consideració sobre la llei i la judicatura. A inicis del període estudiat, el diari considera la llei com un marc necessari per al procés independentista. La Constitució Espanyola esdevé una línia vermella en el seu discurs i la línia editorial accepta la tesi que el Tribunal Constitucional suspendrà qualsevol nova llei que hi entri en conflicte. Però a partir de l'1 d'octubre de 2017 s'obre la dicotomia, legalitat sí però judicialització no, que provoca uns equilibris a vegades impossibles. Els editorials critiquen obertament la repressió del govern de Mariano Rajoy mentre aplaudeixen els intents d'aproximació a l'independentisme per part del PSOE. En aquesta relació entre els partits d'esquerra i de dreta, el diari arriba a considerar la reacció de la Guàrdia Civil i de la Policia Nacional "pròpia d'altres èpoques", en una clara al·lusió a la dictadura de Francisco Franco.

Aquesta visió crítica respecte a la legalitat (que incloïa l'acció de la Fiscalia) es va mantenir, per exemple, amb l'empresonament dels 8 exconsellers catalans i fins a la moció de censura. Amb Pedro Sánchez a la presidència el diari va passar a exculpar el PSOE de qualsevol responsabilitat en les decisions que tenien a veure amb els polítics empresonats, carregant tota la responsabilitat en la judicatura i oblidant que

---

¹⁰⁸ Real Decreto 352/2018, de 1 de junio, por el que se declara el cese de los miembros del Gobierno. *Boletín Oficial del Estado*, número 134, de sábado 2 de junio de 2018. <https://boe.es/boe/dias/2018/06/02/pdfs/BOE-A-2018-7401.pdf>

¹⁰⁹ Resolución de 29 de noviembre de 2019, de la Presidencia de la Junta Electoral Central, por la que se publica el resumen de los resultados de las elecciones al Congreso de los Diputados y al Senado convocadas por Real Decreto 551/2019. *Boletín Oficial del Estado*, número 289, de lunes 2 de diciembre de 2019. <https://www.boe.es/boe/dias/2019/12/02/pdfs/BOE-A-2019-17344.pdf>

la Fiscalia havia passat a dependre del seu partit i que l'Estat era l'única institució que podia decretar una llei d'amnistia. Així mateix, creixen els dubtes respecte a la internacionalització del procés judicial. Mentre Pedro Sánchez comença la seva carrera de contactes europeus, la imatge del procés legal obert fora de les fronteres espanyoles el perjudica i el diari comença mostrar-se crític en aquest sentit.

El Periódico de Catalunya defensa les mesures socials i l'estabilitat com a fonament de l'economia. Es pronuncia de forma positiva amb la Casa Reial. Finalment, tot i protagonitzar un escàndol de gran repercussió en publicar una suposada nota de la CIA avisant els Mossos d'Esquadra de l'atemptat terrorista que van patir Barcelona i Cambrils el 17 d'agost de 2017, cal emmarcar aquesta acció en un intent de desprestigi de Catalunya, ja que, de forma general, els editorials estudiats respecten la institució dels Mossos d'Esquadra.

En aquest sentit, la veracitat de la nota va ser qüestionada per un gran nombre de polítics, pels mateixos Mossos d'Esquadra i fins i tot per WikiLeaks i Julian Assange¹¹⁰, experts en documentació d'institucions americanes filtrades a la premsa. El mateix diari es va veure obligat a publicar la nota original¹¹¹ en un article signat pel seu director, Enric Hernández, que a causa de la pressió política i social va acabar admetent a Europa Press que el document publicat era una recreació¹¹², però que el contingut no s'havia manipulat. Recentment, a més a més, els atemptats del 17 d'agost han estat relacionats amb les anomenades "clavegueres de l'estat" a través de les declaracions de l'excomissari José Villarejo en el judici celebrat a l'Audiència Nacional per un presumpte cas d'espionatge¹¹³ en les quals afirmava que el CNI pretenia "donar l'aparença de risc perquè Catalunya veiés la necessitat de la protecció de l'Estat". Sigui com sigui, la dubtosa reputació de Villarejo no permet

---

¹¹⁰ *Eldiario.es*- 31/08/2017.

https://www.eldiario.es/politica/periodico-contenido-cia-atentado-rambla_1_3219727.html

¹¹¹ *El Periódico de Catalunya*- 31/08/2017.

<https://www.elperiodico.com/es/politica/20170831/mossos-recibieron-alerta-atentado-cia-25-mayo-6255194>

¹¹² *Europapress.es*- 31/08/2017.

<https://www.europapress.es/nacional/noticia-director-periodico-supo-aviso-cia-posible-ataque-rambla-fuentes-gobierno-catalan-20170831084315.html>

¹¹³ *El Periódico de Catalunya*- 12/01/2022.

<https://www.elperiodico.com/es/politica/20220112/villarejo-vuelve-culpar-cni-17-13086211>

confirmar la seva veracitat. El que sí que queda palès és que aquest tema no es pot tractar dins de la normalitat de la resta de continguts i que desperta més interrogants que respostes. Així doncs, no ha d'invalidar, en cap cas, la valoració positiva del mitjà respecte dels Mossos d'Esquadra.

En resum, podem afirmar que la línia editorial d'*El Periódico de Catalunya* varia en diferents moments a causa, de forma directa o indirecta, del seu canvi de propietat. Ho fa primer per necessitats econòmiques, ja que l'auditoria realitzada de Deloitte proposava l'enduriment de la seva posició respecte a l'independentisme i més endavant endureix el seu discurs un cop es fa efectiu el canvi de propietat. Finalment, notem el canvi de propietat en la clara disminució de la representació de la política catalana en els seus editorials.

A banda de la ingerència editorial, existeix també un paral·lelisme polític, habitual en el sistema de mitjans Mediterrani (Hallin, Mancini, 2010:165-172). En aquest sentit, *El Periódico de Catalunya* modifica la seva postura respecte a Esquerra Republicana de Catalunya de forma paral·lela als interessos del Partido Socialista Obrero Español. El seu discurs sobre la judicatura també es veu modificat quan Pedro Sánchez esdevé president del govern.

Tot i el canvi de propietat, Prensa Ibérica, com han fet molts conglomerats del sector de la comunicació, ha decidit mantenir la independència editorial dels seus mitjans. D'aquesta forma, pot arribar a tot l'espectre polític i social. Així ho confirma el grup editorial en el punt 3 de l'apartat "Valors del grup PIME" del seu codi ètic, on especifica aquells elements que orienten la seva visió estratègica¹¹⁴.

Finalment, si bé hem aconseguit un dibuix força acurat de la línia editorial d'*El Periódico de Catalunya*, pel que fa a la política com a principal tema dins del seu ideari, considerem que en un futur caldria completar la present investigació analitzant altres temàtiques rellevants com els temes de societat o economia. Així mateix, detectats altres elements en els quals el diari reconeix que també mostra la

---

¹¹⁴ *Código ético de conducta empresarial*. Prensa Ibérica. <https://www.prensaiberica.es/codigo-etico/>

seva línia editorial, com ho poden ser les tires gràfiques editorialitzades, els semàfors de valoració de protagonistes de l'actualitat o les portades, considerem que seria convenient en endavant completar la present anàlisi amb un treball d'investigació en aquesta línia d'estudi.

Bibliografía

- Arrueta, C. (2015). 05. La línea editorial como estrategia de demarcación de zonas periodísticas. El caso de un diario conservador de Jujuy (Argentina). *Revista Brasileira de História da Mídia*, 2(2). Consultat el maig de 2022 a <http://revistas.ufpi.br/index.php/rbhm/article/download/4120/2437>
- Aznar, H. (1999). *Comunicación responsable: la autorregulación de los medios* (1ra ed.). Editorial Ariel Comunicación.
- Baker, M. (2006). *Translation, Power and Conflict*. Taylor & Francis.
- Cárdenas Solano, I. (2013). *La influencia de los medios de comunicación y el discurso político en la formación de la opinión pública: Una mirada a Estados Unidos* (Bachelor's thesis, Universidad Casa Grande. Facultad de Administración y Ciencias Políticas).
- Cebrián Herreros, M. (1992). *Géneros informativos audiovisuales*. Madrid: Editorial Ciencia 3.
- Díaz, B. (2011). *Vida más allá del papel... | Telos*. Revista Telos. Consultat el maig de 2022, a <https://telos.fundaciontelefonica.com/archivo/numero086/vida-mas-alla-del-papel/>
- Fontes, I., & Menéndez, M. Á. (2004). *El parlamento de papel: las revistas españolas en la transición democrática*. García Melón.
- Grijelmo, Á. (2014). *El estilo del periodista*. Editorial Taurus.

- Hallin, D., & Mancini, P. (2010). Book Review: Sistemas mediáticos comparados. Tres modelos de relación entre los medios de comunicación y la política. *Revista Española de Investigaciones Sociológicas (Reis)*, 129(1), 165-172.
- Kayser, J. (1964) *El Periódico. Estudios de morfología, de metodología y de prensa comparada*. CIESPAL, p. 52
- López Sobrino, B. (2009). *El editorial, el suelto y la crítica. Proyecto Mediascopio Prensa. La lectura de la prensa escrita en el aula*. Ministerio de Educación.
- Martínez Albertos, J. a (1990) *El comentario periodístico: los géneros persuasivos*. Paraninfo.
- Morán Torres, E. (1988). *Géneros del periodismo de opinión: crítica, comentario, columna, editorial*. Ediciones Universidad de Navarra.
- Núñez Ladevéze, L. (1995). *Introducción al periodismo escrito*. Editorial Ariel Comunicación.
- Pato, M. (07/09/2006). «A Mahoma lo retraté tapado con una sábana como un fantasma» : *Periodismo*. Periodista Digital. Consultat el maig de 2022. Link:<https://www.periodistadigital.com/old/448445.shtml>
- Reig, R. (1998). *Medios de comunicación y poder en España: prensa, radio, televisión y mundo editorial*. (1a Edició pp. 72-77). Editorial Gedisa.
- Reig, R. (2011). *Los dueños del periodismo: claves de la estructura mediática mundial en España*.(1a Edició pp. 238-240). Editorial Gedisa.

- Rivadeneira Prada, R. (1977). *Periodismo: la teoría general de los sistemas y la ciencia de la comunicación*. Editorial Trillas.
- Santamaría, L. (1990). *El comentario periodístico: los géneros persuasivos*. Paraninfo.
- Tamayo, E. (1988). *La caricatura editorial*. La Habana: Editorial Pablo de la Torriente.
- Tejeiro Salguero, R., León Gross, T. (2009). *Las viñetas de prensa como expresión del periodismo de opinión*. Dialnet. Consultat el maig de 2022 a <https://dialnet.unirioja.es/servlet/articulo?codigo=3718808>
- Valdeón García, R. A. (2007). Ideological Independence or Negative Mediation: BBC Mundo and CNN en Español's (translated) Reporting of Madrid's Terrorist Attacks. In *Translating and Interpreting Conflict* (pp. 97-118). Brill. https://doi.org/10.1163/9789401204385_008

Annexos

Annex 1 - Editorials estudiats (corpus)

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Un 2017 d'incerteses

Comencem un any amb l'única certesa que es presenten 365 dies plens de variades incerteses i, a més a més, amb el tràgic record de l'atemptat a Istanbul el dia de Cap d'Any, que ens torna a recordar de manera tan insistent com desgraciada que vivim en un món tan insegur, o més, com el que vam acomiadar ara fa un any, marcat també pels atemptats de París. En aquest nou any 2017 la primera potència mundial estrena president amb un magnat extravagant. La figura de Donald Trump és una d'aquestes incerteses que marcarà el futur planetari i tot indica que no contribuirà a fer que regni el seny. La seva arribada és l'exponent més clar del perillós auge del populisme -amb el *bretxit* que ha d'iniciar la desconexió-, que pot viure més capítols a les cites electorals d'Holanda, França i Alemanya. Tot plegat en una Unió Europea atrapada en una crisi d'identitat que posa

seriosament en perill el projecte comú europeu.

A Espanya, per la seva banda, les mirades continuaran posades en Catalunya. Mentre el president Puigdemont manté la seva idea de convocar el referèndum, no és gens clar que la consulta s'arribi a celebrar. Ni com. La Generalitat no vol donar pistes al Govern de Mariano Rajoy, embrancat en una operació diàleg que per ara va bastant per darrere de la línia dura de jutjar els polítics independentistes. El 6 de febrer s'asseurà al banc

L'arribada de Trump a la presidència dels EUA provoca temor en un any que serà clau per al procés sobiranista

dels acusats l'expresident Mas per haver convocat la consulta del 9-N. També serà per a Rajoy l'any en què haurà de demostrar que pot governar en minoria. Arriben mesos en què els principals partits hauran de manifestar alçada de mires per abordar qüestions pendents, entre aquestes la reforma (o no) de la Constitució. Ja ho van fer, per exemple, amb la pujada del salari mínim interprofessional, una mesura encaminada a laminar l'enorme desigualtat que ha generat la crisi. Aquesta és una urgència de l'economia espanyola, com el repte de les pensions i la creació d'ocupació.

La societat espanyola també demana un pacte per a un tema tan rellevant com l'educació, i que no estigui en mans de cada govern. Barcelona, per la seva banda, ha d'afrontar la bombolla del lloguer com a tasca prioritària, com ho són resoldre la unificació del tramvia o la moratòria turística. Són les incerteses locals del nou any.

Deu anys de la llei de la dependència

La llei de dependència ha fet 10 anys (es va aprovar el desembre del 2006) amb un bagatge certament pobre i amb unes complicades perspectives de futur, lligades indefectiblement al déficit de finançament i també a les traves burocràtiques d'una legislació que va néixer per fer front a la delicada situació de ciutadans que no es poden valer per si mateixos i a la de les seves famílies i cuidadors.

Deu anys després, un 29% de les persones

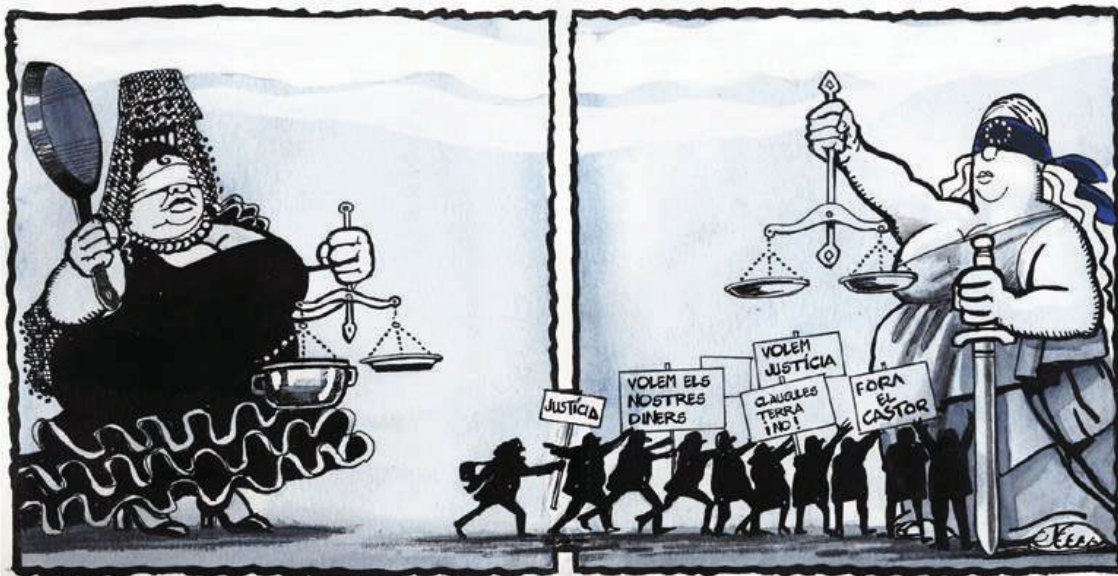
amb algun grau de dependència reconegut encara no reben ajuda, mentre que es dona el cas, certament dramàtic, de les 48.000 famílies catalanes que, en aquest període, la van cobrar amb el parent ja difunt, quan ja no serveix per al propòsit que perseguia la llei -la dignificació de la vida dels dependents- encara que com a mínim sigui útil per paliar les despeses ingents que suposa la dependència per als familiars.

Les retallades pressupostàries, l'excés de percentatge que n'assumeixen les comuni-

tats autònomes, les dificultats per accedir a residències, la lentitud en la revisió dels graus de dependència, la invisibilitat d'avis que no poden accedir a les ajudes perquè la seva pensió és el suport bàsic de la família, la precarietat econòmica i personal en què es troben els cuidadors no professionals... Tot això, l'abandonament brutal dels afectats com denunciaven els experts, ens informa d'un problema urgent que s'hauria de solucionar amb molta més implicació de l'Administració.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Jürgen Matthies
Cap de la policia de Colònia

★★★★

Les autoritats de la ciutat alemanya van detenir de manera preventiva centenars de magribins la nit de Cap d'Any. La mesura, que ha merescut acusacions lògiques de racisme, estava encaminada, segons la policia, a evitar els abusos sexuals massius de l'any anterior. **► Pàg. 22**

Ana Pastor
Presidenta del Congrés

★★★★

La màxima autoritat de la Cambra proposarà que s'avanci l'horari de celebració dels plens per evitar que acabin de nit. La necessària mesura de racionalització horària està en la línia de progressar en la conciliació, tot i que no té el consens de tots els partits. **► Pàg. 28**

Jordi Pijoan-López
Gerent del Gremi de Galeries d'Art

★★★★

Turisme de Barcelona i les galeries catalanes han emprès una col·laboració destinada a impulsar la compra d'art entre els turistes. El gremi estima que el meitat de les vendes a la capital catalana van a mans de viatgers. **► Pàg. 42**

Olivier Giroud
Futbolista

★★★★

El davanter francès de l'Arsenal va firmar el primer dia de l'any un gol cridat a ser al llibre d'honor del 2017. Va culminar contra el Crystal Palace un contraatac, que ell va iniciar, amb un cop de taló, amb un esperó per l'escaire. **► Pàg. 53**

Rafael S. Ferlosio
Escriptor

★★★★

El tercer llibre d'assajos complets del veterà autor, *Babel contra babel*, està dedicat a la guerra i als conflictes internacionals. El fuel del prestigiós polemista torna a esclafir amb força i llueix una lucidesa desarmant. **► Pàg. 54**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen posicions personals.

L'onada d'atemptats a Turquia

Turquia va sortir amb violència d'un 2016 ple d'atemptats terroristes i ha entrat en un 2017 amb la mateixa ferocitat assassina. El sagnant atemptat contra els ciutadans que celebraven l'entrada del nou any a la discoteca Reina d'Istanbul, a la riba del Bòsfor, és l'última manifestació d'una escalada d'atacs que han anat en augment des de l'agost de l'any passat quan el Govern del president Erdogan va canviar de postura i va decidir llançar operacions militars per terra i aire al nord de Síria per desallotjar les forces gihadistes de l'Estat Islàmic (EI). Fins llavors i des de l'inici de la guerra, Ankara s'havia manifestat partidària de combatre el règim d'Al-Assad i permetia el pas per la seva frontera de combatents d'aquella organització terrorista.

L'EI ha reivindicat l'atemptat. Si és certa l'autoria, es confirmarà que Turquia és un objectiu del gihadisme que combat a Síria.

Fa un mes un cap de l'EI va fer una crida per posar en el punt de mira aquest país i el seu Govern, al qual qualificava d'apòstata. L'atemptat contra una discoteca on se celebrava una festa del calendari cristià respon entre altres coses al rigorisme religiós d'un grup fanatitzat (igual que en l'atemptat contra la sala de festes Bataclan de París el novembre del 2015). A això s'hi ha de sumar el paper rellevant de Turquia en la firma de l'acord d'alto el foc a Síria promogut per Rússia del qual quedaven excloses les

Objectiu de gihadistes i de les milícies kurdes, el règim d'Erdogan també manifesta deficiències en seguretat

organitzacions gihadistes com l'EI, així com les forces kurdes, i quedava demostrada així la complicada agenda de seguretat d'Ankara.

Molts dels atemptats que Turquia ha patit el 2016 han sigut obra d'aquestes milícies kurdes que combaten a Síria, forces que han demostrat una gran eficàcia per derrotar sobre el terreny les gihadistes. No obstant, Erdogan tem que aquestes milícies altament capacitades puguin arribar a la zona autònoma kurda de l'Iraq i crear així una unió que Ankara no està disposada a permetre sota cap concepte. La recent onada d'atemptats d'un i altre signe indica a més l'existència de seriosos problemes de seguretat. Les purgues contra l'Exèrcit i altres forces de seguretat decretades per Erdogan després del fallit cop d'Estat estan passant factura, com ho demostra la facilitat amb què el 19 de desembre va ser assassinat l'ambaixador rus a Ankara.

Un intens any als jutjats

Un any acabat d'estrenar anuncia una intensa activitat en l'àmbit judicial degut a la conclusió d'alguns dels macroprocessos oberts per la corrupció que ha sigut el flagell de la política espanyola durant els últims anys i que l'ha portat, sense distinció de colors, a altes cotes de desprestigi. Grans escàndols, com els de l'operació Gurtel –que ha posat contra les cordes el partit del Govern, encara que el PP el doni per amortitzat a les urnes–, o com els dels ERO

d'Andalusia –que han acabat amb la carrera política de dos expresidents de la Junta andalusca–, el cas Nóos –on està implicat un membre de la família reial– o el saqueig dels comptes del Palau de la Música en l'època de Millet i Montull, arribaran els pròxims mesos al seu últim tram. El final d'aquestes oceàniques travessies processals posa en evidència que efectivament la justícia és inexorable, encara que sigui desesperant la seva lentitud sobretot quan els afectats compten amb possibilitats legals d'encallar-la.

Instruïdes amb més celeritat, les causes judicials derivades del procés sobiranista a Catalunya seran els altres grans focus d'atenció. Un expresident de la Generalitat s'asseurà al banc dels acusats per la consulta del 9-N, i la presidenta del Parlament té oberta una causa per presumpta desobediència al Constitucional. A diferència dels episodis de corrupció, aquests últims casos no poden amagar la seva naturalesa política i és en aquest àmbit, en l'estrictament polític, on s'haurien de resoldre.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Teodorín N. Obiang
Vicepresident de Guinea Equatorial

★★★★☆

França jutja el fill del president de Guinea Equatorial per corrupció per haver saquejat, segons la fiscalia, més de 110 milions d'euros als fons públics del seu país. Amb aquests diners es va comprar, per exemple, una mansió de 4.500 metres a prop dels Camps Elisis. **► Pàg. 14**

Alexandre De Moraes
Ministre de Justícia del Brasil

★★★★☆

Un tràgic moti a Manaus, amb almenys 60 morts per l'enfrontament de dues bandes, torna a destapar les deficiències del sistema penitenciari del país sud-americà –amb presons superpoblades–, molt criticat per organitzacions de drets humans. **► Pàg. 15**

Dolors Montserrat
Ministra de Sanitat

★★★☆☆

La dirigent del PP català apunta que la conciliació familiar i laboral serà un dels seus eixos d'actuació al Govern, com ho és en la seva vida privada. Per a això s'han d'implicar, diu, els poders públics i el món de l'empresa. **► Pàg. 27**

Josep Maria Campistol
Director de l'Hospital Clínic

★★★★☆

El centre públic de l'Eixample és el segon més ben valorat d'Espanya, darrere de l'Hospital Universitari La Paz de Madrid, segons l'Índex d'Excel·lència Hospitalària, de l'Institut Coordenadas de Gobernanza y Economía Aplicada. **► Pàg. 30**

Oriol Rovira
Cantant

★★★☆☆

Veü del grup barceloní Soweto, ha complert el somni de viatjar amb els seus companys durant vuit dies a Jamaica per actuar a la pàtria de l'ska i gravar a l'estudi de la família Marley, considerat el millor del país caribeny. **► Pàg. 44**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Més morts a les carreteres espanyoles

Les estadístiques de sinistralitat a les carreteres espanyoles en el conjunt del 2016 han confirmat el que ja es venia venint després del primer trimestre de l'any: les víctimes mortals han augmentat per primera vegada des del 2003, quan es va iniciar un continu descens de morts. És cert que una anàlisi en perspectiva dels accidents de carretera a Espanya durant aquests 13 anys ofereix un balanç global molt positiu, perquè els morts s'han reduït el 70% (des dels 3.993 del 2003 fins als 1.160 del 2016), però tot el que no sigui consolidar i incrementar el descens de víctimes és una greu ensopegada en l'objectiu de fer més segures les vies de circulació. En les societats altament motoritzades –gairebé totes les del món d'avui–, és utòpic esperar que no hi hagi accidents de circulació amb víctimes, però no per això cal abaixar la guàrdia en l'estratègia d'acostar-se el màxim possible a

aquest ideal, perquè només hi haurà poques víctimes mortals si tots actuem com si no poguéssim haver-n'hi mai cap. No hi ha d'haver marge per al fatalisme: el 2016 Catalunya ha aconseguit reduir els morts després que l'any anterior haguessin augmentat.

Tenint en compte els fets, sembla evident la relació entre l'increment de víctimes en el conjunt d'Espanya el 2016 i dues circumstàncies polítiques: la interinertia del Govern durant gairebé tot l'any i la po-

El retard del nou reglament de circulació i l'ús del mòbil al volant posen fi a 13 anys de descensos

ca sensibilitat del Ministeri de l'Interior sobre la seguretat viària, condimentada amb episodis de corrupció administrativa en aquest àmbit. El nou reglament de circulació, que preveia endurir les sancions per les infraccions al volant i reduir la velocitat màxima a les carreteres convencionals, ha dormit als calaixos ministerials malgrat que els experts de la Direcció General de Trànsit instaven que s'aprovés. El nou ministre, Juan Ignacio Zoido, vol mesures de xoc i anuncia un pla integral en tres mesos. Una de les accions prioritàries haurà de ser frenar l'alarmant augment de l'ús (sense sistemes de mans lliures) del telèfon mòbil al volant, una irresponsabilitat que es tradueix en el fet que les distraccions han passat a ser la principal causa dels accidents mortals (el 28%). La pedagogia serà bàsica, però la punició serà imprescindible perquè estan en joc no només vides humanes sinó també la nostra salut social col·lectiva.

No trenquin la màgia de les cavalcades

L'Assemblea Nacional Catalana i Òmnium Cultural han llançat una desafortunada campanya per demanar als seus militants i simpatitzants a Vic que exhibeixin a la cavalcada de Reis de demà uns fanalets amb l'estelada i tantes banderes com puguin. El motiu és aprofitar que l'esdeveniment serà retransmès per TV-3, la televisió pública de Catalunya, que ha d'estar al servei de tots els catalans i no només dels que volen la independència.

Aquesta iniciativa és triplement desafortunada. Intentar polititzar una festa popular, i més una celebració festiva, és impropri dels que diuen defensar la llibertat i la democràcia. Arribar que es tracta d'una «tradicció» quan només té quatre anys d'existència és directament un despropòsit. I buscar quota de pantalla a la televisió pública és execrable, i més quan l'independentisme no té cap problema per accedir als espais informatius i d'opinió de la televisió pública.

Si realment l'exhibició dels fanalets és un acte espontani, l'ANC i Òmnium farien bé de retirar la seva campanya, que converteix allò que és popular en un acte proselitista davant d'un públic majoritàriament menor d'edat i que exigeix la màxima protecció possible. I no cal dir que el que val per a l'independentisme hauria de ser extensible a qualsevol forma de manifestació ideològica a les cavalcades de Reis, sigui per defensar causes més o menys majoritàries, o més o menys políticament correctes.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Theresa May
Primera ministra britànica
★★★★

La confusió i la falta d'estratègia per culminar el *brexit* estan donant a la líder conservadora notables revessos polítics. Ara, i per sorpresa, l'ambaixador britànic davant la UE, Ivan Rogers, ha decidit saltar del vaixell i presentar la dimissió del càrrec. **► Pàg. 15**

Federico Trillo
Ambaixador al Regne Unit
★★★★

Un informe del Consell d'Estat culpa Defensa, quan ell n'era el titular, de l'accident del Iak-42, en què van morir 62 militars. Tot i el blindatge que li dona Rajoy, la permanència de Trillo en un càrrec públic és una ofensa a la memòria de les víctimes i els seus familiars. **► Pàg. 16**

Jordi Baiget
Conseller d'Empresa
★★★

La nova llei del comerç a Catalunya regularà per fi un sector que ara es mou en un mar de confusió normativa. Entre altres aspectes, permetrà a les botigues fer rebaixes durant tot l'any i limitarà les vendes a domicili. **► Pàg. 21**

Ignasi Heras
Emprenedor
★★★★

La companyia Transplant Biomedicals, sorgida de l'IDIBAPS-Hospital Clínic, ha captat 2,5 milions d'euros amb els quals iniciarà la fase clínica d'un dispositiu que millorarà la viabilitat dels trasplantaments de fetge i de ronyó. **► Pàg. 24**

Fanny Britt
Esriptora i traductora
★★★★

L'autora canadenca, que va patir asettingament escolar quan tenia 10 anys, ha traslladat al còmic aquesta història d'infància que encara arrossega. *Jane, el zorro* i *yo*, il·lustrada amb dibuixos d'Isabelle Arsenault, ha obtingut nombrosos premis. **► Pàg. 52**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

L'atur va millor però no va bé

L'atur registrat ha batut el 2016 el seu rècord a la baixa en la sèrie històrica. El 31 de desembre hi havia a Espanya 3,7 milions d'aturats, gairebé 400.000 menys que al gener. Ningú pot negar que és una bona dada, però l'ocupació encara no ha sortit de la crisi a Espanya, si més no per tres motius. En primer lloc, perquè molts d'aquests gairebé quatre milions de persones sense feina ja han deixat de percebre qualsevol prestació perquè són aturats de llarga durada i han esgotat tot subsidi. En segon lloc, perquè la majoria dels que han aconseguit una feina l'han aconseguida de manera precària, a temps parcial i per un salari que no en tots els casos permet viure dignament. I en tercer lloc, perquè aquesta xifra d'atur registrat cal ponderar-la amb la de la població activa que no s'ha recuperat a nivells anteriors a la crisi, en molts casos perquè els aturats de llarga durada ja ni bus-

quen feina a les oficines oficials i molts altres, més d'un milió, n'han trobat a l'estranger.

Serà molt difícil revertir aquesta situació amb el marc legal vigent. Les dues últimes reformes laborals, la de Zapatero i la de Rajoy, es van fer sense acord amb els sindicats i sota amenaça d'una intervenció de l'economia espanyola per part de la UE. El seu únic objectiu era garantir la solvència del Regne d'Espanya, i això només era possible amb una devaluació del preu del treball per gua-

nyar competitivitat per part d'una economia paralizada després de l'esclat de la bombolla immobiliària i creditícia. El que va ser injust però en alguna mesura útil, ara és un llast, tant per al benestar i la cohesió social com per al creixement econòmic. Els empresaris, el Govern i els partits que li donen suport a les Corts haurien d'entendre que som davant d'un nou temps.

Mantenir el control artificial a la baixa dels salaris significa renunciar a mitjà termini als mínims de l'Estat del benestar que s'havien aconseguit. Amb salaris baixos, amb una població activa disminuïda i amb altes taxes de temporalitat ni es podran garantir les pensions, ni es podran consolidar els comptes públics ni es podrà competir dins la UE. És imprescindible un nou pacte social, amb presència sindical, que creï les condicions per generar més ocupació i de més qualitat. Fins llavors no ens podem permetre cap eufòria.

L'ocupació no ha sortit de la crisi a Espanya i no en sortirà fins que hi hagi una nova reforma laboral consensuada

Trillo i la veritat tardana sobre el Iak-42

Per a algú com Federico Trillo, que sempre s'ha vantat de tenir un perfil jurídic de molt més relleu que el derivat de les seves responsabilitats polítiques –no menors–, deu ser una deshonra que una alta institució com el Consell d'Estat l'hagi considerat culpable de l'accident de l'avió Iak-42 a Turquia l'any 2003, en què van morir 62 militars espanyols i 13 tripulants ucraïnesos. La sentència no té transcendència penal, perquè la justícia ordinària va arxi-

var al seu dia, en una decisió polèmica, la denúncia dels familiars de les víctimes, però estableix que l'avió no estava en condicions de volar i que el Ministeri de Defensa –llavors dirigit per Trillo– n'havia sigut advertit reiteradament. Més de 13 anys després es restitueix la veritat i els parents dels morts obtenen una satisfacció moral, que té gairebé més valor que les indemnitzacions econòmiques que ja van rebre. Des de fa pràcticament cinc anys, Trillo disfruta del càrrec d'ambaixador d'Espanya a la Gran

Bretanya, i ara serà rellevat juntament amb 70 diplomàtics espanyols desplaçats pel món, la qual cosa permetrà al Govern intentar dissimular-ne la destitució. Un nou favor de Mariano Rajoy –que amb poca traça ha volgut treure ferro a aquesta qüestió del Iak-42 dient que és de fa «moltíssims anys»– a qui durant molt de temps va prestar grans serveis al PP al dedicar tota la seva experiència i habilitat jurídica a espúries operacions d'assetjament dels adversaris polítics.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Rosa Badià
Periodista

Conduirà, un any més, la subhasta solidària que cada nit de Reis ajuda els nens més desfavorits. La campanya de Ràdio Barcelona *Cap nen sense joguina* arriba en aquesta edició als 50 anys amb un especial de 20 hores en directe. **► Pàg. 5**

Elor Azaria
Militar israelià

Aquest sergent de 20 anys va rematar d'un tret al cap un palestí que era a terra ferit després d'haver atacat dos soldats israelians. Un tribunal l'ha declarat culpable i pot ser condemnat a 20 anys, encara que hi ha una forta pressió perquè el Govern l'indulti. **► Pàg. 14**

Gabriel Rufián
Diputat d'ERC al Congrés

El parlamentari no ha tingut políticament cap problema a l'hora de mostrar el seu desgrat pels fanalets amb l'estelada a la cavalcada de Reis de Vic, campanya impulsada per l'Assemblea Nacional Catalana que ha incomodat una part del món independentista. **► Pàg. 18**

Victoria Ortega
Pres. del Consell de l'Advocacia

L'entitat que agrupa els col·legis d'advocats d'Espanya, juntament amb diverses oenagés, ha rebutjat les devolucions en calent que segons la seva opinió es van portar a terme a la frontera de Ceuta la matinada de l'1 de gener. **► Pàg. 30**

Robert Marchand
Esportista francès

Nascut l'any 1911, aquest venerable avi ha establert el primer rècord de l'hora ciclista per a persones de 105 anys, un fet sense precedents. Va recórrer en 60 minuts 22 quilòmetres i 547 metres fent 92 voltes a una pista. **► Pàg. 46**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Una nova piràmide demogràfica

Una piràmide d'edat a Espanya presenta des de fa temps profunds canvis que es defineixen fonamentalment per un creixent envelliment de la població que incideix en el teixit social i, sobretot, en l'econòmic de la societat. Gairebé 18 milions d'espanyols tenen actualment més de 50 anys, xifra que en números absoluts no suposaria en si mateixa res especial si no fos perquè duplica la dels que tenen menys de 18 anys. Enfront dels patrons demogràfics d'una estructura social equilibrada, la piràmide poblacional espanyola compta amb un perímetre desenvolupat a la seva zona central i superior -franges de més edat- que s'assenta sobre una base cada vegada més fràgil. A la llarga, aquesta arquitectura pot amenaçar ruïna.

Encara que a Espanya es presenti amb algunes característiques pròpies, el fenomen de l'envelliment de la població és general en els països d'un grau més alt de benestar, on es registra una accentuada caiguda-manteniment de les taxes de natalitat (tenir fills té un cost en

diners, temps i comoditat) que es conjuga amb una disminució de la taxa de mortalitat degut, entre altres aspectes, a una tecnologia mèdica benaventurosament avançada que pot allargar el moment final de la vida. La suma dels dos factors es tradueix en una esperança més gran de vida, amb el que això comporta pel que fa a despeses socials més grans i més prolongades. Aquest escenari demogràfic ja ocasiona seriosos problemes per a una economia amb una capacitat de maniobra molt reduïda i obligada a canvis. Sens dubte una de les revisions a què exigeix el nou escenari apunta, i de manera ur-

Les polítiques econòmiques s'han d'adaptar als reptes que planteja una societat cada vegada més envellida

gent, a l'actual sistema públic de pensions basat en les cotitzacions d'un precari mercat laboral que amb prou feines serveixen per sufragar les percepcions dels jubilats no ja del futur, sinó d'ara mateix. La impotència financera del Govern l'ha portat a posar tantes vegades la mà a la guardiola de les pensions que aquesta ja està exhausta.

L'adaptació política i econòmica a un panorama amb tantes incerteses no ha d'esperar, i ho ha de fer amb imaginació i aparcant velles i superades concepcions. L'antiga etiqueta de *tercera edat* ja no pot abraçar persones amb 60-65 anys que tenen encara per endavant 20 anys de vida. ¿Quina és actualment l'edat d'una velleïta real? ¿Com aprofitar el talent i l'experiència d'un nombre cada vegada més gran de persones que, en perfectes condicions de salut, mantenen una alta capacitat de treball després de superar els 50 anys? Són molts els interrogants de la nova situació demogràfica que requereixen sòlides respostes per assegurar el futur col·lectiu.

El col·lapse en els serveis d'urgències

Més o menys per aquestes dates es produeix el col·lapse dels serveis d'urgències dels grans centres hospitalaris catalans, ubicats principalment a l'àrea metropolitana de Barcelona. La situació s'ha fet crònica i aquest any fins i tot s'ha avançat per una primària epidèmia de grip, dues setmanes abans que l'hivern passat. Que el Sindicat de Metges de Catalunya denunciï que hi ha pacients que esperen fins a 12 hores abans de ser atesos és una dada re-

veladora de la gravetat del problema, i davant del qual no s'hi val agafar-se a la resignació que és una cosa inevitable. Aquesta «situació estructural» que denuncia el mateix sindicat és una conseqüència inherent a les retallades que afecten la sanitat catalana en aquests anys de crisi i també de la cultura sanitària, de l'hàbit ciutadà, d'anar a urgències com la primera porta a la qual es truca encara que el problema o malaltia probablement no ho requereix.

Perquè sembla evident que, excepte en al-

guns casos de persones grans o d'afectats amb problemes crònics, una grip no és motiu per anar al servei, i encara més amb el risc d'una espera que es pot prolongar durant 12 hores. És urgent, per tant, en primer lloc que s'habilitin més llits, més personal i material, però també que es desplegui una tasca de conscienciació i d'informació a l'usuari. En aquest sentit, s'ha de donar a conèixer més, i dotar-los amb els recursos necessaris, l'alternativa dels centres d'urgències d'atenció primària (CUAP).

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

François Hollande
President de França
★★★★☆

Un treball periodístic d'investigació ha revelat que el dirigent francès va avalar les llistes d'objectius a eliminar elaborades pels serveis secrets i va autoritzar unes 40 execucions de presumptes terroristes gihadistes saltant-se el procediment judicial. **►Pàg.12**

Enrique Peña Nieto
President de Mèxic
★★★★☆

Ha anunciat mà dura davant les protestes per la pujada del preu dels combustibles que han donat pas a violents saquejos al carrer. Mentrestant, Pemex, la petrolera estatal, adverteix que perilla el subministrament pels bloquejos a estacions de servei. **►Pàg. 16**

Frederic Udina
President d'Ivalua
★★★☆☆

El consorci públic que presideix ha realitzat un estudi que conclou que almenys 11 de cada 100 llars catalanes estan afectades per la pobresa energètica, és a dir, tenen problemes per pagar la factura de la llum, el gas i l'aigua. **►Pàg. 22**

Antonio Cañizares
Arquebisbe de València
★★★★☆

La croada del cardenal, que ja ha empès contra «l'imperi gai» i «certes ideologies feministes», apunta a la llei valenciana sobre el tracte a alumnes transsexuals. Ho fa amb el to apocalíptic d'una futura destrucció de la família. **►Pàg. 30**

Martin Scorsese
Director de cine
★★★★☆

El prestigiós director novaiorqués ofereix en el seu últim film, *Silencio*, una intel·ligent dialèctica entre dues formes d'entendre la religió, la fe i la vida. Transcorre al Japó feudal del segle XVII, on viatgen dos jesuïtes portuguesos. **►Pàg. 46**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Les rebaixes ja no són el que eren

En un món en accelerada transformació –i no poques incerteses–, el comerç és un dels sectors en què més impacte tenen els canvis d'hàbits i costums. La compravenda de productes, béns i serveis està experimentant una revolució formidable a cavall de les facilitats que la tecnologia permet. Aquest Nadal, per exemple, en el nostre entorn l'adquisició de regals a través d'internet ha crescut el 35%, cosa que confirma una tendència que no farà sinó augmentar i que ha d'esperonar el comerç presencial tradicional a repensar el model de negoci i les estratègies de vendes.

Les rebaixes postnadalenques que comencen avui no són alienes a aquesta profunda metamorfosi. De fet, fins i tot s'ha esquarterat la convenció segons la qual el període de descomptes comença, com ha sigut tradicional durant dècades, el 7 de gener, perquè cada vegada són més els establi-

ments comercials que l'avancen uns quants dies. Durant la setmana que ara s'acaba han sigut moltes les botigues que s'han llançat a la caça del consumidor mitjançant grans retallades de preus. I també aquesta és una tendència que sembla irreversible, sobretot després que el Govern de la Generalitat hagi aprovat, amb el canvi d'any, un projecte de llei que flexibiliza els horaris comercials i oficialitza el que ha sigut una pràctica habitual des del 2015: les rebaixes ja no han de quedar limitades a dos períodes estrictes

Els descomptes comercials que s'inicien avui deixen d'estar subjectes a l'estacionalització, fet que beneficia el consumidor

(passat Reis i a principis del mes de juliol) i poden oferir-se en qualsevol moment de l'any. Una decisió que posa fi a la pugna de competències entre Catalunya i l'Administració central –que va introduir aquesta liberalització ja fa temps– i que per als consumidors s'ha de traduir en una millora de la seva capacitat de compra.

És molt cert que l'accentuació de la competència comercial entranya un perill per a la subsistència de moltes botigues de mida petita i mitjana. Els poders públics no poden anar contra el corrent liberalitzador mundial, però tampoc abandonar al seu destí un sector que constitueix part essencial del teixit social de les ciutats. Trobar un equilibri just i raonable no és fàcil, però s'ha de buscar, sota pena que el benefici immediat que per al ciutadà suposa tenir tot l'any rebaixes a l'abast de la mà acabi convertint-se en una cosa positiva a curt termini però perjudicial a la llarga.

Trump porta el seu país a un pas de l'esperpent

És inaudit que un president electe sembri ombres de sospita sobre els serveis d'intel·ligència del país que es disposa a dirigir. Donald Trump ho va fer en la campanya electoral i ho segueix fent des que va ser elegit. Aquesta obstinació va portar ahir els Estats Units a un pas de l'esperpent. Després de reunir-se amb els responsables de les agències governamentals, Trump va seguir negant que l'espionatge rus influís en les eleccions del novembre tot i reconèixer que podia es-

tar al darrere dels ciberatacs i la publicació de notícies falses contra la seva oponent, la demòcrata Hillary Clinton. Aquesta inusitada reacció del president electe va portar unes hores després el Govern d'Obama a desclassificar part dels informes que li acabaven de mostrar. Uns documents que assenyalen directament a Putin i a la seva maquinària de ciberespionatge d'estar darrere d'una operació per enfonsar Clinton i portar Trump fins a la Casa Blanca, com els màxims responsables de la intel·ligència nord-

americana van explicar fa dos dies davant d'un comitè del Senat.

Aquest episodi afegeix més interrogants si és possible a la imminent presidència de l'extravagant Trump, que en poques setmanes deixarà de ser una curiositat mediàtica per passar a ser el dirigent del principal país de l'escena global. Els Estats Units no es poden permetre viure permanentment en aquesta mena d'esperpent que acaba posant en joc la seguretat mundial i minant el poc prestigi que els queda.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Rafael
Catalá
Ministre
de Justícia

★ ★ ★ ★ ★

La lentitud del sistema judicial espanyol arriba a altes cotes en els plets comercials entre empreses. Un estudi del Consell General d'Economistes fixa el període mitjà de resolució d'aquests processos en 510 dies, mentre que en països com és ara França és de 395. **▶ Pàg. 18**

Barack
Obama
President
dels EUA

★ ★ ★ ★ ★

El dirigent nord-americà abandona aquest mes la Casa Blanca amb bons números econòmics. La primera potència mundial ha tancat el 2016 amb la creació de 2,16 milions de llocs de treball (156.000 d'ells al mes de desembre) i una taxa d'atur del 4,7%. **▶ Pàg. 20**

Laia
Costa
Actriu

★ ★ ★ ★ ★

La protagonista de *Victoria* ha sigut nominada per votació popular per als premis Bafta en la categoria de Rising Star, un guardó amb el qual l'Acadèmia Britànica de Cine reconeix el treball de les estrelles emergents. **▶ Pàg. 34**

Care
Santos
Esriptora

★ ★ ★ ★ ★

Amb *Media vida*, en què narra el retrobament de cinc dones a les quals va marcar un fet terrible, ha guanyat el premi Nadal, el més llonge en llengua castellana. Xavier Theros ha obtingut el Pla amb un thriller històric. **▶ Pàg. 35**

Jordi
Villacampa
President
del Joventut

★ ★ ★ ★ ★

Després de 17 anys a la cúpula del club de Badalona, el dirigent i exjugador segueix al peu del canó i ha acceptat continuar fins al març a l'espera de trobar viabilitat econòmica per a la Penya i garantir el seu futur. **▶ Pàg. 4 de 'Més Esport'**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Trump i la fidelitat a la llei

¿O n són els controls i els contrapesos, els checks and balances, que George Washington, James Madison, Alexander Hamilton o Benjamin Franklin, entre altres, van introduir en l'arquitectura constitucional dels EUA per evitar que un dels tres poders s'erigís en omnipotent? En menys de dues setmanes des que va arribar a la Casa Blanca, Donald Trump s'ha erigit en l'única font de poder amb les seves ordres executives i les seves amenaces a les xarxes socials. L'última demostració del seu particular *aquí mano jo* ha sigut l'acomiadament de Sally Yates, la fiscal general interina, que havia qüestionat la legalitat del tancament de les fronteres a refugiats i a ciutadans de diversos països de majoria musulmana. L'acomiadament anava acompanyat d'uns judicis de valor negatius sobre la fiscal. Yates s'havia enfrontat al dilema de ser fidel a la

lleï o ser-ho a la Casa Blanca i en aquesta disjuntiva va optar per la fidelitat a la llei. Aquesta postura està en sintonia amb les manifestacions i protestes multitudinàries que es produeixen en diversos punts del país (i també a l'estranger), en especial als aeroports, contra una prohibició que és cruel, arbitrària, xenòfoba, basada en prejudicis, contrària a la identitat d'un país d'immigració amb la qual s'ha fet gran i ric, i incompatible amb el més elemental sentit d'humanitat. A la crisi que Trump ha generat amb els

seus decrets i idees en el Departament d'Estat i en el cos diplomàtic se suma ara la divisió que la seva política migratòria ha produït en el de Justícia.

Un precedent del que ha passat amb la fiscal Yates va tenir lloc el 1973 quan Richard Nixon, en ple escàndol Watergate, va acomiadar el fiscal general i el seu segon perquè s'havien negat a fer fora el jutge especial encarregat de l'acusació en aquell cas. L'any següent, davant del segur *impeachment*, aquell president va dimitir. Des d'aleshores fins ara hi ha hagut un canvi radical en la percepció de l'ètica en la política. Nixon va tirar la tovallola perquè no era socialment acceptable que tot un president dels EUA hagués mentit. Trump no ha fet res més que mentir des que es va llançar a l'arena política, i ha sigut la mentida i la manipulació el que l'ha portat a la Casa Blanca sense que importés als més de 60 milions de nord-americans que li van donar el seu vot.

El president acomiada
la fiscal general que li havia plantat cara per la seva política discriminatòria sobre emigració

Mares de lloguer i drets laborals

La decisió de la Generalitat de facilitar permisos de maternitat i paternitat als treballadors de l'Administració autonòmica que vagin a buscar a altres països fills mitjançant la gestació subrogada és una mesura probablement lògica i raonable, però només afecta un aspecte menor i col·lateral d'un assumpte extraordinàriament complex i polèmic. El Govern, de fet, es limita a aplicar a Catalunya el que es desprèn de diverses sentències del Tribunal Suprem

que reconeixen aquest permís laboral a parelles demandants, encara que té el valor polític de ser la primera comunitat que anuncia que el reconeix explícitament per als seus treballadors públics. El debat de fons sobre els anomenats *ventres de lloguer*, no obstant, continua, igual que la indefinició legal que hi ha a Espanya sobre aquesta tècnica de reproducció en què una dona accepta que es transfereixi al seu úter l'embrió prèviament engendrat mitjançant fe-

rell, donant lloc així a un embaràs per encàrrec. Els dubtes ètics que planteja aquesta tècnica no són fàcils de resoldre, i els seus detractors argumenten que es facilita un ús instrumental de dones en situació de necessitat econòmica que accepten gestar per diners un nadó que no serà mai fill seu. Però no en tots els casos hi ha una transacció econòmica. Tard o d'hora, tots els països hauran de fixar criteris jurídics a partir d'una realitat: el que la ciència permet és millor no ignorar-ho sinó regular-ho.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Sally Yates
Exfiscal general dels EUA
★★★★

Només dues hores després que expressés els seus dubtes sobre la legalitat del veto migratori de Trump i donés instruccions per no desenvolupar-lo, va rebre una ordre amb la seva destitució fulminant per «traïció» a la justícia i per ser «feble a les fronteres». **►Pàg. 12**

Xavier García Albiol
Coordenador del PP de Catalunya
★★★

Encara que ha condemnat la xenofòbia en general, l'exalcalde de Badalona ha acusat la regidora Fàtima Taleb de voler treure «rèdit polític» dels atacs racistes de què ha sigut objecte per la seva condició de dona musulmana. A més, l'ha titllat d'«incompetent». **►Pàg. 22**

Luca De Meo
President de Seat
★★★★

La companyia automobilística ha presentat en societat la nova versió del model de cotxe Ibiza, el veterà i emblemàtic model que, amb un disseny molt renovat, servirà per apuntalar l'estratègia comercial de l'empresa. **►Pàg. 30**

Tehja Genard
Victima de racisme
★★★★

Actituds coratjoses com la d'aquesta jove catalana, nascuda a l'Índia, són vitals per lluitar contra el racisme. Va denunciar en una carta a aquest diari, i ara en una entrevista, els greus insults d'uns menors en un transport públic. **►Pàg. 33**

José Sacristán
Actor
★★★★

El llegendari intèrpret, que complirà 80 anys al setembre, torna a Barcelona amb *Muñeca de porcelana*, una obra del 2015 que David Mamet va escriure per a Al Pacino. Cita imperdible per als amants del gran teatre al Poliorama. **►Pàg. 56**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen posicions personals.

La nova cita amb el Mobile

Un any més, i aquesta continuïtat no és un detall menor, Barcelona tornarà a ser la gran capital mundial de la telefonia mòbil i un privilegiat aparador dels últims i vertiginosos avenços tecnològics que revolucionen les nostres relacions quotidianes. Arriba el Mobile World Congress (MWC) envoltat de xifres d'impacte: 2.200 expositors, 160 delegacions oficials i una previsió de visitants, arribats de més de 200 països, que de ben segur superaran els 101.000 registrats l'any passat. Les previsions assenyalen que el congrés tindrà un benefici econòmic d'uns 465 milions d'euros a Catalunya i que crearà 13.200 llocs de treball que, malgrat ser temporals, no deixen de suposar un respir en els temps depmiments del nostre mercat laboral.

Però la rellevància de la gran cita tecnològica barcelonina no només es mesura pel volum de les seves xifres. Des de la seva arri-

bada el 2006, el benefici de l'MWC transcendeix els estrictes límits dels seus quatre dies de portes obertes a les instal·lacions de la Fira, perquè la seva ombra s'estén durant tot l'any gràcies a l'activitat induïda que acompanya la trobada, liderada pel Mobile World Capital. El ventall temàtic de les tecnologies que s'exhibeixen és cada any més ampli i va més enllà de l'omnipresent telèfon mòbil, encara que aquesta sigui la seva força motriu. Els debats i negocis que es forgen a l'MWC no solament impli-

El congrés tornarà a posar Barcelona al centre mundial de la vertiginosa revolució tecnològica en marxa

quen els grans operadors mundials de la telefonia i d'internet, sinó que ajuden també al desenvolupament de moltes petites companyies tecnològiques impulsades per col·lectius d'emprenedors del camp de la innovació en sectors de l'economia productiva i dels serveis socials.

El Mobile tornarà a posar Barcelona sota els focus mundials i la resposta haurà d'estar en consonància. La responsabilitat col·lectiva haurà d'evitar, per exemple, conflictes com el que l'any passat va afectar el servei de metro i que va enterbolir la imatge organitzativa dels amfitrions, tot i que no de manera suficient per frustrar la firma d'un pacte de continuïtat fins al 2023. Però seria un error caure en l'autocomplacença pels èxits aconseguits, tant com restar importància a la cita per més rutinària que ens pugui semblar. Grans ciutats del món estan expectants per si l'aposta barcelonina defalleix.

Evitar la violència en les protestes

Una profunda crisi econòmica, política i institucional que hem viscut des del 2008 s'ha saldat en general amb tota mena de protestes que no han agafat en pràcticament cap cas formes violentes. El to de molts col·lectius socials i polítics ha arribat a ser agre i en alguns casos ha comportat greus desqualificacions personals. Però les solucions sempre han sigut pacífiques encara que s'hagin proposat refundacions, processos constituents o ruptures institucionals. Per

això ha cridat especialment l'atenció el cartell que una facció de la CUP, Endavant-Osan, ha posat en circulació per convocar una protesta sobre les retallades sanitàries a Sabadell. La imatge d'una dona pegant al conseller Antoni Comín pot ser qualificada sense exageració com d'incitació a la violència o, com a mínim, de frivoltització de la violència. És una imatge inacceptable per més que la causa que pretén defensar sigui del tot justa i raonable.

L'expressió pacífica de la protesta soci-

al és un bé a preservar, especialment des dels col·lectius que lideren el malestar ciutadà i que intenten canviar la política en les formes i en el fons per donar respostes als abusos, a la desigualtat i a la injustícia. Hi ha una part del pensament radical que qualifica de violenta qualsevol actuació institucional amb l'única finalitat de justificar una resposta igualment violenta. En aquest tema no es pot cedir ni un mil·límetre, ja que posa en risc el suport majoritari a la protesta.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Orrin Hatch
Senador dels Estats Units

★★★★☆

Hatch, president del comitè de finances del Senat, ha donat curs a l'acceptació de dos integrants del Govern de Trump (el del Tresor i el de Sanitat) malgrat la negativa dels senadors demòcrates a participar en la votació, cosa que l'hauria d'haver invalidat.

► Pàg. 10

François Fillon
Candidat a l'Elisi

★★★★☆

Assetjat per les revelacions sobre els diners públics que la seva dona va percebre de forma poc justificada, l'aspirant de la dreta a presidir França ha reaccionat amb l'estratègia del calamar i parla de «cop d'Estat institucional» per part de l'esquerra.

► Pàg. 12

Vicente Del Bosque
Exseleccionador espanyol de futbol

★★★★☆

La concessió, per part de la Generalitat, del premi Blanquerna al tècnic salmantí per la seva «personalitat sempre tendent a posicionaments públics favorables al diàleg i la concòrdia» és més que justa i merecuda.

► Pàg. 19

Horacio Martos
Empresari de videojocs

★★★★☆

Amb Andrés Bou i Marc Canaleta va fundar el 2008 Social Point, una companyia especialitzada en jocs per a Facebook i mòbils ubicada al Poblenou. Nou anys després, la multinacional Take-Two l'ha comprat per 232 milions.

► Pàg. 22

Jordi Savall
Músic

★★★★☆

El prestigiós violagambista i director d'orquestra ha sigut condecorat amb el Premi Ciutat de Barcelona de projecció internacional pels seus tres concerts del projecte *El Somni d'Orfeu. Músiques per la vida i la dignitat dels refugiats*.

► Pàg. 50

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La llosa del 3% cau sobre el PDECat

La justícia segueix el seu curs en el cas conegut com la «trama del 3%» que afecta el finançament de l'antiga CDC, ara rebatejada com a PDECat. El mètode de recaptació investigat és prou conegut. Es tracta del cobrament de comissions per adjudicacions d'obra pública a través de les fundacions vinculades al partit. Uns donatius que no eren voluntaris i que després arribaven a les arques del grup polític a través d'una facturació falsa o directament del pagament de proveïdors. Tots els tesorers de CDC dels últims anys han sigut inculpats en casos similars. Ahir va tornar a ser detingut Andreu Viloca, així com l'últim gerent de CDC, encarregat de la seva liquidació, Francesc Sánchez. Els fets que ara s'investiguen no corresponen als temps en què CDC estava sota el comandament de la família Pujol sinó als anys de govern de l'expresident Artur Mas i, això és una novetat, als

anys de Xavier Trias com a alcalde de Barcelona. La detenció d'Antoni Vives confirma algunes de les informacions que s'havien publicat anteriorment i avalen les denúncies que ha presentat l'actual Administració municipal contra la seva actuació a l'àrea d'Urbanisme de l'ajuntament.

Tothom té dret a la presumpció d'innocència, també els dirigents de CDC, però és evident que la reiteració d'aquest tipus d'inculpacions, sempre amb el mateix mètode de pagament de comissions i la seva

La reiteració i proximitat en el temps fan difícil evitar l'exigència de responsabilitats a Artur Mas en aquest cas

proximitat en el temps –estem parlant de l'any 2015, quan els responsables del partit ja coneixien perfectament l'existència i la gravetat d'aquest tipus de pràctiques–, fa molt difícil exculpar els últims dirigents de CDC, encapçalats per Mas, de la seva responsabilitat en l'empara d'aquest tipus d'actuacions il·lícites.

Per tot plegat, les apel·lacions efectuades per alguns dels inculpats i per alguns dirigents del PDECat per vincular aquesta investigació amb el procés independentista i el judici de dilluns vinent pel 9-N resulten fora de lloc. Aquesta causa, recordem, es va iniciar per la denúncia d'una regidora d'ERC a Torredembarra i s'investiga en un jutjat ordinari del Vendrell sota l'empara de la fiscalia competent. No hi ha bandera que pugui amagar cap comportament punible. Encara que en aquest, com en altres casos, sigui exigible a totes les institucions que evitin els espectacles mediàtics.

Més sensibilitat davant la pobresa energètica

El conseller delegat de Gas Natural, Rafael Villaseca, va comparèixer ahir al Parlament pel cas de l'àvia de Reus que va morir en un incendi provocat per les espelmes amb què s'il·luminava després que li tallessin el subministrament per falta de pagament. L'opinió pública ha convertit aquest cas en l'emblema de la denúncia sobre els efectes i la proliferació de casos de l'anomenada pobresa energètica, la pèrdua de subministraments bàsics com a conseqüència

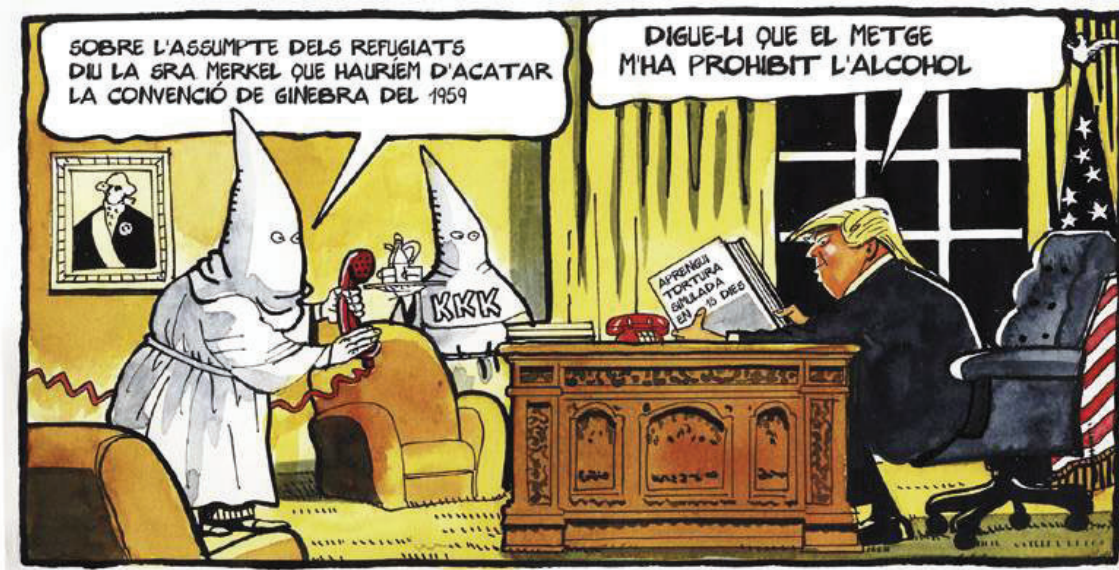
de l'empobriment de molts usuaris durant la crisi econòmica. En aquest tipus de dramemes hi conflueixen molts factors, des de la lentitud de l'activitat legislativa i reglamentària de l'Administració fins a la falta de reflexos d'algunes subministradores.

És evident que davant el drama de la pobresa energètica, la pressió social i mediàtica ha començat a corregir la falta de diligència de les administracions públiques, especialment dels òrgans reguladors, i a accentuar la sensibilitat de les mateixes companyies

del sector, a les quals les dinàmiques d'una legislació canviant i la demanda de rendibilitat del mercat han portat, de vegades, a no captar en la seva justa mesura la magnitud del problema. Les solucions, tímides per a alguns, s'han fet esperar, però apunten en la bona direcció. Si bé la pressió dels consumidors és clau per mantenir la guàrdia alta, la responsabilitat de l'Administració és fixar regles clares i equitatives. I la de les companyies, fer més pedagogia sobre les seves actuacions.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Sorin Grindeanu
Primer ministre de Romania
★★★★★

Un decret que no considera delictes els casos de corrupció inferiors a 44.000 euros (amb l'argument que les presons estan massificades) ha desfermat la indignació dels romanesos, que s'estan manifestant massivament contra una decisió tan obscena. **► Pàg. 20**

Jordi Gual
President de CaixaBank
★★★★★

Cinc anys després, l'entitat financera ha tornat a superar els mil milions d'euros de benefici anual, cosa que suposa un 28,6% més que el 2015. El banc mantindrà la seva política de distribuir el 50% del benefici via dividend en metàl·lic als accionistes. **► Pàg. 27**

Carolina A. Redaelli
Metge
★★★★★

La presidenta de l'Associació Professional d'Estètica Oncològica, una entitat creada a Itàlia, impulsa una formació específica per a professionals de l'estètica amb la qual atendre els pacients que pateixen les teràpies oncològiques. **► Pàg. 39**

Jaume Collboni
Tinent d'alcalde de BCN
★★★★★

L'Institut de Cultura de Barcelona tindrà un pressupost de 132 milions, cosa que suposa un 11% més que l'any anterior i el 5% de la partida global de l'ajuntament. Una bona injecció per a la cultura de la capital catalana. **► Pàg. 40**

Joan Anton Rechi
Director d'escena
★★★★★

L'Òpera de Düsseldorf estrena demà *Madama Butterfly*, firmada pel director andorrà amb un gran repartiment. El clàssic de Puccini, traslladat a Nagasaki durant la segona guerra mundial, es veurà aquest estiu a Peralada. **► Pàg. 59**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Prevenició i ciència contra el càncer

L'objectiu del Dia Mundial contra el Càncer, que es commemora avui a tot el món, és conscienciar la població sobre una malaltia la presència de la qual en la nostra societat augmenta progressivament, al mateix temps que serveix com a recordatori de la necessitat de prevenir-lo i detectar-lo de manera precoç. El càncer pot contemplar-se des de dues òptiques contraposades. La primera és pessimista: una de cada tres persones el patirà al llarg de la seva vida i l'increment que ha experimentat en el transcurs dels últims cinc anys és del 8%. La percepció que en tenim, doncs, és que es tracta no només d'una de les principals causes de mortalitat sinó que plana en el nostre entorn com una mena de maledicció.

El segon enfocament, però, convida a l'optimisme. La supervivència del malalt es dona en el 60% dels casos. Els últims 40 anys, la xi-

fra de prevalença s'ha multiplicat per dos, i en un període futur molt més curt, segons els experts, tornarà a duplicar-se. El perquè s'ha d'atribuir a dos factors decisius. En primer lloc, el desenvolupament de la ciència. El seu objectiu més immediat és cronificar la malaltia, de tal manera que la seqüenciació del codi genètic dels tumors permeti perfilar una diana sobre la qual actuar farmacològicament de manera concreta i individual. La metastasi (les cèl·lules cancerígenes que s'expandeixen i reproduïxen la morbositat) és responsable del 90% de les morts. Conèixer

L'extensió de la malaltia es contraposa als avanços que augmenten cada cop més la supervivència

la seva heterogeneïtat i establir un diagnòstic molecular precís amb teràpies específiques i múltiples és la clau d'un futur que ja és aquí. El segon factor és el de la consciència, cada vegada més assumida, de la necessitat d'una vida més responsable, amb hàbits com l'exercici o l'alimentació i la supressió de factors desencadenants com el tabac, l'alcohol o la contaminació ambiental.

El càncer ens acaba afectant a tots. Malgrat l'esforç portat a terme pels professionals, la crisi i les retallades sanitàries han intervingut –i convé que es recalqui– en la cadena que va de l'atenció primària al diagnòstic i l'inici del tractament, amb endarreriments absolutament inacceptables que s'han de corregir amb urgència. És un assumpte indefugible, com ho és –i EL PERIÓDICO hi vol posar èmfasi en un dia com avui– el patiment de familiars i amics davant un drama que requereix atenció, delicadesa, coratge i serenitat.

Europa rebaixa el to davant Trump

Entre les iniciatives de Donald Trump en les seves dues delirants primeres setmanes de presidència han figurat en un lloc clarament destacat els seus intents de dividir la Unió Europea mitjançant els seus elogis del *brexit* i les seves aspres crítiques a Alemanya, per exemple. Davant d'això, la UE va optar ahir a la cimera de Malta per reforçar la unitat, però a costa de rebaixar sensiblement el to de la rèplica als exabruptes del nou inquilí de la Casa Blanca. A conside-

rable distància de l'opinió del president de la UE, Donald Tusk, que havia considerat la nova Administració nord-americana com una amenaça al nivell de la Xina, Rússia o l'Estat Islàmic, els 28 van convertir aquella amenaça en «preocupació» i es van inclinar pel pragmatisme de les relacions internacionals davant el proteccionisme i l'aïllacionisme promoguts per Washington. Toti ser el blanc preferit de Trump, Angela Merkel va marcar el camí de la resposta conciliadora, en què també s'alineaven des del principi Es-

panya, Itàlia i Polònia, davant la bel·ligerància més gran de França. La rebaixa europea és comprensible davant la necessitat de mantenir la relació transatlàntica, però l'apaïvament seria un error. En aquest sentit, Europa hauria de seguir la recomanació del president de torn, el primer ministre maltès, que va dir que la UE no pot mantenir-se en silenci quan es vegin afectats els principis europeus. Uns principis que els 28 també es comprometen a aplicar en la seva política migratòria.

Animus iocandi

Ferrerres

Noms propis

María Núñez
Mare d'un fill que va tenir càncer

El sincer i dur testimoni d'aquesta dona i el d'altres familiars de persones que han tingut la malaltia reflecteixen amb precisió la importància que té el suport de l'entorn més proper per afrontar el mal, del qual avui es commemora el dia mundial. **►Pàg. 2**

Jorge Fdez. Díaz
Exministre de l'Interior

El polític del PP es recupera d'un càncer hepàtic i espera tornar a l'activitat ben aviat. «Quan vius una patologia d'aquestes característiques hi ha un abans i un després en la teva vida», i «la consciència que som éssers mortals t'enseny a dimensionar les coses», afirma. **►Pàg. 4**

Carme Plasencia
CEO d'Aromics

És la cofundadora, amb Narcís Clavell i Immaculada Dalmau, d'una biotecnològica catalana que ha mobilitzat més de cinc milions en la investigació d'un compost contra el càncer relacionat amb l'exposició a l'amiant. **►Pàg. 30**

Joan Seoane
Investigador oncològic

Responsable de l'Institut d'Investigació Oncològica de la Vall d'Hebron, es coordina amb els grans centres especialistes d'Europa i els Estats Units. Planteja que aviat alguns tumors seran crònics, com el VIH, però no mortals. **►Pàg. 38**

Marta García
Presentadora de televisió

La jove periodista murciana va decidir presentar l'informatiu de 7 TV, el mes de desembre passat, amb les seqüeles de la quimioteràpia que va rebre contra un càncer de mama, i va marcar una fita en la televisió espanyola. **►Pàg. 72**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Pederàstia i subvenció pública

Ara fa un any, i com a conseqüència d'un rigorós treball de recerca, aquest diari va començar a revelar l'escàndol més gran de pederàstia escolar del qual es té notícia a Espanya. La iniciativa del pare d'un exalumne d'un col·legi dels Germans Maristes a Barcelona, que va denunciar els abusos de què havia sigut víctima el seu fill al centre escolar, va iniciar un seguit de denúncies similars. Fins a 43 antics alumnes matriculats a les escoles maristes de Santsles Corts i de l'Eixample de Barcelona, així com el del Champagnat de Badalona, van acabar presentant denúncies pels greus abusos i agressions sexuals als quals van ser sotmesos quan eren petits per part de 12 professors i un monitor escolar. La majoria dels casos han sigut arxivats perquè el delictiu ha prescrit pel pas del temps.

Els esgarrafosos testimonis de les víctimes i la facilitat amb què van poder actuar

els depredadors sexuals van generar la indignació social i van posar en evidència clamorosos errors en els protocols de defensa del menor, dels quals l'administració educativa no es va salvar.

L'escàndol, no obstant, mai hauria arribat a tenir proporcions semblants si no hagués sigut pel silenci i l'ocultació amb què l'orde religiós va gestionar els casos d'abusos que anava coneixent i que només en un d'ells va denunciar. Ni més ni menys que 11 mesos va trigar el màxim responsable mun-

El 'cas Maristes' deixa oberts debats com el del finançament de centres amb actuacions irregulars

dial dels Germans Maristes a entonar un genèric, i mai individualitzat, *mea culpa* i a reconèixer equivocacions que mai per cert s'havien reflectides en una estratègia judicial sens dubte entorpidora per aclarir fets i responsables.

Molts són els debats que el cas Maristes ha posat sobre la taula, entre ells el de la revisió dels terminis de prescripció del delictiu d'abusos a menors o el de les subvencions públiques a centres que han traspassat les línies vermelles més elementals de la protecció i formació infantil. És lògic que s'actui amb prudència a l'hora de prendre decisions tan dràstiques com la retirada d'ajudes públiques. Però tampoc resulta acceptable que quedin sense cap mena de penalització els comportaments d'una organització educativa que va ocultar durant dècades la conducta depravada d'uns delinqüents una part dels seus dels quals pagàvem entre tots.

Espanya suspèn en conselleres d'empresa

La incorporació de la dona al mercat laboral ha tingut un llarg recorregut en les últimes dècades, de manera que avui podem celebrar que no hi ha pràcticament cap activitat en què només hi hagi homes. Persisteixen, no obstant, notables situacions de desigualtat que es tradueixen, a vegades, en salaris inferiors per la mateixa feina que un empleat masculí, i discriminacions més o menys subtils quan l'assalariada queda embarassada. I on el canvi encara es nota

molt poc és en els llocs de responsabilitat de les grans empreses. A Espanya, tan sols el 20% de places dels consells d'administració de les firmes de l'Ibex 35 les ocupen dones, lluny del 40% que el Parlament Europeu va recomanar ja fa tres anys. Si s'amplia el focus a les mil companyies més grans, el percentatge baixa fins a un depriment 8%. El fet que, a diferència d'altres països europeus, a Espanya les empreses no estiguin obligades per llei a un percentatge mínim de conselleres prolonga l'endogàmia de gènere dels di-

rectius masculins. D'aquesta manera, les professionals necessiten gairebé sempre posseir més mèrits que els seus iguals homes per arribar a la cúspide empresarial. El temps corre a favor de la correcció d'aquesta anomalia, però s'hauria d'accelerar tant per la via de la persuasió com possiblement de l'obligació. No només per coherència amb el principi universal que homes i dones són iguals, sinó perquè on hi ha paritat acostuma a haver-hi un grau d'eficiència més elevat.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

James Robert
Jutge federal dels EUA
★★★★★

El magistrat ha suspès temporalment el decret de Donald Trump per impedir l'entrada als Estats Units als refugiats i als ciutadans de set països de majoria musulmana. La decisió frena de cop l'arbitrari veto migratori del president. **►Pàg. 14**

Emmanuel Macron
Exministre d'Economia francès
★★★★★

L'exbanquer segueix sumant adeptes com el principal rival de Marine Le Pen de cara a les eleccions presidencials franceses que se celebraran al maig. Amb un discurs que esborra distàncies entre dreta i esquerra, vol unir tot el país al voltant d'un projecte. **►Pàg. 18**

Paco Alcácer
Davant del FC Barcelona
★★★★★

El jugador valencià es va alliberar ahir contra l'Athletic (3-0) amb el seu primer gol a la Lliga amb el Barça, el segon després del que va fer a la Copa. Va aprofitar una excel·lent incursió de Neymar amb un encertat remat per firmar l'1-0. **►Pàg. 50**

Olivier Norek
Escriptor
★★★★★

Va ser policia 15 anys en un barri molt conflictiu de París, font d'inspiració de les seves novel·les. Fa cinc anys va començar a escriure i ha presentat a BCNegra la tercera obra, *Efecto dominó*, premi Le Point a la millor novel·la negra europea. **►Pàg. 62**

David Beckham
Exfutbolista
★★★★★

El prestigi de l'exjugador del Manchester United i el Real Madrid ha quedat molt perjudicat al revelar-se que totes les accions benèfiques, amb Unicef per exemple, les feia per satisfer la seva obsessió de convertir-se en Sir. **►Pàg. 65**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

El judici del 9-N i la política catalana

Artur Mas, Joana Ortega i Irene Rigau s'asseuen avui al banc dels acusats per la seva participació en l'organització de la consulta del 9-N, el 2014, malgrat haver rebut la notificació del Tribunal Constitucional advertint-los de la seva prohibició. Ho fan en la seva condició d'expresident i exconsellers de la Generalitat. La fiscalia els acusa dels delictes de desobediència, prevaricació i usurpació de funcions. Tots ells, càrrecs penats amb la inhabilitació. Aquest judici no hauria d'haver arribat a celebrar-se mai. En primer lloc, perquè els acusats sabien perfectament el que estaven fent: violentar l'Estat de dret per resoldre un assumpte polític. Astúcia en va dir Mas uns dies abans de la consulta del 9-N. El tribunal determinarà si van fer el primer però és clar que no van aconseguir el segon propòsit. El conflicte polític segueix aquí i tant la celebració del 9-N com la subsegüent actuació

de la majoria independentista al Parlament no han aconseguit superar-lo. Com tampoc ho ha fet la falta de resposta política des de les institucions de l'Estat al que estava tenint lloc a Catalunya. De manera que la imperativa resposta judicial porta al damunt l'estigma d'aparèixer com a actuació discrecional i arbitrària ja que els fiscals integrants del TSJC, per unanimitat, no van apreciar delictes.

La celebració del judici oral durant aquesta setmana i les mobilitzacions al carrer en

La vista arriba en un moment de màxima tensió política que no hauria de posar en qüestió la independència del tribunal

solidaritat amb els encausats arriben en un moment de màxima tensió política. Puigdemont acaba de posar la directa en la convocatòria d'un presumpte referèndum sobre la independència avalat únicament per la majoria que el recolza. Una nova sortida cap enllac que tornarà a violentar d'una manera encara més severa l'ordenament jurídic i que tampoc solucionarà el malestar a Catalunya sinó tot al contrari. Mentrestant, el Govern central ja ha advertit que utilitzarà tots els mecanismes al seu abast, incloent-hi la suspensió de l'autonomia, per evitar aquest referèndum.

No serà fàcil en aquest clima que els magistrats puguin fer la seva feina amb tranquil·litat. La solidaritat amb els encausats ha de tenir el límit del respecte a la independència de les actuacions judicials. Igual com la defensa de l'Estat de dret exigeix un respecte pulcre en el fons i en les formes del poder executiu envers la justícia.

Els Goya de J. A. Bayona i Raúl Arévalo

A la 31a edició dels premis Goya, la gran gala de la cinematografia espanyola, va venir a ser una fotografia d'un cine que acumula cada dia més talent malgrat que no arriba a arrencar. Els èxits es concentren en uns quants títols que aconseguixen el lideratge a la taquilla en una competència desigual amb els productes que arriben de Hollywood. La gala va tenir, en un palmarès sense sorpreses, dos guanyadors, un per la quantitat de premis i l'altre per la qualitat dels

seus. El cas del barceloní J. A. Bayona, criat a la Trinitat Vella, és extraordinari. Ha dirigit només tres films i amb *Un monstre em ve a veure* va aconseguir 9 goyats, que se sumen als 12 que va col·leccionar amb *L'orfenat* i *Lo imposible*. El talentós Bayona ha jugat sempre a la lliga dels grans, gaudeix del suport del públic i de l'admiració del mateix Steven Spielberg. *Un monstre em ve a veure* sumava fins a finals de gener 26,5 milions de recaptació i 4,6 milions d'espectadors.

A molta distància se situa la considerada

per l'Acadèmia com a millor pel·lícula, *Tarde para la ira*, del director debutant i també actor madrileny Raúl Arévalo. La resta del palmarès se'l van repartir *El hombre de las mil caras* i *Julieta*. Totes elles creixeran una mica per la palanca dels premis, però la indústria del cine espanyol necessita un impuls institucional per promocionar un talent que ja gaudeix de reconeixement internacional. El sector confia en el nou ministre de Cultura a qui va donar una treva dissabte malgrat el desaire del president del Govern.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Marine Le Pen
Líder del Front Nacional francès

La candidata de la ultradreta situa el patriotisme com a eix del seu programa presidencial, de cara a les eleccions de l'abril i el maig, amb un inquietant missatge carregat de populisme antiglobalització. Els sondejos li donen un lloc assegurat a la segona volta. **► Pàg. 14**

Xavier Sánchez
Empresari

És el fundador i director general de la cadena Sandwichez, creada el 2010, que compta amb 12 restaurants a la ciutat de Barcelona i una facturació de cinc milions. La seva filosofia parteix de la idea de consolidar-se com un punt de referència al seu veïnat. **► Pàg. 28**

Connie Inglis
Estudiant de Belles Arts

El sincer relat de la lluita contra l'anorèxia d'aquesta jove britànica, de 21 anys, recull aplaudiments i milers de seguidors a les xarxes. És el millor mirall, per exemple, per a les 30.000 noies que pateixen la malaltia a Catalunya. **► Pàg. 30**

Jaume Asens
Quart tinent d'alcalde de BCN

Com a responsable de drets de la ciutadania de l'ajuntament, participarà en la reunió de la xarxa Urban Agenda, que integra les principals capitals europees, en la qual reiterarà que Barcelona s'ofereix per acollir refugiats. **► Pàg. 38**

Emma Suárez
Actriu

La intèrpret madrilenya va ser premiada per partida doble, com va passar amb Verónica Forqué el 1988 en la gala dels Goya. Va guanyar el guardó per a la millor actriu protagonista, per *Julietta*, i actriu de repartiment, per *La propra pell*. **► Pàg. 56**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Una dinàmica insostenible

Un nodrit grup de catalans va voler acompanyar ahir l'expresident Mas i les exconselleres Ortega i Rigau en la seva declaració davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, acusats de desobediència per haver organitzat la consulta del 9 de novembre del 2014 tot i la prohibició explícita del Tribunal Constitucional. Aquesta manifestació per pressionar un tribunal emparat en l'Estat de dret pretén ser l'espoleta d'una mobilització de l'independentisme que una part de la majoria parlamentària que sustenta el Govern voldria que fos permanent fins a la hipotètica celebració d'un referèndum. Malgrat l'entusiasme d'ahir, no serà fàcil mantenir el ritme, i el volum dels concentrats tampoc altera la correlació de forces al Parlament i a les institucions. No sembla, doncs, que l'estratègia sigui sostenible en el temps.

Com tampoc sembla que sigui sostenible

la retòrica de la desobediència que alimenta aquest tram del desafiament sobiranista i que contrasta amb els arguments que va utilitzar el mateix Mas en la seva estratègia de defensa davant el tribunal. Malgrat l'èpica de la seva entrada a la sala, Mas va acabar reconeixent que el seu «ànim no va ser en cap cas desobeir» i es va emparar en la inconcreció del Constitucional per justificar el seu suport al procés participatiu, del qual es va declarar únic responsable polític. La distància, doncs, entre les proclames

Mas va basar la seva estratègia defensiva a negar la voluntat de desobeir tot i el discurs que fa en públic

en públic i els comportaments individuals dels dirigents independentistes es va engrandir una mica més ahir. I es converteix en la clau de lectura del que podem esperar durant els pròxims mesos.

Aquesta dissonància entre el discurs de l'independentisme i la praxi dels seus dirigents no està aconseguint desil·lusionar per ara centenars de milers de catalans. Això es deu en bona part al fet que el judici que va començar ahir és principalment la conseqüència de la falta de resposta política al contenciós plantejat. Confiar que el temps i la falta de coratge acabaran per dissoldre el problema no fa res més que agreujar-lo per ara. Complir i fer complir la llei és una actitud necessària però no suficient davant el desafiament de l'independentisme. L'alternativa no és cedir a les seves demandes sinó atendre aquella part de la societat catalana que ni vol la independència ni vol quedar-se com està.

Austràlia afronta la pederàstia dels seus religiosos

a pederàstia en el si de l'Església catòlica ha començat a ser quantificada al llarg dels últims anys després de llargues dècades d'omínos silenci per part de la jerarquia. Un dels països que s'està enfrontant a aquest passat aberrant d'una part dels seus religiosos és Austràlia, on ahir van començar a fer-se públiques les investigacions d'una comissió que fa cinc anys que està temptejant la gravetat del problema. Les dades són esfereïdores: entre el 1950 i el 2010 més d'un miler

de religiosos van cometre actes de pederàstia, i cap va ser perseguit. I gairebé 4.500 persones han denunciat haver sigut víctimes d'abusos entre el 1980 i el 2015. En un país de 23 milions d'habitants (la meitat d'Espanya) i tan sols una quarta part d'ells de confessió catòlica, aquestes xifres revelen el gran calat d'aquesta gravíssima perversió. Austràlia està afrontant el problema amb determinació, i l'Estat indemnitzarà les víctimes amb fins a 107.000 euros. Per la seva part, l'Església també està col·laborant en les

investigacions i set arquebisbes declararan davant la comissió. El *mea culpa*, la humilitat, la petició de perdó i el rescabament econòmic i moral a les víctimes és el que li correspon fer al catolicisme australià, en què un dels seus dirigents ha admès «el fracàs massiu per protegir els nens dels abusadors». La inflexibilitat amb la pederàstia és un dels eixos del papat de Francesc, que sap que la credibilitat de l'Església passa per exhumar i purgar pel que no són només pecats, sinó sobretot delictes.

Animus iocandi

Ferrerres

Noms propis

François
Fillon
Candidat dels
Republicans

★★★☆☆

L'aspirant conservador a la presidència francesa ha admès que va cometre «un error» al contractar la seva dona i els seus fills com a assistents parlamentaris. Demana perdó, però assegura que no pensa deixar la carrera a l'Elisi ni tornar els diners cobrats per la família. **► Pàg. 14**

Javier
Álvarez
Catedràtic de la
Carles III de Madrid

★★★★☆

És l'impulsor d'un manifest que han firmat 200 catedràtics i professors universitaris de Dret Penal en defensa de la llibertat d'expressió. Critiquen la persecució que s'està fent de la sàtira a les xarxes i, en concret, de l'autora d'uns acudits sobre Carrero Blanco. **► Pàg. 19**

Álvaro
Nadal
Ministre
d'Energia

★★★☆☆

Encara que assegura que el Govern està mirant fórmules per intervenir en el preu de la llum, el ministre avisa que ens haurem d'acostumar a pagar cara l'electricitat. De moment, avui torna a pujar el cost del megawatt. **► Pàg. 20**

Jordi
Cotrina
Fotògraf

★★★★☆

El professional d'EL PERIÓDICO i referent del periodisme gràfic esportiu va obtenir el premi Panenka de Fotògraf de l'Any. Entre els altres distingits també hi ha Francisco Cabezas, Miguel Pardeza i Fernando Santos. **► Pàg. 43**

Roger
Guasch
Director general
del Liceu

★★★★☆

Per commemorar els 20 anys de la seva reconstrucció el 1999 després del voraç incendi del 1994, el col·leu programarà *Turandot*. El suport empresarial als actes d'aniversari tindrà una important bonificació fiscal. **► Pàg. 49**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Refugiats: ACNUR i el dit a la llaga

La falta d'una solució digna i respectuosa, des de l'òptica dels drets humans, a la crisi dels refugiats és per avergonyir societats i governants com els europeus, que en comptes d'atendre la urgència de la situació adopten la tàctica Pilat de rentar-se les mans construint murs reals i mentals que allunyin aquelles persones la presència de les quals ens posa davant del mirall de la nostra falsa solidaritat. ACNUR, l'agència de les Nacions Unides per als refugiats, torna a posar el dit a la llaga amb les últimes xifres registrades, alhora que ens recorda la vacuïtat de les explicacions donades per construir barreres entre ells i nosaltres.

L'últim informe de l'agència constata una cosa que era previsible que passés: el tancament de la ruta occidental dels Balcanis i l'acord entre la Unió Europea i Turquia no ha aturat el flux migratori.

Aquell flux busca altres sortides, i de moment les troba a la ruta de Líbia cap a Itàlia, que és altament perillosa. Encara que es vulgui fer creure al contrari, Líbia és un Estat fallit, amb diferents governs que amb prou feines controlen les seves zones. En canvi, en aquesta situació les milícies armades i les màfies (de vegades són el mateix) campen completament com volen i són les que imposen la seva llei. Als refugiats (recordem que fugen de la guerra i la persecució a Síria, l'Iraq, l'Afganistan i di-

versos països africans) no els queda cap altra opció que sotmetre's al dictat d'aquests delinqüents, i el preu que n'han de pagar és altíssim, en diners i en vides. Una de cada 40 persones que intenten travessar per aquesta ruta troba la mort en l'intent. Però no són només les màfies les que exerceixen violència contra els refugiats en situació de necessitat. Com denuncia ACNUR, moltes vegades són les autoritats frontereres europees les que conculquen la llei internacional rebutjant aquestes persones.

La insensibilitat dels nostres governants arriba fins a tancar els ulls a tot el que passa, per exemple, amb els nens, que, com denuncia Unicef, són víctimes de tota mena d'abusos especialment en aquesta ruta líbia. Aquests abusos van des dels sexuals fins als de treballs en situació de pràctica esclavitud i tota mena d'agressions que difícilment es comuniquen a les autoritats quan aquestes ni existeixen.

L'agència de l'ONU
aporta dades que reforcen la gravetat de la tragèdia i la vàcua resposta d'Europa

Catalunya protegeix les herències digitals

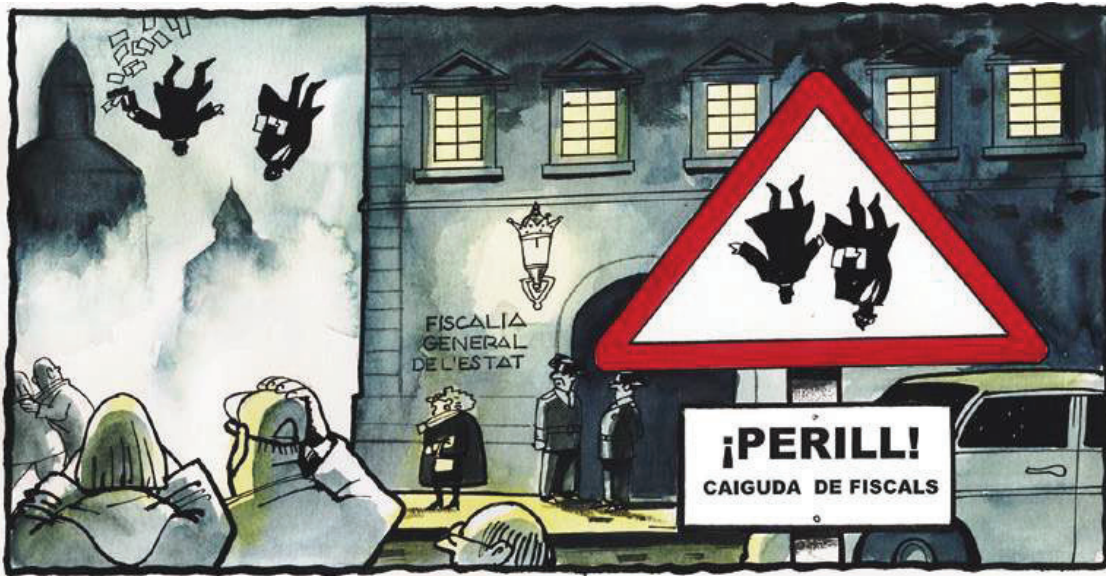
La expansió de l'univers digital planteja, en paral·lel a una miriada de facilitats per a la vida quotidiana, situacions noves des del punt de vista legal i ètic. El caràcter imperible del que un ciutadà disposa a les xarxes, ja sigui per a ús privat o d'accés públic, va suscitar ja fa anys una pregunta inquietant: ¿què passa amb la trajectòria i el patrimoni digital d'una persona quan es mor? Si sovint el control d'aquests continguts personals ja resulta difícil en vi-

da, el problema s'aguditza després de la mort, de vegades amb doloroses conseqüències per als familiars, que veuen amb impotència com el llegat d'aquest ésser pròxim és atacat, manipulat o fins i tot apropiat. A Catalunya ha de contribuir a evitar aquestes situacions i a posar ordre en els llegats digitals un avantprojecte de llei aprovat per la Generalitat que preveu un registre similar al de les últimes voluntats existent per a la realitat física. En essència, l'interessat podrà designar un hereu digital encara que no ha-

gi fet un testament convencional, la qual cosa hauria de facilitar l'ús del registre. Però també sobresurt en el text que els pares o els responsables de menors o de persones incapacitades per circumstàncies sobrevingudes podran obtenir l'esborrat de continguts que vagin contra els interessos d'aquells que estan en estat d'indefensió. L'aplicació efectiva de la llei -pionera a Espanya- necessitarà l'actitud receptiva dels gegants d'internet, però sens dubte suposa un avanç en la protecció de drets personals.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Benjamin Netanyahu
Primer ministre d'Israel
★★★★☆

Un informe oficial assenyala que Israel va descartar la via diplomàtica que hauria evitat l'ofensiva de Gaza el 2014. El dirigent israelià va ocultar informació als seus ministres i va facilitar una operació militar que va causar 2.251 morts, 1.462 d'ells civils segons l'ONU. **►Pàg. 14**

John Hanke
Creador de Pokémon Go
★★★★☆

Aquest especialista en mapes digitals va donar la campanada l'estiu passat amb un joc per a mòbils que combinava geolocalització, realitat augmentada i els exitosos pokémons. La seva empresa va guanyar una fortuna i ara ja anuncia innovacions perquè no decaigui l'èxit. **►Pàg. 24**

Zoilo Ruiz-Mateos
Empresari
★★★★☆

El fill gran del clan familiar encapçala la llista de tots els seus germans per als quals el fiscal demana 16 anys de presó a cada un pel cas *Nueva Rumasa*, considerat una estafa piramidal en la qual van picar 4.100 inversors. **►Pàg. 27**

Ignacio Arsuaga
President d'Hazte Oir
★★★★★

El grup ultracatólic que presideix ha organitzat un autobús que exhibeix sense pudor missatges discriminatoris contra els transsexuals. Madrid ho ha frenat, mentre s'investiga si el despropòsit va acompanyat també de delictes. **►Pàg. 33**

Brian Cullinan
Cap de comptables de PwC
★★★★☆

Ben a desgrat seu va acabar sent el protagonista de l'esperpèntica escena final de la gala dels Oscars al donar el sobre equivocat a Faye Dunaway i Warren Beatty. L'Acadèmia ha demanat perdó i el seu futur laboral penja d'un fil. **►Pàg. 56**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Intolerància amb els intolerants

Un missatge en un bus: «Els nens tenen penis. Les nenes tenen vulva. Que no t'enganyin. Si neixes home, ets home. Si neixes dona, ho continuaràs sent». Un bisbe, Francisco Cases, el de Canàries, que es declara més trist perquè a la gala Drag Queen del carnaval de Las Palmas de Gran Canària hagi guanyat una comparsa amb referències a la Verge que per l'accident aeri de Spanair en què van morir 154 persones. Aquests casos exemplifiquen com des de diferents àmbits (en aquest cas, el grup ultracatòlic Hazte Oír i la Conferència Episcopal, respectivament) s'ataquen principis bàsics de la convivència com el respecte a l'orientació sexual, de vegades a l'empara de la llibertat d'expressió.

De la bel·ligerància verbal d'una part important de l'Església espanyola contra drets i la igualtat (l'avortament, el matrimoni homosexual, la igualtat de gènere) fa temps

que n'hi ha notícies de sobres. Els mètodes de la ultracatòlica Hazte Oír ens remeten al més ranci de la societat espanyola, però tot i així el seu missatge és igual d'intolerant, com demostra l'autobús transfob que va recórrer Madrid i amb el qual pretenia circular per Barcelona i l'Hospitalet.

S'ha d'aplaudir la petició de la Fiscalia Provincial de Madrid al jutge que prohibeixi de manera cautelar la circulació i immobilitzi els vehicles utilitzats per Hazte Oír en la seva campanya contra la transsexualitat.

L'autobús d'Hazte Oír i les declaracions del bisbe de les Canàries són un atac als valors d'igualtat

De la mateixa manera, és elogiable la fermeza de les alcaldesses de Madrid, Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat (Manuela Carmena, Ada Colau i Núria Marín) a l'oposar-se a la circulació del bus a les seves ciutats. Correspon a la justícia determinar si la campanya constitueix un delictes d'odi, però no l'erra la fiscalia quan afirma que el missatge crea «un sentiment d'inseguretat o temor entre les persones per raó de la seva identitat o orientació sexual», amb l'agregant que els destinataris són menors.

Cal estar alerta davant de qualsevol intent de desfer el camí cap a la igualtat que va emprendre fa temps la societat espanyola. Campanyes com la d'Hazte Oír i declaracions com la del bisbe de les Canàries (i d'altres prelats, com el de Còrdova) són intolerables i com a tals han de ser denunciades, a l'arena pública i davant la justícia si és necessari. Cal ser intolerants amb els intolerants.

Nou gir en les presidencials franceses

Es podrà discutir si correspon a l'Assemblea Nacional aixecar la immunitat al diputat i aspirant conservador a les eleccions presidencials franceses François Fillon, convocat per un jutge per ser imputat per l'escàndol dels sous de la seva dona com a suposada assistent parlamentària i d'altres familiars. El cert és que la carrera cap a l'Elisi adquireix ara un nou gir desconcertant. D'encaixar els sondejos, Fillon, que es presentava com el paladí de la

transparència, ha passat a un quart lloc després de conèixer-se l'escàndol. El cap de cartell dels Republicans ha negat totes les acusacions, però les seves explicacions públiques resulten totalment insatisfactòries. Tot i així, el candidat s'ha mostrat desafiant declarant que l'única sentència que accepta és la de les urnes i ha optat per embolicar-se amb la bandera al dir que França és més gran que els seus errors. Fillon no és l'únic candidat que té comptes pendents amb la justícia. La candidata de l'extrema

dreta, Marine Le Pen, també en té encara que es nega a comparèixer davant del jutge. A diferència de Fillon, aquesta actitud no li passa factura electoral. Aquesta és una campanya molt atípica, però està en línia amb el que passa en altres parts del món on el que és imprevisit es fa realitat. Ara com ara, els aspirants que apareixen amb més possibilitats són Le Pen, malgrat estar imputada, i l'europeista Emmanuel Macron, un candidat sense un partit al darrere.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Josep Rull
Conseller de Territori
★★★★

Si no hi ha nous contratemps, serà el 2018 quan s'estrenarà el pla de pagament integrat de tarifes del transport públic a través d'una targeta de plàstic *intelligent* i recarregable, que permetrà a l'usuari adaptar la seva despesa a les seves necessitats reals de mobilitat. **►Pàg. 2**

Theresa May
Primera ministra del Regne Unit
★★★

La Cambra dels Lords ha clavat un sever revés al Govern britànic a l'aprovar una esmena en defensa dels drets dels ciutadans de la Unió Europea residents en aquest país. El projecte d'activació del *brexít* ara haurà de tornar a la Cambra dels comuns. **►Pàg. 10**

Aleix Valls
Conseller delegat de la MWC
★★★★

El saló 4 YFN, celebrat en paral·lel al Mobile World Congress, ha tancat portes amb un espectacular balanç pel que fa a la participació i, sobretot, al nombre de negocis firmats per empreses de joves emprenedors. **►Pàg. 23**

Arcadi Navarro
Secretari d'Universitats
★★★

No ha sabut gestionar el conflicte amb els universitaris, que avui protestaran massivament per un increment del preu de les matrícules que impedeix la igualtat d'oportunitats per accedir a l'ensenyament superior. **►Pàg. 30**

Carme Pigem
Arquitecta
★★★★

Amb Rafael Aranda i Ramon Vilalta, i des de la seva seu a Olot, han guanyat el premi Pritzker, el Nobel de l'arquitectura, pel seu treball basat en la bellesa, la prevalença de l'artesania i el respecte a l'entorn i el paisatge. *iChapeau!* **►Pàg. 54**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

L'adeu de Luis Enrique

A tres mesos del final de la temporada, el FC Barcelona ja sap que haurà d'obrir l'estiu que ve un nou cicle esportiu amb un altre inquilí a la banqueta. Luis Enrique va anunciar, després de la contundent victòria davant l'Sporting de Gijón, el que gairebé va resultar menys notícia que si hagués afirmat el contrari. Després de tres temporades d'èxit al club, amb 8 dels 10 títols disputats fins al moment, el preparador asturià va certificar que no renovaria el seu contracte perquè necessita «descansar i desconnectar». No es tracta de comparar amb precedents, però els seus arguments van recordar els que va donar Pep Guardiola l'abril del 2012 quan va abandonar el Barça després de «buidar-se» en els seus quatre anys a la banqueta. No són els únics casos que ratifiquen que els entrenadors d'elit acusen avui dia el desgast molt abans que en altres èpoques.

El mateix Luis Enrique va revelar que, ja en

la pretemporada, va comunicar als responsables esportius del club que no podia assegurar la seva renovació. Ara ho ha anunciat quan ell ho ha considerat oportú (va haver de modificar la seva idea inicial de fer-ho a París a causa de la debacle davant del PSG) i sense que el club tingui, almenys oficialment, un substitut lligat. Només el rendiment de l'equip i els resultats serviran per comprovar si Luis Enrique ha anunciat el seu adeu en el moment més oportú des d'un punt de vista esportiu. El que és innegable és que l'anunci

Que el desgast del tècnic era evident ho ha acabat de ratificar la seva decisió de tancar la seva etapa de tres anys al Barça

de la seva marxa arriba en un moment en què l'equip sobreviu més que juga, s'ha reenganxat a la Lliga després d'encadenar el Madrid una sèrie de mals resultats i afronta la missió impossible de remuntar davant del PSG dimecres que ve.

Des de fa diverses jornades, l'entrenador ha mostrat el seu perfil més adust i altiu. Que el desgast del tècnic era evident, i no només amb la premsa, ho ha acabat de ratificar la seva decisió de tancar la seva etapa a la banqueta al cap de tres anys. El balanç és espectacular, amb aquest 8 de 10 fins avui, però el rendiment de l'equip ha anat de més a menys en aquest trienni, un fet patent amb tota cruïlla en l'humiliant 4-0 de París. El seu Barça s'ha recolzat en excés en la fiabilitat de Messi i el trident, sense altres alternatives de joc. Al lloc que ocupi el seu lloc li tocarà mantenir aquesta impagable virtut i afegir-n'hi altres que aportin més estabilitat i fiabilitat al joc. S'obre un nou cicle.

La confirmació de l'hegemonia de l'MWC

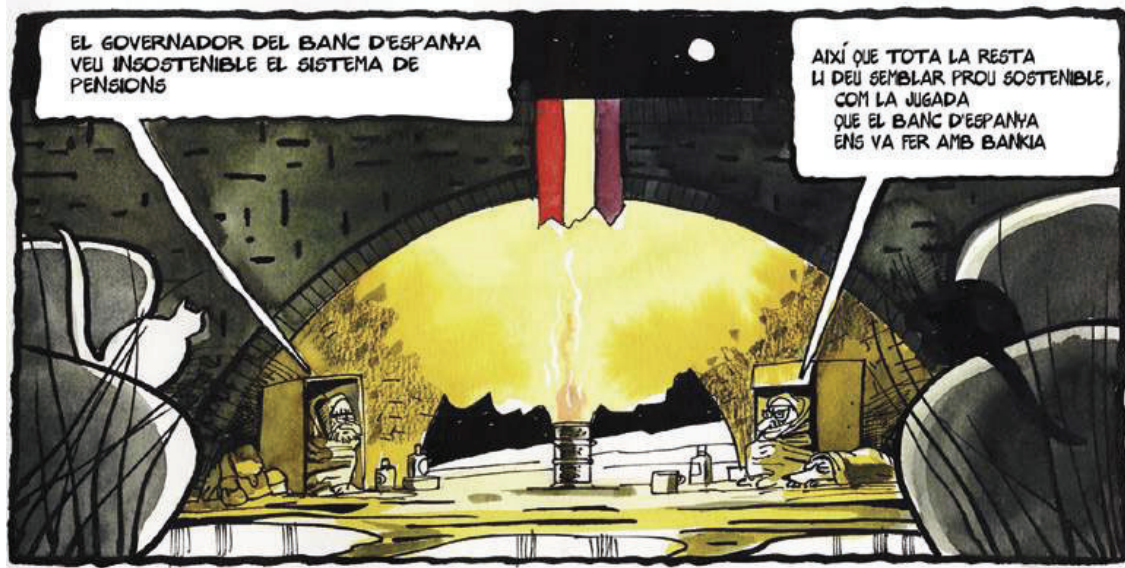
El nou rècord d'assistents al Mobile World Congress (108.000 persones) no és, tot i ser important, la dada que permet confirmar la condició referencial de la fira barcelonina. La importància de l'MWC es mesura, fonamentalment, per la seva capacitat per transcendir l'àmbit estricte per al qual va ser concebut –la telefonia mòbil– i abraçar un cada vegada més ampli espectre de tecnologies. I l'edició que ahir es va tancar ha ratificat, de sobres, aquesta apos-

ta estratègica: si la societat és i serà cada vegada més digital, la telefonia mòbil és una de les seves moltes expressions, però no l'única ni la principal. L'MWC ja no només és la fira de les operadores del sector, sinó d'un amplíssim ventall de talent i empremadoria que actua com a palanca de moltes altres activitats econòmiques. Per això i pel nivell dels nombrosos conferencians que aquests dies han desfilat per Barcelona (i l'Hospitalet de Llobregat), es pot afirmar sense caure en el meliquisme que el Mobile

ja és la principal fira tecnològica del món, al davant de les prestigioses CES de Las Vegas i IFA de Berlín. Pel que fa a la logística, aquest ha sigut el primer any que els assistents a l'MWC han pogut comprovar els avantatges de la L-9 del metro, transport fonamental perquè la fira discorri amb normalitat. Això i la bona organització han contribuït que, malgrat el rècord de visitants, el Mobile no hagi suposat cap problema per a l'activitat ciutadana. Llarga vida al Mobile. Almenys, fins al 2023.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Dimitrios Avramopoulos
Comissari europeu d'Immigració
★★★★★

La Comissió Europea manté la seva línia dura i insta a tancar els immigrants amb ordre d'expulsió per evitar que es fuguin. En aquest sentit, el polític grec emplaça a més a més els governs a repatriar les persones que no tinguin un estatus de refugiat. **► Pàg. 12**

Pedro Antonio Sánchez
President de Múrcia
★★★★★

El dirigent del PP segueix ignorant les peticions de dimissió per la seva imputació en un cas de corrupció durant la seva etapa d'alcalde de Puerto Lumbreras. Ni la retirada del suport de Ciutadans, el seu soci de govern, l'ha fet canviar de posició. **► Pàg. 18**

Juan Roig
President de Mercadona
★★★★★

La cadena de supermercats valenciana ha anunciat que duplicarà les inversions els dos pròxims anys per consolidar la seva expansió. El líder espanyol de la distribució va guanyar 636 milions el 2016, amb una facturació de 21.623. **► Pàg. 28**

Enrique G. Macho
Exdirector de l'Acadèmia del Cine
★★★★★

El fiscal demana per al distribuïdor dos anys de presó i un milió de multa per delictes de falsedat en document públic i un altre de frau de subvencions. Segons l'acusació, va inflar el nombre d'espectadors d'un dels seus films. **► Pàg. 57**

Janusz Korwin-Mikke
Eurodiputat d'extrema dreta
★★★★★

El dirigent ultra polonès, que ja va ser suspès el 2015 per fer la salutació nazi, ha defensat al Parlament Europeu que les dones cobrin menys perquè «són més febles, més petites i menys intel·ligents». **► Pàg. 130**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Creixen les llistes d'espera a la sanitat

12,2% de la població de Catalunya està en llista d'espera per a una intervenció quirúrgica a la sanitat pública. És un percentatge molt elevat, superior al d'un any abans. Que 164.828 persones, segons dades actualitzades a 31 de desembre del 2016, estiguin esperant una trucada per ser operades és una dada aclaparadora, d'una gravetat que no queda disminuïda pel fet de ser un problema que s'ha convertit en crònic. La sanitat pública catalana –i l'espanyola en general– gaudeix encara d'un mèrit de prestigi, però no aconsegueix superar el mal endèmic de les llistes d'espera, que sumeix molts dels que el pateixen en una lògica contrarietat, quan no impaciència o angoixa.

La dada positiva de l'estadística que ha donat a conèixer la Generalitat és la reducció de la llista d'espera del grup específic de persones que tenen patologies de màxima

importància i gravetat vital, que ha disminuït el 6,4% i ara està en 32.207 malalts. Però 2.714 d'ells ja han sobrepassat el temps màxim de 180 dies en què, d'acord amb la llei, haurien de ser cridats al quiròfan. I el mateix passa amb el termini d'un any per a 13.367 pacients més amb patologies menors. És a dir, l'Administració està incomplint l'obligació que es va imposar d'atendre quirúrgicament en un termini límit, i per tant es buida de contingut una mesura que en el seu moment va ser presentada

Hi ha més persones que esperen una operació, però també hi ha més intervencions per l'eficiència del personal

com a exemple de responsabilitat dels poders públics. Un *oblit* que no és exclusiu de Catalunya sinó que es reproduceix en altres comunitats autònomes.

Amb tot, els hospitals catalans van realitzar 406.214 intervencions quirúrgiques el 2016, el 13,6% més que el 2010, l'any amb un pressupost més alt de la Conselleria de Salut, que des d'aleshores ha perdut 1.500 milions d'euros anuals. L'explicació d'aquesta aparent paradoxa és tan senzilla com feridora: aquesta millora de l'eficiència és imputable gairebé en exclusiva al sobreesforç del personal sanitari, que ha donat un exemple de responsabilitat i professionalitat en els anys més durs de la crisi. Si es pretén aprofundir en aquesta via per maquillar la realitat de les llistes d'espera, el risc no serà solament la justa indignació dels treballadors de la sanitat, sinó la mateixa qualitat assistencial d'un servei públic que cal defensar sense concessions.

La pressió sobre els lloguers

Una de les immobiliàries més exclusives de la City londinenca acaba d'anunciar que s'estableix a Barcelona animada per les bones expectatives del sector de vivendes i oficines a la ciutat, que creu que es mantindran durant els pròxims 15 anys. Sens dubte, la capital catalana presenta un microcosmos immobiliari tan especial que capta grans gestors mundials àvids de millorar els seus comptes, sobretot si les agües dels preus baixen tan abun-

dants com turbulents. L'arrendament d'immobles és ara mateix un dels pols sobre els quals es concentren múltiples pressions. L'informe sobre el mercat del lloguer a Catalunya, que va presentar ahir la Generalitat, torna a ser una altra preocupant radiografia de la situació. Òbviament, els problemes principals d'aquesta bombolla del lloguer –encara que les fonts oficials prefereixin el més tècnic «desajust entre oferta i demanda»– es donen a la ciutat de Barcelona. Després d'augmentar el 9% el 2016, el llo-

guer mitjà ha arribat als 801 euros, una quantitat desproporcionada per al salari corrent dels barcelonins. El panorama s'enfosquirà més al complir-se ara els tres anys de la llei d'arrendaments urbans que obliga a renovar-los. La rotació de contractes anirà a l'alça amb l'argument d'aquesta recuperació macroeconòmica que no acaba d'arribar a les famílies. Regular el sector del lloguer seguirà sent una assignatura pendent i cada vegada amb menys temps per ser aprovada.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Mike Pence
Vicepresident dels EUA

★★★★

El dirigent va utilitzar assíduament el seu correu electrònic personal per tractar assumptes sensibles i de seguretat nacional relacionats amb el seu càrrec de governador d'Indiana, segons *The Indianapolis Star*, que diu que el compte va patir un atac cibernètic el 2016. **► Pàg. 10**

Jaume Asens
Tinent d'alcalde de Barcelona

★★★★

L'Ajuntament de Barcelona es que- rrellarà contra Carlos Rey, capità auditor del Cos Jurídic de l'Exèrcit i redactor de la sentència contra Salvador Puig Antich el 1974, per un delictes de lesa humanitat que permetre les greus irregularitats que van confluïr en el judici. **► Pàg. 20**

Darío Villanueva
President de la RAE

★★★★

La Real Academia Española s'ha vist obligada a revisar les definicions de *sexo débil* i *sexo fuerte*. Però en lloc de suprimir-les, només hi afegirà que la referència a la dona és «en sentit respectuós» i la de l'home, «en sentit irònic». **► Pàg. 48**

Patricia Campos
Entrenadora de futbol

★★★★

Ha sigut una pionera en molts àmbits esportius tradicionalment vetats a les dones. Ara protagonitza una gran i arriscada tasca solidària a Uganda on combat amb l'esport les misèries de nens i dones amb sida. **► Pàg. 8 de 'Més esport'**

Fred Vergnoux
Entrenador de natació

★★★★

La natació espanyola ha decidit apostar per aquest tècnic que gràcies a la seva ferria disciplina de treball ha permès que el talent de la badalonina Mireia Belmonte arribés al pòdium de les piscines mundials. **► Pàg. 10 de 'Més esport'**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

El cotxe del futur ja és aquí

Ja no es tracta d'una qüestió de futur ni d'una pel·lícula de ciència-ficció en què els vehicles es mouen per sobre de les calçades i amb uns sistemes de conducció intel·ligent. El Mobile World Congress que s'acaba de celebrar va presentar, en aquest sentit, el cotxe connectat com una realitat que ja truca a la porta. Més ben dit, ja l'ha obert. Perquè el 2017 està prevista la venda de gairebé 50 milions de vehicles intel·ligents a tot el món, que comptaran amb sistemes que converteixen aquests vehicles en una prolongació de l'*smartphone* del seu propietari. Per la quantitat de dades generades facilitaràn una gran informació sobre els hàbits de conducció. Aquest és un primer pas. El futur immediat ens apunta que d'aquí tres anys es produiran els primers vehicles elèctrics de gamma mitjana no contaminants amb una autonomia superior als 500 quilòmetres. I a partir del 2025 està prevista l'aparició de ve-

hicles de conducció autònoma. És a dir, en què el conductor serà un passatger més sense participació activa en el maneig de la màquina.

Com passa habitualment amb l'aplicació de les noves tecnologies, l'avanç obre un debat legal sobre l'ús d'aquesta quantitat de dades, sobre el *big data* al voltant de la mobilitat. És evident que, igual que passa amb les operadores de telefonia o les aplicacions, la norma de protecció de dades ha de marcar una frontera ineludible.

Els vehicles intel·ligents han de servir sobretot com a instrument per reforçar la seguretat a les carreteres

Un altre vessant del progrés és la possibilitat de vigilar les maniobres dels vehicles, a partir dels dispositius de connectivitat. Les multes per satèl·lit en serien, per exemple, una conseqüència. No és la intenció, per ara, de la Direcció General de Trànsit i aquesta plausible idea de les autoritats espanyoles està en consonància amb la d'altres països de la UE. Els esforços hauran de concentrar-se en el fet que la tecnologia serveixi per reforçar la seguretat davant de qualsevol incidència. Perquè el 2016 a les carreteres espanyoles hi va haver 1.160 víctimes mortals. Les previsions més optimistes apunten que el vehicle autònom, en les seves diferents graduacions, ajudarà que un dia es reduïxin a zero. Avui, el que sí que sabem és que som davant d'una nova era amb una mobilitat i uns desplaçaments a les grans ciutats i carreteres que haurien de canviar sota els criteris de reduir la sinistralitat, no contaminar i potenciar un ús col·lectiu més gran.

L'humor centenari del 'TBO'

Entre els molts èxits del *TBO* hi ha el de la lexicalització del seu nom per convertir-se en un genèric. Un tebeo és, segons la definició del diccionari, «una publicació infantil o juvenil l'assumpte de la qual es desenvolupa en sèries de dibuixos». El *TBO*, doncs, del qual ara celebrem el centenari, representa la mateixa essència del que coneixem com a historietes o bandes dibuixades, un emblema que ha sigut, en aquests cent anys, mirall de la vida quotidiana i, al mateix temps, un

punt de referència per a la creació d'un imaginari col·lectiu. Per parlar d'una idea impossible, fem servir l'expressió «sembla un invent del *TBO*» i per definir un ambient multitudinari i caòtic tenim en ment la família Ulises.

Nascut a Barcelona el 1917, ha transitat per diverses èpoques. Va seguir publicant-se durant la guerra civil a la zona republicana i va viure un període d'edició irregular en la postguerra a causa de les restriccions de paper i de les traves burocràtiques. Després, es

va erigir en el setmanari de còmics més conegut i llegit del país, amb la contribució de dibuixants com Benejam, Coll, Muntañola o Sabatés, que van crear personatges inoblidables com Ulises, estendard de la classe mitjana, Eustaquio Morcillón, el professor Franz de Copenhaguen o Josechu *El Vasco*. L'humor blanc del *TBO*, entre costumista i estrambòtic, va marcar moltes generacions i va catapultar una escola de dibuixants genials. Cent anys després del seu naixement, la seva empremta continua vigent.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Arnold Schwarzenegger
Actor
★ ★ ★ ★ ★

L'exgovernador de Califòrnia s'ha cansat d'aguantar Donald Trump, que va ser el seu predecessor en el programa televisiu *The celebrity apprentice*, i ha decidit trencar els vincles que l'uneixen al president dels EUA renunciant a presentar-lo la temporada que ve. **▶ Pàg. 14**

Marc Liadó
Emprenedor
★ ★ ★ ★ ★

El conseller delegat d'Ad-Pure, una companyia catalana de publicitat *on line* intel·ligent, va ser un dels exponents de les petites empreses que van participar en el Mobile World Congress, on troben una gran oportunitat de negoci amb clients potencials. **▶ Pàg. 30**

Bartolomé Cursach
Empresari
★ ★ ★ ★ ★

El magnat de l'oci i de la nit de Balears ha entrat a la presó acusat de 16 delictes, encara en fase d'investigació, entre els quals dos assassinats. El jutge va dictar l'ordre perquè no amenacés els testimonis ni alterés les proves. **▶ Pàg. 37**

Ruth Beitia
Atleta
★ ★ ★ ★ ★

La il·lustre saltadora càntabra, campiona olímpica a Rio, va sumar a l'Europeu de pista coberta de Belgrad la 15a medalla del seu historial en la prova d'altura, una col·lecta que va iniciar el 2005. Va ser segona darrere de la lituana Palsyte. **▶ Pàg. 56**

Bias Cantó
Cantant
★ ★ ★ ★ ★

L'excomponent del grup Auryn es va proclamar guanyador del concurs *Tu cara me suena*. La cinquena edició del popular concurs de famosos va trencar la tradició de triomfs femenins. Rosa López i Lorena Gómez el van secundar. **▶ Pàg. 73**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La influència de l'Estat Islàmic

Resulta impactant llegir el diàleg que avui publica EL PERIÓDICO entre un gihadista vinculat als atemptats de París del novembre del 2015 i una noia musulmana resident a Catalunya. «T'arriben armes i et fiques on hi ha reunions i comences a matar a sac, tot el que et trobes de cara. Déu grandíols. I comences. Mata tot el que puguis matar», li va escriure en un moment de la seva relació cibernètica el gihadista a la noia. Impressiona més si es té en compte la data, juny del 2015, ja que tan sols uns mesos després el comando terrorista que va matar 137 persones a París va fer exactament això: disparar i matar tot el que es van trobar al davant, per exemple a la sala Bataclan.

Les converses formen part d'una investigació dels Mossos d'Esquadra i la Guàrdia Civil que va contribuir a la detenció del gihadista Abdul-Jalil Ait al-Kaid, un marro-

quí que residia a Alacant i que el 2014 va viatjar a Síria per enrolar-se a l'Estat Islàmic. Són un document de primera mà per entendre el sistema de captació i adoctrinament de potencials terroristes, un procés en què es barregen les converses puerils, les referències religioses, les promeses de benestar econòmic, les mentides i l'estranya influència que produeix en alguns musulmans europeus l'Estat Islàmic. El cas d'aquesta noia que vivia a Catalunya no és únic: no resulta infreqüent la història de

Resulta impactant llegir el procés d'adoctrinament d'una noia a Catalunya que avui publica EL PERIÓDICO

dones molt joves que abandonen la seva vida a Occident per casar-se amb combatents de l'Estat Islàmic i traslladar-se a viure amb ells a ciutats sota control del califat com Raqqa.

Aquest trànsit entre Occident i Síria constitueix, sens dubte, un repte per a les forces de seguretat europees. És vital localitzar els riscos i actuar abans que puguin cometre un atemptat. De la mateixa manera, també és crucial entendre els motius pels quals la influència de l'Estat Islàmic pot resultar tan atractiva per a segons quins ciutadans europeus i, d'aquesta manera, intentar debilitar, desacreditar i erradicar la seva capacitat de persuasió. Perquè la seguretat total no existeix, no poden controlar-se totes les converses que es donen a les xarxes socials i els serveis de missatgeria, però sí que es pot treballar perquè els missatges d'odi dels gihadistes no trobin terreny fèrtil on florir.

Els dèficits recurrents a la FP

Jencara tímida recuperació econòmica ha reobert una antiga reivindicació de la indústria sobre la falta de tècnics amb la formació professional adequada. Les exportacions i, en una proporció menor, la demanda interior han impulsat la creació d'ocupació en sectors, com el de l'automòbil, en què patronal i sindicats han arribat a acords estratègics. Però, com passava en els temps de la bombolla immobiliària, les empreses es troben amb joves

sobreformatos o que no han sigut correctament orientats per rebre la formació que el mercat demana i que casi amb la seva realització personal. Les retallades en educació no s'han fet amb un pla pensat per canviar el model productiu. En alguns casos s'han limitat a expulsar de la universitat els estudiants amb menys recursos econòmics com denunciava aquesta setmana la vaga a les facultats que va comptar amb el suport fins i tot dels rectors, cosa que passa en comptades ocasions.

En aquest panorama només destaca l'experiment de l'anomenada Formació Professional Dual que integra en un únic programa acadèmic les ensenyances teòriques amb les pràctiques a les empreses. Una proposta d'èxit però insuficient per abordar el conjunt del problema. És urgent prestigiar la Formació Professional que ha de deixar de ser el magatzem dels estudiants víctimes del fracàs escolar. El seu lloc és un altre i l'han de tenir, però tots els estudiants han de rebre orientació. És ineludible.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

François Fillon
Polític francès

★★★★☆

El dirigent republicà busca per qualsevol via seguir a la carrera presidencial, malgrat l'escàndol de corrupció en què està implicat per donar feina de forma fictícia a la seva dona. Aïllat pel seu partit, va rebre un bany de masses en una manifestació a París. **► Pàg. 12**

Emilia Vila
Directora general d'Agroptima

★★★★☆

Està al capdavant d'aquesta empresa tecnològica, amb mil clients, que recopila i analitza les dades que es registren en explotacions agrícoles professionals. Mitjançant una aplicació mòbil permet conèixer en tot moment quin és l'estat dels cultius d'un agricultor. **► Pàg. 26**

Vicente Dolz
Professor universitari

★★★★☆

El docent de la Politècnica de València és el responsable del grup de treball que desenvolupa a la capital valenciana l'Hyperloop, l'ambiciós projecte de l'empresari sud-africà Elon Musk considerat el tren del futur. **► Pàg. 28**

Jorge Ureña
Atleta

★★★★☆

Especialista en proves combinades, l'esportista murcià va sumar l'última i quarta medalla de l'atletisme espanyol a l'Europeu indoor. Es va unir a l'Or de Mechaal (3.000 m), el bronze de De Arriba (800 m) i la plata de Beitia (altura). **► Pàg. 46**

Toni Luque
Productor teatral

★★★★☆

Exballarí i coreògraf barceloní, s'ha convertit ara en un insòlit mecenes del musical *Invisible*, que acull l'Eixample Teatre. Perquè no va dubtar a invertir una herència rebuda en la producció d'un musical de creació. **► Pàg. 51**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Pla de xoc contra els mals fums

És un full de ruta per combatre la pol·lució causada pel trànsit a Barcelona i la seva àrea metropolitana va fer ahir un pas endavant fonamental. Representants de la Generalitat (tres consellers), ajuntament de la ciutat, Diputació, Àrea Metropolitana i càrrecs municipals de 40 localitats de l'entorn barceloní s'han compromès a reduir el 30% les emissions vinculades als cotxes abans de 15 anys i el 10% en els pròxims cinc. El calendari pactat és prou detallat per no dubtar que aquesta vegada l'estratègia va de debò: els vehicles més contaminants tindran prohibida la circulació per Barcelona i la seva asfíxiada àrea d'influència de dilluns a divendres a partir del gener del 2019, independentment de la qualitat de l'aire, i aquesta restricció s'aplicarà a partir d'aquest mateix any en episodis greus de contaminació. Una agenda sens dubte contundent que respon fidelment a

les conclusions de l'últim baròmetre municipal, en el qual la mala qualitat de l'aire escala posicions i ja s'inclou entre les grans preocupacions ciutadanes. No hem d'oblidar que la mortalitat derivada dels gasos de l'automòbil ja supera la causada pels mateixos sinistres circulatoris.

El pacte polític aconseguit davant d'una situació que amenaça la salut de la població, i que ja ha sigut denunciada per la mateixa Comissió Europea, resultava necessari. La contaminació no hi entén de fron-

Les dràstiques mesures per frenar la pol·lució dels cotxes exigeixen la mateixa aposta decidida pel transport públic

teres geogràfiques ni administratives, i d'aquí la importància de l'acord pactat, del qual es poden beneficiar fins a 4,3 milions de persones de quatre comarques catalanes.

Però el pla de xoc contra l'ús del vehicle privat exigeix òbviament alternatives que concedeixin confiança i facilitin la mobilitat urbana i la seva sostenibilitat. Sens dubte, el reforçament del sistema del transport públic, especialment en hores punta, resulta aquí una aposta fonamental que requereix un calendari d'execucions tan estricte o més que l'adoptat per vetar els cotxes més contaminants. Són dos platets de la mateixa i complexa balança. El fre de la contaminació ja no és només una prioritat per a la nostra salut –que ho és–, sinó que també ha de ser l'inici d'un profund canvi cultural en una societat que ha entronitzat el cotxe i que viu atrapada sota l'amenaça mortal dels seus mals fums.

Podem i la llibertat d'informació

a nota feta pública per l'Associació de la Premsa de Madrid (APM) conté expressions tan greus sobre el comportament dels dirigents de Podem amb els periodistes que no deixa cap dubte sobre la veracitat dels fets denunciats. L'APM parla de «campanya sistematitzada d'assetjament», d'actituds d'«acovardiment», d'«intimidació» i de «xantatge» si no «escriuen al dictat», i acusa Podem de «coartar el lliure exercici del periodisme» i d'atacar

les llibertats d'expressió i d'informació. L'associació professional dels periodistes madrilenys reacciona d'aquesta forma davant una denúncia amb aportació de proves documentals d'un nombrós grup de periodistes.

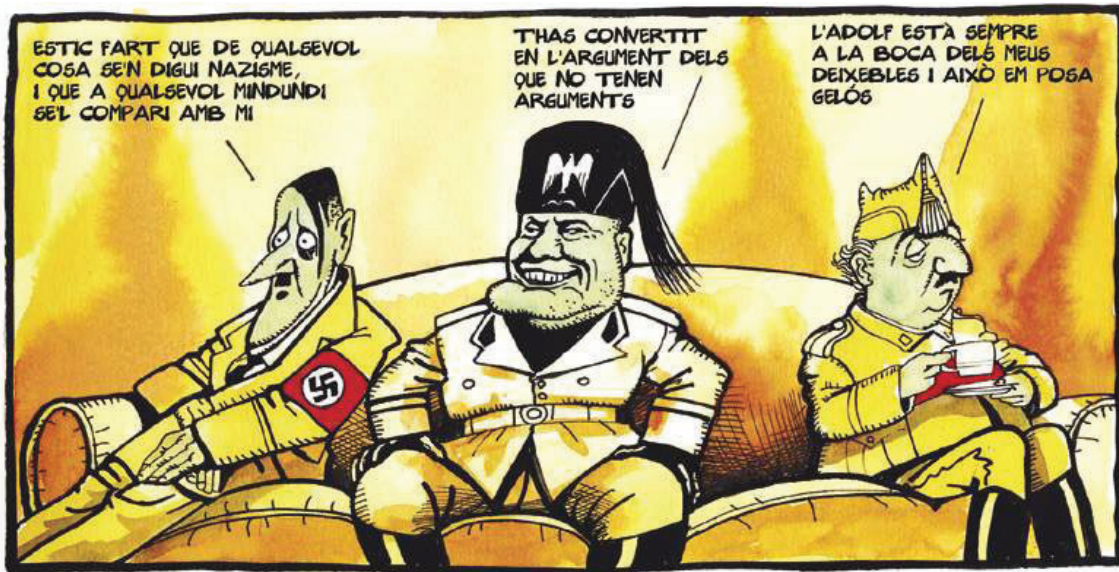
El cert és que les lamentables actituds d'alguns dirigents de Podem són creïbles. N'hi ha prou d'escoltar el que diuen en públic. L'última prova, la intervenció de Pablo Iglesias a *Salvados*, on va parlar que certs mitjans traspassen límits i «línies verme-

lles» i va assenyalar programes concrets.

Com acostuma a ser habitual, Podem va reaccionar desviant l'atenció, aquesta vegada sobre les condicions laborals dels periodistes, una precarietat certa en alguns casos però que no té res a veure amb l'assumpte. Pot ser que alguns mitjans siguin hipercrítics amb Podem, però cap partit pot fixar els límits de la llibertat d'expressió quan l'afecta directament, i menys acovardir els periodistes que cobreixen l'activitat política.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

James Comey
Director de l'FBI
★★★★

El responsable de l'oficina federal va actuar amb el rigor esperat de la seva responsabilitat a l'intentar, sense èxit, que el Departament de Justícia desmentís les acusacions de Trump, sense donar evidències, sobre que Obama el va espiar abans de la campanya electoral passada. **►Pàg. 10**

Pedro Antonio Sánchez
President de Múrcia
★★★★

Després de declarar davant el Tribunal Superior de Justícia per suposada corrupció urbanística, el dirigent del PP va insistir a no dimitir tot i perdre el suport de C's. Va atribuir a un error administratiu la seva acusació pel cas *Auditori* quan era alcalde de Puerto Lumbreras. **►Pàg. 19**

François Nuyts
Alt executiu d'Amazon
★★★★

La multinacional contractarà 500 persones en tres anys per al seu nou centre de suport a les pimes del sud d'Europa. El director general a Espanya i Itàlia valora les condicions de Barcelona com a seu ideal per a aquesta inversió. **►Pàg. 24**

Alberto Marini
Cineasta
★★★★

El debut del guionista torinès en la direcció va traspasar fronteres. *Summer camp*, una sèrie b de terror que aquí va passar desapercibuda, va ser un dels films espanyols més vistos a l'estranger el 2016, amb Mèxic i Malàisia al capdavant. **►Pàg. 48**

Mélanie Ségard
Jove amb síndrome de Down
★★★★

La tenacitat d'aquesta dona francesa de 21 anys és exemplar. Apareixerà a France 2 i BFMTV per presentar el temps després de superar els 200.000 likes amb una campanya a Facebook per visibilitzar les persones amb discapacitat. **►Pàg. 51**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Pressupostos sense retallades ni expansió

Amb molt de retard –a causa de la llarga interinitat política que es va arrossegar durant gairebé tot el 2016– respecte del que estableixen els usos parlamentaris, i quan ja ha passat una quarta part de l'any, el Govern va presentar ahir el projecte de Pressupostos Generals de l'Estat per al 2017. Aquest desfasament inclou algunes de les claus dels comptes públics que anuncia l'Executiu, perquè el trimestre transcorregut li ha permès consolidar les dades positives que treuen el cap en l'economia espanyola, que atorguen a Mariano Rajoy més credibilitat davant Brussel·les respecte a l'objectiu nuclear de la Unió Europea des que es va iniciar la crisi, fa gairebé una dècada: la reducció del dèficit públic. No era una missió impossible arribar al 4,3% després que Europa elevés fins al 4,6% el límit que inicialment havia fixat en el 2,8%.

El Govern no falta a la veritat quan diu

que als Pressupostos no es preveuen noves retallades, però es mantenen importants ajustos per complir l'objectiu de dèficit, que aquest any és del 3,1%. Poden ser considerats uns comptes del final del llarg cicle negatiu que ha assolat Espanya i els espanyols, però no els comptes de la recuperació, perquè no contenen cap política expansiva, habitual –aquí i en altres països d'Europa– en les èpoques anteriors a la deificació de l'austeritat.

Amb tot, és digne de menció que el Go-

Els comptes de l'Estat per al 2017, a pactar amb C's i el PNB, preveuen més ocupació pública i un alleujament del dèficit

vern prevegi una oferta d'ocupació pública de 67.000 places per a aquest any i de 250.000 més de conversió d'interins a fixos en tres anys. També és positiu que el repartiment del dèficit no castigui les autonomies tant com en anys precedents. Per contra, els Pressupostos no inclouen mesures d'abast amb vista a vigoritzar la Seguretat Social i assegurar el sistema públic de pensions. Pel que fa a la rebaixa de l'IVA cultural, és més simbòlica que no pas efectiva, perquè no inclou el sector més dinàmic, el del cine, que seguirà pagant el 21% davant del 10% dels toros, per exemple. Potser una mostra més que el projecte de llei ja prefigura els pactes polítics necessaris per a la seva aprovació al Congrés dels Diputats; a més a més de Ciutadans, és molt probable que el PNB hi doni el seu suport a canvi de contrapartides. L'estratègia del peix al cove, abans característica del nacionalisme català, l'encarna avui el basc. Els temps han canviat.

La violència en el futbol base i aficionat

J'entrevista amb Raúl Sánchez, un exjugador de 38 anys que va quedar tetraplègic en fa tres per una agressió en un partit de futbol de veterans que publica avui EL PERIÓDICO, hauria de ser present a tots els camps de Catalunya. Perquè el seu cas, molt extrem sens dubte, és revelador de fins on pot arribar la violència que es pot generar en l'esport. Els episodis recents d'agressions en el futbol formatiu, com el de Mallorca que va provocar un enorme enrenou, ens

descobreixen que queda molta feina per fer. És cert que les xarxes socials, per sort, exerceixen avui la funció d'un aparador públic que no existia fa uns anys. I també que no es tracta, ni de bon tros, d'una cosa generalitzada. Cada cap de setmana es disputen uns 5.000 partits a Catalunya i la Federació Catalana de Futbol xifra unes 60 incidències greus per any. Eliminar-les totes sembla utòpic, però sí que s'ha d'intentar i posar-hi el màxim esforç sobretot en les categories de formació. En aquestes categories la compe-

titivitat, el marcador, no són prioritaris. I sí que ho és, al marge d'aprendre a jugar a futbol, fomentar els valors de l'esport com a element socialitzador.

És clar que es tracta d'una qüestió d'educació i convivència. El camp de futbol no és el lloc perquè alguns pares es desfoguin amb el rival o amb un jove àrbitre que si alguna cosa mereix és aplaudiments per la seva vocació. La campanya de conscienciació s'ha d'enfocar a progenitors ofuscats per l'impossible que el seu fill arribi a ser Messi.

Animus iocandi

Ferrerres

Noms propis

Delcy Rodríguez
Mtra. veneçolana
d'Exteriors

★★★★★

culpa de la tempesta política que viu el seu país la dreta llatinoamericana, a la qual acusa de conspirar contra el règim de Caracas, i afirma que són els partits de l'oposició els que actuen amb mètodes colpistes. La tensió acosta Veneçuela a l'abisme polític.

▶ Pàg. 16

I. L-Aranguren Esther Jansen
Empresàries

★★★★★

La pròxima integració de les seves dues companyies permetrà gestionar des de Barcelona serveis de traducció de videojocs per als mercats d'Espanya i Mèxic.

▶ Pàg. 30

Josep Maria Martín Sauri
Dibuixant

★★★★★

La seva llarga i brillant trajectòria en la il·lustració ha sigut distingida amb el Gran Premi del Saló del Còmic. Les expressives il·lustracions amb què va recrear *La Odissea* són una referència obligada en el món de la historieta.

▶ Pàg. 48

Miguel Falomir
Director del
Museu del Prado

★★★★★

S'estrena en el càrrec amb l'exposició *Tesoros de la Hispanic Society of America*, un conjunt de més de 200 obres procedents de la institució amb seu a Nova York que constitueix la col·lecció més important existent d'art hispà.

▶ Pàg. 54

Dani Rovira
Actor

★★★★★

Ha complert el repte d'arribar en bicicleta a Roma després de recórrer 1.300 quilòmetres per recaptar fons a favor de la investigació de la malaltia rara de la síndrome de Rett. L'esforçat viatge donarà peu a un documental.

▶ Pàg. 65

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La bona salut de la indústria

La indústria està sent un dels punts de la recuperació econòmica, a Espanya i molt especialment a Catalunya. És una de les millors notícies d'aquesta incipient sortida de la crisi en què encara té molt pes el rebrotament del mercat immobiliari i de la construcció. La bona salut de la indústria no es recolza en els esforços de les administracions. De fet, el Govern central ha estat pràcticament paralitzat durant tot l'any 2016. I el català està immers en altres prioritats, de manera que el tantes vegades promès pacte industrial segueix sense concretar-se encara que pogués fer-ho en les pròximes setmanes.

¿Quines són llavors les raons d'aquesta bona salut industrial? No es pot parlar de causes homogènies en tots els sectors. És cert que en alguns casos les inversions industrials arriben de la mà de la devaluació dels salaris impulsada per les successives

reformes laborals. Però és igualment cert que en altres sectors, com és el cas de l'automòbil, la capacitat dels sindicats i de la patronal d'arribar a acords i de concertar les condicions de treball han permès retenir i captar inversions que assegurin altes taxes d'ocupació a mitjà termini. De manera que no tan sols la mà dura serveix per poder fer competitiva la indústria en aquest país, els acords i la flexibilitat sense vulnerar drets fonamentals donen fins i tot més bons resultats. Encara que sigui

L'automòbil és un exemple de com la concertació és més efectiva que la mà dura per crear i consolidar ocupació

igualment cert que els plans PIVE de suport a la renovació de la flota també hagin ajudat a greixar la maquinària de la indústria automobilística.

Un últim element ha consolidat també aquest renéixer industrial. És la capacitat, en l'era de la globalització i de la digitalització, de les petites i mitjanes empreses de sumar-se al carro de l'exportació i crear llocs de treball. Aquest element és especialment important en el cas dels sectors emergents relacionats amb la biotecnologia, el comerç digital i les indústries creatives. La robustesa industrial avui dia ha de ser la suma de les grans empreses tradicionals i aquestes empreses emergents que tenen més capacitat de crear ocupació encara que no sigui intensiva. Aprenem, doncs, de les lliçons del que funciona i esperem que les administracions es posin en marxa per consolidar i ampliar aquest renaixement en els pròxims anys.

La degradació política de Veneçuela

La negativa del govern de Nicolás Maduro a admetre que hi ha una oposició al chavisme i que aquesta va resultar vencedora en les eleccions legislatives del 2015 està portant el país a un desordre institucional majúscul que se suma a la greu crisi social i econòmica en què està sumit un país, que per una altra part és enormement ric en matèries primeres. Si l'anul·lació dijous passat de les competències de l'Assemblea Nacional (Parlament), elegi-

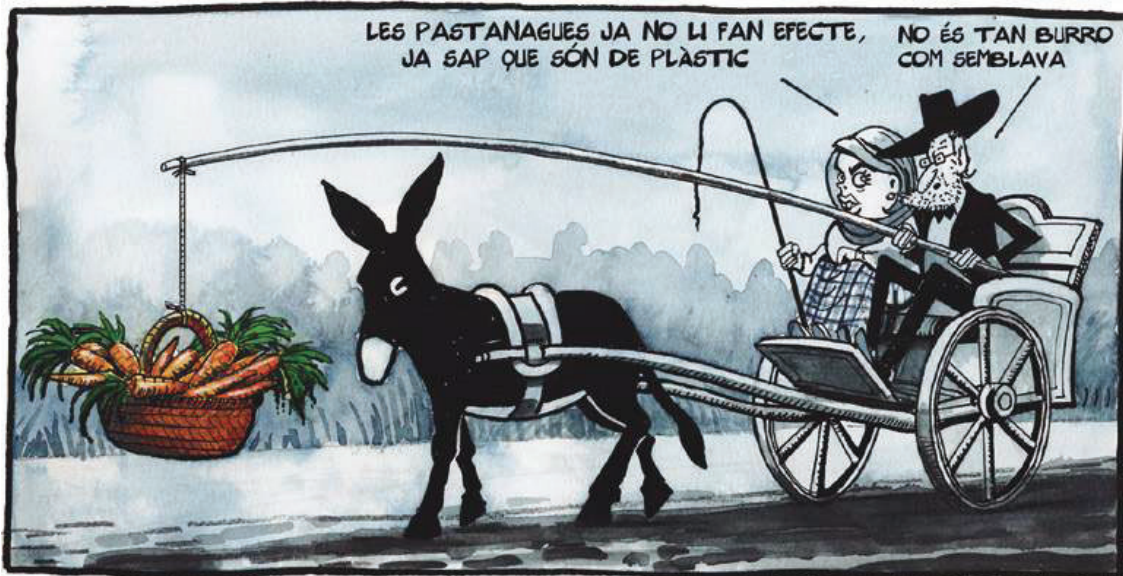
da democràticament, i el seu traspass a Tribunal Suprem de Justícia, controlat pel chavisme, permetia parlar de cop d'Estat, la marxa enrere feta aquest dissabte per aquell mateix tribunal anul·lant aquella ordre dictatorial posa de manifest la naturalesa d'una classe dirigent inepta i deslegitimada.

Que una alta institució de l'Estat com és el Tribunal Suprem es presti a dir avui una cosa i demà la contrària indica el grau de degradació política a què ha arribat aquell

país en què els líders opositors estan a la presó i els ciutadans es troben amb les prestatgeries dels supermercats buides mentre la inflació suma tres dígits. Tots els esforços externs per desbloquejar la crisi mitjançant una negociació entre Govern i oposició estan fracassant, des dels empresos pel Vaticà fins a la mediació portada a terme per José Luis Rodríguez Zapatero. L'immobilisme del règim sembla abocar el país cap a la pitjor *no-sortida* que és la de l'enfrontament violent.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Horacio Cartes
President del Paraguai

Un mort per un tret d'una bala de goma de la policia, a la seu del Partit Liberal, va ser el resultat tràgic en la repressió per la protesta contra l'esmena constitucional que obre la via a la reelecció del dirigent. Els manifestants van assaltar el Congrés. **► Pàg. 15**

Daniel Wilson
Universitat de Harvard

Director del Project Zero de l'Escola d'Educació del prestigiós centre universitari, del seu grup va sortir a mitjans dels 80 la teoria de les intel·ligències múltiples sobre la qual se sustenta, en bona mesura, el moviment de renovació pedagògica. **► Pàg. 36**

Antoni Alarcón
Nou director del zoo de Barcelona

El biòleg pilotarà la refundació de la instal·lació, que disposarà de 15 milions de pressupost els dos pròxims anys, el doble que en la legislatura anterior. El seu pla es basa en els animals en perill i amb plans de conservació. **► Pàg. 45**

Toni Bou
Pilot de trial

El campioníssim de l'equip Repsol Honda va sumar a Niça el 21è títol mundial de la seva impressionant carrera. Va ser l'11è que aconsegueix sota sostre, i va ratificar el seu domini incontestable en l'especialitat al guanyar totes les proves. **► Pàg. 60**

Adolfo Arrieta
Director de cine

El realitzador madrileny està considerat el gran pioner del cine independent espanyol. Instal·lat a París, des dels últims anys de la dictadura, estrena una personal recreació de la *Bella durmiente*, el cèlebre conte de fades. **► Pàg. 66**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

¿Guarderies o 'millor a casa'?

El debat sobre com i on s'ha de desenvolupar l'educació dels nens en la seva primera infància, l'etapa que va des del naixement fins als 3 anys de vida, ve de lluny i no sembla anunciar un final pròxim si ens atenim a la diversitat d'opinions que segueix suscitant. ¿Ha de ser l'entorn familiar el que s'encarregui de la criança a aquesta curta edat o els nens han d'incorporar-se ja a les guarderies del sistema educatiu per iniciar la seva formació? Per a uns, les famílies són les primeres responsables de cuidar i educar els seus fills en la petita infància i reclamen que les administracions haurien de garantir la permanència de les criatures amb els seus familiars més temps allargant fins i tot les baixes de maternitat/paternitat. La massificació de les escoles infantils ajuda els defensors del *millor a casa*, per a qui els parvularis no ofereixen els estímuls emocionals que sí que troben els

menors en l'ambient familiar.

Davant d'aquesta tendència, que no deixa de guanyar adeptes, es troben les associacions de pares i docents que defensen la incorporació al sistema educatiu del nen en els seus primers anys d'edat perquè aprenguin, de la mà de personal especialitzat, les bases que marcaran el seu desenvolupament educatiu i social posterior. De forma repetida els informes PISA d'avaluació dels sistemes educatius van insistint en la importància que té l'ensenyament

L'Administració educativa ha de garantir la igualtat d'oportunitats en el cycle inicial de la formació dels nens

infantil en el primer cycle de vida i recorden els millors resultats acadèmics que obtenen aquells alumnes que han acudit a centres escolars en els seus primers anys de vida.

En el fons del debat potser no es tracta tant de diferenciar entre guarderies o criança a casa –que poden ser perfectament compatibles– com de garantir la qualitat de la relació que el nen pugui establir amb les persones que s'encarreguen de la seva cura. Les famílies, sobretot segons sigui la seva capacitat econòmica, podran seguir elegint entre les dues opcions, però l'Administració educativa està obligada que la seva oferta en aquest cycle formatiu sigui completa i de qualitat per assegurar drets i igualtat d'oportunitats. I per a això és imprescindible incloure l'educació infantil en el sistema públic, dotar-la dels pressupostos necessaris i, sobretot, no desviar-los després cap a l'ensenyament privat.

El Saló del Còmic revalida el seu èxit

Repetir la xifra d'assistents de l'anterior edició (118.000 persones) cal qualificar-ho com la revalida d'un èxit, el de la 35a edició del Saló del Còmic, que es va clausurar ahir a Barcelona. Com va apuntar el director del certamen, Carles Santamaría, el llast d'un plujós dissabte va impedir amb tota seguretat superar aquest nombre de visitants. Per això el saló «més ambiciós» per la seva oferta no va estar acompanyat d'aquest rècord pel qual sempre sospiren els organit-

zadors d'esdeveniments culturals. Però és inqüestionable que el còmic creix i viu al marge de les dificultats de la indústria editorial per la irrupció de les noves tecnologies. L'explicació arriba per l'interès que suscita el mitjà i per l'augment de nous lectors. Segons un informe de la Federació de Gremis d'Editors d'Espanya, la facturació del 2015 va pujar a 60,68 milions, el 3,2% més que l'any anterior. Conseqüència, per exemple, de l'increment en la venda d'exemplars del 19,1%.

Dins de la bona salut del sector, Catalunya té un lloc molt preferencial, amb l'acaparadora xifra que el 90% del còmic editat a Espanya es fa aquí. Cosa que explica també la pujança de les grans cites. Juntament amb el del Còmic, el Saló del Manga no para de créixer any a any. La internacionalització resulta ara un repte que l'Institut Lluïll vol –i en té el deure– pal·liar amb ajudes a la promoció a partir del 2018 per fomentar la presència d'autors i editors en fires estrangeres. Seria un altre salt endavant.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Santiago Pedraz
Jutge
★★★★☆

Com a titular del jutjat d'Instrucció número 1 de l'Audiència Nacional ha tutelat una investigació de la Policia Nacional que ha acabat al Consell de Seguretat de l'ONU sobre tràfic d'armes, amb l'enviament de 40.000 kalàixnikov i blindats a Sudan del Sud. **► Pàg. 12**

Michael Flynn
Exassessor de Trump
★★★☆☆

L'alt càrrec, que va dimidir al febrer als 24 dies de prendre possessió per mentir al vicepresident Pence sobre els seus contactes amb l'ambaixador rus a Washington, tampoc va informar la Casa Blanca dels seus ingressos de tres companyies relacionades amb Rússia. **► Pàg. 15**

Dani Rodrigo
Entrenador de futbol base
★★★★☆

El tècnic ha aconseguit amb l'equip infantil femení de l'AEM de Lleida la fita de proclamar-se campió, del seu grup de Segona Divisió, contra equips masculins. L'aposta per la tècnica i la tàctica ha sigut clau en l'èxit. **► Pàg. 48**

Roger Federer
Tennista
★★★★☆

El veterà jugador suís no va donar cap opció a Rafa Nadal en la final de Miami al guanyar-lo en dos sets (6-3 i 6-4) en poc més d'hora i mitja de joc. Als seus 36 anys, és el millor tennista de la temporada al sumar el seu tercer títol. **► Pàg. 49**

Àngel Llàcer
Actor i presentador
★★★★☆

El popular *showman* és l'encarregat d'obrir avui a la sala Barts el muntatge *White rabbit red rabbit*, de l'iraniana Nassim Soleimanzadeh, en què els seus vuit protagonistes, en vuit setmanes, desconexaran el text que els tocarà interpretar. **► Pàg. 59**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Gibraltar no pot estar dins i fora

El Brexit ha ressuscitat el vell i anacrònic conflicte de Gibraltar. Des de fa uns dies se senten barbaritats a Londres i al Penyal, el ministre principal del qual, Fabian Picardo, amb un llenguatge impropri d'un polític, va acusar a Espanya de voler comportar-se «com un perdonavides», i va comparar el president del Consell Europeu, Donald Tusk, amb un «marit banyut» que vol emportar-se els nens després de separar-se de la seva dona. A Londres, la primera ministra, Theresa May, ha tranquil·litat Picardo assegurant que el Regne Unit segueix compromès en la defensa del Penyal, un suport que, segons el ministre d'Exteriors, Boris Johnson, «és implacable com una roca». Però altres polítics, és veritat que en excèdencia, han sigut més bel·ligerants, com l'exministre conservador Michael Howard, que ha suggerit que May seria capaç d'anar a la guerra per defensar

els gibraltarenys, o el seu col·lega tory Norman Tebbit, que ha amenaçat amb recolzar l'independentisme català en represàlia per l'actitud espanyola amb Gibraltar.

Com va dir ahir el ministre d'Exteriors espanyol, Alfonso Dastis, «algú està perdent els nervis al Regne Unit i no hi ha cap raó per fer-ho». Tota aquesta tempesta, molt poc diplomàtica, pretén pressionar la UE perquè el dia 29 no es ratifiqui el paràgraf de les directrius de la negociació sobre el Brexit en què es concedeix a Espanya dret de

veto per a l'aplicació a Gibraltar de la nova relació entre la UE i Londres. Però l'avantatge que obté Espanya és lògic des del moment en què el Regne Unit passarà a ser país tercer. Els dirigents gibraltarenys al·leguen que no han de pagar el Brexit perquè el territori va votar seguir a la UE, però no poden pretendre continuar sent colònia britànica i quedar-se a la Unió. Si el Regne Unit surt, Gibraltar surt amb ell.

Aquest avantatge que la UE atorga a Espanya és el que molesta el Regne Unit i el Penyal. El Govern espanyol, no obstant, no ha de confiar només en el nou estatus per esperar un canvi d'actitud dels gibraltarenys. Espanya ha d'atraure els habitants del Penyal, que viuen de ser britànics i de no ser espanyols, amb iniciatives, escasses fins ara, que atenuïn recels i afavoreixin la cooperació per abordar a llarg termini la qüestió de la sobirania i de la integritat territorial.

Espanya ha d'atraure els habitants del Penyal amb iniciatives que atenuïn recels i afavoreixin la cooperació

Un nou pas en la igualtat de drets

El 1 novembre del 2015, el Parlament de Catalunya va convalidar per unanimitat el decret llei del Govern aprovat el mes anterior pel qual s'establí un registre únic de parelles estables que havia d'estendre la igualtat de drets civils a les parelles de fet, com va dir al seu dia el conseller de Justícia. Amb un retard de gairebé un any i mig, motivat en part pels vaivens polítics, arriba finalment l'anunci de la posada en marxa del registre. Atenent a les

sentències del Tribunal Constitucional, que havia reclamat «un mitjà útil i suficient, un instrument legal específic» per acreditar l'existència de les unions, el registre únic neix amb una característica destacada. El seu camp d'acció és tot Catalunya. D'aquesta manera se supera la tasca supletòria que fins ara es portava a terme tan sols en 30 municipis, s'assegura així un servei universal i s'evita la possibilitat de frau al tractar-se d'una base de dades centralitzada.

Pel que fa al que ja es formulava en la nova redacció del Llibre Segon del Codi Civil de Catalunya, en què les parelles estables es tracten de manera anàloga al matrimoni, el nou registre facilitarà els tràmits de drets successoris, la reagrupació familiar i, de forma notable, l'accés a la pensió de viudetat. Es tracta tan sols d'accedir al formulari i acreditar un dels tres supòsits: la convivència durant més de dos anys seguits, l'existència de fills en comú o la formalització notarial anterior.

Animus iocandi

Ferrerres

Noms propis

Pedro A. Sánchez
President de Múrcia

★★★★

Un jutge de l'Audiència Nacional ha demanat al Tribunal Superior de Justícia de Múrcia que s'investigui si el dirigent autonòmic va cometre frau, suborn i revelació d'informació reservada a l'intentar netejar la seva reputació a internet utilitzant fons públics. ▶Pàg. 18

Pedro Larena
Executiu bancari

★★★★

Tot just sis mesos després d'assumir el càrrec de conseller delegat del Banco Popular, Larena ha tirat la tovallova, decisió que s'ha de relacionar amb el desfasament de més de 630 milions d'euros detectat als comptes de l'entitat, que ahir va perdre el 10% en la borsa. ▶Pàg. 23

Miguel Alba

Responsable de fiscalitat d'Oxfam

★★★★

L'oenagè ha entregat 180.000 firmes al Congrés per demanar una llei contra l'evasió i elusió fiscal que acabi amb els paradisos fiscals, en què es calcula que s'escapen impostos per valor de 190.000 milions de dòlars a l'any. ▶Pàg. 26

Filippo Vito Di Piero

Presumpte tècnic de futbol

★★★★

El personatge que ha exercit d'entrenador de l'Eldenc ha sigut acomiadat per la seva probable implicació en el suborn de jugadors de l'equip per manipular resultats i trucar apostes. L'escàndol ha sacsejat el futbol espanyol. ▶Pàg. 40

Manuel Forcano

Dir. de l'Institut Ramon Llull

★★★★

La Fira del Llibre Infantil de Boleña, que compta amb la presència d'un miler d'editorials de tot el món, té aquest any una potent participació catalana a través de l'Institut, que ha posat el focus en els il·lustradors. ▶Pàg. 46

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Entre la consolidació i la conjuntura

El ministre d'Hisenda va depositar ahir al Congrés els Pressupostos per a aquest any 2017. Com ja s'intuïa en la presentació de divendres passat, la tímida recuperació de l'economia que es dibuixa en els comptes públics es destina fonamentalment a reduir el dèficit fins als nivells que exigeix la Unió Europea. De manera que en la majoria de les partides, si descomptem la inflació, hi ha un creixement zero. No serà aquest l'any de la reversió de les retallades que han viscut els serveis públics d'aquest país des de l'any 2010. En aquest àmbit, la recuperació s'endarrerirà fins al 2018. És veritat que tampoc hi ha noves retallades perquè el Govern, malgrat les seves promeses electorals, manté la pressió fiscal dels anys més durs de la crisi.

Amb tot, el més preocupant és que els procediments per assegurar el pagament de les pensions deixen aquestes prestacions en un estat de summa precarietat. Se segueix re-

corrent al fons de reserva i simplement se'l dota amb un crèdit extraordinari per no deixar-lo a zero. Es para el cop, però es deixa les pensions públiques a l'empara de l'evolució de l'economia i del dèficit, i als dissenys de Brussel·les segons com vagin les coses. El problema de les pensions és estructural, com a conseqüència de la corba demogràfica i de la devaluació interna dels salaris, i requereix per tant solucions estructurals que sobrepassen el marc dels Pressupostos però que hi hauran de tenir finalment reflex.

La millora dels ingressos per la recuperació va gairebé íntegrament a alleujar el dèficit públic com exigeix Brussel·les

No s'escapa tampoc a aquesta dinàmica el capítol de la inversió destinada a infraestructures, sotmès en aquest exercici a un escrutini especial després de la conferència que va pronunciar el president del Govern a Barcelona la setmana passada. El conjunt de la inversió pública cau un 10,4%. Amb tot, i d'acord amb el que va anunciar Mariano Rajoy, la caiguda a Catalunya és molt menor, de manera que augmenta el seu pes respecte al conjunt d'Espanya fins al 13,5% del total. Una tendència que encara és més aguda en el cas de Rodalies, on la xarxa de Barcelona acapara el 72% de la inversió total en aquesta matèria. No passa el mateix en el cas del corredor mediterrani, que un any més es queda darrere del corredor atlàntic. Les xifres absolutes no ajuden a visibilitzar-ho, però es percep un inici de canvi de tendència en la línia del que es va anunciar per als pròxims cinc anys.

Les trampes en el món de l'esport

Insòlit 12-0 que el Barça B li va endossar dissabte a l'Eldenc, en partit de Segona B, ha fet tornar a primer terme un tema que ve de lluny: els tripijocs en l'esport. Fa un segle ja es va produir una trampa a les Sèries Mundials de beisbol i la mateixa màfia ja va actuar anys després en la boxa o les carreres de cavalls. En èpoques més recents, el món del tennis es veu esquitxat amb freqüència per aquestes pràctiques indesitjables. I els anomenats maletins del fut-

bol de les últimes jornades són també un vell ardit per manipular resultats. Per exemple, en l'Espanyol-Osasuna del 2014, que va obrir un llarg procés judicial per un possible pacte del resultat. La irrupció imparable de les apostes per internet ha magnificat el problema fins a extrems insospitats.

Avui s'aposta per qualsevol incidència d'un partit. La Direcció General d'Ordenació del Joc va estimar que el 2015 es van moure més de 5.000 milions a Espanya en apostes esportives. I és en les categories inferiors

on les màfies poden actuar perquè hi ha més anonim i per la facilitat amb què poden atraure esportistes d'ingressos limitats. Així ha passat, pel que sembla, amb l'Eldenc, i correspon als organismes i federacions articular tots els mecanismes de control i recursos, coordinats amb les forces policials, per minimitzar al màxim aquestes corrupteles, cosa que no sempre s'ha fet. Sobre l'infractor ha de caure el màxim càstig esportiu i penal si fos el cas. Estan en joc els valors de l'esport.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Rifaat Assad
Exvicepresident de Síria

★★★★

Obligat a deixar el país als anys 80 pel seu germà Hâfiz, llavors president, Rifaat ha acumulat una fortuna a partir dels diners presumptament sostrets a l'Estat sirí. La justícia espanyola li ha embargat ara patrimoni per valor de 700 milions d'euros. **► Pàg. 16**

Fernando Mtez. Maïllo
Coordenador del PP

★★★☆☆

Els grans elogis del dirigent popular al fins ara president de Múrcia, Pedro Antonio Sánchez, que ha dimisit per presumpta corrupció, estan fora de lloc. Exaltar la «generositat» d'aquest «home bo» no ajuda a augmentar la confiança en els polítics. **► Pàg. 24**

Joan Carles Gallego
Dirigent sindical

★★★★

Després de gairebé nou anys com a secretari general de CCOO a Catalunya, Gallego va deixar ahir el càrrec amb un discurs en què va reclamar la unitat d'acció sindical per recuperar els drets que els treballadors han perdut amb la crisi. **► Pàg. 27**

Miquel Àngel Essomba
Comissionat d'Educ. de BCN

★★★☆☆

Barcelona estrenarà el pròxim curs tres centres públics municipals que oferiran des de P-3 fins a l'ESO. Aplicaran mètodes innovadors per acabar amb la segregació escolar i l'absentisme i evitar així ser guetos. **► Pàg. 32**

Antonio Ortuño
Escriptor

★★★★

L'autor mexicà ha guanyat el premi Ribera del Duero de narrativa breu, dotat amb 50.000 euros, per *La vaga ambició*, llibre en què parla de la naturalesa de l'escriptura amb un gran domini, segons el jurat. **► Pàg. 33**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La barbàrie de les armes químiques

Una guerra de Síria havia posat el llistó de les atrocitats bèl·liques molt alt. Mai abans centres civils com escoles o hospitals havien sigut objectiu prioritari amb la finalitat d'expulsar els seus habitants mitjançant el terror d'atacs indiscriminats. Ara la barbàrie ha pujat un repugnant grau amb el bombardeig amb armes químiques a la zona rebel siriana. Anteriorment el règim de Baixar al-Assad ha utilitzat gasos tòxics. En aquest atac sobre la població de Jan Sheijun, a la província d'Idlib, s'ha usat un agent molt mortífer que, en el millor dels casos, deixa gravíssimes seqüeles. Les imatges esfereïdores dels afectats demostren l'horripilant efecte d'aquestes armes, l'ús de les quals per primera vegada en la primera guerra mundial semblava haver trobat allà els seus límits morals.

El Govern d'Assad nega haver sigut el causant de l'atac. Per la seva part, Rússia, el seu

valedor i gran suport militar i diplomàtic, reconeix que l'Exèrcit sirí va bombardejar la zona, però culpa els rebels del mal causat. Ja en el passat Moscou havia utilitzat el seu dret de veto al Consell de Seguretat de l'ONU per evitar un càstig al règim de Damasc pel seu ús de gasos. Ara, a l'era de la postveritat, o sigui, de la mentida, protegeix el seu aliat amb un relat a què acollir-se i la seva capacitat de bloqueig a l'ONU. Si Assad en fos el responsable –i hi ha molts indicis que així ho indiquen–, ens podríem preguntar per què

Putin ja ha evitat en altres ocasions que es castigui el règim d'Assad per atacar la població amb gasos verinosos

actua així ara, quan gairebé ha guanyat la guerra i la resta del món, incapaç de construir una alternativa, assumeix aquesta victòria com un mal menor.

Per si tot no fos ja una barbaritat en aquest conflicte que ha generat cinc milions de refugiats i milers de morts, ara s'hi incorpora un actor tan irracional com Donald Trump, amic de Vladímir Putin per un costat i capaç per l'altre d'acusar el seu antecessor, Barack Obama, de ser, per omissió en el seu moment, el responsable de l'atac. La seva ambaixadora a l'ONU, Nikki Haley, va deixar ahir la porta oberta a una acció unilateral de Washington com a resposta a l'atac químic si Rússia segueix bloquejant una resposta conjunta de l'ONU. Però no ens podem enganyar: la guerra que vol desencadenar Trump és contra el sistema de l'ONU, no pels drets humans dels sirians. I, mentrestant, la bretxa entre Occident i la Rússia de Putin s'accentua.

Els riscos de la vida sedentària

La sensació que la pràctica de l'exercici físic ha augmentat al nostre país es comprova passejant per carrers i parcs. Ho corroboren enquestes sobre hàbits com la del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport. En la del 2015 es detalla que el 50,6% dels catalans fan esport almenys una vegada a la setmana; cinc anys abans no arribaven al 40%. L'Observatori Català de l'Esport se situa en paràmetres similars, amb el 45,6% el 2014. Però no n'hi ha prou. I menys si mirem les

dades alarmants –les enquestes no sempre coincideixen– que té la Societat Catalana de Medicina Familiar i Comunitària (Camfic), al considerar que el 70% de la població catalana és sedentària. Segons els estudis de l'Agència de Salut Pública de Catalunya, es produeixen unes 3.000 morts prematures a l'any per casos de sedentarisme extrem, com a copartícips en processos cancerígens o coronaris.

La inactivitat i una dieta errònia són el camí directe al sobrepès i a l'obesitat, origen

de moltes malalties. El canvi d'hàbits, i no només alimentaris, es revela com un objectiu de tota la societat amb l'impuls accelerador de les campanyes públiques. Els mateixos estudis de la Camfic destaquen que només el 12% dels metges d'atenció primària plantegen la qüestió als seus pacients. Estimular l'exercici físic comença molt aviat, a l'escola, i també hauria de ser un objectiu prioritari dels programes sanitaris públics. Perquè caminar 30 minuts al dia ja és una gran medicina.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Kim Jong-un
Líder de Corea del Nord

★★★★★

En vigílies de la cimera de la Xina i els Estats Units, el règim nord-coreà no ha volgut passar desapercbut i ha llançat un míssil que, encara que va recórrer tot just 60 quilòmetres abans d'enfonsar-se al mar, suposa un capítol més en la seva escalada de provocacions. **►Pàg. 14**

Juan Rosell
President de la CEOE

★★★☆☆

La gran patronal ha ofert, en el marc de la negociació col·lectiva, un increment salarial d'entre l'1% i el 2%, més un 0,5% addicional en funció de la productivitat i la marxa de les empreses. Una actitud que ha de facilitar la consecució d'un acord. **►Pàg. 28**

Meritxell Ruiz
Consellera d'Ensenyament

★★★☆☆

La Generalitat aplicarà el curs vinent a les llars d'infants públiques un sistema de tarifació social per modular les aportacions de les famílies en funció de la seva renda, fórmula que ja apliquen ajuntaments com el de Barcelona. **►Pàg. 34**

Maiki Fernández

Jugador de futbol

★★★★★

El futbolista de l'Eldenc i quatre integrants més del club alacantí han sigut imputats per corrupció i pertinença a organització criminal pel jutge que investiga l'escàndol de la manipulació de resultats per adulterar apostes. **►Pàg. 57**

David Trueba
Escritor i cineasta

★★★★★

El prolífic autor publica la seva cinquena novel·la, *Tierra de campos*, protagonitzada per un músic d'èxit que entra el seu pare al seu poble natal. «Demanar el boicot a una pel·lícula és feixisme», denuncia en una entrevista amb EL PERIÓDICO. **►Pàg. 60**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

El 'Fernandezgate', al Parlament

Una denominada *operació Catalunya* no és un assumpte ni de bon tros menor. La implicació de forces de seguretat de l'Estat en l'intent de desacreditar l'independentisme a Catalunya (que és una idea política legítima mentre es mantingui en la legalitat) amb acusacions de corrupció exagerades o directament falses és un escàndol que mereix una condemna sense paliatius i una investigació que arribi fins a les últimes conseqüències.

Un dels capítols més greus d'aquest serial sobre les clavegueres de l'Estat en què apareixen personatges tan barroers com l'excomissari Eugenio Pino és el de les gravacions de converses privades entre els aleshores ministre de l'Interior, Jorge Fernández Díaz, i el director de l'Oficina Antifrau, Daniel de Alfonso. El contingut d'aquelles gravacions, el seu to i la lleugeresa amb què es tracten assumptes tan de-

licats com les retallades sanitàries són indignants i han de ser aclarits. ¿Què sabia de l'operació Catalunya Fernández Díaz? ¿Va ser la utilització de la policia amb fins polítics una estratègia dissenyada des de l'Executiu? Són preguntes pertinents que no van trobar resposta en la compareixença al Congrés de Fernández Díaz i De Alfonso. Una idea sí que resulta evident: tot i que la gravació de converses privades (ial despatx d'un ministre!) i la seva posterior difusió no són actes acceptables, tant Fernández

La compareixença de Fernández Díaz i De Alfonso va generar molt soroll i no va aclarir l'operació Catalunya

Díaz com De Alfonso disten molt de ser víctimes en aquest escàndol. Això sí, i per desgràcia, les seves compareixences no van servir per aportar llum en aquest cas.

No hi ajuda que alguns defugin la seva responsabilitat com a diputats i converteixin aquestes compareixences –i, en general, la feina al Parlament– en un espectacle concebut per impactar en mitjans i xarxes socials. Ja fa un temps que el Parlament està deixant de ser el lloc on debatre i confrontar idees i propostes per convertir-se en un galliner, on es dona un diàleg de sords ple de llocs comuns, impropis, frases pensades per ser *trending topic* i formes que no són agressives sinó simplement grolleres. L'agressivitat oratòria forma part de la més sòlida tradició parlamentària; el posturisme només serveix per convèncer els propis i allunyar els ciutadans de la política. Així no s'investiguen les clavegueres de l'Estat.

L'estació de la Sagrera reprèn la marxa

Una reunió mantinguda ahir entre el ministre de Foment, Íñigo de la Serna, i l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, va servir per desbloquejar el pla d'obres de l'estació d'alta velocitat de la Sagrera. Els treballs es troben paralyzats des de fa uns quants anys, sumits en un oblit sens dubte injustificable per la importància que té una macroinfraestructura clau per al mapa de l'alta velocitat i el progrés de la ciutat. El Govern s'ha compromès ara a reprendre les

obres abans de l'estiu i planteja un calendari que, fins i tot sense data final determinada, ja marca fases d'execució de projectes tan fonamentals com el col·lector de Prim i la llosa de l'estació a finals d'aquest mateix any.

Els acords entre De la Serna i Colau han de ser benvinguts, tot i que és inevitable que sobre ells caigui l'ombra de la desconfiança alimentada per tantes promeses anteriors que sempre s'han vist incomplertes. Sens dubte que a això també hi han ajudat

les irregularitats econòmiques que han acompanyat el procés, algunes d'elles investigades per la justícia. Ens tornem a trobar amb un pla de bones intencions que necessitarà per al seu desenvolupament una decidida voluntat política que superi les frustracions anteriors. A part de la importància del projecte per a l'alta velocitat, Barcelona no pot mantenir oberta durant més temps aquesta *ferida* en el seu teixit urbà. L'estació de la Sagrera ha de reprendre la marxa i sortir de la via morta.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Jesús G. Albalat
Periodista

★★★★★

L'especialista en assumptes judicials, de dilatada trajectòria professional, és un dels tres reporters d'EL PERIÓDICO que han guanyat el premi Ortega y Gasset d'investigació periodística pels reportatges sobre els casos de pederàstia als Maristes de les Corts. **►Pàg. 2**

María Jesús Ibáñez
Periodista

★★★★★

La redactora experta en ensenyament ha participat decisivament en les investigacions sobre el cas Maristes. L'entrevista amb el pederasta Joaquim Benítez, que va confessar greus pertorbacions, va marcar una fita en un escàndol que va sacsejar la societat catalana. **►Pàg. 2**

Guillem Sánchez
Periodista

★★★★★

El reporter de successos ha sigut l'altre pilar de l'equip que ha tret a la llum els abusos sexuals als quals van ser sotmesos menors d'edat. L'àmplia informació acumulada l'ha portat a escriure un llibre sobre el tema. **►Pàg. 2**

Nick Clegg
Polític liberaldemocrata

★★★☆☆

L'exviceprimer ministre britànic és contundent a l'enjudiciar la decisió dels seus conciutadans de deixar la Unió Europea. «És un dels actes d'autoleisió més extraordinaris preses per cap país democràtic en l'edat moderna», diu. **►Pàg. 15**

Vicent Sanchis
Periodista

★☆☆☆☆

El professional ha vist reprovat pel Parlament el seu nomenament com a director de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, decidit sense consens per la majoria nacionalista del consell de govern de l'ens. **►Pàg. 20**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

L'ocupació, a la cua de la recuperació

La celebració del Primer de Maig coincideix aquest any amb una sèrie de notícies que posen en evidència els grans reptes del mercat laboral en aquest moment. Els últims resultats de l'Enquesta de Població Activa (EPA) han tornat a posar en evidència la fragilitat de l'ocupació a Espanya. El creixement econòmic es trasllada molt lentament a la creació de llocs de treball i gairebé imperceptiblement a la millora de les condicions laborals, tant en termes d'estabilitat com de retribució. Aquesta lamentable situació del mercat de treball, que a diferència dels beneficis empresarials ni tan sols ha tornat als nivells anteriors a la crisi que ja no eren bons, condiciona a més a més el creixement econòmic com ha reconegut fins i tot la CEOE mateix en el cas dels salaris i mina l'Estat del benestar com adverteixen diversos organismes internacionals.

En aquest context resulta certament pa-

radoxal la passivitat en aquest tema del Govern i l'oposició en la legislatura posada en marxa finalment al gener, ja fa cinc mesos. L'executiu de Mariano Rajoy ha aconseguit en aquest tema mantenir una política continuïsta malgrat estar en minoria. I l'oposició, que tan encoratjada va estar dins i fora del Parlament contra l'última reforma laboral que va aconseguir l'única empara de la majoria absoluta del PP, ha sigut incapaç fins ara de forçar canvis en un assumpte que tothom considera crucial per sortir definiti-

El mercat laboral a Espanya no pot continuar com està perquè ens porta a la fallida social i econòmica

vament de la crisi econòmica i social en la qual continuem immersos malgrat les brillants xifres macroeconòmiques que exhibeix el Govern.

L'ocupació no pot continuar a Espanya com està. No pot continuar baixant la població activa mentre els ocupats cada vegada són més precaris i més mal pagats en relació amb la seva formació. No podem continuar amb una legislació laboral feta sense l'acord dels agents socials perquè condemna les relacions laborals a la permanent judicialització, especialment quan les empreses l'apliquen unilateralment desatentant els seus propis acords amb els treballadors. Espanya no es pot permetre aquesta situació del seu mercat laboral perquè d'aquesta manera ni pot assegurar un creixement estable ni un Estat del benestar sostenible. Aquest camí porta a mitjà termini no només a la fallida social sinó també a l'econòmica.

Els nous controls als aeroports

La lluita contra el terrorisme exigeix de tota la societat, no només dels governants i dels agents de l'ordre, un esforç considerable, cosa que la ciutadania està disposada a afrontar per intentar, en la mesura del possible, evitar greus atemptats. Des de la tragèdia de l'11-S a les Torres Bessones s'han accentuat, per exemple, les mesures de control en els viatges en avió. Però aquesta aplicació de normes estrictes s'ha de fer sense que suposi un contratemps més impor-

tant de l'esperat per al viatger. Des del 7 d'abril, la UE ha anat un pas més enllà en el tema després d'aprovar que els ciutadans de l'espai Schengen hagin de mostrar el DNI o el passaport als agents de fronteres.

El que s'ha viscut aquest diumenge al Prat reflecteix que la implantació d'aquesta norma no s'ha fet de manera correcta al nostre país. Perquè les aglomeracions de passatgers i cues interminables a la zona de control de la Policia Nacional van portar al caos i al retard en alguns vols. Per això s'ha de la-

mentar una imprevisió per part de les autoritats aeroportuàries i del Ministeri de l'Interior. Aquest organisme, per cert, va anunciar el dia de l'aplicació d'aquesta normativa contra el gihadisme el reforç de personal als punts de més intensitat de pas. No ha donat resultat. Ja hi va haver problemes per Setmana Santa, agreujats ahir a l'habilitar només dues finestretes, com van denunciar a les xarxes socials els afectats, en el pont del 1 de maig. La seguretat és important, però viatjar en avió no ha de ser un malson.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Matteo Renzi
Polític italià

★★★★☆

El dirigent serà el candidat del Partit Demòcrata al guanyar les primàries. L'ex primer ministre, que va dimitir al desembre després de la seva derrota al referèndum constitucional, tornarà a ser el líder de la formació de centreesquerra a les eleccions del 2018. **► Pàg. 14**

Donald Trump
President dels Estats Units

★★★★☆

La croada del mandatari contra els mitjans no té fi. No va anar al sopar anual de corresponsals a Washington i en un acte, propi d'una campanya, a Pennsilvània va celebrar els 100 dies dient que ha complert les promeses i va qualificar la premsa de «vergonya». **► Pàg. 14**

Rosa M. Cadenas
Presidenta de Dincat

★★★★☆

La Federació Catalana de la Discapacitat Intelectual (Dincat) exigeix una llei amb càstigs clars i severos per a la discriminació, que freni els abusos de locals i hotels a l'empara de l'arbitrària aplicació del dret d'admissió. **► Pàg. 24**

Peggy Whitson
Astronauta

★★★★☆

La biòloga nord-americana és una autèntica maratoniana de l'espai al superar els 540 dies acumulats a l'Estació Espacial Internacional. Cap col·lega del seu país ha arribat a aquesta xifra. Quan torni de la missió n'haurà fet 666. **► Pàg. 27**

Carolina Marin
Jugadora de bàdminton

★★★★☆

L'esportista de Huelva, campiona olímpica a Rio i bicampiona mundial, va afegir un altre èxit al seu brillant palmarès. Va obtenir a Dinamarca el tercer títol europeu, amb els del 2014 i el 2016, al batre en dos sets l'escoesa Gilmour. **► Pàg. 44**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La corrupció que no cessa acorrala el PP

Mariano Rajoy haurà de declarar aviat com a testimoni en el cas Gürtel. Mai havia passat res semblant, però el president del Govern ha intentat minimitzar el fet dient que s'inscriu en la normalitat. Aquesta afirmació, que la pròpia condició d'esdeveniment inèdit desmenteix, no pot servir per convertir la corrupció en una cosa amb la qual els espanyols puguin conviure com si no passés res. Perquè la corrupció és una de les plagues que més defaiteix produueixen i que més distància estableixen entre els governants i els governats. Encara que sentim moltes vegades allò que «tots són iguals», el cert és que el partit en el Govern xipolleja en un fangar negat per la corrupció.

N'hi haurà prou amb una simple i gens exhaustiva recopilació per fer-se una idea de la gravetat del problema: tres casos, Gürtel, Púnica i Lezo, destaquen sobre les altres i afec-

ten sobretot Madrid i el País Valencià; hi ha tres extresorers del PP implicats; un expresident i un exvicepresident de la Comunitat de Madrid a la presó; tres dels quatre expresidents del PP del País Valencià investigats o imputats; dos exconsellers condemnats (un a la presó); tres expresidents de diputació implicats en diversos casos; una exalcaldessa de València que va morir quan era investigada pel Suprem; un president de Múrcia obligat a dimidir; dos exministres de José María Aznar (Rodrigo Rato i Jaume Matas)

És insostenible que Rajoy segueixi refugiat en la tesi que els escàndols són casos aïllats o assumptes del passat

condemnats a penes de presó, i dos més de Rajoy (Ana Mato i José Manuel Soria) forçats a renunciar.

¿Com és possible davant d'aquest negre panorama seguir defensant que la corrupció que acorrala el PP són casos aïllats o assumptes del passat? Recordem que la declaració de Rajoy en el judici per la primera etapa de la Gürtel (1999-2005) es produeix perquè en l'època que se substancia l'actual president del Govern i del PP ja era vice-secretari i després secretari general del partit. Ara sembla que el PP crearà una oficina interna composta per militants sense càrrec per detectar els casos de corrupció i investigar les denúncies. És un pas, però que no pot deslliurar Rajoy de comparèixer al Congrés per donar explicacions del que està passant. No n'hi ha prou amb dir que al PP «qui la fa la paga», perquè, com ja li han rectificat encertadament a Rajoy, només la paga el que enxampen.

Barcelona treu un altre suspens en contaminació

Barcelona obté un altre suspens en una de les seves assignatures pendents: la qualitat de l'aire. De nou un informe sobre la contaminació a la ciutat dona uns resultats preocupants i suma arguments per afrontar de manera decidida el que ja és considerat pels barcelonins un dels greus problemes ciutadans. Ni més ni menys que el 95% de la població respira una quantitat de partícules contaminants que superen els nivells recomanats per

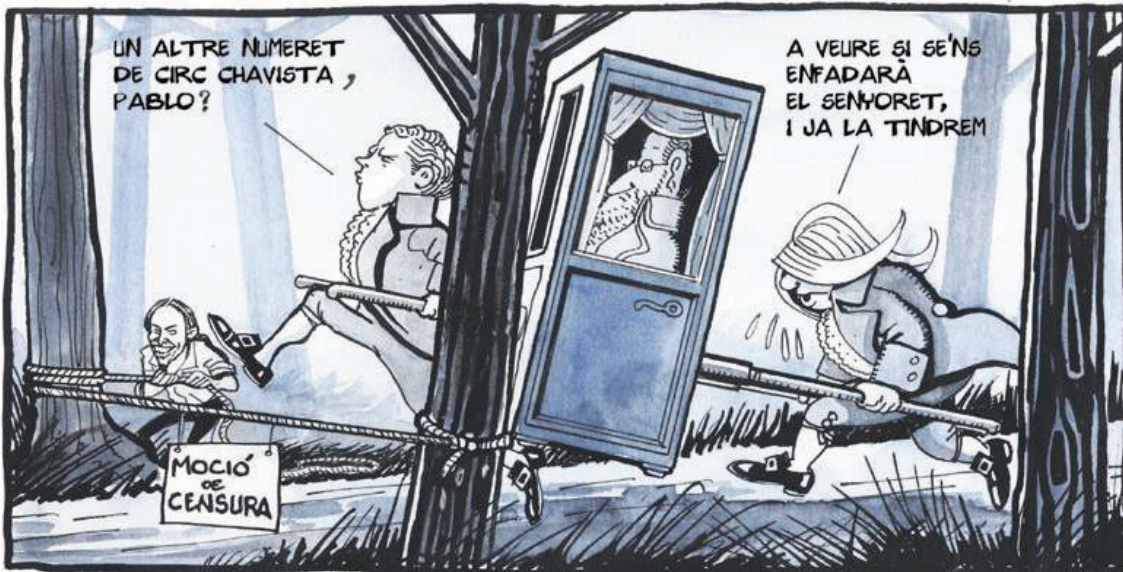
l'Organització Mundial de la Salut (OMS), segons l'estudi de l'Agència de Salut Pública, que apunta un altre índex amenaçador: el perillós diòxid de nitrogen que expulsa a l'aire el trànsit rodat afecta el 68% dels ciutadans amb valors superiors als que fixen l'OMS i la UE.

A aquestes altures no hi ha dubtes científics de l'estreta relació entre contaminació ambiental i mortalitat prematura en persones amb malalties cardiovasculars, respiratòries i càncer de pulmó, a part

d'agreujar altres malalties no menys perjudicials, com l'asma, la diabetis o la hipertensió. S'estimen en 3.500 les morts relacionades cada any amb la pol·lució a l'àrea metropolitana. Tots són motius més que sobrats per posar en marxa les iniciatives anticontaminació previstes, entre les quals destaca la prohibició gradual de circular als vehicles més contaminants, que de forma obligada haurà d'anar acompanyada del foment del transport públic. La salut col·lectiva no admet més vacil·lacions.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Theresa May
Primera ministra britànica

★★★★☆

Encara que la *premier* l'ha qualificat de «xafardia de Brussel·les», té versemblança la revelació del *Frankfurter Allgemeine Zeitung* que el president de la Comissió Europea, Jean-Claude Juncker, considera que May «viu en una altra galàxia» per com vol negociar el brexit. **►Pàg. 16**

Candace Conti
Victima de pederàstia

★★★★☆

Aquesta jove de Califòrnia és la protagonista de la primera gran victòria judicial contra els abusos sexuals ocults als Testimonis de Jehovà, que intenten substanciar de portes endins els casos de pederàstia. Conti va patir als 9 anys abusos per part del marit de la seva mare. **►Pàg. 32**

Denis Nadal
Jove conscienciat

★★★★☆

Rellogat en una habitació d'un pis de Barcelona, aquest jove ha colat en una web immobiliària una enginyosa i fundada proclama reivindicativa sobre el cost de la vivenda a la ciutat que ha estat visible gairebé 48 hores. **►Pàg. 36**

Zak Brown
Director executiu de McLaren

★★★★☆

Els mitjans que l'escuderia britànica de fórmula 1 posa a disposició de Fernando Alonso són cada vegada menys fiables. L'últim fiasco, al GP de Rússia, sembla haver esgotat la paciència del pilot, que difícilment seguirà. **►Pàg. 49**

Viet Thanh Nguyen
Escriptor

★★★★☆

«Hollywood crea propaganda de forma voluntària», assegura aquest autor nord-americà-vietnamita. Nguyen va guanyar el Pulitzer de l'any passat amb *El simpatitzant*, la primera gran novel·la americana sobre el Vietnam escrita per un vietnamita. **►Pàg. 52**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Una reforma limitada de la Via Laietana

La obertura de la Via Laietana va ser, fa més d'un segle, una fita comparable al que cinquanta anys abans, a mitjans del segle XIX, va suposar per a Barcelona el començament de l'expansió fora de les muralles medievals. Des d'aleshores, l'avinguda ha actuat de bisectriu oxigenadora de la ciutat antiga, i encara avui constitueix un eix de primeríssim ordre al voltant del qual s'articula l'activitat dels barris de la Barcelona central més pròxims al mar. Però és evident que la Via Laietana s'ha despersonalitzat amb el pas dels anys, i si en el seu moment va ser un paradigma de modernitat, des de ja fa temps és un epítom d'obsolescència.

Els veïns i els comerciants de la zona fa molts anys que reclamen un pla integral que humanitzi l'avinguda i faci més fàcil i agradable viure i comprar en el seu entorn. Tants anys que ha tardat l'ajuntament a ela-

borar finalment un projecte que, no obstant, és molt menys ambiciós del previst. El més destacat és que se suprimirà la rotonda d'una plaça que pràcticament ningú percep com a tal -la d'Antonio Maura, a la intersecció amb les avingudes de la Catedral i Cambó- i que hi haurà més passos de viants perquè sigui més còmode travessar el carrer. Però no es preveu el que seria un pas decisiu per *pacificar-la*, és a dir, l'ampliació de les voreres i la pèrdua de pes del trànsit. La casa gran pilotada per Ada Colau ha pre-

L'ajuntament opta per un projecte que no amplia les voreres ni suprimeix carrils en un eix viari bàsic de Barcelona

ferit no plantejar una reducció dels carrils de circulació, una prudència fruit -és de suposar- no d'una concessió a l'automòbil privat sinó de la constatació que convertir la Via Laietana en un embut de trànsit tindria un cost molt més elevat que els beneficis socioambientals de la mesura. En aquest moment, però, no hi ha cap alternativa vària per accedir en cotxe al front marítim barceloní en un temps raonable, i la que ha de venir haurà d'arribar bàsicament a través de la potenciació del transport públic. Però ningú s'hauria d'enganyar: no és realista imaginar-se la conversió de la Via Laietana en un nou i molt més llarg Portal de l'Àngel.

La reforma, que té un modest cost econòmic de dos milions d'euros, serà objecte d'opinions enfrontades, com passa sempre a Barcelona amb tot el que afecta l'espai públic. Un signe de vitalitat que no ha de decaure.

Un pacte urgent contra el masclisme

La mort a ganivetades d'una dona i del seu fill de 12 anys a Alcobendas a mans de l'home que convivia amb ella fa tota la cara de ser un nou cas de violència masclista. Els primers mesos de l'any estan resultant nefastos per a la vida i la llibertat de les dones: ja són 22 les assassinades, la qual cosa va teixint una estadística mortal socialment insuportable. Però el fenomen del masclisme criminal està adquirint nous i més dramàtics caires amb el cada vegada més elevat nom-

bre de morts dels fills de la dona que es troben a l'escenari del crim la vida dels quals és arrabassada sense cap consideració conjunta amb la de la seva mare. Amb el noi d'Alcobendas ja són quatre els menors assassinats aquest any 2017. Aquesta és la xifra que es va registrar durant tot el 2014 i el 2015. El 2016, només hi va haver una mort en aquestes circumstàncies. Fins ara, l'usual era que l'agressor assassinés la dona i que deixés amb vida, encara que traumatitzades per sempre, les criatures.

La lluita contra el terrorisme masclista no admet més retòrica. A més de recursos econòmics i estratègies en el camp educatiu, policial i judicial, resulten necessàries actuacions immediates. En aquest sentit és imprescindible l'acceleració del pacte d'Estad contra la violència de gènere que es troba en estudi en una subcomissió del Congrés. És urgent abreujar tràmits i tirar-lo endavant com més aviat millor per poder lluitar amb les millors armes contra una plaga social que ens ha d'avergonyar tots.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Angela Merkel
Cancellera alemanya
★★★★☆

En el seu primer viatge a Rússia en dos anys, la dirigent va pressionar de manera expressa Putin perquè intercedeixi amb la seva influència i forci el cessament de la flagrant violació dels drets humans amb la persecució i maltractament d'homosexuals a Txetxènia. **►Pàg. 13**

Josep Maria Ribera
Metge
★★★★☆

El cap del Servei d'Hematologia de l'ICO Badalona (Germans Trias i Pujol) ha dirigit la investigació, per a la Fundació Carreras, d'un nou fàrmac contra la leucèmia que millora els resultats de la quimioteràpia. El tractament s'aplicaria a pacients adults. **►Pàg. 34**

Xavier Novell
Bisbe de Solsona
★★★☆☆

Cansat de veure «el que no toca» en molts temples, el prelat ha decidit prohibir els actes laics a les esglésies de la seva diòcesi. Aquesta visió tan reduccionista s'allunya de manera evident de l'òptica d'una església adequada a aquests temps. **►Pàg. 34**

Jennifer Hermoso
Jugadora del FC Barcelona
★★★★☆

L'estrella de l'equip de Xavi Llorens va ser la gran protagonista del partit contra l'Oiartzun, al marcar sis gols. Tant com la seva qualitat, l'escandalós resultat (13-0) revela les diferències existents a la Lliga femenina de futbol. **►Pàg. 48**

Jacobo Eireos
Director de 'Gipsy Kings'
★★★★☆

El desbaratat *docu-reality* gitano de Cuatro, que va començar les emissions com un producte exòtic i experimental, acomiada aquesta nit la seva tercera temporada, en què ha arribat a coliderar el *prime time* amb Bertin Osborne. **►Pàg. 67**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Rajoy i la quota basca

La negociació dels Pressupostos de l'Estat ha fet aflorar una nova aliança parlamentària amb la qual, per la mínima, a tocar del traveser, en té prou el Govern en minoria que encapçala Mariano Rajoy per tirar endavant els comptes de l'Estat en un moment d'estrepitosa tempesta política a compte dels escàndols de corrupció del PP. El pacte entre el PP, Ciutadans (el seu soci preferencial), PNB i Coalició Canària permet a Rajoy sumar els 175 escons amb els quals superar al Congrés dels Diputats les esmenes a la totalitat presentades per PSOE, Units Podem, ERC, PDEcat, Compromís, Nova Canàries i EH-Bildu. Una vegada més, Rajoy demostra la seva capacitat de supervivència al Congrés. Si a la investidura el va catapultar a la presidència l'abstenció del PSOE, ara han sigut els cinc diputats del PNB els que han salvat els Pressupostos del president.

Per a això, els nacionalistes bascos han portat a terme un fenomenal exercici de peix al cove: han aconseguit un pacte que tanca la discussió sobre el càlcul de la quota entre els anys 2007 i 2016 amb el compromís de l'Estat de tornar a Euskadi 1.400 milions. A més a més, l'acord estableix que aquest any Euskadi abonarà 956 milions a la Hisenda espanyola, 540 milions menys que l'any passat. Vist des de Catalunya, aquest acord ofereix diverses lectures. Per començar, el PNB ha jugat el paper de soci impres-

cindible que solia jugar el nacionalisme català i que ara la deriva independentista fa impossible. Convindria prendre nota de les conseqüències que té deixar de fer política. Per altra banda, és inevitable establir odioses comparacions entre els avantatges de la quota basca -d'entrada, la bilateralitat- amb el sistema de finançament autonòmic de Catalunya. A uns Pressupostos que, com va dir el ministre Cristóbal Montoro, no són ni els de les retallades ni els de l'expansió, la part que Euskadi deixa de contribuir a Hisenda l'hauran de cobrir altres.

EI PNB ha jugat el paper de soci indispensable que el nacionalisme català ara no pot exercir

I, finalment, no cal dir que l'acord no ha sigut rebut com un nou exemple de l'avarícia insaciable dels nacionalistes. Ningú s'esquinçarà les vestidures parlant de la insolidaritat d'Euskadi amb la resta d'Espanya, un silenci clamorós comparat amb el soroll que sol envoltar qualsevol negociació amb Catalunya. L'excepció basca, pel que sembla, no trenca Espanya.

Atrapats en el Castor

Escandalós succés del dipòsit submergiu de gas Castor -al davant de la costa de Vinaròs- suma un nou capítol amb un informe del prestigiós Institut Tecnològic de Massachusetts que aconsella no desmantellar-lo pel risc que augmentin els sismes a la zona. És un pas més d'una història que sembla més fruit d'una febril imaginació que del rigor exigible a un Estat modern. Concebut per emmagatzemar grans quantitats de combustible i esquivar-ne l'en-

cariment sobtat, les operacions d'ompliment del magatzem es van suspendre l'any 2013 després que es comprovés la seva relació de causa-efecte amb prop de mil sismes al nord de Castelló i el sud de Tarragona. Si amb això ja n'hi va haver prou per a la sorpresa de la ciutadania per la frivolitat tècnica amb què es va afrontar el projecte, després va venir l'estupor al saber-se que l'Estat indemnitzaria amb 1.350 milions d'euros l'empresa concessionària. La sensació d'estafa -legal, per descomptat- es va estendre

entre els espanyols, que pagaran durant 30 anys aquesta indemnització mitjançant la factura del gas. Un autèntic escàndol que no ha costat el cap de cap càrrec públic: el ministre que va autoritzar la compensació, José Manuel Soria, va deixar el Govern tres anys després, però per haver eludit les seves obligacions fiscals. La decisió de no buidar -si més no, de moment- el Castor pel risc de nous moviments sísmics segurament és la indicada tècnicament, però revifa el dolor de les ferides profundes.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Santi Vila
Conseller de Cultura
★★★★★

En una comparació que ell mateix va qualificar de «malvada», ha equiparat Ada Colau amb Donald Trump i amb la líder de l'extrema dreta francesa Marine Le Pen. Intentava desqualificar els populismes polítics i no va dubtar a posar-los tots al mateix sac. **► Pàg. 24**

Ramon Pastor
Director general d'HP 3D Printing
★★★★★

La seva companyia participa en el projecte de nou hub mundial d'impressió en 3D que la Generalitat impulsa amb una inversió de 28 milions d'euros. La seu de Barcelona tindrà més de 10.000 metres quadrats de superfície. **► Pàg. 32**

Sergio Haimovich
Ginecòleg
★★★★★

Ha desenvolupat amb èxit una nova tècnica mèdica amb làser, realitzada mitjançant histeroscòpia a l'Hospital del Mar, que permet eliminar els tumors benignes desenvolupats a l'úter. I tot en una consulta ambulatoria de 10 minuts i sense anestèsia. **► Pàg. 36**

José Manuel Pérez
Seguidor violent
★★★★★

Amb més alcohol del compte, barrejat amb tranquil·litzants segons diu, va burlar la seguretat de l'estadi de l'Espanyol amb una pistola de foc que va disparar a la grada. La seva insensata i delictiva conducta exigeix un càstig exemplar. **► Pàg. 48**

Raimon
Cantautor
★★★★★

Amb totes les entrades esgotades, divendres iniciarà la sèrie de 12 recitals al Palau amb els quals el trobador de Xàtiva abaixarà el teló a una llarga carrera artística que l'ha convertit en una referència de la música i de la cultura. **► Pàg. 54**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Els plans de vivenda i els joves

Un anunci per part del Govern espanyol de l'esborrany del Pla Estatal de Vivenda 2018-2021 torna a posar sobre la taula una sèrie de reflexions sobre les dificultats de l'accés a una llar estable i el seu manteniment per part d'amplis col·lectius castigats per la gran recessió, especialment la població més jove. No s'ha de sotstreure al projecte governamental les bones intencions que l'animen. Resulta una bona proposta incrementar fins a 10.800 euros l'ajuda per a la compra d'una vivenda habitual als menors de 35 anys que tinguin uns ingressos mensuals inferiors als 1.600 euros, amb un límit del 20% del valor de l'immoble. També és un bon propòsit els suports a aquest mateix sector respecte als lloguers, que arribaran fins al 50% de la mensualitat sempre que aquesta no superi els 900 euros.

Però tot sembla indicar que ens trobem

davant un altre pedaç que no pot ocultar els veritables problemes de fons. Les ajudes que conviden a la compra de la vivenda no tenen entre nosaltres felicitats precedents. Incluir un jove a entrar, amb una mínima quantitat inicial, en el llarg túnel de les hipoteques pot ser més que una empenta, un salt mortal al buit, com l'experiència recent així ho indica. El pis en propietat no sempre és un bé rendible. Moltes vegades és un llast que, per un costat, encadena a pagar el deute contret amb l'entitat finan-

Les ajudes oficials no poden ocultar els problemes de fons que dificulten l'accés a una llar estable

cera i, per un altre, limita les possibilitats de moviment geogràfic en un context en què la precarietat laboral indueix els joves a desplaçar-se a buscar oportunitats. Però l'alternativa del lloguer no és millor: recórrer amb pocs recursos al mercat de l'oferta i la demanda descontrolades, a més a més d'alimentar una tempesta a l'alça de preus, acostuma a condemnar a la frustració molts projectes personals.

És tot el marc econòmic global el que s'ha de tenir en compte per dirigir millor el tret del necessari suport oficial. El foment dels pisos de lloguer social ha de ser un objectiu prioritari, i el nou pla de vivenda ho preveu únicament de forma molt tímida. Les ajudes, per benvingudes que inicialment siguin, no poden seguir sent petits remeis que només mantenen una injusta situació general. I encara menys han d'agitar vicis que ens van portar a la ruïna del totxo i de tota l'economia.

El CIE de la Zona Franca, un cop més

El Centre d'Internament d'Estrangers (CIE) de la Zona Franca ha tingut molt de protagonisme, en els últims anys, entre aquesta classe d'establiments. Tant perquè les seves condicions no eren menys dures que les de la resta com perquè a Barcelona hi ha hagut especial sensibilitat per actuar en pro dels que tenen la desgràcia d'anar a parar a aquesta instal·lació. Ja fa més d'un lustre que EL PERIÓDICO va encapçal·lar una campanya per intentar treure els CIE dels llimbs legals

en què es trobaven, i el 2014 el Ministeri de l'Interior, finalment, va aprovar un reglament que, tot i que va posar una mica de llum en la foscor, no ha variat de forma significativa la realitat d'aquests centres.

Els CIE segueixen sent, a judici de les oenagés que els poden visitar, presons encobertes on els interns es troben en un estat d'indefensió, completament subjectes al que les autoritats decideixin, ja sigui la seva expulsió d'Espanya o la seva posada en llibertat. Ara, la Fundació Migra Studium ha

denunciat que una quarta part dels interns de la Zona Franca que han sol·licitat la seva assistència assegurada ser menors, l'ingrés dels quals als CIE està prohibit. Tot i que és difícil verificar quants d'ells tenen realment menys de 18 anys, no sembla ser una situació excepcional. La condició d'inframón de la instal·lació barcelonina, en qualsevol cas, persisteix, i en els últims sis mesos hi han passat gairebé tantes persones com durant tot el 2015. La vergonya col·lectiva també continua.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Paul Ryan
Polític republicà

El president de la Cambra de Representants dels EUA va aconseguir a la tercera temptativa la unitat necessària al seu partit per acabar amb el sistema sanitari d'Obama, l'anomenat *Obamacare*, que va ampliar el servei de salut pública als ciutadans amb menys recursos. **► Pàg. 12**

Manuel Moix
Cap de la Fiscalia Anticorrupció

La seva idea d'aparcar els fiscals del cas 3%, sobre presumptes comissions d'empreses a la desapareguda CDC, no ha sigut atesa, de moment, pel fiscal general de l'Estat. El seu paper en els casos de corrupció ha merescut crítiques per la possible ingerència del Govern. **► Pàg. 20**

César Alierta
Empresari

President de Telefónica durant 16 anys, càrrec al qual va renunciar fa poc més d'un any, va anunciar ahir la «renúncia voluntària» al seu càrrec al consell d'administració. Mantindrà la presidència executiva de la fundació. **► Pàg. 27**

Pere Soler
Metge

La unitat d'immunologies pediàtriques de l'Hospital de la Vall d'Hebron, de la qual és responsable, ha perfeccionat la salvació dels nens bombolla, en què és vital el trasplantament de medul·la al cap de poques setmanes de néixer. **► Pàg. 30**

William Kentridge
Artista

El polifacètic creador sud-africà ha sigut distingit amb el premi Princesa d'Astúries de les arts. La seva obra inclou disciplines com el dibuix, la pintura, el gravat, l'escultura i la fotografia, juntament amb el teatre, l'òpera i la música. **► Pàg. 58**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Les 8.000 urnes de la Generalitat

Mai un acte administratiu en principi tan anodí com la compra d'urnes havia estat tan carregat de connotacions polítiques. La Generalitat ha anunciat la posada en marxa del procediment administratiu per adquirir 8.000 urnes. Oficialment, es tracta d'utilitzar-les en qualsevol procés participatiu, però des del mateix Executiu es considera aquest tràmit el primer pas ferm per a la convocatòria del referèndum. Dins del reguitzell de moments històrics i transcendents de què el procés és ple, aquest, tot i que modest, n'és un més.

Després de la crisi interna de Setmana Santa, el Govern de la Generalitat intenta oferir mostres d'unitat que sovint semblen impostades. Primer va ser la firma d'una proclama sense valor jurídic per part dels consellers i altres alts càrrecs comproment-se amb el referèndum que el Tribunal

Constitucional ja ha advertit que és il·legal. Ara són les urnes.

En l'espiral de rèplica i contrarèplica en què es troben embolicats el Govern central i el de la Generalitat, la compra de les urnes està destinada a un escrutini per part de l'Estat i, probablement, a una nova acció legal que aprofundeixi en la via de la judicialització del procés. Així es carreguen de raons els que sostenen que l'autèntic objectiu de la majoria de govern sobiranista és buscar el xoc amb la legalitat democràtica

S'han de crear espais reals de diàleg, i abandonar la buida simbologia sobreactuada

vigent a Catalunya impulsant un referèndum unilateral sense pactar amb l'Estat.

Decisions d'aquest tipus no ajuden gens a superar l'actual bloqueig polític entre les institucions catalanes i la resta d'institucions de l'Estat. La sobreactuació, la paràlisi política i el joc del gat i la rata no és el que els ciutadans de Catalunya necessiten en un moment polític com l'actual. La resposta legal que probablement desencadenarà l'adquisició de les urnes no farà res més que aprofundir en la via judicial, tan estèril com la unilateral a l'hora de trobar una sortida a un problema que és, abans que res, polític i que, per tant, només tindrà una solució política. Hem d'exigir als nostres representants, a tots, que treballin en l'única via possible: la de crear espais d'autèntic diàleg i negociació, i que no segueixin instal·lats en la buida simbologia sobreactuada i en l'immobilisme disfressat de prudència.

La prescripció de serveis per internet

La revolució digital afecta tots els àmbits de la nostra vida, i no només els estrictament professionals. Al voltant del temps d'oci i del consum han sorgit, per exemple, plataformes de prescripció que han substituït els tradicionals consells d'amics o coneguts a l'hora d'escollir un restaurant o un hotel. És un fenomen positiu que aquestes recomanacions o valoracions ja no estiguin com abans només en mans de quatre experts, sinó d'un ampli sector de la població.

Així, han sorgit webs de referència que en recullen com TripAdvisor, hegemònica en el sector de viatges i restauració. Té un ús massiu, per exemple, entre els turistes de qualsevol ciutat, que són en definitiva els que visitaran els establiments recomanats per altres clients. Però un sistema positiu per la seva popularitat i ràpida implantació deriva amb relativa freqüència cap a situacions no desitjables. És el cas de locals víctimes de campanyes orquestrades, algunes per qüestions d'una agressiva competència, o fins i

tot d'extorsions per part de clients sense escrúpols ni ganes de pagar el que està estipulat per un servei contractat.

A aquestes webs de referència se'ls ha d'exigir el màxim rigor i transparència, amb tots els procediments possibles al seu abast per controlar aquests trols, perquè l'usuari no es vegi víctima d'un engany. No és una tasca de fàcil resolució, però ja n'hi ha que a l'hora de qualificar un producte o servei demanen certificacions que realment s'ha utilitzat el que s'està valorant.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Georges Pontier
President dels bisbes francesos
★★★★☆

A diferència dels líders de les confessions protestant, jueva i musulmana a França, que en una declaració conjunta han cridat a votar per Emmanuel Macron per frenar Marine Le Pen, la jerarquia episcopal catòlica ha guardat un silenci clamorós. **►Pàg. 14**

José Manuel Soria
Exministre d'Indústria
★★★★☆

La retallada aplicada unilateralment el 2010 a les energies renovables pel Govern central a instàncies de Soria ha sigut tombada pel Ciadi, l'organisme del Banc Mundial encarregat dels arbitratges en litigis internacionals, que ha donat la raó a una firma britànica. **►Pàg. 26**

Ricard Calvo
Director general de la DGAIA
★★★★☆

La tensa i opaca situació que es viu als centres de menors que tutela la Generalitat ha quedat en evidència al centre d'Esparreguera, on un dels interns es va fer fort amb una destria i va obligar a intervenir-hi la policia. **►Pàg. 34**

Jaume Elías
Fornet
★★★★☆

El seu forn al Camp de l'Arpa complexiu avui cent anys obert en mans de la família. Quatre generacions han passat pel centenari obrador, on es conserven tradicions com fornejat pollastres dels veïns per Nadal. **►Pàg. 40**

Javier Bardem
Actor
★★★★☆

Rebutjats els recursos que va interposar, el Suprem obliga l'intèrpret a fer efectives les sancions imposades de 150.491 euros per defraudar a Hisenda en relació amb la liquidació de l'IRPF en els exercicis del 2006 i el 2007. **►Pàg. 67**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

El PSOE, davant d'un moment decisiu

D'aquí dues setmanes el PSOE viurà un dels moments més importants dels últims lustres amb l'elecció de la persona que el pilotarà per intentar treure'l de la postració en què es troba, atrapat entre un PP que, malgrat la corrupció, continua instal·lat en el poder i un Podem que no amaga l'ansietat per ocupar com més aviat millor l'hegemonia a l'esquerra. Però malgrat que viuen el seu pitjor moment dels últims 40 anys, els socialistes estan protagonitzant aquestes setmanes un bon exercici de participació política des de la base amb les primàries per a l'elecció del (o la) secretari general, procés en el qual han participat dos terços dels 187.000 afiliats.

El repartiment dels avals als tres aspirants (Susana Díaz, Pedro Sánchez i Patxi López) ha sigut molt diferent del que era previsible fa poc més d'un mes, quan la presidenta andalusa va exhibir múscul a Madrid

acompanyada per tots els tòtems del partit. Ara ha aconseguit 59.000 avals, mentre que el defenestrat secretari general se li ha acostat amb 53.000. El tercer aspirant en discòrdia, Patxi López, s'ha acostat a 11.000. És una incògnita si el vot real i secret del 21 de maig reduirà i invertirà aquesta diferència entre Díaz i Sánchez (la qual cosa a priori semblaria més probable) o bé l'augmentarà, amb el dubte afegit del paper que pugui jugar d'aquí a llavors López. Però el que sí que és clar és que Sánchez ha aconseguit resistir

Pedro Sánchez arriba a les primàries del dia 21 molt menys distanciat de Susana Díaz del que es preveia

malgrat tenir en contra l'aparell del partit, la qual cosa al seu torn reflecteix que en bona part de les bases socialistes no s'ha acceptat ni paït la traumàtica decisió de la cúpula de facilitar la investidura de Mariano Rajoy per evitar l'abisme d'unes terceres eleccions legislatives en un any.

Susana Díaz, com ja va fer Pedro Sánchez fa dues setmanes, va recalcar ahir a Catalunya a la recerca d'adhesions. Sap que al PSC el seu rival compta amb un suport del 80%, i també que, encara que el pes quantitatiu i qualitatiu del socialisme català en l'espanyol sigui avui menor que abans, el seu concurs és clau tant per intentar recuperar el Govern com perquè el PSOE respongui de veritat al federalisme que proclama. Els dos objectius són igualment importants i exigiran intel·ligència, generositat i capacitat de sacrifici a qui finalment agafi les regnes d'un partit centenari que pugna per reviuir temps millors.

França decideix el futur d'Europa

A segona volta de les eleccions franceses decideix avui no només qui serà el pròxim president, sinó quin futur espera a la UE, que pateix la crisi més profunda dels seus 60 anys d'història. Després d'una campanya inèdita, plena de sorpreses, en la qual els dos partits dominants a França en gairebé sis dècades han sigut eliminats, l'europeista Emmanuel Macron i la ultradretana antieuropea Marine Le Pen s'enfronten en el duel decisiu. Macron arriba amb un avantatge de 23

punts segons l'última enquesta i té molt a prop la victòria, malgrat l'últim intent d'estabilitzador mitjançant la difusió massiva a les xarxes socials de documents de la seva candidatura probablement barrejats amb altres de falsos. L'operació té el tuf de la que ja es va portar a terme a les eleccions dels EUA quan hackers russos van intervenir en la campanya contra Hillary Clinton.

És molt probable que l'operació hagi arribat tard i que no aconsegueixi els seus objectius, però pot entelar el prestigi de Macron

de cara a les legislatives del juny. En realitat, les debilitats del candidat centrista continuen sent les relacionades amb la falta d'entusiasme de l'electorat envers la seva figura. El 60% dels seus votants asseguren que el recolzaran com a mal menor. Però un mal menor davant el mal major que significaria l'assalt del Front Nacional a l'Elisi.

Per això és incomprensible l'actitud de l'esquerra de Jean-Luc Mélenchon d'apel·lar a frenar Le Pen sense votar Macron, una opció impossible.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Vladimir Putin
President de Rússia
★★★★

El dirigent rus ha aconseguit mantenir la guerra oblidada d'Ucraïna, on l'alto el foc es troba vigent des de fa més de dos anys. A la pràctica, s'ha reduït la intensitat de les hostilitats però es mantenen els bombardejos diaris i el degoteig de morts. **► Pàg. 18**

Jordi Cornet
Director Consorci de la Zona Franca
★★★★

El delegat especial de l'Estat al Consorci ha aconseguit que la candidatura espanyola, representada per aquesta entitat, s'hagi imposat als projectes d'Egipte, Kazakhstan, Mèxic i Sèrbia per organitzar el 2019 el Congrés Mundial de Zones Franques. **► Pàg. 28**

Eliud Kipchoge
Atleta
★★★★

L'esportista kenyà de 32 anys es va convertir ahir a Monza en el primer capaç de córrer una marató a frec de les dues hores (2.00.25). Culminava així un projecte liderat per Nike per assaltar el mític límit de la prova reina. **► Pàg. 68**

Hadas Ben Aroya
Cineasta
★★★★

La directora israeliana de *People that are not me* es va endur ahir el guardó Talents D'A 2017, en la setena edició del D'A Film Festival. El jurat premiava així la seva «frescor i llibertat» per ser al davant i al darrere de la càmera. **► Pàg. 76**

Selena Gómez
Productora
★★★★

L'exnoia Disney és productora de *Por 13 razones*, una sèrie comercial en què s'ha atrevit a introduir el tema del *bullying* i que ha generat un gran debat en escoles dels EUA i el Canadà, a més de ser la més tuitejada des de primers d'any. **► Pàg. 87**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Moix, en una situació insostenible

a Fiscalia Especial contra la Corrupció i la Criminalitat Organitzada, més coneguda per la fórmula curta Fiscalia Anticorrupció, va ser creada el 1995, a l'etapa final de Felipe González a la Moncloa, quan els escàndols politicoeconòmics, fins llavors infreqüents a Espanya, van començar a adquirir una entitat inquietant. En els més de 20 anys transcorreguts, aquesta fiscalia ha tingut una feina abundant, i el balanç general de la seva actuació és positiu, elogi que, lamentablement, no és possible fer d'altres altes instàncies de la justícia espanyola. Però en els tres mesos escassos en què la Fiscalia Anticorrupció l'ocupa Manuel Moix, el seu prestigi ha quedat molt deteriorat.

Moix ja va accedir debilitat al càrrec, que ostenta per la insistència del fiscal general de l'Estat a patrocinar-lo. En els casos de la investigació d'Ignacio González, expresident de la Comunitat de Madrid, i del 3% a

Catalunya, Moix ha actuat amb una lleugeresa sorprenent, que ha motivat fins i tot la seva reprovació -i la del fiscal general i el ministre de Justícia- pel ple del Congrés. I ara ha transcendit que el xalet familiar que, juntament amb els seus germans, va rebre en herència està posat a nom d'una empresa radicada a Panamà per estalviar-se el pagament d'impostos. Una *optimització fiscal* la legalitat de la qual és més que dubtosa, però que en tot cas resulta èticament inadmissible en qui està a la cúspide de l'organisme

El descobriment de l'optimització fiscal del cap de la Fiscalia Anticorrupció l'incapacita per continuar en el càrrec

que ha de vetllar precisament per la moralitat, en matèria econòmica, d'aquells que formen part de l'Estat o hi tenen tractes. La continuïtat de Moix en el seu càrrec és clarament insostenible. Si s'intenta tancar aquesta crisi amb explicacions tècniques exculpàtores d'un comportament tan anòmal, la Fiscalia Anticorrupció patirà un important detriment de la seva credibilitat, essencial per poder portar a terme la seva feina.

Aquest nou escàndol té lloc amb prou feines un any després que Daniel de Alfonso hagués de dimitir com a cap de l'Oficina Antifrau de Catalunya al descobrir-se les seves maniobres conspiratòries amb Jorge Fernández Díaz, llavors ministre de l'Interior. Si els que han de vetllar en defensa del bé comú des de plataformes creades expressament s'aparten de la rectitud que els exigeix el càrrec, ningú es pot estranyar que l'escepticisme dels ciutadans envers el poder (el judici al en aquest cas) sigui cada cop més gran.

El Primavera Sound obre l'estiu de festivals

a fórmula de l'èxit, o una cosa molt semblant, defineix els passos del Primavera Sound, el gran macrofestival urbà barceloní que obre, a la primavera, l'estiu musical català. Tot porta a pensar que la 17a edició es mourà, o superarà, en les xifres de l'anterior, quan més de 200.000 espectadors es van citar al Fòrum. L'èxit arriba, en primer lloc, per l'atractiu d'una inacabable oferta musical, que cada any ha sabut augmentar el seu nombre d'incondicionals. El que va comen-

çar com un festival destinat a seguidors de la música indie ha ampliat el focus de manera transversal. Així, aquest any dos dels grans reclams són, per exemple, Van Morrison o Grace Jones, i també la música electrònica hi guanya presència.

Aquesta sòlida aposta artística arriba, a més a més, en un marc adequat, el Fòrum, un espai urbà que ha trobat probablement en aquest festival el seu millor ús possible des de la seva polèmica construcció sota el mandat de l'alcalde Joan Clos. L'atractiu tu-

ristic de la ciutat juga també a favor del Primavera Sound, com ho demostra el fet que l'any passat l'afluència de públic estranger, procedent de 124 països, al Fòrum fos superior (52%) a la del públic nacional. Al llarg del cap de setmana, Barcelona tornarà, per tant, a situar-se en primeríssima línia dels grans festivals internacionals de música. Un fet que quedarà corroborat amb prou feines al cap de 15 dies amb el Sónar. O dilluns que ve amb Rufus Wainwright per obrir el Festival Jardins de Pedralbes.

Animus iocandi

Ferrerres

Noms propis

Richard Ferrand
Ministre francès

El titular de Cohesió Territorial va protagonitzar el 2011, quan dirigia una mútua, una poc clara operació immobiliària que va afavorir la seva parella. Un conflicte d'interessos que pot acabar amb la carrera d'aquest home de confiança d'Emmanuel Macron. **Pàg. 12**

Karen Armstrong
Filòsofa de les religions

La pensadora britànica, referent internacional en l'estudi comparatiu de l'islamisme, el judaisme i el cristianisme, ha obtingut el premi Princesa d'Astúries de Ciències Socials del 2017 pel seu rigor científic i per establir ponts de diàleg entre religions. **Pàg. 34**

Núria Parlon
Alcaldeessa de Santa Coloma

L'ajuntament colomenc reciclarà un pavelló de l'Hospital de l'Esperit Sant per convertir-lo en centre de formació ocupacional per a persones amb dificultats d'accés al mercat laboral. Podrà acollir 2.000 alumnes. **Pàg. 38**

Maxime Hamou
Tennista

Ni haver-se disculpat serveix d'atenuant a l'anònim jugador francès, el 287 del món, que es va sobrepasar amb una reportera televisiva durant una entrevista en directe a Roland Garros. L'organització li ha retirat l'acreditació. **Pàg. 49**

Ángel Sala
Director del festival de Sitges

Un cicle dedicat al personatge de Dràcula, protagonista del cartell del certamen que es va presentar ahir, farà lluir la 50a edició del festival, que comptarà amb les visites de William Friedkin, Johnnie To i Guillermo del Toro. **Pàg. 54**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Canvi climàtic: Trump contra el món

Una decisió de Donald Trump de desvincular els Estats Units de l'Acord de París, un pacte transcendental per lluitar contra el canvi climàtic, confirma un dels pitjors auguris sobre les conseqüències de l'accés del multimilionari a la Casa Blanca. Amb l'anunci oficial d'ahir, Trump compleix una promesa que va formular durant la campanya electoral, sí, però és el pitjor i més trist exemple de coherència. Perquè la marxa enrere de Washington en el compromís de participar activament amb la resta del món en el combat contra un dels problemes més importants –si no el més important– que amenacen la humanitat no obeeix a la raó ni a cap lògica admissible.

En la decisió de Trump han confluït diversos factors: des de la demagògia i el populisme per complaure ciutadans dels EUA que temen per la seva economia amb un control estricte de les emissions de diòxid

de carboni (com la població de les conques mineres dels Apalatxes) fins a –i fonamentalment– la complicitat amb els poderosos lobbies del petroli. L'arrogància i la prepotència de Trump, que s'ha permès posar en dubte la gravetat del canvi climàtic, han fet la resta. No és descartable que en el fons subjagui el que els psicòlegs anomenen procrastinació –la resistència a afrontar situacions incòmodes però que se sap que no es podran eludir– i que Trump vulgui guanyar temps per renegociar l'estratègia

La decisió de desvincular-se de l'Acord de París és d'una enorme gravetat i certifica que la Casa Blanca no és fiable

mundial contra l'escalfament de la Terra, però tot i així la seva actuació és d'una enorme irresponsabilitat.

L'Acord de París, de desembre del 2015, va ser fruit d'ardues negociacions. El van firmar 195 països, i que entre ells n'hi hagués dos tan diferents com la Xina i els EUA –primer i segon emissor mundial de gasos d'efecte hivernacle, respectivament– va ser una fita que ara Trump desnaturalitza gravíssimament. Les possibilitats que el planeta sigui en un futur no gaire llunyà un lloc on la vida resulti molt més difícil creixen amb la seva exhibició d'altivesa i d'aïllacionisme. La comunitat internacional ja té una altra prova que la Casa Blanca està ocupada per algú que no és de fiar i que està subvertint, per mal, el complex sistema de relacions que regeix el món. Tenia raó Angela Merkel quan va posar en dubte la fiabilitat del pacte transatlàntic. Són aquests mals temps.

El PP ensopega amb Moix a la mateixa pedra

a dimissió del fiscal en cap Anticorrupció, Manuel Moix, ja semblava cantada des que es va publicar que era copropietari d'una societat patrimonial al paradís fiscal de Panamà. El cas de Moix repeteix el que va passar l'abril de l'any passat amb el ministre d'Indústria, José Manuel Soria, el nom del qual va aparèixer en els papers de Panamà. En els dos episodis s'han produït les mateixes excuses, les mateixes falsedats –que si la societat estava inactiva, que si era del

seu pare, que si no la va tancar perquè els seus germans no podien pagar les despeses, etcètera–, fins que la realitat s'ha imposat i el protagonista ha deixat el càrrec. Cal dir que Moix ha reaccionat més ràpidament que Soria, perquè ha renunciat als tres dies de saltar l'escàndol, mentre que el ministre canari va trigar una setmana.

Però les explicacions donades pel fiscal general de l'Estat, José Manuel Maza, a l'acceptar la dimissió demostren també que el PP i els seus alts càrrecs no n'aprenen. ¿De

veritat Maza no veu res reprotxable en el fet que el fiscal que ha de perseguir els que oculten diners als paradisos fiscals tingui una empresa en un d'ells? No és admissible que el fiscal general digui que Moix ha dimès per «raons personals» i que el segueix considerant el millor per al càrrec que ha deixat. Després d'aquest nou escàndol cal exigir que el substitut de Moix en un lloc tan important com Anticorrupció faci honor a la responsabilitat i honorabilitat del càrrec.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Eduardo Larraz
Ex alt càrrec de la Com. de Madrid
★★★★☆

Conseller delegat de l'empresa pública de gestió del sòl de la comunitat i home de confiança d'Esperanza Aguirre, Larraz va amagar 146 lingots d'or en un banc suís. La justícia relaciona aquesta possessió amb el cobrament de comissions il·legals. **► Pàg. 22**

Francisco Camps
Ex president del País Valencià
★★★★☆

L'advocada general del Tribunal de Justícia de la UE advoca per mantenir la multa de 19 milions d'euros imposada a Espanya per Brussel·les per la manipulació de les estadístiques de déficit del País Valencià els tres últims anys que la va presidir Camps. **► Pàg. 31**

Luca De Meo
President de Seat
★★★☆☆

La marca automobilística espanyola ha decidit sotmetre a consulta popular el nom que posarà al vehicle tot camí que sortirà a la venda l'any 2018. El procés, que no té precedents, culminarà a mitjans d'octubre. **► Pàg. 32**

Christian Garcia
Director d'Esports de la CCMA
★★★★☆

Li cau a sobre –per acció, omissió o desconeixement– la tempesta desencadenada pel vídeo de TV-3 animant els jugadors de la Juve de cara a la final de la Champions. Una televisió pública no pot caure en aquesta parcialitat. **► Pàg. 54**

Pepe Serra
Director del MNAC
★★★★☆

El museu de Montjuïc ha adquirit en una subhasta, amb finançament privat, una obra fonamental del gòtic català, *El retaule de Sant Baldri*, de Lluís Dalmau, un dels grans renovadors de la pintura europea del segle XV. **► Pàg. 64**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Trump vola els ponts transatlàntics

Una decisió de Donald Trump de treure els Estats Units de l'acord de París sobre el canvi climàtic és l'últim cartutx que vola tots els ponts en què se sustentava la relació transatlàntica. Diuen que no hi ha res de més atrevit que la ignorància, i la dràstica mesura adoptada pel president nord-americà i les seves explicacions per justificar-la confirmen de sobres la veracitat d'aquesta afirmació. Però no només és l'abandonament de la lluita contra el canvi climàtic. Des que va arribar a la Casa Blanca s'ha proposat, amb el seu ridícul lema *Amèrica, primer*, fer miques les relacions amb Europa i els països veïns dels Estats Units. Trump va rebutjar l'Acord d'Associació del Pacífic i vol renegociar amb Mèxic i el Canadà el Tractat de Lliure Comerç d'Amèrica del Nord. El seu primer viatge a l'estranger el va iniciar a l'Àrabia Saudita –ni Mèxic com a principal veí, ni Brussel·les com a capital dels seus

principals aliats–, un gir en la política exterior d'Obama destinat a destruir la bona relació del seu antecessor amb l'Iran i una demostració que el que importa són els negocis. Després va viatjar a Brussel·les, on va demostrar que no entén què és la UE, i l'apoteosi del desastre es va produir a la seu de l'OTAN, on va tractar els seus aliats com a empleats que no compleixen amb la seva aportació a la seguretat mundial, confonent el PIB que destinen a la defensa –que en alguns països és certament inferior al que cor-

Afortunadament, Merkel i Macron han decidit plantar cara de forma enèrgica a l'exaltat president dels EUA

respondria– amb l'esforç en el manteniment de la pau al món. Tot plegat sense comptar amb unes formes de mal educat, des d'empentes fins a ostentoses encaixades de mans per demostrar qui mana.

Després del pas del vendaval Trump per Brussel·les, la cancellera Angela Merkel va concloure que Europa ja es podia acomiadar de la seva bona relació amb els EUA. Però, afortunadament, Merkel i el nou president francès, Emmanuel Macron, han plantat cara enèrgicament a Trump. Una duresa que s'ha trobat a faltar en el cas del Govern espanyol. Mariano Rajoy no va reaccionar dijous i ahir va advocar pel manteniment de la lluita contra el canvi climàtic, però sense la més mínima censura a l'actitud de Trump. La mateixa tebior que es va apreciar davant les primeres mesures polèmiques del mandatari nord-americà, com van ser el veto a la immigració de set països musulmans i l'anunci del mur amb Mèxic.

Xarxes socials i responsabilitat familiar

L'accés dels menors a internet i a les xarxes socials, a través dels dispositius mòbils o de l'ordinador, genera una raonable preocupació entre els pares, conscients dels perills amb els quals es poden trobar i desitjosos d'oferir una protecció que moltes vegades es percep com a impossible. En el costat dels avantatges que ofereix, el món digital resulta també un territori desconegut que genera inquietud. Les famílies tenen coneixement de l'existència de casos

de *ciberbullying*, de l'accés a continguts sexuals, dels anomenats reptes suïcides o autoflagel·lants, de múltiples circumstàncies en les quals el menor –per desig de conèixer, per falta de criteri, per emulació– està exposat a un problema que tant pot afectar el seu desenvolupament psicològic com mantenir-se com una xacra en la seva reputació futura.

Les preguntes són constants. ¿Quan és adequat que tinguin mòbil? ¿Hem d'intervenir amb mesures de control i repressió?

¿Quines defenses tenim davant una situació crítica? Més enllà de les lògiques accions policials o legals, si són necessàries, el debat es concentra en la mateixa família. Per ajudar i educar en un entorn al qual el menor acabarà accedint i que pot arribar a ser hostil si no hi entra amb les eines adequades. No es tracta de demonitzar la xarxa. La virtualitat, com el món real, té regles que s'han de complir, i els pares han de disposar dels mitjans necessaris per poder prevenir abans que sigui tard.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Leo Varadkar
Ministre irlandès de Protecció Social
★★★★

La tan catòlica Irlanda està a punt de trencar vells estereotips i, si els pronòstics es compleixen, elegirà dividres que ve com a primer ministre aquest fill d'un immigrant, molt jove i gai. Fa només 25 anys, ser homosexual era un delictes al seu país. **►Pàg. 16**

Germà Gordó
Exconseller de Justícia
★★★

La pressió judicial i política acorrala l'antic gerent de CDC, que serà investigat pel cas 3%. No només ERC i la CUP exigeixen que dimiteixi com a diputat, sinó que també el PDECat el convida a fer un pas al costat. De moment, ell s'aferra a l'escó. **►Pàg. 18**

Cristina Cifuentes
Presidenta de Madrid
★

La líder del PP a la comunitat madrilenya defuig responsabilitats i diu que es va fiar de la valoració dels tècnics sobre uns contractes d'obra darrere dels quals podria estar una altra via de finançament irregular del seu partit. **►Pàg. 19**

Isidre Fainé
Pres. de Fundació Bancària La Caixa
★★★★

L'entitat destinarà aquest any 30 milions a actuacions en l'àmbit social arran de la renovació del conveni amb la Conselleria d'Economia. El fi és contribuir a l'equitat social donant oportunitats als que més ho necessiten. **►Pàg. 28**

Jose Coronado
Actor
★★★★

Recuperat de l'infart que va patir a mitjans d'abril, l'interpret madrileny torna a l'acció amb les piles carregades en una sèrie, *Gigantes*, que dirigeix Enrique Urbizu, el cineasta que li ha brindat els millors papers de la seva carrera. **►Pàg. 59**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La Model i la voràgine especulativa

La imminent clausura de la presó Model de Barcelona, prevista per dijous que ve, desperta lògica satisfacció entre els veïns de l'Eixample que fa dècades que reclamen la desaparició d'un equipament obsolet i que històricament ha estigmatitzat el seu barri. El tancament del centre penitenciari, tan llargament reivindicat, és rebut com la gran oportunitat per al creixement d'una zona que, a l'ombra dels murs de la presó, progressava a ritme més lent que les zones adjacents de la ciutat. La prevista construcció al lloc d'àrees verdes i equipaments ciutadans públics incrementa l'optimisme del veïnat, que també aspira a veure més ben valorades les seves vivendes o comerços. L'eufòria, no obstant, arriba amb una preocupació afegida. Tal com s'està comprovant aquestes setmanes prèvies al tancament definitiu del penal, l'ombra de l'especulació immobiliària en aquesta tra-

ma urbana -cèntrica i més privilegiada ara que mai- ja s'ha deixat notar sense cap dissimulació. Aquest diari ha denunciat la pressió a la qual es veuen sotmesos els veïns d'un immoble del carrer d'Entença per part d'un grup inversor que pretén comprar l'edifici a través de liquidar els contractes de lloguer o bé amb el pagament d'indemnitzacions per l'abandonament dels pisos. Com a mínim hi ha dues finques més que es troben en aquesta mateixa compromesa situació.

La pressió immobiliària
es desplaça als veïns d'una zona ara més privilegiada per la desaparició de la presó

Es tracta del mateix fenomen que està afectant un cada vegada més elevat nombre de barris sacsejats pel turisme massiu i la voràgine inversora que l'acompanya. Va passar a Sant Antoni, on a l'empara de la recuperació del mercat s'ha disparat una transformació urbanística que expulsa els veïns de tota la vida, incapaces de fer front a nous i elevats lloguers només a l'abast de l'acomodada població arribada de fora. La impúdica gentrificació.

Als voltants de la condemnada Model ja abunden els cartells de compra/venda de pisos i locals a preus que van a l'alça. Els veïns estan en guàrdia. L'Administració no els hauria de deixar sols al davant dels poderosos interessos que els sotgen. Mentre es debat i es troba un model sostenible de ciutat, Barcelona no pot continuar perdent a trossos el seu teixit social i identitat col·lectiva. En una zona de l'Eixample es presenta ara una altra prova de foc.

Un altre Primavera Sound de rècord

Les xifres són tan aclaparadores que desarmen qualsevol argument de to crític. La 17a edició del festival Primavera Sound tanca amb un balanç rècord que supera els 200.000 espectadors procedents de 125 països, segons els organitzadors. El Fòrum, amb els seus 13 escenaris i 224 actuacions programades (una més amb el xou sorpresa que va oferir Arcade Fire dijous), ha congregat joves arribats de mig món, amb un predomini de públic estranger (55%) respecte

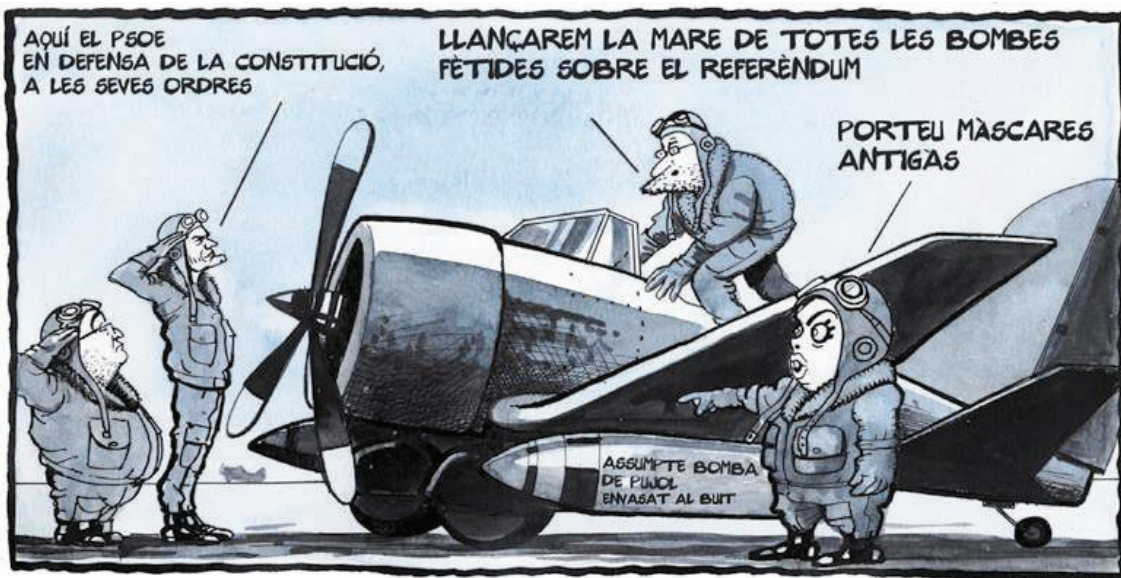
del nacional. Aquesta és una de les dades que explica el consolidat èxit d'un festival de festivals que projecta la imatge de Barcelona, una ciutat a la Champions dels grans festivals internacionals des de fa anys. I no només això: com qualsevol gran esdeveniment té un impacte econòmic en consonància. En aquest cas concret, estimat en una quantitat que s'acosta als 100 milions d'euros.

Són números marejadors per a un festival que va néixer, molt més petit, l'any 2001 al

Poble Espanyol i que va fer el seu gran salt endavant amb el trasllat al Fòrum l'any 2005. Una decisió que s'ha revelat tot un encert per a l'expansió incessant del festival i que, al mateix temps, ha donat un bon ús a un espai urbà discutit des del seu projecte. La idoneïtat del Fòrum per als macrofestivals també ho corrobora el trasllat des de Mataró del Cruïlla, tres anys després que el Primavera Sound. Un festival de dimensions tan colossals que es fa difícil pensar en com pot continuar creixent.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Ilyas al-Omari
President de la regió del Rif
★★★★★

Els rifenys continuen en peu de guerra amb un Estat al qual exigeixen més inversions. Com a resposta, les autoritats van intensificar ahir la seva estratègia sobre les manifestacions pacífiques per segellar el cor d'Al-Hoceima i evitar-ne la propagació a altres barris. **► Pàg. 18**

Ariana Grande
Cantant
★★★★★

A poques hores del concert benèfic per les víctimes de l'atemptat de Manchester, l'artista nord-americana va sorprendre ahir alguns dels fans que encara estan ingressats al Royal Manchester Children's Hospital. Les fotos van córrer per les xarxes. **► Pàg. 20**

Rosa Pérez
Diputada d'Esquerra Unida
★★★★★

Com a responsable de Memòria de la Diputació de València, ha contribuït a reprendre les exhumacions de fosses, frenades per Rajoy, amb una donació de 165.000 euros. Els treballs han començat al cementiri de Paterna. **► Pàg. 30**

Carmen Andrés
Regidora de Barcelona
★★★★★

La regidora va confirmar ahir la decisió del consistori barcelonès d'ampliar el programa Vincles, d'acompanyament a la gent més gran de 65 anys i destinat a paliar la soledat, a tot l'Eixample i a Sant Martí. **► Pàg. 46**

Andre Agassi
Tennista
★★★★★

L'excampió nord-americà ha convençut Novak Djokovic per prolongar a Wimbledon la tasca que va iniciar a París com a assessor del tennista serbi. Els seus consells són gratuïts. No vol diners, només el millor per al tennis. **► Pàg. 58**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Terrorisme en la campanya britànica

El nou atemptat terrorista comès dissabte a la nit al pont de Londres i al cèntric mercat de Borough -amb el resultat de set persones mortes, prop de 50 de ferides, algunes de les quals en estat crític, i els tres atacants abatuts per la policia- és particularment greu perquè té lloc cinc dies abans de les eleccions anticipades per la primera ministra, Theresa May, que se celebraran dijous. La nova nit de pànic a la capital britànica es va viure només 12 dies després de l'atac amb bomba al concert d'Ariana Grande a Manchester (22 morts) i dos mesos i mig després de l'atac amb un vehicle al pont de Westminster, a Londres (cinc morts), de característiques molt similars al de dissabte. En aquest període, a més a més, la policia assegura que ha frustrat cinc atemptats més.

Tot això vol dir que l'amenaça del terrorisme gihadista és particularment present

al Regne Unit, amb trets que fan encara més difícil impedir els atemptats. Seguint les instruccions dels òrgans de propaganda de l'Estat Islàmic, els terroristes ataquen ara amb camions o un altre tipus de vehicles i es valen d'armes blanques a falta de pistoles o explosius. Però el seu instint suïcida es manté. Els atacants de dissabte simulaven que portaven cinturons d'explosius, que va resultar que eren falsos, però que eren una manera de buscar la mort a mans de la policia una vegada complerts els seus propòsits.

May demana a la comunitat internacional que es posi d'acord per controlar l'extremisme a les xarxes

Davant d'aquesta determinació, de poc servirà l'enduriment de les penes anunciat ahir per May perquè poc li importa la durada de la condemna a qui està disposat al suïcida. May, no obstant, la va encertar en la seva declaració pública quan va dir que els terroristes no poden ser derrotats només amb «la intervenció militar», i que s'ha de combatre la seva «ideologia diabòlica» persuadint la gent que els valors occidentals són millors, però no incompatibles amb l'islam, com asseguren els gihadistes. May va demanar que el gihadisme no tingui facilitats per créixer a internet, sinó al contrari, que la comunitat internacional es posi d'acord per controlar l'extremisme a les xarxes.

La intervenció de la primera ministra no concorda, no obstant, amb l'ús que els *tories* han fet del terrorisme com a arma electoral en la campanya per a les legislatives de dijous, davant les quals és difícil predir quina influència tindrà aquest últim atemptat.

El Girona, de Primera

Després de nou temporades a Segona Divisió A, flirtejant amb el desastre esportiu i econòmic, o a punt de coronar en tres ocasions l'anhel de pujar de categoria, el Girona FC finalment ha pujat a Primera Divisió, un somni de la ciutat i d'un club amb més de 85 anys d'història que no havia estat mai a la màxima categoria. La temporada que ve se sumarà al Barça i a l'Espanyol com a triplet català i serà la primera vegada que un equip de les comarques gironines

competirà al nivell més alt.

Arribar fins aquí ha sigut, per al Girona, un camí d'espines, amb decepcions tan monumentals com la de la temporada 14/15, en la qual es va perdre l'ascens l'últim segon. A més a més, fins a l'arribada de l'empresa TV Sport Events, de capital francès i amb l'assessorament de Pere Guardiola, el germà del Pep, i l'establiment de relacions esportives amb el Manchester City, el Girona va patir una etapa convulsa amb el màxim accionista perseguit per la justícia. La normalització

de l'estat de comptes i el suport de la massa social, amb una plantilla competitiva dirigida amb honestedat per Pablo Machín, en van fer la resta.

Després de fer les merescudes celebracions, al club li convé no perdre el cap i estructurar un projecte que pugui perdurar a Primera. És urgent negociar amb l'Ajuntament una remodelació assenyada de l'estadi municipal de Montilivi i plantar les bases futbolístiques perquè l'eufòria ciutadana tingui futur.

Animus iocandi

Ferrerres

Noms propis

Enrique Peña Nieto
President de Mèxic

★★★★★

El mandatari no ha aconseguit posar fre a la violència al país, on l'últim assassinat d'un periodista, Javier Véldez, ha desencadenat una històrica reacció social. Només la capital ha registrat 335 homicidis el primer trimestre de l'any (16% més que el 2016). **► Pàg. 16**

Eduard Massaguer
Fundadors de Nabla Thermoelctrics

★★★★★

Són bessons i enginyers. El treball de la seva tesi doctoral els ha portat a crear una empresa: converteixen l'escalfor en electricitat en cotxes i calefaccions de biomassa **► Pàg. 30**

Andrés Martín
Fundador de Mindfulness

★★★★★

L'aplicació de les ensenyances del mestre zen Thich Nhat Hanh al programa Escoles Despertes ha portat l'atenció plena a col·legis públics de Nou Barris i Sant Martí, gràcies a la seva tècnica per al benestar mental. **► Pàg. 32**

Andrea Dovizioso
Pilot de Moto GP

★★★★★

El dolor estomacal que l'havia delmat no el va poder aturar. El pilot es va imposar ahir a Maverick Viñales (segon) i Petrucci (tercer) al Gran Premi de MotoGP d'Itàlia. La seva victòria va completar el triplet italià a Mugello. **► Pàg. 52**

Damien Lewis
Actor

★★★★★

L'actor encarna a *Billions* un gestor de fons sense escrúpols que manté una guerra oberta amb un fiscal. Dos psicòpates per representar l'univers salvatge de Wall Street, en dues temporades i una tercera en rodatge. **► Pàg. 73**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

El Golf Pèrsic entra en ebullició

No és la primera vegada que l'Àrab Saudita entra en còlera amb Qatar. Però aquesta vegada sembla que la cosa va de debò, ja que l'acompanyen sis països més, la resta dels quals formen el Consell de Cooperació del Golf, i també Egipte. Es tracta doncs d'una bretxa en el món sunita, tradicionalment considerat un bloc homogeni, fidel a la política dels Estats Units a la zona i cohesionat pel seu enfrontament amb l'Iran, com a potència líder dels xiïtes, i amb Israel. El més paradoxal és que aquests set països que han decidit trencar amb Qatar acusen l'emirat de «recolzar el terrorisme». La ruptura es produeix en plena commoció dels últims atemptats registrats a Londres i Kabul i pocs dies després de la primera visita del president Donald Trump a la zona. Tot indica, doncs, que l'Àrab Saudita ha volgut utilitzar el seu enfrontament amb Qatar per reafir-

mar el seu lideratge al Golf i convertir-se d'aquesta manera en garant de l'esperpèntica política de la nova Administració nord-americana.

Però estem realment davant d'un nou intent del règim de Riad de llançar fum enfront les cada vegada més que evidents proves del seu suport a les diverses formes de terrorisme amb etiqueta gihadista, que van des d'Al-Qaida fins al Daesh i que inclouen tant el finançament de grups armats a Síria o al Iemen fins a la promoció de la

dicalització de joves de religió musulmana nascuts en països d'Occident. L'Àrab Saudita practica justament la mateixa política que ara pretén condemnar a Qatar.

En el rerefons d'aquesta maniobra tan grollera hi ha el terratrèmol geopolític que està suposant la nova era Trump, que implica la ruptura, o almenys el debilitament, d'aliances tan llargues i pròsperes com la que tenien els Estats Units amb la Unió Europea, triplement amenaçada pel *bretxit*, les noves relacions amb Rússia o la liquidació dels Acords de París en matèria de canvi climàtic.

Segurament Qatar o la mateixa Àrab Saudita volen treure partit d'aquest nou ordre mundial però, de moment, l'únic que estan aconseguint és que el Golf Pèrsic visqui un nou focus d'ebullició ara entre països de la mateixa tradició musulmana i també aliats en la defensa dels interessos dels productors de petroli.

L'Àrab Saudita acusa Qatar de «recolzar el terrorisme», la mateixa sospita que plana sobre la seva pròpia actuació

El sexisme que no s'atura

Que la promoció d'una fira del llibre es faci a partir d'un nu femení és reflex, un més, de les conductes sexistes que perviuen en la societat espanyola. Així ha passat amb el cartell guanyador del concurs per il·lustrar la fira del llibre de Zamora, en què es mostra una dona despullada d'esquena, amb un llibre tapant-li el dors i les mans sobreposades ocultant part de les natges. Ja no es tracta de valorar la seva qualitat artística, sinó de censurar que

s'utilitzi un cos femení com a reclam, aquesta vegada per a un esdeveniment de caràcter cultural. En definitiva, de *cosificar* la dona amb estereotips propis de l'àmbit publicitari. En aquest cas, també sorprèn que l'Ajuntament de Zamora, col·laborador en l'organització de la fira, estigui en mans d'Esquerra Unida, formació de la qual es pot esperar -pel seu caràcter progressista- que estigui sempre en contra de qualsevol manifestació sexista.

Si aquest cartell pot manifestar voluntat

artística amb el nu, ha coincidit amb l'anunci d'una discoteca de Benidorm que ha anat molt més enllà amb la seva oferta laboral d'un masclisme ranci, un fet llastimosament habitual en l'oci nocturn. Així, demana cambres «sense nòvios malalts gelosos», o l'obligació d'anar «amb talons o plataformes» si no són altes. Potser ha arribat l'hora de plantejar-se, al marge de la denúncia pública, l'opció de sancions administratives per acabar amb aquest tipus d'expressions d'un masclisme inadmissible.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Erika Lederer
Advocada argentina

És una de les filles de repressors de l'última dictadura militar argentina que han constituït un grup per proclamar que no valen el que van fer els seus pares. Volen, a més a més, ajudar els familiars que encara avui busquen els seus fills i nets desapareguts. **► Pàg. 17**

Fernando Mtz.-Maillo
Coordinador general del PP

Ha amenaçat amb aturar als tribunals de justícia la comissió d'investigació sobre la caixa b del Partit Popular. Addueix que els grups de l'oposició que la impulsen no han fixat l'àmbit «temporal, temàtic i territorial» de les qüestions a fiscalitzar. **► Pàg. 22**

Bjorn Kjos
Conseller delegat de Norwegian

L'aerolínia escandinava va iniciar ahir els seus vols de baix cost als EUA des del Prat amb un viatge directe a Los Angeles. La companyia oferirà 325.000 places intercontinentals en el seu primer any d'operacions a Barcelona. **► Pàg. 28**

Derryn Hinch
Senador australià

Víctima d'abusos en la seva infantesa, el polític independent ha sigut un dels impulsors de la llei que impedirà a pederastes fitxats sortir d'Àustràlia per turisme. La meitat dels que ho van fer el 2016 van anar al Sud-est Asiàtic. **► Pàg. 39**

Carlos Zanón
Escriptor

El novel·lista i poeta serà el nou comissari de BCNegra, les jornades dedicades a la novel·la policíaca que se celebren cada any a Barcelona, i rellevarà el llibreter Paco Camarasa, que ha dirigit el festival literari durant 12 edicions. **► Pàg. 60**

Editorials

Política virtual al Parlament

El component virtual de la política catalana continua viu. La reunió del Pacte Nacional pel Referèndum (PNR), celebrada al Parlament, va acabar sense cap acord, cosa que no hauria de sorprendre, perquè tampoc es pretenia això. Fa una setmana, en una reunió més restringida –només hi van participar els partits independentistes– Carles Puigdemont va dir que la data i la pregunta del referèndum es coneixerien els pròxims dies. És el mateix que va assenyalar al final de la cimera del PNR. Davant la inquietud sindical, el president va garantir que la seguretat dels funcionaris serà preservada, però no va explicar com. Sense data, sense preguntes i sense concrecions, la cimera tan sols va servir per reiterar un consens virtual en una qüestió, el referèndum a seques, sense adjectius, que ja no està sobre la taula.

La majoria de les intervencions –excepte la CUP, que amb la seva coherència habitual

va demanar canviar el nom al PNR i donar-lo per acabat per enfilars sense embuts la via unilateral– es van pronunciar per la continuïtat d'aquest organisme transversal, que agrupa partits i entitats partidàries de celebrar un referèndum. La pluralitat del PNR es basa en el fet que defensa la idea general del referèndum, ja que com va dir Joan Ignasi Elena, «el referèndum no divideix, sinó que uneix, el poble català». No obstant, aquesta consulta ha de ser acordada. Com assenyalen totes les enquestes, les que tant se citen

El Pacte Nacional oblidat
que els catalans estan dividits davant la conveniència de fer el referèndum si no és acordat

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

per defensar la celebració del referèndum, si no és acordat amb el Govern, els catalans estan dividits davant la conveniència de celebrar-lo. Elena també va afirmar que el PNR «ni avala ni desautoritza cap decisió que prengui la Generalitat». ¿Per a què serveix llavors, a part d'escenificar un consens que només existeix mentre no s'aprofundeix en les característiques de la consulta? És un consens virtual, ja que ni Catalunya en Comú ni moltes de les entitats del PNR estan d'acord amb la via unilateral.

La realitat va per una altra banda. La Generalitat està decidida a emprendre la via unilateral i a convocar el referèndum sense acord amb el Govern de Rajoy, que es nega, per una altra part, a qualsevol negociació. El president espanyol continua convidant Puigdemont a presentar el seu projecte al Congrés dels Diputats, però el president català només acceptaria anar-hi amb un acord previ. El carreró segueix sense tenir sortida.

Uns llimbs de 'viudes de fet'

Un col·lectiu de ciutadans, majoritàriament dones, està sumint en uns llimbs legals que els impedeixen cobrar la pensió de viudetat després d'haver perdut la persona amb qui van conviure de fet durant anys. Una sentència del Tribunal Constitucional el 2014 va esmenar el Codi Civil català, molt més lax a l'hora de demostrar la convivència real de dues persones. La sentència establí que per rebre una pensió, la relació s'havia d'haver inscrit en un registre

oficial o comptar amb un document notarial. A Catalunya, la norma va resultar inicialment d'impossible compliment perquè no existien registres oficials a la majoria de municipis i el TC exclouïa els qui van morir abans que transcorreguessin dos anys des de la seva sentència. Atrapades en aquest calendari, moltes dones es van quedar en fals. Des de l'abril passat, existeix un registre català de parelles de fet per intentar evitar aquests llimbs.

Ara, una sentència recent obre esperan-

ces als qui mai van registrar la parella perquè no van poder fer-ho o per convicció. Un jutge de Barcelona ha reconegut el dret d'una dona que va perdre la seva parella en l'accident d'avió de Germanwings a cobrar la viudetat tot i que no estaven casats ni constaven oficialment com a parella de fet. L'exigència d'un requisit d'impossible compliment –un registre que no existia– «atempta contra el principi de seguretat jurídica», argumenta el magistrat. És un precedent que no ha de caure en sac foradat.

Animus iocandi

Ferrerres

Noms propis

Germà
GordóDiputat del
Parlament

★★★★★

Accrallat per les sospites de corrupció pel cas 3%, l'exconseller s'aferra a l'escó per no perdre la condició d'aforat, davant de la investigació oberta pel TSJC. Es dona de baixa com a militant del PDECat, però continuarà a la cambra com a diputat no adscrit. **► Pàg. 20**

Oleguer
Pujol

Empresari

★★★★★

El fill petit de l'expressident Pujol no ha tingut cap problema a comparar la situació que viu el cap del clan «amb el que fan a la Xina amb el Dalai-lama, perquè se l'ha volgut desterrar internament». I vincula així la situació judicial de la família amb el procés. **► Pàg. 22**

Josep
GonzálezPresident
de Pímic

★★★★★

La patronal catalana de la petita i mitjana empresa va celebrar en un gran acte al Palau Sant Jordi la 30a edició de l'acte de lliurament dels premis a les millors iniciatives de companyies catalanes amb menys de 250 treballadors. **► Pàg. 30**

Susana
DíazPta. de la Junta
d'Andalusia

★★★★★

El Govern d'Andalusia posarà en marxa el curs que ve la universitat pública semigratuïta al bonificar el 99% del cost de cada assignatura amb l'únic requisit d'haver aprovat prèviament una altra matèria. **► Pàg. 34**

Oriol
Broggi

Director teatral

★★★★★

El pilot de la companyia La Perla29 última una versió de *Bodas de sangre*, la tragèdia de Federico García Lorca, amb Clara Segura al capdavant de l'elenc i que es presenta com a gran aperitiu del Grec, de la programació del qual forma part. **► Pàg. 52**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

El complex del Tarragonès, més a prop

Serà Hard Rock. La popular i poderosa xarxa mundial d'hotels, cafereries i casinos, propietat dels indis seminoles dels Estats Units, serà la que construirà el complex recreatiu i turístic (conegut de moment per les sigles CRT) de Vila-seca i Salou, al Tarragonès. Ha sigut finalment l'única firma que s'ha presentat al concurs pilotat per la Generalitat, i per tant no hi haurà sorpreses en el moment de l'adjudicació formal d'un projecte que ha transitat per moltes vicissituds però que ha de significar un punt d'inflexió per a l'economia de les comarques del sud de Catalunya.

Els antecedents remots del CRT s'han de buscar a Eurovegas, el macroprojecte de casinos i hotels que el multimilionari nord-americà Sheldon Adelson va voler aixecar al Baix Llobregat fa més d'un lustre. La gran cruesa de la crisi en aquella època va activar el possibilisme dels poders públics, incli-

nats a autoritzar una obra que hauria creat llocs de treball però al preu de greus costos ambientals i socials. Finalment, Adelson va desistir i va intentar portar el seu projecte a Madrid, on tampoc va quallar. La perspectiva confirma que és el millor que podia passar. Aquell frustrat pla faraònic va donar pas aquí a un altre de menys volum, BCN World, ja a la Costa Daurada, que tampoc es va arribar a concretar però que va ser l'embrió de l'actual CRT, de dimensions i filosofia molt més raonables.

Hard Rock materialitzarà el projecte de Vila-seca i Salou, molt més raonable que el frustrat pla d'Eurovegas

La característica principal del projecte és que està pensat per a un públic familiar i que l'epicentre del negoci no serà el joc (només hi haurà un casino). Aquest perfil més amable explica també la participació en el pla del parc Port Aventura, ubicat a la zona contigua i que gestionarà els hotels del CRT. Completa el projecte una altra empresa amb àmplia experiència a Catalunya, Value Retail, artífex de l'èxit La Roca Village. En suma, el complex presenta ara moltes més llums que ombres, i els detalls que els promotors aniran desvelant en les pròximes setmanes hauran de confirmar que les expectatives superen amb escreix els recels que encara poguessin existir. Aquest desitjable final felicitat, però, no ha de fer oblidar que, per molt benvinguda que sigui l'ocupació i la riquesa que generarà el CRT, l'economia i la societat catalanes requereixen llocs de treball de més valor afegit, única garantia d'un futur millor.

L'estiu, temps de festivals de música

Oferta de festivals de música es desboca durant l'estiu, amb ofertes per a tots els gustos. Des de fa anys, Catalunya es converteix aquests mesos en un mapa on es poden localitzar tota mena de gèneres i formats, esdeveniments que conformen un calendari variat, apte per a tots els gustos i edats. També per a molt diversos pressupostos. El juliol i l'agost s'obre la possibilitat d'assistir a centenars de concerts i de participar en desenes d'esdeveniments,

de trajectòria dilatada o a punt d'estrenarse. Van des de la música clàssica fins a la més contemporània i radical, des de les cites d'un dia o un cap de setmana fins als cicles més extensos, des del racó elegant fins a l'acampada festiva i juvenil, amb participació d'artistes de primera línia (com són els casos de Deep Purple o Wilco), formacions emergents o propostes destinades al gran públic. La varietat que s'ofereix a l'espectador és probablement el factor més destacat d'un fenomen que segueix en alça

i que en el futur potser necessitarà alguna cosa semblant a una autoregulació perquè el volum de l'oferta no impliqui morir d'èxit. De moment no és necessària, però l'amplitud és tan gran que es requereix una guia, com la que ofereix avui el diari, per no perdre's en el laberint de festivals i per ajustar els desitjos a les possibilitats de cada butxaca. En tot cas, l'abundància de festivals és un símptoma de benestar i que la ciutadania disfruta de l'estiu, la música i la cultura.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Angela Merkel
Cancellera alemanya

★ ★ ★ ★ ★

La dirigent democristiana no ha deixat de banda les seves conviccions personals i ha votat contra la llei que permetrà els matrimonis homosexuals a Alemanya. La proposta socialdemòcrata ha tirat endavant al Bundestag amb el suport de 70 diputats de la CDU. **► Pàg. 12**

Maria Eugènia Gay

Col. d'Advocats de Barcelona

★ ★ ★ ★ ★

La recentment elegida degana dels lletrats barcelonins es proposa incrementar el contacte amb els poders públics per traslladar-los les inquietuds dels ciutadans amb vista que es reflecteixin en reformes o modificacions legislatives en benefici de les persones. **► Pàg. 32**

Francisco Bellil

Pt. Fundació Princesa de Girona

★ ★ ★ ★ ★

El programa d'apadrinament de joves emprenedors de la fundació ha demostrat un any més la seva alta eficàcia. Els beneficiaris d'aquesta eina compten amb un sòlid punt de suport des del qual desenvolupar el seu talent. **► Pàg. 34**

Raül Garrigasait

Escriptor

★ ★ ★ ★ ★

L'autor de Solsona ha sigut distingit pels llibreters catalans amb el seu premi anual per *Els estranyers*, una novel·la ambientada en la primera guerra carlista. També han sigut premiats Marcel·lo Fois i Albert Asensio. **► Pàg. 58**

Maria Fontanellas

Dissenyadora

★ ★ ★ ★ ★

Aquesta igualadina de 24 anys, al capdavant de la seva firma Mietis i una proposta en pell, va guanyar ahir el premi nacional al Disseny Emergent de la passarel·la 080 Barcelona Fashion, dotat amb 15.000 euros i ofert per Desigual **► Pàg. 69**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La desfilada gai de Madrid i les llibertats

Probablement no van ser dos milions les persones que es van manifestar ahir pel centre de Madrid com a acte culminant de la World Pride 2017, la celebració anual del moviment gai internacional, que aquest any va escollir la capital d'Espanya per a aquest esdeveniment que vol unir l'aspecte festiu i el reivindicatiu. Però sí que van ser centenars de milers, i aquest volum de gent és més que suficient per valorar l'enorme salt qualitatiu que s'ha fet a Espanya amb prou feines en quatre dècades en matèria de llibertat sexual i respecte de la identitat personal: de la repressió de les manifestacions públiques d'homosexualitat –i la consideració gairebé com a ciutadans de segona dels que tenen aquesta orientació– a aquesta lúdica i multitudinària exhibició de l'Orgull Gai.

Per si faltava res, aquest any la marxa ha comptat per primer cop amb la participació

oficial del PP, l'únic dels grans partits espanyols que no era explícit a recolzar la mobilització de gais i lesbianes. Un canvi d'actitud que suposa un pas més en el lent trànsit de la dreta espanyola cap a l'acceptació plena de les llibertats personals amb independència de criteris morals. Cal no oblidar que el PP va impugnar el 2005 la llei del Govern de Rodríguez Zapatero que va autoritzar el matrimoni homosexual a Espanya –una norma avantguardista en el nostre entorn– i que el seu recurs va ser rebutjat pel Tribu-

Espanya ha fet un salt enorme en els drets dels homosexuals, però cal no abaixar la guàrdia

nal Constitucional set anys després, ja amb Mariano Rajoy a la Moncloa i amb alguns polítics conservadors sortits de l'armari.

Madrid, en tot cas, ha ofert aquests dies una molt saludable mostra de tolerància i pot exhibir, igual que Barcelona, la condició de ciutat *gay friendly*. Però no s'ha d'abaixar la guàrdia, perquè encara que Espanya, en general, és un país tolerant, les expressions d'homofòbia no són anecdòtiques, i de vegades les protagonitzen aquells que, per raó del seu credo religiós, haurien de transmetre missatges de fraternitat i no d'acritud si no d'oberta discriminació. I queda pendent avançar cap a la normalització social dels transsexuals i els intersexuals, col·lectius encara molt ignorats i fins fa poc estigmatitzats. La llibertat personal d'aquells que històricament han sigut assenyalats com a diferents és també la llibertat de la societat de la qual formen part i un bon baròmetre de la salut col·lectiva del país.

Un debat que va més enllà del tramvia

El debat del tramvia és un dels debats ciutadans més enquistats a Barcelona des del referèndum sobre la reforma de la Diagonal que va impulsar Jordi Hereu i la derrota del qual va tenir efectes demolidors en el seu mandat. Llavors el debat es va centrar en la transformació de l'avinguda i el seu resultat negatiu és un dels arguments recurrents dels que s'oposen a la unió del Trambaix i el Trambesós. Uns quants anys i dos alcaldes després, el debat ha mutat i ara la conversa

ciutadana sobre el tramvia ja no va tant sobre com solucionar la Diagonal (una avinguda la reforma de la qual en el període de Xavier Trias no va ser satisfactòria) sinó que és global, de model de mobilitat de la ciutat. En realitat no és el tramvia el debat, sinó el cotxe. El projecte d'unio dels dos trams que abanderà l'ajuntament implica la reducció de la presència del cotxe a l'avinguda, i és coherent amb altres mesures impulsades en altres punts de la ciutat, des de la *superilla* fins al projecte de limitar la circulació dels

cotxes de certa antiguitat. Però molts ciutadans, sobretot aquells per als quals conduir el cotxe no és un exercici de comoditat sinó de necessitat, es consideren objectiu d'una guerra del consistori contra l'automòbil. Reduir els nivells de contaminació de Barcelona, fer-la més sostenible i menys agressiva per als ciutadans ha de ser un objectiu compartit de ciutat. Amb totes les polítiques de transport públic necessàries, l'única manera de fer-ho és reduint l'ús i la presència del cotxe.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

J. Espinosa **M. Gcia. Prieto**
Periodistes
★★★★

A *La semilla del odio*, els dos reporters aborden a fons i amb rigor la invasió de l'Iraq el 2003 com a germen de la violència que s'ha estès pel Pròxim Orient. **► Pàg. 16**

Unai Sordo
Secretari general de CCOO
★★★★

El sindicalista base ha rebut el suport del 89% de vots dels delegats per succeir Ignacio Fernández Toxo al capdavant del sindicat. Sordo és clar sobre els objectius del seu mandat: «El país no es pot instal·lar en la precarietat i la temporalitat». **► Pàg. 26**

Gerhard Müller
Cardenal
★★★

El Papa ha rellevat el prelat alemany com a responsable de la Congregació per a la Doctrina de la Fe. A Müller, crític amb algunes de les reformes de Francesc al Vaticà, el succeirà el jesuïta mallorquí Luis Francisco Ladaria. **► Pàg. 37**

Geraint Thomas
Ciclista
★★★★

El britànic, gregari de Chris Froome, es va adjudicar inesperadament la primera etapa del Tour, la cronometrada de Düsseldorf, disputada sota la pluja, que va causar a Alejandro Valverde una caiguda que l'ha deixat fora de la carrera. **► Pàg. 48**

Gerard Quintana
Músic
★★★★

Sopa de Cabra, el grup que lidera Quintana, va ser una de les atraccions de l'exitosa quarta edició del nou Canet Rock, que va reunir 14 formacions catalanes. La cita ha congregat 20.000 espectadors al Pla d'en Sala. **► Pàg. 54**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Colau vista per Colau

l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, no es prodiga gaire als mitjans de comunicació. En aquest aspecte es manté fidel a la seva etapa d'activista social i es concentra en l'acció que es correspon amb resultats concrets i en les seves intervencions en les xarxes socials. A l'equador del seu mandat, repassa avui en una extensa entrevista periodística els eixos bàsics dels seus dos primers anys de govern, del turisme als pactes amb altres forces polítiques. I també l'actualitat política general, perquè una de les fites d'aquests dos anys ha sigut precisament la creació d'una nova formació política, Catalunya en Comú, continuació de la Barcelona en Comú que va donar la sorpresa a les municipals de fa només dos anys.

Davant de la pressió mediàtica i a les xarxes per condicionar l'actitud de l'Ajuntament de Barcelona en el referèndum unilateral de l'1-O, diríem que Colau fa allò que

els clàssics denominaven una defensa de l'autonomia de la seva formació política i deixa clar que no es deixarà arrossegar ni pel corrent de la majoria que recolza el Govern —que considera excessivament condicionada per les presses— ni per l'immobilisme del Govern espanyol. Per un referèndum amb nul·les possibilitats de ser efectiu per les condicions en què es pretén realitzar, Colau no està disposada a posar en risc ni la seva pròpia formació, ni el pacte de govern amb el PSC ni la seva credibilitat com a alcaldessa

L'alcalde no posarà en risc ni la seva formació, ni el seu govern ni la seva credibilitat per un referèndum no efectiu

davant dels funcionaris municipals. L'alcalde de Barcelona no es deixa, doncs, impressionar per aquells que pretenen una Catalunya dual al voltant de l'1-O.

La mateixa fermesa mostra Colau davant de certs debats ciutadans que alguns volen enverinar, des del turisme fins a la mobilitat passant per la vivenda. Davant de qui acusa els comuns de no estar preparats per governar, l'alcalde exhibeix la seva intenció de comptar amb tothom però també de mantenir les conviccions de la seva pròpia formació política i dels ciutadans que els van votar. L'encaix entre la complexitat de la realitat i la claredat dels missatges de la seva campanya electoral és, sens dubte, el principal repte d'aquest primer mandat de Colau, marcat per la falta d'una majoria estable de govern que es fa més evident a mesura que la gestió s'allunya de l'herència rebuda i ha d'encarar els propis errors o realitats sobrevingudes.

Itàlia segueix instal·lada en uns cavallets polítics

a Itàlia política continua enfilada als seus particulars cavallets. Fa pocs mesos el Moviment 5 Estrelles (M5S) del còmic Beppe Grillo semblava que disputaria el primer lloc al Partit Democràtic (PD) de Matteo Renzi en unes hipotètiques eleccions generals, mentre que Força Itàlia, el grup de Silvio Berlusconi, no aconseguiria ressuscitar ni repetir el matrimoni de conveniència amb la xenòfoba Lliga Nord de Matteo Salvini. La rotunda elecció de Renzi a les primà-

ries del seu partit a principis del mes d'abril augurava la preeminència del PD, mentre que el pessimisme de l'actuació de diversos alcaldes de l'M5S, com el cas de Roma, tornava aquest moviment a un lloc pròxim a la casella de sortida. Però això passava fa dos mesos. Seguint la tradició suïcida de l'esquerra italiana, el PD viu una lluita fratricida dins el propi partit i entre aquest i altres formacions pròximes o afins. L'escull es diu Renzi i el seu excessiu personalisme, que no admeten ni discussió ni pactes. Però

al mateix temps, si l'esquerra continua ocupant un espai polític important és gràcies a ell. Per la seva banda, la dreta s'està recomponent. Salvini ha superat la barrera regional i ja no reivindica la Padània, i Berlusconi continua estant viu políticament. Tots dos han sigut capaços de superar les seves diferències per tornar-se a aliar. Renzi hauria de ser la solució per aconseguir l'estabilitat política i fer sortir Itàlia de l'atonía econòmica, però per ara el líder del PD és el problema.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Albert Rivera
President de Ciutadans

★★★★☆

Segons dades del propi partit, des del 2015 la formació taronja ha tingut 146 casos de transfuguisme: 132 regidors, 7 diputats provincials, 6 d'autonòmics i un conseller comarcal. L'estratègia de creixement ràpid per tot Espanya li està passant factura. **►Pàg. 21**

Enric Martori
Emprenedors

★★★★☆

Oriol Martori

Aquests germans de Terrassa han començat a distribuir 15.000 càpsules de suc de fruita per fer més fàcil l'elaboració de vermuts en bars i cocteleries. Han invertit 100.000 euros en el projecte. **►Pàg. 24**

Marc Márquez
Pilot de MotoGP

★★★★☆

El tricampió de la màxima cilindrada ha donat el cop al GP d'Alemanya i s'ha col·locat líder del Mundial abans del parèntesi estiuenc. El cerveri compta per victòries (vuit) les seves carreres al circuit de Sachsenring. **►Pàg. 40**

Steven Tyler
Músic

★★★★☆

El cantant i la seva llegendària banda, Aerosmith, que estan de gira mundial de comiat, han format part del cartell de luxe de Rock Fest, la gran cita del heavy metal que aquest cap de setmana s'ha celebrat a Santa Coloma de Gramenet. **►Pàg. 48**

Oliver Stone
Cineasta

★★★★☆

Encara que els seus detractors l'acusen de connivència amb el líder del Kremlin, el realitzador nord-americà s'ha marcat un punt amb una sèrie d'entrevistes en profunditat amb Vladimir Putin. Movistar+ les emetrà aviat a Espanya. **►Pàg. 60**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Les bones intencions de Macron

Emmanuel Macron va presentar al Congrés de Versalles (reunió solenne de l'Assemblea Nacional i el Senat) les seves reformes o, millor, les seves transformacions perquè el president sosté que França és un país que no es reforma, sinó que es transforma. La intervenció va estar envoltada de polèmica perquè part de l'oposició (parlamentaris centristes, comunistes i de La França Insubmisa la van boicotejar) veia en les formes una deriva monàrquica i una humiliació del primer ministre, que exposa aquest dimarts a l'Assemblea el seu programa de govern per obtenir la confiança dels diputats. Macron, com abans Hollande i Sarkozy, va poder pronunciar el seu discurs perquè el 2008 aquest últim va reformar la Constitució per acabar amb la incongruència que el president francès podia parlar, per exemple, al Congrés dels EUA, però no a l'Assemblea del seu propi país.

Al marge de l'oportunitat del discurs, la realitat és que a França el poder resideix en la presidència i el primer ministre és mer executor de la política presidencial. Macron va proposar una reforma de les institucions, que està disposat a aprovar en referèndum si l'Assemblea no la porta a terme i inclou la reducció d'un terç del nombre de diputats i senadors (ara sumen gairebé un miler), la introducció en el sistema electoral d'una dosi de proporcionalitat per facilitar la representació dels partits minoritaris, i el final a la

tardor de l'estat d'emergència que dura des dels atemptats del 2015 i que serà substituït per una nova llei antiterrorista.

Com no podia ser menys, una part substancial del discurs va estar dedicada a Europa, amb un entusiasme europeista com no es recordava en aquests temps d'euroescèpticisme. Amb referències als pares fundadors de la UE, Macron va lligar sempre el destí de França al d'Europa: «Europa som nosaltres», va dir — i a l'entesa amb Alemanya, i va anunciar que abans de final d'any se celebraran als països de la UE «convencions democràtiques» perquè els ciutadans aportin idees per al futur comú.

En les seves primeres setmanes a l'Elisi, Macron ha acaparat tot el poder executiu i legislatiu i per això se'l comença a acusar de bonapartisme en la seva forma d'actuar. Però les seves propostes mereixen marge de confiança perquè van en la bona direcció.

El president francès acapara el poder executiu i legislatiu, però les seves propostes mereixen marge de confiança

La destitució de Baiget

Expressar un dubte («probablement no podrem fer el referèndum, i haurem de fer una cosa diferent») li ha suposat el càrrec al ja exconseller d'Empresa i Coneixement, Jordi Baiget. Les seves paraules en una entrevista a *El Punt Avui* van mereixer la reprova de la CUP, imprescindible crosca parlamentària del Govern de Junts pel Sí, de qui Puigdemont sembla haver-se apropiat l'estil de fer política sense agafar presoners. Malgrat que Marta Pascal el va defensar, Bai-

get va ser destituït i rellevat pel conseller de Cultura, Santi Vila, en un doble cop d'efecte del president: al Govern i al seu propi partit, amb la cúpula del qual manté un pols. Baiget, home de Mas, ha posat veu a aquella part del Govern que tem els camins que ha pres el pols amb l'Estat pel referèndum de l'1-0. Hi ha una part del Govern, encapçalada per Puigdemont, disposada a arribar fins al final (sigui el que sigui aquest final), però n'hi ha una altra, de la qual formava part Baiget i on militen altres alts càrrecs, que no

veu tan clar el pols amb la legalitat. A mesura que s'acosta l'1-0 i es van fent passos amb difícil retorn, no ha d'estranyar que s'estengui el nerviosisme, sobretot dins de les files del PDECat. La destitució mostra que no només la dissidència, sinó el simple dubte, no tenen lloc avui al Govern. També mostra que el pes de la CUP va molt més enllà dels seus deu diputats. I és, sobretot, un avís al PDECat i als seus consellers davant el que està per venir. El procés, en aquesta fase, exigeix lleialtats indestructibles.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Donald Trump
President dels EUA
★★★★☆

Va dedicar part del cap de setmana a tuitejar un vídeo manipulats on apareix agredint un home que es cobreix amb el logotip de la cadena CNN. El seu ressentiment, i la forma d'exhibir-lo, pels mitjans que no li són afins degrada l'alt càrrec que ostenta. **► Pàg. 14**

Íñigo M. de Vigo
Portaveu del Govern
★☆☆☆☆

L'Executiu ha ressuscitat el vell cànon digital com a compensació als autors per les còpies privades. L'assumiran els fabricants de tecnologia sense que l'hagin de repercutir en els usuaris. La regulació arriba superada per les noves possibilitats tecnològiques. **► Pàg. 34**

Manuel González
El 'boig del xandall'
★★★★☆

Ha tornat a ser detingut per intentar aquesta vegada matar dues àvies. Va ser condemnat a 169 anys per atacar 16 dones a Catalunya, una de les quals va morir, però va ser excarcerat en virtut de l'aplicació de la doctrina Parot. **► Pàg. 35**

Joachim Löw
Entrenador de la selecció alemanya
★★★☆☆

El futbol torna a parlar alemany després de conquistar els dos últims títols de la temporada en tan sols tres dies, l'Europeu sub-21 i la Copa Confederacions, amb equips en plena renovació i plens de joves talents. **► Pàg. 48**

Hugo Silva
Actor
★★★☆☆

L'interpret madrileny travessa una gran etapa professional. Acaba d'entrenar la comèdia *Despido procedente*, on és un executiu cretí (l'antitesi del seu caràcter), i és un dels protagonistes de la sèrie *El Ministerio del Tiempo*. **► Pàg. 62**

Editorial

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Referèndum sense garanties

El diputat de la CUP Benet Salellas, que dilluns va reclamar amb èxit el cap del conseller Jordi Baiget per haver qüestionat la viabilitat del referèndum unilateral, va definir ahir el text amb el qual es pretén donar-li cobertura jurídica com una llei «de mínims, estrictament formal». No és que no tingui raó el parlamentari cupaire. Però, des d'una òptica estrictament legislativa, la proposició de llei de Junts pel Sí i la CUP no és només una norma democràticament de mínims; és, primordialment, un efímer esgüerro. Efímer perquè, segons el seu propi redactat, la llei quedaria derogada l'endemà de la suposada celebració de l'1-O, per la qual cosa presumeix de regular «un règim jurídic excepcional». I esgüerro perquè, alhora que es defineix com una llei suprema, proclamant que «prevaljerà quicòm que sobre qualsevol altra norma que la contradigui (article 3), plagia matusserament la legislació electoral de l'Estat, fins al punt de declarar-la subsidiària en tots aquells supòsits que no estiguin previstos en l'esborrany encara ocult per al Parlament (disposicions addicional i final primera).

La futura llei constituirà, per si mateixa, una declaració unilateral d'independència, sintetitzada en el seu article segon: «El poble de Catalunya és un subjecte polític sobirà i com a tal exerceix el dret de decidir lliurement i democràticament la seva condició política.» Per fer-ho, en la seva exposició de motius s'empara en diferents mocions aprovades pel Parlament, en les declaracions sobre drets humans de les Nacions Unides que ha ratificat Espanya i en dictàmens de la justícia internacional, prete-

nant que tots ells avalen el dret a l'autodeterminació de Catalunya. Una interpretació voluntarista i il·lusòria que contrasta amb els pronunciaments de l'ONU mateix i de molts representants de les comunitats europea i internacional.

L'objectiu de la Generalitat i del conjunt del moviment independentista amb la presentació d'aquesta norma, primer al Parlament i després en un míting al Teatre Nacional de Catalunya, era demostrar que el referèndum anunciat per a l'1 d'octubre tindrà

La llei que empara l'1-O, «de mínims» segons admet la CUP, no aclareix els dubtes democràtics sobre la cita

L'independentisme fia el seu èxit, més que en l'escrutini, al fet que la resposta legal de l'Estat sigui desproporcionada

les mateixes garanties democràtiques que qualsevol altra convocatòria electoral a l'ús. És votarà «com sempre», segons el mantra d'Oriol Junqueras, després recitat per diversos portaveus de Junts pel Sí. Rotunditat dialèctica que compagina malament amb l'articulat de la proposició sobiranista i amb les imprecises glosses formulades ahir pels seus entusiastes portaveus.

Per començar, el text no només xoca

frontalment amb la Constitució, sinó que també conculca el propi Estatut, ja que pretén regular, amb el suport de poc més de 70 diputats, un marc electoral que estatutàriament requereix el suport de 90 vots al Parlament. Continua sent un misteri com elaborarà la Generalitat un cens del qual legalment no disposa. Com aconseguirà que els ajuntaments cedeixin els seus locals contra el criteri del secretari municipal, dependent de l'Estat. Qui garantirà la neutralitat d'una administració i d'uns mitjans públics de comunicació l'aposta dels quals per la independència és indestructible. De quina manera s'assegurarà la pluralitat d'opcions a la campanya d'un referèndum no reconegut per l'Estat ni per quatre dels sis grups del Parlament, que representen la meitat de l'electorat. Una cosa sí que va quedar clara: es considerarà vàlida la consulta sigui quina sigui la participació, i n'hi haurà prou que el sí guanyi per un sol vot perquè el Parlament declari la independència en un màxim de 48 hores.

LES FORCES independentistes continuen així la seva fugida cap endavant, esquivant els esculls legals, les garanties democràtiques, les seves pròpies divisions internes i la manca de suport electoral mitjançant una nova enganyifa: la convocatòria d'un referèndum simulat, en la confiança que sigui la resposta punitiva de l'Estat –desproporcionada en l'imaginari sobiranista– la que, a l'avortar-ne la celebració per força, li confereixi la legitimitat no obtinguda a les urnes. Un altre desafiament que posposa la resolució d'aquest conflicte, que serà dialogada o no serà.

Noms propis

Kim Jong-un
President de Corea del Nord

La temeritat, o provocació més ben dit, del dirigent asiàtic és il·limitada. La seva perillosíssima carrera armamentista ha escalat un nou esglaó després d'anunciar l'«èxit» en el llançament del seu primer míssil de llarg abast, capaç d'arribar fins a Alaska. **►Pàg. 14**

Christian Kern
Canceller d'Àustria

El Govern del país centreeuropeu envia blindats a la frontera amb Itàlia per frenar l'arribada de refugiats en una mesura molt censurable segons la legislació comunitària. El gest s'excipia pel seu caire electoralista davant els comics de l'octubre que ve. **►Pàg. 17**

Fátima Báñez
Ministra d'Ocupació

L'atur registrat va disminuir al juny en 98.317 persones en relació amb el mes anterior, la qual cosa situa la xifra de desocupats inscrits en 3.362.811, la més baixa en vuit anys. «És moment d'apujar els salaris», va sentenciar la ministra. **►Pàg. 20**

Peter Sagan
Ciclista

El corredor eslovac, actual campió del món, va ser apartat del Tour per haver fet caure d'un cop de colze Mark Cavendish a l'esprint. Una agressió, segons el jurat, fora de lloc i una expulsió de carrera més que justificada. **►Pàg. 40**

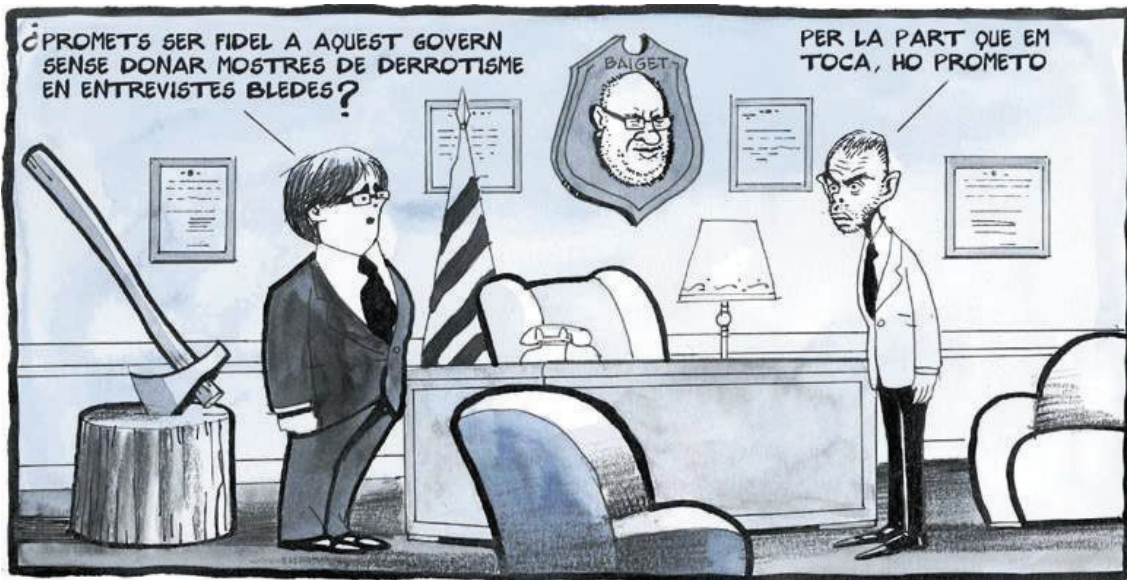
Irene De Mendoza
Dir. artística de Foto Colectania

La fundació ofereix una impactant exposició amb un centenar d'imatges de Weegee, pseudònim d'Arthur H. Felling, el fotoperiodista que va retratar el Nova York més fosc i criminal dels anys 30 i 40 del segle passat. **►Pàg. 44**

Animus iocandi

Ferreres

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

L'anhelada renovació de Messi

Una directiva del FC Barcelona ha donat al seu nou entrenador la millor notícia de l'estiu: l'acord amb Leo Messi per renovar el seu contracte fins al juny del 2021. Ernesto Valverde ja sap, per tant, que es trobarà el pròxim dia 14 amb una estrella, que a més s'acaba de casar, sense cap més preocupació que centrar-se en la nova etapa que s'obre en l'equip sota la direcció de l'exentrenador de l'Athletic. La satisfacció expressada pel president Josep Maria Bartomeu a través de la pàgina web del club és un reflex de la qe sent tota la massa social del Barça per la continuïtat del crac, esperada però que ha necessitat unes negociacions complexes i dilatades. És evident que una notícia com aquesta és un bàlsam en uns temps marcats per a la junta directiva tant per un any de discret balanç esportiu com per una excessiva agitació judicial fora del camp de joc.

Quan finalitzi el seu nou compromís, Leo

Messi haurà complert 34 anys i més de dues dècades a l'entitat -21 anys concretament- des que va firmar el seu famós primer contracte del tovalló. Aquesta continuïtat suposa un cas insòlit en aquests temps d'imparable mercantilització del futbol. La fidelitat de Messi és comparable a la que, per exemple, va mantenir al seu dia Pelé amb el Santos. No se li oculta a ningú que aquest compromís amb el club blaugrana té la contrapartida de pagar el preu que correspon al millor futbolista del món, sense entrar a debatre si ho és

L'estrella és un cas insòlit de fidelitat a un club en una època d'imparable mercantilització del futbol

també de la història. Messi li ha tornat al Barça el seu salari amb vuit Lligues i quatre Champions, per exemple, des que forma part del primer equip.

Que aquesta sigui la vuitena renovació de Messi és també un altre símptoma del paper transcendental que ha assolit a la plantilla des que el 2005 va subscriure el seu primer contracte professional. És indiscutible que la millor època de la història del club blaugrana està marcada pel seu lideratge a l'equip. I en plena maduresa de la seva carrera esportiva, cal esperar que continuï representant aquest paper. Correspon ara a la junta i a la secretaria tècnica, una vegada tancat aquest important capítol de la plantilla, fer nous passos en la idea d'apuntalar el grup que tindrà Valverde a les seves mans. Perquè al club a ningú se li hauria d'escapar que el gran rival, el Reial Madrid, ha estat en l'últim exercici bastants passos al davant.

Corea del Nord i el seu tirà megalòman

Una exhibició de múscul ha sigut la marca amb què la tirania de Corea del Nord s'ha dirigit al món des de la divisió de la península el 1945. Els cops d'efecte de Pyongyang se saldaven amb ajuda econòmica i alimentària de les grans potències, que així frenaven temporalment l'escalada militar i compraven al Kim de torn la pau social en un país pobre i afamat. El primer interessat en aquesta pau social era el veí xinès, temorós d'un flux massiu de nord-coreans en cas d'in-

estabilitat. Amb l'arribada al poder del tercer Kim de la dinastia comunista (2011), el règim ha accelerat la producció d'artefactes de guerra, culminada amb el llançament d'un míssil intercontinental que podria arribar fins a Alaska, és a dir, els Estats Units. L'imprevisible Kim Jong-un té davant un dirigent també imprevisible i escàs a més de ciència política. Donald Trump va respondre al penúltim desafiament nord-coreà enviant a la zona un grup naval de combat. Ara ho ha fet amb maniobres conjuntes amb forces

sud-coreanes. També ha descobert la soledat de la seva posició. Creia que havia trobat suport en Xi Jinping, però és objecte d'una pinça de Pequín i Moscou. La capital xinesa demana la congelació simultània de tota demostració nuclear nord-coreana i dels exercicis dels EUA i el seu aliat sud-coreà. La russa exigeix la desnuclearització de la península, del nord i del sud. Aquestes exigències posen Trump en posició de debilitat mentre continuen els riscos que planteja un tirà megalòman.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Felipe González
Expresident del Govern

★ ★ ★ ★ ★

L'apel·lació de l'exdirigent a l'article 155 de la Constitució, que indica que el Govern podrà «adoptar les mesures necessàries per obligar» una comunitat autònoma al «compliment forçós de les seves obligacions», no és la millor aportació a la greu crisi catalana. **►Pàg. 18**

José Manuel Villegas
Secretari general de Ciutadans

★ ★ ★ ★ ★

La formació taronja ha arribat a un acord amb el Ministeri d'Hisenda per abaixar l'IRPF l'any que ve per un valor pròxim als 2.000 milions d'euros, reducció de la qual s'hauran de beneficiar les famílies més vulnerables i amb menys ingressos. **►Pàg. 24**

José Ignacio Latorre
Catedràtic de Física Quàntica

★ ★ ★ ★ ★

Aquest expert dirigirà una línia d'investigació del prestigiós Barcelona Supercomputing Center per obtenir en un parell d'anys un ordinador quàntic amb tecnologia pròpia que pugui competir amb gegants com Google o IBM. **►Pàg. 30**

Joan Capdevila
Futbolista

★ ★ ★ ★ ★

El defensa ha penjat les botes als 39 anys al Santa Coloma d'Andorra després d'una llarga trajectòria en què ha passat per l'Espanyol, l'Atlètic i el Vila-real, entre altres clubs, i ha sigut campió del món i d'Europa amb Espanya. **►Pàg. 49**

Costa-Gavras
Cineasta

★ ★ ★ ★ ★

L'aclamat realitzador grecofrancès rebrà el Premi Internacional Catalunya per la seva extensa filmografia «i per la seva mirada crítica amb el món i el seu compromís social». Serà el primer director de cine que tindrà el guardó. **►Pàg. 53**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Festes i violència masclista

El masclisme imperant en la societat es fa visible a través de petits gestos quotidians, en la vida de cada dia, a causa de les tràgiques conseqüències de les agressions masclistes, o bé en esdeveniments multitudinaris com, per exemple, les festes de Sant Fermí, que van començar ahir. Aquest és un dels casos més coneguts, però, per desgràcia, no és l'únic. Des dels abusos verbals fins a les violacions, la violència masclista s'intensifica en ambients festius i estiuencs, amb agreujants com el de l'alcohol i una certa permissivitat a vegades impulsada per campanyes publicitàries. A Pamplona es va travessar la línia vermella el 2008, amb la violació i assassinat de la infermera Nagore Lafagge en plenes festes, i l'any passat es van multiplicar per quatre les denúncies presentades, fins a un total de 19. El fet més greu va ser el de la violació d'una noia de 18 anys per part de cinc joves sevillans

que es van batejar a si mateixos amb el significatiu nom de la *manada*.

Des de fa temps, Pamplona i els seus Sanfermines es troben en el punt de mira perquè en el seu moment va córrer la veu que tot s'hi valia en un ambient de festa multitudinària i contínua. Els col·lectius feministes, primer, i més tard les autoritats navarreses han lluitat per denunciar els fets i dignificar la imatge de la ciutat. La tolerància zero amb les agressions masclistes s'ha concretat en el lema *No és no*, en una presen-

L'aglomeració festiva, l'alcohol i el 'tot s'hi val' es converteixen en un inacceptable còctel explosiu contra la dona

cia policial més important, en la facilitat per presentar denúncies i en una política consensuada de conscienciació cívica.

Però el perill està a l'aguait. I no només a Pamplona, sinó a tot arreu on l'aglomeració, l'alcohol i el *tot s'hi val* (tenyit amb l'agressivitat exercida en grup) es converteixen en un còctel explosiu contra la dona. L'últim balanç de l'activitat policial a Barcelona reflecteix que el 2016 van augmentar el 30% les agressions sexuals, especialment a l'estiu. La ubicació d'una parada *antimasclista*, similar a les que hi ha a Pamplona, al Front Marítim, la zona nocturna més freqüentada, ha de servir per agilitzar el protocol d'actuació i evitar tant com sigui possible una plaga que la societat ha d'erradicar. Amb la disfressa de la festa no s'han d'ocultar l'incivisme ni la brutalitat. Han de prevaler, sempre i a qualsevol lloc, la defensa dels drets de la dona i la solidaritat amb les víctimes.

Rajoy, Sánchez i la via política a Catalunya

Dues hores i mitja, ara, davant els 20 minuts de la cita anterior. La comparació de la durada de les dues últimes entrevistes entre Mariano Rajoy i Pedro Sánchez demostra com han canviat les coses en la relació entre els líders dels principals partits espanyols després de la recuperació per part del segon de la secretaria general del PSOE. Rajoy i Sánchez van abordar ahir sobretot el conflicte amb Catalunya i alguns temes internacionals, sense tractar

les qüestions, com l'economia, en què mantenen discrepàncies més importants. Sobre Catalunya hi ha un «acord substancial» per oposar-se al referèndum anunciat pel Govern per a l'1 d'octubre i a qualsevol iniciativa que violi la legalitat. Ara bé, Sánchez va reclamar a Rajoy que obri «vies de diàleg» amb la Generalitat i que adopti actituds actives per desencallar el conflicte, és a dir, la tan demanada solució política que complementi el recurs a la via judicial per abordar l'encaix de Catalunya a Espanya. Encara

que Rajoy no vegi fàcil la celebració en les actuals condicions d'una entrevista amb el president Carles Puigdemont, és possible intentar altres vies d'entesa, com proposa el PSOE, que anuncia «iniciatives legislatives» si no es produeix el diàleg. El que no és just és fer prevaler l'estratègia de la confrontació, com semblen fer el Govern del PP amb el seu immobilisme i el Govern català amb el seu desafiament permanent a la legalitat, com acaba de subratllar de nou el Consell de Garanties Estatutàries.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Recep Tayyip
Erdogan
President
de Turquia

El règim turc ha ofert una nova mostra de la seva clara deriva autoritària al detenir la directora d'Amnistia Internacional al país i un grup d'11 activistes dels drets humans mentre participaven a Istanbul en un taller sobre seguretat informàtica. **►Pàg. 18**

Alfonso
Rodríguez
Dirigent
del PSOE

El secretari de Política Institucional dels socialistes ha assegurat que el seu partit defensa de forma «claríssima» la presència dels seus militants en els homenajes previstos al regidor del PP Miguel Ángel Blanco, assassinat per ETA el 13 de juliol del 1997. **►Pàg. 23**

Josep Lluís
Bonet
President de la
Fira de Barcelona

La institució que dinamitza l'economia catalana va tenir el 2016 el millor resultat de la seva història, amb uns ingressos de 167 milions d'euros, un 9,8% més que el 2014, any firalment comparable, i un 11,4% més que el 2015. **►Pàg. 27**

Meritxell
Ruiz
Consellera
d'Ensenyament

Els resultats d'anglès en les proves de competències bàsiques a Catalunya entre els estudiants de sisè de Primària i quart d'ESO indiquen un destacat augment del coneixement d'aquesta llengua, una dada esperançadora. **►Pàg. 34**

Jordi
Herrueruela
Director
del Cruïlla

El festival que se celebra aquest cap de setmana al Fòrum ha consolidat una fórmula pròpia, destinada a un públic fidel a la seva proposta, amb la seva varietat de sons, noms populars i un ambient que convida a l'harmonia familiar. **►Pàg. 60**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Veneçuela, un pas més cap a l'abisme

Es deu morts en la jornada referendària de diumenge passat a Veneçuela auguren un període fosc en aquell país. Al perill que s'havia anticipat des de feia temps, el de la dictadura chavista, s'hi afegix ara el d'un enfrontament civil que pot trobar en la violència dels presumptament descontrolats un caldo de cultiu òptim per llançar Veneçuela a l'abisme. Nicolás Maduro s'ha declarat guanyador absolut d'una consulta que va convocar astutament per donar-se una Constitució que li permeti mantenir-se en el poder i que l'oposició, que és majoritària a l'Assemblea legalment elegida, qüestiona absolutament. El perill del caos i l'anarquia plana sobre un país dividit amb les seves institucions doblades i enfrontades, i en una situació econòmica catastròfica. Maduro ja ha començat a llançar amenaces que atempten contra els fonaments d'un Estat de dret

que, fins i tot amb enormes esquerdes, regia a Veneçuela. Queden molt lluny els temps del cabdillisme d'Hugo Chávez quan, aprofitant l'alt preu del petroli, en comptes d'invertir-ne els beneficis en estructures socials i en serveis públics, els va dedicar a construir una base social de seguidors incondicionals. El fracàs del chavisme, amb un baix preu del petroli i un govern incompetent, és avui més que notori. Ara existeix el risc que un país amb enormes recursos energètics es converteixi en

La comunitat internacional ha d'exercir tota la pressió possible per evitar que el país se submergeixi en el caos

un Estat pària. La victòria de Maduro en el referèndum per al canvi constitucional és tan imprevisible que molts països del continent americà han anunciat que no la reconeixeran. El mateix que ha fet l'Eurocambra a Europa.

Una vegada arribats a aquest punt, l'oposició ha de deixar de costat les seves diferències i personalismes perquè en aquesta hora tan greu la seva cohesió és summament necessària si es vol evitar el negre escenari que s'acosta. Si fins ara tot intent de negociació entre l'oposició i el chavisme havia fracassat per l'escàs interès del Govern, ara les possibilitats d'un acord són encara més febles. Per això la comunitat internacional i en particular els països veïns han d'exercir tota la pressió possible per evitar que Veneçuela se submergeixi en el caos. I un dels destinataris d'aquesta pressió ha de ser Cuba, que és l'únic baló d'oxigen que li queda a aquell país.

La CUP i la protesta al carrer

Arran, l'organització juvenil afí a la CUP, va assumir l'autoria de l'atac a un Bus Turístic a Barcelona la setmana passada. «No és turismofòbia, és autodefensa contra el barricidi!», va afirmar Arran en un missatge difós per Twitter per justificar que quatre encaputxats ataquessin l'autobús, en punxessin una roda i hi fessin pintades. Ahir, la CUP va protagonitzar una altra acció al carrer: una concentració al davant de la caserna de la Guàrdia Civil a la

Travessera de Gràcia de Barcelona per protestar per la investigació que el cos policial està portant a terme sobre els preparatius del referèndum de l'1-O. La manifestació, a la qual van assistir al voltant d'un centenar de persones, en va tenir una altra de contrària, amb una assistència similar.

Manifestar-se al carrer és un dret sempre que es porti a terme dins dels canals legals establerts per a això, i l'agitació al carrer forma part de l'ADN de la CUP, com els seus portaveus acostumen a afirmar amb orgull.

És, doncs, legítim protestar i criticar el Govern del PP perquè només recorri a la justícia per solucionar un problema polític, però no ho és fustigar un cos policial per fer el treball que li correspon. De la mateixa manera, el fet d'atacar un autobús turístic no té res a veure amb el fet de denunciar els problemes –sens dubte, molt complexos– que genera el turisme a Barcelona. En els incerts temps polítics actuals, tots els actors han de fer un esforç extra de responsabilitat. També la CUP.

Aftersun

Leonard Beard

Noms propis

Anthony Scaramucci
Exportaveu de la Casa Blanca

★★★★★

Quan només feia deu dies que era en el càrrec, Trump ha decidit destituir-lo a instàncies del general Kelly en el primer dia com a cap de gabinet d'aquest últim. Malgrat els continus relleus de col·laboradors, el president assegura que no hi ha caos a la Casa Blanca. **► Pàg. 12**

Adriana Lastra

Vicesecretària general del PSOE

★★★★★

Com a alta representant de la cúpula socialista s'ha encarregat de recordar a Susana Díaz que els textos aprovats en els congressos, com el que aposta pel reconeixement de Catalunya com a nació, no són optatius com sembla creure la presidenta andalusa. **► Pàg. 16**

Gardel i Valentina

Veïns de Sant Andreu

★★★★★

Han resistit les amenaces d'una banda de delinqüents amb qui compartien un edifici buit propietat de la banca. Una història de supervivència urbana. **► Pàg. 22**

Cristiano Ronaldo

Jugador del Reial Madrid

★★★★★

La seva actitud arrogant davant la jutge, a qui va dir que seia al banc dels acusats per ser famós, li va costar una reprimenda de la magistrada, que li va recordar que se'l jutja per presumpte delictes fiscal com a qualsevol ciutadà. **► Pàg. 4 d'Estiu'**

Caeleb Dressel

Nedador

★★★★★

Aquest nord-americà ja s'ha convertit, amb només 20 anys, en l'hereu del mític Michael Phelps. En els últims Mundials de Budapest va aconseguir set medalles d'or, tres de les quals en un marge de només dues hores. **► Pàg. 7 d'Estiu'**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Trump deshonra la presidència

El (pen)últim episodi d'aquesta casa dels embolics en què Donald Trump ha convertit la Casa Blanca és la destitució d'Anthony Scaramucci amb prou feines deu dies després de ser nomenat director de comunicacions del president nord-americà. Scaramucci es va treballar el seu propi destí amb una diatriba d'insults contra l'excav de gabinet Reince Priebus que feia avergonyir, i el seu cap és el preu que s'ha cobrat John Kelly, el nou cap de gabinet del president. Kelly marca ara aparentment el pas a l'Ala Oest. Això tampoc significa res, com bé saben, per esmentar només un parell de noms, Steve Bannon (que sobrieva a costa d'adoptar un perfil molt baix) i Jarod Kushner, el gendre guadinesc en la seva ascendència sobre el president. Perquè, de fet, l'únic que té influència sobre Trump és Trump mateix, desfermat a Twitter, més *outsider* de Washington que mai, desconnectat de la realitat política

que l'envolta i incapaç de dotar amb el més mínim sentit de la dignitat el càrrec que ostenta.

En els pocs mesos que fa que és a la presidència, Trump ha demostrat amb comoditat que és incapaç d'exercir la presidència tant que és incapaç d'exercir la política tant en el fons com en la forma. En el fons, no té la talla intel·lectual ni política necessàries, la qual cosa s'agreuja encara més per la seva incapacitat de teixir complicitats fins i tot en el seu propi partit, com demostra el seu fracàs per enderrocar l'*Obamacare*. Però en les for-

mes Trump també és una deshonra per a la institució que representa i per a tot el país, amb els seus insults a Twitter, les seves crítiques contra els seus propis col·laboradors (l'últim, el fiscal general, Jeff Sessions) i la seva incapacitat per diferenciar entre assumptes privats i públics. Tot plegat, enmig de l'escàndol del *RussiaGate*, que ahir va viure un nou episodi amb una exclusiva de *The Washington Post* que desvela que va ser Trump mateix qui va dictar el comunicat fals sobre la reunió del seu fill amb una advocada russa durant la campanya electoral. A mesura que, gràcies a la feina de la premsa, afloren més detalls, les relacions de Rússia amb el magnat, les seves sortides de to i el caos a la Casa Blanca augmenten, en una mena de vasos comunicants que s'intueixen més causals que casuals. Trump està resultant ser molt pitjor del que s'augurava després de la seva victòria electoral. Cada dia que passa es confirma el desastre que ja és el president.

El magnat demostra cada cop més la seva incapacitat per assumir el repte de liderar la política dels Estats Units

La revisió del finançament autonòmic

Espanya té pendent la revisió del sistema de finançament de les comunitats autònomes. L'actual mètode fa anys que està caducat i acumula molts vicis. Alguns derivats de la manera com es va construir el mapa de competències entre les diferents administracions, altres de la manera com es van pactar les successives actualitzacions partint de les majories al Congrés sense tenir en compte l'equilibri territorial i, finalment, els que van aflorar durant la crisi

del deute públic en els quals el repartiment del sostre de déficit va evidenciar la indefensió dels governs autonòmics davant del totpoderós Ministeri d'Hisenda. L'experiència acumulada ha de servir, doncs, per afrontar la pròxima reforma que possiblement no es podrà encarar induint més recursos en el sistema sinó repartint-los d'una altra manera.

L'informe que la comissió d'experts ha entregat a la vicepresidenta Soraya Sáenz de Santamaría sembla un bon punt de par-

tida per a la negociació de la tardor vinent. Especialment interessants són les aportacions que proposen un funcionament «més federal» del Consell de Política Fiscal i Financera reequilibrant el poder del ministeri, la salvaguarda d'un cert principi d'ordinalitat en els recursos finalment disponibles i la inclusió de les comunitats forals en els mecanismes de solidaritat. És un camí interessant que s'hauria de deslligar de la solució d'altres problemes d'indole política.

Aftersun

Leonard Beard

Noms propis

Enrique Sardà
Diplomàtic

★★★★☆

Una impròpia ficada de peus a la galleda li ha costat el lloc de cònsol d'Espanya a Wahington. Amb motiu de la visita dels Reis i de la presidenta andalusa, Susana Díaz, es va mofar d'aquesta última i del seu accent en un comentari que va fer públic a Facebook. **► Pàg. 15**

Álvaro Nadal
Ministre d'Enginyeria

★★★★☆

Ha anunciat el tancament definitiu de la nuclear de Garoña, que feia cinc anys que no funcionava. El Govern, no obstant, ha pres aquesta decisió contra la seva voluntat i per la pressió política i de les empreses que gestionaven la planta. L'aposta atòmica es manté ferma. **► Pàg. 22**

Josep Maria Tost
Dir. de l'Agència de Residus

★★★★☆

Els mals resultats de la política de recollida selectiva de residus han portat la Generalitat a preparar una nova llei que penalitzarà econòmicament, i de manera individual, les llars que no reciclen o que ho fan malament. **► Pàg. 23**

Mireia Boya
Diputada de la CUP

★★★★☆

La representant cupaire titlla de «simbòliques» les accions d'Arran contra el model turístic de Barcelona. Les relacions de Junts pel Sí, que les ha denunciat, i l'organització anticapitalista cada cop són més distants. **► Pàg. 5 d'Estiu'**

Sílvia Pérez Cruz
Cantant

★★★★☆

L'artista va emocionar en el retorn a casa seva, a Palafrugell, amb el variat repertori del disc *Vestida de nit*. La seva actuació al festival de Cap Roig va seduir els espectadors, rendits davant la varietat i intimisme dels temes. **► Pàg. 16 d'Estiu'**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Neymar se'n va del Barça

Després de diversos dies, massa, de silenci, Neymar va comunicar ahir oficialment al Barça la seva intenció d'abandonar el club per recalcar al París Saint-Germain (PSG), el club que gràcies al xec sense fons dels petrodòlars és capaç de pagar els 222 milions d'euros en què està xifrada la clàusula de rescissió de l'estrella brasilera. Acaben així els quatre anys de Neymar al Barça, en els quals ha deixat l'empremta de ser un de millors jugadors del món, inigualable en el regat, però encara a l'ombra de l'indiscutible i indiscutit Messi.

Potser aquest és el motiu esportiu pel qual Neymar ha decidit fer el salt al PSG, ser l'única estrella d'un bon equip que aspira a fer el salt de qualitat que encara li falta malgrat tots els milions invertits pel seu milionari xec. Però les causes esportives del traspass queden eclipsades per les xifres marejadores que implica i les formes mercantils i

irrespectuoses amb el club, els seus companys i els aficionats amb què han actuat Neymar i el seu pare, el gran artífex a l'ombra del canvi d'equip. La guinda són aquests 26 milions d'euros que Neymar pare pretén cobrar per la renovació del seu fill després que hagi decidit trencar aquest mateix contracte.

Per al Barça, la sortida de Neymar és un cop però no hauria de ser un trauma, sinó una possibilitat per demostrar amb fets l'afirmació que ningú està per sobre del

La confirmació de la sortida del brasiler obliga el club a dissenyar una nova etapa amb una gran injecció econòmica

club. Per a la directiva és una prova de foc. La junta que ara dirigeix Josep Maria Bartomeu és hereva de la que, encapçalada per Sandro Rosell, va fitxar Neymar en una operació encara judicialitzada i en la qual el Barça va admetre haver comès irregularitats. En aquests dies de culebró, la falta d'informació i la pessimista comunicació han fet que es donés la impressió que la directiva, i amb aquesta el club, anaven a remolc del que Neymar pare i fill decidissin. Ara, després d'haver patit la bomba del mercat, l'equip directiu del Barça té a les seves mans una quantitat molt important de diners per renovar l'equip. Toca, doncs, prendre decisions esportives transcendents. L'era del trident, que de més a menys ha donat al club tres copes, dues lligues i una Champions, s'ha acabat. Toca saber invertir i escollir bé al mercat els protagonistes que hi haurà al costat de Messi i companyia en aquesta nova etapa, ja sense Neymar.

Morir amb dignitat

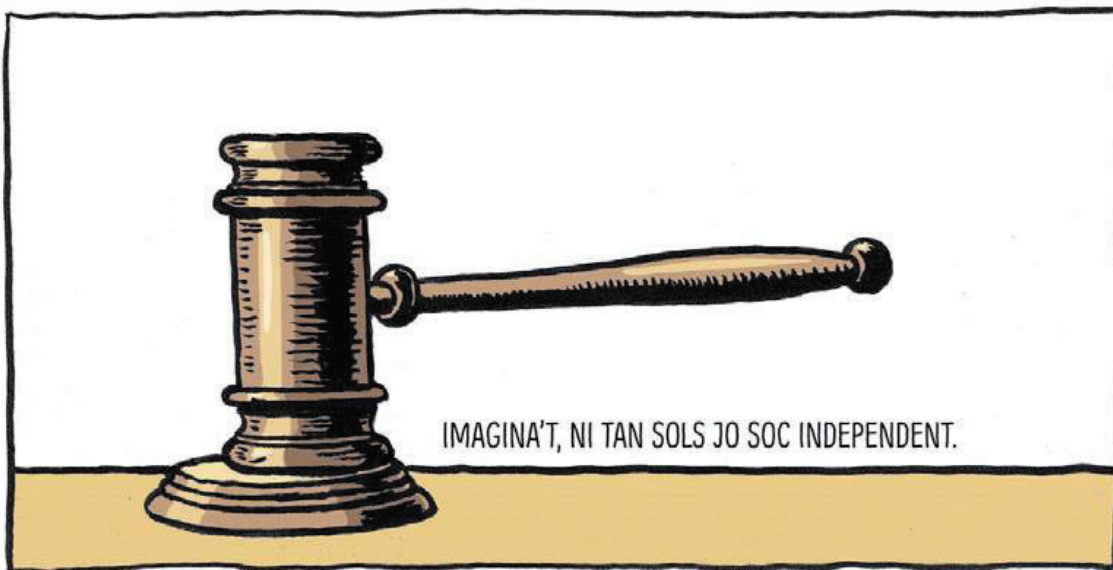
La mort de Luís de Marcos, el malalt d'esclerosi múltiple que va lluitar intrèpidament perquè es legalitzés l'eutanàsia a Espanya i que va defensar el seu dret a morir dignament, torna a posar sobre la taula un assumpte espinós i de gran profunditat moral que ja es va discutir, a través de la iniciativa fallida de Podem, i que ha tornat a ser notícia amb l'aprovació, per àmplia majoria, d'una proposta del Parlament de Catalunya per elevar al Congrés la despena-

lització de l'eutanàsia i del suïcidi assistit. Certament existeix la llei d'autonomia del pacient i, en determinades comunitats, el testament vital permet l'atenuació de l'obstinació terapèutica en pacients terminals, més enllà de les cures palliatives i de la sedació, però l'assumpció responsable i conscient d'una actitud proactiva per acabar amb la vida és una assignatura pendent que ha de ser assumida per l'Administració. En una societat moderna, és un símptoma de civilització i respecte envers l'ésser

humà que, a més a més, a Espanya compta amb un ampli suport popular segons les enquestes. Etimològicament, eutanàsia significa «bona mort». Regulada de manera adequada i amb totes les prevencions legals possibles, ens parla de l'afecció a la vida plena, de la dignitat amb què s'hauria d'encarar un trànsit final per a totes aquelles persones que simplement, i en condicions doloroses i irreversibles, només volen acabar amb un patiment inútil.

Aftersun

Leonard Beard

Noms propis

Nicolás Maduro
President de Venezuela

★★★★☆

L'empresa de recompte de vots a Venezuela ha denunciat una «manipulació» de la dada de participació en les eleccions a l'Assemblea Nacional Constituent. Haurien votat al voltant d'un milió d'electors menys dels que van ser anunciats per les autoritats. **► Pàg. 10**

Juan Carlos Izpisua
Investigador científic

★★★★☆

Forma part de l'equip internacional de científics que ha aconseguit per primera vegada, mitjançant la tècnica de manipulació del genoma humà, corregir a la fase de formació embrionària la mutació del gen que causa una greu malaltia genètica hereditària. **► Pàg. 22**

Diego Borrego
Regidor de Figueras

★★★★☆

Els Mossos l'han detingut després de trobar al seu ordinador material comprometedor. El polític, a qui el PP va expulsar del partit, està investigat per gravar amb el mòbil un usuari del lavabo de l'estació de l'AVE a Girona. **► Pàg. 25**

Usain Bolt
Atleta

★★★★☆

El llamp jamaicà és el centre d'atenció dels Mundials que comencen demà a Londres i que seran la seva última gran competició. Deixarà per a la història unes plusmarques estratosfèriques en 100 i 200 metres llisos. **► Pàg. 8 d'Estiu'**

Pablo Berger
Cineasta

★★★★☆

L'autor de *Blancaneu* presenta ara *Abracadabra*, una sorprenent comèdia en la qual retrata una Espanya hortera i masclista, i en la qual es passa del riure al drama amb tocs de gènere negre, fantàstic i de terror. **► Pàg. 12 d'Estiu'**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Un altre estiu de caos a l'aeroport

Ja s'ha convertit en un nefast costum que els estius estiguin plens d'incidències a l'aeroport del Prat. Aquest any els protagonistes són els treballadors de l'empresa Eulen, la companyia que presta el servei de seguretat a l'aeròdrom barceloní. Els treballadors denuncien les condicions en què realitzen la seva feina i, exercint el seu ple dret a la vaga, utilitzen aquesta eina per millorar les seves posicions en la taula de negociació. El dret a la vaga no és objecte de discussió.

Però tampoc ho és el dret dels ciutadans a viatjar amb garanties. O a agafar l'avió del qual han comprat el bitllet i no veure amb impotència com s'enlaira mentre segueixen atrapats en una cua sense fi. Quan els conflictes laborals afecten empreses que ofereixen serveis essencials, totes les parts implicades han de calibrar amb molta cura quines són les conse-

qüències de les decisions que van prenent. L'acumulació de conflictes que només se solucionen després de llargues i doloroses vagues fa que s'estengui entre la ciutadania la sensació que les incomoditats i els perjudicis que pateixen els usuaris són utilitzats com a moneda de canvi a la taula de negociació. En el cas de la vaga dels empleats d'Eulen, les cues de fins i tot hores que s'han vist aquests dies de vaga de zel són la principal arma dels treballadors contra l'empresa i, al mateix

La vaga dels treballadors de seguretat del Prat converteix en ostatges milers de passatgers a l'aeròdrom

temps, una font d'animadversió entre l'opinió pública contra els vaguistes.

Milers de persones ja s'han vist afectades pel conflicte dels treballadors d'Eulen sense que ni tan sols hagi començat formalment la vaga. Les aturades reals (parcials) comencen avui, i a partir del 14 d'agost, si no hi ha acord, seran indefinides. Cal instar amb tot l'èmfasi possible les parts perquè arribin a un acord. Els milers de persones -turistes i no- que passen per l'aeroport del Prat no es mereixen veure's atrapats en aquest conflicte laboral. En aquest sentit, va pel bon camí la decisió d'Aena d'obrir dos processos sancionadors a Eulen pel que ha succeït en les últimes setmanes, durant la vaga de zel. La multa podria arribar als 300.000 euros. Perquè, al capdavant, un fet resulta incontestable a ulls dels ciutadans: sigui pel motiu que sigui, el servei no està sent l'exigible per a un aeroport de primer nivell.

Usuaris alliberats del 'roaming'

L'eliminació dels sobrecostos en l'ús de la telefonia mòbil durant els períodes d'itinerància ha sigut una de les decisions més populars que ha pres fins ara la Comissió Europea. Després del primer mes de vigència, es confirma l'absurditat de l'anterior regulació i l'encert de la mesura: durant el mes de juliol, l'ús de telèfons mòbils per part de no residents ha augmentat al voltant del 300% a Espanya, segons les primeres estimacions de les operadores. Aques-

ta dada corrobora també el temor expressat pel sector en el sentit que es dispararia el consum, fet que els obliga a executar noves inversions en la xarxa i a modificar les seves polítiques tarifàries. Encara que el trànsit entre operadores quedi compensat per l'intercanvi d'usuaris, el cert és que el final de la restricció dispara el consum global.

Aquest increment en l'ús dels mòbils, especialment del trànsit de dades, està també en la base d'una conseqüència inesperada de la mesura adoptada per la UE: l'abaratiment del roaming fa més difícil desconnectar durant les vacances. L'alt preu de l'ús de les dades actuava curiosament com un element dissuasori per deixar de banda els serveis de missatgeria o de correu electrònic i la interacció en les xarxes socials. De manera que la convivència s'ha fet una mica més complexa. Un fenomen que ens posa cara a cara amb el fons del problema: el més efectiu davant de qualsevol nova tecnologia o tendència és l'autocontrol dels mateixos usuaris.

Aftersun

Leonard Beard

Noms propis

Manuel Valls
Ex primer ministre francès

★ ★ ★ ★ ★

En la seva etapa de govern, i sota l'amenaça permanent del terrorisme gihadista, va impulsar un ambiciós pla de prevenció i reinserció de sospitosos. Va anunciar la creació de 13 centres de desradicalització i en realitat només un va veure la llum i per poc temps. **► Pàg. 12**

Isidre Fainé
President de Gas Natural

★ ★ ★ ★ ★

La companyia gasista ha tancat la venda del 20% del seu negoci de distribució a Espanya a un consorci encapçalat per Allianz Capital Partners i un fons canadenc per 1.500 milions d'euros en efectiu. La firma reté les operacions de control i de gestió. **► Pàg. 19**

Jaume Collboni
Alcalde accidental de Barcelona

★ ★ ★ ★ ★

Aquest mes s'iniciaran les obres per rehabilitar el patrimoni del parc Güell a què l'ajuntament de la ciutat destinarà 5,7 milions d'euros, quantitat que sortirà dels beneficis que s'obtenen de les entrades al recinte. **► Pàg. 5 d'Estiu'**

Emmanuel Macron
President de França

★ ★ ★ ★ ★

El dirigent francès ha celebrat el fitxatge de Neymar pel PSG al considerar-lo un reflex de l'atractiu del seu país i oblidant un petit però fonamental detall: els petrodòlars del xeic que presideix el club parisenc. **► Pàg. 8 d'Estiu'**

Charlize Theron
Actriu

★ ★ ★ ★ ★

Espectacular protagonista d'*Atòmica*, la segona pel·lícula de David Leitch que combina l'espionatge amb l'acció més trepidant. La noia de la pell encarna una agent britànica a qui li encarreguen una arriescada missió. **► Pàg. 14 d'Estiu'**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

El CIS reforça Pedro Sánchez

El baròmetre del juliol del 2017 és, sens dubte, la millor notícia que ha rebut el PSOE en molt de temps. L'enquesta –la primera que porta a terme el CIS des de la victòria de Sánchez davant de Susana Díaz en les eleccions primàries socialistes– col·loca el PSOE a menys de quatre punts del Partit Popular en estimació de vot (28,8% davant de 24,9%). Respecte al baròmetre de l'abril, el mes en què es va fer l'anterior estudi del CIS, els socialistes retallen als populars cinc punts de diferència. És una remuntada espectacular en termes demoscòpics i que s'ha d'atribuir sobretot a la injecció d'entusiasme que ha suposat el retorn de Sánchez a la secretaria general socialista. De fet, per acabar d'arrodonir les bones notícies per al PSOE, els socialistes també augmenten l'avantatge sobre Podem, que creix una mica respecte a l'anterior baròmetre. Però l'augment és molt lleu, fet

que porta a concloure que l'operació mediàtica que va suposar la moció de censura contra Mariano Rajoy no s'ha traduït en una millora de les expectatives del partit morat.

En l'altra cara de la moneda, el CIS suposa un cop per al partit del Govern. Crida l'atenció que tant Mariano Rajoy com Pablo Iglesias tenen uns índexs de valoració molt baixos (un 2,79 el popular, un 2,95 el líder de Podem). Sense vorejar l'aprovat, Pedro Sánchez arriba al 3,73, pel 3,58 d'Albert

El baròmetre de juliol mostra l'erosió que pateixen el Govern i el PP arran dels casos de corrupció

Rivera. Dades, doncs, que donen la raó a Sánchez en el seu gir a l'esquerra, que s'ha plasmat amb una posició més bel·ligerant amb el PP al Congrés. L'enquesta també suposa un toc d'atenció per al PP. Efectuat abans que Rajoy comparegués com a testimoni en el judici de la trama Gürtel però després que Luis Bárcenas comparegués al Congrés, el baròmetre del CIS mostra el desgast del Govern en un moment en què l'Executiu treu pit per les dades econòmiques que mostren un robust creixement i un descens de l'atur (si bé aparellat amb un augment de la precarietat laboral). Amb l'economia en millor estat de salut que temps enrere, el descens del Partit Popular es pot atribuir a l'erosió que els continus casos de corrupció suposen per al partit del Govern. Al baixar també Ciutadans, el sondeig mostra un reforçament de les forces d'esquerra. Això sí, per a satisfacció del PSOE, el sorpasso sembla allunyar-se.

Veneçuela fa un pas més cap a l'abisme

Es 545 diputats electes de l'Assemblea Nacional Constituent (ANC) que ha de redactar la nova Constitució veneçolana es van reunir ahir per primera vegada a Caracas enmig d'una demostració de força del chavisme. La primera sessió va servir per elegir el president d'un cos constituent elegit en un procés electoral més que irregular, amb el rebuig de gran part de la comunitat internacional i amb la clara animadversió de l'oposició, que té els princi-

pals líders a la presó. Un escenari que fa impossible sostenir que el procés constituent veneçolà sigui democràtic. La dualitat de poder –amb el Parlament dominat pels antichavistes arrogant-se l'autèntica representativitat i el poder judicial en contra de l'ANC– no fa més que aprofundir la perillosa polarització que viu la societat veneçolana, amb la violència a l'alça als carrers. Símbol que la situació és insostenible és el fet que en un mateix edifici conviuen l'ANC i l'Assemblea Nacional dominada per les

forces de l'oposició. Té raó la diplomàcia del Vaticà quan, prenent posició en un conflicte en el qual fins ara tractava de ser un mediador neutral, afirmava ahir que l'ANC no contribuïa gens a la reconciliació, sinó més aviat el contrari: a augmentar la tensió, com es va poder comprovar ahir. No hi ha sortida a Veneçuela que no passi per reprendre el diàleg entre els chavistes i l'oposició. Qualsevol altra mesura només acosta el país a l'abisme.

Aftersun

Leonard Beard

Noms propis

Benet Salellas
Diputat de la CUP

★★★★☆

El parlamentari cupaire considera que s'hauria de «començar a entrar en una lògica de més confrontació amb les institucions de l'Estat» per respondre als interrogatoris de la Guàrdia Civil a funcionaris i altres càrrecs i als recursos del TC. O sigui, més llenya al foc. **► Pàg. 17**

Lluís Franco
President del CTECS

★★★☆☆

L'organisme que presideix ha donat a conèixer un informe que revela una situació preocupant: el 93% de la població catalana viu en municipis on els preus dels lloguers nous han augmentat per sobre de la renda mitjana de les famílies. **► Pàg. 19**

Lluïsa G.-Esteve
Psiquiatra

★★★☆☆

És responsable del pla psiquiàtric del Clínic per atendre les seqüeles psíquiques que acompanyen una agressió sexual. Aquesta mena d'atacs, a dones sobretot, ha augmentat el 62% en deu anys a l'àrea de Barcelona. **► Pàg. 22**

Marcus Hutchins
Expert en ciberseguretat

★★★★☆

D'heroi a malvat. Fa poc es va convertir en un ciberheroi a l'aturar el WannaCry, un virus informàtic que va infectar ordinadors de mig món. Ara ha sigut acusat de crear i difondre un programa per infiltrar-se en bancs. **► Pàg. 24**

India Martínez
Cantant

★★★★☆

Després de les seves celebrades actuacions al Palau i a Pedralbes, la intèrpret cordovesa ha tornat a triomfar aquesta cop a Cap Roig amb un repertori on es barregen la cançó aflamencada i el pop ple de sensualitat. **► Pàg. 16 d'Estiu**

Editorial

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

El dilema turístic de BCN

Es grans reptes socials no es poden abordar de manera simplista. Ni en un tuit, ni en una portada de diari, ni en un eslògan electoral, ni en una rèplica de dos minuts al ple municipal. Barcelona viu al caire del col·lapse turístic. Un fenomen que les últimes dècades s'ha viscut com un gran èxit ara és el principal problema de la ciutat per al 18% dels ciutadans enquestats. El volum de visitants anuals, la seva concentració en determinats barris i l'aparició de noves formes d'allotjament, com els pisos turístics, han contribuït de manera decisiva a incrementar els focus d'una tensió que fins ara és majoritàriament latent malgrat que alguns episodis tan limitats com execrables hagin portat l'assumpte al primer pla del debat polític. Aquest dilluns, l'ajuntament de Barcelona ha convocat una reunió extraordinària per abordar de manera urgent aquest assumpte en plenes vacances. ¿Què s'ha de debatre? Doncs moltes coses que fa temps que s'estan gestant i que s'haurien d'abordar al marge de la condemna inexcusable de les accions dels col·lectius d'Arran, de les pintades en algunes zones turístiques i del regat curt sobre un presumpte clima de violència irrespirable a Catalunya.

EL 'BOOM' TURÍSTIC de Barcelona és el resultat d'un model de ciutat que té els seus orígens immediats en els Jocs Olímpics celebrats ara fa 25 anys: la recuperació de les platges de la ciutat i de les singulars façanes modernistes de l'Eixample, la construcció d'una moderna i competitiva xarxa d'hotels i la difusió de la marca

Barcelona van posar les bases per atraure turistes. Unes bases posteriorment completades pels anys dedicats al modernisme i a Gaudí, el Fòrum, l'atracció de congressos internacionals com el Mobile, el desplegament de la terminal de creuers o la conversió de l'aeroport del Prat en el principal hub low cost del sud d'Europa. Administracions de tot signe, empresaris i treballadors van col·laborar a favor d'impulsar aquest pol de creació de riquesa que ara podria arribar a morir d'èxit si en comptes d'abordar

El 'boom' turístic respon al model de ciutat posat en marxa fa 25 anys amb els Jocs Olímpics

La CUP i els seus socis han d'abandonar la connivència amb els violents d'Arran que van atacar el bus turístic

els reptes que planteja es deixa el malestar únicament en mans dels antisistema i dels violents. Això és el que s'ha d'evitar.

Barcelona té actualment els problemes que tenen les grans capitals turístiques mundials: allotjaments que queden fora de control de les administracions al moure's en els espais desregulats de les xarxes socials i el comerç electrònic; problemes de saturació al voltant de les grans icones visi-

tades per milions de persones; precarietat de l'ocupació vinculada al turisme per la competència ferotge a nivell global; proliferació del turisme low cost que fa vida al carrer i amenaça la convivència i la falta d'un pla estratègic per abordar els reptes d'una activitat que és crucial per assegurar l'ocupació a la ciutat.

AQUESTA REUNIÓ excepcional del consistori barceloní hauria de servir perquè els grups municipals es posin mans a l'obra en l'assumpció d'uns deures que ja estaven pendents abans que el focus mediàtic se centrés a Barcelona. La primera conseqüència d'aquesta reunió hauria de ser una condemna tan ferma com unànime dels actes violents que s'han viscut al bus turístic o en alguns serveis de bicicletes. La CUP ha de rectificar la connivència que ha expressat en relació amb Arran. De la mateixa manera, els grups que formen majoria ambells en altres administracions haurien de ser més clars en la condemna d'aquesta ambigüitat. I l'equip de govern mateix de Barcelona hauria de revisar el seu discurs sobre el turisme que, encara que no té res a veure amb aquests brots violents, en alguns casos ha sigut excessivament bel·ligerant amb els visitants. Aquest assumpte no es resol ni amb el negacionisme d'aquells que no volen reconèixer que la tensió existeix, ni amb l'alarmisme d'aquells que prefereixen alimentar els seus discursos amb aquest problema abans que posar les bases per solucionar-lo. El problema existeix, no va començar ahir i pot anar a més. Però la solució no és la violència ni la demagogia. És la feina constant i silent.

Aftersun

Leonard Beard

Noms propis

Steven Bannon

Assessor polític de la Casa Blanca

El representant de la dreia radical de l'Administració Trump ha sobreviscut a les últimes intrigues palatines i manté el càrrec de primer assessor del president, encara que les seves estratègies polítiques provoquen un creixent retrocés dels drets civils als EUA. **►Pàg. 14**

Delcy Rodríguez

Presidenta de l'ANC

L'exministra veneçolana presidirà l'Assemblea Constituent amb què el règim chavista pretén transformar l'Estat i l'ordre jurídic del país. Només arribar al càrrec ha avisat l'oposició: «Si no agafa el camí democràtic, s'imposarà la justícia». **►Pàg. 16**

Daniel Mòdol

Pres. gestora del Parc del Tibidabo

Coincidint amb l'estrena de la seva primera atracció virtual, el *Virtual Express*, el parc d'atraccions ha donat a conèixer les seves xifres: del gener al juliol va rebre 376.961 visitants, el 8% més que el mateix període del 2016. **►Pàg. 6 d'Estiu'**

Justin Gatlin

Atleta

El veterà atleta nord-americà va donar la gran sorpresa al vèncer Usain Bolt a la final dels 100 metres llisos i emportar-se l'or dels Mundials. Gatlin, de 35 anys, ha retornat al cim després d'una sanció per dopatge. **►Pàg. 10 d'Estiu'**

'Robe' Iniesta

Líder d'Extremadura

Mentre el mític grup extremeny de rock continua en repòs, el seu cantant i guitarrista s'ha llançat en solitari a la carretera amb dos discos a la maleta. Aquesta nit actua al Festival Internacional de Cambrils **►Pàg. 20 d'Estiu'**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Gestació subrogada: un dilema ètic

La legislació espanyola és contundent en relació amb la gestació subrogada. La llei 14/2006 de tècniques de reproducció assistida deixa clar que «serà nul de ple dret el contracte pel qual es convingui la gestació, amb preu o sense, a càrrec d'una dona que renuncia a la filiació materna». El Codi Civil també és contundent, ja que descriu que les persones no poden ser objecte de comerç o transacció contractual. No obstant, el cert és que cada vegada hi ha més persones que recorren a aquesta polèmica actuació per ser pares o mares. Es dirigeixen a organitzacions que operen en països on la gestació subrogada és permesa i, després del pagament de quantioses sumes de diners, obtenen un fill que ha sigut gestat per una dona que es compromet, mitjançant contracte, a portar a terme la gestació i a renunciar al nadó.

Fins i tot malgrat els impediments als consolatons s'inscriuen els nounats, una instrucció notarial va obrir la porta de la inscripció el

2010, sempre que el registre es doni en aquells països on aquest tipus de gestació sigui legal i amb un beneplàcit judicial. Aquesta situació s'ha anat normalitzant fins al punt que diverses sentències del Suprem i una decisió de la Generalitat el gener d'aquest any han permès als pares per subrogació disfrutar dels mateixos permisos i prestacions de la Seguretat Social que tenen els pares biològics, per adopció o acolliment.

Es posa al damunt de la taula un assumpte d'una gran controvèrsia moral. Organitzacions com a Stop Surrogay Now o No Somos

Sentències del Suprem i la Generalitat ja han igualat permisos i prestacions entre tots els casos de paternitat

Vasijas han criticat amb duresa una pràctica que implica inevitablement un comerç –més o menys explícit– i que conté la renúncia a un dret fonamental a canvi de diners i amb un control i unes prestacions que voregen sovint la indignitat. ¿Què passa si el fill neix amb deficiències o si no respon a les expectatives del contractant? ¿La mare, en el curs de la gestació, pot exercir el seu dret a avortar fins i tot sabent que infringeix el contracte que la té lligada? ¿Deixa de ser propietària del seu cos? La maternitat subrogada és, en principi, un atemptat a la llibertat de la dona que s'hi presta no per criteris solidaris sinó per una qüestió econòmica.

A Espanya, es comencen a alçar veus, com la de Ciutadans, per a la legalització. En el cas que així sigui, s'haurien d'aplicar mecanismes com els prescrits pel famós Informe Belmont del 1979 sobre bioètica. Per sobre de tot, evitar el dany als més febles, avaluar el benefici social i preservar l'autonomia personal i els valors morals.

L'exemple del 'Chape'

Aquesta nit el trofeu Joan Gamper serà alguna cosa més que la presentació oficial a l'afició del nou projecte d'Ernesto Valverde. El partit contra el Chapecoense arriba carregat d'una profunda càrrega d'emotivitat i constitueix un homenatge a un equip que va ser castigat per la tragèdia aèria més devastadora de la història del futbol. La matinal del 28 de novembre del 2016, el vol de l'expedició brasilera que anava a disputar l'anada de la final de Copa Sud-americana es

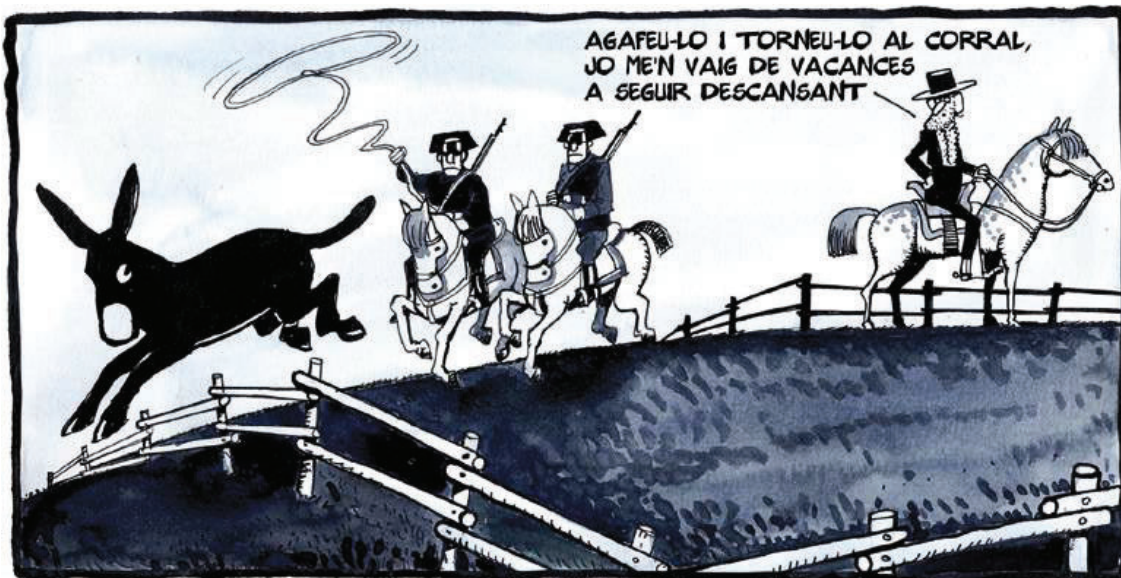
va estavellar a prop de Medellín. Excés de pes i falta de combustible. Hi va haver 72 morts, la majoria dels jugadors, tècnics, directius i periodistes que els acompanyaven en el que havia de ser la gran fita per al modest equip brasiler.

Després de superar la commoció inicial i de rebre in comptables mostres de solidaritat (entre aquestes la invitació al torneig barcelonista), el club ha obrat el prodigi de conformar en un temps rècord un nou grup competitiu. «El club es va negar a morir», diu

el seu director esportiu. El *Chape* no va caure en la temptació. Va defugir convertir-se en una passarella circense (Ronaldinho, Guðjónsson o Riquelme es van oferir a jugar amb l'equip) i va aplicar la fórmula humil que li havia permès arribar a la seva primera final continental. Tot ho han fet racionalment, demostrant que a la perifèria de la bombolla milionària del futbol hi ha projectes tenaços i callats que saben guardar dignament la seva identitat. Aquests valors són els que s'homenatgen aquesta nit al Camp Nou.

Animus iocandi

Ferrerres

Noms propis

Jean-C. Cambadélis
Exsecretari general del PSF

★★★★

La seva dimissió després de l'últim revés electoral va certificar que el partit socialista francès, que va dominar l'Elisi i l'Assemblea Nacional l'últim quinquenni, es troba ara contra les cordes, amb molt mala imatge popular i al caire de l'abisme econòmic. ►Pàg. 11

Joan Ribet
Exregidor de la CUP a Premià

★★★★

Ha sigut denunciat per l'alcalde de la població del Maresme de posar de lloguer el seu apartament per a turistes a preus que arriben als 750 euros a la setmana. Si es confirmés, seriem al davant un cas d'incoherència política. ►Pàg. 16

Jordi Martí
President d'Asebio

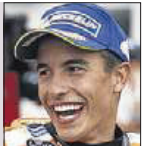
★★★★

Catalunya es consolida com a principal pol de la indústria biotecnològica a Espanya, amb el 17,3% de totes les companyies relacionades amb aquest ram, segons l'informe de la patronal. Barcelona albergarà el mes que ve una cimera d'inversors d'aquest sector. ►Pàg. 18

Marc Márquez
Corredor de Moto GP

★★★★

El noi de Cervera va ser el més espavilat al circuit de Brno i va canviar abans que ningú els pneumàtics de pluja inicials, que li va permetre obtenir prou avantatge per guanyar la carrera i mantenir-se al capdavant del Mundial. ►Pàg. 8 d'Estiu'

Elizabeth Moss
Actriu

★★★★

Protagonitzava *The handmaid's tale* (El conte de la criada), guardonada com la millor sèrie televisiva de l'any i on es narra la història d'unes quantes dones que han quedat fèrtils als Estats Units i que són fecundades per força. ►Pàg. 19 d'Estiu'

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Separar els Mossos de la política

Una polèmica suscitada per la publicació a EL PERIÓDICO de l'alerta de la CIA als Mossos, el maig passat, sobre el risc cert d'un atemptat de caire gihadista a la Rambla barcelonina no pot ni ha d'entelar els elogis generalitzats que la policia autonòmica s'ha guanyat per la seva reacció després d'aquella brutal urpada, tant en la neutralització de la cèl·lula terrorista com en la transparència informativa immediatament posterior. Però amb la mateixa claredat i contundència el diari pot i ha d'afirmar que, contràriament al que sostenen interessadament alguns sectors, en cap moment subjau sota aquesta revelació periòdica un intent d'establir una relació de causa-efecte entre l'avís procedent dels Estats Units i una hipotètica evitació de l'atemptat. Ningú pot afirmar que això hauria sigut així, perquè la seguretat absoluta no existeix ni aquí ni enlloc.

Les sinceres i merescudes mostres de suport que han rebut els Mossos per part de la població després del 17-A no poden ocultar que aquest cos està sent objecte d'interessats càlculs de cara al referèndum independentista previst per a l'1-O. I davant d'aquest intent de mistificació hem de ser contundents: ni la política ha de condicionar el treball professional dels Mossos ni els polítics han d'escudar-se en la policia autonòmica per dissimular les seves carències o errors. La roda de premsa que van oferir ahir el conseller d'Interior, Joaquim Forn, i

el major dels Mossos, Josep Lluís Trapero, va ser un exercici d'esforços mal dirigits, i en lloc de les seves invectives contra EL PERIÓDICO haurien d'haver abundat en les gestions realitzades després de l'avís procedent dels EUA i per què fins ara ho havien negat. Avui, tot i aquestes turbulències originades per la proximitat de l'1-O –més ben dit, degut a la proximitat d'aquesta data–, hem de recordar quina és la funció bàsica del periodisme en una societat democràtica: posar llum on no n'hi havia, perquè els ciutadans estiguin ben informats i tinguin la seva pròpia opinió. Les revelacions d'ahir i d'avui d'aquest diari persegueixen aquesta finalitat, i sobretot contribuir a fer que un millor coneixement del terrorisme faci més difícils nous atemptats. El mateix objectiu que tenen els Mossos d'Esquadra, als quals s'ha d'exigir que la brillant gestió de la informació després del 17-A tingui continuïtat. I sense maniobres polítiques.

Ni la política ha de condicionar l'actuació del cos ni els polítics han de pretendre escudar-s'hi

El laude del conflicte d'Eulen

Una primera reflexió que provoca el laude arbitral del conflicte dels vigilants de l'aeroport del Prat és que el desenllaç d'aquest esgotador episodi té en els usuaris els grans beneficiats. Perquè ells eren els perjudicats d'un pols que, si bé enfrontava directament els treballadors i l'empresa Eulen, els seus efectes els patien tercers. Fins al punt que s'ha deixat els vigilants –tot i les seves legítimes reclamacions salarials– en una posició de debilitat davant l'opinió pública.

Els usuaris d'aerolínes han patit el conflicte al llarg d'un mes. Lamentablement, també per la demora en la intervenció de la Generalitat i del Govern. És d'esperar que el laude de Marcos Peña, president del Consell Econòmic i Social (CES), suposi el tancament del conflicte. En aquest sentit, hem de suposar que els treballadors el ratificaran dilluns que ve en una assemblea. Si no fos així, resultaria totalment incomprensible, perquè el laude recull un augment salarial de 200 euros men-

suals per als vigilants i la retirada de sancions i expedients, cosa que havia motivat la convocatòria d'una altra vaga per al dia 8 de setembre. Per una altra part, també l'empresa –a través del seu president, Emilio García– havia mostrat la seva intenció d'acatar la resolució abans de conèixer-la. El final del conflicte també ha de portar Aena a recapacitar sobre les conseqüències de prioritzar l'estalvi abans que un bon servei a l'hora de concedir contractes a empreses privades.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

David Davis
Ministre britànic per al 'brexit'
★ ★ ★ ★

Les negociacions de la sortida del Regne Unit de la UE s'estan convertint en un diàleg de sords, sense avanços significatius, després de el representant britànic mantingues una actitud passiva al no presentar propostes per als assumptes clau. **► Pàg. 13**

Jaume Collboni
Segon tinent d'alcalde de BCN
★ ★ ★ ★

L'Ajuntament, la Generalitat i el Govern portaran a terme una campanya conjunta que reforci els principals valors de les marques Barcelona i Catalunya després dels atemptats terroristes del 17 d'agost passat. **► Pàg. 20**

Gregorio Serrano
Director general de Trànsit
★ ★ ★ ★

La vaga d'examinadors exigeix una solució ara mateix, pel mal que fa a les autoescoles i als futurs conductors, per part de l'Administració, els responsables de la qual s'han anat passant la pilota de l'augment salarial dels vaguistes sense tancar el conflicte. **► Pàg. 25**

Guillermo Del Toro
Director de cine
★ ★ ★ ★

El cineasta mexicà ha presentat a Venècia *La forma del agua*, una història d'amor entre una noia muda i un monstre amfibi amb la qual aspira al Lleó d'Or de la Mostra. És la seva primera participació en un festival en 11 anys. **► Pàg. 44**

Sofia Vergara
Actriu
★ ★ ★ ★

L'estrella colombiana ha guanyat una batalla legal al seu exnòvio, Nick Loeb, que li demanava la custòdia en solitari de dos òvuls d'ella fecundats amb la seva esperma i congelats. La demanda, amb bon criteri, ha sigut arxivada. **► Pàg. 60**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Pedagogia contra el terrorisme

Un enorme impacte emocional causat pels atemptats del 17 d'agost a Barcelona i Cambrils també ha afectat nens i adolescents, fins i tot amb més virulència i desemparament ja que no disposen dels mecanismes que els adults utilitzen davant circumstàncies tan tràgiques. No s'ha d'oblidar, en aquest sentit, el neguit que produeix el fet que entre les víctimes també hi hagi menors d'edat. Després de l'estiu, gairebé un mes després de la ferida terrorista, arribarà el curs escolar, i amb ell la socialització dels sentiments viscuts, des de l'estupefacció fins a la por, des de l'intent de comprensió fins a la proximitat del dolor. Als centres educatius es viuran dies difícils, perquè, més enllà de les explicacions que els joves han rebut de les seves famílies, s'imposa la necessitat de tractar l'assumpte amb la màxima naturalitat, sense excessos però sense ocultar la veritat, intentant raonar so-

bre les causes i procurant que la presència del docent sigui un punt de trobada que reforçati i que possibiliti el diàleg i la reflexió.

Tots els especialistes consultats arriben a la conclusió que els atemptats gihadistes del 17-A han de tractar-se a classe de manera proactiva. Estimulant la reacció i creant un espai en el qual puguin plantejar-se tots els temes sense traves, amb un criteri que advoqui per un llenguatge senzill i sense excés de dramatisme i que, al mateix temps, incideixi

en les directrius que s'estableixen en els protocols genèrics contra l'odi i la discriminació.

S'han de tenir en compte, per descomptat, les edats i la procedència social dels alumnes, així com la composició de l'aula. En els més petits, es tracta de respondre amb sensibilitat als seus dubtes. Els grans han de portar a terme un treball constant de conscienciació en pro de la convivència. I és evident que, en funció de l'origen i de l'estructuració del centre, les dificultats de la feina pedagògica poden augmentar. Perquè una societat reaccioni amb fermesa davant el terror, la tasca de l'escola és capital, amb l'afany de no trivialitzar i d'oferir, al mateix temps, mecanismes de defensa psicològica i amb voluntat cohesionadora. Serà un repte per als ensenyants. El conegut *No tinc por* passa també per assumir amb racionalitat les arrels de la por i lluitar per una societat inclusiva i tolerant.

Als centres educatius s'imposa la necessitat de tractar el problema amb naturalitat, sense excessos i sense ocultar la veritat

El Temporada Alta, una gran cita cultural

Pot semblar paradoxal, però no ho és. La presentació de la 26a edició del festival Temporada Alta de Girona i Salt no va oferir ahir cap novetat. O el que és el mateix: un atractiu programa d'espectacles, nacionals i internacionals, que l'han convertit en un certamen referencial no només en el panorama català o espanyol, sinó europeu. El Temporada Alta s'ha consolidat amb un model que ha evolucionat cada any fins a arribar a l'excel·lència. De l'11 d'octubre al 10 de

desembre, el tenaç director artístic Salvador Sunyer i el seu equip han elaborat una gralla amb 97 espectacles de diferents gèneres, amb el teatre al capdavant, que posarà a la venda més de 47.000 entrades. En la seva oferta sempre agafen especial relleu les grans companyies internacionals, siguin europees o sud-americanes, aquesta última una finestra que ha cuidat el Temporada aquesta última dècada. Sens dubte, aquesta captació de talent estranger serveix tant per oferir un gran producte al públic com per

què els creadors d'aquí tinguin a prop les millors referències.

El festival fa de Girona i entorn un gran pol de les arts escèniques, amb el consegüent impacte econòmic. El finançament dels 2,9 milions de pressupost, amb una mica més de la meitat a càrrec de les institucions, reflecteix la implicació del teixit empresarial, amb gairebé 800.000 euros de patrocini privat. Un altre exemple –la col·laboració entre sector públic i privat– de la via a seguir en grans esdeveniments culturals.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Mauricio Macri
President d'Argentina

La desaparició del jove Santiago Maldonado a principis d'agost a la Patagònia durant la repressió d'una protesta de la comunitat maputxe per unes terres en poder de Benetton posa contra les cordes el dirigent i desperta vells fantasmes al país. **►Pàg. 14**

Uhuru Kenyatta
President de Kenya

El Tribunal Suprem del país africà ha dictat una sentència sense precedents al continent negre al declarar nul·les les eleccions que el 8 d'agost van donar aparentment la victòria a Kenyatta. En el termini de 60 dies se celebraran nous comicis. **►Pàg. 18**

Carme Pinós
Arquitecta

Seu és el projecte de la nova Escola Massana, en un edifici de cinc plantes plenes d'aules amb llum natural, i de la reurbanització de l'espai on hi ha la nova seu, la plaça de la Gardunya, darrere del mercat de la Boqueria. **►Pàg. 32**

Carminho
Cantant de fado

La jove artista lisboeta, que ha atuït amb Caetano Veloso, Marisa Monte i Pablo Alborán, obrirà avui a la sala Barts la primera edició del Festival de Fado de Barcelona, que presentarà demà a la mateixa sala Ana Moura. **►Pàg. 43**

Sergio Scariolo
Seleccionador espanyol de bàsquet

Va ser només el primer partit de l'Europeu, però Espanya va donar, amb un equip molt renovat respecte als Jocs de Rio, una imatge molt convincent davant Macedònia (99-60) per la sèrieta i la implicació de tot l'equip. **►Pàg. 11 de 'Més Esport'**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Un Barça sumit en el desconcert

El futbol d'elit és des de fa anys, a més a més d'un enorme espectacle, un negoci subjecte a un mercat cada vegada més irracional, i els traspassos d'aquest estiu ho han confirmat, amb escreix. L'inesperat traspàs de Neymar al París Saint-Germain ha agitat el futbol europeu com en poques ocasions, i el Barça –protagonista principal, malgrat li pesi, d'aquesta embogida roda de compravendes– n'ha quedat seriosament tocat: els altres clubs han especulat amb l'ansietat blaugrana per omplir l'espai deixat per Neymar i rejuvenir i dotar de més qualitat una plantilla declinant. És cert, com van dir ahir els portaveus del club, que els socis no haurien tolerat que es pagués a última hora una fortuna per jugadors que no són cracs mundials, però els mals d'aquest Barça no són només –ni fonamentalment– producte del que ha passat en les últimes setmanes.

El Barça ja fa temps que està sumit en el desconcert, o almenys aquesta és la imatge que transmet. A la incapacitat crònica per rendibilitzar i amortitzar fitxatges –es compren cars molts jugadors que després es venen barats o fins i tot es regalen– s'hi ha unit una estructura tècnica erràtica, amb superposició de càrrecs i una gestió sense gaires fruits visibles. Una dada especialment preocupant és el truncament de l'ascens al primer equip de joves del planter, una de les seyes d'identitat del club i factor clau en els

El fiasco dels fitxatges d'última hora té com a teló de fons errors de gestió que no són d'aquestes setmanes

grans èxits de finals de la dècada passada i la primera meitat d'aquesta. Els errors de direcció i comunicació de la junta han agreujat les contradiccions, i d'aquesta forma s'ha estès la impressió que el timó del club no està regit amb la fermesa deguda.

Josep Maria Bartomeu va arribar fa tres anys a la cúpula del Barça amb la rèmora de la influència del mandat de Sandro Rosell –avui a la presó–, però després va obtenir molta legitimitat: prop de 26.000 vots, el 54% dels emesos. Ara, quan l'afició tem que aquesta vegada sí que pot servir el canvi de cicle en la supremacia futbolística que a Madrid fa anys que anuncien, és quan és més necessari que el president i la seva junta demostrin idees clares i lideratge. Unes virtuts molt necessàries perquè l'equip i el nou entrenador afronten una temporada complexa i necessiten que en el sempre inquiet entorn culer hi regni la màxima tranquil·litat possible.

L'embús de les negociacions del 'brexit'

En els últims tres mesos des de que es van iniciar les converses entre la Unió Europea i el Regne Unit sobre el brexit i el resultat s'aproxima a zero. Les posicions de sortida no s'han mogut. Brussel·les insisteix a negociar primer les condicions de la ruptura i després fixar un nou marc de relacions econòmiques i comercials, mentre que a Londres li interessa l'ordre contrari. És molt probable que en les properes rondes de negociacions no hi hagi avanços

en temes substancials, però hi haurà molt soroll per part britànica sobre el cost de l'anomenada *factura del divorci*, i molta demostració d'impaciència entre els negociadors europeus per la passivitat i la falta de preparació de l'altra part.

També al Regne Unit creixerà la demanda d'un segon referèndum i fins i tot el convenciment en alguns sectors –i amb escàs fonament– que al final no hi haurà brexit. Per tot això, no seria estrany que el pacte arribés en l'últim minut, el març del 2019. De

moment, Theresa May segueix viatjant buscant acords comercials amb països asiàtics. Amb l'Índia no va funcionar, i ara amb el Japó tampoc. Aquest últim país l'hi ha dit clarament: prefereix negociar amb la Unió Europea. L'economia britànica es ressent d'aquesta situació, la lliura esterlina segueix depreciant-se i ja s'assisteix a un èxode de talent estranger, de moment lent. Aquesta espècie de limbs en què es troba la negociació del brexit no afavoreix gens el Regne Unit.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Jaume Casas
Ramader
★★★★☆

Aquest noi de Vallfogona de Ripollès és un bon exemple d'arrelament en l'àmbit rural per frenar la despoblació. És la quarta generació de la seva família que es dedica professionalment a la ramaderia, en el seu cas produint carn ecològica i embotits. **►Pàg. 4**

Thomas De Maizière
Ministre de l'Interior alemany
★★★★☆

El responsable del sensible departament és el promotor de la *leitkultur* (cultura de referència) per marcar distàncies amb els referents de la nombrosa població estrangera arribada a Alemanya en els últims anys, un tema clau en les properes eleccions legislatives. **►Pàg. 12**

Julen Lopetegui
Seleccionador de 'la Roja'
★★★★☆

Sota la direcció del tècnic basc, la Roja es va assegurar la classificació per al Mundial 2018 després de la victòria d'ahir davant Itàlia (3-0). Isco, amb dos gols, i Morata van certificar l'èxit i l'aposta de canvi generacional de Lopetegui. **►Pàg. 45**

George Clooney
Actor i director
★★★★☆

El cineasta ha presentat a la Mostra de Venècia *Suburbicon*, un al·legat contra l'Amèrica racista que encarna Donald Trump. La pel·lícula, amb Julianne Moore i Matt Damon, parteix d'un vell guió dels germans Coen. **►Pàg. 52**

C. Spottorno
Fotògraf
★★★★☆

G. Abril
Periodista

La grieta, un còmic que narra els problemes d'Europa, ha guanyat un dels guardons Atomium, que ha instituit aquest any la Festa del Còmic de Brussel·les. **►Pàg. 55**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

L'escola pública recupera posicions

Si l'obertura d'una escola sempre és motiu de satisfacció, quan se n'inauguren set al mateix temps la joia es multiplica. Això és el que passarà la setmana que ve a Barcelona: amb l'inici del curs obriran les portes set nous centres públics. És el resultat de l'esforç més gran fet en el camp educatiu en l'última dècada, marcada per la crisi i les restriccions.

Aquesta fita en la recuperació del volum d'inversions socials de l'Administració (en aquest cas, Generalitat i Ajuntament a través del Consorci d'Educació de Barcelona) és també el correlat del transvasament d'alumnes de l'escola privada i concertada a la pública, en augment els últims anys a Barcelona no solament per la retallada dels pressupostos familiars degut a la crisi sinó per un factor no econòmic ni conjuntural: l'extensió dels mètodes innovadors d'aprenentatge a la xarxa pública d'ensenyament, cosa que l'està fent més atractiva per a les famílies a l'hora de decidir en quin centre escolaritzen els seus fills.

Es podrà objectar que sis d'aquestes noves escoles s'alçaran, almenys de forma provisional, en mòduls prefabricats. És cert que no és la millor opció, però sí la menys dolenta en una ciutat amb un greu dèficit de sòl urbanitzable com és Barcelona. I s'ha d'admetre que els mòduls d'avui disten molt de ser els barracons inhòspits, freds i foscos que van conèixer anteriors generacions de catalans en els anys del *desarrollismo* desafortat i l'augment constant de població degut a les onades d'immigració.

A aquesta bona dada de l'increment d'escoles a Barcelona s'ha d'afegir la que diu que, per primera vegada en sis anys, Catalunya sumarà aquest curs aules de P-3, que passaran a ser 3.144, un 2,5% més que la temporada passada. Els docents també augmentaran un 7%, fins a 71.175. Unes notícies que convé subratllar, perquè els treballadors de l'educació pública han mantingut alt el llistó de la professionalitat malgrat haver sigut un sector molt damnificat per la crisi. L'escola, doncs, té motius per a un cert optimisme en aquest inici de curs, cosa que convida a recordar que l'ensenyament és la millor inversió que pot fer (i ha de fer) tota societat, i que sense una bona formació de base és molt difícil que els nens d'avui siguin demà ciutadans lliures.

Barcelona obre set nous centres el mateix curs en què Catalunya suma aules de P-3 i professorat

El desafiament de Corea del Nord puja un altre graó

La caiguda del mur de Berlín no va posar fi a la Història, com es va dir amb gran optimisme, però sí que va acabar amb la dialèctica de la guerra freda, basada en l'estratègia de la destrucció mútua assegurada. No obstant, va deixar un serrell sense resoldre, el del primer conflicte calent dins d'aquella congelació militar. La guerra de Corea (1950-1953) acabaria amb un armistici, no amb un tractat de pau, i perpetuaria la divisió de la península coreana entre un nord alineat amb el bloc comunista i un sud vinculat als Estats Units. Pyongyang és avui un anacronisme, però un anacronisme molt perillós per una imparable carrera armamentística que l'ha portat a llançar ahir el desafiament més gran que hi ha hagut fins ara amb l'assaig d'una bomba d'hidrogen. La perillositat no depèn només de Kim Jong-un i el seu seguici militar, sinó de la resposta que es doni a aquest repte. I la resposta requereix tenir el cap molt fred. L'amenaça de Donald Trump de llançar foc i fúria sobre Corea del Nord només ha servit per deixar al descobert la verborrea presidencial mentre Pyongyang seguia llançant míssils i provant una nova i potent bomba. Les sancions, molt suaus, imposades fins ara al règim tirànic de Kim no han funcionat. Queda molt de marge fins a un embargament total. Falta que els EUA, Rússia, la Xina, el Japó i Corea del Sud es posin d'acord. Europa té poca cosa a fer en aquest conflicte, però el comunicat conjunt d'Angela Merkel i Emmanuel Macron revela una situació altament perillosa.

Nord només ha servit per deixar al descobert la verborrea presidencial mentre Pyongyang seguia llançant míssils i provant una nova i potent bomba. Les sancions, molt suaus, imposades fins ara al règim tirànic de Kim no han funcionat. Queda molt de marge fins a un embargament total. Falta que els EUA, Rússia, la Xina, el Japó i Corea del Sud es posin d'acord. Europa té poca cosa a fer en aquest conflicte, però el comunicat conjunt d'Angela Merkel i Emmanuel Macron revela una situació altament perillosa.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Donald Trump
President dels EUA
★★★★☆

El Departament de Justícia dels Estats Units no ha trobat proves que recolzin l'acusació de l'avui president que el seu predecessor a la Casa Blanca, Barack Obama, va ordenar una punxada telefònica per espionar-lo quan era candidat. Un altre fiasco. **► Pàg. 19**

Luca De Meo
President de Seat
★★★★☆

La companyia automobilística fa un pas més en l'estratègia de potenciació de la gamma esportiva Cupra, que de caracteritzar alguns models del León i l'Ibiza passarà a ser marca amb personalitat pròpia, igual que fan les cases generalistes de més renom. **► Pàg. 24**

Palmira Saladié
Paleontòloga
★★★★☆

La nova campanya de treballs a l'Abric Romani, a Capellades (Anoia), dels quals Saladié és codirectora, ha permès aprofundir en el jaciment i arribar a nivells amb presència humana cada vegada més antics. **► Pàg. 30**

Isco
Jugador de futbol
★★★★☆

El centrecampista del Reial Madrid, de 25 anys, s'ha erigit com el nou referent de joc de la Roja després del seu gran partit contra Itàlia. Iniesta i la seva generació tenen un relleu de garanties en el futbolista malagueny. **► Pàg. 42**

Carolina Herrera
Dissenyadora de moda
★★★★☆

La veterana professional veneçolana ha aconseguit que el Museu d'Art Modern de Nova York aculli la desfilada de la seva col·lecció per a la primavera-estiu del 2018. Serà la primera creadora que presentarà la seva producció al MoMA. **► Pàg. 61**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La proposta del PSOE sobre Catalunya

D'acord amb el que ja havia anunciat, que presentaria propostes sobre Catalunya abans de l'1 d'octubre si el diàleg entre el Govern i la Generalitat no s'havia iniciat, Pedro Sánchez ha pres la iniciativa perquè el Congrés dels Diputats contribueixi a trobar una solució per a Catalunya. Per a això, el PSOE registrarà dijous, l'endemà que el Parlament aprovi les lleis de «desconnexió», la petició que es creï una comissió d'estudi per tractar de l'evolució i la modernització de l'Estat autonòmic i del model territorial.

La iniciativa es concreta en una comissió d'estudi perquè així hi puguin tenir presència tots els grups, inclòs el PDECat, que no té representació en la comissió constitucional, que seria el lloc idoni. La fórmula té l'avantatge que hi caben tots i l'inconvenient que només és un pas previ a la reforma constitucional que proposen els socialistes

per transformar l'Estat autonòmic en Estat federal.

L'anunci socialista respon a la màxima que en el conflicte de Catalunya «sense llei no hi ha sortida, però sense diàleg tampoc». Probablement arriba tard i, a més a més, el que és més segur és que no podrà posar-se en marxa fins després de l'1-O. Tot i així, resulta una bona notícia que el mateix Mariano Rajoy hagi rebut positivament la mesura de Sánchez i que, fins i tot, estigui disposat a obrir la porta per a la creació de la comissió.

La iniciativa socialista arriba en un moment de crispació creixent i davant l'anunciat xoc institucional

Davant el referèndum, mentrestant, el PSOE va tornar a recolzar la resposta que prepara el Govern central, sempre que sigui «mesurada i proporcional», qualificatiu que Rajoy també utilitza.

Encara que el PSOE es mostri disposat a avançar sense el PP, Sánchez assenya-la que prefereix esperar fins després de l'1-O. Però intentar un acord sense el PP seria un nou error com el que es va cometre en l'elaboració de l'Estatut del 2006. En aquesta comissió, el PSOE presentarà la seva proposta de l'Espanya plurinacional que, des que es va aprovar en el congrés del partit, està sotmesa a un intercanvi d'acusacions per desacreditar-la. Lamentablement, la crispació creixent de la situació política davant el xoc institucional que s'acosta no augura res de bo per a iniciatives d'ampli acord, però no per això els partits han de deixar d'intentar-ho. Així, s'ha d'aplaudir, fins i tot des de l'escepticisme, la proposta socialista.

La vaga d'examinadors d'autoescoles

Jinici del mes de setembre ha tornat al primer pla un conflicte laboral que s'ha enquistat per la falta d'acord, més ben dit, de negociació, entre les parts. La vaga d'examinadors d'autoescoles es va reprendre ahir i ho farà, de dilluns a dimecres, fins a final de mes amb el consegüent perjudici tant per als aspirants a obtenir un permís de conduir com per a les mateixes autoescoles. El conflicte es va originar perquè els examinadors reclamaven

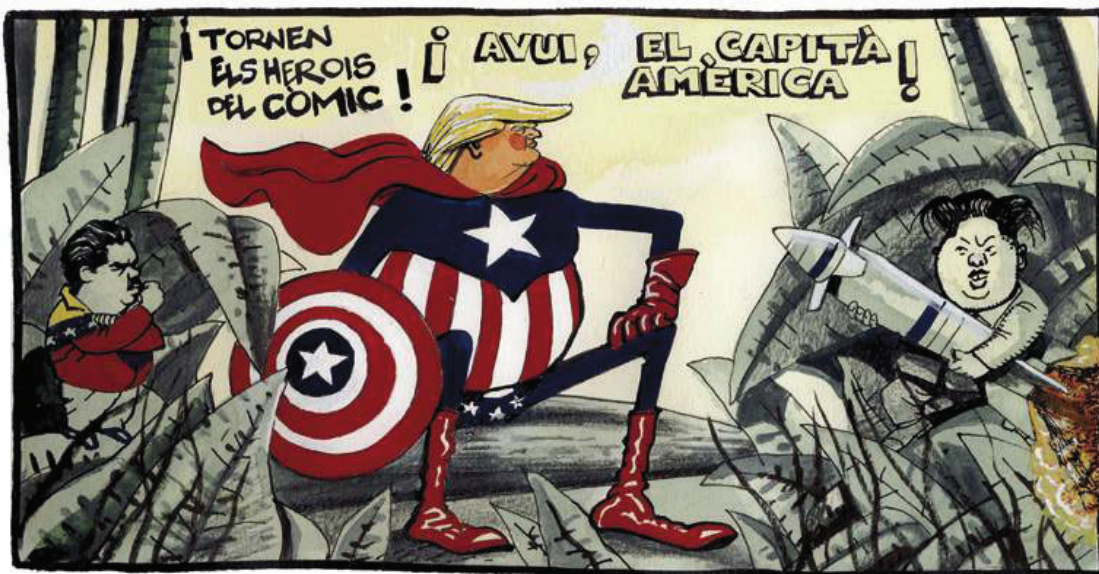
a la Direcció General de Trànsit (DGT) un complement salarial de 200 euros mensuals, pactat fa dos anys, que no s'ha fet efectiu. Segons l'associació d'examinadors, des de l'any 2015 han anat passant directors generals de la DGT sense que Hisenda hagi donat llum verda a aquesta millora.

Des que va començar el mes de juny passat la vaga, s'han deixat d'examinar uns 80.000 aspirants a conductor, els grans perjudicats per aquesta falta d'entesa. En molts casos, per exemple, amb l'agreujaent que

l'obtenció d'aquest permís estava vinculat a una oferta laboral. És per això que s'ha d'esperar un canvi d'actitud de l'Administració per assumir els compromisos adquirits amb un col·lectiu que, a més a més, denuncia la pèrdua progressiva de personal per desenvolupar la seva feina. Apostar per una estratègia de desgast i no acostar posicions, com denuncien els examinadors, no condueix enlloc, com ens ha recordat recentment el cas dels vigilants de l'aeroport del Prat.

Animus iocandi

Ferrerres

Noms propis

Kim
Jong-un
President de
Corea del Nord

★★★★

La inadmissible escalada armamentista del dirigent només fa que acostar la possibilitat d'un gravíssim conflicte, fins al punt que l'ambaixadora dels Estats Units al Consell de Seguretat de l'ONU afirma que Corea del Nord «està clamant per una guerra».

▶Pàg. 2

Lee Francis
Cissna
Director
d'Immigració EUA

★★★★

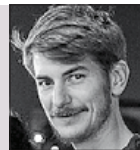

L'Administració Trump ha decidit posar fi al programa migratori DACA, que va avalar Obama, i que ha salvat de ser deportats uns 80.000 joves indocumentats, els anomenats *dreamers*. D'aquesta manera s'imposa la línia més dura contra la immigració.

▶Pàg. 10

Gauvin
Lapetoule
Fotògraf

★★★

Plasmar imatges insòlites, gairebé hipnòtiques, és l'especialitat d'aquest jove francès, establert a Barcelona, que ha descobert una quinzena d'escalas fotogràfiques a Barcelona. També posa la seva mirada en sostres i pàrquings.

▶Pàg. 29

Paul
Auster
Escriptor

★★★★

El prestigiós autor nord-americà va ser a Madrid per presentar la seva novel·la, 4321, un monumental repàs a la història dels EUA. En la presentació no hi van faltar referències a Donald Trump, a qui va definir com un «psicòpata».

▶Pàg. 40

Teddy
Bautista
Expresident
de la SGAE

★★★★

Després de set anys d'instrucció, el jutge de l'Audiència Nacional José de la Mata ha proposat jutjar l'«responsable de l'entitat, i 10 persones més, per impulsar «un sofisticat estratègia per derivar massivament fons».

▶Pàg. 41

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

El conflicte institucional

Avui, després d'un llarg període de pugna verbal, els trens criats a protagonitzar el xoc institucional entre les institucions de l'Estat i la Generalitat partiran de les seves estacions en sentit contrari. Després d'endarrerir la tramitació de la llei del referèndum i de les lleis de desconnexió a la mesa del Parlament per evitar-ne la suspensió, la majoria independentista iniciarà avui l'aprovació del primer text i potser el segon. A continuació, la llei del referèndum es publicarà al DOGC, i després el Govern en ple firmará el decret pel qual es convoca formalment la consulta. Catalunya, i la resta d'Espanya, entraran en aigües polítiques i legals desconegudes.

Si el guió al Parlament està més o menys escrit, el primer pas de les institucions de l'Estat, també: la impugnació per part del Govern central dels textos davant el Tribunal Constitucional (TC) -que estarà reunit-

i la suspensió automàtica que es produeix sempre que l'Estat recorre iniciatives de les autonomies. Com que el Govern català ha anunciat la seva intenció de no fer cas al TC, s'haurà de veure quins mecanismes activa l'Estat perquè la Generalitat compleixi la decisió del TC. Inhabilitacions i sancions estan damunt la taula.

L'enfrontament, doncs, està servit. Ahir la pressió de l'Estat es va accentuar a través del Tribunal de Comptes, que va citar el 25 de setembre Artur Mas, Joana Ortega, Irene

Tan cert és que votar és un acte bàsic en democràcia com que sense respecte a la llei no hi ha sistema democràtic

Rigau, Francesc Homs i mitja dotzena d'alts càrrecs polítics i tècnics per comunicar-los que hauran d'afrontar les despeses de la consulta del 9-N (uns cinc milions d'euros). La decisió, que pot suposar l'embargament de béns dels afectats, va ser rebuda amb gran indignació pel president Carles Puigdemont, que va acusar l'Estat de fomentar la por i de prendre decisions antidemocràtiques. Dit pel president que es disposa a convocar un referèndum il·legal.

«Democràcia» és una de les paraules que des de les trinxeres del procés més s'utilitzen com a arma llancívola. El dia que el xoc institucional prendrà cos, s'ha de recordar, un cop més, que és cert que votar és un acte bàsic en democràcia, però que no hi ha democràcia fora de la llei, i que la solució al repte independentista a Catalunya no vindrà dels tribunals, sinó de la negociació política. Anys de mala política culminen avui en conflicte institucional.

Reformar i recuperar la Rambla

Abans dels tristos successos del 17 d'agost, el consistori presidit per Ada Colau ja tenia sobre la taula la idea de reformar la Rambla a través d'un concurs d'idees per tornar-la als barcelonins. La degradació continua de l'entorn, la proliferació de pisos de lloguer per a visitants a Ciutat Vella, l'elevada pressió turística i, com a dada més recent, l'emergència del tràfic de droga, han convertit el passeig més emblemàtic de Barcelona en una zona

que els barcelonins defugen. Sent el cor de la ciutat, els veïns de la capital catalana viuen d'esquena a la Rambla o l'eviten. L'atac terrorista i l'emotiva reacció de la població han revifat l'amor per aquesta històrica artèria, que ha sigut protagonista indiscutible dels vaivens de la ciutat, des del món de l'espectacle fins a les reivindicacions polítiques i socials, des de l'alegria cantada per Sagarra o Lorca fins a les tragèdies que l'han castigat.

El projecte que portarà a terme l'obra és

de l'equip km-ZERO, format per 15 professionals, «pròxims», segons l'ajuntament, «a la dinàmica veïnal», la que ara es vol recuperar. Entre ells, l'arquitecta Itziar González, que ja va liderar, a partir de l'any 2007 i en la seva condició de regidora del districte, accions contra la corrupció i una reflexió contundent sobre el futur de la Rambla. De l'èxit de la proposta depèn que hi tornem a passar i a passejar amb orgull ciutadà, reconvertida en un espai cívic i amable per a tothom.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Jordi Sumarroca
Empresari

★★★★☆

La Guàrdia Civil ha implicat l'empresa Teyco (avui Top Proyectos y Contratas, en preconcurs de creditors), i el seu conseller delegat en el suposat pagament de comissions a la fundació CatDem, vinculada al partit, a canvi d'adjudicació d'obra pública. **► Pàg. 20**

Santi Vila
Conseller d'Empresa

★★★★☆

El Govern català va aprovar l'informe de la Comissió Interdepartamental per al Desenvolupament de l'Economia Col·laborativa, que ha d'establir les bases de l'adaptació normativa a noves pràctiques de negoci i obre la porta al lloguer de la vivenda habitual per dies. **► Pàg. 22**

Dora Hernández
Gerent de Tavis

★★★★☆

La propietària i els pilots de l'empresa de publicitat aèria Tavis, amb seu social a Sant Cugat, s'han negat a volar amb una pancarta de l'associació ultracatòlica Hazte Oír i el seu missatge homòfob contra el col·lectiu LGTB. **► Pàg. 29**

Juan Ignacio Zoido
Ministre d'Interior

★★★★☆

El Govern central no cedirà en la seva negativa a augmentar els salaris dels examinadors de trànsit. Ho va dir ahir el responsable d'Interior, que va condicionar la pujada salarial a una futura millora per a tots els funcionaris. **► Pàg. 29**

Jordi Puntí
Escriptor

★★★★☆

L'autor torna a les llibreries amb *Això no és Amèrica*, el primer llibre de relats que publica des del 2002 (*Empúries en català i Anagrama en castellà*), nou contes en què indaga en personatges «a la recerca d'una identitat». **► Pàg. 50**

Editorial

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La consumació d'un fracàs

Amb la solemne firma del decret de convocatòria del referèndum d'autodeterminació del 1-O després de l'aprovació de la llei de la consulta al Parlament, les institucions d'autogovern de Catalunya van formalitzar ahir el xoc amb les de l'Estat. Al firmar el decret, Carles Puigdemont i el seu Govern han convocat els catalans a una consulta d'autodeterminació que és il·legal segons l'ordenament constitucional que en el seu moment una majoria de catalans va aprovar en referèndum. La consulta està suposadament emparada per una llei aprovada després de violentar les normes del Parlament en un procés mancat d'elementals garanties democràtiques i en el qual es va excloure la meitat de l'hemicicle. Es consuma així el fracàs de la política i s'obre un panorama desconegut no solament en el camí que ha de portar a l'1-O, sinó, sobretot, a partir del 2 d'octubre.

LA SOLEMNE FIRMA per part de Puigdemont va arribar després d'una llarga i vergonyant jornada al Parlament en la qual la majoria parlamentària de Junts pel Sí i la CUP va forçar fins a l'inimaginable les normes de la Cambra per tramitar i aprovar la llei del referèndum. Les maniobres que va practicar l'oposició -armada amb arguments tècnics- no li van servir per frenar la votació perquè la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, es va alinear sense complexos amb el bloc parlamentari independentista. Sota la seva presidència, una exigua majoria parlamentària va ignorar la meitat de l'hemicicle, cosa que equival a deixar de banda la meitat dels cata-

lans. La imatge final de la votació, amb els escons de C's, PSC i PP buits mentre els diputats independentistes entonaven *Els Segadors*, simbolitza la fractura que ahir es va viure a l'hemicicle. Al l'independentisme li agrada parlar de dates històriques, i el procés n'està ple; per a la història queda com ahir es va menysprear el debat polític, es va maltractar l'oposició, es va ignorar el Consell de Garanties Estatutàries i es va fer cas omís dels lletrats del Parlament en nom de la democràcia.

Amb la convocatòria del referèndum, Puigdemont rubrica una crisi institucional sense precedents

Forcadell i la majoria independentista van violentar les normes del Parlament per aprovar la llei de la consulta

La resposta de l'Estat va ser la previsible. Mariano Rajoy va ordenar a l'Advocacia de l'Estat que interposi un incident d'execució de sentència davant el Tribunal Constitucional (TC) perquè paralitzi les decisions del Parlament, i que dilucidi si hi ha responsabilitats penals de Forcadell i els membres de les Mesa del Parlament que van autoritzar la tramitació exprés de la llei del referèndum. És l'habitual recurs a la justícia, l'eina

que ha utilitzat el Govern de Mariano Rajoy al llarg dels últims anys i que s'ha demostrat tan estèril per solucionar el conflicte polític a Catalunya com les escapades cap endavant de l'independentisme i la deriva il·legal que ahir es va plasmar al Parlament i que després va rubricar Puigdemont amb el decret de convocatòria. Avui està previst que Rajoy i el líder del PSOE, Pedro Sánchez, es reunixin a la Moncloa per simbolitzar fermesa davant les accions legals que s'emprendran a partir d'ara i enviar un missatge d'unitat.

NO HI HALLOC per a enganyos: el que es va rubricar ahir va ser en realitat un fenomenal fracàs col·lectiu, un desastre polític del qual hi ha molts responsables (no només la deriva del sobiranisme) i una crisi institucional a Espanya sense precedents des de la reinstauració de la democràcia. El que ahir es va firmar és la ruptura de l'ordre constitucional, la transgressió del Parlament, la conversió de la Generalitat en una institució que ja no representa tots els catalans sinó tan sols un projecte polític que, si bé és legítim, s'ha embarcat en una aventura irresponsable i il·legal a la qual han arrossegat unes institucions que són, i haurien de continuar sent, de tots. La Generalitat s'ha declarat en rebel·lia

No és aventurat predir que l'espiral d'acció independentista i reacció legal de l'Estat que ens ha portat fins aquí no farà més que accelerar-se a partir d'ara. Les conseqüències són imprevisibles, ja que és desconeguda la situació en què la irresponsabilitat, el frontisme, el radicalisme i l'immobilisme d'uns i altres han portat Catalunya.

Noms propis

Péter Szijjártó
Ministre hongarès d'Exteriors

★★★★☆

El Govern de Budapest segueix per lliure en el tema migratori i afirma que no acatarà la resolució del Tribunal de Justícia europeu que avala l'obligatorietat de les quotes de refugiats al rebutjar el recurs d'Hongria i Eslovàquia contra el programa de reubicació. **►Pàg. 20**

Aung San Suu Kyi

Líder birmana i 'nobel' de la Pau

★★★★☆

La dirigent ha titllat de «terroristes» els membres de la minoria musulmana dels rohingyes, de l'oest del país, que des de fa setmanes pateix una persecució de l'Exèrcit birmanès que s'ha saldat amb la mort de 414 persones i el desplaçament de 172.000. **►Pàg. 21**

Isidre Fainé

Pres. Fundació Bancària la Caixa

★★★★☆

El pla estratègic de l'entitat, que ahir va presentar la campanya *Imprescindibles*, contempla la inversió en investigació com una prioritat i preveu triplicar el pressupost, fins a arribar als 90 milions d'euros el 2019. **►Pàg. 30**

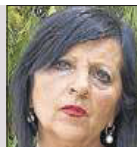
Garbiñe Muguruza
Tennista

★★★★☆

La derrota de la txeca Karolína Plisková, la número u WTA, a quarts de final de l'Open dels EUA catapultà al tron mundial la jugadora espanyola, 22 anys després que Arantxa Sánchez Vicario l'ocupés durant 12 setmanes. **►Pàg. 44**

Pilar Abel
Demandant de paternitat

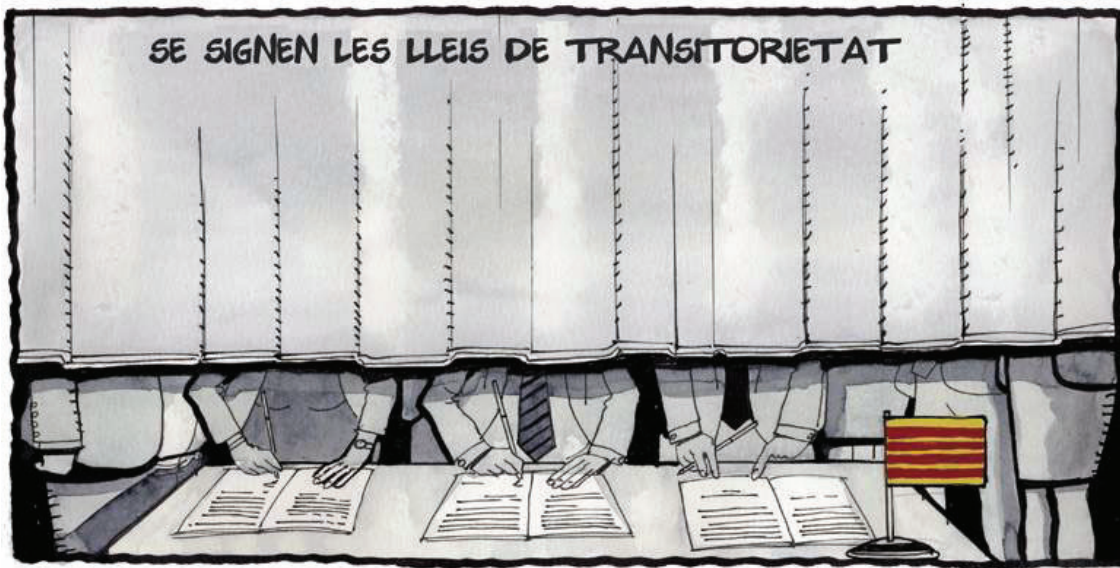

★★★★☆

Les anàlisis d'ADN han determinat que Salvador Dalí no és el pare de Pilar Abel, que reclama ser reconeguda com a filla biològica de l'artista. El resultat de la prova és decisiu de cara a la vista que se celebrerà el 18 de setembre. **►Pàg. 50**

Animus iocandi

Ferreres

EditorialL'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Democràcia, llei i convivència

Independentisme ha superat en els últims mesos tots els límits imaginables: legals, polítics i cívics. L'intent d'organitzar un referèndum sobre l'autodeterminació de Catalunya sense una clara majoria al Parlament, sense l'acord amb l'Estat i sense cap aval internacional ha sigut simplement un fiasco, al marge del que acabi passant avui, el dia elegit per a la seva celebració. El camí del referèndum o referèndum gestionat pel president Carles Puigdemont, però inspirat en la doctrina de la unilateralitat i la desobediència defensada per la CUP, no porta enlloc més que a la pèrdua de l'autogovern català, com s'ha pogut comprovar en les últimes setmanes. L'intent de fer un impossible ja ha tingut conseqüències: en el ple del Parlament dels dies 6 i 7 de setembre es va passar per sobre dels drets dels representants de més del 50% dels ciutadans que van votar en les últimes eleccions. Una demostració que omplir-se la boca de la paraula *democràcia* i fiar-la únicament i exclusivament a la celebració d'un referèndum no és garantia de res.

ABANDONAR LA POLÍTICA, portar les institucions fora de la llei i entre- gar la direcció efectiva del país als carrers i a les masses té lògicament el seu correlat en un xoc frontal amb l'Estat de dret. El Tribunal Constitucional va suspendre 48 hores després de la seva aprovació les dues lleis que presumptament havien d'emparar el referèndum convocat per avui. I immediatament va ordenar que es disposessin to- ta mena de mesures des dels tribunals, la

Fiscalia i els cossos i forces de seguretat de l'Estat per evitar que es desobeïssin les seves disposicions. El resultat és que tots els membres del Govern de la Generalitat estan en aquests moments imputats, fins a 15 alts càrrecs d'aquesta Administració van arribar a ser detinguts i estan sent també investigats, la Hisenda espanyola controla els pagaments de la caixa catalana, mentre que un coronel de la Guàrdia Civil coordina els Mossos contra l'1-O. En paral·lel, les dues principals organitzacions cívils del

Puigdemont, amb el full de ruta de la CUP, ha posat en risc sever l'autogovern i la convivència pacífica

Per tornar a la política el Govern ha de desistir de proclamar la independència amb els resultats d'avui

sobiranisme, òmnium i l'ANC, estan sent investigades per un possible delictes de sedició. I desenes d'empreses s'arrisquen a ser condemnades per col·laborar en un referèndum suspès. Un desastre que durarà dies, setmanes i mesos i que comprometrà les competències de la Generalitat, la llibertat de desenes de persones i el seu patrimoni personal. Tot, per caure en les urpes dels que dicten certificats de bona conduc-

ta i assenyalen com a traïdors els que no els segueixen en els seus deliris.

PER TORNAR A LA POLÍTICA és decisiva la manera com transcorri la jornada d'avui. L'obstinació en la desobediència del Govern català ha traslladat aquest conflicte polític als carrers i ha posat en perill la convivència. I avui posa en risc la seguretat ciutadana. El perill és elevat, i totes les crides a la calma que sorgeixen des de dins i fora del moviment independentista són fruit de la irresponsabilitat dels que ens han portat fins aquí. En aquestes circumstàncies, si s'aconsegueix mantenir la calma, el que es faci avui no complirà cap requisit del que seria un referèndum vinculant, ni tan sols els que imposava la llei catalana suspesa pel TC, i encara menys els que li permetrien aspirar a algun índex de reconeixement internacional, com ja ha advertit la mateixa Comissió de Venècia. En aquestes circumstàncies, el més rellevant de la jornada, si no es registren incidents, serà la interpretació que facin Puigdemont i els seus socis del que s'esdevingui. Qual- sevol intent d'arribar a presentar uns resultats que avalin una declaració unilateral d'independència deixaria els líders invalidats –si no ho estan ja– per assegurar la convivència i afrontar el diàleg que ha d'arribar. En canvi, si els dirigents catalans tornen a la política poden trobar aliats per impedir que Mariano Rajoy segueixi parapetant darrere els jutges i els funcionaris. I haurà de fer el que no ha volgut o no ha sabut fer en els últims sis anys, una actitud que, si s'obre un altre escenari, no podrà mantenir.

Noms propis

Michel Temer
President del Brasil

La fiscalia de l'estat d'Amazones investiga la denúncia d'una massacre de més de 10 integrants d'un poble indígena, entre els quals hi havia dones i nens. El crim s'atribueix als miners d'or il·legals que s'estan movent en un remot riu d'aquesta regió. **► Pàg. 36**

Juan Manuel Santos
President de Colòmbia

En el castigat país llatinoamericà comença a obrir-se aquest diumenge a mitjanit de manera definitiva una de les portes pendents de la pacificació a l'entrar en vigor el cessament d'hostilitats acordat entre el Govern i l'Exèrcit d'Alliberament Nacional. **► Pàg. 36**

Gala Pin
Regidora de Ciutat Vella

El problema dels narcopisces del Raval s'enquista. Tres famílies de les zones més afectades per la venda de droga han explicat a EL PERIÓDICO com afecta a la crianga dels seus fills una situació cada dia més insostenible. **► Pàg. 42**

James Franco
Actor i realitzador

La molt divertida *The disaster artist*, dirigida pel cineasta nord-americà i que recrea un rodatge, ha obtingut la Concha d'Or del Festival de Cine de Sant Sebastià. La cinta basca *Handia* ha obtingut la menció especial. **► Pàg. 54**

Tito Ramonedà
Festival de Jazz de Barcelona

Jazz and Food, la cita gastronòmic-musical que serveix per escalfar motors de cara a l'imminent festival jazzístic, va reunir ahir al Moll de la Fusta 50.000 persones, el doble que en les edicions anteriors. Un pòrtic d'altura. **► Pàg. 65**

Animus iocandi

Ferrerres

EditorialL'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Fracàs col·lectiu

Carles Puigdemont va cometre ahir a la nit un error que pot tenir conseqüències gravíssimes. Al'empara d'una societat catalana en estat de xoc després d'una jornada de duríssima repressió policial, i sense ni tan sols esperar a tenir els resultats de participació i escrutini d'un referèndum que es va portar a terme sense garanties democràtiques de cap mena, el president de la Generalitat va iniciar el procés per a la declaració unilateral d'independència a l'anunciar que enviarà els resultats de l'1-O al Parlament perquè procedeixi segons el que està previst en la llei del referèndum, que no és res més que declarar la independència.

En aquestes circumstàncies, si no hi ha cap gir, tan habituals en el procés, el guió estableix que Catalunya proclamarà la independència per majoria al Parlament (72), basant-se en el resultat d'un referèndum que es va portar a terme sense cens oficial, sense taules constituïdes i sense sindicatura electoral i sota la pressió de les càrregues de la Guàrdia Civil i la Policia Nacional. Tot plegat, convé no oblidar-ho mai, sota el paraigua d'una llei del referèndum aprovada per aquests 72 diputats en solitari. El despropòsit és d'una magnitud mai vista. En el repartiment de responsabilitats, la de Puigdemont no és petita. Ni tan sols després d'una jornada en què la política de Mariano Rajoy envers Catalunya va quedar tan durament retratada, el president va saber ser-ho de tots els catalans i no només d'una part.

L'ANUNCI de Puigdemont, envoltat del Govern en ple, va posar la rúbrica a un dia

que va escenificar el gran fracàs col·lectiu en què s'ha convertit la qüestió de l'encaix de Catalunya a Espanya. L'1-O va ser una jornada d'infàmia, d'enfrontament entre milers de ciutadans que pretenien votar i els antiavalots de la Guàrdia Civil i la Policia Nacional, que es van dedicar amb contundència (prop d'un miler de ferits, bales de goma prohibides per llei a Catalunya, gasos lacrimògens...) per reprimir una multitud pacífica composta en molts casos per famílies i gent gran. El motiu i la mateixa naturalesa del re-

Puigdemont comet un greu error al traslladar al Parlament els resultats d'una votació sense garanties

La repressió policial als votants va ser inadmissible i desproporcionada, a més de contraproductiu per a Rajoy

ferèndum va passar a un segon pla davant escenes de violència policial pròpies d'altres èpoques, i que deixen dues fotos fixes d'enorme calat: la determinació-socialment transversal, no circumscrita tan sols al món independentista- d'una gran part de la societat catalana a decidir a les urnes l'encaix amb Espanya, i la repressió (emparada en processos judicials dins de l'Estat de dret, però desproporcionada i fora de lloc) com a única

resposta de Rajoy. La violència que va fer servir la policia encara és més difícil d'entendre si es té en compte que l'1-O com a consulta d'autodeterminació estava desactivat. I tot i això, des de primera hora del matí, els antiavalots de la Policia van carregar en alguns col·legis electorals per evitar la votació. Una decisió nefasta, incomprensible i desproporcionada. Sense els Mossos -que, com es va anunciar, van prioritzar no alterar l'ordre públic a complir l'ordre del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya d'evitar la votació-, l'acció policial no podia arribar als més de 2.000 col·legis electorals, i la imatge de violència es va convertir en un efecte crida. Ara sí, molts ciutadans van pensar que efectivament l'1-O era un assumpte de democràcia.

DESPRÉS DE LA JORNADA d'ahir, el panorama és de terra cremada tant en l'esfera social com en la política. La crisi d'Estat no se soluciona a cop de porra ni accelerant en la irresponsabilitat política. No ens enganyem: la desproporcionalitat de l'acció policial no converteix el referèndum en legal, ni els seus resultats en democràtics. Els problemes segueixen sent els mateixos que abans: una convocatòria efectuada a l'esquena de la meitat dels catalans, violentant les regles del joc democràtiques i vulnérant l'ordenament jurídic en vigor, l'Estatut i la Constitució. Igual que abans, només hi ha una sortida, si pot ser més urgent una vegada s'han traspassat totes les línies vermelles: diàleg polític i responsabilitat dins del marc legal del qual es van dotar una amplíssima majoria dels catalans. Tota la resta condueix a l'abisme.

Noms propis

Juan Ignacio Zoido
Ministre de l'Interior

★★★★★

L'ús desproporcionat de la força per impedir la celebració del referèndum va ser una gravíssima irresponsabilitat. Les imatges de votants apallissats per la Policia Nacional i la Guàrdia Civil són intolerables i deixen Espanya tocada internacionalment.

▶ Pàg. 8

Jordi Turull
Conseller de Presidència

★★★★★

La conversió del cens de l'1-O en un cens universal -i per tant es podia votar en qualsevol de les taules repartides per Catalunya- tot just 45 minuts abans de l'inici de la jornada va ser el reconeixement que l'1-O no tenia les garanties d'una consulta normal.

▶ Pàg. 8

Àngela Rovira
Ciutadana catalana

★★★★★

Aquesta dona de 104 anys i veïna de Santa Margarida de Montbui simbolitza la determinació de les nombrosíssimes persones d'edat avançada que, tot i els problemes de mobilitat, ahir van voler anar als col·legis a votar.

▶ Pàg. 14

Núria Marín
Alcaldeessa de L'Hospitalet

★★★★★

La regidora socialista de la segona ciutat de Catalunya va tenir el coratge, tot i no recolzar el referèndum de l'1-O, d'exigir als agents de policia que actuaven en un institut que depossessin la seva actitud i deixessin l'Hospitalet.

▶ Pàg. 14

Josep Maria Bartomeu
President del FC Barcelona

★★★★★

La decisió del Barça de jugar a porta tancada el partit davant el Las Palmas no va ser la millor. La gravetat dels fets d'ahir a Catalunya aconsellava no disputar el matx, fins i tot amb el risc de rebre una sanció federativa.

▶ Pàg. 22

Animus iocandi

Ferrerres

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Catalunya, a l'agenda internacional

Les imatges de les càrregues de la Policia Nacional i la Guàrdia Civil als col·legis electorals han aconsellat el que l'independentisme català havia perseguit en va durant tant de temps: l'atenció de l'opinió pública i publicada internacional, així com d'institucions mundials. «La vergonya d'Europa», va titular a la seva web la CNN durant moltes hores diumenge, repetint una frase de Jordi Turull, i aquesta és la idea dominant en la premsa europea: el que va passar diumenge va ser la repressió d'un Estat contra milers de ciutadans que l'únic que pretenien era votar. La roda de premsa del portaveu de la Comissió Europea d'ahir es va dedicar íntegrament al que havia passat a Catalunya en un to molt poc favorable a l'actuació policial. La derrota internacional de Mariano Rajoy en termes periodístics és inapel·lable.

En termes polítics, alguna cosa es va moure ahir també. La Comissió es va mantenir

ferma en la idea que l'1-O era il·legal i que es tracta d'un assumpte intern espanyol, però davant els més de 800 ferits va precisar: «La violència no pot ser mai un instrument en política». El president del Consell Europeu, Donald Tusk, va recolzar Rajoy però el va instar a «trobar vies per evitar l'escalada i l'ús de la força». L'ONU va demanar «una investigació rigorosa, independent i imparcial sobre tots els actes de violència» i l'OSCE va afirmar que ha demanat al Govern que garanteixi el respecte a les llibertats fonamentals

La rotunda derrota del Govern de Rajoy en la premsa europea no té efecte en la postura del president

de reunió i expressió. El Parlament europeu debatrà sobre el conflicte.

En aquest ambient, Carles Puigdemont va demanar ahir una mediació internacional, una proposta contradictòria amb la seva actitud de donar per vinculant el referèndum i de tramitar la declaració d'independència. Cal insistir que la intolerable violència de la policia als carrers de Catalunya no converteix l'1-O en un referèndum legal amb garanties democràtiques. No ho va ser, i actuar políticament com si ho fos és un acte (un altre) d'enorme irresponsabilitat política. Com també ho és desdenyar els ferits en les càrregues policials i negar-se a admetre el greu error que va cometre el Govern espanyol diumenge, com va fer ahir el Partit Popular. Una vegada cremats els ponts, no s'aprecia per cap costat voluntat d'acord. Avui una aturada general a Catalunya tornarà a enviar un missatge. La Moncloa ha d'escollir i recapacitar.

La matança més gran als EUA

En una carrera que ningú amb capacitat de fer-ho sembla voler aturar hi ha sempre un salt pitjor. L'assassinat d'almenys 58 persones que assistien a un concert a l'aire lliure a Las Vegas és la matança més gran registrada en aquell país en temps moderns, al superar les 49 víctimes mortals d'Orlando l'any passat. Les banderes dels edificis oficials del país onejaven ahir a mig pal i el president Donald Trump va qualificar l'acció d'acte de pura maldat. Úgual que

en ocasions anteriors, quedarà tot allà, en un parell de paraules i un senyal de dol? El més probable és que sí. El president Obama va intentar posar fre durant el seu mandat a la lliure circulació d'armes als Estats Units, però es va estavellar contra un mur que sembla insalvable, el de l'Associació Nacional del Rifle, un dels lobbies més poderosos d'aquell país.

L'estat de Nevada, on ha tingut lloc l'última matança i en què vivia el presumpte assassí que va disparar centenars de bales, és el

que té les lleis més laxes sobre armes. Els seus ciutadans en poden portar lliurement sense que hagin de registrar-se enlloc. Els defensors de les armes aconsegueixen que després de cada matança no s'obri un debat públic perquè, diuen, no s'ha de polititzar la qüestió. És precisament la política la que ha de posar fi a aquest disbarat que costa tantes vides. La de Las Vegas és la pitjor matança, però diàriament moren als EUA desenes de persones en petits incidents o accidents per armes de foc.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Andrew Swaffield
Director executiu de Monarch

★★★★★

L'aerolínia de baix cost va deixar d'operar inesperadament i va cancel·lar els seus vols. Així, van quedar encallats a l'estranger uns 110.000 passatgers, a més dels 750.000 clients que anaven a volar els pròxims mesos. És la fallida més important d'una aerolínia al Regne Unit. **►Pàg. 27**

Ignacio Osborne
Pres. Institut de l'Empresa Familiar

★★★★★

Vuit de cada deu firmes controlades per famílies preveuen més activitat amb una creació neta d'ocupació limitada, segons els estudis presentats a Toledo durant el XX Congrés Nacional de l'Empresa Familiar, un lobby que agrupa prop de mig miler d'empresaris. **►Pàg. 28**

Jeffrey C. Hall
Premi Nobel de medicina

★★★★★

El professor de la Universitat de Maine va compartir amb Michael Rosbash i Michael W. Young el guardó pel seu descobriment de l'anomenat rellotge biològic, els mecanismes moleculars que controlen el ritme circadiari. **►Pàg. 30**

Gerard Piqué
Futbolista

★★★★★

El dia que s'incorporava a la selecció espanyola el defensa del FC Barcelona va tornar a manifestar, amb el seu personal compromís, la seva repulsa a través de Twitter a la repressió policial que es va viure en la jornada del referèndum. **►Pàg. 37**

Arundhati Roy
Esriptora i activista

★★★★★

L'autora índia torna a la ficció amb *El ministerio de la felicitad suprema*, 20 anys després d'*El déu de les petites coses*, que va vendre vuit milions d'exemplars. La novel·la, un bigarrat fris, està dedicada als perseguits i exclosos. **►Pàg. 42**

Editoriales

La opinión del diario se expresa solo en los editoriales.
Los artículos exponen posturas personales.

Una profunda crisis de Estado

Una crisis de Estado de España vivió ayer dos momentos que simbolizan la enorme brecha que se ha abierto entre Catalunya y el resto del país. En toda Catalunya, decenas de miles de personas participaron durante todo el día en el denominado «paro de país» convocado en todo el territorio. Concedido inicialmente como un acto independentista posterior al 1-O, la violenta y desproporcionada actuación de los cuerpos de seguridad del Estado el domingo lo convirtió en un multitudinario acto de repulsa y unidad en el que participaron muchas más sensibilidades que la independentista. Una vez más, las concentraciones en las calles catalanas fueron masivas y cívicas, justo en un momento en que la tensión alcanza cotas muy preocupantes.

Tras las manifestaciones, el rey Felipe VI ofreció un mensaje institucional en el que, con una rotundidad nada habitual, apoyó

sin fisuras a las instituciones del Estado, exigió a la Generalitat el respeto de la ley y acusó al Govern de deslealtad. El Monarca, que con acierto recordó que dentro de la ley se pueden defender todas las ideas, dio su apoyo a los catalanes que no son independentistas y no pronunció la palabra diálogo.

El mensaje del Rey también incluyó un llamamiento a la serenidad, muy oportuno. Porque preocupa ver a los policías nacionales alojados en un hotel de Pineda de Mar proferir gritos de «¡Que nos dejen actuar!» a

Decenas de miles de catalanes se manifiestan antes de un mensaje del Rey muy duro con la Generalitat

los manifestantes que efectúan un escrache contra ellos después de que Carles Puigdemont exigiera la salida de los policías españoles de Catalunya. Indigna ver a policías de paisano en Calella cargando y golpeando a ciudadanos. Irrita que la Fiscalía de Barcelona sostenga que el dispositivo policial del 1-O no afectó «en absoluto a la normal convivencia ciudadana». Repugna que el portavoz del PP en el Congreso, Rafael Hernando, afirme: «Tengo la sensación de que ERC y la CUP desean que haya muertos en Catalunya». Descorazona que desde el Gobierno solo lleguen mensajes de desdén y mano dura; el último, que Hacienda descontará el día de paro de ayer a los funcionarios catalanes.

Sobran pirómanos y faltan bomberos. La radicalidad se impone en un ambiente verbalmente muy enrarecido. El milagro de la convivencia persiste en las calles de Catalunya, pero conviene que todo el mundo se esfuerce en bajar la tensión.

Dignidad para los inmigrantes

Tres años después de los hechos, el Tribunal Europeo de Derechos Humanos ha condenado al Gobierno español por las acciones llevadas a cabo en la ciudad autónoma de Melilla en relación con dos jóvenes de Mali que fueron expulsados y devueltos en caliente a Marruecos. Es decir, sin que tuvieran la posibilidad ni tan solo de identificarse, de explicar sus circunstancias personales o de hacer valer sus derechos contra las expulsiones colectivas. El tribunal consi-

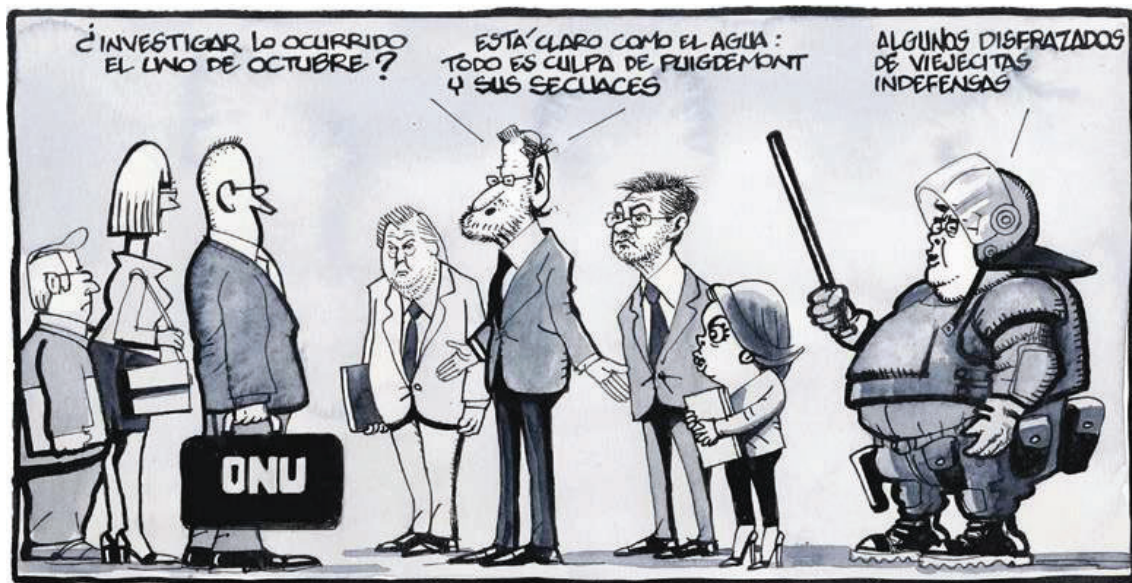
dera, a pesar de las alegaciones del Gobierno, que los dos inmigrantes ya se hallaban en territorio español y que, en consecuencia, podían acogerse a un recurso efectivo que les amparara jurídica y personalmente, con asistencia médica incluida.

La sentencia es un nuevo jarro de agua fría para el Ejecutivo de Mariano Rajoy, que ya acumula otras notables deficiencias en relación con la política de acogida, desde el lamentable porcentaje en el cupo de refugiados hasta la situación de los Centros de

Internamiento de Extranjeros (CEI). Respetar los derechos de las personas que, arriesgando la vida, intentan encontrar en España un lugar para vivir no solo es una obligación moral sino también un compromiso con las convenciones europeas de derechos humanos. Algo que, ciertamente, tendría que hacer recapacitar a Rajoy y a su Gobierno, no solo por la necesidad de cumplir con los parámetros legislativos continentales, sino por el simple hecho de tratar a los inmigrantes como personas.

Animus iocandi

Ferreres

Nombres propios

Donald Trump
Presidente de EEUU
★★★★

Dos semanas después de que el huracán María azotara Puerto Rico, el Gobierno federal aún no ha desplegado el paquete de ayudas a una población sumida en el caos. Además, el líder estadounidense ha acusado a los puertorriqueños de «querer que se lo hagan todo». **► Pág. 27**

Emmanuel Macron
Presidente de Francia
★★★★

La mayoría parlamentaria del dirigente francés ha sacado adelante una nueva ley de seguridad que incorpora a las leyes comunes disposiciones del régimen excepcional antiterrorista, resta competencias a los jueces y amenaza derechos fundamentales. **► Pág. 28**

Luca De Meo
Presidente de Seat
★★★★

El coche más vendido en lo que va de año es el Seat Ibiza, con 27.675 unidades. Las matriculaciones de turismo subieron el 6,7% hasta septiembre, hasta las 933.142 vehículos comercializados en los nueve primeros meses del 2017. **► Pág. 30**

Alicia Sintés
Investigadora
★★★★

Líder del Grupo de Relatividad y Gravitación de la Universitat de les Illes Balears, ha participado en el descubrimiento sobre las ondas gravitacionales que ha dado el Nobel de Física a Rainer Weiss, Barry C. Barish y Kip S. Thorne. **► Pág. 32**

Ken Follett
Escritor
★★★★

El autor galés, uno de los grandes superventas de la literatura mundial, retrata en su último libro, *Una columna de fuego*, la batalla entre los tiranos religiosos y los tolerantes en el siglo XVI en una mezcla de ficción y realidad. **► Pág. 40**

Editorial

*L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.*

Per Catalunya, eleccions

No és fàcil proposar solucions davant la greu situació que pateix Catalunya quan no ho han fet els que ho haurien de fer, abocant-nos entre excessos i omissions al carreró sense sortida en el qual estem. La irresponsable contraposició independentista entre legalitat i legitimitat amb prou feines deixa espai per on transitar. Com recordava ahir el Cercle d'Economia, el moment exigeix lideratge i iniciativa política. El líder que diu ser Carles Puigdemont no ho és des del moment que es limita a amagar-se rere les mobilitzacions ciutadanes, que expressen un desig respectable però que han de trobar vies d'expressió que no violentin les regles compartides ni generin en la meitat de la societat catalana el greuge que ara al·lega l'altra meitat. La declaració unilateral d'independència (DUI) és simplement una concessió a la pròpia afició, donar corda als més convençuts sense reparar en les conseqüències per a la convivència i per al mateix autogovern català. L'independentisme errarà si dilapida el crèdit acumulat –sigui poc o molt– gràcies a la seva tenacitat i civisme reiniciant en l'unilateralisme. Aquest ja ha demostrat els seus límits en el conat de referèndum de l'1-O i es farien encara més palmaris si el propòsit fos crear un Estat, com ha assenyalat encertadament l'exconseller Andreu Mas-Colell.

PUIGDEMONT HA DE SENTIR les veus del seu propi partit, de sectors d'Esquerra i de les entitats sobiranistes que li demanen que supediti qualsevol pas en el seu camí cap a la independència a una celebració prèvia d'eleccions, convocades sota la legalitat espanyola vigent i no sota la suspen-

sa pel Tribunal Constitucional. Així mateix, l'independentisme ha de tornar al tauler de l'Estat de dret i comprometre's a protegir els drets dels catalans, de tots, i a respectar els estàndards democràtics d'Espanya i de la resta de la UE. Ningú pot pretendre que Puigdemont abdiqui dels seus principis; només que els defensi amb respecte a la llei i atenen la voluntat popular expressada en unes urnes menys èpiques que les de l'1-O, però plenament legítimes.

El bloc independentista ha comprovat l'1-O els límits d'una unilateralitat que li resta qualsevol legitimitat

La UE empeny Rajoy a prendre la iniciativa política, no incompatible amb la fermesa en defensa de la legalitat

EL GOVERN DE RAJOY, lògicament, no podria aturar els procediments oberts als tribunals pel fet que se celebressin eleccions. Però sí que podria, sense posar en perill l'ordre constitucional, modular les iniciatives que són de la seva directa competència: el desplegament de la fiscalia en els diversos sumaris oberts, l'extrem control de les finances de la Generalitat o l'ajornament de mesures excepcionals com l'aplicació de l'article 155, sempre que el bloc independentista no faci

nous salts al buit. Igualment, unes eleccions ordinàries permetrien al Govern del PP practicar a Catalunya la política que ha signat en els últims sis anys i que ara li reclamen, de manera prudent i educada però també unànime, els seus socis de la UE. ¿Per què no pensar en la possibilitat d'una oferta compartida en el programa electoral dels partits que al Congrés dels Diputats han col·laborat en el fre al desafiament català? Si, paral·lelament, els partits sobiranistes fessin el mateix en els seus programes, els ciutadans podrien indicar-los als uns i als altres el camí a seguir l'endemà de les eleccions, i ells podrien negociar una síntesi que no necessitaria ni tan sols dels incerts intents de mediació que proliferen en aquests dies crucials. Es tractaria de reconèixer-se recíprocament la legitimitat de cadascú, en l'entorn d'una legalitat compartida fins fa un mes.

LA CONSTITUCIÓ ha sigut un fructífer marc de convivència des del 1978. No convé abandonar-lo abans de tenir un substitut que disfruti, com a mínim, dels mateixos suports que tenia fins fa set anys, quan les formes, no només però sí fonamentalment, es van perdre a ulls d'alguns en la sentència contra l'Estatut. Aquell trajecte serà llarg i complex, no permet unilateralitats ni excessos, però és l'únic transitable. Val la pena recórrer-lo si la política assumeix com a valor suprem la convivència, que ha de ser estimulada i promoguda des de les institucions. Les imatges dels últims dies al Parlament, als col·legis electorals, als balcons de les cases o davant dels cossos policials no s'han de repetir.

Noms propis

Emilio Sarancho
Expresident del Banco Popular

★★★★★

El jutge que investiga l'ampliació de l'entitat bancària ha admès contra ell, altres alts exdirectius i la consultora PwC quatre querelles per delictes de falsedat societària, administració deslleial, contra el mercat, falsedat documental i apropiació indeguda. **►Pàg. 38**

Federico Ramos
Neuròleg

★★★☆☆

Aquest especialista en neuropaties cutànies forma part dels programes d'atenció mental a les famílies de nens amb malalties neurològiques greus. Els pares solen patir estrès, ansietat i depressió al conèixer el diagnòstic del mal que té el seu fill. **►Pàg. 44**

Manuela Carmena
Alcaldeessa de Madrid

★★★☆☆

La capital espanyola reafirma la seva aposta per una pacificació del centre al tancar la Gran Vía al trànsit privat des de Nadal. A l'ampliar les voreres només podran circular vehicles autoritzats, transports públics i bicicletes. **►Pàg. 47**

Chimamanda Ngozi
Esriptora i activista

★★★★★

La intel·lectual nigeriana, resident als EUA, va participar ahir en una xerrada al CCCB per la seva condició de referència del feminisme d'avui arran del seu assaig *Tots hauríem de ser feministes*, que es va convertir en un supervendes. **►Pàg. 63**

Berto Romero
'Showman'

★★★★★

L'enginyer de l'humorista i actor va tornar a brillar amb el seu monòleg del programa *Late Motiv*, en què va equiparar la situació que es viu a Catalunya, sense cap cita als seus protagonistes ni al referèndum, a una baralla entre dos nens. **►Pàg. 72**

Animus iocandi

Ferreres

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La factura de la secessió

Després de caure de forma considerable a la borsa durant aquesta setmana, el consell d'administració del Banc Sabadell va prendre ahir la decisió de traslladar la seu social a Alacant, en un moviment que l'entitat financera atribueix al moment d'incertesa política que es viu a Catalunya. La decisió del Banc Sabadell arriba després que una altra empresa, Oryzon, decidís portar el seu domicili social de Cornellà a Madrid. Avui, el consell d'administració de CaixaBank es reunirà per decidir el canvi de seu davant la possibilitat d'una declaració unilateral d'independència (DUI). També avui el Consell de Ministres estudiarà un decret llei que faria possible la sortida exprés d'empreses de Catalunya sense necessitat que organitzin una junta d'accionistes, una fórmula amb què l'Executiu busca preservar l'estabilitat del sistema financer i demostra l'impacte que té sobre les

empreses la crisi d'Estat. La caiguda a la borsa, que pateixen altres entitats bancàries i empreses catalanes, explica aquesta decisió, perquè parlar ara del fet que els bancs temen perdre el paraigua del Banc Central Europeu en una Catalunya independent fora de l'euro és certament molt prematur, fins i tot encara que dilluns el bloc independentista impulsí una declaració unilateral.

A efectes pràctics, la decisió de traslladar la seu (si no va acompanyada de desinversions) té únicament conseqüències fiscals, pe-

La sortida del Sabadell
és el primer cas de l'enorme preu a pagar per la inestabilitat política a Catalunya

rò suposa la plasmació de l'onerosa factura econòmica de la independència. El missatge que envien els bancs i les empreses pot fer que augmenti el càstig borsari a altres entitats. I crea una sensació de gran intranquil·litat entre la ciutadania.

Són raons imperioses per posar fi a la inestabilitat i tranquil·litzar els mercats i els estalviadors. No només estan en joc la convivència i l'autogovern de Catalunya, sinó també l'economia en un moment en què el país encara no s'ha recuperat de la dura crisi dels últims anys. És d'il·lusos o d'irresponsables pretendre (com encara feia ahir el conseller d'Economia, Oriol Junqueras) que la inestabilitat política no afectarà l'economia. El Banc Sabadell i Oryzon no seran els últims que prefereixin prendre decisions impensables abans que arriscar-se a la inestabilitat i l'arbitrarietat legal. El que és impensable està succeint, i és una pèssima notícia.

Els 50 anys del festival de Sitges

Etiqueta de principal certamen de cine fantàstic del món no és gratuïta en el cas del festival de Sitges, que avui inaugura la que serà la seva 50a edició. I ho fa amb una increïble oferta que està a l'altura d'una celebració tan magna. Els aficionats al gènere, i al cine sense més ni més, tindran a la seva disposició fins al 15 d'octubre un total de 1.771 hores de cine concentrades en 255 pel·lícules de 16 seccions diferents. Si sota la direcció d'Àngel Sala, a càrrec del festi-

val des de l'any 2001, aquest creixement en l'oferta ha sigut una constant, no podia ser menys a l'arribar al mig segle. I Sitges ho fa en un estat de forma excel·lent, per la seva mateixa consolidació i per l'auge d'un gènere que en altres temps quedava una mica limitat al públic més fidel. Com recollia aquest diari, el festival ha sigut –a més a més d'un refugi per a aquests espectadors– una excel·lent escola formativa per a noms avui rellevants del cine espanyol com J. A. Bayona, Jaume Balagueró o Jaume Collet-Serra.

Sitges obre avui amb qui és el padri d'aquesta 50a edició: el mexicà Guillermo Del Toro i la seva última pel·lícula, *La forma del agua*, recent guanyadora del Lleó d'Or a Venècia. Al seu costat hi assistirà un altre director absolutament referencial com és William Friedkin, pare d'una obra mestra del gènere, *L'exorcista*. I el festival té com a protagonista un personatge capital del gènere de terror, tant literari com cinematogràfic: Dràcula. Una oferta, en definitiva, que fa presagiar una merescuda edició de rècord.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Emmanuel Macron
President de França

★★★★☆

El dirigent va perdre els papers al ser rebut amb protestes contra la seva reforma laboral en una visita a un centre de formació a prop de Llemotges. Les seves atives expressions pels que defensaven els seus llocs de treball van ser captades per les càmeres de televisió. **►Pàg. 22**

Constantí Serrallonga
Director general de Fira de Barcelona

★★★☆☆

La segona edició de la Barcelona Games World va arrencar ahir amb la previsió de batre les xifres de l'any passat, en què va reunir més de 120.000 persones. El 2016, les vendes del sector dels videojocs a Espanya van arribar als 1.163 milions d'euros. **►Pàg. 24**

Kazuo Ishiguro
Escriptor

★★★★★

El britànic, nascut a Nagasaki, obté el Nobel de literatura en una decisió inesperada de l'Acadèmia sueca al superar compatriotes com Amis, McEwan o Barnes. *Los restos del día*, amb versió per al cine, és la seva novel·la més famosa. **►Pàg. 50**

Denis Villeneuve
Director de cine

★★★☆☆

El reconegut cineasta canadenc ha saltat amb bona nota el repte de tirar endavant *Blade runner 2049*, la seqüela de l'obra seminal de ciència-ficció que Ridley Scott va presentar el 1982 i que se situa tres dècades després d'aquesta. **►Pàg. 52**

Mark Salling
Actor

★★★★☆

Intèrpret de la sèrie *Glee*, s'ha declarat culpable de possessió de pornografia infantil. Amb la seva confessió evita una pena més important de la que haurà d'afrontar: entre quatre i set anys de presó i fins a 20 anys de llibertat vigilada. **►Pàg. 67**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

¿Aires de distensió?

Deu ser pel cansament acumulat col·lectivament o perquè l'abisme ha fet efecte en les parts, especialment en el bloc independentista, però el cert és que de manera més o menys planificada ahir la tensió no va seguir pujant, encara que tampoc va baixar ni ningú va desfer el camí. Per un costat, la decisió de la fiscalia de no sol·licitar mesures cautelars de presó per als quatre acusats de sedició ens ha estalviat una nova onada de manifestacions al carrer. De la mateixa manera que la carta feta pública per alguns dels policies que van participar en l'operatiu de l'1-O i les consideracions del delegat del Govern, Enric Millo, envers els afectats per l'actuació dels cossos de seguretat han sigut balsàmiques entre els ciutadans que, sense qüestionar la legitimitat de l'Estat, estaven inquiets per la proporcionalitat. També des del costat independentista es van donar senyals menys dramàtics. Tot

indica que el president Puigdemont ha buscat com comparèixer al Parlament sense tornar a desobeir el Tribunal Constitucional, almenys de manera prèvia a la seva intervenció.

Amb tot, el que és realment rellevant és el debat obert i en obert que s'ha posat en marxa dins del mateix independentisme. El conseller Santi Vila ja defensa sense embuts una modulació en el temps de la declaració unilateral d'independència (DUI), i fins i tot un referent d'aquest món com és Artur Mas ja

accepta les dificultats de «fer efectiva la independència». No serà fàcil per a Puigdemont sortir d'aquest destret, per la qual cosa no s'ha de descartar la DUI en cap cas, però és evident que, excepte la CUP en les seves declaracions públiques, ningú ho veu absolutament clar, hi ha graus diversos de vertigen. I ningú tampoc en aquest món ha ofert fins ara una alternativa indiscutible que no desil·lusioni els seus herois del 1-O ni els debiliti en una hipotètica negociació o mediació.

La pressió, amb tot, no només és interna. Ahir CaixaBank va prendre definitivament la decisió de traslladar la seva seu social a València i Gas Natural va fer el mateix a Madrid. La realitat i l'Estat de dret -ahir mateix es va ampliar l'acusació a Trapero per l'1-O- s'imposen de manera lenta però inexorable i l'independentisme ha d'escollir entre salvar els mobles o bé fer un altre salt endavant cap a enlloc.

L'independentisme ja té en marxa un debat obert i en obert sobre la viabilitat d'una declaració unilateral

Un oportú Nobel de la pau

En aquesta ocasió, el premi Nobel de la pau no podia arribar en millor moment. Des dels no tan llunyans anys de la guerra freda, mai com ara l'amenaça nuclear s'havia fet tan present. El règim de Corea del Nord fia la seva supervivència a aquesta mena d'armament, fent a més a més gala dels seus progressos en aquest terreny. I si des d'aquell petit país asiàtic arriben constants mostres d'insensatesa, a l'altre costat del Pacífic, als Estats Units, troben un presi-

dent sense nord i lllengut, en conflicte per una altra part amb el seu Departament d'Estat, disposat a deixar caure l'acord amb l'Iran destinat a detenir el programa nuclear d'aquell país amb fins militars. La Campanya Internacional per Abolir les Armes Nuclears (ICAN, per les seves sigles en anglès) ha aconseguit que s'aprovés el Tractat per a la Prohibició d'Armes Nuclears el juliol passat, però queda molt camí per recórrer. Els països firmants, 122, no disposen tots d'arsenal nuclear. Per això, el guardó

també és una forma d'assenyalar les nou potències nuclears existents (els Estats Units, Rússia, el Regne Unit, França, la Xina, l'Índia, Pakistan, Israel i Corea del Nord), a les quals el comitè del premi ha instat a obrir negociacions per reduir d'una forma equilibrada les 15.000 armes nuclears que hi ha al món. Formada per desenes d'organitzacions d'un centenar de països, la ICAN és un bon exemple del poder que poden exercir les persones des d'àmbits locals i amb una bona coordinació.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Juan José Imbroda
President de Melilla

★★★★☆

Una inexplicable demora administrativa en la certificació de les mostres d'ADN que proven el vincle entre una immigrant de Costa d'Ivori, que està acollida a Cadis, i el seu fill de 4 anys, retingut a la ciutat nord-africana, impedeix la reunificació familiar. **►Pàg. 28**

George Pell
Cap de les finances vaticanes

★★★★☆

El cardenal compareixerà davant un tribunal australià que haurà de determinar si hi ha proves per jutjar-lo per pederàstia. S'ignora el nombre de presumptes víctimes que van patir Pell quan era sacerdot a Ballarat i després arquebisbe de Melbourne. **►Pàg. 29**

Susan Sarandon
Actriu

★★★★☆

L'artista nord-americana, de 71 anys, ha rebut el Gran Premi Honorífic del Festival de Cine Fantàstic de Sitges, un guardó més a una fecunda carrera en què sobresurten títols com *Thelma i Louise* o *Pena de mort*. **►Pàg. 42**

Steven Spielberg
Cineasta

★★★★☆

La cadena HBO estrena demà a Espanya un documental molt llarg, pilotat per Susan Lacy, en què el prestigiós realitzador repassa la seva no menys enorme producció cinematogràfica quan arriba als 70 anys. **►Pàg. 54**

Andrés Iniesta
Capità del FC Barcelona

★★★★☆

Més de dues dècades vinculat al Barça, des que va arribar a La Masia quan era un nen, el seu compromís i el seu rendiment són avulsos suficients perquè hagi firmat un contracte vitalici que deixa la retirada a les seves mans. **►Pàg. 2 de 'Més Esport'**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

President, deixi-ho estar

Entre a Barcelona les institucions catalanes funcionen amb normalitat, els funcionaris fan la seva feina i una part del Govern català ha acatat de facto la destitució decretada pel Govern central dins el paquet de mesures decidides a l'empara de l'article 155 de la Constitució, Carles Puigdemont i sis exconsellers del Govern van protagonitzar ahir una esperpèntica roda de premsa a Brussel·les en la qual va posar de manifest que s'ha instal·lat en una realitat virtual. Puigdemont pretén deixar en evidència a Europa el Govern espanyol, però l'únic que va quedar retratat van ser el seu victimisme i la seva intenció de prosseguir amb l'escapada que ha portat Catalunya a una via morta.

Puigdemont es va esforçar, en quatre idiomes, a dibuixar un Estat espanyol opressor i repressiu, que aplica un article de la Constitució despòtic i que el persegueix judicial-

ment per les seves idees polítiques. Un Estat al qual cal exigir-li «garanties» perquè ell accedeixi a tornar a Catalunya i que no garanteix ni la seva llibertat ni la seva seguretat. No va explicar com és possible que les dels altres membres de Govern que són a Barcelona no corrin riscos. Però és un exercici inútil buscar coherència en el discurs de Puigdemont, que al mateix temps va dibuixar un article 155 asfixiant i va acatar les eleccions que acabaran amb la seva aplicació el 21-D, mentre que a Barcelona PDECat i ERC es dis-

Ja és hora que Puigdemont assumeixi la seva responsabilitat i que no perjudiqui més Catalunya

posen a concórrer-hi. La roda de premsa va ser impresentable i contraproduent. Impresentable perquè les garanties que Puigdemont demana són les pròpies de l'Estat de dret, i perquè l'article 155 amb data de caducitat dissenyat per Mariano Rajoy no justifica un fantasmagòric Govern a l'exili. I va ser contraproduent perquè la imatge que va donar Puigdemont va ser la d'un líder a la deriva, enecat pels seus propis enganys.

Certament, Puigdemont afronta un complicat procés legal. Dijous i divendres està citat a declarar a l'Audiència Nacional. Ahir va dir que no pensa defugir l'acció de la justícia. Així ha de ser. L'escapada que ha protagonitzat l'expresident ha d'arribar a la fi. Ni Catalunya ni els milers de ciutadans que legítimament creuen en un projecte independentista es mereixen aquesta deriva. És hora que Puigdemont assumeixi la seva responsabilitat política i judicial, si n'hi hagués. I que deixi de perjudicar Catalunya.

El retorn de l'uniforme a l'escola

En molts països occidentals és normal l'ús de l'uniforme escolar. Aquí remet al temps de les bates de l'època franquista o a determinats col·legis privats de classe alta en què, per exemple, els nois llueixen americana, corbata i pantalons. El cert és que l'uniforme escolar ha reaparegut en algunes escoles catalanes sota altres paràmetres i argumentacions. Aquest ressorgiment no obeeix a cap directriu oficial i sí al consens necessari entre les parts implicades: l'equip

del centre i els pares dels alumnes. A favor d'una implantació progressiva, entre els alumnes més petits i no per als més grans que ho podrien veure com una imposició, hi ha que ajuda sens dubte a la cohesió entre l'alumnat. És una manera d'acabar amb possibles diferències i també una solució per a economies familiars precàries perquè pot afavorir l'estalvi a la llarga. L'uniforme ajuda, a més a més, a fomentar un desitjable sentiment comunitari, de pertinença al centre. I la recerca d'un vestit informal i comú

és un instrument per acabar amb etiquetes sexistes com a dels pantalons per a nens i les faldilles per a nenes.

Els detractors, per la seva banda, sostenen que es nega la individualitat, la llibertat que es comença a manifestar a través de la manera de vestir-se. És un altre punt de vista encara que sembla clar que el retorn de l'uniforme a les escoles no té, ni de bon tros, les connotacions d'altres temps i que la seva aplicació ha d'arribar amb el consens precís.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

David Madí
Empresari

El fiscal demana dos anys de presó per a qui va ser mà dreta d'Artur Mas a CDC, com a presumpte cooperador necessari en una trama de factures falses. L'acusació pública li atribueix un delicte de falsedat documental en concurs amb dos més de frau a Hisenda. ▶Pàg. 20

Sònia Corrochano
Directora de l'aeroport de BCN

Ni els atemptats ni la crisi oberta pel debat secessionista passen factura a l'aeroport del Prat. La instal·lació apunta a una temporada d'hivern rècord: les aerolínies oferiran prop de 21 milions de places, la qual cosa suposa el 13,4% més que en la precedent. ▶Pàg. 22

Jordi Valmaña
Cementiris de Barcelona

L'empresa de serveis municipals, de la qual n'és el director general, no ha actuat amb la celeritat necessària, segons les famílies afectades, per identificar les restes dels nínxols que es van ensorrar a Montjuïc fa un mes i mig. ▶Pàg. 32

M. José Lecha Maria Rovira
Regidores de la CUP

La fiscalia ha demanat per a les dues regidores una multa de 180 euros i indemnització de 245 per un delicte lleu de lesions a un guàrdia urbà durant una protesta. ▶Pàg. 34

Romina Lozano
Miss Perú

La guanyadora del concurs de bellesa del país sud-americà, i les altres 22 finalistes, van denunciar a la gala les alarmants xifres de violència masclista que viu el seu país. Ho van fer quan els van preguntar per les seves mesures. ▶Pàg. 60

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Responsabilitat i Estat de dret

Es temps de la política no són els de la justícia. Avui, l'estratègia unilateral del Govern de la Generalitat fora de l'ordenament constitucional i estatutari que es va plasmar en dues lleis (la del referèndum i la de transitorietat), una consulta (la de l'1-O) i una declaració d'independència al Parlament (el 27 d'octubre) arriba a l'Audiència Nacional. Allà, la jutge Carmen Lamela (la mateixa que porta el cas contra els dirigents de l'ANC i Òmnium Cultural, Jordi Sánchez i Jordi Cuixart) ha citat avui i demà a declarar en qualitat d'investigats el deposat president Carles Puigdemont i els 13 consellers del seu Govern. Davant el Tribunal Suprem estan citats també la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, i els membres de la Mesa de l'assemblea. La fiscalia, en la seva querrela, els acusa de delictes molt greus, com els de rebel·lió, sedició i malversació de fons públics.

Des de Brusselles, Puigdemont i els quatre exconsellers que continuen amb ell (Meritxell Borràs, Antoni Comín, Clara Ponsati i Meritxell Serret) han demanat declarar des de la capital belga. En un comunicat en el qual s'autoproclamen el «Govern legítim de Catalunya» denuncien que pateixen un «judici polític». En canvi, l'exvicepresident Oriol Junqueras, la resta de consellers, Forcadell i els integrants de la Mesa del Parlament sí que es presentaran a l'Audiència Nacional i el Suprem. Resulta impropedient l'afirma-

ció de Puigdemont que només tornarà a Catalunya si se li donen garanties, quan la majoria dels altres querrellats han anunciat que s'hi personaran. La responsabilitat de Puigdemont com a cap del Govern que va dissenyar i va liderar la via unilateral cap a la independència és presentar-se davant les autoritats judicials amb la resta del seu Consell Executiu, i no mantenir durant més temps aquesta situació ambivalent de posat mig Govern a l'exili de Brusselles.

Cal repetir-ho un cop més: Espanya és un Estat de dret que compleix els estàndards de les democràcies avançades. Res justifica intentar defugir les obligacions davant la justícia, dilatar-les o convertir el procediment judicial en un ariet per continuar impulsant un projecte polític que és legítim, però que la realitat ha demostrat que era una via morta. Puigdemont ha de comparèixer amb el seu Govern i defensar-se davant els tribunals. Amb totes les garanties.

Puigdemont ha de comparèixer davant la jutge amb el seu Govern i defensar-se amb totes les garanties legals

L'atac de Manhattan i la xenofòbia de Trump

Jatemptat que ha costat la vida a vuit persones a Nova York -comès per Sayfullo Saipov, d'origen uzbek, que va atropellar amb una furgoneta vianants i ciclistes a Manhattan- ha tornat a desencadenar el furor xenòfob del president Donald Trump. No havien passat ni quatre hores de l'atac quan Trump va relacionar el succés amb la política migratòria, i posteriorment ha acusat directament els demòcrates de facilitar l'entrada de terroristes al país mitjan-

çant el sistema de visats que assigna permisos de residència per sorteig. El president va assegurar que Saipov havia entrat als Estats Units mitjançant aquest sistema, dada no confirmada, i va anunciar que reformarà el mètode per atorgar les autoritzacions per mèrits personals.

No obstant, l'autor de l'atemptat, que va cridar «Allà és gran» i va deixar una nota en la qual jurava lleialtat a l'Estat Islàmic, feia set anys que vivia com a resident legal al país i al seu expedient policial només consta-

ven dues infraccions de trànsit. Saipov s'havia radicalitzat als Estats Units, segons el governador de Nova York, la qual cosa tira per terra les acusacions genèriques de Trump contra la immigració. L'obsessió del president amb aquest tema prové d'abans del seu accés a la Casa Blanca i es va concretar en els seus tres intents de veto a l'entrada de ciutadans de set països musulmans, restricció indiscriminada que encara no s'ha pogut executar perquè, afortunadament, els tribunals l'han paralitzat.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Carles Ruiz
Alcalde de Viladecans

★★★★

La UE assaja a la localitat del Baix Llobregat una plataforma pionera contra l'abandonament escolar prematur i el foment de vocacions científiques i tecnològiques. El programa permet que cada alumne treballi al seu ritme i el docent el supervisi a temps real. **►Pàg. 28**

Rafael Nadal
Tennista

★★★★

Amb el triomf a la segona ronda de Masters 1.000 de París contra el coreà Chung per 7-5 i 6-3, el jugador balear es va assegurar acabar l'any al número u de la llista mundial. Serà el quart cop en la seva carrera i passa a ser, als 31 anys, en el més veterà que ho aconsegueix. **►Pàg. 46**

Lluc Fruitós
Ballari

★★★★

Fundador de la companyia Brodas Bros amb el seu germà Pol, presenta al Teatre Condal un espectacle de ball hip-hop i música funk, James Brown Tribute, al voltant del padri del soul, i que farà el públic partícip del xou. **►Pàg. 50**

Annie Klark
Artista

★★★★

La cantant nord-americana de nom artístic St.Vincent ha apadrinat una singular idea de l'Hotel W de Barcelona: l'habilitació d'un estudi de gravació a les seves instal·lacions, tant per a hostes com per a clients externs. **►Pàg. 57**

Dustin Hoffman
Actor

★★★★

El prestigiós intèrpret també ha sigut acusat de presumptes abusos sexuals. L'escriptora Anna Graham Hunter assegura que la va grapejar el 1984, quan ella tenia 17 anys, en un estudi de rodatge i li va proposar relacions sexuals. **►Pàg. 58**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Dues actituds davant un mateix delictes

Quan un assumpte entra a la via judicial, els terminis poden ser més o menys llargs –principalment per garantir els drets dels acusats–, però les alternatives són reduïdes. Amb tot, i per a decepció dels que sistemàticament són escèptics amb la independència judicial, ahir vam veure com els jutges poden agafar camins diversos. Mentre que el del Tribunal Suprem que instrueix la causa contra la presidenta i part de la Mesa del Parlament va accedir a ajornar les seves declaracions perquè les defenses es puguin preparar, la jutge de l'Audiència Nacional que instrueix la causa contra el Govern cessat de la Generalitat per idèntics delictes va enviar a la presó sense fiança els vuit que es van presentar a declarar, i a Santi Vila li va imposar una fiança de 50.000 euros. La decisió està justificada i emparada a dret en la interlocutòria, però seria molt miop ignorar l'impacte social d'aquesta mesu-

ra. L'escassa contestació a l'aplicació de l'article 155 des de dissabte passat va donar pas ahir a noves protestes ciutadanes contra els empresonaments, que a més a més serveixen de caixa de resonància per a l'estratègia d'internacionalització que ara protagonitza Carles Puigdemont. La justícia és i ha de ser cega, però ha de ser igualment sensible al sentir de la societat. Catalunya necessita en aquesta imminent campanya electoral el màxim assossec possible i els jutges, sense perdre la seva independència, han de

La justícia, sense perdre la seva independència, ha de ser sensible a la necessitat d'assossec a Catalunya

ser sensibles a això. És cert que la fiscalia també ho pot posar més o menys fàcil. Les peticions dels fiscals eren ahir les mateixes en els dos casos i va ser el tarannà dels jutges el que va inclinar les balances en dues direccions contradictòries. Alguna cosa de tot això es podria haver evitat si l'impuls de la fiscalia hagués sigut un altre, deixant de costat el delictes de sedició i de rebel·lió o agrupant totes les querelles d'aquest mateix assumpte en un mateix òrgan judicial. Criteri del fiscal, que, com tot el que té entre mans, està lògicament sotmès a la polèmica política.

La naturalesa de les accions que van impulsar des del Govern de Puigdemont al voltant de l'1-0 i l'entrada en acció de la fiscalia i la judicatura han sigut igualment els detonants d'un efecte col·lateral no desitjat per cap de les parts: una extrema dreta d'inspiració espanyolista ha sortit de la letargia i és missió també de l'Estat de dret posar-li límit.

El lent avanç de conciliar treball i família

La conciliació de la jornada laboral i l'activitat familiar és una de les grans assignatures pendents de la societat espanyola. Els avanços en aquest terreny es desenvolupen amb molta lentitud, i la inèrcia d'hàbits gairebé seculars segueix pesant com una llosa. Certament, en alguns sectors hi ha hagut progressos, però en altres els avanços han sigut nuls. Un dels nusos gordians són els horaris comercials: és obvi que un avançament generalitzat de l'hora de tancament de les

botigues afavoriria que les famílies poguessin disposar de més temps en comú, però es pot contraargumentar que molta rigidesa podria perjudicar l'activitat econòmica i que els temps el que demanen és liberalització. La CEOE va fer ahir una aportació al debat mitjançant un estudi en què, més que advocar per avançar el final dels horaris laborals –considera poc realista pretendre que de forma generalitzada sigui a les 6 de la tarda–, aposta per incentivar fiscalment les polítiques de natalitat i del servei domèstic,

entre d'altres. Però canviar l'horari del comerç podria arrossegar probablement altres activitats. De la importància capital d'aquest sector n'ofereix una bona mostra la pugna que mantenen la Generalitat i el Govern espanyol, que es disposa a impugnar la legislació catalana davant el Tribunal Constitucional amb l'argument que trenca la unitat del mercat espanyol. Una polèmica que, lamentablement, queda solapada per la convulsió política que viu avui Catalunya.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Theresa May
Primera ministra britànica

★ ★ ★ ★ ★

La dirigent ha actuat amb rapidesa davant la dimissió del seu ministre de Defensa, Michael Fallon, per assetjament sexual a una periodista, fa 15 anys, i ha nomenat un home de confiança, Gavin Williamson, per mantenir el difícil equilibri en el seu Gabinet. **► Pàg. 20**

Carlos Prieto
Malalt d'ELA

★ ★ ★ ★ ★

Afectat per una malaltia incurable, afronta la seva situació amb enorme dignitat i participa en un programa pioner d'atenció integral de persones amb malalties avançades de la Fundació Bancària la Caixa, en col·laboració amb la Fundació Francisco Luzón. **► Pàg. 26**

Nekane Balluerka
Rectora de la Univ. del País Basc

★ ★ ★ ★ ★

La universitat pública ha acordat introduir un nou marcador sexual en els formularis, i per això els estudiants podran identificar-se com a home, dona o no binari. La mesura és innovadora en el món acadèmic espanyol. **► Pàg. 29**

Zinedine Zidane
Entrenador del Reial Madrid

★ ★ ★ ★ ★

El tècnic francès de l'equip blanc no troba la tecla per variar la mala dinàmica del seu equip i ja rep crítiques. Tercer a la Lliga, a vuit punts del Barça, va ser clarament superat en la jornada europea pel Tottenham. **► Pàg. 38**

Michael Robinson
Comentarista esportiu

★ ★ ★ ★ ★

L'exfutbolista britànic celebra el 10è aniversari del programa que dirigeix, Informe Robinson, a Movistar+. Amb les seves històries humanes al voltant de l'esport, i allunyat del sensacionalisme, ha adquirit un merescut prestigi. **► Pàg. 58**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

No perseverar en els propis errors

Es parts que van auspiciar la declaració unilateral d'independència (DUI) del 27 d'octubre debaten aquests dies la fórmula amb la qual es pensen presentar a les eleccions autonòmiques del 21-D. Sota l'impacte de l'empresonament de tot el Govern sorgit dels últims comicis, el debat no s'està produint amb la mateixa intensitat del que va tenir lloc després del 9-N. Ahir, el PDECat va apostar de nou per una llista única de l'independentisme hores abans que el president Puigdemont anunciés des de Brussel·les la seva predisposició a ser candidat malgrat haver sigut cessat, d'estar fugit i en recerca i captura. Abans d'aquest nunciament, la formació que lidera les enquestes, ERC, va parlar a través del seu president, que, poc abans d'ingressar a la presó, va deixar escrit un article en què demanava que es presentessin a les eleccions amb la millor fórmula possible. A favor

de la llista única també s'inclinen les associacions independentistes ANC i Òmnium, claus per mobilitzar un sector de l'electorat. Els últims en discòrdia, la CUP, celebren avui la reunió per posicionar-se.

De manera involuntària i aliena a la dinàmica política, la decisió d'empresonar Junqueras i set exconsellers ha capgirat un debat pervers. Quan semblava que les opinions s'inclinaven per les llistes de partit, amb punts en comú sobre la independència i fins i tot sobre els denominats presos polítics i

l'aplicació del 155 amb Catalunya en Comú, la commoció de la presó ha enterbolit el debat. Si es repeteix l'experiència de Junts pel Sí i fins i tot si s'amplia amb la CUP i les restes de la direcció defenestrada de Podem, les eleccions del 21-D tornaran a ser falsament plebiscitàries, es negarà que els electors puguin posicionar-se més enllà de la independència i es tancaran les portes a la política, al joc de majories i minories així com als pactes que treguin Catalunya de la misèria en què està. Els dirigents i els seus partits quedaran lligats de mans, a la mercè novament de poders ocults i de lògiques antisistema. Fins i tot per als qui pretenen que el sentiment independentista creixi, la fórmula és un error com es va demostrar amb Junts pel Sí, que no va sumar més diputats que els partits coalitzats. Aquell plebiscit fallit, salvat pels pèls en escons, ha sigut la base de l'obcecació per la unilateralitat amb els resultats visibles.

La commoció pels empresonaments ha reobert el debat de la llista única independentista

La desocupació castiga Catalunya

El mes d'octubre acostuma cada any a donar dades negatives sobre la salut del mercat laboral a Espanya. Les xifres que s'acaben de conèixer ara confirmen aquesta regla: l'atur ha pujat en prop de 57.000 persones empenyent el nombre de parats fins a gairebé els 3,5 milions. Una economia com l'espanyola, basada en una gran temporalitat dels contractes, encaixa malament el final dels mesos estivals i la consegüent destrucció de milers de llocs de treball lligats al

sector turístic. Només en dues autonomies (País Basc i País Valencià) es va reduir la desocupació el mes passat, mentre que les altres 15 van registrar índexs negatius. La novetat de l'última entrega estadística és que Catalunya encapçala la llista negra d'augment de l'atur registrat, amb 14.698 persones més mentre que només ha creat 1.702 llocs de treball inscrits a la Seguretat Social (davant els més de 39.000 de Madrid i els 36.500 d'Andalusia). No són necessaris grans dats d'analista per relacionar aquestes nega-

tives xifres del mercat de treball català amb les inseguretats que genera el procés independentista. El Govern central no ha trigat a fer-ho, perquè l'assisteixen aquestes dades estadístiques: si no hi ha confiança en el present i futur immediat es frenen inversions i contractacions, fugen empreses i cauen el consum i l'ocupació. Però abans que desencadenar alarmismes, els números poc positius de l'ocupació han de ser assumits amb prudència. Només si es consolidessin estarem davant una pèssima notícia.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Zaki
Driouech
'Youtuber'

★ ★ ★ ★ ★

Aquest jove musulmà de Barcelona ha pres la iniciativa per alertar, juntament amb cinc companys també nascuts a Catalunya, a través de dos canals de Youtube del racisme creixent que palpen al seu entorn. SOS Racisme dona suport al projecte. **►Pàg. 30**

Carlos
Marqués
Cineasta

★ ★ ★ ★ ★

L'autor de la celebrada *10.000 km*, amb què va debutar el 2014, torna amb *Tierra firme*, una altra història de relacions personals que ahir va inaugurar el Festival de Sevilla. «Compartir la teva vida amb una altra persona és una cosa extremadament complicada», diu. **►Pàg. 48**

Antonio
Díaz
Il·lusionista

★ ★ ★ ★ ★

L'artista conegut com a Mago Pop comença avui a la cadena DMax la nova temporada del programa que porta el seu nom, en què es reunirà durant dos dies amb famosos. Per començar, els cantants Antonio Orozco i Chenoa. **►Pàg. 60**

Gerard
Moreno
Davanter
de l'Espanyol

★ ★ ★ ★ ★

El del planter blanc-i-blau s'ha convertit, amb els seus quatre gols a la Lliga, en el líder de l'equip de Quique. En la seva tercera temporada a l'equip, després de l'etapa al Vila-real, sent que viu el seu millor moment. **►Pàg. 2 de 'Més Esport'**

Patrice
Evra
Futbolista

★ ★ ★ ★ ★

El veterà defensa francès va ser expulsat abans del Guimaraes-Marsella, de l'Europa League, per clavar una puntada al cap a un ultra del seu propi equip, que el va insultar i increpar durant l'escalfament. **►Pàg. 10 de 'Més Esport'**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La independència de la justícia

Les decisions de la jutge de l'Audiència Nacional Carmen Lamela –enviament a presó de Jordi Sánchez i Jordi Cuixart i de l'exvicepresident Oriol Junqueras i vuit exconsellers posteriorment– han ressuscitat les acusacions sobre la falta d'independència de la justícia a Espanya. Tant les querrelles presentades per la fiscalia com les interlocutòries de presó de la jutge són discutibles, però això no vol dir que les seves decisions estiguin predeterminades per interessos polítics, encara que el fiscal general de l'Estat sigui nomenat pel Govern i la fiscalia sigui un òrgan jeràrquic. Aquesta afirmació, no obstant, seria més ferma si de vegades des del Govern no s'avancesin decisions judicials abans que es produeixin.

Espanya és un Estat de dret amb divisió de poders, encara que aquest marc, imprescindible i comú a tots els països de la Unió Europea, sigui posat en dubte pels partits

independentistes. L'ingrés a la presó incondicional de gairebé tot el Govern destituït és un fet dolorós i desproporcionat, sobretot perquè un dels delictes que s'atribueixen als querrellats, el de rebel·lió, està fortament qüestionat, segons sembla, fins i tot per la fiscalia del Suprem, que veuria més ajustat el de conspiració per a la rebel·lió. Però fins i tot si analitzem les decisions de la magistrada Lamela des del punt de vista de l'opunitat política, no sembla que afavoreixin ni el partit del Govern ni els partits contra-

Sent discutibles els delictes, no ho és que els empresonats no són presos polítics, sinó polítics presos

ris a la independència. Més aviat, al contrari, han servit per reanimar i reagrupar l'independentisme després dels dies de perplexitat i desconcert viscuts després de l'aprovació de la declaració unilateral d'independència i la convocatòria immediata d'eleccions a l'aplicar-se l'article 155 de la Constitució.

Sent discutibles els delictes, no ho és que els empresonats no són presos polítics, sinó polítics presos. Ningú ha sigut enviat a la presó per les seves idees, sinó per actuacions que poden ser susceptibles de judici i condemna. Qualificar els integrants del Govern destituït com a presos polítics és un insult als veraders presos de consciència i una banalització de les dictadures, com el franquisme, en les quals sí que hi ha presos polítics. S'ha arribat a excloure de la categoria l'exconseller Santi Vila, s'ha de suposar que perquè discrepa de la resta, cosa que desemmascara la intenció política del qualificatiu.

Un Saló del Manga marcat per l'èxit

La 23a edició del Saló del Manga tancava avui les portes amb el convenciment d'haver complert totes les expectatives de la seva cita més ambiciosa. Es pot aventurar, per tant, que se superarà la xifra de 142.000 assistents de l'any passat, amb el factor afegit que el certamen del 2017 ha durat cinc dies (en comptes dels quatre habituals) a l'aprofitar que dimecres era festiu. En tres d'aquestes cinc jornades es van esgotar les entrades. Aquesta presència massiva del públic ha

comptat en aquesta edició amb una favorable redistribució dels espais al recinte firal de Montjuïc, després d'una ampliació fins a arribar als 75.000 metres quadrats de saló (5.000 més que en l'anterior edició). La conseqüència ha sigut una aflluència més ordenada del públic, menys aglomeracions i menys cues.

La fira ha tornat a manifestar el seu caràcter transversal al convocar públic de totes les edats i amb l'esperit festiu de passar-s'ho bé per sobre de tot, al mateix temps de satis-

fer la seva condició de fans del còmic, l'animació i la cultura japoneses. El saló, a més, ha ampliat aquest any horitzons amb l'aposta per la robòtica com un dels seus temes centrals. I no només per una exposició amb clàssics del gènere de robots, sinó amb la presència d'una desena d'empreses especialitzades en robòtica. Aquest Saló del Manga, en definitiva, ha sigut un brillant comiat del director Carles Santamaría, que va entregar el testimoni, per motius de salut, a Meritxell Puig a mitjans d'octubre.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Xi Jinping
President de la Xina
★★★★

El mandatari disfruta al seu país d'un culte a la personalitat que no es coneixia des de Mao i diverses universitats ja n'analitzen el llegat. Malgrat les peculiaritats del gegant asiàtic, aquest lideratge es revela impropri d'una societat moderna del segle XXI. **► Pàg. 21**

Joan Ribó
Alcalde de València
★★★★

La capital del País Valencià blinda la seva horta amb un pla municipal que intentarà preservar la zona agrària de l'especulació urbanística. L'ampliació de l'entrada de l'autopista de Catalunya també suposa una amenaça per a un patrimoni natural tan rellevant. **► Pàg. 28**

Berto Romero
Actor i humorista
★★★★

És el coguionista i protagonista de la pel·lícula de Carlo Padial, *Algo muy gordo*, presentada al Festival de Cine Europeu de Sevilla abans d'estrenar-se divendres. És una lúcida i hilarant reflexió sobre el procés de creació d'un film. **► Pàg. 58**

Jordi Évole
Periodista
★★★★

Salvados torna a la programació de La Sexta amb un reportatge sobre els conflictes bèl·lics de Síria i l'Iraq, amb una visita a ciutats devastades com Raqqa o Mossul, els habitants de les quals intenten sobreviure enmig de la desolació. **► Pàg. 70**

J. Fernando Ortega
Fill d'Ortega Cano
★★★★

El polèmic fill adoptiu de Rocío Jurado i el torero ha vist com un jutge ha demanat el seu ingrés a la presó per una antiga condemna, al trencar la condició de no reincidir després de nous successos provocats per les addiccions. **► Pàg. 71**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

El periple judicial de Puigdemont

Abandonada la peregrina idea de demanar asil polític en un país de la Unió Europea, tot indica que el president Carles Puigdemont i els quatre exconsellers esgotaran tots els terminis que els permet la legislació belga abans de fer efectiva l'ordre de detenció. De manera que poden intentar endarrerir la seva entrega a la justícia espanyola un mínim de 60 dies i un màxim de 100. Encara que l'aparença sigui de col·laboració, el cert és que els advocats escollits per defensar-los són especialistes en la dilació que sovint no amaga una altra cosa que l'obstrucció. Puigdemont i els exconsellers pretenen en definitiva ser actors principals en la pròxima campanya electoral del 21-D en la qual molt probablement seran candidats, sigui en una llista conjunta o en les llistes del PDECat i d'Esquerra. Els rèdits electorals que es busquen són evidents però també s'ha de deixar en evidència els efec-

tes nocius d'aquest circ: la reiterada presència de la meitat del Govern destituït a la premsa internacional no ajuda en absolut a recuperar la confiança ni dels turistes, ni dels inversors ni de les institucions europees que poden vorejar l'afartament amb la causa catalana encara que despertí alguna simpatia interessada. Especialment, perquè el final és inevitable: acabaran davant els tribunals espanyols.

De la mateixa manera, com ja es va evidenciar en l'acte d'ingrés en presó preventi-

va de l'altra meitat del Govern cessat, la fuga a Bèlgica complica la sortida en llibertat dels empresonats. I de la mateixa manera, aquest efecte reflex amb Bèlgica perjudica la imatge de la justícia espanyola. Mentre el jutge de Brussel·les va deixar ahir en llibertat condicionada els allà detinguts, es fa més evident la desproporció de l'ingrés preventiu a Madrid, com destaquen molts juristes.

L'assumpte català, doncs, viurà en els pròxims dos mesos una doble partida: la política amb les eleccions del 21 de desembre i la judicial en el doble front a Espanya i a Bèlgica. Massa soroll perquè es canalitzi una solució que, com va dir aquest mateix diumenge el secretari general del PSOE, només pot ser política i no penal. La justícia ha de fer la seva feina, però la política també i preparar-se per seguir fent-ho en tots els escenaris possibles, el del canvi electoral però també el de la repetició d'una majoria independentista.

El president cessat
pretén allargar els tràmits a Bèlgica durant tota la campanya electoral catalana

Una altra cimera contra el canvi climàtic

Avui comença a Bonn la 23a edició de la Cimera del Clima, l'anomenada COP 23, sota els auspicis de la Convenció de l'ONU sobre el Canvi Climàtic. Com han avisat els organitzadors i els especialistes, es tracta d'una reunió pont entre l'acord històric de París del 2015 i la cimera de Katowice del 2018. A la ciutat alemanya es tractarà d'establir criteris tècnics homogenis que avaluin les propostes de reducció d'emissions de diòxid de carboni (CO₂)

i altres gasos contaminants a càrrec dels 195 països que es van comprometre voluntàriament, a la capital francesa, a mitigar el canvi climàtic, amb el ja conegut límit d'augment de les temperatures en dos graus respecte al nivell preindustrial abans de final de segle.

Encara que la Xina (el principal país contaminant) ha reduït el creixement i encara que s'abandona gradualment el carbó i es progressa en energies renovables, el cert és que el límit traçat a París sembla del tot in-

suficient per aturar la catàstrofe mediambiental. La renúncia de l'Administració de Trump a l'acord global va ser una lamentable notícia que la cimera de Bonn ha d'analitzar. També hauria de tenir a l'agenda el factor pertorbador de la ramaderia (amb el 14,5% d'emissions) i la imprescindible participació, en la lluita contra l'efecte hivernacle, del sector privat. Cimera d'impasse, doncs, per a un planeta que ja no pot esperar una solució plausible per al futur de les generacions que vindran.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Baixar al-Assad
President de Síria

El mandatari es manté ferm en la idea de continuar en el poder malgrat la devastadora guerra a Síria dels últims sis anys. El suport de l'Iran i Rússia ha sigut decisiu per mantenir-se en el càrrec tot i l'oposició de la resta de la comunitat internacional. **► Pàg. 18**

Salman bin Abdul-Aziz
Rei de l'Àràbia Saudita

El monarca es reforça amb una purga en els cercles de poder del seu país, al crear un comitè anticorrupció exprés dirigit pel príncep hereu, que ha provocat la detenció d'almenys 11 prínceps, quatre ministres i desenes d'exministres en unes hores. **► Pàg. 20**

Andreu Maldonado
Empresari

El propietari i gerent de l'empresa familiar de serralleria i portes, que porta el seu cognom, enfoca l'R+D cap a solucions avançades per protegir les cases, per exemple, amb sistemes trampa sota el pany o la clau *intelligent*. **► Pàg. 24**

Xavier

Artista

Renebot de Picasso, presenta una exposició a la sala Joan Gaspar de Barcelona amb una sèrie inspirada en l'univers de Joan Miró. Gravador, ceramista i pintor, aborda totes les tècniques en un procés creatiu portat al límit. **► Pàg. 51**

Nani Marquina
Empresària

La prestigiosa dissenyadora de catifes contemporànies, Premio Nacional de Diseño, acaba de celebrar els 30 anys de l'empresa que porta el seu nom. Tot i que ha donat el relleu a la seva filla Maria Piera, mantindrà la seva activitat. **► Pàg. 58**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Paradisos fiscals amb forats

Una nova filtració massiva de documents de particulars i empreses d'arreu del món que evadeixen impostos mitjançant la utilització de societats *offshore*, coneguda com els *papers del paradís*, aprofundeix en el que ja van destapar els *papers de Panamá*: com les elits econòmiques i polítiques de nombrosos països practiquen la hipocresia i la insolidaritat i se serveixen de la globalització econòmica i de la llibertat de circulació de capitals per incomplir les seves obligacions fiscals mentre exigeixen als seus conciutadans que paguin els impostos sota l'amenaça de fortes multes i sancions. La necessitat que el ciutadà compleixi amb les seves obligacions tributàries és essencial per al bon funcionament de l'economia, la redistribució de la renda i el finançament de les despeses socials de l'Estat del benestar. Els primers que han de contribuir a les hisendes dels seus països són els que més te-

nen, però són aquestes elits precisament les que disposen de diners, influència i capacitat per muntar a través de prestigiosos despatxos les estructures que els permeten evadir impostos. En aquesta última filtració, que arriba a les esgarrifoses xifres de 13,4 milions de documents de dos grans despatxos internacionals i dels registres de 19 jurisdiccions opaques, estan implicats 120 polítics d'arreu del món, multinacionals com Nike o Apple i unes 600 persones només a Espanya. A l'estranger figuren des

de la reina Isabel d'Anglaterra fins al president de Colòmbia passant pels cantants Bono, conegut pels seus muntatges solidaris, i Madonna. A Espanya, els primers noms aparegut són els de l'exalcalde de Barcelona Xavier Trias, que nega la relació però admet que el seu pare va tenir diners a Suïssa, i el cantant José María Cano (Mecano).

Aquestes dues grans filtracions demostren, malgrat tot, que l'opacitat dels paradisos fiscals té forats, i aquest és l'aspecte positiu de la publicació per 400 periodistes de 96 mitjans de tot el món dels noms dels evasors. La filtració confirma també les sospites de les relacions entre els entorns de Trump i Putin, cosa que pot ajudar a desentranar la influència de la trama russa en les eleccions dels EUA. Tot i les promeses dels polítics, els paradisos fiscals no desapareixeran però, almenys, la feina honesta dels mitjans de comunicació servirà per fer-los menys opaques.

Les noves filtracions de documents demostren que no hi ha amagatalls totalment opaques per evadir impostos

El frontisme va a la baixa i el pacte a l'alça

Tret d'una sorpresa d'última hora o d'una astúcia guardada en secret, tot indica que els partits que van donar suport a la declaració d'independència del 27-O (ERC, PDECat i CUP) no conformaran una llista única en les eleccions de desembre. Els números ja no van sortir el 27-S i els que ara se senten guanyadors no estan disposats a perdre l'oportunitat. L'oposició a l'aplicació de l'article 155 i a les seves conseqüències carceràries tindrà múltiples accents. En el perí-

metre més ampli abraçarà des de la CUP fins al PDECat passant pels Comuns i Esquerra. I en la defensa de l'1-O i de les diverses desobediències comptarà només amb republicans i anticapitalistes, mentre que els neoconvergens seran menys entusiastes. Veurem si es tracta únicament d'un estratagema electoral per aconseguir vots i tornar a fer el mateix o si realment s'obre pas el definitiu enterrament del processisme i de la unilateralitat.

En aquest context de dissolució del front

independentista, pren protagonisme el manifest de més de 150 intel·lectuals publicat ahir a favor de la recuperació de l'autogovern, de la llibertat dels presos i d'un referèndum pactat. La presència d'antics dirigents socialistes al costat de destacats exdirigents de la CUP o d'Esquerra indiquen la possibilitat que l'únic plebiscit del 21-D sigui sobre la necessitat de negociar una consulta com a camí per deixar enrere la deriva unilateralista i l'immobilisme amagat rere l'imperi de la llei.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Donald Trump
President dels EUA

★★★★☆

El líder nord-americà es limita a atribuir la matança de l'església baptista de Texas als problemes mentals de l'agressor. Evita qualsevol relació amb un mercat d'armes que accepta clients perillosos que poden falsejar fàcilment el formulari de compra. **► Pàg. 18**

Edgar Vinyals
Treballador social

★★★☆☆

Afectat ell mateix d'un trastorn bipolar, és un dels impulsors del moviment *En primera persona*, que lluita per eliminar en el tractament dels pacients psiquiàtrics la denominada contenció física, un eufemisme equivalent a lligar-los al llit. **► Pàg. 26**

Andrea Pirlo
Futbolista

★★★★☆

Als 38 anys, dels quals ha dedicat 23 al futbol, el jugador italià penja la samarreta disputant els seus últims minuts al New York City. Se'l recordarà com un dels grans centrecampistes de les últimes dècades. **► Pàg. 38**

H. Migoya
Guionista

★★★★☆

B. Seguí
Dibuixant

Tatuaje, la primera novel·la de Vázquez Montalbán en què apareix Pepe Carvalho, ha sigut adaptada al còmic per aquesta parella de prestigiosos professionals. **► Pàg. 40**

Andrés Barba
Escriptor

★★★★☆

L'autor madrileny ha guanyat el premi Herralde de novel·la amb *República luminosa*, una reflexió sobre la infància i la barbàrie. El finalista ha sigut l'argentí Diego Vecchio, inèdit a Espanya, amb *La extinció de las especies*. **► Pàg. 43**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Iceta mou el tauler del finançament

Una proposta del candidat socialista a la presidència de la Generalitat, Miquel Iceta, de recuperar el consorci tributari recollit a l'Estatut del 2006 va marcar ahir l'agenda preelectoral. Recordem que aquesta llei orgànica, plenament vigent, recull la creació d'un consorci que agrupi l'actual Agència Tributària Catalana amb els efectius de l'Agència Estatal d'Administració Tributària a la comunitat autònoma per recaptar tots els impostos que paguen els catalans amb independència de l'Administració que els controla i els gestiona. Aquesta possibilitat seria, d'entrada, un exercici de simplificació administrativa que permetria millorar el servei als contribuents i guanyar eficiència en la recaptació. Si els plans d'Iceta es porten a terme, el consorci també serviria per alleujar la tresoreria de l'autonomia, ja que es podria generar directament la caixa en lloc de l'enrevessat sistema dels avançants

a compte sobre una recaptació hipotètica basada en els pressupostos. Una possibilitat que permetria igualment acabar amb l'enujós sistema del Fons de Liquiditat Autònom (FLA), que va alleujar els pitjors moments de la crisi però que no té sentit en èpoques de normalitat.

Les reaccions davant la proposta efectuada pel candidat socialista han evidenciat una altra fallàcia de l'argumentari independentista, que tendeix a considerar que només hi ha una idea possible d'Espanya, la

La proposta tributària del PSC demostra que no tots els avalistes del 155 tenen la mateixa idea d'Espanya

que podria resultar menys atractiva per als interessos dels catalans. Les autonomies governades pel PP i per l'equip electoral de Ciutadans han recorregut ràpidament al sofert argument de la necessitat d'evitar qualsevol forma de «privilegi» per als catalans, especialment ara que els seus dirigents s'han portat de manera deslleial. Però, tal com ha explicat la direcció federal del PSOE, la proposta ja ha passat pel Tribunal Constitucional i està també inclosa a l'Estatut d'Autonomia d'Andalusia. Amés a més, qualsevol altra comunitat autònoma la podria adoptar si aquesta fos la seva voluntat. També han saltat veus crítiques entre alguns barons socialistes que miren en aquest cas a més curt termini que els seus dirigents nacionals. El tauler, doncs, està prou agitat perquè es vegi que no tots els avalistes de l'article 155 tenen la mateixa idea d'Espanya i són absolutament incapaços d'empatitzar amb els votants catalans.

Els indicadors mesuren els danys del procés

Les estimacions provisionals sobre l'impacte negatiu en l'economia catalana de la greu inestabilitat política dels últims temps s'han vist plenament confirmades per l'Institut Nacional d'Estadística. Aquest convuls mes d'octubre del referèndum, les contínues mobilitzacions i l'article 155, els turistes estrangers que van visitar Catalunya van ser el 4,7% menys que el mateix mes del 2016. Contràriament, al setembre les visites van pujar el 6%, cosa que porta a la conclu-

sió que, a diferència de l'1-0, l'atemptat del 17 d'agost a la Rambla no va retreure l'afluència de visitants estrangers. I l'estadística mostra una altra dada reveladora: també la resta d'Espanya ha rebut aquest octubre menys turistes dels previsibles, cosa que contribueix a l'animadversió que el procés ha generat en altres punts de la Península. Només els irresponsables partidaris del *com més malament, millor* poden quedar-se indiferents a Catalunya davant les xifres que reflecteixen el cost econòmic—que tard o d'h-

ra es tradueix en llocs de treball—que està tenint el camí aventurer. Els indicadors negatius s'estenen al sector de la construcció, que per al 2018 ha revisat a la baixa les seves previsions de creixement (del 4,1% al 3,8%). El corollari no pot ser més clar: la incertesa retreu el consum i la inversió, que es regeixen, entre altres coses, per la llei no escrita de la confiança, un valor que costa molt d'aconseguir però poc de perdre i que de vegades és impossible recuperar. De tots depèn que no sigui aquest el cas.

Animus iocandi

Ferrerres

Noms propis

Sadiq Khan
Alcalde de Londres

S'ha sumat al clam que hi ha a la Gran Bretanya contra la visita prevista de Donald Trump. El primer dirigent musulmà de la capital britànica ha dit que el president dels Estats Units no seria ben rebut després dels comentaris «d'odi» llançats a Twitter. **► Pàg. 12**

Alfredo Astiz
Excapità de l'Exèrcit argentí

L'Àngel de la mort, símbol de la tenebrosa repressió militar a l'Argentina entre els anys 1976 i 1983, ha tornat a ser condemnat a cadena perpètua com un dels responsables dels vols de la mort, en què es llançava els detinguts al mar després de ser drogats. **► Pàg. 14**

Ana Patricia Botín
Presidenta del Santander

L'entitat bancària ha sigut guardonada com a millor banc global per la prestigiosa revista *The Banker*, que ha valorat el seu espectacular creixement a Espanya i especialment a la zona de Llatinoamèrica, i l'ús de la tecnologia. **► Pàg. 27**

Bojan Radulovic
Jugador de futbol

El davanter del Lleida, de 17 anys, va ser l'autor del decisiu gol del seu equip que va eliminar la Reial Societat de la Copa del Rei contra tot pronòstic. «És el gol més important de la meua vida, mai oblidaré aquest gol», diu amb raó. **► Pàg. 48**

Lee Unkrich
Cineasta

El director de cine nord-americà firma *Coco*, una prodigiosa pel·lícula d'animació que s'estrena avui a Espanya i que es perfila com la pel·lícula estrella d'aquest Nadal. La cinta és una encesa declaració d'amor a Mèxic. **► Pàg. 52**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Crònica d'una llibertat anunciada

El jutge Pablo Llarena s'ha pres fins dilluns per decidir sobre la petició de llibertat presentada per Oriol Junqueras i els altres exconsellers empresonats juntament amb els presidents d'Òmnium i l'ANC. Les seves declaracions d'ahir van seguir el guió de les de Carme Forcadell i la resta de la Mesa del Parlament davant el mateix magistrat: acatament de l'article 155 i renúncia a persistir en la via unilateral que va acabar amb la suspensió de les institucions catalanes d'autogovern. Amb tot, no van voler respondre a les preguntes de la fiscalia, que va seguir demanant la seva permanència a la presó.

A ningú se li escapa com és d'incòmoda aquesta causa judicial. La llei empara el procés, però, permanentment, les actuacions dels jutges i dels fiscals queden contaminades per l'accent polític dels encausats. Malament si quedaven ahir en llibertat per assistir

al concert que se celebra avui a Barcelona, malament si ho fan dilluns just abans de l'inici de la campanya electoral en què la majoria d'ells són candidats. I pitjor si finalment continuen en presó preventiva durant aquesta convocatòria electoral. Lògicament, totes aquestes són qüestions que no tenen res a veure amb l'administració de la justícia, que segueix els seus passos aliena a aquesta realitat. Però resulta gairebé inevitable que la lectura es concentri en aquest tipus de consideracions. Injust, però inevitable.

Aquesta causa judicial està permanentment sotmesa a l'escrutini polític, cosa tan injusta com inevitable

Des de fa dies, tots els indicis apunten que el jutge Llarena optarà finalment per posar-los en llibertat, sempre que en les seves declaracions d'ahir hagin seguit el patró dels membres de la Mesa. El jutge pot reconèixer-los el fet que hagin acudit davant la justícia –a diferència dels fugits a Brussel·les–, però ha d'assegurar-se que no hi ha risc de reiteració delictiva, és a dir, que una vegada al carrer no pretendran seguir exercint uns càrrecs dels quals han sigut destituïts. Aquest és el nus de la qüestió i el que pot inclinar definitivament la balança de la justícia a favor dels exconsellers que pretenen ser reelegits. Un fet que, de totes maneres, condicionarà la seva eventual participació en la campanya electoral, perquè la promesa de tornar a fer com abans, necessària per assegurar-se el vot, els pot fer tornar a la presó. És lògic, doncs, que davant d'aquest dilema el jutge aprofiti els terminis per prendre la seva decisió.

Catalunya convoca 2.000 places de docent

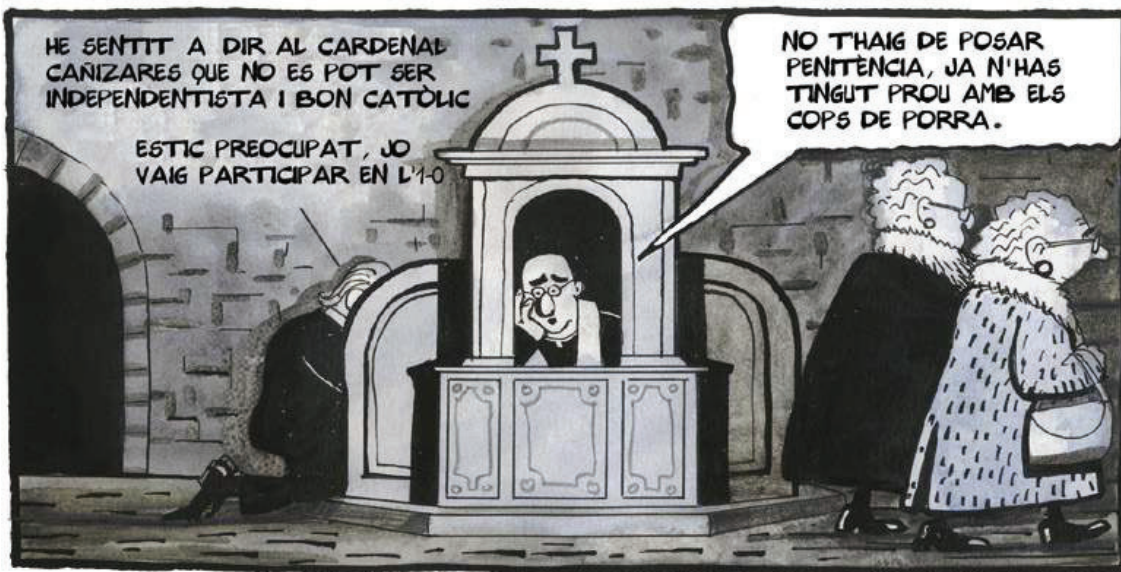
No són habituals en els últims anys les bones notícies amb origen a l'Administració. La crisi econòmica, amb la seva seqüència de retallades de pressupostos i disminució de prestacions, ha generat una infinitat d'ítems negatius en el sector públic. D'aquí ve que quan hi ha dades per a l'optimisme convingui subratllar-les per infreqüents. És el cas de la convocatòria per cobrir 2.000 places de docent a Catalunya després de set anys –els més durs de la reces-

só– sense que hi hagi hagut oposicions. Les proves se celebraran a l'abril, i les previsions més prudentes són que hi haurà 20.000 aspirants, és a dir, deu per cada lloc a cobrir. Una xifra enorme, com igualment enorme és el contingent de professors interins i substituïts a Catalunya: 24.000 persones. I a la fita que suposa la convocatòria mateixa de les oposicions després de tants anys cal sumar-hi que ara es prioritzaran els coneixements pràctics per davant dels teòrics (en una proporció de set a tres), amb

l'objectiu d'identificar els docents més competents i millorar el nivell de l'ensenyament. Aquesta provisió de places a primària i secundària, doncs, té unes característiques excepcionals i ha d'enfortir la comunitat educativa, que ha sigut un dels col·lectius que ho han passat més malament durant la crisi. I, obviament, ha d'augmentar també la qualitat de l'escola catalana i recordar-nos a tots que la inversió en educació és la millor que pot fer qualsevol societat.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Michael Flynn
Exassessor de Donald Trump
★★★★☆

La seva autoinculpació per haver mentit a l'FBI sobre unes converses que va mantenir amb l'ambaixador rus a Washington encén encara més l'escàndol polític del *Russiagate* i posa problemes al president dels Estats Units sobre les seves estratègies polítiques. **► Pàg. 18**

Óscar Aguad
Ministre argentí de Defensa
★★★★☆

La decisió de suspendre la recerca del submarí perdut a l'Atlàntic sud ha provocat les amargues queixes dels familiars dels 44 marins que anaven a bord, que a més a més denuncien la deficient gestió d'aquest cas per part de les autoritats militars. **► Pàg. 20**

Mercedes Vidal
Regidora de Mobilitat de BCN
★★★☆☆

El nou Bicing incorpora importants novetats, que van des de l'ampliació dels horaris del servei fins a la possibilitat que l'usuari pugui, a través del telèfon mòbil, reservar la bicicleta amb cinc minuts d'antelació. **► Pàg. 36**

Carlo Petrini
Fundador de Slow Food
★★★★☆

Activista del menjar quilòmetre 0, reivindica, en una època en què es parla més de gastronomia que no pas de fam, els «aliments nets, bons i justos» i ho materialitza en la necessitat de tornar a la terra, d'impulsar els horts. **► Pàg. 59**

Jordi Villacampa
Expresident de la Penya
★★★★☆

La llegenda verd-i-negra dona exemple fora de l'esport amb xerrades en entitats i escoles en les quals difon la tasca de l'oenagè Proactiva Open Arms, amb la qual va navegar el juny passat en tasques de rescat a Líbia. **► Pàg. 12 de 'Més Esport'**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La sanitat catalana, a urgències

es dràstiques retallades en sanitat de fa set anys (1.500 milions d'euros de pressupost que no s'han recuperat) no han fet sinó augmentar en tot aquest temps la crisi d'una situació que s'explica amb algunes dades esgarrioses. La mateixa web del Servei Català de la Salut reconeix que, a finals d'octubre, més de 170.000 persones esperaven una intervenció quirúrgica programada. D'aquestes, 6.700 fa més d'un any que esperen. I hi ha, per exemple, més de 700 pacients que fa dos anys que han de ser atesos pel cardiòleg que necessiten. El terme *col·lapse* no és exagerat al parlar de la sanitat pública catalana, i es dona en tres escenaris. Les llistes d'espera quirúrgiques, les cures per a un especialista i les proves diagnòstiques. En el primer cas, la promesa de l'exconseller Toni Comín es xifrava a reduir el 10% les demores. En els restants, el pla preveia una reducció del 50%. La reali-

tat és molt diferent. No tan sols no s'han rebaixat les esperes d'intervencions no urgents sinó que han augmentat el 3,4%. Pel que fa als especialistes i les proves requerides, el 19-20% de reducció no es correspon a les perspectives optimistes que prometien l'estabilització.

Més enllà dels números, s'adverteix a l'entorn de la sanitat una alarmant situació, expressada en els entorns hospitalaris i dels CAP, que ha sigut denunciada, entre d'altres, per la comissionada de Salut de

l'Ajuntament de Barcelona i que convé revertir de manera immediata. Les propostes d'aprofitar l'estiu per practicar una espècie d'acceleració del sistema van fracassar i ara ens trobem, a més a més, davant la perspectiva de la recurrent epidèmia de grip hivernal que no farà sinó tensar encara més el sistema.

L'esforç personal del col·lectiu mèdic i assistencial ha aconseguit, fins ara, que la sanitat no caigui en barrina, però l'acumulació de responsabilitats per sobre de les possibilitats dels professionals sanitaris està arribant al límit. La crisi es va centrar lamentablement en un dels pilars de l'Estat del benestar i els efectes de les retallades, que es van corregir en part i de forma precària i només es podran frenar amb una decidida intervenció. El Govern que surti de les urnes del 21-D, sigui quina sigui la seva adscripció ideològica, ha d'entendre que la sanitat exigeix solucions urgents.

El Govern que surti del 21-D ha de revertir un caos que fa que més de 170.000 pacients esperin una operació prevista

Una llei integral contra la corrupció

l'últim episodi positiu de la lluita contra la corrupció va tenir lloc divendres, quan una jutge va decidir obrir judici oral contra tres càrrecs del PP i el mateix partit com a persona jurídica per la destrucció dels ordinadors de l'extresorer Luis Bárcenas. Tot i això, la justícia no és suficient per acabar amb una plaga que a Espanya es va destapar en bona part gràcies a la crisi econòmica i que ha arribat a límits escandalosos: solament el 2016 es van tancar 112 ca-

sos que van fer seure al banc dels acusats 659 inculpats, 79 dels quals van acabar a la presó. A més a més de l'actuació dels jutges, els experts proposen mesures molt raonables, com augmentar la protecció dels denunciants (totes les trames es descobreixen per xivatades internes), controls més estrictes i independents dels organismes de l'Administració i campanyes que fomentin la decència. El Congrés discutirà pròximament una iniciativa legal presentada per Ciutadans que recull alguns d'aquests

punts, però que les associacions que fomenten la lluita anticorrupció consideren que es queda curta.

Aquestes associacions reconeixen que els ciutadans han fet un tomb en la seva percepció i ja no s'indulta els corruptes com fa uns anys (la preocupació va passar en una dècada del 3% al 54%, segons el CIS). Aquest canvi d'actitud ha de ser aprofitat per aprovar una llei integral contra un fenomen que costa cada any 90.000 milions d'euros als espanyols, segons estimacions oficials.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Mitch McConnell
Líder republicà al Senat

★★★★☆

Trump acaricia la seva primera gran victòria legislativa després que el Senat aprovés per la via ràpida una massiva baixada d'impostos que beneficiarà sobretot les grans empreses i les rendes més altes. La reforma tributària queda ara pendent del Congrés. **► Pàg. 18**

Roser Boix
Degana d'Educació (UB)

★★★★☆

Especialista en escoles rurals, les de pobles de menys de 3.000 habitants, lidera un grup d'investigació internacional i col·labora amb la Fundació del Món Rural. Valora que la metodologia d'aquests centres és pionera al fomentar l'autonomia de l'aprenentatge. **► Pàg. 40**

Núria Andorrà
Músic

★★★★☆

La percussionista de Lleida s'ha convertit en un nom referencial a Catalunya de la música contemporània. El seu cas, a més a més, resulta atípic en un entorn de col·legues masculins que reclama una discriminació positiva. **► Pàg. 76**

Matías Messi
Empresari

★★★★☆

El mitjà dels Messi (Lionel és el petit) s'ha vist implicat en un confús incident amb la seva llanxa. Després de patir un suposat accident, que el va dur a l'hospital, un fiscal de Rosario va ordenar detenir-lo per possessió d'una arma. **► Pàg. 88**

Geoffrey Rush
Actor

★★★★☆

L'interpret australià, guanyador d'un Oscar el 1997, ha sigut acusat de conducta inapropiada durant una producció d'*El rei Lear* a Sydney. Després de negar l'assetjament, va deixar la presidència de l'Acadèmia de Cine del seu país. **► Pàg. 89**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Fórmules per girar full

Ningú dubta a Catalunya que les eleccions del 21-D han de servir per girar full després del bucle del procés independentista que ha marcat la vida de les institucions des del 2012. L'última paraula la tenen, lògicament, els electors. És evident que un canvi en les majories parlamentàries possibles seria la fórmula més dràstica per donar aquest toc d'alerta. Però les enquestes no deixen clar que això hagi de passar. De manera que també són els partits, especialment els independentistes, els que tenen a les mans un canvi de rumb en la política catalana. Un repàs als programes amb què es presenten a les eleccions deixa clara la desorientació en què es troben. Cap d'ells –ni Esquerra, ni Junts per Catalunya ni la CUP– renuncia a l'objectiu de la independència. Però no sembla que en aquest moment siguin capaços de pactar cap nou full de ruta. Mentre que Es-

querra proposa limitar la unilateralitat a les lleis de caràcter social, la llista de Carles Puigdemont se centra en la restitució del Govern cessat encara que el PDECat, a qui li deu els privilegis electorals de la seva candidatura, opta per la bilateralitat per la via de la negociació. I la CUP, per la seva part, insisteix a continuar la «construcció de la república» allà on es va deixar el 27 d'octubre. No sembla, a primera vista, que aquestes tres vies d'accés a la independència siguin ara encaixables en un programa mí-

L'independentisme va a les eleccions del 21-D sense cap full de ruta pactat després de renunciar a la unilateralitat

nimament coherent que permeti pactar la investidura d'algun candidat de les tres llistes independentistes.

Les coses estan més clares entre les forces que s'han oposat els últims anys a la separació de Catalunya de la resta d'Espanya. Ciutadans, el PSC, el PP i Catalunya en Comú aposten clarament en els seus programes per obrir una nova agenda política a Catalunya recuperant el paper de la Generalitat com a gestora dels serveis públics i no com una agència d'agitació a favor de la secessió. Això implica la renovació de diversos organismes autonòmics, un canvi de prioritats pressupostàries i una nova agenda legislativa. El repte entre aquests partits és trobar la fórmula per sumar una majoria alternativa. El primer que necessita és sumar més vots i més diputats. Però en algun moment hauran d'aclarir també amb quina fórmula podrien arribar a governar.

Còrsega, moderació i possibilisme

a moderació i el possibilisme sembla que s'han establert a l'illa de Còrsega (330.000 habitants). L'aventurisme armat del Front Nacional d'Alliberament Cors que, en nom de la independència de l'illa, l'havia sembrat d'accions violentes durant quatre dècades va renunciar a les armes el 2014 mentre l'independentisme polític feia front comú amb l'autonomisme. Aquell mateix any aquella coalició nacionalista aconseguia l'alcaldia de Bastia,

l'any següent obtenia una victòria històrica en les eleccions territorials, i en aquest guanyava tres dels quatre escons que li corresponen a l'Assemblea Nacional francesa.

Ara els corsos han tornat a les urnes per votar la composició de la nova entitat territorial única i amb més poder que substitueix els dos departaments existents fins ara. Sobre la força del nacionalisme en el seu doble vessant, l'autonomista i l'independentista, ha planat el cas català, que

ha sigut esgrimit per l'oposició, que opta per mantenir-se a França. El programa que defensen els nacionalistes ara mateix consisteix en un estatut d'autonomia amb poder legislatiu i en el reconeixement de la cooficialitat de la llengua corsa. Ni tan sols el líder independentista Guy Talamoni preveu la secessió en un futur pròxim. Els uns i els altres coneixen la força d'un Estat i les seves forces pròpies. Amb raó, ningú vol ser ara un David perdedor davant d'un Goliat que a més és centralista com pocs.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Nikki Haley
Ambaixadora dels EUA a l'ONU

★★★★☆

L'Administració de Trump ha notificat a les Nacions Unides que té la intenció de sortir del pacte global per la immigració adoptat fa poc més d'un any per 193 països a favor d'una resposta més humana per als milions de persones desplaçades dels seus països. **►Pàg. 18**

Joan Figuerola
Conseller de districte del PDECat

★★★★☆

Després de 27 anys sense pagar, per viure en un edifici de Sarrià-Sant Gervasi propietat de l'ajuntament, abonarà una renda de 350 euros mensuals. Part activa de la maquinària municipal va optar per callar davant l'increïble oblit del consistori a cobrar el lloguer. **►Pàg. 34**

Sergio Ramos
Defensa del Real Madrid

★★★★☆

Amb l'expulsió a San Mamés, el capità blanc va obtenir el dubtós rècord de ser el futbolista que més cops (19) ha vist la targeta vermella en la història de la Lliga espanyola. Xavi Aguado i Pablo Alfaro en tenen una menys en la seva carrera. **►Pàg. 42**

Elton John
Músic

★★★★☆

Figura emblemàtica del pop-rock britànic, va deixar empremta ahir a la nit al Sant Jordi dels èxits d'una carrera de cinc dècades. El cantant va tornar a Barcelona dins la gira *Wonderful Crazy Night* després de la visita del 2014. **►Pàg. 48**

Luis del Olmo
Periodista

★★★★☆

El prestigiós comunicador de Ponferrada rep aquesta nit l'homenatge del programa *Imprescindibles* de La 2 amb un repàs a una dilatada trajectòria que el va convertir en un nom fonamental de la història de la ràdio espanyola. **►Pàg. 59**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Arrenca la campanya més atípica

Una campanya electoral més atípica que ha viscut Catalunya des de la restauració de la democràcia ha arrencat amb la incertesa respecte del resultat final, com ahir mateix recordava l'enquesta del CIS, que predeïu un duel entre ERC i Ciutadans per emportar-se'n la victòria. És la campanya més atípica pel que ha passat i pel que està en joc, amb l'economia catalana durament castigada pels efectes de la via unilateral cap a la independència i amb candidats empresonats (Oriol Junqueras, Jordi Sánchez, Joaquim Forn) o bé en un suposat exili a Brussel·les (Carles Puigdemont i els exconsellers que l'acompanyen).

Com a recordatori que aquesta és una campanya excepcional en tots els sentits, ahir el jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena va decidir excarcar sis exconsellers que estaven en presó preventiva, però va mantenir a la presó Junqueras, Sánchez i

Forn a més a més de Jordi Cuixart, a qui atribueix risc de reiteració delictiva. I a Brussel·les, Puigdemont i els altres exconsellers van comparèixer davant el jutge que ha de decidir si els extradeix a Espanya, en un procés que s'allargarà algun temps més. És innegable que aquesta variant judicial de la greu crisi política catalana tindrà un impacte sobre la campanya i molt probablement sobre el resultat. Qüestions legals al marge, ofereix arguments al bloc independentista per seguir dibuixant la seva imatge

És hora que la ciutadania demani i rebí explicacions i voti en urnes de veritat amb paperetes que compten

de deformada d'un Estat espanyol autoritari, sense separació de poders que coarta llibertats i drets fonamentals. L'aplicació de l'article 155 de la Constitució és, segons aquest relat, l'expressió màxima d'aquest autoritarisme.

Però aquestes són unes eleccions autonòmiques, i hi concorren els partits catalans, no un article de la Constitució. Entre els candidats hi ha aquells que des de les institucions van embarcar tots els catalans en una aventura suïcida que ha acabat amb la Generalitat intervinguda i amb una profunda crisi política, social i econòmica. Una aventura basada en falsedats i que deixa una acció de govern paupèrrima en sanitat, educació o polítiques socials. En presó preventiva, fugats o protagonitzant mítings, ha arribat el moment que la ciutadania demani i rebí explicacions dels candidats i actuï en conseqüència. En urnes de veritat i amb vots que compten.

Torna el fantasma de l'heroïna

Informe Mundial sobre les Drogues de l'ONU, referit al 2016, ja advertia del repunt del tràfic i el consum d'heroïna, principalment a l'Europa occidental, «cosa que vol dir que la tendència observada en les últimes dècades sobre el descens ha arribat al final». A més a més, als Estats Units, i com a conseqüència de la proliferació de potents analgèsics legals derivats de l'opi, la situació és igual de preocupant. L'informe recollia algunes dades significatives:

els opioïdes són responsables del 70% dels efectes negatius per a la salut derivats de la droga, amb un increment de la disponibilitat i un gran augment de les incautacions d'heroïna destinada al continent europeu. Barcelona s'ha convertit en el centre neuràlgic de les operacions del tràfic il·legal procedent del Pakistan. Una via d'entrada per a l'heroïna a Europa. A més a més, la proliferació dels anomenats *narcopisos* al Raval n'ha posat en relleu no només el volum de venda i consum sinó l'emergència

d'una situació d'alarma ciutadana. Encara que les mesures policials han frenat part del problema, la veritat és que la capacitat destructora de l'heroïna i la inseguretat que comporta es presenten novament com un problema sanitari i cívic de primer ordre. Conscients que es tracta d'una nova epidèmia global, com ja ho va ser en els anys 70 i 80 del segle XX, convé trobar solucions urgents, tant repressives respecte a la delinqüència com rehabilitadores a nivell social.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Theresa May
Primera ministra britànica

★★★★

Londres i la UE han acostat posicions sobre els termes del *brexít*, però els seus plantejaments segueixen molt distants. La *premier* no abandona la duresa sobre una de les qüestions clau: com ha de ser la frontera entre la República d'Irlanda i Irlanda del Nord. **► Pàg. 22**

Francisco Granados
Exsecretari gral. del PP de Madrid

★★★★

L'exdirigent popular ha sigut condemnat a dos anys de presó per participar decisivament en la filtració de la investigació de la trama de corrupció coneguda com a *cas Púnica*, cosa que va permetre destruir proves i ocultar els diners obtinguts il·legalment. **► Pàg. 26**

Mário Centeno
Economista

★★★

Els fins ara ministre de Finances de Portugal serà el nou president de l'Eurogrup. Centeno ha tret el seu país del procediment de déficit excessiu conciliant creixement amb rigor pressupostari en un Govern d'esquerres. **► Pàg. 29**

Ada Colau
Alcaldessa de Barcelona

★★★★

Un pacte per a la modificació de la polèmica ordenança municipal ha posat fi a la *guerra de les terrasses* que han lliurat des de fa més de dos anys el sector de la restauració i l'Ajuntament de Barcelona, que flexibilitzarà la normativa. **► Pàg. 38**

Lydia Valentín
Halteròfila

★★★★

La campiona olímpica lleonesa va fer bons els pronòstics en la categoria dels 75 quilos i amb un total olímpic de 258 quilos va aconseguir les tres medalles d'or en el Mundial d'Halterofília que es disputa a Califòrnia. **► Pàg. 50**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Puigdemont, en terra de ningú

El vessant judicial de la crisi catalana va fer ahir un gir nou i inesperat amb la decisió del jutge del Tribunal Suprem (TS) Pablo Llarena d'anul·lar les ordres europees de detenció dictades contra l'expresident Carles Puigdemont i els exconsellers Antoni Comín, Lluís Puig, Meritxell Serret i Clara Ponsatí. El magistrat argumenta que, per acceptar l'euroordre, la justícia belga podria limitar les imputacions dels fugats de la justícia espanyola, cosa que constituiria un perjudici per als acusats (l'exvicepresident Oriol Junqueras, els vuit exconsellers i Jordi Sánchez i Jordi Cuixart) que no es van fugar, alguns dels quals continuen en presó preventiva. Donat que el jutge manté en vigor les ordres de detencions nacionals, es dona la circumstància que Puigdemont i els exconsellers són lliures de moure's per tot el món però no de tornar a Catalunya, ja que si trepitessin terri-

tori espanyol serien detinguts de seguida i posats a disposició judicial.

El moll de l'os del debat legal remet a les acusacions de rebel·lió i sedició, sobretot la primera, ja que implica l'ús de la violència. La fiscalia i la instrucció de la jutge Carmen Lamela a l'Audiència Nacional (que va ser la que va sol·licitar l'euroordre) i del mateix Llarena es basen en el fet que hi va haver violència per justificar l'acusació de rebel·lió, però són molts els juristes que han advertit que aquest tipus legal no és aplicable al que

va passar a Catalunya abans i després del referèndum de l'1-O. Amb la decisió de retirar l'euroordre, Llarena indica que la rebel·lió seguirà estant a sobre de la taula en aquest procés legal.

Puigdemont, cap de llista de Junts per Catalunya, queda així en una terra de ningú incòmoda que s'ha de veure quines conseqüències personals, polítiques i legals comporta. S'ha de veure què passarà amb la retòrica de «president a l'exili» amb què ha intentat mobilitzar la part més emocional del seu electorat. Perquè, retòrica al marge, la realitat és que el seu principal contrincant el 21-D pel vot independentista, Oriol Junqueras, segueix en presó preventiva perquè va decidir no fugar-se. Si és molt difícil ser president de la Generalitat des de la presó, encara ho és més sense poder trepitjar Catalunya. La mala notícia és que el vessant judicial i emotiu segueixen eclipsant la política en aquesta campanya transcendental.

Sense euroordre que el persegueixi, l'expresident continua a Brussel·les mentre Junqueras és a la presó

Punt final a la 'guerra de les terrasses'

Després de dos anys de guerra, Ada Colau ha firmat la pau sobre les terrasses amb els restauradors. L'acord subscrit entre les dues parts permetrà flexibilitzar una polèmica normativa –assumida per la mateixa alcaldessa com «un nyap» i pendent de modificació des de feia mesos– i posar fi a la sagnia de taules i cadires denunciada pel Gremi de Restauració i que posava entre l'espasa i la paret la supervivència d'alguns negocis històrics. Un pacte que accele-

ra els canvis plantejats pel gremi després de la iniciativa popular i l'acord de la majoria de partits de l'oposició, i amb el qual tots guanyen. Per una banda, per als comuns, que s'havien quedat sols en aquesta guerra, suposa un alleujament de la pressió que mantenen els sectors econòmics, molt crítics durant tot el mandat. D'altra banda, els restauradors, que en els dos últims anys i mig han patit el *via crucis* de les adaptacions a la norma tant en horaris com en reformes i retallades en la mida de les seves terrasses

o fins i tot l'eliminació, veuen el final dels seus malsons. La modificació, que s'aprovarà pel volts del març, suposarà una fórmula menys restrictiva que la vigent i permetrà que les llicències ja atorgades se sotmetin a revisió amb els criteris nous. També incorporarà les aportacions dels veïns i de col·lectius de persones amb discapacitat. En definitiva, una normativa més comprensible i adaptable a les necessitats reals i a la convivència de tothom. Això sí, encara s'ha de veure la seva aplicació.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Arlene Foster
Lider unionista nord-irlandesa

El Partit Unionista Democràtic d'Irlanda del Nord ha rebut dures crítiques per la seva actitud tancada en l'espínos assumpte de la frontera amb la República d'Irlanda, contencions que bloqueja l'obtenció d'un acord entre el Regne Unit i la UE sobre el brexit. **► Pàg. 20**

Vitali Mutkó
Viceprimer ministre rus

Antic responsable de l'esport al seu país, Mutkó ha sigut expulsat per a tota la vida del moviment olímpic pel COI, una mesura complementària a la de prohibir que Rússia participi en els Jocs d'Hivern del 2018 pel dopatge generalitzat dels seus esportistes. **► Pàg. 50**

Miguel Francisco
Dibuixant

Coparticipant en l'èxitós videojoc *Angry Birds*, Francisco, natural de Badalona i resident a Hèlsinki, ha tornat brillantment al còmic amb *Espacios en blanco*, en què recrea la guerra civil espanyola a partir de la memòria familiar. **► Pàg. 52**

Jean-Claude Arnault
Dramaturg i filòsof

Marit d'una membre de l'Acadèmia Sueca, Arnault ha sigut acusat per 18 dones de vexacions i també de filtrar els noms dels possibles guanyadors del premi Nobel de literatura, cosa que alterava les apostes sobre el vencedor. **► Pàg. 57**

Andrés Iniesta
Futbolista del Barça

Rècord del jugador blaugrana, aquesta vegada no sobre el terreny de joc sinó a Twitter, on s'ha coronat com l'espanyol amb més seguidors, amb 20,3 milions, desbancant així el cantant Alejandro Sanz (18,5 milions). **► Pàg. 66**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La llista de Puigdemont continua en alça

Una nova enquesta del GESOP que publica avui EL PERIÓDICO confirma l'ascens de la llista del president encapçalada per Carles Puigdemont, que ja es va detectar en el sondeig de fa 15 dies, en detriment d'ERC. Malgrat que els republicans segueixen al capdavant, el que fa dues setmanes era un triple empat entre Esquerra s'ha convertit ara en un empat a dos entre els independentistes i a dos també entre els constitucionalistes, amb un lleuger avantatge encara de la formació d'Oriol Junqueras, que la gran majoria (42,3%) veu encara com la segura guanyadora el 21-D.

El sondeig es va tancar el dia que declaraven els exconsellers davant el Tribunal Suprem, però abans de la decisió del jutge de mantenir la presó per a Junqueras, Joaquim Forn i els Jordis. És a dir, no recull la possible influència en el vot de la presó del líder republicà. En tot cas, el retrocés d'ERC és molt important (perd 3,4 punts i 7 escons en 15 dies),

tant com la recuperació de Junts per Catalunya, que guanya gairebé 3 punts i 5 diputats. ERC obtindria 30/31 actes, amb JxCat trepitant-li els talons (29/30). Al camp no independentista, l'empat és encara més clar, ja que Ciutadans i el PSC, tots dos en ascens, igualarien en percentatge (19%) i en escons (25/26). El bloc independentista, amb el 45,8% dels vots, dos punts menys que el 2015, pot perdre la majoria absoluta (la suma oscil·la entre 66 i 69 escons), amb els comuns d'àrbitres (9/10 diputats).

ERC segueix al capdavant en intenció de vot el 21-D, però perd adhesions entre els electors independentistes

L'extrema competència entre els independentistes es comprova així mateix en el tomb que s'ha produït al repartir els vots de Junts pel Sí. Fins ara ERC es quedava amb la major part, però en aquest sondeig JxCat (o el PDECat) avança per primera vegada el seu rival (39,4% davant el 35,3%). Una altra dada desfavorable per a ERC és que Puigdemont dobla de llarg Junqueras, superat per Iceta, en les preferències com a president fins i tot entre l'electorat independentista. Entre els votants d'Esquerra, el 38% prefereix Puigdemont, i en intenció directa de vot ERC obté el pitjor registre de la legislatura, mentre que el PSC i C's aconsegueixen el millor.

La mobilització de l'electorat arriba a un rècord absolut, amb el 90% dels catalans amb intenció d'anar a votar. Els independentistes segueixen anant per davant (95,6% davant el 86,3%), però els no independentistes creixen gairebé un punt més, després del gran ascens registrat en el sondeig anterior.

Trump fa trontollar el Pròxim Orient

Un cop de ploma, amb la lleugeresa política i intel·lectual que el caracteritza, el president dels EUA, Donald Trump, ha trencat amb dècades de política exterior dels EUA en el conflicte palestino-israelià al reconèixer Jerusalem com la capital de l'Estat hebreu i a l'anunciar la seva decisió de traslladar a la ciutat tres vegades santa l'ambaixada dels EUA. Es tracta d'una decisió d'un enorme calat polític –presa en contra de

l'opinió d'aliats europeus i àrabs i de veus fins i tot dins d'Israel–, que pot desencadenar una onada de violència no només a la part àrab de la ciutat sinó als territoris ocupats i en altres països àrabs i musulmans. Les primeres manifestacions de repulsa ja estan convocades i es tem que es produeixi vessament de sang.

És fallaç, i fins i tot insultant, sostenir que una decisió d'aquest tipus serveix per impulsar el procés de pau entre palestins i israelians. En realitat fa exactament el contrari: ali-

menta els radicals de tots dos bàndols, entra l'objectiu dels dos estats, deixa el lideratge palestí al peu dels cavalls i llança el missatge que només les mesures unilaterals (com les que porta a terme Israel a la ciutat amb els assentaments) donen rèdits. Les conseqüències d'aquest moviment –a Israel, però també a la resta del món– encara estan per veure, però a l'actual president dels EUAlí correspon la responsabilitat. La pau està molt més lluny avui després que Trump hagi deixat la seva empremta en la història del conflicte.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Francesc Ganau
Biomèdic
★★★★☆

Aquest jove de 22 anys ha sigut el primer de la seva promoció a la Universitat de Lleida malgrat tenir una visió d'entre el 5% i el 7% a causa de la síndrome de Stargardt, una malaltia genètica a la investigació de la qual dedicarà els seus esforços a partir d'ara. **► Pàg. 30**

Ryan Zinke
Secretari d'Interior dels EUA
★★★★☆

La Casa Blanca ha ordenat la més gran reducció de terres protegides del país, inclosos dos monuments nacionals de Utah. El decret habilitarà l'ús de prop d'un milió d'hectàrees per a activitats privades com l'extracció de gas i petroli o la mineria. **► Pàg. 31**

Ernesto Valverde
Entrenador del FC Barcelona
★★★★☆

El tècnic ha tancat la primera fase de la Champions sense perdre en els seus sis primers partits europeus, cosa que en la història del club només havien firmat, amb un altre format del torneig, Helenio Herrera i Rinus Michels. **► Pàg. 47**

Lubaina Himid
Artista
★★★★☆

Figura de l'anomenat moviment negre de les arts, és la primera dona negra que guanya el Turner, el premi d'art contemporani més important del Regne Unit. Nascuda a Zanzíbar, amb 63 anys és la més gran a rebre'l. **► Pàg. 54**

Ashley Judd
Actriu
★★★★☆

La intèrpret és una de les protagonistes de la portada de Time sobre la persona de l'any, que la revista dedica a les denunciants de violència sexual, després de les acusacions d'abusos contra el productor de Hollywood Harvey Weinstein. **► Pàg. 59**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Un 2018 a l'ombra del procés

El fet que les eleccions del 21-D no hagin resolt res a Catalunya i hagin retornat la situació política a la casella de sortida condiciona el desenvolupament de molts esdeveniments de l'any que comença. De com es resolguin les incògnites més importants –qui serà el nou president, quin Govern es formarà, qui presidirà el Parlament– i de com evolucioni el procés dependrà, per exemple, l'autonomia financera de la Generalitat, si hi haurà Pressupostos o no –a Catalunya i al conjunt d'Espanya–, però també si el Mobile World Congress assegurarà la seva continuïtat a Barcelona, si hi haurà avanços en el finançament de les autonomies i en la comissió del Congrés que revisa la qüestió territorial i fins i tot si l'activitat cultural catalana recuperarà la normalitat o no.

La corrupció no abandonarà el primer pla perquè a Catalunya se sabrà, finalment,

sis mesos després del judici i després de gairebé nou anys d'instrucció, la sentència del cas Palau, que pot clavar un altre cop a l'antiga CDC, i un altre membre de la família Pujol, l'Oriol, ingressarà a la presó. A Espanya hi haurà sentència del cas Gürtel, un obstacle perquè el PP recuperi vots en la seva disputa amb Ciutadans (C's), aguditzada després del 21-D. Frenar C's serà també objectiu del PSOE, cada vegada menys preocupat pel seu flanc esquerre amb la desinflada de Podem. Fora ja de la influència del procés, el 2018

De com evolucioni la crisi política dependrà la solució a les moltes incògnites que tenallen la societat catalana

s'inicia amb una economia en procés de frenada i un món més perillós que el de principis del 2017. Això es deu fonamentalment a l'erràtica, egoista i aïllacionista política de Trump, que, amb la seva consigna d'Amèrica primer, ha retallat la multilateralitat al Pròxim Orient –ha reconegut Jerusalem com a capital d'Israel i ha amenaçat el pacte nuclear amb l'Iran– o en els acords comercials, i ha situat la Xina i Rússia –malgrat els seus vaivens amb Putin– com a enemics en l'estratègia de la Casa Blanca. Trump ha sigut el 2017 tan dolent com pronosticaven –o més– les seves bravates durant la campanya electoral, i la seva pugna de baix nivell amb Corea del Nord n'és el millor exemple. Cal confiar que en el nou any s'intensifiqui la lluita contra la violència masclista i l'assetjament sexual, tema en el qual el judici de La Manada i les moltes denúncies sorgides a Hollywood han de ser un toc d'alerta per acabar amb aquestes plagues.

Califòrnia reobre el debat de la marihuana

Des d'aquest 1 de gener ja és legal cultivar marihuana a casa i comprar-ne en comerços autoritzats a l'estat de Califòrnia, la sisena economia mundial amb una població de gairebé 40 milions de persones. La legalització, després d'haver superat un plebiscit celebrat el mateix dia de les eleccions presidencials, afectarà moltes condemnes judicials de manera retroactiva i servirà en molts casos per esborrar els historials delictius que arrosseguen milers de ca-

lifornians després de dècades de persecució policial contra l'ús de l'herba.

Aquesta autorització posa en marxa així mateix un negoci multimilionari del qual, a més a més dels empresaris del sector, es lucrà especialment l'Estat a través dels impostos que gravaran el comerç. Les vendes taxaran amb un 15% que pot augmentar fins al 45%.

Encara que amb dimensions ben diferents, el cas de Califòrnia ressuscita el debat sobre la regulació de la marihuana a Espa-

nya, país que és entre els tres primers de la Unió Europea pel que fa a consumidors de la substància. Per una banda, els efectes medicinals –indubtables per a molts malalts– obliguen a tractar el tema no com un assumpte criminal sinó de salut pública. I per l'altra, s'ha d'emprendre decididament la regulació dels clubs cannàbics que imposi requisits administratius per garantir l'exclusió de les màfies, que ara es beneficien del desordre, com també el consum respectuós amb els drets dels no consumidors.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Kim Jong-un
Líder de Corea del Nord

★★★★☆

Malgrat mostrar-se una mica més conciliador amb els seus veïns i enemics del sud, el dirigent nord-coreà ha anunciat en el seu discurs de cap d'any la «fabricació massiva» d'armes nuclears i ha llançat un advertiment: «El botó nuclear és al meu escriptori».

► Pàg. 20

Javier Lambán
President d'Aragó

★★★★☆

Lluny de tirar aigua al foc polític, el mandatari aragonès s'ha servit del monestir de Sixena, i de les obres que s'hi han traslladat des del Museu de Lleida, per llançar durs retrets al procés amb els quals ha volgut recuperar l'autoestima dels aragonesos.

► Pàg. 24

Donald Trump
President dels EUA

★☆☆☆☆

L'ambiciós pla de reforma fiscal que el dirigent nord-americà ha aconseguit tirar endavant ha posat en guàrdia la Unió Europea per les conseqüències distorsionadores que podria tenir sobre les empreses de la UE.

► Pàg. 28

José Enrique Abuín
Àlies 'el Chiclé'

★★★★★

Autor confés de la mort violenta de Diana Quer, s'ha negat a declarar davant la jutge, que n'ha ordenat presó incondicional al considerar que el detingut va voler «atemptar contra la integritat sexual o contra la vida» de la noia.

► Pàg. 30

Quim Gutiérrez
Actor

★★★☆☆

Torna a la televisió per interpretar un dels papers principals d'El accidente, sèrie d'intriga de 13 episodis que emetrà Tele 5 i en la qual dona vida a un «penques encantador». Inma Cuesta l'acompanya en el repartiment.

► Pàg. 57

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Diana Quer i la violència masclista

Gairebé 500 dies després de la desaparició de Diana Quer, el cas s'ha tancat amb la detenció del presumpte culpable, José Enrique Abuín, àlies *el Chicle*, que ha confessat el crim comès a Galícia l'agost del 2016. Les circumstàncies que han envoltat la tragèdia estan tenyides del color groguent dels rumors malintencionats que fins i tot van arribar a culpabilitzar la víctima o el seu entorn familiar. Aquest és un dels aspectes que convé destacar del crim. Entre els dubtes o les boires que han envoltat la mort de Diana Quer s'ha obert pas a una lectura certament masclista, que ens informava de la seva manera de ser o de vestir, de la seva vida íntima o de la dels seus pares i amics, obviant que, en qualsevol cas de violència de gènere el culpable només és la persona que exerceix la violència, sense cap excusa que la pugui justificar o pugui atenuar la responsabilitat criminal.

Convé incidir en un detall que ens convida a una reflexió profunda. Els delictes relacionats amb la violència masclista es redueixen, en la seva apreciació, a aquells perpetrats en un entorn domèstic, quan la víctima i l'agressor mantenen o han mantingut una relació sentimental o familiar. Casos com el de Diana Quer o el de *La manada* no entren en aquesta categoria, fins i tot sent evident que el mòbil sexual i, per descomptat, l'exercici d'una intolerable superioritat que deriva en violació o homicidi, són factors determi-

nants en la comissió del delictes. La societat, cada dia més, pren consciència del problema i és més intolerant amb comportaments d'aquesta mena, però és necessari portar a terme una pedagogia activa en tots els ordres per deixar clar que el masclisme és, en tots els camps (des de les pràctiques més usuals i fins i tot consentides fins a drames com el de Diana Quer), un verí social. La llei ha de considerar masclista el que és masclista.

També està damunt la taula el debat sobre per què un agressor com *el Chicle* (ara convicte, però amb antecedents notables en el seu passat) va poder estar tot aquest temps en llibertat, fins i tot estant sota sospita, i fins i tot intentar reincidir en un nou segrest, aquesta vegada frustrat. La innegociable presumpció d'innocència s'ha de confrontar a la sensació d'inseguretat que aquesta vegada s'ha vist ampliada pel llarg temps transcorregut entre el crim i la seva resolució.

El cas torna a qüestionar que els delictes sexistes es redueixin als que es perpetren en un entorn domèstic

Enèsim retard en el finançament autonòmic

El Govern ja ha reconegut en privat que el nou acord de finançament de les autonomies no es podrà aplicar fins a l'any 2019 perquè la situació política a Catalunya, amb el previsible retard en la formació del Govern, impedirà que el pacte estigui a punt per a la seva inclusió als Pressupostos del 2018, l'aprovació dels quals tampoc està assegurada perquè el PNB no els recolzarà mentre no s'elimini l'aplicació de l'article 155. Aquest enèsim retard, que elevaria a un

lustre l'incompliment dels terminis per part del Govern de Mariano Rajoy, és una pessima notícia que només pot radicalitzar encara més la situació a Catalunya i, de passada, despertar nous greuges en altres comunitats autònomes, que ja avancen que no acceptaran posicions d'avantatge de la Generalitat per frenar el procés ni acords bilaterals amb el Govern central.

És cert que el Govern de Puigdemont es va autoexcloure de la negociació al negar-se a enviar un representant de la Generalitat a la

comissió d'experts creada al febrer i al comitè tècnic del Consell de Política Fiscal i Financera constituït a l'octubre, i és raonable que el Govern no vulgui arribar a un pacte sense Catalunya. Però la Generalitat no pot ser l'única responsable d'aquest retard, ja que si no es va abordar en el seu moment la renovació del sistema va ser amb l'excusa de la crisi econòmica. L'incompliment ja s'ha convertit en escandalós i en molt perjudicial per al bon funcionament de l'Estat autonòmic.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Ali Khamenei
Líder suprem de l'Iran
★★★★★

L'aiatol·là amenaça els manifestants de les protestes que critiquen la corrupció i la carestia de la vida amb imputar-los delictes penats amb la mort. Acusa els «enemics del país» d'unir-se per desestabilitzar-lo. La repressió ja ha causat fins ara 23 morts. **► Pàg. 12**

José Ramón Galán
Investigador
★★★★★

El científic de l'Institut Català d'Investigació Química (ICIQ), a Tarragona, ha participat en un estudi que desenvolupa un mètode més eficient, sostenible i barat, perquè prescindix d'un metall molt car com l'iridi, per obtenir hidrogen a partir de l'aigua. **► Pàg. 29**

Janet Sanz
Regidora de Nou Barris
★★★★★

El districte ha comprat dues màltes amb materials de robòtica i tauletes que circularan pels seus col·legis per lluitar contra la bretxa digital en un barri que, es dona la paradoxa, té el parc tecnològic de la capital catalana. **► Pàg. 34**

Roger Guasch
Director del Liceu
★★★★★

El gestor deixarà al març la direcció del teatre, que ocupa des d'octubre del 2013, per emprendre una nova etapa professional. Sota el seu mandat, el coliseu ha sanejat els seus comptes i ha recuperat imatge i caràcter social. **► Pàg. 49**

Meryl Streep
Actriu
★★★★★

La intèrpret és una de les més de 300 dones poderoses de Hollywood que han obert un fons de defensa legal destinat a ajudar les dones amb menys recursos a defensar-se de possibles abusos sexuals en l'entorn laboral. **► Pàg. 60**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La factura sense fi del Castor

Una mitjana d'1,75 euros al mes en el rebut del gas durant 28 anys més és el que continuaran pagant els usuaris com a compensació pel tancament del magatzem Castor com a mínim fins que el Govern apliqui la recent sentència del Tribunal Constitucional (TC) que va declarar inconstitucional el decret llei amb el qual l'Executiu fixava la indemnització per la suspensió de l'activitat del magatzem. El Ministeri d'Energia assegura que encara estudia les repercussions d'aquesta sentència però, mentre arriba a alguna conclusió, el cert és que el sistema de pagament declarat anticonstitucional es manté a través del real decret de peatges i cànon del sector del gas que va entrar en vigor l'1 de gener. Gràcies a l'enrevessat sistema que el Govern va idear el 2014 perquè la compensació de 1.350 milions que havia de rebre la societat concessionària Escal (controlada el 66% per l'ACS de Florenti-

no Pérez) no comptabilitzés com a dèficit, l'import que ara han de pagar els usuaris puja a més de 4.700 milions d'euros durant 30 anys. Aquesta és la quantitat a què tenen dret el Banco Santander, Bankia i CaixaBank, que van ser els guanyadors d'una licitació convocada per l'antic Ministeri d'Indústria per assumir el pagament de la indemnització. Els bancs van avançar els diners i ara han d'ingressar la quantitat amb un interès anual del 4,27%.

L'onerosa factura del Castor sembla que

Mentre Energia estudia la sentència del TC, el decret de cànon del gas encara preveu el pagament de la indemnització

no tingui fi. Concebut per emmagatzemar grans quantitats de combustible, les seves operacions van quedar suspeses el 2013 al comprovar-se la seva relació amb prop de mil sismes al nord de Castelló i el sud de Tarragona. Després del fiasco tècnic, va venir el polític: per la via urgent d'un decret (urgència que només sentia la societat concessionària, que havia de tornar els fons als bonistes que van finançar el projecte), el Govern central va establir el sistema d'indemnització i va pagar a la concessionària. Després va arribar la sentència del TC. Ja que fins ara ningú ha assumit responsabilitats per tal despropòsit, convé que aquest Govern -que en altres assumptes ha empenyat, amb raó, la bandera del respecte a la llei i les sentències del TC- busqui amb rapidesa una fórmula per complir la sentència, assumir les seves responsabilitats i arxivar d'una vegada l'escàndol de la manera menys costosa possible per al consumidor i el contribuent.

Pla de xoc contra els morts a la carretera

Durant una mica més d'una dècada, Espanya s'havia acostumat a un descens constant de la mortalitat a les carreteres, conseqüència de la suma de diverses polítiques impulsades des de la DGT, des de les campanyes de conscienciació fins a les sancions, passant per la crucial implantació del carnet per punts. No obstant, l'any 2017 es va tancar amb 1.200 morts en 1.067 accidents, la pitjor xifra de víctimes mortals des del 2013, i un augment del 3% des del 2016

(39 morts i 28 accidents més). El 2016 ja hi va haver 30 víctimes mortals més que el 2015, així que per primera vegada en dues dècades s'ha donat un augment en dos anys consecutius de les víctimes mortals.

Les estadístiques són preocupants. Per això la DGT ha posat en marxa un nou projecte de seguretat viària, que preveu mesures educatives (un nou examen per obtenir el carnet de conduir) amb altres de sancionadores (més radars) juntament amb un pla contra conductors reincidents en alcohol i

drogues. Malgrat que arriben amb retard, cal aplaudir les mesures que adopta la DGT, ja que qualsevol esforç encaminat a reduir el nombre de víctimes a les carreteres és més que benvingut. Algunes d'aquestes iniciatives obligaran a afrontar canvis legislatius, com el de permetre que els drons facin tasques de vigilància del trànsit. Després d'anys en què semblava que el descens de mortalitat estava assegurat, s'han de tornar a encendre els llums de l'atenció social: 1.200 morts són intolerables.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Jorge Glas
Vicepresident de l'Equador
★★★★★

El dirigent va haver de renunciar al seu càrrec després d'una absència temporal de 90 dies. Va ser condemnat a sis anys de presó pel seus vincles amb la constructora brasilera Odebrecht, protagonista d'una gran trama de corrupció en diversos països sud-americans. **► Pàg. 12**

Nikki Haley
Ambaixadora dels EUA a l'ONU
★★★★★

Només es pot qualificar de xantatge l'amenaça dels EUA de retirar les ajudes a Palestina si no s'asseu a negociar amb Israel. La col·laboradora de Trump ho va concretar amb deixar sense fons l'agència de l'ONU que ajuda uns cinc milions de refugiats palestins. **► Pàg. 15**

Rafael Catalá
Ministre de Justícia
★★★★★

Espanya incompleix les propostes anticorrupció del Consell d'Europa, que demana un codi de conducta ètica i supervisar què declaren diputats i senadors. I fixar per llei els criteris objectius per nomenar alts càrrecs judicials. **► Pàg. 19**

Josep Maria Blanco
Dibuixant
★★★★★

L'últim supervivent de les antigues generacions de l'històric TBO repassa als 91 anys, amb el seu enginy intacte, una dilatadíssima i llarga carrera alhora que llança una nova edició amb estampes inèdites de la seva singular Barcelona. **► Pàg. 42**

Terry Richardson
Fotògraf
★★★★★

Icona de la fotografia de moda, l'artista nord-americà, que també ha retratat Beyoncé i Miley Cyrus, està sent investigat, segons informa el diari Daily News, per la policia de Nova York per denúncies d'abusos sexuals. **► Pàg. 52**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

El caos del finançament autonòmic

Des que va tornar al Govern l'any 2011, en plena crisi econòmica, el Partit Popular ha transferit a les comunitats autònomes el pes de les retallades per ajustar la despesa pública. Embolicat en la bandera de l'austeritat, en realitat, ha clavat una sèrie de cops de destrala a l'Estat del benestar que no té precedents en la democràcia espanyola ni a l'Europa de l'euro. Laminar els ingressos i la capacitat d'endeutament dels executius autonòmics és la forma de reduir la despesa pública en sanitat, educació i serveis socials, convertint la pugna ideològica en una perillosa espiral de greuges territorials. L'injust repartiment dels límits del dèficit durant el pitjor moment de la crisi econòmica ha tingut conseqüències encara irreversibles en la qualitat i la cobertura de serveis públics essencials. I això té poc a veure amb els reals excessos autonòmics –també estatals i municipals– en els

anys daurats del creixement aparentment il·limitat.

L'últim episodi d'aquesta forma de procedir del ministre Cristóbal Montoro és especialment greu. Sense previ avís i en el primer dia de l'any, va comunicar a les comunitats autònomes que la previsió d'avançaments a transferir en aquest any 2018 ha patit una inesperada retallada com a conseqüència del fet que els Pressupostos de l'Estat estaven prorrogats. Com han esgrimit les comunitats governades pel PSOE,

Montoro tanca l'aixeta a les comunitats per intentar pressionar el PSOE perquè voti els Pressupostos del 2018

poca cosa té a veure la a amb la be. Aquests avançaments estan recollits a la llei de finançament de les comunitats autònomes (LOFCA), plenament en vigor, i el seu càlcul depèn de les previsions de creixement que el Govern espanyol va aprovar al juliol juntament amb el sostre de despesa. S'ha de recordar que aquest tripijoc parteix del fet que el càlcul final del que es transfereix a les comunitats es liquida dos anys després, una pràctica que els experts del mateix Ministeri d'Hisenda han convidat a corregir.

La decisió de Montoro no és en cap cas tècnica sinó molt política. És evident que pretén forçar el PSOE a recolzar els Pressupostos del 2018, vistes les reticències del PNB. I busca igualment que l'increment d'ingressos que havien de tenir les comunitats com a conseqüència de la millora en la marxa de l'economia no serveixi per recuperar la despesa en els serveis públics, especialment en un any preelectoral.

La presó preventiva de Junqueras

Jexvicepresident de la Generalitat, Oriol Junqueras, va comparèixer ahir davant tres magistrats de la Sala Penal del Tribunal Suprem per sol·licitar el final de la seva presó preventiva amb l'argument que d'aquesta manera podrà representar el gairebé milió de persones que van votar ERC en les eleccions del 21 de desembre passat. Segons va revelar el seu advocat, en la intervenció Junqueras es va definir com «un home de pau» i va defensar que està decidit a buscar el

«diàleg bilateral» amb el Govern espanyol. D'aquesta manera, Junqueras va mantenir la seva línia argumental d'acatar la legalitat, estratègia de defensa que va servir perquè altres acusats en la causa oberta per l'1-O (com Carme Forcadell i diversos exconsellers) fossin excarcerats. Els magistrats anunciaran la seva decisió en els pròxims dies.

També es va mantenir en la seva línia, en aquest cas de duresa, la fiscalia, que va argumentar que Junqueras podria reincidir en el delictes en cas de ser investit president de la

Generalitat, un fet probable si Carles Puigdemont no torna de Bèlgica. Aquesta duresa crida l'atenció, ja que el que està en debat és una mesura cautelar, la presó preventiva, que s'ha de decretar amb moderació. S'ha de recordar, com va fer ahir el seu advocat, que a Junqueras no se l'ha jutjat. En una causa en què justícia i política s'entrellacen, més que mai els jutges han de prendre la seva decisió amb prudència i mesura. A pocs dies de constituir-se el Parlament, la política catalana segueix pendent dels jutjats.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Katrin Jakobsdóttir
Primera ministra d'Islàndia

★★★★★

En aquest país nòrdic, on el 38% de les parlamentàries són dones, ja és il·legal que els homes cobrin més que les dones. S'ha convertit així en el primer país a aprovar una llei sobre la igualtat salarial, que ha entrat en vigor el primer dia de l'any. **► Pàg. 11**

Brian Krzanich
Director executiu d'Intel

★★★☆☆

Una decisió de l'empresa líder en fabricació de xips per a ordinadors ha pogut afectar la seguretat de desenes de milions d'ordinadors, telèfons mòbils, tauletes i altres dispositius tecnològics fabricats en els últims 20 anys, que hauran de ser revisats. **► Pàg. 17**

Gala Pin
Regidora de Ciutat Vella

★☆☆☆☆

Una placa en tres idiomes recordarà el passat de la plaça de Folch i Torres, al Raval, que està a punt de ser inaugurada després d'un procés de restauració. El lloc va acollir una de les presons més infames de Barcelona. **► Pàg. 28**

Jessica Chastain
Actriu

★★★★★

La intèrpret estrena *Molly's game*. Amb una actuació impecable, l'abanderada del feminisme a Hollywood es posa a la pell d'una organitzadora de partides de cartes i esquiadora d'elit. Un paper basat en una història real. **► Pàg. 40**

Fede Sardà
Propietari de Luz de Gas

★★★★★

La sala Luz de Gas es va omplir ahir de donants de sang en una campanya organitzada juntament amb el Banc de Sang i Teixits. Iniciativa solidària durant les festes de Nadal, un dels períodes de l'any amb menys reserves de sang. **► Pàg. 51**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Junqueras segueix a la presó

Novament, s'han tornat a posar en evidència els diferents ritmes de la justícia i la política. Quan falten pocs dies per a la constitució del Parlament resultant del 21-D i en ple debat sobre qui serà el president de la Generalitat, el Tribunal Suprem (TS) ha decidit que Oriol Junqueras continuï a la presó. Els tres jutges de la Sala Penal han desestimats els arguments del líder d'ERC al considerar que l'exvicepresident no ha renunciat «a l'enfrontament amb l'Estat» per aconseguir la independència de Catalunya. Els magistrats consideren que hi ha indicis de la comissió dels delictes de «rebellió, sedició i malversació» i que hi ha risc de reincidència en el delictes malgrat que també afirmen que no consta que Junqueras donés ordres directes per cometre actes de violència. Segons la resolució, la desobediència pública de Junqueras a les sentències del

Tribunal Constitucional i les lleis va impulsar la mobilització ciutadana. Per aquest motiu, el Tribunal Suprem prolonga les mesures cautelars contra el líder d'ERC.

Es manté així la presó preventiva –una mesura que hauria de ser cautelar i excepcional en el nostre ordenament jurídic– sobre un diputat electe en les eleccions del 21-D, líder de la tercera força més votada i que des del dia 2 de novembre és a la presó. És aquesta condició d'electe la que fa que els magistrats sostinguin que Junqueras

La decisió del Suprem de mantenir empresonat el líder d'ERC arriba en plena pugna sobre el candidat a president

pugui reincidir en el delictes (si se segueix aquesta argumentació s'arribaria a la conclusió que només si abandona la política aquest risc no existiria), base per decidir mantenir la presó preventiva.

L'extensió en el temps de la presó provisional de Junqueras no és una bona notícia, ja que de manera inevitable enverina el debat polític d'una crisi, la catalana, que només es pot conduir per la via política. La decisió judicial arriba en un moment, a més, en què el bloc majoritari en les eleccions (el sobiranista) debat de forma agitada sobre qui serà el candidat a la presidència. Junts per Catalunya insisteix que només Carles Puigdemont ha de ser el candidat, però des d'ERC es defensa que si Puigdemont no torna de Brussel·les el candidat sigui Junqueras. Amb la decisió del Tribunal Suprem, els dos principals candidats estan o bé fugits o bé a la presó. La crisi catalana, doncs, segueix en aigües turbulentes i desconegudes.

Conciliació amb els fills i desigualtat

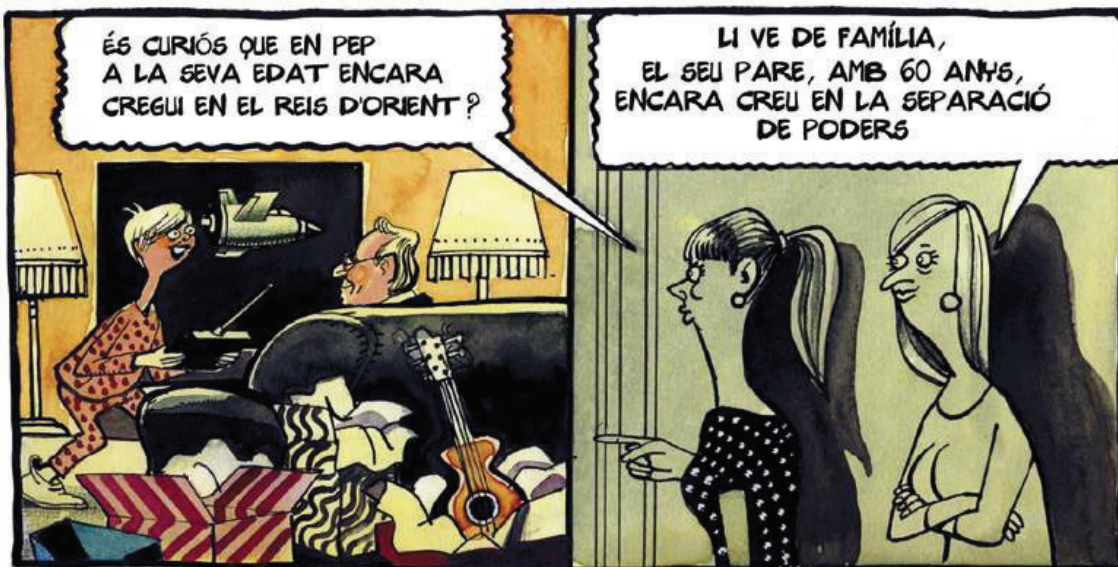
Encara que amb retard respecte d'altres països de l'entorn, ja fa temps que a Espanya es va trencar el model patriarcal i autoritari de família on cada membre tenia assignada la seva funció. El marit assumia el manteniment de la família, la dona cuidava els fills i aquests creixien submisos a uns pares protectors. L'evolució de les dinàmiques socials amb el més gran i legítim protagonisme de la dona, ha engatgat a rodar els arcaïcs esquemes fins a

començar a registrar-se un creixent repartiment igualitari de tasques entre homes i dones en el si familiar. I entre elles la cura, cada vegada més preponderant, dels fills. Una investigació sociològica de caràcter internacional revela ara que als països occidentals els pares d'aquesta segona dècada del segle XXI dupliquen el temps que comparteixen amb els fills respecte al que dedicaven a ells els seus propis progenitors fa mig segle. En el cas d'Espanya, les dones destinen avui una hora i

mitja diària a la prole i els homes al voltant de tres quarts d'hora. Però també aquí les estadístiques oculten discriminació. La conciliació més gran amb els fills es registra en famílies amb un estatus mitjà-alt, i és molt menys visible en les d'ingressos precaris. En la recerca d'una equitat social més gran i desitjable és on les administracions s'han d'esforçar perquè, amb plans de suport i reformes laborals, s'estimuli l'atenció als menors també en les famílies menys afavorides.

Animus iocandi

Ferrerres

Noms propis

Michael
Wolff
Periodista

★★★★☆

El seu valent i documentat llibre sobre els primers mesos de presidència de Trump ha fet trontollar els fonaments de la Casa Blanca. El seu inquilí en surt retratat com un home indecís i amb un dèficit d'atenció clamorós, ignorant i allèrgic a la lectura. **►Pàg. 12**

Pedro Pablo
Kuczynski
President
del Perú

★★★☆☆

Un indult humanitari, que l'oposició denuncia com a factura per impedir l'impeachment presidencial, ha deixat lliure l'expressidat Fujimori sobre el qual penjava una condemna de 25 anys per flagrants violacions dels drets humans als anys 90. **►Pàg. 14**

Melcior

Rei d'Orient

★★★★☆

A part del seu habitual repartiment de regals per als més petits, els Reis d'Orient van tenir un record a l'arribar a Barcelona per al terrible atemptat que va patir la capital catalana l'agost passat a la Rambla. **►Pàg. 34**

Ana
Juan

Il·lustradora

★★★★☆

Premio Nacional de Il·lustració el 2010, l'artista valenciana ha tancat un any intens amb obres inquietants i fosques com *El hombre del traje negro* (un relat de Stephen King) i una exposició interactiva i de realitat virtual. **►Pàg. 45**

Woody
AllenDirector
de cine

★★★☆☆

L'anàlisi de 56 caixes d'arxiu personal que custodia la Universitat de Princeton ha portat un periodista de *The Washington Post* a afirmar que el cineasta està obsessionat amb les adolescents i que la misogínia recorre la seva obra. **►Pàg. 50**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Xile, un altre escàndol als Maristes

Després de l'escàndol de pederàstia en l'entorn dels col·legis maristes de Barcelona i Badalona que EL PERIÓDICO va treure a la llum el 2016, arriba un cas semblant a l'altre costat de l'Atlàntic. A Xile, almenys set germans maristes, quatre d'ells d'origen espanyol, estan sent investigats per delictes comesos en cinc centres de l'organització religiosa entre el 1970 i el 2010 sobre més de 30 víctimes, alumnes dels seus col·legis.

Els Germans Maristes han tingut des de fa més d'un segle un fort arrelament a Espanya i la seva història s'entrellaça des de bon començament amb Llatinoamèrica. El 1886 van arribar a Girona com a punt de partida, per la proximitat amb França, per aprendre l'idioma i desembarcar en el nou continent. Tot i així, el cert és que es van establir a la ciutat i més tard a tot el territori espanyol, a causa de les circumstàncies adverses a la Re-

pública francesa, d'on van ser expulsats el 1903, just l'any que van iniciar l'aventura sud-americana a l'Argentina. El 1911 van arribar a Xile. Més tard, el 1951, es va crear a Espanya, a Palència i Valladolid, l'anomenat Juniorat Hispanoamericà, per captar vocacions.

En aquesta relació intensa, amb una gran influència espanyola, s'han reproduït els esquemes d'abusos sexuals que en el seu dia ja va denunciar EL PERIÓDICO, en un treball d'investigació que va merèixer diversos pre-

mis, entre ells el prestigiós Ortega y Gasset. El que va passar aquí també va passar a Xile, amb idèntiques pràctiques i amb la mateixa impunitat, auspiciada a més per un entorn repressiu institucional en plena dictadura pinochetista. Si a Barcelona el detonant va ser Joaquim Benitez, al país andí ha sigut el germà Abel Pérez, un professor de matemàtiques que els Maristes van ocultar en una residència de l'institut religiós, sense informar les autoritats d'uns fets que ells coneixien com a mínim des del 2010.

Més enllà de l'acció de la justícia contra els criminals, que es pot veure restringida penalment per la prescripció del delictes, convé denunciar, arreu, la política d'encobriment que afecta la institució. La llum sobre casos tan dramàtics i punyents, com són els que afecten menors d'edat, també exigeix que l'Església catòlica en el seu conjunt assumeixi responsabilitats. És l'únic camí perquè no torni a repetir-se mai més.

Més enllà de l'acció de la justícia contra els pederastes, s'ha de denunciar la política d'encobriment de la institució

L'Iran es queda sense excuses

No hi ha res de més fàcil que acusar l'*enemic exterior* per encobrir les deficiències interiors. És el que ha fet el líder suprem de l'Iran, Ali Khamenei, al buscar culpables de les manifestacions que s'han reproduït per tot el país amb el tràgic balanç d'almenys 20 morts. El cert és que no calia cap enemic més enllà de les fronteres (per més que el president Trump donés suport als manifestants) per entendre el desànim d'una població, majoritàriament

jove, que no ha vist cap dels beneficis promesos després de la firma de l'acord nuclear, el gener del 2016, i de l'aixecament de les sancions econòmiques que pesaven sobre el país. Aquell càstig i les catastròfiques polítiques de l'anterior president, Mahmud Ahmadinejad, van empobrir un Iran enormement ric en hidrocarburs. L'obertura que va suposar el final de les sancions ha tingut efectes positius, com ho demostren les xifres macroeconòmiques, però aquests beneficis no han arribat a la socie-

tat, en particular, a les capes més empobrides d'on han sortit les protestes. Les rigideses del sistema econòmic iranià, que concedeix grans privilegis a organitzacions pròximes al líder suprem i que permet l'existència de nombrosos *xiringuitos* financers, han sigut el tap que ha impedit el repartiment de la riquesa. I després hi ha l'enorme despesa en la contesa amb l'Aràbia Saudita per erigir-se en la potència regional, una guerra que es dirimeix al lemen, al Líban i, sobretot, a Síria.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Donald Trump
President dels EUA

★★★★☆

El dirigent ha donat una altra mostra del seu narcisisme al definir-se com «un geni estable». Així va respondre al llibre de Michael Wolff, a qui va qualificar de «perdedor total», per qüestionar la salut mental del mandatari en el balanç del seu primer any en el càrrec. **► Pàg. 15**

Iraitz Lazkano
Alcalde d'Elgeta

★★★★☆

El municipi guipuscoà ha aconseguit que, per primera vegada, un jutjat espanyol, el de Bergara (Guipúscoa), admeti una querrela per genocidi contra crims de la dictadura. Obrir diligències trenca amb el criteri del Suprem de no enjudiciar aquests casos. **► Pàg. 20**

Didier Ruiz
Director teatral

★★★★☆

El responsable de La Compagnie des Hommes, que porta a l'escenari col·lectius que gairebé no tenen veu en la societat, ha creat un muntatge amb set transsexuals que explicaran els fets que han pesat més en les seves vides anònimes. **► Pàg. 30**

Toni Piñeiro
Hortolà

★★★★☆

Vocal de la Comissió de Festes de Sants-Montjuïc, ha vist satisfeta la seva reivindicació, i de la resta de veïns, de l'Hortel de la Farga, que ha comprat per l'ajuntament per al seu ús ciutadà. **► Pàg. 34**

A. Palomas

Escritor i periodista

★★★★☆

A. Bassas

El narrador barceloní ha guanyat el Nadal de novel·la amb *Un amor*. La mateixa nit literària, el periodista es va endur el Josep Pla amb les seves memòries periodístiques, *Bon dia, són les vuit!* **► Pàg. 52**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Els Estats Units, segons Trump

Poc cops el Congrés dels EUA ha donat una imatge de total desacord entre republicans i demòcrates durant un discurs sobre l'estat de la Unió com l'oferta ahir durant la intervenció de Donald Trump. I això que el president, en el seu llarg discurs, va utilitzar un to contingut poc habitual en ell i lluny del tremendisme expressat fa un any en la inauguració del seu mandat. Però la duresa era en les paraules, no en com les pronunciava. Una d'aquestes paraules dures és *Guantánamo*, i s'hi va referir no per seguir la política del seu antecessor d'aconseguir el tancament d'aquella ignominia, sinó per reactivar el centre de detenció. Altres paraules dures van arribar a l'abordar una de les seves polítiques més polèmiques, la immigració. Mentre demanava a l'oposició la col·laboració en aquesta conflictiva qüestió, identificava de manera grollera els estrangers amb la delinqüència i la violència.

El món, al qual va dedicar poc temps, es divideix segons Trump en bons i dolents, amics i enemics, i en aquesta dicotomia va reclamar l'ús de la força ignorant el multilateralisme i la col·laboració entre nacions. Amb aquests plantejaments de política interior i exterior, la seva crida a la unitat amb els demòcrates queia en sac foradat. No obstant, ha d'importar ben poc la falta de cooperació bipartidista quan Trump es pot apuntar el punt d'una economia a l'alça amb uns resultats que comencen a ser tangibles en

tre la ciutadania. També a favor seu Trump té darrere un Partit Republicà que ara sí que el recolza sense fissures, cohesionat, entregat i identificat amb l'*Amèrica primer*, el mantra presidencial des dels temps de la campanya electoral, després d'haver llimat les diferències. I un altre aspecte que li dona avantatge és la situació encara confusa en què es troba l'oposició. Va cridar l'atenció, atesos els precedents del president i els seus escàndols sexuals, que moltes congressistes assistissin vestides de negre en defensa del moviment contra la discriminació i els abusos que pateixen les dones.

Els discursos com el d'ahir tenen un efecte escàs, en especial quan no canvia res en el programa llevat del to

En l'any transcorregut des de la seva arribada a la presidència dels EUA ha complert poques promeses. Els discursos com el d'ahir tenen un efecte escàs, especialment quan no canvia res en el programa llevat del to amb el qual es transmet. La prova del nou la tindrà Trump al novembre amb les eleccions de meitat de mandat.

La plaga dels narcopisos del Raval

a mort, segons sembla per sobre-dosi, d'un ciutadà portuguès, abandonat al mig del carrer del Pintor Fortuny divendres passat, ha tornat a posar sobre la taula el calvari dels narcopisos del Raval. Una plaga que està degradant el barri del centre de Barcelona fins a extrems insuportables per als veïns. S'ha de reclamar, una altra vegada, davant d'una problemàtica que es manté, en primer lloc, una acció decidida dels Mossos d'Esquadra, la Guàrdia Urbana i els jut-

ges, per intentar aturar un problema de seguretat ciutadana i salut pública. Els veïns denuncien que els narcopisos s'han convertit, prèvia ocupació pels traficants, en llocs on es ven i es consumeix droga adulterada per ben just 10 euros.

La solució al problema resulta complexa. És ben sabut que el procés d'expulsió d'un pis ocupat és lent, i més amb el sistema garantista de la legislació espanyola. Però és un fet constatat que el problema s'ha enquistat perquè molts d'aquests pisos on avui

es ven i es consumeix droga han anat a parar a mans d'entitats bancàries, després del desnonament dels seus llogaters, o a aquells fons d'inversió que veuen en el Raval una font de negoci. Correspon a aquests propietaris posar totes les barreres possibles per evitar l'ocupació de les seves vivendes, i si tot i així es produeix, denunciar-ho com més aviat millor perquè entri en acció la justícia. Els narcopisos són, en definitiva, una plaga per als toxicòmans i per a uns veïns que són expulsats del seu barri.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Joe Kennedy
Congressista per Massachusetts

A més de sobre la figura de Trump, els focus van apuntar ahir cap a aquesta nova promesa de la llegendaria dinastia política dels EUA. Net de Bobby Kennedy, va ser l'encarregat de donar la rèplica al president, així que accelera una carrera que pot acabar a la Casa Blanca. **►Pàg. 12**

Janet Yellen
Presidenta de la FED

Ahir va assistir a la seva última reunió al capdavant de la Reserva Federal dels EUA abans de donar el testimoni de la presidència a Jerome Powell. En la seva trajectòria destaca l'èxit d'una pujada de tipus d'interès sense que afectés negativament l'economia nord-americana. **►Pàg. 20**

Dolors Montserrat
Ministra de Sanitat i Igualtat

Escudar-se en el bloqueig dels Pressupostos deixa en evidència la dirigent del PP perquè es va comprometre en la presentació del pacte d'Estat contra la violència masclista a tramitar 200 milions per la via del decret llei. **►Pàg. 24**

Chase Carey
President de la F-1

La corporació Liberty Media, que és la propietària de la competició, va anunciar que prescindirà d'hostesses a la graella de sortida, una tradició contrària a les «actuals normes socials» i als valors que avui vol reflectir la F-1. **►Pàg. 45**

Jorge Volpi
Escriptor

El novel·lista i assagista mexicà es va emportar el premi Alfaguara, dotat amb 142.000 euros, per *Una novela criminal*, en la qual barreja periodisme i literatura per relatar un cas policial que va commocionar el seu país el 2005. **►Pàg. 48**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Hostesses i sexisme

Un recent decisió de l'organització de la fórmula 1 de suprimir la presència d'hostesses a la graella de sortida -les *grid-girls*- és un pas més, i important, en la lluita contra un tipus de discriminació que és molt visible i notori i amb una gran repercussió mundial. A partir d'aquí, entitats com l'Institut Català de les Dones (ICD) o personalitats de l'entorn feminista han reclamat que la presència de dones com a adorn sigui proscriu dels esdeveniments esportius en general. La recent acta d'infracció molt greu de la Inspecció de Treball contra les empreses que van contractar hostesses en l'últim Trofeu Godó de tennis posa l'èmfasi en la discriminació per raó de sexe i en unes precàries condicions laborals que van atemptar contra la seva salut. Però també incideix en el problema de fons: la utilització del cos com a mètode d'atracció. I aquesta és una situació que no es produeix tan

sols en el món de l'esport: la presència d'hostesses en actes públics, congressos, etcètera, que hi són només per ser vistes no com a protagonistes valorades pel seu esforç sinó com a trofeu, gerro, descans del guerrer o generadores de l'apetit masculí.

S'han donat casos, durant els últims temps, que venen a corroborar la necessitat d'abandonar uns clixés que, per desgràcia, són molt freqüents. Un sopar d'execució a Londres amb hostesses que van patir abusos va ser un escàndol mundial, i va

La supressió de les hostesses a la F-1 és un bon pas contra els clixés masculistes no només en el món de l'esport

contribuir a donar força a les veus que denuncien aquest tipus de cosificació del cos de la dona, dins de moviments més amplis en favor de la igualtat com el #MeToo. La bona notícia és que on no fa gaire no es feia estrany veure noies joves mig despulades en congressos, fires i promocions ara s'imposen codis de vestimenta, paritat en el treball d'assistents i, en general, una preocupació generalitzada pels problemes reputacionals que pot suposar el sexisme. El Mobile World Congress, per exemple, veta que les marques facin que les hostesses llueixin un vestuari denigrant per a elles. Sens dubte un exemple a seguir, com alguns casos en el ciclisme: a la Volta van pujar al podi un hereu i una pubilla, una paritat que també es va donar a la Volta, sense peçons a la galta i sense ostentació. La pressió social i l'actuació de les entitats públiques han de prevaler sobre l'esperit comercial i sexista.

La divisió independentista

Is missatges derrotats i derrotats de Carles Puigdemont a Toni Comín són la viva expressió de la divisió en l'independentisme. El legitimitisme de què ha fet bandera Puigdemont des que va fugir a Brussel·les (i que contrasta amb el silenci i la inacció després de la declaració d'independència) ha col·locat en una situació límit ERC, atrapada en aquesta pinça que formen JxCat i la CUP. La llista personal de Puigdemont i el partit antisistema pretenen perpetuar el

pols amb l'Estat a través d'una falsa restitució del Govern cessat per Mariano Rajoy a l'empara de l'article 155 de la Constitució, mentre que ERC pretén governar i recuperar les institucions sense renunciar a l'objectiu (legítim si es persegueix per camins legals) de la independència. En aquest desig de recuperar les institucions, Puigdemont és el nus gordià que es presenta com a impossible de desfer però que ningú, a risc de ser considerat un traïdor, s'atreveix a tallar. Una investidura de Puigdemont fora dels marges

establerts pel Tribunal Constitucional tindria, entre altres conseqüències, la de perpetuar l'article 155.

Des de la presó, Oriol Junqueras ha proposat una presidència simbòlica per a Puigdemont. És una altra de les sortides imaginatives (astúcies) de què el procés és ple. Potser permetria a l'independentisme formar govern, però només en el cas que no hi hagi investidura a distància. Si simbolisme equival a trencar l'ordre constitucional, Catalunya seguirà instal·lada en el desastre.

Animus iocandi

Ferrerres

Noms propis

Paolo
Gentiloni
Primer ministre
Itàlia

★★★☆☆

La crisi humanitària dels refugiats que esquinça el Mediterrani central està lluny de solucionar-se quan es compleix un any del pacte entre Itàlia i Líbia. Roma ha deixat el control de les aigües als líbics, que actuen sense escrúpols contra immigrants i oenagés. **► Pàg. 12**

Alfonso
Armada
President de RSF
a Espanya

★★★★☆

Reporters sense Fronteres denuncia el mal que el procés ha causat a la llibertat de premsa a Catalunya. Entre altres casos, assenyalava «el linxament» sofert pel director i director adjunt d'aquest diari per informar sobre l'alerta de la CIA d'un possible atemptat. **► Pàg. 18**

Álvaro
Nadal
Ministre
d'Energia

★☆☆☆☆

Les companyies de gas deixaran de cobrar la part que correspon a la indemnització pel magatzem Castor, invalidada pel TC. No obstant, els 7,8 milions d'usuaris no notaran cap efecte immediat en el rebut mensual. **► Pàg. 20**

Blanca
Sorigué

Directora general
de la Zona Franca

★★★★☆

S'ha convertit en la primera dona que accedeix al càrrec en el consorci. El nomenament coincideix amb una reestructuració per afrontar la inversió de 30 milions en una acceleradora per a empreses de la indústria 4.0. **► Pàg. 24**

Judith
Balmaña
Doctora

★★★★☆

És la responsable del servei d'Alt Risc i Prevenció del Càncer de la Vall d'Hebron, que liderarà la coordinació de la xarxa hospitalària catalana, mitjançant un treball en xarxa, per al diagnòstic del càncer hereditari. **► Pàg. 28**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La violència juvenil

La proliferació de delictes comesos per joves i adolescents és certament preocupant, si ens atenim a algunes de les dades més recents de la Fiscalia General de l'Estat (2017), i crea alarma social, com ha passat en els casos més recents que han impactat en l'opinió pública de manera contundent. Encara que el nombre d'homicidis es qualifica com a «no alarmant», la veritat és que el percentatge de delictes més lleus, però que denoten un estat de les coses que ha de mantenir-nos alerta, ha anat augmentant. Lesions, violència masclista, agressions i abusos sexuals, robatoris i assetjament o *bullying* als centres escolars, sense comptar amb el fenomen creixent de la violència exercida pels fills contra els pares, conformen un iceberg del qual hem percebut la seva punta en dos episodis impactants. El primer, i més tràgic, el dels tres menors d'entre 14 i 16 anys que es van acarnissar brutalment, fins a l'assas-

sinat, amb una parella de persones grans de Bilbao; i el segon, la desarticulació d'un grup organitzat a Alacant, que amenaçava i agredia estudiants, amb una noia de 15 anys al capdavant.

Les causes d'aquesta violència són múltiples i encara més si ens referim a un tema tan complex com la que es porta a terme en l'entorn familiar. Al abordar la qüestió s'ha de destacar: un cert fracàs educatiu, el consum d'alcohol, drogues i estupefaents, un entorn en excés permissiu o massa asfixi-

ant, pèrdua de determinats valors, desestructuració familiar i l'anomenada *síndrome de l'emperador*, o dels fills *tirans*, que descriu conductes intolerants amb la frustració i amb un elevat caràcter narcisista.

Seria un error voler traçar un mapa en funció dels orígens socials, ja que es dona en tots els estrats. El cas de la violència filio-parental n'és un exemple, ja que tant si es refereix al perfil del jove que viu experiències negatives a casa com al que habita en un entorn més amable, les pràctiques són idèntiques i és igual la dificultat per tractar el problema des de la perspectiva paterna. Tot plegat, unit al fet que cada vegada siguin més joves, fins i tot per sota de l'edat penal, i a les actuacions exercides en grup (amb rivets xenòfobs), ha de fer saltar les alarmes. Actuacions com els programes de la Generalitat contra conductes violentes s'han d'ampliar i ser efectives en una lluita que afecta tota la societat.

Seria un error voler traçar un mapa en funció dels orígens socials, ja que es dona en tots els estrats

Trump declara la guerra a l'FBI

Una trama russa segueix sobrevolant la Casa Blanca. Ara ja és guerra oberta entre Donald Trump i l'FBI per les investigacions sobre una possible col·lusió. A l'actual president sempre l'han molestat les indagacions d'agències oficials sobre la seva persona o sobre el seu entorn, en particular si es referien a connexions amb Rússia. Tot just ser elegit va acomiadar James Comey, el director de l'agència federal, que estava investigant aquella trama. Ara, el seu succe-

sor, Christopher Wray, està a la corda fluixa. En aquesta tasca de descrèdit de la credibilitat de les agències d'investigació i seguretat, Trump té tot el suport del Partit Republicà que, després de mesos de titubejos, ara apareix com un bloc compacte compartint el populisme del president com es va demostrar durant el discurs recent sobre l'estat de la Unió. En aquesta fase de la guerra, les batalles s'entaulen mitjançant totes les martingales i argücies amb què es confonen veritats i mentides.

El record del que va passar amb el *Watergate* resulta inevitable. Ara, com llavors, des de la presidència s'ha posat en marxa una maquinària de desinformació en què congressistes electes com Devin Nunes –polèmic president del comitè d'intel·ligència de la Cambra de Representants i responsable del document que està en el punt de mira– juguen a confondre la realitat apropiant-se del dret del poble a saber. A saber, sí. Però a saber la veritat. No una grollera mentida per salvar el president.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Elke König
Presidenta de la JUR
★ ★ ★ ★ ★

La intervenció del Banco Popular es va fer a correuita, segons la consultora Deloitte, a qui la Junta Única de Resolució va encarregar l'elaboració d'un informe clau per avaluar quant valia l'entitat bancària. Només va tenir 12 dies per fer el treball. **► Pàg. 23**

Meri
Treballadora de supermercat
★ ★ ★ ★ ★

Forma part de l'equip de persones amb lleu discapacitat que treballen en la gestió integral d'un supermercat Caprabo a Manresa. La Fundació Ampans impulsa aquesta iniciativa per ajudar unes persones que no ho tenen fàcil en el competitiu mercat laboral. **► Pàg. 28**

Miquel Cartisano
Explorador urbà
★ ★ ★ ★ ★

En el seu blog acumula unes 25.000 fotografies de curiositats de la capital catalana. En aquest gran fons documental hi ha unes 500 imatges de les tapadores que cobreixen túnels, pous i galeries dels serveis públics. **► Pàg. 36**

Giovanna Marini
Cantant
★ ★ ★ ★ ★

Guitarrista, compositora i pedagoga, als seus 81 anys segueix en actiu amb el bagatge musical col·lectiu d'Itàlia, sobretot a partir de la música del camp. Acolrida pel festival Barnasants, actua avui al Teatre Jovenut de l'Hospitalet. **► Pàg. 43**

Jaime Álvarez
Dissenyador de moda
★ ★ ★ ★ ★

El jove sevillà de 23 anys s'ha emportat el premi al millor disseny emergent de la passarel·la 080, dotat amb 15.000 euros que ofereix la marca Desigual. El jurat va reconèixer per unanimitat la seva proposta de sastreria masculina. **► Pàg. 50**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Investidura entre la sublimitat i la vulgaritat

Una política institucional catalana està amb el rellotge aturat. El president del Parlament, Roger Torrent, va frenar en sec dimarts passat la nova fugida cap endavant que proposaven els incondicionals de Carles Puigdemont dins de Junts per Catalunya amb la seva investidura a distància contravenint les indicacions del Tribunal Constitucional. La urgència amb què es va demanar a la campanya electoral la restitució de les institucions autonòmiques s'ha diluït en l'enèsima batalla intestina per assegurar-se l'hegemonia dins el bloc electoral independentista. Mai una causa tan sublim ha tingut uns defensors tan vulgars. El nucli irredempt de Junts per Catalunya frivoltza fins i tot amb la repetició de les eleccions, cosa no només arriscada, sinó als antípodes de les seves mateixes promeses electorals: restitució del Govern, suspensió de l'article 155 i normalització política.

Desgraciadament, el nucli actual al voltant de Puigdemont no atén a la lògica política sinó que se sent més atret per l'apel·lació als principis morals i als lemes patriòtics. Una dinàmica que ha permès la seva supervivència en les institucions des de l'any 2012 però que ha donat molt pocs fruits tangibles. La crisi ha passat, com a la resta d'Espanya, sense que la ciutadania tingui ni la més mínima consciència que la Generalitat hi ha contribuït, mentre que la independència ha sigut només una declara-

La facció de Puigdemont actua en aquests moments fora de la lògica política, una actitud totalment inacceptable

ció simbòlica, sense efectivitat pràctica, llevat l'empresonament o la fuga d'una part del govern que la va impulsar.

Des d'aquest punt de vista, alguns dels conceptes que paralitzen actualment la investidura –com traïció, rendició o submissió– podrien tenir un significat radicalment contrari al que se'ls està donant. El realisme d'Esquerra, que finalment s'ha fet públic, i el que es comença a entreveure en la facció assenyada del PDECat és l'única esperança que li queda a la ciutadania, sigui o no independentista, perquè Catalunya tingui a curt termini un president de la Generalitat i un govern efectiu.

La sublimitat, doncs, és fer allò que convé als interessos del conjunt del país i la vulgaritat és refugiar-se en els grans principis per salvar situacions individuals que poden suscitar, o no, solidaritat personal però que resulten políticament irrellevants.

Rivalitat i 'fair play' per al derbi

Resulta inevitable que els derbis futbolístics estiguin envoltats d'una gran rivalitat entre protagonistes i aficionats. Però aquesta confrontació no hauria d'excedir mai els límits de l'esportivitat i del comportament adequat. És el que seria desitjable davant l'Espanyol-Barça d'aquesta tarda, encara que són molt recents els ressons de la seva disputada eliminatòria de Copa, tant al camp com a fora. En primer lloc, s'ha de dir que els insults contra Piqué

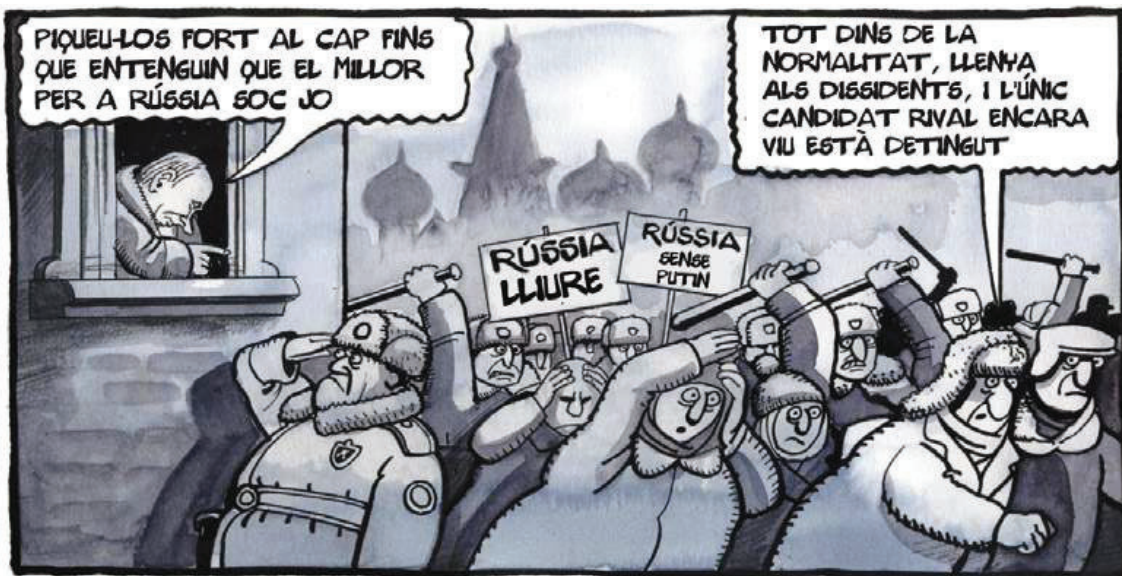
a l'estadi blanc-i-blau, una constant els últims anys, són inadmissibles pel seu component ofensiu i vergonyós masculisme.

De la mateixa manera, cal esperar dels futbolistes i directius la millor actitud possible i el màxim *fair play* fora del fragor del camp, on hi ha un àrbitre per exercir de jutge. És evident que Gerard Piqué, parlant de l'«Espanyol de Cornellà», no va fer la declaració més afortunada de la seva carrera. Per altra banda, la de Sergio Busquets va ser una més de les que se senten després

d'un partit al dir que l'Espanyol va celebrar l'1-0 de l'anada «com si haguessin passat ronda». És per això que resulta desproporcionat, sobretot en aquest segon cas, que se'ls hagi obert a tots dos un expedient pel Comitè de Competició. També ho va ser la dura nota de l'Espanyol contra els futbolistes blaugranes. El seny i la mesura s'han d'imposar sempre per evitar mals majors. Rebaixar la tensió es revela com l'únic camí perquè imperin l'esportivitat i el respecte dins la rivalitat.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Isabel Coixet
Cineasta
★★★★★

La cineasta barcelonina va ser la gran triomfadora de la gala dels Goya a l'aconseguir els premis més rellevants de la gala de l'Acadèmia del cine espanyol: els de la millor pel·lícula i la millor direcció pel seu film *La libreria*, a més del de millor guió adaptat. **►Pág. 2**

Enrique Peña Nieto
President de Mèxic
★★★★★

El dirigent mexicà, considerat com la gran esperança política quan va arribar al poder, entra a la recta final del seu mandat en caiguda lliure. El 74% dels ciutadans suspensen una gestió marcada per greus casos de corrupció i violació de drets humans. **►Pág. 13**

Moisés Massana
Alcalde de Saldes
★★★★★

La petita localitat del Berguedà aposta per la qualitat lumínica dels seus cels nocturns com a reclam turístic i per fer front a la creixent despoblació que amenaça el seu futur. El poble ja és dins la *lliga de les estrelles*. **►Pág. 28**

Francesc Torres
Rector de la UPC
★★★★★

La *First Lego League*, una competició de robots construïts pels mateixos participants, ha permès a la Universitat Politècnica obrir les portes a joves dels barris deprimits de l'entorn de les instal·lacions universitàries. **►Pág. 35**

Nick Park
Cineasta
★★★★★

Un dels grans mestres de l'animació reapareix amb *Cavernícola*, una aventura en la qual els homes de l'edat de pedra s'enfronten contra els homes més avançats de l'edat de bronze en un apassionant partit de futbol. **►Pág. 52**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Autobusos contra el masclisme

Is ajuntaments de Bilbao i Terrassa han sigut els pioners a Espanya a establir una normativa que permetrà als autobusos públics nocturns aturar-se fora dels llocs reglamentaris a instàncies de qualsevol de les dones que viatgin al vehicle. L'objectiu és reduir el risc que puguin ser víctimes d'agressions sexuals perquè les parades homologades es troben lluny de la seva vivenda o estan situades en zones amb poca il·luminació. La iniciativa, que té tradició en algunes ciutats europees, s'estendrà a les altres províncies basques, mentre que l'Ajuntament de Barcelona anuncia que la sotmetrà a estudi. Aquestes parades intermèdies en els trajectes nocturns, els caps de setmana, també resultaran beneficioses per a un altre tipus d'usuaris amb mobilitat reduïda, encara que està pensada essencialment amb una perspectiva de gènere. És obvi que en cas que el pla s'estengui haurà

d'estar ben regulat per evitar que l'autobús es converteixi en un taxi. Així mateix, aquests punts de parada a discreció no podran estar instal·lats en llocs que no estiguin preparats per deixar el viatger i puguin ocasionar més problemes, amb un augment d'accidents, que avantatges. A més a més, si aquestes parades no són reglamentàries les assegurances no cobririen els danys al passatger.

No hi ha dubte que qualsevol mesura que intenti combatre els atacs masclistes

Només quan les dones puguin anar de nit pel carrer sense riscos podrem presumir de societat avançada

ha de ser ben rebuda. Les dramàtiques xifres d'assassinats de dones així ens ho exigeixen. Però l'ofensiva ha de ser global i des de diferents fronts, entre els quals és fonamental l'educatiu a més a més del policial i judicial. Perquè mesures benintencionades, com aquesta de la situació de les parades del bus, no deixen de ser tiretes davant de la gran sagnia del masclisme assassí. Només quan una dona pugui anar sola de nit pel carrer sense risc de ser assaltada podrem presumir que vivim en una societat avançada. El desafiament ens interpel·la a tots i és per això molt decebedor que el Govern hagi bloquejat els primers 200 milions destinats a estrenar el pacte d'Estat antimasclista escudant-se en el bloqueig dels Pressupostos per les dificultats del PP de comptar amb el suport necessari. La lluita contra la barbàrie masclista és una prioritat que ha d'estar per damunt dels curterministes interessos partidistes.

La nit que va regnar Isabel Coixet

Isabel Coixet va regnar als Goya amb el seu exquisit treball a *La libreria*, que es va mereixer tres premis grans de l'Acadèmia, la mateixa nit que la pel·lícula basca *Handia* arrasava amb una desena de guardons. La gala, marcada per la reivindicació de les dones per comptar amb més presència i pes en un sector masculinitzat i amb feridora bretxa salarial, va pecar de molts dels defectes d'anteriors edicions, entre els quals destaca l'excessiva durada. La polèmica sobre la presentació i la conducció de la festa

per cert, dos homes en una nit feminista hauria de fer reflexionar els organitzadors. Llevat de comptades excepcions, la gala sempre va funcionar millor quan ningú n'interrompia el normal desenvolupament d'entrega de premis.

Els premis Goya han tornat a demostrar la sana diversitat del cinema espanyol. Entre les cinc aspirants al principal guardó de l'Acadèmia del Cine Espanyol es parlaven quatre idiomes: català, espanyol, anglès i castellà, encara que va ser la llengua basca la

que va obtenir més ressonància. També aquesta pluralitat es va manifestar una vegada en els gèneres, que van ser des d'un thriller com *Verónica* fins a la història autobiogràfica d'*Estiu 1993*, de Carla Simon (millor directora debutant), o a la ironia i la comèdia d'*El autor*. Aquesta varietat estilística és símptoma de bona salut dels nostres creadors cinematogràfics que han tingut un estimable suport de la taquilla. Cosa que no és fàcil a causa de la competència ferotge que arriba des de Hollywood.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Angela Merkel
Cancellera d'Alemanya

★ ★ ★ ★ ★

Tot i que finalment obtingui avui el pacte amb els socialdemòcrates de l'SPD i pugui formar govern, la dirigent alemanya surt molt desgastada del procés de negociació a què la van obligar els resultats electorals. El seu prestigi decau dins i fora del seu país. **► Pàg. 12**

Anna Magaldi
Exfiscal en cap de Barcelona

★ ★ ★ ★ ★

Va frenar, quan dirigia la fiscalia i contra el criteri del fiscal d'urbanisme, una investigació oberta contra el diputat del PP al Parlament Xavier García Albiol per un suposat tracte de favor de l'Ajuntament de Badalona al club de bàsquet Joven-tut. **► Pàg. 18**

Montse Martí
Dir. de l'escola La Farigola del Clot

★ ★ ★ ★ ★

El seu centre forma part d'un col·lectiu de col·legis que volen acabar amb la dictadura de la pilota al pati escolar. Els monitors organitzen jocs amb la finalitat de fomentar la col·laboració i la convivència lluny de la pilota. **► Pàg. 24**

Manuel Cortés
Veí de Sant Roc

★ ★ ★ ★ ★

És un dels impulsors del futur Consell Municipal del Poble Gitano de Badalona, que incorporarà la visió de la comunitat gitana en la gestió municipal. Lluitar contra l'absentisme escolar serà una de les tasques de l'organisme. **► Pàg. 31**

Carlos Zanón
Comissari de BCNegra

★ ★ ★ ★ ★

Dijous que ve se sabran les xifres d'assistència, però la gran cita del gènere criminal ha aconseguit amb un ambiciós programa un dels seus objectius: atraure un públic no necessàriament circumscrit a la novel·la negra. **► Pàg. 51**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Puigdemont i el pensament màgic

Shan complert 100 dies des de que va començar l'aplicació de l'article 155 de la Constitució a Catalunya, i les candidatures independentistes que en campanya van fer bandera de la recuperació de les institucions encara no han aconseguit formar un Govern, que és la forma més ràpida i directa d'arxivar la decisió presa per l'Executiu de Mariano Rajoy després de l'1-O i la declaració unilateral d'independència. La figura de Carles Puigdemont, i la seva pretensió de ser president de la Generalitat des de Brussel·les, s'ha convertit en el nus gordià de les negociacions entre ERC, Junts per Catalunya i la CUP. Tenint en compte l'aritmètica parlamentària, només el bloc independentista pot governar, així que el seu desacord és el que permet que l'article 155 encara estigui en vigor. Aquest desacord és el que fa, en definitiva, que més d'un mes després de les eleccions Catalunya

segueixi sense un govern efectiu, que pugui dedicar-se a reparar els danys causats per mesos d'aguda crisi política, institucional, social i econòmica.

Davant la postura d'ERC que no investirà l'expresident si això comporta «conseqüències penals», la maquinària independentista s'ha posat en marxa per aconseguir una solució imaginativa, una faceta en què té una acreditada solvència. L'última idea és dividir la presidència en dos, entre Puigdemont a Brussel·les –elegit, se suposa que per

aclamació, per una assemblea de càrrecs electes– i un president investit a Barcelona pel Parlament complint el marc legal. D'aquesta forma s'esquivarien les conseqüències penals per a la Mesa del Parlament i Puigdemont mantindria, a ulls dels seus, la presidència. No cal dir que una sortida d'aquesta mena potser beneficiaria Puigdemont, però presenta innombrables problemes polítics i legals, des d'inseguretat jurídica fins a qüestions elementals com que Catalunya no pot ser governada a distància. I més si, com indica l'últim gir de les negociacions, Puigdemont aspira a ser un president amb poder executiu amb totes les de la llei. El seu problema és, precisament, la llei, cosa que fa inviable qualsevol fórmula no simbòlica. I fins i tot el simbolisme és pernicios, ja que prolonga la il·lusió que el seu cessament a l'empara del 155 va ser il·legal i il·legítim. Catalunya no sortirà d'aquest mal pas amb pensament màgic.

La divisió de la presidència en dos per satisfer l'expresident crea problemes polítics i legals

La visita d'Erdogan al papa Francesc

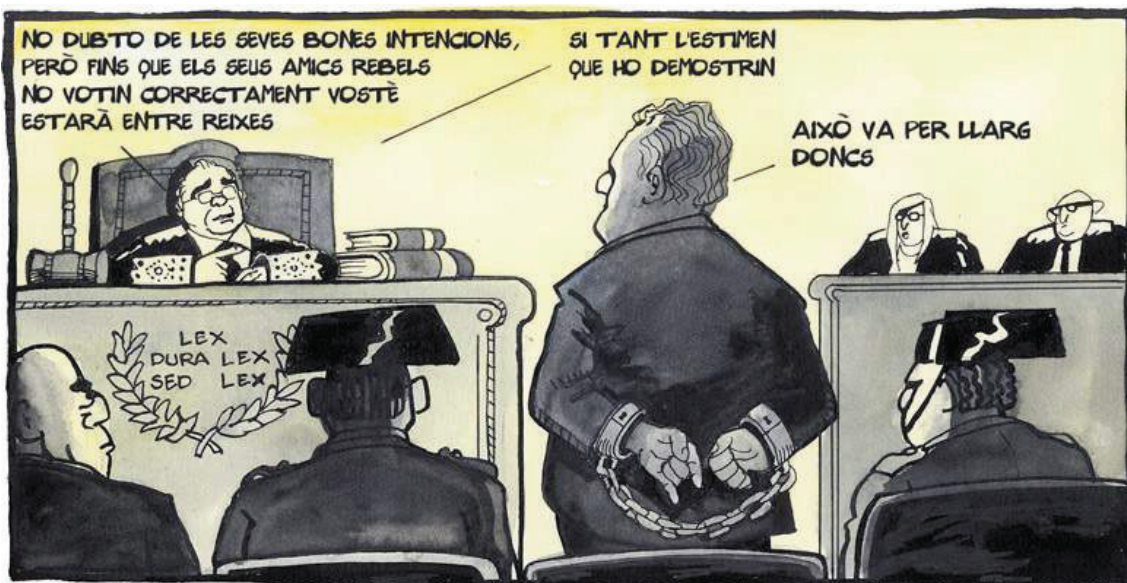
El papa Francesc no deixa escapar cap oportunitat per deixar clara la seva posició. Es va cobrar la gens diplomàtica plantada de gairebé 20 minuts que li va fer el president turc, Recep Tayyip Erdogan, en visita oficial al Vaticà regalant-li un medalló que representa un àngel de la pau estrangulant el dimoni de la guerra. La visita coincideix amb la intervenció directa de Turquia en la guerra de Síria, concretament contra les milícies kurdes. Les relacions entre el centre

del catolicisme mundial i una Turquia en plena islamització política i social poden definir-se com a discretes. L'última visita d'un president turc a la Santa Seu va tenir lloc el 1959, quan encara no hi havia relacions bilaterals entre el Vaticà i Ankara. El clima del viatge que va fer Francesc a Turquia el 2014 va ser escassament cordial. Durant una visita a Armènia el 2016, l'ús que el Pontífex va fer de la paraula *genocidi*, definició rebutjada per Turquia per definir les massacres que hi van tenir lloc el 1915 i 1916, va desfermar

una onada de crítiques al Vaticà. Ara no obstant, a Erdogan li convé millorar les relacions en un moment en què la porta d'Europa segueix tancant-se. La decisió del president Trump de traslladar l'ambaixada dels EUA de Tel Aviv a Jerusalem els ha acostat, ja que tots dos són contraris a aquest canvi. Aquesta qüestió va ser un dels punts clau de l'audiència. No obstant, es va incloure en un context sobre la pau i l'estabilitat a la regió mitjançant el diàleg, cosa que la intervenció militar de Turquia a Síria dificulta.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Félix Millet **Jordi Montull**
Exresponsables del Palau de la Música
★★★★

Els que van ser màxims representants de l'auditori van ingressar, per ordre del jutge, a la presó de Brians 1 davant el risc de fugida pels seus recursos i altes penes. **► Pàg. 18**

Dolores Montserrat
Ministra de Sanitat
★★★☆☆

El Govern ha presentat un pla per reduir un 10% el sucre, la sal i els greixos en 3.500 productes, com aperitius, brioixeria, cremes, gelats i plats preparats, amb l'objectiu de prevenir malalties cròniques i reduir l'obesitat. **► Pàg. 28**

Jordi William Carnes
Director gral. de Turisme de BCN
★★★★☆

El responsable del consorci va comunicar dijous la renúncia al càrrec per carta. Una auditoria municipal ha detectat desemborsaments sense autorització de l'exregidor i altres empleats a través d'una o més targetes de crèdit. **► Pàg. 30**

Najat El Hachmi
Escriptora
★★★★☆

La narradora, i col·laboradora d'EL PERIÓDICO, dona veu en el seu llibre *Mare de llet i mel* a les dones que com la seva mare van formar part de la primera generació d'immigrants marroquins que van arribar a Catalunya fa 30 anys. **► Pàg. 49**

Agustín Fdez. Mallo
Escriptor
★★★★☆

L'escriptor gallec ha guanyat el premi Biblioteca Breve amb la novel·la *Trilogia de la guerra*. El mateix autor descriu l'obra com a calidoscòpica, un concepte innovador en la seva escriptura, sempre de marcat caràcter experimental fruit de la seva formació com a físic. **► Pàg. 50**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Reinventar el Port Olímpic

Amb el pas dels anys, el Port Olímpic i el seu entorn s'han anat degradant de manera creixent. El que va ser una de les joies de la corona de la Barcelona olímpica i que va viure èpoques pròsperes quan es va posar de moda, ha anat degenerant en una zona en què desagradables episodis de tota índole han marcat la vida quotidiana del barri, en especial de nit. Fa un any i mig, arran d'unes imatges d'activitats sexuals explícites al mig del carrer, es va posar al damunt de la taula el deteriorament d'una situació que el president de l'associació de veïns de la Vila Olímpica va descriure com «un segrest». Segons les seves paraules, «quan generes un espai de conflicte, la gent deixa d'anar-hi; el Port està més d'esquena a la ciutat que mai». Conflictes que es resumeixen en baralles, botellons i turisme de borratxera, falta d'higiene, cotxes que es van precipitar al mar o, en el pitjor dels ca-

sos, assassinats com el d'un membre del clan dels Baltasares, a la sortida d'un local, fa dos anys.

LLavors ja es discutia un nou pla d'usos del Port Olímpic, sota la responsabilitat del districte de Sant Martí, amb participació dels afectats i amb la vista posada al 2020, punt final a la concessió actual de la zona. Ara, l'Ajuntament de Barcelona, amb un pressupost de 39 milions d'euros, que s'autofinançarà amb les comercialitzacions previstes, intervé definitivament en la qüestió,

Els veïns d'una zona tan degradada, més enllà del pla municipal, han de recuperar la tranquil·litat del seu entorn

un cop la Generalitat va cedir les competències de gestió. El pla municipal, que es preveu que finalitzi l'any 2022, preveu una reestructuració a fons, amb un reordenament general de l'espai públic amb l'objectiu de fer-lo més habitable per als veïns, la creació d'una gran zona de vianants, més connectivitat entre la ciutat i el port, la reordenació de l'eix de Marina, l'ampliació del Centre de Vela, un nou centre municipal d'esports nàutics i un centre de divulgació i coneixement del mar, sense oblidar una oferta lúdica cívica i sostenible.

Mentre les mesures es vagin implantant, l'ajuntament advoca per extreure els controls i la vigilància, a través de precintaments o de sancions per excessos horaris o d'aforament en diferents locals, amb la idea explícita, més enllà de la reinvençió de l'eix nàutic, de retornar com més aviat millor la tranquil·litat a l'entorn per al gaudi dels seus visitants.

L'imprescindible pacte nacional sobre l'aigua

La tossuda realitat que Espanya pateix de manera greu les conseqüències del canvi climàtic en forma de sequera –el 2017 ha sigut l'any més sec des del 1965– obliga a prendre mesures per assegurar un repartiment equitatiu entre l'Espanya humida i l'Espanya seca, tant per a consum humà com per a ús agrícola i industrial. És elogiable en aquest sentit que tant el PP com el PSOE, els dos partits d'àmbit estatal amb responsabilitat de govern a les autonomies, es mostrin dispo-

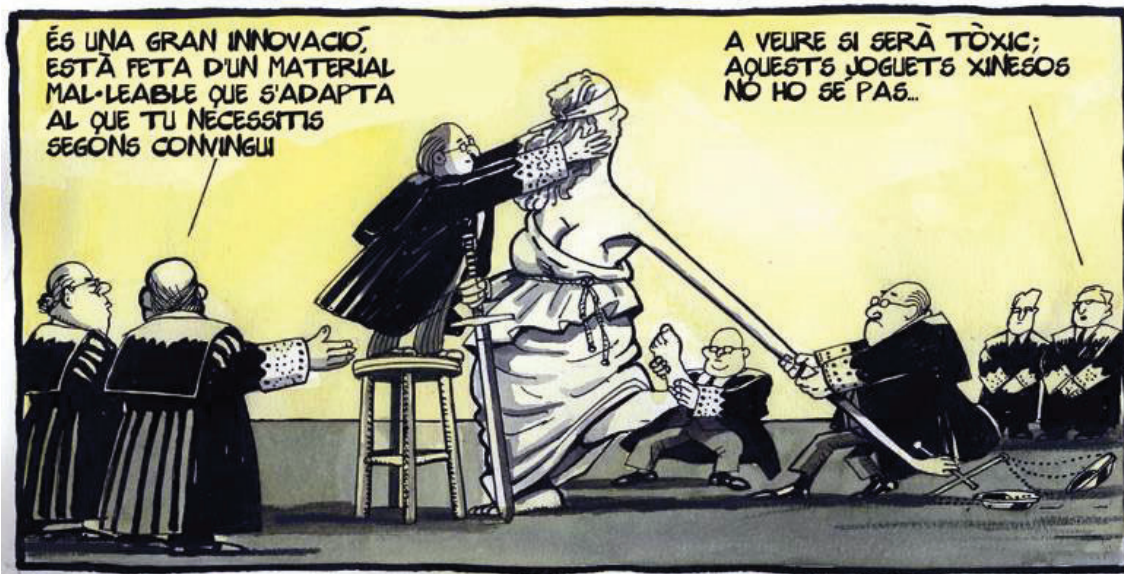
sats a acordar un pacte nacional sobre l'aigua que s'intueix imprescindible. Aquesta és, d'entrada, la principal diferència respecte de l'últim –i traumàtic– intent de desenvolupar una política global d'aigua: el Pla Hidrològic Nacional de José María Aznar que incloïa l'inafaust transvasament del'Ebre cap a la costa mediterrània. Aquella guerra de l'aigua es va nodrir tant de legítimes reivindicacions mediambientals com de qüestions polítiques i identitàries. Sota un eix territorial més que ideològic, Espanya es va di-

vidir entre els que consideraven l'aigua seva i els que la necessitaven per al consum i el desenvolupament econòmic.

L'actual postura del PP i del PSOE permet concebre l'esperança que no es repetiran els errors del passat. L'esperit conciliador i dialogant de tots dos partits està en consonància amb la gravetat del moment: les campanyes dels embassaments buits toquen amb urgència des de fa temps. L'aigua és una emergència nacional que s'ha de tractar sense populisme ni demagogia.

Animus iocandi

Ferreres

Noms propis

Benjamin Netanyahu
Primer ministre d'Israel
★★★★★

El Govern israelià projecta un nou mur al llarg de la frontera amb el Líban, les autoritats del qual ja l'han rebutjat i denuncien que es vol apropiat de jaciments de gas i petroli. Una decisió que amenaça l'estabilitat a la zona del Pròxim Orient. **► Pàg. 13**

Albert Boadella
Actor i director teatral
★★★★★

El veterà comediant ha anunciat una manifestació pro Tabàrnia a Barcelona el 25 de febrer. En un moment que requereix mesura, en una Catalunya sense govern ni president investit, la convocatòria no sembla la més idònia per suavitzar la tensió. **► Pàg. 16**

F. Reynés **R. Villaseca**
Directius empresarials
★★★★★

El vicepresident executiu d'Abertis va ser designat president executiu de Gas Natural, entitat en la qual el segon serà el president de la seva fundació després del seu mandat de conseller delegat. **► Pàg. 20**

Albert Soler
Executiu del FC Barcelona
★★★★★

El director de les seccions professionals del club blaugrana carrega en el seu deute amb el pessim balanç del bàsquet els dos últims anys, en què no s'ha aconseguit dotar d'estabilitat l'equip. **► Pàg. 42**

Amaia Romero
Cantant
★★★★★

La jove de Pamplona va guanyar *Operación Triunfo* a l'enamorar el jurat i el públic amb la seva veu, la força sobre l'escenari i una personalitat dolça i innocent. Amb un talent que és evident, se li augura una gran carrera musical. **► Pàg. 58**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Paràlisi preventiva per la neu

La gestió de les emergències meteorològiques no és una ciència exacta. Catalunya ho sap prou bé, ja que el seu clima fa que pugui patir inundacions, onades de calor i també temporals de fred i neu que, sense ser tan rigorosos com els de l'Europa continental, sí que creen problemes, sobretot de mobilitat. Cada hivern sol haver-hi algun episodi d'aquest tipus, alguns d'exceptionals i marcats en la memòria (com el del 2010) i d'altres que no han col·lapsat el país, com el que hi ha hagut aquests dies. En efecte, la hiperbòlicament denominada *bèstia de l'Est*, que ha creat molts problemes a la resta d'Europa i en altres parts d'Espanya, a Catalunya ha originat nevades, pluja i temperatures fredes, però no ha suposat afectacions greus en el transport. Res a veure, per exemple, amb les vergonyants imatges de l'autopista AP-6 col·lapsada amb milers de conductors atrapatats a la neu el passat mes de gener.

Per evitar aquest col·lapse, Protecció Civil va impulsar una sèrie de mesures preventives que ara són objecte de debat. Per exemple, per primera vegada va prohibir la circulació dels grans camions per tot Catalunya, i es va suspendre el transport escolar, amb tot l'enrenou que això implica per a la logística familiar. En vista del que ha passat a l'àrea metropolitana de Barcelona, on va nevar, amb intensitat dispar, però la neu no va agafar en excés i les principals vies no es van veure afectades, és legítim que algunes veus expressin el dubte que potser les precau-

ons van ser excessives. Que serveixi com a exemple la perplexitat dels camioners estrangers que havien travessat Europa sota un temporal molt més dur i que es van trobar que a Catalunya, on nevava bastant menys, no podien circular.

Dèiem que la gestió de les emergències meteorològiques no és una ciència exacta, però tot i ser això cert també ho és que des de la crisi del 2010 s'imposa una paràlisi preventiva per evitar mals pitjors que en ocasions arriba a l'excés de zel. Convé estar preparats per evitar col·lapses, però també alarmes innecessàries per no generar l'efecte del pastor i el llop: que a base de posar en marxa desplegaments desmesurats, al final es perdi l'efecte de l'emergència. La prevenció és imprescindible, però ha de ser proporcional a la realitat meteorològica i adaptada a la situació i a les peculiaritats de territori.

La prevenció és obligada, però ha de ser proporcional a la realitat meteorològica i adaptada al territori

Irlanda del Nord, May i el 'brexit'

El *brexit* es torna a encallar. L'esborrany del tractat sobre la sortida del Regne Unit de la UE presentat pel negociador comunitari ha rebut l'absolut rebuig de la primera ministra Theresa May malgrat que recull les condicions acordades per les dues parts el desembre passat. El principal motiu de rebuig és la proposta que Irlanda del Nord quedi dins de la unió duanera amb el que això implica de respecte a la regulació comunitària. Des del primer mo-

ment aquest ha sigut un punt altament conflictiu. Hi ha el temor que el retorn a les barreres entre la República d'Irlanda i l'Ulster posi en perill el molt fràgil procés de pau nord-irlandès, i més quan la majoria al nord i al sud no volen el retorn a una barrera.

La raó de l'oposició frontal declarada per May està en el fet que el seu Govern s'aguanta gràcies als diputats unionistes que volen un *brexit* dur, però aquest no és l'únic problema. El fonamental és la inepti-

tud dels negociadors britànics que no són capaços de fer propostes clares. Fins i tot el líder laborista Jeremy Corbyn ha fet demostració de seny al manifestar-se disposat a una unió duanera, a un *brexit* suau. May té un seriós problema amb els seus. Que l'ex primer ministre conservador John Major no vulgui comentar una idea peregrina del ministre d'Exteriors, Boris Johnson, perquè es considera un polític seriós, indica les cotes d'insolència a què ha arribat el gabinet de May.

Noms propis

Borja Prado

President d'Endesa

L'empresa energètica ha complert amb els seus compromisos i ha obtingut uns resultats millors que els objectius que havia presentat al mercat: el 2017 va obtenir un benefici de 1.463 milions, un 4% més que l'any anterior. **► Pàg. 27**

Rodrigo Rato

Exvicesident del Govern

Haurà de tornar a declarar després d'una investigació sobre l'origen presumptament il·lícit de la seva fortuna familiar. Hauria utilitzat empreses sense activitat social coneguda, posant com a testaferros societats fiduciàries. **► Pàg. 28**

Roger Tudó

Arquitecte

És membre de l'equip que ha guanyat el concurs per rehabilitar el Teatre Arnau, en una iniciativa municipal després de la negativa inicial. Es mantindrà la façana, la boca d'escena i la forma de ferradura de la sala. **► Pàg. 36**

Marko Daniel

Director de la Fundació Miró

Un total de 60 gravats en fusta del cèlebre pintor japonès Ito Shinsui i el quadre de Miró *Retrat d'Enric Cristòfol Ricart* componen l'exposició que aprofundeix en els lligams entre el pintor català i l'art tradicional oriental. **► Pàg. 50**

Mamen García

Actriu

Forma part del repartiment femení de la nova sèrie de Tele5 *Señoras del (h)AMPA*, en què quatre amigues que coincideixen a les reunions de l'escola dels seus fills es veuran embolicades en un assassinat de forma accidental. **► Pàg. 60**

Hashtag Leonard Beard

#opinió

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

El peculiar pas al costat de Puigdemont

Carles Puigdemont va renunciar ahir «de manera provisional» (signifiqui el que signifiqui aquesta matisació) a presentar la seva candidatura a ser investit president. En un missatge de 13 minuts gravat a Brussel·les i difós a través de les xarxes socials, Puigdemont va escenificar el seu particular pas al costat (per fer servir les paraules que va pronunciar Artur Mas el 2015) i va assenyalar Jordi Sánchez, l'expresident de l'ANC que es troba en presó preventiva, com el seu candidat a encapçalat un Govern «de l'interior» que treballi en «estreta col·laboració» amb el Consell de la República per culminar el procés constituent. Un Consell de la República amb base a Brussel·les i presidit per ell que ha de «liderar el camí de la independència efectiva».

El pas al costat de Puigdemont no suposa, doncs, acceptar, almenys retòricament, la realitat. L'expresident, a qui hores abans el Parlament tan sols havia donat la categoria de «legítim candidat» a la presidència de la Generali-

tat, va revestir la seva renúncia del tòpic amb què va aconseguir que Junts per Catalunya fos la llista vencedora en el bloc independentista en les eleccions del 21 de desembre passat. Puigdemont va carregar contra l'aplicació de l'article 155, va criticar amb duresa el Rei, va anunciar una demanda contra l'Estat espanyol davant el Comitè de Drets Humans de les Nacions Unides, i va utilitzar amb la seva lleugeresa habitual conceptes molt greus i paraules molt gruixudes, com «colonialisme», «ocupació» i «drets humans». Puigdemont es veu obligat contra la seva voluntat a renunciar a la presidència de la Generalitat, però el fracàs polític

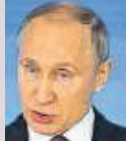
La renúncia del president i la candidatura de Sánchez pretenen prolongar el pols amb l'Estat

que això suposa (només s'han de recordar els missatges privats que va enviar a Toni Comín i que van acabar sent publicats) queda sepultat amb una nova ofensiva per mantenir el pols amb l'Estat espanyol i les seves institucions.

Aquesta és l'estratègia de Puigdemont i Junts per Catalunya i aquesta és la intenció que subjau amb la candidatura de Sánchez. El jutge Pablo Llarena del Tribunal Suprem haurà de decidir ara si permet a Sánchez presentar-se a la investidura, en un nou xoc institucional que no contribueix gens a apaivagar les aigües. La investidura entra en una nova fase, amb el rellotge encara aturat, així que es prolonga encara més el bloqueig polític que es viu a Catalunya. Perquè els discursos i les paraules, per gaire èpiques que siguin, amaguen fets. I els fets són que aquest pols amb l'Estat, que Puigdemont i el bloc independentista volen allargar, prolonga una crisi que ja ha tingut greus conseqüències polítiques, socials i econòmiques. Des de Brussel·les, Puigdemont suma i segueix, mentre Catalunya resta.

Noms propis

Vladimir Putin
President de Rússia
★★★★☆

En un dels seus discursos més bel·licistes, el dirigent rus ha impulsat la seva campanya electoral presentant els últims avanços en tecnologia militar, entre ells un dron submergible nuclear i un cap atòmic per a míssils de creuer intercontinental. **► Pàg. 12**

Marine Le Pen
Presidenta del Front Nacional
★★★★☆

La justícia francesa ha imputat la líder ultradretana per un possible delicte de difusió d'imatges violentes a l'haver publicat el 2015 fotos d'execucions de l'autoproclamat Estat Islàmic al seu compte de Twitter. **► Pàg. 16**

John Hoffman
Conseller delegat de la GSMA
★★★★☆

Els organitzadors del Mobile World Congress han qualificat de gran èxit l'edició d'aquest any i ja han confirmat que Barcelona tornarà a acollir la fira el 2019. El certamen ha registrat 107.000 visitants. **► Pàg. 20**

Domingo Parra
Exconseller del Banco de Valencia
★★★★☆

Es tracta d'un dels tres directius de l'entitat per a qui el jutge demana entre tres i quatre anys de presó per haver invertit en una empresa de l'exministre socialista Antonio Asunción tot i saber que era inviable. **► Pàg. 25**

Isidre Gironès
Restaurador
★★★★★

Tota una vida dedicada al restaurant Ca L'Isidre i a la cuina catalana ha tingut la seva recompensa amb el Premi Nacional de Gastronomia que ahir va recollir. «L'important és que el client et valori i no sortir en una guia», diu. **► Pàg. 64**

Les pensions i el vot dels jubilats

Mentre els carrers tornaven a omplir-se de jubilats protestant pel ridícul increment anual de les pensions, Mariano Rajoy anunciava que compareixerà voluntàriament davant el Congrés per abordar el debat sobre la protecció social de la gent gran. Això de voluntàriament és un eufemisme perquè el president del Govern anava a ser obligat per tota l'oposició a explicar-se i l'únic que ha fet ha sigut avançar-se per no anar forçat a la com-

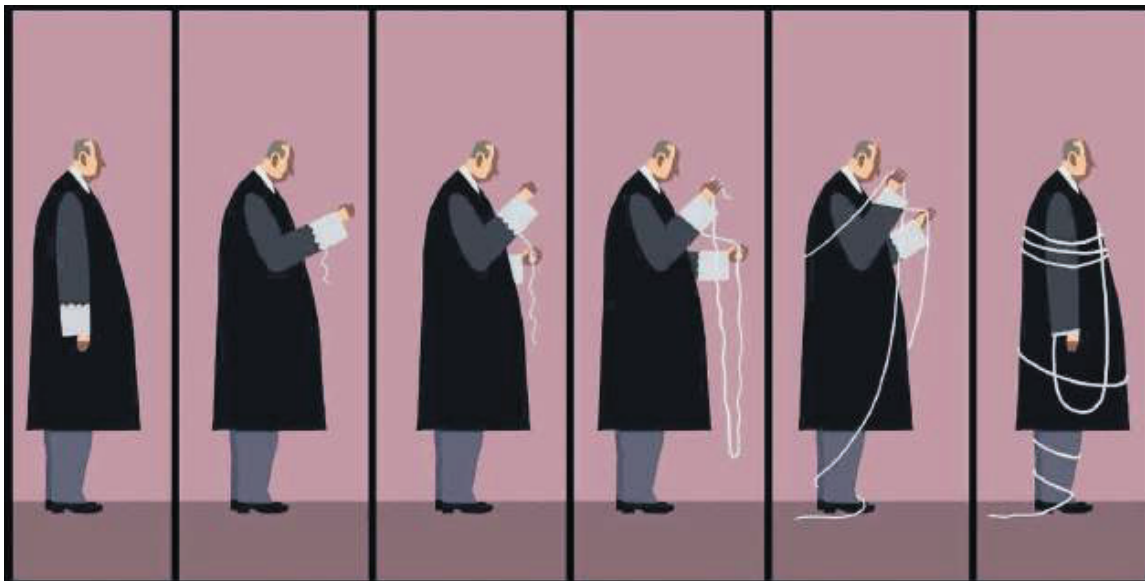
pareixença. En la decisió hi tenen molt a veure les mobilitzacions de pensionistes, que han sorprès el Govern, dedicat com està a exalçar cada dia la bona marxa de l'economia espanyola.

Precisament a causa d'aquesta recuperació, amb creixements anuals superiors al 3%, és més sagnant que el Govern s'entesti a mantenir l'infim augment del 0,25% al revaloritzar les prestacions cada any. És increïble que l'Executiu sostingui que els pensionistes no han perdut poder adquisi-

tiu quan l'IPC, tot i l'estabilització de la inflació durant la crisi, ja creix des de fa temps per sobre d'aquest índex mínim que es va fixar per als pitjors anys de la recessió. És veritat que el futur de les pensions mereix un debat seriós i profund, com reclama Rajoy. Per això queden encara més en evidència els precipitats moviments del Govern, que només s'han produït quan les protestes i les enquestes apunten que el Partit Popular està perdent també el vot dels jubilats.

Hashtag Leonard Beard

#punyeta

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Bany de realisme de May

Amb un retard d'onze mesos des que es va activar l'article 50 que fixa el mecanisme per a la sortida de la UE i amb dos discursos pel mig, Theresa May en va pronunciar ahir un altre en què s'esperava que parlaria amb la claredat que repetidament se li ha exigint tant des de Brussel·les com des de Londres i Dublín. Certament, en les seves paraules hi va haver bastant més realisme que el manifestat fins ara. S'esperava que aclarís què és el que vol el Govern, incapaç fins ara de mostrar-se unit en una qüestió de vital importància per al futur del país, com és el Regne Unit a què s'aspira des de Downing Street.

«May va admetre per primera vegada i públicament que la sortida del Regne Unit de la UE tindrà conseqüències negatives per als britànics (també per als europeus), desmentint així la grollera imatge repetidament utilitzada pel seu ministre d'Exte-

riors, Boris Johnson, i pel sector més recalcitrant del *brexít* de «tenir el pastís i menjar-se'l». La primera ministra va dir que «ningú aconseguirà tot el que vol», cosa que qual-sevol negociador sap que és la base de tot pacte.

La discussió de la sortida de la UE ha estat polaritzada al voltant de dues possibilitats, un *brexít* dur i un de tou. En el seu discurs d'ahir, May va reconèixer que el Regne Unit perdrà l'accés al mercat únic i a la unió duanera. Això és bastant més realista del que havia admès fins ara, però va deixar massa

La primera ministra del Regne Unit admet per fi els perjudicis del 'brexit' per als seus conciutadans

preguntes en l'aire. Una d'elles, la relativa a Irlanda del Nord. Des de Brussel·les se li havia demanat claredat sobre la qüestió, però ahir tampoc va arribar. Cal assenyalar que la relació entre Dublín, Londres i Belfast passa pels seus moments més baixos en molt temps.

La City de Londres tampoc ha cregut que la primera ministra –que no per casualitat va pronunciar el seu discurs a la residència oficial de l'autoritat honorífica del barri dels negocis– hagi aclarit les incerteses. Si hi ha hagut una política divisiva al Regne Unit en moltes dècades ha sigut el *brexít*. Per això May va fer una crida al pragmatisme i a la unitat nacional. És un excel·lent desig, però són paraules buides quan la divisió més perniciososa que la mateixa May no ha pogut desactivar per la seva pròpia debilitat és la que presideix el seu gabinet, una debilitat que la manté en el poder perquè ningú està disposat a carregar amb el *mort* del *brexít*.

Assetjament escolar: una plaga social

Assetjament escolar és una plaga social. En un entorn on haurien de sentir-se segurs –l'escola– hi ha molts nens que pateixen assetjament, abusos i agressions físiques i psicològiques. Al mateix temps, hi ha altres menors que aprenen a ser abusadors, assetjadors, agressors. El *bullying* és una plaga que en gran mesura oculta, de la qual hi ha poca informació, fins i tot se li resta importància com a escaramusses de nens. Però no són una cosa de nens les terribles conseqüències psicològiques que vi-

uen aquells menors que el pateixen. La *Memòria de la Fiscalia General de l'Estat* de l'any 2017 ja parla del «preocupant fenomen de l'assetjament escolar». La judicialització no és a priori el millor camí per intentar solucionar aquest problema, però en moltes ocasions els pares no tenen cap altre remei.

És una denúncia freqüent per part de les famílies afectades el viacrucis que suposa denunciar i trobar solució als casos de *bullying*. La LOMCE a Espanya i la llei d'educació del 2010 a Catalunya donen

als directores de les escoles la potestat de poder gestionar aquestes situacions, amb la qual cosa és freqüent que l'escola acabi sent jutge i part en el cas, ja que tot cas de *bullying* acaba succeint sota el radar dels centres educatius. A Catalunya, per exemple, només un terç de les escoles tenen plans específics contra el *bullying*. Hi ha molta feina a fer: educació, protocols, tolerància zero, suport a les víctimes. En definitiva, cal organitzar-se per combatre una plaga.

Noms propis

Donald Trump
President dels EUA
★★★☆☆

No ha servit de res l'oposició d'amplis sectors que temen una guerra comercial amb el règim xinès. El màxim dirigent nord-americà va llançar ahir dures mesures proteccionistes per gravar les importacions d'acer i alumini. **▶ Pàg. 10**

Teiko Kudo
Executiva financera
★★★☆☆

És la primera dona que ocupa un càrrec en la junta directiva del fabricant automòbil Toyota. Tot un triomf, a més a més, en un país com el Japó, on la presència femenina en els càrrecs executius és del 3,7%. **▶ Pàg. 26**

Mercedes Vidal
Regidora de Mobilitat
★★★★☆

Estalviar-se una multa ja és possible gràcies a una iniciativa que proposa fer un curs de seguretat viària. Els imparteix la Guàrdia Urbana i suposen un correctiu moral a través del descarnat efecte dels accidents de trànsit. **▶ Pàg. 32**

Jaume Giró
Director Fundació Bancària la Caixa
★★★★☆

El directiu va presentar ahir el cartell del Festival de Cap Roig, que aquest estiu complirà 18 anys amb una oferta musical adulta i equilibrada i una aposta per les estrelles llatines com Luis Miguel, Maná i Juanes. **▶ Pàg. 42**

Alejandro Valverde
Ciclista
★★★★☆

Non stop. Després de guanyar el Tour d'Abu Dhabi, l'esportista murcià del Movistar participarà avui en la Strade Bianche, la prova italiana, que es disputa a la Toscana i en què ha quedat tercer dues vegades. **▶ Pàg. 10 Més esport**

Hashtag Leonard Beard

#astronomia

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Un petit gran frau

El frau alimentari que pot tenir conseqüències negatives per a la nostra salut sembla que està ben controlat. L'acció coordinada dels estats membres de la Unió Europea fa que avui sigui impensable que es reproduïxi una estafa com la de l'oli de colza desnaturalitzat, quan el desviament d'olis industrials al consum humà va acabar amb la vida de centenars de persones a Espanya. Recents crisis com la de les *vaques boges* han tingut una resolució molt menys dramàtica, afortunadament, i han reduït considerablement el risc, que mai és zero.

Però el que ara hem descobert que proliferava és el frau alimentari que no té conseqüències per a la salut. Segons un estudi de l'institut basc Azti, el 50% dels establiments de restauració d'Espanya enganya els seus clients, especialment quan els serveix plats que contenen peix i marisc. En algunes espècies, com el mero, arriba al

cent per cent dels casos analitzats i en altres, com el llenguado, supera el 80%. L'origen de l'estafa no és cap altre que cobrar a preu més car espècies menys valuades a la llotja. És un fet que es podria considerar anecdòtic, però si tenim en compte el volum de facturació de la restauració a Espanya fàcilment podem veure que es tracta d'un frau multimilionari. I el que és pitjor, una xarxa per la qual es pot tornar a colar alguna pràctica que sigui perjudicial per a la salut humana.

Davant de situacions d'aquest tipus el

Administració, professionals i consumidors han de redoblar els controls sobre la cadena alimentària

que és habitual és reclamar a l'Administració que redobli les mesures de control de la cadena alimentària. La digitalització permet avui extreure la traçabilitat dels aliments. Però difícilment les administracions podran arribar fins a determinats racons on es canvien les etiquetes dels productes o es barregen exemplars de qualitats diferents.

S'ha de fer una crida també a la responsabilitat de tots els que participen en la cadena: productors, distribuïdors, majoristes, transportistes i restauradors. Sense una ferria llei del silenci és impossible mantenir un frau que exigeix un nombre tan gran de complicitats per assegurar-se la impunitat. I, en últim lloc, s'ha de conscienciar els consumidors de la necessitat de millorar la seva cultura alimentària. I en aquest punt hem retrocedit, perquè fa un parell de generacions era més difícil donar gat per llebre.

8-M, a favor de la dignitat

Fa temps que assistim a l'eclosió d'un nou feminisme que va prenent la forma, cada vegada amb més rigor i més implicació social, d'un moviment sustentat en notables tesis intel·lectuals que advoquen per una reivindicació que va molt més enllà del tòpic i que reclama el paper preponderant de la dona al segle XXI. És veritat que el feminisme militant es dreça com un humanisme radical a favor de la dignitat de l'ésser humà perquè, deixant a part els postu-

rats teòrics, es presenta com una urgència. «Ens estan matant», declara Leticia Doleira al reportatge que publica EL PERIÓDICO. I aquesta és una realitat inqüestionable. La violència masclista –la punta més tràgica de l'iceberg–, però també la discriminació laboral, la bretxa salarial, la permanència del patriarcat com a forma d'opressió, desemboquen en una lluita que de vegades té l'aparador del món de l'espectacle i que, en molts altres casos, amb més profunditat, es dona en el dia a dia del

combat contra les injustícies constants i flagrants. Per això mateix, la vaga convocada per al dia 8 de març es presenta amb dos objectius clars. Visualitzar els plantejaments feministes –a la feina, al carrer, a la llar– amb un #NosaltresParem que vol ser un toc d'alerta a nivell planetari; i portar al centre del debat polític un assumpte que ja no admet més demora. D'aquí ve la transcendència de les aturades anunciades el Dia de la Dona Treballadora.

Hashtag Leonard Beard

#botànica

Noms propis

Feng
Shih-kuan

Ministre de
Defensa de Xina

★★★★☆

El règim xinès està utilitzant totes les possibilitats que li proporciona el *big data* i la intel·ligència artificial per violar la privacitat de ciutadans de l'ètnia uigur, de religió musulmana, als quals deté i envia als camps de reeducació. **►Pàg. 19**

Carlos
Rodríguez

Voluntari de
Sense Sostre

★★★★☆

La seva és una de les oenagés que, juntament amb joves i jubilats, recorren cada dia les zones més depressives de Barcelona per oferir sopar, mantes i conversa a les persones que viuen al carrer o de manera molt precària. **►Pàg. 36**

Ana
Peleteiro

Atleta

★★★★☆

La saltadora gallega, de 22 anys, va aconseguir una fita històrica en l'atletisme espanyol al guanyar la medalla de bronze del Campionat d'Europa amb un fantàstic triple salt de 14,40 metres, la millor marca de la seva vida. **►Pàg. 54**

Joan
Roca

Xef

★★★★☆

S'encarregarà, juntament amb els seus dos germans, del menú del sopar benèfic que Elton John organitza cada any a Hollywood durant la gala dels Oscars. Hi haurà 50 cuinners que treballaran per a gairebé 800 comensals. **►Pàg. 56**

Penélope
Cruz

Actriu

★★★★☆

Va rebre amb llàgrimes als ulls el Cèsar d'Honor de l'Acadèmia del cinema francès que li va entregar Pedro Almodóvar en una gala que també va estar marcada per la lluita contra l'assetjament i la violència sexual contra la dona. **►Pàg. 73**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

ERC busca una sortida al bloqueig

El CUP ha tornat a fer de CUP i, quan la majoria independentista al Parlament es donava per garantida, la decisió del partit anticapitalista d'abstenir-se en una eventual investidura de Jordi Sánchez accentua el bloqueig perquè les dues grans formacions sobiranistes -Junts per Catalunya i ERC- no disposen dels vots suficients per elegir president. Sense els quatre vots de la CUP, JxCat i ERC sumen 64 diputats -amb dues absències-, per 65 de l'oposició. Davant aquesta situació, només queden dues opcions: que Carles Puigdemont i Toni Comín renunciïn als seus escons, cosa que ja han dit que no faran, o que votin des de Brussel·les desobeint el Tribunal Constitucional i els lletrats del Parlament, cosa que no sembla viable.

Davant la persistència del bloqueig, adquireix més importància la proposta que el diputat d'ERC al Congrés Joan Tardà fa en

un article en aquest diari, en què proposa l'obertura d'ERC a l'esquerra no independentista dels comuns i incloent-hi per primera vegada el PSC, al qual insta a decidir «si es planta o abona la involució dels drets i llibertats», que, segons ell, practica el Govern de Mariano Rajoy, al qual acusa de tornar a les posicions «involucionistes» de Fraga davant la posició pactista de Suárez a la Transició. L'article, beneït per la direcció d'ERC, va més enllà perquè demana a l'independentisme «menys budell i més cer-

Joan Tardà proposa
l'obertura d'Esquerra a un pacte amb els comuns i fins i tot amb el PSC d'Iceta

vell», i critica el reduccionisme dels que defensen «com més presos millor» i animen un procés de «bataunització a Catalunya», alhora que desqualifica els dilemes com «Puigdemont o eleccions» que desprèn «la titànica victòria independentista del 21-D». Proposa establir un diàleg amb el Gabinet de Rajoy i advoca per un Consell Executiu de la Generalitat que governi per a tots els catalans.

La iniciativa d'ERC serà segurament ben rebuda pels comuns, que ja han reiterat que no facilitaràn la investidura de cap candidat de JxCat, però que estarien oberts a recolzar un president d'Esquerra. El problema segueix sent que ERC i JxCat tenen un pacte, com va recordar ahir la dirigent del PDECat Marta Pascal, i no s'entrevéu cap ruptura d'aquest bloc. Però la proposta de Joan Tardà té el valor d'intentar trencar el bloqueig, rebutjant altres eleccions que la majoria no vol.

El desnonament d'un esclavista

El respecte per la seva memòria històrica marca també la qualitat democràtica d'una ciutat. Alguns dels que van protagonitzar el passat col·lectiu acostumen a ser recordats en el nomenclator del carrer o, en un nivell superior, amb escultures que recorden l'heroi per carrers i places. Passa, però, que en ocasions algunes d'aquestes evocacions més que enriquir la memòria de tots no fan res més que perjudicar-la. Era aquest el cas de l'estàtua que

s'exhibia fins ahir a la cèntrica plaça barcelonina d'Antonio López, un «home de negocis» del segle passat que, entre altres coses i no totes elles tan menyspreables, va fer fortuna al segle XVIII amb el tràfic esclavista a Cuba. Ahir, la retirada del monument que li rendia homenatge va suposar el final d'un llarg procés impulsat per nombroses entitats socials, culturals i veïnals que ho exigien des de fa temps. La vocació de capital oberta i solidària amb la immigració de Barcelona -tot i que ara frustrada política-

ment en el tema de l'asil als refugiats- casava malament amb el record públic de qui va comerciar amb éssers humans. Ara el pla de memòria històrica haurà d'avançar amb la revisió de simbologies encara presents en l'entorn i que poden atemptar contra l'ètica o els drets humans. Encara que el debat, com acostuma a succeir, està ple de matisos: no podem oblidar que en algunes democràcies avançades certs monuments es respecten per mantenir viva la denúncia de l'horror.

Hashtag Leonard Beard

#Napoleó

Noms propis

Baixar
Al-Assad
President de Síria

Fent cas omís de les crides de treva, el règim siríà va desplegar ahir una duríssima ofensiva militar a la regió de Ghouta en què van morir com a mínim set persones. Últim bastió rebel, aquesta zona suporta des de fa diversos anys el setge governamental. **►Pàg. 14**

Bernat
Farrero
Cofundador de Factorial

És un dels tres socis que han creat una plataforma *on line* per permetre a les petites i mitjanes empreses gestionar la relació amb els seus treballadors amb l'eficiència d'una companyia multinacional gràcies a un *software* que ofereixen sense cap tipus de cost. **►Pàg. 24**

Andreu
Escrivà
Ecologista

Un missatge al seu compte de Twitter sobre «l'única ceba que fa plorar sense haver de tallar-la» ha donat peu a una campanya viral que denuncia el malbaratament de plàstic que es fa en els envasos de fruites i verdures. **►Pàg. 26**

Lionel
Messi

Jugador del FCBarcelona

Un sensacional llançament de falta del davanter argentí va donar la victòria a l'equip blaugrana contra l'Atlètic de Madrid, que es queda a vuit punts del líder. El seu magistral gol pot significar el cop definitiu a la Lliga. **►Pàg. 38**

Albert Torres **Sebastián Mora**
Ciclistes

Van conquerir la medalla de plata en la final de Madison, la prova americana per relleus, dins dels Mundials de ciclisme en pista celebrats a Holanda. **►Pàg. 48**

Editorial

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Itàlia s'entrega als populistes

Tota la por d'una victòria populista suscitada per les últimes eleccions a Holanda i a França –sense arribar a produir-se– s'ha materialitzat a Itàlia. La contundent victòria del Moviment 5S, que ha aconseguit el màxim nombre de vots, i la de la xenòfoba Lliga Nord, que està per sobre del seu soci de coalició, Silvio Berlusconi, així com l'enfonsament sense paliatius de la, en altres temps, poderosa esquerra marquen el final d'una era i d'una forma de fer política.

El que vindrà entra en una dimensió desconeguda, però els auguris són poc positius. Les victòries aconseguides a les urnes no donen majories suficients, ni a uns ni a altres, per formar Govern. Vindran dies d'aritmètica, gesticulació i treure pit, però l'última paraula és del president de la República, Sergio Mattarella, en qui recau la responsabilitat institucional d'explorar les possibilitats de formar un Executiu.

Aquestes eleccions s'han dirimit pràcticament sobre una única qüestió, la immigració, cosa que ha despertat la bèstia xenòfoba alimentada per una demagògia desbocada a la qual els partits tradicionals, immersos en la seva pròpia crisi, no han sabut posar fre. És indicatiu del deteriorament polític italià que, davant la catàstrofe que s'acostava, un personatge tan criticat des de Brussel·les o des de la Roma progressista com Berlusconi fos considerat en una capital i a l'altra com un mal menor. En aquest marasme polític i a diferència de la verborrea netament xenò-

foba del líder de la Lliga, Matteo Salvini, el M5S ha mutat, si més no externament, des de l'antipolítica fundacional cap a més respectabilitat. Ha abaixat el to del seu antieuropeisme i el seu líder, Luigi di Maio, un jove sense currículum, ha demostrat tenir educació i conèixer tots els dossiers de la política. Després de la victòria, va anunciar la seva voluntat d'obertura a altres partits.

No obstant, el resultat i la situació d'incertesa que ha generat desperten totes les alarmes a Brussel·les. A la deriva ultranacionalista i xenòfoba de Polònia, Hongria o Eslovàquia, s'uneix ara la victòria de partits antieuropeistes en la que és la tercera economia de la UE i un dels seus fundadors. A aquesta preocupació s'hi ha d'afegir el debilitament dels dos grans partits alemanys, encara que hagin aconseguit formar una coalició, i el paper de primer terme que tindrà l'oposició ultra a Berlín. Mals temps per a la renovació de la UE.

El resultat i la situació

d'incertesa que ha generat desperten totes les alarmes a la Unió Europea

Els Oscars de la diversitat reivindicativa

a gala de la 90a edició dels Oscars es va moure com en poques ocasions entre el gaudi del cine com un art i també com una eina reivindicativa. Escasses sorpreses va deparrar el palmarès amb el triomf de *La forma del aigua*, del mexicà Guillermo del Toro, premiada amb la millor pel·lícula i direcció. Tampoc ho va ser que Gary Oldman guanyés el de millor actor per la seva encarnació de Winston Churchill a *El instant més oscuro* o que Frances McDormand s'imposés com a

actriu protagonista per *Tres anuncis en las afueras*. El llistat de guanyadors reflecteix també una saludable diversitat de gèneres, començant pel premi principal per a un film de cine fantàstic, cosa poc o gens habitual entre les decisions habitualment conservadores dels acadèmics.

Més enllà del palmarès, la gala de la meca del cine no va poder obviar uns temps d'agitades reivindicacions socials, començant per la campanya #MeToo que ha sacsejat la indústria de Hollywood. Va ser un cant a la

igualtat de gènere, raça o origen amb exemples constants al llarg de la nit. Així, Del Toro va reivindicar la seva condició d'«immigrant», McDormand va posar dretes totes les nominades a favor de la igualtat i el mateix premi a la millor pel·lícula de parla no anglesa (la xilena *Una mujer fantástica*) compta amb una protagonista transgènere, Daniela Vega. Ara només cal esperar que aquesta aposta per la igualtat i la diversitat cali a Hollywood i no resulti un fet simplement oportunista i efímer.

Noms propis

Eugenia Bieto
Directora general d'Esade
★★★★

El *Financial Times* considera que el màster de l'escola de negocis és el millor d'Espanya i d'Europa per al desenvolupament professional de les dones. La classificació està elaborada a partir dels resultats en matèria de diversitat de gènere.

► Pàg. 16

José Ignacio Munilla
Bisbe de Sant Sebastià
★★★★

Afirmar, com ha fet el prelat donostiarra en de la vaga del 8-M, que «el dimoni» està en la causa feminista és, a més d'extemporani, un atac inacceptable a la d'igualtat de les dones.

► Pàg. 23

Mercedes Vidal
Presidenta de TMB
★★★★

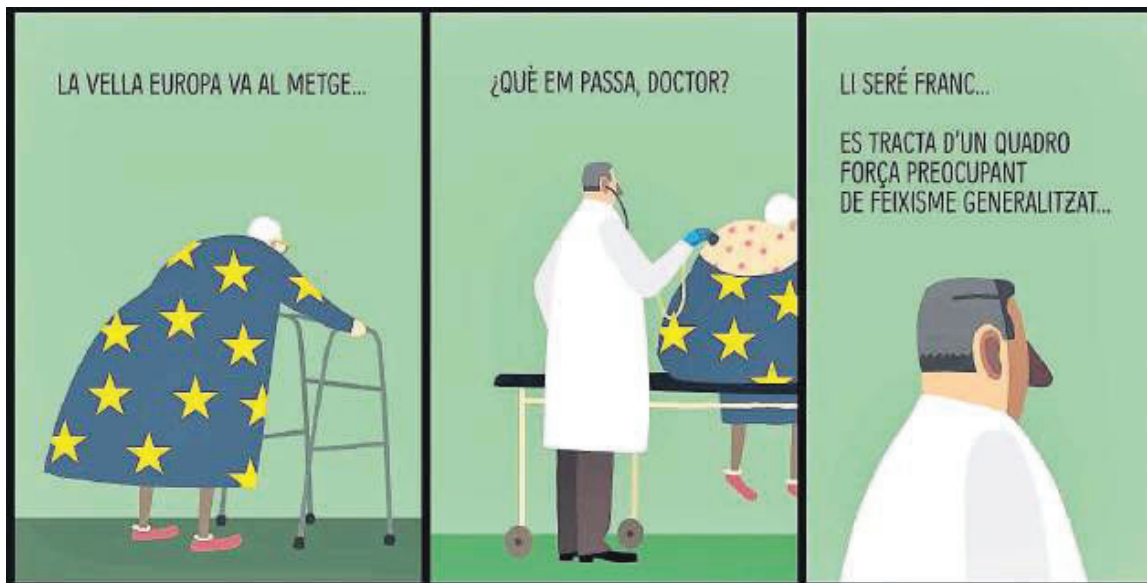

Transports Metropolitans de Barcelona té previst instal·lar els pròxims anys càmeres de seguretat, en temps, en els trens del. La videovigilància en directe serà un recurs davant emergències i delictes.

► Pàg. 24

Hashtag Leonard Beard

#virus

Martin Glenn
Pt. Federació anglesa de futbol
★★★★

L'alt executiu de la FA ha tingut una injustificable sortida de to al comparar el laç de Pep Guardiola als partits del City amb un símbol de l'Estat Islàmic. D'un dirigent cal esperar-ne sempre mesura en les opinions.

► Pàg. 36

Fernando Aramburu
Escriptor
★★★★

Després del boom que va obtenir amb la seva premiada novel·la *Patria*, de la qual ha venut 28 edicions, l'autor donostiarra publica *Autoretrato sin mí*, un conjunt de relats que conformen una mena de falses i poètiques memòries.

► Pàg. 45

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA
DIRECTOR: Enric Hernández
Directors adjunts: Luis Mauri i Olga Grau.
Transformació digital: Albert Sáez.

EDICIÓ DIGITAL: Xurxo Martínez.
Coordinadors: Bernat Gasulla, Marta López, Joan Cañete, Rafael Tapounet, Albert Guasch i Eloy Carrasco.
Delegada a Madrid: Gemma Robles. On Barcelona: Pau Arenós.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.

EDICIÓ IMPRESA: Andreas González.
Director d'art: Ferran Grau.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó. Diagramació: Ricard Sans. Infografia: Ricard Gràcia.
Documentació: Miren Casado. Edició en català: Ricard Fité.

Editorial

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Pessimisme davant el ple d'investidura

La convocatòria per a dilluns que ve del ple del Parlament per a la investidura de Jordi Sánchez no sembla que hagi de desbloquejar, lamentablement, la situació política a Catalunya. El mecanisme de la convocatòria ja es va iniciar malament, ja que se'n van assabentar abans els advocats del candidat que els diputats de la Cambra. La data del dia 12, a més a més, es va saber abans de la reunió de la junta de portaveus, organisme encarregat de fixar-la. Els advocats de Sánchez, empresonat a Soto del Real, van demanar a primera hora la llibertat del seu defensat perquè pogués assistir al ple i, en el seu defecte, que «s'arbitrin les mesures necessàries» perquè el candidat si més no pugui acudir al Parlament per participar en el debat d'investidura. Els lletrats recorden el precedent del diputat de HB i pres etarra Juan Carlos Yoldi, a qui es va autoritzar a assistir al ple d'investidura al Parlament basc

el 1987, i adverteixen que, si no es concedeix el permís, Espanya pot ser condemnada al Tribunal de Drets Humans per privar Sánchez dels seus drets polítics abans de ser condemnat.

Aquesta interpretació, recolzada per molts juristes, no significa necessàriament que la comparteixi el jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena, que ja va negar a Sánchez el permís per assistir al després ajornat ple per investir Puigdemont. En tot cas, la idea de presentar Sánchez no deixa de ser un element de pressió al poder judicial i a

La idea de presentar Sánchez no deixa de ser un element de pressió al poder judicial i a l'Estat

l'Estat, perquè no es comprèn com pot exercir de president si, encara que assisteixi al ple, continua després a la presó.

Encara hi ha un altre aspecte que incideix en el pessimisme. El candidat de Junts per Catalunya no té de moment els vots necessaris per ser escollit després de l'anunci d'abstenció de la CUP i la intenció de Puigdemont i Toni Comín de mantenir els seus escons. Sembla difícil que abans de dilluns es pugui arribar a un pacte que desbordi el «retorn a l'autonomisme», com exigeix la CUP, que ha considerat la convocatòria «imprudent».

Després de la fallida etapa d'investir Carles Puigdemont, ara entrem en l'etapa de Sánchez, que el més probable és que acabi igual. I mentrestant, aviat farà tres mesos de les eleccions, i Catalunya continua sense govern, amb el 155 i sense recuperar les institucions, que era el principal objectiu, segons deien, dels partits independentistes.

Noms propis

Matteo Renzi
Ex primer ministre italià

El màxim líder del Partit Democràtic ha anunciat la dimissió ajornada i a més veu com el seu partit es trenca, després del fracàs electoral, davant un possible diàleg amb el Moviment 5 Estrelles. El dirigent es mostra contrari a aquesta possibilitat de pacte. **►Pàg. 14**

Dimas Gimeno
President d'El Corte Inglés

La cadena de centres comercials aposta per la ubicació cèntrica de les seves instal·lacions i botigues per distribuir amb la màxima rapidesa possible les comandes que es fan *on line* i millorar d'aquesta manera el seu servei al client. **►Pàg. 28**

Montserrat Iniesta
Directora del Born

Responsable del centre cultural des del setembre, no vol que es consagri només al record patriòtic de 1714, sinó que ha de recollir de manera inclusiva tot el que hi va tenir lloc i no ser tractat com un monument. **►Pàg. 37**

Unai Emery

Entrenador de futbol

El tècnic base va tornar a fracassar com a timó a la banqueta del milionari projecte del PSG. Eliminat pel Reial Madrid a vuitens de final, va repetir el mateix KO que va patir a la Champions l'any passat contra el Barça. **►Pàg. 44**

Carlos R. Ríos

Director del Festival d'A

La mostra de cine d'autor de Barcelona arribarà gairebé a la xifra de cent pel·lícules, per les 74 de l'any passat, en el vuitena edició, del 26 d'abril al 6 de maig, i oferirà per exemple un aparador del cine espanyol menys conegut. **►Pàg. 56**

L'oferta de diàleg del líder Kim

La diplomàcia olímpica sembla que està donant fruits. Si més no això és el que s'ha d'entendre de l'oferta de diàleg feta per Corea del Nord, una oferta que preveu una cimera presidencial de les dues Corees i la renúncia al programa nuclear de Pyongyang sempre que la seva seguretat estigui garantida i que els EUA acceptin negociar. El líder nord-coreà Kim Jong-un havia marcat l'agenda de les relacions amb el sud i del pols militar amb Washington mitjançant una provoca-

dora exhibició de la seva renovada capacitat armamentística. Des del seu discurs d'Any Nou quan va decidir enviar una delegació als Jocs d'hivern a Corea del Sud, que s'acaben d'acabar, Kim també ha marcat l'agenda de la diplomàcia.

Aquest oferiment seria l'última baula d'una cadena en la qual el líder nord-coreà porta la davantera. Prudència i precaució són condicions necessàries per assegurar a la taula amb Kim. L'oferta no ha sigut anunciada per Pyongyang. Ha transcendit a través

de funcionaris sud-coreans que han visitat la capital nord-coreana. Tampoc seria la primera vegada que el nord no compleix promeses o compromisos adquirits.

No obstant, ningú pot renunciar a explorar les possibilitats d'una negociació. En aquest sentit, l'actitud del president sud-coreà Moon Jae-in serà determinant. Més fins i tot que la de Trump. La pega és que l'oferta de diàleg arriba en un moment en què els grans del món s'han embarcat en una nova carrera armamentística.

Hashtag Leonard Beard

#feminisme

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Concretar en infraestructures

La inversió en infraestructures ha sigut tradicionalment un dels termòmetres més sensibles per valorar l'actuació de l'Estat a Catalunya. Des dels temps del primer catalanisme fins al debat de l'Estatut del 2006, la despesa en carreteres, ferrocarrils, ports i aeroports ha sigut un indicador acceptat per tothom. També aquests últims anys, els que han acabat defensant la independència van llançar les seves primeres reivindicacions sobre el «dret a decidir» en infraestructures en el famós acte del IESE. I de l'administració de l'autonomia a través de l'article 155 de la Constitució, si s'ha fet visible en algun aspecte ha sigut en els reiterats anuncis i visites del ministre de Foment, Íñigo de la Serna.

Aquest nou escenari en la inversió pública a Catalunya passarà la seva prova de foc aquest dimarts quan se'n pugui saber

l'import total i el destí territorial de les inversions previstes als Pressupostos Generals de l'Estat del 2018. Serà el moment de comprovar si els anuncis dels últims mesos tenen trasllat als crèdits consignats i si les prioritats establertes coincideixen amb les dels diversos sectors econòmics i els ajuntaments. En aquesta situació excepcional, ningú podrà al·legar –com s'ha fet tantes vegades– que el diferent signe polític de les administracions encalla la posada en marxa de projectes o que la garrepe-

Els Pressupostos del 2018 seran un termòmetre de la normalització de les inversions a Catalunya

ria del nacionalisme català en el suport als governs d'Espanya dificulta una aposta per un dels pols econòmics de l'Estat. El Ministeri de Foment ha tingut a la seva mà tots els ressorts necessaris per desbloquejar obres que ha considerat prioritàries com els accessos al port i a l'aeroport de Barcelona o el soterrament de les vies de Rodalies en poblacions com l'Hospitalet o Montcada i Reixach. Sense caure en cap forma de populisme, perquè els projectes tècnics i les licitacions tenen els seus temps i les seves formes, caldrà analitzar minuciosament el projecte de Pressupostos per veure si s'inclouen en aquests comptes del 2018 els crèdits necessaris per normalitzar la inversió de l'Estat a Catalunya sense exhibir cap mena de privilegis però reconeixent la seva aportació al creixement del conjunt d'Espanya. Aquest seria en tot cas un pas en la direcció de calmar els ànims.

La batalla de Luther King no està guanyada

Fa 50 anys era assassinat Martin Luther King, l'home que va lluitar pel reconeixement de la igualtat davant la llei de tots els ciutadans, en particular els afroamericans que als EUA vivien discriminats per motius racials. Aquell moviment pels drets civils va tenir múltiples líders i defensors, però el predicador baptista, amb els seus extraordinaris dots per a l'oratoría i claredat d'idees, ha sigut el símbol més respectat d'aquell moviment que va començar a donar alguns

fruits. Sota la presidència d'un altre home del sud, Lyndon B. Johnson (1963-1968), es va aprovar la llei de drets civils que declarava il·legal tota discriminació basada en la raça, el color, la religió, el sexe o la nacionalitat. El predicador d'Atlanta sabia que la llei per si mateixa no canvia l'actitud de les persones, i més si han estat educades en la superioritat de la raça blanca. Per això no va defallir mai en la seva campanya i també per això va ser assassinat.

Dècades després, amb l'arribada d'un

afroamericà a la Casa Blanca semblava que els EUA havien girat full d'aquell capítol ignominiosos en una democràcia, però l'assetjament a què va ser sotmès Barack Obama per sectors racistes i retrògrads de la societat nord-americana va demostrar que la batalla no estava guanyada. I avui, un dels personatges que es va obstinar més a desprestigiar aquell president per qüestions de color, Donald Trump, ocupa el seu lloc a la Casa Blanca. La lluita de Luther King s'ha de continuar guanyant dia a dia.

Hashtag Leonard Beard

#conductor

Noms propis

Tania Varela
Advocada

La dona més buscada per les policies d'Europa, condemnada per narcotràfic i fugida de la justícia espanyola des del 2013, va ser detinguda dilluns pels Mossos d'Esquadra a Sitges després d'un llarg períple. La seva detenció pot donar un cop significatiu al narcotràfic. ▶Pàg. 2

Malala Yousafzai
Premi Nobel de la Pau

La jove activista pakistanesa, de 20 anys, va tornar al seu poble per primera vegada des de l'any 2012, quan va rebre el tret d'un talibà al cap per defensar l'educació de les nenes. Va ser una breu visita en la qual va estar envoltada de fortes mesures de seguretat. ▶Pàg. 15

Mateo Ocón Lucas Ocón
Bessons transsexuals

Aquests dos germans malaguenys expliquen la història del seu canvi de sexe a Youtube per normalitzar el col·lectiu. Als tres anys, la Lucía i la Natàlia ja se sentien nens. ▶Pàg. 28

Ernest Morera
Activista ciutadà

Les 20.000 firmes entregades per #HabitemelSantPau per crear vivenda pública a Barcelona no van passar la validació tècnica perquè, com va reconèixer un dels seus impulsors, es van oblidar de posar-hi l'obligada firma del fedatari. ▶Pàg. 32

Lydia Valentín
Aixecadora de pesos

L'esportista lleonesa, de 33 anys, va aconseguir a Bucarest el seu quart títol europeu d'halterofília al dominar la categoria de menys de 75 quilograms. Bronze als Jocs de Rio del 2016, també és la vigent campiona mundial. ▶Pàg. 45

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

A un any de les municipals

Malgrat que la situació de la política catalana continuï bloquejada, sense president de la Generalitat i sense Govern més de tres mesos després de les eleccions del 21-D, els partits ja comencen a pensar en la pròxima batalla, la de les municipals, que se celebraran juntament amb les europees el 26 de maig del 2019. Encara que a les eleccions locals el factor identitari pesarà menys, és previsible que la batalla que s'entaula ara en el si de l'independentisme per l'hegemonia es repeteixi a nivell municipal, confrontació que es prolongarà també en les diferents concepcions de les aliances.

Així, el PDECat i ERC es disputaran la victòria als municipis de Catalunya, ara majoritàriament en mans dels postconvergens, que van obtenir 700.000 vots el 2015 i governen en més de 400 alcaldies. El PDECat prefereix no reeditar en l'àmbit local la coalició de Junts per Catalunya (JxCat) que es va for-

mar a última hora per al 21-D i que va servir per imposar-se a ERC. Valoren que el poder municipal pertany al partit i desestimen una coalició com JxCat, però això no significa que en moltes localitats no hi hagi una llista puigdemontista. Si aquesta divisió es produeix, la beneficiada en serà Esquerra, que aspira a superar els seus 510.000 vots del 2015 creixent sobretot a l'àrea metropolitana de Barcelona i ampliant les aliances més enllà de l'independentisme. La pugna entre partit amb alcaldies (ICV) i coalició es repe-

La reelecció de Colau perilla per les seves dificultats per teixir aliances i l'escassa visibilitat de polítiques com la de vivenda

teix a Catalunya en Comú, per als quals les municipals són una autèntica prova després del revés del 21-D. I el repte se centra a Barcelona, on la reelecció d'Ada Colau corre un seriós perill per les seves dificultats per teixir i establir aliances (ruptura amb el PSC; enfrontament amb ERC, que la vol substituir) i per l'escassa visibilitat d'algunes de les seves polítiques emblemàtiques (vivenda, sobretot). A més, les enquestes donen opcions a la capital catalana a un nou actor, Ciutadans, que confia a créixer també a l'àrea metropolitana a costa del PSC, com ja va passar el 21-D.

La repetició o no de Colau serà una dada decisiva per avaluar l'èxit o el fracàs dels anomenats ajuntaments del canvi. Madrid, amb Manuela Carmena, o València, on governa Compromís, són dos consistoris simbòlics que el PP vol recuperar en unes eleccions que es presentaran com unes primàries de les generals.

Desapareguts fora de focus

Jestadística policial indica que les desaparicions se solen resoldre en un curt període de temps després de produir-se. Acostumen a ser casos que s'escapen del focus mediàtic, res a veure amb aquelles històries criminals que atrapen l'opinió pública en una muntanya russa d'emocions fins que, en moltes ocasions, acaben de manera tràgica. I després hi ha aquell grup de desaparicions com el de la història de Caroline del Valle que explica avui EL PERIÓDI-

CO, que fa tres anys va desaparèixer sense deixar cap rastre en una discoteca de Sabadell. Tres anys d'absència, tres anys fora del focus mediàtic, tres anys en què una família continua esperant respostes, tres anys en què resulta molt complicat per a parents i amics caminar per l'estreta via entre mantenir l'esperança i l'humà desig de posar fi a la història.

Els successos sempre han generat un gran atractiu en l'opinió pública, probablement deu ser condició humana. Les desaparicions

han protagonitzat fins i tot *reality shows* d'èxit a la televisió. Però les famílies els casos de les quals no s'han tancat solen denunciar l'oblit que pateixen, la sensació d'abandonament, l'escassa sensibilitat social (i de vegades fins i tot policial) amb què es troben. No totes les famílies tenen diners per empaquetar els carrers amb cartells, ni accés a la premsa, ni els seus missatges es converteixen en virals a les xarxes socials. És tasca de tots no oblidar aquells a qui una desaparició els va canviar la vida.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Benjamin Netanyahu
Primer ministre d'Israel

★★★★★

El Govern israelià s'ha negat a acceptar, al·legant que defensava la seva sobirania, una investigació independent reclamada per l'ONU i la UE sobre la mort com a mínim de 16 manifestants palestins vidents a la franja de Gaza a mans de soldats israelians. **► Pàg. 12**

Àlex Díaz
Emprenedor

★★★★★

És el conseller delegat d'Eelp!, una empresa de poc més d'un any de vida que gestiona per als seus usuaris tota mena de peticions: des de fer la bugada fins a fer passar la revisió del cotxe a la ITV. Sota la seva direcció ha passat de 45 encàrrecs a 600 mensuals. **► Pàg. 20**

Paolo Melchiorre
Investigador

★★★★★

El científic de l'Institut Català d'Investigació Química ha publicat a la revista *Nature* una revisió de l'aplicació de la llum en la fotoquímica, que permet produir fàrmacs i altres substàncies amb menys energia. **► Pàg. 24**

Laura Pérez
Regidora de Sants-Montjuïc

★★★★★

L'ajuntament ha cedit la vella cooperativa la Model del Segle XX al casal de joves de Sants després d'una llarga reivindicació. El consistori ha invertit 50.000 euros a condicionar un local destinat a joves d'entre 14 i 29 anys. **► Pàg. 26**

Zlatan Ibrahimovic
Futbolista

★★★★★

El veterà danès va tenir un debut a la Lliga dels EUA a l'altura de la seva condició d'estrella. En el seu primer partit amb Los Angeles Galaxy va marcar dos gols a penes en 20 minuts, un dels quals des de 35 metres de distància. **► Pàg. 37**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

L'escalada dels CDR

La commoció per la detenció de Carles Puigdemont i el desconcert en l'independentisme després de l'ordre de processament del jutge Pablo Llarena ha donat un nou protagonisme als autodenominats Comitès de Defensa de la República (CDR). Es tracta d'una facció del moviment independentista inspirada en el model castrista i que s'ha dedicat en l'última setmana a protagonitzar diversos talls de carretera i sabotatges als peatges per demanar la llibertat dels que anomenen «presos polítics». Estem davant una forma de protesta que viola la legalitat democràtica perquè no s'empara en el dret de manifestació i que voreja la insurrecció amb la qual una part del moviment independentista coqueteja des del referèndum il·legal de l'1-O. Davant aquesta actuació, que no té cap mena de legitimitat, els cossos policials i la justícia han d'actuar amb una dosi a parts iguals

de contundència i proporcionalitat per assenyalar un nou camí intransitable per als que emparats darrere la paraula *democràcia* no volen una altra cosa que la imposició de les seves idees i dels seus mètodes.

Però el fenomen exigeix també una resposta contundent per part de la classe política i de les entitats que han protagonitzat la majoria de les mobilitzacions a favor de la independència, Òmnium i l'Assemblea Nacional Catalana (ANC). Davant dels que fa anys que esperen que

aquest moviment derivi en una expressió violenta és necessari que se sentin més veus, més clares i més altes contra l'escalada dels CDR els últims dies. La indignació pels empresonaments no pot en cap cas emmascarar qualsevol ombra de dubte. Si aquesta reacció no es produeix, serà el conjunt del moviment el que quedarà tacat per aquests actes i això no farà altra cosa que empitjorar la situació dels encausats i dels presos, especialment a ulls de la justícia alemanya.

També els que s'oposen a la independència, i que han sigut en alguns casos víctimes directes de l'acció dels CDR, han de vencer la temptació d'intentar apagar l'incendi amb gasolina. L'opinió pública espanyola, inclosa la catalana, és prou madura per entendre el que està passant sense necessitat de recórrer a analogies amb altres situacions. Aquesta és una carrera en la qual tampoc s'hauria d'entrar.

Policia i jutges han d'actuar amb contundència i proporcionalitat contra els altercats al carrer

La lliga de les grans ciutats culturals

El nou comissionat de Cultura de Barcelona, Joan Subirats, va assenyalar recentment les dificultats de la capital catalana per mantenir una posició destacada en la classificació de les grans capitals culturals del món. Les importants inversions en els seus ja per si mateixos rics patrimonis d'urbes com París o Berlín els atorga molt avantatge sobre la resta. No obstant, un índex de la Comissió Europea per avaluar el grau d'activitat cultural i creativa de les ciu-

tats europees de més d'un milió d'habitants situa Barcelona en una més que meritòria novena posició. El rànquing ha sigut elaborat a partir de 29 indicadors que inclouen des del nombre de museus o concerts programats al de població ocupada en noves tecnologies o el nombre de llicenciats en humanitats.

Els mèrits de «la capital de la cultura catalana» no són pocs, segons assenyalava l'estudi europeu: l'única ciutat del món amb nou monuments patrimoni de la humanitat se-

gons la Unesco, «una ciutat plural i oberta amb dues llengües oficials», «reconeguda per dissenyar estratègies i mesures concebudes per recolzar un model de ciutat creativa» i per «fomentar l'ús de l'espai públic com a espai cultural».

Ara el repte serà mantenir aquesta privilegiada posició en aquesta *lliga cultural de les estrelles*. Per a això caldrà saber jugar en terrenys concrets on millor es mouen els motors actius de la ciutat: formació, creativitat, investigació i coneixement.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Carlos Alvarado
Polític costarriqueny

★★★★☆

El candidat oficialista del Partit Acció Ciutadana (centreesquerra) va guanyar amb claredat les eleccions presidencials de Costa Rica amb el 60,74% de vots. El conservador i pastor evangèlic Fabricio Alvarado, que havia vençut en la primera volta, en va obtenir el 39,3%. **► Pàg. 14**

Ismael P. Fournon
Astrònom

★★★★☆

El científic de l'Institut Astrofísic de les Canàries ha participat, com a integrant d'un equip internacional, en el descobriment de l'estrella més llunyana mai observada fins ara, batejada com a Ícar, gràcies a observacions amb el telescopi espacial Hubble. **► Pàg. 26**

Ramón Casals
Director general de l'Ed. Casals

★★★☆☆

Un manual, de l'editorial catòlica Casals, recomana l'«abstinença» i la «fidelitat» per prevenir malalties de transmissió sexual. Segons la SER, l'utilitzem centres públics i concertats d'ESO d'almenys sis comunitats. **► Pàg. 26**

Rafael Nadal
Tennista

★★★★☆

L'ATP va fer oficial el que ja era conegut des de la derrota de Roger Federer a Miami. El jugador balear recupera el número u en la que és la seva cinquena era al cim del tennis. Té davant seu una dura temporada en terra. **► Pàg. 41**

Marc Vilavella
Director teatral

★★★★☆

És el responsable de la direcció de *El despertar de la primavera*, un aclamat musical en clau de pop-rock que va triomfar al Gaudí i que ara fa un merescut salt a un teatre de més aforament, el Victòria, on serà del 5 al 29 d'abril. **► Pàg. 46**

EDITORIAL

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Pressupostos: els detalls no hi ajuden

És famós *pen drive* amb els Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2018 ha arribat finalment al Congrés dels Diputats després de la seva aprovació al Consell de Ministres. Les mesures estrella presentades pel ministre Cristóbal Montoro es confirmen: augment de les pensions, especialment les més baixes, i reducció d'impostos també per a les rendes més baixes, encara que en alguns casos només durant la segona meitat de l'any i condicionada a l'aprovació del projecte de llei. Una possibilitat, ara com ara, molt remota.

La vigència de l'aplicació de l'article 155 a Catalunya bloqueja el suport del PNB. L'operació de pressió llançada des d'aquest diàleg sobre el PSOE perquè presti cinc diputats ha sigut fins ara tan maldestra com ineficient. I les concrecions que es van conèixer no hi ajuden gaire. Perquè pugem les pensions, cosa que podria atraure els socia-

listes si se'ls hagués donat algun paper en les negociacions, però proporcionalment puja més del doble la despesa al Ministeri de Defensa. Puja la inversió pública, cosa que podria resultar fins i tot keynesiana, però es congela la despesa en vivenda.

L'únic estímul que sembla intuir-se en el projecte de Pressupostos per aconseguir el suport que es necessita és en l'àmbit autonòmic. Andalusia rep un increment de la inversió pública superior a la mitjana, però no equivalent al seu pes ni en PIB ni en població, la qual cosa podria ser un incentiu per-

Pugen les pensions però proporcionalment s'incrementa més del doble la despesa de Defensa

què la presidenta d'Andalusia, Susana Díaz, exercís de contrapoder al PSOE. I s'inicia un procés, tan lent com farragós i incert, per permetre a les autonomies i als ajuntaments gastar a compte del deute que manté amb aquestes administracions el Ministeri d'Hisenda. És un mecanisme difícil d'explicar però que en molts casos podria alleujar les arques de les comunitats autònomes i dels municipis quan falten pocs mesos per a la convocatòria de les eleccions locals. Un altre incentiu que pot buscar un augment de la pressió dels denominats barons envers la direcció socialista i fins i tot podria resultar una ajuda per als candidats del PP allà on són alternativa.

Potser és en aquestes *pastanagues* en què està pensant ara Montoro perquè el president Rajoy aconsegueixi el suport que no té a l'inici de la tramitació. En conjunt, uns comptes més pensats en clau de tàctica electoral que d'estratègia econòmica.

Primer pas per a l'extradició de Puigdemont

La fiscalia del *land* de Schleswig-Holstein ha decidit cursar la petició d'extradició de Carles Puigdemont sol·licitada per la justícia espanyola. La decisió es produeix, com no podia ser d'una altra manera, sense fer cas a les interpretacions interessades d'experts de tota mena que han opinat aquests dies sobre què ha de fer o farà la justícia germànica.

La fiscalia havia d'analitzar si els delictes dels quals es reclama Puigdemont tenen cor-

respondència al Codi Penal alemany i la conclusió és rotunda: el de rebellió equival al d'alta traïció dels articles 81 i 82 del codi germànic. Encara que els termes no són exactes, la fiscalia argumenta que «no és exigible que els delictes siguin absolutament coincidents». Més clara encara és l'equivalència en els delictes de corrupció i malversació de fons públics, que es corresponen amb aquest últim en el codi alemany. La fiscalia sosté que es van poder cometre aquests delictes en la celebració del «referèndum anti-

constitucional» de l'1-O, que es va portar a terme malgrat que es podien produir «violències disturbis».

La fiscalia manté Puigdemont a la presó per risc de fuga, però serà el Tribunal Regional Superior del *land* el que decidirà d'aquí pocs dies si manté la presó fins que vegi el fons de l'assumepte, per a la qual cosa disposa d'un termini de 60 dies (prorrogables a 90). Però el primer pas per a l'extradició està fet i no es pot minimitzar, com ha fet l'advocat de l'expresident.

Noms propis

Emmanuel
Macron
President de França

★ ★ ★ ★

El dirigent francès ha mantingut el pols amb els treballadors de la xarxa pública de ferrocarril, que ahir van emprendre una llarga cadena d'aturades contra la liberalització del sector. El pla de reformes de l'Elisi anuncia l'augment progressiu de la tensió social. ▶ Pàg. 14

Wang
Mingqing
Taxista xinès

★ ★ ★ ★

En un exemple de perseverança extrema, ha trobat la filla desapareguda el 1994. Durant 24 anys va repartir milers de fulls volants demanant informació als usuaris del seu taxi. La tenaç recerca ha tingut un final feliç. ▶ Pàg. 16

Joel
Simkhai
Conseller delegat de Grindr

★ ★ ★ ★

L'app de cites gais va compartir, sense finalitat comercial, amb dues empreses de màrqueting, i sense informar-ne els usuaris, dades del VIH d'aquests, segons l'organisme de consumidors noruec. La UE prohibeix tractar dades de salut. ▶ Pàg. 29

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Joan
Subirats

Comissionat de Cultura de BCN

★ ★ ★ ★

L'ajuntament ampliarà l'espai de la diada de Sant Jordi, per intentar esponjar la rambla de Catalunya, al tallar el trànsit de Consell de Cent, entre Balmes i el passeig de Gràcia, i situar parades de llibres i roses a la calçada. ▶ Pàg. 32

Orhan
Pamuk

Escritor

★ ★ ★ ★

El nobel turc ha presentat a Barcelona *La dona pèl-roja* -novella d'èxit al seu país-, en la qual alerta sobre l'ascens de l'autoritarisme a Turquia. També ha participat en la programació contínua de Kosmopolis. ▶ Pàg. 48

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Una oportunitat sobrevinguda

La decisió del tribunal de Schleswig-Holstein de no acceptar l'extradició de Carles Puigdemont pel delictes de rebel·lió al no considerar-lo equiparable al d'alta traïció pel fet de no apreciar-hi exercici de violència és, sens dubte, un punt d'inflexió en el futur del conflicte entre els independentistes i l'Estat espanyol. Un punt d'inflexió que, encara que es vulgui fer creure el contrari, no permet en realitat a cap de les parts proclamar-se guanyadora. El tribunal alemany no hi veu rebel·lió, però deixa igual de clar que a Puigdemont no se l'està jutjant per les seves idees sinó pels seus actes, que poden ser constitutius, com a mínim, d'un delictes de malversació. La decisió, sens dubte, tindrà ara conseqüències en diversos plans.

En l'àmbit judicial, el magistrat Pablo Llarena té davant seu una decisió tan difícil com transcendent: mantenir en la cau-

sa especial oberta acusacions diverses en funció del país on s'hagin detingut els encausats o reconsiderar-les segons les apreciacions dels jutges alemanys i, potser, dels belgues. En el primer cas entraria en un laberint jurídic de conseqüències impredecibles, tant per a la causa mateixa que instrueix com per al prestigi de la justícia davant els ciutadans i els socis europeus. Si opta per la segona opció, serà molt difícil sostenir la presó provisional per als encausats i endarrerirà durant mesos o anys la inhabilitació dels que encara mantenen la

La decisió de la justícia alemanya sobre Puigdemont obre escenaris però no dona per guanyador ningú

seva condició de diputats. Esperem que, amb independència i rigor, sospesi el risc de seguir aferrat al relat sobre la suposada violència del procés, imprescindible per sustentar la causa per sedició però molt distant dels fets esdevinguts.

El que ha passat aquest dijous també ha de tenir conseqüències polítiques. El bloc independentista té una oportunitat de tornar a la realitat aprofitant aquest baló d'oxigen. Pot desbloquejar el Parlament i invertir de forma immediata un president, si vol dir-ne provisional, fins que s'aclareixi la situació de Puigdemont. Si no, mantenir el pols amb la justícia, sense que la decisió alemanya segueixi el seu curs, pot portar a perdre l'aire guanyat. Per a això, també resultaria necessari que el president del Govern, Mariano Rajoy, que fins ara ha respectat totes les decisions judicials, es recolzi en aquest nou escenari per recuperar el protagonisme de la política.

El Brasil, de l'esperança a l'abisme

El Brasil, un país que ha sigut la gran esperança democràtica de l'Amèrica Llatina i també econòmica per les seves enormes riqueses naturals, s'encamina cap a una greu crisi política que pot retrotraure aquell enorme país a un passat d'inafausta memòria. El soroll de sabres que s'ha sentit en els últims dies hauria de ser un senyal d'alarma. La polarització social que ha baixat al carrer en manifestacions multitudinàries a favor i en contra de l'expresident

Luiz Inácio *Lula* da Silva demostren una fractura profundíssima en una societat que havia dipositat en aquest polític, i dues vegades, la seva confiança guanyada a pols dels seus temps d'obrer metallúrgic i sindicalista. Fins i tot ara, i malgrat l'oposició al carrer, és el candidat que reuneix més consensos per a les eleccions de l'octubre vinent.

La seva entrada a la presó decidida amb un estret marge pel Tribunal Suprem Federal per una condemna per corrupció en un

dels molts serrells del *cas Lava Jato*, un escàndol que ha estès els seus tentacles per diversos països sud-americans, és vista com una revenja de les elits. Amb una criminalitat en augment i l'Exèrcit fent tasques policials a Rio de Janeiro, amb un Govern d'una debilitat màxima, una corrupció generalitzada, amb una frenada econòmica i una limitada capitalització dels Jocs Olímpics del 2016, les circumstàncies semblen favorables per a un motí, civil o militar, que s'ha d'evitar costi el que costi.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Javier Ramos

Rector de la URJC

★★★★

La Universitat Rei Joan Carles ha derivat la investigació interna que efectuava al voltant de la gestió del màster de Cristina Cifuentes a la fiscalia. No obstant, el paper del centre universitari ha deixat molt a desitjar en aquest escàndol. **►Pàg. 16**

Miriam Barros

Presidenta de Las Kellys

★★★★

Les representants de les netejadores d'hotels van reclamar al president del Govern espanyol a la Moncloa acabar amb les externalitzacions, que les condemna a condicions laborals de semiesclavitud. **►Pàg. 23**

Antonio Pérez

Alcalde de Coripe

★★★★

Veïns del poble sevillà van protagonitzar una escena de brutal linxament sobre una nina que s'assemblava a l'assassina confessada del petit Gabriel Cruz. La fiscalia ja ha presentat una legítima denúncia. **►Pàg. 27**

Pep Guardiola

Entrenador del Manchester City

★★★★

La severa derrota encaixada davant el Liverpool el deixa en una situació molt complexa i suposa una gran decepció per a un equip que s'ha passejat per la Premier i que es presentava com el gran favorit a la Champions. **►Pàg. 44**

Ildar Abdrazakov

Cantant d'òpera

★★★★

El baix rus, juntament amb l'altra gran veu del moment, la soprano napolitana Anna Pirozzi, protagonitzen a partir d'avui al Liceu la patriòtica obra de Giuseppe Verdi *Attila*, dirigida per Speranza Scappucci. **►Pàg. 52**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Primer de Maig: la lluita contra la precarietat

« La primera vegada que me'n vaig anar ho vaig fer una mica per l'aventura, però cada vegada que tornava veia que era inútil; aquí no hi ha feina», diu al reportatge que publica EL PERIÓDICO un jove periodista gallec que, amb tan sols 32 anys, ha treballat gairebé més temps fora d'Espanya que al país. Amb les xifres a la mà, la recuperació econòmica espanyola després de la Gran Depressió és un fet, com Mariano Rajoy s'encarrega de recordar contínuament. Però també és un fet que aquesta recuperació s'ha aconseguit en gran mesura gràcies a la precarització del treball (amb salaris baixos i d'extrema temporalitat) i a l'endeutament públic.

La conseqüència és que el creixement econòmic espanyol es tradueix en precarietat i en l'augment de la desigualtat, cosa que, unida als estralls que va deixar la crisi econòmica, dibuixa un panorama realment molt preocupant.

D'aquí provenen xifres com les que publiquem avui: que el 64% dels joves aturats estan disposats a migrar per trobar una sortida laboral millor, o que Espanya supera en 14 punts la mitjana europea de treballadors disposats a abandonar el país per trobar feina.

L'èxode de treballadors, en molts casos una fuga de talent i personal qualificat, no té aturador, i és proporcional a la precarietat, els sous minvants i la sensació de desesperança en el mercat laboral que s'imposa a Espanya.

Un augment dels salaris és necessari per pal·liar alguns dels mals de l'economia espanyola

«No és gens estrany, doncs, que aquest Primer de Maig els sindicats exigeixin millores salarials i que el creixement econòmic es tradueixi a reduir la precarietat i les desigualtats ciutadanes. La cita anual arriba en un moment molt delicat per al Govern del Partit Popular, amb aires de final de cicle i a un any vista de les eleccions municipals, i després que les mobilitzacions dels jubilats i abans la del 8-M, el dia de la dona treballadora, hagin omplert els carrers de milers de persones indignades.

Els sindicats volen aprofitar aquests aires d'indignació per posar en marxa un cicle de protestes que inclou la vaga general amb què sovint han amenaçat. Farien bé el Govern i la patronal d'escoltar les seves reivindicacions, en especial la de l'augment dels salaris, ja que per pal·liar alguns dels mals que afligeixen l'economia espanyola és imprescindible que els assalariats recuperin poder adquisitiu.

Catalá incendia la judicatura

« a crisi de confiança entre la judicatura i la ciutadania per la sentència de *La manada* deriva cap a una crisi entre el Govern i el Consell General del Poder Judicial (CGPJ). El ministre de Justícia, Rafael Catalá, que ja va irritar la judicatura a l'obrir la porta a una reforma del Codi Penal arran de la controvertida sentència que no hi veu agressió sexual, va sorprendre a l'afirmar que «tots saben que el jutge Ricardo González [que va emetre un polèmic vot particular] té algun problema

singular» i que el CGPJ «hauria d'haver actuat preventivament».

Les paraules de Catalá van merèixer la repulsa de les set associacions de jutges i fiscals, que van sol·licitar en bloc la seva dimissió. Les seves declaracions van ser molt greus, ja que posen en dubte la capacitat del magistrat. A més, hauria d'haver concretat en comptes de llançar acusacions tan vagues. Si és cert el que ha denunciat, no és aventurat dubtar de la validesa del judici; si no ho és, les declaracions són almenys irresponsables.

En qualsevol cas, el CGPJ ha de vetllar pel correcte funcionament del cas, que ara entra en fase de recursos. La independència del poder judicial és un dels pilars del sistema democràtic, però no s'ha de confondre amb arbitrarietat. La falta de preparació dels jutges per tractar la violència sexual és palmària; l'argumentació exposada per González en el seu vot particular és molt difícil de defensar si no és des del corporativisme cec. El cas *La manada* no s'ha acabat, i és imperatiu que es faci justícia.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Benjamin Netanyahu
Primer ministre d'Israel

El mandatari hebreu va contribuir a augmentar la tensió al Pròxim Orient a l'afirmar que té «proves concloents» que l'Iran disposa d'un programa nuclear secret, de manera que ha vulnerat el pacte nuclear que vol trencar Donald Trump. **►Pàg. 15**

Albert Rivera
President de Ciutadans

El líder de Cs va assenyalar a les xarxes els professors d'un institut de Sant Andreu de la Barca investigats per un presumpte delictes d'odi després de l'1-O. El dirigent va difondre una informació amb els noms i les fotos dels mestres. **►Pàg. 17**

Luca De Meo
President de Seat

La companyia contractarà 250 empleats a partir del mes de juny davant l'augment de la producció a la planta de Martorell. Una bona notícia que se suma als 515 llocs de treball fixos que ja ha creat a Catalunya el 2018. **►Pàg. 20**

Jack Dorsey
Director executiu de Twitter

La xarxa social de microblòguing se suma a l'escàndol de Facebook, ja que també va vendre informació dels seus usuaris a Cambridge Analytica, que va utilitzar dades *on line* per influir en les eleccions dels EUA que va guanyar Trump. **►Pàg. 27**

Sebastián Leïo
Director de cine

Després de triomfar a la gala dels Oscars amb *Una mujer fantástica*, el cineasta xilè es va tornar a coronar als Premis Platino del cine iberoamericà amb cinc guardons, entre ells el de millor film, direcció i actriu. **►Pàg. 44**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Impostos per finançar les pensions

El Govern necessita recaptar 4.800 milions d'euros aquest any i el que ve. Aquest és el preu dels compromisos en pensions que l'Executiu ha adquirit als Pressupostos de l'Estat, ja sigui per la negociació amb el PNB (una pujada mínima de les pensions de l'1,6% aquest any i de l'1,5% el 2019), ja sigui per les promeses efectuades després de les multitudinàries manifestacions de jubilats. Al Programa d'Estabilitat 2018-2021 que el Govern va remetre dilluns a la Comissió Europea, el Govern explica que pensa contribuir a finançar la Seguretat Social amb «noves figures tributàries», entre les quals destaca un impost sobre les grans empreses tecnològiques. El problema és que, fins i tot suposant que la denominada *taxa Google* s'aplicarà com el Govern pretén (per exemple, en l'assumpte de la retroactivitat per a aquest mateix any), les xifres que maneja l'Executiu no arriben ni a la meitat

d'aquests 4.800 milions d'euros extres. Per tant, s'haurà de veure exactament quines noves figures impositives estudia l'Executiu. En la manifestació de l'1 de Maig, Pedro Sánchez va recordar la seva proposta d'impost extraordinari a la banca.

El document remès a Brussel·les mostra que els plans del Govern respecte a les pensions passen per aquesta injecció extra els dos anys vinents (rebutjant la desindexació i el factor de sostenibilitat), però no per una profunda revisió del sistema dins del marc del Pacte de

Toledo per fer-lo sostenible en un moment en què les cotitzacions a la Seguretat Social no són suficients per garantir la viabilitat del model. No és la solució estructural que demanen els pensionistes i que, com es va veure en les manifestacions sindicals d'ahir, s'han convertit en una de les principals reivindicacions del moment.

La jornada reivindicativa es va veure minvada per la pluja. Tot i així, el lema *Igualtat, millor ocupació, salaris més alts i pensions dignes* és un bon resum de les exigències dels assalariats, que veuen com la recuperació econòmica no comporta una reducció de la precarietat, la desigualtat i la bretxa salarial entre homes i dones. Impostos directes al marge, la millor forma de garantir unes pensions dignes són unes cotitzacions sòlides a la Seguretat Social, i per a això són necessaris uns salaris dignes que estan lluny de ser la norma a Espanya.

Les xifres que maneja l'Executiu amb la 'taxa Google' no arriben ni a la meitat dels 4.800 milions necessaris

Israel, l'Iran i el tractat nuclear

Israel, el país que va crear l'anomenada doctrina de l'ambigüitat nuclear (no sap, no contesta res sobre el seu arsenal, ni deixa que els inspectors internacionals s'acostin a la seva central nuclear), ha acusat l'Iran de desenvolupar un programa nuclear secret i de mentir a la comunitat internacional. El context és conegut: el 12 de maig que ve, Donald Trump ha de prendre una decisió sobre el tractat que va firmar el seu antecessor a la Casa Blanca, Barack Obama, i que va calmar els tambors de

guerra entre Washington i Teheran. Israel mai va estar a favor d'aquest tractat (Netanyahu fins i tot va fer *lobby* al Congrés dels EUA perquè no fos aprovat, cosa que va fer enfurir l'Administració Obama) perquè no evita el risc que l'Iran sigui una potència regional. De fet, en la complicada geoestratègia del Pròxim Orient, Israel (amb aliats com l'Aràbia Saudita) i l'Iran són les dues grans potències de la zona, i lluiten a través d'intermediaris en tercers països. Amb la seva denúncia (que en realitat fa anys que re-

peteix) Netanyahu no té al cap ni la pau mundial ni el perill d'una escalada nuclear. Tel Aviv vol ser l'únic gall al galliner en un moment en què per encerts propis i errors aliens (sobretot de Washington) l'Iran és la potència regional de referència a Bagdad, Damasc, Beirut i Sanà.

Tot indica que Trump decidirà trencar el tractat nuclear, cosa que portaria la regió a un escenari incert i molt perillós. L'eix Trump-Netanyahu és un focus de desestabilització mundial.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Marine Le Pen
Líder ultra francesa
★ ★ ★ ★

La presidenta del Front Nacional va reunir ahir a Niça tots els líders ultres europeus per celebrar el seu particular Primer de Maig, amb l'objectiu de forjar aliances perquè les forces populistes optin a l'èxit en les eleccions europees de l'any 2019. **►Pàg. 15**

Henry Juskiewicz
Director executiu de Gibson Guitar
★ ★ ★ ★

El fabricant de les mítiques guitarres dels EUA s'ha declarat en bancarrota i ha definit un pla per mantenir la seva activitat després de pactar amb els creditors. La mala estratègia per diversificar el negoci ha enfonsat la firma. **►Pàg. 24**

Alison Douglas
Ditora d'Alcohol Focus Scotland
★ ★ ★ ★

La tasca de la principal organització escocesa per a la prevenció de l'alcoholisme ha sigut decisiva perquè s'hagi fixat per llei un preu mínim de 50 penics (57 cèntims) per la compra de qualsevol unitat d'alcohol. **►Pàg. 28**

George Pell
Cardenal australià
★ ★ ★ ★

El cap de les finances del Vaticà, actualment en excedència, serà jutjat per múltiples casos de presumptes abusos sexuals, acusacions que el prelat va rebutjar ahir després de la lectura dels càrrecs en un tribunal de Melbourne. **►Pàg. 29**

Rodrigo Leão
Músic
★ ★ ★ ★

El cofundador de Madreus recorre al Teatre Victòria 25 anys de carrera en solitari. El portuguès, autor d'una aplaudida música evocadora i introspectiva, celebra l'efemèride amb un doble compacte titulat *O aniversário*. **►Pàg. 43**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

El final d'ETA

Dos dies abans de l'esfenificació oficial de la seva dissolució, la banda terrorista ETA ha comunicat oficialment per carta «el final del seu cicle històric i la seva funció». «Per tant, ETA ha dissolt completament totes les seves estructures i ha donat per acabada la seva iniciativa política», prossegueix la missiva enviada a diverses institucions i agents polítics.

El temps transcorregut des de l'últim atemptat, la sensació en la societat basca i espanyola que ETA és una relíquia del passat, fins i tot l'ús a la carta d'expressions que retrotrauen al pitjor dels anys de plom (ETA no ha tingut cap més funció que semblar el terror, la mort i el dolor), no han de permetre passar per alt el que és substancial: que la banda terrorista ja forma part del pitjor de la història d'Euskadi i d'Espanya. I això és una notícia extraordinària.

A partir d'aquí, convé matisar i recordar alguns fets. Per exemple, que ETA no pren aquesta decisió per voluntat pròpia, sinó perquè va ser derrotada per una conjunció de circumstàncies: la ferma democràtica de les institucions espanyoles i basques; la repulsa social generalitzada; la pressió de les forces de seguretat de l'Estat; l'evolució del nacionalisme basc, que de manera majoritària va arribar a la conclusió que la banda terrorista era una greu anomalia i no l'expressió ni la conseqüència d'un conflicte, i va tenir la força de distanciar-se dels pistolers.

La banda terrorista no pren aquesta decisió per voluntat pròpia, sinó perquè va ser derrotada

En el moment de la dissolució de la banda terrorista és inevitable recordar les víctimes, totes elles, i no només una part, com cinicament va fer ETA en el comunicat de fa unes setmanes. Catalunya té la seva part de dolor en la tragèdia etarra: els atemptats d'Hiperco i Vic formen part de la història de la infàmia del país.

El perdó és una qüestió moral; el reconeixement del dolor infligit és una opció política. Hi ha moltes ferides obertes, moltes vides truncades i molt patiment causats per la banda terrorista. Convé tirar endavant i al mateix temps convé no oblidar.

En l'evolució de la societat basca, ETA ja no té res a dir ni res a aportar ni afegir, la seva única aportació possible era la que ha fet aquests dies: anunciar la seva dissolució. A partir d'aquí, no es tracta de parlar de vencedors o vençuts, sinó de deixar que actuïn els mecanismes de l'Estat de dret i la democràcia.

La UE marca les seves prioritats pressupostàries

La crisi ha deixat una Unió Europea diferent, amb altres prioritats i amb un soci menys, encara que de molt pes com és el Regne Unit, en un futur molt pròxim. Els pressupostos per al període del 2021 al 2027 presentats ahir creixen lleugerament i intenten adaptar-se a aquests canvis tant pel que fa a les noves prioritats com a la necessitat de cobrir el buit que deixarà la sortida britànica. Migració, seguretat, defensa i formació han guanyat un lloc preferent a les

partides comunitàries en detriment de les clàssiques cohesió i agricultura, que fins ara s'emportaven el 80% del pressupost.

Les xifres resulten marejadores pel ball de milions que als populistes tant els agrada utilitzar per desacreditar la UE. Però, atenció, les quantitats que apareixen als pressupostos equivalen a una mica menys del 2% de la despesa pública dels països comunitaris. I fins i tot quedaran reduïdes gràcies a les retallades imposades per cadascun dels estats en el llarg període de ne-

gociació que s'obre fins a arribar a l'Europarlament que els ha d'adoptar. No obstant, en els pressupostos d'aquesta etapa no només hi ha xifres. O, més ben dit, les xifres no van soles. Els nous comptes contenen una clàusula en defensa de l'Estat de dret i contra les seves violacions per la qual no hi haurà fons si no es compleixen els valors europeus. Aquests valors han quedat minvats davant les pors generades per la crisi econòmica i la migratòria. En cap cas la UE hi pot renunciar.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Mahmud Abbàs
Líder palestí
★★★★☆

Les inadmissibles paraules del president de l'Autoritat Nacional Palestina sobre l'Holocaust han provocat una tempesta política. En un discurs davant el Consell Nacional Palestí va vincular la persecució dels jueus a Europa a la usura i no a la religió. **►Pàg. 13**

Oriol Pujol
Exdirigent de Convergència
★★★★☆

L'exdiputat i la seva dona, Anna Vidal, s'asseuren al banc dels acusats pel cas ITV arran del presumpte cobrament de comissions il·legals, segons va acordar la sala civil i penal del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. **►Pàg. 20**

Purna Sen
Directiva d'ONU Dones
★★★★☆

La coordinadora executiva per a l'assetjament sexual assegura que la sentència de *La manada* subestima la gravetat de la violació i és un incompliment de les «obligacions clares» perquè es respectin els drets de les dones. **►Pàg. 31**

José S. Sinisterra
Dramaturg
★★★★☆

El veterà i il·lustre home de teatre valencià torna a la casa que va fundar, en una seu diferent, amb l'estrena a la Sala Beckett, avui al Poblenou i no a Gràcia, de la seva obra *El lugar donde rezan las putas o Que lo dicho sea*. **►Pàg. 53**

Kanye West
Raper
★★★★☆

El cantant, dissenyador i empresari, que recentment va mostrar la seva admiració per Donald Trump, va minimitzar en una entrevista l'esclavitud dels negres als Estats Units al dir que va ser simplement «una opció». **►Pàg. 60**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Rehabilitació i reincidents

Després de complir vint anys a la presó –el màxim previst per la llei dels 167 que li van imposar per les 17 agressions sexuals de les quals es va confessar autor–, Gregorio Cano va sortir ahir de la presó de Can Brians. En un moment de gran escàndol social arran de la sentència del cas de *La manada*, el seu alliberament ha causat alarma perquè la junta de tractament de la presó de Brians, formada per un equip de psicòlegs i educadors, considera que existeix un risc «alt» que torni a violar. Per aquest motiu, la fiscalia ha ordenat una vigilància «no invasiva» de Cano per part dels Mossos d'Esquadra, però és inevitable que el seu alliberament hagi causat commoció, en especial en les víctimes.

Les estadístiques assenyalen que el 94% dels condemnats per delictes sexuals no reincideixen, però aquestes xifres tenen escàs pes en l'opinió pública en un tema tan sensi-

ble com aquest. Fa bé el comissionat de seguretat de l'Ajuntament de Barcelona, Amadeu Recasens, a recordar que la presó té la funció constitucional de la rehabilitació, i que quan han complert la condemna els presos tenen dret a recobrar la seva llibertat. Però el 6% de reincidents generen tant perjudici i dolor, i l'historial delictiu de presos com Cano és tan llarg i cruel (17 agressions sexuals confesses comeses entre el febrer de 1997 i el maig de 1998 en portals i edificis despoblats de Barcelona, l'Hospitalet de Llobregat i Montcada i Reixac) que les crides a

Casos com el del 'violador de la Verneda' tensen fins al límit les costures del sistema penitenciari

la calma solen caure en sac foradat. També s'acostuma a oblidar que si un pres alliberat no aconsegueix integrar-se en la societat perquè se l'assenyala i aparta pel seu historial, el risc de reincidència és molt més alt.

La realitat és que el mandat constitucional de la funció rehabilitadora de la presó xoca, d'entrada, amb la falta de recursos i de personal qualificat que ha de prendre decisions molt complicades. Convé recordar, a més a més, que no és raonable exigir la seguretat i l'èxit absoluts en la rehabilitació de presos, que dista molt de ser una ciència exacta, i que més enllà de la vigilància no invasiva –que no pot perpetuar-se sine die– el sistema no compta amb eines ni institucions ni legislació per tractar casos com el de Cano.

Res d'això servirà de pal·liatiu, per descomptat, en cas que reincideixi. Casos com el de Gregorio Cano tenen fins al límit les costures del sistema.

L'últim gest abans d'elegir president

El ple del Parlament debatirà avui la modificació de la llei de presidència per permetre la investidura a distància d'un candidat a president de la Generalitat. Serà un altre brindis al sol, un gest simbòlic sense cap valor a part de desafiar de nou l'Estat. El Tribunal Constitucional (TC) ha recordat que una investidura a distància no és possible i el Consell de Garanties Estatutàries ha dictaminat que aquesta modificació viola el reglament del Parlament, l'Estatut i la

Constitució, ja que no es pot efectuar mitjançant el procediment de lectura única, com està previst. Malgrat totes aquestes advertències, la majoria independentista es va imposar a la Mesa i a la Junta de Portaveus per incloure la modificació en l'ordre del dia del ple.

El que és segur, no obstant, és que aquest canvi no servirà per investir Carles Puigdemont, ja que el portaveu de Junts per Catalunya ha assegurat que la seva intenció no és desobeir el TC per no crear nous proble-

mes legals. Aquesta afirmació eleva encara més si és possible el caràcter de gest sense cap valor de la iniciativa. Tot indica que, un cop col·locada la nova fita de l'enfrontament institucional, Puigdemont designarà demà a Berlín, per fi, un candidat viable –Elsa Artadi té tots els números– i la setmana que ve podrà elegir-se probablement la nova presidenta i formar Govern. Però mentrestant han passat quatre mesos i mig des de les eleccions, un preciós temps perdut.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Maurizio Martina
Dirigent del Partit Demòcrata
★ ★ ★ ★

El líder interí del Partit Demòcrata d'Itàlia salva de moment la unitat interna al negar-se a formar govern amb la Lliga i els indignats del Moviment Cinc Estrelles, tal com defensava Matteo Renzi. Itàlia segueix immersa en una crisi política. **► Pàg. 12**

Amalia Calonge
Secretària de la URJC
★ ★ ★ ★

La secretària que presumptament va falsificar les notes del màster de Cristina Cifuentes i Cecilia Rosado, l'única professora del tribunal d'avaluació amb la firma que no va ser falsificada, han sigut citades com a imputades pel jutjat. **► Pàg. 21**

Ignasi Biosca
Conseller delegat de Reig Jofre
★ ★ ★ ★

La farmacèutica catalana aprova per segon exercici consecutiu un dividend flexible i preveu començar a operar a la primera potència mundial a partir de l'any que ve de la mà d'un soci comercial. **► Pàg. 26**

Alma Estela Guillermprieto
Periodista i escriptora
★ ★ ★ ★

En reconeixement als seus 40 anys de carrera, la periodista mexicana ha sigut guardonada amb el premi Princesa d'Astúries de Comunicació i Humanitats. L'escriptora ha treballat a *The New Yorker* i *The Washington Post*. **► Pàg. 32**

Bill Cosby **R. Polanski**
Actor i director de cine
★ ★ ★ ★

L'Acadèmia de les Arts i les Ciències Cinematogràfiques ha decidit expulsar el còmic i el cineasta a causa dels seus escàndols d'agressions sexuals. **► Pàg. 61**

Editorial

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

ETA certifica la seva derrota

Més de 800 persones assassinades, milers de ferits, gairebé un centenar de segrestos i una societat, la basca, enfrontada i dividida per profundes cicatrius que trigaran molt temps a sanar. Aquest, i cap més, és el llegat que la banda terrorista ETA deixa a la història. La data del divendres 4 de maig quedarà marcada com aquella en què ETA va deixar d'existir, i per això va organitzar una «trobada internacional de ratificació» al palau d'Arnaga, a la localitat francesa de Cambo-es-Bains. Però ETA havia sigut derrotada molt abans, per l'Estat de dret i la democràcia. Acorralada, perseguida per les forces de seguretat de l'Estat i la justícia, i repudiada per gran part de la societat basca, ETA (i amb ella el món abertzale) es va veure obligada a iniciar el procés de reconeixement de la derrota que ha portat a l'acte formal d'ahir.

S'ha lagafat el seu temps (el «cessament definitiu de la violència» va ser el 20 d'octubre del 2011), però la millor prova que la seva única capacitat d'influència era la mort i el dolor és que des d'aquell anunci els successius passos que va anar fent van tenir una repercussió menor de la que es podria esperar. Per molts eufemismes, autojustificacions i vocabulari tortuosos que utilitzi, la banda terrorista no era més que una organització criminal que va parasitar un conflicte que, si bé tenia arrels polítiques, no justificava ni explicava ni contextualitzava ni una sola gota de la copiosa sang vessada. És per aquest motiu que en l'hora de la desaparició oficial de la banda terrorista és de justícia honrar les víctimes, a totes elles, i no només les que selectivament recorden

els terroristes. Massa persones van veure les seves vides trencades per l'agressió etarra, i moltes més van haver de viure en l'ambient de terror creat pels terroristes i el seu entorn. El perdó que va demanar l'Església basca marca un camí que altres hauran de transitar.

Amb la dissolució d'ETA «es donen les condicions per acordar i fer els passos que obrin definitivament una nova etapa de convivència», com van afirmar el *lehenda*-

L'únic llegat de la banda terrorista són més de 800 morts, dolor, patiment i cicatrius en la societat basca

Algunes males pràctiques utilitzades al País Basc en nom de la lluita antiterrorista reapareixen ara a Catalunya

kari basc, Iñigo Urkullu, i la presidenta del Govern de Navarra, Uxue Barkos, en un comunicat conjunt en què recordaven l'insuportable dolor infligit a les víctimes. L'adeu de la banda terrorista deixa tasques pendents i algunes lliçons en el llarg camí que té la societat basca al davant. Un assumpte primordial és el de la dispersió dels presos,

cavall de batalla del nacionalisme basc. El Govern de Mariano Rajoy insisteix que no hi haurà canvis en una política penitenciària concebuda com una eina més en la lluita contra la banda terrorista. Ara que ETA ja no existeix són moltes les veus (i no només des d'Euskadi) que sostenen que la política de dispersió ja no té sentit. Certament, sota el paraigua de la lluita antiterrorista es van prendre (i es van acceptar socialment i políticament) decisions que toca repensar sota les premisses de l'Estat de dret. Una democràcia que va ser capaç de derrotar ETA sense concessions polítiques hauria de sentir-se prou forta per afrontar decisions que contribueixin al procés de reconciliació al qual es referien Urkullu i Barkos.

La història de la lluita contra ETA té els seus costats foscos, des del GAL i els excessos policials fins a la utilització partidista de les víctimes, passant per la banalització del terrorisme com a forma de desacreditar idees o adversaris polítics. Rajoy i el PP no van ser una oposició lleial en matèria antiterrorista, i ara exhibeixen un múscul retòric que en ocasions no té la visió d'Estat que assumeix com aquest requereixen i que altres governants sí que han demostrat, tant a Espanya com en altres països castigats pel terror.

Algunes males pràctiques utilitzades al País Basc en nom de la lluita antiterrorista reapareixen ara a Catalunya, en un conflicte eminentment polític en el qual no hi ha violència. A Euskadi, en els anys més durs, solia dir-se que en absència de violència podia parlar-se de tot. Molts farien bé de recordar i posar en pràctica aquesta afirmació.

Noms propis

Jeremy Corbyn
Líder del Partit Laborista
★ ★ ★ ★

El Partit Laborista no ha obtingut el triomf que esperava en les eleccions municipals angleses, tot i el mal moment que passa la primera ministra, Theresa May. Els conservadors, en canvi, han aconseguit millorar els seus resultats en algunes zones. **▶ Pàg. 17**

José María Gil Tamayo
Sacerdot
★ ★ ★ ★

El portaveu i secretari general de la Conferència Episcopal ha titllat la proposició de llei del PSOE per regular l'eutanàsia de «monument a la insolidaritat» i l'ha definit com «un corredor de la mort voluntari». **▶ Pàg. 32**

Jean-Claude Arnault
Fotògraf i dramaturg
★ ★ ★ ★

L'Acadèmia Sueca ha cancel·lat l'entrega del premi Nobel de Literatura arran de les acusacions d'abusos sexuals comesos pel dramaturg, a qui ja comencen a conèixer com el *Harvey Weinstein* del Nobel. **▶ Pàg. 48**

Francesc Casadesús
Director del festival Grec
★ ★ ★ ★

El gestor cultural ha presentat una atractiva programació del Grec, que se celebrarà el pròxim mes de juliol, i que uneix la presència de grans estrelles internacionals amb una aposta pels creadors més emergents. **▶ Pàg. 50**

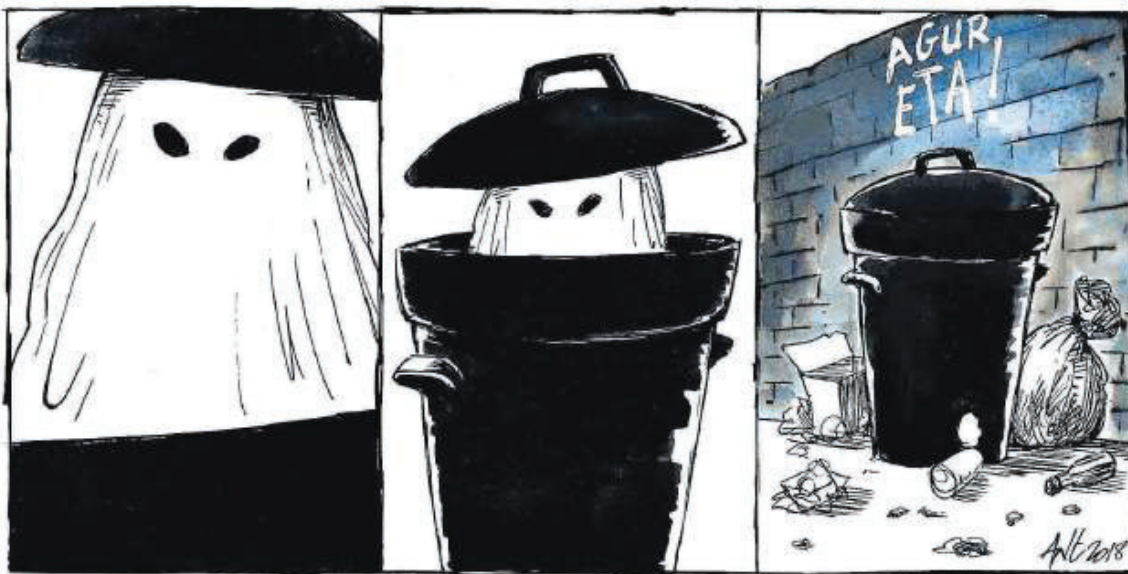
Andoni Zubizarreta
Director esportiu del Marsella
★ ★ ★ ★

L'exresponsable de futbol del Barça viu els seus millors dies com a executiu de l'equip francès després de la classificació per a la final de l'Europa League, el dia 16 a Lió, en la qual s'enfrontarà a l'Atlètic. **▶ Pàg. 6 de 'Més Esport'**

L'antídote

Anthony Garner

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Puigdemont és l'únic pla

Ni pla a ni b, c o d. L'únic pla que té Carles Puigdemont i Junts per Catalunya (JxCat) és Carles Puigdemont. Gairebé cinc mesos després de les eleccions, l'expressió establert ara a Alemanya a l'espera que es resolgui l'euroordre sol·licitada per Espanya continua decidit a bloquejar la investidura d'un president de la Generalitat que no sigui ell mateix o que no compleixi amb les condicions (interí, simbòlic, desposseït de poder real) que exigeix. La reunió del grup parlamentari de JxCat celebrada a Berlín no va servir per aplanar el camí cap a la investidura, sinó per tornar-se a enrocar en el legitimisme fals de la restauració del president cessat amb l'aplicació de l'article 155 de la Constitució espanyola. Oficialment, JxCat vol que Puigdemont sigui investit a distància el 14 de maig. D'aquesta manera, Puigdemont guanya temps (encara que sigui de forma arriscada, ja que el límit del 22 de maig

ja és molt a prop) i orquestra un nou pols amb l'Estat, amb la taula del Parlament i el seu president, Roger Torrent, al mig.

El nou ardit es denomina llei de la presidència, però aquesta vegada sembla que la desobediència tindrà escàs recorregut. En contra del dictamen del Consell de Garanties Estatutàries, el Parlament va aprovar la reforma de la llei que permet la investidura a distància (expressament prohibida pel Tribunal Constitucional el mes de gener passat), i el Govern de Mariano Rajoy ja ha aprovat iniciar els tràmits per recórrer la refor-

ma. El pas següent serà que el TC suspengui cautelament la norma, de manera que la sessió d'investidura del 14 de maig no arribarà a produir-se si no es materialitza una desobediència que ni ERC ni el PDECat semblen disposats a practicar. Es tornaria llavors un altre cop a la mateixa situació que hi ha ara, amb la diferència que quedarà molt menys temps. El portaveu de JxCAT, Eduard Pujol, va obrir dissabte la porta a la possibilitat que llavors hi pugui haver un altre candidat que no sigui Puigdemont. Pel camí, JxCAT haurà guanyat munició en la seva guerra de desgast amb Esquerra i haurà alimentat el seu discurs victimista. JxCAT diu no voler noves eleccions, però en ocasions sembla el contrari.

I mentrestant, Catalunya segueix atrapada en aquest bucle sense fi de polsos simbòlics, guerres fratricides i personalisme. Sense Govern efectiu i amb l'article 155 en vigor. Ostatge de l'estratègia de Puigdemont.

**Catalunya segueix
atrapada en un bucle de
polsos simbòlics, guerres
fratricides i personalisme**

El somni de la colonització espacial

Dos personatges tan allunyats entre si com el gran físic recentment desaparegut Stephen Hawking i l'empresari Elon Musk (creador dels cotxes elèctrics Tesla i dels coets Space X) coincidien que la humanitat s'ha d'organitzar per procedir a instal·lar-se en algun lloc de l'Univers per fugir així dels efectes del canvi climàtic i, en general, del deteriorament del planeta a causa de la suïcida forma de desenvolupament que els éssers humans seguim practi-

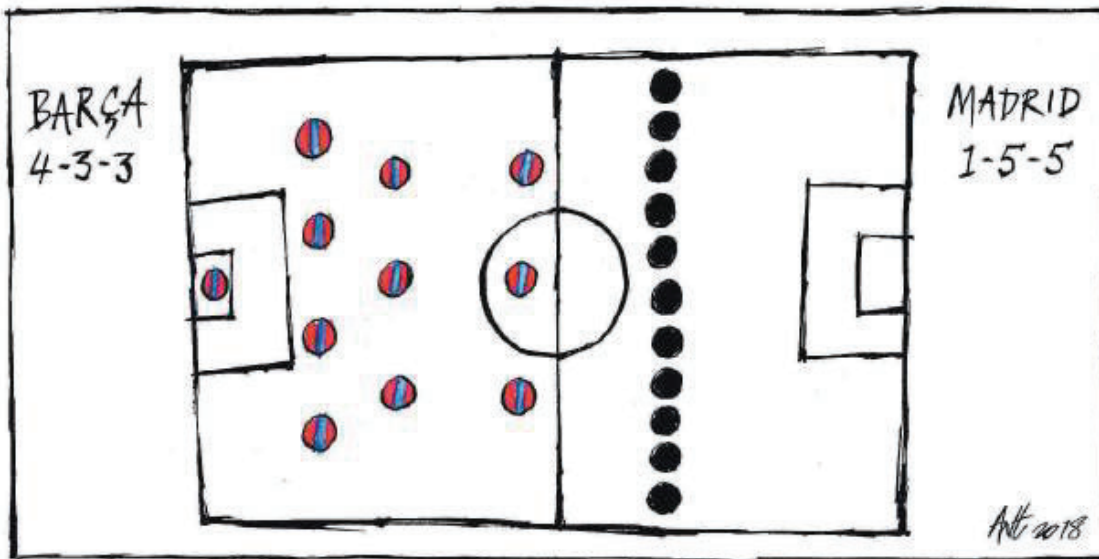
cant. Deixant al marge que ara mateix la idea és més un exercici de ciència-ficció que real (tan sols des d'una òptica econòmica, surt molt més barat plantejar-se canviar les formes d'energia que sortir cap a l'espai amb la idea d'instal·lar-se), sí que és cert que des d'àmbits privats i públics d'altres països el domini de l'exploració espacial que tenia la NASA en els últims anys està sent contestat.

El model de negoci més clar en aquests moments és el del turisme. Ja es comercialit-

zen vols suborbitals i la possibilitat que en el futur es puguin vendre paquets turístics que incloguin un allunatge no és ni de bon tros forassenyada. Plantejat així, la construcció de colònies permanents a la Lluna primer i després a Mart és un tema recurrent de debat en fòrums científics. Somiar així bé; però, donats els enormes reptes científics i econòmics que una empresa així requeriria, convindria dedicar també esforços a impedir que la humanitat faci de la Terra un planeta inhabitable.

L'antídoto

Anthony Garner

Noms propis

Donald Trump
Benjamin Netanyahu
Dirigents dels EUA i Israel
★★★★

Els dos dirigents treballen de forma concertada per invalidar el tractat nuclear amb l'Iran, una mesura que desestabilitzaria encara més el Pròxim Orient. **►Pàg. 14**

Vladimir Putin
President de Rússia
★★★★

Més d'un miler de persones, entre elles el líder opositor Aleksei Navalni, van ser detingudes ahir a Rússia durant les manifestacions convocades per l'oposició contra la investidura de Putin per a un nou mandat. **►Pàg. 16**

Joan Maria Soler
Vicepresident de la FAVB
★★★★

Convocats per la FAVB i Ens Plantejats, ahir es va produir al Poblenou la primera *mudança protesta*, iniciativa per visibilitzar el drama de famílies que han d'abandonar la seva llar a causa de l'especulació immobiliària. **►Pàg. 36**

Jorge Molist
Escriptor
★★★★

L'escriptor català ha sigut guardonat amb el premi de novel·la Fernando Lara per *Canción de sangre y oro*, una obra d'aventures que narra com la Corona d'Aragó es va convertir en la gran potència del segle XIII. **►Pàg. 60**

Jordi Évole
Periodista
★★★★

Amb un programa especial 20 personalitats de l'esport, la política i la cultura, Évole celebra el 10è aniversari de *Salvados*, el programa de televisió que s'ha convertit en una de les principals referències informatives del país. **►Pàg. 73**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Macron compleix un any sense oposició

El president francès, Emmanuel Macron, compleix el seu primer any d'un mandat de cinc sense que hagi cedit gens ni mica l'impuls transformador amb el qual pretén canviar França. Macron va arribar a l'Elisi de forma inesperada, sense un partit al darrere, després d'haver abandonat el Govern socialista de François Hollande menys d'un any abans de les presidencials. No obstant, amb un discurs en què es declarava ni de dretes ni d'esquerres –o, millor, de dretes i d'esquerres a la vegada–, va trencar el bipartidisme integrat pel partit successor del gaullisme i pel Partit Socialista i va arrasar a la segona volta el populisme d'extrema dreta de Marine Le Pen.

França s'abocava així a viure una experiència inèdita, ser governada per una formació centrista, una posició política que sempre havia fracassat, i sense oposició digna de tal nom al Parlament. Un any des-

prés, els francesos perceben Macron com un polític més de dretes que d'esquerres –de fet, el primer ministre i el titular d'Economia procedeixen de la dreta– i li retreuen que hagi prioritzat la desregulació que afavoreix els rics a les mesures socials. Però el president sosté que aquesta desviació és el resultat del primer any i que serà compensada en els dos pròxims amb iniciatives socials.

El cert és que el balanç del seu primer any és més positiu, segons els sondejos d'opinió, que el dels seus antecessors. Els

Les dificultats amb què s'enfronta el president són enormes en un país bloquejat per les reformes pendents

francesos recolzen les reformes –la del mercat de treball, la dels ferrocarrils i la de l'accés a la universitat–, encara que preferien més diàleg i menys autoritarisme. Però, en comparació amb altres èpoques, les resistències, tant en els sindicats com al carrer, han sigut molt menors.

Macron ha protagonitzat també un canvi significatiu en la política europea i exterior. En la primera, posant-se al capdavant d'un europeisme sense complexos, i en la política exterior general, amb un retorn al gaullisme, a la França amb una política pròpia que parlava amb totes les parts –d'aquí la seva bona relació amb Trump i Putin–, davant la inclinació marcadament atlantista de Nicolas Sarkozy i François Hollande. Les dificultats amb què s'enfronta Macron són enormes en un país bloquejat per la incapacitat d'afrontar les reformes pendents, però el jove president no deixa de repetir que no parará fins a canviar-lo.

Noms propis

Nicol Pashinyan
Primer ministre d'Armènia

★★★★

Gràcies a una mobilització massiva, els armenis han aconseguit enderrocar el règim que ha governat durant una dècada i a més han aconseguit que les forces governamentals nomenin primer ministre l'organitzador de les manifestacions.

► Pàg. 15

José David Sandoval
Director de Greenpeace Espanya

★★★★

Aquest advocat valencià és el nou director de l'organització ecologista, suposa un aire nou per a l'entitat. El seu desig és seguir treballant per aturar els principals problemes mediambientals del país.

► Pàg. 26

Nikos Paraskevopoulos
Ministre de Justícia de Grècia

★★★★

Un tribunal grec jutja avui per tràfic de persones tres bombers espanyols, detinguts a Lesbos el 2016 per rescatar refugiats com a voluntaris d'una organització. El delictista està penat amb 10 anys de presó.

► Pàg. 27

La formació professional, estancada

Fa tres anys, quan el Parlament va aprovar amb una amplíssima majoria la llei sobre la FP a Catalunya, un editorial del PERIÓDICO advertia: «Si no s'aconsegueix una aplicació útil de la normativa, s'haurà perdut una oportunitat de situar la FP a l'altura que exigeixen els temps». Per desgràcia, la realitat ha confirmat els pitjors auguris. Tres anys després, la llei està estancada i encara no s'ha creat l'Agència de Formació i Qualificació Professionals, l'or-

ganisme encarregat de desenvolupar-la, d'establir criteris de qualitat, de regular beques i dissenyar plans de formació permanent per al professorat.

Part de la culpa ha d'atribuir-se a l'aplicació de l'article 155, però també és cert que abans de la intervenció estatal a l'autonomia, per divergències entre departaments de la Generalitat, no s'havien posat les bases d'una reforma que hauria de tendir a l'equiparació amb models com l'alemany, en el qual la FP s'estableix sobre

una eficaç col·laboració entre l'entorn educatiu i el productiu. La FP no ha de ser vista com una alternativa menor a la universitat o com un pegat davant la taxa d'abandonament escolar, sinó com una solució efectiva per a molts alumnes que tenen dret a una orientació professional que condueixi a una inserció de nivell en el mercat de treball. La reforma i la dignificació de la FP són necessàries, beneficioses per al conjunt de la societat i, sobretot, urgents.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Marc Márquez
Pilot

★★★★

El jove de Cervera és el nou líder del Mundial de MotoGP després d'imposar-se a Jerez en una carrera complicada en la qual, mentre el tetracampió s'escapava en solitari, Lorenzo, Dovizioso i Pedrosa van rodar per terra.

► Pàg. 48

Susan Faludi
Escriptora

★★★★

La prestigiosa autora feminista narra el canvi de sexe del seu pare a l'obra *A la cambra fosca*, un relat que va molt més enllà del llibre de memòries, on reflexiona sobre la identitat, ja sigui de gènere, política o religiosa.

► Pàg. 50

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Un nou temps polític

Pedro Sánchez serà avui el president electe del Govern d'Espanya. Gràcies als vots d'Units Podem, Compromís, ERC, el PDECat, Bildu i el PNB, el secretari general del PSOE s'imposarà en la votació de la moció de censura, la quarta des de la restitució de la democràcia i la primera que acaba amb èxit per al seu impulsor, una eina impecablement democràtica. Sánchez ha aconseguit unir una coalició variada que només té en comú el desig de desallotjar Mariano Rajoy i el PP de la Moncloa. El «nostre sí a Sánchez és un no a Rajoy», va dir Joan Tardà (ERC) per resumir el caràcter plebiscitari de la moció. Efectivament, malgrat que la moció de censura és constitucionalment una eina constructiva per a un candidat a governar, el debat no va girar tant al voltant de les propostes de Sánchez com en la censura a l'actual ocupant de la Moncloa. «És vostè, aferrant-se al càrrec, qui assumeix l'autoria de la moció», assenyala el candidat socialista. Aquesta ha sigut la moció de la Gürtel. Ni tan sols Albert Rivera ho va negar, quan va dir que la corrupció ha liquidat aquesta legislatura.

Tot just una setmana després que el Congrés aprovés els pressupostos gràcies als vots del PNB –cosa que es va interpretar que garantia la supervivència de Rajoy fins al final de la legislatura– seran els vots del partit nacionalista basc els que certifiquin la sortida de Rajoy de la Moncloa després que Sánchez els garantís el manteniment dels pressupostos. Sánchez ha protagonitzat una espectacular resurrecció política. L'octubre del 2016 entregava l'acta de diputat després de la crisi interna del PSOE, que va acabar amb la seva

sortida de la secretaria general del seu partit. Menys de dos anys després, va tornar al Congrés instal·lat en la mateixa idea (el no a Rajoy) i es va imposar en una moció de censura que ha demostrat ser una hàbil maniobra política. Sánchez va saber llegir el moment polític que obria la demolidora sentència del cas Gürtel. El PSOE, que després del seu suport sense fissures a Rajoy en l'aplicació de l'article 155 de la Constitució semblava fora de focus en ple pols entre el PP i Ciutadans, es

La caiguda de Rajoy i l'ascens de Sánchez han de marcar un canvi de cicle en el conjunt d'Espanya i a Catalunya

La voluntat de destensar que van expressar el líder del PSOE i els portaveus del PDECat i ERC és benvinguda

convertirà de nou en partit de govern. No li serà gens fàcil governar amb 84 diputats, però ara ha aconseguit el que li va resultar impossible en els intents d'investidura el 2016.

Ni el mateix Rajoy va semblar entendre la gravetat del moment fins que es va trobar a l'estrada, ja més com a líder de l'oposició

que com a president del Govern. Enrocat en la seva versió de la realitat, displicent amb el candidat i poc elegant quan va decidir no acudir a la sessió de tarda de la moció, Rajoy va dibuixar un escenari apocalíptic en tots els àmbits, des de l'econòmic fins al territorial, amb Sánchez a la Moncloa. Instal·lat en l'«i tu més», va treure ferro a la sentència i va reiterar que no veu cap motiu per dimitir. El líder popular ha passat en només una setmana de veure's amb suports per acabar la legislatura a ser destituït. No és aventurat afirmar que els esdeveniments van atropellar Rajoy.

Sánchez afronta el repte de governar. Rajoy i Rivera li van augurar una tasca impossible i el van atacar per acceptar el suport dels independentistes. Vist des de Catalunya, l'arribada del líder socialista a la Moncloa ha d'obrir un nou temps polític, un canvi de cicle en el conjunt d'Espanya i a Catalunya. Sánchez va optar per «no amagar-se darrere de les togues» i va admetre que «dins de la nació espanyola hi ha altres territoris que també se senten nació». Dins de l'ordre constitucional i estatutari, va dir, hi ha espai per al diàleg entre Govern i Generalitat. Les diferències són grans, i la via judicial enverina la política, però la voluntat de destensar que van expressar Sánchez i els portaveus del PDECat i ERC és més que benvinguda. Amb el seu suport a la moció, Marta Pascal fa valer l'autonomia del PDECat davant el «com pitjor, millor» que arriba des de Berlín i recupera influència a Madrid. «Espero que hagamos camino al andar», va dir Sánchez a Tardà. Tant de bo sigui un camí de responsabilitat, de tornada a la política en el millor sentit de la paraula.

Noms propis

Donald Trump

President dels EUA

A l'imposar aranzels a l'acer i a l'alumini de la UE, Mèxic i el Canadà, Trump obre una guerra comercial que portarà greus conseqüències. Una mostra més del poc respecte envers els seus aliats, com ja va fer al sortir del pacte nuclear amb l'Iran i l'Acord de París. **►Pàg. 20**

Daniel Ortega

President de Nicaragua

La crisi política a Nicaragua s'agreuja després de la violenta repressió d'una protesta que va acabar amb almenys 11 morts. L'Església va suspendre el diàleg per buscar una sortida al conflicte de la reforma de la seguretat social. **►Pàg. 23**

Tobías Martínez

President de Cellnex

L'entrada de la família Benetton a l'accionariat de Cellnex (amb el 29,9%) intensificarà el creixement de la companyia, que ja és el principal operador europeu d'infraestructures de telecomunicacions inalàmbriques. **►Pàg. 28**

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Zinedine Zidane

Entrenador de futbol

El tècnic francès s'acomiada del Real Madrid tancant una de les millors etapes del club, amb 9 de 13 títols possibles, incloses tres Copes d'Europa consecutives. En el seu adeu, va assegurar que el seu èxit més gran va ser guanyar la Lliga. **►Pàg. 48**

Alexis Morante

Director de cine

Camarón: Flamenco y revolución, que arriba avui als cinemes, ret homenatge al mite en el 25è aniversari de la seva mort. Alexis Morante, director del documental, s'endinsa en l'univers del cantautor en una emotiva cinta. **►Pàg. 54**

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA
DIRECTOR: Enric Hernández
Directors adjunts: Luis Mauri i Olga Grau.

EDICIÓ DIGITAL: Xurxo Martínez. EDICIÓ IMPRESA: Andreas González.
Coordinadors: Bernat Gasulla i Joan Cañete.
Delegada a Madrid: Gemma Robles.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.

Internacional: Marta López. Política: José Rico. Economia: Agustí Sala y Rosa Sánchez (Madrid).
Cosos de la vida i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez. Esports: Albert Gualsch. Cult i On Barcelona: Ramon Vendrell. Extra i Televisió: Eloy Carrasco. Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó. Diagramació: Ricard Sans. Infografia: Ricard Gràcia. Documentació: Miren Casado. Edició en català: Ricard Fité.

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

El gran repte del president Sánchez

Pedro Sánchez prendrà possessió avui com a president del Govern després de ser el primer candidat des de la restauració de la democràcia capaç d'imposar-se en una moció de censura. Sánchez arriba al poder de forma inesperada per a molts, sustentat per un grup parlamentari format per tan sols 84 diputats i avalat per una amalgama de partits (Units Podem, ERC, PDECat, PNB, Compromís, EH Bildu i Nova Canàries) que no li garanteixen la governabilitat. A més, haurà d'afrontar una dura oposició en el Parlament (PP i Ciutadans ja han mostrat en els debats de la moció quina serà la seva actitud), en el seu propi partit (la pugna interna amb Susana Díaz i altres barons està lluny d'haver-se conclòs) i mediàtica (als diaris de Madrid feia temps que una figura no generava tanta animadversió). Sánchez, doncs, té davant seu una ingent tasca, marcada a més per la seva promesa de convocar eleccions aviat i la seva decisió, per aconseguir els vots del PNB, de mantenir els Pressupostos.

Però la primera pedra de la seva feina com a president del Govern ja està posada: tornar honorabilitat i ímpetu a la presidència després que els escàndols de corrupció taquessin el PP i el ja expresident Mariano Rajoy. Ja abans de la sentència de la *Gürtel* l'Executiu de Rajoy era una closca de nou buida, sacsejat al carrer (les manifestacions de jubilats i de dones), sense gairebé pols legislatiu, dominat pels escàndols de corrupció i pres a Catalunya de la seva estratègia de judicialització d'un conflicte polític. Més que governar, Rajoy administrava els temps.

Sánchez ha de governar, perquè tan sols això suposaria un canvi respecte al pols somort d'aquesta legislatura. Governar, malgrat els problemes que té per davant: molts socis amb qui pactar, la Taula del Parlament i el Senat en mans de l'oposició, i molta feina per fer en molt poc temps. La CEOE ja li ha demanat que mantingui la reforma laboral, i els sindicats li exigeixen el contrari: revertir els efectes més perniciosos d'aquesta legislació del PP, aconseguir en

polític (reactivar la llei de memòria històrica).

Aquest gir social, aquesta voluntat de desactivar algunes de les lleis més retrògrades de l'etapa Rajoy, forma part de les promeses de Sánchez. Aconseguir dur-lo a terme requerirà una cintura inèdita en la cultura política espanyola, ja que l'experiment Sánchez (un president del Govern en minoria que necessita pactes a múltiples bandes) és inèdit en un país en què, sovint, pactar és concebut com una derrota. La increïble biografia política de Sánchez obliga a donar-li un vot de confiança: ha demostrat ser capaç de maniobrar en situacions molt adverses.

Un dels motius pels quals Sánchez genera tanta animadversió és perquè els vots dels independentistes catalans l'han ajudat a arribar a la Moncloa. El calendari ha volgut que la presa de possessió de Sánchez coincideixi amb la del nou Govern de la Generalitat i, per tant, amb la finalitat de l'aplicació de l'article 155 de la Constitució. Sánchez ha tingut paraules molt dures per al president Quim Torra, i el mateix Rajoy va elogiar la seva lleialtat en l'aplicació de l'article 155. La seva actitud davant l'independentisme és, doncs, coneguda. Però encara que no fes referència a això en el debat de la moció, Sánchez creu en la plurinacionalitat d'Espanya i en la reforma de la Constitució. Hi ha marge, dins del marc constitucional i estatutari, per enterrar l'immobilisme que propugnava Rajoy cap a Catalunya i crear una nova etapa amb què encarar el greu conflicte institucional. Aquest és un altre dels grans deures de Sánchez, encara que en aquesta tasca també tenen feina els partits catalans.

El líder del PSOE afronta la tasca de governar en minoria, obligat a pactes a múltiples bandes

Desactivar les lleis més retrògrades de l'etapa de Rajoy està entre les promeses del dirigent socialista

definitiva que la recuperació econòmica arribi a tots. La llista de deures és llarga al terreny econòmic (inclou reactivar el Pacte de Toledo per posar en marxa una reforma integral del sistema de pensions), el social (lluitar contra la xacra masclista en tots els àmbits de la societat, tornar a universalitzar la sanitat), el de les llibertats i drets (acabar amb la llei mordassa) i l'eminència

Noms propis

Juliane Kokott

Advocada general del TJUE

Acomiadar els professors interins al juny en lloc de fer-ho al setembre és discriminatori respecte als funcionaris de carrera, conclou l'advocada del Tribunal de Justícia de la UE. Moltes autonomies apliquen aquesta discutida pràctica laboral des del 2012. **►Pàg. 26**

Charlotte Hogg

CEO de Visa Europa

El servei de Visa va patir talls intermitents a diversos països europeus a causa d'una fallada tècnica de la companyia, que no va concretar l'abast del problema. A Espanya, es van veure afectades les operacions amb l'estranger. **►Pàg. 28**

María José García

Dtora. seu Raval Casal dels Infants

Una prova pilot del Casal dels Infants i el Museu Marítim ofereix a xavals del Raval la possibilitat d'embarcar-se en un iot centenari, una atractiva manera d'acostarse a la cultura marinera del barri on viuen. **►Pàg. 36**

L'antidot

Anthony Garner

Bad Gyal

Cantant

L'artista catalana, icona de la nova escena de la música urbana, va atreure un públic més jove de l'habitual al Primavera Sound, que és un dels objectius del festival. També ho van fer C. Tangana i, en un altre registre, Amaia. **►Pàg. 46**

Sergi Mingote

Alpinista

Després d'exercir durant set anys com a alcalde de Paret del Vallès, Mingote torna als 47 anys a la seva activitat d'alpinista amb un ambició repte que encara ningú ha aconseguit: ascendir sis vuitmils en un sol any. **►Pàg. 2. Més Esport**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Un nou temps també a Catalunya

El mateix dia en què Pedro Sánchez prenien possessió com a nou president del Govern d'Espanya a la Zarzuela, a Barcelona feia el mateix el nou Govern de la Generalitat presidit per Quim Torra. La presa de possessió dels nous consellers gairebé sis mesos després de les eleccions del 21-D suposa el final de l'aplicació de l'article 155 de la Constitució a Catalunya. En el terreny simbòlic, tan important en la política, una nova etapa va començar alhora a Madrid i a Barcelona.

Més enllà de les retòriques legitimistes, el nou Govern és, com s'exigia des de Madrid, efectiu i sense persones amb comptes pendents amb la justícia. Serà el seu treball que Catalunya recuperi el pols econòmic i social perdut des de la crisi institucional iniciada el setembre de l'any passat. Ha de ser un Govern per a tots els catalans, òbviament fidel a l'ideari ideològic amb què va aconseguir la

majoria parlamentària, però sense ànim excloent ni de paraula ni d'acció. Acostar posicions dins de la societat catalana, tan tensada, per a alguns ja trencada, ha de ser una de les seves prioritats. Insistir, com va fer Torra ahir, en el mandat de l'1-O (un referèndum del qual no poden extreure's conclusions polítiques ateses les circumstàncies en les quals es va celebrar) és reincidir en una via morta.

Sánchez i Torra, per molt que la seva relació política comencés entre impropis, tenen la responsabilitat de trobar la manera

Destensar la situació política catalana és una prioritat inajornable per als dos governs

de reconduir la crisi. L'estèril etapa de l'immobilisme i de l'unilateralisme, de la negació de la política i de la judicialització del conflicte, ha d'arribar a la seva fi. La corrupció ha acabat amb Mariano Rajoy, però bona part del seu capital polític es va perdre entre les càrregues policials de l'1-O, la inflexible actitud de la fiscalia i la seva negativa a explorar vies de diàleg dins del marc constitucional i estatutari. És cert que influir en la situació processal dels presos està (i hi ha d'estar) fora de l'abast de Sánchez, però decisions com apropar els presos a Catalunya no depenen dels jutges, sinó d'Institucions Penitenciàries. Sense oblidar que Sánchez ha de decidir si sosté el control reforçat del Fons de Liquiditat Autònoma. El nou president té a la seva mà mecanismes legals que contribueixin a destensar la situació a Catalunya. Per a això, el Govern necessita tenir a la Generalitat interlocutors polítics, no activistes.

Els reptes del BCE

El Banc Central Europeu (BCE) compleix 20 anys al mateix temps que Itàlia estrena Govern euroescèptic, la qual cosa, més enllà d'una coincidència en el temps, és un reflex de l'avanç del populisme a què han de fer front avui les institucions europees, inclos el supervisor bancari.

De les últimes dues dècades, els anys més difícils van ser els de la crisi de l'euro que va esclatar el 2010. Els rescats de Grècia, Irlanda, Portugal i Xipre, així com el rescat banca-

ri d'Espanya, li va valer no poques crítiques al BCE (i als seus socis de la troica, l'FMI i la CE) per la política de retallades que ha comportat. Tot i això, aquesta ferma actuació va atallar una caiguda d'imprevedibles conseqüències als països més afectats. La cèlebre frase de Mario Draghi, que va assegurar el 2012 que faria «tot el necessari» per salvar l'euro, no va ser un brindis al sol. El president del BCE va impulsar mesures no convencionals d'estímul, com la compra de bons i les injeccions massives de liquiditat,

amb els tipus al 0%. Aquestes mesures han donat un respir a les economies locals i ara és el moment d'abordar els pròxims reptes. Completar la unió bancària és un dels més importants.

El BCE ha consolidat el seu paper de guardià de l'euro, però a un preu alt: la seva reputació està qüestionada i creixen les veus en contra de la moneda única. Augmentar la transparència i millorar els mecanismes de governança econòmica reforçarà la unió monetària davant d'eventuals crisis futures.

L'antídote

Anthony Garner

Noms propis

Avigdor Lieberman
Ministre de Defensa d'Israel
★★★★★

La mort per trets de soldats israelians d'una infermera palestina mentre atenia ferits en una protesta mereix una condemna enèrgica. L'enviat de l'ONU al Pròxim Orient va recordar el que és obvi: els treballadors sanitaris no són un objectiu. **► Pàg. 26**

Xavier Olivella
Gerent Institut Paisatge Urbà
★★★★★

La Ruta del racionalisme de Barcelona, que acaba de publicar l'Institut del Paisatge Urbà, presenta desenes d'edificis dels anys 30 de gran interès arquitectònic i que són tota una sorpresa per a qui els descobreix. **► Pàg. 40**

Mariona Caldentey
Jugadora de futbol
★★★★★

Un gol de la mallorquina en l'últim minut de la pròrroga va resoldre l'Atlètic-Barça a favor de les blau-granes, que van aixecar la seva sisena Copa de la Reina i van frustrar el desig de les matalasseres (campions de Lliga) del doblet. **► Pàg. 54**

Kazushi Ono
Director titular de l'OBC
★★★★★

L'OBC no podia acabar millor la seva gran temporada: amb un bon Riquiem de Dvorák, que interpretava per primera vegada la simfònica. Amb Ono al capdavant de la formació, la interpretació de l'obra va ser aclamada pel públic. **► Pàg. 65**

Joseph Herscher
Youtuber
★★★★★

Més conegut pel nom del seu canal de Youtube, *Joseph's Machines* (las màquines de Joseph), aquest jove desperta somriures a centenars de milers d'usuaris a base d'una gran imaginació per construir artefactes insòlits. **► Pàg. 73**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Borrell és el missatge de Sánchez

La presidència de Pedro Sánchez s'ha posat en marxa, amb l'objectiu urgent de formar govern. Dels noms que hi ha al damunt de la taula hi destaca el nomenament de Josep Borrell com a ministre d'Exteriors. Borrell ha sigut un dels dirigents socialistes que més han combatut, des del terreny de les idees, l'independentisme. Els dies negres d'octubre va participar, en un paper rellevant, en les manifestacions de Societat Civil Catalana en contra de la deriva unilateral a Catalunya, i a les hemeroteques es pot trobar un famós debat amb Oriol Junqueras en què va desmuntar les tesis econòmiques amb què es basava la independència.

Borrell uneix a l'experiència de govern d'haver sigut ministre els contactes i el prestigi que li van proporcionar els anys com a president del Parlament Europeu. El seu nomenament posa en relleu que, a dife-

rència d'un Mariano Rajoy que sempre va apostar per la judicialització del conflicte català, Sánchez no té por de dur l'assumpte de Catalunya al terreny de la confrontació política, al debat d'idees. En aquest sentit, Borrell és un perfil intel·lectualment sòlid, combatiu i capaç de contraprogramar el relat independentista a Europa. Alhora, i atesa l'animadversió que la figura de Borrell aixeca en l'independentisme, Sánchez dissipa el dubte que hauria negociat un pacte secret amb els independentistes a canvi del seu suport.

El nou president no és Rajoy, però la seva posició respecte a l'independentisme no és pas menys combativa

Negociar és una paraula fetitxe en el relat independentista, però carregada de connotacions. El primer dia de feina del nou Govern, tant el president de la Generalitat, Quim Torra, com una de les dones fortes de l'Executiu, Elsa Artadi (tots dos, i no és casual, de Junts per Catalunya), van coincidir a enviar el missatge que la via unilateral no està enterrada. Torra va precisar que la negociació que desitja amb Sánchez serà de «Govern a Govern» i partirà «del referèndum d'autodeterminació de l'1 d'octubre, i de la declaració política d'independència del 27 d'octubre». Amb el nomenament de Borrell, Sánchez assenyala que està als antípodes d'aquesta actitud. Quan el nou president parla de negociar, sempre es refereix dins del marc constitucional i estatutari. Sánchez no és Mariano Rajoy, però que vulgui obrir una via política no implica que la seva actitud respecte a l'independentisme sigui menys combativa.

Noms propis

Juan Antonio Morales
Diputat del PP a Extremadura
★★★★

El secretari provincial dels populars a Badajoz va augurar «moments convulsos» i «conflictes» després del nomenament de Pedro Sánchez com a president del Govern i va arribar fins i tot a alertar del risc d'una guerra civil en un missatge a Twitter. **► Pàg. 6**

Matteo Salvini
Vicepresident del Govern italià
★★★★

El també ministre de l'Interior va avançar que Itàlia no aprovarà el document sobre immigració en el Consell d'Interior de la UE amb un argument inadmissible. «Itàlia no es convertirà en el camp de refugiats de la UE», va dir. **► Pàg. 16**

Diana Morato
Directora general de Deliveroo
★★★★

Una sentència pionera, d'un jutjat de València, estableix que un repartidor de la companyia d'entrega ràpida de menjar és un fals autònom. Així recolza la demanda col·lectiva que Intersindical va presentar arran d'aquest cas. **► Pàg. 23**

Carlos Roldán
Catedràtic d'Enginyeria Elèctrica
★★★★

El docent de la Universitat Politècnica de València dirigeix el projecte energètic del petit poble d'Ares dels Oms (València) per ser autosuficient i acabar amb els repetits problemes de subministrament elèctric que té. **► Pàg. 28**

Xavier Albertí
Director artístic del TNC
★★★★

La gran majoria de companyies teatrals catalanes no poden sortir del circuit de sales petites i, per exemple, la seva nul·la presència al gran teatre públic és un símptoma del tap que en frena la consolidació i creixement. **► Pàg. 50**

Copa de la Reina, l'oportunitat perduda

El Barça femení va guanyar dissabte la Copa de la Reina. El partit no va ser retransmès en obert, no hi va haver reina que lliurés el trofeu que porta el seu nom, la presència institucional va brillar per la seva absència i el premi va consistir en 0 euros. Les grades estaven ben plenes i alguns mitjans vam informar de la notícia, són petits avanços en el reconeixement del futbol femení, però la igualtat encara està molt lluny.

Hi ha 30.000 federades en totes les cate-

ries de futbol femení a Espanya. Una visibilitat més gran del partit era un al·licient per a elles, però també un estímul per a totes les nenes. La possibilitat de mostrar-los que el món de l'esport també és femení i digne de reconeixement. Un missatge important per als seus companys nens i, per què no assenyalar-ho, per a alguns pares. Però, sens dubte, el més punyent de la Copa de la Reina és aquest premi de 0 euros. Es pot argüir que el limitat ressò social que té impedeix dotar-lo amb el milió d'euros de la Copa del Rei. Però

els arguments trontollen quan recordem que la Copa del Rei juvenil reporta 3.000 euros al vencedor i la Copa Federació (entre equips de Segona B i Tercera) atorga 90.000 euros al guanyador i 30.000 al subcampió. Un fidel reflex de la bretxa salarial de gènere en el futbol professional. Per fi, aquesta Copa de la Reina deslluïda i sense dotació econòmica és una oportunitat perduda per combatre la discriminació masculista però, també, ofereix una possibilitat d'esmena en la propera edició.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Editorial

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

L'amarg adeu de Rajoy

Mariano Rajoy, el polític que va fer del domini dels temps una de les seves principals virtuts ha vist com en només 10 dies se li ha acabat la carrera política. L'expresident del Govern central ha passat de tancar el 24 de maig un acord amb el PNB per aprovar els Pressupostos a anunciar dimarts la seva dimissió com a líder del PP després que Pedro Sánchez l'enderroqués amb una moció de censura. El rei de l'immobilisme aquesta vegada s'ha vist superat pel tsunami polític desencadenat per la sentència del cas Gürtel. La corrupció ha acabat sent el motiu pel qual l'expresident va perdre primer la Moncloa i després va renunciar a continuar liderant el seu partit.

Però Rajoy no se'n va només per la corrupció; la sentència va arribar quan havia gastat pràcticament tot el seu capital polític, amb un Govern amortitzat i sense iniciativa, desconnectat del sentiment del carrer i presoner de les seves contradiccions en el conflicte català, la crisi que ha marcat amb foc la seva última etapa en la presidència i qui sap si determinarà el seu llegat. En aquest sentit, la sentència es va limitar a accelerar el desenllaç.

FA TEMPS que Rajoy confiava la seva gestió a la recuperació econòmica. Presumia d'haver evitat el rescat d'Espanya, cosa que sens dubte va ser una bona notícia, però ho va fer a canvi d'un rescat bancari que ha acabat costant un enorme preu a les arques públiques. És cert que Rajoy va haver de bregar amb la pitjor crisi de la història recent, i que se'n va de la Moncloa amb Espanya instal·lada novament en el camí del creixement, però no gràcies a un canvi del model productiu si-

nó a una reducció de costos basada sobretot en la precarització de la feina. Rajoy col·loca la reforma laboral en l'haver de la seva gestió, mentre que per a molts espanyols que no arriben a final de mes i que veuen augmentar la bretxa de desigualtat és una de les seves pitjors decisions. Després de la crisi, Espanya continua instal·lada en l'economia de baix valor afegit, amb unes aportacions tan escasses a la Seguretat Social (fruit d'uns salaris a la cua d'Europa) que fan insostenible un sis-

El polític que va fer del domini dels temps una virtut ha vist com en només 10 dies s'ha acabat la seva carrera

La corrupció li ha clavat l'estocada, però ja havia gastat el seu capital polític i el conflicte català va marcar-ne l'última etapa

tema en què el Govern del PP ha assaltat la guardiola sistemàticament.

La seva victòria en el doble cicle electoral del 2015 i el 2016 va impedir a Rajoy veure la tòxica relació que en l'opinió pública s'establia entre el continu degoteig d'escàndols de corrupció del PP i la precarització laboral i la

retallada de l'Estat del benestar. Rajoy es presentava com un capdavanter del sentit comú, com el garant de les úniques polítiques econòmiques possibles sota l'auspici de l'austeritat dictada per Angela Merkel, però en termes socials els seus governs han protagonitzat una era d'involució: va desposseir la sanitat del caràcter universal, va impulsar la llei mordassa, va deixar morir per inanició pressupostària la llei de la memòria històrica, va clavar un cop gairebé mortal a les energies renovables, va encomanar a José Ignacio Wert la redacció d'una de les pitjors reformes educatives de la democràcia, va actuar amb passivitat davant les reivindicacions feministes contra totes les cares del masclisme i va encapçal·lar una recentralització de l'Estat. Tot això explica que, arribat el moment de la veritat, l'únic aliat parlamentari que ha tingut Rajoy hagi sigut Ciutadans, justament el partit que vol disputar-li l'electorat.

CAPÍTOL al marge es mereix la seva actitud amb Catalunya, on la seva volença per l'immobilisme i la seva estratègia de judicialitzar un conflicte polític s'han demostrat irresponsables i estèrils. Ja sigui a l'oposició (les firmes contra l'Estatut) o a la Moncloa, la seva responsabilitat en la crisi institucional és profunda. És a Catalunya on el seu estil personal, el control dels temps i la prudència extrema, li ha donat més mal resultat davant la deriva unilateral fora de l'ordre constitucional de l'independentisme. Amb Rajoy fora d'escena, al PP urgeix un canvi de temps. Alberto Núñez Feijóo s'erigeix com a favorit en un procés de successió en què Rajoy evita repetir l'elecció a dit a l'estil Aznar que el va portar a ell a la cúspide.

Noms propis

Giuseppe Conte
Primer ministre italià
★ ★ ★ ★

El nou mandatari italià va afirmar en el discurs d'investidura davant del Senat que acabarà «amb el negoci de la immigració». Aquestes paraules i parlar del «mantell d'una falsa solidaritat» revelen una inadmissible actitud davant el que es viu al Mediterrani. **►Pàg. 16**

Toni Nicolas
Director general del Grupo Siber
★ ★ ★ ★

La companyia de les Franqueses del Vallès, especialitzada en el desenvolupament i producció de sistemes de ventilació intel·ligents per a edificis, ha triplicat les vendes i ha duplicat la plantilla els últims tres anys. **►Pàg. 25**

Margarita Arboix
Rectora de la UAB
★ ★ ★ ★

L'Autònoma fa 50 anys amb un llibre sobre la història d'un centre nascut en temps convulsos. Avui està considerada la universitat amb més bon rendiment d'Espanya, segons la Fundació Coneixement i Desenvolupament. **►Pàg. 29**

Dani Pedrosa
Pilot de MotoGP
★ ★ ★ ★

El motorista no renovarà el contracte per a la pròxima temporada amb Honda arran d'una davallada progressiva en els resultats. La seva plaça l'ocuparà Jorge Lorenzo, que deixarà Ducati i formarà un explosiu duo amb Marc Márquez. **►Pàg. 40**

Javier Blánquez
Periodista cultural
★ ★ ★ ★

La història de la música electrònica torna a les llibreries amb la reedició de *Loops*, una autèntica bíblia del gènere, en què el cronista especialitzat ha firmat una ambiciosa seqüela sobre els últims 16 anys d'aquesta música. **►Pàg. 46**

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

El 'Govern de les millors' de Sánchez

La primera decisió de pes de Pedro Sánchez com a president del Govern central, l'elecció dels ministres, ha marcat de manera diàfana el canvi en el fons i en la forma que el líder socialista vol imposar a la Moncloa. El Govern de Sánchez està format majoritàriament per dones (l'Executiu amb més dones d'Europa) i es caracteritza perquè els seus membres són especialistes o gestors amb experiència en les carteres en què treballaran (destaca el cas de l'astronauta Pedro Duque, nou ministre de Ciència, Innovació i Universitats). És un Executiu lliure dels equilibris interns partidistes que solen marcar aquesta mena de decisions i que està molt lluny de ser interí. Sánchez va parlar de convocar eleccions aviat, però resulta evident pels perfils dels ministres que aquest és un Govern pensat per perdurar.

D'entrada, Sánchez ha fet miques el dis-

cur que la paritat és molt difícil d'aconseguir amb un Gabinet amb més dones que homes. A més a més, moltes de les carteres clau (la vicepresidència, Economia, Hisenda, Defensa...) les ocupen dones, un fet inèdit fins ara en la nostra democràcia. El fet que la cartera d'Igualtat s'integri entre les responsabilitats de la nova vicepresidenta, Carmen Calvo, és un potent missatge que la lluita contra totes les cares del masclisme serà una de les prioritats del Govern. En l'àmbit econòmic, la parella Nadia Calviño (Economia) i María Jesús Montero (Hi-

El president reuneix un equip amb una acreditada experiència integrat sobretot per dones

senda) té el vistiplau de Brussel·les i un currículum de rigor en els comptes (un clar missatge a la Unió Europea que Espanya no és Itàlia). Dues de les carteres més polítiques, Administració Territorial i Foment, les ocuparan Meritxell Batet i José Luis Ábalos, tots dos integrants del cercle de màxima confiança del president i amb la crisi catalana marcada en vermell a la seva agenda. Catalunya en el seu complex vessant europeu serà una de les prioritats del ministre d'Afers Estrangers, Josep Borrell, mentre que el titular d'Interior, Fernando Grande-Marlaska, aporta al càrrec la seva experiència com a jutge en l'Audiència Nacional, en què entre d'altres es va fer càrrec del cas 14k-42.

Sánchez va afirmar que el seu Govern vol ser un fidel reflex del millor de la societat espanyola. Paritari, amb àmplia experiència i formació, amb aquest Executiu Sánchez ha començat amb bon peu.

'Top manta', entre el greuge i la dignificació

De la mateixa manera que, en altres casos, entitats agrupades al voltant de la Fundació Barcelona Comerç o Barcelona Oberta van fer sentir la seva veu per protestar per la presència de venedors ambulants a la ciutat, ara ha sigut la Plataforma d'Afectats pel Top manta la que ha demanat una resposta efectiva de l'ajuntament davant d'unes irregularitats que afecten, de manera més o menys greu, la viabilitat dels seus negocis, sobretot en l'època es-

tiuena. La història es repeteix cada any: una confrontació entre els legítims interessos de comerciants i hotelers i la innegociable salvaguarda dels drets de les persones que es veuen obligades a recórrer a la venda irregular al carrer per subsistir, en condicions precàries i sense cap protecció. Els afectats reclamen «prevenció i no repressió», però amb un criteri diferent del que ha regit bona part d'una política municipal que els tres últims anys ha oscil·lat entre una permissivitat inicial, un posterior enduriment i

una contínua acció per aconseguir la reinserció dels venedors a través de diversos projectes socials. Prevenció, per uns, significa desplegar les forces de l'ordre per evitar l'expansió del comerç il·legal. Per uns altres, posar en marxa mecanismes que afavoreixin la regularització dels immigrants amb propostes integrals i d'inclusió laboral. A les portes de l'estiu, urgeix trobar pactes que evitin la il·legalitat que pertorba els que paguen els seus impostos i l'exclusió social dels manters.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Laura Borràs
Consellera de Cultura

Declaracions com les de la consellera de Cultura, que va dir que Catalunya ha patit «un procés de colonització» i que el castellà és una «llengua d'imposició» –encara que asseguri que no està en contra del bilingüisme– no contribueixen a desescalar la tensió. **►Pàg. 20**

Mariona Badia
Coord. trasplant. Arnau de Vilanova

Catalunya té la taxa més alta de trasplantaments del món, amb 146 per milió d'habitants. Darrere aquesta xifra hi ha professionals com Badia, el treball de la qual té en compte el difícil moment que viuen les famílies del donant. **►Pàg. 30**

Ferran Busquets
Director de la Fundació Arrels

Per tercer any consecutiu, la Fundació Arrels ha sortit al carrer per parlar amb els sense sostre sobre la seva situació. A més de conèixer de primera mà les seves necessitats, és una manera de lluitar contra la invisibilitat que pateixen. **►Pàg. 34**

Garbiñe Muguruza
Tennista

La hispanoveneçolana ha aconseguit, cedint només tres jocs, passar a semifinals de Roland Garros. Muguruza s'ha classificat derrotant Xarapova per 6-2 i 6-1. Segons la tennista, la victòria li dona «seguretat i confiança». **►Pàg. 44**

J. A. Bayona
Director de cine

Bayona fa el salt a Hollywood de la mà de Spielberg. La pel·lícula del director barceloní *Jurassic World: el regne caigut*, cinquena de la saga juràssica, s'estrena avui als cinemes amb una gran expectació de crítica i públic. **►Pàg. 46**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Una Barcelona plurinacional

Ells ja són nosaltres. Fa 25 anys, només el 2% de la població de Barcelona havia nascut a l'estranger. Avui, ja és un de cada quatre barcelonins, el 25%. Aquesta i moltes altres dades significatives són les que revela l'últim padró elaborat pel servei municipal d'estadística. Xifres que dibuixen una ciutat d'accents diferents, amb predomini de dones, amb més persones de més de 65 anys que nens i amb una mitjana d'edat de 43,9 anys. Sense els joves estrangers residents a la ciutat, la mitjana s'elevaria als 46,3 anys.

Una Barcelona heterogènia que no admet classificacions reduccionistes. Només un de cada dos barcelonins ha nascut a la ciutat i només un 7,4% de la població procedeix de la resta de Catalunya. N'hi ha prou amb observar la nacionalitat de les comunitats estrangeres per constatar la diversitat. En primer lloc, italians (la ma-

joria, argentins amb avantpassats italians), seguits de xinesos, pakistanesos, francesos i marroquins. No hi ha una Barcelona. El món és a la ciutat. I això és complex de gestionar, però també és una excepcional oportunitat. En un món globalitzat, la diversitat de Barcelona és una extraordinària fortalesa. Un punt de trobada on les biografies personals, tan diferents, poden sumar el seu enginy i la seva herència, i aportar més coneixement, dinamisme i flexibilitat a una societat que només pot ser multicultural, com en les princi-

En un món globalitzat, la diversitat de nacionalitats dels habitants de la ciutat és una extraordinària fortalesa

pals urbs del món.

Un recent estudi de la consultora McKinsey (gener, 2018) confirma el vincle entre el rendiment financer d'una empresa i la diversitat del seu lideratge. Entenent aquesta diversitat com una proporció de dones més gran i una composició ètnica i cultural mixta. No més s'ha de mirar Londres i el seu poderós ecosistema tecnològic que uneix britànics, italians, nigerians, pakistanesos o romanesos per comprendre el poder del multiculturalisme.

Altres dades del padró completen la radiografia de Barcelona. Una ciutat on una de cada tres persones viu sola, on els barris més antics perden població sense solució i on, per primera vegada, les dones són majoria en el segment de població estrangera. Dades que ens ajuden a saber com som i com vivim, a conèixer la ciutat diversa en què tots podem conèixer i prosperar. En fi, el que significa ser de Barcelona.

Un altre estiu complicat al Prat

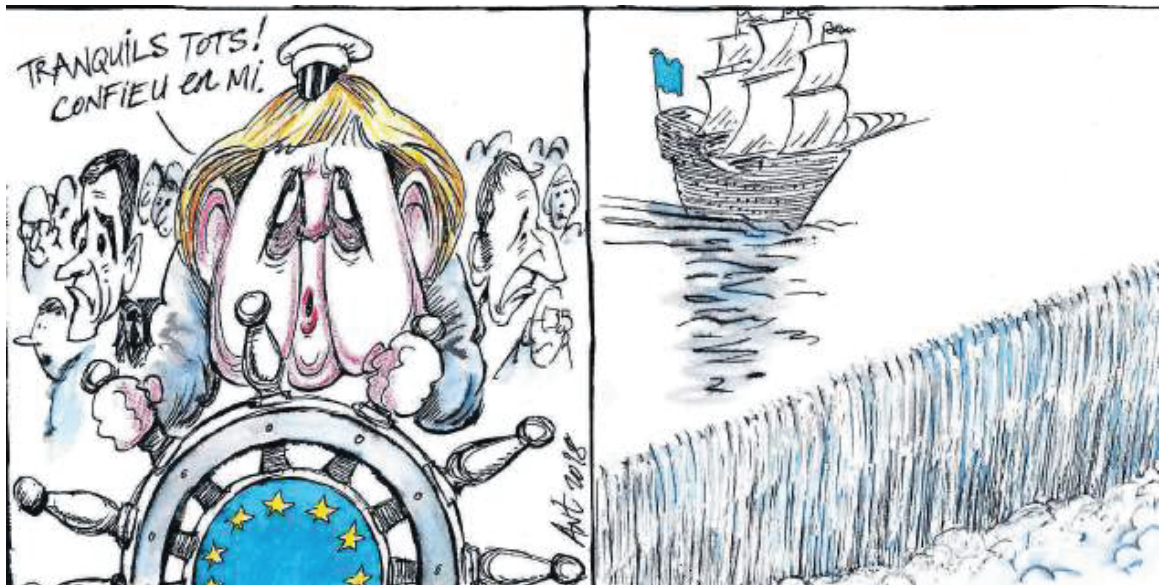
a temporada estiuenca es presenta complicada a l'aeroport Barcelona-Prat. Fa dos anys el problema es va centrar en les dificultats operatives de Vueling i l'any passat va sorgir el conflicte laboral del personal de seguretat i la posterior intervenció a última hora de la Guàrdia Civil per paliar les cues als accessos de control. El 2018 s'acosta el que podria ser una tempesta perfecta, centrada especialment en la circulació aèria. Al llarg dels últims mesos s'han acumulat retards i

cancel·lacions, de tal manera que, segons les dades d'Eurocontrol, Barcelona és la instal·lació europea amb més déficit en aquest aspecte.

Les causes són diverses. Ha crescut en la seva activitat aeroportuària i el fet que tingui quatre companyies amb base al Prat intensifica el grau d'afectació, motivat tant per circumstàncies meteorològiques com per la incidència de les vagues dels controladors de Marsella —un conflicte que encara s'ha de resoldre—, que incideixen en el trànsit aeri de tot el Mediterrani. Buscant rutes alternatives, un efecte cascada provoca retards en cadena i anul·lacions, sense tenir en compte les mateixes dificultats d'El Prat, amb les reivindicacions latents dels controladors de Gavà, que exigeixen millors condicions laborals, i amb la falta de personal en moltes aerolínes. És previsible, per tant, que els problemes s'ampliïn i agreugin un nou estiu agitat, un més, just en el moment de més efervescència de l'aeroport barceloní.

L'antidot

Anthony Garner

Noms propis

Donald Trump
President dels EUA
★★★★

La protesta contra la inacceptable política migratòria del mandatari va pujar de to al seu país amb més de 700 manifestacions convocades a ciutats i pobles. Van exigir el final de l'anomenada *tolerància zero* i la reunificació de les famílies separades. **►Pàg. 12**

Lluís Tejedor
Alcalde del Prat de Llobregat
★★★★

El servei municipal de mediació de la localitat del Baix Llobregat salda sancions per incivisme amb activitats educatives, solidàries i esportives. Aquest model de treball comunitari suma 3.000 casos en dues dècades. **►Pàg. 30**

Jorge Sampaoli
Selecció argentí
★★★★

El preparador va ser incapaç d'estructurar al Mundial de Rússia un equip fiable al voltant de la figura de Leo Messi i, després d'una complicada classificació per a vuitens de final, França va deixar fora el seu equip del torneig. **►Pàg. 44**

Edinson Cavani
Jugador de futbol
★★★★

Dos grans gols del davant del PSG van classificar la selecció de l'Uruguai per als quarts de final del Mundial al superar Portugal (2-1), de manera que Cristiano Ronaldo va quedar eliminat el mateix dia que Messi. **►Pàg. 47**

Oriol Broggi
Director teatral
★★★★

Després de triomfar amb *Èdip al Romea* i reposar *Bodas de sangre*, el responsable de La Perla inaugura aquest dilluns el Grec amb *El poema de Gilgamesh, rei d'Uruk* i prepara la seva estrena a l'òpera amb *La flauta màgica* a Peralada. **►Pàg. 52**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

El doble criteri territorial del PP

Quan només ha transcorregut un mes del seu accés a la Moncloa, Pedro Sánchez ha passat, per al PP, de ser un home d'Estat, per sobre fins i tot d'Albert Rivera, mentre recolzava l'article 155 a Catalunya, a pactar amb els que volen «trencar Espanya». Escapçat i a la recerca de líder, això no obsta, al contrari, perquè el PP torni al discurs de l'«Espanya es trenca» i a la crispació que va practicar amb tenacitat les dues legislatures de Zapatero.

La majoria dels candidats a les primàries –i especialment els favorits Soraya Sáenz de Santamaría, Dolores de Cospedal i Pablo Casado– s'han oblidat de parlar de temes de partit, que és el que es dilucida ara, per dedicar-se a acusar Sánchez de pagar el preu als independentistes –pel trasllat de presos– i a Podem, per la renovació de RTVE. En aquest últim cas, els retrets estan justificats per com de malament que s'està fent, encara

que el PP no sigui el més indicat per reclamar als seus adversaris la despolitització de la corporació.

El PP sempre aplica en la qüestió territorial el doble criteri. Si governa i pacta amb els nacionalistes, ho fa «pel bé d'Espanya», però, si el que està en el Govern és el PSOE, «Espanya es trenca». Els exemples són tants que produeix rubor comprovar que el PP no té memòria ni és capaç de preguntar-se si el seu discurs continua sent creïble. El PP va pactar els pressupostos amb el PNB i dies després va retreure al PSOE acceptar el su-

port basc a la moció. També es va escandalitzar que Sánchez rebés els vots dels independentistes catalans i de Bildu, mentre que l'elecció de la presidenta del Congrés, Ana Pastor, i de la Mesa de la Cambra va comptar amb l'abstenció o el vot favorable d'ERC i de l'actual PDECat. A propòsit de Bildu, el vicesecretari del PP Javier Maroto no va fer fastics als seus vots quan era alcalde de Vitòria. És més, va declarar llavors que calia «buscar consensos amb tots» i «obrir ponts». Maroto ha estat un dels dirigents del PP que ha recriminat a Sánchez acceptar els vots independentistes, encara que, com sosté el PSOE, hagi estat sense pacte previ i sense contrapartides.

El PP té dret a estar molest i a no digerir encara la moció de censura, però seria bo que, a la vista de com es va comportar el PSOE en la qüestió catalana, els populars facin oposició, però no crispació, com els va recordar Sánchez al Congrés.

Els populars tenen dret a estar molestos, però seria bo que fessin oposició i no crispació

El trist adeu d'Espanya al Mundial

Una mala ratxa iniciada en el Mundial de Brasil-2014 va tenir ahir el seu tercer episodi en el de Rússia, després de l'eliminació per penals contra l'amfitrió. Amb la derrota són ja tres les competicions en les quals la selecció espanyola ha quedat fora molt abans del previst. Als títols a les Eurocopes del 2008 i 2012 i al Mundial del 2010, els han seguit el KO en la primera fase al Brasil, i dos de seguits a vuitens de final, contra Itàlia a l'Eurocopa del 2016 i aquest diu-

menge a l'estadi Luznikhi de Moscou. El cara o creu dels penals va deixar fora una selecció que, sens dubte, ha perdut l'àngel que la va portar a protagonitzar la millor era de la seva història.

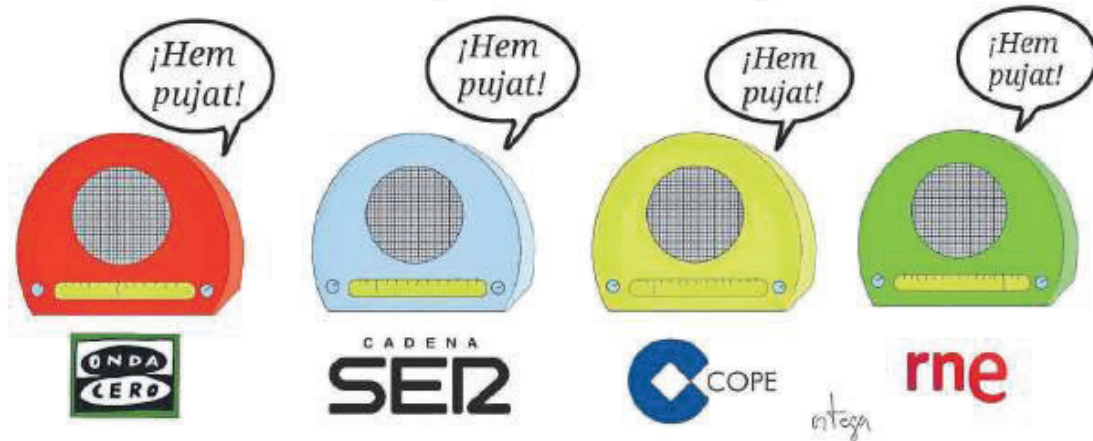
El torneig ja es va torçar amb el cop de timó del nou president de la federació, Luis Rubiales, per la infidelitat de Julen Lopetegui al fitxar en secret pel Reial Madrid, dies abans de l'inici del campionat. No es pot atribuir al seu substitut interí, Fernando Hierro, el pes de l'eliminació, però el cert és

que tampoc hi ha ajudat. Així, no va deixar de sorprendre ahir amb la decisió de deixar a la banqueta Andrés Iniesta. Espanya, per tant, obre una etapa incerta en què els comitats del mateix Iniesta, la ja anunciada abans del Mundial de Piqué i la d'altres homes de l'època daurada com Silva han d'obrir pas a una incerta regeneració que començarà amb la designació de l'entrenador. Espanya va ser un bloc compacte quan es va estructurar entorn del millor Barça de la història. Avui no té la mateixa cohesió i fiabilitat.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

E.G.M. (El Gran Misteri)

Noms propis

Nicole Belloubet
Ministra de Justícia francesa
★★★★

Que un famós lladre, i a més amb antecedents en fugues, fugi en helicòpter d'un centre penitenciari pròxim a París amb l'ajuda de tres còmplices revela que els protocols de seguretat són molt millorables a les presons franceses. **► Pàg. 23**

Miquel Sureda
Físic
★★★★

Doctor en Enginyeria Aeroespacial, va ser membre del jurat de la primera edició del concurs internacional Act in Space de Barcelona que ha premiat els millors projectes d'innovació en el sector aeroespacial. **► Pàg. 36**

Marc Márquez
Pilot de MotoGP
★★★★

El tetracampió es va imposar a la catedral d'Assen en una de les carreres més apassionants dels últims temps, al superar després d'una enverinada batalla Álex Rins i Maverick Viñales, que van completar un podi espanyol. **► Pàg. 44**

Ray Davies
Músic
★★★★

L'artista britànic, un dels grans genis del pop, acaba de publicar *Our country: Americana act II*, un nou treball en el qual l'acompanyen els Jayhawks. A més, anuncia un possible retrobament dels mítics Kinks. **► Pàg. 48**

Alberto Montejo
Director de Medina Azahara
★★★★

L'arqueòleg és el màxim responsable de la ciutat califal cordovesa que va ser reconeguda Patrimoni Mundial de la Unesco per constituir un exemple únic de l'arquitectura, l'art i la cultura omeia a Occident. **► Pàg. 53**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

El primer gest de Sánchez amb Catalunya

La decisió del Govern de Pedro Sánchez de fer gestos per rebai- xar la tensió en el conflicte polític català ja té la primera plasmació. La Secretaria General d'Institucions Penitenciàries ha decidit enviar a presons catalanes sis dels nou polítics i líders socials processats per l'1-O que es troben en presó preventiva. Al trasllat de l'exvice- president de la Generalitat Oriol Junque- ras, l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell, l'exconsellera Dolors Bassa, l'ex- conseller Rauli Romeva, l'expresident de l'ANC Jordi Sánchez i el president d'Òmni- um, Jordi Cuixart, està previst que s'hi sum- in en el transcurs dels pròxims dies el de Joaquim Forn, Jordi Turull i Josep Rull, la pe- titió del qual es troba sota tràmit. Els ho- mes aniran al centre penitenciari de Lle- doners, mentre que les dones seran inter- nades al de Puig de les Basses.

La decisió del trasllat, que depenia del

Ministeri de l'Interior i no del jutge del Tri- bunal Suprem Pablo Llarena, arriba tot just una setmana abans de la reunió prevista entre Sánchez i Quim Torra. Des de la seva arribada a la Moncloa, Sánchez s'ha esfor- çat a rebaijar la tensió amb les institucions catalanes, en un context molt mediatitzat per la presó preventiva dels polítics i els lí- ders socials processats i l'estratègia d'una part de l'independentisme (amb Torra i Carles Puigdemont al capdavant) de man- tenir un estat de tensió permanent, com es va veure en la inauguració dels Jocs Medi-

L'independentisme irredempt està amb el pas canviat des de la marxa de Rajoy i l'arribada del líder del PSOE

terrànis a Tarragona i les desafortunades escenes de Washington. El trasllat certament no pal·lia els efectes negatius de la presó preventiva (molt criticada per experts jurídics a Catalunya i la resta d'Espa- nya), però sí que s'ha d'entendre com un potent missatge polític: és una mà estesa del nou Govern que es desmarca així de la duresa de l'Executiu de Mariano Rajoy.

Un missatge que incideix a més a més en les contradiccions internes en l'independ- entisme. Els partidaris de la tensió es van quedant sense arguments per prosseguir amb la seva estratègia d'enfrontament i simbolisme estèrils. Sánchez no és Rajoy, per més que des de les trinxeres de l'irre- demptisme es tracti d'equiparar-los. Hi ha una oportunitat per encarrilar política- ment un conflicte que no s'hauria d'haver allunyat mai d'aquestes vies. Cada un ha de triar si vol ser part de la solució o continuar sent part del problema.

Noms propis

Mateusz **Morawiecki**
Primer ministre de Polònia
★★★★

El Govern polonès ha tornat a esgotar la paciència de la CE, que sancio- narà Varsòvia per aplicar una llei que mina la independència judicial, que contemplava que l'Executiu obligués a jubilar-se 27 dels 72 jut- ges del Suprem. **•Pàg. 18**

Luis A. **García**   Bartomeu **Muñoz**
Condemnats pel 'cas Pretòria'
★★★★

L'exdiputat del PSC i l'excalde de Santa Coloma han estat condem- nats a 7 i gairebé 5 anys, respecti- vament, pel cobrament de comissi- ons il·legals a canvi d'intervenir en tupinades urbanístiques. **•Pàg. 20**

Pere **Barnola**
Dir. Executiu de l'empresa Identifit
★★★★

El projecte de la seva firma, associ- ada a la que desenvolupa el robot Pepper, permetrà que el Clínic i Sant Joan de Déu experimentin amb l'androide per fer-ne una eina terapèutica capaç d'interactuar amb els pacients. **•Pàg. 30**

Miguel **Menéndez**
Investigador
★★★★

Aquest jove de Salamanca ha rescatat en un triple cedé desenes de rumbes d'emigrants a Bèlgica i amb elles, la seductora història dels espanyols que van forjar en aquell país als anys 60 una sòlida i desco- neguda escena flamenca. **•Pàg. 50**

José Miguel **Fernández Sastrón**
President de la SGAE
★★★★

Les grans discogràfiques han anunciat la seva retirada de la societat, fartes d'irregularitats, fraus i una gestió nociva de l'entitat, fins que se'n vagin els sospitosos de les anomalies, incloent-hi el seu màxim dirigent. **•Pàg. 52**

Un canvi revolucionari a Mèxic

El net gir a l'esquerra que suposa la victòria d'Andrés Manuel López Obrador en les diverses elec- cions celebrades diumenge –no només les presidencials– és una autèntica revolució en un país necessitat urgentment d'un canvi de rumb que posi fi a la corrupció, al narcotràfic, a la violència i a la pobresa que empeny diàriament milers de mexicans a intentar el pas al veí del nord, als Estats Units, malgrat les conseqüències. Que durant la campanya hagin

estat assassinats més de 130 polítics indica l'abisme en el qual està sumit el país governat històricament per la dreta del caciquista PRI i, més breument, pel conservador PA. López Obrador té ara el difícil repte de no defraudar una ciutadania que finalment ha vist un raig d'esperança. No obstant, la tasca que té d'ara endavant és un autèntic repte. És una feina titànica combatre tant el narcotràfic com la corrupció quan els seus tentacles han arribat al cor de l'Estat. I no seran fàcils les relacions

amb els EUA de Trump. Mèxic està renego- ciant amb el seu veí el tractat de lliure comerç d'Amèrica del Nord. El seu fracàs, quan el 80% de les exportacions mexicanes van als Estats Units, seria l'enfonsament del país asteca. Davant d'aquest difícil panorama, el recurs fàcil al populisme seria un greu error que els mexicans no es mereixen. Els mesos que falten fins a l'1 de desembre, dia en què López Obrador assumirà la presidència, seran decisius per crear el clima necessari de distensió.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Més de 19 milions d'afiliats

Fa gairebé una dècada que la Seguretat Social no tenia més de 19 milions d'afiliats. Va ser el setembre del 2008, quan la crisi assolava amb duresa el mercat financer dels EUA però encara no havia arribat a Espanya, així que superar deu anys després aquest llindar té un innegable component simbòlic. En l'economia espanyola, amb sectors amb un alt component d'estacionalitat, com el turisme i l'agricultura, els mesos de maig i juny solen ser els millors en termes d'ocupació.

Aquest juny no ha sigut una excepció: la Seguretat Social va guanyar una mitjana de 91.322 afiliats (un augment del 0,5%), la seva segona millor dada aquest mes des del 2006, fins a superar l'esmentat llindar dels 19 milions de cotitzadors (19.020.359). Respecte del mes de maig, l'atur va baixar al juny en 89.968 persones, i la xifra d'aturats es va quedar en 3.162.162, la més baixa des

del desembre del 2008. El nombre d'aturats registrats s'ha reduït a Catalunya en 15.376 persones al juny, la qual cosa suposa un descens del 3,99% respecte del mes anterior i situa la xifra d'aturats en 370.192.

Fins i tot en l'apartat de la temporalitat dels contractes –el taló d'Aquilles, juntament amb els sous baixos, de la recuperació econòmica espanyola–, el juny dona al primer cop d'ull números positius: els contractes indefinits van augmentar un 15,9% respecte al mes anterior, i es van assolir els 192.972 nous contractes indefinits regis-

trats, un 9,39% del total. 113.690 d'aquests contractes van ser a temps complet (14,8% més que el juny del 2017), i 79.282 van ser a temps parcial (un increment del 17,6%). Ara bé, l'alt nombre de contractes firmats (més de dos milions, la qual cosa està passant des del 2017) és senyal que es destrueixen i es creen llocs de treball a un ritme alt, indicador de l'alta precarietat del mercat de treball espanyol.

Aquest continua sent el cavall de batalla de l'economia espanyola. Les cotitzacions a la Seguretat Social han de créixer no només en nombre d'afiliats, sinó en l'aportació, i això és impossible amb sous tan baixos i ocupació de baixa qualitat. Sent positius els números de juny, l'estacionalitat i la precarietat indiquen que els mals estructurals del mercat de treball continuen sent preocupants. Sense ocupació d'alt valor afegit i un augment del poder adquisitiu dels treballadors, la recuperació no serà plena.

L'alta precarietat del mercat de treball continua sent el deute pendent de l'economia espanyola

Europa no pot cedir davant de la ultradreta

Gairebé dos milions d'immigrants van arribar a Europa el 2015. Des d'aleshores, la xifra no ha fet més que disminuir, però el problema polític de la seva acollida s'ha incrementat fins a convertir-se en una batalla pels valors essencials d'Europa. La cimera celebrada la setmana passada es va tancar amb un acord de mínims que delatava poca concreció i el rebuig del bloc dur a compartir l'impacte de l'arribada d'immigrants. Tot i així, es va arri-

bar a un pacte que, lluny de solucionar el problema, almenys donava una mica d'ànim a un projecte europeu fatigat i, sobretot, a una Merkel amenaçada pel seu soci ultra de govern. La caiguda de l'Executiu alemany podia provocar un buit de poder important a la UE i l'enfortiment de les tesis més dures de la ultradreta. Finalment, el Govern de Merkel ha resistit. El seu soci ha ratificat el seu suport a canvi d'obrir centres d'immigrants a la frontera d'Àustria.

Des de l'1 de juliol, Àustria ostenta la pre-

sidència temporal de la Unió Europea. Ja ha anunciat que l'enduriment de la política d'immigració serà una de les seves prioritats. En l'actual context de l'Europa fortalesta, cobren especial importància iniciatives com l'aliança socialdemòcrata entre Portugal i Espanya o els gestos humanitaris de Sánchez amb l'Aquarius o el barco de l'Open Arms. És imperatiu construir alternatives a l'imaginari de la ultradreta. La immigració no és el problema, però la seva utilització política és un perill.

Noms propis

Carlos Ruipérez
Alcalde d'Arroyomolinos
★★★★★

L'alcalde d'aquest poble madrileny s'ha convertit en el primer càrrec de Ciutadans detingut per presumpta implicació en una trama de corrupció que afecta 40 municipis per suposades manipulacions en contractes de sistemes de control de trànsit. **►Pàg. 20**

Diana Morato
Directora general de Deliveroo
★★★★★

Inspecció de Treball reclama a la plataforma més d'un milió d'euros en cotitzacions a la Seguretat Social, a l'entendre que els seus repartidors a Barcelona són falsos autònoms, i que l'empresa doni d'alta aquests treballadors. **►Pàg. 22**

Stefan Löfven
Primer ministre de Suècia
★★★★★

Qualsevol acte sexual sense consentiment ja és delictes de violació a Suècia després d'entrar en vigor una reforma legal similar a les de la Gran Bretanya, Bèlgica, Islàndia i Alemanya, complint el conveni d'Istanbul, que va firmar Espanya. **►Pàg. 28**

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Ada Colau
Alcaldesa de Barcelona
★★★★★

La regidora ha sumat l'alcalde de Londres en la seva lluita contra la gentrificació, en una ofensiva perquè les grans capitals rebin recursos i competències per influir en el mercat de la vivenda i frenar els lloguers. **►Pàg. 30**

Oriol Broggi
Director teatral
★★★★★

En ple període d'èxit sostingut, el director va inaugurar el Grec amb la magnífica epopeia iniciàtica *El poema de Guilgamesh, rei d'Uruk*, un catàleg del seu reconegut periple teatral que l'ha convertit en un referent. **►Pàg. 51**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Els militants del PP s'estrenen

Poc més de 66.000 militants tenen aquest dijous l'oportunitat d'acabar amb el cop de dit i elegir el nou líder del Partit Popular, una decisió que ha facilitat Mariano Rajoy al renunciar a designar un successor tal com van fer abans Manuel Fraga i José María Aznar. El PP ha continuat sent un partit vertical, on el president reunia tot el poder per triar els candidats a les províncies i a les autonomies, però el procediment que s'assaja ara significa una elogiada democratització en la presa de decisions, encara que el procés de primàries també ha demostrat les carències d'una formació acostumada a obeir.

El partit que es vantava de ser el més gran d'Espanya, amb més de 800.000 militants, en realitat era una formació desmobilitzada, en què només 66.706 integrants, el 7,6%, eren al corrent de pagament o van abonar al final 20 euros per votar. S'han presentat sis

candidats, però no hi ha hagut debat sobre programes ni model de partit, sinó només una desfilarada de noms. Un altre defecte del procediment és el mètode de la doble volta: els militants elegeixen primer els dos finalistes i els 3.184 compromissaris del congrés extraordinari decideixen qui serà el vencedor. Aquesta fórmula pot distorsionar el vot de les bases perquè hi pot haver províncies amb pocs votants i molts compromissaris i el congrés pot revocar, en teoria, l'elecció dels militants i designar el que quedi segon, si bé en la direcció del partit asseguren que

Les primàries són elogiades, però el procés ha demostrat les carències d'un partit que està acostumat a obeir

això no es produirà. Seria, efectivament, un escàndol.

Rajoy s'ha mantingut silenciós i al marge de les primàries; no ha sigut així en el cas d'Aznar, malgrat les seves constants afirmacions que no hi interviendria. Dimarts, amb les seves crítiques velades a Rajoy, Sáenz de Santamaría i Cospedal, és a dir, als responsables que «s'hagi perdut l'actiu» del PP, i amb les seves crides a la renovació i la refundació, l'expresident estava recolzant indirectament Pablo Casado, a qui els altres candidats veuen com «l'home d'Aznar».

Per aquesta i per altres raons, Casado té possibilitats, tot i que s'enfronta a una investigació judicial sobre els seus estudis universitaris. Santamaría i Cospedal, que sortien com a favorites, mantenen grans opcions —es reparteixen els suports a les províncies—, però el vencedor o la vencedora és una incògnita perquè per primera vegada voten els militants i hi pot haver sorpreses.

Barcelona, en defensa de la vida

Com s'ha encarregat de recordar Anabel Montes, cap de missió de Proactiva Open Arms, l'arribada del vaixell de l'oenagè a Barcelona no és res més que «un pedaç», perquè és insostenible que els barcos que es destinen al salvament de persones al Mediterrani hagin de fer trajectes tan llargs per poder atracar: la navegació és perillosa i, d'aquesta manera, es veuen impeditos de dur a terme nous rescats innegociables. Tot i així, la bona notícia és que Barce-

lona, en paraules del tinent d'alcalde Jaume Asens, «es reivindica com un port segur en defensa de la vida i en contrast amb les polítiques de la mort de Matteo Salvini». Des que es van tancar els ports d'Itàlia i Malta, l'Organització Internacional per a les Migracions ha quantificat la pèrdua d'unes 400 vides humanes, un fet que ha lamentat profundament el mateix Òscar Camps, director d'Open Arms: «Venen de ser víctimes d'abusos, explotació, tortura, violacions i esclavitud». Per aquest motiu s'ha de celebrar l'ar-

ribada a Barcelona dels 60 refugiats, rescatats dissabte a les costes líbies, que ara disposaran de 30 dies per regularitzar la seva situació sense haver de passar pel calvari dels CIE.

L'encastellament europeu i les enormes dificultats policials i burocràtiques amb què topen les organitzacions de salvament provoquen solucions d'emergència humanitària que no ens han de fer oblidar que la problemàtica és estructural i exigeix plantejaments més profunds.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Pedro Pablo Barrientos

Exmilitar xilè

★★★★

Mentre que vuit companys seus de l'Exèrcit de Xile acaben de ser condemnats a 15 anys per la tortura i assassinat de Víctor Jara, el 1973, l'exmilitar, acusat de disparar 44 vegades al músic i poeta, continua pendent que els EUA concedeixin la seva extradició. **►Pàg. 12**

Dolores Delgado

Ministra de Justícia

★★★☆☆

Després de la polèmica successió del ducat de Franco a Carmen Martínez-Bordiú, tranquil·litza que la ministra socialista anunciï que s'estudiarà l'assumpte amb «molta serietat» per saber si s'ajusta a la llei de memòria històrica. **►Pàg. 18**

Yerry Mina

Defensa del Barça

★★★☆☆

El central blaugrana s'ha reivindicat al Mundial de Rússia pel seu joc i els tres gols amb Colòmbia. Després de mig any a l'ombra i envoltat de dubtes al club blaugrana, ara és ídol al seu país i rep ofertes de fitxatge. **►Pàg. 42**

Ozzy Osbourne

Músic

★★★★☆

En la seva primera actuació a Barcelona des del 1992, el llegendari cantant de Black Sabbath, ídol de diverses generacions, obre un potent Rock Fest que reuneix a Can Zam el món del heavy metal i el hard rock. **►Pàg. 48**

Joaquim M. Puyal

Periodista

★★★★★

El mestre de mestres i pioner en les retransmissions de futbol en català anuncia que penja el micròfon i que deixarà, 42 anys després, de narrar els partits del Barça a la ràdio com ningú no havia sabut fer-ho abans. **►Pàg. 60**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La nova cúpula de RTVE

El primer gran examen de Pedro Sánchez al Congrés es va saldar amb una victòria per al Govern i, alhora, va ser un exemple de la complicada aritmètica parlamentària que el president del Govern haurà d'enfrontar per tirar endavant les seves iniciatives legislatives. Amb 177 vots favorables (els del PSOE, Units Podem, el PNB, Compromís i Nova Canàries), el Congrés dels Diputats va aprovar el decret de la renovació de la cúpula directiva de RTVE, una mesura interina amb la qual es desbloqueja l'òrgan del Govern de l'ens públic a l'espera que els grups parlamentaris aconseguixin posar-se d'acord per dur a terme el concurs públic que estableix la llei.

La primera lectura de la votació és que Sánchez va tornar a aconseguir, després d'una complicada negociació, el suport dels grups que li van permetre guanyar la moció de censura que el va portar a la

Moncloa. Si aquesta votació és una indicació del que vindrà en aquesta legislatura (duri el que duri), les ensenyances són diverses: que el suport dels nacionalistes catalans s'aconsegueix amb gestos polítics cap a Catalunya (cosa que és un avanç respecte als últims anys); que el PNB demostra amb Sánchez el pragmatisme que abans havia mostrat amb Mariano Rajoy, i que les negociacions amb Podem mai seran senzilles. Però el que la votació també prova és que Sánchez sap negociar a diverses bandes. Malgrat la seva debilitat parla-

Sánchez tira endavant el decret sobre l'ens públic amb la mateixa majoria amb què va guanyar la moció

mentària, el president del Govern ha aprovat el seu primer examen amb la mateixa majoria que el va portar a la Moncloa, i això envia un potent missatge polític a l'oposició del PP i Ciutadans.

La segona lectura és la relativa a la mateixa RTVE. La nova cúpula, malgrat el seu caràcter provisional, ha de tancar l'etapa negra d'ingerència governamental en l'ens públic, que en els últims temps del Govern del PP va arribar a cotes tan vergonyoses que va obligar els periodistes que exerceixen amb rigor professional la llibertat que tant han reclamat i per la qual s'han mobilitzat amb protestes que han comptat amb un ampli seguiment. Una televisió pública de qualitat, orientada al servei públic i sense partidisme és essencial per al sa exercici de la democràcia.

L'auge dels concerts estivals

La aliança entre estiu i música en directe viurà aquest cap de setmana un formidable tret de sortida a Catalunya. Sol passar cada any, però costa trobar-ne un en el qual es concentri una oferta tan nombrosa i variada com la que es viurà els pròxims dies. En una llista gairebé interminable es reuniran estrelles com Luis Miguel, Judas Priest, Shakira, Pearl Jam, Beyoncé, Rufus Wainwright i Joan Manuel Serrat. I ho faran en escenaris tan diversos com el Palau Sant Jordi, l'Es-

tadi Olímpic, el parc de Can Zam a Santa Coloma de Gramenet, els jardins de Pedralbes o el castell de Peralada, a l'Empordà. I convé recordar que venim del Primavera Sound i del Sónar, i que el festival Cruïlla també aterra a mitjans de mes al Fòrum.

Si hi ha tanta oferta és perquè també hi ha demanda. És notori l'atractiu que tenen festivals com el Primavera o el Sónar per al públic internacional. És més local el que assisteix a la resta de festivals i actuacions estiuenques que no ar-

riben sota un únic patró. Als tradicionals promotors privats per als grans recintes, tipus Estadi o Sant Jordi, s'hi uneixen els ajuntaments, les fundacions bancàries o un casino, com passa a Peralada, més el suport del patrocini de marques de cervesa. Aquesta explosió de concerts és, en definitiva, la confirmació de l'auge de la música en directe, àmbit en el qual ara es concentra el negoci després de la caiguda de la venda de discos per la pirateria.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Sebastian Kurz

Canceller austríac

El mandatari d'Àustria, país que presideix ara la Unió Europea, lidera l'intent de formar un bloc amb Itàlia i Alemanya per combatre la immigració. En els textos del seu projecte, Àustria critica el col·lectiu d'immigrants fins a arribar a l'ofensa. **►Pàg. 12**

José Luis Ulibarri

Empresari

Implicat també en la Gürtel, és un dels investigats que un jutge de Badalona ha enviat a presó provisional pel cas dels tripijocs en contractes de semàfors i altres sistemes de gestió del trànsit en 40 municipis. **►Pàg. 25**

Jesús Acebillo

President de Farmaindústria

La indústria farmacèutica espanyola va batre l'últim any el seu rècord d'inversió en investigació i el més positiu és que l'increment més gran es va produir en projectes desenvolupats amb hospitals i centres públics i privats. **►Pàg. 29**

Henna Virkkunen

Eurodiputada

La política finlandesa va impulsar la idea que ha portat la Comissió Europea a posar en marxa una consulta pública, un qüestionari on line, perquè la ciutadania es pronunciï sobre el canvi d'horari al març i l'octubre. **►Pàg. 35**

Estrella De Diego

Catedràtica d'Història de l'Art

La docent de la Univesitat Complutense de Madrid és la comissària d'una exposició al MNAC que despulla Gala Dalí del tòpic de musa del pintor empordanès i la reivindica com a artista amb veu pròpia. **►Pàg. 54**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Dues ales del PP en el pròxim congrés

Les peculiars primàries del PP –van votar 58.000 afiliats de 67.000 d'inscrits, una ínfima part si era cert que els militants van arribar a ser 800.000– ho han deixat tot obert per al congrés extraordinari que se celebrarà d'aquí a dues setmanes. L'exvicepresidenta Soraya Sáenz de Santamaría va arribar primera, però només amb 1.500 vots més que el vicesecretari Pablo Casado, que va relegar al seu torn a la tercera plaça la secretària general, María Dolores de Cospedal. El triomf de Santamaría, no obstant, no li assegura en absolut la victòria en el congrés perquè davant d'ella ja es dibuixa una aliança de Casado amb els perdedors, especialment amb Cospedal, enfrontada des de fa anys a la vicepresidenta de Mariano Rajoy.

Aquest front contra Santamaría ja es va intuir des de la mateixa nit electoral, en la qual Casado es va mostrar partidari de complir les normes i arribar al congrés amb les

dues candidatures finalistes enfrontades perquè els 3.184 delegats decideixin. L'endemà de les primàries, Casado va ratificar que no s'integrarà a la candidatura guanyadora, que ha sigut des del primer moment l'oferta de Santamaría, una estratègia que, més enllà de les retòriques crides a la unitat, expressa el temor que la llista més votada resulti al final derrotada en el congrés.

El sistema a doble volta, amb col·legis electorals diferents –militants d'una banda, compromissaris sense mandat per un altre– permet qualsevol resultat, i més quan la di-

Santamaría representa el rajoyisme pragmàtic i moderat; Casado i Cospedal, un retorn a l'aznarisme

ferència entre la primera i el segon és tan petita. Casado i Cospedal en tenen prou a superar la contradicció que sempre han defensat, el valor de la llista més votada, per pactar i intentar aconseguir la presidència. Però, encara que es produeixi l'acord, no és segur que els compromissaris ho respectin, perquè els que voten en el congrés no són els mateixos i perquè en l'elecció dels delegats hi compten molt els aparells provincials del partit. Per això, Santamaría, guanyadora a la meitat de les províncies, encara no ho té tot perdut.

Si no hi ha llista d'integració, com demanen molts barons, al congrés s'enfrontaran dues ales del PP, la que representa Santamaría, el rajoyisme moderat i pragmàtic, i la que encarna el duo Casado-Cospedal, més ideològica i conservadora, una mena de tornada a l'aznarisme amb la cara juvenil del candidat. De qui sigui el vencedor en dependrà el futur del PP i de la dreta espanyola.

Noms propis

Donald Trump
President dels Estats Units
★★★★

La guerra comercial entre els Estats Units i la Xina ja és un fet després que Washington ha augmentat els aranzels, amb un proteccionisme propi d'altres temps, a les importacions del gegant asiàtic i Pequín ha respost amb mesures idèntiques. **►Pàg. 12**

José Manuel Garrido
Metge
★★★★

El director de Cirurgia Cardiovascular de l'Hospital Virgen de las Nieves de Granada va participar amb un ampli equip en la fita mèdica d'implantar un desfibril·lador sense cables a un nen de 5 anys amb un tumor cardíac. **►Pàg. 33**

Gene Simmons
Cantant de Kiss
★★★★

El també baixista de la banda nord-americana serà avui una de les grans atraccions de la jornada final de Rock Fest al parc de Can Zam, a Santa Coloma de Gramenet, amb un recorregut pels seus grans clàssics. **►Pàg. 44**

Robert Martínez
Seleccionador de Bèlgica
★★★★

L'entrenador de Balaguer va portar el seu equip fins a les semifinals del Mundial després d'eliminar (1-2) la poderosa Brasil, la favorita del torneig, en un gran pols que va decantar en una excel·lent primera part. **►Pàg. 2 de 'Més Esport'**

Antoine Griezmann
Futbolista francès
★★★★

El davanter de l'Atlètic de Madrid va ser protagonista en la classificació de la seva selecció per a les semifinals del Mundial de Rússia al marcar el segon gol de la victòria (0-2) contra una combativa Uruguai. **►Pàg. 4 de 'Més Esport'**

Uns Sanfermines per a tots i totes

El 17 de juliol, Sant Fermí. La tradició s'imposa, però també l'evolució d'una societat que no vol mirar enrere. Malgrat el neguit que va provocar la llibertat provisional de *La manada*, la festa arrenca amb les institucions locals abocades en la protecció de les dones i amb la ciutadania més conscient que mai de la xacra de la violència masclista.

Fa anys que els toros i el vi no són els únics protagonistes d'aquesta festa secular. L'assassinat de la jove Nagore Laffage, l'any

2008, per resistir-se a tenir relacions sexuals va començar a despullar una realitat que, sense ser en absolut exclusiva dels Sanfermines, va aconseguir amb les festes de Pamplona una especial notorietat. També va centrar el debat social sobre les fronteres de l'assetjament.

Mentre els col·lectius feministes s'esforçaven a visibilitzar el costat fosc de la festa i animar a denunciar, les veus del masclisme intentaven contrarestar les acusacions amb les imatges de dones seminues disfru-

tant, de la mateixa manera que els homes, del seu cos i la seva llibertat. El discurs era atàvic: elles provoquen, ells es deixen endur. En fi, la dona com a subgènere. La violació múltiple de *La manada* va aclarir els dubtes. No hi ha rialles en l'alegre ostentació de l'assetjament, només dolor i humiliació. Avui, els Sanfermines són un exemple de l'esforç d'institucions i col·lectius ciutadans per impulsar plans conjunts contra el masclisme. Perquè tots i totes puguin disfrutar de la festa.

L'antídot

Anthony Garner

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

El pla original dels terroristes del 17-A

Està a punt de complir-se un any dels atemptats del 17 d'agost del 2017 a Barcelona i Cambrils. Un any en què la investigació ha pogut determinar que la intenció de la cèl·lula gihadista liderada per l'imam Abdelbaki es-Satty era cometre l'atemptat terrorista més gran a Europa: un atac simultani a Barcelona i París, amb la Sagrada Família, el Camp Nou i la torre Eiffel com a objectius. La Rambla de Barcelona primer i el passeig marítim de Cambrils després van ser el pla b d'una cèl·lula escapçada per l'accident de la casa d'Alcanar, on va esclatar l'explosiu que estaven preparant per dur a terme els atemptats.

L'atac al Camp Nou, segons revela EL PERIÓDICO, pretenia seguir els passos de l'estadi de Saint Denis a París. La investigació ha conclòs que la data triada era el 20 d'agost, dia en què el Barça debutava a la Lliga contra el Real Betis. Al recordar l'horror

en què es va convertir la Rambla després del passeig mortal de la furgoneta, esgarrifa pensar en el que podria haver passat si els terroristes haguessin pogut dur a terme el seu pla original amb la descomunal quantitat d'explosius que havien fabricat a Alcanar.

La investigació de l'atemptat segueix el seu curs. El jutge de l'Audiència Nacional Fernando Andreu ha aixecat parcialment el secret de sumari, fet que ha permès saber que ha cridat a declarar dos testimonis protegits. Es tracta d'una investigació difícil

La cèl·lula de Ripoll liderada per l'imam Es-Satty pretenia dur a terme l'atemptat més gran de la història a Europa

(que l'atemptat que es va cometre fos el pla b i no el pla a la dificulta), i queden punts foscos, com per exemple qui va dirigir des de l'exterior en nom de l'Estat Islàmic els passos de la cèl·lula de Ripoll.

La proximitat del primer aniversari és un bon moment per fer balanç no només de la investigació. És prioritari, per descomptat, recordar les víctimes i els seus familiars, que han de ser els protagonistes dels actes oficials que se celebraran els pròxims dies. Ens hem de felicitar perquè la societat catalana ha demostrat maduresa i sentit cívico al no haver caigut en el pendent de la islamofòbia després de la urpada d'una cèl·lula establerta a Ripoll. En els dies que queden fins al 17 d'agost, es pot confiar que les administracions demostraran responsabilitat i no permetran que la crisi política que viu Catalunya impregni el que ha de ser un record emocionat de l'horror que es va viure a Barcelona i Cambrils.

Noms propis

Paul Manafort
Excap de campanya de Trump

El lobista és el primer imputat que s'asseu al banc dels acusats per la investigació que dirigeix el fiscal especial Robert Mueller per determinar si hi va haver col·lusió entre la campanya electoral de Trump i el Kremlin mentre Moscou interfeiria en les presidencials. **►Pàg. 11**

Jordi Sevilla
President de Red Eléctrica

El consell d'administració de Red Eléctrica d'Espanya (REE) ha elegit l'exministre d'Administracions Públiques –i columnista d'EL PERIÓDICO– com a president no executiu. Relleva en el càrrec José Folgado. **►Pàg. 21**

Margarita Delgado
Directora general adjunta del MUS

El Consell de Ministres nomenarà previsiblement divendres Delgado, actual directora general adjunta del Mecanisme Únic de Supervisió, subgovernadora del Banc d'Espanya. Seria la primera dona que ocupa aquest càrrec. **►Pàg. 21**

Elena Carreras
Cap d'obstetrícia del Vall d'Hebron

La prestigiosa doctora –va ser la primera a separar uns germans siamesos dins l'úter matern, entre altres èxits– serà la pregonera de les festes de Gràcia d'aquest any. Carreras està molt vinculada a aquest barri de Barcelona. **►Pàg. 26**

Anna Barrero
Ciclista

La ciclista espanyola forma part del grup de 13 dones que han completat el Tour (feien cada etapa un dia abans que els homes) com una original manera de reivindicar una edició femenina de la volta francesa. **►Pàg. 36**

La primera comissió bilateral des del 2011

Per fer-se una idea justa del que significa políticament la reunió d'avui de la comissió bilateral Govern-Generalitat n'hi ha prou amb una dada: l'última acta d'una trobada d'aquest tipus la van firmar Manuel Chaves i Josep Antoni Duran Lleida el 19 de juliol del 2011. Moltes coses han passat des d'aleshores en les relacions entre les dues institucions, i poques de bones. Avui, aquest espai d'interlocució previst per l'article 183 de l'Estatut torna a reunir-se en un

context molt diferent del que es va crear: una crisi institucional aguda, una majoria independentista al Parlament i gran part de l'anterior Govern o bé a la presó o bé instal·lat a Europa fora de l'abast de la justícia espanyola.

Per al Govern espanyol, la reunió és un objectiu per si mateix, ja que simbolitza l'ànim de rebaixar la tensió i marca una diferència (una altra més) respecte a l'Executiu de Mariano Rajoy, que no va convocar mai la comissió. Per a la Generalitat és un fòrum

on exposar els dos únics temes prioritaris per al Govern, com es va veure aquesta setmana al Parlament: la situació dels polítics presos i fugits. Des d'un elemental sentit de la separació de poders, el Govern no pot fer res en aquest sentit. Si que és a la seves mans desbloquejar altres assumptes, com traspassos pendents o els recursos d'inconstitucionalitat entre el Govern i la Generalitat. Això, una part de l'independentisme ho anomena autonomisme. Gran part de la societat catalana ho considera governar.

L'antidot

Anthony Garner

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

El diàleg Govern-Generalitat persisteix

Una primera comissió bilateral Govern-Generalitat en set anys va oferir una foto fixa del moment de les relacions entre l'Executiu de Pedro Sánchez i el Govern de la Generalitat: més optimisme del costat del Govern central que del català i profundes divergències pel que fa al procés, des del mateix concepte d'un referèndum fins a la situació dels presos i els processats per la justícia espanyola que són a Europa. La ministra de Política Territorial i Funció Pública, Meritxell Batet, va anunciar que s'activaran totes les comissions mixtes entre la Generalitat i el Govern que es preveuen en l'Estatut per abordar qüestions relatives a finançament, infraestructures, inversions, traspassos de competències pendents i els recursos d'inconstitucionalitat de lleis catalanes.

Batet va assegurar en roda de premsa que el Govern de Pedro Sánchez té «un projecte per a Catalunya». El conseller d'Acció

Exterior i Relacions Institucionals, Ernest Maragall, va negar que en la reunió Batet hagués presentat cap projecte. Maragall va fer un balanç molt negatiu, com a única nota positiva de la reunió va destacar que hi ha un calendari (desembre del 2018) per al treball de les comissions i les subcomissions acordades. A partir d'aquí, Maragall es va mostrar pessimista però va afirmar que la Generalitat treballarà en aquestes comissions perquè, va assenyalar amb raó, se centren en qüestions molt importants per a Catalunya.

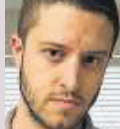
La comissió bilateral mostra les profundes discrepàncies en les qüestions relatives al procés

En aquest fet hi ha l'única lectura optimista possible de la trobada. Govern i Generalitat xoquen en tot el que té a veure amb el procés, però tenen la intenció de dialogar amb responsabilitat institucional en els altres temes que incumbeixen a la relació entre l'Executiu espanyol i el català. El simple fet que el diàleg s'articuli en diferents àmbits i amb un calendari és un pas endavant molt positiu. Significa el retorn de la Generalitat a l'àmbit polític en la seva relació amb l'Executiu central, i també implica l'abandonament de la indiferència, i en alguns casos l'hostilitat, que mostrava el Govern de Mariano Rajoy.

Que ningú no s'enganyi: en el fons substancial del conflicte polític a Catalunya el diàleg entre els dos governs fins ara només ha mostrat que les diferències són abismals. Però el diàleg, tot i que és precari, existeix i s'articula. I això constitueix en si mateix una bona notícia.

Noms propis

Cody Wilson
Arme de Defensa Distributed
★★★★

Un jutge dels EUA va evitar, gairebé a l'últim moment, que es publicassin a internet els seus manuals per imprimir armes en 3D impossibles de rastrejar. Un respir temporal, ja que Wilson assegura que acudirà al Tribunal Suprem per continuar la batalla judicial. ▶ Pàg. 10

Charles Michel
Primer ministre de Bèlgica
★★★★

El Govern belga vol cobrar 50 euros al trimestre als periodistes que cobreixin cimeres de la UE a Brussel·les, mesura que ha sigut criticada per vulnerar la llibertat d'informar i que la mateixa Comissió Europea intentarà frenar. ▶ Pàg. 12

Michael O'Leary
Conseller delegat de Ryanair
★★★★

Tot just una setmana després de la vaga dels tripulants de cabina de Ryanair a Espanya, Portugal, Itàlia i Bèlgica, ara són els pilots de Bèlgica i de Suècia de la mateixa companyia els que anuncien una aturada per al 10 d'agost. ▶ Pàg. 17

Pablo Casado
President del Partit Popular
★★★★

Malgrat que les xifres ho desmenteixen, Casado va insistir en l'efecte crida dels immigrants en una visita a Algesires i Ceuta en què va tornar a fer servir un discurs pròxim al de partits ultres com la Lliga de Matteo Salvini. ▶ Pàg. 20

Maria Llopart
Futbolista
★★★★

El seu gol de falta directa, que va convertir la Rojita en campiona d'Europa sub-19, ha servit per visibilitzar el futbol femení, en ple debat perquè deixi d'ocupar un lloc secundari. Un bon referent per a les nenes. ▶ Pàg. 35

El taxi aixeca el bloqueig de Barcelona

Després de gairebé una setmana de bloqueig del centre de Barcelona, el taxi ha decidit aixecar la vaga i l'acampada que mantenia a la Gran Via. D'aquesta forma, el col·lectiu torna a la feina després d'haver aconseguit el compromís polític per part del Govern central que s'efectuaran els canvis normatius necessaris per garantir la proporció d'una llicència de vehicles VTC per cada 30 llicències de taxi. La pugna plantejada pels taxistes ha acabat

amb una reforma que, quan es produeixi, satisfarà les seves exigències.

Però el col·lectiu hauria de reflexionar sobre el que ha passat aquests dies. Les imatges de violència contra alguns vehicles VTC no deixen de ser preocupants, per molt minoritàries que fossin. Alhora, prendre com a ostatges els ciutadans dins de la seva legítima protesta laboral no és acceptable. No és el dret a la vaga el que està en discussió, sinó l'ocupació de l'espai públic amb els perjudicis a comerciants, turistes i ciu-

dadans en general. No només la mobilitat ha quedat afectada per la vaga i el bloqueig de la Gran Via, sinó també part del pols comercial de la ciutat.

El sector del taxi ha d'afrontar una modernització que no pot demorar-se més. Surt d'aquesta vaga amb la seva popularitat malmesa a ulls de molts ciutadans, i amb importants deures. Urgeix que els emprenguin tenint present que per moltes regulacions que hi hagi, al final els usuaris sempre triaran el millor servei. Aquest és el seu rept.

L'antídot

Anthony Garner

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La degradació de la Barceloneta

La Barceloneta segueix en la seva lluita contra l'incivisme i la proliferació d'actuacions, moltes protagonitzades per un turisme descontrolat, que posen en risc no només la convivència diària sinó la mateixa existència tradicional d'un barri històric i emblemàtic de Barcelona. El 2014, la difusió de les imatges d'uns nois nus sortint d'un supermercat van ser el detonador de la primera de les protestes ostensibles dels veïns (*La Barceloneta diu prou!*), preocupats tant per la pèrdua d'identitat de la zona com per l'encariment dels lloguers, però més fins i tot, si és possible, per la degradació quotidiana. L'any passat, amb la presa simbòlica d'un tros de platja, els residents a la Barceloneta van fer explícit de nou un crit d'alerta i d'indignació per una llarga llista de greuges: des de l'incivisme permanent al turisme de borratxera, passant per la massi-

ficació dels serveis de transport i la sensació generalitzada que el barri s'ha anat convertint en una espècie de parc temàtic de la diversió desmesurada. Va ser una protesta que es va truncar, inevitablement, arran dels tràgics fets del 17 d'agost.

Aquest estiu, tornen a la càrrega, amb el repartiment de fullets explicatius que simplement advoquen per l'obvietat: no cridar ni orinar ni fer les necessitats en ple carrer; no dormir les borratxeres en espais públics; no embrutar l'entorn. L'as-

sociació de veïns es queixa de la deixadesa municipal, perquè, fins i tot malgrat accions concretes com una comissaria de barri, més inspeccions i normatives de civisme, considera que la falta de recursos per lluitar contra l'evident degradació és el principal problema a què s'enfronten.

L'associació advoca per un pla integral de mobilitat, un èmfasi més gran en la vigilància, la neteja i la seguretat, i un combat efectiu contra tota la casuística que, a la Barceloneta, es percep a simple vista: escatologia, brutícia i, especialment, la sensació que aquest tipus de turisme invasiu entén que tot val, sense assumir cap tipus de responsabilitat.

Netejar la imatge i el present diari de la Barceloneta no és només un desig lògic, fonamentat i urgent dels seus veïns, sinó una necessitat ciutadana que ens apel·la a tots per evitar que la degradació la converteixi en el pati del darrere de la capital.

L'incivisme i el turisme descontrolat posen en ple carrer; no dormir les borratxeres en espais públics; no embrutar l'entorn. L'as-

El Vaticà i la pena de mort

Cap de les accions del Vaticà s'han de prendre a la lleugera per la influència que tenen sobre els creients a tot el món i també perquè serveixen per establir vares de mesurar morals que solen destapar profundes hipocresies, sobretot quan parlem de relacions internacionals i raó d'Estat. Per aquest motiu, és significatiu que el papa Francesc hagi aprovat la modificació del catecisme catòlic per declarar «inadmissible» la pena

de mort i hagi indicat el compromís de l'Església d'instigar-ne l'abolició a tot el món. El text assenyalava que «la pena de mort és inadmissible, perquè atempta contra la inviolabilitat i la dignitat de la persona».

Es tracta sens dubte d'una decisió molt positiva, ja que el catecisme és el llibre doctrinal que recull les bases del catolicisme. Un nou pas en l'obra del papa Francesc d'allunyar l'Església de postulats polítics ultraconservadors. Perquè a ningú

se li escapa que a molts dels llocs on la pena de mort està en vigor s'ha aplicat durant molt temps en nom de Déu i amb l'aquiescència de l'Església.

La pena de mort és una rèmora del passat, un càstig inhumà que no es justifica per molt execrables que siguin els crims del condemnat. Lluitar per la seva abolició a tot el món és una noble causa, de manera que es pot aplaudir que el Vaticà –tan remís o directament oposat en altres assumptes– s'hi hagi afegit.

L'antídot

Anthony Garner

Noms propis

José Luis Olivas

Expresident de Bancaixa

La jutge de l'Audiència Nacional Carmen Lamela ha proposat jutjar l'expresident de Bancaixa i 47 persones més pels suposats pres-tecs irregulars en operacions immobiliàries efectuades a Mèxic que van costar a l'entitat 750 milions d'euros. **►Pàg. 20**

Tim Cook

Conseller delegat d'Apple

La firma de la poma ha aconseguit el que fins ara cap altra companyia havia pogut fer als Estats Units: obtenir una capitalització borsària d'un bilió de dòlars. És la positiva resposta del mercat a l'èxit de l'iPhone X. **►Pàg. 21**

Lluís Espinosa

Investigador de l'IMIM

El doctor ha dirigit l'estudi liderat per investigadors de l'Hospital del Mar que ha permès identificar una proteïna clau per frenar el creixement del càncer de còlon i recte, que és un dels més comuns. **►Pàg. 23**

Brad Bird

Director de cine

L'estrena d'*Els increïbles 2* és una de les més esperades d'aquest estiu. En la seqüela de la genial pel·lícula d'animació, Bird demostra 14 anys després un domini de la tècnica a l'abast de molt pocs cineastes. **►Pàg. 44**

Jorge Eduardo Benavides

Escritor

La seva novel·la negra *El asesinato de Laura Olivo* (Alianza) –guanyadora del Premi Unicaja de novel·la Fernando Quiñones– recrea el món literari espanyol, ple de passions, enveges, mitges veritats, eufories i decepcions. **►Pàg. 47**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Sánchez: llei i diàleg a Catalunya

Amb el vent a favor de l'última enquesta del CIS, que dona al PSOE un còmode avantatge sobre el PP, el president del Govern espanyol, Pedro Sánchez, va oferir ahir una roda de premsa de balanç del seu Executiu, que amb prou feines té dos mesos de vida. Aquesta roda de premsa estival s'ha convertit en una espècie de tradició des que va començar a oferir-les José Luis Rodríguez Zapatero.

Només fa falta donar un cop d'ull a la de fa un any per calibrar el canvi produït aquests 12 mesos. Llavors, el president del Govern era Mariano Rajoy i Sánchez acabava de tornar a la secretaria general del seu partit. Avui, Sánchez és a la Moncloa, Pablo Casado és el líder del PP i el Govern de la Generalitat de llavors ara està gairebé en la seva totalitat o a la presó o a Europa, fora de l'abast de la justícia espanyola.

Sánchez governa en temps convulsos,

sense majoria al Congrés i amb una oposició i uns presumptes socis que no li donaran treva. Encara no han passat cent dies i ja ho ha pogut comprovar ell mateix al Congrés amb la fallida votació del camí de déficit. Conscient d'això, la intervenció de Sánchez davant de la premsa no va ser triomfalista, sinó serena, amb el clar objectiu d'oferir una imatge institucional, d'estadista. El president del Govern va enviar missatges fermes en el tema migratori i va reiterar que s'exhumaran del Valle de los Caídos les restes de Francisco Franco.

El president del Govern nega que l'independentisme representi la majoria de la societat catalana

Però va ser el tema de Catalunya el que va centrar gran part de la seva intervenció. Sánchez va ser clar en el marc amb què afronta la crisi institucional: llei i diàleg. No pensa judicialitzar més el que considera un problema polític i va afirmar que, sigui quina sigui la solució, aquesta passa per una votació, però no sobre la secessió, un projecte que no compta amb el recolzament de la majoria dels catalans, sinó sobre una reforma de l'Estatut o de la Constitució que sí que tingui un suport majoritari en la societat catalana.

D'aquesta forma, Sánchez posa pressió en el camp independentista, ja que li nega la major: la seva estratègia d'arrogar-se la representació de tot Catalunya quan l'independentisme no ha aconseguit mai la majoria en vots en cap de les votacions que s'han celebrat. El president del Govern no evita el debat polític en el tema català, i aquesta diferència amb el seu antecessor és per si mateixa una bona notícia.

Noms propis

Xi Jinping
President de la Xina

La detenció de l'opositor Sun Wenguang mentre era entrevistat per la televisió en directe per via telefònica torna a posar al descobert la situació dels dissidents al país asiàtic. L'octogenari Sun està desaparegut des de la seva detenció. **► Pàg. 15**

Magdalena Valerio
Ministra de Treball

El Consell de Ministres va aprovar ahir un real decret per combatre l'ús fraudulent de la figura del fals autònom. Amb aquesta mesura, el Govern calcula que afloraran uns 40.000 llocs de treball irregulars aquest any. **► Pàg. 18**

Teresa Jordà
Consellera d'Agricultura

Un voluntari de l'Agrupació de Defensa Forestal va morir al bolcar el camió Pegaso gipci en el qual circulava, el mateix model que va ser retirat per la Conselleria d'Interior el 2003 després de dos accidents mortals. **► Pàg. 22**

Matteo Salvini
Ministre de l'Interior d'Itàlia

Salvini ha tornat a negar el desembarcament d'un barco amb persones rescatades al mar -en aquesta ocasió, el d'Open Arms amb 87 immigrants-. Que els desitjés «bon viatge» a Twitter només ressalta la seva falta d'humanitat. **► Pàg. 24**

Sayde Chaling-Chong
Músic

La proposta d'aquest músic cubà de besavi xinès i establert a Catalunya és pura i original fusió cultural. Zaida Cuba i Els Guajiros Catalans (la seva banda) actuen avui al Festival de Música de la Cerdanya. **► Pàg. 42**

Les pintades dels CDR contra ERC

A crit de «Desobediència o dimissió» un grup de persones van fer pintades en nom dels CDR (Comitès de Defensa de la República) a la seu d'ERC. A la seu, en una concentració posterior i a Twitter els CDR van acusar els republicans de voler tornar a l'«autonomisme» i de desatendre el que consideren «el mandat» de l'1-O i del 21-D. Els CDR també van criticar el PDECAT i van expressar el seu recolzament a Carles Puigdemont i la seva sintonia amb la CUP.

Resulta sorprenent que els CDR considerin ERC tèbia en termes de la independència de Catalunya. Com bé recordava Joan Tardà, els republicans tenen el seu líder a la presó, entre altres afectats pel procés judicial obert contra els polítics implicats en l'1-O. Però és que, a més a més, durant anys ERC ha sigut l'únic partit obertament independentista de l'arc parlamentari.

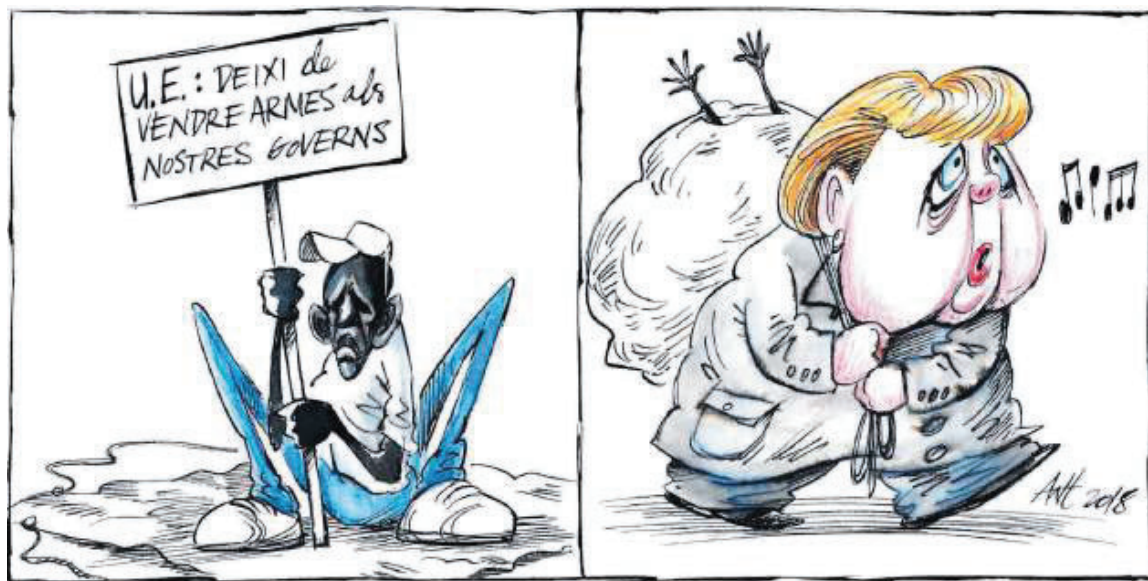
Les acusacions són un exemple de la greu fractura interna que es produeix en

l'independentisme, des de les esferes més altes fins al carrer. És una fractura que divideix els independentistes entre «traïdors» i «puristes», entre aquells que entenen que el procés unilateral es va acabar en fracàs i busquen la forma de reconduir l'estratègia i els qui estan instal·lats en l'irredemptisme i en la política de la tensió permanent.

Si en la seva república no hi cap ni ERC, són qualsevol cosa menys representatius de la realitat del país.

L'antidot

Anthony Garner

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Esport, embaràs i desigualtat

Les imatges dels futbolistes amb els seus fills són tot un clàssic. Els petits salten al camp per celebrar la victòria d'algun títol important, posen al costat dels seus pares amb la samarreta de l'equip, els acompanyen als seus passejos triomfals... No veurem mai aquesta imatge reproduïda amb les seves mares esportistes. Bàsicament, perquè elles han de triar: maternitat o carrera. Una de dues. Tan cruel com abusiu. Tan injust com injustificat.

Se superen tots els límits de la vergonya amb les clàusules antiembaràs. En aquests casos, una gestació suposa la rescissió unilateral del contracte. Com el dopatge o la mala conducta. Senzillament, ser mare no està contemplat. I les poques que han provat de compaginar-ho han vist com la conciliació és pràcticament impossible.

L'esport no és incompatible amb la maternitat, però sí la seva actual organització.

Una forma de treballar, uns horaris i unes exigències fetes a la mesura d'uns homes que no senten la necessitat de conciliar la seva vida personal amb les exigències esportives. Si els esportistes són el centre indiscutible de l'esport, és incomprensible que la seva estructura no es posi al servei de les seves necessitats. En el cas de les dones, s'haurien de considerar tots els ajuts necessaris perquè recuperin la forma física després de la maternitat i perquè puguin compatibilitzar-la amb els seus compromisos esportius. Però, sobretot, urgeixen mesures

Les carreres de les dones esportistes no tenen per què acabar-se quan prenen la decisió de ser mares

legislatives que les protegeixin. No és impossible, és només una qüestió de voluntat del món de l'esport i de fermesa, en l'àmbit polític. En cas contrari, les dificultats acaben venent les dones, arrossegant-les a la renúncia.

Respecte, convivència, treball en equip, justícia, companyonia... L'esport és un món en el qual abunden els valors positius. No deixa de ser un contrasentit que, si s'observa des de la perspectiva de gènere, aquest món s'enfosqueixi fins a convertir-se en un reducte de desigualtat. Els Estats Units i el Regne Unit han demostrat que sí que és possible, que les carreres de les seves dones esportistes no s'han d'acabar amb la maternitat. És qüestió d'afegir a la llista, amb convenciment, dotació econòmica i legislació, la igualtat entre homes i dones. Una cosa imprescindible si tenim en compte l'alt poder exemplaritzant que l'esport té en la societat.

La trampa del fals autònom

Una de les conseqüències de la crisi és la mutació que ha experimentat la figura del fals autònom. Si fins abans de la crisi aquest tipus de relació laboral es donava sobretot en professions poc qualificades (per exemple, al sector de la construcció), ara s'estén per professions liberals i al món de la medicina i fins i tot de la recerca. El model de recuperació *low cost* pel qual ha apostat Espanya per sortir de la crisi mitjançant la reforma laboral que va in-

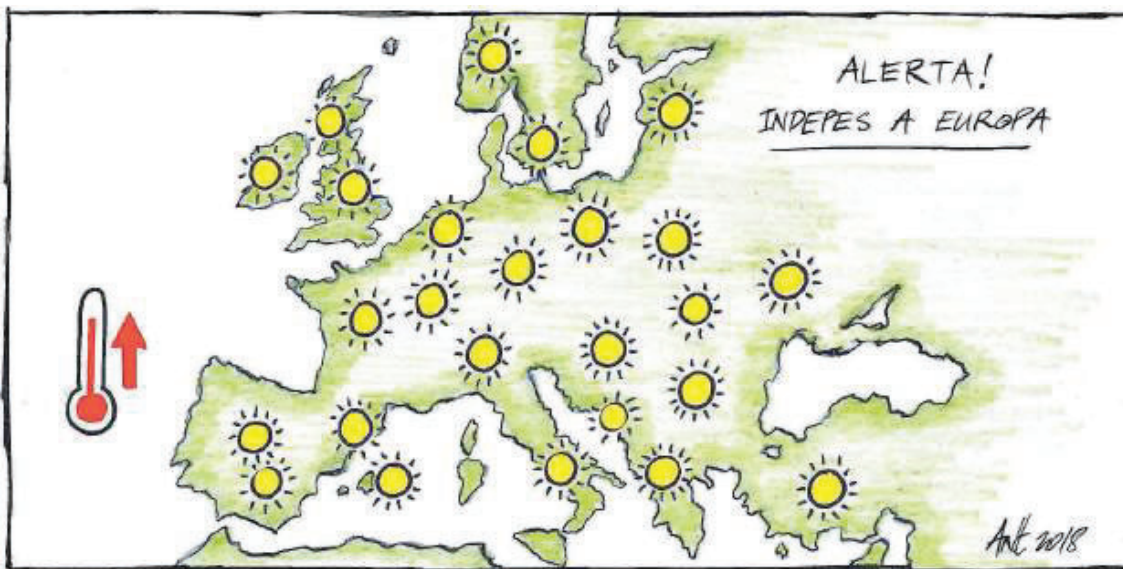
troduir el PP té com a conseqüència que avui s'estimi que hi ha al país 200.000 falsos autònoms, la qual cosa suposa un cost a la Seguretat Social d'uns 290 milions anuals d'euros. El Govern ha anunciat un pla per combatre aquesta pràctica. I la ministra de Treball, Magdalena Valerio, va afirmar que «s'intensificarà l'acció de la Inspecció de Treball».

No hauria de ser tan difícil de discernir: si els horaris els marca l'empresa, el treball es duu a terme a les seves instal·lacions i amb

el seu material, en la gran majoria dels casos es tracta d'un treballador per compte d'altri. La trampa d'ocupar falsos autònoms no només té conseqüències sobre els treballadors, sinó que contribueix a un dels principals problemes del mercat laboral espanyol: amb sous baixos, treballs precaris i picardies com la del fals autònom, amb un treball de baixa qualitat, en definitiva, les cotitzacions a la Seguretat Social i el consum es ressenten fins a tornar a posar en perill el sistema econòmic espanyol.

L'antídote

Anthony Garner

Noms propis

Clara García Ortés
Impulsora de l'oenagé Be Arsy
★★★★

Aquesta fotografia va descobrir el terrible tracte que pateixen algunes dones al Nepal quan tenen la menstruació (són apartades, amb risc de ser violades i assassinades) i es proposa canviar-ho a través de la seva oenagé, amb educació sexual i copes menstruals. **► Pàg. 11**

Kim Jong-un
President de Corea del Nord
★★★★

Corea del Nord continua desenvolupant programes nuclears i de míssils, segons un document confidencial de l'ONU revelat per la CNN. Aquest fet suposaria que el país està incomplint les sancions internacionals. **► Pàg. 15**

Bruno Hortelano
Atleta
★★★★

Un greu accident automobilístic el va deixar fora de les pistes durant gairebé dos anys, però el triple plusmiquista ja ha tornat a la competició a ple rendiment. Afronta l'Europeu de Berlín amb ganes i il·lusió. **► Pàg. 40**

Carolina Marín
Jugadora de bàdminton
★★★★

La jugadora, or olímpica a Rio 2016, ha demostrat que continua mereixent un lloc en la primera línia del bàdminton amb una exhibició de bon joc i caràcter en els Mundials que es disputen a Nanquín (Xina). **► Pàg. 44**

Miguel Menéndez
Autor de 'Rumba Hispano-belga'
★★★★

Menéndez recupera al disc llibre *Rumba Hispano-belga* una escena que havia caigut en l'oblit: la dels guitarristes, cantadors i ballaors que van emigrar a Brussel·les i van donar lloc a un curiós mercat discogràfic. **► Pàg. 48**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

El crèdit torna a pujar

Després d'anys de creixement eufòric, la crisi econòmica a Espanya va desencadenar el comportament contrari: famílies i empreses van reduir despeses i van frenar inversions, al mateix temps que la banca tancava l'aixeta del crèdit. Va començar llavors un procés de desendeutament que no ha arribat a la seva fi fins i tot gairebé una dècada després. El juny passat, el sector privat va augmentar el seu finançament extern el 0,58% respecte a maig (fins als 1,59 bilions d'euros), i un 0,1% respecte a un any abans. Per primera vegada des del 2010, el saldo de préstecs de la banca a llars i empreses va créixer en termes mensuals (el 0,95% més). Uns tímids percentatges que, no obstant, apunten a un canvi de tendència.

Que famílies i empreses tornin a recórrer en termes generals al crèdit podria atribuir-se a què les perspectives econòmiques són ara millors. Si la demanda privada i les

inversions posen fre, l'economia es ressent. Si la roda torna a girar, els beneficis s'estenen a tots els sectors. No obstant, les experiències del passat conviden a extremar la prudència.

El juny passat, es van concedir el 18,7% més d'hipoteques que 12 mesos abans, el 14,9% més de crèdits al consum i el 3,2% més de préstecs a empreses. L'augment del crèdit al consum s'explica en part perquè les entitats bancàries estan relaxant els criteris d'aprovació de préstecs i de les condicions aplicades.

Per primera vegada des del 2010, el saldo de préstecs a llars i empreses va créixer en termes mensuals

Els bancs asseguren que són prudents en la concessió de crèdits, però els supervisors ja han llançat advertències que no han de ser desateses. En un entorn de tipus d'interès baixos com l'actual, va apuntar el Banc d'Espanya, bé podria ser que les entitats busquin millors rendibilitats a costa d'assumir més riscos. I la Comissió Europea i el Banc Central Europeu, a l'informe periòdic que elaboren des del rescat bancari d'Espanya el 2012, han advertit també que els bancs poden veure's induïts a atorgar crèdits «més arriscats». La vigilància serà estreta, avisen les institucions.

Una restricció estricta dels préstecs trunca projectes que farien avançar l'economia, però és imperatiu no tornar a l'extrem oposat, com en temps de la bombolla immobiliària, que va acabar amb taxes de morositat insostenibles. És hora de comprovar si n'hem après dels errors del passat.

Les crucials eleccions legislatives dels EUA

Als Estats Units es troben en la recta final, tan sols a tres mesos, d'unes eleccions legislatives que seran crucials per als dos llargs anys que li queden de legislatura a Donald Trump. En els *midterm* de novembre, els nord-americans renovaran per complet la Cambra de Representants i un terç del Senat, així com els governadors i els congressos estatals. És a la Cambra de Representants on hi ha esperances més fundades de començar a rebai-

jar el poder de què gaudeix avui Trump a Washington, amb un Partit Republicà rendit al trumpisme dominant les dues cambres del Congrés. Revertir la majoria en la Cambra de Representants pot ser crucial, ja que podria donar pas fins i tot a un potencial *impeachment*.

No serà, en qualsevol cas, una tasca fàcil per als demòcrates, malgrat que la tradició diu que el partit del president sol ser castigat en els *midterm*. D'entrada, el Partit Demòcrata no s'ha recuperat del cop que

va suposar la derrota de Hillary Clinton el 2016, i no acaba de dirimir el debat intern entre apostar per un gir a l'esquerra que combati Trump en el camp ideològic o intentar derrotar-lo amb el vot centrista moderat.

A més, per increïble que sembli vist des d'Europa, la base conservadora del Partit Republicà és fidel al president i arriba a les eleccions molt mobilitzada. Una prova més de la importància de la pròxima cita electoral.

L'antidot

Anthony Garner

Noms propis

Pablo Casado
President del Partit Popular
★ ★ ★ ★

El líder del PP es va valer del terrorisme per atacar el PSOE a l'instar el Govern de Pedro Sánchez a impedir la celebració d'homenajes a l'etarra *Santi Potros*, autor de l'atemptat d'Hiperco a Barcelona, que va sortir ahir de la presó després d'estar 31 anys empresonat. **► Pàg. 15**

N. Madden **R. Slavin**
Pedagogs
★ ★ ★ ★

Fundadors de Success for All, promouen l'aprenentatge col·laboratiu i l'aplicació de les evidències científiques a l'escola per millorar l'èxit escolar. **► Pàg. 22**

Fernando Mascaró
Oftalmòleg
★ ★ ★ ★

Pertany a una família de 10 generacions de metges. El seu cognom no només forma part de la història de la medicina catalana, sinó que supera el rècord registrat al Guinness: la família valenciana Barcia (7 generacions). **► Pàg. 24**

Riqui Puig
Futbolista
★ ★ ★ ★

Només va jugar el segon temps del Barça-Milan, prou per causar una bona impressió a qui el va veure al camp. Legendes del futbol italià com Gennaro Gattuso i Daniele Massaro li van dedicar elogis. **► Pàg. 32**

Madonna
Cantant
★ ★ ★ ★

La diva del pop celebra el seu 60è aniversari en tota la seva esplendor i protagonitza per a l'ocasió la portada de l'edició italiana de la revista *Vogue*, en la qual revela que va pensar a mudar-se a Barcelona abans de cantar-se per Lisboa. **► Pàg. 44**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

El màster de Casado arriba al Suprem

El màster de Pablo Casado ja és un assumpte del Tribunal Suprem (TS). Atès que Casado és aforat com a diputat, la jutge Carmen Rodríguez-Medel ha decidit traslladar al TS la causa perquè aprecia «indicis de responsabilitat penal» en el títol que Casado va obtenir a l'Institut de Dret Públic (IDP) de la Universitat Rei Joan Carles (URJC), el mateix del màster que li va costar la presidència de la Comunitat de Madrid a Cristina Cifuentes. La magistrada afirma que ha quedat «indiciàriament acreditat» que el màster s'utilitzava com a «regal o prebenda» sense cap mèrit acadèmic per a alumnes «amb una posició rellevant en l'àmbit polític, institucional o que mantenen vincles estrets d'amistat o de caràcter professional» amb Enrique Álvarez Conde, el responsable de l'IDP.

Són acusacions molt greus, que si són certes suposarien un delictes de prevaricació ad-

ministrativa i suborn impropï. Casado va aprovar el màster de Dret Autònom després de cursar només 4 de les 22 assignatures (li van convalidar les altres 18). Només va haver de fer quatre treballs d'uns 90 folis per obtenir aquest títol de postgrau, sense anar a classe ni presentar un treball de final de màster, quan ja era diputat autonòmic. Casado ha mostrat aquests treballs, però no va permetre fullejar-los, i la URJC ha declarat a la jutge que no li consta cap treball ni cap altre «rastratge documental» que provi la participació de Casado en el màster.

El líder del PP repeteix el guió que va acabar amb Cifuentes: negar-ho tot i referir-se a suposades conspiracions

La situació és tan semblant a la de Cifuentes que sorprèn que la reacció de l'actual president del PP sigui la mateixa que va acabar amb la carrera de l'expresidenta: negar-ho tot, no presentar proves dels treballs, referir-se a suposades conspiracions. La posició numantina en vista de l'acció de la justícia i la negació de l'evidència van acabar amb l'etapa de Mariano Rajoy en el Govern i en el PP. Casado es presenta a si mateix com un canvi d'estil, un model de regeneració. Però en aquest cas que l'afecta directament la seva actitud és la que sol tenir el PP de sempre en els casos de corrupció: aguantar i desqualificar l'acció de la justícia. Casado va guanyar les primàries del seu partit restant importància al cas del màster. Ara ja és a sobre de la taula del TS amb acusacions molt greus. Treure-li ferro davant dels mitjans i exhibir una suposada «tranquil·litat» no farà desaparèixer el cas. L'hi pot preguntar a Cifuentes.

Acompanyar els menors migrants

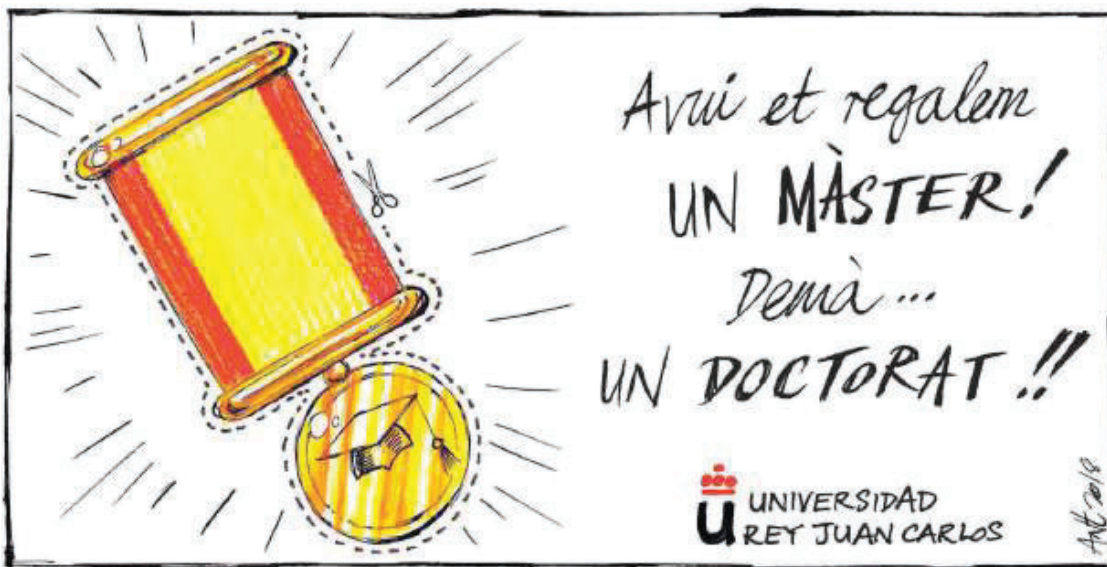
Arriben sols. Cada vegada més. El 70% venen del Marroc. Altres porten a l'esquena milers de quilòmetres recorreguts. Molts han patit el que no podem ni imaginar. El 2017 van arribar a Espanya 2.500 menors no acompanyats. El 60,4% més que el 2016. Aquest any, la xifra segueix en augment. Fins avui, sumen uns 7.000. Una arribada que xoca amb un sistema d'acollida amb masses deficiències i que recau en només algunes comunitats. Andalusia tutela més del 30% d'aquests

menors. Catalunya, el 14%. Els segueixen Euskadi, la Comunitat Valenciana i Madrid. Aconseguir un repartiment que asseguiri la protecció d'aquests menors és el més urgent. No totes les autonomies ho entenen així, com s'ha comprovat en la reunió mantinguda per la ministra de Treball, Migracions i Seguretat Social, Magdalena Valerio, i els responsables en matèria d'immigració de les comunitats autònomes. Costa comprendre que la Conferència Sectorial de Migracions no s'hagi reunit des del 2015, però també és important que

aquest només sigui el primer pas per continuar abordant el problema, molt més greu que unes partides pressupostàries. Els menors que arriben només volen treballar i tirar endavant. Ells i les famílies que abandonen. Si no reben l'ajuda necessària, els condemnem a l'exclusió social. Sense futur, sense ningú que els educi en els valors de convivència, sense tenir clars els seus drets ni els seus deures, el seu potencial només pot derivar en conflicte social. Arriben sols però, si els acompanyem, tots hi sortirem guanyant.

L'antidot

Anthony Garner

Noms propis

Ramón Laguarda
President de PepsiCo
★★★★☆

El consell d'administració de PepsiCo ha elegit per unanimitat l'executiu barceloní com a conseller delegat, un càrrec que ocuparà a partir del proper 3 d'octubre. Laguarda, amb una llarga trajectòria en la companyia, succeirà Indra K. Nooyi. **►Pàg. 20**

Caucher Birkar
Matemàtic
★★★★☆

Aquest investigador iranià ha aconseguit la medalla Fields, considerada el Nobel de les matemàtiques, amb uns altres tres genis. La seva història és digna de ser coneguda: va fugir del seu país el 2000 i va ser acollit al Regne Unit com a refugiat. **►Pàg. 25**

Albert Arias
Dtor. del Pla de Turisme de BCN
★★★★☆

No és acceptable que el responsable del pla estratègic de turisme de la ciutat envii «a la merda» els qui critiquen Colau per l'agressió d'un manter a un turista. D'algú del seu càrrec s'espera un altre tipus de defensa. **►Pàg. 26**

Enric Bruguera
Coorganitzador Biennial Miserachs
★★★★☆

La Biennial de Fotografia Xavier Miserachs –organitzada per Bruguera, Maria Planas i Lluís Català– ha trencat una norma no escrita i dedica una mostra a l'autor que va retratar com ningú l'arribada del turisme de masses a la Costa Brava. **►Pàg. 40**

Meg Ryan
Actriu
★★★★☆

L'actriu, que rep un premi honorífic a Locarno, ha posat l'accent en el masclisme en la seva professió, aquesta vegada més enllà dels abusos: «Ningú em va magrejar, però la discriminació sexual és molt més que això». **►Pàg. 44**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Un horari més racional

Aquest 28 d'octubre podríem viure l'últim canvi horari (del d'estiu al d'hivern), establert en part a Europa el 1974, en la primera crisi del petroli, i normalitzat al continent a partir d'una directiva del 1981 que s'ha anat renovant fins avui. L'últim diumenge de març del 2019 es tornaria a establir l'horari d'estiu que ja seria permanent durant tot l'any. Tot això podria passar si, per fi, la Unió Europea decideix acabar amb una decisió que es va imposar al seu dia com a mesura per contribuir a l'estalvi energètic i que, els últims anys, ha rebut crítiques a tot arreu. On més s'han fet sentir és a Alemanya i és per això que és en aquest país on més participació hi ha hagut en l'enquesta promoguda per la Comissió Europea que ha donat com a resultat que el 80% dels participants han optat per no canviar l'hora i establir com a fix l'horari d'estiu. Fruit de la

resolució del Parlament Europeu en aquest sentit, la consulta celebrada clama per l'estabilitat horària, tot i que també és cert que malgrat comptar amb una participació de cinc milions de persones es tracta només d'un 1% de la població europea, en gran majoria alemanys.

El camí encara és llarg, perquè ara s'obre un període de consultes amb agents socials i econòmics, abans de passar pel Parlament i pel Consell Europeu, i de comptar amb l'aprovació dels estats, malgrat que també és veritat que es tracta

d'un pas endavant reclamat de manera reiterada per experts i entitats contràries a un canvi el benefici energètic del qual la mateixa Comissió considera ara «marginal». Al plat oposat de la balança, les veus crítiques argüeixen l'impacte nociu sobre la salut.

Més enllà de la decisió global europea, s'ha de recordar que Espanya es troba, des del 1940, en un fus horari que no li correspon. El GMT (o UTC, Temps Universal Coordinat a partir de l'hora zero en el meridià de Greenwich) espanyol és de +1 (a l'estiu, +2), quan la lògica indica que s'hauria d'adequar a l'horari del Regne Unit o Portugal i no al de l'Europa central. Que Vigo tingui el mateix horari que Varsòvia però una hora més respecte a Porto és un despropòsit sens dubte. Per a benefici de tots, per a la conciliació familiar, per a la salut col·lectiva, la racionalització horària té ara una oportunitat d'or.

Suprimir el canvi a l'estiu i l'hivern suposa un benefici per a tothom, per a la conciliació i la salut col·lectiva

L'anul·lació del sindicat de prostitutes

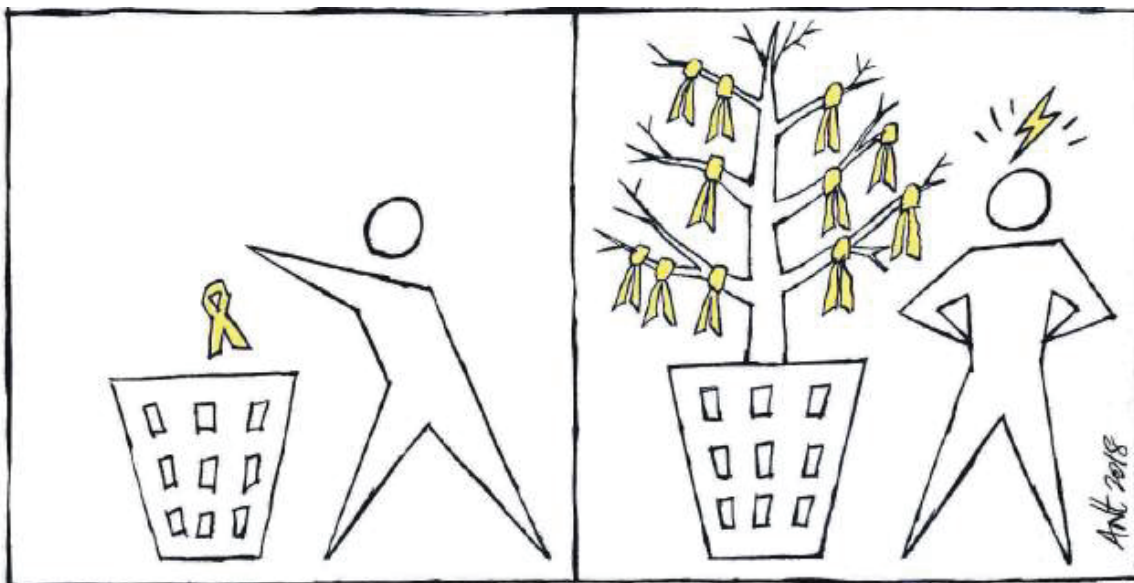
El Govern socialista ha iniciat els tràmits per anul·lar el sindicat de prostitutes que va autoritzar per error, segons ha reconegut la mateixa ministra de Treball, Magdalena Valerio. La decisió ha provocat un encès debat que ni és nou ni és de fàcil resolució, ja que uneix els interessos de les màfies amb els drets de les persones més vulnerables. Des del punt de vista de la igualtat, la prostitució no es pot considerar una feina, sinó una explotació. Una

perversió del mercat que considera dones i nenes mers objectes per sotmetre. El principal motor del negoci és un colossal entramat de traficants i proxenetes que s'alimenten de l'esclavitud. Les Nacions Unides consideren que el comerç de persones constitueix la tercera activitat il·legal més lucrativa del món, després del tràfic de drogues i d'armes. La mateixa existència de la prostitució no fa més que arrelar la desigualtat, ja que consolida la idea que el cos femení està en venda.

Però la ministra Valerio i el mateix president Pedro Sánchez han ratificat el que resulta una obvietat: no es pot autoritzar un sindicat d'una activitat il·lícita. I sobretot amb un Govern que ha proclamat el seu caràcter feminista. L'Administració ha d'explorar altres vies per protegir els drets d'aquestes dones que l'exerceixen perquè no tenen cap altra manera de guanyar-se la vida. I la primera se centra, insistim, en la persecució de les màfies que controlen aquest immens negoci.

L'antídote

Anthony Garner

Noms propis

Cyril Ramaphosa
President de Sud-àfrica
★★★★

El partit revolucionari i nacionalista negre Combatents per la Llibertat Econòmica ha denunciat davant de la justícia sud-africana un ciutadà del país, però d'origen grec, per haver gravat en un telèfon comentaris racistes des de l'estranger. **►Pàg. 13**

Juan Roig
Propietari de Mercadona
★★★★

La cadena de supermercats ha obert a Burjassot (València) el primer taulell de menjars calents, acabat de fer. Si aquesta aposta experimental funciona, s'estendrà a tots els establiments de la companyia a la Península. **►Pàg. 20**

Carles Motas
Alcalde de Sant Feliu de Guíxols
★★★★

La localitat de la Selva és un dels tres municipis –els altres dos són el Masnou i Lloret de Mar– que compta amb platges sense fum a Catalunya, una de les comunitats autònomes al capdavant de la iniciativa (la reina és Galícia). **►Pàg. 22**

Peter Bogdanovich
Cineasta
★★★★

Juntament amb Frank Marshall, el realitzador nord-americà ha supervisat la restauració i el muntatge –finançats per Netflix– del material de *The other side of the wind*, film inacabat d'Orson Wells que ha vist la llum a Venècia. **►Pàg. 34**

Gerard Piqué
Futbolista
★★★★

El central del Barça ha sigut denunciat per un delicte contra la seguretat viària al ser interceptat per la Guàrdia Urbana al passeig de Gràcia –el seu cotxe estava mal aparcat– i comprovar que conduïa sense punts al carnet. **►Pàg. 44**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La divisió independentista ve de lluny

El relat que publica avui EL PERIÓDICO sobre les hores posteriors a la declaració unilateral d'independència (DUI) del 27-O confirma la desbandada que es va produir en el Govern i la nul·la preparació que hi havia en l'Administració catalana per fer-la efectiva. Les dades, moltes de les quals n'èdits, reafirmen també que l'actual divisió al si de l'independentisme prové des del mateix dia de la DUI.

El desenvolupament dels esdeveniments ratifica que no hi va haver pacte per repartir-se presons i exili, com s'ha arribat a especular, sinó una improvisació constant i una actuació unilateral de l'expressident Carles Puigdemont, de la fugida del qual a Bèlgica no estaven informats ni molts dels membres del seu Govern ni l'executiva del seu partit, el PDECat, a la reunió de la qual se l'esperava dilluns, 30 d'octubre, quan ja era a Bèlgica. Alguns consellers que van acudir

aquell dilluns a la feina, com s'havia acordat, van conèixer al matí que Puigdemont no seria al Palau.

No es tracta només que ningú despengés la bandera espanyola del Palau de la Generalitat, sinó que en aquelles hores es forjava una fractura del Govern –entre la línia representada per Puigdemont i l'encarnada per Junqueras–, que s'havia manifestat a les cares dels dos dirigents en la concentració a les escales del Parlament.

En vista del que va passar en aquelles hores –també les primeres de l'aplicació de l'ar-

ticle 155–, no poden sorprendre les divergències entre l'independentisme en els mesos posteriors a les eleccions del 21-D i el retard en l'elecció de president, amb la prolongació de la intervenció de l'autonomia. La pugna es va resoldre al final amb la imposició per part de Puigdemont del seu candidat, Quim Torra, que des del primer moment s'ha declarat «president custodi» del seu mentor. Aquesta situació anòmala s'ha traduït en la preeminència del radicalisme i en l'aposta per les mateixes vies que ja van fracassar.

El canvi de Govern a Madrid a conseqüència de la moció de censura ha reobert un diàleg que estava bloquejat, però les expectatives són pessimistes, perquè Torra continua plantejant reivindicacions que sap que Pedro Sánchez no li pot concedir. Tot això, a més, en un ambient de creixent crispació per la guerra dels llaços grocs que els partits polítics s'haurien de preocupar per atenuar en lloc d'encoratjar.

El canvi de Govern a Madrid ha reobert un diàleg bloquejat, però les expectatives són pessimistes

El laberint legal de Trump

Un Donald Trump assetjat des de molts sectors es troba immers en un laberint legal de molt difícil sortida a causa dels nombrosos casos que examina la justícia, que van des de l'anomenada *trama russa* fins a delictes sobre l'ús il·legal de fons en la seva campanya electoral i també a causa de l'alt càrrec que ocupa. No obstant, no és fàcil que el president respongui, almenys en temps breu, per tantes irregularitats i presumptes delictes. L'única esperan-

ça està en les eleccions de meitat de mandat, el pròxim mes de novembre, si donen uns resultats que puguin alterar la composició del Congrés, fins ara controlat pel Partit Republicà, i si el Partit Demòcrata, que ha acabat el procés de primàries apostant per candidats forts, aconsegueix alçar-se amb el control. Una majoria demòcrata és ara com ara l'única possibilitat que Trump respongui per tot el mal causat a la democràcia nord-americana.

Si es confirmen les previsions, els demò-

crates no optarien per l'*impeachment*, que exigeix temps molt llargs –a menys que Trump dimitís abans, com va fer Richard Nixon, cosa poc probable. El mètode utilitzat seria el d'inundar la Casa Blanca de citacions judicials i obligar el president a respondre cas per cas. Una majoria demòcrata tindria el seu correlat en una debilitat republicana i el partit conservador podria veure arribat el moment de desfer-se de qui, malgrat que va portar els republicans a la Casa Blanca, l'ha convertit en un fangar pudent.

L'antídoto

Anthony Garner

Noms propis

Patricia Radovic
Gerent Ass. Amics Plaça Reial
★ ★ ★ ★

L'Associació d'Amics i Comerciants de la Plaça Reial forma part de les entitats que han llançat la campanya *Reialitza't* per potenciar una atractiva oferta de cultura, gastronomia, comerç i lleure, i seduir els barcelonins. **► Pàg. 34**

Alejandro Valverde
Ciclista
★ ★ ★ ★

L'esportista murcià ha derrotat de forma espectacular Peter Sagan –en un esprint en pujada a pocs metres de la meta–, tricampió del món, en la novena etapa de la Volta. Aquesta és la seva segona victòria en la ronda espanyola. **► Pàg. 55**

Núria Güell
Artista
★ ★ ★ ★

Juntament amb Eugenio Merino, Francesc Torres i Fernando Sánchez fa anys que Castillo, entre d'altres, denuncia a través de la seva obra que l'herència del dictador Franco continua vigent. La seva actitud li ha ocasionat, fins i tot, amenaces. **► Pàg. 56**

Maluma
Cantant
★ ★ ★ ★

A pocs dies de recalar a Barcelona amb la seva última gira, a l'interpret colomiana li plouen les crítiques, tant a Twitter com a la plataforma Change.org, per les seves lletres masculistes, demanant fins i tot la suspensió dels seus recitals. **► Pàg. 68**

Tess Holiday
Model
★ ★ ★ ★

La nord-americana, que fa tres anys es va convertir en la primera *top* planetària amb la talla 56, enlluerna a la portada de l'edició britànica d'octubre de la revista *Cosmopolitan*, habituada a mostrar cossos estilitzats. **► Pàg. 69**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Un estiu amb descens del turisme

El turisme a Espanya i Catalunya no ha repetit, en un primer balanç a falta del setembre, els esplendorosos números de l'estiu del 2017. L'any passat es va batre el rècord d'arribada de viatgers amb un total de 81,8 milions. Les dades més recents parlen que, al juliol, les pernoctacions van caure a Espanya el 2,76%, i a Catalunya, el 5,68%. En aquest cas és totalment vàlid el símil esportiu que l'important no és arribar, sinó mantenir-se, d'aquí la inquietud que susciten les xifres. Perquè estem parlant d'un sector clau per a la nostra economia, tant pels ingressos com per la creació d'ocupació. El sector ja preveia la caiguda per la recuperació d'altres destinacions internacionals, i Espanya ha perdut pistonada de la mateixa manera que ha aprofitat durant els últims anys la inestabilitat geopolítica al nord de l'Àfrica, en països com Tunísia, Egipte, Turquia o Grècia. Aquesta recupera-

ció va amb xifres que oscil·len del 40% en el cas d'Egipte, al 29,2% de Turquia, el 22% de Tunísia i el 14% de Grècia. De la mateixa manera, també es contempla la variable que la celebració del Mundial de Rússia va restar aflluència de turistes britànics a zones com el litoral de Tarragona. La inestabilitat política, la vaga de taxistes o la primera temporada estival després de l'atemptat del 17-A són altres motius que poden ajudar a explicar el descens del turisme a Catalunya.

El vas mig ple d'aquest estiu ens mostra, d'altra banda, una variable rellevant com

La tendència d'apostar per una oferta de qualitat ha de guanyar força davant dels paquets 'low cost' tradicionals

és l'augment de la despesa dels turistes, amb una mitjana de 1.100 euros per viatger a Espanya el mes de juny passat. I aquesta és una dada que hauria de servir per endinsar-se en un model que no només se sustenta en les bondats del clima, de les platges i del lleure nocturn. En definitiva, la idea d'apostar per un turisme de qualitat que vagi guanyant força gradualment als paquets *low cost*.

La ciutat de Barcelona, mentrestant, sembla que està en una altra lliga del turisme perquè no respon als paràmetres de la resta de Catalunya. Mentre l'ajuntament valora la recuperació de viatgers, amb l'auge d'estrangers, el sector de la restauració parla del pitjor estiu dels últims 15 anys. I és que a la capital catalana sí que ha canviat el model per l'explosió d'apartaments turístics, amb llicència o no. Una cosa que ha impulsat les compres en supermercats i ha perjudicat els restaurants.

La Rússia de Putin torna a la cruja realitat

El miratge del Mundial de futbol es va acabar després de l'últim gol marcat a l'estadi moscovita de Lujniki. La cruja realitat torna a imposar-se en una Rússia tenallada per vells i nous problemes que se li amunteguen a un Vladímir Putin que treu pit propagandístic i prepara les maniobres militars més grans portades a terme per Rússia en els últims 40 anys, en temps de l'extinta URSS. El tsar del Kremlin ha ensopegat amb l'oposició majoritària de la població (89%

segons enquestes fiables) en el seu pla de reforma de les pensions. En un país on l'expectativa de vida és molt inferior a la mitjana europea (67,5 anys per als homes), ampliar l'edat de jubilació implica que molts treballadors ni tan sols podran disfrutar de la seva pensió.

No és estrany, doncs, que la popularitat del president hagi caigut i es vegi obligat a corregir el seu primer ministre, Dmitri Medvédev, per suavitzar la reforma. A aquest problema que afecta la butxaca dels

russos i la credibilitat de Putin se n'hi suma un altre procedent de l'exterior i és l'amenaça de noves sancions econòmiques dels EUA estudiades pel Senat d'aquell país com a penalització per la interferència de Moscou en les eleccions presidencials i per la seva actuació en el conflicte d'Ucraïna i en la guerra de Síria. El sol anunci que republicans i demòcrates nord-americans preparen un nou paquet de mesures ha motivat una forta caiguda del ruble en una demostració que les sancions són efectives.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Jeremy Corbyn
Líder laborista
★ ★ ★ ★

El partit opositor britànic viu dies de tumult amb intercanvi d'acusacions d'antisemitisme. Alguns diputats abandonen la formació o amenacen de fer-ho després de veure's pressionats pels seguidors del dirigent a les xarxes socials. **► Pàg. 14**

Alfonso Gil
Regidor de Mobilitat de Bilbao
★ ★ ★ ★

El bus *antiassetjament* per a dones s'obre camí a Bilbao després de la seva implantació al juliol. El servei permet a les usuàries que viatgen soles de nit baixar en una zona més pròxima al seu domicili amb una petició al conductor. **► Pàg. 26**

Toni Bou
Pilot de trial
★ ★ ★ ★

El motorista català va sumar el seu dotzè títol mundial a l'aire lliure. El gran campió de Píera, que també porta 12 títols sota sostre, es va imposar ahir a Silsden (Regne Unit) a Adam Raga i a Mi-quel Gelabert. **► Pàg. 45**

Albert Pla
Cantautor
★ ★ ★ ★

El genial artista de Sabadell va sacsejar el festival Acústica de Figueres amb una gran gresca catalana, a partir d'un trepidant túr-mix de clàssics al qual també es va afegir com a convidat inesperat Alfred García, d'*OT*. **► Pàg. 53**

José Mujica
Expresident de l'Uruguai
★ ★ ★ ★

Símbol de l'esquerra sud-americana, s'ha convertit en protagonista de la Mostra de Venècia, on Álvaro Brechner i Emir Kusturica han presentat una pel·lícula i un documental, respectivament, centrats en la seva vida. **► Pàg. 51**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

El camí de la negociació col·lectiva

Tan important és el contingut com la forma. I en el cas de la firma del cinquè Acord Interprofessional de Catalunya (AIC) entre patronals i sindicats, tan destacables són els punts aprovats –que marcaran el nou marc de la negociació col·lectiva– com la posada en escena de la rúbrica, al saló Sant Jordi del Palau de la Generalitat, i davant de la presència del president Quim Torra i altres membres del Govern.

Si bé és cert que l'AIC recull recomanacions, i que com a tals no són d'obligat compliment, el fet que els principals agents socials de Catalunya hagin assolit un compromís en aspectes tan urgents com frenar la precarietat laboral no s'hauria de prendre com un mer brindis al sol. Menys encara quan l'acord arriba tot just dos mesos després del pacte a nivell estatal que contempla fins al 2020 una pujada salarial del 2% més una variable de l'1%, i a més en un con-

text en el qual el president del Govern, Pedro Sánchez, ha mostrat la seva disposició a modificar alguns aspectes de la reforma laboral del PP.

Un dels aspectes més rellevants de l'AIC és el referent a la subcontractació, a l'afirmar que els treballadors de les empreses multiserveis haurien de tenir les mateixes condicions laborals que les que estableix el conveni del sector. Aquesta disparitat és una de les nefastes conseqüències de la reforma del 2012, que va obrir la porta a un dràstic descens dels salaris de treballadors

L'Acord Interprofessional de Catalunya marca una línia positiva per millorar les condicions laborals

subcontractats. La lluita de les netejadores d'hotel (*kellys*) és una de les més mediàtiques, però la precarització per aquesta via s'estén a molts altres àmbits professionals. Per això, que patronal i sindicats recomanin que les persones subcontractades d'empreses multiserveis estiguin protegides pel conveni sectorial que els correspongui és un pas endavant, que podria inspirar una reforma de l'Estatut dels Treballadors en aquest sentit.

L'acord també enumera 10 punts que podrien aplicar les empreses en favor d'una igualtat de gènere més gran, recollint les reivindicacions que es van fer especialment visibles el Primer de Maig passat.

L'AIC marca, en definitiva, les línies per a la negociació col·lectiva que podria millorar les condicions dels treballadors a Catalunya. El recolzament de l'Administració i un canvi legislatiu aplanaria substancialment aquest camí.

Noms propis

Boris Johnson
Polític britànic

★ ★ ★ ★

L'exministre d'Afers Exteriors va llançar una salvatge crítica al pla del *brexít* de Theresa May, qualificant-lo de «desastre» i acusant la primera ministra de ni tan sols haver intentat negociar i anar a Brussel·les «amb la bandera blanca al seu primer tanc».

► Pàg. 15

Concepción Pascual
Directora general de Treball

★ ★ ★ ★

L'alt càrrec ministerial va dimitir després d'assumir la responsabilitat de la creació d'un sindicat de prostitutes, fet que va motivar que la ministra Valerio digués divendres passat que li havien «fet un gol per l'escaire».

► Pàg. 31

Carlos Velasco
Pres. del Comitè Tècnic d'Àrbitres

★ ★ ★ ★

El màxim responsable arbitral del futbol espanyol va manifestar la seva satisfacció per l'aplicació del videoarbitratge (VAR) en les tres primeres jornades, fet que ha contribuït a una justícia més gran en el desenvolupament de la Lliga.

► Pàg. 40

Salvador Sunyer
Director del Temporada Alta

★ ★ ★ ★

El prestigiós festival de Girona i Salt va anunciar tota la programació de l'edició que es desenvoluparà del 5 d'octubre al 10 de desembre amb una magnífica llista de grans noms del teatre europeu i català.

► Pàg. 43

Vera Martínez
Violinista

★ ★ ★ ★

Amb els seus companys del Quartet Casals, Abel Tomàs, Jonathan Brown i Arnau Tomàs, va tancar de forma excel·lent a Vilabertran una brillant Schubertiada amb *Les set últimes paraules de Crist a la creu*, de Haydn.

► Pàg. 46

Barcelona, capital de la reproducció assistida

Quan el 1984 va néixer a Barcelona el primer bebè proveta d'Espanya, pocs podien imaginar que la capital catalana s'acabaria convertint en la capital europea de la reproducció assistida i que el que aleshores va resultar un indiscutible avenç científic acabaria sent també un reclam més de la capital catalana, cosa que alguns qualifiquen de «turisme reproductiu». La realitat és que en tres de cada quatre clíniques catalanes autoritzades hi ha un servei

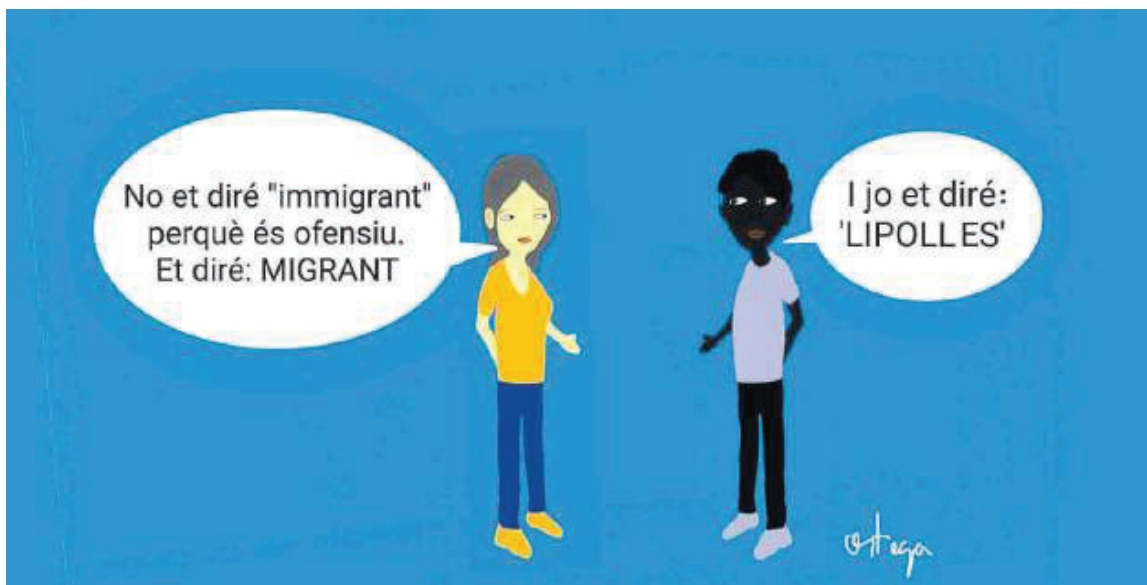
d'atenció pensat per a dones estrangeres que desitgen seguir aquí els tractaments per quedar embarassades i que en el percentatge global ja s'han convertit en el col·lectiu més nombrós (un 53%), per sobre de les nacionals.

Cal valorar en aquest sentit la gran qualitat assistencial dels serveis sanitaris a Catalunya (privats en la gran majoria en aquest cas), similar a la demanda internacional de cures oftalmològiques, però també cal tenir en compte la laxitud de la legislació espa-

nyola, que permet reproducció assistida, inseminació artificial, fecundació in vitro o congelació d'embrions, sense discriminar, com passa en altres països europeus, dones solteres o parelles lesbianes. El repte actual és no només consolidar el tractament a Catalunya, sinó expandir l'oferta al lloc d'origen, a partir d'una tecnologia i una experiència qualificades i exitoses. El que va néixer com una fita de la medicina és avui, també, una font d'ingressos per a aquests serveis mèdics.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La 'via Torra': diàleg i agitació

Una marxa pels drets civils, nacionals i socials, a l'estil de les de l'històric líder negre Martin Luther King als EUA, va ser la principal proposta del president de la Generalitat, Quim Torra, en la seva esperada conferència en la qual havia de fixar el nou full de ruta de l'independentisme. La marxa, sense concretar, hauria de consistir en «accions continuades», va dir, des d'avui mateix fins a la publicació de les sentències després del judici dels polítics catalans presos, que va fixar per a finals d'any. Torra va remarcar que només acceptarà una sentència que sigui la seva posada en llibertat.

L'única mesura de govern que va anunciar va ser la presentació en el Parlament de les 14 lleis socials suspeses pel Tribunal Constitucional, una Cambra que, recordem, està clausurada per a l'activitat legislativa almenys fins a l'octubre per la falta d'acord entre els partits independentistes

sobre la substitució dels diputats processats, i particularment de Puigdemont. En la conferència, hi va haver, això sí, molta retòrica, grans paraules sobre la llibertat, la democràcia i els drets humans, però poques novetats. La principal reivindicació continua sent la celebració d'un referèndum d'autodeterminació acordat amb el Govern de Pedro Sánchez, vinculant i reconegut internacionalment.

Malgrat les trucades al consens i al 80% dels catalans que, segons Torra, recolzen el referèndum, tot i que no siguin independentistes, el cert és que el president continua parlant únicament a una part de Catalunya. Va afirmar, per exemple, que «l'independentisme té la majoria social darrere», conforment de nou majoria parlamentària amb majoria social. Va assegurar que «és incontestable que la majoria ha exercit el dret d'autodeterminació» quan la participació en el referèndum de l'1-O, sense garanties de fiabilitat, va ser només del 43%. Per no parlar d'afirmacions tan extemporànies com massives vulneracions de drets humans o que el català és «un poble unit contra el feixisme».

El president va tornar a parlar de negociació tot i que les seves propostes no faciliten el camí de l'entesa

Tot i que va considerar, abans de rebutjar-la, la idea de Sánchez de votar un altre Estatut i va tornar a parlar de diàleg i negociació, no sembla que les propostes de Torra abonin el camí de l'entesa quan tenen com a única base un referèndum d'autodeterminació vinculant, que Sánchez ja ha reiterat que no acceptarà.

Macron acusa el desgast del poder

Es arxisabat que l'exercici del poder desgasta. Emmanuel Macron, el meteor que va arribar a l'Elisi en un moment providencial per a la democràcia francesa assetjada per l'ultradretanisme i la xenofòbia, comença el seu segon curs amb una important caiguda de popularitat (30%) i amb una minicrisi de Govern que, malgrat la rapidesa amb què va ser resolta ahir mateix amb el canvi de dos ministres, posa de manifest les dificultats de voler transformar un país

ancorat en molts aspectes en la rigidesa i, fins i tot, l'immobilisme, i fer-ho incorporant personatges de la societat civil, com és el cas dels dimitits Nicolas Hulot i Laura Flessel.

La nova política que suposa la incorporació d'aquests personatges no casa amb la política de sempre, que és la que s'ha imposat. El canvi de forma de la recaptació de l'impost sobre la renda, més en línia amb els mètodes europeus, era una de les mesures que s'havia d'aplicar el proper any, però

podria ser ajornada i, fins i tot enterrada. Tampoc sembla que a l'Assemblea Nacional pugui prosperar la revisió constitucional, que és una reforma institucional clau d'aquesta presidència. Al final, s'està imposant la vella política, però Macron no sembla ser dels que llancen la tovallola fàcilment. Tampoc els francesos. El pròxim mes de maig hi haurà eleccions al Parlament Europeu. Igual que en altres països, també a França els resultats es miraran amb lupa perquè retrataran l'humor de l'electorat.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Jimmie Akesson

Líder de Demòcrates Suecs

★★★★

Segons els experts i els sondejos demoscòpics, el partit ultradretà d'arrels neonazis –que ha explotat l'arribada de refugiats Suècia com a principal argument– podria convertir-se, en els comicis de diumenge, en la segona força del país. **►Pàg. 16**

Margarita Robles

Ministra de Defensa

★★★☆☆

Tal com va deixar entreveure recentment, el ministeri ha anunciat que ha paralitzat els tràmits per a la venda a l'Aràbia Saudita de 400 bombes de precisió làser de l'Exèrcit, que es podrien haver utilitzat per a atacs al Iemen. **►Pàg. 21**

Àngel Simón

President d'Agbar

★★★★

El consell d'administració de la companyia ha decidit que la seu social de l'empresa torni a Catalunya per la recuperació de l'«estabilitat econòmica». És la primera de les grans firmes que opta per aquesta mesura. **►Pàg. 24**

María José Sánchez

Consellera de la Junta

★★★★

La responsable de Polítiques Socials del Govern andalús proposa, amb l'excusa de l'augment del flux migratori, la repatriació dels menors marroquins no acompanyats (els *menas*) que arriben a les costes espanyoles. **►Pàg. 30**

Eduardo Mendoza

Escritor

★★★★

Enmig d'una gran expectació, el premi Cervantesha presentat la seva nova novel·la, *El rey recibe*, la primera part d'una trilogia (*Las tres leyes del movimiento*), amb aires autobiogràfics i gran acollida per part de la crítica. **►Pàg. 46**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Alemanya mou fitxa a la UE

Avuit mesos després de les eleccions al Parlament Europeu (al maig del 2019) i del seu colofó, que és el nomenament del president de la Comissió Europea (CE), comencen els moviments per prendre posicions. El primer país a fer-ho públicament ha sigut Alemanya, amb l'objectiu de col·locar un polític germànic al capdavant de la CE en substitució del luxemburguès Jean-Claude Juncker, que acaba el mandat amb la legislatura. El candidat conservador és Manfred Weber, president del grup parlamentari popular del Parlament Europeu (PPE). Alemanya disfruta avui d'un gran pes a Europa que encara vol reforçar més. Els temps en què aquest país era un gegant econòmic, però un nan polític, ja s'han acabat. Avui és la gran potència econòmica i política de la UE.

Amb la candidatura de Weber, que ha de ser confirmada en el congrés del PPE aquest

novembre, a Hèlsinki, Alemanya s'avança a qualsevol altre moviment de fitxa dins del conglomerat popular europeu en el qual hi podria haver altres candidats (el francès Michel Barnier i el finlandès Alex Stubb) i agafa avantatge davant dels altres grups de l'Eurocambra.

En clau de política interna alemanya, l'aposta pel bavarès Manfred Weber implica apaivagar la dissidència del partit germà de la CDU, la CSU, que ha sigut el gran factòtum polític de Baviera. En els últims temps, i arran de la problemàtica de la immigració,

Merkel busca amb el seu aspirant a presidir la CE reforçar el seu poder a Europa i apaivagar la dissidència de la CSU

ció, ha manifestat el seu aspecte més revoltós i la seva cara més desagradable amb el plantejament de propostes xenòfobes i de reforçament de la identitat bavaresa enfront de l'islam. La seva posició s'ha manifestat en mesures com l'obligatorietat de penjar crucifixos en tots els llocs públics d'aquest ric *land* alemany.

De tota manera, la candidatura del polític bavarès –amb un llarg recorregut a l'Eurocambra, però sense experiència de govern– envia un missatge poc encoratjador, precisament per pertànyer a aquella força bavaresa cada vegada més escorada cap al populisme. El PPE es defineix com la família política europea de centredreta, però acull forces netament de dreta, fins i tot ultrades. És el cas de Fidesz-Unió Cívica Hongaresa, el partit del primer ministre Viktor Orbán, o el Partit Democràtic Eslovè, de l'exprimer ministre Janez Jansa, que han adoptat un discurs netament ultradretà.

Noms propis

Bob Woodward
Periodista
★★★★

El veterà reporter del cas *Watergate* publica *Fear* (Por), llibre en què desentraña els secrets de l'estada de Donald Trump a la Casa Blanca i que ha aixecat molt enrenou. El president nord-americà ja s'ha rebel·lat: «Les seves cites són un frau inventat». **►Pàg. 16**

Sonia Corrochano
Directora de l'aeroport del Prat
★★★★

L'aeròdrom de Barcelona ha aconseguit aquest mes d'agost un rècord preocupant: ha sigut el segon pitjor aeroport d'Europa en retards, només superat per Londres Gatwick. Només el 57,34% dels vols van sortir a l'hora. **►Pàg. 23**

Rafa Nadal
Tennista
★★★★

El jugador de Manacor es va classificar per a les semifinals de l'Open dels EUA en una exhibició de la seva fortalesa, després de superar en un agònic duel –de gairebé cinc hores– l'austriac Dominic Thiem, número 9 del món. **►Pàg. 39**

Bombolla del lloguer i estudiants universitaris

Més enllà del preu de les matrícules universitàries, les més cares d'Espanya a causa de l'apreciació que van experimentar en època de crisi i a la política de la Generalitat d'incrementar l'esforç econòmic dels estudiants en detriment dels percentatges d'inversió pública, tots aquells que provenen de fora de l'àrea de Barcelona i que volen seguir els estudis de grau, postgrau o màster a la capital catalana han d'afrontar un problema

suplementari: la dificultat de llogar un pis on establir-se durant la seva estada a la universitat. El problema és doble: trobar una vivenda en condicions (en el marasme d'anuncis que no es reciclen adequadament) i fer front als elevats lloguers de Barcelona, amb una mitjana per habitació de 429 euros, segons les dades de les agències immobiliàries.

L'auge dels pisos turístics i el final de les rendes antigues fan encara més difícil el repte, tant pel que fa a localitzar una oferta

digna en plena bombolla del lloguer com pel fet de pagar preus desorbitats. El col·lectiu dels estudiants forans, provinents d'altres zones de Catalunya o d'Espanya, sol passar desapercebut, però el cert és que afronten circumstàncies complicades, a les quals han de donar resposta (si tenen sort) amb feines esporàdiques, amb estalvis o amb l'ajuda familiar, en una situació que restringeix notablement les possibilitats socials i educatives dels joves universitaris no barcelonins.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Javier Portús
Conservador del Museu del Prado
★★★★

El responsable del Departament de Pintura Espanyola portarà al novembre al CaixaForum una exposició dedicada a Velázquez i al Segle d'Or espanyol. Inclourà sis teles del pintor barroc mai vistes abans a Barcelona. **►Pàg. 42**

Joan Margarit
Poeta
★★★★

Als 80 anys ha fet la seva primera incursió en el gènere narratiu amb el llibre *Per tenir casa cal guanyar la guerra*, en què l'autor català explora els passatges més entranyables de la seva infantesa, adolescència i primera joventut. **►Pàg. 44**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Assumint la complexitat

El nou clima que intenta crear a Catalunya el Govern de Pedro Sánchez va donar ahir un dels seus primers fruits tangibles: els Mossos d'Esquadra s'integraran al Centre d'Intel·ligència contra el Terrorisme i el Crim Organitzat (CITCO). Una petició llargament reivindicada per la Generalitat i que es va fer urgent després dels atemptats de l'agost del 2017, quan es va evidenciar, més enllà de les polèmiques en públic i les declaracions partidistes, algunes llacunes en l'intercanvi d'informació entre policies i en el seu processament pels serveis d'intel·ligència. Aquest va ser el resultat més visible de la Junta de Seguretat que va presidir Quim Torra. Però possiblement no va ser el més important. Des del Govern es va assumir amb naturalitat que la seguretat és una competència de l'Estat, al mateix temps que el ministre de l'Interior, Fernando Grande-Marlaska, va expressar amb contundència que l'execució a Catalu-

nya de les polítiques de seguretat correspon als Mossos.

L'acceptació de la complexitat de l'estructura territorial a Espanya per les dues administracions va permetre que al final de la reunió es reforcés, amb la roda de premsa conjunta del ministre i el conseller, la lleialtat entre cossos en una matèria tan sensible com és la seguretat dels ciutadans. Tot això va permetre trobar una sortida raonable a la polèmica sobre els llaços grocs a la via pública. Ministre i conseller van interpretar el fenomen de manera diferent, però van arribar a una

La reunió de la Junta de Seguretat i la carta del Govern de Puigdemont són passos per reduir la tensió social

conclusió similar: la neutralitat no s'ha de forjar a còpia de provocacions, sinó de respecte per totes les parts. Si aquestes parts atenen aquests arguments, el tema pot passar a la categoria de tema menor.

La reunió de la Junta possiblement ha sigut un bàlsam per reduir la tensió social en els dies previs a la Diada. La crida a la mobilització social de Torra en el seu discurs va quedar matisada ahir per la carta que els membres destituïts del Govern de Puigdemont van fer pública. Una maniobra per donar imatge d'unitat en el moviment independentista que ja és un clamor que no existeix, però que intenta encoratjar a la participació en la manifestació de la Diagonal. No obstant, conté un element destacable: els que pateixen les conseqüències de la dreuera de la unilateralitat, reconeixen ara que la independència és un procés «llarg i complex». Que no es recorri a base d'arengues i manifestacions. Assumir la complexitat és un pas important.

La 'resistència interna' contra Trump

Era d'esperar, com així ha sigut, que una Casa Blanca amb el multimilionari Donald Trump com a president dels EUA oferiria moltes sorpreses i cap d'oportuna per al bon govern. No obstant, la revelació d'una resistència interna feta en un article anònim d'un alt càrrec publicat a *The New York Times* i al llibre *Fear* (Por), de Bob Woodward, de pròxima aparició, indica que el que passa darrere les parets del 1.600 de l'avinguda de Pennsylvania de

Washington resulta molt alarmant. Segons l'autor de l'article, l'arrel de tot el que passa es troba en l'amoralitat del president. Aquí no es tracta d'ideologia, de dretes o d'esquerreres, de republicans o de demòcrates. Es tracta, simplement, de falta de qualsevol principi, cosa que fa que el president prengui decisions que van contra la democràcia, el comerç i contra els mateixos EUA.

L'objectiu de la resistència interna no és fer caure Trump. És desactivar els seus im-

pulsos més nocius. Davant del dilema d'escollir entre la lleialtat al país o la lleialtat al president, aquests resistents han escollit la primera, i això, més enllà del cas pràctic, obre un debat polític interessant, un debat que li relliscarà al president. En el summum de l'estupidesa, Trump s'ha permès dir que sense ell, *The New York Times* no existiria. Una petita dada: en els seus 167 anys d'història, el diari ha vist desfilar 32 inquilins de la Casa Blanca. L'últim, un tal Donald Trump.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Horst Seehofer
Ministre de l'Interior alemany
★ ★ ★ ★

El líder de la Unió Social Cristiana (CSU) afirma que la immigració és «la mare de tots els problemes polítics» del país. El polític conservador va enviar així un inacceptable missatge per robar vots als ultradretans d'Alternativa per a Alemanya. **►Pàg. 18**

Enrique Lacalle
President del saló d'Automobile BCN
★ ★ ★ ★

La mostra va ratificar, en la seva presentació, el compromís amb la tecnologia, la història i el futur. Se celebrarà del 11 al 19 de maig al recinte firal de Montjuïc i celebrarà els cent anys de vida, des de la primera edició del 1919. **►Pàg.25**

Josep Maria Bartomeu
President del FC Barcelona
★ ★ ★ ★

La junta blaugrana va haver de fer marxa enrere en el nomenament de Teresa Basilio com a directiva perquè no complia els cinc anys d'antiguitat com a sòcia. Una rectificació que revela una distracció que no s'hauria de repetir. **►Pàg. 41**

Jesús Herrada
Ciclista del Cofidis
★ ★ ★ ★

El corredor de Conca és el nou líder de la Vuelta, després de colar-se en una fuga que li ha donat tres minuts d'avantatge sobre els favorits. És la primera vegada que l'equip degà del pilot vesteix el mallot de líder d'una gran ronda. **►Pàg. 43**

Daniel Martínez
President del Grup Focus
★ ★

L'empresa catalana va presentar la programació dels seus teatres -el Romea, el Goya, la Villarroel i el Condal- amb 49 espectacles i grans noms de l'escena catalana i estrelles com Lolita, José Sacristán i Carmelo Gómez. **►Pàg. 46**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

L'hora de la veritat per a Theresa May

El teló s'ha aixecat a Birmingham per a una representació que té Theresa May com a principal protagonista. Amb un final encara per escriure, la líder *tory* pot acabar com a heroïna o com a víctima. O com les dues coses alhora. En qualsevol cas, la conferència anual del Partit Conservador iniciada aquest diumenge marcarà el futur de la primera ministra i el d'un Govern nascut amb grans debilitats, autor de nombrosos errors, però sempre amb el *brexít* com a qüestió pràcticament única en una agenda en la qual amb prou feines hi ha espai per a l'autèntica obligació de tot govern que és el de governar.

Davant els delegats a la conferència, May té només una arma a la mà, l'anomenat *pla Chequers* sobre la sortida del Regne Unit de la UE, però és com portar lligada una pedra al coll. El pla va ser rebutjat a Salzburg per la UE; a Londres, pels partidaris acèrrims del

brexít dur, mentre que els que entenen que és una sortida relativament acceptable l'han acollit amb una gran tebiesa, com una amarga medicina els efectes de la qual no estan contrastats.

Des de la seva sortida de l'Executiu, el xerraire exministre d'Exteriors Boris Johnson, que és la principal amenaça que pesa sobre May, s'havia mantingut en un estrany silenci davant de càmeres i micròfons -no pas en articles de premsa-, però mesurant bé els temps, ahir va sortir en bloc per atacar la primera ministra des de la televisió

Afronta la conferència del seu partit armada només amb el 'pla Chequers', que és com portar una pedra lligada al coll

en un gens dissimulat intent d'acaparar no només l'atenció, sinó el lideratge conservador i, de retruc, Downing Street, però això després del 30 de març en què s'ha de fer efectiu el *brexít*, deixant que May passi la maroma dels pròxims mesos. Que un partit que en el seu historial té figures com Winston Churchill o Harold Macmillan pugui entregar-se a un irresponsable com Johnson denota el lamentable estat en què es troba aquesta formació.

Les males notícies mai van soles, la conferència conservadora s'obria amb la publicació d'un informe assegurant que l'economia britànica s'ha encongit el 2,5% des del referèndum del 2016, i el *brexít* ja està costant al Regne Unit 560 milions d'euros a la setmana. I per si no n'hi hagués prou, un considerable nombre de diputats *tories* van fer saber que, arribat el moment del vot al Parlament, el seu seria contra el pla de May. Mentrestant, el rellotge va corrent.

Noms propis

Miquel Buch
Conseller d'Interior
★★★★

El màxim responsable del dispositiu policial de dissabte nega, en contra dels testimonis i el que mostren les imatges, que hi hagués càrregues dels Mossos contra manifestants dels CDR i és ell que acusa els anticapitalistes de falsejar la realitat. **►Pàg. 5**

Elon Musk
Expresident de Tesla
★★★★

El fundador de la companyia haurà de pagar una multa de més de 17 milions i renunciar a la presidència durant tres anys després de signar un pacte per frenar la denúncia de frau per confondre els inversors amb un tuit enganyós. **►Pàg. 25**

Alejandro Valverde
Ciclista
★★★★

Als 38 anys, el veterà corredor ha complert el somni de penjar-se la medalla d'or en el campionat mundial de ciclisme, amb un esprint portentós al final del traçat més dur de les últimes dues dècades de la prova. **►Pàg. 40**

Ana Carrasco
Pilot de motos
★★★★

La jove murciana ja és la primera dona que guanya un títol mundial de la Federació Internacional de Motociclisme, al conquerir el campionat de Supersport 300, categoria en què la majoria dels pilots són homes. **►Pàg. 41**

Sergio García
Jugador de golf
★★★★

El golfista de Castelló va contribuir a la brillant reconquesta de la Ryder Cup i es va convertir en el jugador de la història que més punts ha aconseguit per a Europa en els seus enfrontaments amb els EUA, i ha superat Nick Faldo. **►Pàg. 46**

Avís de Brussel·les al Suprem sobre l'IRPH

La Comissió Europea ha intervingut en l'assumpte dels afectats per l'IRPH amb un informe en el qual deixa en evidència al Tribunal Suprem. Els efectes podrien ser de proporcions similars a l'anul·lació de les clàusules terra de les hipoteques, afirmen alguns experts, tot i que encara caldrà esperar a la resposta del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (en una qüestió prejudicial elevada per un jutjat de Barcelona). El novembre passat, el Suprem va decidir que els

contractes referenciats a l'IRPH no són abusius en si mateixos perquè aquest índex, al ser oficial, ja ofereix garanties de transparència. Ara, els serveis jurídics de la CE opinen que aquesta decisió de l'alt tribunal espanyol pot vulnerar la legislació comunitària. I el que diu la normativa europea és que la comercialització de qualsevol producte financer s'ha de fer amb transparència i informació suficients, una cosa que els afectats per aquestes hipoteques consideren que no se'ls va aplicar quan se'ls va presen-

tar l'IRPH com a alternativa a l'euríbor, quan a la llarga s'ha vist que van sortir clarament perjudicats.

El Suprem va dictar jurisprudència amb una decisió favorable als bancs. El TJUE podria capgirar la situació i decidir a favor dels consumidors. Al marge de la vergonyosa que això suposaria per a la justícia espanyola, casos com aquest no fan més que incrementar la desconfiança dels clients cap a un sistema financer que no sempre ha actuat com dicten les bones pràctiques bancàries.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Editorial

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

L'1-O i la pressió del carrer

Precedit per les imatges de violència del cap de setmana, l'aniversari de l'1 d'octubre va transcórrer amb relativa calma fins a la nit, quan hi va haver càrregues policials a la Via Laietana de Barcelona i al Parlament, on els manifestants van trencar el cordó establert pels Mossos d'Esquadra i van obligar la policia catalana a carregar amb contundència per dispersar-los. Durant la resta de la jornada, els Comitès de Defensa de la República (CDR) van protagonitzar talls de carreteres i vies fèrries. I els Mossos van detenir l'home a qui una periodista francesa va gravar agredint un manifestant de Jusapol, la plataforma policial que va convocar un homenatge a la tasca dels agents de la Guàrdia Civil i del Cos Nacional de Policia durant l'1-O.

Resulta molt difícil veure les imatges de les càrregues del Parlament, que es van produir una vegada les manifestacions havien sigut oficialment desconvocades, i no recordar les paraules de destacats membres del Govern els últims dies i el mateix 1 d'octubre. El mateix dilluns, el president de la Generalitat, Quim Torra, va portar a col·lació la seva ànima d'activista i va elogiar la tasca dels CDR: «Pressioneu, i feu bé de pressionar». El conseller d'Interior, Miquel Buch, va afirmar que dissabte no hi va haver càrregues policials. Per descomptat que n'hi va haver, però de la mateixa manera que Interior no volia anomenar «desallotjament» la retirada de l'acampada independentista de la plaça de Sant Jaume, Buch s'ha esforçat ara a negar l'evidència d'un dispositiu policial que va tenir molts problemes per evitar un enfrontament entre les dues manifestacions.

Amb el Govern tan interessat a congraciar-se amb els CDR i la CUP, la policia autonòmica es veu obligada a treballar en un context molt complicat. En la manifestació de dilluns a la tarda, agents dels Mossos van ser ruixats amb ous amb pintura i pols de colors. Molt han canviat les coses, pel que sembla, en només un any.

La cúpula independentista ha caigut de ple en l'esquizofrènia: des d'un punt de vista retòric, es manté fidel «a l'esperit de l'1-O» i

Per molt que Torra s'hi esforcí, els CDR exigeixen que plegui. El doble joc de la cúpula independentista és insostenible

La divisió i l'abisme entre JxCat i ERC és una altra de les característiques de Catalunya un any després

anima a actuar els CDR que vexen amb pintura els Mossos i que demanen la dimissió del conseller d'Interior. Perquè, més enllà de la retòrica, el Govern continua sense trepitjar cap línia vermella que pugui posar en marxa la maquinària legal de l'Estat.

Des del costat estatal, la portaveu del Govern, Isabel Celaá, va admetre que hi va haver

errors en el dispositiu de l'1-O per part de l'anterior Govern, en la línia de l'autocrítica que va reconèixer haver fet el director del Centre Nacional d'Intel·ligència (CNI). Però Celaá va afirmar que moltes de les imatges que van donar la volta al món eren falses, una forma de continuar negant l'evidència del que va ser l'1-O: no un referèndum del qual pugui extreure's cap mandat democràtic, però sí un enorme exercici d'autoorganització ciutadana que, a causa de la injustificable repressió, atorga a més de dos milions de persones i a la causa independentista un relat cohesionador internament i una eina comunicativa molt potent en l'àmbit internacional.

Malgrat això, aquest 1 d'octubre ha posat de manifest les diferències estratègiques entre les diferents famílies de l'independentisme. Per molt que Torra s'hi esforcí, els CDR exigeixen la seva dimissió. La cúpula independentista practica un doble joc insostenible, i més tenint en compte que una de les conseqüències de l'1-O va ser deixar en mans del sentir popular (al carrer, a les xarxes) el segell de puresa de l'independentisme. «El poble mana, el Govern obeeix» va ser un dels càntics que es van entonar durant la commemoració. Quim Torra, Carles Puigdemont, Junts per Catalunya intenten canalitzar aquesta onada apel·lant a l'emotivitat i a la retòrica, però la distància entre el carrer i el Govern és un dels missatges de l'1-O. L'altre, ja conegut, de l'abisme entre ERC i JxCat, s'ha vist reforçat amb la decisió d'Oriol Junqueras de presentar-se a les eleccions europees. ERC també vol disputar a Puigdemont el vessant internacional del conflicte. La divisió és una altra de les característiques de Catalunya un any després de l'1-O.

Noms propis

Mirta Graciela **Antón**
Expulsió

★★★★

Les víctimes l'anomenaven *Cuca*, de *cucaracha*. La repressora de la dictadura argentina reia mentre les torturava de manera atroz, van dir en el judici. Un llibre narra la vida de la primera argentina condemnada a cadena perpètua per crims de lesa humanitat. **► Pàg. 18**

Carmen **Rodríguez-Medel**

Jutge

★★★☆☆

La instructora del cas *màster* ha escrit un acte molt crític amb el Suprem per haver rebutjat obrir una causa contra Casado i justifica en aquesta decisió que ella hagi de decretar el sobreseïment provisional de la resta d'imputats. **► Pàg. 20**

J. M. **Aznar** M. **Rajoy**

Expresidents del Govern

★★★★

Figures destacades del PP, entre les quals hi ha Aznar i Rajoy, van plantar la cerimònia sobre el final d'ETA presidida pels caps de Govern espanyol i francès. **► Pàg. 20**

Laia **Palau**

Jugadora de bàsquet

★★★★

La selecció espanyola femenina de bàsquet, capitanejada per Palau, ha firmat una gran actuació en el Mundial de Tenerife. El bronze guanyat marca un il·lusionant camí del grup de Lucas Mondelo. **► Pàg. 42**

Paul **Schrader**

Director i guionista

★★★★

Amb *El reverendo*, pel·lícula que s'acaba d'estrenar al cine, el director ofereix la seva millor pel·lícula en 15 anys. Hi retrata un sacerdot torturat que creu descobrir el sentit de la seva vida en l'autodestrucció. **► Pàg. 47**

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

L'ultimàtum de Torra

Al president Quim Torra no li deu agradar gaire sentir que els Comitès de Defensa de la República (CDR), als quals incita a «pressionar» als carrers, li plantegen la disjuntiva: o dimissió o República. Després d'un cap de setmana i una jornada de commemoració de l'1-O marcats per la violència, Torra es va plantar al Parlament amb escàs ànim d'autocrítica (va qualificar la violència de «fets aïllats» comesos per una minoria no representativa) i en canvi molta bel·ligerència retòrica contra el Govern. Torra va desenterrar un instrument, el dels ultimàtums, que l'independentisme semblava haver enterrat: va desafiar Pedro Sánchez a acceptar un referèndum d'autodeterminació abans del novembre si no vol que l'independentisme li retiri el suport al Congrés. Una amenaça, per cert, proferida per un president de la Generalitat que no milita en cap dels partits independentistes amb representació a les

Corts espanyoles (ni a ERC ni al PDECat). En el cas de complir el seu ultimàtum, Torra trencaria el diàleg obert entre els dos governs i deixaria escapar els fruits que fins ara la negociació ha donat, per exemple en l'àmbit del finançament. Però aquests assumptes no són prioritaris per a Torra, que desdenya com a autonomisme l'acte de governar. Sense estratègia clara, profundament dividit i preocupat per la mala imatge que dona la violència que s'ha vist aquests dies, l'independentisme viu al dia, amb el novembre com a nou mes marcat en ver-

El president potser acontenta els CDR, tot i que retòrica incendiària i irresponsabilitat no és el que necessita Catalunya

mell al calendari, perquè és per llavors quan es preveu que s'acabi el procés judicial contra els líders polítics i socials. Fidel al seu estil, sense concretar però amb molts focs artificials retòrics, Torra va anunciar que una hipotètica condemna legitimaria «l'aplicació del dret d'autodeterminació». No va aclarir què significa aquesta frase, potser així acontenta els CDR, però irresponsabilitat i retòrica incendiària no és el que necessita Catalunya.

Torra va ser més clar quan va dir, amb referència al Govern central: «No vull tornar a sentir parlar de diàleg si no s'exerceix i no es concreta amb claredat». La portaveu de l'Executiu, Isabel Celaá, li va respondre amb aquesta claredat que demanava: autogovern i no independència. Llei i diàleg. Assetjat pel PP i Cs i la retòrica de Torra, el Govern de Madrid insisteix a mantenir-se en la posició més responsable: «Entre el salt al buit i el 155 perpetu hi ha la convivència».

Qualitat davant el descens del turisme

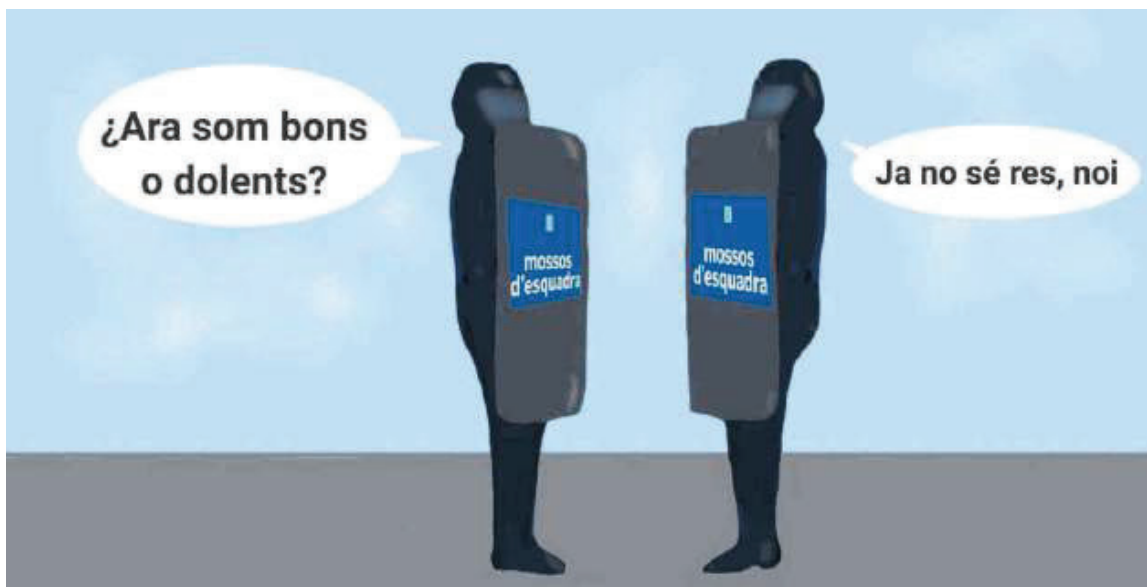
La tendència a la baixa de turistes a Espanya ha quedat confirmada. Per primera vegada des del 2010, l'estiu ha tancat sense arribar al límit de turistes. La caiguda estava prevista. De fet, els rècords dels anys anteriors s'havien aconseguit pel declivi d'altres països competidors, en especial Turquia, Tunísia i Egipte. La recuperació d'aquests mercats, contra els quals és pràcticament impossible rivalitzar en preu, explica la corba descendent

en la qual hem entrat. Els números són preocupants, ja que a ningú se li escapa que estem parlant d'un sector fonamental per a l'economia espanyola, però les xifres també mostren una altra cara de la moneda més optimista, ja que el descens en nombre de visitants ha quedat en part compensat per l'augment de despesa dels viatgers. L'aposta per un turisme de qualitat és el gran repte. Per superar el turisme *low cost* és necessari traçar una estratègia basada en l'entesa entre

el sector públic i privat, en la segmentació del turisme i en l'oferta d'atractius que vagin més enllà de les platges. Gastronomia, naturalesa i cultura són alguns dels focus als quals s'ha de prestar més atenció. Una gestió intel·ligent i sostenible del turisme no només pot evitar la seva cara més depredadora, sinó que contribueix a generar riquesa en el territori i reduir les desigualtats. Potser el descens de visitants és l'espolleta per treballar en la direcció més satisfactòria per al conjunt de la societat.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Matteo Salvini
Ministre de l'Interior d'Itàlia
★★★★☆

L'extremista vicepresident italià, martell contra els immigrants, ha festejat l'arrest domiciliari de l'alcalde de Riace, Domenico Lucano, un paladí i símbol de l'acollida de refugiats, a qui la fiscalia acusa d'afavorir la immigració irregular. **► Pàg. 14**

Jean-François Lisée
Exlíder del Partit Quebequés
★★★★☆

El fins ahir cap de files dels independentistes de la regió francòfona ha dimittit a causa de la desfeta del seu partit, amb el pitjor resultat dels últims 40 anys, en les eleccions a l'Assemblea Nacional del Quebec. **► Pàg. 16**

Joan Reñé
Pres. Diputació de Lleida
★★★★☆

El dirigent va ser arrestat ahir pels Mossos juntament amb 25 persones més, en una operació contra la presumpta trama de corrupció de CDC, acusat de cobrar comissions il·legals a canvi d'adjudicacions d'obra pública. **► Pàg. 18**

Carmen Calvo
Ministra d'Igualtat
★★★★☆

La vicepresidenta ha anunciat la tramitació per via urgent d'una proposició de llei per combatre la desigualtat laboral i la bretxa salarial que obligarà que hi hagi més dones en llocs de lideratge a les empreses. **► Pàg. 22**

Leopoldo Pomés
Fotògraf
★★★★☆

L'artista, que amb la seva obra va erotitzar l'Espanya dels anys 60 i 70, ha rebut el Nacional de Fotografia per contribuir a l'«imaginari col·lectiu» amb un nou llenguatge de la imatge en publicitat i una mirada pròpia d'aquella societat. **► Pàg. 51**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Un president a la deriva

Independentisme s'assembla avui més que mai a una nau a la deriva i el president de la Generalitat, Quim Torra, a un capità sense nord. El president elegit per Carles Puigdemont viu les seves hores més difícils a la Generalitat després que als carrers es demanés la seva dimissió si no avança de forma decidida «cap a la República» i que els partits independentistes hagin obviat –per utilitzar un terme suau– el seu plantejament estel·lar en el debat de política general: l'últimàtum a Pedro Sánchez que accedeixi abans del novembre a la celebració d'un referèndum d'autodeterminació o perdrà el suport parlamentari dels partits independentistes.

Els dos socis de Govern no han inclòs en les resolucions del debat l'últimàtum a Sánchez. A Madrid i a Barcelona, republicans i postconvergens, de manera més o menys elegant, han rebutjat l'amenaça a

Sánchez. El mateix Torra no cita l'últimàtum en una carta que ha enviat a Sánchez en què demana una reunió i li reclama que concreti «els termes del diàleg». Seria ingenu pensar que Torra buscava una reacció en aquests termes del Govern de Madrid, però si el que pretenia era satisfer els qui als carrers li exigien la via unilateral cap a la independència i trencar el diàleg amb l'Estat, tampoc li ha funcionat: en el debat, la CUP li va plantejar una oposició frontal. Seria un error centrar en Torra totes les crítiques. La situació en què es troba és

Els dos socis de Govern no han inclòs en les resolucions del debat l'últimàtum de Torra a Sánchez

conseqüència dels corrents de fons que són subjacents en l'independentisme des de l'1-0. La divergència d'estratègies, la divisió entre els partits i les associacions, el recurs freqüent a l'*agit-prop*, la decisió de no explicar a la ciutadania la realitat de la situació política, el festeig dels elements més radicals, la construcció de mites i somiejos sobre l'apel·lació de nou a la via unilateral mentre s'evita trepitjar línies vermelles per no cometre noves il·legalitats... Tot això, en el context del procés judicial que ha portat a una injusta presó preventiva els líders polítics i socials del procés, situa el president de la Generalitat, un activista i no un polític, en una situació molt incòmoda. Convé no oblidar, això sí, qui el va elegir per a aquest càrrec i que la situació de desgovern és conseqüència de l'obstinació de col·locar l'emotivitat davant de la raó i la irresponsabilitat per sobre del sentit comú.

Alerta contra la pseudociència

El problema més destacat de les anomenades pseudociències o pseudoteràpies apareix quan, avalades per determinats àmbits acadèmics o professionals, adquireixen una determinada patina mèdica que els arriba a conferir un estatus que no es correspon de cap manera amb els hipotètics (i falsos) beneficis que prometen. En aquest àmbit s'acumulen diferents «disciplines», des de la «medicina» antienvelliment a l'homeopatia, passant per la «solu-

ció mineral miraculosa» (MMS) contra l'autisme o l'acupuntura. Medicines alternatives que, en el millor dels casos, sent innòcues no tenen res a veure amb la curació per mètodes científics, provats i testats. I, en el pitjor (com passa amb el moviment antivacuna o amb tractaments «miraculosos» contra el càncer), acaben generant greus problemes sanitaris.

Entitats com l'APETP (Associació per Protegir el Malalt de Teràpies Pseudocientífiques) treballen per lluitar contra curande-

ros (però també metges col·legiats) que ofereixen remeis científics, i també contra centres universitaris que els emparen. El malmès prestigi del sistema permet que determinades fundacions o organismes promouin títols propis (sense regulació oficial) que donen empara acadèmica a la pseudociència. És important denunciar-ho i exigir a l'Administració una actitud ferma contra la fal·làcia d'uns entabanadors que no només crea paradisos irrealment, sinó que pot acabar en tragèdies concretes.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Brett Kavanaugh
Jutge

★★★★☆

El candidat de Trump al Tribunal Suprem ha sigut caçat en mentides (sobre el seu excessiu consum d'alcohol de jove) que posen encara més en qüestió la seva integritat i idoneïtat per al càrrec, en plena tempesta política per les acusacions de violació contra ell. **►Pàg. 20**

Rodrigo Rato
Exvicepresident del Govern

★★★★☆

El Suprem ha confirmat la pena de quatre anys i mig de presó imposada per l'Audiència Nacional a l'exvicepresident del Govern per l'ús indegut de les targetes *black* mentre va presidir Caja Madrid i Bankia. **►Pàg. 24**

Antonio Garamendi
President de Cepime

★★★★☆

El candidat a presidir la CEOE s'oposa a la proposta d'imposar quotes de gènere en càrrecs directius al·legant que «disminuirà la competitivitat», una actitud que reflecteix la dificultat per arribar a la plena igualtat real. **►Pàg. 27**

Joaquín Arribas
Investigador

★★★★☆

L'equip que lidera a la Vall d'Hebron Institut d'Oncologia ha desenvolupat un tractament d'immunoteràpia contra un tipus de càncer de mama que soluciona un repte clau: afecta només les cèl·lules tumorals i no les sanes. **►Pàg. 33**

Jordi Prat Coll
Director de teatre

★★★★☆

El director porta al TNC l'obra de Santiago Rusiñol *Els Jocs Florals de Canprosa* convertida en musical. L'obra és una sàtira del catalanisme que denuncia, en clau de paròdia, la instrumentalització política de la cultura. **►Pàg. 56**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Penós espectacle al Parlament

El Parlament va tornar a ser escenari d'un penós espectacle polític-jurídic que evidencia que la divisió a les files independentistes és profunda. Una divisió que ja va ser la causa que el Parlament estigués tancat des del juny fins a aquesta setmana i que dijous va bloquejar el ple en què s'havien de votar les resolucions del debat de política general. Les discrepàncies no obeeixen a qüestions de fons (i no és perquè no hi hagués temes sobre els quals debatre, començant per l'últimàtum fantasma de Quim Torra a Pedro Sánchez), sinó que entren de ple en el terreny de la desobediència i de l'estèril irredemptisme.

ERC no vol cometre més il·legalitats. Aquesta actitud va quedar diàfana des que el republicà Roger Torrent va ser elegit president del Parlament, i casa malament amb el simbolisme en la lluita «contra l'opressió de l'Estat» que encapçalen Carles Puigdemont

i el grup parlamentari de Junts per Catalunya (JxCat). Durant les llargues negociacions per la investidura, els intents de Puigdemont de desafiar l'Estat es van trobar amb el front d'aquesta decisió d'ERC, que va més enllà de protegir Torrent: forma part essencial de la seva acció política després del processament per rebel·lió dels líders polítics i socials del procés. Després d'haver salvat la investidura amb Torra, el Parlament es va trobar amb un altre repte jurídic a compte de la suspensió decretada pel jutge Pablo Llarena dels diputats encausats per rebel·lió.

L'estèril irredemptisme va tornar a bloquejar la Cambra catalana i va evidenciar la forta divisió de l'independentisme

Després d'una àrdua negociació, la solució negociada va ser pur procés: no però sí, rebutjar la suspensió decretada per Llarena com una intolerable ingerència del poder judicial al Parlament i alhora acceptar la delegació de les funcions dels diputats suggerida pel jutge per no alterar les majories a l'hemicicle. Però JxCat va interpretar a la seva manera l'acord i va obrir una altra llarga negociació que va acabar amb la Mesa del Parlament acceptant un acord sense l'aval dels lletrats (consideren que el document no designa explícitament els substituïts dels diputats suspesos), i això obre un escenari incert. Per això es va suspendre el ple.

El fantasma de la ruptura definitiva entre ERC i JxCat va sobrevolar tota la jornada. En vista dels debats estèrils, els enfrontaments i el poc respecte al Parlament i als ciutadans, posar fi a aquesta legislatura seria gairebé un acte de gràcia si no fos la conseqüència de tanta irresponsabilitat.

Noms propis

Miquel Buch

Conseller d'Interior

★ ★ ★ ★

La Conselleria d'Interior no ha convidat cap autoritat de l'Estat a l'inici de curs de l'escola dels Mossos que se celebra avui. Aquest gest no contribueix a reduir la tensió política en el cos policial, que intenta millorar la relació amb jutges i fiscals. **▶ Pàg. 4**

Heather Morris

Escriptora

★ ★ ★ ★

Els tatuatges dels números dels presoners d'Auschwitz són tristament cèlebres. El que es mantenia en secret era qui n'era el seu autor, fins que Morris va descobrir la història del jueu obligat a fer-los i ho va explicar en un llibre. **▶ Pàg. 16**

Un festival de Sitges en plena forma

Sitges celebra des d'ahir una de les seves cites més emblemàtiques i esperades de l'any: el Festival Internacional de Cine Fantàstic. Després de més de mig segle, s'ha convertit en tot un referent del gènere i disfruta d'una capacitat increïble d'atracció de públic, gràcies a l'esforç dels seus organitzadors a oferir any rere any un programa de qualitat, reforçat amb la visita d'estrelles cinematogràfiques. Fa temps que el festival de Sitges s'obre al gran públic,

oferint continguts més enllà de les pel·lícules de zombis i vísceres, com les cintes d'autor. Aquesta encertada estratègia d'evitar encasellar-se com un festival només per a incondicionals de la sèrie B li ha permès projectar-se més àmpliament, sense abandonar l'essència que el defineix com a cita del terror i de la ciència-ficció. La projecció de produccions de Netflix i d'obres d'alguns dels youtubers amb més seguidors a Espanya és el reflex de la seva capacitat d'adaptar-se als nous temps i de saber

entendre els gustos dels espectadors, també dels més joves. No és fàcil mantenir-se en el temps sense mostrar signes d'esgotament, i el Festival Internacional de Cine Fantàstic en pot presumir gràcies a haver sabut evolucionar al mateix ritme que el seu públic. L'èxit del certamen, a més de l'excel·lent qualitat de les produccions, resideix també en el gran ambient festiu que l'envolta. Els visitants que acudeixen a Sitges aquests dies disfrutaran de molt més que de bon cine.

Isaías Táboas

President de Renfe

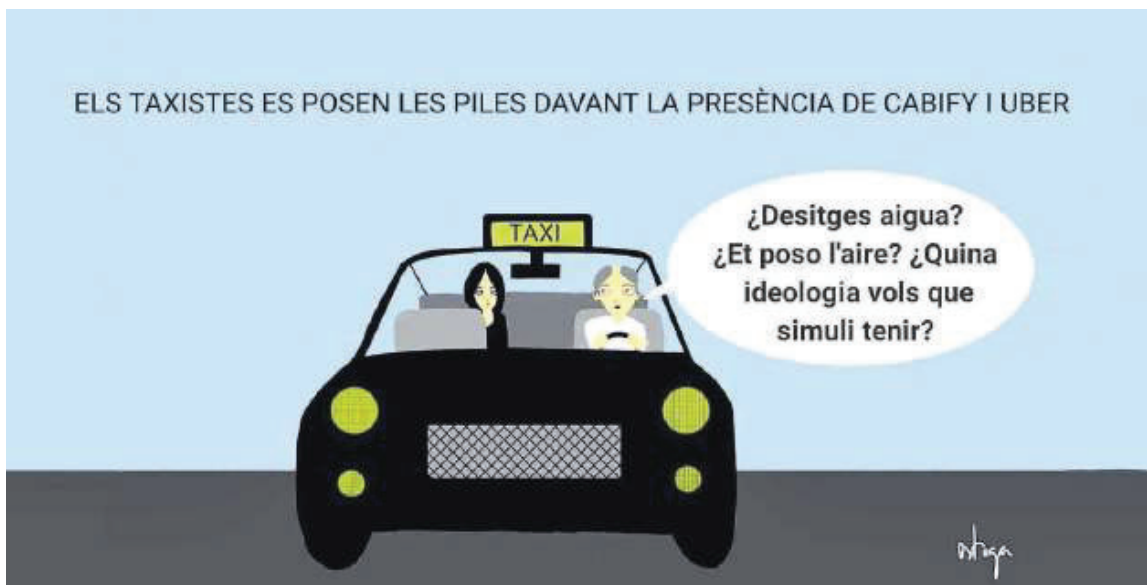
★ ★ ★ ★

Renfe es prepara per a la liberalització del mercat ferroviari el 2020. La companyia ha llançat una acceleradora de *start-ups* amb el recolzament de Wayra (Telefónica), en una aposta per la innovació davant de futurs competidors. **▶ Pàg. 26**

Matèria obscura

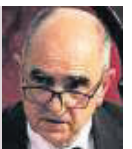
Juan Carlos Ortega

Francesc Xavier Grau

Secretari d'Universitats i Recerca

★ ★ ★ ★

Més d'un terç dels aspirants al màster obligatori per ensenyar a secundària no podran fer-lo, perquè hi ha moltes més sol·licituds que places. Una situació paradoxal, ja que hi ha falta de professors disponibles. **▶ Pàg. 29**

Valentí Oviedo

Director general del Liceu

★ ★ ★ ★

El ple d'ahir al Liceu, en la primera funció de l'*Under 35*, amb entrades a només 15 euros per als menors de 35 anys, és la millor resposta als esforços del col·lectiu barceloní per atraure públic jove a l'òpera. **▶ Pàg. 53**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Un any d'èxode d'empreses

En aquests dies de commemoració per part de l'independentisme de les dates de la crisi de la tardor passada, n'hi ha una que probablement no mereixerà un homenatge emotiu: la del canvi de seu d'empreses catalanes cap a altres llocs d'Espanya a causa de la inestabilitat econòmica a Catalunya. Primer va ser el Banc Sabadell, després CaixaBank (al costat del seu accionista de referència, Critería, i la seva propietària, la Fundació Bancària La Caixa). I així fins a 3.854 empreses, gràcies a un decret del Govern de Mariano Rajoy que facilitava el trasllat de seus socials. De les que se'n van anar, només la Societat General d'Aigües de Barcelona (SGAB), matriu del grup Agbar, ha tornat a traslladar el seu domicili social a Catalunya.

L'impacte en l'economia de la crisi política i institucional és un altre dels debats bizantins del procés. El trasllat de la seu social

és un cop en el pla de la confiança (vital en el desenvolupament econòmic), però que té efectes difícils de quantificar en l'activitat productiva. L'atur ha baixat a Catalunya, però també és veritat que s'han venut nombroses empreses familiars (incloses Freixenet i Codorníu) i que gegants com Facebook i Amazon han decidit invertir a Catalunya. En qualsevol cas, el mateix Govern català admet que la facturació conjunta de les empreses que van canviar de seu fins al juliol ascendeix a 100.000 milions d'euros, i entre els economistes de l'òrbita sobiranista que

desdenyen l'efecte de l'èxode en l'economia i els de l'altre costat que descriuen una economia devastada, els més prudents apunten que cal esperar a veure els efectes en el PIB els pròxims mesos. La inestabilitat no és mai bona companya del creixement econòmic.

El cas és que Catalunya, un any després, continua sumida en la inestabilitat. El president i el vicepresident de la Generalitat van provar de suturar les ferides dels últims dies i donar un missatge d'unitat i es van comprometre a aguantar el Govern almenys fins a la sentència de l'1-O. Resulta més evident que mai que es tracta d'una unitat de conveniència, un pacte de debilitats. Ni ERC ni JxCat volen anar a eleccions abans de la sentència, ja que en les seves previsions hi ha que si és dura amb els processos l'independentisme es pot veure afavorit a les urnes. Però que continuïn junts no significa que governin; la prioritat del Govern de Torra no ha sigut mai aquesta.

La imatge d'unitat d'ERC i JxCat és un pacte de debilitats: que continuïn junts no significa que governin

Desconstruir el rebut de la llum

El Govern va aprovar ahir un decret per reduir, simplificar i bonificar el rebut de la llum. La facturació elèctrica a Espanya és un laberint per a la comprensió dels usuaris, com va reconèixer la ministra Teresa Ribera, però el paquet de mesures presentades no s'ha pogut sostreure a aquesta confusió. El comú denominador és una declaració d'intencions polítiques: afavorir el consumidor i promoure les energies renovables. La concreció de les mesures

és menys ambiciosa. Se suprimeix l'impost del 4% anomenat de «generació elèctrica», una mesura amb impacte reduït, ja que gravava només el consum, que és menys del 50% del rebut. També s'elimina l'absurd *impost al sol* que desincentivava l'autoconsum d'energia solar. I, finalment, s'amplia el bo social a més col·lectius.

Un segon bloc de mesures posa límits al que el Govern considera abusos de les companyies subministradores: la comercialització porta a porta, la reducció dels

trams de la potència contractada i l'ampliació de la tarifació per franges horàries. Totes en la bona direcció, tot i que dependran de la capacitat que tingui el mateix Executiu de controlar-ne el compliment. El rebut de la llum ha de ser més clar i més transparent. S'ha fet un pas endavant, però queda molt per fer: una reforma elèctrica que traslladi els costos reals al rebut, sense peatges ni altres subterfugis, i que arregli per la via impositiva el seu impacte en les rendes vulnerables.

L'antidot

Anthony Garner

Noms propis

D. Mukwege N. Murad

Metge i activista

Des de països molt diferents (Congo i Iraq), tots dos tenen en comú el seu heroic compromís contra l'ús de la violència sexual en conflictes armats, tasca per la qual han rebut el Nobel de la pau. **► Pàg. 16**

José Manuel Mariscal de Gante i Mirón

Comissari

La policia ha obert un expedient al comissari per convidar el torturador franquista Antonio González Pacheco, *Billy el Niño*, a una celebració oficial a la comissaria madrilenya de Ciudad Lineal amb motiu del patró del cos. **► Pàg. 20**

Narcís Agustí

President d'Ocine

Presideix una empresa familiar que no només resisteix en un sector, el de l'exhibició cinematogràfica, dominat per grans companyies internacionals, sinó que a més creix: preveu obrir un multisales a prop de Bordeus. **► Pàg. 28**

Julián Del Amo

Extreballador d'Uralita

La seva incansable lluita perquè es reconegui que l'amiant que va manipular al seu lloc de treball li va causar l'asbestosi que pateix exemplifica el laberint judicial i administratiu amb què topen aquests malalts. Ha guanyat set judicis. **► Pàg. 30**

Gaspar Noé

Director de cine

Conegut per les seves dures i polèmiques pel·lícules (per l'extrema violència d'algunes escenes), en aquesta ocasió el director ha aconseguit elogis amb *Climax*, cinta sobre els excessos de l'alcohol i les drogues presentada a Sitges. **► Pàg. 40**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Montserrat Caballé, una artista única

Només a les més grans se les cita amb l'article, i Montserrat Caballé, morta aquest dissabte als 85 anys, serà per sempre «la» Caballé, és a dir, una soprano única i singular, amb una trajectòria de 60 anys sobre els escenaris, múltiples gravacions i infinitat d'actuacions en tots els gèneres. Entre els múltiples elogis a la seva carrera i a la seva personalitat, destaca un unànime reconeixement que va més enllà del món de l'òpera i que la converteix definitivament en un mite. Caballé, que no es considerava a ella mateixa com «una llegenda ni tampoc l'última diva», entra sense cap dubte a l'òlimp de les grans estrelles de la lírica, al costat de figures tan emblemàtiques com Maria Callas o Renata Tebaldi. En un dels resums més encertats de la seva trajectòria, Joan Matabosch, director del Teatre Real, va destacar «la sorprenent carrera» de la cantant, amb «una veu de gran extensió, una riquíssima paleta de colors del

seu timbre i una tècnica prodigiosa».

Les xifres no són capaces d'emmarcar la grandiositat de la seva figura, amb una enorme capacitat dramàtica, però ajuden a fer-nos una idea de la seva importància, no només en consideració a la puresa de la seva veu i a la seva àmplia tessitura, sinó també per l'extensió de la seva presència escènica. Des del seu debut amb *La serva padrona* el 1955 fins a la seva última actuació el 2014, al costat de la seva filla Montserrat Martí, s'estén un periple artístic que té dos moments culminants. La primera actuació al Liceu, el

1962, que és l'inici d'una fecunda activitat que unirà per sempre, en la mitologia, els noms de la Caballé i del coliseu barceloní, que la va homenatjar el 2012 pels seus 50 anys de relació i les seves més de 200 actuacions; i l'èxit que va obtenir el 1965 al Carnegie Hall de Nova York, el reconeixement definitiu per a la seva carrera internacional.

La Caballé va exercir de *prima donna* amb múltiples registres –des del *bel canto* a les peces alemanyes, passant pels *lieder*–, però mereix un punt a part la seva entronització al món pop i la seva entrada en l'imaginari col·lectiu amb el famós duo amb Freddie Mercury, el 1988, amb el tema *Barcelona*. Més de 4.000 actuacions i més de 80 papers operístics, els múltiples premis i reconeixements que va rebre, la seva dilatada discografia, tot això, és només una aproximació a la transcendència d'una «dona vital i sensible», com ha declarat Josep Carreras, «una artista única».

La soprano entra a l'òlimp de les grans estrelles de la lírica, al costat de figures com Callas o Tebaldi

Un ultra aspira a presidir el Brasil

El Brasil vota avui en un clima polític irrespirable, amb l'expresident Lula da Silva a la presó, casos de corrupció a les quatre cantonades del país, les seqüeles de la destitució de Dilma Rousseff, la presidència sota sospita de Michel Temer i una economia que ranqueja. Per si no fos prou, les enquestes atorguen la victòria en la primera volta al candidat ultradretà Jair Bolsonaro, admirador de la dictadura militar, masclista confès, homòfob i tan pagat de si mateix que no ac-

ceptarà cap resultat que no li doni el triomf. Que les seves expectatives electorals es deguin a la decepció del carrer amb els polítics convencionals o a una estratègia publicitària d'última generació, sobretot després de resultar ferit durant un acte de campanya, importa menys que els riscos que comporta la seva eventual arribada a la presidència.

Obligat el Partit dels Treballadors a buscar un succedani a la candidatura de Lula, incompatible amb la seva condemna, segons van establir els tribunals, les opcions

de Fernando Haddad remetent a la segona volta, quan s'espera que es decantaran per ell la majoria de votants dels candidats que quedaran fora de combat després de la jornada d'avui. Però això no és més que una previsió raonable, perquè Bolsonaro ha demostrat tenir una insòlita capacitat de mobilització en amplíssimes capes de l'electorat urbà, una empenta que molt pocs van preveure i que en els prolegòmens de la campanya va arribar a considerar-se un fenomen passatger de populisme terrible.

L'antidot

Anthony Garner

Noms propis

Josep Lluís **Salvadó**

Exsecretari d'Hisenda

★ ★ ★ ★

El Govern de Puigdemont va estudiar la possibilitat que una Catalunya independent es convertís en paradís fiscal si sortia de la UE, segons documents confiscats a Salvadó el 20 de setembre del 2017, i que figuren en un informe de la Guàrdia Civil. **► Pàg. 23**

Maria Jesús **Montero**

Ministra d'Hisenda

★ ★ ★ ★

La titular d'Hisenda basteix punts amb el Govern i reitera en una entrevista la seva voluntat que es compleixi la disposició addicional tercera de l'Estatut, que garanteix un nivell d'inversió mínima a Catalunya. **► Pàg. 28**

Eva **Del Toro**

Terapeuta ocupacional

★ ★ ★ ★

És una de les professionals que du a terme a través de les residències d'ancians amb llars d'infants una experiència molt enriquidora: la convivència entre persones grans i nens, que aporta beneficis a totes les parts. **► Pàg. 34**

Paco **Alcácer**

Futbolista del Dortmund

★ ★ ★ ★

El davanter del Borussia Dortmund va ser decisiu en la victòria del seu equip contra l'Augsburg (4-3) marcant tres gols en la mitja hora final del partit. L'exblaugrana ja suma set gols en quatre partits. **► Pàg. 54**

Salvador **Sunyer**

Director del Temporada Alta

★ ★ ★ ★

Girona torna a acollir des d'ahir el festival Temporada Alta, una ocasió perfecta per descobrir no només espectacles teatrals internacionals de primera línia, sinó també noves propostes d'artistes catalans. **► Pàg. 58**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La rebel·lió continua present

La Fiscalia General de l'Estat no ha volgut esgotar els terminis i aquest mateix divendres presentarà els seus escrits de qualificació en les causes obertes contra els líders del procés en el Tribunal Suprem i contra el responsable dels Mossos d'Esquadra, Josep Lluís Trapero, a l'Audiència Nacional. En els dos sumaris afirma que hi ha un delictes de rebel·lió a més dels de desobediència i malversació de fons públics. Per molt soroll polític que s'hagi fet, era bastant improbable que els fiscals fessin una altra cosa. Els que porten directament el cas han apostat des del primer moment per aquesta tipificació, per a la qual cosa van comptar amb el suport de la Fiscalia General, i no hi ha hagut novetats substancials en la investigació per canviar el criteri. Si això s'arriba a produir, serà en tot cas després del judici oral en funció de com es desenvolupi la presentació de les proves. La

fiscalia és un òrgan jeràrquic, però dotat d'autonomia. En tot cas, el fet que no qualifiqui el delictes de rebel·lió com «agreujat» obre la porta al fet que la petició final de penes sigui menys severa.

Els dubtes sobre l'existència de delictes de rebel·lió en el que va passar a Catalunya fa un any estan més que fonamentats. El ponent de l'article del Codi Penal on es tipifica, Diego López Garrido, ho ha dit amb rotunditat i en la mateixa línia s'han expressat nombrosos catedràtics en la matèria. Però també és igualment cert que els

Més enllà de l'escrit de la fiscalia, caldrà esperar el de l'Advocacia de l'Estat per veure la posició del Govern

qui s'han implicat en la investigació tenen pocs dubtes, fruit potser d'un impuls polític en l'inici de la causa que va estar més guiat per l'escarment que per l'anhel de justícia. Si ara ha canviat aquest impuls, l'escrit de qualificació no era el lloc on plasmar-lo.

Si els partits independentistes catalans volen veure un gest cap als presos en relació amb la votació dels Pressupostos, han de posar la mirada en l'escrit de qualificació que presenti en aquesta causa l'Advocacia de l'Estat. Si, finalment, només manté l'acusació de malversació –com va fer en altres casos com *Gürtel* o *Nóos*– quedarà pal·lària quina és la posició del Govern en aquest tema. I condicionarà el que passi al final del judici oral perquè els fiscals hauran de decidir si queden arraconats amb els criteris dels altres de Vox. El tema és prou enrevessat perquè ningú es posi nerviós abans de temps.

Els sindicats, enfrontats a la Generalitat

Un dels efectes de la crisi i de la política restrictiva del Govern d'Artur Mas van ser les retallades patides pels funcionaris de la Generalitat pel que fa a les pagues extraordinàries dels exercicis del 2012, 2013 i 2014. Després de moltes negociacions i d'haver quedat apartat pel Parlament l'últim tram del 2012, finalment es va abonar el 20% que quedava pendent durant la vigència de l'article 155. Fa més d'un any, els sindicats i la Generalitat van

arribar a l'acord de recuperar durant el 2018 un mínim del 10% de la paga extra del 2013, al mateix temps que s'iniciava el calendari del retorn de la totalitat del que es devia.

Però a la Mesa General de la Funció Pública el conseller Jordi Puigneró ha anunciat que no només no hi haurà cap pagament el 2018, sinó que la fragmentació de la devolució s'allargarà fins al 2026. Una autèntica gerra d'aigua freda a les demandes laborals, amb una mesura que s'escuda

en la infradotació de la Generalitat, en els límits de la llei d'estabilitat pressupostària i en la falta de pressupost autonòmic. Els sindicats, amb raó, s'han sentit «indignats i maltractats», en desigualtat de condicions amb la resta de servidors públics espanyols. Més enllà de les excuses habituals, la Generalitat –més preocupada pel procés que per establir polítiques socials– hauria de reconsiderar una decisió injusta que pot provocar importants protestes en un futur immediat.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Sebastian Kurz
Canceller austríac

El Govern ultraconservador de Viena segueix els passos de Donald Trump i de Viktor Orbán, primer ministre d'Hongria, i assegura que no ratificarà l'acord segellat per l'ONU, el juliol passat després de dos anys de negociacions, per millorar la migració. **►Pàg. 10**

José Ignacio Echániz
Diputat del PP per Madrid

El dirigent conservador va verbalitzar l'oposició del seu partit a la lectura d'una declaració al Congrés contra el neofeixisme per no condemnar «Stalin i Lenin». «El PP no subscriurà un text neocomunista», va dir. **►Pàg. 17**

Adela Muñoz Páez
Catedràtica de Química

La docent de la Universitat de Sevilla i escriptora va plantejar al fòrum Primera Plan@ d'aquest diari com fa anys que la bretxa de gènere en ciència no millora i va apuntar que els mitjans poden ajudar a revertir aquesta situació. **►Pàg. 30**

Martín Sivak
Periodista

L'autor argentí publica *El salto de papá*, una memòria familiar sobre una dinastia de banquers comunists a qui la premsa del seu país va anomenar els Kennedy rojos, pel seu poder econòmic i perquè la tragèdia els va perseguir. **►Pàg. 52**

Isabeli Fontana
Model

La top brasilera va ser una de les cinc dones guardonades en la tercera edició dels premis de la revista *Woman*, del Grup Zeta, per la seva tasca solidària en favor de l'erradicació de la malaltia de la pòlio. **►Pàg. 60**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Cospedal no té més sortida que dimitir

Quan algú no té coberta l'esquena, és millor callar. El Partit Popular es va llançar a demanar la dimissió de la ministra de Justícia, Dolores Delgado, i la va reprovar al Congrés i al Senat per unes converses, molt desafortunades, amb el comissari Villarejo quan ella no ostentava cap càrrec. Però ara, el PP es veu atrapat per la difusió de gravacions de les relacions amb el policia, fa nou anys, de Dolores de Cospedal quan ja era secretària general del partit. Les converses, a la seu del PP, són molt més comprometedores que les frases tavernàries de Delgado perquè se'n desprèn un suposat intent d'entorpir l'acció de la justícia en casos de corrupció, com la Gürtel, i es coneixen després de la revelació que el marit de Cospedal també es va reunir amb el comissari per obtenir informació privilegiada sobre els mateixos assumptes.

El PP s'escuda que, «ara per ara», no

s'aprecien delictes en les gravacions. De tota manera, l'actuació de Cospedal viola l'actual codi ètic del PP, que prohibeix utilitzar el partit per obtenir favors, exercir influències sobre funcionaris públics o tenir conductes, que fins i tot sent legals, danyin l'honorabilitat de la formació. El president del PP, Pablo Casado, després de quatre dies fugint dels mitjans, en contrast amb la hiperactivitat mediàtica que practica, va recolzar ahir tímidament Cospedal amb l'argument que no ha mentit, el mateix que afirma ella, que ha reconegut que havia

O l'exsecretària general deixa el seu escó i renuncia a liderar el PP en les europees o Casado ha d'obligar-la a fer-ho

parlat en moltes ocasions amb Villarejo, en un intent de comparar el seu cas amb el de Delgado i com si això l'exculpés del contingut de les converses.

Però l'exsecretària general no pot sentir-se enganyada ni Casado, que va aprofitar per culpar el PSOE de l'«entramat pseudo-policial», consentint aquest nou episodi de corrupció del passat que es registra contra ell. O Cospedal dimiteix del seu escó i renuncia a liderar la llista del PP en les europees o Casado ha d'obligar-la a fer-ho. Aquesta actuació contundent topa amb el fet que Casado li deu el lloc a Cospedal, que li va donar el suport decisiu per derrotar Soraya Sáenz de Santamaría al congrés del partit. Però si el president del PP no actua es veurà arrossegat per la tempesta. Sectors del partit estan a favor d'apartar Cospedal, tot i que esperen que dimiteixi per estalviar-li a Casado una decisió dolorosa per a ell, però inajornable.

Noms propis

Kim Jong-un
President de Corea del Nord
★★★★☆

Un informe de Human Rights Watch descriu els assetjaments i violacions impunes patits per les dones nord-coreanes, per qualsevol home amb poder, després d'entrevistar durant dos anys una cinquantena de dones fugides del país des del 2011. **► Pàg. 12**

Grégoire Courtine
Neurocientífic
★★★★☆

L'especialista de l'Institut Federal de Tecnologia de Suïssa a Lausana ha dirigit la investigació que ha permès a tres persones amb lesions a la medul·la recuperar el control de les cames amb estimulació elèctrica. **► Pàg. 25**

Simone Biles
Gimnasta
★★★★☆

L'estrella nord-americana és la primera gimnasta de la història que guanya quatre medalles d'or en el concurs general d'un Mundial. A Doha (Qatar) es va sobreposar al càlcul renal que va patir en vigílies de la competició. **► Pàg. 38**

Bogeria manga a Barcelona

El Saló del Manga celebra la seva 24a edició seguint la línia d'èxit de les cites anteriors. Quatre dies amb més estands i activitats que mai. L'objectiu és igualar o superar el rècord dels 147.000 assistents de l'any passat. Tot un repte si es té en compte que aquesta edició durarà un dia menys. Però, jutjant pel ple absolut i les entrades anticipades esgotades, les expectatives es compliran de sobres. En xifres, el Saló del Manga ja és el tercer obert al públic amb

més visitants. Després del Saló de l'Automòbil i el Primavera Sound. I supera a cites professionals com el Mobile World Congress. Una trobada multitudinària que congrega un públic variat, des de famílies fins a joves ansiosos per disfrutar de les múltiples propostes.

Sota el concepte de *Japan Experience*, el Saló és un aparador de la cultura japonesa tradicional i moderna. També un impuls a la puixant indústria editorial del sector (el 2017 va ser l'any amb més nove-

tats manga a Espanya de tota la història) i un trampolí per descobrir altres facetes de la cultura japonesa, des de la gastronomia fins a les arts marcials o la calligrafia. Una febre nipona que s'estén per la ciutat i converteix els restaurants de ramen en llocs de peregrinació o anima les llibreries amb novetats literàries japoneses. El Saló del Manga és un exemple reeixit de fusió entre activitat social, cultural i de lleure capaç d'atraure tots els públics, especialment, els més joves.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Anna Casarrama
Jugadora d'hoquei patins
★★★★☆

La davantera del Manlleu va marcar el 4-2 definitiu en la represa dels 105 segons per jugar del partit contra l'amfitrió Portugal, que es va suspendre pels danys ocasionats al pavelló per l'huracà *Leslie* el 13 d'octubre. **► Pàg. 39**

Dani Nel-lo
Músic
★★★★☆

El saxofonista, líder de Los Mambo Jambo, celebra el 10è aniversari de la formació amb un nou disc, que es presenta avui a Girona, i un creixement espectacular: el quartet passa a ser una formació de 16 membres. **► Pàg. 43**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Un abús del Codi Penal

No per esperada ha causat menys commoció a Catalunya la contundència de l'escrit d'acusació de la fiscalia en les causes especials contra el procés obertes al Tribunal Suprem i a l'Audiència Nacional. El relat dels fets per part de les acusacions i la consegüent qualificació dels delictes no ha variat substancialment des del final de la instrucció. Els que van aixecar expectatives en sentit contrari ho van fer des de l'esfera política i sense base jurídica.

La suma de 177 anys de presó per als processats que sol·licita el ministeri públic parteix de la premissa que tant Oriol Junqueras (25 anys) com diversos exconsellers, els líders de l'ANC i Òmnium Cultural i l'exmajor dels Mossos Josep Lluís Trapero van incórrer en un delictes de rebel·lió. En absència d'actes violents de substància en què sostenir aquest càrrec, l'escrit argumenta que les crides dels líders independentistes a la mo-

bilització amb vista a l'1-O comportaven «en un alt grau de probabilitat l'ús d'actituds de violència i enfrontament». Des d'aquestes pàgines, com hem manifestat en altres ocasions, no podem compartir un relat dels fets que defineix com a violents els líders independentistes ni els seus seguidors, perquè, senzillament, no es correspon amb la realitat... Potser van obrar amb menyspreu a la llei i amb pràctiques dubtosament democràtiques, però violentar el marc legal no és sinònim de violència. Peticions tan severes, si es transformen en condemnes, constituïren-

Els líders independentistes potser van obrar amb menyspreu a la llei, però violentar el marc legal no és sinònim de violència

en un abús del Codi Penal i només servien per perjudicar la convivència a Catalunya, ja tocada pel procés.

En el seu moment va ser un error polític portar l'assumpte català al terreny únicament judicial, cosa que ara dificulta que es pugui resoldre. Però a ningú se li escapa que un conflicte de naturalesa essencialment política només des de la política es pot encarrilar. L'escrit de l'Advocacia de l'Estat, que no aprecia delictes de rebel·lió i identifica els fets com a sedició i malversació, és un primer (i lleu) pas en la bona direcció.

Curiosament, el debat polític no s'ha centrat en les acusacions, sinó en la figura del president Pedro Sánchez. PP i Ciutadans el van acusar de doblegar-se a l'independentisme, mentre el president Quim Torra el va culpar de ser «còmplice» de la repressió. Els uns i els altres menyspreen l'Estat de dret que diuen defensar.

La reforma de la Rambla

La renovació de la Rambla de Barcelona, presentada aquest divendres per l'ajuntament, va més enllà d'una reestructuració urbanística i incideix en un dels punts clau que figuraven en la proposta del col·lectiu Km-ZERO, que fa poc més d'un any va guanyar el concurs per revitalitzar un dels espais més emblemàtics de la ciutat. El projecte, liderat per l'arquitecta i exregidora de Ciutat Vella Itziar González, representa una renovació a fons de la Rambla, una rein-

venció que ha d'ajudar a transformar l'entorn, per obrir-lo al mar i convertir-lo en una zona de vitalitat ciutadana, tenint en compte la seva dimensió social i cultural.

A ningú se li escapa que la Rambla ha patit un deteriorament gradual que l'ha allunyat de la ciutadania, una tendència que la mateixa González ja va voler revertir des del 2007 fins a la seva dimissió, el 2010. Ara, s'emprèn la reforma que s'haurà d'iniciar, per trams, d'aquí un any i amb una inversió de 35,6 milions d'euros. Sense arribar a la completa con-

versió en zona de vianants, s'ampliaran els espais per a vianants i es restringirà el trànsit (excepte per al bus i la càrrega i descàrrega) amb un sol carril de circulació. Més enllà dels detalls i de les crítiques que pugui despertar com ja va passar amb l'avui elogiada avinguda del Portal de l'Àngel, el que es proposa és una nova filosofia, una manera diferent d'entendre el passeig per excel·lència de Barcelona. És segur que serà un tema estrella a les municipals. Tot i així, hauria d'estar per sobre de debats partidistes.

L'antídoto

Anthony Garner

Noms propis

Rusdi Kirana
President de Lion Air
★★★★

Els pilots de l'avió indonesi sinistrat aquest dilluns, amb 189 víctimes, van sol·licitar tornar a l'aeroport en un vol anterior. L'última revelació apunta les certeses sobre el mal estat de la nau i planteja per què va rebre la llum verda per tornar a volar. **► Pàg. 15**

Vladimir Putin
President de Rússia
★★★☆☆

El veto rus, amb el de la Xina i Noruega, va ser suficient per tombar la creació de tres noves àrees marines protegides a l'Àrtic, el mar de Weddel i la península Antàrtica Occidental, que hauria sigut el més gran del planeta **► Pàg. 25**

Robin Wright
Actriu
★★★☆☆

La intèrpret es queda sola en l'última temporada de *House of Cards* com la presidenta Claire Underwood. Ja anava trepitant terreny a Kevin Spacey abans que fos acomiadat per les denúncies de depredador sexual. **► Pàg. 61**

Gianni Infantino
President de la FIFA
★★★☆☆

Football Leaks revela que el 2014 el llavors secretari general de la UEFA i el seu president, Michel Platini, van ajudar el PSG i el Manchester City a eludir les sancions per violar el fair play financer. **► Pàg. 9 de 'Més Esport'**

Ginette Bedard
Atleta veterana
★★★★☆

Aquesta dona francesa de 85 anys afronta diumenge l'exigent recorregut de la marató de Nova York per 16a vegada. Viu a prop de l'aeroport John F. Kennedy i corre cada dia durant tres hores a la platja. **► Pàg. 11 de 'Més Esport'**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Expectació davant les eleccions als EUA

En poques ocasions unes eleccions nord-americanes de meitat de mandat han despertat l'expectació i l'activisme polític com les que es desenvoluparan dimarts. Amb un Congrés ara sota el control del Partit Republicà, els comicis han de renovar 35 dels 100 escons del Senat i els 435 de la Cambra de Representants, a més d'elegir diversos governadors. El nom de Donald Trump no apareix a cap papereta, però del resultat depèn el futur, en un sentit o un altre, de l'actual president. Una victòria del Partit Demòcrata a la Cambra seria un obstacle insalvable a tots els seus projectes legislatius, que acaben sempre per beneficiar els més rics i perjudicar els més pobres utilitzant per a això el populisme de la pitjor espècie (si és que n'hi ha algun de la millor). Però si això és important per a Trump, ho és més encara la possibilitat que l'esmentada victòria obri la porta a diverses investiga-

cions sobre un president que barreja els negocis privats amb els assumptes públics, que ha mentit sobre l'origen de la seva fortuna i que ha posat als EUA en una complicada situació davant una Rússia adversària, entre moltes altres indignitats en algú que ocupa el màxim poder nord-americà. El Congrés faria el seu paper de contrapes al poder presidencial, que és el que pretenien els redactors de la Constitució d'aquell país. Això explica que Trump plantegi aquestes eleccions com un plebiscit sobre la seva persona i la seva obra, que s'hagi arremangat

en aquesta campanya com si de la seva elecció a la Casa Blanca es tractés i que ho hagi fet recurrent de manera malintencionada a un argument que ja li havia donat excel·lents resultats en el passat (també a altres mandataris), com és el de la immigració per mobilitzar les seves bases. Normalment, en les eleccions de meitat de mandat la participació és molt inferior a les presidencials, i les urnes acostumen a castigar el partit de l'ocupant de la Casa Blanca. Així ha sigut des de 1882, amb dues raríssimes excepcions. En aquesta ocasió, la mobilització de republicans i demòcrates és molt gran comparada amb el passat i entre aquests últims destaca el paper sobretot dels joves, tradicionalment reticents quan es tracta d'acudir a les urnes, activats ara en defensa de les qüestions que afecten i preocupen tants i tants ciutadans nord-americans com la sanitat.

Del resultat dels comicis de dimarts en depèn el futur, en un sentit o un altre, de Trump

Noms propis

Michiyo Nishigaki
Defensora de víctimes del 'karoshi'
★★★★

Les morts per excés de treball són un fenomen tan habitual al Japó que tenen nom: *karoshi*. El fill de Nishigaki va ser un d'ells i ara ella lluita perquè d'altres no ho pateixin. El Govern nipó també ha pres mesures per frenar aquest drama. **► Pàg. 13**

Xavier Bachs
President de Cinebaix
★★★★

L'associació que presideix a Sant Feliu de Llobregat és una de les voluntàries iniciatives veïnals que ha permès mantenir vives les sales de cine a diverses localitats catalanes al marge de les grans companyies. **► Pàg. 30**

Patrick Nogueira
Condemnat per assassinat
★★★★

El jurat declara culpable l'assassí de Pioz i afirma que sabia què feia quan va matar brutalment els seus oncles i dos cosins, descartant que pateixi un mal neuronal que li impedeix controlar-se, com va al·legar la seva advocada. **► Pàg. 38**

Accelerar el trasllat de les restes de Franco

Diversos tècnics consultats per aquest diari que assessoren el Govern de Pedro Sánchez en el trasllat de les restes de Francisco Franco fora del Valle de los Caídos calculen que aquest episodi, que ha adquirit caràcters de serial, no podrà acabar abans de final d'any, a causa de la multitud de passos administratius (al·legacions, recursos, etcètera) que cal complir per no fer un pas en fals. Si és així, hauran transcorregut més de quatre mesos des que

l'Executiu iniciés els tràmits a finals de l'agost passat. Encara que el Govern hagi pogut cometre algun error en aquest assumpte, els responsables de tan llarga tramitació són els familiars del dictador, que no han deixat de posar dificultats per impedir-ne l'exhumació. Tot i que tinguin dret a esgotar tots els recursos legals, la seva actitud no deixa de ser d'una arrogància injustificable. L'Executiu ha d'intentar acabar com més aviat millor amb aquest assumpte i

aprovar al més aviat possible la modificació de la llei de memòria històrica que ha d'impedir que Franco sigui enterrat en un lloc públic i cèntric com la catedral de l'Almudena, l'emplaçament que exigeix la família del dictador. El Govern no pot ni ha de permetre que les restes de Franco passin del Valle de los Caídos a la catedral de Madrid per convertir aquest temple en un lloc d'enaltiment del dictador pels nostàlgics del seu abominable règim.

L'antidot

Anthony Garner

Sam Sumyk
Entrenador de tennis
★★★★

L'entrenador de Muguruza va deixar penjada la tennista en ple partit amb un «Fote't!» després d'una discussió. Va ser el colofó d'una setmana negra per a la número 1 del tennis espanyol, que ha tingut diverses sortides de to. **► Pàg. 48**

Taylor Swift
Cantant
★★★★

La reina del pop country ha trencat el seu silenci polític i, en vista de les eleccions de dimarts, s'ha posicionat a favor de dos candidats demòcrates a Tennessee, fins i tot sabent que part de la seva audiència és conservadora. **► Pàg. 62**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Precarietat estable

El baròmetre del GESOP de l'octubre indica que el PSOE de Pedro Sánchez consolida el seu avantatge i la dreta es fragmenta amb l'entrada de Vox a l'arena parlamentària, però cap bloc podria formar majories absolutes clares. No hi ha en aquest moment grans incentius per a un avenç electoral, almenys fins que la imminent convocatòria a Andalusia no reveli un canvi substancial de tendència que les enquestes ara per ara no detecten. PSOE i PP, per aquest ordre, serien els primers partits del Congrés, però no podrien formar majories amb els partits que tenen més proxims ideològicament sinó, en tot cas, trencant aquests blocs o amb un acord entre si.

Entre els partits sorgits en els últims anys, les expectatives somriuen ara a Ciutadans, que, amb les seves successives contorsions, continua acaparant el creixement més gran respecte a la convocatòria del

2016. A Podem no li proven gaire els seus exercicis de responsabilitat, tot i que aquest és precisament un motiu per continuar exercint-la. Les mesures estrella dels Pressupostos reben un recolzament aclaparador, fins i tot entre els votants dels partits actualment en l'oposició. No hi ha, doncs, novetats destacades, tot i que el desig d'acudir a les urnes creix i el Govern n'hauria de prendre nota, així com de la possibilitat que en una hipotètica nova legislatura la coalició més estable imaginable ara per ara seria precisament entre el PSOE i Ciutadans.

EI PSOE consolida el seu avantatge i la dreta es fragmenta, però cap bloc podria formar majories absolutes clares

En aquest context, la radiografia demoscòpica del moment presenta dues tendències que s'han d'observar amb deteniment. La primera és la creixent distància entre les opinions públiques del conjunt d'Espanya i de Catalunya en matèries tan sensibles com el tracte als presos preventius del procés o la posició de la fiscalia en el procediment judicial. És un símptoma tan o més significatiu que el recolzament que rebí la independència o la hipotètica celebració d'un referèndum. Aquesta dissonància complica molt la política de qualsevol Govern a Espanya, sigui del signe que sigui, i l'actuació a Catalunya dels grans partits a la Cambra baixa. Mereixeria una reflexió igual que la mereixeria la irrupció de Vox al Congrés dels Diputats, que hauria de tenir l'efecte contrari del que està tenint: moderar el centredreta en comptes d'entrar en una llicitació que, com ja s'ha vist en altres països europeus, és vana.

Reestrenes veïnals

Preu, una oferta diferenciada i, sobretot, la il·lusió de ressuscitar l'ànima dels antics cines. No competeixen amb les cadenes multisales, no temen els canals de pagament com Netflix o HBO. Captiven amb la proximitat i són acollits amb un sentiment molt semblant a l'afecte. Dels 136 cines oberts a Catalunya, 47 formen part de cadenes multinacionals, uns 40 són finançats per les arques públiques i els restants exploren fórmules per perviure.

El voluntariat de Cinebaix a Sant Feliu de Llobregat i del Kursaal de Penelles (Lleida), el cooperativisme del Zumzeig o el dinamisme a les xarxes de La Calàndria al Masnou són alguns dels exemples d'aquesta voluntat veïnal entossudada a mantenir o ressuscitar aquests cines únics, irrepetibles, amb personalitat pròpia, perquè formen part de la memòria del lloc. Tota una excepció a la trista dinàmica del mercat, que, en els últims anys, ha portat al tancament de sales emblemàtiques.

Grans dosis de passió pel cine i compromís amb la vida social marquen els promotors dels nous/velles cines. Són iniciatives culturals, també socials, que malgrat els recursos escassos i els àmbits reduïts destil·len optimisme i originalitat. Les seves propostes obren camí perquè, sense menysprear els productes més comercials, busquen fórmules que resultin atractives sense caure en les cartelleres uniformes de la majoria de les sales. Idees noves per mantenir viva la màgia de la gran pantalla.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Vladimir Putin
President de Rússia

★ ★ ★ ★

El Kremlin utilitza el controvertit pont de Crimea per asfixiar els ports d'Ucraïna, al sotmetre exhaustius controls als vaixells que volen passar per sota de la infraestructura. Aquestes traves són un episodi més del conflicte entre els dos països. **▶ Pàg. 12**

Cathy O'Neil
Científica de dades

★ ★ ★ ★

L'autora d'*Armas de destrucció matemàtica* ha visitat Barcelona, on ha alertat de l'ús de les dades personals que donem a internet. També és crítica pel que fa als algorismes, que, afegeix, «ens avaluaran constantment». **▶ Pàg. 26**

Jorge Martín
Pilot de Moto3

★ ★ ★ ★

Aquest madrileny de 20 anys, fill d'una família modesta, es va proclamar ahir al circuit de Sepang (Malàisia) campió del món de Moto3, fet que el converteix en el campió número 20 de la història del motociclisme espanyol. **▶ Pàg. 34**

Joe Crepúsculo
Música

★ ★ ★ ★

L'artista indie-electrònic de Sant Joan Despí presenta aquesta setmana el disc recopilatori *10*, amb el qual celebra deu anys i deu discos de carrera en solitari. En una entrevista, repassa els orígens de la seva trajectòria musical. **▶ Pàg. 42**

Meritxell Puig
Directora del Saló del Manga

★ ★ ★ ★

El Saló del Manga va tancar ahir la 24a edició amb rècord de visitants, més de 150.000 assistents, i amb ple absolut durant els quatre dies de celebració, cosa que el consolida com una de les grans fires de Barcelona. **▶ Pàg. 45**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

El Suprem decidex a favor de la banca

El que fa 15 dies era blanc, avui és negre. Així, sense matisos, en un gir legal sense precedents, el Tribunal Suprem (TS) ha revertit la sentència sobre qui ha de pagar l'impost sobre actes jurídics documentats (AJD) en la firma de les hipoteques. Si fa 15 dies una sentència va canviar la doctrina i va establir que han de ser les entitats bancàries les que abonin la taxa, ahir la Sala Tercera, per una exigua majoria de 15 vots contra 13, va decidir justament el contrari: que siguin els clients els que assumeixin el pagament de l'impost, i es torni d'aquesta forma a la situació inicial. Però seria d'ingenus pensar que la situació és la mateixa que fa 15 dies. En aquest temps, la reputació del Suprem ha quedat greument dançada pel procés i el canvi d'opinió final, en el qual resulta molt difícil no apreciar les pressions del poderós sector bancari.

Els detalls de la decisió –que posa fi a la

perniciosa situació d'inseguretat jurídica en el mercat immobiliari– no es faran públics fins als pròxims dies, quan se sabran també els vots particulars. Però costa molt entendre un gir tan rotund, tenint en compte, a més a més, com s'ha produït: després de la decisió inicial, que va provocar una caiguda del sector bancari en la borsa, es va optar primer per suspendre la sentència i després per convocar la Sala Tercera, una decisió extraordinària justificada per «l'enorme repercussió econòmica i social» de la decisió sobre l'impost.

En uns dies s'ha passat d'una sentència contrària als interessos dels bancs a una altra de favorable, sense matisos

Aquesta repercussió perjudicava només la banca; la decisió de suspendre la resolució inicial beneficiava la banca i la resolució final és la més positiva possible per a la banca. Com dèiem, costa molt d'entendre tanta sensibilitat del TS amb el poder financer i tan poca en altres assumptes de caràcter polític i social.

Costa, a més, perquè plou sobre mullat: el paper del sector financer en la crisi econòmica; les pràctiques bancàries abusives durant la recessió (les preferents, les clàusules terra...); el cost del rescat bancari pagat pel contribuïent, els sous astronòmics, escàndols com el de les targetes black... La desconfiança de la ciutadania envers el sector financer, vist com un poder opac que polítics i ara jutges afalaguen, augmenta amb aquest episodi. El descrèdit de la justícia, i en particular del TS, també augmenta. Aquesta hipoteca deixa una factura molt alta.

Defensar la llibertat d'expressió

a justificació que va donar Dani Mateo després de les crítiques que va rebre el seu esquetx a *El intermedio* donen la mesura de la transcendència de l'humor quan intenta transmetre un missatge i, en certa manera, és la constatació d'uns temps en què la nostra societat es planteja els límits de la llibertat d'expressió, especialment quan es refereix a assumptes polítics. L'humorista va voler «demostrar que, quan els ànims estan molt caldejats, les banderes es

tornen més importants que les persones, i això és perillós». Efectivament, el fet de mocar-se amb la bandera espanyola, després d'haver proposat el prospecte de Frenadol com «el text que realment crea consens», ha generat una allau de crítiques, amenaces personals i anuncis de retirada de contractes publicitaris que ens parlen sobretot d'una crispació innecessària en uns moments en què el diàleg és capital.

Països amb una llarga tradició democràtica com els Estats Units o la Gran Bretanya

no contempen la injúria o fins i tot la crema de la bandera com a delicte, perquè la llibertat d'expressió és un dret que ha d'estar per sobre dels símbols, amb respecte envers les persones. Les recents notícies sobre el cas Valtóny, més enllà de compartir o no les seves lletres, també ens informen del despropòsit de matar mosques a canonades. L'exercici de la lliure expressió és un valor essencial d'un Estat democràtic. I és el nostre deure defensar-lo contra els que voldrien coartar-lo.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Ángela Murillo

Magistrada

El Tribunal Europeu de Drets Humans ha donat una clatellada a Espanya al sentenciar que Arnaldo Otegi i quatre dirigents *abertzales* més, condemnats i empresonats per l'Audiència Nacional el 2011 pel cas *Bateragune*, no van tenir un judici just.

► Pàg. 16

Koenu Lenaerts

Jurista

El Tribunal de Justícia de la Unió Europea, que ell presideix, ha sentenciat que un treballador a qui se li extingeix el contracte no pot perdre automàticament les seves vacances retribuïdes anuals tot i que no les hagi sol·licitat.

► Pàg. 24

Juan Manuel Moreno

President del PP andalús

El polític conservador ha responsabilitzat de la immigració irregular el PSOE i el president del Govern, Pedro Sánchez, per *l'efecte crida* que, segons el seu parer, va provocar l'acollida del vaixell *Aquarius*, el mes de juny.

► Pàg. 30

Malcom Filipe Silva de Oliveira

Jugador del Barça

El blaugrana es va fer mereixedor de jugar més minuts amb un gol marcat tot just sortir a la segona part, amb el qual va obrir el marcador i que va donar l'empat final contra l'Inter i el pas a la segona fase de la Champions.

► Pàg. 40

Albert Espinosa

Escritor i guionista

L'autor d'*El món groc* torna a la primera línia editorial amb *Finals que mereixen una història*, un compendi de 20 relats que el creador de *Polsers vermells* va gestar, quan era un nen, durant una estada a l'hospital.

► Pàg. 43

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Pendents d'Andalusia

Es andalusos estan cridats a les urnes per elegir el nou president de la Junta d'Andalusia, en unes eleccions en què, no obstant, el centre d'atenció ha estat molt allunyat dels assumptes que afecten els ciutadans que estan cridats a les urnes. Catalunya ha sigut un dels temes principals de debat en la campanya electoral, una situació que crida l'atenció tenint en compte la llarga llista de reptes i projectes d'una comunitat tan important a Espanya com és Andalusia.

Segons les enquestes, el PSOE tornarà a guanyar les eleccions, tot i que aquest fet no li garanteix que pugui governar, perquè el seu soci en la passada legislatura (Ciudadanos) no sembla disposat a repetir pacte i la relació de Susana Díaz amb Endavant Andalusia (Podem) no ha sigut mai fluida. Una vegada assumit que el PSOE s'imposarà després de 36 anys ininterrom-

puts al capdavant de la Junta d'Andalusia, la incògnita rau en si el PP es manté com a principal partit de l'oposició o si Ciudadanos li arrabassa el lloc.

No és una incògnita fútil, perquè el resultat s'interpreta en clau espanyola, fet que explica el desembarcament a Andalusia de Pablo Casado, Albert Rivera i Inés Arrimadas. De fet, la pugna en la dreta i el resultat del PSOE entès com la primera prova de foc socialista amb Pedro Sánchez a la Moncloa fan que les eleccions tinguin una lectura que va més enllà de la distri-

Sánchez, Casado i Rivera s'hi juguen demà molt més que la mateixa Junta en les eleccions autonòmiques

bució d'escons i els possibles pactes postelectorals a la Junta.

Per a un Govern feble, incapaç de moment d'aprovar els Pressupostos i objecte d'una oposició ferotge per la dreta, un mal resultat en un feu socialista com Andalusia seria percebut gairebé com un cop de gràcia definitiu que podria abocar el país a les eleccions anticipades que Sánchez intenta evitar. Però, en la dreta, les autonòmiques andaluses també són una prova de foc per al jove lideratge de Casado i les aspiracions de sorpasso de Rivera. En aquest sentit s'entén que els dos partits es resisteixin a anomenar pel seu nom, ultradreta, Vox. La formació ultra ha tingut un protagonisme exagerat en la campanya. Es repeteix el mateix error que hem vist en altres països europeus: centrar les campanyes en els ultres, coquetejar amb els seus postulats, no més conduïx a normalitzar-los i legitimar-los. Un greu error.

Noms propis

José Luis Roberto

Líder d'Espanya 2000

★★★★

El dirigent ultra ha posat en la diàloga còmics amb Dani Mateo i *Mongolia* (els quals, a diferència del primer, no han cancel·lat el seu espectacle). Les amenaces i coaccions a la llibertat d'expressió són intolerables i es mereixen la màxima repulsa. **► Pàg. 22**

Miquel Valls

President Cambra de Comerç de BCN

★★★☆☆

Les seves formes en la negociació per nomenar el nou president de la Fira no han agradat gens al consell d'administració de l'entitat, que en un gest inèdit va plantar ahir el president de la Cambra en una reunió. **► Pàg. 24**

Inés

Sabanés

Delegada de mobilitat de Madrid

★★★☆☆

Dins de l'equip de govern municipal de Carmena, Sabanés és la impulsora de *Madrid Central*, l'àrea de baixes emissions, pionera a Espanya, que va començar a implantar-se ahir per reduir la contaminació del trànsit. **► Pàg. 32**

No hi ha democràcia sense humor

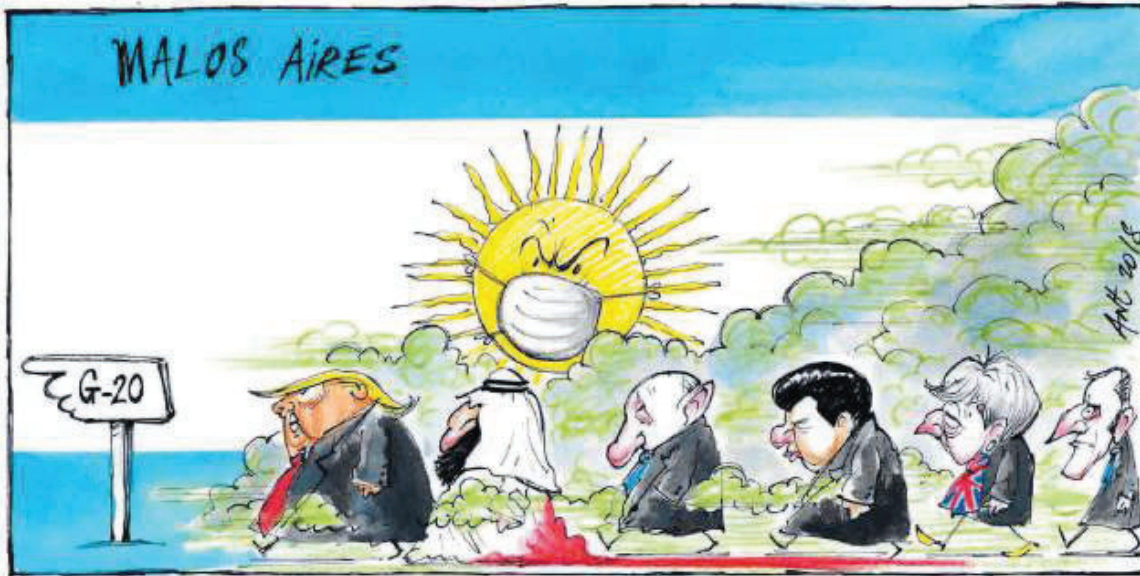
Per fortuna per a la llibertat d'expressió i per a la mateixa democràcia, els responsables de La Rambleta, un centre cultural de titularitat municipal però de gestió privada de València, van canviar la seva primera decisió i van comunicar que aquest cap de setmana acolliran l'espectacle de la revista *Mongolia*, malgrat les «amenaces directes» de la ultradreta als treballadors del centre. La rectificació és una bona notícia després que, finalment, represen-

tants de la Delegació del Govern i les forces policials garantissin la seguretat tant a l'interior com a l'exterior de l'espectacle. Hauria sigut inconcebible que una obra humorística fos apaivagada per la mateixa ultradreta que es passeja pels carrers amb total impunitat, lluint els seus símbols franquistes, amb el braç en alt i cantant el *Cara al sol*. Fa unes quantes setmanes, el Teatre Olympia de València va cancel·lar l'actuació de Dani Mateo per les amenaces rebudes per l'ultra España 2000, el líder de la qual, José

Luis Roberto, ha incitat també el boicot a *Mongolia*. En cap cas l'extrema dreta pot decidir a Espanya qui ha d'actuar i qui no ho ha de fer. És comprensible el temor del centre cultural i els dubtes inicials de les autoritats, però qualsevol cessió a la ultradreta ens debilita com a societat lliure i només contribueix que continuïn perseverant en les seves amenaces. ¿Quina seria la pròxima actuació, manifestació o associació que posarien en la seva diana? L'humor no pot ser la primera víctima del fanatisme.

L'antídoto

Anthony Garner

Clara Usón

Espectadora

★★★★

L'autora barcelonina ha guanyat el premi Sor Juana Inés de la Cruz a la millor obra escrita en castellà per una dona el 2018 per *El asesino tímido*, una de les seves novel·les més arriscades, en què revela els seus propis fantasmes. **► Pàg. 49**

Joan Mas

Director de la sala Jamboree

★★★☆☆

La promotora Mas i Mas celebra els seus 25 anys al capdavant del mític club de jazz i discoteca de Barcelona. L'empresari adverteix que per continuar programant concerts en el futur és necessari un canvi generacional en el públic. **► Pàg. 50**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Una preocupant vaga de fam

Si la setmana va començar a Catalunya amb les vagues de metges i funcionaris que van posar el Govern de Quim Torra en serioses dificultats, amb una jornada de mobilització global dijous de tota la funció pública catalana, acaba amb una altra acció que prova de posar el focus on interessa a la Generalitat. Jordi Sànchez, expresident de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC), i l'exconseller Jordi Turull van iniciar ahir una vaga de fam al centre penitenciari de Lledoners, on es troben reclusos en presó preventiva a l'espera del judici per l'1-O. En un escrit fet públic pel seu advocat, van explicar la taxativa mesura per reclamar un Tribunal Constitucional «imparcial i diligent» que no obstaculitzi de manera «injustificada» els vuit recursos d'emparaments de resoldre. Un fet que els «bloqueja» la possibilitat de recórrer al Tribunal Europeu de Drets Humans.

A la petició de l'ANC del dia anterior, en el sentit d'iniciar una vaga de fam de 15 dies, va respondre no només Sànchez, sinó també Turull. L'acció suposa una escalada preocupant en el conflicte català que, a poc a poc, va deixant pel camí les esperances que va despertar l'arribada de Pedro Sánchez a la Moncloa. El mateix president del Govern va admetre ahir a Buenos Aires, on assisteix a la cimera del G-20, la seva inquietud pel que «no és una bona notícia». I no ho és, en primer lloc, pels greus riscos de salut que comporta per als dos implicats. No

es descarta que altres reclusos independentistes adoptin la mateixa decisió en els pròxims dies.

De la mateixa manera que sempre hem lamentat la judicialització del procés sobiranista i la duresa d'una presó preventiva difícilment justificable o els dubtes més que fonamentats sobre l'existència d'un delictes de rebel·lió, pensar que el TC cedirà ara resulta inimaginable perquè la seva autoritat quedaria greument qüestionada. Afirmar, a més, que no hi haurà un judici just només és una actitud propagandística. L'anunci de Sànchez i Turull és, per tant, un agosarat pas més en la idea d'internacionalitzar un conflicte que ha perdut empena, dins i fora de Catalunya. Avui, malgrat que bufi més fort el vent en contra, es torna a revelar que el diàleg i la negociació són les úniques vies per acabar amb la divisió i propiciar la reconciliació, i no apel·lar una altra vegada als components més emocionals.

La decisió de Sànchez i Turull torna el procés a una via impossible, i no a la d'una negociació política essencial

Trump devalua el G-20

La decisió del G-20 d'afrontar una reforma de l'Organització Mundial del Comerç (OMC) seria un gran èxit de la cimera de Buenos Aires si no fos per la determinació de Donald Trump de seguir endavant amb el seu proteccionisme, que alimenta la guerra comercial amb la Xina i de forma menys radical, amb Europa. Mentre els impulsors de revisar el paper de l'OMC, amb la UE al capdavant, aspiren a establir noves regles que garanteixin millor el lliure comerç, els Es-

tats Units insisteixen a posar traves per protegir la seva economia amb la imposició d'aranzels. L'eslògan *Amèrica primer* continua sent far i guia del programa de la Casa Blanca mentre es multipliquen els senyals d'un estancament de les economies emergents i, en general, d'una frenada en el creixement a escala global. No té res de particular que siguin majoria en el G-20 els partidaris del multilateralisme econòmic, però tampoc el té l'enfocament donat per Trump a la cimera: era el que s'esperava.

No sorprèn tampoc a ningú el suport majoritari a l'acord de París sobre canvi climàtic, ni la modesta al·lusió als fluxos migratoris, però en els dos casos es repeteix la mateixa situació: el president Trump es manté al marge de tals compromisos i els devalua amb el seu comportament. Igual que passa amb la crisi ucraïnesa, que alarma Europa i defuig Trump, limitades a la mera retòrica les seves crítiques a Rússia. Cosa que danya l'*statu quo* internacional que és, sens dubte, l'objectiu últim de la Casa Blanca.

Noms propis

Enrique Peña Nieto
Expresident de Mèxic

El dirigent conservador va finalitzar la transmissió de poders al seu successor, l'esquerrà Andrés Manuel López Obrador, a qui deixa en herència una dura realitat financera i social, com demostra que el 40% de mexicans viuen en una situació de pobresa. **►Pàg. 16**

Matteo Salvini
Ministre de l'Interior d'Itàlia

Protagonista de les polèmiques polítiques migratòries del seu país, ha impulsat una llei del Govern transalpí que permet expulsar els estrangers dels centres d'acollida, de manera que uns 40.000 immigrants aniran al carrer. **►Pàg. 20**

Pascual Durá
Capità de pesquer

El patró del *Nuestra Madre Loreto*, que va rescatar 12 migrants abandonats per patrulleres llibies, va llançar un missatge de socors a les autoritats espanyoles després de 10 dies bloquejat al Mediterrani enmig del mal temps. **►Pàg. 38**

L'antidot

Anthony Garner

Kylian Mbappé
Futbolista

El davant del PSG és, als 19 anys, un peculiar model d'estrella de l'esport del segle XXI. Els pares, al costat d'una advocada de París, dirigeixen una societat anònima entorn del jugador que cuida la seva carrera i imatge pública. **►Pàg. 57**

Ricardo Darín
Actor

El prestigiós intèrpret argentí estrenava *El amor menos pensado*, una comèdia d'una parella de llarg recorregut davant dels seus interrogants. La pel·lícula és la primera que ha produït amb el seu fill gran, Chino, també actor. **►Pàg. 72**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Terratrèmol electoral a Andalusia

Un autèntic terratrèmol electoral s'ha produït a Andalusia, un tomb després de 36 anys de governs socialistes. L'esquerra perd la majoria per l'enfonsament del PSOE, que, tot i que és encara la força més votada, baixa set punts i 14 escons i ni tan sols amb un pacte amb Endavant Andalusia-Podem podria mantenir-se al poder. El descens de la participació ha influït sens dubte en el retrocés del PSOE, ja que l'abstenció ha sigut més gran als feus i a les províncies amb majoria socialista. L'altra dada més rellevant és la irrupció de l'extrema dreta de Vox, amb prop de 400.000 vots (un 11%) i 12 escons. Si el partit de Santiago Abascal accepta unir els seus diputats a PP i Ciutadans, la dreta governarà Andalusia per primera vegada des que existeix l'autonomia.

La irrupció de Vox és comparable a la que va protagonitzar Podem a les europees

del 2014, en què la formació de Pablo Iglesias va obtenir cinc eurodiputats. En temps de populisme, la presència de Vox no pot sorprendre i anticipa el que pot passar en unes eleccions generals perquè no es pot oblidar que l'extrema dreta, amb un discurs obertament xenòfob i racista, ha aconseguit el seu primer gran resultat en la democràcia en una de les comunitats autònomes menys desenvolupades, amb més índexs d'atur, i on sempre havia governat l'esquerra.

El PP de Pablo Casado tampoc pot estar

Amb el pessimista resultat a la seva comunitat fetitxe, Sánchez intentarà no avançar les eleccions en aquest moment

satisfet del seu resultat –baixa sis punts i set escons– i queda a vuit punts del PSOE i a set diputats. Els atacs a Vox perquè «el vot del PP torni al PP» han resultat un fracàs i només han fet que legitimar el discurs ultra. No obstant, Casado, que s'ha implicat molt en la campanya, es refugiarà en la caiguda socialista per intentar armar una coalició amb Cs i Vox. Ciutadans ha obtingut un bon resultat –doble vots i puja de 9 a 21 escons–, però insuficient per aconseguir el sorpasso al PP. L'altra formació de l'esquerra, Endavant Andalusia-Podem, també fracassa. Baixa cinc punts i perd tres escons, sense recuperar res de la davallada socialista.

Amb el pessimista resultat del PSOE a la seva comunitat fetitxe, Pedro Sánchez intentarà no avançar les eleccions en aquest moment, però la pressió de la dreta perquè dissolgui el Congrés augmentarà. Els independentistes catalans seran decisius.

Noms propis

Emmanuel Macron

President de França

★ ★ ★ ★

El mandatari està desbordat per les protestes dels *armilles grogues* arran de la pujada dels carburants, que va infravalorar a l'inici. La convocatòria d'una reunió de crisi del seu Govern, després de l'explosió de violència a París, ha arribat molt tard. **•Pàg. 16**

Georgina Oliva

Exdirectora de la DGAIA

★ ★ ★ ★

Un jutge acusa la DGAIA de maltractament institucional per ingressar, quan l'avui secretària d'Infància, Adolescència i Joventut dirigia l'organisme, una menor discapacitada a un centre educatiu i no a un centre terapèutic. **•Pàg. 26**

El dilema moral de la ciència

Una notícia que el biòleg xinès He Jiankui, de la Southern University of Science and Technology of Shenzhen, va modificar genèticament dos embrions (unes bessones que ja han nascut) ha impactat de forma notable la comunitat científica i ha encès les alarmes ètiques. La tècnica, implantada fa uns cinc anys, s'ha desenvolupat fins ara a nivell experimental i està previst que s'utilitzi en assajos clínics amb humans per combatre malalties greus. Fins

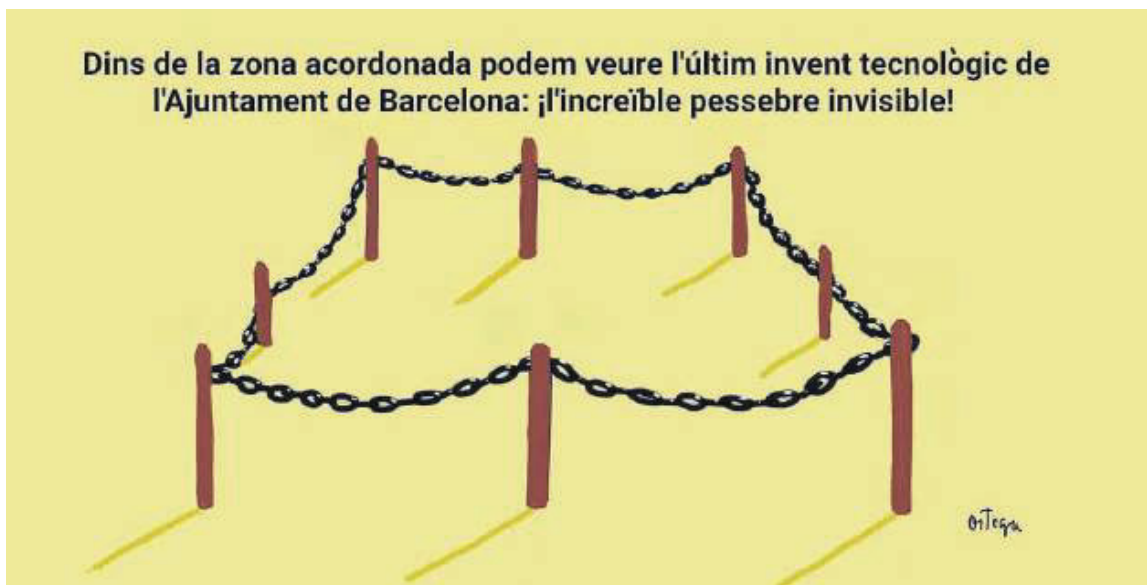
ara, però, aquestes *estisores moleculars* que permeten la modificació de l'ADN no havien sobrepassat la frontera de la curació per entrar al terreny pantanós de l'eugenèsia, és a dir, la millora de les característiques físiques en humans, en aquest cas aplicada a embrions per prevenir hipotèticament la infecció del virus de la sida.

L'experiment, encara per comprovar si efectivament s'ha dut a terme amb l'èxit que assegura l'investigador xinès, i que és revolucionari a nivell científic, obre un debat

inajornable sobre els límits de la investigació. De facto, existeix una moratòria global, i entitats com l'Associació Internacional per a la Investigació i la Innovació Responsable en l'Edició del Genoma (ARRIGE) proposen la instauració d'un marc integral que defineixi les fronteres ètiques de la ciència. Ens trobem davant del llinard d'un futur inquietant. Convé com més aviat millor una regulació efectiva i moralment rígida a nivell internacional que eviti excessos ara com ara impredecibles.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Salvador Jorba

President Centre Catòlic de Sants

★ ★ ★ ★

L'entitat del barri barceloní cedeix les seves instal·lacions perquè els joves discapacitats del centre de dia de la Residència Tres Pins juguin mensualment a tennis de taula amb persones federades per millorar la seva integració. **•Pàg. 28**

Jorge Bergoglio

Bisbe de Roma

★ ★ ★ ★

El Papa opina en una entrevista recollida en un llibre que ser homosexual «està de moda i que aquesta mentalitat afecta la vida de l'Església». La valoració és una frenada a les actituds aperturistes que va mostrar al·l'inici del seu mandat. **•Pàg. 30**

Claudia Pina

Futbolista

★ ★ ★ ★

La davantera del Barça, que va marcar set gols al torneig, va ser triada millor jugadora del Mundial de l'Uruguai sub-17 que va guanyar Espanya al derrotar (2-1) a la final Mèxic. És el primer títol mundial del futbol femení espanyol. **•Pàg. 45**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Aïllar l'extrema dreta

La irrupció de Vox al Parlament d'Andalusia amb 12 escons obliga totes les forces polítiques a un plus de responsabilitat perquè Espanya, que no havia conegut fins ara una extrema dreta parlamentària, no es converteixi en una excepció entre els grans països europeus. D'una excepció, la de no tenir un partit ultra, no s'hauria de passar a una cosa excepcional, que la dreta pacti per formar govern amb els ultradretans. El PP, en primer lloc, però sembla que també Ciutadans, estan disposats a aquest pacte per fer fora el PSOE del poder a Andalusia, després de 36 anys.

Per això, ha començat a blanquejar amb mentides el programa de Vox, del qual Pablo Casado diu que no té res a veure amb Alternativa per a Alemanya, la formació ultra de la qual Angela Merkel no vol saber res. Però la dirigent de l'extrema dreta francesa, Marine Le Pen, s'ha afa-

nyat a felicitar Vox, fet que deixa en evidència Casado. Ni a França ni a Alemanya hi ha hagut pactes entre la dreta i l'extrema dreta. A Itàlia, els que han format Govern amb la xenòfoba Lliga són els populistes d'esquerra del Moviment Cinc Estrelles, no els partits tradicionals de dreta o d'esquerra.

Vox és un partit xenòfob, racista i masclista, que vol suprimir les autonomies, expulsar els immigrants i derogar la llei sobre la violència contra les dones. El seu espectacular resultat es deu a diverses causes, en-

EI PSOE, el PP i Cs haurien de trobar fórmules per governar i formar un cordó sanitari perquè Vox no sigui qui decideixi

tre les quals la influència dels moviments populistes que s'imposen a Europa i els Estats Units, però a Espanya hi ha una altra raó específica, que és la reacció al procés. Per això la responsabilitat ha d'afectar també els partits independentistes, que, en comptes de culpar els altres de l'auge de Vox, s'haurien de plantejar què és millor, si votar, per exemple, els Pressupostos Generals de l'Estat perquè Pedro Sánchez segueixi a la Moncloa, o bé propiciar una alternativa de la dreta dura a tot Espanya.

Quant a la formació de Govern a Andalusia, sembla inevitable l'alternança, però el canvi no s'hauria de produir amb els vots de l'extrema dreta. El PSOE, el PP i Ciutadans haurien de trobar altres fórmules i establir un cordó sanitari perquè Vox no sigui qui decideixi el Govern andalús. Si hi ha pacte entre la dreta i l'extrema dreta, les conseqüències d'un precedent tan nefast seran imprevisibles.

Noms propis

Viktor Orbán
Primer ministre d'Hongria

La pressió del Govern ultraconservador hongarès ha aconseguit el seu objectiu: que la Universitat Central Europea, fundada per George Soros, marxi de Budapest i es traslladi a Viena. La institució el va qualificar de «dia negre per a la llibertat acadèmica». **►Pàg. 19**

Benjamin Netanyahu
Primer ministre d'Israel

Israel ha denegat l'entrada a Gaza a una delegació de l'Ajuntament de Barcelona, on també hi viatgen membres d'oenagés i de l'ONU, que volia visitar projectes de cooperació finançats pel consistori. **►Pàg. 20**

Sara Berbel
Directora de Barcelona Activa

L'agència que impulsa l'emprenedoria a Barcelona ha engegat un programa pilot (inspirat en un model que funciona al Quebec des de fa 30 anys) per impulsar cooperatives. La primera, Recooperem. **►Pàg. 28**

Albert Tort

Pres. Col·legi d'Infermeres de BCN

Per trencar amb els estereotips sexistes sobre la infermeria, i que pateixen especialment els seus professionals (el 87%, dones), el Coib ha estrenat un banc d'imatges d'accés lliure que reflecteixen la realitat de la seva feina. **►Pàg. 33**

Laia Ortiz

Tinent d'alcaldia de drets socials

Una cooperativa formada per 25 persones discapacitades donaran una nova vida a 10 quioscos de Barcelona, que estan sense ús. A través d'aquesta iniciativa, l'ajuntament facilita la inclusió laboral d'aquest col·lectiu. **►Pàg. 36**

Macron, assetjat pels 'armilles grogues'

Als signes d'esgotament de la política tradicional, que han crescut de forma constant durant l'última dècada a conseqüència de la crisi econòmica, estan arribant al seu zenit. A França, el moviment dels *armilles grogues* acorralla un Govern i un president amb grans i necessàries visions sobre Europa, però desarmat per donar resposta a les necessitats peremptòries dels seus conciudadans. És un moviment sense líders, sense ideologia i sense un programa. Nascut com

a protesta contra la pujada del preu dels carburants fa encassament unes setmanes, els *armilles grogues* demanen avui la dimissió de l'Executiu i han deixat el president, Emmanuel Macron, amb un baixíssim nivell de popularitat.

El caràcter inèdit del moviment deixa el poder sense capacitat, ja sigui per fer-li front o bé per dialogar. Ni els partits ni els sindicats estan en condicions de fer d'intermediaris amb una marea on es troben tots els ofesos del país. L'èxit del moviment rau en què

la majoria de la ciutadania té nombrosos motius com per sentir-se perjudicada, per sentir-se injustament tractada, i pot manifestar aquest profund malestar sense necessitat d'onejar cap bandera ideològica. No obstant, l'estat de protesta permanent tampoc soluciona res. La ultradreta i la ultraesquerra ja han intentat fer seu el moviment, que pot derivar cap a un seriós problema d'ordre públic, com ja es va poder veure disabte passat, una cosa que deslegitimaria les seves reivindicacions.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Macron rectifica massa tard

La congelació durant sis mesos de l'augment dels carburants mitjançant noves càrregues fiscals i l'ajornament de la pujada del preu de l'electricitat i del gas fins després de l'hivern, mesures anunciades pel primer ministre de França, Édouard Philippe, arriben massa tard i tenen tots els números de ser insuficients per desinflar la revolta dels *armilles grogues*. La degradació de la imatge del president, Emmanuel Macron, amb un índex d'acceptació per sota del 30%, i la capacitat de mobilització demostrada per la França profunda davant el *diktat* de París, és improbable que tranquil·litzi els ànims d'aquí a dissabte que ve, dia en què se l'anima a tornar a la capital, «a prop dels llocs de poder, els Camps Elisis, l'Arc del Triomf i la Concordia».

Les crítiques sense treva dirigides al Govern pels partits vençuts el 2017 per

Macron i La República en Marxa posen en dubte la presumpta acefalia de la protesta, tot i que fins ara cap d'ells s'ha atribuït el disseny d'una estratègia de pressió al carrer i a la xarxa de carreteres. És possible fins i tot que en el cas concret de Marine Le Pen, tan comprensiva amb els manifestants, es doni algun tipus de complicitat o de suport logístic de l'extrema dreta als aldarulls. I tampoc sembla casual que Jean-Luc Mélenchon i els seus indignats mostrin un notable grau d'identificació amb el desenvolupament dels fets, mentre els he-

La fractura social i el desgast del Govern certifiquen l'error del mandatari de voler imposar les reformes

reus dels partits clàssics de la Cinquena República són incapaços de sortir de les seves habituals baralles estèrils.

Pot ser que Macron sigui el president altiu i envanit que es diu, però és del tot cert que França necessita sortir de la inèrcia i el capficament que s'ha apropiat de la funció pública, els serveis i el manteniment de l'Estat del benestar. La incapacitat de l'establishment per comprendre la naturalesa i la profunditat de les mobilitzacions no nega l'evidència que el país necessita canvis profunds per posar l'Estat al dia. És del tot discutible, en canvi, que aquestes reformes s'hagin d'imposar *manu militari*, com semblava pretendre Macron, sense atendre els costos de tot tipus que comporten i anar en ajuda dels eventuals perjudicats. La fractura social i el desgast patit pel Govern certifiquen que va ser un error imens de Macron optar per la política de fets consumats.

Mort a l'Hospital de Palamós

Hi em sabut ara que a mitjans de novembre una malalta de 84 anys va morir a l'Hospital de Palamós després de passar prop de set hores a Urgències sense ser atesa convenientment, tant per la gravetat del seu estat com per la seva edat avançada. La família ho ha denunciat a través de les xarxes socials i preveu seguir amb la via judicial contra l'hospital. Per la seva banda, el centre assistencial, admetent errors en el procediment, s'ha escudat en una gran «fluèn-

cia de pacients amb el mateix nivell d'urgència» per justificar un episodi que posa un altre cop sobre la taula, aquesta vegada de manera tràgica, la precarietat de la sanitat a Catalunya, que es troba entre les quatre pitjors d'Espanya amb un baixíssim nivell d'inversió en relació amb la mitjana del país.

El de Palamós és un hospital general bàsic d'àmbit comarcal que forma part de la Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública, amb una gran pressió assistencial, especialment a l'estiu. És a dir, un centre privat gestionat per

un grup empresarial, Serveis de Salut Integrats Baix Empordà (SSIBE), que també té al seu càrrec una residència sociosanitària, quatre àrees bàsiques de salut (ABS), quatre CAP i 28 consultoris municipals. Més enllà de les greus deficiències del sistema públic, també convé estar pendent dels proveïdors externs. Víctimes també de les retallades estructurals, és necessari demanar explicacions sobre una gestió que genera dubtes i que, en aquest cas, ha derivat en un error tràgic i irreparable.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Inger Støjberg
Ministra d'Integració danesa
★★★★☆

El Govern danès avança en la seva línia dura contra la immigració i enviarà a una illa deshabitada estrangers pendents d'expulsió. Les entitats pro drets humans dubten de la legalitat de recloure persones que ja han complert la seva condemna. **►Pàg. 11**

Jordi Puigneró
Conseller d'Admin. Pública
★★★★☆

«Volem pagar, però no ens deixen», així va explicar el conseller en comissió parlamentària per què el Govern no ha tornat encara les pagues extres del 2013 i el 2014, escudant-se en la regla de despesa per a les autonomies. **►Pàg. 20**

Andrés Conde
Director gen. de Save the Children
★★★★☆

El procés pel qual passa un nen que ha patit abusos és dur, però es pot fer més fàcil. Save the Children té cases on el menor pot parlar en un entorn amigable amb especialistes, sense haver d'anar a comissaria. **►Pàg. 28**

Ada Hegerberg
Futbolista
★★★★☆

La primera Pilota d'Or femenina de la història ha encimbellat la jugadora de l'Olympique de Lió, que a més va tancar la polèmica sexista sobre la inapropiada pregunta del dj Martin Solveig de si ballaria *twerk* a la gala. **►Pàg. 38**

Alfonso Cuarón
Director de cine
★★★★☆

El director de *Gravity* presenta el seu vuitè film, *Roma*, una gran producció de Netflix que reflecteix la societat mexicana dels anys 70. S'estrena en cinc cines aquesta setmana, i a partir del dia 14, a la plataforma de streaming. **►Pàg. 44**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Desempament judicial de la dona

Confirmada la condemna de nou anys de presó als cinc membres de *La manada* per un delictes continuat d'abús sexual amb prevalença. Res d'agressió sexual, tampoc violació. La indignació i la decepció és important, la sensació de desamparament per a les dones, també. Més encara quan el relat de la mateixa sentència confirma la «passivitat dolentosa de la víctima», «l'abusiu comportament dels acusats», no dedueix «cap assentiment o participació activa de la noia en els inicis i vexatoris actes que es mostren a les imatges» i considera «poc raonable concloure la falta de consciència dels cinc en l'abús i humiliació que infligeixen a la víctima». Mentre que qualsevol dona entendria que aquesta és la descripció d'una violació, el Tribunal Superior de Justícia de Navarra només la considera abús.

Aquesta sentència, novament, banalitzava perillosament les agressions sexuals, desco-

ratja les denúncies, soscava la llibertat de la dona i, especialment, augmenta encara més la desconfiança en els tribunals. Només una justícia encogada per la mirada patriarcal pot exigir a la víctima que posi en risc la seva vida com a única manera de provar que no va intervenir voluntat en l'agressió. Sembla més necessari que mai, més urgent que mai, que s'actualitzi el concepte de violació i que aquell «si no és sí, és no» de la vicepresidenta i ministra d'Igualtat, Carmen Calvo, es blindi per llei. El portal geoviolenciasexual.com ha registrat 51 agres-

La confirmació de la sentència de 'La manada' fa que sigui més urgent actualitzar el concepte legal de violació

sions sexuals múltiples fins al 3 de desembre del 2018. Són 37 més que el 2017, 36 més que el 2016. Les dades són rellevants, però molt més el que es calla. La Fiscalia de la Violència sobre la Dona calcula que entre el 70% i el 80% dels casos no es denuncien.

Així i tot, s'ha de valorar un petit pas endavant en aquesta sentència, ni molt menys suficient, però important. Aquesta vegada, no només s'ha de destacar l'absència de qualsevol vot particular a favor de l'absolució, contra la qual cosa va passar incomprendiblement en la condemna de la Secció Segona de l'Audiència de Navarra de l'abril passat, sinó que el vot particular de dos dels cinc magistrats sí que estima un delictes continuat d'agressió sexual, les penes del qual s'elevarien a 14 anys, tres mesos i un dia. Ara, queda el Tribunal Suprem. I l'esperança –la necessitat– que prevalgui la perspectiva de gènere en la seva determinació.

Impuls per als habitatges socials

Després de moltes negociacions i arran de la iniciativa popular de diverses entitats en defensa del dret a l'habitatge (entre les quals, la PAH i la Federació d'Associacions de Veïns), el ple de l'Ajuntament de Barcelona va aprovar al setembre la mesura que obligava a reservar el 30% de les noves promocions immobiliàries a pisos socials. El recorregut d'aquesta proposta ha sigut espinós per tal com requeria l'aprovació de la Subcomissió d'Urbanisme, un aparent trà-

mit en què la Generalitat es va escudar per allargar el procés. Segons el Departament de Territori, es tractava d'assegurar les garanties jurídiques i segons l'alcaldia era una maniobra insostenible per rebaixar el contingut d'una normativa que ha d'eleva el percentatge d'edificació social de Barcelona amb prop de 400 habitatges nous a l'any. Després d'anunciar la seva candidatura a les eleccions, Ada Colau feia públic l'acord definitiu amb la Generalitat per desencallar l'assumpte, un pacte que fa alimentar l'esperan-

ça que a Barcelona augmenti l'habitatge protegit amb la corresponsabilització del sector privat, fins i tot malgrat la resistència de la patronal, i amb el compromís ferm de l'ajuntament en un assumpte d'alt interès col·lectiu. S'obren ara incògnites que s'hauran de resoldre en el futur (l'experiència d'altres ciutats no implica un augment del lloguer o la compra, sinó que l'aparició de preus assequibles enforteix un efecte deflacionista) amb una inspecció potent que garanteixi aquest assoliment amb accent social i veïnal.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Eduard Philippe
Primer ministre de França

La resposta del Govern francès a la revolta dels *armilles grogues* ha arribat tard i s'ha quedat curta davant de la magnitud de la crisi. Philippe va ser el blanc dels cops de l'oposició en un tens debat a l'Assemblea General sobre les mesures fiscals. **►Pàg. 12**

Laura Borràs
Consellera de Cultura

La titular de Cultura despatxa com un «linxament mediàtic» el que no és res més que una investigació dels Mossos sobre l'adjudicació a dit de contractes a un col·laborador seu, que va treure a la llum EL PERIÓDICO. **►Pàg. 22**

Magdalena Valerio
Ministra de Treball

El Govern aprovarà demà un pla de xoc contra l'atur juvenil, que preveu mesures com la contractació de 3.000 orientadors i dissenyar un estatut de pràctiques no laborals per acabar amb la figura del fals becari. **►Pàg. 26**

Ada Colau **Damià Calvet**
Alcalde de BCN i conseller

L'Ajuntament i el Govern català han superat les desavinences per tirar endavant el pla que destina a habitatge protegit el 30% de pisos nous a la ciutat. **►Pàg. 36**

Gabi Ruiz
Codirector del Primavera Sound

El festival va presentar el cartell de la pròxima edició, que per primera vegada és paritari, una cosa sense precedents en cites d'aquest nivell. Entre els artistes destacats, l'estrella del neoflamec electrònic Rosalía i el colombià J Balvin. **►Pàg. 50**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

40 anys de llibertats

La Constitució del 1978 ha emparat el període de convivència en llibertat més llarg de la història d'Espanya. Com va expressar ahir el rei Felip VI, el pacte aconseguit llavors és «un mandat permanent de concòrdia» que va servir i ha de continuar servint per resoldre els desacords. La Constitució ha passat per proves molt diverses, des del desafiament terrorista etarra fins a un cop d'Estat militar, passant pels greus esdeveniments a Catalunya ara fa un any o els reiterats casos de corrupció. Sempre ha prevalgut aquell mandat de concòrdia i s'han resolt les diferències dins del marc constitucional que es va fer a imatge i semblança del nostre entorn europeu. Aquests 40 anys mereixen, doncs, una celebració digna, com la que es va fer ahir al Congrés dels Diputats, amb la màxima solemnitat amb l'assistència del Rei emèrit i dels pares de la norma al costat dels presidents del Govern.

Un acte que en corona molts d'altres que s'han fet aquesta setmana a tot Espanya i que només s'han vist mínimament deslluïts per alguns intransigents.

La celebració d'aquest aniversari rodó també és motiu per preguntar-se si és necessari reformar la Carta Magna espanyola. Alguns parlen d'«actualitzar-la» i altres de modernitzar-la de dalt a baix. Diguem que cap reforma té sentit si no és per millorar. Evidentment, la reforma constitucional no pot continuar sent un tabú. Seria bo conèixer qui vol aquesta reforma i per a què. Hi ha

La reforma constitucional no pot continuar sent un tabú, però cap canvi té sentit si no és per millorar

consensos amplis en matèria d'adequar-la a la igualtat de gènere pel que fa a la successió en la direcció de l'Estat. També a fixar millor la seva declinació amb el dret de la UE. I fins i tot hi ha acord ampli en un tema com el dels aforaments. Però hi ha altres assumptes, com la forma d'Estat o el poder territorial, en què sembla difícil que hi hagi el consens que hi va haver en el seu moment.

En tot cas, la Constitució s'ha de mantenir vigent com a mandat, com va expressar el Rei. I això vol dir que els que més la van recolzar no poden avui desentendre's de la seva defensa en virtut de determinades demandes insatisfetes. I els que s'hi van oposar l'han de respectar abans que apropiarse-la, sovint arrogant-se una interpretació del text que no sempre es correspon amb l'esperit de la seva aprovació. Defensem, doncs, la Constitució com a garant de les llibertats, la seva gran contribució en aquests primers 40 anys.

Noms propis

Theresa May
Primera ministra del Regne Unit

★ ★ ★ ★

La votació de dimarts que ve a la Cambra dels Comuns sobre l'acord del brexit pot suposar una derrota per a May. Davant del temor que això passi i faci caure l'Executiu, diversos ministres han demanat que s'ajorni la sessió. Ella, de moment, ho descarta. **▶ Pàg. 18**

Reyes Carles
Voluntària d'Amics de la Gent Gran

★ ★ ★ ★

Ella és un dels 510.000 catalans que porten a terme algun tipus de voluntariat, una mostra de solidaritat que ha augmentat els últims anys. La majoria dels voluntaris són dones, segons un informe de la Generalitat. **▶ Pàg. 28**

F. Grande-Marlaska
Ministre de l'Interior

★ ★ ★ ★

El Govern retirarà a començaments d'any les ganivetes de les tanques de Ceuta i Melilla, que poden causar ferides greus, i optarà per altres mètodes per evitar l'entrada d'immigrants, com instal·lar càmeres de detecció tèrmica. **▶ Pàg. 33**

Riqui Puig

Jugador del Barça B

★ ★ ★ ★

El futbolista de La Masia, de 19 anys, s'ha convertit en la gran revelació del Barça amb la seva actuació en el partit de Copa. Conscient que continua sent jugador del B, assegura haver complert un somni al Camp Nou. **▶ Pàg. 44**

A. Banderas P. Cruz

Intèrprets

★ ★ ★ ★

Els dos actors espanyols han sigut nominats als Globus d'Or; ell, per *Genius: Picasso*, i ella, per *American crime story: The assassination of Gianni Versace*. **▶ Pàg. 50**

Huawei i la guerra comercial dels EUA i la Xina

De tots els fronts oberts per Donald Trump en l'àmbit internacional, un dels que desperten més preocupació en mercats i cancelleries de tot el món és la guerra comercial entre els Estats Units i la Xina. De com es desenvolupi aquest conflicte dependrà en gran manera l'evolució de l'economia mundial, per la qual cosa la detenció de la directora financera de la companyia xinesa Huawei al Canadà a petició dels EUA, per violar suposadament l'embar-

gament a l'Iran, ha despertat de nou les alertes, tot just uns dies després de l'aparent distensió mostrada durant el sopar que van mantenir Trump i el president xinès, Xi Jinping, al terme de la cimera del G-20 a Buenos Aires.

El president nord-americà ha tornat a fer gala de la seva capacitat per provocar que trontolli el tauler internacional. Ja no es tracta només de sortir dels acords amb altres països (del clima, el nuclear amb l'Iran...), sinó de posar en risc una treva que ell mateix va

escenificar la setmana passada. En el seu afany per frenar aquells països que poden amenaçar l'hegemonia dels EUA, Trump anteposa les seves polítiques proteccionistes a l'estabilitat econòmica mundial. Les borses van reaccionar a la detenció de l'executiva Meng Wanzhou –per acabar-ho d'adobar, filla del fundador de Huawei– amb descensos. L'espanyol Ibx 35 va registrar ahir la seva caiguda més gran de l'any, el 2,75%. La incertesa no agrada als mercats, i tractant-se de Trump, la inestabilitat està servida.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

2019: la lluita contra l'extrema dreta

Una dècada després de la caiguda de Lehman Brothers, el 2019 neix com l'any en què se certifica la principal conseqüència política de la gran depressió d'aquest segle XXI: la irrupció de l'extrema dreta, populista, liberal, racista, en les democràcies liberals occidentals. En un terreny erm per a la crisi econòmica, la immoral (i massa sovint il·legal) bretxa entre l'1% i el 99% va obrir a la dreta de la dreta un avenc que aquest 2019 arribarà al seu zenit. Cada país i cada moviment populista i d'extrema dreta té les seves pròpies característiques, però tots, de Donald Trump a Jair Bolsonaro, de Viktor Orbán a Matteo Salvini, coincideixen en l'essencial: talladors de drets i llibertats, expenedors de carta blanca del racisme, piròmans de les relacions comercials internacionals, capdavanters del nacionalisme més furibund. Als Estats Units, el re-

forçat Partit Demòcrata es reagrupa per plantar cara a Trump al Congrés, amb les eleccions del 2020 ja al cap. Europa, just quan s'acaben de complir 20 anys del naixement de l'euro, es disposa a jugar la ronda final del *brexit*, de final incert, i a resistir l'envit de l'extrema dreta enmig de la preocupant desaceleració de l'economia i l'ombra de la Rússia de Vladímir Putin. Per a l'aliança d'extrema dreta, la UE és al centre de la diana.

A Espanya, el resultat de Vox en les eleccions andaluses va certificar el final d'una

excepcionalitat espanyola i el naixement d'una altra: Espanya ja té partit d'extrema dreta, però, a diferència de la resta d'Europa, els partits de dreta no construeixen un cordó sanitari al seu voltant, sinó que pacen sense complexos, fins i tot amb alegria. Si a Europa la immigració dona ales al populisme, a Espanya (sent important el rebuig dels immigrants) la gasolina prové sobretot del procés. Vox és el gran nom de les eleccions del maig, que si arriben amb Pedro Sánchez encara a la Moncloa (cosa que encara s'ha de veure) poden actuar de detonador d'un avançament electoral.

És impossible efectuar prediccions en el pròxim semestre a Espanya i Catalunya, marcat pel judici del procés, la negociació dels Pressupostos i la cita electoral del maig, amb batalles clau com la de Barcelona. El que sí que és segur és que entre nosaltres el 2019 també estarà marcat pel combat contra el populisme.

L'any que comença
està ple d'incerteses,
des del 'brexit' fins
al judici del procés

Debat sobre la legalització del cànnabis

El 17 d'octubre, el Canadà es va sumar a la llista d'estats on estan permesos el comerç, la venda, la distribució i el consum de cànnabis per a usos recreatius, una legalització que ja es va donar a començaments del 2018 a Califòrnia i que també està vigent, amb notables contradiccions federals, en altres estats nord-americans i, des del 2013, a l'Uruguai.

El cas del Canadà és significatiu per múltiples aspectes –especialment, per l'enver-

gadura del país– i serveix com a conillet d'índies per analitzar els pros i els contres d'una política que, d'una banda, regula el mercat amb afany progressista i persegueix reduir el creixent consum entre menors i acabar amb les màfies i amb el cost social que representa la marginalitat del mercat negre, i, de l'altra, genera seriosos dubtes sobre com afectarà la mesura una societat que corre el risc d'infravalorar els efectes negatius d'una substància en aparença inofensiva però que pot afectar al desenvolupa-

ment cognitiu, sobretot dels joves, i produir malalties mentals.

En un plat de la balança, el negoci legal i la seva generació de riquesa, impostos i llocs de treball, així com l'impuls a la investigació pels seus efectes terapèutics contra el dolor. En l'altre, la banalització d'una droga que té en alerta la comunitat científica per les conseqüències futures. Tot un laboratori a què hauré d'estar atents per enfocar degudament el debat que també es planteja al nostre país.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Jair Bolsonaro
President del Brasil
★ ★ ★ ★

L'exponent de la ultradreta brasilera va assumir ahir la presidència en un acte al qual van assistir Netanyahu i Orbán, i en el qual va prometre posar «el Brasil i Déu per damunt de tot». Capità retirat, els militars ocuparan llocs rellevants al seu Govern. **► Pàg. 18**

Elisabeth Warren
Senadora demòcrata
★ ★ ★ ★

L'expresidenta de Harvard, una de les cares demòcrates més conegudes, s'ha postulat com a possible candidata a la presidència dels EUA. La senadora per Massachusetts pertany al corrent més progressista del seu partit. **► Pàg. 19**

Jaume Suñol
Director de Drivv a Espanya
★ ★ ★ ★

El cotxe elèctric és la gran aposta per al 2019 a Espanya de la companyia francesa de *carsharing* Drivv. L'empresa vol augmentar la seva flota de vehicles sostenibles oferint avantatges als 26 d'aquests models. **► Pàg. 26**

Alan Stern
Investigador de la NASA
★ ★ ★ ★

La sonda espacial *New Horizons* –missió de la qual Stern és investigador principal– ha sobrevolat Ultima Thule, l'objecte celeste més llunyà que la humanitat ha explorat fins ara, a 6.500 milions de quilòmetres del Sol. **► Pàg. 30**

Jordi Moix
Vicepresident tercer del Barça
★ ★ ★ ★

El FC Barcelona oferirà als abonats adquirir els seus vells seients del Camp Nou quan s'hagin de substituir per la remodelació de l'estadi. Una manera d'emportar-se un record que segur que agradarà als socis. **► Pàg. 42**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Una gran batalla ideològica

Una declaració de guerra ideològica. Més enllà dels temes purament brasilers, el discurs de presa de possessió del nou president del Brasil, Jair Bolsonaro, va ser un resum perfecte del fenomenal repte polític que planteja el ressorgiment de la ultradreta no només al Brasil, sinó a tot el món. Encapçalats i seguint el camí de Donald Trump, Bolsonaro i altres líders d'extrema dreta que ja tenen responsabilitat de Govern a Europa (Viktor Orbán, Matteo Salvini...) suposen per a les democràcies liberals una amenaça per als drets i les llibertats que fins fa poc es consideraven sòlids i consolidats, sense marxa enrere.

Però, per desgràcia, sí que hi pot haver marxa enrere. De fet, un dels punts en comú que tenen els moviments d'ultradreta a Amèrica i Europa és la seva voluntat reaccionària, de desfer les mesu-

res que durant anys han construït l'Estat de dret i social. És una ofensiva en tota regla en tots els fronts: l'econòmic (un neoliberalisme sense condicions), el social (l'educació i la sanitat pública en el punt de mira); el dels drets i la igualtat (contra el feminisme, els moviments LGTBI...), el científic (el negacionisme del canvi climàtic...). Quan Bolsonaro parla d'acabar amb el que qualifica d'«ideologia de gènere», els moviments d'extrema dreta d'altres països podrien rubricar sense problemes les seves paraules. No es tracta

Bolsonaro es converteix en el paladí de la ultradreta, que amenaça el benestar, drets i llibertats

de fenòmens aïllats, locals, sinó d'un moviment global.

De la mateixa manera el nacionalisme —excloent, supremacista i racista— del qual fa gala Bolsonaro és el mateix que sustenta i dona oxigen als altres partits i líders d'ultradreta. El seu projecte de crear societats fortes, basades en valors conservadors vinculats a la tradició cristiana, lliures de la remora de la corrupció de la política, els polítics i la ideologia i dirigides per homes forts, amaga un projecte que és eminentment ideològic: excloent, desigual, descarnat i injust. La ultradreta, a cavall d'un populisme que beu dels excessos que ha generat la globalització, planteja a les societats lliures una batalla ideològica en què estan en joc no només els principis, sinó també el benestar. Perquè una societat desigual no només no és justa, sinó que deixa a la cuneta bona part de la població.

Un 2019 incert per a l'automòbil

El 2018 es van vendre a Espanya un 6,9% més d'automòbils que l'any anterior (1.320.734 cotxes), un augment que pot semblar positiu, però que no ho és tant per a la indústria si s'observa l'evolució dels últims mesos. En efecte, el ritme alcista que mantenia des del 2012 es va alentir després de l'estiu passat, de manera que les vendes del setembre, l'octubre, el novembre i el desembre ja estaven per sota dels mateixos mesos del 2017. El 6,9% acumulat

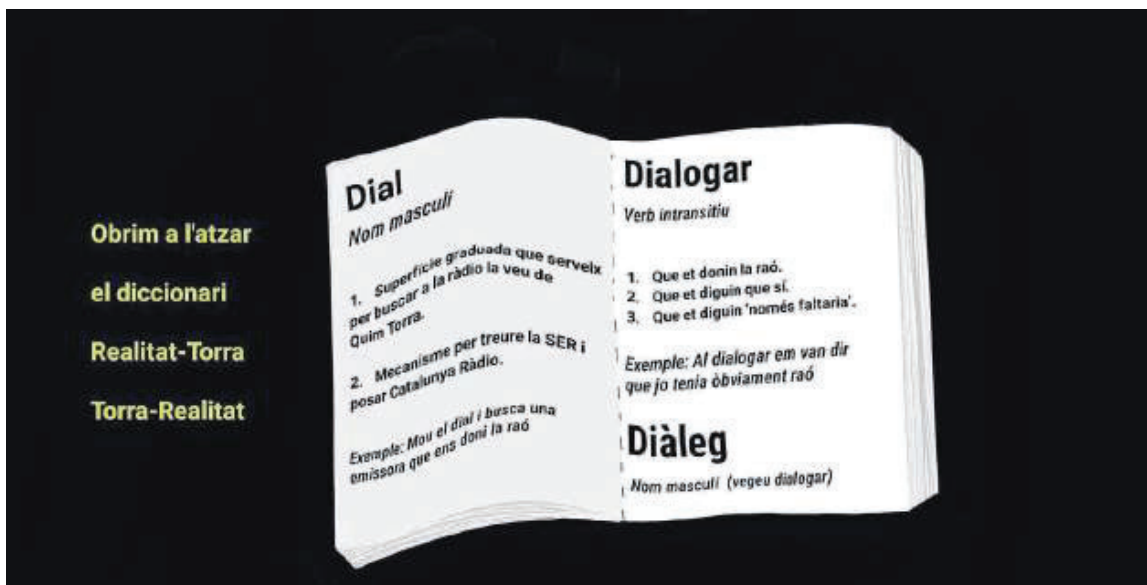
del 2018 es deu, principalment, a la primera meitat de l'any, cosa que fa que el sector afronti el 2019 amb incertesa. Catalunya va tancar l'any en negatiu (-2,8%).

L'automoció es troba en un moment de canvi, en què els cotxes híbrids i elèctrics s'obren pas, i que ha coincidit amb una normativa més estricta sobre el control d'emissions a escala global, i a Espanya, a més, amb dues decisions del Govern que afecten el sector: la pujada de l'impost al dièsel i la prohibició de la venda de vehi-

cles amb motor de combustió a partir del 2040. L'Executiu ha fet bandera de la transició energètica, i les mesures anteriors van en aquesta línia. No hi ha dubte que una mobilitat més sostenible beneficiarà a la llarga els ciutadans, però tampoc s'ha d'oblidar que anunciis d'aquesta mena influeixen en les decisions de compra. Per això cal que s'acompanyin de regles de joc clares per a tothom i prou incentius perquè la seva aplicació no representi un perjudici per a un dels motors econòmics del país.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Xi Jinping

President de la Xina

★ ★ ★ ★

L'amenaça del líder xinès a Taiwan amb l'ús de la força i l'avís que no acceptarà interferències externes (en al·lusió als EUA) enraeix el clima polític a la regió. Taipei exigeix negociacions bilaterals i rebutja la fórmula d'«un país, dos sistemes». **▶ Pàg. 12**

Santiago Abascal

President de Vox

★ ★ ★ ★

El partit d'extrema dreta Vox va exigir derogar la llei contra la violència masclista a canvi de recolzar un Govern del PP i Ciutadans a Andalusia. Les dues formacions van fer pinya i van rebutjar el desafiament ultra. **▶ Pàg. 16**

Isaías Táboas

President de Renfe

★ ★ ★ ★

L'avaria de tren que va deixar 163 passatgers tirats de nit al camp a Extremadura —ja són quatre incidències des de començament d'any— reflecteix l'abandó de la xarxa ferroviària en aquesta comunitat i justifica les queixes de la Junta a Renfe. **▶ Pàg. 24**

Lewi Stone

Biomatemàtic

★ ★ ★ ★

L'investigador aporta llum sobre un dels episodis més foscos de la història, l'Holocaust, a l'analitzar dades dels trens utilitzats en les deportacions. Segons Stone, en tres mesos els nazis van aniquilar 1,47 milions de jueus. **▶ Pàg. 25**

Josep Pons

Director d'orquestra

★ ★ ★ ★

La Jove Orquestra Nacional de Catalunya celebra els seus 25 anys, període pel qual han passat uns 2.600 joves. Pons, actual director musical del Liceu, va ser el primer director artístic de la JONC i un dels seus impulsors. **▶ Pàg. 44**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Vox i la llei de violència de gènere

Indemà que el partit d'ultradreta Vox condicionés el seu suport al pacte entre el PP i Ciutadans a Andalusia que deixin sense fons la lluita contra la violència de gènere, l'assassinat d'una dona a Laredo i la decisió de l'Audiència Provincial de Navarra de mantenir en llibertat provisional els cinc membres de *La manada* van tornar a posar de manifest les falsedats dels arguments de l'extrema dreta contra el que qualifica d'«ideologia de gènere». No existeix tal cosa, la ideologia de gènere, sinó un aparell legal que protegeix les dones d'una violència estructural exercida pels homes contra elles pel fet de ser dones. Convé repetir-ho amb absoluta fermesa les vegades que faci falta, en uns moments en què, necessitat dels seus vots, el centre dreta espanyol busca maneres de blanquejar Vox per governar al seu costat, al descobert (el PP) o de forma vergonyant (Cs).

La llei de violència de gènere no és una

manera d'«imposar lleis de control ideològic» per al «negoci de lobbies feministes». Les xifres no indiquen que els assassinats d'homes en mans de dones o les denúncies falses siguin tan rellevants com l'assassinat de dones en mans de parelles o exparelles o les agressions sexuals de tota mena d'homes contra dones. La «violència intrafamiliar» de què ja parla el PP és un eufemisme masclista que busca blanquejar el masclisme reaccionari de Vox. Feminisme no és l'altra cara de la moneda del masclisme, el primer és un moviment igualitari i l'altre és una

És legítim voler governar Andalusia. No ho és fer-ho del braç d'una ideologia reaccionària i lliberticida

xacra social a erradicar en totes les seves expressions. Carregar contra la llei de violència de gènere, contra el feminisme, de fet, no és un assumpte ideològic, opinable o que incumbeix tan sols les dones; suposa posar en risc drets i llibertats. En aquest sentit, defensar-lo és responsabilitat de tots.

Fora del consens entre les dretes que genera la bandera, la caça i els toros, el PP i Ciutadans han topat de cara amb la realitat que suposa un pacte amb Vox sense ni tan sols haver començat a governar. Existeix el risc que, com passa per exemple a Espanya i a Europa amb la immigració, la pressió de Vox porti aquests partits a assumir part dels seus postulats. Seria un greu error i una gran irresponsabilitat. És legítim voler governar, en aquest cas a Andalusia, després de 36 anys de socialisme. No ho és blanquejar una ideologia reaccionària i masclista que posa en risc drets, llibertats i vides.

Els barcelonins se senten insegurs

Augment dels petits furtus, la nefasta activitat dels narcopis i una menor visibilitat de la policia als carrers han contribuït que per primera vegada en una dècada la preocupació més gran dels barcelonins sigui la inseguretat als carrers de la ciutat, segons es desprèn del baròmetre semestral de l'Ajuntament de Barcelona corresponent al mes de desembre del 2018. Com va admetre el primer tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Barcelona, Gerardo Pisarello, en la presentació de les da-

des, la percepció ciutadana no és una il·lusió, sinó conseqüència d'un problema real de la ciutat.

Hi ha més furtus, això és un fet; la presència dels narcopis a Ciutat Vella expulsa els veïns i la resta de barcelonins de la zona; la sensació d'inseguretat en espais com el metro és preocupant... Ampliar la presència d'agents al carrer és una de les mesures necessàries, però no és la solució màgica que desitjaria el consistori, i més en un any electoral. En plena precampa-

nya, la inseguretat és sens dubte un tema llaminer per a l'oposició i un maldecap per a l'ajuntament. Criticables com són la demagògia i l'electoralisme en aquest tema, també ho és negar l'evidència fins que la realitat es fa insostenible. Una capital internacional de primer ordre com Barcelona mereix una política de seguretat seriosa, amb recursos, blindada dels vaivens polítics. Els resultats d'aquest baròmetre tan sols mostren una preocupació justificada.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Leoluca Orlando
Alcalde de Palerm

L'alcalde de Palerm i altres grans ciutats italianes s'han rebel·lat contra Salvini al negar-se a aplicar als seus territoris el decret de seguretat que afecta els immigrants. No poden ser còmplices d'«una evident violació dels drets humans», al·leguen. **►Pàg. 10**

Santiago Cantera
Prior del Valle de los Caídos

El monjo benedictí denega al Govern l'accés al mausoleu de Franco, una posició obstructionista previsible (Cantera va ser candidat de la Falange) que alenteix però no impedeix que el procés d'exhumació segueixi el seu curs. **►Pàg. 17**

Pere Navarro
Director general de Trànsit

Les morts a la carretera van baixar l'1,5% el 2018, primer descens en quatre anys, que coincideix amb la tornada de Navarro a la DGT. En la seva anterior etapa (2004-2011) ja va aconseguir una gran reducció de la mortalitat viària. **►Pàg. 22**

Gaetano Micciché
President de la Lega Calcio

La final de la Supercopa Juve-Milan a l'Aràbia Saudita ha aixecat una onada d'indignació per la discriminació que patiran les dones en el partit. Els crítics denuncien que la Lega ha anteposat els diners a les llibertats. **►Pàg. 37**

Rosalía
Cantant

L'artista de neoflamec urbà encadena èxits. Després de guanyar dos Grammy llatins amb *Malamente*, ahir es va anunciar que el seu nom figura al cartell del festival Coachella (Califòrnia), la cita musical més gran del món. **►Pàg. 44**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La dreta guanya terreny a l'esquerra

Últim baròmetre del CIS, el primer que es realitza després de les eleccions andaluses, confirma el gir a la dreta i la irrupció dels ultres de Vox, tot i que les forces d'esquerra encara superen les de dreta. Els resultats s'han d'anàlitzar amb prevenció, atesos els canvis de criteri continus de l'institut demoscòpic des que el dirigeix el sociòleg José Félix Tezanos, membre de l'executiva del PSOE fins al seu nomenament. Quan va arribar Tezanos, el CIS va eliminar la cuina (ponderació de la intenció directa de vot segons diverses variables) per donar només la intenció directa, però abans de les eleccions andaluses va tornar al mètode tradicional després de les crítiques rebudes i ara s'ha produït un nou canvi, amb què les dades, que a més no coincideixen amb les de les enquestadores privades, són difícilment comparables.

En intenció directa, el PSOE avantatja el PP en gairebé dos punts, però tant el PP

com Ciutadans guanyen més de dos punts i Vox també puja. El bloc d'esquerres, que treia 6 punts al de dretes al novembre, amb prou feines en conserva dos al desembre. Si s'inclou la cuina, el PSOE baixa del 31,2% al 28,9%, però l'avantatge sobre el PP és de gairebé 10 punts, Podem perd 3 punts, el PP i Cs es mantenen i Vox assoleix el 3,7%. Entre els partits independentistes, ERC figura destacat al capdavant, quintuplicant la intenció de vot del PDECat. No és forassenyat pensar que les dades de la ultradreta estan infravalorades, ja que, a Andalusia,

L'efecte Vox no impedeix que el PSOE sigui encara el partit amb més intenció de vot, segons el baròmetre del CIS

el CIS atorga a Vox un 3,5% dels vots directes i en les eleccions va rebre el 6,5%. En aquestes autonòmiques, el CIS tampoc va anticipar el daltabaix del PSOE (li donava 47 escons i en va treure 33) ni els 12 diputats de Vox.

El baròmetre es publica en plenes negociacions per formar govern a Andalusia amb l'exigència de Vox als dos partits de dretes, el PP i Cs, que modifiquin el seu pacte i eliminin les mesures contra la violència masclista. Cs s'hi nega, però el PP està disposat a negociar al Parlament andalús ajudes per al que anomenen «violència intrafamiliar» o «violència domèstica» i que inclou nens, ancians i homes víctimes de la violència de les dones. El PP accepta així d'una manera vergonyosa el discurs i el llenguatge de Vox perquè els ultres, que demanaran encara més concessions, votin el candidat popular a la presidència de la Junta d'Andalusia. Un greu error del PP.

Noms propis

Wilson
Witzel

Governador de
Rio de Janeiro

★★★★

El nou dirigent de l'estat carioca vol que els narcotraficants siguin tractats com a terroristes i reclousos en una presó a l'estil de la de Guantánamo, el polèmic centre de la base militar dels EUA a Cuba que acumula acusacions de maltractaments als presos. **►Pàg. 13**

Pablo
Casado

President del PP

★★★★

La cessió del PP davant de Vox, a l'assumir els postulats del partit ultra sobre violència de gènere i proposar ampliar la protecció a homes, nens i avis, suposa una seriosa amenaça en la lluita contra la violència masclista. **►Pàg. 14**

Enric
Morist

Coord. de la Creu
Roja a Catalunya

★★★★

Els Reis d'Orient comptaran, un any més, amb la inestimable ajuda de les entitats socials perquè 50.000 nens catalans en situació vulnerable no es quedin sense regal. La Creu Roja és l'oenag que cobreix més territori. **►Pàg. 24**

Aurora
Rosales

Dir. artística en funcions del Lliure

★★★★

El Lliure revisa el rol femení de grans obres en el cicle *Clàssics degenerats*. Una original proposta que convida a reflexionar, per exemple, què passaria si Dorian Gray fos dona o, a partir de *Lolita*, en l'exploració de menors. **►Pàg. 36**

Neil
DeGrasse

Científic i divulgador

★★★★

National Geographic ha suspès indefinidament el programa de televisió del popular científic -famos per la sèrie *Cosmos*- en motiu de les acusacions d'assetjament sexual i violació per part de diverses dones contra el presentador. **►Pàg. 44**

Nova fase de la presidència de Trump

Donald Trump ha pogut governar els dos primers anys del seu mandat sense haver d'enfrontar-se a un Congrés amb majories detingudes per l'oposició demòcrata. També havia comptat amb uns congressistes republicans que han acatat les atrabiliàries decisions del president, fins i tot les que atemptaven contra els principis del partit conservador. Però aquesta bassa d'oli congressista s'ha acabat. Amb l'obertura del nou Legis-

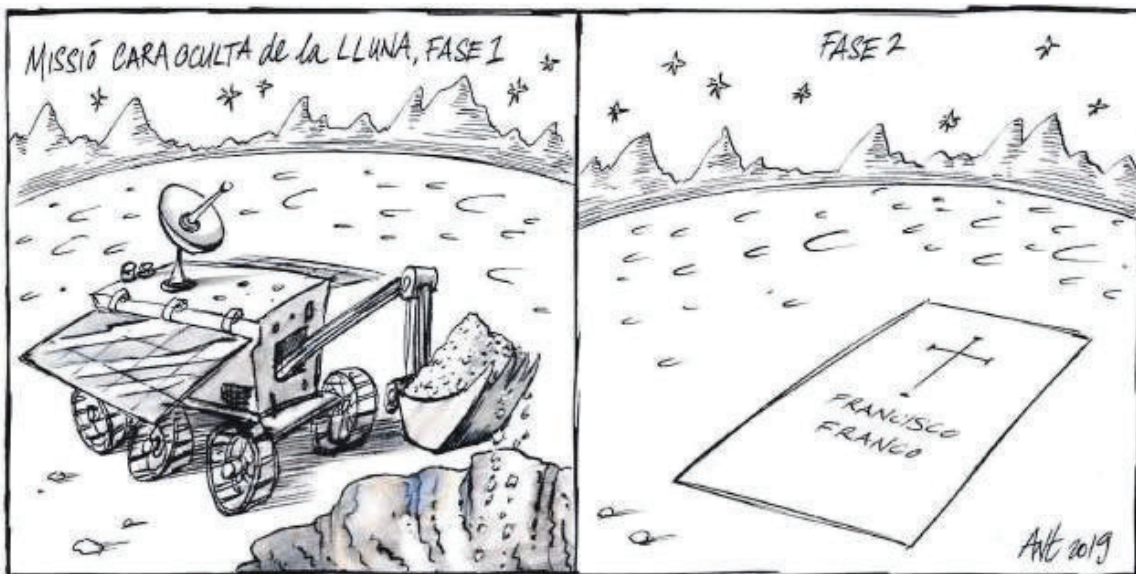
latiu en què el Partit Demòcrata té majoria a la Cambra de Representants, torna el sistema de controls i equilibris que la Constitució nord-americana preveu per evitar el domini absolut d'un dels poders de l'Estat.

I no només això. La composició del nou Congrés trenca les habituals barreres partidistes. És un Congrés més jove, amb més dones i amb electes d'origens ètnics molt variats. La gran majoria dels nous congressistes són demòcrates, la qual cosa revela

la profunda renovació d'un partit amb uns líders veterans que viuen en el sentiment de derrota que va portar la inesperada victòria de Trump. Fins i tot tenint majoria no ho tindran fàcil. Han pres possessió amb l'administració parcialment tancada per la negativa del president de no afliurar la corda en la qüestió de la immigració i amb el dossier de la trama russa obert. De com afrontin aquesta qüestió dependrà la recuperació demòcrata de la Casa Blanca d'aquí a dos anys.

L'antidot

Anthony Garner

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Tambors de recessió

Fa poc més d'una dècada va començar la gran recessió mundial que es va iniciar amb les hipoteques porqueria i va seguir amb el contagi internacional del pànic financer després de la caiguda del banc d'inversió Lehman Brothers. Els últims 10 anys han sigut un període negre en què milions de ciutadans han perdut la feina, l'austeritat ha entrat en les perspectives de vida de les famílies i la desigualtat al món ha augmentat fent els rics més rics i els pobres més pobres.

La recuperació d'aquesta llarga crisi ha sigut lenta, desigual i molt afavorida per l'actuació dels bancs centrals europeus, que han bombat diners sense parar als mercats i han substituït amb les seves polítiques la falta de reformes dels governs. El llarg període d'estímul ha afavorit que el món entrés al 2018 amb un inusual creixement sincronitzat de les grans

potències. De tota manera, a partir de la primavera, es va produir una brusca correcció dels mercats. Ara els temors d'una nova recessió tornen a estar fonamentats, com alerten institucions d'anàlisi com l'FMI o l'OCDE. Continuen pronosticant creixement però adverteixen que s'acosten tempestes. Els símptomes venen de la debilitat d'Europa i la Xina, així com dels Estats Units. I els inversors saben que quan l'economia americana esternuda, el món es refreda.

Els analistes coincideixen que al rees-

La batalla comercial dels EUA amb la Xina, els populismes a Europa i el deute són perills que amenacen l'economia

calfament de l'economia s'hi sumen els riscos polítics. La batalla comercial de Trump amb la Xina, l'auge dels populismes a Europa i el fort deute global que encara arrossegueu els països després d'una dècada de crisi són els principals perills que amenacen l'economia. La situació ha portat la Reserva Federal a reduir les pujades de tipus que preveu aprovar aquest any, un símptoma que les coses no van bé.

La resposta de la societat a una dècada de crisi i d'increment de la desigualtat ha sigut canalitzar el descontentament en forma d'opcions populistes o, directament, del vot a partits d'ultradreta. Una situació que podria empitjorar si el món entra en una nova recessió quan encara no s'han recuperat els nivells d'ocupació i benestar anteriors a la crisi. La responsabilitat dels polítics per no tirar més llenya al descontentament és molt alta.

Netflix fa el gran salt al cine

Després d'aconseguir posicionar-se com la gran plataforma d'emissió de sèries *online*, de producció pròpia i també aliena, Netflix pretén convertir el 2019 en l'any en què farà el salt a les pel·lícules tradicionals, i posarà en perill el sistema tradicional d'exhibició. La plataforma planeja oferir unes 55 pel·lícules originals a l'any, una xifra que arriba a les 90 si s'hi sumen els títols de les divisions d'animació i documental. Una enorme producció des d'un punt de vis-

ta quantitativa, tres vegades més del que sol estrenar un gran estudi de Hollywood. A més, entre el catàleg per a aquest any hi ha grans noms: Martin Scorsese (*The Irishman*), Steven Soderbergh (*High flying bird*), Isabel Coixet (*Elisa y Marcela*), Jake Gyllenhaal (*Velvet buzzsaw*), Anne Hathaway (*The last thing he wanted*)...

Aquest Nadal ja hem vist una pinzellada de l'estratègia de la plataforma. *Roma*, d'Alfonso Cuarón, sens dubte una de les pel·lícules de l'any per la seva gran qualitat, va ser estrenada en sala de forma limitada perquè pu-

gui aspirar als premis, però la seva exhibició és sobretot a través de la plataforma. Òbviament, aquesta nova manera de produir i, sobretot, d'exhibir cine és rebuda amb recel per part dels exhibidors habituals. Però oposar-s'hi és un exercici fútil, ja que equival a lluitar contra les tendències del consumidor. Els sectors més tradicionals del cine i Netflix han de trobar la manera de treballar conjuntament perquè el consumidor mantingui l'opció de poder disfrutar del bon cine a casa seva i a la gran pantalla. =

Noms propis

Isabel Díaz Ayuso

Secretària de comunicació del PP

★★★★☆

El compte oficial d'un partit no hauria d'entrar en terrenys tan pantanosos com demanar, encara que sigui de forma velada i en clau d'humor, la mort de ningú. El PP va demanar disculpes i va retirar el polèmic tuit sobre Sánchez, però la fiscalia estudiarà si és delictiu. ► **Pàg. 17**

Mercè Caso

Jutge degana de Barcelona

★★★★☆

La jutge va considerar ahir que hi havia «altres possibilitats», que ella hauria preferit, abans que la presó provisional per als líders independentistes, i va recordar que en cap cas aquesta mesura ha de ser una «sentència anticipada». ► **Pàg. 20**

Tim Cook

Conseller delegat d'Apple

★★★★☆

La companyia de la poma comença a donar senyals de desgast en un mercat amb forts competidors. Per primera vegada en més de 15 anys, Cook va anunciar una rebaixa en la previsió d'ingressos per al primer trimestre de l'any. ► **Pàg. 25**

Eliud Kipchogge

Atleta

★★★★☆

El kenia de 34 anys s'ha convertit en la gran estrella de l'atletisme després de la retirada d'Usain Bolt. El fondista va batre a Berlín el 2018 el rècord de marató (2.01.39) pel marge més ampli dels últims 51 anys. ► **Pàg. 45**

Ona Carbonell

Nedadora de sincronitzada

★★★★☆

L'esportista no dubta a deixar la seva imatge per conscienciar sobre la presència de plàstics als mars i oceans. Per això, ha participat en campanyes i altres iniciatives de sensibilització sobre aquest problema. ► **Pàg. 56**

L'antídot

Anthony Garner

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Polítiques socials per als menors sols

El 2017 va significar un punt d'inflexió en l'arribada a Catalunya dels anomenats *menes*, els menors estrangers no acompanyats. El setembre d'aquell any ja s'havia superat en el 63% la xifra total dels que van arribar el 2016, i la xifra va continuar pujant. El juliol del 2018, el total va ser superior al de tot el 2015 i entre el gener i el juliol de l'any passat el nombre de menors va igualar, amb prop de 1.500, la xifra global del 2017. Convé tenir presents aquestes dades per calibrar la magnitud del problema, que s'ha concretat, en diferents episodis, en la pernoctació de nens i joves a la Ciutat de la Justícia, per falta de centres adequats. Fins i tot malgrat l'ampliació de les places d'acollida per part de la Direcció General d'Atenció a la Infància (DGAIA) –unes 1.700 el 2018–, la sensació de desprotecció, inseguretat i falta de les condicions vitals mínimes segueix present, augmentada pel fet

que Catalunya és la comunitat autònoma on arriben més menors, procedents del Magrib i de la regió subsahariana.

És en aquest context que s'han d'analitzar les dades recollides per diverses institucions i per la Guàrdia Urbana de Barcelona i els Mossos i que tant fan referència a l'augment de l'activitat delictiva dels *menes* com al dèficit d'integració i a la deriva cap a situacions il·legals. Més enllà dels espais d'acollida, la problemàtica es xifra en la falta de perspectives socials i laborals dels menors i en la dificultat d'oferir-los una possi-

bilitat de futur, amb saturació dels serveis, una base escassa d'educadors socials, una rotació excessiva per diferents equipaments socials i un augment de situacions que deriven en trastorns de la personalitat. EL PERIÓDICO va denunciar l'existència, als jardins de Sant Pau, al Raval, d'un grup de nens marroquins que dormien al ras i consumien cola. Continua sent així, amb altres punts de trobada, al Poble-sec i el Port Olímpic i amb la consegüent percepció d'inseguretat ciutadana que es concreta amb un augment de la criminalitat. No obstant, la solució no ha de ser només policial. La Generalitat, com a tutora legal dels menors, ha de procurar no només el seu benestar sinó establir, més enllà dels greuges institucionals recurrents, una política seriosa de protecció, educació i acompanyament. Una responsabilitat social que exigeix més recursos i una implicació més gran dels estaments que treballen amb menors.

Més enllà dels espais d'acollida, el problema està en la saturació de serveis i la falta de perspectives dels nois

Els reptes del creixement del Prat

El creixement de l'aeroport de Barcelona-el Prat és un fet incontestable. A falta de xifres oficials, les estimacions apunten que la instal·lació va tancar el 2018 en gairebé 50 milions de viatgers, un volum que el consolida entre els principals aeroports d'Europa pel que fa als passatgers. Són xifres per celebrar, ja que es tracta d'una infraestructura clau per a l'economia catalana. La inauguració de la terminal 1 i l'esforç unitari de les administraci-

ons, a través de l'entitat CDRA, per captar noves aerolínies i destinacions, han contribuït a aquest increment.

No obstant, aquestes xifres no ens han de fer caure en l'autocomplaença. Més aviat al contrari, és el moment d'analitzar els reptes que es plantegen precisament per l'augment de passatgers, i actuar abans que la infraestructura pateixi una saturació que ja es comença a notar. Entre els problemes més urgents hi ha el de la puntualitat dels vols. L'aeroport barceloní està entre els

que més retards acumulen del món (ocupa la posició 1.009 d'un rànquing de 1.200). Un altre gran desafiament ve donat per la mateixa mida de la instal·lació, que s'està quedant petita. La construcció de la terminal satèl·lit de la T-1 (inclosa en el pla director 2017-2026 del Ministeri de Foment), amb la inversió pertinent, permetria guanyar capacitat. Són millores necessàries per no perdre oportunitats de creixement, com continuar augmentant les connexions intercontinentals.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

¿No tenen la sensació que els polítics actuals no estan del tot fets?

Noms propis

Damares Alves
Ministra de Dones del Brasil

És la cara visible del retrocés de les llibertats de la dona que pretén Bolsonaro, entossudit a combatre el que anomena *ideologia de gènere*. «En aquesta nova era del Brasil, els nens vesteixen de blau i les nenes de rosa», va dir ni més ni menys que una ministra de Dones. **► Pàg. 14**

Theresa May
Primera ministra del Regne Unit

La *premier* ha assegurat que no tornarà a ajornar la decisiva votació del *brexít* –com va fer el mes de desembre passat per evitar una derrota humilant– i que començarà dimecres vinent al Parlament. **► Pàg. 16**

Rafael Navarrete
Fotògraf

Aquest sevillà és un mestre del Photoshop que ha rescatat fotos de la caiguda de Barcelona davant les tropes franquistes –el pròxim 26 de gener farà 80 anys– i les ha acolorit, de manera que ha aconseguit un efecte de gran realisme. **► Pàg. 30**

Santiago Solari
Entrenador del Reial Madrid

Es va queixar de l'àrbitre en un nou partit decebedor del Madrid. La patcada a casa davant de la Reial Societat (0-2) es produeix després d'empatar amb del Vila-real i eleva a 10 punts la distància de l'equip blanc amb el Barça. **► Pàg. 42**

G. Martínez M. Artigau
Escriptors

L'argentí Guillermo Martínez ha guanyat el premi Nadal amb *Los crímenes de Alicia*, i el barceloní Marc Artigau ha aconseguit el Josep Pla amb *La vigília*. **► Pàg. 48**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

L'adeu d'Uber i Cabify

Les administracions van cedir la setmana passada a la pressió dels taxistes que ocupaven la Gran Via de Barcelona. El decret de la Generalitat aprovat dimarts estableix un temps mínim de 15 minuts per contractar el servei dels vehicles d'Uber i Cabify, que actuen amb llicències VTC. Un límit que l'Àrea Metropolitana de Barcelona podrà ampliar, ja ha dit que ho farà, a 60 minuts. Ara, aquesta regulació ha provocat l'anunci d'Uber i Cabify que deixen d'operar a Barcelona. No és una bona notícia, primer per als centenars de conductors que perdran la feina. Segon, per als usuaris d'aquest servei alternatiu al taxi. I en última instància, per a la marca d'una ciutat que competeix en el mercat turístic global en què perd un atribut, no substancial però important. Barcelona queda una mica fora dels mapes del segle XXI.

Les reaccions a l'anunci d'aquestes com-

panyies han estat carregades de cinisme. La Generalitat i l'ajuntament s'han mostrat sorpresos, quan sabien perfectament el que estaven fent en l'última setmana. Poden estar ofesos, però saben què s'hi jugaven. L'oposició crítica avui per les conseqüències del que va exigir ahir. Els que clamaven perquè els taxis sortissin de la capital, ara lamenten la marxa dels que han expulsats per cessar les hostilitats.

En el que tothom coincideix és a assenyalar que els acords per acabar amb la vaga del taxi eren poc més que un pedaç. Dificil-

Amb la marxa de Barcelona de les dues companyies de VTC, la ciutat queda una mica fora dels mapes del segle XXI

ment el contingut del decret de la Generalitat passaria un tribunal europeu. Per això, les firmes de VTC anuncien que se'n van, a territoris o àmbits menys hostils, però saben que acabaran tornant quan guanyin als tribunals. El problema és que hàgim sigut incapaços de trobar un solució per a tothom. Els taxistes tenen raó quan diuen que els VTC els canvien les condicions de la seva concessió. Per a ells, l'única solució és eliminar aquesta concurrència. Es necessita temps i paciència per explicar-los que això no funciona així. El que cal canviar precisament són les condicions d'aquestes concessions i exigir indemnitzacions per l'alteració als que han pagat un alt preu per unes llicències que ara donen menys rendibilitat. Per arribar a aquest punt, que hauria d'anar acompanyat de més exigència als VTC en la mesura que s'equiparin al servei de taxi, cal alimentar prèviament una negociació que no ha existit.

Noms propis

Néstor Reverol
Titular d'Interior de Venèçuela
★★★★

En el seu afany per dificultar les informacions sobre la crisi que travessa el país i enmig de protestes internacionals, el servei d'intel·ligència no va dubtar a detenir dimecres tres periodistes de l'agència Efe, alliberats ahir, però que seran deportats. **► Pàg. 11**

Teresa Ribera
Ministra per a la Transició Ecològica
★★★★

En contraposició a l'impost al sol, el Govern ha obert la porta que les empreses i els particulars que generin energia puguin vendre la que sobri a la xarxa, bé sigui a canvi de diners o d'un descompte en la factura. **► Pàg. 25**

Joan Subirats
Comissionat de Cultura de BCN
★★★★

L'ajuntament ha fet un pas per buscar una sortida al conflicte del Macba, al proposar ampliar l'edifici Meier amb una construcció que tindria de 700 a 1.100 m² més que l'opció descartada de la capella de la Misericòrdia. **► Pàg. 32**

Arantxa Etxebarria
Cineasta
★★★★

Juntament amb Isaki Lacuesta, la directora de *Carmen y Lola* encapçala la llista de candidatures als Goya que aquest any inclouen en un bany de realitat el cine espanyol amb pel·lícules que aborden des de l'exclusió i la corrupció a l'homofòbia. **► Pàg. 46**

Maria De Medeiros
Actriu
★★★★

La intèrpret portuguesa i la francesa Bulle Ogier protagonitzen al Lliure *Un amour impossible*, obra adaptada de la novel·la homònima de l'escriptora Christine Angotte, un text dur que narra una història d'abusos i incest. **► Pàg. 50**

Morir en una llista d'espera

l'estadística és freda, dramàtica i contundent. Cada dia moren sis catalans amb dret a rebre assistència en una residència per a gent gran però sense haver-la pogut disfrutar els últims anys de la seva vida. Una gran part d'ells, el 74%, ja havien sigut valorats pels serveis socials i acreditaven el reconeixement previst en la llei de la dependència. La resta estaven pendents de la revisió. Tots ells, 11.194 entre el 2013 i el 2017, esperaven uns drets que els pertanyi-

en i que no van poder exercir. Segons la legislació (a la pràctica, paper mullat), la llista per ingressar en una residència no pot sobrepassar els sis mesos, però la realitat va molt més enllà, fins al límit d'unes xifres que, a la resta d'Espanya, també són esgarrioses: 100 dependents moren cada dia sense haver rebut prestació, segons l'Observatori Estatal per a la Dependència. Les retallades del 2012, executades pels governs d'Artur Mas i Mariano Rajoy, situen Catalunya en un dels últims llocs, amb l'agreuj-

jant, a més de les escasses places, de dèficits alarmants en els serveis socials, en les condicions laborals dels treballadors i en els ajuts econòmics, reduïts dràsticament. Avui, 18.438 persones segueixen en llista d'espera i 52.865 estan pendents de valoració. No només són xifres sinó drames humans de pes a què l'Administració ha de fer front amb urgència i amb més inversions. I més si tenim en compte que la previsió és que en 30 anys es dupliqui a Catalunya la quantitat de gent gran.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

12-F, judici al procés

El 12 de febrer. Finalment, el Tribunal Suprem (TS) va anunciar la data en què començarà el judici als líders polítics i socials del procés, el més important des de la restauració de la democràcia a Espanya el 1978. El mateix dia en què el TS va anunciar la data i la llista dels més de 500 testimonis que compareixeran, Jordi Cuixart, Jordi Sánchez, Oriol Junqueras, Raül Romeva, Joaquim Forn, Jordi Turull, Josep Rull, Dolores Bassa i Carme Forcadell van ser traslladats a les presons de Soto del Real i d'Alcalá-Meco. A causa de la seva condició de presos preventius, aquests acusats hauran de preparar a la presó la seva defensa amb els advocats. Els altres tres encausats –Carles Mundó, Santi Vila i Meritxell Borràs– es troben en llibertat.

Aquest fet és només un dels múltiples aspectes polèmics d'un judici que marcarà la política espanyola i catalana. Després

d'una instrucció molt discutida i discutible per polítics i experts en dret a Catalunya, la resta d'Espanya i Europa, la demora del TS a marcar la data de l'inici del judici ha tingut com a conseqüència que els presos hagin sigut traslladats a presons de Madrid (amb el perjudici que això suposa lògicament per a advocats i familiars) amb molta antelació. Resulta evident que el TS s'està esforçant a ser escrupolosament garantista –el seu prestigi intern i extern i per extensió el de la democràcia espanyola estan en joc–, però les raons al vol-

La causa marca el fracàs col·lectiu de no haver encarrilat per mitjans polítics el conflicte català

tant de la data o la seva negativa a permetre observadors internacionals no han sigut un bon principi: el tribunal ha donat la imatge de sentir-se superat per la magnitud del cas i desconcertat per les múltiples ramificacions que pot tenir el judici, tant durant el seu desenvolupament com després, amb possibles recursos a instàncies judicials europees.

La llarga llista de testimonis (des de Mariano Rajoy a Ada Colau) dona fe de la transcendència del judici. A nivell personal dels encausats, la gravetat dels delictes i de les penes de presó que porten és aclaparadora. A nivell col·lectiu, el que passi a la Sala Segona i el veredictes marcaran les relacions futures entre Catalunya i la resta d'Espanya. El judici per si mateix certifica un enorme fracàs col·lectiu, la incapacitat d'encarrilar per mitjans polítics i en el marc constitucional un plet, el de l'encaix de Catalunya a Espanya, que és polític, no legal.

Noms propis

Donald Trump
President dels EUA
★ ★ ★ ★

Els Estats Units recuperen el discurs de la guerra freda amb la suspensió de la seva participació en el Tractat de Forces Nuclears d'Abast Intermedi, un pas previ a la retirada definitiva d'aquest acord amb Rússia, a la qual acusa de fabricar armes prohibides. **► Pàg. 13**

Mercedes Vidal
Regidora de Mobilitat de BCN
★ ★ ★ ★

Torre Baró estrena els busos a demanda, un servei per moure's dins del barri en què el vehicle va a la parada si es demana a través d'una app o una trucada. Aquesta prova pilot pretén millorar la mobilitat de proximitat. **► Pàg. 34**

Rayden
Raper
★ ★ ★ ★

El cantant de rap ha aconseguit l'èxit sense perdre les seves senyes d'identitat. Avui presenta en directe el seu nou disc, *Sinónimo*, a la sala Razzmatazz de Barcelona, com a part del programa del Festival Mil·lenni. **► Pàg. 42**

Andrea Rodríguez
Testimoni contra la leucèmia
★ ★ ★ ★

Va acompanyar Pablo Ráez en la seva lluita contra la leucèmia fins al final. Dos anys després de la mort del seu nòvio, relata en un llibre la commovedora història del jove d'etern somriure que va impulsar les donacions de medulla. **► Pàg. 52**

Félix Sánchez Bas
Seleccionador de futbol de Qatar
★ ★ ★ ★

L'entrenador català ha guiat Qatar a una fita històrica: guanyar la Copa de l'Àsia davant el Japó, el favorit. El triomf és la guinda a un torneig excel·lent dels qatarians, sense cap gol en contra i amb ple de victòries. **► Més Esport pàg. 6**

Violència masclista de menors

Una noia de Reus salvatgement assassinada ha posat el focus en la violència masclista comesa per menors, un problema cada vegada més alarmant. En només dos anys, Catalunya ha registrat un augment del 45% en l'atenció de víctimes de violència masclista exercida per adolescents de 14 a 17 anys. De 74 víctimes registrades el 2016 a 107 el 2018. La majoria per lesions i maltractament psicològic.

El Baròmetre Joventut i Gènere 2017 del

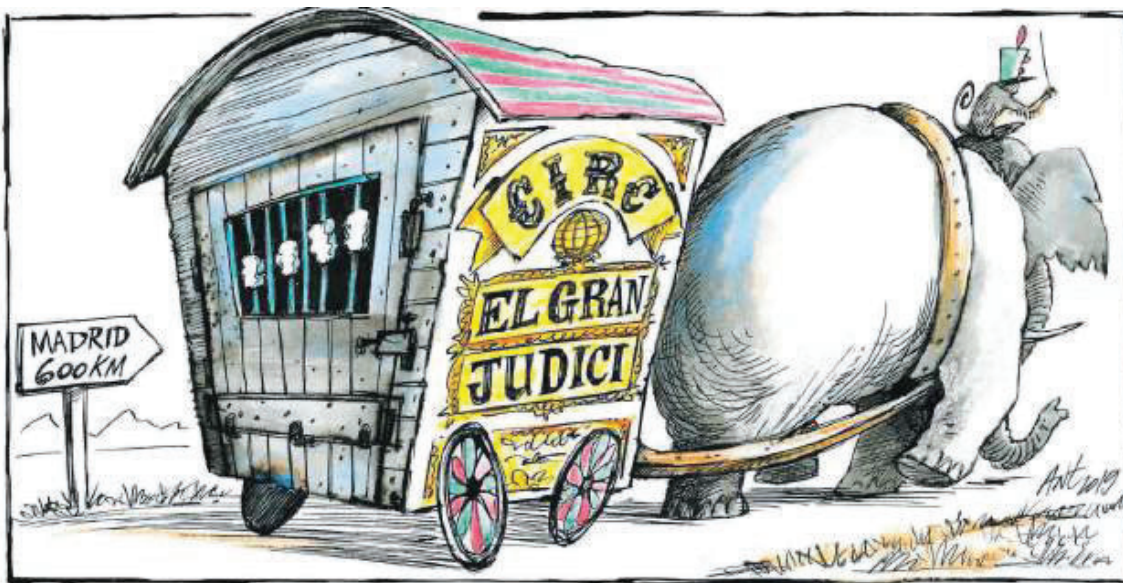
Projecte Scopio fet pel centre Reina Sofia donava més dades preocupants. El 49% dels joves espanyols afirmaven que la violència masclista havia augmentat els últims anys (així ho creien el 59,2% de les noies, però només el 39,2% dels nois). Més del 15% veia acceptable que la parella els revisés el mòbil; el 12%, que els controlés les amistats i gairebé el 10% tolerava la violència física. Més del 80% dels entrevistats declaraven haver sigut testimonis d'algun comportament violent. I, atenció, el 40% creia veure

en el consum d'alcohol i altres drogues l'aparició d'aquestes conductes.

L'augment de denúncies és, sens dubte, una dada positiva, però els experts apunten la dificultat de molts adolescents per distingir els senyals de la violència masclista. Assimilen patrons que potser viuen a casa seva o que, especialment, veuen en els productes d'oci que consumeixen. L'escola i el conjunt de la societat tenen el gran desafiament de desenvolupar un model alternatiu que contraresti el masclisme i els seus altaveus.

L'antidot

Anthony Garner

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La fallida del chavisme s'accelera

La commemoració dels 20 anys de l'arribada d'Hugo Chávez al poder, amb el chavisme i l'oposició al carrer, reuneix tots els ingredients d'una gran crisi d'Estat, amb l'experiment bolivarià molt ferit i els seus adversaris avalats pels Estats Units, la Unió Europea i el paisatge canviant de l'Amèrica Llatina, de trets marcadament conservadors. El fet mateix que en última instància tot depengui de la decantació de l'Exèrcit més que de l'entusiasme i la provisió d'efectius de les manifestacions ressalta la gravíssima anormalitat del moment, fins i tot admetent que sembla exagerat el càlcul fet pel general d'Aviació que s'ha posat a les ordres de Juan Guaidó, segons el qual el 90% de les Forces Armades són contràries a la continuïtat de Nicolás Maduro. Quan totes les mirades es dirigeixen a les sales de banderes només es pot dir que la fallida institucional és un fet.

Des de l'instant en què Maduro va decidir abandonar la lògica de l'aparença democràtica seguida per Chávez, el món bolivarià es va endinsar per un camí que va debilitar la seva legitimitat excepte per a l'esquerra dogmàtica, que encara avui apella al principi de no ingerència per desacreditar la mobilització interior i exterior, l'exigència d'eleccions i el rescat del país de la pobresa extrema. Ni tan sols les amenaces dirigides a Maduro des dels Estats Units serveixen per negar que la població veneçolana és víctima d'un desastre

L'evolució de Veneçuela depèn de l'Exèrcit amb part de la comunitat internacional decantada per Guaidó

econòmic, social i polític que justifica el poder de convocatòria de l'oposició, apuntalada estratègicament des de l'exterior. Una situació que explica de manera eloqüent la inesperada capacitat de Guaidó, un diputat poc conegut, d'encapçalar la protesta i omplir el carrer amb igual o més efectivitat que el chavisme.

El Govern dels EUA ja ha començat a enviar paquets d'ajuda humanitària a Veneçuela amb aliments i medicines. Guaidó ha sol·licitat aquesta ajuda, mentre que Maduro es nega a acceptar-la perquè tem que sigui obrir la porta a una intervenció militar des de l'exterior. I mentrestant, el país viu immers en una economia de mera subsistència en el millor dels casos. Aquesta és una realitat indiscutible i urgent que l'aparell de propaganda del règim no pot encobrir, que s'aguditzada cada dia que passa i que potser serà decisiva en el desenllaç de la llarga tragèdia en curs.

Facebook: 15 anys de llums i ombres

La irrupció de Facebook fa 15 anys ha canviat les nostres vides. Abans van sorgir altres xarxes socials (MySpace) i després en van venir moltes més (Twitter, Youtube...), però Facebook segueix sent la més gran del món. És propietària, a més, de WhatsApp i Instagram, cosa que la converteix en un poderós gegant tecnològic. Gràcies a aquestes plataformes, la capacitat de compartir informació s'ha multiplicat, i aquí radica el seu èxit: l'ésser humà sent la necessitat de co-

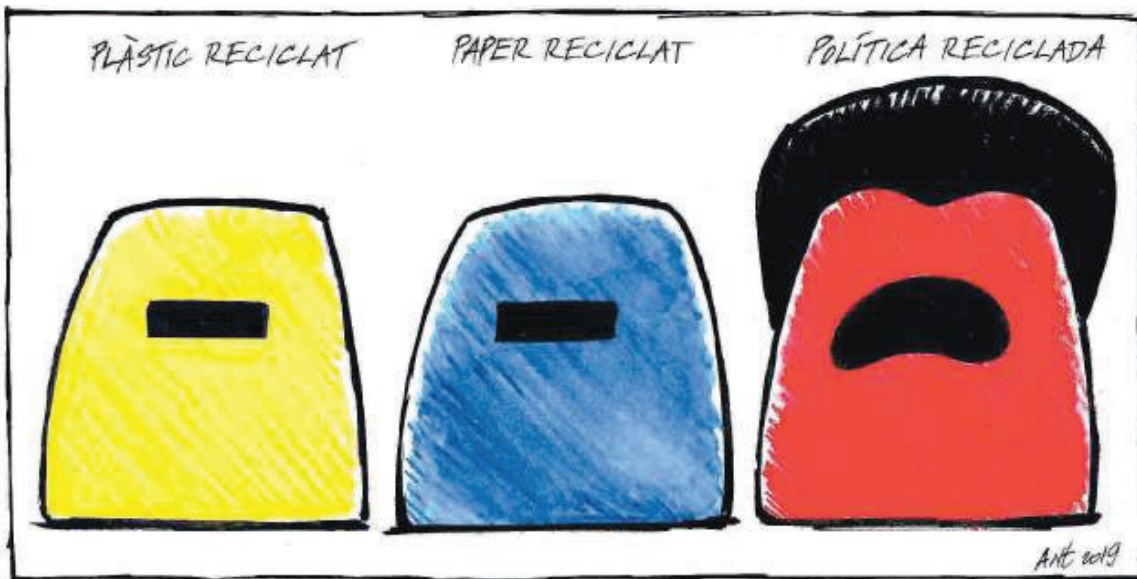
municar-se, forma part del sentit mateix de comunitat. Per això, hem de celebrar que les xarxes socials permetin la interrelació i l'accés a més continguts que mai abans en la història, ja siguin informacions rellevants o simple entreteniment.

Però també hi ha ombres. Els més de 1.500 milions d'usuaris que es connecten a Facebook proporcionen una informació molt valuosa sobre si mateixos, que pot ser utilitzada amb objectius legítims (publicitat), però també amb finalitats més fosques.

La privacitat i les notícies falses són els dos grans fronts oberts de Facebook. L'escàndol de Cambridge Analytica va portar a col·lació la capacitat d'aquesta xarxa social per manipular els usuaris en favor de determinades opcions polítiques, i no és l'únic cas. Tant la Comissió Europea com les autoritats dels Estats Units vigilen aquestes pràctiques contràries a tota ètica, però la situació també exigeix que l'usuari no abaixi la guàrdia i tingui més esperit crític per no deixar-se arrebassar els seus drets.

L'antídot

Anthony Garner

Noms propis

'El Chapo' Guzmán

Encusat per narcotràfic

★ ★ ★ ★

Després d'11 setmanes de judici a Nova York, un jurat compost per set dones i cinc homes haurà de decidir si condemna el Chapo Guzmán per narcotràfic. El procés ha mostrat un imatge violenta i sangnant del presumpte cap del càrtel de Sinaloa. **►Pàg. 14**

Vladímir Putin

President de Rússia

★ ★ ★ ★

En resposta a la decisió dels Estats Units de suspendre la seva participació en el Tractat de Desarmament Nuclear (INF), Moscou ha pres la mateixa decisió. Amb aquestes determinacions el món és un lloc menys segur. **►Pàg. 19**

Javier Ortega Smith

Secretari general de Vox

★ ★ ★ ★

El partit d'ultradreta retorça i desvirtua la figura de l'acusació particular per aconseguir en el judici als líders independentistes un protagonisme inusual. La justícia no hauria de ser el trampolí d'un projecte polític. **►Pàg. 21**

Alba Vergés

Consellera de Salut

★ ★ ★ ★

La sanitat catalana ha perdut en vuit anys 1.831 llits, conseqüència de les retallades efectuades durant la crisi que no s'han revertit. Els Pressupostos per a aquest any són un 4,7% inferiors que a l'inici de la dècada. **►Pàg. 33**

András Forgách

Escriptor i dramaturg

★ ★ ★ ★

L'escriptor i dramaturg hongarès, que ha participat en el festival BCNegra, narra en un llibre una dura investigació personal: com els seus pares van col·laborar amb els serveis secrets de l'Hongria comunista dels 70 i 80. **►Pàg. 62 i 63**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Més abusos sexuals en l'Església

L'exclusiva del PERIÓDICO que es publica avui revela un nou cas d'abusos sexuals a nens en l'Església Catòlica, aquesta vegada a Constantí (Tarragonès). Una gota que omple més el vas de les denúncies d'unes pràctiques deplorables que, en la majoria dels casos, corresponen a delictes que ja han prescrit, les conseqüències dels quals, no obstant, perduren en la memòria dels que els van patir. En les últimes setmanes se n'han destapat diversos casos: el del germà Andreu Soler, al monestir de Montserrat, en una confessió de Miguel Hurtado a aquest diari a la qual han seguit més testimonis; i el de mossèn Tomàs, a la parròquia de Vilobí d'Onyar i a l'escola Bell-Lloc, de Girona. Ara, en la trista història de Constantí, els abusos practicats pel sacerdot Pere Llagostera, mort fa dos anys, tenen una banda sonora: la cançó escrita per Joan Reig, bateria d'Els Pets, que va bolcar a *Corvus* la seva pròpia experi-

ència com a víctima en un refugi de muntanya al Pirineu. El relat autobiogràfic de Reig descriu una «figura en la foscor» que va provocar el terror entre els nois («estava mort de por»), com també relaten Joan Maria Ramon i altres testimonis de la població. Els detalls escabrosos d'aquest assumpte tenen molts punts en comú amb els altres casos referits. Una llarga durada en el temps (entre els anys 60 i fins a finals dels 90); una figura emblemàtica i aparentment respectada que porta a terme les seves accions escudada en les activitats religioses, esportives i

L'esgarrifosa història de Constantí s'uneix a molts altres casos. La institució ha d'assumir la seva responsabilitat

associatives; el temor de denunciar-la per les circumstàncies socials o perquè es tractava d'un referent de la comunitat; i el nul o escàs ressò que l'exposició dels fets va despertar en la jerarquia eclesial. Més enllà dels detalls individuals, aquest és l'amarg resum d'un temps fosc.

S'han anunciat comissions d'investigació i el pare abat de Montserrat ha reconegut els abusos, ha demanat perdó i ha afirmat, en la seva homilia de diumenge, que «és necessari afrontar-los amb decisió». És d'esperar que així sigui, sense subterfugis, en tots els casos, per remoure consciències en la línia expressada pel papa Francesc, que ha convocat el 21 de febrer una reunió històrica al Vaticà. Res podrà allunyar les víctimes de l'espectre del seu sofriment, però la institució ha de reflexionar seriosament sobre la seva culpa i assumir responsabilitats. Pel que va passar en el passat i per evitar el que no hauria de tornar a passar en el futur.

Inclusió i feminisme en els Goya

Una societat que es reconeix plural i diversa, també diferent, es va passejar per l'alfombra vermella d'uns premis Goya especialment inclusius i feministes. L'emotiu discurs de Jesús Vidal, el primer actor amb discapacitat visual premiat amb un Goya, va saber expressar tot el que significa la seva distinció: inclusió, diversitat i visibilitat. Sens dubte, aquests han sigut els valors que la pel·lícula guanyadora, *Campeones*, ha sigut capaç de transmetre i que ha tingut

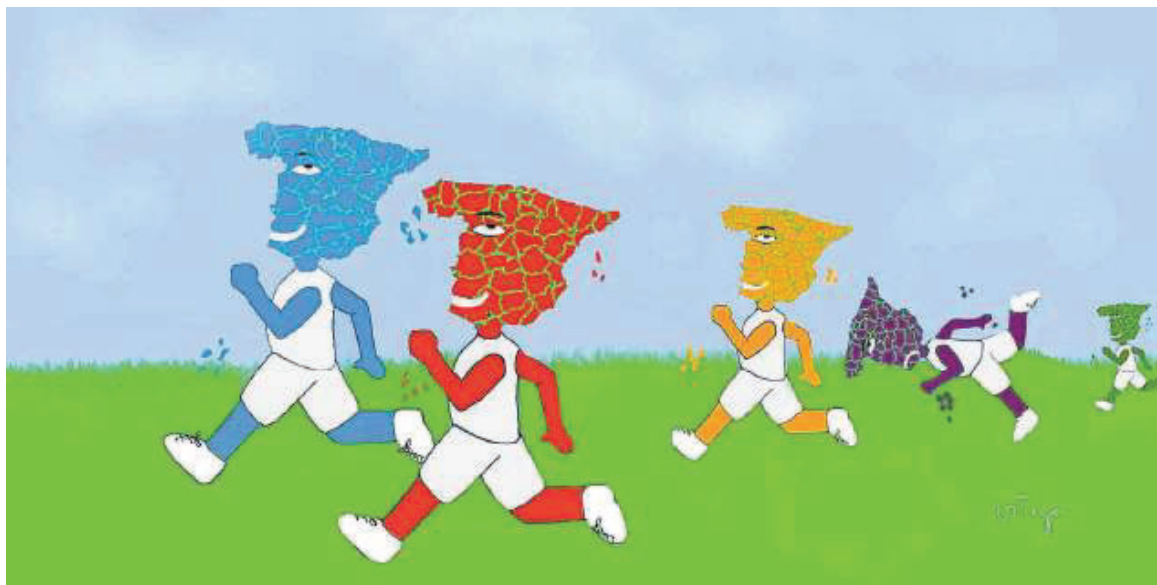
el seu reconeixement en premis i en taquilla. A través de la rialla, ha acostat la realitat de tantes persones que es veuen obligades a convertir la seva vida en una lluita constant contra la discriminació. Més enllà del mèrit cinematogràfic, el gran valor social de la pel·lícula de Javier Fesser ha sigut animar i dignificar les diferents capacitats.

També les reivindicacions feministes van tenir un paper rellevant en la gala. Van ser presents tant en el guió dels presentadors com en els discursos de les guanyado-

res, amb moments tan emocionants com el que va protagonitzar Eva Llorach, guanyadora del Goya a la millor actriu revelació, animant totes les actrius a posar-se dretes per compartir el seu premi o les paraules d'Arantxa Echevarría, premi a la millor direcció novella per *Carmen y Lola*, dedicant el seu guardó a tots els intolerants i convidant-los a veure la seva pel·lícula. Una altra vegada, el món de la cultura es va convertir en el capdavanter d'una societat més justa, respectuosa i inclusiva.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Mohamed bin Salman
Ministre saudita de Defensa
★ ★ ★ ★

Unes fotos de satèl·lit indiquen que l'Àrabia Saudita hauria pogut construir una fàbrica de missils balístics, un pas previ per dotar-se d'un arsenal atòmic amb què oposar-se al seu rival regional, l'Iran. El bel·licisme de Bin Salman és un perill per a la regió. **► Pàg. 19**

Francesc Belver
President del Consell Comarcal del Barcelonès
★ ★ ★ ★

El Parlament es disposa a tancar aquest organisme supramunicipal creat el 1988 i que l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) ha convertit en obsolet. Tanca amb un deute milionari un ens que va viure d'esquena al ciutadà. **► Pàg. 22**

Margrethe Vestager
Comissària europea de Competència
★ ★ ★ ★

La Unió Europea ha obert un centenar d'expedients al sector farmacèutic en els últims nou anys per males pràctiques, com pactes per inflar preus o retardar l'entrada de genèrics. Les multes sumen més de mil milions. **► Pàg. 24 i 25**

Rosalía Vila
Cantant
★ ★ ★ ★

La versió de la cantant de *Me quedo contigo*, el clàssic de Los Chunguitos, va ser l'actuació estel·lar de la gala dels Goya. Una interpretació emocionant que confirma que Rosalía és el gran nom musical del moment. **► Pàg. 50 i 51**

Muntxa Vilalta
Directora general de Comerç
★ ★ ★ ★

El 080, la gran passarel·la de moda catalana, arriba a la 23a edició amb un marcat accent internacional: entre els creadors que mostraran el seu treball, es troben Umit Benan, Carlos Polite, Esaú Yori i Chu Suwannapha. **► Pàg. 60**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Espanya i la crisi a Veneçuela

Convé rebobinar una mica per situar la crisi política de Veneçuela en la seva dimensió justa. La mort d'Hugo Chávez va propiciar unes eleccions presidencials el 2013 que van donar la victòria al seu hereu polític, Nicolás Maduro. Aquest les va guanyar per una diferència de només l'1,5% dels vots, però les va guanyar. Al contrari, les eleccions legislatives del 2015 van ser el gran èxit de l'oposició agrupada al voltant de la Mesa d'Unitat Democràtica amb el 65% dels vots. Aquell Parlament –que des del gener d'aquest any presideix Juan Guaidó–, elegit de forma regular i democràtica, no va ser considerat legítim pel Govern de Maduro, que el 2017 va crear l'Assemblea Nacional Constituent amb poders absoluts sense que nombrosos països, com els del Grup de Lima o de la UE, la reconeguessin.

Veneçuela comptava, per tant, amb dos parlaments enfrontats. L'any passat hi va ha-

ver eleccions presidencials que va guanyar Maduro de forma fraudulenta, segons van establir observadors internacionals. Aquell resultat no va ser reconegut per nombrosos països. I així s'ha arribat a l'actual crisi, amb dos parlaments i dos presidents, un d'elegit amb engany, i l'altre, autoproclamat apel·lant a la Constitució. Aquest repàs val per comprendre el caràcter divisiu de la crisi veneçolana, amb bretxes ideològiques (esquerra i dreta) i geopolítiques (diverses democràcies occidentals d'una banda i països autoritaris, que a més són clients o creditors

El Govern espanyol i la UE han de contribuir a l'estabilització acompanyant en la transició a la democràcia

de Caracas, que donen suport a Maduro de l'altra, com Cuba, Rússia, la Xina i Turquia).

Al suport que Guaidó va rebre en el moment inicial per part dels EUA, al qual es van sumar diversos països llatinoamericans, s'ha afegit ara el reconeixement com a president interí per part d'un ampli grup de països de la Unió Europea, començant per Espanya, després que fracassés la petició feta a Maduro perquè convoqués eleccions presidencials. Precisament, la capacitat divisiva d'aquesta crisi ha impedit que la Unió aparegués compacta. Però això no ha de ser obstacle per contribuir al desenllaç de la crisi acompanyant sòlidament en la transició cap a la democràcia i evitar qualsevol intervenció militar dels EUA que el president Donald Trump continua sense descartar. La crisi veneçolana té un alt poder de desestabilització a la zona. L'objectiu ha de ser la democràcia a Veneçuela i l'estabilitat a la regió.

ERC tensa la corda abans del judici

Esmenta a la totalitat dels Pressupostos Generals de l'Estat, decisió a què probablement s'afegirà el PDECat, és una mala notícia no només perquè agreuja la inestabilitat del Govern de Pedro Sánchez, sinó perquè els comptes tenen un alt contingut social i beneficien Catalunya, que sense Pressupostos deixarà d'ingressar a les arques de la Generalitat uns 2.200 milions d'euros. Per primera vegada, la xifra d'inversions gairebé aconseguia el percen-

tatge de Catalunya en el PIB espanyol, tal com recull la disposició addicional tercera de l'Estatut.

ERC ha justificat l'esmena –que es pot retirar– en el fet que no hi hagi hagut per part del Govern «moviments» en el tracte als polítics independentistes presos i en el dret d'autodeterminació. En realitat, es tracta de tensar la corda i marcar el terreny davant la imminent celebració del judici al Tribunal Suprem perquè Esquerra sap que el Govern no pot prendre deci-

sions que depenen del poder judicial i, quant al dret d'autodeterminació, l'Executiu socialista ha dit sempre que en aquest assumpte no hi podia haver cap concessió.

Si abans del dia 12 no hi ha cap canvi, la devolució al Govern dels Pressupostos pot propiciar o una debilitat més gran del Govern o unes eleccions anticipades que poden acabar amb la triple dreta a la Moncloa. Cap de les dues sortides beneficia gens Catalunya.

Noms propis

I. González F. Granados

Exalts càrrecs de la Com. de Madrid

El judici per espionatge polític va començar ahir. L'advocat de tres acusats va denunciar que el PP d'Aguirre (del qual formaven part González i Granados) va iniciar el cas per amagar la Gürtel. **►Pàg. 18**

Mercè Conesa

Presidenta de Port de Barcelona

La bona evolució del port de Barcelona es manté. La infraestructura portuària va guanyar 53,7 milions d'euros el 2018, el 8% més que el 2017, amb un trànsit total que va arribar al rècord de 67,7 milions de tones. **►Pàg. 22**

Carme Noguera

Consellera delegada de Naulover

La firma de moda catalana Naulover, que desfila a la passarel·la 080, té entre els seus punts forts la seva aposta per la proximitat. La fabricació és pròpia i els seus proveïdors de filatures són a Sabadell i Terrassa. **►Pàg. 25**

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Amelia Tiganus

Activista contra l'exploració sexual

Aquesta dona romanica coneix de primera mà el que significa ser víctima del tràfic, ja que ella mateixa va patir l'exploració sexual a Espanya, enganyada pels seus proxenetes. Ara lluita contra aquesta xacra des de l'activisme. **►Pàg. 29**

Hakim Djaziri

Autor i actor de teatre

Assegura que el teatre el va salvar de ser un gihadista. La seva obra *Dé-saxé*, un impactant testimoni sobre com un nen es pot transformar en terrorista potencial, obre avui el Festival Oui! Ell mateix és l'exemple que se'n pot sortir. **►Pàg. 44**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

'Menes' desprotegits als 18 anys

Resulta molt difícil imaginar uns pares esperant que els seus fills compleixin els 18 anys per preparar-los les maletes i fer-los fora de casa. Però una cosa molt semblant és el que està passant amb els menors immigrants tutelats per la Generalitat, és a dir, a càrrec de cadascun de nosaltres, quan compleixen la majoria d'edat.

Sense cap xarxa de protecció ni permís laboral, aquesta és la incapacitant situació en què es trobaran 1.100 menors immigrants tutelats per la Generalitat que compliran la majoria d'edat aquest any. Les portes obertes per anar-se'n dels centres, però tancades a qualsevol possibilitat de vida digna. Només volen treballar, però es quedaran empresonats per les trampes d'una llei d'estrangeria que no ofereix respostes a la realitat de tants.

Són joves que arrosseguen un passat de dolor i misèria amb què no van voler confor-

mar-se. Després de posar en joc fins i tot les seves vides, van arribar als nostres carrers a la recerca d'un futur. Sens dubte, són supervivents, però no superherois. Demanar-los que amb 18 anys es mantinguin quan molts ni tan sols han aconseguit regularitzar la seva situació significa enviar-los a la invisibilitat. És a dir, a la delinqüència o l'explotació. No només està en joc el seu futur, també el del conjunt de la societat.

Si no es dissenya una solució política global per a aquests joves, la seva situació acabarà derivant en un problema de seguretat.

És necessari un pla d'ajuda integral de les administracions implicades per activar la plena integració d'aquests joves

Sens dubte, una bona notícia per a la ultradreta, que trobarà el camp adobat per sembrar el seu discurs de l'odi. Ara per ara, la major part de l'esforç per evitar que aquests joves malvisquin al carrer recau en els ajuntaments i en les oenagés. Però els recursos són escassos o inexistents i, a més, no poden enfrontar-se a una llei que no afavoreix la integració.

Els pedaços improvisats no oferiran les solucions globals que el desafiament requereix. Només un pla d'ajuda integral desenvolupat per les administracions implicades podrà treballar per la plena integració d'aquests joves. Són diversos els fronts a cobrir. Des d'agilitar la seva regularització o, almenys, allargar la protecció fins que es resolgui, fins a cobrir les seves necessitats mínimes, desenvolupar programes de formació i facilitar la seva inserció laboral. Finalment, aquests joves ja formen part de la nostra societat. La seva dignitat i futur també són els nostres.

Un relator per aprovar els Pressupostos

El Govern central l'anomena «relator», i les seves funcions, tal com les defineix l'Executiu central, s'assemblen molt a les d'un notari. Es tracta, en qualsevol cas, de l'última oferta del Govern per desbloquejar el suport dels independentistes als Pressupostos, un «relator» que s'incorpora a la taula dels partits catalans (que ahir es va tornar a reunir) i que pugui donar fe del que s'hi tracta. «Prendre notes», segons el Govern. La figura, definida en aquests ter-

mes, està lluny del «mediador de caràcter internacional» que garanteixi el compliment dels acords, com demana l'ala dura de Junts per Catalunya, però en principi satisfà ERC i el PDECat. Almenys confien prou en el gabinet de Pedro Sánchez perquè retirin les mocions a la totalitat als Pressupostos i en permetin la tramitació. I, d'aquesta manera, guanyar temps.

El fedatari, tal com el concep l'Executiu, no participaria en les reunions bilaterals Govern-Generalitat, cosa que difícilment

accontentarà el nucli que orbita al voltant de Waterloo. De la mateixa manera, tot i que per raons contràries, la proposta desperta les crítiques de la dreta espanyola, que veu una rendició en qualsevol gest de distensió. Però és això precisament el que el relator és, un gest del Govern cap als independentistes, just el que aquests li sol·licitaven per negociar els comptes. Un notari d'aquest tipus no solucionarà la crisi, però obre noves vies i possibilitats perquè la via política, molt incipient, fructifiqui.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Esperanza Aguirre

Expresidenta del PP de Madrid

★★★★☆

Mentre era presidenta del PP de Madrid, el partit va camuflar amb factures falses almenys 1,7 milions d'euros, que es van destinar en realitat a finançar la campanya electoral del 2011 i a sopars de Nadal, segons consta en un informe de la Guàrdia Civil. **► Pàg. 19**

Josep M. Campistol

Director general de l'Hospital Clínic

★★★★☆

El Clínic durà a terme durant el Mobile World Congress la primera operació a distància en directe amb 5G, una tecnologia cridada a revolucionar el camp de la salut, ja que facilita l'assistència remota i evita desplaçaments. **► Pàg. 27**

Dolores Delgado

Ministra de Justícia

★★★★☆

La titular de Justícia demana al fiscal general de l'Estat que l'informi de les diligències obertes sobre els casos d'abús sexual a l'Església, davant l'alarma social pels escàndols publicats a EL PERIÓDICO i altres mitjans. **► Pàg. 29**

José Mourinho

Entrenador de futbol

★★★★☆

El tècnic ha acceptat la sentència de l'Audiència Provincial de Madrid per la qual se'l condemna per frau fiscal a un any de presó (que no complirà ja que no té antecedents) i a una multa de més de tres milions d'euros. **► Pàg. 44**

Isabel Vidal

Gerent del Grup Focus

★★★★☆

Ha sigut nomenada presidenta de l'Associació d'Empreses de Teatre de Catalunya (Adetca), en substitució de Bet Orfila. La nova junta s'ha marcat, entre les principals línies de treball, incrementar el públic a les sales. **► Pàg. 53**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La irresponsabilitat del PP i Cs

En els últims anys, el procés ha generat escenes rocambolesques, enceses polèmiques i greus actes d'irresponsabilitat, però en poques ocasions tot això s'ha concentrat de manera tan nefasta com en la tempesta desencadenada ahir per una paraula, *relator*, que amb prou feines té pes polític. La decisió del Govern que un relator, una mena de notari, faciliti i actuï de fedatari en les reunions dels partits catalans va originar una tempesta política caracteritzada per la profunda i enorme irresponsabilitat dels dos principals líders de la dreta, Pablo Casado i Albert Rivera. Potser va ser una decisió mal explicada per part del Govern, però això no justifica les paraules gruixudes que Casado i Rivera li van dedicar a l'Executiu i al seu president (traïció, mentider) i encara menys la convocatòria d'una manifestació a Madrid per defensar, se suposa, l'ultratjat honor d'Espanya, pel fet que

un relator prengui notes en les reunions dels partits catalans.

La història recent del PP està plena d'irresponsabilitats històriques. També amb manifestacions es va oposar a la negociació de José Luis Rodríguez Zapatero per acabar amb ETA, i amb una recollida de firmes -entre altres maniobres- va dinamitar la reforma de l'Estatut. La seva manera de fer oposició es caracteritza per una profunda deslleialtat. Si a això s'hi afegeix que el PP, Cs i Vox estan en plena competició per veure qui enarborava amb més empenya la bandera espanyola, el resultat és que una tímida obertura com la del relator, un nimi gest que busca guanyar temps en la tramitació dels Pressupostos i construir confiança amb la Generalitat, s'hagi convertit en el fet més greu des del 23-F, Casado *dixit*. Alguns barons del PSOE s'han unit a les crítiques moguts pel pur càlcul electoralista. Que la mà dura amb Catalunya doni vots no sembla que els generi ni cap reflexió ni cap preocupació.

Si un relator és alta traïció, ¿com pensa resoldre la dreta la crisi catalana? ¿Amb un 155 etern?

L'escàndol del relator és molt preocupant. Alimenta la imatge d'una Espanya intransigent que dona ales a l'independentisme. Si un relator és alta traïció, ¿com pensen Casado i Rivera solucionar la crisi catalana? ¿Amb un 155 etern i més processos per rebel·lió? En els dos casos suposaria la suspensió de la Constitució, aquest text que diuen defensar, a Catalunya. No és destruir el diàleg i incendiant xarxes i carrers com es trobarà una solució a la crisi. Sobren piròmans i falten responsabilitat i sentit d'Estat.

Trump, el polaritzador

Donald Trump continua impertèrrit en les seves fixacions, tal com va demostrar durant el seu segon discurs sobre l'Estat de la Unió, però moltes coses han canviat des de la seva primera aparició al Congrés. El president es va mostrar inamovible sobre la construcció del mur a la frontera amb Mèxic, amb el qual pretén aturar la immigració que vincula de manera malintencionada amb la delinqüència. Va defensar tant les restriccions a l'avortament com la seva política co-

mercial i es va referir, poc, a la seva política exterior, una política que ha trencat amb les tradicionals relacions dels EUA amb el món i amb el multilateralisme.

El que ha canviat radicalment ha sigut l'audiència que tenia a davant. El seu partit, el republicà, ja no controla la Cambra de Representants, en què ara hi ha una majoria demòcrata amb el nombre més elevat de dones de la història, que ahir, a gairebé un any de l'eclosió del #MeToo, vestien de blanc en record i homenatge a les sufragistes. I el que

també ha canviat és la mateixa situació del multimilionari, sobre el qual estan en curs 17 investigacions, algunes vinculades a la trama russa, qüestió que és el taló d'Aquil·les del president. Donades les circumstàncies, Trump va demanar posar fi a la fractura partidista que regna al Congrés, una fractura nascuda de la impossibilitat de trobar un terreny comú, constructiu, entre els dos partits. No obstant, aquests bons desitjos anunciats entraven en neta contradicció amb la polarització que destil·lava el seu discurs.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Theresa May
Primera ministra britànica
★ ★ ★ ★

La dirigent conservadora arriba a Brussel·les després de dos dies difícils a Irlanda del Nord, on ha comprovat la fúria dels empresaris i els partits sense excepció per la manera com el Parlament i el Govern estan portant el *brexit* a un punt crític. **▶ Pàg. 13**

Esther Muñoz
Senadora del PP per Lleó
★ ★ ★ ★

Disculpar-se un dia després no salva la política conservadora de la crítica per unes paraules inacceptables amb les víctimes del franquisme, quan va criticar que el Govern destini 15 milions a desenterrar «uns ossos». **▶ Pàg. 17**

Jaume Pujol
Arquebisbe de Tarragona
★ ★ ★ ★

La tebiesa de l'autoritat eclesiàstica encobreix la xacra de la pederàstia. No es pot afirmar, després dels abusos dels rectors de Constantí i Arbeca, que les faltes «no són tan greus» o que obeeixen a «uns moments». **▶ Pàg. 31**

Antonio Banderas
Actor
★ ★ ★ ★

És meritori l'esforç de l'interpret d'impulsar el Teatre Soho de Màlaga, amb el qual pretén convertir la ciutat andalusa en un referent de les arts escèniques. Per això ha fitxat Lluís Pasqual com a director teatral. **▶ Pàg. 56**

Paco Mir
Director d'escena
★ ★ ★ ★

L'actiu component de Tricicle estrenava, des d'avui fins diumenge, al Victòria *Les noces de Figaro* en clau jazzística. L'òpera de Mozart es casa amb el jazz en una proposta amb vuit cantants lírics i un trio instrumental. **▶ Pàg. 57**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Barcelona pugna per seguir amb l'MWC

Es tanca una nova edició del Mobile World Congress (MWC) un altre cop plena d'èxits: assistents, organització, mobilitat, impacte en el comerç de la ciutat, aparador dels emprenedors locals... La simbiosi entre el Congrés i Barcelona s'ha fet encara més intensa amb l'única màcula de la vaga del metro, que ha tingut un impacte molt menor que la gravetat de les reivindicacions dels treballadors. Aquest èxit, juntament amb l'anunci d'una ampliació de les instal·lacions de Fira de Barcelona, és segurament la millor carta per lluitar per la continuïtat d'aquest esdeveniment quan finalitzi el contracte amb els organitzadors de la GSMA. Fins i tot el temps meteorològic s'ha aliat per seduir els més de 107.000 visitants.

De portes endins, l'MWC ha actuat de caixa de ressonància dels grans debats del sector en aquest moment. L'estrella ha sigut la tecnologia 5G, que obre grans possi-

bilitats a l'ús combinat de la intel·ligència artificial amb la comunicació mòbil. L'operació quirúrgica a distància protagonitzada pel doctor Antonio de Lacy de l'Hospital Clínic n'és un exemple aclaridor. Coneixem les possibilitats d'aquest avenç, però el desplegament continua bloquejat per la pugna sobre qui es farà càrrec de la milionària inversió que exigeix. Les operadores pateixen un cert esgotament i exigeixen que siguin els proveïdors de serveis els que assumeixin una part de les despeses, ja que se'ls obren ingents possibilitats de multipli-

Èxit, consolidació i lideratge són els tres eixos d'un esdeveniment que sembla haver vingut per quedar-se

car els ingressos. Una possibilitat que xoca amb principis fonamentals de l'actual regulació, com és el de la neutralitat de la xarxa, que els Estats Units ja ha donat per superada. El segon gran debat de l'MWC ha sigut al voltant de l'impacte de la guerra comercial entre la Xina i els Estats Units, de la qual han sigut víctimes algunes de les grans empreses del sector, molt especialment Huawei, que Trump acusa de hackejar les dades dels seus clients.

Dins d'aquest èxit es pot assenyalar també la consolidació del certamen pensat per als emprenedors de la petita i mitjana empresa, PYFN, que s'ha convertit en una plataforma de connexió entre el talent i la inversió que està consolidant Barcelona com un hub digital líder en la sempre lànguia Europa. Èxit, consolidació i lideratge; els tres eixos de l'MWC, que sembla haver vingut a Barcelona per quedar-se. Disfrutem-ne.

Noms propis

Benjamin Netanyahu
Primer ministre d'Israel

La Fiscalia General va anunciar ahir la posada en marxa del procés per imputar per corrupció, amb acusacions de frau, suborn i ruptura de la confiança, el veterà polític, de 69 anys. La notícia es produeix a un mes i mig de les eleccions legislatives. **►Pàg. 14**

Pablo Casado
Secretari general del PP

D'una més que dubtosa constitucionalitat i un flac favor a la convivència és la «Llei de llengües» que proposa el líder conservador en el seu programa electoral. Relega el català a un ús opcional i eleva el castellà a vehicular. **►Pàg. 20**

Miguel A. Torres
Empresari vitivinícola

El celler català s'ha aliat amb Jackson Family Wines per fomentar la descarbonització a l'elaborar vins. Família Torres destina el 10% del seu benefici a la sostenibilitat i preveu reduir les emissions el 40% el 2030. **►Pàg. 30**

Urkullu i Zoido aborden aspectes decisius

Les evasives de Mariano Rajoy, quan no va concretar si Iñigo Urkullu havia actuat de mediador en el desenllaç del procés, van quedar aclarides amb la declaració del lehendakari davant del Tribunal Suprem. Urkullu va detallar la seva intervenció com a mediador des del juny del 2017 fins a la DUI del 27 d'octubre. Va afirmar que el president Carles Puigdemont era partidari del diàleg i no volia la DUI, mentre que Rajoy tampoc tenia ganes d'aplicar l'article 155 de la Consti-

tució, però que la seva actitud davant d'una negociació era «renuent» i no «proactiva». No obstant, va atribuir a l'expresident de la Generalitat el fracàs de l'acord al qual s'havia arribat el 26 de setembre, perquè va decidir no convocar eleccions per la pressió del carrer i del seu propi partit. Va reconèixer, de tota manera, com ha defensat Puigdemont, que no va obtenir garanties «taxatives» de no aplicar el 155, tot i que la seva «intuïció» era aquesta. La declaració de l'exministre de l'Interior Juan Ignacio Zoido va constituir,

tot i les seves formes suaus, una requisitòria contra l'actuació dels Mossos, a qui va atribuir un desplegament insuficient, inacció i falta de col·laboració, malgrat que fins al final confiava que complirien la llei. Va atribuir les càrregues policials, que va considerar «proporcionades», a la resistència dels «escuts humans» que impedièren que es requirís el material electoral. Són dos testimonis rellevants, que hauran de ser contrastats, en el cas de Zoido sobretot, per les declaracions de testimonis més pròxims als fets.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

M. L. Carcedo Pedro Duque
Ministres de Sanitat i de Ciència

Tres mesos després de llançar el pla contra les pseudoteràpies per «protegir la salut dels ciutadans», el Govern ha fixat 73 pràctiques sense rigor científic. **►Pàg. 34**

Nick Drnaso
Dibuixant de còmic

El jove autor d'Illinois va fer història l'any passat a l'optar al Man Booker amb la seva segona obra. Per primer cop, una novel·la gràfica va optar al prestigiós premi literari. *Sabrina* reflecteix l'angoixa de la societat hiperconnectada. **►Pàg. 54**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Un divendres d'igualtat i vivenda

Va arribar el primer *divendres social* amb avenços importants per garantir la igualtat entre dones i homes en l'ocupació i en la regulació del lloguer. L'anunci confirma la intenció del Govern d'aprovar, fins al 28-A i en cada Consell de Ministres, substancials mesures socials. Una estratègia no aliena als interessos electorals que materialitza part del programa socialista i que li permet deixar empremta del seu breu, però intens mandat.

No és casualitat que, amb la vista posada en el 8-M, l'Executiu de Sánchez hagi volgut tirar endavant unes mesures que reforcen el seu discurs feminista. Així, per decret llei s'amplia el permís de paternitat fins a les 16 setmanes. L'ampliació es desenvoluparà de manera progressiva. Aquest 2019 serà de vuit setmanes i s'arribarà a l'equiparació amb el permís de maternitat el 2021. Les sis primeres set-

manes seran de permís obligatori per als dos progenitors i, fins als 12 mesos del nadó, previ pacte de l'empresa, es podrà disposar de la resta del permís. Amb aquestes mesures es dona resposta a una reiterada reivindicació per la igualtat que posa el focus en la conciliació i la responsabilitat. El mateix decret treballa per reduir la bretxa salarial instant les empreses a tenir un registre de salaris desagregat per sexe i a adoptar plans d'igualtat, en un termini d'entre un i tres anys, a totes les companyies amb més de 50 em-

Cada pas per defensar drets bàsics és important, però fan falta consensos amplis i estables

pleats (fins ara era el límit era de 250). Amb més clarsobscurs ha nascut un precipitat decret de lloguer que, malgrat significar un avenç, resulta insuficient per donar resposta al problema superlatiu de la vivenda. Són massa anys de desídia dels poders públics, massa carències en vivenda social i massa interessos privats com per ser resolt en aquestes condicions de pressa. Tot i així, les mesures adoptades ofereixen més protecció al llogater, estableixen mecanismes per al control dels lloguers turístics i posen fi als desnonaments oberts, aquells que es fixen sense concretar ni hora ni data i deixen les famílies en una cruel incertesa.

La igualtat i la vivenda són dos drets bàsics indiscutibles. La seva protecció hauria de conciliar consensos amplis i estables. Mentre aquests acords no arriben, cada pas que es faci en la seva defensa resulta imprescindible.

Un espai polític a la deriva

Avanç de les eleccions generals ha agafat amb el pas canviat aquesta amalgama de sigles, grups i vedets polítiques que habiten en l'espai polític que antigament havia ocupat Convergència, sempre en coalició amb Unió. El bon resultat contra pronòstic de Carles Puigdemont després de fugir a l'exili ha complicat molt les coses. L'expresident i el seu nucli d'incondicionals que el van acompanyar desafiant les enquestes han intentat des d'aleshores desmantellar el PDECat, l'ar-

tefacte que va crear Artur Mas després de la fallida de CDC. En l'últim congrés van aconseguir el recolzament d'alguns pesos pesants de la formació, com Josep Rull i Jordi Turull, es va elegir una direcció a base d'equilibris de forces amb David Bonvehí i Míriam Nogueras i es va deixar el futur en mans dels presos, en especial la relació amb la Crida, que és un grup per i per a Puigdemont. Mentrestant, les eleccions municipals es van organitzar sota la marca Junts per Catalunya, propietat del PDECat i administrada

per Puigdemont. Però aquesta fórmula no soluciona el problema en unes eleccions al Congrés, perquè els alcaldes del partit i els diputats de pes a Madrid, com Carles Campuzano i Jordi Xuclà, no volen anar allà només a fer proclames sinó política, mentre que Puigdemont i Nogueras volen alimentar les contradiccions dels partits del Congrés. A ningú se li escapa que per a l'estructura de l'aparell del PDECat i als seus líders territorials, la Crida és una amenaça molt molesta i, de moment, no la pensen alimentar.

L'antidot

Anthony Garner

Noms propis

Donald Tusk
President del Consell Europeu
★ ★ ★ ★

Els governs europeus han torpedinat, cedint a les pressions de Riad i Washington, la iniciativa de la Comissió Europea d'incloure l'Àrab Saudita entre els països i territoris amb risc de blanqueig de capitals i finançament del terrorisme. **► Pàg. 10**

Josep Tejero
Director de Mercabarna
★ ★ ★ ★

Les gestions de Mercabarna per ampliar la seva superfície de 90 a 110 hectàrees són conseqüència del bon moment del mercat majorista, en plena transformació i amb un augment del 10% dels seus ingressos. **► Pàg. 20**

Juan Carlos Navarro
Jugador de bàsquet
★ ★ ★ ★

Després de 20 temporades i 35 títols amb el Barça de bàsquet, Navarro va rebre ahir l'homenatge que es mereix amb la retirada de la seva samarreta, que penjarà al Palau al costat de les d'altres mites com Epi o Solozábal. **► Més Esport**

Juli Guiu
Director artístic de Cap Roig
★ ★ ★ ★

El festival d'estiu impulsat per La Caixa i dirigit per Juli Guiu ha presentat el cartell per a l'any 2019. La trobada ha aconseguit reunir una selecció d'estrelles populars per a les 25 nits d'aquesta edició. **► Pàg. 40**

Toni Albà
Còmic
★ ★ ★ ★

La productora Minoria Absoluta ha enviat a la nevera Toni Albà després que es retratés amb el seu tuit contra Inés Arrimadas (un incident que no és una relliscada aïllada, sinó que respon a un ús habitual de l'insult). **► Pàg. 52**

EditorialsL'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Preocupant augment dels ERO

Jany ha començat amb un notable augment dels expedients de regulació d'ocupació (ERO), especialment en empreses amb gran transcendència en l'economia espanyola. Si durant el 2018 es van produir, segons el Ministeri de Treball, uns 20.000 acomiadaments a través d'aquesta via, la xifra més baixa des dels principis del segle XXI, en tan sols dos mesos del 2019 ja s'han anunciat mesures que afectaran uns 8.000 treballadors, per a qui majoritàriament significarà una dura situació personal i familiar. Els números segueixen encara molt per sota de les més de 80.000 persones afectades el pitjor any de la crisi (2012), però la destrucció d'ocupació és un factor que encén les alarmes.

Alguns analistes consideren que no es tracta d'una patologia, sinó de reestructuracions normals en l'esdevenir econòmic, mentre que n'hi ha d'altres que entreveuen un esclat d'una futura recessió, fonamenta-

da, a escala global, en la guerra comercial entre els EUA i la Xina, en els efectes del Brexit i en la pujada dels tipus d'interès, a més de tenir en compte la inestabilitat política a l'espera de reformes en la legislació laboral. No obstant, una lectura d'aquest fenomen molt compartida estableix els paràmetres en la necessària reconversió de molts sectors a partir de la irrupció, cada dia més evident, d'una revolució digital disruptiva. Els més afectats són el comerç, la banca, la comunicació, la telefonia i els transports. I les empreses que anuncien retallades més destaca-

La situació alarma tant si som davant del pròleg d'una altra crisi o al llindar d'un nou tipus d'economia

des són Vodafone (amb el tercer ERO des del 2013, amb afectació d'un miler de treballadors, la quarta part de la plantilla) i Caixa-Bank (amb un xifra d'uns 2.000), tot i que també es pot citar el grup Dia o el Banc Santander, per exemple.

Es tracta, especialment, d'una crisi en el sector de la telefonia, amb més oferta low-cost i una guerra de preus i, en el cas de la banca, de la implantació d'un nou model financer que accentua cada vegada més la transacció digital en perjudici de les oficines. Caixa-Bank, en aquest sentit, té previst tancar-ne més de 800 en tres anys.

Els sindicats denuncien que les estipulacions previstes en la llei permeten acomiadaments a baix cost empresarial mentre avisen que «la digitalització està deteriorant i precaritzant l'ocupació». Tant si som davant del pròleg d'una nova crisi o si ens trobem al llindar d'un nou tipus d'economia, la situació és preocupant.

Millor serenos que patrulles ciutadanes

es patrulles amb què l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet ha recuperat la figura del sereno han començat a fer les seves rondes aquest cap de setmana. El seu objectiu, expressat per l'alcaldessa Núria Parlón quan va presentar la iniciativa, és «pal·liar la sensació d'inseguretat i incivisme». L'experiència dirà si s'aconsegueixen evitar les contradiccions inherents a una experiència híbrida, a mig camí entre altres cossos auxiliars de

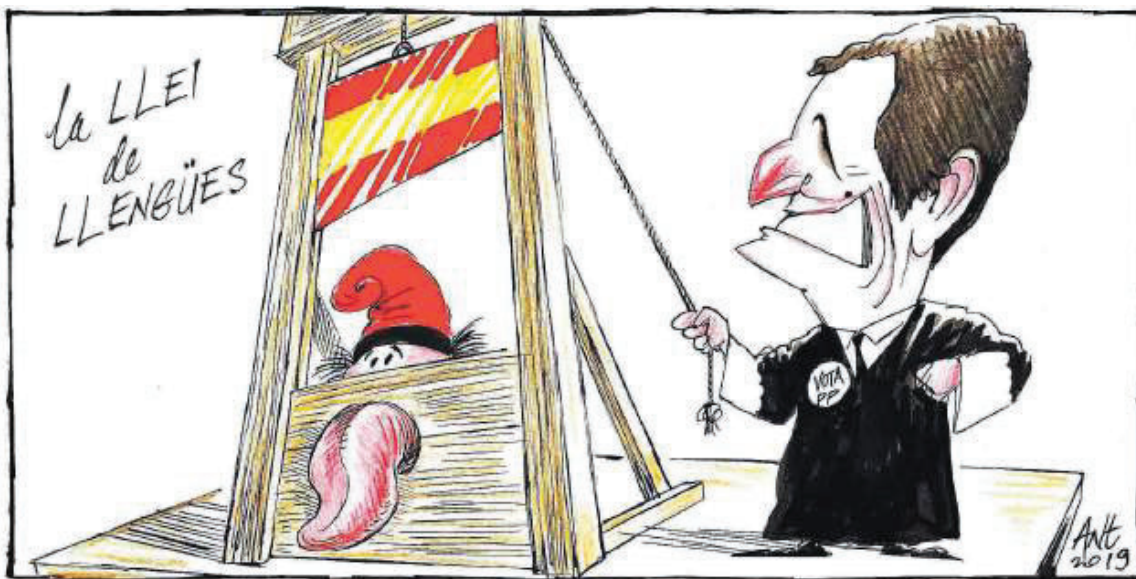
seguretat pública, les funcions dels vigilants privats i la figura dels agents cívics, que cobreix funcions de suport al ciutadà i d'integració laboral de col·lectius amb problemes d'atur.

La iniciativa parteix de la impotència de les administracions per revertir la falta de presència al carrer dels cossos policials, en quadro després dels anys de retallades. La resposta hauria de ser una altra, recuperar les dotacions necessàries per garantir un servei suficient. D'altra banda, els *neoserenos*

resulten una alternativa constructiva a les inquietuds davant la inseguretat que, sense resposta política, s'expressen a les enquestes, en l'organització de patrulles ciutadanes o, pitjor, en brots d'intolerància que l'extrema dreta està disposada a alimentar i capitalitzar. El discurs de la seguretat no ha de ser deixat a les seves mans, i les preocupacions dels veïns han de ser reconegudes i trobar respostes també des de posicions polítiques que tradicionalment no s'han sentit còmodes en aquest terreny.

L'antidot

Anthony Garner

Noms propis**Gerard Piqué**

Jugador del FC Barcelona

★★★★☆

Tres dies després d'eliminar el Madrid de la Copa, el central blaugrana va tornar a ser un baluard davant l'equip blanc, que va arribar a la desesperació després de perdre els últims quatre classics de Lliga al Bernabéu, rècord històric. ▶Pàg. 2

Abdelaziz Bouteflika

President d'Algèria

★★★☆☆

Multitudinàries protestes d'algerians, la majoria joves, expressen al país la frustració social després d'anys de repressió militar i davant d'un mandatari vell, malalt, inactiu, emparat només per l'elit militar i obstinat a aspirar a un cinquè mandat. ▶Pàg. 20

Samantha López

Emprenedora

★★★★☆

Amb només 24 anys, codirigeix RheoDx, una *start-up* que ha dissenyat un dispositiu capaç de fer anàlisis de sang amb només una gota. La companyia va néixer arran del programa de The Collider de la Mobile World Capital. ▶Pàg. 29

Fernando Grande-Marlaska

Ministre de l'Interior

★★★★☆

Després d'anunciar el final de les concertines, el ministre va assegurar ahir que el Govern central retirarà la sirga tridimensional de Melilla, la tercera tanca, amb la voluntat de fer la frontera més segura, però també més humana. ▶Pàg. 38

Wu Lei

Davant de l'Espanyol

★★★★☆

Ratificant el seu bon nivell després del fitxatge i la integració en l'equip, el futbolista pericó s'ha convertit en el primer jugador xinès a marcar a la Lliga, al tancar amb el seu gol la victòria blanc-i-blava per 3-1 davant del Valladolid. ▶Pàg. 52

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Mil motius per a la vaga feminista

El 8-M de l'any passat, sis milions de persones van secundar la primera vaga feminista, centenars de milers de dones van omplir els carrers en una mobilització sense precedents que va tenir molt de catarsi. Un exercici d'afirmació davant un sistema patriarcal que llasta les dones, d'alliberament col·lectiu per segles de silenci i d'una voluntat ferma de transformació. La jornada va marcar un punt d'inflexió i el feminisme es va posar de forma definitiva a l'agenda política, social, econòmica, científica i cultural del país.

La vaga va visibilitzar la força del feminisme. Sens dubte, el moviment més dinàmic del segle XXI, el que acull múltiples lluites a favor de la justícia social i el que teixeix aliances a escala internacional. Socialment i emocionalment, la vaga del 8-M passat va ser un èxit rotund, tot i que els seus èxits concrets són bastant més difu-

sos. Una inèrcia secular no es frena en un dia ni els molts interessos que coincideixen en la discriminació de la dona desapareixen sense plantar batalla. És, precisament, en la lògica d'aquest enfrontament que es pot inscriure l'auge de la ultradreta en nombrosos països.

Vox és l'exaltació i la bandera de l'heteropatriarcat. La negació de les xacres que discriminen, sotmeten i violenten les dones. Però la realitat és tossuda i les raons per tornar a la vaga s'imposen. Encara més quan el masclisme es rearma i pretén utilitza-

zar les institucions per emprendre una croada que té més de passat que de futur.

Hi ha una infinitat de motius per a un nou 8-M de reivindicació feminista. El primer, el més punyent, són les dones assassinades, agredides, abusades, assetjades i menyspreades pel fet de ser dones. La violència masclista no només ataca els cossos, sinó que sotmet voluntats i inocula la por. Hi ha motius per una justícia que encara no és lliure de la mirada patriarcal i, massa sovint, culpabilitza la víctima. Hi ha motius per una bretxa salarial enquistada, per aquest escàs 24% de dones que aconsegueixen arribar als consells d'administració de les empreses de l'Ibex, per les dones migrants sobre les quals recauen múltiples discriminacions, per la invisibilitat en l'àmbit de la ciència, de la cultura... Hi ha motius per a un nou 8-M que planti cara als que volen construir el seu discurs de l'odi sobre el patiment de les dones.

Sobren raons per a un 8-M que planti cara als que construeixen un discurs de l'odi sobre el patiment de la dona

El clàssic, un esperó per a la Champions

ningú pot dubtar ja que el Barça va deixar nu el Reial Madrid i totes les seves carencies dissabte al Bernabéu, una victòria de rècord que desfà l'empat dels clàssics en la història de la Lliga. Els blaugrana en sumen ara 96, davant les 95 dels blancs. També per primera vegada, un equip aconseguia imposar-se en les últimes quatre visites a Madrid en la competició de Lliga. I més enllà de les xifres, el món culer pot presumir que es va aconseguir amb una superioritat

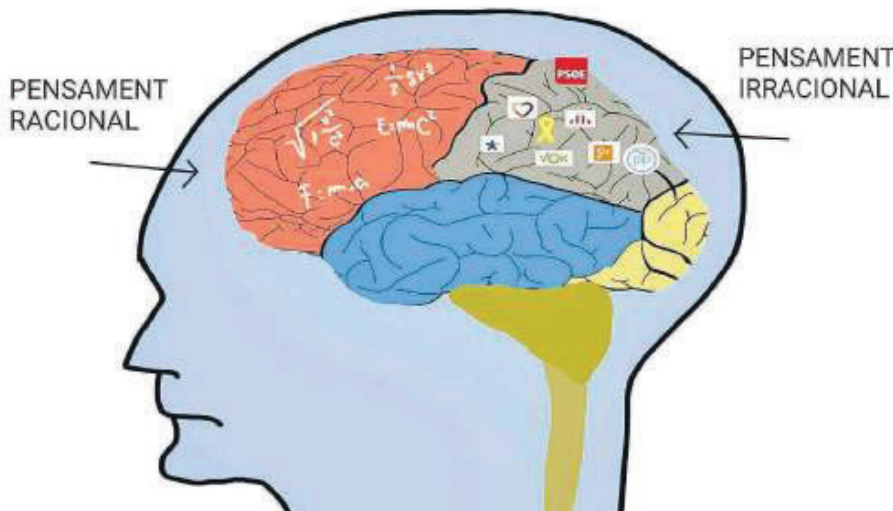
al terreny de joc sense paliatius, desbarbant al contrari i traient a la superfície tots els seus desequilibris, incloses les reaccions poc amables de qui se sap inferior i, a sobre, davant dels seus.

Però la nova derrota no ha desencadenat la crisi que alguns pressentien en el projecte de Florentino Pérez després de la sortida de Cristiano Ronaldo. En els seguidors només va produir indolència i resignació quedar-se a començaments de març fora de la Copa del Rei i, virtualment, sense Lliga. La galàxia

blanca confia encara a superar dimarts l'Ajax i tornar a agafar-se al clau ardent de la Champions, la seva competició fetitxe. I és precisament en aquest terreny on el Barça té la seva assignatura pendent, més urgent com més temps passa des de l'aconseguida, el 2015, a Berlín. Amb la Lliga encarrilada, marcada ja la cita de la final de la Copa i amb el sòlid equip que ha acabat per armar Valverde és hora de centrar els esforços per tornar als culers la Champions que, com es va comprometre Messi, l'equip els deu.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Olga Gerovasili

Ministra d'Ordre
Públic de Grècia

★★★★

Malgrat les negatives oficials, existeixen desenes de testimonis, entre ells de menors, que la policia grega sembla el terror entre els refugiats sirians que arriben de Turquia i són detinguts i retornats per agents de paisà després de ser robats i pegats. **►Pàg. 12**

Juanma Moreno

President de la
Junta andalusa

★★★☆☆

El dirigent del PP s'ha despatxat amb greus acusacions contra la Generalitat i, fins i tot, amenaça de recórrer a la justícia, perquè, segons el seu parer, «margina» els ciutadans de Catalunya d'origen andalús i «trepitja» els seus drets. **►Pàg. 20**

Teresa Ribera

Ministra Transició
Ecològica

★★★☆☆

La derogació de l'anomenat *impost al sol* que va tirar endavant el seu departament i la caiguda dels preus de les plaques fotovoltaïques han impulsat l'autoconsum elèctric, l'enlairament definitiu del qual s'espera per a aquest mateix any. **►Pàg. 24**

Ana Peleteiro

Atleta

★★★★☆

La jove gallega va necessitar batre el rècord d'Espanya de triple salt i sobreposar-se a dos de nuls per coronar-se com a campiona d'Europa *indoor* amb un salt de 14.73 metres, més a prop dels 15 que l'atleta té en ment. **►Pàg. 45**

Carlos Urroz

Director d'Arco

★★★★☆

S'acomia al capdavant de la Fira Internacional d'Art Contemporani amb les millors vendes de la dècada a col·leccionistes espanyols i internacionals, amb un augment del 8% de professionals i amb més de 100.000 visitants. **►Pàg. 53**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Una economia mafiosa

Pocs dubtes hi ha pel que fa a la relació entre els negocis bruts i els oligarques que es van apropiare de l'economia russa després de l'enfonsament de la Unió Soviètica. La investigació feta per 21 mitjans, entre els quals EL PERIÓDICO, coordinada per Crime and Corruption Reporting Project, deixa al descobert una espessa xarxa d'empreses fantasma, empreses *offshore* i altres formes d'encobriment destinades a ocultar una complexa xarxa d'operacions efectuades fora del sistema financer convencional. Del que vam publicar s'infereix que un banc d'inversions, Troika Dialog, va dissenyar un laberint d'operacions encadenades entre no pas menys de 75 empreses, va estar al darrere d'1,3 milions de transaccions entre 238.000 companyies i particulars i va privar l'erari rus d'ingressar els impostos corresponents als diners mobilitzats. Sent ja greu l'existència d'aquesta xar-

xa de caràcter mafiós, ho és més el fet que el blanqueig i l'evasió de capitals compten amb la complicitat o el consentiment implícit de la cima de l'Estat. Que un dels noms que apareixen en la investigació sigui el de Vladímir Artiakov, un empresari del sector tecnològic i de l'armament de la màxima confiança de Vladímir Putin, transmet la idea que la Rússia que va abraçar el capitalisme després de la fallida estrepitosa del comunisme va assimilar ràpidament el pitjor de l'economia de mercat, però en va desdenyar les virtuts i les exigències.

La xarxa russa destapada per 21 mitjans, EL PERIÓDICO entre ells, reflecteix un sistema opac que afavoreix els oligarques

Tant és així que la capacitat del sistema rus de contaminar altres economies és fa temps una certesa més que una sospita. Des de les grans entitats de les finances globals fins a les economies a escala local, tot està exposat al contagi, a la incursió de l'economia a les fosques. Les operacions d'Artyikov a la Costa Brava confirmen els riscos i permeten deduir que en mercats especialment exposats a l'especulació i al blanqueig de capitals, com l'immobiliari, és cada vegada més gran la possibilitat que les màfies arrelin.

Així doncs, es multipliquen les proves sobre l'adopció dels governants russos d'un sistema financer del tot opac que deixa fora de perill els interessos dels oligarques, suport principal de l'aparell de poder instal·lat al Kremlin, i els permet actuar fora de control en les finances internacionals. Un mercat poc regulat, però amb algunes regles de decència elemental.

Atur, incertesa i inestabilitat

El creixement de l'economia espanyola acumula dades que apunten a una previsible desaceleració del ritme alcista dels últims anys. La zona euro no passa pels seus millors moments, i la locomotora alemanya ha frenat en part per l'influx de la guerra comercial entre els Estats Units i la Xina. En aquest panorama, la xifra de l'atur registrat al gener va aixecar totes les alarmes al desapar-se. El febrer no ha aclarit totes les incògnites.

Les afiliacions a la Seguretat Social han tornat a créixer, però el saldo total és negatiu i s'han perdut més llocs de treball dels que s'han creat. A la frenada alemanya s'hi han de sumar els núvols grisos que planen sobre la indústria de l'automòbil tradicional i les dificultats de la construcció. Les coses no van malament però l'alegria s'ha tornat a perdre. Les bases del creixement eren febles i la suma d'incerteses ho han fet vulnerable. A més, s'hi ha d'afegir la inestabilitat política lo-

cal que suma el conflicte català, la fràgil legislatura de les Corts que acaba i que ha tingut dos presidents en minoria i una alluví d'eleccions a l'abril i al maig.

La incertesa i la inestabilitat són males conselleres per a la política econòmica, que a Espanya ja fa un parell d'anys que no és previsible, sotmesa a tota mena de vaivens. Convindria que l'excitació electoral, també la que es viu a Brussel·les, no tirés més llenya al foc de la falta d'un horitzó polític i econòmic més clar.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Nicola
Zingaretti

Nou líder
del PD italià

★ ★ ★ ★

Davant de la inquietant regressió que suposa el Govern de la Lliga Nord i el Moviment 5 Estrelles, el PD italià aposta, amb l'elecció de Nicola Zingaretti, per oferir una alternativa basada en els valors progressistes, sense tebieses ni indefinicions. **► Pàg. 14**

Meritxell
Batet

Ministra de
Política Territorial

★ ★ ★ ★

L'increment dels sous més baixos del personal laboral de les administracions no només corregeix injustícies retributives, sinó que llança un missatge al sector privat perquè compleixi els compromisos que va assumir. **► Pàg. 23**

Oriol
Tuñí

Exprovincial
dels jesuïtes

★ ★ ★ ★

Als anys 90 els jesuïtes van facilitar l'ocultació de membres del seu orde acusats d'abusos a Catalunya en lloc d'aprofundir en el seu comportament; el resultat, casos que han passat tres dècades silenciatos. **► Pàg. 30**

Ignacio
Arsuaga

President
d'Hazte Oír

★ ★ ★ ★

El missatge d'odi que difonia l'autobús d'aquesta organització, amb una imatge de Hitler associada a símbols feministes, mereixia la denúncia presentada per la fiscalia, que lamentablement no ha atès el jutge. **► Pàg. 32**

Xavi
Lezcano

Director artístic
d'Americana

★ ★ ★ ★

L'Americana Film Fest no només porta a Barcelona l'actual cine *indie* dels EUA amb dificultats per accedir als circuits comercials, sinó que difon meritoris recuperacions, com la cinta produïda per Jordi Torrent *The golden boat*. **► Pàg. 50**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Els Mossos centren el judici al procés

Davant les crítiques per l'actuació dubitativa de la fiscalia, que semblava no haver-se après el paper, en els primers dies del judici al procés, fonts del ministeri fiscal es van remetre a la fase testifical com a decisió per recolzar les seves acusacions. Aquesta fase va començar amb les declaracions d'alts càrrecs polítics, que hi van aportar poca cosa. Ha sigut després, al declarar càrrecs mitjans, quan s'ha començat a saber el que va passar abans de l'1-O i aquell mateix dia. Va ser molt desfavorable per a l'actuació dels Mossos la compareixença del secretari d'Estat d'Interior, José Antonio Nieto, i ho ha sigut encara més la del coronel de la Guàrdia Civil Diego Pérez de los Cobos, coordinador del dispositiu de seguretat de cara al referèndum suspès pel Tribunal Constitucional. El delegat del Govern, Enric Millo, va coincidir amb el relat i es va endinsar fins i tot en terrenys polítics, al remarcar les discrepàncies entre Carles

Puigdemont i Oriol Junqueras. Segons els testimonis requerits per la fiscalia, està clara la desobediència a l'ordre judicial d'impedir el referèndum, sobretot per una diferent interpretació de la interlocutòria, perquè per a una de les parts, la Generalitat, prevalia el manteniment de la convivència ciutadana, i l'altra, els representants del Govern central, considerava que la prioritat era impedir el referèndum. Aquesta discrepància ja es va constatar en la junta de seguretat celebrada tres dies abans de l'1-O, que Millo va qualificar d'«esperpèntica» i De los

Cobos de «kafkiana». Les acusacions contra els Mossos han anat des de «passivitat» fins a «nulla col·laboració», passant per muntar un dispositiu «ineficax» destinat no a impedir la consulta sinó a facilitar-la. La desobediència també sembla acreditada al Parlament, on únicament Roger Torrent ha defensat l'actuació de Carme Forcadell, a qui han deixat sola dos companys de mesa, el lletrat major i el secretari general.

Nieto, Millo i De los Cobos han parlat d'assetjament, fustigació i violència de ciutadans contra les forces de seguretat mentre defensaven com a «proporcionades» les càrregues policials, fins i tot sense admetre aquest nom. Però fins ara, a part de la falta de reconeixement dels danys causats als votants, l'alçament violent o multitudinari que exigeixen els delictes de rebel·lió i sedició no semblen desprendre's dels testimonis. Però la batalla judicial tot just acaba de començar.

L'alçament violent o multitudinari que exigeixen la rebel·lió i la sedició segueixen sense desprendre's dels testimonis

Abusos en els Jesuïtes

Els casos de pederàstia i abusos a menors continuen esquitxant l'Església catòlica. Després de la catarsi empresa pel Vaticà amb la recent cimera, amb uns resultats decebedors més enllà d'una vaga assumpció de la culpa, es comencen a conèixer altres episodis que aquesta vegada incumbeixen a la Companyia de Jesús i, en concret, a l'escola Sant Ignasi, la dels Jesuïtes de Sarrià, a Barcelona. La denúncia plantejada pels germans Jordi i Oriol de la Mata contra els reli-

giosos Pere Sala i Lluís Tó (aquest, mort, ja havia sigut condemnat per abusos i traslladat a Bolívia el 1992) se suma als últims capítols d'aquest drama que han sortit a la llum en els últims mesos, des del de Montserrat fins al del capellà de Vilobí d'Onyar a Girona. La direcció de la Fundació Jesuïtes Educació, encara que cauta, reconeix que els suposats abusos són «horrorosos i bestials» i promet una tolerància zero, al mateix temps que demana perdó a la societat.

Segons el relat dels dos germans a EL

PERIÓDICO, les circumstàncies són certament tràgiques i exigeixen un aclariment a fons del cas per dilucidar la responsabilitat dels acusats i de la mateixa Companyia. No es pot reescriure el passat però sí emprendre mesures radicals per exercir un profund examen de consciència, assumpció de la culpa i propòsit de rectificació exhaustiu per al futur. Així ho van proclamar tots els ordes religiosos del món en un comunicat conjunt fa 15 dies. I així ho han d'exigir la justícia i la societat.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Javier **Mart-Picado**
Investigadors de l'IrsiCaixa

Han participat en l'estudi del segon cas de remissió del VIH sense antiretrovirals amb un pacient a qui se li van trasplantar cèl·lules mare per un limfoma. **►Pàg. 28**

Ricardo **Gutiérrez**
Tècnic de fauna litoral

Ha sigut l'encarregat d'alliberar a l'estany d'Ivars d'Urgell l'exemplar de cigne cantaire, propi del nord d'Europa, que va aparèixer de forma imprevista a Barcelona. Només s'ha vist tres vegades a Catalunya l'última dècada. **►Pàg. 32**

Florentino **Pérez**
President del Reial Madrid

El president del Reial Madrid ha viscut des de la llotja del Bernabéu la seva pitjor setmana negra, culminada amb l'eliminació de la Champions per l'Ajax (1-4) després de caure en les semifinals de la Copa i perdre a la Lliga davant el Barça. **►Pàg. 40**

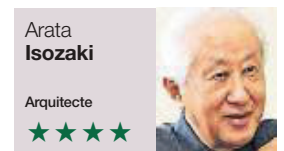

Marta **Pessarodona**

Esriptora

La poeta, assagista, traductora i crítica literària (Terrassa, 1941) va ser distingida amb el 51è Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, d'Òmnium Cultural, per la seva contribució al diàleg entre les cultures catalana i europea. **►Pàg. 49**

Arata **Isozaki**

Arquitecte

El també urbanista japonès, de 87 anys, ha sigut guardonat amb el Pritzker, el *nobel* d'arquitectura. Va ser l'autor del Palau Sant Jordi i també va col·laborar en la transformació de la fàbrica Casarramona, seu del CaixaForum. **►Pàg. 50**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La política i el feminisme

J eclosió del 2018 va ser un punt i a part en la reivindicació feminista, que va culminar amb la vaga del 8-M, àmpliament seguida entre la població i secundada per sindicats i partits d'esquerra. Es va visualitzar com mai una onada de protesta que reclamava una igualtat total i efectiva i l'erradicació de totes les polítiques i els usos quotidians discriminatoris amb una lliçó de dignitat que també posava sobre la taula les precàries condicions de treball, la bretxa salarial i l'anomenat sostre de vidre.

Un any després, el moviment feminista continua més viu que mai perquè la falta d'equitat és vigent, com ho són els reiterats casos de violència de gènere i els escassos recursos destinats a combatre-la. La lluita de les dones no és qüestió només d'un dia, sinó una lluita continuada perquè la societat prengui consciència d'un dels problemes més greus i recurrents. Però les condicions han canviat

en un sentit. La imminència del període electoral ha provocat posicionaments diferents dels partits i el feminisme ha passat a ser, amb més intensitat, un punt crucial dels programes en l'intent de capitalitzar el femení, que segons el CIS serà decisiu el 28-A. A més, en els últims mesos, amb la previsible irrupció de l'extrema dreta en el panorama nacional i amb el qüestionament ultra de drets que semblaven inamovibles o amb la introducció d'eufemismes per convertir la violència de gènere en violència domèstica, el debat s'ha acarnissat.

En aquest 8-M preelectoral s'han d'exigir lleis que serveixin per avançar i combatre la temptació de laminar drets de la dona

El PP i Cs, que es van oposar vehementment fa un any a la reivindicació, modulen avui les seves posicions, si bé mantenint les distàncies amb un moviment que continuen considerant radical. El PP, tot i que no participarà en la manifestació, es declara ara disposat a legislar sobre la bretxa salarial, un tabú quan estava al Govern, i Cs promet un «feminisme liberal» amb propostes com la regulació de la prostitució o els ventres de lloguer. No sembla que Vox hagi de condicionar la dreta quant al concepte de violència masclista, però sí que comença a sonar, per exemple, la música de la revisió de la llei de l'avortament.

Per la seva banda, Podem, en la seva línia feminista, fins i tot ha canviat la seva marca electoral (Unides Podem) i el PSOE ha augmentat el nivell del seu compromís. Conscients tots que aquest és un camp de batalla crucial. Per això, en aquest 8-M preelectoral, s'han d'exigir més lleis que serveixin per avançar i combatre la temptació de laminar drets de la dona.

L'annus horribilis' del Reial Madrid

U n 5 de març, a tres mesos del final del curs, el Reial Madrid va arxivar la temporada. El KO davant l'Ajax a quarts de la Champions va tancar la setmana tràgica de l'equip blanc, noquejat en els dos partits precedents de Copa i Lliga –també al seu estadi– pel Barça. Tres Champions seguides, i quatre en cinc anys, van quedar enrere en una nit que, per si sola, va destapar les carencies d'una estructura que els títols europeus havien camuflat.

El Madrid és un club presidencialista com n'hi ha pocs avui a Europa. Una entitat, per exemple, sense director esportiu i que es mou segons la línia del seu president. En un futbol tan summament professionalitzat com el del segle XXI s'entrevéu una limitació excessiva. I que s'agreuja quan l'entrenador (Zinedine Zidane) i l'estrella (Cristiano Ronaldo) decideixen anar-se'n després de guanyar l'última Champions. Un avís que ningú va semblar entendre després de cap altre gran èxit, cert, que no havia d'ocultar que l'equip

va acabar la Lliga a 17 punts del campió, el Barça. Des d'aleshores, la improvisació ha marcat els passos de l'entitat blanca. Es va fitxar de pressa i de mala manera al seleccionador Julen Lopetegui en vigílies del Mundial, i se'l va acomiadar als quatre mesos. El relleu, un interí com Santiago Solari, no ha frenat la deriva. La suficiència complaent de la plantilla també va arribar a la llotja al no cobrir la baixa de Ronaldo. La conseqüència ha sigut un *annus horribilis* i la sensació que la reconstrucció sembla molt complexa.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Jair Bolsonaro
President del Brasil
★ ★ ★ ★

El mandatari ha tuitejat un vídeo escatològic per desacreditar el carnaval després que les escoles de samba se n'hagin burlat. El dirigent ultradretà viu hores baixes amb una popularitat del 39% als 90 dies d'arribar al poder. ▶ Pàg. 12

Michelle Bachelet
Alta comissionada de l'ONU
★ ★ ★ ★

L'expresidenta xilena assegura que les violacions de les llibertats fonamentals a Veneçuela han deteriorat les condicions socials i econòmiques, però va reconèixer que aquestes s'han agreujat per les sancions. ▶ Pàg. 12

José Antonio Ortiz
Líder de Vox a Lleida
★ ★ ★ ★

Els Mossos han detingut el dirigent ultra per suposats delictes contra la llibertat sexual. Segons la policia, les víctimes podrien ser del seu entorn més proper, i entre aquestes hi hauria alguns menors amb discapacitat. ▶ Pàg. 20

Frenkie De Jong
Jugador de l'Ajax
★ ★ ★ ★

Si en el partit d'anada el seu paper havia sigut bastant discret, en el de tornada el futur jugador blaugrana va ser un dels responsables de la golejada de l'equip holandès al Reial Madrid, que va provocar el seu inesperat KO en la Champions. ▶ Pàg. 44

Gabino Diego
Actor
★ ★ ★ ★

El popular intèrpret madrileny s'incorpora a la històrica companyia andalusa de La Zaranda a *El desguace de las musa*, un homenatge al cabaret decadent de la Bodega Bohemia del Raval que presenta el Teatre Romea. ▶ Pàg. 50

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

El risc real de la desmemòria

Es ls polítics de la Transició van fer bé a proposar als ciutadans espanyols que no quedessin atrapats en la memòria de la guerra civil. Sobre aquesta base hauria sigut molt difícil construir una democràcia constitucional. Però la base d'aquell pacte no incloïa la desmemòria. Simplement advocava per abordar primer el que fos urgent, la recuperació de la democràcia i la integració a Europa, per guanyar temps per ocupar-se de l'important, la veritable reconciliació entre espanyols i l'enfortiment de la cultura de la tolerància i el respecte. Quan el president José María Aznar, a finals dels anys 90, va ocupar el poder al crit de promoure una segona Transició, el pacte original es va trencar. Aznar va promoure el desacomplexament de la dreta d'origen franquista per integrar-la al PP i va convertir aquest partit en dic de contenció per a qualsevol reparació històrica de les víctimes republicanes de la

guerra civil similar al que van tenir les franquistes durant 40 anys. Aznar va imposar la idea que el cop d'Estat real va ser el del 1934, amb la qual cosa l'alçament del 18 de juliol només era en aquest imaginarí una resposta a una agressió prèvia. El creixement de Vox no deixa de ser, també, un fruit tardà d'aquell discurs.

Des que Aznar va estar a la Moncloa, l'esquerra no ha tingut la capacitat de teixir un plantejament alternatiu. El PSOE perquè sovint se sent compromès pels pactes de la Transició, als quals ha sigut més lleial que

els signants de la dreta, i els partits a la seva esquerra perquè instrumentalitzen la memòria per impugnar globalment el que denominen el «règim del 78», un afany a què ara s'uneixen els independentistes d'un signe o l'altre. El president José Luis Rodríguez Zapatero va iniciar un tímid programa d'obertura de fosses que Mariano Rajoy va enterrar amb l'excusa de la crisi. El Govern de Pedro Sánchez ho ha fet tot al gest simbòlic de retirar les restes del dictador Franco del Valle de los Caídos. Un projecte que penja d'un fil si el pròxim president depèn dels vots de Vox, una formació clarament reaccionista dels pactes de la Transició. Espanya hauria de ser capaç d'afrontar aquest assumpte amb maduresa. La guerra civil va acabar fa 80 anys. La majoria dels seus supervivents han mort. Això pot ajudar, però serà impossible superar definitivament el tema quan tampoc quedin els que van fer la Transició. Això també es juga el 28-A.

Cal reparar definitivament la memòria històrica abans que no quedin tampoc els que van fer la Transició

Les pensions entren en la batalla preelectoral

A mb prou feines sufocat l'incendi que van provocar les declaracions després corregides per Adolfo Suárez Illana sobre l'avortament, Pablo Casado s'enfronta a les flames preses pel seu guru econòmic i candidat electoral Daniel Lacalle, a l'afirmar en una entrevista i en plena precampaña del 28-A que les pensions estan condemnades a ser rebaxades. «El debat –ha dit– no és quant es revaloritzen, sinó quant es retallen. El 20%, el 30% o el 40%». Pedro

Sánchez, en l'entrevista concedida a aquest diari, ja es va afanyar a denunciar el risc per al futur dels jubilats del país i ahir mateix va defensar «blindar a la Constitució el Pacte de Toledo» per garantir la «dignitat» de les pensions i la sostenibilitat financera del sistema. Conscient de la nova pedra a la sabata per al seu cap de files, Lacalle, número quatre del PP per Madrid, va voler desmentir les seves pròpies declaracions, però la metxa ja estava encesa i rebent durs atacs de candidats electorals de diferent signe preocupats

pel futur de les jubilacions d'un col·lectiu que s'ha vist empobrit durant els anys de crisi econòmica. Més enllà que l'assumpte es converteixi o no en cavall de batalla en la carrera cap a les urnes, el futur de les pensions, fonamental per a l'Estat del benestar i amb greus crisis estructurals, en bona part per la falta de consens polític, exigeix un diàleg serè entre totes les formacions que es presenten a les urnes, a més dels agents socials, i compromisos aliens a interessos partidistes, per buscar alternatives a un sistema que acumula déficits i fracassos.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Zuzana Caputová
Presidenta electa d'Eslovàquia
★ ★ ★ ★

Per primera vegada, una dona, una advocada ecologista, presidirà aquesta petita democràcia postcomunista després de triomfar en les eleccions amb un programa basat en la regeneració política i la transparència, la defensa dels drets LGTBI i l'europeisme. **►Pàg. 14**

Lucas De Meo
President de Seat
★ ★ ★ ★

L'alt directiu del Grup Volkswagen reafirma el compromís de l'empresa amb la modernització del sector, revela que en tres anys la marca llançarà sis models electricats i assegura que la requalificació donarà estabilitat. **►Pàg. 23**

Mortimer Sackler
Empresari farmacèutic
★ ★ ★ ★

La justícia, l'Administració i la societat estremen el cercle contra la família propietària de la farmacèutica que va desencadenar l'epidèmia d'opioïdes als EUA. Fins i tot ha portat tres museus a renegar de les seves donacions. **►Pàg. 28**

Khalida Popal
Futbolista de l'Afganistan
★ ★ ★ ★

Primera capitana de la selecció femenina de l'Afganistan, la jugadora, objecte d'insults i ofenses, va haver d'abandonar el seu país per refugiar-se a Dinamarca al sentir la seva vida amenaçada només per practicar aquest esport. **►Pàg. 43**

Pier Luigi Pizzi
Director d'òpera
★ ★ ★ ★

El prestigiós escenògraf presenta al Liceu una renovada *La Gioconda*, l'òpera d'Amilcare Ponchielli, amb el mestre García Calvo en la direcció musical, amb ballet, sis cantants solistes, cor de 80 veus i 30 figurants. **►Pàg. 52**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La vivenda social en campanya

Fa mesos que les relacions entre el Govern de la Generalitat i l'Ajuntament de Barcelona en matèria de política de vivenda pública estan sotmeses a alts i baixos. La iniciativa d'Ada Colau de fixar un 30% de vivenda pública protegida a la ciutat de Barcelona va ser congelada des del departament de Territori i Sostenibilitat fins que va ser aprovada en un *happy end* que ara sembla frustrar-se amb la lletra petita del decret de mesures urgents per millorar l'accés a la vivenda del 5 de març, que ha encara de ser convalidat al Parlament. El decret avança en les possibilitats d'expropiar vivenda sense ús per garantir-ne la funció social i en la qualificació permanent de la vivenda protegida com a tal, però limitant-la a promocions públiques o en sòl previst per a això, en un gest que Colau considera clarament insuficient. També estableix que els preus màxims de venda, i en conseqüèn-

cia de lloguer de la VPO, puguin ser més alts a les zones de més demanda, mesura que limita d'entrada (tot i que el conseller Calvet al·lega que la política d'ajudes públiques compensaria aquest possible efecte) una de les funcions que hauria de tenir la política de vivenda pública, la de reaccionar davant les dinàmiques del mercat que impulsen la gentrificació i l'expulsió de veïnat dels barris on fixen els ulls els interessos turístics o inversors.

El mateix dia en què, afortunadament, els partits polítics catalans es comprometien

en a no jugar brut amb la immigració com a carta d'avantatge electoral, la vivenda social es convertia en instrument de preescalfament de campanya. Per la contundència de les acusacions de Colau i per la resposta del conseller acusant-la d'incompliment dels seus compromisos programàtics amb la vivenda social en termes indistingibles dels utilitzats per Elsa Artadi com a candidata de JxC.

És cert que del primer d'aquests acords depèn bona part d'un objectiu tan bàsic com el manteniment de la convivència i la interposició d'una barrera davant la contaminació del discurs polític per l'extrema dreta. Però el dret a la vivenda, posat en qüestió tant per les situacions d'emergència habitacional com per l'expulsió del veïnat de zones que el mercat està convertint en vedats, és un altre imperatiu que exigiria joc net i grans pactes aliens més enllà de les tensions de les convocatòries electorals.

La lletra petita del decret de mesures sobre vivenda exigeix debat i crítica, no electoralisme

Erdogan rep un revés electoral

Les eleccions locals celebrades diumenge a Turquia han clavat una dura clatellada al president Recep Tayyip Erdogan, vencedor en el total de vots, però derrotat a Ankara, la capital, i també a Istanbul, on viu el 20% de la població del país, i a nou capitals de província més. El Partit Republicà del Poble, socialdemòcrata en l'oposició, ha aconseguit el control dels grans conglomerats urbans i les costes oest i sud –a Izmir li ha tret 20 punts al

Partit de la Justícia i el Desenvolupament, islamista, que dirigeix Erdogan–, foto fixa d'una societat dividida en dos entre la tradició otomana, que segueix el president, propietària de l'Anatòlia interior, i el llegat secular de la república fundada per Mustafa Kemal Atatürk. El cap de l'Estat pot exhibir el 45% aconseguit a escala nacional, però és un pobre consol per a qui des del fantasmal intent de cop d'Estat del 15 de juliol del 2016 s'ha dedicat a depurar d'adversaris la funció pública,

les Forces Armades i els mitjans de comunicació, i ha promogut la islamització a marxes forçades de la vida civil per tenir a les seves mans tots els mecanismes del poder. Que el canvi de tendència sigui especialment conseqüència de la crisi econòmica en curs importa menys que la impressió que una part significativa de Turquia impugna l'absolutisme d'Erdogan, aconseguit mitjançant la reforma constitucional del 2017, que ha fet d'ell una figura omnipotent.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Jeremy Corbyn
Líder laborista britànic

L'ambigüitat del dirigent respecte al *bretxit* suposa una fractura interna i soscava la seva popularitat entre les bases joves del partit, que recolzen un altre referèndum. Per contra, l'esquerra marxista controla la formació i la relleu de cara a les properes eleccions. **► Pàg. 13**

Juan Roig
President de Mercadona

La companyia valenciana, que ocupa 13.125 persones als seus 259 supermercats a Catalunya, va invertir 151 milions en aquesta comunitat autònoma el 2018, xifra que suposa un augment del 21% respecte a l'any anterior. **► Pàg. 26**

Chakir el Homrani
Conseller de Treball i Afers Socials

El pacte per a un debat responsable sobre la immigració i contra el racisme i la xenofòbia, que han subscrit les forces parlamentàries catalanes, és una bona notícia perquè no s'utilitzi el fet migratori en campanya. **► Pàg. 31**

Milena Busquets

Esriptora

L'autora barcelonina publica *Homes elegants*, un llibre en el qual recull alguns dels seus articles de la contraportada d'EL PERIÓDICO. Instantànies sobre la vida, somnis o records donen forma al llibre. **► Pàg. 51**

Joaquim M. Puyal

Periodista

L'informador va recollir la Medalla d'Or al Mèrit Esportiu de Barcelona com a «pioner de les transmissions de futbol en català». Es va valorar, a més, el seu paper de «referència cultural» i contribució a la promoció de l'esport. **► Pàg. 61**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Falten al·lèrgics a Catalunya

El 140% dels catalans desenvoluparan alguna malaltia al·lèrgica el 2050. Actualment, ja afecten un 20% de la població. Per a molts, la primavera ha deixat de ser l'estació de l'alegria i la renovació per convertir-se en sinònim de congestió nasal, picor al coll o conjuntivitis. Però el pol·len no és l'únic agent al·lèrgic comú. També els aliments són els causants de creixents patologies. Augmenten els casos d'al·lèrgia però, en contrast, la falta de metges especialistes a Catalunya és alarmant.

Per a una població de 7.500.000 persones, la sanitat pública catalana només disposa de 67 al·lèrgics i ni tan sols tots són contractats a jornada completa. El problema s'agreuja davant la falta d'equitat i d'accés. A Barcelona hi ha 38 especialistes, davant els dos de Girona o els quatre de Lleida. L'Organització Mundial de la Salut (OMS) recomana que hi hagi un al·lèrgic

per cada 50.000 habitants. Malgrat que un de cada quatre ciutadans de Catalunya té una malaltia al·lèrgica, és una de les comunitats d'Espanya amb menys ràtio d'especialistes. Són molts els hospitals comarcals que no tenen al·lèrgics. Una absència que encara és més incomprensible en grans hospitals com l'Hospital del Mar a Barcelona o el Parc Taulí de Sabadell. La falta d'especialistes provoca errors i retards en el diagnòstic, i amb això es perd l'oportunitat d'iniciar els tractaments d'immunoteràpia de forma precoç.

Les places d'especialista estan per sota de les recomanades per l'OMS i no s'ofereixen les necessàries

Mentre que en altres comunitats s'han preparat per atendre unes patologies cada vegada més freqüents, Catalunya està immersa en un cercle viciós. Es formen pocs especialistes perquè no s'ofereixen places i no s'obren noves places perquè no s'omplen. El problema no farà res més que agreujar-se, ja que en els pròxims anys es jubilaran 11 al·lèrgics. Les dades són evidents, no es pot al·legar desconeixement. De fet, és un problema sobre el qual ja s'alerta des de fa una dècada en el sector. Les al·lèrgies es consideren una de les pandèmies del segle XXI. No només redueixen la qualitat de vida de les persones, sinó que causen baixes laborals i escolars. És un autèntic problema social que s'ha d'afrontar amb urgència, obrint places i dotant la sanitat pública dels únics especialistes capaços de tenir una visió global sobre la patologia.

Alerta de l'FMI davant les amenaces econòmiques

En ple debat sobre si el món va camí d'entrar en l'antesala d'una nova crisi econòmica, la directora del Fons Monetari Internacional (FMI), Christine Lagarde, ha contribuït a encendre un semàfor groc i a enviar un avís per a navegants. Davant la Cambra de Comerç dels Estats Units, Lagarde ha ratificat el nerviosisme que hi ha als mercats davant la desacceleració de l'economia internacional i les grans amenaces que planen sobre seu: el

brexit, l'elevat nivell de deute d'alguns països i les tensions per les guerres comercials, especialment, la dels EUA i la Xina. Tot i que l'FMI no observa un risc cert de recessió a curt termini i fins i tot confia en un cert repunt del creixement en el segon semestre d'aquest any i el que ve, Lagarde alerta que l'economia viu un moment «delicat» i que l'alt endeutament públic i els baixos tipus d'interès des de la crisi financera deixen poc marge d'actuació. I, just ara, Europa s'enfronta a

aquestes perspectives en una situació d'evident inestabilitat, amb una Unió Europea minvada, entre altres causes, per la incertesa sobre la sortida del Regne Unit i la caiguda del comerç i la seva repercussió en la indústria alemanya. És precisament aquest panorama el que aconsella i obliga els governs europeus, incloent-hi l'espanyol que surti de les urnes el 28-A, a renunciar especialment als interessos polítics a curt termini i a actuar amb visió d'Estad i europeista.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Abdelaziz Bouteflika
Expresident d'Algèria
★★★★

Tenint en compte l'estat de salut de Bouteflika, és un eufemisme afirmar que ha dimitit per no dir que ha sigut inhabilitat a instàncies de l'Exèrcit. La seva sortida era reclamada per la població, però les demandes populars volen una veritable democratització. ▶ Pàg. 14

Pablo Hdez. de Cos
Governador del Banc d'Espanya
★★★★

L'organisme avisa que els bancs tenen, malgrat l'esforç fet, més actius deteriorats que abans de la crisi. I en la seva memòria de supervisió planteja millorar la imatge del sector per recuperar la confiança del client. ▶ Pàg. 27

Marta González
Coord. Projecte Esperança
★★★★

L'oenagé treballa a Espanya, juntament amb Sicart.cat, en el consorci Justice at Last, un projecte finançat per la UE que té per objectiu millorar l'accés a la compensació per a les víctimes de tràfic i les de delictes vinculats. ▶ Pàg. 32

Esther Gurri
Arqueòloga
★★★★

És la comissària de la magnífica exposició *Bacus, les màscares del déu*, que presenta el museu romà de Badalona. Recull els bacus, silens, faunes, nímfes i sàtirs que l'arqueologia contemporània ha rescatat a Catalunya. ▶ Pàg. 36

Marcos Ordóñez
Escriptor
★★★★

L'autor, i prestigiós crític teatral, publica *Una cierta edad*, un compendi de breus ocurrences, escrites entre el 2011 i el 2016, al voltant de la vida i el teatre que ha seleccionat del dietari escrit en aquest període. ▶ Pàg. 53

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Mossos contra polítics al Suprem

Erran López, número dos dels Mossos i cap del cos durant l'aplicació de l'article 155, va reforçar en el judici al procés la versió del major Josep Lluís Trapero i, fins i tot, va anar més enllà. Va confirmar que els caps dels Mossos van advertir els alts càrrecs del Govern –president, vicepresident i conseller d'Interior– que si se celebrava el referèndum de l'1-O es produirien incidents i disturbis (un incendi, va descriure), i per això els van aconsellar que suspenguessin la consulta. Però López va aportar una dada fins ara desconeguda: va dir que el president Carles Puigdemont els va assegurar que si passava el que preveien declararia immediatament la independència.

López, com abans Trapero, es va esforçar a deslliurar els Mossos de qualsevol implicació amb els comandaments polítics, i va assegurar que mai es podrà acusar el cos de col·laborar en l'organització del referèn-

dum. Aquesta exculpació dels Mossos pot ser interpretada pel tribunal, com ja fan els independentistes, en el sentit de descartar el delictes de rebel·lió, perquè sense força armada no hi ha rebel·lió possible. Però també hi ha la interpretació contrària, que les advertències desateses dels Mossos reforcen la tesi de la fiscalia que els membres del Govern van seguir endavant malgrat que coneixien que hi podria haver incidents violents.

Aquestes dues hipòtesis discutibles s'inscriuen en el terreny jurídic, però els testimonis dels caps dels Mossos són demolidors per

Els testimonis de López i Trapero, més enllà d'anàlisis jurídiques, són demolidors políticament per al Govern

al Govern des del punt de vista polític. Perquè una vegada advertits que els Mossos no col·laborarien, o Puigdemont i els seus consellers van enganyar la gent mantenint un referèndum que no acabaria tenint conseqüències polítiques o, al contrari, van intentar declarar la independència tant sí com no, cosa que contradia les afirmacions actuals segons les quals tot va ser simbòlic i un farol assumit. Qualsevol de les dues possibilitats és políticament perversa.

La versió de López contradiu de ple les dels comandaments polítics i policials del Ministeri de l'Interior. El número dos dels Mossos va negar passivament i falta de col·laboració, i va tornar el retret de la deslleialtat –sense utilitzar la paraula– als cossos i forces de seguretat de l'Estat. Per afrontar aquestes contradiccions, l'advocat de Joaquim Forn ha demanat un acarament entre López i el coronel de la Guàrdia Civil Diego Pérez de los Cobos, que el tribunal faria bé de concedir.

Incògnites després de la dimissió de Bouteflika

La renúncia al poder del president d'Algèria, Abdelaziz Bouteflika, dona peu a més incògnites que certes. Com que són l'Exèrcit, els serveis secrets i el cercle familiar del cap d'Estat sortint el nucli de poder que pilotarà la transició, es preveu complicat que la mobilització del carrer s'atenuï o accepti sense més ni més reformes lampedusianes. Però sembla lluny de les intencions del generalat i del Front d'Alliberament Nacional, el partit legitimat durant

dècades pel seu combat contra el colonialisme francès, una cessió de part del seu poder omnímode, que inclou la gestió del gas i del petroli, els principals recursos del país. Sembla més aviat que el propòsit dels promotors de la dimissió de Bouteflika és precipitar els esdeveniments per situar al cim de l'Estat un dels seus, raonablement presentable davant l'opinió pública i capaç de vèncer a les urnes una oposició unida en la protesta, però probablement incapaç de recolzar una candidatura única que

disputi el poder a l'establishment. És cert que el descontentament a la universitat, entre el gruix dels joves aturats i en la classe mitjana urbana empobrida per anys de crisi, més la corrupció galopant en tots els àmbits, tornen la imatge d'un règim crepuscular, però són massa els precedents en la història d'Algèria –la guerra civil dels anys 90, el més rotund– per pensar que els amos tradicionals del poder consentiran sense més ni més un procés de canvis en profunditat.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Lori Lightfoot

Nova alcaldessa de Chicago

La tercera ciutat dels EUA tindrà al capdavant del seu consistori per primera vegada una dona afroamericana i homosexual després que la fiscal federal de 56 anys s'imposés aclaparadorament al seu rival en la segona volta de les eleccions municipals. ▶ Pàg. 16

Hassanal Bolkiah

Sultà de Brunei

El petit país musulmà del Sud-est Asiàtic, amb una autòcrata com a cap d'Estat, ha modificat el seu Codi Penal per castigar l'homosexualitat i l'adulteri amb la lapidació, seguint preceptes de la xarja o llei islàmica. ▶ Pàg. 16

Josep Costa

Vicepresident del Parlament

Tota l'oposició va censurar el comportament del diputat de JxCat que, mentre exercia de breu substitut temporal de Roger Torrent, va interrompre i va censurar Inés Arrimadas quan va recordar escrits passats de Quim Torra. ▶ Pàg. 21

Maite Cazorla

Jugadora de bàsquet

La base de 21 anys serà la primera espanyola que disputi la final four de l'NCAA, la lliga universitària dels EUA, com a integrant de l'equip d'Oregon Ducks. És campiona d'Europa en totes les categories inferiors amb la selecció. ▶ Pàg. 48

Oriol Paulo

Director de cine

Després de l'èxit de *Contratemps*, el cineasta català torna a dinamitzar la taquilla dels cines a la Xina amb la seva última pel·lícula, *Durante la tormenta*, que ha superat en recaptació fins i tot la superproducció *Dumbo*. ▶ Pàg. 52

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Torra, encapsulat

Un dels trets més preocupants de la presidència de Quim Torra és la seva total i absoluta falta de sentit institucional. Una mostra ha sigut la manera com ha finat per obviar la derrota patida al Parlament, al qual només obeeix quan li convé i que aquest dijous l'ha instat a convocar eleccions si no se sotmet a una qüestió de confiança. I com ho va ser dimecres l'intent de censurar a la Cambra la cap de l'oposició, Inés Arrimadas, mentre tenia l'ús de la paraula a la tribuna. En aquesta línia de falta de sentit institucional s'emmarca la creació d'una Àrea de Seguretat Institucional que es farà càrrec de la seguretat de Torra, dels consellers i dels expresidentes. Tot i que la vulguin equiparar al que hi ha a la Moncloa, a l'Elisi o a la Casa Blanca, la veritat és que en l'actual context la sospita que es tracta d'una mena de policia patriòtica per afrontar nous episodis d'unilateralitat en

un futur més o menys immediat és més que raonable.

Si les seves intencions fossin nobles, la creació d'aquesta unitat d'elit no s'hauria fet amb nocturnitat i traïdoria. S'hauria pogut pactar amb l'altre partit que governa a Catalunya, Esquerra, amb el grup parlamentari que va votar la investidura de Torra, la CUP, i fins i tot amb l'oposició, perquè el més lògic seria que la fórmula pogués sobreviure a l'alternança. Lluny d'aquesta naturalitat, el cert és que el departament de Presidència va posar en mar-

La creació d'una guàrdia presidencial posa en risc la institucionalitat catalana per buscar la reacció de l'Estat

xa el projecte sense informar els comandaments dels Mossos, els candidats són entrevistats per càrrecs de confiança política i no per funcionaris, i els primers aspirants que es coneixen són agents de la policia autonòmica de públic perfil independentista. No es busca, doncs, racionalitzar un servei d'escorta, sinó crear un grup d'agents armats que responguin a ordres polítiques i no als comandaments policials que, just aquests dies, estan explicant al Tribunal Suprem com es van negar a seguir al Govern a l'octubre del 2017.

Una vegada més, Torra mira d'ocultar la seva debilitat política, posada en relleu al Parlament, gesticulant i posant en risc la institucionalitat catalana per buscar que la reacció de l'Estat basada en l'ús dels mecanismes constitucionals de defensa de la legalitat es pugui interpretar com un gest repressiu. Torra està en una càpsula cada dia més petita i més reduïda.

L'eutanàsia com a dret

La mort de María José Carrasco, malalta des de fa més de 30 anys d'esclerosi múltiple, després que el seu marit, Ángel Hernández, li facilités la medicació definitiva per culminar el seu propòsit, posa damunt la taula una altra vegada el difícil assumpte de la despenalització de l'eutanàsia i del suïcidi assistit. Vint-i-un anys després de la mort de Ramón Sampedro, els implicats també han gravat el procés, en què Hernández ajuda la seva dona a morir després de subministrar-li

una substància letal. Aquesta vegada, però, no es tracta com llavors d'exculpar els que van cooperar en el desig del malalt, sinó d'assumir a consciència les conseqüències penals previstes al Codi Penal, en un afany de reivindicar el dret a un suïcidi assistit quan una persona així ho demani. Hernández, tot i que alliberat unes hores després, és el primer detingut a Espanya per aquesta raó, mentre la proposta de llei orgànica impulsada pel PSOE segueix un tràmit parlamentari ple d'obstacles a l'espera d'una

nova legislatura que permeti, com ha promès Pedro Sánchez, regular l'eutanàsia per sempre. No es tracta només de despenalitzar-la, sinó de regular un procés entès com a dret individual incorporat a les prestacions sanitàries, amb una proposta restrictiva en les prevencions, però, alhora, més àmplies que altres legislacions similars en els supòsits. Les enquestes coincideixen que més del 80% de la població està d'acord amb la regulació. És urgent que la nova legislatura s'esforci perquè sigui així.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Emmanuel Macron
President francès
★ ★ ★ ★

La gira del dirigent per Còrsega ha posat de manifest les seves diferències amb els líders nacionalistes que governen l'illa des del 2015. Denuncien la falta d'un veritable diàleg sobre les seves reivindicacions, i això els va portar a boicotejar el debat nacional. **► Pàg. 12**

Teresa Ribera
Ministra per a la Transició Ecològica
★ ★ ★ ★

El Govern aprovarà avui el decret que regularà les condicions per a l'autoconsum d'electricitat i que definirà les condicions per a la venda d'excés d'energia a la xarxa i rebre un descompte a canvi en la factura. **► Pàg. 24**

Meritxell Puig
Directora de Còmic Barcelona
★ ★ ★ ★

La fira de la historieta obre amb l'exposició de Stan Lee, el revolucionari del gènere dels superherois, com a ganxo. La renovada 37a edició, amb canvi de nom inclòs, tornarà a ser un gran aparador de novetats. **► Pàg. 52**

Carlos R. Ríos
Director del D'A Film Festival
★ ★ ★ ★

La mostra barcelonina anuncia una novena edició, del 25 d'abril al 5 de maig, amb grans noms propis i una àmplia representació del nou talent local, com *Els dies que vindran*, la pel·lícula de la clausura al CCCB. **► Pàg. 55**

Reed Hastings
CEO de Netflix
★ ★ ★ ★

La plataforma va inaugurar a la localitat madrilenya de Tres Cantos el seu primer centre de producció a Europa. Tindrà cinc platós (tres ja funcionen) i un total de 22.000 metres quadrats que donen feina a 13.000 empleats. **► Pàg. 61**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

L'extrema dreta apunta a Brussel·les

Jesmorzar de feina a París del ministre de l'Interior d'Itàlia i líder de la Lliga Nord, Matteo Salvini, i de la cap de files de l'Agrupació Nacional, Marine Le Pen, ha servit per certificar el propòsit de l'extrema dreta europea de «canviar Brussel·les», un eufemisme encunyat pel populisme ultra per referir-se a la regressió de les institucions europees en favor dels estats. Davant el projecte polític de la Unió Europea, l'aliança que s'ensuma dels postfeixistes, els neonazis i els neofranquistes –l'orientació de Vox– pretén exaltar la nació i afeblir l'europeisme, una operació que compta amb la simpatia de la Casa Blanca i el Kremlin, defensors entusiastes de la iniciativa, un programa polític aliè als usos democràtics, inspirat en la pitjor tradició del supremacisme blanc, la islamofòbia, l'homofòbia i altres xacres.

La fotografia somrient de Salvini i Le

Pen ho és dels qui, amb vent de popa a les enquestes, creuen que poden minvar immensament les expectatives del projecte europeu mitjançant un nacionalisme vociferant. Per això compten amb la inestimable ajuda de Steve Bannon, un agitprop d'última generació, exassessor àulic de Donald Trump, especialitzat a contaminar les xarxes socials amb fake news o veritats alternatives, i disposen també de l'equip de hackers al servei de Vladímir Putin, molt rodats en immiscir-se en campanyes electorals.

Davant el projecte polític de la UE, el populisme ultra pretén exaltar la nació i debilitar l'europeisme

No hi ha res de nou en l'oferta ultra, sinó més aviat un retorn al passat. La novetat rau en la força de la internacional oficiosa de l'extrema dreta, afavorida pels titubejos de les institucions europees i la seva inacció davant comportaments com el de Viktor Orbán a Hongria, tolerat pel Partit Popular Europeu; animada pels errors encadenats pels estats en la gestió dels fluxos migratoris, pel cost social de la sortida de la crisi i pels cops del gihadisme.

En societats desenvolupades i envellides com les europees s'ha escampat el pànic arran d'alguns dels desafiaments del nostre temps, terreny abonat per als que estan disposats a simplificar els problemes i a oferir solucions a aquests problemes igualment simples. De la mobilització dels grans partits de la tradició política europeista depèn que a partir del 26 de maig un bloc ultra nombrós alci la veu o no a l'Europarlament.

El debat sobre la 'cultura xarnega'

El poder de la cultura per provocar és innegable. Fins i tot pot arribar a ser sorprenent. Poc s'havien d'imaginar els organitzadors de la quarta edició de la Primavera Republicana de l'Ajuntament de Barcelona que una de les activitats programada provocaria un enrenou descomunal. El motiu de tanta agitació ha sigut el Festival de Cultura Txarnega, un modest programa de quatre hores que convidava a reflexionar sobre quines vivències i quines mirades aporta

una generació nascuda a Catalunya que suma orígens diferents en la seva memòria. D'entrada sembla que parlar de xarnegos el 2019 no té gaire sentit. Que es tracta d'un concepte que fet servir com a epítet despectiu pertany felicitment al passat i com a reivindicació d'un col·lectiu no s'ajusta a les múltiples formes d'identitat i integració que han triat assumir les diferents aportacions que han constituït la societat catalana. Però l'agressivitat de les crítiques a la iniciativa semblen indicar que hi ha una

part del passat col·lectiu de Catalunya que encara no està plenament reflexionat i que a alguns els costa assumir part d'aquesta pluralitat. La polèmica delata que els ànims identitaris estan excessivament pujats i que tot i que no convidin, precisament, al debat, el fan encara més necessari. Anteposar la uniformitat a la multiplicitat de veus només condueix a l'empetiment, a la decadència. Preocupant, tot i que no es pot descartar que el període electoral hagi encès la polèmica artificialment.

L'antidot

Anthony Garner

Noms propis

Santiago Abascal
President de Vox
★ ★ ★ ★

El líder de Vox té com a assessor principal un condemnat per agredir el secretari general de Podem, Pablo Iglesias, durant un atac ultra el 1998. És una dada preocupant i a tenir en compte que el partit d'extrema dreta compti amb aquests perfils. **► Pàg. 22**

Margrethe Vestager
Comissària europea de la Competència
★ ★ ★ ★

La fermesa que va anunciar Brussel·les després del diesgate pren forma, tres anys després, en les conclusions d'una investigació en què acusa BMW, Daimler i VW d'un pacte per frenar la tecnologia i seguir amb el nivell d'emissions. **► Pàg. 28**

Luis Argüello
Secretari de la Conf. Episcopal
★ ★ ★ ★

El suport dels bisbes als cursos per a gais i lesbianes, tot i que el maquillin de «cures i acompanyament» i s'emparin amb la llibertat religiosa, suposa una connotació negativa de l'homosexualitat molt desencertada. **► Pàg. 35**

Antonio Altarriba
Assagista i guionista
★ ★ ★ ★

La seva trajectòria en el món de la vinyeta (amb obres com *L'art de volar*, *El ala rota* i la trilogia del Yo), ha sigut reconeguda amb el Gran Premi del Còmic Barcelona, un merescut guardó que el guionista va recollir ahir. **► Pàg. 46**

Héctor Simón
Jugador de l'Olot
★ ★ ★ ★

Quan la carrera d'aquest futbolista despuntava, un accident en una piscina li va causar unes lesions que gairebé el deixen en cadira de rodes. No es va rendir i, després d'anys d'esforç, ara juga a Segona B amb l'Olot. **► Més Esport, pàg. 9**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La urgent crisi de la vivenda

En els últims cinc anys, i després de la crisi provocada per les inversions immobiliàries, la bombolla s'ha traslladat de manera alarmant al lloguer de la vivenda. Fins i tot sent Espanya un dels països europeus amb menys població vivint en règim de lloguer (el 22,9%, en comparació, per exemple, amb el 48,6% d'Alemanya), el cert és que l'augment ha sigut desorbitat. Palma de Mallorca està al capdavant (amb el 51,1% d'augment) i la segueix de prop Barcelona, amb el 47,5%. Catalunya és la comunitat on el percentatge del salari dedicat al lloguer és més alt, el 51%. S'han produït des del 2013 unes alces desmesurades que han derivat en nombrosos casos de desnonaments i en la gentrificació de barris, dades a les quals cal sumar la notable escassetat d'habitatge social.

Les mesures impulsades pel Govern socialista, aprovades per la via d'un decret

lleï a primers de març, s'han centrat en l'ampliació dels contractes i en l'impediment a pujades de renda per sobre de l'IPC, a més de contemplar un sistema estatal d'índex de referència. Malgrat la dimensió del problema, no és un tema de l'agenda de la precampanya electoral del 28-A. A Europa, la casuística és molt diversa, però la sensibilitat davant l'augment dels lloguers és general per tal com la bombolla, que s'aguditzava al contemplar la vivenda com un atractiu producte financer, afecta tot el continent. D'aquí deriva la ini-

La dimensió del problema, manifestat en l'escassetat d'habitatge social, fa obligatori que sigui a l'agenda del 28-A

ciativa que ha promogut protestes aquest dissabte a través de plataformes socials agrupades sota la iniciativa *Housing for all* (Vivenda per a tothom), que busca un milió de firmes de suport al text que es presentarà davant la Comissió Europea, amb la finalitat de transformar el teòric dret a la vivenda en una sèrie de mesures concretes en el marc normatiu de la UE.

Es pretén més despesa pública, ajudes generalitzades i no només per a famílies de rendes baixes, increment del finançament i l'esforç pressupostari per a pisos socials, regulació global de la durada de contractes i una estadística europea homogènia. Reivindicacions comunes a tot el continent que arriben en un moment polític efervescent, a l'antelala de les eleccions al Parlament europeu. Una demanda general de la qual, repetim, n'haurien de prendre nota les formacions polítiques espanyoles per actuar com més aviat millor al nostre país.

25 anys del genocidi de Ruanda

Un quart de segle després de la matança de tutsis a Ruanda en mans de la majoria hutu, continua sense saber-se del cert qui va manipular o es va aprofitar del conflicte, a quins interessos va respondre el retraïment de la comunitat internacional per contenir el genocidi i fins a quin punt tot va ser causat per l'herència deixada pel colonialisme belga, que va desconjuntar els equilibris socials. Més enllà de les 800.000 morts, les 200.000 dones violades i les dese-

nes de milers de desplaçats que van fugir de l'horror dels assassinats a cop de matxet, la memòria dels fets resulta insuficient per aclarir quins ressorts es van activar per desencadenar la violència vesànica que va seguir la mort del president Juvénal Habyarimana, l'avió del qual va ser abatut per un míssil es diu que disparat pel Front Patriòtic Ruandès (tutsi), i fins i tot qui movia els fils de l'organització.

Tampoc s'ha pogut discernir qui va estar al darrere de la facció hutu més radicalitza-

da, que aprofités el caos per aniquilar els seus adversaris polítics de la mateixa ètnia, però no hi ha dubte que al mig de la carniseria van abundar les venjances polítiques i les rivalitats entre clans resoltes a matadegolla. Podria semblar avui que allò que va passar no es tornarà a repetir, commoguts els esperits pel record de la tragèdia, però les riqueses que atresora el subsol de la regió, l'opacitat del poder i l'acció dels cobdiciosos són una barreja explosiva que omple de riscos el futur.

L'antidot

Anthony Garner

Noms propis

António
GuterresSecretari general
de l'ONU

El Consell de Seguretat de les Nacions Unides es mostra incapaç d'aconseguir algun fruit positiu en la crisi que fuetja Líbia, un país amb dos governs i amenaçat d'una perillosa inestabilitat amb les tropes de l'Exèrcit Nacional Libi avançant cap a Trípoli. **►Pàg. 16**

Teodoro
García EgeaSecretari
general del PP

El dirigent va tenir un estirabot electoralista i demagògic en la manifestació del sindicat policial Jusapol al dir que preferia veure la Puerta del Sol «plena de servidors d'Espanya que de rastaflautes», en al·lusió al 15-M. **►Pàg. 26**

Aïda
ValleMembre de
Can Trinxet Viu

Veïna de l'Hospitalet de Llobregat, és una dels impulsors de la plataforma del barri de Santa Eulàlia que demana la rehabilitació del recinte fabril de Can Trinxet i la seva gestió comunitària, seguint el model de Can Batlló. **►Pàg. 40**

José María
CalzónDelegat de
l'Espanyol

Quatre dècades d'irreprotxable fill de serveis al club van tenir una inadmissible taca racista en la insultant resposta del veterà empleat blanc-i-blau a un provocador seguidor del Girona abans del partit a Montilivi. **►Pàg. 52**

Robert
FrippLíder de
King Crimson

El llegendari grup de rock progressiu celebra el seu 50è aniversari amb altres tants concerts i reedicions de gravacions històriques. La formació britànica recalarà tres dies, del 12 al 14 de juliol, al Doctor Music Festival. **►Pàg. 60**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

L'enfonsament del PP

N umèricament, pocs atenuants es poden posar al resultat del PP en les eleccions generals: 66 escons, 71 menys que el 2016, i tres milions i mig de vots menys. Políticament, el balanç és desolador per a Pablo Casado. El líder del PP va embrutar la campanya amb els seus virulents atacs a Pedro Sánchez, va legitimar la ultradreta de Vox (dos dies abans de la votació va arribar a proposar un Govern del «trifachito»), es va embarcar en una carrera de radicalisme amb l'extrema dreta i amb Ciutadans i va deixar al PSOE tot el vot centrista, un regal que Sánchez va saber aprofitar.

La campanya i el pessim resultat del 28-A van ser la culminació d'una gestió com a cap de l'oposició basada en la duresa (insults inclosos a Sánchez) i en un viatge a la dreta extrema que es va veure accentuat per l'acord a tres bandes a Andalusia. Aquest pacte que li va donar al PP la Junta d'Andalusia va ocu-

lar que el seu resultat havia sigut més que discret. L'electorat, molt mobilitzat contra les propostes tan radicals dels tres partits de la dreta, li va negar el 28-A la possibilitat de governar, malgrat perdre les eleccions, amb un altre pacte a tres. Si la dreta no suma és perquè la caiguda del PP va ser històrica.

Instat pels barons del partit, en la seva anàlisi electoral en el comitè executiu nacional, Casado va protagonitzar un viatge exprés al centre, tot i que ho va fer sense autocrítica. Ara ja diu ultradreta a Vox, després d'haver-li permès marcar l'agenda de la dre-

ta en assumptes com la identitat nacional i les polítiques d'igualtat. No sona sincera aquesta suposada moderació, poc conforme amb la biografia política de Casado, un home de José María Aznar que en els seus nou mesos al comandament del PP ha intentat acabar amb els vestigis de Mariano Rajoy, el que Santiago Abascal i molts en el PP anomenen o consideren «la dreta acomplexada», és a dir, de vocació moderada.

Tradicionalment, aquesta intenció de cobrir un ampli espectre de centredreta és el que ha permès al PP aconseguir grans quotes de poder. El PP de Casado ha sigut esborrat del mapa al País Basc i és irrellevant a Catalunya, i els seus barons temen un daltabaix en les imminents eleccions autonòmiques i municipals. Però, més enllà de la pròxima cita electoral, la pregunta que han de respondre els conservadors és si volen ser un partit de govern amb presència a tot Espanya o una font de radicalisme.

El partit conservador

ha d'escollir si vol ser un partit de Govern o una font de propostes extremes

Hores crucials a Veneçuela

Entre l'aldarull civicomilitar de resultat incert i el cop d'Estat resolutiu, els esdeveniments que se succeeixen a Veneçuela anuncien la imminència del final de l'experiment bolivarià o un enduriment del règim, assetjat per la pressió internacional i pels seus propis errors. L'alliberament per militars del líder opositor Leopoldo López, en arrest domiciliari; l'aparició del president encarregat, Juan Guaidó, anunciant des de la base de La Carlota, en-

voltat d'uniformats, que «el moment és ara»; els enfrontaments als carrers i la posterior sol·licitud d'asil de López en l'ambaixada de Xile dibuixen un escenari de confrontació que deixa molt poc marge per esperar una resolució pacífica i ordenada de la crisi en una societat crispada fins al paroxisme.

El més sorprenent del cas veneçolà és la tardança a evolucionar la situació fins a l'enfrontament definitiu des que Guaidó es va proclamar president amb la benedic-

ció dels Estats Units. Una circumstància que induïx a pensar que ni la debilitat del règim és la que s'ha esmentat amb freqüència, recolzat en la mobilització d'un nucli irreductible de fidels, ni l'oposició ha comptat fins ara amb la força necessària per precipitar els esdeveniments. Dues raons suficients per tèmper que el postmadurisme, en cas que arribi, potser ho sigui tot menys un trànsit sense greus trencaments des del desastre social present a una serena reparació de danys en el futur.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Camil Ros **J. Pacheco**
Líders de la UGT i CCOO Catalunya
★ ★ ★ ★

El Dia dels Treballadors se celebra aquest any just després de les eleccions generals, de les quals Sánchez surt reforçat. Els sindicats demanen al líder socialista que se centri en l'«agenda social». **► Pàg. 24**

Rodrigo Rato
Exvicepresident del Govern
★ ★ ★ ★

El que va ser totpoderós home del Govern d'Aznar i després president de Bankia seguirà a la presó, on compleix quatre anys i mig de condemna per les targetes black, ja que el Constitucional ha rebutjat el seu recurs. **► Pàg. 31**

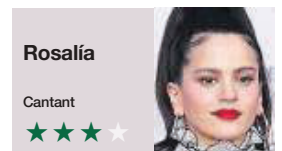
Marel Casals
Dtor. gral. del Gremi d'Hotels de BCN
★ ★ ★ ★

El frau als pisos turístics és un problema que afecta tant els veïns com els allotjaments reglats. Més de 30 associacions hoteleres s'han reunit a Barcelona per reclamar a l'Administració que actuï. **► Pàg. 40**

Bob Greenblatt
President d'HBO
★ ★ ★ ★

Molts espectadors de *Joc de trossos* van tenir dificultats per disfrutar del tercer capítol de la vuitena temporada. El senyal que subministra l'*streaming* d'HBO no va estar al nivell de la qualitat visual de la sèrie. **► Pàg. 54**

Rosalía
Cantant
★ ★ ★ ★

L'ascens meteòric de l'artista catalana continua imparable. A Nova York, el públic es va entregar al seu inconfusible estil, barreja de flamenc i altres gèneres, en el primer dels dos concerts que farà al mític Webster Hall. **► Pàg. 58**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Majoria reforçada per a una política social

Is sindicats van convocar milers de treballadors als carrers aquest Primer de Maig amb unes demandes molt clares: la derogació de la reforma laboral, la millora dels salaris i la salvació del sistema públic de pensions. Tres exigències compartides per milions de votants espanyols, fonamentalment els que diumenge passat van votar el PSOE i Podem i els van permetre assestar un dur cop a l'estranya aliança que pretenia conformar la dreta tricéfala. Els van donar la majoria, però no la suficient per fer que el pacte sigui inevitable. El fantasma d'una possible aliança de Pedro Sánchez amb Ciudadanos és aritmèticament possible, però políticament improbable, tant per la deriva que ha pres Albert Rivera en el seu intent de substituir el Partit Popular com per la voluntat expressada clarament a les urnes i les mateixes demandes de les bases socialistes, a les quals el president del Govern deu la seva rehabilita-

ció política després d'haver sigut defenestrat per la cúpula, precisament per no voler pactar amb la dreta, en aquell cas de Rajoy. Com és lògic, ni Pedro Sánchez ni cap dels seus potencials aliats parlamentaris tancaran cap pacte abans de les eleccions municipals i europees del 26 de maig. Però convindria que tampoc es fessin passos que impossibilitessin l'acord que sembla inevitable entre el PSOE i Podem. Per a això és imprescindible que en els pròxims dies Sánchez doni senyals que la seva intenció és posar els 123 diputats que ha obtingut al servei de l'agen-

Tant Sánchez com Iglesias han de perseverar en les línies que han mantingut durant els últims mesos

da que va marcar en els mesos immediatament posteriors a la mort de censura: contrareforma laboral, revalorització de les pensions, ocupació pública, millora de les prestacions i dels serveis públics, política de vivenda, derogació de la llei mordassa, etcètera. Es tracta que aquells *divendres socials* no parin després de la convocatòria electoral, perquè tenen una majoria reforçada. I que siguin compatibles amb el compliment de les obligacions de déficit amb la zona euro i l'impuls del creixement econòmic. També Podem ha de perseverar en la línia dels últims mesos i de la seva campanya electoral. El seu paper de serenitat davant la crispació i la seva orientació com a garant de tots els articles de la Constitució, no només dels territorials, no haurien de quedar entelats per una tornada a l'efectisme i a una disputa per les quotes de poder. És aviat perquè l'acord avanci i arrel, però és necessari no fer passos en la direcció contrària.

Espanya, compromesa a Veneçuela

l desenvolupament dels fets a Veneçuela ha complicat extraordinàriament la posició d'Espanya des que Leopoldo López, la seva dona i la seva filla menor van ser allotjats a l'ambaixada espanyola. El Govern en funcions de Pedro Sánchez té sobre la taula un difícil crucigrama per resoldre: reconeix el president encarregat, Juan Guaidó, però mai ha trencat amb Nicolás Maduro; se sent obligat a acollir un dels líders de l'oposició, però ha declarat per acti-

va i per passiva que no recolzarà una intervenció militar. Alhora, el silenci de Guaidó durant unes hores i el pas fet per López, protegit ara per l'extraterritorialitat de la legació diplomàtica, induïx a pensar que l'aixecament ha quedat lluny d'aconseguir l'èxit que es va atribuir en un primer moment, però l'amenaçadora declaració del secretari d'Estat dels EUA, Mike Pompeo, sobre la disposició del seu país a desensacendar una operació militar a Veneçuela, «si això és el que es requereix», justifica els pit-

jors vaticinis. Mentrestant, els dubtes sobre el grau d'unitat de l'Exèrcit continuen sense resoldre's i les mobilitzacions d'ahir es van atenuar a la pauta de les dels tres últims mesos, viva imatge d'una societat que s'acosta a l'enfrontament civil. Una situació que compromet encara més els moviments de la diplomàcia espanyola en un moment decisiu, perquè té totes les traces de ser el que dilucidarà si el chavisme retindrà el poder o si passarà aviat a mans de l'oposició.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Julian Assange
Cofundador de Wikileaks
★★★★☆

La justícia britànica l'ha condemnat a gairebé un any de presó per haver violat els termes de la llibertat condicional que li van ser imposats el 2012, quan va demanar asil a l'ambaixada de l'Equador per evitar ser extradit a Suècia acusat de diversos delictes sexuals. ▶ Pàg. 12

Mike Pompeo
Secretari d'Estat dels EUA
★★★★☆

Avui entra en funcionament la llei Helms-Burton, que permet als nord-americans demandar les empreses amb béns confiscats durant la Revolució cubana, cosa que podria afectar les firmes espanyoles amb interessos a l'illa. ▶ Pàg. 26

Svetislav Pesic
Entrenador del Barça de bàsquet
★★★★☆

L'objectiu era complicat, però l'equip blaugrana es va quedar a la vora d'un dels objectius de la temporada: arribar a la final four de Victòria per lluitar pel títol europeu. Ja seran cinc edicions sense participar en la fase final. ▶ Pàg. 48

Marta Lallana i vet Castelo
Directores de cine
★★★★☆

Ojos negros, que va ser el projecte de final de grau de Comunicació Audiovisual de la UPF d'aquestes dues noies, es presenta avui en el D'A Film Festival. ▶ Pàg. 50

Joan Yago
Dramaturg de La Calòria
★★★★☆

L'autor teatral barceloní és un dels puntals d'una de les companyies joves més rellevants de l'escena catalana. Presenten a la Beckett Els ocells, una sàtira del populisme neoliberal a partir d'una comèdia d'Aristòfanes. ▶ Pàg. 51

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La dignitat de les institucions

El president Quim Torra es nega a retirar la Creu de Sant Jordi a l'ex-presidenta del Parlament Núria de Gispert pels seus comentaris xenòfobs i insultants contra rivals polítics pels quals ja va ser reprovada per la Cambra catalana. Torra, que havia viatjat per enèsima vegada a Waterloo per entrevistar-se amb Carles Puigdemont, va justificar el manteniment de la condecoració perquè s'atorga a «una trajectòria». Doncs precisament la trajectòria de De Gispert últimament és el que recolza els arguments del PSC, Ciutadans i el PP per retirar-la.

El tuit que ha fet vessar el got va ser publicat dimecres i s'hi comparava la sortida de Catalunya d'Inés Arrimadas (diputada a Madrid), Juan Carlos Girauta (diputat per Toledo), Enric Millo (alt càrrec a Andalusia) i Dolores Montserrat (Parlament Europeu) amb l'augment de les exportacions porcínes. Després va retirar el tuit i va dir que no havia

volgut dir *porc* a ningú, però ni tan sols va demanar disculpes. Aquest tuit i un altre de dimarts, en el qual es felicitava per la marxa d'Arrimadas a Madrid, es produeixen després de l'anunci de la concessió. Abans, el 2017, ja havia instat la dirigent de Cs a tornar a Cadis i el 2018 l'havia qualificat d'«inepta i ignorant». També havia insultat el seu excompany a Unió Ramon Espadaler, Cayetana Álvarez de Toledo i Meritxell Batet.

Com es veu, tota una trajectòria. L'últim tuit, a més, el va dedicar a «tots aquells que desitgen que torni la dignitat a les nostres

Al mantenir la Creu de Sant Jordi a De Gispert, Torra no considera poc honorable insultar rivals polítics

institucions», quan és la seva actuació la que degrada aquesta dignitat. La Creu de Sant Jordi es va crear el 1981 per distingir les persones naturals o jurídiques que «hagin destacat pels serveis deixats a Catalunya en la tasca de defensa de la seva integritat i de restauració de la seva personalitat o més generalment en el pla cívic i cultural». El 2009, arran del cas Millet, es va afegir un article que permet revocar la concessió «quan es produeixin fets que posin de manifest la conducta poc honorable, que comporti la indignitat o el demèrit, de la persona o de l'entitat guardonada». Torra deu considerar que insultar els rivals polítics i escriure tuits xenòfobs no és una «conducta poc honorable». En realitat, la concessió ja va ser una provocació, tot i que estigués emmascarada amb el guardó a altres presidents del Parlament, com ara Joan Rigol i Ernest Benach, que sí que han mantingut la dignitat de les institucions.

Messi, la llegenda continua

El torrent d'elogis per a Leo Messi no per habitual ha de deixar de ser ressenyat. L'última gesta de l'estrella argentina del FC Barcelona ha despertat una rendida admiració a tot el món futbolístic –de companys, rivals, mitjans de comunicació i aficionats– perquè el mag blaugrana continua guardant un nou conill en el seu inacabable barret de copa. Davant del Liverpool, va ser l'artífex de deixar l'equip a les portes de la final de Madrid amb el que és el seu gol número 600 amb la samar-

reta del Barça des que va sumar el primer al Camp Nou davant de l'Albacete l'1 de maig del 2005. Un Messi gairebé adolescent ensenyava la seva prodigiosa poteta esquerra a l'equip que liderava Ronaldinho. Dimecres va arribar a les sis centenes amb un gol superb: un llançament des de 29 metres que va ser un prodigi d'execució. Probablement, un dels millors xuts de falta de la seva carrera, per no dir el millor.

La maduresa d'un jugador de 31 anys, en qui no s'entrevéu el declivi esportiu, va unida

al pes afegit que ha guanyat com a capità de l'equip. Aquesta temporada va heretar el braçalet d'Andrés Iniesta, i Messi, que sempre ha exercit de líder silenciós, ara també ho és com a portaveu davant l'opinió pública. Així es poden interpretar les seves paraules d'inici de curs quan va marcar el repte decidit de recuperar la Champions. I també en la celebrada nit de dimecres, sense anar més lluny, quan després de la seva exhibició va demanar al públic del Camp Nou que cessés els seus xiulets a Coutinho en benefici de l'equip.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Matteo Salvini **Viktor Orbán**
Líders ultradretans d'Itàlia i Hongria
★★★★

En un nou gest de l'aliança entre partits d'extrema dreta europeus, el vicepresident d'Itàlia va visitar el dirigent d'Hongria, que li va ensenyar la tanca contra els refugiats en aquest país. **► Pàg. 15**

Ionas Nikolau
Ministre de Justícia de Xipre
★★★★

La indignació social al conèixer-se que durant anys la policia no va investigar les desaparicions de treballadores estrangeres de la neteja, que ara se sap que van ser víctimes d'un assassini en sèrie, ha obligat el ministre a dimitir. **► Pàg. 16**

Montserrat Llinas
Coordinadora d'infermeria
★★★★

Els casos d'infeccions de transmissió sexual han augmentat, segons alerta la unitat especialitzada de Drassanes-Vall d'Hebron, entre altres motius, per la falta de protecció per part d'usuaris d'aplicacions de cites. **► Pàg. 28**

David Carabén
Cantant de Mishima
★★★★

El grup compleix 20 anys sent tot un referent de l'indie pop català. Celebra l'aniversari amb el disc en directe *Ara i aquí* i amb una gira que comença avui al festival Strenes de Girona i també passarà pel Liceu. **► Pàg. 46**

Andrés Duque
Cineasta
★★★★

El festival D'Aprojecta *Carelia: Internacional con monumento*, documental en què el director veneçolà explora aquesta regió, el poble de la qual va ser delmat per Stalin, i contacta amb una família que conserva rituals xamànics. **► Pàg. 48**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Preocupació pels 'menes'

Robatoris, ocupacions i agressions són algunes de les activitats delictives en què estan implicats alguns menors estrangers no acompanyats. Els joves conflictius representen un petit percentatge d'aquest col·lectiu, però n'hi ha prou amb uns quants per entelar l'esforç de tants. La societat té el deure de protegir els menors que busquen refugi al nostre país, però la defensa dels seus drets ha de ser compatible amb la protecció del conjunt de la ciutadania.

Policies i jutges ja miren amb preocupació l'increment de delictes protagonitzats per alguns d'aquests menors i la seva presència creixent en centres per a delinqüents juvenils. Els menors conflictius són aquells que no s'han adaptat als centres de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (DGAIA). Es pot recordar que els recursos dedicats a la seva acollida

han sigut i són clarament deficients. La DGAIA no ha pogut atendre els joves amb la celeritat necessària ni la qualitat adequada. En qualsevol cas, els centres d'acolliment no són presons i les possibilitats de controlar la fugida dels menors són limitades. Al carrer, són tan perillosos com vulnerables. Estan sols, sense cap familiar que els controli ni els cuidi, sense recursos econòmics ni una mínima infraestructura que els aculli. La droga, la delinqüència i la prostitució acaben convertint-se en les seves úniques sortides.

Els brots de delinqüència són l'inescitable efecte d'una inassistència que han denunciat moltes associacions

La delinqüència és la indesitjable conseqüència d'una situació d'inassistència que nombroses associacions fa molt que denuncien. La falta d'implicació i de coordinació de les administracions ha anat retardant un pla integral d'acollida, capaç d'actuar tant en moments d'emergència com de manera continuada. El tema és complex. Es necessiten recursos i valor per abordar-lo. Els bons propòsits no resoldran el problema, però entre l'estigmatització i la inseguretat s'ha de traçar un camí. Les solucions fàcils no existeixen. Aquells que clamen per les devolucions han de saber que la llei les dificulta en extrem. Però això no justifica la inacció. Si no s'actua, el problema creixerà i es ramificarà. Com més violència, més serà el rebuig social, alimentat per a la xenofòbia. La desprotecció que pateixen els menes no l'han de patir els veïns, s'ha de preservar la seguretat apuntalant la convivència.

Leopoldo López enreda el Govern espanyol

Al Govern espanyol no li quedava cap més opció que anunciar que limitarà les activitats de Leopoldo López després que aquest fes una conferència de premsa a les portes de l'ambaixada a Caracas. El pas fet pel líder opositor veneçolà ha desbordat de llarg el marc de referència que el dret internacional i la contenció diplomàtica estableixen per a algú allotjat en una legació estrangera, en aquest cas un polític que ni tan sols es pot acollir a l'estatut de

refugiament. En una situació tan radicalment confusa i canviant com la que es dona a Venèçuela, on el desenvolupament dels esdeveniments estan lluny de confirmar la capacitat de l'oposició per posar en perill el Govern de Nicolás Maduro, el pas fet per López compromet de manera innecessària la decisió d'Espanya de reconèixer Juan Guaidó com a president encarregat sense trencar la comunicació amb Maduro.

Tal com ha dit el ministre d'Afers Exteriors, Josep Borrell, l'ambaixada no es pot

convertir en un «centre d'activisme» de ningú, perquè si ho fes alimentaria una escalada de la tensió entre Madrid i Caracas que no contribuiria gens a un desenllaç pacífic i ordenat de la crisi en curs. Encara que només sigui per la decisió del Govern de confirmar al règim chavista que no pensa entregar López, aquest ha d'extremar la prudència per no implicar tercers en un complexíssim moment que decisions del tot incertes no fan més que empitjorar.

L'antidot

Anthony Garner

Noms propis

Theresa May J. **Corbyn**
Líders conservadora i laborista
★ ★ ★ ★

La mala gestió del brexit ha passat factura als dos principals partits del Regne Unit en les eleccions locals. En canvi, els liberals demòcrates i els verds, proeuropeus, en surten beneficiats. **▶Pàg. 13**

Juan Marín
Vicepresident andalús
★ ★ ★ ★

El Govern del PP i Cs a Andalusia, avalat per Vox, ha cedit a la formació ultra dades dels treballadors contra la violència masclista, la qual cosa ha alimentat el discurs homòfob al posar en dubte la qualificació del personal. **▶Pàg. 17**

Francisco Camps
Expresident valencià
★ ★ ★ ★

Una jutge de València acusa l'expresident de la Generalitat valenciana d'adjudicar a dit la construcció del circuit urbà de fórmula 1. Es tracta del tercer processament per corrupció a l'exdirigent del PP. **▶Pàg. 18**

Sergio Medialdea
Escriptor i exactor
★ ★ ★ ★

Conegut per interpretar el *cosi de Zumosol* en un anunci en el qual defensava un nen de l'assetjament d'altres companys, ha revelat que ell també va patir *bullying*. Un pas valent que contribueix a la lluita contra aquesta plaga. **▶Pàg. 25**

J. J. Arceaga-Whiteside
Jugador de futbol americà
★ ★ ★ ★

El primer espanyol seleccionat en el draft de l'NFL jugarà al Philadelphia Eagles. Criat a Carolina del Sud, fill i nebot de basquetbolistes, va haver de triar entre els dos esports. Veient el resultat, va escollir bé. **▶Pàg. 16 Més Esport**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

S'acosta la batalla de Barcelona

Sense recuperar l'alè després de les eleccions del 28-A, els partits catalans es preparen per a les europees i municipals del 26 de maig. Hi destaca la batalla de Barcelona, que es lliura en diversos plans. Tot i que sempre s'ha dit que el vot municipal valora la gestió a l'alcaldia, aquestes eleccions no podran obviar ni la influència del procés –per a l'independentisme, és capital controlar Barcelona– ni la repercussió que pugui tenir en el govern de la ciutat el triomf de Pedro Sánchez en les generals.

La batalla de Barcelona dictarà sentència sobre la controvertida gestió d'Ada Colau, que ha governat amb només 11 regidors de 41 –només durant any i mig ho va fer aliada al PSC, amb 15–, cosa que ha comportat inestabilitat, renúncia a projectes, rectificacions i diverses reprovacions de l'oposició per la política de seguretat i d'altres. Característiques d'aquesta campanya són també la pre-

sència de grans figures polítiques, com la mateixa Colau, Ernest Maragall o Manuel Valls, i l'empremta del procés i els seus efectes, amb una candidatura, la postconvergent, liderada per un extint d'alcaldes avui pres i jutjat pel Suprem, Joaquim Forn.

Fins ara, les enquestes han pronosticat una victòria d'ERC, seguida a curta distància per Barcelona en Comú. Però el triomf del PSOE en les generals ha donat ales a Jaume Collboni, fins al punt que s'especula que es pugui produir un triple empat, mentre la llista de Valls perd força. Tampoc es pot des-

cartar que la llista de l'ex primer ministre francès recuperi la força inicial i doni una sorpresa. El problema per a Valls és que les seves opcions es limiten a quedar en primer lloc perquè si no les candidatures independentistes i els comuns s'unirien contra ell perquè no governés.

Davant de la fragmentació que s'augura, l'únic segur és que l'equip de govern haurà d'estar integrat almenys per dos socis. Maragall apostaria per governar amb els comuns i els postconvergens, però aquests dos últims grups són incompatibles. Colau preferiria associar-se amb ERC o el PSC o amb tots dos, però republicans i socialistes es neguen, ara per ara, a col·laborar. Tot dependrà de qui arribi primer, i per veure-ho queden tres setmanes intenses. El mateix es pot dir del conjunt de Catalunya, on es juga l'hegemonia independentista entre ERC, guanyadora de les generals, i JxCat, que compta amb la majoria d'alcaldes.

Davant la fragmentació que s'augura, l'únic segur és que el govern municipal tindrà almenys dos socis

Catalunya, un creixement mal repartit

Jaforisme que afirma que no és el mateix qualitat que quantitat també s'ha d'aplicar en l'àmbit de l'economia. De vegades, una bona dada no ho és tant si s'observa en tot el seu context. Passa, per exemple, amb les xifres de creixement econòmic: que pugui el producte interior brut (PIB) d'un lloc no vol dir necessàriament que tots els ciutadans d'aquest lloc es beneficiïn també de la millora. Un estudi de la Cambra de Comerç posa l'accent en aquest punt per advertir dels problemes que afecten l'economia catalana.

El fet que Catalunya continuï creixent per sobre dels països del seu entorn i mantingui el primer lloc en l'economia espanyola (19,1% del total del PIB) és una dada que hem de celebrar, sense cap mena de dubte. No obstant, l'informe de la Cambra alerta que tot aquest creixement «no s'ha traduït prou en una millora del benestar de les persones». I l'entitat ho argumenta amb fets com que el PIB per càpita català va créixer per sota de la mitjana europea o que la renda familiar bruta disponible per

habitant es troba estancada en nivells de fa gairebé dues dècades. Que l'economia de Catalunya pugui i els seus ciutadans amb prou feines ho acabin notant reflecteix les carencies del model econòmic actual. La solució hauria de passar perquè hi hagués menys volatilitat en la creació i destrucció d'ocupació (o sigui, llocs de treball més estables) i, a la vegada, que les empreses invertissin de forma sostinguda en capital humà i tecnològic. La riquesa també es mesura en justícia social.

Noms propis

Kim Jong-un
President de Corea del Nord
★★★★

El règim dictatorial asiàtic va fer ahir una nova prova d'armes, amb projectils de curt abast, que incrementa en un grau més la seva pressió perquè els EUA modifiquin la seva actitud en les complicades negociacions sobre desnuclearització. **►Pàg. 18**

Maria José Mas
Neuropediatra
★★★★

La doctora, autora de *La aventura de tu cerebro*, destaca la importància d'interactuar amb els nadons, perquè afavoreix les connexions neuronals en els primers mesos de vida, cosa que suposa un creixement adequat del cervell. **►Pàg. 32**

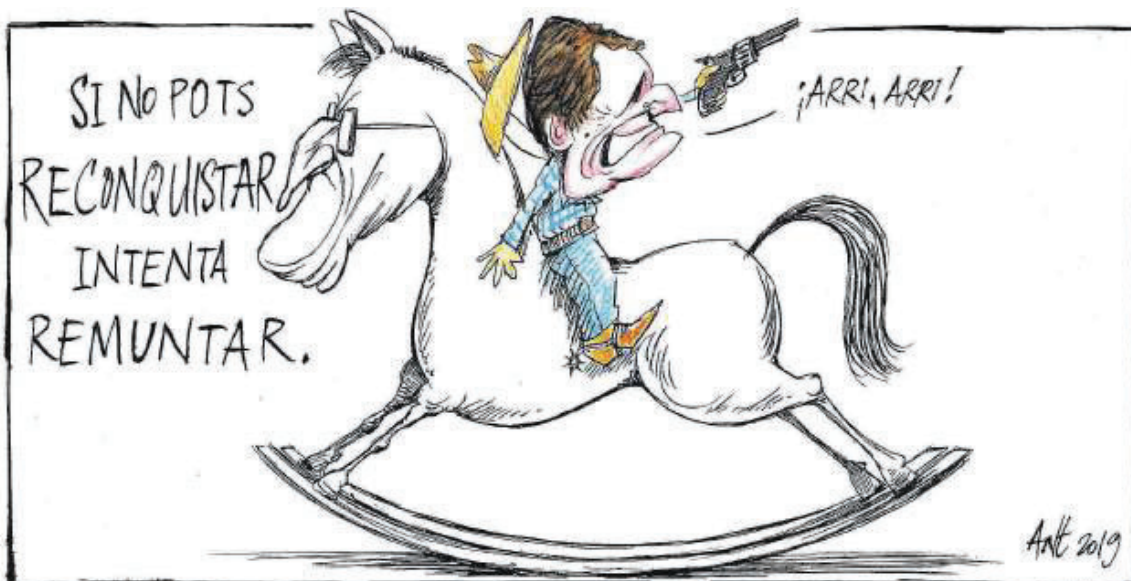
F. Amato X. Querol
Investigadors del CSIC
★★★★

Són autors d'un estudi que revela que les màscares antipol·lució protegeixen però no són impenetrables, ja que bloquegen entre el 20% i el 50% de partícules. **►Pàg. 38**

L'antidot

Anthony Garner

Xavi Pascual
Entrenador d'handbol
★★★★

El Barça es va classificar per a la final four d'handbol a Colònia, on buscarà el seu 10è títol europeu, després de guanyar el Nantes per 29-26. L'equip blaugrana, campió europeu el 2015, tenia un avantatge de set gols de l'anada. **►Pàg. 54**

Maria Alché
Actriu i directora
★★★★

L'artista argentina va ser la gran triomfadora del festival del D'A 2019 amb *Familia sumergida*, el primer llargmetratge de la seva carrera. El seu drama familiar, amb caires fantasmagòrics, va obtenir el premi Talents i el de la crítica. **►Pàg. 64**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Oberta la via europea a Puigdemont

El Tribunal Suprem ha traslladat la decisió de si Carles Puigdemont, Toni Comín i Clara Ponsati poden ser candidats a les eleccions europees als jutjats contenciosos-administratius de Madrid, però s'ha pronunciat ja sobre el fons de l'assumpte, avançant que els tres polítics catalans fugits a Bèlgica tenen dret a presentar-se. Seria, doncs, insòlit que un jutjat ordinari no seguís l'opinió del Suprem, tot i que està molt clar en la llei que els recursos contra la proclamació dels candidats s'han de resoldre als jutjats del contenciosos, uns dels quals, incomprensiblement, se n'havia inhibit. El Suprem considera que trobar-se en rebel·lia no és «causa d'inelegibilitat». Argumenta que «les causes d'inelegibilitat han de ser interpretades restrictivament» i «els dubtes en aquesta matèria han de ser resolts de la manera més favorable a l'efectivitat dels drets fo-

namentals». Un d'aquests drets és el de sufragi passiu, que la Constitució reconeix a tots els espanyols. L'alt tribunal coincideix així amb la tesi de la fiscalia i amb la de quatre membres de la Junta Electoral Central (JEC), que s'havien oposat al veto, que es basava que al residir fora d'Espanya no podien estar inscrits en el cens i perdien la condició d'elector.

La decisió, mentre desmenteix els recurrents, que no es cansen de repetir que a Espanya no hi ha independència ni garanties judicials, significa una altra clatellada a la

El Suprem desmenteix els que es cansen de repetir que no hi ha independència ni garanties judicials a Espanya

JEC, després que la justícia reposés una candidatura anul·lada a Melilla. La JEC s'ha abonat a les decisions incomprensibles. Un altre exemple és el veto a què Manuela Carmena i Íñigo Errejón participin en debats perquè, al canviar de nom, la seva candidatura es considera nova. Es pot donar el cas que l'alcalde de Madrid, si la justícia no ho remeia, no pugui defensar la seva gestió davant els altres candidats.

La decisió sobre Puigdemont i els seus exconsellers no resol el veritable problema de si podran, en cas de ser elegits, exercir com eurodiputats. Els seus advocats defensen que sí, però els serveis jurídics del Parlament Europeu afirmen que han d'acudir a Madrid per prendre possessió de l'acta, on serien detinguts per l'ordre de detenció que pesa sobre ells. Aquesta serà la nova batalla jurídica de l'expresident, l'únic objectiu del qual és trobar motius d'enfrontament amb l'Estat; com més, millor.

Un futur per als 'nens del carrer'

La plena integració social i laboral es revela com l'únic futur per als menors migrants no acompanyats. No és fàcil i per aconseguir-ho es necessita molt més que la bona voluntat, però és un repte perfectament abordable. Les estadístiques desautoritzen les veus de la intolerància. Segons els Mossos d'Esquadra, el 82% dels 5.622 menors que van arribar a Catalunya sense tutors s'integren raonablement al sistema de protecció de la Generalitat. És una inqüestionable ma-

joria. Un col·lectiu marcat per la il·lusió i l'esforç que pot aportar a la societat el seu valor i la seva capacitat de superar les condicions més adverses.

Les històries d'èxit no són poques. Aquest diari en recull una d'aquestes. En uns dies en què els actes delictius comesos pels nens del carrer s'han convertit en notícia, també és important mostrar l'altra cara de la moneda. No es tracta d'ocultar ni de minimitzar els danys, però tampoc de magnificar-los fins a cobrir-hi el rostre de tots els menors

que arriben. La solitud, la desprotecció i les drogues configuren un còctel lesiu, tant per a ells com per als veïns de Barcelona. S'ha de posar límit als actes delictius, però el control comença per la cura. Per això és crucial endinsar-se en la protecció integral d'aquests menors, també en el seu pas a l'edat adulta. Considerar que als 18 anys ja poden valer-se per si mateixos és ignorar la realitat en què vivim. Protecció i acompanyament sense estigmes és l'únic camí per a la convivència.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Gemma Domènech
Dir. de Memòria Democràtica
★★★★

L'ahlusió als «presos polítics» va estar fora de lloc en un homenatge de la Generalitat als deportats republicans durant el nazisme al camp de Mauthausen. La inoportuna menció va portar la ministra de Justícia, Dolores Delgado, a abandonar l'acte. **►Pàg. 19**

Laura Almarça
Veterinària
★★★★

És membre d'Associació Cetàcea, una entitat formada per biòlegs i veterinaris dedicats a l'observació de mamífers de la costa barcelonina, com per exemple un bonic xalot albirat a 22 milles nàutiques de Sitges. **►Pàg. 26**

Miquel Àngel Essomba
Comissionat d'Educació de BCN
★★★★

Joves d'entre 18 i 22 anys de quatre enclavaments de Barcelona en situació de vulnerabilitat aposten per dedicar els seus dissabtes a una xarxa d'esplais de barri. La iniciativa s'enquadra en el programa municipal Baobab. **►Pàg. 30**

Marc Márquez
Pilot de MotoGP
★★★★

El motorista de Cervera va aconseguir un superb triomf al Gran Premi d'Espanya a Jerez que li va permetre recuperar el lideratge del Mundial. El van acompanyar al podi dos pilots catalans més: Alex Rins i Maverick Viñales. **►Pàg. 40**

James Hetfield
Líder de Metallica
★★★★

El vocalista i guitarrista va estar al capdavant del quartet californià, que va donar una altra lliçó del seu rock directe, radical i sense matisos a l'Estadi Olímpic de Barcelona, des d'on prosseguirà una triomfal gira per grans recintes esportius. **►Pàg. 48**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Maragall i Colau es disputen l'alcaldia

A tres setmanes de les eleccions municipals del 26-M, l'enquesta del GESOP per a EL PERIÓDICO retrata una pugna colze a colze entre Ernest Maragall i Ada Colau, amb un lleuger avantatge per al candidat d'ERC, en la carrera per a l'Ajuntament de Barcelona. El sondeig confirma també la forta recuperació del PSC i apunta cap a la desaparició de la CUP del consistori i, fins i tot, la del PP.

Si es considera la franja alta de la forquella de Barcelona en Comú, ERC i la formació de Colau, podrien arribar junts a la majoria absoluta per governar la ciutat, al sumar els 11 regidors de Maragall més els 10 dels comuns (arribarien a 21 regidors d'un total de 41). Aquest pacte és el que prefereix l'actual alcaldessa i, amb aquest resultat, seria també la primera opció dels republicans, ja que no hi ha una alternativa purament independentista a causa del retrocés de l'antiga CDC

(ara Junts per Catalunya), que perdria 10 punts i 4 o 5 regidors per quedar-se en 5 o 6.

Colau té millor imatge i valoració que la seva formació política, ja que, malgrat perdre un o dos regidors, és la preferida dels barcelonins com a alcaldessa, per davant de Maragall, Manuel Valls i Jaume Collboni. És un fenomen contrari al que passa amb el PSC, el fort ascens del qual sembla que es deu a la influència del triomf del PSOE a les eleccions generals. La notorietat del seu candidat, Collboni, es queda en el 64%, molt lluny de Maragall o Colau. Maragall es

pot beneficiar també de la victòria d'ERC a les generals a Catalunya. Si fos així, es consolidaria l'hegemonia d'Esquerra al si de l'independentisme.

El sondeig confirma l'estancament de la candidatura de Valls, que només milloraria en dos punts i un regidor el resultat obtingut per Ciutadans el 2015. La valoració de l'ex primer ministre francès és molt baixa i se situa, amb 3,2 punts, a l'últim lloc entre els candidats. Després de la seva gairebé desaparició a Catalunya el 28-A, el PP està a prop d'obtenir dos regidors o cap, mentre que la CUP es quedaria sense cap de les tres actes que té. En qualsevol cas, la fragmentació de l'electorat, amb el vot jove recolzant encara a Colau i el més gran inclinant-se per Maragall, atorga gran importància al desenvolupament de la campanya electoral i anticipa un consistori en què serà necessari almenys un pacte a dos per governar Barcelona.

Collboni s'aprofita de l'empenta de la victòria de Sánchez i Valls amb prou feines millora el resultat de Cs el 2015

Sánchez i Casado recuperen la normalitat

Entra dins de l'exigible normalitat institucional que el president del Govern i el cap de l'oposició almenys parlin entre ells. Un acte tan senzill d'educació no tenia lloc a Espanya des de fa mesos a causa de les desqualificacions que el líder del PP, Pablo Casado, va dirigir contra el president del Govern, Pedro Sánchez. Però els temps del «fello, traïdor i okupa» semblen haver quedat enrere després del 28-A, quan les urnes li van donar una còmoda victòria a Sánchez

i una dura clatellada a Casado. La reunió d'ahir a la Moncloa va transcórrer en un bon clima, lluny de la crispació que fins ara dominava la seva relació. Casado està en el seu dret d'anunciar una oposició «frontal» si Sánchez es recolza en els independentistes per governar, i entra dins del càlcul polític que insti el líder socialista a buscar un pacte amb Ciutadans. En plena lluita per l'hegemonia de la dreta, res li aniria millor al PP que veure la formació d'Albert Rivera desgastar-se en funcions de go-

vern amb els socialistes. Sánchez té diferents maneres de sumar una majoria de govern, i és lògic que no sigui el PP qui propiciï la seva investidura. Però si que és a l'abast del lideratge del partit conservador no malgastar la seva condició de primer partit de l'oposició amb una estratègia de crispació, desqualificacions i deslegitimació del Govern que fa tant mal fa a la institució i a l'exercici de la política. Faltarà veure si Casado, centrat per força, canviarà d'estil de veritat.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Emmanuel Macron
President de França
★★★☆☆

Dos anys després d'arribar a l'Elisi, pateix el desgast de la crisi dels armilles grogues i del cas Benalla, l'escàndol sobre el seu excap de seguretat. El jove polític que va prometre modernitzar el país ha frenat la seva agenda reformista envoltat per la impopularitat. **►Pàg. 12**

Josep Sánchez Llibre
President de Foment del Treball
★☆☆☆☆

La patronal catalana ha incorporat com a assessors l'exministre del PSOE Valeriano Gómez i els exdiputats Carles Campuzano (PDE-Cat), Manuel J. Silva (UDC) i Vicente Martínez Pujalte (PP) per reforçar el seu paper de lobby. **►Pàg. 25**

Luisa Vicente
Coord. Salamanca Memòria i Justícia
★★★☆☆

La tasca d'aquesta associació ha sigut imprescindible per obrir una fossa d'afusellats del franquisme a Salamanca, i ara busca a Catalunya familiars dels assassinats. És la primera exhumació amb un forense de l'Estat. **►Pàg. 30**

Iker Casillas
Jugador del Porto
★★★★☆

El porter va rebre l'alta cinc dies després de tenir un infart de miocardi. «El més important és ser aquí», va afirmar al sortir de l'hospital, juntament amb la seva dona, Sara Carbo-nero, davant els dubtes sobre si haurà de deixar de jugar. **►Pàg. 46**

Daniel Gamper
Filòsof
★★★☆☆

El premi Anagrama d'assaig ha recaigut en l'obra *Las mejores palabras*, en què el professor denuncia la devaluació del llenguatge i defensa el seu bon ús, en l'àmbit públic i privat. Una reivindicació necessària. **►Pàg. 54**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Torra defuig l'economia real

Jacostament a la situació i les prioritats de Catalunya fet dijous per Juan José Brugera, president del Cercle d'Economia, i Quim Torra, president de la Generalitat, es diu que correspon a dos universos paral·lels i no a una mateixa realitat. Els missatges creuats per tots dos al fòrum de Sitges van posar de manifest la diferent percepció del moment polític i econòmic segons si la font prové de fora o de dins del procés, segons si anteposa les obligacions que imposa la gestió del present o dona prioritat al programa independentista.

Davant la pèrdua de pes de l'economia catalana, invocat per Brugera, Torra va reclamar la complexitat dels empresaris per aconseguir un referèndum d'autodeterminació. Una exigència previsible, però manifestament allunyada de les inquietuds d'un auditori bastant diferent del perfil de l'acadèmia d'elegir direcció de la Cambra de Co-

merç, ocupada pel sobiranisme. Un requeriment allunyat, en tot cas, de les xifres que disposa el president del Cercle, del record del canvi de seu de milers d'empreses, totes reticents a sumar-se a una operació tornada, i del reconeixement del dinamisme econòmic de Madrid.

En l'anàlisi del president Torra hi va haver un allunyament voluntari del realisme i un desinterès pel paper reservat a les administracions públiques en l'estimulació de l'economia, l'atenuació del descontentament social i la modernització i diversificació del teixit productiu. Només s'ha de tenir present que el PIB de l'àrea metropolitana

El Cercle d'Economia

va haver de recordar que el Govern no es pot desentendre de la prosperitat del país

na de Barcelona, encapçalada per la capital per la qual Torra va mostrar tant desinterès, representa el 12% de l'espanyol per arribar a la conclusió que és, com a mínim, un manifest error d'apreciació perseverar en la discussió identitària i defugir el debat econòmic. N'hi ha prou de recordar que el 19% del PIB espanyol es cou a Catalunya per arribar a la mateixa conclusió.

Seguir amb el pilot automàtic engegat en l'economia i dedicar el gruix dels esforços a altres comeses és igualment poc realista. És tan cert que el judici al procés ho enterboleix tot com que una societat moderna i complexa no pot fiar a la inèrcia la marxa de l'economia, ni els seus dirigents augurar grans èxits futurs quan la nau independentista arribi a port. La política de les coses necessita dirigents proactius que sàpiguen distingir entre realitat i desitjos, entre què és necessari i factible i què és merament utòpic.

Les màfies del cànnabis

En molt pocs anys, la plantació i la venda de marihuana s'han disparat a Espanya i han deixat de ser un problema de salut pública per derivar en un altre de molt més urgent, amb un poderós entramat de màfies internacionals que, principalment, actuen a Catalunya per la seva proximitat a la frontera.

El nostre país s'ha convertit en productor i exportador d'una substància que, segons les últimes dades policials i mèdiques,

té efectes molt perillosos perquè s'ha potenciat la concentració del THC (tetrahidrocannabinol), el principi psicoactiu. Això significa que l'herba que es produeix i es consumeix té efectes més intensos i produeix més conseqüències funestes, com els brots psicòtics. Per si fos poc, es ven a un preu molt inferior al de la resta d'Europa i, a més, els mètodes de cultiu han evolucionat de tal manera que la fecundació de les llavors híbrides en espais tancats es duu a terme a gran velocitat.

És la situació ideal per a la proliferació d'un mercat negre que no només atrau grups criminals organitzats, sinó a fons d'inversió estrangers. Més enllà de l'acció policial, que no defalleix en l'esforç de desmantellar plantacions i confiscar plantes, convé una regulació exigent que, entre altres coses, eviti situacions tan paradoxals com la celebració de fires i esdeveniments en què es promou el cànnabis, en un país on convé recordar que està permès el consum però no la possessió, el cultiu o la venda.

L'antídot

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Director adjunt: Luis Mauri.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Coordinadors: Bernat Gasulla i Joan Carhete.
Delegada a Madrid: Gemma Robles.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: José Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gracia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Director general: Joan Alegre. Publicitat: Joan Garçon.
Distribució: Logística de Medios Catalunya SL, Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios, Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

GRUP ZETA. Conseller director general: Conrado Carnal. Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao. Jurídic: Maria José Villoslada.

Noms propis

Kenghua
R. Reset
'Youtuber'

★★★★

Una jutge de Barcelona ha prohibit al noi que utilitzi YouTube durant els pròxims cinc anys per humiliar un captaire a l'oferir-li galetes farcides de dentífic i gravar-lo en vídeo. A més, el condemna a pagar 20.000 euros. **►Pàg. 36**

Enric
Canet
Casal dels Infants
del Raval

★★★★

Ha sigut un dels responsables que el gimnàs social Sant Pau es quedi al Raval gràcies a la solidaritat del teixit veïnal, que ha evitat el tancament del local al no poder afrontar un deute de 150.000 euros. **►Pàg. 42**

Janet
Sanz
Tinent d'alcalde
d'Urbanisme BCN

★★★★

Ni dos mesos després d'haver obert, la zona de jocs infantils del parc de la plaça de les Glòries ha hagut de tancar les portes per problemes de seguretat, fet que demostra la precipitació en la seva obertura. **►Pàg. 43**

Petros
Màrkaris
Escriptor

★★★★

L'il·lustre novel·lista grec, nascut a Istanbul, ha tornat a viatjar a Barcelona per presentar *Universitat per a assassins*, la dotzena novel·la protagonitzada pel seu ja entranyable comissari Kostas Jaritos. **►Pàg. 62**

Jim
Radford
Herói de
Normandia

★★★★

Als seus 90 anys, aquest veterà del desembarcament del dia D -en què va participar amb 15- s'ha convertit, amb una cançó d'homenatge als caiguts, en el número 1 de les llistes d'Amazon, per davant de Justin Bieber. **►Pàg. 73**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Sánchez defensa la seva agenda social

Quan es compleix un any de la moció de censura que el va portar a la Moncloa, Pedro Sánchez va clausurar la 35a sessió del Cercle d'Economia a Sitges amb una intervenció en què va eludir els temes polítics més immediats –pactes d'investidura, per exemple– i es va dedicar a explicar el seu projecte i el de la UE per als pròxims anys, una vegada que la precarietat de la seva primera presidència ha quedat enrere i s'ha tancat el cicle electoral més intens en dècades, a l'espera del que passi a Catalunya a la tardor. Sánchez va defensar l'«agenda del canvi», i va demanar ajuda als empresaris per dur-la a terme, al costat d'altres líders polítics i socials.

A l'agenda d'alt contingut social que va exposar Sánchez destaca positivament el renovat compromís d'elaborar un Estatut dels Treballadors adaptat a l'economia del segle XXI, que prevegi les necessitats de la nova economia col·laborativa i reguli les formes dife-

rents d'exercir una feina. Referent a això va citar com a advertència el recent atropellament a Barcelona d'un repartidor de Glovo. El dirigent socialista va insistir que Espanya ha d'afrontar un avenç amb justícia social. Aquest és, segons el seu parer, el missatge que es desprèn tant de les eleccions generals com de les europees. Els objectius són aconseguir una Espanya més competitiva, amb institucions netes i més justícia social. Davant el temor empresarial de les pujades d'impostos, no va negar que n'hi hagi d'haver, però va tranquil·litzar els empresaris al dir que la política fiscal estarà alineada amb el creixement econòmic amb l'objectiu de distribuir

El president del Govern es compromet a impulsar la justícia social trencada amb la irregular recuperació

la riquesa per lluitar contra la pobresa.

En temps d'auge d'euroescèptics i de la tensió del *brexit*, el discurs va ser clarament europeista. Davant l'evidència que les forces dominants a Europa –socialdemòcrates i conservadors– necessiten els recolzaments d'altres forces, es va mostrar partidari d'una aliança que vagi des dels liberals de Macron fins a l'esquerra grega per protegir les llibertats, defensar el model econòmic, fer una Europa més verda i exportar el model social europeu davant el proteccionisme i la guerra aranzelària desencadenada pels EUA, que va criticar sense complexos.

I més enllà de defensar la unitat en la diversitat perquè enforteix Espanya, no va entrar en matèria en el conflicte català, ni va respondre a l'emplaçament del dia anterior del vicepresident Pere Aragonés de recuperar el diàleg obert a Pedralbes. La política estricta i immediata va quedar per a una altra ocasió, la qual cosa és un missatge en si mateix.

Contenidors d'èssers humans

La imatge oprobiosa que tornen alguns dels miralls en què es mira la Unió Europea hauria de ser prou raó per corregir una política manifestament injusta amb els qui fugen de les guerres, les fams i la falta de feina. La situació a l'illa de Samos que recull EL PERIÓDICO resumeix quin resultat ha donat l'obertura a Grècia i Turquia de camps de refugiats polítics i migrants per raons econòmiques: el que havien de ser llocs transitoris de pas han acabat sent

contenidors d'èssers humans obligats a viure en una inacceptable precarietat.

Tot i que durant la campanya electoral de les europees van proliferar les defenses més o menys entusiastes de la solució donada per Europa a la crisi migratòria, entre aquestes la de Josep Borrell, no és exagerat qualificar el resultat final de gran desastre que exigeix afrontar una reflexió moral col·lectiva. Ajornar diversos anys la resolució dels expedients d'acollida és negar el futur a multituds mobilitzades en

societats exhaustes; la decisió de molts polítics de sotmetre's a l'actitud refractària d'opinions públiques intoxicades pels portaveus de la xenofòbia, la islamofòbia i altres patologies socials permet deduir que renunciem a la comesa que els va ser encomanada. La situació a Samos i en tants altres llocs necessita fixar una data de caducitat per preservar la dignitat dels qui hi viuen sense indici d'esperança: no és ni fàcil ni obvi trobar el procediment a seguir, però és ineludible.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

Directora: Anna Cristeto.

Director adjunt: Luis Mauri.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Coordinadors: Bernat Gasulla i Joan Carhete.
Delegada a Madrid: Gemma Robles.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramon Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Director general: Joan Alegre. Publicitat: Joan Garçon.
Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009. Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

GRUP ZETA. Conseller director general: Conrado Carnal. Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao. Jurídic: Maria José Villoslada.

Noms propis

Benjamin Netanyahu
Primer ministre d'Israel
★★★☆☆

El dirigent israelià no ha aconseguit formar govern dins del temps que estipula la llei i ara s'enfronta a unes altres eleccions al setembre. S'hi presentarà amb el pes de les acusacions de corrupció que pegen sobre ell. **▶Pàg. 16**

Richard Carapaz
Ciclista
★★★☆☆

El corredor equatorià va deixar sentenciat el Giro en l'última etapa de muntanya, en la qual Pello Bilbao va aconseguir la seva segona victòria parcial. L'últim dia, Landa haurà de defensar el seu podi. **▶Pàg. 50**

Eduarne Portela
Espectadora
★★★☆☆

A *Formas de estar lejos*, la seva novel·la d'èxit, l'escriptora basca trasllada el lector a un escenari gairebé de terror en què una dona és maltractada per la seva parella. Un retrat estremidor de la violència psíquica. **▶Pàg. 55**

Miguel Ríos
Cantant
★★★☆☆

El veterà rocker va ser guardonat amb el premi a l'Andalus de l'Any per La Casa d'Andalusia de Barcelona. L'acte d'entrega del guardó va comptar amb la participació de Joan Manuel Serrat. **▶Pàg. 64**

José Andrés
Cuiner
★★★☆☆

El cuiner espanyol fa 50 anys amb un gran projecte culinari espanyol en marxa a Nova York i immers en una gran activitat com a activista a través de la seva ONG. **▶Pàgines 2 a 5 del 'Més Periódico'**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Recta final del judici al procés

Després de quatre mesos de judici, el procés en el Tribunal Suprem als líders independentistes encara la seva recta final, en la qual les acusacions i les defenses presentaran les seves conclusions. Han sigut quatre mesos intensos, amb moments impactants com les declaracions dels acusats, els líders polítics i els dirigents de tots els cossos policials implicats en aquelles setmanes de la tardor del 2017 que van començar amb l'aprovació al Parlament el 6 i el 7 de setembre de les lleis del referèndum i de desconnexió i van acabar el 27 d'octubre amb la declaració d'independència al Parlament i la immediata aplicació de l'article 155 de la Constitució i la consegüent suspensió de l'autonomia de Catalunya. Després vindria la fugida d'Espanya d'alguns dels membres del Govern, liderats per Carles Puigdemont, i l'inici del procés contra els qui ara s'asseuen al banc dels acusats i que

s'enfronten a peticions de penes molt dures. El judici ha demostrat de nou la complexitat que implica tractar penalment un assumpte que és eminentment polític. Algunes de les defenses han optat per construir una estratègia en essència política, el que ha generat situacions de tensió amb el president del tribunal, Manuel Marchena. Però el pes de la controvèrsia ha recaigut sobre les acusacions. Invisible l'acusació particular de Vox (per fortuna, els auguris que l'extrema dreta monopolitzaria mediàticament el judici han demostrat ser infundats), la fiscalia i l'Advocacia de l'Estat s'han esforçat per demostrar els càrrecs de re-

Les acusacions tenen dificultats per provar l'existència de la violència, essencial per a la rebel·lió

bel·lió, sedició i malversació, els més discutits ja des de la instrucció del jutge Pablo Llarena. Els seus esforços han sigut, en el millor dels casos, erràtics.

Resulta molt difícil, amb les proves presentades durant aquests quatre mesos, argumentar l'existència de violència, cosa que és essencial per sostenir l'acusació de rebel·lió. El que va passar a la manifestació del 20 de setembre davant de la Conselleria d'Economia i Hisenda difícilment pot ser considerat com la violència aparellada a un intent de presa del poder per part del Govern de la Generalitat. Per part dels Mossos d'Esquadra, les proves assenyalen en essència cap a un abandonament de responsabilitats l'1-O. I després de l'aplicació de l'article 155, el Govern no va intentar mantenir-se en el poder. Són, en definitiva, els elements que el tribunal haurà de tenir en compte per dictar una sentència essencial per al futur immediat de Catalunya i la resta d'Espanya.

Desigualtats en la reconstrucció de mama

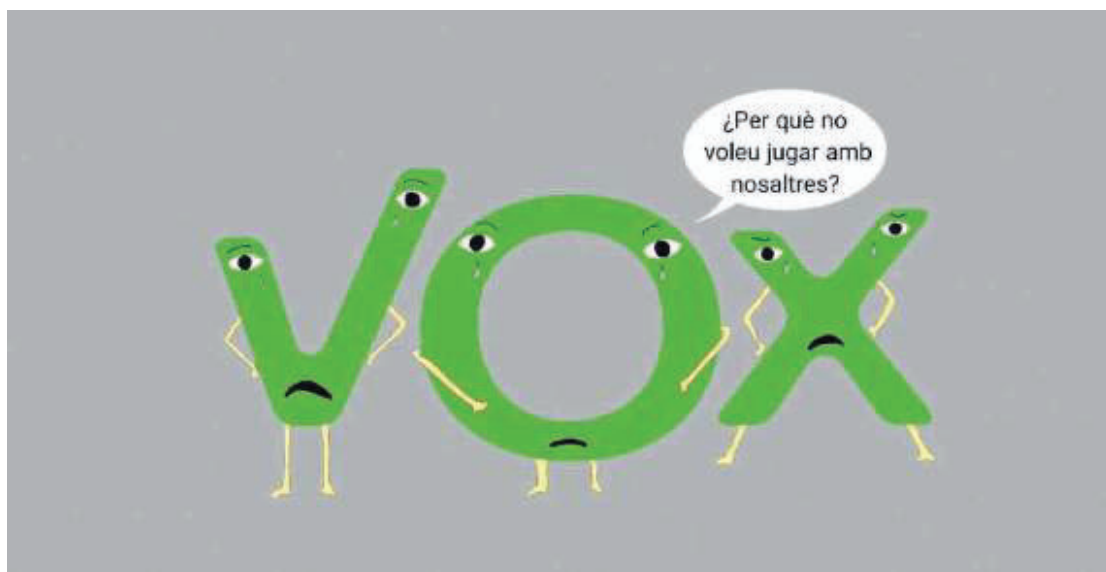
Algunes 5.000 catalanes se'ls diagnostica cada any un càncer de mama. Al 20% o 25% d'elles se'ls practica una mastectomia (extirpació de pit) i han d'emprendre el camí de la reconstrucció, bàsic psicològicament per a la recuperació. Tot i que la tendència recomanada és fer la reconstrucció al moment de l'extirpació, ja que ofereix millors resultats, a Catalunya, aquesta segona operació s'arriba a retardar fins a tres anys. Tot depèn del centre

hospitalari que la pacient té assignat. La consellera de Salut, Anna Vergés, ha anunciat que es reduirà el temps d'espera a 180 dies, però la Societat Catalana de Cirurgia Plàstica Reparadora i Estètica (SCCPRE) posa en dubte la viabilitat de la promesa. No hi ha professionals per assumir-la. Segons les seves dades, a la sanitat pública catalana només hi ha 65 cirurgians plàstics i indiquen que la meitat d'ells estan contractats a temps parcial. A més, el 40% d'aquests cirurgians treballen en hospitals que no

més compten amb dos o menys professionals d'aquesta especialitat. Per a processos complexos es necessiten un mínim de tres especialistes. Alguns centres cobreixen l'escassetat formant professionals d'altres especialitats en cursos de cirurgia plàstica, cosa que pot originar reconstruccions de pitjor qualitat o l'augment de traumatismes. La reconstrucció del pit és fonamental, no són assumibles temps d'espera tan prolongats ni convertir el lloc de residència en un factor de desigualtat en la recuperació.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Luca de Meo
President de Seat
★★★★★

L'empresa automobilística Seat ha invertit 57 milions d'euros en maquinària per a la seva fàbrica de la Zona Franca de Barcelona. Amb la nova premsa, l'empresa preveu incrementar la producció el 15%, fins a gairebé 60 milions de peces. **►Pàg. 23**

Jeff Bezos
Director executiu d'Amazon
★★★★★

Amazon ocupa milers de treballadors que escolten les converses de veu registrades per Alexa, els altaveus intel·ligents que funcionen com a assistents domèstics. Un nou cop a la privacitat. **►Pàg. 28**

Jürgen Klopp
Entrenador del Liverpool
★★★★★

Després de perdre les set finals que havia disputat en la seva carrera, l'entrenador alemany va guanyar la Champions amb el Liverpool. Els *reds*, botxins del Barça, han sigut el millor equip del torneig. **►Pàg. 38 i 39**

David Muñoz Jose Muñoz
Components d'Estopa
★★★★★

Fuego és el títol del senzill i del disc amb què Estopa torna coincidint amb el 20è aniversari del seu debut. **►Pàg. 48 i 49**

Gabi Ruiz
Codirector del Primavera Sound
★★★★★

El Primavera Sound ha tancat aquesta edició, en la qual ha apostat per les músiques urbanes, amb el suport del públic i un anunci: l'any que ve celebrarà el 20è aniversari amb un Primavera Sound a Los Angeles. **►Pàg. 50**

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.
Director adjunt: Luis Mauri.

COMITÈ EDITORIAL:
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Coordinadors: Bernat Gasulla i Joan Carhete.
Delegada a Madrid: Gemma Robles.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
l'últim i On Barcelona: Ramon Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Director general: Joan Alegre. **Publicitat:** Joan Garçon.
Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009. Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

GRUP ZETA. Conseller director general: Conrado Carnal. **Digital:** Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao. **Jurídica:** Maria José Villoslada.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Trump arriba cridant

Donald Trump arriba a Londres amb la crisi del *brexít* al centre de tots els debats europeus, el pla de defensa de la Unió Europea interpretat a la Casa Blanca poc menys que com un desafiament, la guerra comercial sino-nord-americana convertida en una impugnació de la llibertat de comerç i la nova política de sancions contra l'Iran, entesa pels aliats com un ariscat i innecessari augment de la tensió al Pròxim Orient. El president inicia la seva vuitena visita a Europa enmig de la desconfiança dels governs per la seva radical revisió de l'estatu quo i per erosionar les relacions transatlàntiques com mai fins ara s'havia produït, bolcada l'agenda internacional dels Estats Units en el triple objectiu del proteccionisme, l'unilateralisme i la revisió de les regles del joc de l'economia global, mentre Trump guanya adeptes a l'extrema dreta europea, que ha fet d'ell

la seva figura de referència.

El fet que el president s'hagi envoltat d'un equip de falcons, després de dos anys desconcertants de nomenaments i destitucions a la recerca de l'equip idoni per aplicar el seu programa, ha remarcat la seva tendència a immiscir-se en els assumptes interns dels seus aliats, prescindir de les convencions polítiques i practicar una toquedat sense parió possible. Només així s'entén la seva defensa d'un *brexít* per la força, sense compensació econòmica per als Vint-i-set, la seva preferència per Boris Johnson perquè sigui el successor de Theresa May i l'absència total de tacte en les opini-

El president dels EUA aterra a Londres fidel al seu estil de menysprear els aliats tradicionals

ons abocades sobre figures rellevants de la Corona i del Parlament britànics. Res atura Trump perquè porta fins a les seves últimes conseqüències el seu eslògan favorit, *Amèrica primer*, sense mesurar gaire els riscos que comporta aquesta actitud.

El president nord-americà se sent legitimat per seguir per aquest camí perquè les xifres macroeconòmiques dels Estats Units són immillorables, el grau de fidelitat dels seus votants del 2016 resisteix les seves baixes cotes de popularitat i la política exterior segurament tindrà un pes més petit l'any que ve, quan el president haurà d'encarar la campanya per a la seva reelecció. Però és imprevisible quin pot ser l'impacte en els assumptes mundials si alguna de les crisis provocades per l'Administració de Trump es descontrola, especialment en la relació entre aliats que des del 1945 han fet de la fiabilitat de la seva cooperació una autèntica cultura política.

Noves formes de prostitució

Janomenen *sugar dating*. Sens dubte, un nom excessivament edulcorat per denominar una realitat equiparable a la prostitució. El contacte es desenvolupa a través d'aplicacions legals, s'exposa com un simple intercanvi de favors i les trobades s'emmarquen en una suposada situació de normalitat, igualtat, llibertat i beneficis per a tots dos. La transacció es fa entre adults, però amb dues substancials diferències entre ells: l'edat i el compte cor-

rent. Estudis pagats, regals cars o entreteniment de luxe per als *sugar babies* i la companyia de cossos bonics i joves per a homes madurs -*sugar daddies*- o dones madures, les *sugar mommies*.

Des del punt de vista legal hi ha poc a dir. Tot i que l'aplicació que facilita les relacions voreja la legalitat, en principi són trobades lliures entre persones adultes. Tampoc hi ha gaire a afegir des del punt de vista moral, cadascú és lliure d'establir les condicions de les seves relacions. Però el fenò-

men no deixa de ser un símptoma més de la desigualtat social i dels camins que alguns decideixen o se senten forçats a prendre. El testimoni de la jove estudiant de doctorat que recorre a aquest tipus de cites mostra a la perfecció la cara fosca del *sugar dating*. Tampoc és casualitat que elles siguin majoritàriament les que ofereixen els seus cossos joves (un 84% de *sugar babies* són noies) i que les *sugar mommies* no arribin al 14% entre els grans. La desigualtat es marca amb més força en les dones.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Annalena Baerbock
Líder d'Els Verds a Alemanya
★ ★ ★ ★

Per primera vegada, un sondeig situa Els Verds com la primera força en intenció de vot a Alemanya. La formació ecologista s'ha vist impulsada per la debacle de l'SPD de Merkel i ja suggereix la possibilitat d'eleccions anticipades. **►Pàg. 15**

Jared Kushner
Gendre i assessor de Trump
★ ★ ★ ★

Encarregat d'elaborar un pla de pau entre Israel i Palestina, ha posat en dubte que els palestins siguin capaços de governar-se, cosa que afegeix més desconfiança en aquest pla de pau, del qual no es coneixen detalls. **►Pàg. 16**

José Luis Escrivá
President de l'Airef
★ ★ ★ ★

L'Autoritat Fiscal ha demanat que se sancioni els que es beneficiïn indugament de subvencions, cosa que preveu la llei però que amb prou feines s'aplica. Més control permetria un repartiment més just de les ajudes. **►Pàg. 24**

Núria Izquierdo-Useros
Investigadora
★ ★ ★ ★

Un equip de l'institut IrsiCaixa ha descobert una manera d'impedir l'entrada del virus de l'Ebola en cèl·lules humanes, una troballa encara en fase preclínica però que obre la porta a dissenyar un antiviral. **►Pàg. 34**

Anna Beer
Historiadora
★ ★ ★ ★

Al seu llibre *Armonías y suaves cantos*, reivindica l'obra de dones compositores injustament oblidades, no només en les seves respectives èpoques sinó també avui dia, en què no és habitual veure-les en programacions. **►Pàg. 50**

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Director adjunt: Luis Mauri.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Coordinadors: Bernat Gasulla i Joan Carhete.
Delegada a Madrid: Gemma Robles.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Fico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramon Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Diagramació: Joël Mercé.
Infografia: Ricard Gracia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Director general: Joan Alegre. Publicitat: Joan Garçon.
Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009. Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

GRUP ZETA. Conseller director general: Conrado Carnal. Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao. Jurídic: Maria José Villoslada.

Editorials

La fiscalia i el cop d'Estat

« La substitució d'un ordre jurídic per un altre per mitjans il·legals. Això és el que pretenien. Derogar, suspendre totalment o parcialment la Constitució i declarar la independència d'una part del territori nacional. Això és el procés». Amb aquesta contundència, el fiscal del Tribunal Suprem (TS) Javier Zaragoza va acusar ahir els líders del procés d'haver comès un «cop d'Estat». Fins ara, la fiscalia no havia utilitzat aquest concepte per argumentar la seva acusació de rebel·lió. Però en la lectura de les seves conclusions, el ministeri fiscal no només va mantenir la petició de les penes màximes per rebel·lió, sinó que va endurir el to fins a arribar a acusar els líders del procés de colpistes.

Les dificultats per demostrar l'existència de violència que han sigut evidents durant el judici no han frenat la fiscalia a l'hora de defensar l'acusació de rebel·lió.

Segons el seu parer, es pot aplicar aquest tipus delictiu perquè els fets de setembre i octubre del 2017 van ser un atac contra l'ordre constitucional, en el qual la violència es trobava en el context polític i social, una mena de violència intimidatòria. L'Advocacia de l'Estat, però, va afirmar que «la violència no va ser part del pla dels acusats», i per això va defensar el càrrec de sedició, que porta penes dures però no tan severes com el de rebel·lió.

La fiscalia també va rebutjar els arguments dels processats que són víctimes d'un judici polític en el qual es reprimeixen idees i projectes polítics, i va apuntar a

El ministeri públic acusa els líders del procés de cometre un atac contra l'ordre constitucional vigent

una divisió de papers entre els acusats: Carme Forcadell com a presidenta del Parlament va permetre votar lleis anul·lades pel Tribunal Constitucional, el Govern va convocar el referèndum de l'1-O i va preparar durant mesos les denominades estructures d'Estat, i les entitats sobiranistes van mobilitzar la ciutadania. Tot això constitueix, segons la fiscalia, un atac contra l'ordre constitucional vigent. És a dir, una rebel·lió.

La contundència de la fiscalia a mantenir l'acusació de rebel·lió contra els encausats s'ha mantingut invariable des de l'inici de la instrucció. De la mateixa manera, com la intervenció de l'Advocacia de l'Estat posa un altre cop de manifest, la violència serà un dels elements clau que els jutges de la sala hauran de tenir en compte a l'hora de dictar sentència. Perquè per molt dures que siguin les conclusions de la fiscalia, són els jutges els que dicten sentència. I ara serà el torn de les defenses.

Creixen les agressions sexuals a menors

A larma davant les noves dades sobre violència sexual. La fiscalia reconeix un increment del 23,2% de delictes contra la llibertat sexual durant l'any passat. La tendència segueix en alça i resulta preocupant l'augment de denúncies de violacions a menors, un 54,7% més. ¿Estem davant d'un increment d'agressions o de denúncies? Els especialistes no tenen una resposta clara. Si bé és evident que moviments com el #MeToo o el 8-M han ajudat a crear una

consciència social més gran, també és cert que nombroses dones acudeixen a oenagés a la recerca d'ajuda, però no s'atreveixen a denunciar. Bona part de la violència sexual encara queda impune. Altres xifres se sumen a la inquietud. Segons dades recollides per l'oenagé feminicidionet, des d'aquells negres Sanfermines del 2016 s'han produït 104 agressions sexuals múltiples, i van en augment. D'aquests casos, la majoria han passat a Andalusia, la Comunitat Valenciana i Catalunya. Destaca en la preocupant es-

tadística que 87 dels 356 agressors eren menors d'edat quan van cometre el delictiu i que una de cada tres víctimes també ho era. El 13,5% de les agressions van ser gravades o fotografiades. La realitat no admet dilacions ni excuses. El masclisme s'ha de combatre des de tots els flancs. Des del Govern central (completant la reforma dels delictes sexuals), la justícia i, per descomptat, la família i l'escola. Deixar l'educació sexual en mans de la pornografia suposa perpetuar la cultura de la violació.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Director adjunt: Luis Mauri.

COMITÈ EDITORIAL:
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Coordinadors: Bernat Gasulla i Joan Carhete.
Delegada a Madrid: Gemma Robles.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Josep Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Gausch.
Idult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Director general: Joan Alegre. **Publicitat:** Joan Garçon.
Distribució: Logística de Medios Catalunya SL, Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009. Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios, Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

GRUP ZETA. Conseller director general: Conrado Carnal. **Digital:** Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao. **Jurídic:** Maria José Villoslada.

Noms propis

Mette Frederiksen
Líder socialdemòcrata danesa

Després de quatre anys a l'oposició, la socialdemocràcia surt avui favorita en les eleccions de Dinamarca després d'haver mimetitzat part del discurs de l'extrema dreta en matèria de restriccions a la immigració. **►Pàg. 16**

Jaume Anguera
Plant Manager de Henkel

La firma multinacional ha redoblat la seva aposta per Catalunya, reforçant el seu hub europeu, amb una inversió de 35 milions d'euros a Montornès del Vallès (Vallès Oriental), per proveir el sector aeroespacial. **►Pàg. 28**

Carlota Pi Amorós
Emprenedora i economista

Són entre els sis premiats de la 31a edició dels Premis Rei Jaume I de Ciència i Emprenedoria, els més dotats d'Espanya i amb un jurat que integra 19 premis Nobel. **►Pàg. 32**

Laia Ortiz
Regidora de Drets Socials

L'Ajuntament de BCN ha denegat 3.852 beques per a casals i activitats esportives a nens que complien els requisits. La mestra evidencia la insuficient partida assignada. **►Pàg. 37**

Lucía Lijtmaer
Periodista i escriptora

L'autora publica l'assaig *Ofendidos* en el qual es rebel·la contra la criminalització de la crítica i reflexiona sobre com encaixen conceptes com la llibertat d'expressió i protesta en l'agitació de les xarxes socials. **►Pàg. 47**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Espanya, menys controlada per la UE

Deu anys ha necessitat Espanya per sortir del procediment de dèficit excessiu aplicat per la Unió Europea (UE) als socis que van superar la barrera del 3% en els comptes públics. Des del 23 d'abril s'esperava el final de la tutela dels tecnòcrates de Brussel·les sobre el Pressupost, però no per això resulta menys rellevant que el Govern espanyol recuperi cotes de llibertat econòmica que no va tenir durant una dècada. La liquidació del Pressupost del 2018, fins i tot quedant tres dècimes per sobre del dèficit pactat -el 2,5% en lloc del 2,2%- , subratlla clar i net l'ajustament de les despeses de l'Estat als paràmetres prefixats, però els compromisos contrets per a l'any en curs i per al 2020 -el 2,3% i 2% de dèficit, respectivament- donen peu a dubtar que es puguin complir.

Hi ha dos factors que haurà de tenir en compte el Govern de Pedro Sánchez a l'ela-

borar el pròxim Pressupost: l'ajustament estructural equivalent al 0,65% del PIB que recomana la Comissió, poc inclinada a acceptar que és possible quadrar noves partides de despeses amb noves fonts d'ingressos la viabilitat de les quals està en discussió, i la necessitat ineludible de dotar de forma suficient aquells programes socials més perjudicats pels reajustaments de la crisi. Tan comprensible és que la UE reclami a Espanya una política adequada d'inversions públiques, d'acord amb una previsió d'ingressos realista, com que un Govern socialdemòcrata adquireixi el compromís de garantir la continuïtat i fins i tot la mi-

El futur Govern haurà de tenir en compte les recomanacions de la CE sense desatendre la despesa social

lora d'alguns dels trets distintius de l'Estat del benestar: viabilitat de les pensions, finançament de l'ensenyament, atenció a la ciència, ajuts als aturats de llarga durada, etc. Els dos fronts seran forçosament determinants en les negociacions encaminades a aconseguir una majoria al Congrés que sostingui el pròxim Govern. Sigui quina sigui la naturalesa final del pacte entre el PSOE i altres forces, amb Podem en primer lloc, la política fiscal i el control de la despesa estaran sempre sobre la taula. La felicitació a Espanya del comissari d'Assumptes Econòmics, Pierre Moscovici, és a part d'això explícita: res és possible sense unes finances públiques sòlides. Ni tan sols per a un país amb un creixement sostingut molt per sobre de la mitjana europea, però amb un deute públic equivalent al 97% del PIB i un endeutament privat que assoleix els 1,5 bilions d'euros. Tot va millor, però encara hi ha alguns riscos.

Pablo Iglesias i la crisi de Podem

El diputat canari Alberto Rodríguez, conegut a Podem com *el Rastax*, es convertirà aquest disabte en el tercer secretari d'organització del partit en cinc anys. Substitueix Pablo Echenique, que fa cosa més de tres anys va rellevar l'errejionista Sergio Pascual, en una decisió que va ser l'embrió del posterior allunyament del partit d'Íñigo Errejón. Pablo Iglesias pot anar canviant secretaris d'organització cada dos o tres anys, però això no solucionarà els

problemes de Podem, que no són només d'organització. Echenique paga ara el desastre dels resultats del 26-M, que supera fins i tot el del 28-A, on ja es va produir un daltabaix. Però en les eleccions autonòmiques i municipals va ser molt pitjor, ja que Podem va perdre més de 60 diputats regionals, va quedar sense representació a Cantàbria i Castella-la Manxa i l'únic alcalde segur de continuar als ajuntaments del canvi és el de Cadis, José María González, *Kichi*, crític amb Iglesias. El líder de Po-

dem en va donar primer les culpes als barons autonòmics, però les veus crítiques li exigeixen que assumeixi les seves responsabilitats. Els responsables de la crisi són a la cúpula. Des de la fallida aliança amb IU i la sortida d'Errejón i d'altres fundadors, Podem ha trencat amb les seves confluències i no ha tornat a ser el partit que va ser. Ha quedat reduït a una organització tancada i dogmàtica a la qual ni tan sols li ha funcionat l'intent de fer errejionisme sense Errejón.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Abdel Fattah Al-Burhan
Cap militar del Sudan
★ ★ ★ ★

La repressió contra la població sudanesa, que es manifesta als carrers, ha causat almenys 100 morts. L'atac se centra en una acampada de protesta de l'oposició a Khartoum. **► Pàg. 17**

J. Chory **S. M. Díaz**
Biòlogues
★ ★ ★ ★

Les dues científiques han sigut distingides amb el premi Princesa d'Astúries d'investigació per les seves aportacions a la lluita contra la crisi climàtica. **► Pàg. 31**

Seth
Autor de còmics
★ ★ ★ ★

El canadenc Gregory Gallant, més conegut pel seu nom artístic, està considerat un dels grans del gènere de la historieta en l'actualitat i presenta la seva ambiciosa obra mestra, *Ventiladores Clyde*. **► Pàg. 52**

F. Pladevall **Pau Arenós**
Xef Periodista
★ ★ ★ ★

La propietària de Les Cols d'Olot, Premi Nacional de Gastronomia, i l'especialista d'EL PERIÓDICO van ser reconeguts a la gala de l'Acadèmia Catalana de Gastronomia. **► Pàg. 64**

Natalia De Molina
Actriu
★ ★ ★ ★

La intèrpret protagonitza, juntament amb Greta Fernández, la història del primer matrimoni homosexual a Espanya. Netflix estrena demà la cinta, un projecte d'Isabel Coixet. **► Pàg. 65**

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.
Director adjunt: Luis Mauri.

COMITÈ EDITORIAL:
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Coordinadors: Bernat Gasulla i Joan Carfete.
Delegada a Madrid: Gemma Robles.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Rico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
l'últim i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Diagramació: Joet Mercé.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. **Director general:** Joan Alegre.
Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao.
Jurídic: María José Villoslada. **Publicitat:** Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009. Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Un Mundial per la igualtat

Comença el Mundial de futbol femení i a ningú se li escapa que la cita transcendeix de l'àmbit merament esportiu. El panorama ha canviat de manera notòria des de l'anterior Mundial del Canadà, celebrat el 2015. El creixement del futbol femení ha esdevingut imparable. L'augment de patrocinadors, de quota de pantalla i de nombre d'espectadors demostra la seva empenta. Lluny sembla quedar l'època en què era relegat a la total invisibilitat, en què les grades lluien sempre buides i el silenci era l'única collita informativa que les futbolistes recollien. Els avenços són molts, tot i que l'evolució no oculta que la igualtat encara és molt lluny dels camps de futbol.

El món de l'esport és un excel·lent aparador per valorar el grau d'igualtat en les societats i també actua com a detonador, com a model a seguir. És mirall i pantalla. Per

això és indiscutible l'impacte d'aquest Mundial. Ja només l'expectació despertada és un èxit. És evident que la incidència social del futbol supera l'entreteniment. En la mesura que sigui capaç d'atreure més i més espectadors, la visibilitat de la dona en l'ocupació de l'espai públic serà més evident. Una qüestió d'especial rellevància per als més petits. És important que els nens considerin les seves amigues com a companyes de joc i que elles sàpiguen que les pistes també formen part del seu espai. Una pilota no pot ser considerada un element que perpetui i segregui rols de gènere.

La selecció espanyola de futbol no es tro-

Des del torneig del Canadà, celebrat el 2015, el creixement del futbol femení ha esdevingut imparable

ba entre les favorites en el torneig, però són molts els gols que ha marcat en aquests últims anys. S'han batut rècords d'espectadors en la lliga femenina, des del 2002 s'han quadruplicat les fitxes de federades i el nombre d'àrbitres dones s'ha multiplicat per 18 en 20 anys.

¿Assignatures pendents? Encara n'hi ha moltes. Falta aplicar valors de gènere en la gestió esportiva (des de la regularització dels sous fins a l'empara de la maternitat), incorporar dones directives en els clubs i impulsar polítiques d'educació que fomentin la pràctica del futbol en les nenes. El seu èxit no només contribuirà a fer una societat més igualitària, també oferirà alegries a l'afició futbolística. Comença França-19, un Mundial històric per al futbol femení, una gran oportunitat per trencar els prejudicis del masclisme en l'esport, en general, i el futbol, en particular, i sobretot per disfrutar d'un bon joc.

Noms propis

Yumi
Ishikawa
Recepcionista

★ ★ ★ ★

L'empleada a temps parcial d'una funerària japonesa, de 32 anys, també escriptora i actriu, s'ha convertit en la protagonista d'una revolta contra l'obligació de calçar talons a la feina, cosa que veu com una discriminació sexista.

▶ Pàg. 20

Cristina
Manresa
Comissària dels Mossos

★ ★ ★ ★

És la primera dona que ha sigut nomenada número dos de la policia catalana dins de la reorganització de l'estructura de comandament duta a terme pel nou comissari en cap del cos, Eduard Sallent.

▶ Pàg. 25

Alfonso
Grau
Exvicecalde de València

★ ★ ★ ★

Mà dreta de Rita Barberá durant més de 20 anys, va ser condemnat a quatre anys de presó pels delictes de suborn, a l'acceptar dos rellotges de luxe d'un proveïdor de l'ajuntament, i blanqueig de capitals.

▶ Pàg. 27

Miquel Àngel
Essomba
Comissionat d'Educació de BCN

★ ★ ★ ★

Barcelona comença a fer caure el mur de la segregació escolar i uns 2.000 nens en situació de pobresa extrema tindran plaça escolar, amb totes les despeses pagades, amb l'objectiu d'aconseguir més equitat.

▶ Pàg. 41

Alberto
García-Alix
Fotògraf

★ ★ ★ ★

L'introspectiu audiosuïval del reconegut fotògraf lleonès *De donde no se vuelve* obre el Festival de Fotografia Analògica Contemporània Revela't, que exposa l'obra d'una seixantena de fotògrafs analògics.

▶ Pàg. 59

El puzzle de la investidura de Sánchez

Pedro Sánchez ja és candidat a la investidura. Després de les rondes de consulta amb els líders polítics, el rei Felip VI va proposar el líder socialista per presidir el Govern. Ara li correspon a Sánchez reunir la majoria necessària per aconseguir tirar endavant la votació al Congrés. La investidura es veu en part facilitada per l'anunci de Laura Borràs que els diputats de la seva formació presos -Jordi Sánchez, Jordi Turull i Josep Rull- no renunciaran a l'acta. La Mesa

del Congrés, després de l'informe dels lletrats, va mantenir la majoria absoluta del Congrés en 176 escons, però, com que els diputats suspesos no poden votar, la majoria simple queda fixada en 173 vots. Amb aquesta xifra en ment, Sánchez ha de forjar una majoria. Descomptats el PP, Vox i Cs (Albert Rivera va confirmar al Rei que no facilitarà la investidura amb una abstenció), el socialista necessita l'abstenció d'Unió del Poble Navarrès (UPN) per ser investit en la segona volta amb els vots del PSOE, Unides Podem,

el PNB, Compromís i Partit Regionalista de Cantàbria. No obstant, per abstenir-se, UPN exigeix que el PSOE faciliti el Govern de la dreta a Navarra. Aquesta pretensió xoca amb la intenció del PNB de governar a Pamplona amb els socialistes i l'abstenció d'EH Bildu. És a dir, que el puzzle és lluny d'estar encaixat, perquè tampoc hi ha acord amb Unides Podem. El més raonable és que la governabilitat i l'estabilitat prevalguin sobre les posicions partidistes, i per a això Sánchez ha de negociar en totes direccions.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.
Director adjunt: Luis Mauri.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Coordinadors: Bernat Gasulla i Joan Carfete.
Delegada a Madrid: Gemma Robles.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Josep Fico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Dramatització: Joël Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. Director general: Joan Alegre.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta, 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestió de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Mobilització a Estrasburg

Independència torna a mobilitzar-se a Europa. Aquesta vegada, la convocatòria és al costat de la seu del Parlament Europeu a Estrasburg per reivindicar que Carles Puigdemont i Toni Comín puguin prendre possessió com a eurodiputats. La primera incògnita és si Puigdemont i Comín aniran a Estrasburg. Tots dos han assegurat l'assistència, però hi ha dubtes perquè temen ser detinguts a França si es reactiva l'euroordre que pesava sobre seu. El líder del PP, Pablo Casado, ja ha instat al Govern a fer-ho perquè Puigdemont sigui detingut i extradit a Espanya, convençut que a França no passarà el mateix que a Bèlgica o Alemanya.

La segona incògnita és si es mantindrà, en cas que hi vagin, la prohibició d'entrada com a eurodiputats a la Cambra. Ni Puigdemont ni Comín ni Oriol Junqueras han adquirit la condició plena d'eurodipu-

tats: els dos primers perquè no van viatjar a Madrid per acatar la Constitució davant de la Junta Electoral Central (JEC) i el tercer perquè el Tribunal Suprem no li va permetre sortir de la presó per acreditar-se davant de la JEC. Una diversitat de criteris difícil d'entendre, tot i que el Suprem ho va justificar per no perdre, amb el posterior viatge a l'estranger, el control judicial sobre el procés a què està sotmès Junqueras.

Davant d'aquest embolic jurídicopolític, l'estratègia independentista també és diferent. Mentre Puigdemont i Comín semblen disposats a forçar la seva acreditació presentant-se a Estrasburg, Junqueras ha recorre-

El pols pels escons
no només tracta del dret a la participació, sinó del control del judici del procés

gut per via judicial perquè sigui el Tribunal de Luxemburg de la UE qui decideixi si guadirà d'immunitat o no. Però aquesta consulta l'ha de fer el Suprem i encara no ho ha decidit. I en cas que decideixi acudir a la justícia europea, la decisió pot arribar quan ja s'hagi dictat sentència al judici del procés.

Diversos juristes han criticat les raons del Suprem per no permetre l'acreditació de Junqueras i de la JEC per exigir la presència de Puigdemont i Comín a Madrid, perquè afecten l'exercici del dret passiu de participació de què continuen gaudint. La decisió és discutible, però també és comprensible l'argument que els tribunals han d'acabar la seva feina en el procés contra els dirigents independentistes quan, almenys en el cas de Puigdemont i Comín, és evident que els seus advocats volen curtcircuitar el procés judicial obtenint una mena d'immunitat sobrevinguda.

Mort a la frontera

Després de la dura decisió de fugir de la misèria i la violència del Salvador per trobar feina i refugi als Estats Units, el somni d'Òscar Martínez i de la seva filla Angie Valeria, de gairebé 2 anys, es va truncar a les aigües del Rio Bravo, la frontera natural entre Mèxic i els EUA. La imatge dels dos cadàvers a la vora és el nou símbol de la desesperació i el dolor, com ho va ser la del petit Aylan en una platja turca. Només un exemple, però, del drama que

viuen milers de ciutadans centreamericans que han mort en l'intent d'arribar a una terra promesa que, amb les polítiques antiimmigratòries de Donald Trump, s'ha convertit, com mai, en un tràgic final del viatge. I no només això. Els que aconseguen travessar o bé són tornats a Mèxic, gràcies al xantatge dels aranzels imposat pel president nord-americà, o bé recalen als centres de detenció de Texas, on viuen amuntegats en unes condicions lúgubres i insalubres, en gàbies atapeïdes i sense el

més mínim respecte per la dignitat humana. Casos com el centre de Clint, a prop d'El Paso, amb menors d'edat que pateixen un tracte vexatori, inhumà (alguns testimonis parlen fins i tot d'aquestes presons com a «centres de tortura»), clamen al cel de la justícia i exigeixen un posicionament contundent de la comunitat internacional. Les perspectives no són encoratjadores, però hi hauria d'haver fóruns on passar de la commoció a l'acció per parar aquesta catàstrofe humanitària.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Òscar Camps
Director de Proactiva Open Arms
★★★★

A l'arribar als voltants de la costa líbia, el barco de rescat *Open Arms* va localitzar i va atendre una embarcació amb 55 immigrants a la deriva. En aquesta ocasió no s'ha topat amb les autoritats italianes, que s'han fet càrrec del grup. **►Pàg. 14**

Liliane M. Pasquier
Consell d'Europa
★★★

L'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa, presidida per Liliane Maury Pasquier, ha reincorporat Rússia, tot i que tot continua igual després de l'anexió de Crimea, després de la qual va quedar suspesa. **►Pàg. 15**

Luis de la Fuente
Seleccionador sub-21
★★★★

La victòria de la selecció espanyola en el campionat Europeu sub-21 ha posat als primers llocs internacionals una generació de jugadors (Ceballos, Fornals, Roca, Fabián, Olmo o Oyarzabal) amb molt futur. **►Pàg. 34**

Steve Lean
Productor de trap
★★★★

Al costat d'Alizzz (Cristian Quirante, productor de C. Tangana), Steve Lean (Esteban Correa, bolcat en el trap) és un dels responsables de l'auge i popularització de les músiques urbanes des de les perifèries de Barcelona. **►Pàg. 42**

Julio Manrique
Actor i director teatral
★★★★

Julio Manrique dirigeix al Festival Grec l'estrena a Espanya de *Jerusalem*, l'obra del britànic Jez Butterworth, una de les grans atraccions del festival barceloní amb Pere Arquillué com a protagonista. **►Pàg. 44**

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

Directora: Anna Cristeto.

Director adjunt: Luis Mauri.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Coordinadors: Bernat Gasulla i Joan Carhete.
Delegada a Madrid: Gemma Robles.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. Director general: Joan Alegre.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta, 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Els nomenaments bloquegen la UE

El Consell Europeu corre avui el risc cert de consagrar el més gran dels desprestigis si és incapaç d'acordar el repartiment de càrrecs, reiteradament ajornat des de la cimera del 20 i 21 de juny. La incapacitat dels líders europeus de sostreure's a la rivalitat entre famílies polítiques i estats per aconseguir un repartiment equilibrat de butaques remarca les contradiccions internes d'una organització tan sovint bloquejada per les ambicions nacionalistes i una opacitat en la gestió del dia a dia amb prou feines compatible amb els usos democràtics.

Quan la presa cobejada és tan substancial com la presidència de la Comissió Europea, ocupa l'escenari la pitjor versió de la política, i això passa ara. El sistema dels *spitzenkandidaten*, dissenyat justament perquè l'elecció de president es vinculí al resultat de les eleccions europees, corre el

risc de saltar pels aires a causa de l'obstinació d'una part del Partit Popular Europeu (PPE), que entén que li correspon la presidència de la Comissió -Manfred Weber- al ser el grup més representat a l'Europarlament, com si a la Cambra continués predominant un bipartidisme imperfecte. En realitat, el resultat del 26 de maig permet configurar altres majories que podrien portar a la presidència Frans Timmermans, el candidat socialdemòcrata. Entre bambolines es desenvolupa una pugna al si del PPE entre conservadors recalitrants i els qui secunden la solució acceptada a Osaka per Angela Merkel: posar Timmer-

Els líders europeus no aconsegueixen sostreure's de les rivalitats entre famílies polítiques i estats

mans al capdavant de la Comissió i confiar a Alemanya la presidència del Banc Central Europeu. Una solució acordada en una negociació que no va ser un model de transparència, però que permetia desencaixar la situació. Si s'hi afegeixen els recels del quartet de Visegrat, reiteradament apressat a respectar els fonaments de l'Estat de dret, més la desconfiança italiana, per entendre que està lluny d'entreure's una sortida del laberint.

Mentre la Unió Europea (UE) continuï sent una agrupació d'estats en què prioritzi la conferència intergovernamental sobre les institucions comunitàries, la sensació de fracàs del president de França, Emmanuel Macron, serà compartida per una opinió pública sorpresa de nou per la imperícia dels seus líders. Quan es busquen les causes de la distància insalvable entre els europeus i el funcionament de la UE, l'episodi en curs resulta especialment aclaridor.

L'allau de festivals de música

La música en directe va ser una de les manifestacions culturals que va aguantar més bé l'embat de la crisi econòmica i l'augment al 21% de l'IVA cultural el 2012, amb un creixement sostingut del nombre de concerts i la recaptació per venda d'entrades. L'any passat es va aconseguir un rècord de facturació a Espanya de 334 milions d'euros, segons el balanç de l'Associació de Promotors Musicals. Una xifra que pot tornar a ser superada, sense fer un pronòstic

gaire optimista, tenint en compte l'oferta d'actuacions d'aquests dies a Barcelona i a la resta de Catalunya.

Passat el gegant Primavera Sound, amb una assistència superior a les 220.000 persones en totes les jornades, aquesta mateixa setmana arriben quatre cites més de relleu de formats i públics diferents: el Cruïlla al Fòrum, el Rock Fest de Santa Coloma de Gramenet, el Canet Rock i el Vida Festival de Vilanova i la Geltrú. La cancel·lació del Doctor Music, després del canvi de seu a

última hora d'Escalari a Montmeló, és l'únic cas que va contra aquesta tendència a l'alça, que tindrà en el Sónar un altre punt àlgid del 18 al 20 de juliol.

El fenomen, en el cas català, va més enllà de la capital amb els consolidats festivals de l'Empordà que ratifiquen la sòlida aliança, sense que s'entrevigui per ara l'existència d'una *bombolla*, entre l'estiu i les actuacions en directe. Un fet del qual participen ajuntaments, promotors o fundacions bàncaries o privades.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Director adjunt: Luis Mauri.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Coordinadors: Bernat Gasulla i Joan Carhete.
Delegada a Madrid: Gemma Robles.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. Director general: Joan Alegre.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009. Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Noms propis

Renzo Fratini
Nunci del Vaticà a Espanya

★★★★

L'afirmació del nunci que el Govern pretén «ressuscitar» Franco amb l'exhumació del dictador suposa una ingerència de l'Església en les decisions de l'Executiu. La protesta d'Espanya davant el Vaticà és del tot justificada.

▶ Pàg. 19

Adriana Delgado

Diputada d'ERC

★★★★

Va ser la presidenta del Parlament de les Dones, un ple especial integrat només per dones. Per sobre de les diferències (com les que hi va haver sobre el procés), totes les forces van unir les seves veus en la lluita feminista.

▶ Pàg. 21

José Luis Martínez-Almeida

Alcalde de Madrid

★★★★

L'augment de la contaminació el primer dia sense multes a Madrid Central és el trist resultat d'una de les primeres mesures -de moment, temporal- del govern municipal. La polèmica va per llarg.

▶ Pàg. 28

Miquel Àngel Essomba

Comissionat d'Educació de BCN

★★★★

Barcelona tindrà la primera escola pública de segona oportunitat, cosa que converteix l'ajuntament en la primera Administració pública que aposta per aquest model de formació inclusiva per als ni-nis.

▶ Pàg. 32

Rafael Bonachela

Coreògraf

★★★★

L'artista català dirigeix la Sydney Dance Company des de fa 10 anys, durant els quals ha prestigiat la companyia. El coreògraf torna a Barcelona amb els seus ballarins per presentar *ab [intra]* al Grec.

▶ Pàg. 44

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Nova governança a la UE

La història de la construcció europea s'ha escrit partint de llargues i tortuoses sessions negociadores en les quals, gairebé sempre a última hora o fins i tot fora de termini, s'aconsegueix tenir en compte diferents paràmetres (ideològics, de nacionalitats, de població...). Així ha tornat a passar amb la renovació de la Comissió Europea i de les presidències del Banc Central Europeu (BCE) i el Consell Europeu. Ursula von der Leyen, actual ministra de Defensa germànica, encapçalarà la Comissió; la francesa Christine Lagarde, directora gerent de l'FMI, presidirà el BCE, i Charles Michel, primer ministre de Bèlgica, serà el nou president del Consell Europeu. Dos conservadors i un liberal, a falta d'eleger com i amb qui es constituirà la presidència del Parlament Europeu. L'elecció de Josep Borrell, nou alt representant de la Unió per a Afers Exteriors i Política de Seguretat, és el reconeixement al fet que el PSOE

va ser el partit socialista europeu que va aconseguir un millor resultat en les eleccions europees passades. Per a Espanya, el nomenament de Borrell és una bona notícia i un èxit de Pedro Sánchez, ja que el cap de la diplomàcia -càrrec que ja va ostentar Javier Solana- és una de les principals carteres de la comissió.

L'acord aconseguit entre els caps d'Estat i de Govern evita la sensació de paràlisi que hauria transmès a la ciutadania que el bloqueig polític hagués persistit. El fet que dues dones liderin la Comissió i el BCE transmet un potent missatge de renovació i d'igualtat que ha de ser reconegut com a po-

El nomenament de Borrell com a cap de la diplomàcia és un reconeixement al pes d'Espanya i un èxit de Sánchez

sitiu. És un acord equilibrat, que reforça l'eix francoalemany, satisfà les diferents famílies polítiques (inclosos els liberals, força ascendent en les eleccions europees) i evita una fallida amb els països del bloc de Visegrad, que s'oposaven al fet que Frans Timmermans presidís la Comissió. Però no es pot obviar el fet que cap dels candidats principals de les famílies polítiques ha acabat sent president de la Comissió, cosa que aprofundeix el dèficit democràtic de la Unió Europea (UE) i la distància entre el que voten els ciutadans europeus i la governança de la UE. Una vegada més, ha quedat clar que la UE és un club d'estats, i que són aquests els qui prenen les decisions transcendents. En qualsevol cas, és aquest nou equip qui haurà de lidiar immediatament amb els importants reptes que afronta la UE: el brexit i el fantasma d'una desaceleració econòmica. En aquest sentit, són dues dones conservadores les que lideren la Unió.

Noms propis

Nigel Farage
Líder del Partit del Brexit

★★★★

En l'inici de la legislatura del Parlament Europeu, va donar l'esquena a l'hemicicle, amb d'altres euroescèptics, quan sonava l'*Himne a la alegria*. A més de falta de respecte, va ser un menyspreu als valors europeus a la Cambra que els defensa. **► Pàg. 4**

Ángel Cano
Exconseller delegat del BBVA

★★★★

L'Audiència Nacional ha imputat l'exnúmero dos del BBVA i altres directius per revelació de secrets i suborn, a la peça que investiga si el banc va encarregar a Villarejo espionar polítics i empresaris. **► Pàg. 20**

Enric Cañas
Conseller delegat de TMB

★★★★

El servei alternatiu a les obres de l'L1 del metro, amb dues llançadores que deixen sense cobrir el tram entre Fabra i Puig i Sant Andreu, és caòtic, lent i insuficient per atendre el gran nombre d'afectats. **► Pàg. 31**

Puigdemont no accedeix a l'Europarlament

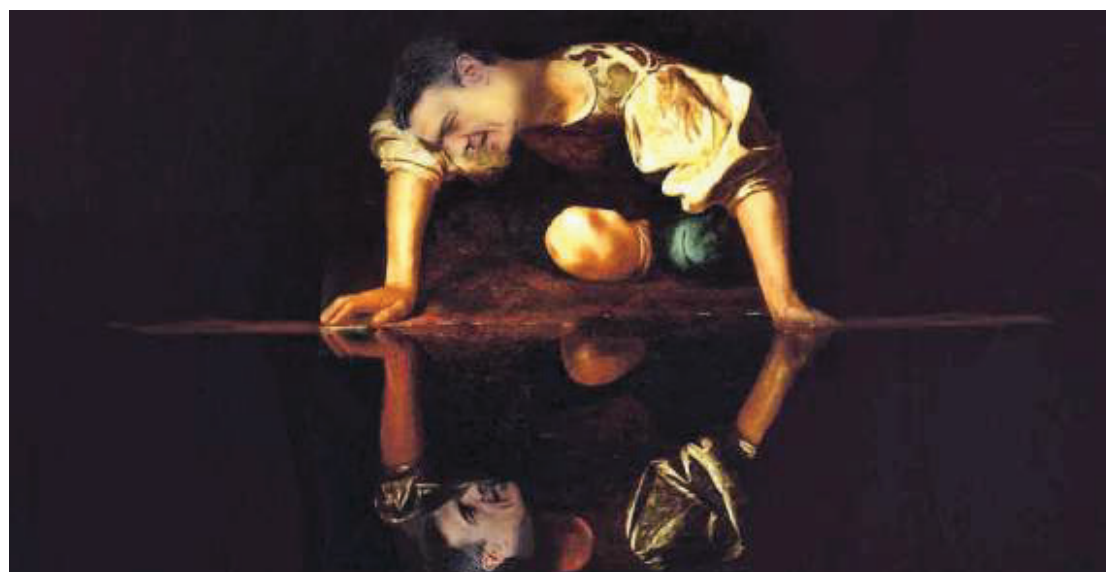
A pesar de la presència d'uns milers de manifestants als carrers d'Estrasburg, l'independentisme català no va aconseguir ahir protagonitzar la sessió constitutiva del nou Parlament Europeu. Tret d'algunes al·lusions de grups minoritaris, la causa independentista va quedar molt en segon pla, entre altres coses perquè Carles Puigdemont va faltar a la seva cita amb els manifestants davant de la possibilitat de ser detingut després de veure denegada la seva petició de mesures

cautelars per la justícia europea. També ha faltat als seus votants, a qui havia promès que el 2 de juliol seria a Estrasburg per aconseguir el que denomina «internacionalitzar» el conflicte. No és la primera vegada que les promeses de Puigdemont no es compleixen. Tampoc va tornar a Catalunya després de ser elegit diputat en els comicis del 21-D. Un dia o un altre, el responsable de no convocar eleccions l'octubre del 2017 haurà de retre comptes davant dels seus electors pels compromisos que adquireix i no manté.

La decisió de Puigdemont de no travessar la frontera francesa des d'Alemanya va arribar després de la decisió dels tribunals europeus de no permetre-li prendre possessió de l'acta de diputat i tenir així la possibilitat de fer efectiva la seva immunitat. La demanda ha sigut admesa a tràmit, però no ha tingut els efectes esperats pel seu equip jurídic. Cada revés judicial posa més en dubte l'argumentari de Puigdemont que la justícia europea li donarà la raó i deixarà en evidència els tribunals espanyols.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Guadalupe Porras

Àrbitra
★★★★

Serà la primera dona que exercirà d'àrbitra assistent a la Primera Divisió, després de dues temporades a la Segona. Ascensos com el seu contribueixen a visibilitzar i normalitzar la igualtat en l'esport i l'ocupació. **► Pàg. 38**

Bruce Beresford

Cineasta
★★★★

El director de *Tot passejant Miss Daisy*, nascut a Austràlia, visita Barcelona per apadrinar un cicle sobre cine australià i neozelandès a la Filmoteca, en el marc del Grec. S'hi projectaran quatre films seus. **► Pàg. 44**

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Director adjunt: Luis Mauri.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Coordinadors: Bernat Gasulla i Joan Carfete.
Delegada a Madrid: Gemma Robles.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Rico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Gausch.
l'cult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. **Director general:** Joan Alegre.
Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. **Publicitat:** Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009. Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Turisme: un estiu que promet

Les previsions formulades per les patronals del sector turístic no eren especialment optimistes a començaments d'any. Es percebia una desaceleració del turisme, ja constatada el 2018 (amb un augment de l'activitat per sota del global de l'economia espanyola), amb menys beneficis dels que eren desitjables. A més, es posava èmfasi en circumstàncies (econòmiques, socials i polítiques) que encara podien afectar més en un futur immediat aquest sector amb un pes clau en el PIB espanyol. En especial, el temor era comprovar com les destinacions amb dificultats en els últims anys (com Turquia o Egipte) refeien la seva oferta i acabaven amb l'anomenat *turisme prestat*, del qual Espanya ha disfrutat com a destinació alternativa. Agències de viatges i hotelers apuntaven que si la temporada del 2019 se salvaria seria gràcies al turisme nacional, davant la tendència a la baixa de l'estranger.

No obstant, i malgrat les dades negatives

del maig, el conjunt de l'activitat dels primers mesos de l'any va ser alcista, amb un acumulat d'un 2,7% superior de visitants i un augment de la despesa en un 3,8%, una dada crucial. Aquest sembla ser el panorama en el qual es mourà el turisme al llarg de la temporada d'estiu, cosa que desmenteix aquestes hipòtesis més alarmistes. Almenys aquestes són les previsions del Govern central davant d'un «estiu de rècord». Segons la ministra d'Indústria, Comerç i Turisme, Reyes Maroto, el període de més eferescència, entre juliol i setembre, procurarà un augment de l'1,7% de turistes en relació amb el 2018 i un creixement de la despesa en un

Els auguris negatius no s'han confirmat, però la volatilitat de les eleccions del turista obliga a ser prudent

3,2% (uns 1.000 milions d'euros més).

Tindrem temps de comprovar si es tractarà d'un exercici amb nous registres històrics o si, al contrari, la realitat matisa aquestes previsions optimistes. El turisme és una combinació de factors estructurals i esforços d'oferta i promoció a mercè d'una actualitat volàtil que pot repercutir en la campanya, especialment amb unes dinàmiques de consum cada vegada menys programades i més dependents de decisions d'última hora. Les tendències del mercat, els efectes del *bretxit*, la inestabilitat política o l'emergència de noves o velles destinacions amb millors ofertes de preus exerceixen una influència notable en el resultat final. És possible ser optimistes, sense oblidar que el sector fa temps que reclama mesures que reverteixin en la competitivitat més gran d'una oferta en la qual, malgrat els canvis i l'adequació als nous temps, continua tenint un pes desproporcionat el turisme de sol i platja.

Noms propis

David María Sassoli
President de l'Europarlament

★★★★

L'elecció del socialista italià com a president del Parlament Europeu es va produir ahir sense sorpreses, ja que forma part de l'acord dels líders de la UE per al repartiment de càrrecs institucionals. **►Pàg. 10**

Serguei Shoigu
Ministre de Defensa de Rússia

★★★★

El Govern rus s'empara amb el secret d'Estat per guardar silenci sobre l'incendi d'un submarí nuclear en què van morir 14 tripulants, i la naturalesa de la missió que estaven portant a terme. **►Pàg. 12**

Santiago Abascal

President de Vox

★★★★

Insultar públicament l'adversari –com va fer ahir el partit ultradretà, des del seu compte oficial de Twitter, contra Albert Rivera– està fora de les normes més bàsiques del debat polític. **►Pàg. 16**

Els World Roller Games de Barcelona

Les xifres donen la raó als organitzadors dels World Roller Games (WRG), en el sentit que Barcelona pot recuperar durant els pròxims deu dies part de l'esperit olímpic dels inoblidables Jocs del 92. Són dos esdeveniments incomparables, però la capital catalana reunirà 4.120 esportistes de 81 països –que tindran el recolzament de 750 voluntaris– en la segona edició d'una cita esportiva cridada a agafar gran protagonisme en els pròxims anys. Els WRG, que cele-

bren aquesta nit la seva cerimònia inaugural al Sant Jordi, es disputaran majoritàriament a la capital catalana, amb l'impacte econòmic que suposa, però també en subseus com Vilanova i la Geltrú, Terrassa, Sant Cugat i Mollet.

Del programa esportiu dels WRG tant en forma part una disciplina amb tanta tradició a Catalunya com és l'hoquei sobre patins com altres modalitats que han saltat de l'entorn urbà al de les federacions internacionals, com el monopati o el *roller freestyle*.

Aquestes noves modalitats tenen a favor el seguiment d'un públic jove, l'espectacularitat i el fet que es puguin disputar fora d'estadis i recintes habituals. La fórmula permet acostar l'esport al ciutadà per facilitar la seva popularitat, com passarà en aquesta prova de velocitat a l'esprint en ple passeig de Gràcia o en les que se celebraran a la pista del Front Marítim. I és que competir fora dels estadis s'ha convertit en una tendència que ja segueixen altres esports, com l'atletisme.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

B. de Moura J. Cerezo

Editors

★★★★

Tusquets celebra avui els seus 50 anys amb una gran festa. El segell ha sabut mantenir el seu caràcter, malgrat els canvis després de la venda a un gegant com Planeta. **►Pàg. 48**

Juan Antonio Bayona

Director de cine

★★★★

La carrera del cineasta català segueix vent en popa. Després de dirigir *Jurassic World: el reino caído*, es posarà al capdavant dels dos primers episodis de la sèrie *El señor de los anillos*, una superproducció d'Amazon. **►Pàg. 61**

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

Directora: Anna Cristoforo.

Director adjunt: Luis Mauri.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Coordinadors: Bernat Gasulla i Joan Carfete.
Delegada a Madrid: Gemma Robles.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Dramatització: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. Director general: Joan Alegre.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009. Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orluina, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Menors migrants i xenofòbia

Jassalt violent a un centre que acull menors migrants al Masnou encén totes les alarmes. Davant de la gravetat de la situació, és important no perdre de vista dues premisses que, tot i que són òbvies, és fàcil deixar-les de banda quan es caldeja l'ambient. Ni la majoria dels robatoris i agressions sexuals són cometos per migrants estrangers ni la majoria d'aquests menors cometen delictes.

Segons els Mossos d'Esquadra, el 82% dels 5.622 menors que van arribar a Catalunya sense tutors s'integren en el sistema de protecció de la Generalitat. És una majoria contundent que només vol guanyar-se un futur. Una majoria que es troba en un estat d'especial vulnerabilitat i que es veu injustament qüestionada pel comportament delictiu d'alguns.

En aquests joves hi conflueix una multiplicitat d'errors i problemes socials. La injustificable incompetència institucional

en la seva acollida, un augment de les agressions sexuals cometes per menors (no migrants específicament) i una legitimització del discurs racista per part de la ultradreta. Aquesta combinació és fatal quan recau en persones que no tenen recolzament familiar i que es poden veure temptats de buscar un fals refugi en la delinqüència o en la droga.

L'assalt al centre d'acolliment del Masnou es va produir després d'un intent d'agressió sexual per part d'un menor tutelat que va ser aturat pels mateixos acompanyants del jove. La seva actitud és denunciable, no s'ha de minimitzar, però és inad-

La majoria de robatoris i agressions no els cometen migrants ni la majoria d'aquests menors cauen en el delictes

missible utilitzar-la per criminalitzar tot el col·lectiu. Ser un menor migrant no eximeix de culpa, però tampoc converteix en culpable. Des de fa mesos són moltes les veus que reclamen recursos i coordinació entre administracions per facilitar la integració d'aquests joves. La demanda cobra ara una dramàtica urgència.

L'assalt al Masnou va acabar amb quatre ferits. No és el primer acte de repulsa a centres de menors. No es pot abaixar la guàrdia davant de la xenofòbia. El doble arrasador de la ultradreta és pervers. D'una banda, minimitza la violència masclista fins a límits insuportables com criticar l'última sentència de *La manada* i, de l'altra, magnifica els casos en què l'agressor és un migrant, i encarna en ell tota la violència de la societat, la pròpia i l'aliena. D'aquesta manera, es criminalitza el col·lectiu més vulnerable i s'impulsa l'odi envers ells. Gasolina per a la convivència.

Bartomeu surt al pas davant la crisi de la junta

El president del FC Barcelona, Josep Maria Bartomeu, va resoldre la crisi provocada per la dimissió del vicepresident esportiu, Jordi Mestre, minuts abans de presentar ahir una de les estrelles de la pròxima temporada, el centrecampista holandès Frenkie de Jong. Bartomeu va actuar amb celeritat per donar explicacions davant de la inestabilitat que ha provocat la sobtada i inesperada renúncia de Mestre justament quan hi ha més activitat al mercat de fitxatges. El president no va amagar

que l'adeu del vicepresident s'ha produït per discrepàncies amb directius de la seva àrea, i va anunciar que ell mateix es farà càrrec d'una vicepresidència que ja va ocupar amb Sandro Rosell al capdavant del club. Com el mateix Bartomeu havia afirmat, és d'esperar que sigui una solució temporal per evitar una gestió molt personalista. No obstant, no amaga les discrepàncies sobre la política esportiva a dos anys del final del seu mandat.

Que el president posés un «notable» a l'últim exercici revela que el fiasco a les semifinals de la Champions és un dels principals motius d'aquestes turbulències desencadenades al club. Davant del comiat de Mestre, Bartomeu ha agafat les regnes per dirigir la que es preveu com una ambiciosa aposta, tant en el futbol com en la resta de les seccions. En aquest sentit, va fer públiques les gestions per a la contractació d'Antoine Griezmann, un any després de la seva negativa, o de l'exjugador del Reial Madrid i de l'NBA Nikola Mirotic com el puntal d'una reforçada secció de bàsquet. Bartomeu va fort.

L'antídoto

Anthony Garner

Noms propis

Alexis Tsipras
Primer ministre de Grècia
★★★★

Un any després dels incendis de Grècia en què van morir 100 persones, els damnificats denuncien l'abandonament que pateixen per part de l'Executiu, que també acumula crítiques per la nefasta gestió que va fer durant els focs. **►Pàg. 13**

Julio Corrochano
Excap de seguretat del BBVA
★★★★

El jutge ha imposat una fiança de 300.000 euros per eludir la presó al principal imputat a la peça que investiga l'espionatge que el BBVA va encarregar suposadament a l'excomissari de la Policia José Villarejo. **►Pàg. 22**

José Luis García
Greenpeace Espanya
★★★★

El *Rainbow Warrior*, vaixell insígnia de Greenpeace, recala a Barcelona per iniciar una campanya pel clima. El responsable del canvi climàtic de l'oenagés va alertar que calen urgentment accions polítiques ambicioses. **►Pàg. 29**

Rosalía

Cantant
★★★★

L'impacte que una artista com Rosalía canti en català és molt positiu, més enllà de polèmiques sobre els barbarismes (*cumpleaños*) de la lletra, segons coincideixen la majoria de filòlegs consultats per aquest diari. **►Pàg. 48**

Montse Aguer
Directora de museus de la Fundació Dalí
★★★★

És la comissària de l'exposició al Grimaldi Forum de Mònaco, amb el suport de la Fundació Gala-Salvador Dalí, sobre el genial artista. La presència del príncep Albert a l'estrena denota la rellevància de la mostra. **►Pàg. 52**

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Director adjunt: Luis Mauri.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Coordinadors: Bernat Gasulla i Joan Carhete.
Delegada a Madrid: Gemma Robles.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. Director general: Joan Alegre.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009. Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Mundial de futbol: hi guanyem tots

Desenes de milions de persones s'asseuran avui davant d'una pantalla per seguir la final de França 2019, que disputen Holanda i els Estats Units. Les televisions en trauran bon rèdit, com correspon a qualsevol esdeveniment esportiu de primer nivell. Però aquest partit no només és una ocasió per veure bon futbol, sinó també per constatar que alguna cosa està canviant en la nostra societat, ja que mai abans un Mundial femení havia assolit tanta repercussió.

No pot deslligar-se l'èxit de França 2019 -el «millor Mundial femení de la història», segons la FIFA- de l'augment de la consciència feminista en tots els àmbits, una revolució inacabada, però sense marxa enrere. El Mundial és un avenç més cap a la igualtat, especialment valuós al tractar-se d'un terreny tradicionalment masculí com el futbol. I no és un èxit sorgit per sorpresa, darrere hi ha

un llarg camí de constància i esforç que han recorregut -i recorren- les jugadores, però també clubs i federacions que aposten per elles, i aficions. El rècord d'assistència a l'Atletic-Barça del 17 de març, que amb 60.739 persones va ser el millor registre d'un partit de clubs de futbol femení, donava senyals del progrés.

Sense el canvi social no hauria sigut possible assolir les xifres d'aquest Mundial. Les audiències de televisió s'han multiplicat: a Espanya, GOL ha aconseguit el millor juny de la seva història, i arriba a reunir 1,8 milions de persones als vuitens davant dels EUA; a França, el partit inaugural va ser vist per 11

milions de persones a través de TF-1 i al Brasil de l'ultra Jair Bolsonaro, 35 milions de telespectadors van seguir l'enfrontament del seu equip contra les franceses. Les audiències milionàries comporten més ingressos per publicitat i, en general, un increment del negoci lligat a l'esport, com patrocinis i venda de samarretes. Les empreses comencen a veure el futbol femení com un negoci rendible, la palanca que pot suposar l'empenta definitiva cap a la igualtat. Així mateix, el protagonisme mediàtic de jugadores com Alex Morgan, Amandine Henry i en especial la reivindicativa Megan Rapinoe són un poderós missatge per a nenes i nens.

L'avenç és innegable, però la paritat encara és a una distància abismal. Les campiones d'avui s'embutxacaran el 7,5% del premi que van rebre els jugadors francesos per guanyar a Rússia. La gran victòria del futbol femení arribarà quan del partit es parli només d'esport. I serà una victòria de tots.

L'èxit de França 2019

és un avenç cap a la igualtat i la constatació que l'esport femení pot ser rendible

El pacte de la Diputació de Barcelona

Jalcaldesa de l'Hospitalet, la socialista Núria Marín, serà la presidenta de la Diputació de Barcelona després que el PSC i Junts per Catalunya arribessin a un acord de govern d'aquesta institució. El pacte ha causat un gran ressentiment en l'altre gran partit independentista, ERC, que aspirava a un acord amb els comuns i JxCat i que pateix un altre gran revés a Barcelona després de perdre l'alcaldia de Barcelona a causa d'un acord entre Ada Colau i Jaume Collboni amb

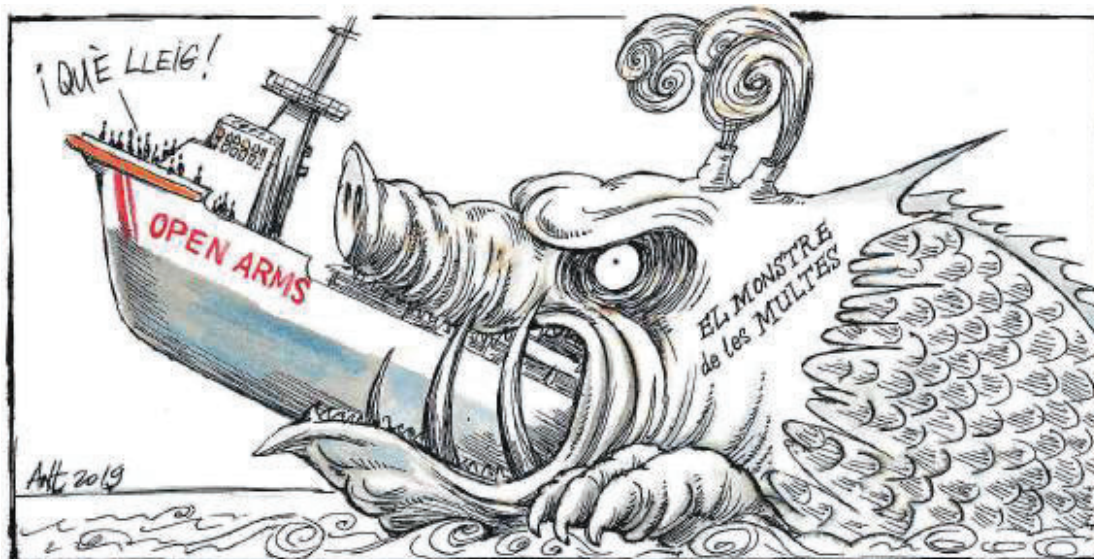
el recolzament de Manuel Valls. Immersos els dos grans partits independentistes en baralles gairebé diàries, l'estabilitat del Govern de Quim Torra està en dubte.

Crida l'atenció el pacte entre postconvergens i socialistes, atesa l'actitud de JxCat de mantenir aïllats els socialistes pel seu recolzament en el seu moment a l'aplicació de l'article 155 a Catalunya. Però el valor de l'acord és que els dos partits han sabut negociar un pacte que prioritza les polítiques que li són pròpies a la Diputació i defuig as-

sumptes generals que bloquegen l'acció política. Pactes transversals com el de la Diputació (o el de l'ajuntament de Sant Cugat, en què PSC, ERC i la CUP es van posar d'acord) són necessaris per trençar la divisió per blocs. Catalunya necessita partits capaços de governar en tots els àmbits de l'administració, i amb la pluralitat del mapa polític això comporta negociar i pactar. La proliferació de línies vermelles només porta a la inacció política i el bloqueig institucional, i amenaça la convivència.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Director adjunt: Luis Mauri.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Coordinadors: Bernat Gasulla i Joan Carhete.
Delegada a Madrid: Gemma Robles.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

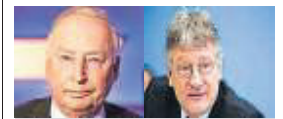
Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. Director general: Joan Alegre.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009. Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Noms propis

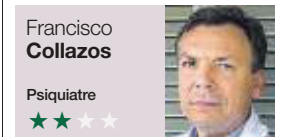

A. Gauland J. Meuthen

Copresidents d'AFD

★ ★ ★ ★

La proximitat del partit ultra amb la violència nazi és alarmant. Un membre de l'AFD és còmplice de terroristes acusats de l'assassinat d'un polític. ►Pàg. 16

Francisco Collazos

Psiquiatre

★ ★ ★ ★

El responsable de la unitat de psiquiatria transcultural de la Vall d'Hebron és un dels professionals que atén migrants no acompanyats i alerta del deteriorament mental que pateixen al complir els 18. ►Pàg. 30

Álex Pastor

Alcalde de Badalona

★ ★ ★ ★

L'Ajuntament de Badalona ha tancat tres biblioteques municipals al no poder garantir l'aire condicionat, una situació que deixarà els veïns sense un espai cultural molt útil i necessari a l'estiu. ►Pàg. 37

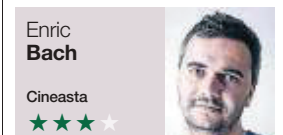

N. Rodríguez A. Soler

Executius del Barça

★ ★ ★ ★

El fitxatge de l'aler Nikola Mirotić dispara la il·lusió del barcelonisme, després de firmar un acord per a les properes tres temporades. ►Pàg. 46

Enric Bach

Cineasta

★ ★ ★ ★

És el director de la sèrie documental sobre Jesús Gil que estrena HBO. En quatre hores, resumeix la vida del polèmic constructor, president de l'Atlètic i alcalde de Marbella. ►Pàg. 65

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Una economia en suspens

La economia mundial continua inestable. Des de la crisi financera del 2008, el creixement és molt debíl i va molt lligat a les polítiques monetàries excepcionals protagonitzades per la Reserva Federal (Fed) i pel Banc Central Europeu (BCE). La política no ajuda a crear les condicions perquè l'economia trobi la manera de resoldre els grans reptes del moment, que van des de l'excés de deute circulant, la insolvència o el baix rendiment dels dipòsits bancaris fins a la fiscalitat de les grans empreses tecnològiques, l'enfonsament de les classes mitjanes pels salaris baixos, les dificultats a mantenir els serveis públics o la imminent robotització. Per si aquestes incerteses no fossin poques, l'esbojarrada guerra comercial que Donald Trump ha obert amb la Xina o la sortida brusca de la Unió Europea que ha anunciat Boris Johnson continuen provocant continus sobresalts i

creant la sensació que en qualsevol moment el feble creixement es pot trastocar en una desacceleració abrupta que ens porti a una nova recessió a escala global.

Ahir vam viure dos episodis d'aquesta índole. La Fed va abaixar finalment els tipus d'interès i va posar fi a 11 anys d'ortodòxia monetària. Ho va fer després de rebre la pressió insòlita del mateix Trump, que busca com sigui mantenir la competitivitat de les seves exportacions i protegir el mercat interior amb un dòlar baix. Fa pocs dies, l'encara president del BCE, Mario Draghi, va anunciar que pensava continuar amb els tipus d'interès baixos,

El creixement va molt lligat a les polítiques monetàries excepcionals protagonitzades per la Reserva Federal i el BCE

preocupat per la baixa inflació de la zona euro, un tema que s'ha convertit en un fre al creixement econòmic. Tot indica que el que és excepcional, tipus d'interès pròxims a zero, es convertirà en la nova ortodòxia monetària.

D'altra banda, l'economia espanyola s'ha ressentit per primera vegada en els últims mesos de la inestabilitat política, no en termes interanuals, però sí respecte al trimestre anterior, i ha perdut dues dècimes. Les exportacions no han compensat la falta d'inversió empresarial, mentre que el consum aguanta però els salaris baixos no permeten grans alegries. La dada no és alarmant, però sí que ha de ser un toc d'atenció als polítics, des preocupats de la política monetària pel paraigua europeu, però que saben perfectament que si encara estiguéssim amb la pesseta, aquests mesos de Govern en funcions es pagarien molt cars.

Vagues a l'estiu

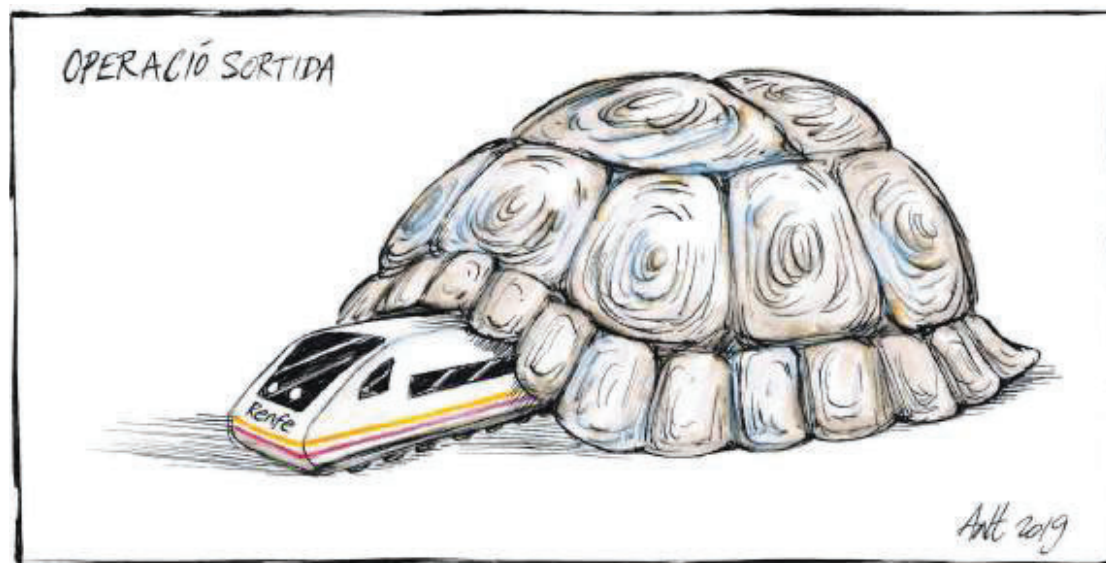
La vaga del personal de terra d'Iberia, el cap de setmana del 27 i 28 de juliol, va ser el preàmbul (més d'un centenar de vols cancel·lats) d'un agost que, per desgràcia, s'entreveu molt complicat. Ahir, l'aturada es va concentrar a Renfe, amb més de 170 trens de passatgers cancel·lats i la consegüent afectació per als usuaris just en un dia clau de les vacances. Els serveis mínims van esmorteir els efectes de la vaga en l'inici de l'operació sortida. Estan pre-

vistes altres aturades també en dies decisius, el 14 i el 30 d'agost, i l'1 de setembre. Per si fos poc, el personal del Prat també amenaça amb noves mobilitzacions, que podrien coincidir amb la vaga indefinida, a partir del 9 d'agost, dels vigilants de seguretat de l'aeroport, treballadors de Trablisa, la nova concessionària d'Aena, com ho va ser Eulen l'estiu del 2017, d'infaust record. Es combinen en aquests casos reivindicacions econòmiques i socials i, en el cas de l'aeroport del Prat, amb greuges comparatius

amb el de Barajas. El dret a la vaga és un fonament de l'Estat de dret i es duu a terme en els períodes que més poden afectar la part empresarial. Però en aquests casos, qui surt perjudicat és el ciutadà, que observa impotent com es repeteixen aquests episodis estiu rere estiu. I la imatge de Barcelona, que en surt dançada irremeiablement. Respectant la protesta, s'hauria de gestionar de tal manera que els danys col·laterals fossin mínims. I que no es converteixin en una tradició lamentable.

L'antídot

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.
Director adjunt: Luis Mauri.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Coordinadors: Bernat Gasulla i Joan Carhete.
Delegada a Madrid: Gemma Robles.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Idult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joet Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. **Director general:** Joan Alegre.
Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. **Publicitat:** Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009. Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Ordúnia, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Noms propis

Mohammed bin Rashid al-Maktoum
Emir de Dubai
★★★★

La sisena dona de l'emir de Dubai ha demanat protecció a la justícia britànica després de fugir amb els seus dos fills a Londres, on viu reclosa en una mansió per por. El cas ha tornat a treure a la llum els mètodes de repressió del príncep. **► Pàg. 11**

Miguel Ángel Aguilar
Fiscal del servei de delictes d'odi
★★★★

El coordinador del servei de delictes d'odi de la Fiscalia de Barcelona planteja augmentar les penes dels atacs pel simple fet d'haver nascut en una determinada comunitat o per utilitzar una llengua oficial. **► Pàg. 22**

Ronaldinho

Exfutbolista
★★★★

L'exjugador brasiler ha vist els seus béns embargats per no pagar una multa de 2,6 milions per un delictes mediambiental. Ha demanat ajuda al president ultra, Jair Bolsonaro, a qui va recolzar en campanya. **► Pàg. 38**

Eduard Palomares

Periodista
★★★★

No tanquem a l'agost, una obra que trenca els clixés de la novel·la negra i que retrata la Barcelona actual, amb els problemes del lloguer i la precarietat, és el debut literari del periodista d'EL PERIÓDICO. **► Pàg. 45**

Rozalén

Cantautora
★★★★

L'artista ha aconseguit conjugar l'èxit amb les lletres compromeses de les seves cançons. Avui actua al Festival de Cap Roig, demà al de Cambrils i dissabte, al Sons del Món, de Roses. **► Pàg. 46**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Una campanya turística ben encarada

Les previsions del Govern per a la temporada turística són optimistes i les xifres que es coneixen, fins al mes de juny, redonden en aquesta perspectiva encoratjadora per al sector. L'alentiment que organitzacions empresarials com Exceltur advertien en el primer trimestre de l'any sembla que no s'hagi de consolidar; les dades, ara com ara, no obstant, són inqüestionables, tot i que s'han de matisar en funció del destí i del tipus d'oferta. Aquest juny s'ha arribat a la xifra total acumulada de 38 milions de turistes estrangers a Espanya, la qual cosa significa un augment del 2,8% en relació amb el mateix mes del 2018. Són 8,8 milions de visitants en un mes, un 3,2% més que l'any passat, amb bones notícies per a Catalunya, que passa per primera vegada en una dècada a ser la destinació més desitjada pel turista estranger (2,1 milions). Amb un increment del 2,2% passa a ser líder espanyol, per

sobre de les Balears i les Canàries, dues comunitats que pateixen descensos notables, afectades no només per la retracció del mercat britànic, amb el *brexit* en l'horitzó, sinó pel desgast d'un model que requereix revisió i alternatives.

Les organitzacions empresarials assenyalen les ombres que hi ha en aquest panorama generalment positiu: adueixen que el turisme nacional no serà capaç de compensar el descens en allò que denominen «fàbriques del turisme», el circuit de *tour operators* més centrats en una oferta de sol i platja, que va a la baixa i que demanda més inversions i un replantejament de la política de

Catalunya ha sigut aquest juny, després d'una dècada, la comunitat que ha atret més visitants estrangers

projecció, més encara si es té en compte que determinats destins (des de Turquia a Egipte, passant pels Balcans) tornen a representar una seriosa competència.

Sent significativa la xifra de visitants, encara és més positiva la dada de la despesa, que suma 11 mesos de creixement continuat. Al juny va arribar a 9.696 milions d'euros, un 3,5% més que en el mateix període del 2018. La previsió del Govern va en aquesta mateixa línia: augment global de l'1,7% en nombre de visitants, però especialment un volum de despesa superior en un 3,2%, la qual cosa certifica la visió dels experts que vaticinen que el futur del turisme radica en una projecció més gran no tant del nombre de turistes com de la seva capacitat d'activació econòmica del consum en els sectors que estan mostrant més gran fortaleça i, sobretot, més expectatives de futur: el turisme urbà o rural lligat a valors i a experiències culturals, comercials o naturals.

Pedro Sánchez i la societat civil

El líder socialista, Pedro Sánchez, va iniciar ahir el contacte amb els col·lectius socials amb interessos que els fan proclius a recolzar la formació d'un Executiu d'esquerres a Espanya, obtenint les seves demandes per completar un programa de Govern que pogués ser assumit pel Partit Socialista i servir d'argument per rebre el suport extern d'Unides Podem.

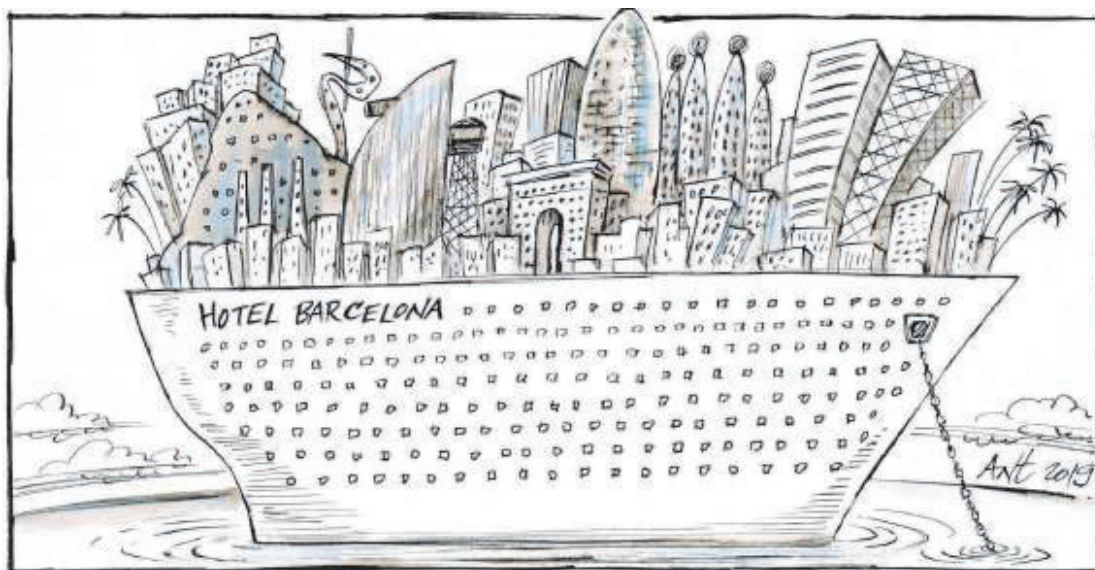
Es positiu que els primers passos després de la investidura frustrada incloïguin l'in-

terès, que no va estar precisament en el primer pla en les frustrades negociacions de les últimes setmanes, pel contingut de les polítiques de progrés que s'haurien d'impulsar després que els electors assenyalessin cap a aquesta direcció amb el seu vot en les últimes eleccions. En aquest moment, uns plantegen que els contactes que haurien de conduir a una segona oportunitat d'obtenir una majoria suficient al Congrés després de l'estiu es reiniciïn des de zero i d'altres que es repreguin allà on es van quedar. Però

cap de les dues parts hauria de reincidir en algun dels errors que van contribuir a impedir l'acord. Un d'aquests, que alguns gestos semblin més destinats a crear un relat de cara a l'opinió pública que obligui a cedir al soci potencial –o que sigui convenient per arribar en una posició d'avantatge a una hipotètica repetició electoral– que a fer passos efectius cap a la formació d'un Govern necessari. De nou, és necessària altura de mireres per evitar un bloqueig que el votant d'esquerres difícilment entendria.

L'antídote

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

Directora: Anna Cristeto.

Director adjunt: Luis Mauri.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Coordinadors: Bernat Gasulla i Joan Carhete.
Delegada a Madrid: Gemma Robles.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joet Mercé.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. Director general: Joan Alegre.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009. Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Noms propis

Loreto Sordo
Regidora del PP per Madrid

★★★☆☆

Fins i tot la mateixa delegada de Cultura de l'Ajuntament de Madrid, també del PP, discrepa del veto municipal al concert del cantautor Luis Pastor en les festes del districte d'Aravaca. Una decisió amb un inquietant aire de censura.

▶ Pàg. 14

Juan Carlos Izpisua
Investigador de l'Institut Salk

★★★☆☆

El treball combinat de tres equips científics ha identificat les funcions d'una proteïna que podria ajudar a retardar l'envelliment i contrarestar una malaltia incapacitant com l'artrosi.

▶ Pàg. 24

John Carlin

Periodista

★★★☆☆

El periodista britànic és un dels creadors de la sèrie documental d'Amazon Video *This is football*, que mostra sis casos en què el futbol ha servit de vehicle de valors que van molt més enllà de l'esport.

▶ Pàg. 32

David Gallego

Entrenador del RCD Espanyol

★★★☆☆

L'Espanyol va culminar ahir a Islàndia, sense més dificultats, la primera eliminatòria de la seva tornada a les competicions europees després de 12 anys d'absència. El pas següent serà davant el suís Lucerna.

▶ Pàg. 35

Francesc Casadesús

Director del festival Grec

★★★☆☆

El festival Grec ha crescut aquest any en 20.000 espectadors, amb apostes d'èxit com la potenciació de la producció local i la incorporació de nous públics a través d'iniciatives com el Grec Jove.

▶ Pàg. 44

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La violència masclista que no s'atura

J Ertzaintza va arrestar ahir sis homes de 18 a 36 anys com a presumptes autors de la violació múltiple a Bilbao: amb aquesta ja són 42 les agressions sexuals en grup denunciades des de començaments d'any, quan en tot l'any 2018 es va tenir coneixement de 60 agressions, xifres molt superiors a les dels anys previs. També, el mes de juliol ha acabat amb nou dones assassinades per violència masclista, una cada tres dies. Dos fenòmens que comparteixen una mateixa arrel, un masclisme enquistat, agressiu i incapaç de veure la dona com a igual.

La lenitat de la sentència contra *La manada* de Pamplona va desencadenar una autèntica commoció social que va suposar un revulsiu per al moviment feminista a Espanya i va posar sobre la taula la necessitat d'una reforma legal que qualifiqués com a agressió sexual, i no simplement com a abús, els actes sexuals comesos forçant la voluntat de

la víctima, amb qualsevol forma de violència o intimidació i sense exigir-li a aquesta una resistència heroica. Ha sigut més ràpida la justícia, amb la sentència del Tribunal Suprem que va elevar la pena dels autors de la violació col·lectiva de Pamplona i les d'instàncies com el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que han aplicat la jurisprudència establerta per l'alt tribunal, que els partits que es van comprometre a legislar i a aplicar un pacte d'Estat.

Algunes associacions feministes confien que aquestes últimes sentències, a més d'haver fet justícia amb les víctimes, tinguin un efecte exemplaritzant. Lamentablement és

Les diverses formes de violència masclista es continuen succeint amb una freqüència intolerable

de tómer que no sigui així. De fet, ni l'aprovació de la llei integral del 2004 va servir per impedir que fa només dos mesos s'arribés al miler d'assassinats des que van començar a ser comptabilitzats, ni l'exemplar reacció de la societat espanyola ha servit per aturar una modalitat d'agressió grupal de la qual tenim notícies amb una freqüència esgarriofosa. No hi ha d'haver treva en les actuacions de prevenció dels cossos de seguretat, en l'atenció a les víctimes i en el càstig exemplar. Però no n'hi ha prou. Darrere del maltractament quotidià, el rearmament ideològic, banalitzador o exculpatori, els crims amb resultat de mort i les agressions sexuals en les quals grups d'homes semblen reproduir patrons de dominació i violència transmesos a través del porno segueix amagada una visió intolerable de la dona que ha de ser combatuda a través de l'educació, la mobilització i la denúncia constant de totes les formes de violència masclista.

Preavis en el millor moment de l'ocupació

es dades de l'atur registrat del mes de juliol són, com gairebé tots els indicadors econòmics en aquest moment, contradictòries. La temporada turística va proporcionar una reducció del nombre d'aturats inscrits, però es tracta de la pitjor xifra des del 2002. Tenim, doncs, un nou preavis -abans d'ahir va ser el del PIB- d'una tendència de l'economia espanyola al refredament malgrat que és una de les que més creixen a la zona euro. La indústria i els serveis són els sectors menys di-

nàmics, mentre que la construcció creix amb força, un altre signe de preocupació. Els sindicats assenyalen el retard en la formació de govern com una de les causes d'aquesta desacceleració o intensitat més baixa del creixement. Segurament, la debilitat de la recuperació es veu empitjorada per la inestabilitat política, a Espanya, a Europa i al món global. Però, el mateix dia hem sabut que la població ocupada ha batut un rècord absolut, fins a arribar als 19,5 milions d'ocupats. Una dada enormement positiva, no només per a la conjuntura

del moment, sinó molt especialment per resoldre problemes estructurals com el de les pensions. Una altra cosa és determinar si la qualitat d'aquesta ocupació, en termes de cotitzacions, servirà per sortir del dèficit crònic que arrossega el sistema públic de pensions. Totes les dades van en la mateixa direcció. L'economia global flaqueja, l'impacte d'aquesta debilitat a Espanya és limitat, però es necessita un Govern que prengui mesures immediatament i que tingui majories que permetin afrontar reformes estructurals.

L'antídoto

Anthony Garner

Noms propis

Teodoro Obiang
President de Guinea Equatorial
★★★★

Obiang compleix quatre dècades al capdavant de Guinea Equatorial, amb una oposició lligada de mans i explotant les riqueses naturals del país en benefici propi. Ja s'ha convertit en el dictador més longeu actualment en el poder. **►Pàg. 10**

Esperanza Aguirre
Expresidenta de Madrid
★★★★

Esperanza Aguirre havia sobrevolat els casos de corrupció del seu partit a Madrid com si no l'afectessin, però la fiscalia finalment demana que se la citi com a investigada en la trama de la Púnica. **►Pàg. 14**

Ada Colau
Alcaldesa de Barcelona
★★★

L'alcaldesa de Barcelona ha convertit la invitació del cantautor Luis Pastor, vetat pel nou govern municipal de dretes a Madrid, en un gest a favor de la «cultura lliure, crítica i sense mordasses». **►Pàg. 30**

Stéphanie Frappart
Àrbitra de futbol francesa
★★★★

La col·legiada francesa es convertirà, el dia 14 d'agost, en la primera àrbitra que dirigeix la final d'un campionat continental masculí de futbol, la Supercopa que enfrontarà el Liverpool i el Chelsea. **►Pàg. 36**

Saiph 'Cid' Graves
Hyponic Brass Ensemble
★★★★

Els metalls de la banda de Chicago, formada pels vuit fills del reconegut trompetista de jazz Phil Cohran, van posar potes enlaire el Teatre Coliseum amb el seu original so, en el marc del Mas i Mas Festival. **►Pàg. 52**

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.
Director adjunt: Luis Mauri.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Coordinadors: Bernat Gasulla i Joan Carhete.
Delegada a Madrid: Gemma Robles.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïos.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. Director general: Joan Alegre.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta, 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3, 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Competició fratricida a la dreta

Les dificultats de l'esquerra per investir Pedro Sánchez generen, lògicament, un clima preelectoral a Espanya. I quan ensenem eleccions, els partits afilen les seves estratègies, buscant missatges simples que mobilitzin els electors abans que solucions per als complexos problemes del país. El Partit Popular de Pablo Casado i Ciutadans d'Albert Rivera han entrat en aquesta dinàmica electoralista. A més d'una desqualificació genèrica del que han anomenat sanchisme, se centren ara en la fórmula de govern a Navarra per excitar l'ambient amb una sèrie d'hipèrboles que no busquen cap altra cosa que lligar el nom del PSOE al d'ETA i convertir Pedro Sánchez en enemic d'Espanya. Aquest tipus d'espivals són difícils de parar. Ho saben els electors de Catalunya, que han vist com la pugna pel mateix espai electoral entre l'antiga Convergència i Esquerra ha sigut un dels

detonants, no l'únic, del procés independentista. L'eficàcia electoral d'aquestes dinàmiques és inversament proporcional a la seva aportació a la governabilitat i a la convivència social. S'aixequen murs cada vegada més difícils de passar. Ho estem veient amb la negativa de Casado a facilitar la investidura a diferència del que va fer el PSOE amb Rajoy.

A més, aquesta competició està tenint un tercer en discòrdia inesperat: Vox. Aquest partit -meitat nostàlgic del franquisme, meitat populista a l'estil de Trump- està arrossegant el PP i Ciutadans a abandonar el centre polític. La majoria dels governs au-

tonòmics que han retingut o recuperat els populars ho han sigut de la mà de Vox. Els casos més emblemàtics són els de Madrid, Múrcia i Andalusia. D'aquesta manera, Casado s'inscriu en la tendència d'una part del Partit Popular Europeu a trencar el *cordó sanitari* amb la ultradreta que Angela Merkel havia imposat en l'última dècada. El PP de Casado no deixa de tenir una relació fraternal amb el partit d'Abascal, que, d'alguna manera, és una escissió en les seves pròpies files. El nomenament de Cayetana Álvarez de Toledo com a portaveu al Congrés és una estratègia per recuperar aquest espai. Però aquí el que és sorprenent és que Rivera, en lloc de créixer pel centre davant aquest desplaçament del PP, intenti afegir-se a la batalla. Les conseqüències poden ser letals per al progrés d'aquest país, encara que bé és cert que deixen expedit el centre polític per a Pedro Sánchez, un altre incentiu per repetir eleccions.

Més que les coincidències entre el PP i Vox, sorprèn que Cs abandoni l'espai de centre davant Pedro Sánchez

Terrorisme racista als Estats Units

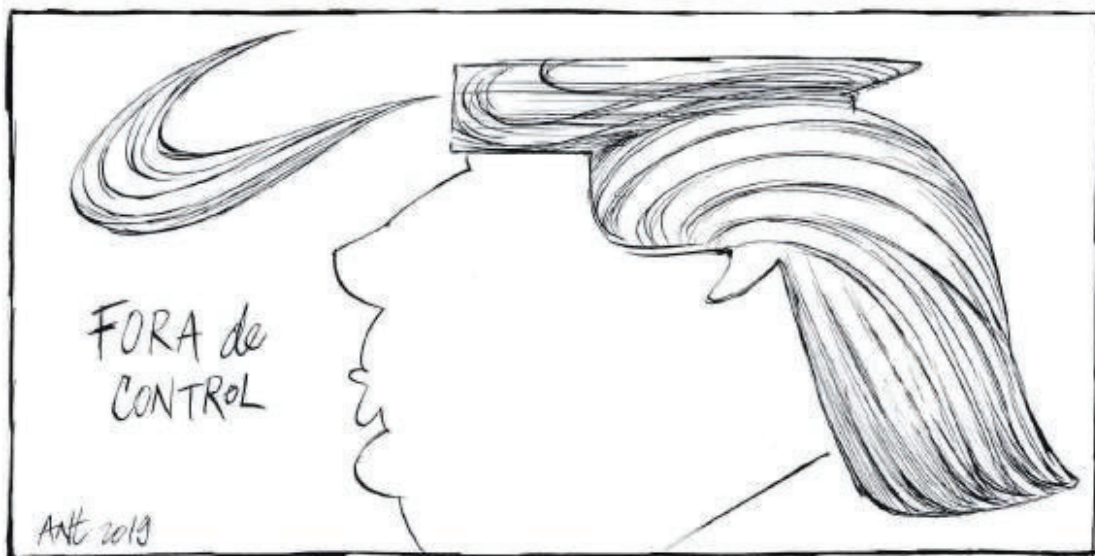
Jautor de la matança a la ciutat fronterera d'El Paso, Texas (seguida d'una altra amb motius molt menys explícits a Dayton, Ohio), ha reconegut que la seva intenció era matar tantes persones d'origen llatí com fos possible. En un manifest presumptament difós per ell, es va limitar a establir una distinció entre els seus objectius i el discurs del president dels EUA, Donald Trump. Si amb la política no n'hi ha prou per aturar el reemplaçament cultural i ètnic produc-

te de la invasió» que denuncia dia rere dia Trump, argumentava, era necessari passar a la violència oberta i extrema. Dirigida contra una comunitat assenyalada, amenaçada i estigmatitzada des del Despatx Oval i des de les tribunes en què el seu ocupant somriu complagut quan els seus seguidors proclamen l'odi contra els migrants, o qual-sevol nord-americà que no sigui blanc. No és casual que just aquesta setmana l'únic congressista republicà afroamericà hagi decidit deixar la política. Casos com el d'El Paso

transcendeixen l'esquema del tirador de ment i associat, i el debat que han de generar va més enllà fins i tot de la tinença lliure d'armes, que és al darrer d'unes xifres de morts violentes dignes d'una zona de conflicte. Es tracta purament i simplement de terrorisme xenòfob. La situació és tan inquietant que per primera vegada més d'un candidat demòcrata està dient les coses pel seu nom, i atrevint-se fins i tot a assenyalar, com el texà Beto O'Rourke, el màxim responsable d'encoratjar tant d'odi.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.
Director adjunt: Luis Mauri.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Coordinadors: Bernat Gasulla i Joan Carhete.
Delegada a Madrid: Gemma Robles.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Dramatització: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. Director general: Joan Alegre.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Noms propis

Ramezan
Zirahi
Guàrdia Revolucionària Iraniana
★★★☆☆

Un comandant de la Guàrdia Revolucionària iraniana ha assumit la captura d'un altre petrolier estranger a les aigües del golf Pèrsic, una acció que torna a incrementar la tensió en una regió que no necessita nous detonants. **▶Pàg. 10**

Rosa
Alarcón
Regidora d'Horta-Guinardó
★★★☆☆

El taller de reinserció d'aturats de llarga durada del Casal Can Travi, impulsat pel districte d'Horta-Guinardó i l'Institut Municipal de Serveis Socials, compleix 10 anys de funcionament. **▶Pàg. 18**

Carme
Miró
Servei Municipal d'Arqueologia
★★★☆☆

Un detallat estudi arqueològic i documental ha permès redescobrir un capítol oblidat de la història de la ciutat de Barcelona, el manteniment dels refugis antiaeris per part del franquisme. **▶Pàg. 24**

Paco
Azorín
Director escènic de 'La Traviata'
★★★☆☆

El Festival Castell de Peralada proposa una *Traviata* de Verdi, amb la direcció musical de Riccardo Frizza, en la qual el director escenògraf Paco Azorín dibuixa una visió apoderada de la protagonista. **▶Pàg. 40**

Leo
Messi

Futbolista
★★★★☆

Leo Messi va assumir de nou el paper de veritable líder de la plantilla del Barça, va reivindicar els resultats de la temporada passada i va prometre que l'equip tornarà a competir aquest any per tots els títols. **▶Pàg. 31**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

El desafiament de Hong Kong a la Xina

Les manifestants prodemocràcia de Hong Kong van aconseguir una fita: convocar una vaga general, la primera en els últims 50 anys. Després de nou setmanes de protestes i concentracions contra el règim xinès, al qual acusen de voler limitar l'autonomia i les llibertats de la ciutat, els manifestants no van aconseguir paralitzar per complet la ciutat, però sí que van alentir-ne el funcionament, tot un èxit per al seu objectiu de mantenir un desafiament a les autoritats de Pequín. Les protestes que van començar per la llei d'extradició de la Regió Administrativa, ja retirada per la pressió popular, s'han convertit en una expressió del temor de les capes més joves de la població de Hong Kong de perdre drets i llibertats. Són unes protestes, en definitiva, que posen de manifest les contradiccions del model *Un país, dos sistemes*, que es va posar en marxa l'1 de juliol de

1997 amb la devolució de la ciutat a sobirania xinesa després d'haver sigut una colònia britànica durant 155 anys.

Des del 1997, Hong Kong és un territori xinès amb un estatut especial en vigor fins a l'any 2047. Aquest caràcter especial és la clau del seu benestar econòmic, ja que es regeix per un sistema de drets i llibertats democràtics en què les empreses multinacionals se senten segures i serveix alhora com a porta d'entrada al mercat xinès. Però políticament, la tendència de les autoritats és limitar a Hong Kong drets i llibertats que a la resta de la Xina estan retallats o directament no existeixen, com provava l'ender-

Les capes més joves de l'antiga colònia britànica temen perdre autonomia i llibertats davant el règim de Pequín

rocada llei d'extradició. D'aquí les protestes als carrers de la ciutat.

El moment geopolític obliga a extremar la prudència. En plena guerra comercial amb els EUA, i amb l'Administració Trump coquetejant sense objeccions amb Taiwan, Pequín no pot permetre's un focus d'instabilitat que qüestionari la seva sobirania sobre Hong Kong. Però, d'altra banda, les autoritats xineses saben que per aquest mateix motiu la seva imatge internacional quedaria molt perjudicada en cas que desencadenés una repressió molt violenta sobre els manifestants. Ara per ara, les nou setmanes de protestes s'han saldat amb 420 activistes detinguts i 139 agents ferits. L'any de l'aniversari de Tiananmen, imatges semblants a Hong Kong podrien tenir repercussions molt greus per a l'economia xinesa. En aquest equilibri intern i extern es mou el president xinès, Xi Jinping, per a qui Hong Kong comença a ser un desafiament de primer ordre.

Evitar la repetició de les eleccions

es paraules de Felip VI a Marivent en el sentit que és «millor trobar una solució abans d'anar a eleccions» són un reflex d'un parer majoritari en la societat espanyola: el desig que el bloqueig polític no torni a portar els espanyols a les urnes. En el marge que li permet el seu paper constitucional de mediador, el Rei enviava el missatge que repetir el que va passar el 2016 no seria desitjable. Els partits i els seus líders ho saben prou bé, però aquest coneixement no impedeix que els bloquejos i les

línies vermelles es mantinguin. Els partits de la dreta, PP i Ciutadans, van utilitzar les paraules de Felip VI per pressionar Pedro Sánchez. Instal·lats en un *no* inamovible a una investidura de Sánchez (reforçat pel pacte de Navarra), PP i Cs no es van donar per ajudats. El PP fins i tot va posar sobre la taula una proposta amb ànim provocador i nul·les possibilitats de prosperar: buscar un candidat de consens que no sigui Sánchez o un Govern PP-Cs amb l'abstenció del partit guanyador, el PSOE. Els socialistes van qualificar l'oferta d'acudit.

Des de l'esquerra amb prou feines es va reaccionar a les paraules de Felip VI, potser perquè el pes de la formació de Govern recau de nou sobre el PSOE i Podem. Ara per ara, ni els socialistes ni els morats han tornat a la taula del diàleg. Repeteixen l'inici de l'anterior negociació, en la qual van malgastar un temps preciós i amb prou feines hi va haver ocasió per a una negociació seriosa. Convindria que tots prenguessin nota del missatge del Rei i del que sent la majoria de la societat espanyola.

L'antídot

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.
DIRECTOR ADJUNT: Luis Mauri.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Coordinadors: Bernat Gasulla i Joan Carhete.
Delegada a Madrid: Gemma Robles.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïos.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. Director general: Joan Negre.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009. Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Noms propis

Donald Trump
President dels Estats Units
★★★★

Trump va tenir ahir paraules de condemna contra el racisme violent que ell mateix ha encoratjat, però va evitar replantejar la regulació de les armes i va buscar culpables alternatius en els problemes de salut mental, els videojocs i internet. ▶Pàg. 10

Rocío Ruiz
Consellera andalusa d'Igualtat
★★★☆☆

La campanya que anima a denunciar la violència masclista llançada per la consellera que gestiona Ciutadans ha recollit crítiques per banalitzar la situació de les víctimes al retratar-les felices i somrients. ▶Pàg. 23

Paula Badosa
Tennista
★★★★☆

Després de superar una depressió que va estar a punt de fer-li abandonar les pistes, aquesta catalana va aparèixer ahir al lloc 90 del món com a tercera millor tennista espanyola i es mostra disposada a seguir progressant. ▶Pàg. 36

Luz Casal
Cantant
★★★★☆

La cantant, que actua avui al Festival de la Porta Ferrada, a Sant Feliu de Guíxols, és una dels 21 artistes que han sigut vetats pel nou Govern municipal del Partit Popular i Ciutadans a Oviedo. ▶Pàg. 42

Peter Bogdanovich
Director de cine
★★★★☆

El director, i abans crític de cine, Peter Bogdanovich reivindicava la figura del mite del cinema mut Buster Keaton al documental *El gran Buster* amb l'ajuda d'altres cineastes, com Tarantino o Herzog. ▶Pàg. 46

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Banalitzar el finançament autonòmic

Més de tres mesos després de les eleccions, el candidat del PSOE a la investidura, Pedro Sánchez, ha mantingut el més semblant a una negociació programàtica en la seva reunió amb Compromís, el partit valencià que es planteja donar-li un sí en cas que torni a presentar-se després d'aquesta nova ronda de contactes. Oltra i Baldoví, amb la complicitat del president de la Generalitat valenciana, Ximo Puig, li van arrencar al candidat la promesa de reformar el sistema de finançament autonòmic el primer any de la legislatura.

No és la primera vegada que es pacta amb els diners de les autonomies pel mig. I gairebé mai s'ha complert el que es va pactar. Per a alguns, aquest tema forma part de l'agenda territorial, però, en realitat, és el nucli de l'agenda social. Sanitat, educació i dependència són competències gestionades per les comunitats autònomes. El

seu finançament ja venia històricament delmat perquè les successives reformes sempre es van basar a augmentar els recursos a repartir i no a buscar els criteris més equitatius per fer-ho.

L'última reforma, feta en temps de Zapatero, va construir un complex sistema de criteris i compensacions que no ha fet més que agreujar el problema fundacional del finançament autonòmic a Espanya, com és la pèrdua de posicions en l'accés als recursos públics disponibles per part de les autonomies que acumulen les rendes i els preus més alts. El País Valencià perd posicions en aquest rànquing com ho fan

Finançar de forma equitativa els serveis que presten les autonomies és molt més que una carta negociadora

també Catalunya i les illes Balears. Resoldre aquest problema és, possiblement, un repte per a la unitat d'Espanya tant o més gran com ho pot haver sigut el desafiament independentista.

La situació de les finances autonòmiques –i passa el mateix amb les municipals– és, a més, especialment punyent des de la crisi dels comptes públics de l'any 2011, quan els governs de Rajoy van utilitzar el parapat de les autonomies i dels municipis per fer una de les retallades socials més elevades de l'Europa contemporània, amb la complicitat dels seus actuals adversaris irreconciliables com és l'antiga CiU.

D'aquell cop de destra, encara se'n ressenten avui la sanitat, l'educació i els serveis públics. I repercuteix en la vida quotidiana d'aquells nens que pateixen pobresa infantil, de la gent gran que mor abans de rebre les ajudes de la dependència o els aturats de llarga durada sense subsidis.

Convivre amb el 'top manta'

Al cap d'uns dies que l'Ajuntament de Barcelona hagi començat a aplicar una política policial dissuasiva contra el *top manta*, no s'ha detectat cap transvasament de venedors a altres localitats de la costa. Els municipis més afectats tampoc no plantegen actuacions policials a gran escala, sigui per la falta de mitjans dels cossos de seguretat, sigui per considerar que no suposen cap solució real al problema. Continuen, en canvi, optant per diferents fórmu-

les de convivència amb el *top manta*, en una estratègia d'equilibri per conciliar les diferents necessitats i interessos confrontats no gaire diferent de l'aplicada durant l'anterior mandat pel consistori d'Ada Colau. És evident que la venda de carrer, generalment de productes falsificats subministrats per xarxes opaques, sense cap tipus de regulació ni càrrega fiscal, suposa un greuge per al comerç urbà que compleix les seves obligacions que –fins i tot si es tracta d'una amenaça menor que la de la venda *online* o l'en-

cariment dels lloguers– no pot ser contemplat amb passivitat per les administracions. També és cert que amb el control de l'espai públic no n'hi ha prou per donar una sortida que permeti integrar el col·lectiu que ha trobat en la *manta* la seva forma de vida. Sense solucions miraculoses, davant aquest problema social, econòmic i d'ocupació de l'espai públic s'han de continuar buscant solucions en cadascun d'aquests fronts que permetin regular la convivència amb aquest fenomen.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

Directora: Anna Cristeto.
Director adjunt: Luis Mauri.

COMITÈ EDITORIAL:
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Coordinadors: Bernat Gasulla i Joan Carhete.
Delegada a Madrid: Gemma Robles.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Idult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joet Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. **Director general:** Joan Alegre.
Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. **Publicitat:** Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL, Consell de Cent, 425-427, 3a planta, 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios, Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Noms propis

Josep Lupiáñez
Activista mediambiental

★ ★ ★ ★

Josep Lupiáñez, amb un ampli historial d'activisme en defensa de la biodiversitat als mars, recorda que més de 1.500 persones han perdut la vida en els últims 15 anys mentre participaven en accions de defensa de la naturalesa. **▶ Pàg. 22**

Isabel Campos
Hepatòloga de la Vall d'Hebron

★ ★ ★ ★

L'especialista en hepatologia de la Vall d'Hebron forma part de l'equip que ha practicat dues de les cinc intervencions de trasplantament de fetge fetes al món per aturar una malaltia rara. **▶ Pàg. 25**

Franz Beckenbauer
President honorari del Bayern

★ ★ ★ ★

El *kaiser* s'ha vist esquitxat per uns pagaments fraudulents fets, entre el 2002 i el 2005, en la preparació del Mundial de futbol d'Alemanya del 2006, del qual va ser cap del comitè organitzador. **▶ Pàg. 36**

Àlex Márquez
Pilot de Moto2

★ ★ ★ ★

El germà petit de Marc Márquez té a l'abast el títol de Moto2 després de guanyar cinc carreres. El salt a la categoria regna, potser d'aquí dos anys, unirà els números 1 amb el mateix cognom. **▶ Pàg. 37**

Oliver Gauert

Egiptòleg

★ ★ ★ ★

L'egiptòleg alemany col·laborarà amb el Museu Egipci de Barcelona perquè les peces que s'hi conserven revelin tots els seus secrets, com ho han fet les més de 40 mòmies que ja ha estudiat. **▶ Pàg. 42**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La fiscalitat de les autonomies

Les eleccions del 26 de maig, i els acords posteriors per conformar els governs autonòmics, van dibuixar un nou mapa polític a Espanya, que comença a tenir el seu reflex en la fiscalitat. La presidenta de Madrid, Isabel Díaz Ayuso, ha sigut qui ha marcat més el to en aquest aspecte, amb la promesa de «la rebaixa fiscal més gran de la història» en aquesta comunitat. Menys grandiloqüents però amb aquesta idea de baixar impostos s'han referit altres autonomies governades pel PP i els seus socis, com Andalusia i Múrcia. Davant d'aquestes, els executius autonòmics en mans del PSOE defensen una política fiscal més redistributiva.

Forma part de les competències de cada comunitat fixar impostos a l'alça o a la baixa, i entra dins de la lògica que un govern popular aposti per polítiques liberals, però portar l'assumpte a l'àmbit de la con-

frontació territorial és imprudent. Quan Díaz Ayuso titlla d'«infern fiscal» les comunitats governades per l'esquerra, s'aferra a un discurs simplista i evita aclarir a quin cost sortirà la seva promesa rebaixa d'impostos a Madrid, on la despesa pública per càpita en sanitat o educació ja està per sota de la mitjana espanyola. En un escenari polític incert que pot abocar a unes altres eleccions generals, el PP pot utilitzar la Comunitat de Madrid com a aparador de les seves receptes i utilitzar els impostos de manera demagògica com a arma electoral.

El mateix escenari, amb un Govern en funcions, és el rerefons d'un altre gran de-

És imprudent portar la política fiscal a l'àmbit de la confrontació territorial com fa la presidenta de Madrid

bat sobre finançament autonòmic. Ho va exposar greument el vicepresident de la Generalitat, Pere Aragonès, a l'alertar de l'«ofec financer» de Catalunya i anunciar que portarà els tribunals al Govern per no transferir els majors ingressos que li corresponen el 2019. La situació també afecta la resta de comunitats de règim comú (no forals) i també ho han denunciat els executius del PP. La ministra d'Hisenda en funcions, María Jesús Montero, ha remarcat que la no-aprovació dels Pressupostos i la falta d'un acord per formar Govern han portat a la situació actual. Tot i que hi ha discrepàncies sobre si tècnicament això és així, el que sí que és cert és que la inestabilitat política no ha afavorit la resolució d'un problema que situa les comunitats en serioses dificultats de caixa. Un motiu més perquè el futur Govern tingui sobre la taula, com a prioritat ineludible, la reforma del sistema de finançament autonòmic.

Normes antiemissions de la UE per als cotxes

El sector de l'automòbil és un dels que estan en el punt de mira dins de les polítiques mediambientals que ha impulsat l'emergència climàtica. El cas del *dieselgate*, que va saltar a la llum el setembre del 2015 amb un gegant de la indústria com Volkswagen, va posar de manifest les carències existents en la vigilància de les pràctiques de les grans companyies. En aquest sentit, avui entra en vigor una nova normativa de la Unió Europea per incrementar el control

sobre les emissions de gasos contaminants. El nou protocol RDE (per les seves sigles en anglès de Real Driving Emissions) analitza aquestes emissions en condicions reals de conducció. Amb aquesta iniciativa, i altres de ja implantades abans per a consums i CO2, els vehicles que es fabriquin i comercialitzin hauran de complir una exigent legislació anticontaminant.

És una mesura positiva i més si ha arribat amb la complicitat d'uns fabricants que han invertit més de 50.000 milions d'euros

els últims cinc anys per adaptar-se a aquestes noves regles ambientals. El marc normatiu també hauria d'ajudar la renovació del parc automobilístic, la qual cosa en el cas espanyol es revela com a una cosa urgent amb una mitjana d'antiguitat dels vehicles de 12,4 anys. En definitiva, s'han de crear amb el consens més gran possible les condicions per reduir la contaminació i millorar la qualitat de l'aire a les grans ciutats, una cosa que afecta directament el trànsit rodat i el sector de l'automòbil.

L'antídoto

Anthony Garner

Noms propis

Rafael Gómez
Exsoldat republicà espanyol
★★★★

L'últim supervivent de *La Nueva*, la companyia a què van pertànyer 140 espanyols que van participar en l'alliberament de París, fa als 98 anys un relat desmitificat de la seva presència activa a l'epíleg de la segona guerra mundial. **►Pàg. 4**

Carrie Lam
Governadora de Hong Kong
★★★

La prohibició d'una nova manifestació opositora no només no va complir el seu objectiu, sinó que va provocar més enfrontaments amb una dura repressió policial i la sensació de ser en un carreró sense sortida. **►Pàg. 16**

Xantal Gabarró
Actriu
★★★★

Professora de teatre del centre penitenciari Brians 2, ha estrenat amb interns, en papers de dones, una colpidora i a estones hilarant versió de *Lisístrata*, el clàssic grec d'Aristòfanes. **►Pàg. 26**

Ansu Fati
Jugador del FC Barcelona
★★★★

El davanter es va convertir amb 16 anys i 304 dies en el jugador més jove del Barça que marca un gol en un partit de Lliga. Va ser el primer, amb un gran cop de cap, de l'empat (2-2) davant d'Osasuna a Pamplona. **►Pàg. 40**

Tomàs Abella
Fotògraf
★★★★

El prestigiós festival Visa pour l'Image, de Perpinyà, presenta cinc anys de treball d'un reporter freelance sobre els efectes del turisme de masses a Barcelona, amb el focus en l'impacte sobre els veïns. **►Pàg. 52**

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

Directora: Anna Cristeto.
Director adjunt: Luis Mauri.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Coordinadors: Bernat Gasulla i Joan Carhete.
Delegada a Madrid: Gemma Robles.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Distribució: Zeta Gestión de Medios.
Infografia: Ricard Gracia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. Director general: Joan Alegre.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Turbulències poc encoratjadores

Espanya torna avui a la plena activitat política després de l'aturada d'agost. La política seguirà a mig gas. Els terminis marcats per la Constitució per a la investidura es van complir inexorablement sense que cap candidat obtinguï prou recolzaments per acudir al Congrés. L'únic que ho està intentant, i que té possibilitats d'aconseguir-ho, Pedro Sánchez, lliura una batalla psicològica amb qui podria ser el seu principal aliat, Unides Podem, per veure quin dels dos partits té més por d'una repetició electoral. Per ara, cap d'aquestes dues formacions, però tampoc el Partit Popular ni Ciutadans, està disposada a fer un mínim esforç per evitar tornar a les urnes. I això, a més de la possibilitat que canviïn les majories, significa que tindrem un Govern en funcions fins al desembre. Un executiu que treballa, però que està limitat des del punt de vista jurí-

dic perquè no pot prendre algunes decisions, com transferir fons a les comunitats autònomes, o sigui, a la sanitat, a l'educació i als serveis socials. I sense capacitat de lideratge polític, per la seva precària majoria i perquè el Parlament està lligat de peus i mans fins que hi hagi Govern.

En aquestes circumstàncies, Espanya ha d'afrontar diverses turbulències gens encoratjadores en aquesta tardor política. Les primeres arriben de l'exterior i tenen etiqueta econòmica. Els efectes del *bretxit* salvatge que planteja Boris Johnson, de la guerra comercial que lliura els Estats Units amb la Xina i amb el món sencer, del risc de

recessió a Alemanya amb Angela Merkel a la porta de sortida i de la inestabilitat geopolítica són ingredients que poden acabar en una tempesta perfecta, ja veurem de quina intensitat. Però en tot cas, Espanya, si entra de nou en campanya electoral (seria la tercera aquest any) i segueix amb un Govern en funcions, tindrà molt poques eines per protegir-se contra una recessió mundial i molt poca força per determinar les contramesures que es prenguin a la Unió Europea.

La tempesta global sembla inevitable, però la falta de múscul a Espanya seria perfectament evitable si es fes un exercici de responsabilitat. Si no s'hi posa remei, les turbulències internes derivades de la sentència del Suprem sobre el procés també les haurà d'afrontar un Govern precari, sense una majoria estable sòlida que pot deixar la resposta a la reacció catalana, *de facto*, en mans d'una aliança entre les tres formacions polítiques de la dreta.

La tempesta global sembla inevitable i Espanya tindrà pocs mitjans per protegir-se si torna a una cita electoral

Ascens ultra sense poder a Alemanya

Is pitjors vaticinis es van complir ahir només a mitges en les eleccions celebrades als *lands* de Brandenburg i Saxònia gràcies a una alta participació que va ser suficient perquè la socialdemocràcia (SPD) en el primer i la democràcia cristiana (CDU) en el segon estiguin en condicions, amb el recolzament probable d'Els Verds en els dos casos, de formar grans coalicions que impedeixin l'arribada al poder de l'extrema dreta. Però, alhora, la mobilització

electoral ha permès als ultres d'Alternativa per a Alemanya (AfD) obtenir excel·lents resultats i certificar l'ascens imparable del partit a l'est del país. És el resultat que hi ha una clara tendència a què creixi el vot ultraconservador i a què, com ha succeït a Brandenburg i Saxònia, no deixi de caure el dels dos grans partits.

Passats els primers anys de l'eufòria que va seguir a la unificació, s'ha instal·lat a l'antic territori de l'Alemanya comunista un sentiment de frustració i de descontent-

tament, propiciat per la desigual prosperitat dels *lands* de l'est i de l'oest. De manera que no ha deixat de créixer la transferència de votants del centre i de l'esquerra cap al populisme nacionalista, adversari tant de la construcció política d'Europa com de la vigència de l'euro i de l'acollida dels fluxos migratoris. Un programa que comporta no només riscos per a l'estabilitat política de la primera potència de la UE, sinó per la seva capacitat de contaminació en totes direccions.

Noms propis

Frank-Walter
Steinmeier
President federal
d'Alemanya

★★★☆☆

Alemanya es va disculpar davant Polònia per la seva «culpa històrica» d'un crim contra la humanitat en els actes commemoratius del 80è aniversari de l'inici de la segona guerra mundial, catapultada per la invasió nazi del país veí. **►Pàg. 13**

Mohamed
Bin Salman
Príncep hereu de
l'Àrabia Saudita

★★★★☆

Almenys 100 presoners d'un centre de detenció dels insurgents houthi van morir per atacs de la coalició liderada per l'Àrabia Saudita a la ciutat de Dhamar, al sud de la capital iemenita, Sanà. **►Pàg. 14**

Pablo
Casado
President del
Partit Popular

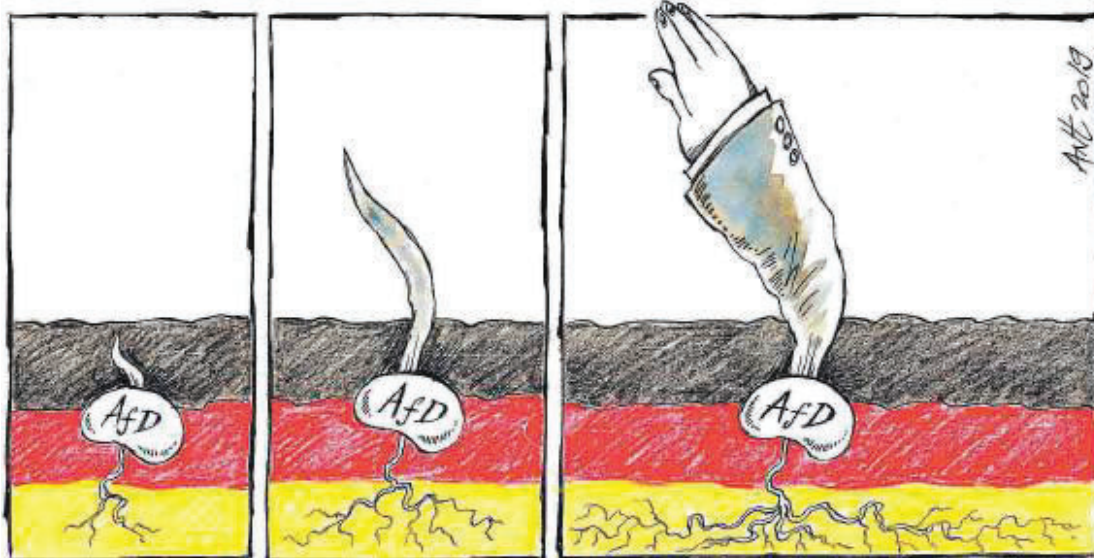
★☆☆☆☆

El líder conservador va ahudir als problemes de seguretat de Barcelona dels últims temps d'una forma poc afortunada i electoralista al reclamar poder anar a Barcelona «sense que t'apunyalin pel carrer». **►Pàg. 16**

L'antídoto

Anthony Garner

Magdalena
Valerio
Ministra
de Treball

★★★★☆

La Inspecció de Treball ha reconegut al col·lectiu de pescadors de fondària el dret a cobrar el salari mínim interprofessional. El pagament segons captures i sense un fix assegurat és el sistema habitual. **►Pàg. 18**

Andrea
Ropero
Presentadora
de televisió

★★★★☆

Després de set anys d'un excel·lent treball com a copresentadora, amb Iñaki López, de *La Sexta Noche*, passa ara a un altre dels programes estrella de la cadena com és *El intermedio*, en substitució de Gonzo. **►Pàg. 53**

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Director adjunt: Luis Mauri.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Coordiadors: Bernat Gasulla i Joan Carhete.
Delegada a Madrid: Gemma Robles.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joet Mercé.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. Director general: Joan Alegre.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta, 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3, 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La imputació que mai arribava

Esperanza Aguirre i Cristina Cifuentes han sigut imputades pel finançament irregular del PP a Madrid. Les dues expresidentes de la Comunitat, pilars del partit en un passat molt recent, són investigades per la seva presumpta participació en la trama Púnica, el segon gran cas de corrupció del PP al costat de la trama Gürtel. A instàncies de la Fiscalia Anticorrupció, el jutge destaca el paper «decisiu i essencial» que se li suposa a Aguirre en la recerca de recursos il·legals per a les campanyes electorals. Cifuentes és imputada per l'adjudicació irregular de la cafeteria de l'Assemblea de Madrid al grup Cantoblanco, de l'expresident de la patronal madrilenya Arturo Fernández.

Durant anys, Aguirre semblava intocable, immune, aliena a les actuacions que executaven els seus col·laboradors i la beneficiaven políticament a ella. Va dirigir amb mà ferma la Comunitat de Madrid entre el 2003 i el 2012,

després d'haver sigut ministra de Cultura i presidenta del Senat. Tres vegades va aconseguir imposar-se per majoria absoluta, malgrat que la seva presidència va estar constantment enfosquida per nombrosos escàndols. En canvi, Cifuentes amb prou feines va aguantar tres anys al càrrec. Va caure enredada en les seves pròpies mentides i, al final, va dimitir per un vídeo filtrat en el qual se la veia robant en un supermercat.

Totes dues són clares representants d'un comportament polític sobre el qual ara s'han de pronunciar els tribunals. Una manera inacceptable d'exercir el poder que va posar a les institucions al servei del partit, de la seva xar-

Era inversemblant que

Aguirre fos aliena a les actuacions que executaven els col·laboradors sota el seu control

xa clientelar i també de la seva ambició. L'hemeroteca ofereix innombrables exemples d'exemplaritat que pretenien destil·lar Aguirre i Cifuentes, esforçant-se a llançar missatges de tolerància zero amb la corrupció mentre formaven part d'un engranatge corrupte que creia que Espanya era seva i va enfonsar en el descrèdit el PP.

Pablo Casado es va presentar com la renovació obligada. Per això, tot i haver cridat a la presumpció d'innocència i de la dificultat de discernir entre el vell i el nou PP, ha posat distància entre les recents imputacions i el partit. La seva aposta són les noves cares desvinculades del període més deshonest del PP. Intenció que no ha acabat d'aconseguir amb l'elecció d'Isabel Díaz Ayuso. La pesada ombra de la corrupció també plana sobre l'actual presidenta de la Comunitat de Madrid. Sombra que no li ha impedit aconseguir la confiança dels votants i el suport de Ciutadans i Vox. Les urnes no sempre es porten bé amb la memòria.

Una sortida per a l'aeroport de Girona

Representants del Govern es van reunir ahir amb directius de Ryanair per abordar el tancament de la base de l'aerolínia a l'aeroport de Girona, la qual cosa afectaria 164 treballadors. La reunió, que va acabar sense avanços, va coincidir amb el segon dels 10 dies de vaga convocats contra el tancament de la base gironina, a més dels de Tenerife Sud, Las Palmas i Lanzarote, anunciats per al gener del 2020, pels quals la low cost planteja 512 acomiadaments. Els

esforços de la Generalitat per minimitzar l'afectació de l'expedient de regulació d'ocupació (ERO) són comprensibles, arran la dependència que té l'aeroport de Girona de Ryanair. Aquesta infraestructura –per la qual l'any passat van passar dos milions de passatgers– quedaria reduïda al mínim sense l'aerolínia irlandesa (si bé el tancament de la base no significa que es quedi sense vols). Des de Territori i Sostenibilitat no tiren la tovallola. «Ryanair no podrà fer el que li doni la gana», va dir el conseller Damià

Calvet, recordant els convenis de promoció. L'aerolínia ha rebut nombrosos ajuts de l'Administració des del 2003, una situació que ha beneficiat les dues parts, però que ara evidencia les flaqueces d'una relació massa simbiòtica. Les actituds estan molt obertes, però acabi com acabi la negociació, és precís buscar una solució que doni estabilitat a l'aeroport de Girona, diversificant l'oferta. També Aena s'hauria de pronunciar sobre un problema que afecta aeroports sota la seva gestió.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

Directora: Anna Cristeto.

Director adjunt: Luis Mauri.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Coordinadors: Bernat Gasulla i Joan Carhete.
Delegada a Madrid: Gemma Robles.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Dramatització: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. Director general: Joan Alegre.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta, 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Noms propis

Rodrigo Rato
Expresident de Bankia

★ ★ ★ ★

La fiscal Carmen Launa va concloure, davant de l'Audiència Nacional, que «tot el que va envoltar» la constitució de BFA-Bankia, la seva sortida a borsa i nacionalització va ser «un malson» i que els seus gestors coneixien totes les irregularitats contables. ▶Pàg. 21

Xavier Capellades
Director general de Nomo

★ ★ ★ ★

La start-up de serveis per a la gestió del negoci d'autònoms augmentarà serveis i llançarà una versió de pagament, amb la qual cosa preveu elevar de 20.000 a 50.000 els usuaris registrats fins a final d'any. ▶Pàg. 23

Ying-hui Fu

Investigadora

★ ★ ★ ★

La genetista taiwanesa-nord-americana ha liderat un estudi que ha identificat una mutació genètica que explicaria per què hi ha persones que només necessiten sis hores de son per sentir-se descansats. ▶Pàg. 26

Josep Maria Bartomeu

President del FC Barcelona

★ ★ ★ ★

El mercat estival de fitxatges es va tancar després que el Barça n'hagi sigut un dels protagonistes pel frustrat fitxatge de Neymar. Una tornada més que qüestionable que no es va gestionar de la millor manera. ▶Pàg. 36

Salvador Sunyer

Director del Temporada Alta

★ ★ ★ ★

El prestigiós festival de Girona i Salt obrirà la seva 28a edició amb la cèlebre Royal Shakespeare Company i la seva versió de Mesura per mesura com a estrena d'una potent programació al llarg de dos mesos. ▶Pàg. 43

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Sánchez passa la pilota a Podem

El PSOE ha fet un pas més per argumentar que ofereix a Unides Podem (UP) una alternativa preferible a la d'anar a noves eleccions. La proposta de programa de govern progressista presentada per Pedro Sánchez deixa definitivament fora de l'escenari el Govern de coalició que reclama UP, a qui el president en funcions assenyalava cada vegada més obertament com un soci de govern no fiable. Però Sánchez sosté que encara és possible formar una aliança parlamentària fiable assentada en tres pilars: 370 mesures que recullen moltes de les aspiracions de Podem, la possibilitat que membres d'UP ocupin càrrecs «amb responsabilitats capitals» en òrgans i institucions de l'Estat, i una triple garantia perquè UP pugui comprovar que el programa es compleix en el Ministeri d'Hisenda, el Congrés i el Senat i davant l'escrutini de les associacions de la societat civil.

En les propostes es recullen de manera genèrica peticions de Podem, com més impostos a la banca i les elèctriques, la instauració de l'ingrés mínim vital o el control dels lloguers. A més, destaquen propostes com la modificació «dels aspectes més lesius» de la reforma laboral del PP, el blindatge del sistema públic de serveis socials, finançat amb una pujada d'impostos, i la substitució de la llei mordassa per una altra llei de seguretat ciutadana.

La desconfiança no deixa de créixer entre els dos partits, però les primeres reaccions de Podem a l'oferta han sigut de cautela i discreció. Pablo Iglesias ha ad-

Les 370 mesures
proposades pel PSOE
encara haurien d'estar
obertes a la negociació

més que algunes propostes «sonen bé», tot i que ha insistit que l'única garantia possible per al seu compliment és formar part del Consell de Ministres. Certament, moltes de les iniciatives plantejades no tenen concreció, i encara s'haurien de sotmetre a discussió. Però aquesta ja sembla que és l'única negociació possible: Sánchez ha deixat la pilota al camp de Podem, enfrontat al dilema de decidir si accepta negociar aquest programa o assumeix que l'altra única sortida són les eleccions el 10 de novembre. En aquest cas, les 370 mesures es convertirien en el programa electoral del PSOE, que confia que l'electorat li donaria una majoria més confortable. La temptació per als socialistes d'anar a les urnes, amb les enquestes en mà, és gran. També ho són els riscos. Encara hi hauria d'haver temps per evitar-los, davant la necessitat de disposar d'un Govern al més estable possible, al més aviat possible.

Més indicadors d'incertesa econòmica

Que l'atur pugui a l'agost, quan s'acaba la temporada turística, és previsible. Però que la d'aquest any sigui la pitjor dada de l'atur registrada en un mes d'agost des del 2010 és motiu de preocupació. Sobretot si s'hi afegeixen altres indicadors poc encoratjadors, enmig d'un clima d'inquietud per la guerra comercial entre els Estats Units i la Xina. En concret, l'agost va acabar amb 54.371 persones més apuntades a les llistes de l'atur a Espanya, 12.588

més a Catalunya. El setembre serà clau per confirmar si torna la contractació o, per contra, s'accentua la tendència a la baixa.

L'agost també va ser un mal mes quant a vendes de cotxes. Les matriculacions de turismes i tot terrenys van caure el 30,8% interanual, caiguda la causa principal de la qual va ser la normativa d'emissions que va entrar en vigor el setembre passat, tot i que pugui ser també un índex de retracció del consum. Encara hi ha una altra dada preocupant: l'índex PMI industrial, una enquesta a

responsables de compres de les empreses, es va situar per tercer mes consecutiu per sota dels 50 punts que marquen la diferència entre contractació o expansió de l'activitat. Espanya no és un cas aïllat: el conjunt de l'eurozona, especialment Alemanya, es ressent de la incertesa global. No obstant, a nivell intern no ajuda que el Govern faci quatre mesos que està en funcions, fet que retarda la presa de tota mena de decisions. Afrontar la incertesa econòmica necessita un marc d'estabilitat política.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.
Director adjunt: Luis Mauri.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Coordinadors: Bernat Gasulla i Joan Carhete.
Delegada a Madrid: Gemma Robles.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Dramatització: Joël Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. Director general: Joan Alegre.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009. Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Noms propis

Boris Johnson
Primer ministre del Regne Unit

★★★☆☆

Després de la seva irresponsable decisió de forçar tots els mecanismes per intentar imposar un brexit salvatge, el Parlament va clavar ahir a la nit un cop dur al premier britànic, a qui obligarà a debatre una nova pròrroga si no hi ha acord amb Brussel·les. ▶Pàg. 12

Volodimir Zelenski

President d'Ucraïna

★★★★☆

L'exactor va aconseguir l'aprovació d'una esmena que elimina la immunitat parlamentària, una prerrogativa d'un sistema democràtic, fet que per a l'oposició obre la porta a acusacions per mòbils polítics. ▶Pàg. 16

Juan Manuel Moreno

President de la Junta andalusa

★★★★☆

Andalusia activa la línia d'ajudes per combatre la immersió lingüística a Catalunya i la Comunitat Valenciana. Vox va impulsar aquest reforç del castellà per a descendents d'andalusos que viuen fora. ▶Pàg. 20

Pau Gasol

Jugador de l'NBA

★★★★☆

L'esportista ha presentat, amb la ministra de Sanitat, María Luisa Carcedo, un estudi detallat de la seva fundació que revela que el 34,9% d'espanyols d'entre 8 i 16 anys pateixen sobrepès o obesitat. ▶Pàg. 26

Elisa Durán

Directora gen. adj. Fundació La Caixa

★★★★☆

L'òpera i els vampirs són apostes atractives del nou curs d'exposicions de CaixaForum. Les aliances amb el Liceu, el Prado, el Centre Pompidou o la Cinemathèque Française perfilen la programació. ▶Pàg. 44

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Boris Johnson perd el control

Entre el litigi constitucional, la sublevació del Parlament i l'avanç electoral, el Regne Unit no veu encara la sortida al laberint del caos i la improvisació s'apropia del brexit. El comportament de Boris Johnson, un cop perduda la majoria i després de tres derrotes consecutives a la Cambra dels Comuns, una dimarts i dues ahir, confirma la seva doble condició de polític previsible i imprevisible alhora: previsible, perquè es donava per descomptat que faria tot el que pogués per consumir el brexit, tot i que sigui sense acord; imprevisible, perquè ningú va entreveure l'esperpent en què ha convertit la sortida del seu país de la Unió Europea, forçant més enllà de tota mesura els usos parlamentaris i les atribucions del primer ministre.

La nova majoria de circumstàncies ha aprovat la pròrroga per un període de tres mesos, fins al 31 de gener del 2020, per

consumar el brexit si el 31 d'octubre no hi ha acord amb Brussel·les per a una sortida ordenada. A falta de l'aprovació a la Cambra dels Lords i de la firma de la reina, s'ha concretat el control del Parlament sobre tot el procés, una situació que per a Johnson és un malson, però que és precipitat tenir per definitiva tenint en compte les arts mostrades pel primer ministre per forçar les convencions polítiques britàniques. Sembla més adequat esperar de Downing Street una resposta radical en forma d'eleccions avançades fins i tot sense el recolzament de la majoria als Comuns, encara que s'hagi de comprometre un altre cop

Les tres derrotes consecutives del primer ministre pot portar encara a una resposta radical per part seva

Elisabet II en la situació.

Ja no sorprèn res. De la confusió augmentada des que Theresa May va dimitir i del maneig dels temps pel premier es desprèn que no apartaran Johnson ni els senyals que emeten els mercats ni la fermesa de Brussel·les. El desgast de la lliura, la recuperació de la Borsa de Londres al mateix temps que el Parlament votava contra una sortida no pactada de la UE, la incertesa dels exportadors i l'eventual crisi de subministraments que poden patir els britànics, no són de moment motius suficients perquè el Govern conservador respiri una mica i persegueixi un divorci amistós que limiti els danys. Tampoc ho és la declaració de Michel Barnier, que va negociar l'acord amb May en nom de la UE: «Estem vigilants, units i tranquils». Més aviat al contrari, al multiplicar-se els adversaris creix el propòsit de Johnson d'arribar a la meta sigui com sigui.

Catalunya necessita Pressupostos

El vicepresident de la Generalitat i conseller d'Economia, Pere Aragonès, ha mantingut contactes els últims dies amb el PSC, Catalunya

En Comú-Podem i la CUP per avançar en l'elaboració d'uns nous Pressupostos de la Generalitat per al 2020. La resposta ha sigut fins ara desigual: de la predisposició al diàleg per part del PSC i Comuns al rebuig de la CUP per considerar insuficient l'increment de la despesa social i de la recaptació fiscal i rebuig el compliment del 0% de déficit.

cit. Gestionar l'autonomia, la comesa que, vulgui o no vulgui Torra, té el Govern que presideix, és inviable sobre la base d'una nova pròrroga dels Pressupostos del 2017. La crida a la responsabilitat als partits catalans per part d'Aragonès i la reclamació de l'esquerra no independentista que el Govern català es mantingui dins del marc de la legalitat i tingui com a prioritat revertir en la mesura que sigui possible les retallades consolidades en els serveis socials essencials haurien de conduir a un acord imprescindible. No

obstant, la situació de les finances de la Generalitat no només es deu a les reiterades pròrrogues pressupostàries, ni tan sols als retards de les entregues a compte del finançament autonòmic per part d'un Govern en funcions. La situació seria molt diferent si s'hagués facilitat l'aprovació d'uns Pressupostos Generals de l'Estat. També serà necessària aquesta responsabilitat que reclama Aragonès per formar un nou Executiu a Madrid, i quan arribi el moment de debatre els comptes que posi sobre la taula.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

Directora: Anna Cristeto.

Director adjunt: Luis Mauri.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Coordinadors: Bernat Gasulla i Joan Carhete.
Delegada a Madrid: Gemma Robles.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Josep Fico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joet Mercè.
Infografia: Ricard Gracia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. Director general: Joan Negre.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009. Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Noms propis

Benjamin Netanyahu
Primer ministre d'Israel

★★★☆☆

En plena campanya electoral, el mandatari israelià va visitar la ciutat d'Hebron, un territori palestí ocupat de Cisjordània, convertit en santuari ultra. El primer ministre endurix el discurs quan té les enquestes en contra. **▶ Pàg. 16**

Sundar Pichai
Director executiu de Google

★★★★☆

Si respectar la privacitat és important, encara ho és més si és la de menors. Google, i la seva filial Youtube, van violar aquest dret a l'obtenir dades de nens sense el permís dels pares i per això han sigut multats als EUA. **▶ Pàg. 25**

José Manuel Juárez
Pres. cof. de pescadors de BCN

★★★★☆

El peix de Barcelona és cada vegada més present als restaurants de la ciutat, que el valoren com a producte de proximitat de qualitat. El renovat prestigi de la pesca local manté activa la llotja. **▶ Pàg. 36**

Daniel Martínez
President del Grup Focus

★★★☆☆

Focus (que gestiona els teatres Romea, Villarroel, Condal i Goya) comptarà en la seva nova temporada amb primeres espases del teatre, com Núria Espert, Lola Herrera i Lluís Pasqual, entre moltes altres. **▶ Pàg. 50**

Joan Chamorro

Músic

★★★★☆

El líder de la Sant Andreu Big Band, formada per joves de 7 a 21 anys i de la qual han sortit talents com Andrea Motis i Rita Payés, aconsegueix enganxar els nens al jazz fent-los disfrutar de l'aprenentatge. **▶ Pàg. 52**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Altura política i crisi de seguretat

Durant l'últim any, el discurs públic sobre la inseguretat a Barcelona ha oscil·lat entre la negació de l'increment indiscutible dels actes delictius a Barcelona, primer furt i després robatoris amb violència, i les alarmes desmesurades que dibuixaven la capital pràcticament com una ciutat immersa en el caos. En els dos casos com a instrument polític, bé per desgastar l'anterior consistori acusant-lo de desinterès, bé per assenyalar els responsables d'Interior per la falta d'efectius desplegats, bé per excusar la gestió dels uns o els altres. Ni tan sols algunes de les actuacions policials de reforç o desplegament es poden deslligar d'aquest ambient de pre i postcampanya electoral. Més recentment, la denúncia de fets delictius ha sigut utilitzada com a ressort d'agitació a les xarxes i al carrer, en una successió d'iniciatives amb impulsors opacs, interessos discuti-

bles i de vegades components xenòfobs inquietants.

Després de la successió d'actes violents d'un estiu especialment tens, i hores després de l'assassinat d'una noia en un local del Port Olímpic que s'hauria de convertir en revulsiu i punt d'inflexió, ahir van tenir lloc dues reunions, una impulsada per la Conselleria d'Interior i l'altra pel Ministeri de Justícia, per abordar la situació. És positiu que es reconegui la necessitat d'abordar la inseguretat a la ciutat al màxim nivell. Que, en totes dues instàncies, s'assenyalés la necessitat de greixar els mecanismes del sistema judicial que impedeixen

Les administracions

haurien d'atendre la inquietud del ciutadà abans de preocupar-se per marcar perfil

aturar la reincidència o deixen al carrer autors d'actes violents, amb reformes penals per penalitzar la reiteració de furt petits i mitjans per evitar l'embús de la justícia. Que es posin sobre la taula plans de xoc en què es reconeix la necessitat d'actuar, en l'àmbit judicial, el policial i el de la prevenció. I que s'hagin escoltat les inquietuds, preocupacions i denúncies de tots els sectors afectats.

No obstant, la convocatòria de dues reunions paral·leles, en què cada Administració va enviar representants de més o menys nivell en funció de la bona o mala sintonia amb el convocant respectiu, no va visualitzar l'esperit de cooperació institucional necessari, sinó més aviat el desig de marcar un perfil polític propi. No hi ha excuses per no demostrar més altura de mires, tant ara com si ens acostem a un nou període electoral, i posar l'interès dels ciutadans per davant de qualsevol càlcul polític.

Itàlia torna a Europa

Itàlia acaba de superar una nova crisi institucional i com gairebé sempre ho ha fet de manera singular, impossible de reproduir en altres latituds. La jugada li ha sortit malament al líder de la Lliga, Matteo Salvini, que ha sortit derrotat en el pòls que va organitzar amb el seu primer ministre, Giuseppe Conte, i el seu soci del Moviment 5 Estrelles (M5S), Luigi di Maio. Animat per les enquestes i els resultats de les eleccions europees, el populista que ocupa la cartera d'Interior va plantejar un

envit que va acabar amb la dimissió de Conte. Però la història a Itàlia sempre fa tómb inesperats. I va aparèixer l'exlíder descavalcat del Partit Democràtic, Matteo Renzi, i es va oferir per recuperar el president del Consell fent majoria amb l'M5S. Una aliança que semblava inviable l'ha fet possible l'ambició desmesurada de Salvini i la por de la resta de partits a ser derrotats per aquest, amb el recolzament dels neofeixistes, en unes eleccions anticipades. Una lliçó, com la que està rebent Boris Johnson a

la Gran Bretanya, que ha de fer reflexionar els populistes temptats de fer saltar pels aires els marcs institucionals a tot Europa. El resultat és un Govern ple de personalitats vinculades amb Europa. Itàlia ha decidit abandonar una política de confrontació amb la UE, en temes tan sensibles com la disciplina pressupostària o la gestió dels refugiats, i buscar una nova entesa. Tot i que l'encarrilat antisistema Di Maio pugui generar alguna inquietud a la cartera d'Exteriors, la Itàlia europeista s'ha imposat.

Noms propis

Recep Tayyip
Erdogan
President
de Turquia
★ ★ ★ ★

El mandatari ha plantejat un xantatge a la UE a l'afirmar que està disposat a «obrir les portes» perquè més refugiats arribin a Europa si no obté un suport superior als 3.000 milions d'euros que va rebre de les arquitectures comunitàries. **▶ Pàg. 15**

Mark
Zuckerberg
Fundador
de Facebook
★ ★ ★ ★

La xarxa social s'ha vist embolicada en un altre escàndol després que un expert en seguretat hagi explicat que una fallada de configuració en un servidor permet revelar bases de dades de 400 milions d'usuaris. **▶ Pàg. 27**

Javier
Nart
Eurodiputat
★ ★ ★ ★

Mantenir la defensa del programa electoral és un argument poc convincent en la seva decisió de deixar de ser afiliat de Ciutadans però mantenir l'escó a l'Eurocambra després de ser escollit amb la llista taronja. **▶ Pàg. 19**

L'antídoto

Anthony Garner

Maika
Makovski
Música
★ ★ ★ ★

La inquieta cantant i compositora mallorquina actua aquesta nit amb el seu trio rocker femení The Mani-las a la 31a edició de l'Altaveu de Sant Boi. Ho fa mentre està preparant dos discos en solitari. **▶ Pàg. 55**

Soleá
Morente
Cantant
★ ★ ★ ★

La filla mitjana del recordat Enrique Morente presenta un disc a partir de poemes que l'han marcat, amb autors com José Ángel Valente i Luis Cernuda, i amb un original de Luis García Montero. **▶ Pàg. 60**

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icalt i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. Director general: Joan Alegre.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009. Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

El pas endavant del futbol femení

El creixement del futbol femení és inqüestionable a nivell mundial i ha quedat manifestat amb les audiències i el seguiment en les grans competicions que ja s'aproximen als que es viuen amb els seus col·legues masculins. El passat Mundial de França en va ser un exemple i el cas particular de Megan Rapinoe també ho ratifica. La capitana dels EUA, campiona del torneig, es va convertir en un ídol global tant per les seves habilitats futbolístiques com pel seu obert posicionament contra Donald Trump. El futbol femení espanyol, mentrestant, ha seguit la mateixa tendència amb un impuls que ha deixat enrere dècades d'anonimat i d'un treball gens reconegut de dones que van ser unes coratjoses pioneres. Ho van fer en un context molt advers i sota el pes dels estereotips sexistes.

El panorama avui és molt diferent davant l'inici, aquest cap de setmana, de la 32a edició de la Lliga. La primera jornada aprofita

l'aturada a la Lliga masculina, pels partits de la selecció classificatoris de l'Eurocopa, amb el reclam d'un FC Barcelona. C. D. Tacon, acabat d'ascendir i futur Reial Madrid després de la seva absorció pel club que presideix Florentino Pérez. Que els blancs s'hagin vist arrossegats a entrar a la Lliga, que ha crescut gràcies a l'aposta al llarg dels anys de molts altres clubs, ratifica aquest impuls que ha adquirit la competició.

El torneig compta amb un pilar important, el recolzament d'un patrocinador com Iberdrola –que ha renovat el seu contracte per sis temporades–, amb la injecció econòmica dels drets audiovisuals i amb la

La Lliga espanyola s'inicia amb l'objectiu de consolidar el creixement dels últims anys i el seguiment del públic

progressiva arribada d'estrelles estrangeres, un pas que ha de servir per consolidar el creixement augmentant el nivell de la competició. La Federació Espanyola ha recuperat el control organitzatiu, després de mantenir un nou pols amb la Lliga de Futbol Professional, i vol que hi hagi més igualtat entre els 16 participants. Però sembla difícil que l'èxit final no estigui, com passa amb el futbol masculí, en mans d'un grup molt reduït, en aquest cas l'Atlètic de Madrid i el FC Barcelona. Les blaugrana tenen el repte d'acabar amb la ratxa de tres títols de les blanc-i-vermelles, que tenen a més del rècord d'espectadors (60.739) en un partit de Lliga femení. Però més que xifres espectaculars en ocasions especials, l'objectiu hauria de ser elevar la mitjana general d'assistència, que l'audiència televisiva permeti sostenir el recolzament del patrocini i que, més enllà de la competició professional, continuï expandint la base de practicants des dels nivells infantils.

Tardor de desafiaments per a la UE

La Unió Europea s'encamina cap a una tardor especialment inquietant a causa dels senyals d'estancament de l'economia, agreujats per l'imprevisible desenllaç del brexit, el no menys imprevisible comportament de Donald Trump a un any de l'elecció presidencial, la competència de la Xina, la pressió de Rússia i l'ascens de l'extrema dreta a les quatre cantonades d'Europa. Tot i així, hi ha bones notícies: la crisi del brexit ha tingut un momentani efecte cohesionador

dels Vint-i-set; el Parlament britànic ha frenat de moment la carrera cap al buit de Johnson, i Itàlia s'ha reintegrat al grup de països que poden tirar de la Unió en lloc de sabotejar-la des de l'interior. La pressió ultra sobre els governs conservadors, la crisi d'identitat de la socialdemocràcia i que la nova Comissió, presidida per Ursula von der Leyden, estigui encara en període de rotatge, compliquen el panorama, tot i que al Parlament Europeu s'hagi consolidat una majoria amb el concurs de les dues grans fa-

mílies polítiques europees, més el grup liberal i potser els verds. Aquesta complexitat entre les forces que històricament van forjar l'Europa unida és una condició necessària, tot i que no suficient, perquè fa falta que, alhora, Alemanya transigeixi a relaxar les polítiques d'austeritat davant l'amenaça d'una recessió que, si es produeix, agreujaria les desigualtats –provocades per la sortida de l'última gran crisi– que expliquen en part l'èxit dels populismes entre els que se senten abandonats a la seva sort.

L'antídot

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Noms propis

Letitia James
Fiscal general de Nova York
★★★★

Lidera el grup de fiscals generals de vuit estats dels Estats Units que han obert una investigació per determinar si Facebook ha posat en perill les dades personals dels consumidors o ha violat la llei antimonopoli. **►Pàg. 24**

Bartolo Rodríguez
Empresari
★★★

La Junta d'Andalusia va ordenar cessar la producció de la seva empresa, que elabora carn entaxonada de la marca Sabores de Paterna, després de detectar listèria en una mostra. S'investiga si hi ha relació amb el primer focus. **►Pàg. 28**

Rosa Ribas
Escriptora
★★★★

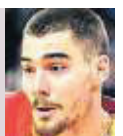
La nova novel·la de l'escriptora i col·laboradora de EL PERIÓDICO, *Un asunto demasiado familiar*, és una història de detectius ambientada a Sant Andreu (Barcelona) que s'endinsa en els secrets familiars. **►Pàg. 42**

Rosa Balaguer
Dir. general del Casal dels Infants
★★★★

L'oenagí va recaptar 67.000 euros a la Gran Nit Solidària, al Liceu, en la qual van participar els xefs Carles Abellán, Nandu Jubany, Albert Adrià i Carles Gaig. Els diners es destinaran a nens en situació vulnerable. **►Pàg. 49**

Juancho Hernangómez
Jugador de bàsquet
★★★★

El jove aler va ser un dels protagonistes a l'aconseguir 16 punts i 4 rebots en la laboriosa victòria davant d'Itàlia (67-60) que va donar a Espanya la classificació per als quarts de final del Mundial de la Xina. **►Pàg. 7 de 'Més Esport'**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Catalunya, epicentre de campanya i protestes

Ni les discrepàncies entre les esquerres cada vegada més plurals que van impedint arribar a un acord, pacte o coalició de Govern, ni el temor de l'arribada de la triple aliança de les dretes estan centrant la precampanya electoral. I difícilment hi haurà temps, vista la pressió sobre un calendari tan atapeït de l'aniversari de l'1-O i la sentència del procés, que sigui d'una altra manera. Per a incomoditat de Pedro Sánchez, Catalunya s'ha convertit en l'eix de la carrera cap al 10-N. La detenció dels CDR acusats d'evolucionar, en solitari o amb connexions per confirmar, cap a la realització d'actes violents, l'imprudent tancament de files de part de l'independentisme en la seva defensa i els preparatius per «col·lapsar» la xarxa viària de Catalunya i convocar una vaga general han creat el marc esperat pel PP

i Ciutadans per reclamar, respectivament, l'aplicació de la llei de seguretat nacional o un nou i més dur 155 a Catalunya. I, per descomptat, acusar Sánchez de tebiesa davant aquest desafiament. Davant aquest panorama, el PSOE embolica la seva campanya amb el lema d'*Ara Espanya*, exigeix a Torra que denunciï una violència que aquest no admet i prova d'evitar que la realitat contradigui el seu discurs sobre el debilitament de l'independentisme.

Un duel plantejat en aquests termes és difícil que no derivi en una estèril i pernicioso radicalització dels discursos. I encara més quan, a Catalunya, els auguris sobre la col·laboració entre les diferents forces policials per garantir alhora l'ordre públic i el dret de manifestació en el cicle de protestes que comença aquesta setmana s'hagin vist qüestionats per la dimissió, just ahir, del direc-

tor dels Mossos. Andreu Martínez havia mostrat la seva disposició a fer que el cos policial, entre complaure els sectors de l'independentisme radicalitzats al carrer i garantir el respecte a la legalitat i l'ordre públic, triï el segon. I per aquest motiu ha sigut desautoritzat repetidament, de forma directa per Quim Torra i remota per Carles Puigdemont.

Abans de l'1-O, el segon aniversari del qual se celebra avui, un altre director general dels Mossos va dimitir davant la seva incomoditat per la disposició dels responsables de les institucions catalanes a

fer saltar pels aires el marc legal i per l'actitud que semblaven esperar de la policia catalana. Quan part de l'independentisme admet, obertament o implícitament, algunes de les atzagaiades de la tardor del 2017, una altra amenaça de repetir-les. Una actitud de contumàcia en l'error a la qual se sumen les dretes espanyoles.

La commemoració de l'1-O sembla que serà només un pròleg del que pugui passar quan es conegui la sentència contra els líders independentistes. Però sigui quina sigui la intensitat de les protestes, la resposta policial demostrarà fins a quin punt, al marge de les pressions polítiques, els Mossos estan en condicions de garantir el dret de manifestació dels que sortiran al carrer sense que es repeteixin les imatges de fa dos anys, però sense desatendre les seves competències en matèria de seguretat i ordre públic. És a dir, totes les llibertats i drets de tots els catalans.

Els Mossos hauran de garantir avui la seguretat pública i el dret de manifestació

Les trampes de Madrid 360

Un dels principals cavalls de batalla de José Luis Martínez-Almeida en la campanya electoral per l'alcaldia de Madrid va ser la derogació de Madrid Central, el pla del govern municipal de Manuela Carmena per fer front a la contaminació atmosfèrica en el nucli de la capital. Una vegada alcalde, el líder del PP, amb el recolzament de Vox i Ciutadans, va posar en marxa un intent de moratòria de les multes incoades i va prometre «revisar el pla», un eufemisme forçat per l'amenaça de sancions de la Unió Euro-

pea i l'evidència que la iniciativa, que ha sigut considerada per entitats ecologistes d'Europa com la zona de baixes emissions més efectiva de la UE, ha sigut altament efectiva en la retallada d'emissions de NO₂. Martínez-Almeida presenta ara la seva alternativa, Madrid 360. Segons l'alcaldel del PP, malgrat que permetrà que vehicles contaminants accedeixin a les zones que abans tenien vetades, afavorirà l'afluència d'aquests vehicles amb tarifes d'aparcament més barates, incentivarà l'ús de motos, tot i que siguin de combustió i no elèctriques, i suprimirà carrils bi-

ci que «entorpeixin» el trànsit de vehicles privats de motor, les emissions es reduiran encara més que amb el pla vigent. No sembla gaire convincent.

L'adaptació a l'emergència ambiental a què ens enfrontem exigirà mesures de

L'alcaldel de Madrid gira l'esquena a l'exemple ambiental dels conservadors europeus més responsables

les administracions i compromisos dels ciutadans per assumir canvis, no sempre fàcils, en la nostra forma de vida. Hi haurà qui no els sàpiga entendre, o que potser en resulti damnificat. Defensar la necessitat d'aquesta transformació, fer la pedagogia imprescindible i emprendre les iniciatives necessàries per evitar que portin noves situacions de desigualtat és la feina de qualsevol governant responsable. D'esquerres o dretes, com han comprès molts partits conservadors europeus. Alimentar el descontentament i complaure'l amb mesures regressives és una cosa que s'hauria d'esperar del populisme més inconscient i irresponsable, amb el qual ha decidit alinear-se el nou alcalde de Madrid.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

Directora: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïos.
Internacional: Marta López.
Política: Josep Fico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Un 1-0 marcat per la sentència del procés

El 1 d'octubre del 2017 es van crear totes les línies vermelles a Catalunya. El Govern de la Generalitat, incomplint el marc constitucional i estatutari, d'esquena a la meitat dels catalans i amb el suport d'una lleu majoria parlamentària, va celebrar el referèndum per la independència. El Govern espanyol presidit per Mariano Rajoy, emparat per processos judicials iniciats dins de l'Estat de dret, va ordenar una acció policial en alguns col·legis electorals desproporcionada, fora de lloc i incomprensible. La imatge dels antiavalots de la Guàrdia Civil i la Policia Nacional reprimint una multitud pacífica, en molts casos composta per famílies i avis, va donar la volta al món i enterboleix les relacions entre una part important de la ciutadania catalana i les forces de seguretat de l'Estat, com la recent

operació Judes ha tornat a fer patent. La tardor calenta del 2017 no va començar el 1 d'octubre, sinó el 6 i el 7 de setembre amb les votacions al Parlament de les lleis del referèndum i de transitorietat jurídica; tampoc va acabar l'1-O, sinó que es va allargar fins a la declaració unilateral d'independència del 2017 i la posterior aplicació a Catalunya de l'article 155 de la Constitució i la consegüent suspensió de l'autonomia. Però en l'1-O van confluïr els ingredients que marquen la crisi institucional i política catalana: la incapacitat del Govern espanyol i català no ja de negociar, sinó simplement de parlar; la deriva unilateral del Govern català; l'estratègia de l'independentisme d'augmentar la tensió per forçar una negociació; la judicialització d'un problema polític, i la difícil posició de les forces de seguretat en un conflicte eminentment polític que es dirigeix en

gran mesura als carrers d'una societat, la catalana, dividida. Per desgràcia, avui veiem alguns dels mateixos elements que fa dos anys. En plena precampanya electoral se succeeixen les amenaces d'aplicació de l'article 155, sense que els que així ho propugnen aclareixin quina il·legalitat ha comès l'actual Govern perquè una mesura d'aquest tipus sigui necessària. A Barcelona, l'independentisme aixeca el to i incrementa la tensió institucional en vigílies de la sentència del Tribunal Suprem als líders polítics i socials del procés. «Desobedièn-

cia» ha substituït «referèndum» com la paraula fetitxe entre l'independentisme, sense que ningú expliqui en què consistirà aquesta desobediència igual que fa dos anys ningú sabia explicar què passaria després de celebrar-se el referèndum. La imminència de la sentència ha marcat l'aniversari de l'1-O, igual que va ser present en les mobilitzacions de l'11-S i en les reaccions a l'operació Judes i ho està (i ho estarà) en la precampanya de les eleccions espanyoles. A falta de conèixer la sentència dels jutges, segueixen en vigor les paraules amb què acabava l'editorial d'EL PERIÓDICO del 2 d'octubre del 2017: «Només hi ha una sortida, encara més urgent una vegada s'han creuat totes les línies vermelles: diàleg polític i responsabilitat dins del marc legal del qual es van dotar una amplíssima majoria dels catalans. Tota la resta condueix a l'abisme».

Mentre a Madrid el to s'endureix en plena precampanya, a Barcelona creix la tensió institucional

Cau la pirateria cultural

evolució per sobreviure, aquest ha sigut l'esforç de la indústria de la cultura durant els últims anys. L'arribada d'internet va significar el seu particular meteorit. Va arribar, va impactar i va desestabilitzar la producció i la distribució de la indústria creativa, especialment aquella que podia ser digitalitzada. La pirateria va sumir en la precarietat amplis sectors, especialment els més febles: els autors. Però la tendència es reverteix. Sembla que la cultura, almenys una part, ha sabut trobar el seu

sistema particular d'adaptació. Una macroenquesta del Ministeri de Cultura assenyalava que, des del 2015, els que reconeixen descarregar il·legalment música han baixat del 18,3% al 5,1%, i del 16,1% al 3,7% en el cas dels vídeos. Si bé la consciència social més gran i el reforç en la persecució d'aquest hàbit fraudulent han tingut alguna cosa a veure en la caiguda de la pirateria, l'oferta legal més gran de continguts culturals per internet ha contribuït especialment al seu descens. El fenomen de les plataformes és especialment interessant, ja que ha revertit el que

semblava impossible: el consumidor d'internet sí que està disposat a pagar pels continguts. És cert que d'una manera diferent de la irrupció de la xarxa, però almenys s'ha trencat el binomi internet/gratuïtat que semblava haver-se instaurat per sempre. La

L'oferta legal més gran contribueix al descens de la descàrrega il·legal de continguts

gran qualitat i l'amplíssima varietat dels continguts de les plataformes han aconseguit captar i fidelitzar els usuaris. Més del 52% dels enquestats van declarar estar subscrits a alguna d'aquestes plataformes. No obstant, el descens de la pirateria no ha arribat a tots els sectors. La reducció és menor en els llibres i només passa del 2,5% al 2,1%. Les dades del món editorial assenyalen que el fenomen ha de ser encara més gran: mentre que el 20% dels lectors diuen que llegeixen llibres digitals, les vendes en aquest format només arriben al 5%. Aquestes dades insten l'Administració a redoblar l'esforç contra la pirateria, però també el sector editorial per buscar noves fórmules que li permetin trobar el seu sistema particular d'adaptació.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.
Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Polític: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Idult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joet Mercé.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao.
Jurídic: María José Villoslada. **Publicitat:** Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL, Consell de Cent, 425-427, 3a planta, 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios, Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3, 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Lleu desacceleració de l'ocupació

El mercat laboral a Espanya s'ha estancat. Dues xifres conegudes ahir ho revelen encara que semblin contradictòries. El nombre de persones que cotitzen a la Seguretat Social va augmentar menys del que és habitual el mes de setembre. I el nombre de persones inscrites a l'atur va créixer, però menys del que ho acostuma a fer després de les vacances. Gairebé podem dir que a Espanya ni es crea ni es destrueix ocupació. Som davant d'un indicador pla. Les causes poden ser diverses. Una possibilitat és que s'estigui reduint l'estacionalitat de l'ocupació. Això explicaria menys rotació en la contractació, tot i que la taxa d'atur es mantingui estable. La major part dels analistes s'inclinen per una segona possibilitat. Aquest estancament del mercat laboral pot ser un símptoma, un altre, de la desacceleració

econòmica que molts pronostiquen. En aquesta hipòtesi coincideixen, almenys, tres dinàmiques diferents. D'una banda, l'amenaça, cada vegada més imminent, d'un brexit salvatge que Boris Johnson ha tornat a esgrimir en la convenció del seu partit. I que també va sacsejar les borses internacionals aquest dimecres. Qualsevol gran inversió avui està condicionada per aquesta possibilitat real. I com menys inversió, menys ocupació. En segon lloc, la possible recessió a Alemanya continua sent una amenaça real que desactiva els sectors exportadors, on es crea ocupació de més qualitat. I, en tercer lloc, la incertesa política espanyola no ajuda a crear ocupació, molt especialment quan un dels elements que marquen la formació del pròxim Govern és la possibilitat de posar en marxa una reforma laboral que alteri les condicions

de la contractació i de l'acomiadament. Tot són incerteses i ja se sap que l'economia necessita estabilitat i, molt especialment, previsibletat. El còctel no és explosiu, però cada dia inclina més la balança cap a una previsible crisi.

Aquesta anàlisi conjuntural no ens hauria de distreure de mirar els problemes més estructurals de l'ocupació a Espanya i a Catalunya. Ni en els millors moments del boom econòmic es va aconseguir la plena ocupació. Aleshores i ara hi ha un seriós desajust entre l'oferta i la demanda, cosa que po-

sa en dubte el sistema educatiu i els programes de formació permanent. La crisi es va endinsar en aquesta dinàmica i la sortida de la crisi s'ha fet renunciant a determinats nivells salarials, cosa que té un impacte directe en les cotitzacions i posa en perill el sistema de pensions.

Tot això ens porta a la constatació que una crisi econòmica que ara ens agafaria més mal preparats i que podria precipitar l'impacte de nous reptes, com pot ser el de la robotització que engendaria en orris els fonaments del contracte social en què s'ha basat el benestar a Espanya i a Europa en les últimes dècades. Fa quatre anys que Espanya no fa reformes estructurals i les que s'han intentat s'han fet sense acord entre els agents socials i sota la pressió de la devolució del deute. El nou cicle polític ha d'acabar amb aquesta paràlisi.

El còctel no és explosiu, però la paràlisi política incrementa la incertesa

Més trastorns mentals entre els metges

ls casos de metges amb trastorns mentals i addiccions van créixer a Espanya el 30% els anys 2017 i 2018. Els problemes de salut mental no són més elevats en aquest col·lectiu que en d'altres, però són especialment rellevants per la repercussió que poden tenir en el tracte al pacient. Per això, el 1998 es va posar en marxa a Barcelona, després ampliat a tot el país, un programa pioner que presta atenció als facultatius afectats. Els primers 12 anys va atendre 2.415 metges. En els últims

vuit, 2.756. Les xifres revelen un increment de trastorns mentals que no es pot deslligar de la sobrecàrrega laboral motivada per les retallades. El sobreesforç i la massificació provoquen el que es diu la *síndrome del metge cremat*. Aquest trastorn professional és una resposta extrema a l'estrès crònic. Genera esgotament emocional, despersonalització i falta de realització personal.

A les plantilles reduïdes per les retallades s'hi ha d'afegir el gran volum de jubilacions previstes, cosa que pot disparar la sobrecàrrega en un col·lectiu

cada vegada més envellit. Tot i que els joves no s'escapen dels trastorns, al contrari. L'elevada competitivitat dels estudis, les extenuants jornades de formació i les expectatives professionals frustrades ha incrementat els casos entre

La salut dels facultatius és una altra de les conseqüències de les retallades en la sanitat

els menors de 30 anys.

Una investigació publicada a la revista *JAMA (Journal of the American Medical Association)* el 2018 conclouia que el 45% dels professionals mèdics manifesten símptomes d'esgotament durant la seva pràctica professional. La universalitat del problema no li treu importància, sinó que posa en relleu l'eficàcia del programa desenvolupat a Espanya. Al ser de caràcter confidencial, ha ajudat els afectats a demanar ajuda i vencer el temor de l'estigma social. El 90% dels atesos des del 1998 s'han recuperat. El que no es recuperen són els pressupostos destinats a sanitat. Les retallades continuen causant noves víctimes. Si no es reverteixen, la situació només empitjorarà.

L'antidot

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

Directora: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Fico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Dramatització: Joel Mercé.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La guerra comercial toca Espanya

La decisió de l'Organització Mundial de Comerç (OMC) que estableix que diversos països europeus, entre els quals hi ha Espanya, van subvencionar de manera indeguda Airbus i van perjudicar la nord-americana Boeing ha donat ales al proteccionisme de Donald Trump, disposat a acollir-se a qualsevol pretext per dinamitar el comerç global, tot i que sigui a costa de perjudicar els seus aliats. L'OMC estima en 6.900 milions d'euros el mal causat i autoritza que per aquest import gravin els Estats Units importacions procedents d'Europa, fet que tindrà especial impacte a Espanya i també a França, a Alemanya i al Regne Unit, que van atorgar préstecs a Airbus a un interès tou. Una modalitat d'ajuda pública que potser adultera la lliure competència, però que és semblant a l'aplicada pels Estats Units per afavorir els seus fabricants.

La guerra comercial està servida. Si abans del 18 d'octubre no hi ha un acord entre els Estats Units i la Unió Europea, una cosa improbable després que Trump hagi llançat les campanes al vol al presentar com un gran triomf la decisió de l'OMC, els importadors nord-americans pagaran un 25% més per l'oli d'oliva, les olives, els productes porcins, el vi i els derivats lactis procedents d'Europa, especialment dels països membres del consorci aeronàutic Airbus. Un càstig que a Espanya recaurà sobre exportacions per valor de 1.000 milions d'euros, amb l'agreujant que el sector perjudicat, l'agrari, es veurà afectat per un contenciós en el qual no té ni art ni part, en plena desaceleració econòmica i sense possibilitat d'acollir-se a mercats alternatius.

Estan així mateix servits els ingredients essencials per a una escalada en la

penalització de les importacions en els dos sentits. És de preveure que la UE reaccionarà amb igual o similar determinació a com ho ha fet l'Administració de Trump, jutjant per les primeres declaracions de la comissària de Comerç, Cecilia Malmström, i per les previsions fetes a l'abril per Brussel·les sobre productes nord-americans susceptibles de ser gravats amb aranzels, entre els quals hi ha el quètxup i les videoconsols, si esclatava la crisi. I no hi ha dubte que, a poc que s'encastellin les parts, la disputa tindrà repercussions en les finances glo-

bals, que emeten senyals inequívocs de refredament, refredades pel proteccionisme dels Estats Units, la guerra comercial que la Xina manté amb el seu gran rival i la repercussió del *bretxit* en l'economia europea.

Es pot afirmar que amb aquesta última entrega del nacionalisme econòmic de Trump es concreta de manera molt eloqüent la idea que va formular fa uns quants dies: el futur no és dels globalistes, sinó dels patriotes. El gran risc és que, amb aquesta filosofia, les guerres comercials entre els grans pols econòmics —els Estats Units, la Xina, la UE— es converteixin en una malaltia crònica, que tindrà com a primers perjudicats els consumidors, que veuran com s'encareixen les seves compres, i els importadors, que hauran d'afrontar una disminució del seu volum de negoci, mentre que els beneficiats, si n'hi ha, seran uns quants.

L'economia mundial no es pot permetre un intercanvi de represàlies aranzelàries

Claredat i convenciment contra la pol·lució

Afortunadament, Barcelona no ha seguit el camí de Madrid i l'oposició a mesures per racionalitzar el trànsit empreses per governs locals de tres partits diferents, com les conversions en zona de vianants, els carrils bici, la zona verda, la reducció d'aparcament lliure, la zona de baixes emissions i, fins i tot, les inicialment polèmiques 'superilles' han sigut assimilades progressivament. I no s'han convertit en argument efectiu de l'oposició per facilitar un relleu en el govern municipal.

Ara li arriba el torn a la prohibició d'accés als vehicles més contaminants a gran part de Barcelona i els municipis contigus. No s'hauria de trencar el consens que, tret d'excepcions oportunistes o electoralistes, ha acompanyat una política de restriccions al trànsit rodat que, amb tot, s'ha demostrat insuficient fins al moment. És necessari fer aquest nou pas no només per complir normatives europees i evitar les sancions que sobrevo- len a Espanya. És imperatiu prendre mesures per defensar la salut dels ciutadans, amenaçada per una pol·lució de l'aire in-

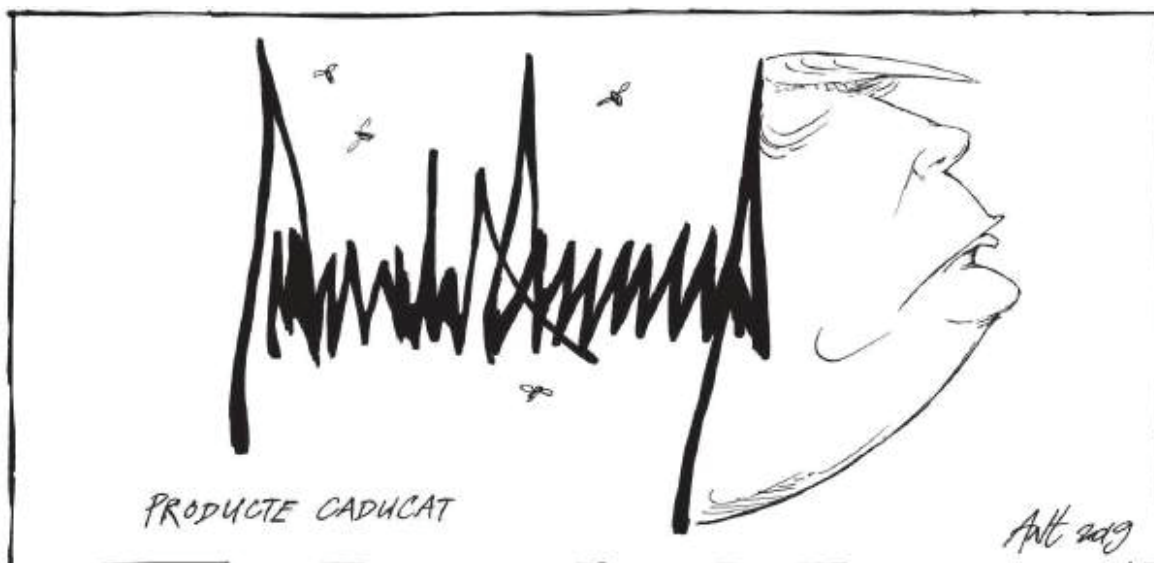
sostenible. La mesura és complexa, amb nombroses excepcions i especificacions en funció de l'antiguitat i les característiques dels vehicles, dels festius i laborables i dels horaris nocturns i diürns. Les administracions han d'explicar amb cla-

S'ha d'evitar que una desinformació sobre les noves mesures els resti suport ciutadà

redat i defensar amb convenciment l'aplicació de la zona de baixes emissions. No pot repetir-se la confusió amb què es va iniciar el desplegament de les 'superilles' o que encara es manté sobre el funcionament de la nova xarxa ortogonal d'autobusos de Barcelona. Però amb sancions i informació tampoc n'hi ha prou: hauran de buscar-se fórmules perquè una iniciativa que afecta sobretot els sectors de rendes baixes, a qui resulta més difícil l'adquisició d'un vehicle que compleixi la normativa, vagi acompanyada de l'oferta d'alternatives de mobilitat assequible. Especialment un transport públic de qualitat al conjunt de l'àrea metropolitana, fet que inclou el servei amb carències més constatables, el de Rodalies.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Dramatització: Joel Mercé.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídic: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Uns pressupostos per a Barcelona

El govern municipal de Barcelona en Comú i el PSC ha presentat una primera proposta de pressupostos de l'Ajuntament de Barcelona per al 2020. Un bon punt de partida, molt més dels que es va aconseguir en el tram final de l'anterior mandat. El projecte, encara pendent de negociació, debat i votació, contempla un increment dels comptes municipals d'un 9,2%. L'augment hauria de venir alimentat per ingressos de l'Estat, si el Congrés aprova uns Pressupostos Generals que prevegin aquestes aportacions, però també per un esforç tributari més gran d'empreses i ciutadans, la destinació dels quals haurà de ser explicada amb transparència i justificada. IBI, àrea verda i blava, ocupació de l'espai públic i taxa turística són els principals capítols en què generar aquests nous recursos. Una proposició que treballa perquè una certa idea de

Barcelona –més habitable, més equitativa i amb millor mobilitat– no es quedi en la retòrica i vingui acompanyada de mesures efectives en benefici de la ciutadania.

Una de les propostes principals del projecte de pressupostos és l'adequació de l'IBI a la revisió cadastral. Això suposaria una pujada mitjana de l'impost del 5,4% el 2020. L'IBI eliminaria desajustos i cobraria més proporcionalitat, evitant situacions anòmales en les quals vivendes majors atenen pagaments menors. Només amb aquesta mesura, l'ajuntament preveu ingressar 43 milions més. El govern de la ciutat posa en el punt de mira l'ocupació de l'espai públic. De terrasses, però també haurien de quedar afectats nous negocis de motos i bicicletes compartides que aparquen al carrer i que fan un ús lucratiu de la via pública. Amb el gravamen d'aquestes activitats, més l'increment en aparcaments de zona verda i blava i el re-

càrrec de taxa turística, hauria d'ingressar 57,2 milions més.

Si sembla lògic que part dels beneficis que generen els nous negocis de mobilitat serveixin per finançar els serveis públics, també resulta imprescindible millorar el retorn social del turisme. Una activitat que impulsa l'economia de la ciutat però implica notables costos econòmics i socials, que ha de contribuir a paliar. Tot i que el recàrrec de la taxa turística potser pugui ser massa bruscat en un moment en què les perspectives del sector són incertes i s'hagi de debatre

amb el sector hotelier fins a quin punt la seva incidència podria quedar millor distribuïda amb altres agents que també es beneficien del turisme. Pendent que el Parlament aprovi aquesta mesura, el recolzament d'ERC, JxCat i els dos partits de govern de Barcelona permet preveure una possibilitat d'acord.

La proximitat del 10-N i les tensions que envoltaran la sentència del Tribunal Suprem sens dubte complicaran el debat. Però el tauler polític situat a ERC i BCComú al centre de les negociacions, tant dels pressupostos de Barcelona com, en paral·lel, tot i que es vulguin deslligar, dels de la Generalitat. Sense ser moneda de transacció, el mateix esperit d'arribar a acords de ciutat (i de país) i prioritzar la necessitat de finançar les polítiques socials hauria de portar a desbloquejar els pressupostos a les dues institucions (i no només en elles).

La pujada d'impostos

pot ser compresa si es destina a les necessitats reals de la ciutat

Cinc anys de llei contra l'homofòbia

La llei que garantia els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i que implantava mecanismes per eradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia va veure la llum fa cinc anys al Parlament de Catalunya. Es tracta d'una legislació pionera i molt celebrada per la comunitat LGTBI, que així veia com es culminava amb un text legal una de les seves màximes aspiracions, després d'anys de lluita per la dignitat. La llei LGTBI del 2014 preveia promoure les condicions per salvaguardar els drets

i facilitar la participació i representació del col·lectiu en tots els àmbits de la vida social, però també contemplava el desenvolupament de mesures que penalitzessin la discriminació.

En el balanç d'aquests cinc anys, la Generalitat addueix com a assoliments el reconeixement administratiu de les parelles no heterosexuales, el dret a la identificació no binària, els canvis de nom de les persones trans i la implantació de serveis d'atenció (SAI) i d'altres plans en marxa a favor del col·lectiu. No obstant, l'Observatori Contra l'Homofòbia

(OCH) adverteix que de les 561 incidències denunciades només 12 han sigut sancionades per la Generalitat, sis d'elles des d'inicis del 2019. La queixa es refereix especialment a la falta d'un reglament sancionador específic: el que

Catalunya n'ha sigut pionera, però encara pot fer un pas més per aturar una homofòbia que es revifa

ara s'aplica, anterior a la llei, està pensat per regular activitats comercials i de serveis, i no discriminacions o vexacions. Més enllà de les valoracions crítiques, aquestes no poden entelar el paper pioner de Catalunya.

No ens podem permetre, com a societat, fer ni un pas enrere en el reconeixement dels drets LGTBI. Un retrocés ja no és un escenari inimaginable en vista de les actituds de les forces que ja governen a Andalusia i Madrid i la desinhibició amb què cada vegada més s'expressen actituds homòfobes. En aquest escenari, la instauració d'un reglament coercitiu eficaç, que ja es reclamava fa un any, és urgent per continuar blindant amb rigor drets i llibertats.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

Directora: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Dramatització: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gracia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídic: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La repetició electoral pot ser estèril

La repetició de les eleccions generals el 10 de novembre pot ser poc útil i deixar les coses més o menys com estaven. Això és el que es desprèn de l'enquesta del GESOP que publica EL PERIÓDICO i que confirma que els socialistes tornarien a guanyar, però amb un resultat pràcticament igual al de l'abril (124-128 escons davant els 123 actuals), potser perquè el 44% dels consultats culpa el PSOE de la repetició electoral, davant el 26% que en responsabilitza Unides Podem (UP). La distribució en blocs seguiria donant un predomini a l'esquerra, tot i que amb una majoria molt ajustada, de manera que potser tornaria a ser necessària l'abstenció del PP o de Ciutadans (Cs) per trencar el bloqueig polític.

La distribució del vot dins dels blocs sí que pateix algunes variacions significatives. A la dreta, la principal és l'enfonsa-

ment de Ciutadans, que pot perdre la meitat dels seus 57 escons, quedar-se'n entre 24 i 28 i ser superat fins i tot per Vox, al qual el sondeig atorga els mateixos diputats que a Cs. El catastròfic resultat del partit taronja s'acompanya amb un desprestigi d'Albert Rivera en tots els indicadors complementaris: obté la pitjor valoració des que es presenta a les eleccions generals, amb la pèrdua d'un punt des de l'abril; retrocedeix en 10 punts en preferències per ser president, passant del segon lloc al quart, i és el dirigent més mal qualificat pel seu propi electorat.

Aquest dur càstig al gir a la dreta -que ja es va manifestar amb la deserció de significats dirigents després dels pactes amb Vox- i al cordó sanitari aixecat per Cs davant el PSOE està, sens dubte, en l'origen que Rivera aixequés ahir el veto a Pedro Sánchez a canvi que els so-

cialistes es comprometin a portar a terme una sèrie de «reformes d'Estat». En aquest cas, Rivera facilitaria la investidura de Sánchez amb l'abstenció de Cs, però sense entrar en el Govern perquè la seva prioritat continua sent el pacte amb el PP. S'haurà de veure si aquest nou gir pot aturar l'hemorràgia de vots que prediuen els sondejos i també si l'abstenció de Cs seria suficient per investir el líder del PSOE, ja que podria passar que es necessités també la del Partit Popular, que es convertiria en la primera força de l'oposició.

El PSOE seria el guanyador del 10-N, segons el sondeig del GESOP, amb un resultat quasi igual al que va tenir a l'abril

La variació a l'esquerra seria menor, propiciada per la presentació del partit d'Íñigo Errejón, Més País, al qual se li adjudicava de 8 a 12 diputats, resultat que toca prendre amb cautela, ja que el sondeig es va fer entre el 30 de setembre i el 3 d'octubre, amb el nou partit encara en formació. UP, que perdria entre 6 i 10 escons, seria l'afectat per aquesta naixent formació. L'altra novetat, la presentació per primera vegada de la CUP a unes generals, se saldaria amb un bon resultat (entre 3 i 5 diputats) a costa sobretot d'ERC, que en perdria tres, i de JxCat, que en podria cedir un.

L'enquesta confirma també un molt possible augment de l'abstenció, ja que el percentatge d'electors que consideren aquestes eleccions importants o molt importants baixa 18 punts en relació amb les d'abril. Aquests últims mesos de bloqueig polític poden passar factura.

El Liceu, 20 anys després

L'òpera és, en bona mesura, una història de continuïtat i tradició. Però també de renovació i modernitat. I la història del Liceu resumeix a la perfecció aquest binomi. El teatre líric que va ser emblema de la burgesia, una iniciativa de la societat civil única a Europa, va virar, a partir de l'incendi que va devastar l'edifici el 1994, cap a la titularitat pública, personificada en una col·laboració, no sense arestes, de les diferents institucions del país (Ministeri de Cultura, Generalitat, Ajuntament i Diputació

de Barcelona) amb ajuda del mecenatge privat. No només es va reconstruir l'obra, sinó que es van posar les bases per transformar també una idea elitista i conservadora estèticament en un nou projecte més popular i més adequat als temps. *Turandot* era l'òpera que s'anava a representar poc després d'aquell negre gener del 1994 i va ser la que va inaugurar el nou coliseu, el 7 d'octubre de 1999. També és la que, just 20 anys després, demà, encapçala la temporada del 20è aniversari de la reconstrucció, sota el le-

ma *La força de l'òpera*. Una força que posa l'accent en la contemporaneïtat de la primera posada en escena, a càrrec del videoartista Franc Aleu.

Tradicció i posada al dia que es donen tant en la programació d'aquesta tempo-

El repte del coliseu és unir tradició i posada al dia i fer l'òpera més accessible a tota mena de públics

rada (amb homenatges a les obres més emblemàtiques i muntatges nous) com en la rehabilitació de la façana històrica o en l'intent de «democratitzar» l'òpera i fer-la més accessible a tota mena de públics, en especial als joves i menors, amb iniciatives com l'Under 35 i El Petit Liceu. El repte majúscul és continuar en la línia que ja va establir la primera direcció artística: combinar creativitat i economia, l'excel·lència operística amb el repte d'unes inversions exigents i un pressupost que ha de créixer en temps difícils. Com argumenta Valentí Oviedo, el director general de la institució, «convertir el Liceu en un centre musical que connecti amb els temes que preocupen la societat».

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL:
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïos.
Internacional: Marta López.
Polític: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Idult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Dibramació: Joet Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. **PUBLICITAT NACIONAL:** Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. **PUBLICITAT:** Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009. Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
PUBLICITAT: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Gran victòria socialista a Portugal

La victòria del Partit Socialista (PS) a les legislatives celebra des ahir a Portugal, que el deien a prop de la majoria absoluta, confirma l'excepcionalitat hispanolusitana: mentre a la resta d'Europa la socialdemocràcia es debat entre el retrocés i l'estancament, a la península Ibèrica és la primera força política, a gran distància dels seus perseguidors. Si António Costa va aconseguir l'any 2015 formar govern sense haver guanyat les eleccions després de dos mesos de negociacions complexes amb el Bloc d'Esquerra i l'aliança dels comunistes i els verds, en aquesta ocasió es presenta com el gran vencedor després de quatre anys de gosadia per driblar l'austeritat imposada per Brussel·les i de rigor fiscal per quadrar els comptes.

Portugal està lluny d'haver superat els efectes de la crisi econòmica del

2008 i del rescat que va necessitar, però presenta unes xifres i unes realitats esperançadores com la contenció del dèficit i la caiguda de l'atur fins al 6,3% (era del 12,4% a l'inici de la legislatura). Aquest èxit té un nom propi, Mário Centeno, pare del miracle portuguès amb les pitjors condicions imaginables de sortida: la majoria parlamentària armada per Costa per mantenir un Govern monocolor del PS va ser vista amb recel alhora per la Unió Europea i pels mercats. De tal manera que no resulta exagerat considerar Centeno el responsable del triomf electoral socialista, igual com es pot entendre la contenció del Bloc i de l'aliança ecocomunista durant bona part de la legislatura com un factor essencial perquè Costa hagi vist renovat el seu mandat.

Un altre factor digne de tenir-se en compte és l'abstenció, més gran que fa

quatre anys, que ha afavorit el PS. Mentre la suma de les dretes –el PSD i el CD-PP– ha perdut suports, l'augment del cens ha donat ales a l'esquerra i ha confirmat la suposició que l'increment del vot jove i urbà seria determinant per a la continuïtat socialdemòcrata al capdavant del Govern. Alhora, el record del cost social del rescat del país, gestionat per la dreta, continua vigent i ha sigut un llas per al bloc conservador.

Tal com vaticinaven les enquestes, ni tan sols els escàndols polítics, molt aïrats pels candidats de la dreta, però que

L'èxit del PS confirma l'excepció hispanolusitana a la UE per l'hegemonia de la socialdemocràcia

Costa ha sobrevolat sense que l'esquerra, han canviat la tendència a renovar la confiança en el PS. L'habilitat del primer ministre portuguès per negociar amb els seus socis parlamentaris ha donat estabilitat al país, li ha donat prestigi a Brussel·les i li ha permès esgotar la legislatura. Li ha permès, en suma, sotmetre la seva gestió a escrutini sense que ningú tingués arguments consistents per impugnar-la, tot i que a Portugal encara li queda un llarg camí per recórrer fins a liquidar els préstecs per valor de 50.000 milions que va rebre de la Unió Europea en els pitjors dies de la crisi. Costa ha aconseguit l'objectiu que s'havia fixat: poder tenir les de mans lliures per aplicar una política d'aliances de geometria variable si, com ha passat aquest diumenge, no aconseguia obtenir la majoria absoluta.

El procés determina el vot dels catalans

Quan falten pocs dies perquè es faci pública la sentència del Suprem sobre el procés, les opinions sobre les seves conseqüències penals i polítiques són molt diferents a Catalunya i en el conjunt d'Espanya, segons l'enquesta del GESOP per a EL PERIÓDICO. Mentre que un 62,5% dels espanyols s'oposen a un possible indult i el 27,4 hi estan a favor, a Catalunya els resultats s'inverteixen, i destaca la dada que a Euskadi els contraris a l'indult (43,8%) superen els favorables en quatre punts. Per partits, els

únics que el recolzen són els electors independentistes i d'Unides Podem (UP).

La majoria dels enquestats creuen que els dirigents del procés seran condemnats a presó (46%) i només el 13,4% aposta per l'absolució. El pessimisme sobre la sort dels processats és més gran a Catalunya (6 de cada 10 creuen que aniran a presó) i sobretot entre l'independentisme. Els seus partidaris expressen així la desconfiança en la justícia espanyola i possiblement es reafirmen que cal seguir amb el procés. Si considerem més radicals la creença que la presó està

decidida i la negativa a demanar l'indult, aquestes opinions estan més consolidades entre els votants de Junts per Catalunya (JxCat) que entre els d'ERC i fins i tot de la CUP. A JxCat hi ha unanimitat que la situació catalana decidirà

En un context gens esperançador, arriba una moció de Cs contra Torra condemnada al fracàs

el vot, mentre que els electors d'ERC consideraran també altres factors. El procés determinarà la decisió de 7 de cada 10 catalans, però influirà poc o gens en la meitat dels espanyols. La majoria dels catalans creuen que UP és el partit que pot gestionar millor el conflicte, mentre que a tot Espanya ho és el PSOE.

L'únic acord visible és que la situació política a Catalunya és pitjor que fa un any, cosa que comparteixen fins i tot els independentistes. Això no impedirà que fracassi la moció de censura de Ciutadans contra Quim Torra, que només s'explica per motius electoralistes després que Cs no oferís cap alternativa malgrat la seva victòria el desembre del 2017 amb Inés Arrimadas com a líder.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Dramatització: Joel Mercé.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta, 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Responsabilitat davant una campanya tensa

Per quarta vegada en quatre anys, els espanyols hauran d'acudir a elegir els seus representants al Congrés dels Diputats i el Senat. Un cicle iniciat quan, després de les eleccions generals de desembre del 2015, no va ser possible formar una majoria de Govern. I que s'ha anat prolongant a l'encadenar-se bloquejos i vetos creuats, el relleu d'un Executiu tenallat pel llast de la corrupció, majories insuficients, pressupostos torpedinat i, des del mes de febrer passat, un Govern en funcions. Durant aquest període de paràlisi no s'ha donat una resposta política oportuna al repte plantejant pel moviment independentista a Catalunya, no s'ha aprofitat la lenta recuperació després de la crisi anterior per abordar reformes estructurals i tampoc s'ha començat a plantejar com afrontar el cicle de desaceleració econòmica.

Sobre la taula hi hauria d'haver les propostes necessàries per encarar les crisis en les quals ens trobem immersos i les que s'entreveuen en l'horitzó. I en l'actitud dels candidats hi hauria d'haver el compromís de no crear les condicions que portin a un nou bloqueig de la governabilitat. Però la coincidència de la convocatòria electoral amb les mobilitzacions contra la sentència que va recaure sobre els líders independentistes que no van abandonar Catalunya l'octubre del 2017, la radicalització de les formes de protesta i del discurs de part de l'independentisme i la recrudescència de les contradiccions internes en el si d'aquest mateix moviment no posaran les coses més fàcils. La pressió per mostrar fermesa davant de les respectives bases electorals difícilment afavorirà que la campanya discorri pels cursos més raonables. Encara menys que durant els pròxims dies es facin els passos necessaris per

desescalar la tensió que es viu als carrers i a les institucions, tot i que encara seria més greu que els pitjors temors sobre el desenvolupament de la campanya es fessin realitat. No és realista esperar una pausa en el desenvolupament de les legítimes mobilitzacions iniciades després de l'anunci de la sentència. Però seria d'una extrema irresponsabilitat que acabessin per incloure accions que impedeixin el desenvolupament pacífic i sense impediments dels actes de campanya de tots els partits polítics, i encara més la jornada electoral. Amb la deslegitimació que re-

cauria sobre els qui qüestionessin el dret a la participació política de forma lliure, conforme a la legalitat i en uns comicis en què tothom és convocat i en els quals totes les forces polítiques han decidit presentar-se, n'hi hauria d'haver prou per foragitar qualsevol temptació sobre això.

Seràn les segones eleccions generals en set mesos. Seria insostenible políticament que en un termini pròxim se n'arribessin a celebrar unes terceres. Hem arribat a aquesta convocatòria per la incapacitat de pactar entre els partits que tenien la possibilitat de formar majories. El dilluns 11 de novembre l'imperatiu per arribar a acords que permetin un Govern estable serà encara més ineludible si és possible. Només es pot esperar d'aquesta breu campanya que no serveixi per trencar encara més ponts dels que ja s'han dinamitat i que no sigui encara més difícil restaurar la via de la responsabilitat.

Els candidats haurien d'assumir el compromís d'evitar el bloqueig de la governabilitat

Nou desemparament judicial

Va ser abús sexual i no agressió, així ho ha considerat l'Audiència de Barcelona al dictar sentència sobre *La manada* de Manresa. Els fets, ocorreguts el 2016, van tenir com a víctima a una nena de 14 anys sobre qui diversos individus van realitzar «actes sexuals sense utilitzar cap tipus de violència o intimidació» ja que la menor estava inconscient pel consum d'alcohol. Com ja va passar en la primera sentència de *La manada* de Sant Fermí, resulta com menys xocant el contrast entre la duresa de la descripció

dels fets i la classificació final del delictes. Xocant i preocupant. Considerar que l'estat d'inconsciència és un eximent per al delinqüent ja que la víctima no pot ni donar ni negar el consentiment torna a posar sobre la taula un debat que semblava superat. De nou, la condemna varia segons l'actitud de la víctima. En el cas de Pamplona, el tribunal navarrès va considerar que a causa de l'actitud submissiva de la dona no havia existit violència. En el cas de Manresa, l'estat d'inconsciència de la jove la va fer totalment innecessària. Una altra vegada, un tribu-

nal exigeix a les dones enfrontar-se als agressors. Desgraciadament, algunes que ho van fer ja no estan per poder donar la seva opinió.

El juliol d'aquest any, el Suprem va revocar la sentència dels tribunals navarresos.

La sentència de 'La manada' de Manresa posa sobre la taula un debat que semblava superat

sos, va considerar que als Sanfermines sí que s'havia comès violació i, per tant, va elevar les penes de presó. Després d'aquesta revisió, la fiscalia per al cas de Manresa va modificar la seva petició inicial d'abusos sexuals per la d'agressió sexual. En contra del que s'esperava, la sentència de *La manada* de Pamplona sembla que no hagi establert jurisprudència. Un dur cop per a una societat en la qual les agressions sexuals, especialment les grupals, estan creixent de forma alarmant, sobretot entre els més joves. Una sentència difícil d'entendre, estranyament benèvola amb la violació reiterada a una nena de 14 anys i que crida amb urgència a reprendre, tan aviat es constitueixi el nou Govern, la reforma del Codi Penal.

L'antidot

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

Directora: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Josep Rico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Gausch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta, 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Dones a les llistes electorals

Les dones voregen el 51% de la població d'Espanya; els homes amb prou feines superen el 49%. En contrast amb aquest percentatge, les dones encara entaulen una lluita contra la discriminació que les tracta com una minoria. També en l'àmbit polític. La repetició electoral donarà lloc a un nou escenari polític, però val la pena aturar-se i reflexionar sobre el que deixem enrere. Sens dubte, un dels més positius des que la llei d'igualtat del 2007 va obligar que cap dels dos sexes es quedessin per sota del 40% de la composició de cada candidatura. El Congrés amb més dones de la democràcia, el primer amb quatre dels cinc principals partits confiant la representació a dones i l'Executiu amb més ministres dones del món.

El Govern de Sánchez ha deixat un llistó molt alt en visibilitat femenina.

Deu dones en primera línia. Ministres dones que han ocupat carteres d'especial pes polític. A més de la seva presència, hi ha altres aspectes de les seves vides que també són rellevants. Mentre que la paternitat no sol ser un fre per a la carrera dels homes, sí que ho és per a les mares. Però, a diferència de legislatures anteriors, la majoria de les ministres actuals tenen fills, un bon exemple per fer callar els que dubten del compromís professional de les dones quan la maternitat es creua en les seves vides.

A les portes d'unes noves eleccions, els partits tenen l'oportunitat de demostrar quin és el seu particular nivell de compromís amb la igualtat en l'elaboració de les seves llistes: fins i tot complint la llei del 2007, l'elecció dels caps de llista o l'ordre de les llistes en les circumscripcions més petites pot donar lloc a resultats sensiblement diferents.

Si sumem les llistes dels sis partits principals, quatre de cada 10 tenen una dona liderant-les, però el percentatge no es distribueix de manera equitativa. Vox i Unides Podem ocupen extrems oposats. Mentre que només el 23,1% dels caps de llistes del primer són dones, a UP voregen la igualtat amb un 46,2%. Si analitzem les diputades elegides a l'abril, l'aposta del PSOE i UP per les llistes cremallera es va traduir en un augment directe als seients ocupats al Congrés. Al contrari, que Ciutadans no apliqués cap tipus de corrector de gènere

re el va convertir en el menys paritari dels grans partits, molt a prop de Vox.

La igual representació d'homes i dones en política s'ha de considerar un punt imprescindible de la democràcia. No només per una qüestió de justícia representativa, també per la diferent visió que les dones aporten a la política. Amb la voluntat d'acostar-se a elles, EL PERIÓDICO mostrarà els perfils de les principals candidates durant aquests dies de campanya. El diferent camí recorregut aporta formes de fer política i prioritats diferents.

Quan el poder es vesteix de feminisme, el diàleg, la protecció de la diversitat i l'atenció a les qüestions socials s'incrementa. Com apunta António Guterres, secretari general de l'ONU: «Quan exclouem les dones, tothom en paga el preu. Quan incloem les dones, el món sencer hi guanya».

No tots els partits apliquen amb el mateix nivell de compromís la llei d'igualtat del 2007

La crisi segueix a l'aguait

El producte interior brut (PIB) d'Espanya ha tornat a resistir aquest tercer trimestre molt millor que com ho han fet altres economies occidentals. Però, al contrari que moltes d'aquestes, el creixement econòmic no es tradueix en ocupació i molt menys en ocupació de qualitat. Els indicadors d'ocupació i de consum són summament precaris encara que les dades macroeconòmiques surten positives. Un bon creixement del PIB és una condició necessària però no suficient per aconseguir un

creixement econòmic harmònic.

En els primers compassos de la campanya electoral no sembla que l'economia hagi de tenir un paper rellevant. I si no el té no és perquè la situació no sigui preocupant, com s'ha advertit des de fa setmanes. El risc d'estancament és real i els partits n'han de donar resposta. Una part molt substancial d'aquesta arribarà des de la Comissió Europea, però algunes de les decisions claus dependran de les institucions espanyoles, que tenen el cap en una altra cosa. I aquest és un mal camí per afrontar el que ens

ve en els pròxims mesos. La sortida de la crisi s'ha fet amb dreceres. Potser no hi havia cap altra sortida, però cada dia tenim més símptomes d'esgotament. Complir un dèficit baix i mantenir la inflació a ratlla són objectius molt llo-

No es justifica que l'economia sembli no tenir un paper rellevant en la campanya electoral

bles, però clarament insuficients. És el moment de les reformes estructurals. Sense aquestes reformes, sortirem de la crisi com hem arribat.

La solució als reptes de l'economia espanyola no passa per una fórmula màgica, sinó per entendre la naturalesa del problema: el treball competeix avui en un mercat global en què els salaris viuen els avatars d'aquesta nova realitat. És ja una necessitat imperiosa actuar davant les activitats econòmiques que esquiven la fiscalitat local i els productes procedents de mercats protegits que pressionen els preus a la baixa. S'ha de tornar a reivindicar l'augment del salari mínim i, a partir d'aquí, traçar un camí d'èxits.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Polític: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Idult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao.
Jurídic: María José Villoslada. **Publicitat:** Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3, 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Un escenari difícil després del 10-N

Fa poques setmanes, quan es va confirmar la impossibilitat de formar un Govern a partir dels resultats de les eleccions generals de l'abril, semblava que el dictamen dels votants en qui requeia la responsabilitat del bloqueig seria l'element central que en premiaria uns i en castigaria d'altres. En aquest escenari, les enquestes apuntaven a un creixement notable del PSOE. No obstant, sondejos com el del GESOP per a EL PERIÓDICO recullen l'impacte d'un context polític molt diferent marcat per les reaccions a la sentència contra els líders del procés.

Segons l'enquesta que publiquem avui, el PSOE tornaria a guanyar els comicis de diumenge però amb resultats similars o una mica menors que els de fa sis mesos. Al seu torn, la triple oferta de la dreta continuaria sense sumar més escons que les esquerres. Fins aquí sembla

ria que les cartes quedarien repartides de la mateixa manera a l'escenari del 28-A. Però en un context que fa encara més difícil la consecució de l'acord d'esquerres que va ser impossible a l'estiu i l'actitud facilitadora de l'independentisme més responsable. En el camp de la dreta, la possibilitat d'una triple aliança sembla més llunyana: tant per la caiguda sense paliatius que el sondeig pronostica per a Ciutadans, amb un Albert Rivera desgastat pels seus nos i erosionat per la capa de moderació amb què s'ha vestit Pablo Casado, com pel creixement de Vox, alimentat potser pels que voldrien una reacció desmesurada als esdeveniments de Catalunya. Però alhora, la mera possibilitat d'aquest triple acord, amb un pes reforçat de la ultradreta i la inquietant exhibició de xenofòbia d'Abascal, podria aparèixer avui encara més inquietant per al votant d'esquerres. Una incògnita és si

aquest temor serà suficient per reeditar la seva mobilització d'última hora de la primavera passada.

A Catalunya, Esquerra sembla que resisteix molt millor la radicalització de les últimes setmanes i JxCat podria pagar el rebuig de la gestió de Torra. El rebuig dels que no estan d'acord amb la seva complaença amb brots violents i els que critiquen l'actuació dels Mossos com a garants de l'ordre públic, que molt probablement engrossiran les expectatives de la CUP.

Si el que ha passat aquestes setmanes ha transformat l'horitzó, fins i tot amb

una campanya abreujada, encara hi ha temps per a esdeveniments que modifiquin més el panorama que presenten les enquestes. Si uns arriben a la conclusió que la via dels disturbis i, encara pitjor, la de convertir en irrespirable la jornada electoral convé als seus propòsits, i d'altres conclouen que només les demostracions de força poden oferir rendibilitat electoral, d'aquí a una setmana ens podem trobar, si una mínima responsabilitat no ho impedeix, amb unes expectatives encara menys encoratjadores de cara a l'11 de novembre. És el moment en què s'hauria d'entreveure un Govern efectiu, amb un suport ampli que permeti l'estabilitat que exigeixen el conflicte territorial i les incòmodes previsions econòmiques, sense compromisos ni línies vermelles que empitjorin encara més les possibilitats de dialogar amb Catalunya.

El sondeig del GESOP reitera els problemes que s'acosten per a la formació d'un Govern efectiu

Sentència controvertida del Constitucional

La reforma laboral del PP, el 2012, va endurir notablement les condicions de treball en molts aspectes, en especial el dels acomiadaments objectius, recollits en l'article 52 de l'Estatut dels Treballadors. Els sindicats la continuen criticant obertament mentre una nova reforma figura en les propostes socialistes a l'espera de les eleccions i de la formació d'un Govern. Segons fonts sindicals, aquell canvi va ser desmesurat a l'individualitzar perquè, de fet, «criminalitzava el treballador malalt» a l'indi-

vidualitzar el còmput de les baixes justificades per malaltia sense valorar l'índex d'absentisme global.

La recent sentència del Tribunal Constitucional, amb tres vots particulars en contra, certifica la validesa d'una mesura que facilita l'acomiadament del treballador que falti el 20% com a mínim de dies feiners durant dos mesos seguits, tot i que l'absència sigui justificada. S'ha fet prevaler la «llibertat d'empresa i la defensa de la productivitat» per sobre del «dret a la integritat física o moral i a un valor tan fonamental com

és la salut», segons la magistrada discrepant María Luisa Balaguer.

Un aspecte destacat de la sentència és la possibilitat certa que el criteri de l'alt tribunal inclogui una discriminació de gènere contra les dones, per tal com el

El criteri marcat pel TC sobre l'acomiadament per baixes justificades pot discriminar les dones

concepte de malaltia del TC no accepta situacions que es produeixen mitjançant brots periòdics o episòdics, com els trastorns menstruals. A més, la sentència s'acarnissa en llocs de treball exercits per dones, que són els més precaris pel que fa a prevenció laboral i, per tant, més proclius a generar baixes discontinües. D'altra banda, aquesta mena d'absentisme justificat, que afecta amb més intensitat els treballadors de més edat, es converteix amb la lectura del TC en un instrument eficaç per aplicar reduccions de plantilla. Tot això amb especial èmfasi en la discriminació per raó de gènere que pot derivar en recursos a les instàncies europees per evitar una mesura molt controvertida.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Rico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Idult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. **Publicitat:** Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009. Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Dues visions del conflicte català

Com ve sent habitual en els sondejos des de fa temps, els electors catalans i els de la resta d'Espanya tenen opinions divergents sobre qualsevol esdeveniment relacionat amb el procés sobiranista. Però a aquesta bretxa se n'afegeix una altra en alguns temes: les discrepàncies dins l'independentisme entre els votants d'ERC i els de Junts per Catalunya (JxCat), molt més radicals aquests últims en les qüestions plantejades. A més de per la intenció de vot, l'enquesta preelectoral del GESOP ha preguntat sobre la sentència del Tribunal Suprem, els disturbis desencadenats a Barcelona i en altres ciutats catalanes, les possibles solucions al conflicte i la influència en el vot de la situació a Catalunya.

Sobre la sentència, mentre a Catalunya 7 de cada 10 enquestats la conside-

ren massa dura, a la resta d'Espanya s'imposa l'opinió que és adequada (42,7%) i només el 22,7% la qualifica de massa dura. Entre els partits amb opinions més dividides hi ha el PSOE, tot i que guanya amb el 53,5% l'opinió d'una sentència adequada, només 1,2 punts menys que entre els electors de Ciutadans. A Unides Podem, en canvi, és majoritària l'opinió de l'excésiva duresa (67,7%).

La valoració dels disturbis també és diferent i destaca la dada que a Catalunya no arriben a la meitat els que els consideren molt greus (48,3%, més un 28,6% que els qualifica de bastant greus). Són més severos els votants d'ERC que els de JxCat, dels quals només 2 de cada 10 veuen els aldarulls molt greus. A la resta d'Espanya, supera el 90% la suma dels que valoren els disturbis com a molt o bastant greus. Així com l'actuació de la Policia Nacional i dels Mossos

és aprovada majoritàriament a tot Espanya, a Catalunya hi ha divisió amb els Mossos: més de la meitat els recolza (51,9%), però el rebuig s'imposa en l'electorat independentista i torna a ser més gran a JxCat (73,7%) que a ERC (69%). Tant Pedro Sánchez com Quim Torra suspensen amb molt mala nota en la gestió de la sentència i els disturbis, però mentre gairebé dos terços dels votants de JxCat recolzen el president de la Generalitat, més de la meitat dels d'Espanya el desaproven.

¿Quines són les sortides a aquesta si-

El 86% dels electors catalans i el 70% de la resta d'Espanya veuen l'única sortida en l'aposta pel diàleg

tuació tan divergent? En aquest aspecte, és àmpliament majoritària l'aposta pel diàleg entre el Govern central i el de la Generalitat: dos terços a tot Espanya el defensen mentre que un 30% demana mà dura. A Catalunya, la demanda de diàleg es dispara fins al 86,6%. I per gestionar aquesta sortida el partit més ben valorat és el PSOE, amb més de 10 punts d'avantatge sobre UP i el PP. Una altra opció de desbloqueig és la convocatòria d'eleccions autonòmiques a Catalunya, preferida per una mica més de la meitat dels enquestats, amb opinions així mateix molt diferents entre els votants independentistes: el 41,8% dels que van votar ERC les volen davant només el 26% dels de JxCat. Catalunya, en tot cas, serà decisiva el 10-N, ja que un 47,4% confessa que influirà molt o bastant en el seu vot, la xifra més alta registrada fins ara.

Nou rècord del Manga Barcelona

Fa 25 anys, amb la seva primera edició, els menys optimistes van parlar que seria probablement una moda passatgera. La xifra de visitants d'aquesta estrena (tot just un miler de persones al Sant Andreu Teatre) podia convidar a pensar que es tenia raó. Però el pas del temps ha posat les coses al seu lloc. Els visionaris de la primera edició van posar els fonaments a un saló dedicat llavors al manga, l'anime i el videojoc que avui, amb el nom de Manga Barcelona, s'ha convertit en la segona manifestació cul-

tural més important de la capital catalana. L'edició que es va clausurar ahir va congregat un total de 152.000 assistents en els seus espais de Fira Barcelona Montjuïc, dos mil més que l'anterior edició. El nou rècord d'assistència només queda per sota de les xifres de convocatòria d'un festival de la dimensió del Primavera Sound, que va reunir 220.000 espectadors el juny passat a l'enorme recinte del Fòrum.

L'èxit inqüestionable del Manga Barcelona s'explica per una fórmula que s'està revelant imbatible. A una cura

exhaustiva per tot el que representen el còmic i la cultura japonesa s'afegeix, a més, un esperit festiu i còmplice de tots els visitants. Perquè si el gran nom d'aquest any ha sigut Osamu Tezuka, l'anomenat *deu del manga*, amb una ma-

El saló del còmic i la cultura japonesa mostra la seva gran vitalitat amb la xifra de 152.000 assistents

croexposició al MNAC (que es podrà veure fins al 6 de gener), també han sigut igual de protagonistes aquests 152.000 visitants que viuen el certamen com una celebració. Així ho continuen fent, per exemple, les primeres generacions d'*otakus* o fans que van néixer amb la llegendària sèrie d'animació *Bola de drac*.

El Manga Barcelona és, per tant, una manifestació -tot un referent del seu gènere- de les que mereixen tot el recolzament perquè posen la ciutat al millor aparador. Que s'aconsegueixi batre rècords d'assistents quan la ciutat viu una agitació inusual per les tensions polítiques és la millor demostració de la vitalitat d'aquesta cita de primer ordre.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Una Catalunya plural i integradora

J entrega dels premis de la Fundació Princesa de Girona no es va poder sostreure de la situació política que viu Catalunya. Mentre a l'interior del Palau de Congressos de Catalunya, a l'avinguda Diagonal de Barcelona, el rei Felip VI, la reina Letizia, la princesa Elionor i la infanta Sofia eren rebuts amb prolongats aplaudiments i amb els assistents drets, a l'exterior centenars de manifestants protestaven per la presència de la família reial a Barcelona. La princesa Elionor va pronunciar part del seu discurs en un català notable i amb elogioses referències a Catalunya, i el Rei també va parlar en la llengua pròpia de Catalunya durant la seva intervenció. Va ser precisament en aquesta part del seu discurs quan Felip VI va fer la referència política més explícita. Després d'enlitzar la decisiva contribució catalana a la

consolidació de la democràcia espanyola «una Catalunya orgullosa de les seves senyes d'identitat, plural i integradora, constructiva i solidària amb el progrés en general», va afirmar que en el present i en el futur «no hi poden tenir cabuda ni la violència ni la intolerància ni el menyspreu als drets i llibertats dels altres». Paraules adequades per alertar sobre el fil sobre el qual s'està caminant a Catalunya després de la sentència del Tribunal Suprem i que tenen un especial sentit davant d'algunes de les actituds que s'estaven expressant als voltants del recinte.

Les protestes al carrer davant de la presència del Rei a Catalunya són perfectament legítimes, i van poder desenvolupar-se sense impediments, tot i que sens dubte seria desitjable que el clima de diàleg i respecte mutu que imperés a Catalunya s'assemblés més al que es va

viure a l'interior del Palau de Congressos. El que en cap cas són acceptables són els intents d'impedir l'acte. Ni les accions per impossibilitar l'accés d'alguns convidats, coaccionats i assetjats, ni els insults o les agressions als periodistes. El viatge del Rei a Barcelona no pot ser qualificat d'acte electoral. Considerar una provocació, una excepcionalitat o una situació anòmala la presència del cap de l'Estat a Catalunya seria com acceptar que el marc imaginari en què alguns van creure l'octubre del 2017 és real. I ni la majoria dels catalans

ho accepten, ni és imaginable que les institucions de l'Estat ho acceptin.

En la concentració de protesta hi van participar càrrecs públics, mentre que en la cerimònia, malgrat la presència de nombroses institucions del país, va ser clamorosa l'absència de representants de la Generalitat o de l'alcalde de Barcelona. En aquest sentit, els polítics tenen més dret a la protesta que justificació els representants de les institucions per la seva absència. Al marge de la situació política, que per força havia de marcar la concessió dels premis, s'ha de ressaltar que els guardons de la Fundació Princesa de Girona, que aquest any compleix el seu desè aniversari, mereixen tot el suport, ja que es dediquen a premiar joves investigadors en projectes científics, empresarials, d'arts i lletres i de contingut social. És lamentable que una feina tan digna d'elogi quedi entorbidada per la confrontació política.

No es pot considerar una anomalia o una provocació la presència del Rei a Catalunya

IAG enforteix l'aeroport de Barajas

a compra d'Air Europa per part del grup IAG –propietari de British Airways, Iberia i Vueling, entre altres aerolínies– és una de les grans operacions del sector del transport aeri, per volum (1.000 milions d'euros) i pels objectius que persegueix. IAG ha anunciat que vol convertir el seu hub o centre d'operacions de Madrid, on ja està amb Iberia, en un «veritable rival» per als quatre hubs més grans d'Europa: Amsterdam, Frankfurt, Londres-Heathrow i París-Charles de Gaulle. La integració d'Air Europa en el holding

reforçaria la seva posició al corredor entre Europa i Llatinoamèrica. No obstant, falta l'aprovació de les autoritats de competència, que han d'analitzar les posicions de domini que poden resultar de l'adquisició. Així mateix, caldrà estar atents davant les repercussions sobre els treballadors i els usuaris.

La unió de les dues principals aerolínies espanyoles, Iberia i Air Europa, crearia unes sinèrgies que permetrien millorar la competitivitat de Barajas en els vols internacionals. En aquesta ocasió, no per una estratègia centralitzadora de la poli-

tica d'infraestructures del Govern central, sinó per una aposta empresarial, Madrid guanyaria pes dins del sistema aeroportuari espanyol, mentre Barcelona-el Prat, segona instal·lació en nombre de passatgers, malgrat els seus esforços per

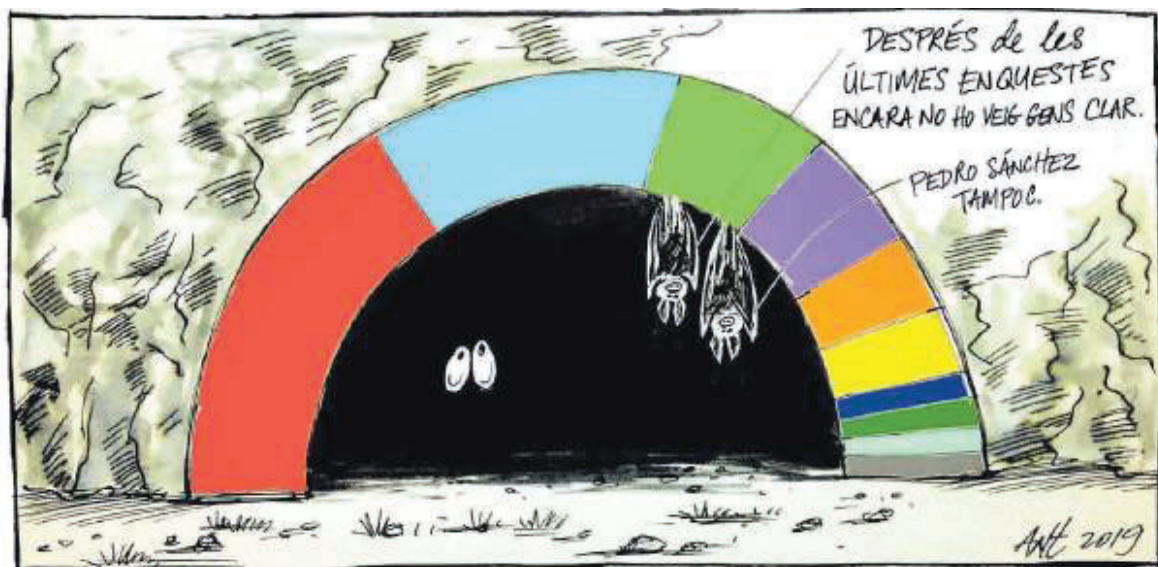
La compra d'Air Europa per part del grup d'Iberia i Vueling també té les seves implicacions en el 'brexit'

incorporar rutes de llarg radi, no acaba de funcionar com a autèntic hub internacional. Pel que fa als vols dins d'Espanya, l'impacte també serà rellevant, ja que IAG ostentaria prop del 70% del mercat nacional, que lidera Vueling.

Una qüestió no menys important és el paper del brexit. Perquè una companyia pugui operar vols dins de la UE ha d'estar controlada per capital comunitari. Una sortida del Regne Unit sense acord podria comprometre el negoci d'IAG, i la compra d'Air Europa reorganitzaria la seva estructura accionarial davant aquesta eventualitat. Correspon ara a les autoritats espanyoles, britàniques i europees analitzar que aquesta complexa operació respecti totes les normes, sense perjudicar els ciutadans.

L'antidot

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Polític: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Diagramació: Joel Mercé.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3, 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Risc d'un doble bloqueig

Des que el 1960 Richard Nixon i John F. Kennedy van canviar la història de la televisió i la política amb el primer duel televisat de dos candidats a la presidència dels EUA, els debats electorals s'han convertit en un format poc procliu a les sorpreses, en el qual els protagonistes intenten abans que res evitar els errors i s'adrecen sobretot als convençuts. El debat de cinc de dilluns entre Pedro Sánchez, Pablo Casado, Albert Rivera, Pablo Iglesias i Santiago Abascal va ser fidel a aquest guió: més que un contrast d'opinions i de propostes dels aspirants a la presidència del Govern es va tractar de cinc soliloquis al servei de les estratègies electorals de cada candidat. En campanya preval el tacticisme per sobre de qualsevol altra consideració. Ningú es vol arriscar.

Per aquesta raó, les conclusions que

deixa el debat no són gaire il·lusionants. A jutjar pel que hem vist i han dit, i si les enquestes l'encerten, no es veu sortida al bloqueig polític que ha portat a repetir les eleccions. Només Rivera, que braceja en caiguda lliure en els sondejos, s'ha mogut respecte a les anteriors eleccions, tot i que a diferència de l'abril aquesta vegada els seus escons poden ser insuficients per a un pacte amb el PSOE. Iglesias va provar en va de bastir ponts amb Sánchez, que va evidenciar amb la seva freda relació que les cicatrius de la passada investidura segueixen obertes. Casado, per la seva part, va anunciar que no pactarà amb Sánchez, així que l'escenari és molt similar al del 28-A: si la dreta suma, pactarà; si l'esquerra suma, l'acord serà molt complicat. I en la cultura política espanyola, la gran coalició continua sent una quimera per als partits implicats, que no veuen manera de justificar-

la davant d'un electorat molt polaritzat.

El debat va donar un altre risc de bloqueig: el de la crisi política a Catalunya. Sánchez, que busca pescar al calador de Ciutadans, va endurir el seu to. Va proposar una reforma del Codi Penal (penalitzar de nou la convocatòria de referèndum i l'legal, una vella idea del PP i Cs) i accions en l'àmbit dels mitjans de comunicació públics i educació. La bravata de garantir que portarà Carles Puigdemont a Espanya s'ha d'atribuir al fragor del xoc dialèctic, ja que es tracta d'un assumpte judicial que es dirimirà als tribunals. Però

Més enllà de l'estratègia electoral, el cara a cara no va aclarir dubtes sobre la governabilitat i Catalunya

l'enduriment de Sánchez i l'habitual discurs frontista de les dretes es van quedar lluny de la barreja d'intel·ligència, decisió i altura de mires que requerirà l'ingent treball d'encarrilar la crisi catalana cap a vies polítiques després del 10-N.

En aquest context, Abascal es va sentir còmode. Va ser contraproduent que els altres candidats decidissin no contrarestar els seus arguments, basats molt sovint en xifres i assumpcions falses. Aplicar el cordó sanitari a l'extrema dreta no suposa deixar sense refutar falsedats evidents. Un dels pitjors efectes de la repeticció electoral és que tot indica que l'extrema dreta creix. Una pèssima notícia, ja que el seu discurs xenòfob, masclista i ultranacionalista no contribueix gens a millorar la vida dels espanyols. En una situació de bloqueig, si la dreta suma Vox pot ser clau en la nova legislatura. Seria una notícia pèssima.

Debats sense conciliació

El primer incompliment electoral ja es va produir en el mateix debat electoral de dilluns a la nit. I a més va ser perpetrat pels cinc candidats. Potser no amb traïdoria, però segur que amb premeditació. Tots els partits representats al plató dediquen alguna línia del seu programa polític a la racionalització dels horaris per millorar la conciliació. Iniciar un debat -l'únic de tota la campanya entre els candidats a presidir el Govern- a les 10 de la nit i acabar-lo a la una de la matinada és,

sens dubte, la millor manera de dinamitzar tota intenció de sensatesa horària. Ahir, a TV-3 es repetia el disbarat.

Hi ha unanimitat en què la televisió té bona part de la culpa de les extenses jornades espanyoles. El nostre *prime time* és un dels més tardans d'Europa. A Alemanya, les hores de màxima audiència se cenyeixen entre les 20.00 i les 23.00 de la nit. A Anglaterra, de 18.00 a 22.30. França, de 19.00 a 22.00. Itàlia, de 20.30 a 22.30. I Portugal, de 20.00 a 23.00. Ni tan sols es pot esgrimir l'excusa de ser un país mediterrani. Les conseqüències de tant

pernoctar: retallar hores de son coincideix negativament en la salut i minva la productivitat. Per no parlar de la desigualtat entre gèneres. Al ser elles les que porten el pes més gran de la conciliació entre vida laboral i familiar, els nivells d'estrès i

Programar el duel entre candidats a les 10 de la nit no ajuda a promoure la sensatesa horària

cansament es disparen. Mentre els horaris nocturns s'allarguen molt més del que seria responsable, les aules s'omplen d'estudiants somnolents i els treballadors s'enfronten a una llarga jornada laboral. Una de les més extenses d'Europa, i també de les menys productives. Un disbarat. Però imposar el sentit comú no és fàcil. Només un gran pacte social, amb el suport definitiu de totes les televisions i les empreses, pot portar la racionalitat als horaris. Dilluns, els candidats de tots els partits majoritaris van perdre una gran oportunitat per imposar una mica de seny. Sens dubte, renunciar a la màxima audiència hauria sigut un potent missatge a favor del benestar dels ciutadans i la conciliació.

L'antidot

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Rico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Dramatització: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bibao.
Jurídica: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009. Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Trump contra el futur del planeta

Acord de París contra el canvi climàtic va substituir el Protocol de Kyoto i va representar un índex d'esperança en la lluita contra les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle per tres raons bàsiques. Va ser firmat per gairebé tots els països, inclosos les més grans i contaminants potències econòmiques –com la Xina i els Estats Units–, va establir uns paràmetres clars per evitar que la temperatura del planeta superés l'any 2100 els dos graus de diferència respecte als nivells preindustrials, i va ser ratificat amb gran celeritat, tot just un any després de la firma. Just ara fa tres anys de la ratificació de l'acord per l'Administració d'Obama, una de les seves últimes mesures.

Una de les principals promeses de Donald Trump, en una campanya que va estar marcada per nombroses refe-

rències al canvi climàtic com «una farsa», va ser carregar contra els compromisos ambientals nord-americans. Al seu dia, el nou president ja va qualificar l'Acord de París com a «debilitant, desavantatjós i injust» i va anunciar la retirada dels Estats Units, una amenaça que ara s'ha convertit en realitat i que entrarà en vigor just l'endemà de l'elecció del nou president, el 2020.

No és cap sorpresa, doncs, perquè, entre altres coses, la política de Trump s'ha caracteritzat per l'assetjament constant de la protecció mediambiental: des de la recuperació de projectes d'oleoductes fins al permís per a noves extraccions de petroli i gas natural, passant pel suport a les plantes de carbó. La Casa Blanca, ja sigui per motius electorals, per satisfer l'economia productiva del país en afany proteccionista, o bé per estricta convicció ideològica,

s'ha convertit en portaveu i executor dels corrents negacionistes. És una tragèdia anunciada per a la comunitat internacional que debatrà en la cimera de desembre, a Madrid, unes mesures més radicals en la línia de revisions que l'Acord de París preveu per aconseguir l'encara utòpic objectiu d'emissions zero el 2050.

Més enllà de la renúncia nord-americana (que només es podrà revertir amb una Administració no bel·ligerant i a favor de París com la que han promès els demòcrates), el cert és que les notícies

ja són del tot alarmants. El plafó de científics assessors de l'ONU (IPCC) ha conclòs que només un 20% dels 184 països signants de l'acord del 2015 a la capital francesa ha presentat un bloc amb prou mesures per fer front a la catàstrofe. La resta, o bé no les ha anunciat, com Rússia, o bé són clarament precàries. La Unió Europea és al capdavant dels compliments, però només representa un 9% de les emissions mundials, mentre que la Xina (un 26,8%), el principal emissor, no es va comprometre, en la recent cimera de Nova York, a revisar els seus plans. El comunicat conjunt de Macron i Xi Jinping, no obstant, que promet «fer esforços sense precedents» just després de l'anunci de Trump, ens fa alimentar una mínima esperança que només serà real amb un compromís potent, continuat i veraç de tota la comunitat internacional.

Els EUA entren en col·lisió amb l'Acord de París, però massa països eludeixen els seus compromisos

Un decret inoportú

El real decret pel qual «s'adopten mesures urgents per raons de seguretat pública en matèria d'administració digital, contractació del sector públic i telecomunicacions» ja ha sigut publicat al BOE. A pocs dies de les eleccions, en plena campanya electoral, amb caràcter d'urgència i sense debat al Congrés. Costa entendre que sigui la millor manera i el moment més idoni per tirar endavant una mesura que pot limitar els drets i la llibertat d'expressió.

Amb el decret, el Govern central esta-

rà autoritzat a intervenir xarxes, servidors i serveis de comunicació electrònics –és a dir, internet–, en cas que afectin l'ordre públic, la seguretat pública i la seguretat nacional. Tot i que no s'esmenta específicament, és evident que la mesura sorgeix com a reacció a l'anunciada intenció del Govern català de crear una «nació digital en forma de república», en paraules del conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública, Jordi Puigneró. També per avalar l'embargament de pàgines web i aplicacions com la del Tsunami Democràtic.

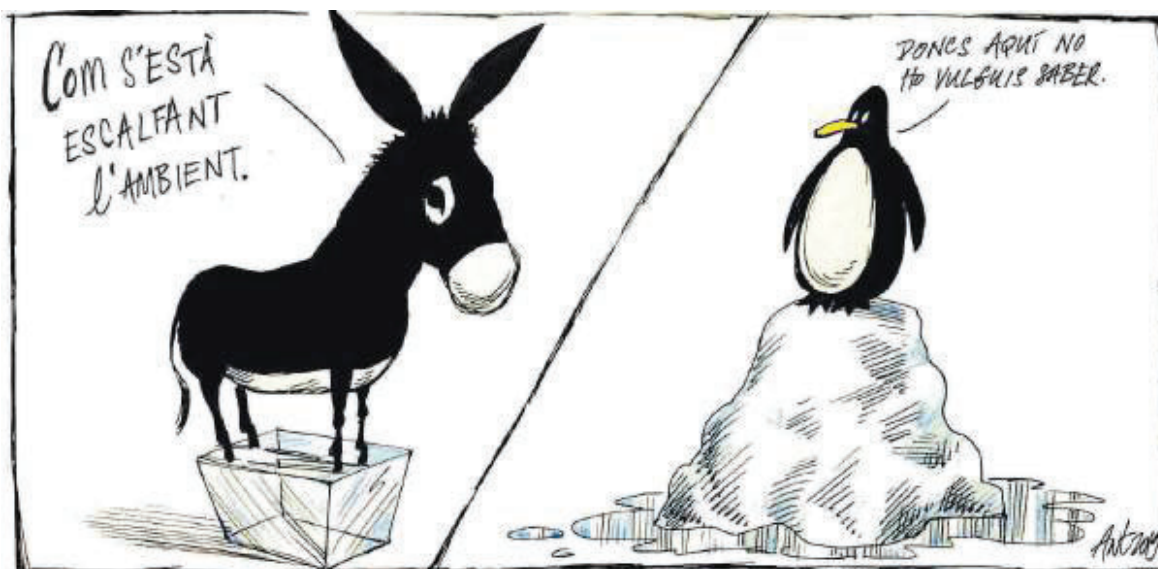
És plausible que el Govern d'Espanya creï mesures a favor de la seva protecció i la dels seus ciutadans, però les urgències electorals mai són bones per tractar temes de pes, i menys encara per abordar-ne un de tan complex i

Una mesura que afecta drets fonamentals hauria d'haver sigut debatuda i contrastada públicament

rellevant per al futur com pot ser la seguretat nacional en la xarxa. Són moltes les arestes del tema i massa les derives que poden extreure's del decret. De temps per estudiar-lo en profunditat n'hi haurà. També per interposar recurs d'inconstitucionalitat si algun grup o institució ho considera necessari. Hi ha camins legals per fer-ho. Però, de nou, s'haurà perdut una oportunitat per a la reflexió i s'haurà optat per la política de la gesticulació. El Govern de Sánchez ha volgut transmetre una imatge de fermesa, cosa que ha permès a la Generalitat elevar les queixes i qualificar-lo de «155 per la porta del darrere». Sens dubte, un decret inoportú que alimenta el desacord.

L'antidot

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

Directora: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Ícult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Digramació: Joel Mercé.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SL

Conseller director general: Conrado Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. **Publicitat:** Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SL, Consell de Cent, 425-427, 3a planta, 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios, Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orluina, 3, 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Solé Tura, símbol d'un diàleg necessari

Dimecres que ve farà 10 anys de la mort de Jordi Solé Tura, pare de la Constitució, referent de l'esquerra catalana des del PSUC fins al PSC, exministre de Felipe González i un dels polítics i intel·lectuals més lúcids de la democràcia espanyola, que va col·laborar durant molts anys en aquest diari. Per elaborar la Constitució, eren imprescindibles el diàleg i el consens, virtuts que Solé Tura va encarnar com ningú, amb la seva tenacitat i la seva coherència al servei de la llibertat i del progrés, en paraules de Miquel Roca, un dels dos únics pares de la Carta Magna que seixeixen vius.

En aquests temps en què el consens ha desaparegut i el pacte s'equipara a la traïció, és lícit fer-se la pregunta de per què era més fàcil dialogar quan s'elaborava la Constitució que quatre dècades

després. La pregunta té múltiples respostes: pot ser perquè llavors el consens era una exigència social, com afirma Roca, perquè s'ha imposat la política identitària de posar-se d'acord només amb els del mateix bàndol, com assegura Miquel Iceta, o perquè falta lideratge i se li demana a la negociació coses que no pot donar, com assenyala l'historiador Andreu Mayayo, col·laborador de Solé Tura, de qui destaca la fermesa i la seguretat de les seves posicions.

I no obstant, la tornada al consens és més necessària que mai, sobretot en una Catalunya partida en dues. El diàleg és més difícil que en vida de Solé Tura, però igual de necessari. La seva figura és un símbol de la inajornable recuperació de la convivència entre els catalans i del diàleg entre els governs de Catalunya i del conjunt d'Espanya. Aquest diàleg es concreta en aquests moments en la taula

integrada per membres del PSOE i d'ERC de cara a la investidura de Pedro Sánchez. Si hi ha voluntat i autonomia política de les parts, no hauria de ser tan complicat tornar a la política de desinflatió posada en marxa per Sánchez després de la mort de censura.

La desinflatió va arribar fins a la cita de Pedralbes fa un any, en què es va reconèixer el conflicte polític, però es va començar a trencar amb la filtració per part de Quim Torra de 21 punts que no eren objecte de la negociació i va descartar definitivament amb el no d'ERC als

Pressupostos. El Govern de Sánchez va passar de retirar recursos a les lleis catalanes del Tribunal Constitucional a tornar a impugnar decisions del Govern i del Parlament, alhora que perdia la confiança mínima que hauria pogut tenir respecte a l'actitud de Torra.

Ara, després d'un any perdut, Sánchez prescindeix d'un president cada dia més activista que representant de tots els catalans i centra el seu esforç a arribar a un acord amb ERC. Malgrat el seu enduriment davant l'independentisme, Sánchez va declarar abans del 10-N que havia arribat l'hora de la via política i de descartar la judicial per buscar una solució per a Catalunya. És el moment de posar-ho en pràctica i per això ERC ha d'abandonar també el seu maximalisme perquè la negociació es pugui encarar sense línies vermelles i amb l'única limitació de no saltar-se les lleis.

Als 10 anys de la mort de l'exministre, cal recuperar el consens que el polític va encarnar com ningú

Un altre èxit de Barcelona

Quan Barcelona es proposa alguna cosa acostuma a aconseguir-ho. Diverses apostes per ser líder del sector de les empreses tecnològiques han donat, finalment, resultat. En sis anys, els llocs de treball relacionats amb les tecnologies de la informació i de la comunicació (TIC) han crescut un 54% i la taxa de creixement mensual és vuit vegades superior a la mitjana de la ciutat. Operacions com el 22@, el Mobile World Congress o la Barcelona Tech City han sigut determinants per aquestes bones dades, igual que

la col·laboració entre les institucions i el prestigi de les universitats de la ciutat. Ara, Barcelona és la tercera ciutat del món preferida per instal·lar una *start-up*, per darrere de Londres i Berlín i per davant de París, Amsterdam i Lisboa o Madrid. La creació de llocs de treball és sempre una bona notícia, però encara ho és més quan es crea ocupació de qualitat, i en aquest sector els salaris estan molt per sobre de la mitjana i la precarietat molt per sota.

No serà fàcil mantenir aquest ritme. Altres ciutats s'espavilen i comencen a competir. Tot i que també és veritat que és

un sector en auge i ho continuarà sent els pròxims anys. Però Barcelona necessita recuperar la pau social per seguir en un lloc destacat en aquesta competició. I necessita institucions que tinguin uns pressupostos aprovats, capaços de posar

La ciutat és un pol d'atracció tecnològica i ho continuarà sent si hi ha col·laboració institucional

se d'acord a tres nivells (Estat, Generalitat i ajuntament) i de cooperar amb el sector privat. Aquests resultats són conseqüència dels anys en què aquestes tres condicions van ser possibles. No va ser una tasca fàcil, però ara torna a ser imprescindible per aconseguir formar personal capacitada per optar als llocs de treball relacionats amb les TIC i que ja no només són enginyers i informàtics sinó també creatius i humanistes. I que tampoc són només graduats universitaris, sinó també tècnics superiors procedents de la formació professional, una altra assignatura pendent des de fa anys. L'èxit de l'atracció i el creixement de les empreses tecnològiques és un esperó per creure que l'impossible pot ser possible.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Dramatització: Joel Mercé.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta, 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3, 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Urgeixen mesures en la Cimera del Clima

La Cimera del Clima (COP25) que avui comença a Madrid ha de ser una eina útil per emprendre l'emergència climàtica i fer possible que s'aconsegueixin els objectius que permetin contenir les conseqüències derivades de l'augment de la temperatura mitjana del planeta. Fins i tot sabent que la comunitat internacional està lluny de la unanimitat, fins i tot davant de la perspectiva certa que algunes grans potències contaminants —els Estats Units, la Xina, Rússia, l'Índia— es desentendran de l'assumpció de compromisos concrets o simularan fer-ho sense cap resultat pràctic, l'aplicació efectiva de l'Acord de París resulta inajornable si es volen limitar els efectes del desastre en curs.

Fins ara, la mobilització transversal de l'opinió pública a les democràcies

occidentals ha tingut un pes definitiu en el compromís de molts governs amb la causa ecologista. L'últim Eurobaròmetre difós pel Parlament Europeu revela que el canvi climàtic és la principal preocupació per al 32% dels ciutadans de la UE, lleugerament per davant de l'exclusió social i del combat contra el terrorisme, un corrent d'opinió que ha filtrat els programes dels partits, tret dels d'extrema dreta, i ha tingut un efecte dinamitzador dels plans encaminats a canviar substancialment el model energètic, els processos industrials i els hàbits de consum. Dit d'una altra manera: el carrer té i tindrà molt a dir en l'esforç de les democràcies per obrir una porta a l'esperança.

L'excepció és, sens dubte, la posició negacionista de l'Administració de Donald Trump, que s'ha despenjat de l'Acord de París i persevera en un mo-

del econòmic amb uns efectes desastrosos per al planeta. De fet, la posició dels Estats Units, de la Xina, amb la seva tornada a les centrals de carbó, de l'Índia, per créixer ràpidament, i de diverses economies desenvolupades o emergents amb una capacitat d'influència del carrer mobilitzat menor o inexistent, limita enormement l'efecte del compromís europeu per aturar fins on sigui possible la degeneració del medi ambient. I si en el cas nord-americà es poden esperar canvis si canvia el color dels governants, en

La mobilització ciutadana té un pes definitiu en el compromís de molts governs amb l'ecologisme

el cas de la Xina, amb un règim de partit únic, l'opinió pública no compta gens ni micis per alterar els dissenys dels seus governants.

El cas és que s'esgota el temps, la ciència no ha deixat de desacreditar els divulgadors del negacionisme i no es poden aplicar solucions locals per afrontar una crisi global. La ministra de Transició Ecològica en funcions, Teresa Ribera, té raó al qualificar l'actitud de Trump d'absolutament irresponsable. Però es pot aplicar el mateix qualificatiu a Jair Bolsonaro i la seva política a l'Amazònia, a les empreses extractives i industrials que es dediquen a buscar arguments que justifiquin la seva falta de respecte amb el medi ambient i als que amb els seus hàbits de consum es desenten del futur. Per això és indispensable que la cimera es tanqui amb uns compromisos tangibles.

Tres exercicis de responsabilitat

Aquesta setmana es posa en marxa la segona ronda de contactes per fer possible, amb l'abstenció d'ERC, el Govern de coalició entre el PSOE i Unides Podem, i descartar les dues hipòtesis alternatives, un gir a la dreta dels socialistes o unes terceres eleccions generals. Però no és la investidura de Pedro Sánchez l'única decisió que és sobre les taules de negociacions.

L'any passat, el rebuig d'ERC a votar a favor dels pressupostos va desencadenar la primera de les dues eleccions conse-

cutives i va arrossegar en cadena la impossibilitat d'aprovar els pressupostos de l'Ajuntament de Barcelona i de la Generalitat de Catalunya. Tothom hi va perdre amb aquesta jugada. La governabilitat a Espanya ha caigut durant un any en una inestabilitat paralitzant. La situació de les finances de la Generalitat és asfixiant i difícilment hauria permès prendre decisions de pes a un Govern menys paralitzat i amb un lideratge més interessat a gestionar. L'Ajuntament de Barcelona ha mantingut una velocitat de creuer gràcies a venir d'una sèrie

d'exercicis sanejats i a la condició que té de temps mort un any electoral en la gestió municipal. Però la inèrcia no és un projecte polític. En definitiva, la damnificada d'aquest triple bloqueig pressupostari ha sigut la prestació ade-

Ningú resultaria més perjudicat que Catalunya sense un triple acord en els pressupostos

uada de molts serveis públics. Els ciutadans, en definitiva.

Els moviments perquè ERC i JxCat puguin donar el seu suport als pressupostos del govern de comuns i PSC a Barcelona, els comuns als de la Generalitat i els d'almenys part de l'independentisme a un futur Govern de Sánchez, avancen amb expectatives d'èxit però sense cap garantia encara. Fer possible aquest triple acord seria un exercici de responsabilitat exigible a totes les parts. La temptació d'alimentar encara més la ingovernabilitat mostra, també en el camp de la negociació pressupostària, la seva condició d'estratègia autodestructiva: ningú resultaria més perjudicat de la falta d'acord que Catalunya.

L'antídot

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Dramatització: Joel Mercé.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídic: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Una legislatura plena d'incògnites

Avui es constitueixen les Corts després de la repetició de les eleccions, però l'inici de la legislatura està envoltat d'incògnites. La primera és la mateixa composició de les meses del Congrés i del Senat; la segona es refereix a la viabilitat de la investidura de Pedro Sánchez, l'únic candidat possible, com a president del Govern, i la tercera concerneix l'estabilitat parlamentària i la governabilitat en cas que el PSOE i Unides Podem (UP) aconseguixin formar Govern.

Un dia abans de l'obertura de la legislatura, l'únic segur és que l'esquerra (PSOE i UP) tindrà majoria a la Mesa del Congrés, en la presidència de la qual repetirà Meritxell Batet, però es desconeix si Vox formarà part de l'òrgan de govern de la Cambra. El més probable és que sigui així, gràcies als vots del PP. És discu-

tible si per contenir l'extrema dreta és aconsellable o no un cordó sanitari, però el que no és acceptable, com acaba d'afirmar Pablo Casado, és defensar els cordons sanitaris per «als hereus d'ETA» i els independentistes i no fer-ho per a Vox. Al Senat, el federalista Manuel Cruz serà substituït en la presidència per la jutge experta en violència masclista Pilar Llop, una decisió que significa un retrocés per a la presència del PSC en els poders de l'Estat.

El mateix dia en què es constitueixen les Corts, el PSOE i ERC faran la segona reunió sobre la investidura. Esquerra no té cap pressa per aconseguir un acord, al contrari que el PSOE, perquè prioritza un bon acord sobre un acord ràpid. Però si la voluntat d'arribar a un pacte existeix, no sembla que la millor manera sigui plantejar tot el contingut de la negociació sobre «el conflicte polític» abans de

la investidura, perquè si no hi ha Govern tampoc hi haurà acord. És molt més raonable la posició de l'exdiputat Joan Tardà, que és partidari d'investir primer Sánchez i continuar negociant després.

La investidura i la formació de Govern no es poden demorar excessivament perquè el que és veritablement important és garantir la governabilitat amb un acord sobre els Pressupostos per afrontar els reptes de la legislatura: la situació econòmica, les polítiques socials i immigració, a més de la qüestió catalana. Pel que fa a l'economia, tot indica

que UP ha passat de criticar en la campanya electoral Nadia Calviño a acceptar una continuïtat de la política duta a terme per la que serà vicepresidenta econòmica amb l'objectiu de respectar les exigències de la Unió Europea en dèficit i deute davant de la desacceleració econòmica que ja ningú nega.

Però això no ha d'impedir que la prioritat, com ha anat afirmant Pedro Sánchez, sigui reparar les destrosses socials causades per la política del PP. És imprescindible també arribar a un pacte sobre el futur de les pensions per no posar en perill el sistema, dissenyar una política sobre la immigració que reguli els fluxos d'entrada però respecti alhora els drets dels nòvinguts, i adoptar mesures efectives per a la lluita contra el canvi climàtic en la línia de les que es discuteixen en la conferència que es va obrir ahir a Madrid.

La investidura i la formació de Govern no es poden demorar excessivament

La sisena Pilota d'Or de Messi

Deu anys després d'aconseguir la primera, va arribar la sisena Pilota d'Or per a Leo Messi. L'estrella argentina es va convertir així en el jugador que ha guanyat en més ocasions el premi individual de més prestigi del futbol internacional. Fins ahir compartia amb Cristiano Ronaldo –tercer classificat en la llista del 2019– el repòquer de guardons. Una dada que revela la rivalitat que han mantingut tots dos al llarg de l'última dècada, sobretot quan el davanter portuguès jugava al Reial Madrid.

Aquesta sisena Pilota d'Or no és només un rècord individual, sinó la constatació de la capacitat de Messi per instal·lar-se en l'excel·lència al llarg d'una dècada i mitja. Des del seu debut als 17 anys, al camp de l'Espanyol el 16 d'octubre del 2004, ha mantingut una progressió i un rendiment que no tenen parangó en la història del futbol. Fins i tot els més fervents fans del seu compatriota Diego Maradona, amb qui es compara amb tanta freqüència, es rendeixen davant aquesta evidència. El regnat de Maradona, adornat amb el Mundial de Mèxic-86,

va ser molt més efímer. Perquè Messi ja va aparèixer en la llista de futbolistes destacats del premi de la Pilota d'Or el 2006, al lloc 20è. Un any després ja es va enfilars a un podi que no va abandonar fins a l'any passat, quan de forma sorprenent

L'estrella del Barça és un cas únic a l'haver-se mantingut en l'excel·lència durant més d'una dècada

va caure fins al cinquè lloc. Messi ha tornat al cim en una decisió de justícia per a les seves enormes fites esportives.

L'èxit de Messi ho és també del FC Barcelona, on ha desenvolupat tota la seva carrera –i amb un compromís exemplar– des que va arribar a La Masia sent un nen de 13 anys. Ara que, amb 32, ja afronta la recta final de la seva trajectòria, el club faria bé de posar tots els mitjans per no abaixar el llistó dels èxits, tant individuals com col·lectius. L'última Champions ja es veu llunyana, a Berlín-2015, i els sonsorífics fracassos a Roma i Liverpool de les dues últimes edicions obliguen a fer un pas endavant. Sense anar més lluny, en l'actual edició, en la qual el Barça ja ha certificat el liderat de la lligueta.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Polític: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Idult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Diagramació: Joël Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao.
Jurídic: María José Villoslada. **Publicitat:** Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orluina, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

L'informe PISA suspèn Espanya

L'informe PISA, elaborat per l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE), es porta a terme cada tres anys, des del 2000, a partir de les proves fetes a joves d'entre 15 i 16 anys (4t d'ESO). És certament un barem important per calibrar els coneixements en tres àrees estratègiques de l'educació: les ciències, les matemàtiques i la comprensió lectora. En el penúltim informe PISA (2016), Espanya va superar per primera vegada la mitjana o va quedar-hi molt a prop, però la conclusió del 2019 (les proves es van fer el 2018) certifica que ha descendit 9,5 punts en ciències (el pitjor resultat de la sèrie) i 4,5 punts en matemàtiques.

El resultat, segons la mateixa OCDE, es resumeix en un diplomàtic «no es pot establir cap millora o declivi significatiu en cap de les matèries». És a dir, i fins i

tot malgrat les pèrdues sofertes, es tracta d'un estancament, una mena de compàs d'espera, tot i que és cert que les dades de PISA s'han de valorar de manera que s'estableixin determinats paràmetres al llarg del temps. La tendència generalitzada dels països avançats és a la baixa. A Espanya es dona el cas que l'avaluació reflecteix els efectes de les retallades en educació, especialment a partir del 2011. Uns anys de plena crisi, amb més precarietat en el professorat i sobrecàrrega en els docents. Unes retallades que encara no s'han revertit. A més, la prova també reflecteix l'aplicació de la LOMCE, la controvertida llei Wert, a les comunitats que la van implementar. En aquest sentit, les dades de la Comunitat de Madrid parlen per si mateixes. A Catalunya, tot i que es troba en la mitjana de l'OCDE i per sobre de l'espanyola, les notícies no són més encoratjadores. S'ha

descendit 15 punts en competència científica (el registre més baix des del 2013) i 10 en matemàtiques.

En aquesta ocasió, PISA no ofereix per a Espanya la valoració de la prova de lectura, ja que es va detectar «un comportament de resposta inversemblant» que va provocar l'ajornament de l'informe, un detall que ha de repercutir necessàriament –perquè falta un aspecte fonamental de l'ensenyament– en la reflexió sobre el document.

L'empitjorament general no s'ha de prendre com un fracàs irremediable però

És imprescindible un pacte educatiu que deixi al marge disputes polítiques i destinar-hi més pressupost

si com un seriós avís, en especial pel que fa a l'evolució futura de les proves. PISA té els seus detractors, entre altres coses perquè els governs reaccionen en funció de les regles establertes per l'OCDE i no tenen en compte altres consideracions potser més conformes amb altres reptes de l'educació més innovadors, però alhora exerceix com a far per evitar disfuncions i trajectòries errònies. Les diferències entre regions espanyoles, per exemple, són molt notables i agreugen bretxes socials. L'educació requereix una atenció especial per part de l'Estat, i més encara en unes circumstàncies econòmiques difícils com les que es preveuen. Un pacte que deixi al marge les disputes polítiques i que aposti per un sistema equitatiu i just, amb un pressupost més elevat i adaptat als temps, s'entreveu no només necessària sinó imprescindible.

L'empresa catalana reclama estabilitat

La inestabilitat política preocupa l'empresariat català, també la falta d'inversions en infraestructures i l'escàs consens entre les administracions públiques. Serien les principals conclusions de l'informe elaborat per la consultora PwC i presentat a la seu de la patronal catalana Foment del Treball. L'estudi s'ha elaborat partint d'entrevistes individuals, enquestes online i grups de debat entre directius empresarials. Mentre que Madrid avança amb el vent a favor, hi ha la sensació que l'economia catalana

està perdent oportunitats que, en el futur, «poden portar conseqüències negatives serenes». Més d'un 70% dels directius consultats apunten al déficit d'infraestructures com l'obstacle més important. Apareixen demandes que, ja per reiterades, causen neguit: el corredor mediterrani, el desdoblament de l'N-2, Rodalies i la reserva d'espai per a l'activitat logística al port i l'aeroport de Barcelona. Obres que acumulen lustres de retard i de promeses incomplertes. Unes demores inacceptables, emmarcades en una concepció centralista de

l'economia, entorpidides per les penes polítiques i que llasten oportunitats de creixement. Tant per a Catalunya com per a la resta del país.

La situació política és una causa evident de preocupació. El 67,9% dels par-

És necessari consolidar l'economia per afrontar nous reptes en un context de desacceleració

ticipants en l'estudi veuen un risc en la polarització que ha comportat el procés. No són tan evidents els danys tangibles soferts, ja que la majoria dels empresaris no han apreciat dificultats financeres rellevants. Una mica més de la meitat tampoc han percebut una disminució d'inversions en el seu sector imputables directament a la situació política a Catalunya. És més gran la sensació del que s'ha deixat de guanyar que de perdre concreta. El diàleg i el pacte s'estableixen com la principal recepta per a una estabilitat que es necessita tant en la política espanyola com catalana. Estabilitat política per consolidar l'economia i afrontar els nous reptes en un context de desacceleració.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Rico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Dramatització: Joël Mercé.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Noves tarifes del transport metropolità

1 de gener s'activaran noves targetes de transport públic de Barcelona i la seva àrea metropolitana que suposaran un estalvi per als usuaris habituals. La data és important: coincideix amb l'activació de la zona de baixes emissions (ZBE), que impedirà als cotxes més contaminants l'accés a l'àrea delimitada per les rondes de la ciutat, 95 quilòmetres quadrats. Les dues mesures estan i han d'estar relacionades. Un transport públic de qualitat és fonamental en la lluita contra la contaminació i el canvi climàtic. Fer-ho accessible és obligat per a tota institució pública al servei de la ciutadania.

Entre les novetats presentades pel conseller de Territori, Damià Calvet, i l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, destaca la T-Uusual, una targeta personalitzada mensual amb un nombre de

viatges il·limitat i un cost de 40 euros per una zona, la qual cosa suposarà un estalvi important per als usuaris habituals. També la T-Jove disfrutarà d'un important descompte. L'actual T-10 (10,20 euros) desapareixerà i per als usuaris ocasionals s'ha ideat la T-Casual, amb 10 viatges a utilitzar durant un any. També d'ús unipersonal i amb un cost d'11,35 euros.

La concepció que prioritza les noves tarifes és premiar el viatger habitual davant el visitant ocasional. Potenciar abonaments mensuals és imprescindible per transitar cap a una mobilitat més econòmica i desvinculada del cotxe. No obstant, l'enfocament encertat de la nova proposta no pot ocultar el fracàs de l'enèsim retard en la T-Mobilitat, que finalment s'estrenarà el gener del 2021.

La T-Mobilitat és un projecte de sistema tarifari de transport públic que in-

tegrarà les xarxes de metro, autobusos urbans i interurbans, Ferrocarrils de la Generalitat i Rodalies. Promogut per la Generalitat de Catalunya, havia d'haver començat a funcionar en fase de proves el 2014. La targeta es concep com a digital i intel·ligent i oferirà una tarifa plana única en un radi de 10 quilòmetres des del punt de partida. El preu s'anirà incrementant en trams de cinc quilòmetres. A més a més, es contempla que l'import s'adapti al tipus d'usuari (estudiant, pensionista, etcètera) i també en funció de la repetició

Potenciar els abonaments mensuals a Barcelona afavorirà una mobilitat més econòmica i ecològica

dels viatges. La seva implementació suposarà la desaparició de l'actual sistema de zones o corones des de Barcelona. Sens dubte, una bona notícia per a tantes persones que es desplacen diàriament a la ciutat des de poblacions properes. Una realitat cada vegada més freqüent, íntimament lligada a l'elevat preu de l'habitatge.

El camí cap a una ciutat més verda, protectora del ciutadà i del medi ambient, passa indefectiblement per oferir una xarxa de transport públic de qualitat, en freqüència i en radi de cobertura, econòmicament assumible i adaptada a tots els col·lectius. Les opcions individuals com patinets o bicicletes són interessants, però no donen resposta a tots els ciutadans. El camí està traçat. Passos com les noves tarifes van en la direcció correcta, però és important no demorar més els reptes pendents.

Crisi d'identitat de l'OTAN

La commemoració del 70è aniversari de la fundació de l'OTAN s'ha traduït en la cimera de Londres en un intercanvi intempestiu de retrets en el qual han sobresortit les figures de Donald Trump i Emmanuel Macron, representants respectius de dues concepcions divergents de l'Aliança Atlàntica. Mentre que per al president dels Estats Units, i en general per al món anglosaxó, el primer assumpte a debatre és l'augment de la contribució europea, la qüestió prioritària per al president de França és defi-

nir de nou encunyar els objectius i l'estratègia atlantista davant l'amenaça del terrorisme global. El plantejament nord-americà parteix de la premissa que els europeus són els principals beneficiats per l'existència de l'OTAN i, en conseqüència, han de reunir més recursos a la defensa comuna; la crítica francesa respon a la impressió força estesa que l'OTAN pateix una segona crisi d'identitat. La primera va ser la que va seguir la desaparició de l'URSS i la liquidació del Pacte de Varsòvia; la present té a veure amb la ineficàcia estructural de l'orga-

nització per respondre a noves amenaces que escapen a la concepció clàssica de la defensa a gran escala.

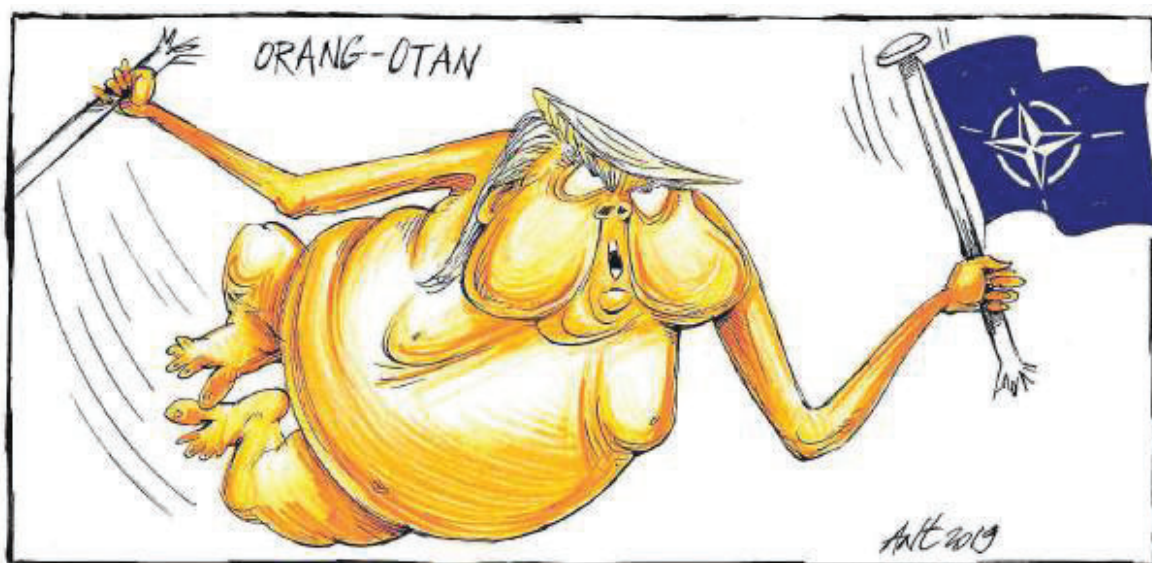
Si la confiança impregnés les relacions entre les dues ribes de l'Atlàntic, potser seria possible un debat assossegat, però la situació és just la contrària.

La cimera de Londres ha posat en evidència la desunió entre els membres de l'Aliança Atlàntica

gat, però la situació és just la contrària. En un clima molt pitjor al que era de preveure quan Trump va arribar a la Casa Blanca, la sola idea que la Unió Europea promogui la creació d'alguna forma d'organització militar autònoma, tot i que associada a l'OTAN, ha contribuït a enrarir l'atmosfera i ha donat ales a l'heretodòxia provocativa de Recep Tayyip Erdogan, membre de l'aliança i, alhora, soci oportunista i client de Rússia. Si a tot això se suma la decisió de Trump de marxar de Londres sense parlar amb la premsa, presumptament ofès per alguns dels seus companys de cimera, no més es pot concloure que l'OTAN ha abundat en una insòlita i arriscada imatge de desunió.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
l'cult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. **Publicitat:** Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta, 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3, 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La batalla per les pensions a França

Frància viu la que pot ser la segona gran protesta social contra Emmanuel Macron, aquesta vegada per rebutjar la reforma de les pensions que està pendent al país almenys des del 1995, quan una gran mobilització, amb vagues durant un mes, va aconseguir la retirada del projecte del Govern d'Alain Juppé i la caiguda del primer ministre de Jacques Chirac. Ara, després d'un intent fallit de Nicolas Sarkozy, Macron ho torna a intentar. Aquest dijous van començar les vagues –algunes es pretenen indefinides– i hi va haver manifestacions a gairebé 300 ciutats, la més gran a París, algunes amb incidents, com ja és habitual des de l'aparició del moviment dels *armilles grogues*.

La vaga és preventiva perquè només es coneixen les línies generals de la reforma. La protesta és també enganyosa

perquè vaguistes i manifestants pertanyen als sectors més ben tractats en el sistema de jubilacions a França, on, a més del règim general, hi ha 42 règims especials que beneficien funcionaris (civils i militars), treballadors de transports (ferrocarrils i metro, entre d'altres) i algunes professions liberals, com els advocats. Sobre 17,2 milions de pensionistes, els privilegiats són 1,1 milions (un 6%), però són els que més s'oposen a la reforma. Les vagues afecten sobretot els trens, el transport aeri, el metro de París, l'educació i la sanitat.

La reforma a França és inajornable, igual que passa en altres països, com Espanya, on la modificació del sistema de les pensions, per a la qual es disposa de l'instrument del Pacte de Toledo, també està pendent de la formació del Govern i és una de les prioritats de la pròxima legislatura. Al nostre país és

un problema recurrent des de fa anys, agreujat per la polarització política i per la inestabilitat governamental des de fa almenys quatre anys, en què el dèficit no ha deixat d'augmentar i la guardiola de les pensions ha quedat reduïda al no-res.

A França, no obstant, la situació és molt millor, encara que s'hi produeixi la paradoxa que el 76% dels francesos recolzen la reforma del sistema alhora que un 70% sosté les protestes. Macron proposa una mesura indiscutible: suprimir els 42 règims especials per pas-

sar a un sistema universal igual per a tothom per punts, que s'aconseguirien segons les cotitzacions, però no es planteja ni l'endarreriment de l'edat legal de jubilació, que ara està fixada en 62 anys amb un mínim de cotització d'entre 41,9 i 43 anys. La pensió plena s'obté als 67 anys. En els règims especials, no obstant, els treballadors es jubilen abans dels 60 anys (fins als 52 en alguns) i perceben una pensió més alta (la mitjana al metro de París és de 2.300 euros bruts mensuals davant els 1.400 de la mitjana nacional).

Tot i que el Govern està obert a acceptar modificacions en un projecte encara no aprovat, que ha sigut consultat amb els agents socials, Macron ha repetit que no retirarà la reforma. S'haurà de veure si manté la seva paraula i la seva promesa electoral, perquè en aquest envit es juga gran part de la seva aposta reformista.

La reforma del sistema per garantir-ne la sostenibilitat és un problema general a Europa

Un 2019 de rècord per a la Fira

La Fira de Barcelona tancarà el 2019 amb una facturació rècord, més de 215 milions d'euros, xifra que representa un 12% més del previst i gairebé el 15% més que el 2017 (últim any comparable en termes de calendari firal). Són unes xifres inequívocament positives, que reflecteixen el dinamisme econòmic de Barcelona. Tenint en compte la situació política i social dels últims mesos a Catalunya, demostra també que Barcelona ha sabut mantenir el seu enorme atractiu com a ciutat de negocis,

una cosa que no hauria sigut possible sense el ferm compromís de tots els sectors implicats. En aquest sentit, la Fira pot servir d'exemple de col·laboració institucional per un objectiu comú, al marge dels bloquejos polítics. Va quedar patent ahir durant la presentació del balanç econòmic de l'organització firal. En aquest acte, l'alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, va fer una crida a favor del «diàleg» i l'estabilitat política, mentre que la consellera d'Empresa, Àngels Chacón, va instar a «conseguir el consens» sense abandonar els principis.

El 2019, es van celebrar a la Fira més de 150 salons (propis o externs), alguns dels quals –com el Mobile World Congress (MWC)– van generar un gran impacte econòmic a la ciutat, en llocs de treball i despesa de visitants. Per no par-

L'entitat, exemple de col·laboració institucional, contribueix a la projecció internacional de Barcelona

lar de la projecció internacional de Barcelona gràcies a aquests congressos. El valor de la Fira no s'ha de mesurar únicament amb els resultats econòmics, sinó que també cal considerar la seva aportació en aspectes tan intangibles com la imatge de ciutat. Mentre alguns han preferit projectar una imatge de Barcelona enmig del caos, és especialment valuosa l'aportació dels que treballen perquè la capital catalana presenti la seva millor imatge al món.

L'ampliació del recinte de Gran Via és un dels grans projectes de futur. Que la Fira mantingui les seves bones perspectives dependrà, en bona mesura, de la incerta situació econòmica, però també de la voluntat política.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídic: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Clamor pel planeta a Madrid

La realitat de la Marxa pel Clima que es va dur a terme ahir a Madrid, paral·lelament a la celebració de la cimera climàtica COP25, ha superat les expectatives que la definien com la manifestació mediambiental més gran de la història a Espanya. S'ha corroborat, en aquest sentit, l'èxit que ja van tenir altres mobilitzacions, especialment les de setembre d'aquest any, en tot el planeta, amb milions d'assistents. Més enllà de la certificació dels avenços dels compromisos de l'Acord de París, més enllà de les bones intencions expressades en la cimera en la perspectiva de la reducció dels gasos amb efecte d'hivernacle i de l'explotació de combustibles fòssils, més enllà dels bastons a les rodes com els que ha posat l'Administració de Trump al desentendre's de la seva implicació en la lluita a favor del clima, o les

tebieses de Rússia i la Xina, és cert que, com es podia llegir a les pancartes de la manifestació, «el món s'ha despertat». I tot i que la figura emblemàtica de Greta Thunberg, iniciadora del moviment Fridays for Future i avui convertida en una icona ecologista, acapari bona part dels titulars gràcies a la seva determinació i irreductibilitat, el cert és que aquest crit d'auxili pertany també a una gran varietat d'organitzacions, entitats i grups socials que han fet sentir la seva veu per recordar als mandataris dels 196 països units a Madrid que ja no es pot perdre més temps. La jove activista sueca ha recordat que la conscienciació ha fet efecte, però que calen actes concrets en aquesta mateixa COP25: «Volem veure accions reals i no n'hi ha hagut». En el manifest llegit al final de la marxa, davant el Ministeri de Transició Ecològica, s'ha recalcat que «l'emergència climàtica

ja no és una cosa oberta al debat. És aquí, és real, i hi ha moltes veus necessàries per fer-hi front».

Aquesta setmana hem sabut que els nivells de diòxid de carboni en l'atmosfera han arribat al seu màxim històric, una dada que s'afegeix a les previsions més negatives en relació amb la temperatura del planeta el 2100. Prop d'un punt de no retorn, la mobilització social no només és necessària sinó imprescindible. La recent declaració del Parlament Europeu, qualificant la situació actual d'«emergència mediambiental», per so-

bre de la més discreta lectura com a «urgència» per la qual apostaven els sectors més conservadors, és un acte simbòlic que ha de tenir concreció efectiva, ja que Europa lidera avui dia la consciència mundial, en les resolucions del Consell Europeu de la setmana que ve a favor d'una neutralitat climàtica del continent en el 2050. Aquesta ha de ser la tasca dels polítics, la de canalitzar positivament amb fets contrastables i decisions fermes un combat que ha d'anar més enllà de les diferències ideològiques i de la problemàtica econòmica. El clamor dels joves, que ostentaran l'usdefruit d'un planeta en crisi i a punt del suïcidi, s'ha fet realitat a Madrid i se n'ha de sentir l'eco en tot el planeta, en despatxos, fòrums i assemblees. Ha ressonat amb claredat i nitidesa, amb la fortalesa dels que saben que o s'actua ara o demà serà massa tard.

La veu dels joves

ha ressonat amb claredat i nitidesa, de la mà de Greta Thunberg

Una Constitució per acollir el diàleg polític

El 141è aniversari de la Constitució es va celebrar al Congrés dels Diputats marcat per una nova situació política sorgida de la repetició de les eleccions el 10-N que ha deixat un Parlament molt fragmentat i amb un partit com l'ultradretà Vox com a tercera força política. En aquestes condicions, són encertades les paraules de la presidenta del Congrés, Meritxell Batet, que va reclamar «respecte, diàleg i responsabilitat» per assegurar la governabilitat en una Cambra sense majories clares.

A l'habitual absència dels presidents autonòmics nacionalistes, entre ells Quim Torra, s'hi va sumar aquesta vegada el màxim dirigent de Vox, Santiago Abascal, que va preferir manifestar-se a Barcelona —ciutat epicentre del «cop d'Estat» contra la unitat d'Espanya, segons les seves paraules— i no compartir acte amb els que pacten amb «colpistes». Unes manifestacions i una actitud que demostren el respecte que sent per la Constitució Vox, que inclou en el seu programa l'abolició de l'Estat de les autonomies i la seva substitució per un Estat unitari.

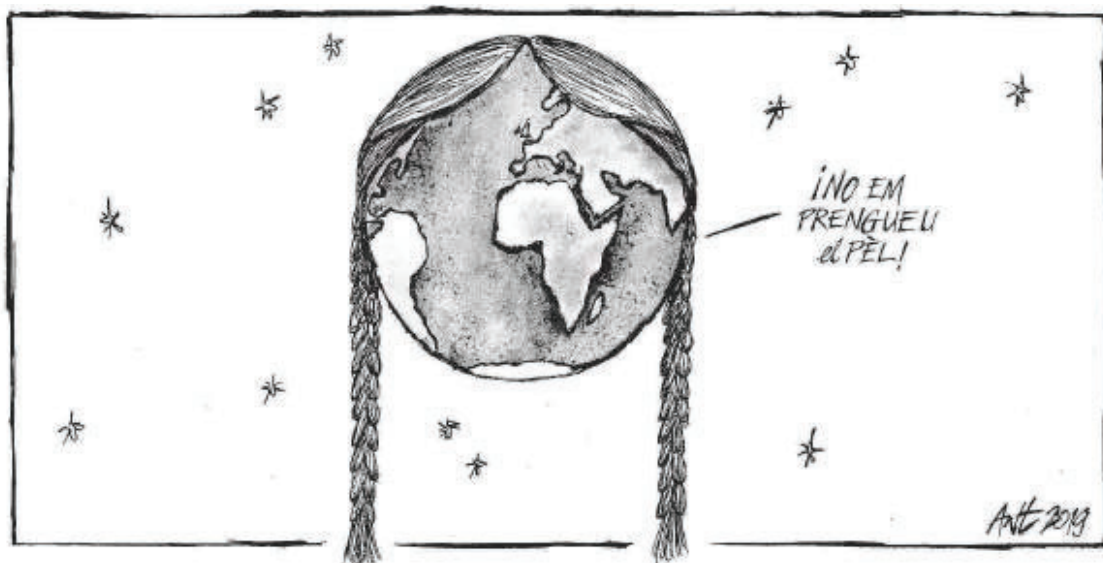
Davant de posicions com aquestes, els altres partits han de defensar més que mai la Constitució, sense renunciar a la seva reforma, que és una mesura imprescindible per afrontar diversos problemes pendents, com el de Catalunya. En

La reforma de la Carta Magna és imprescindible per afrontar temes pendents, com el català

aquest sentit, és un bon senyal l'avenç de les negociacions entre el PSOE i ERC, que continuaran dimarts que ve a Barcelona. Pedro Sánchez va defensar en l'acte commemoratiu de la Constitució el «pacte entre diferents per garantir la governabilitat» i va confiar que el marc constitucional serveixi per donar resposta a la crisi territorial. Aquest marc, en el futur, no pot ser cap altre que la reforma per integrar la pluralitat i la diversitat espanyoles. Però primer és necessari que el preacord entre el PSOE i Unides Podem aconseguixi els suports necessaris perquè la investidura de Sánchez tiri endavant i poder abordar, després, fruit de la labor plantada amb l'acord que es busca amb ERC, el problema polític de Catalunya.

L'antidot

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïos.
Internacional: Marta López.
Polític: Jose Fico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Idult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao.
Jurídic: María José Villoslada. **Publicitat:** Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta, 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orluina, 3, 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Llums i ombres del final dels peatges

El canvi de l'any comporta el final de dues concessions d'autopistes: el tram de l'AP-7 entre Tarragona i Alacant i de l'AP-4 entre Sevilla i Cadis. S'accelera el procés perquè els peatges passen a ser història a Espanya. El 2021, es revertiran les concessions de la resta de l'AP-7 fins a la frontera, del tram de l'AP-2 entre Saragossa i el Mediterrani i alguns dels peatges que encerclen la ciutat de Barcelona. Els usuaris de les vies que des d'ahir van passar a ser de franc s'estalviaran més de 300 milions d'euros i l'Estat haurà d'assumir els costos de manteniment que sumen, com a mínim, 32 milions d'euros en una primera aproximació, a més de perdre els impostos derivats de l'explotació en règim d'una concessió privada.

El Ministeri de Foment estima que el trànsit en aquestes vies creixerà un 30%.

Els avantatges per als usuaris són evidents, especialment per als habitants d'aquestes zones i per a les indústries que exporten els seus productes a través de l'AP-7. Per al conjunt de la ciutadania representa assumir més despesa pública que serà finançada per tots els ciutadans en funció de les seves rendes i no de l'ús que facin del transport per carretera. Una decisió que s'ha pres més com si fos una proclama política que un debat racional. Es podria haver arribat als mateixos resultats per camins més serens.

La dictadura franquista va voler sortir de l'autarquia a partir de 1959 apuntant-se a les receptes que li van subministrar el Banc Mundial i el Fons Monetari Internacional. Una d'aquestes, d'acord amb el model econòmic del moment, era la construcció d'infraestructures de transport per estimular el desenvolupament econòmic. I una de les rutes clau era el

corredor del Mediterrani a través del qual es podien exportar productes agrícoles i industrials i, alhora, atreure els turistes de sol i platja. Però Espanya no tenia manera de finançar amb diners públics aquesta construcció i es va optar, com estaven fent en aquell moment molts països europeus, per recórrer a les concessions en forma de peatges.

Aquesta opció va tenir sentit en aquesta conjuntura però va deixar de tenir-lo amb el pas dels anys per diverses raons: les concessions es van anar allargant més per capacitat de 'lobby'

La gratuïtat de les vies suposa avantatges per als usuaris, però també més despesa pública

de les concessionàries que per convenciment en el model i per la millora dels serveis; a les zones menys dinàmiques econòmicament es va optar pel sistema de les autopistes, la qual cosa va anar generant greuges més o menys racionals; i finalment no es va desenvolupar en paral·lel a les autopistes de peatge una xarxa de ferrocarril alternativa per al transport de mercaderies.

Es va acumular un malestar que, finalment, ha portat a un progressiu aixecament dels peatges sense que estiguem preparats per afrontar totes les seves conseqüències, entre les quals, un increment de les emissions de CO₂ en plena emergència climàtica o un dèficit acumulat del pressupost del manteniment de les carreteres que suma més de 7.000 milions d'euros. El començament del final dels peatges és una bona notícia per alguns, però un repte per a tothom.

L'alentiment de l'economia espanyola

l'Institut Nacional d'Estadística va acomiadar el 2019 amb una dada que confirma la desacceleració econòmica d'Espanya: el producte interior brut (PIB) va créixer en el tercer trimestre de l'any l'1,9% interanual, i va quedar per primera vegada des del 2014 per sota del llindar del 2%. La xifra no es pot considerar bona, especialment quan va acompanyada d'altres dades, com la menor creació d'ocupació o el poc dinamisme de les exportacions. Si hi afegim el fet que aquest 1,9% del PIB

és a més una dècima inferior al que havia estimat inicialment l'INE, la situació obliga a estar alerta. Serà clau en aquest sentit la xifra del quart trimestre i final d'any per comprovar si es compleix la previsió del Govern d'acabar el 2019 en el 2,1%.

Amb tot, no s'ha de caure en el fatalisme, ja que l'escenari continua sent de creixement econòmic. La demanda nacional va aconseguir contrarestar la pitjor evolució del sector exterior. Val la pena posar de relleu la dada de la inversió, que va augmentar l'1,7% en el tercer

trimestre davant el retrocés del 0,2% en el segon, i que podria ser un tímid símptoma de més confiança empresarial.

També és convenient ampliar el zoom i contextualitzar l'alentiment del PIB espanyol en el tercer trimestre: lla-

Espanya no és aliena a les tensions geopolítiques globals que han marcat la segona meitat del 2019

vors, les tensions comercials entre els Estats Units i la Xina eren més intenses que ara i el Regne Unit encara no havia celebrat les eleccions generals que van donar via lliure a Boris Johnson per desencallar el seu pla del *brexít*. Aquests dos assumptes estan lluny de resoldre's, i continuaran sent a l'agenda econòmica del 2020, com també ho estarà qualsevol episodi que alteri el polvorí del Pròxim Orient. L'economia espanyola no és aliena a les tensions geopolítiques globals que afecten el conjunt d'economies del món. Un Govern estable i durador que comenci a actuar com més aviat millor serà la millor manera de fer front als desafiaments que sorgeixin l'any que comença.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
l'cult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. **Publicitat:** Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Esquerra fa el pas

Esquerra Republicana de Catalunya permetrà, finalment, la investidura de Pedro Sánchez amb la seva abstenció. El partit dirigit des de la presó per Oriol Junqueras, des de Suïssa per Marta Rovira i des del Govern per Pere Aragonès es reafirma en la línia política realista que ha continuat aquest últim any, ratificada en l'elecció de la direcció, en la ponència política de l'últim congrés i al consell nacional d'ahir. La cúpula sembla que té controlada una formació amb uns estatuts assemblearis però que ha resistit millor que altres grups l'envit de la denominada nova política sobre les estructures tradicionals dels partits.

La decisió d'Esquerra ha alarmat una part important del sistema polític espanyol i ha desencadenat un intercanvi d'acusacions entre una part de Junts per Catalunya, amb qui comparteix el Govern

de la Generalitat, i la formació republicana, al qual s'han sumat les veus de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) i fins i tot de la Cambra de Comerç, en un altre exercici impúdic d'ús partidista de tota mena d'institucions. No és la primera vegada des de la recuperació de la democràcia que Esquerra pateix aquest tipus d'envits de part del que abans era CiU: va passar després de les eleccions de 1980, després de la formació del primer tripartit el 2003, després del pacte de Mas amb Zapatero per retallar l'Estatut del 2006 o després de la negativa de presentar llistes conjuntes. Esquerra, aparentment, s'ha fet resistent a aquest tipus de pressions. Però aquest capítol no ha fet més que començar.

El cert és que ERC no renuncia, en res del que s'ha pactat amb el PSOE de Pedro Sánchez, al seu objectiu polític de la independència, tot i que sí que aparca la denominada via unilateral, la que es va utilitzar

al setembre i l'octubre del 2017 i que va acabar en condemnes de més de 100 anys per als qui van donar la cara a favor seu. I que, a més, ha deixat seqüeles en la convivència entre els catalans que impedeixen a l'independentisme assolir la seva pretensió d'ampliar la base del seu recolzament social o internacional. La fórmula acordada amb els socialistes i amb Podem és plena d'ambigüitats, amb artefactes que cada part entén a la seva manera, des de la negociació entre governs fins a la consulta als ciutadans per ratificar els acords que s'assoleixin. La realitat del dia a dia aclarirà aquests equívocs

El gest de la investidura servirà de poc si no s'estén als Pressupostos i el diàleg no avança

perquè, lògicament, es tracta de recuperar la via política, i això inclou el respecte a la legalitat. Per això, més important que la voluntat o la determinació de la direcció dels partits signants de l'acord, el que serà rellevant serà la seva fortalesa per aguantar les pressions de les properes setmanes i mesos, que poden comportar un avanç electoral a Catalunya per intentar que la fugaç reparació de Puigdemont li doni una nova victòria davant els seus encara socis, ara qualificats de traïdors.

Però el gest de la investidura servirà de poc si el compromís no s'estén també als propers Pressupostos i l'estabilitat de l'Executiu, cosa per a la qual el diàleg a què les dues parts s'han compromès haurà de donar algun fruit. El camí que inicia Esquerra és llarg, complex i difícil. I li serà necessària la mateixa resiliència que ha demostrat a l'hora de decidir el sentit del seu vot davant de la investidura.

Menys contaminació, més vida

Entrada en vigor de la zona de baixes emissions (ZBE) és, de manera concloent, una bona notícia per a la qualitat de l'aire a Barcelona i els municipis pròxims, amb la prevista reducció dels nivells de contaminants com el diòxid de nitrogen i les partícules PM10. La contaminació provoca morts prematures i és obligació de les administracions implantar totes les mesures possibles per combatre aquesta mortalitat: actituds negociacionistes com les de la presidenta de la Comunitat de Madrid, en contra de l'opinió

unànime de la comunitat científica, són d'una irresponsabilitat palmària.

El veto, durant el dia i en les jornades laborables, d'uns 50.000 vehicles al perímetre urbà delimitat per les rondes, és una iniciativa pionera. Tot i així, només es tracta d'un primer pas, que encara s'haurà d'avaluar per concloure fins a quin punt arriba a complir els paràmetres marcats per la UE i l'OMS. Al llarg dels propers mesos es podrà calibrar si la reducció de trànsit detectada el primer dia d'aplicació es confirma i si la xarxa de transport públic, especialment l'inte-

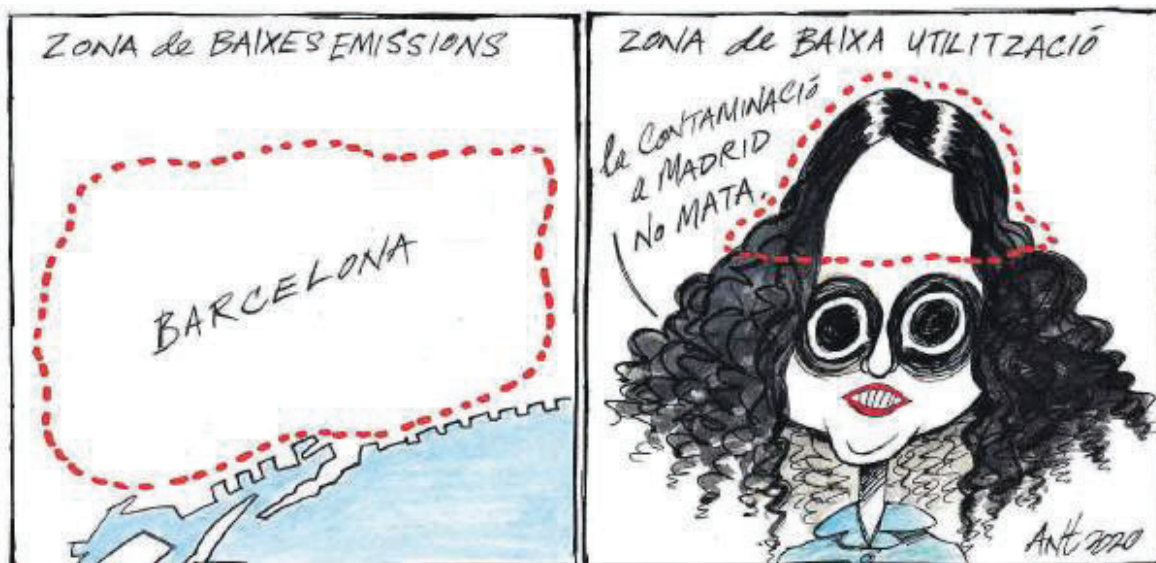
rurbà, té capacitat per absorbir l'augment de passatgers que es vaticina. Generalitat i ajuntament reconeixen que la ZBE no serà la panacea per als problemes de contaminació i que hauran d'estudiar-se accions més radicals. Però els se-

En els propers mesos s'haurà d'avaluar si s'ha d'anar més enllà de l'actual regulació de la ZBE

güents passos, en cas que siguin necessaris, seran més difícils. Una renovació més exigent del parc automobilístic pot generar noves desigualtats, que de moment s'han intentat paliar amb una exempció temporal per a les persones amb ingressos mínims. I mesures més dràstiques per reduir el nombre de vehicles en circulació, a través de noves taxes o de peatges urbans, no compten per ara amb el consens social o polític que sí que concita la necessitat de continuar millorant l'alternativa més racional, la millora constant del transport públic. Amb tot, i malgrat les incerteses que es puguin plantejar, el d'aquest 2 de gener ha sigut un primer pas al camí per viure en una ciutat més saludable.

L'antidot

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Polític: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Dramatització: Joet Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídic: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Una interferència innecessària i inoportuna

La Junta Electoral Central (JEC) ha llançat un torpede sota la línia de flotació del procés d'investidura de Pedro Sánchez, l'estabilitat del Govern de la Generalitat i les perspectives obertes de normalització per la via del diàleg del conflicte polític català.

En una decisió tan discutible que ho ha sigut fins i tot per 6 dels seus 13 membres, que presentaran vots particulars, la JEC ha dictaminat que Quim Torra ha de perdre la seva condició de diputat al Parlament per haver incorregut en desobediència. Una interferència innecessària quan el Tribunal Suprem (TS) encara ha de resoldre el recurs contra la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, i en un sentit sobre el qual hi havia pocs dubtes des del mateix moment en què el mateix Torra va optar per l'autoinculpció. I a més d'innecessària, ino-

portuna, per la seva coincidència amb un ple d'investidura possible després d'un acord entre el PSOE i ERC que la dreta espanyola s'ha compromès a impedir per la via dels tribunals, ja que no ho va poder fer a les urnes.

Sense cap dissimulació, els líders del PP i Cs competien ahir per atribuir-se el mèrit d'haver desallotjat Quim Torra de la presidència de la Generalitat. Conseqüència de la decisió de la JEC que des del Govern es discuteix, recordant que segons l'Estatut el president només pot ser desallotjat del seu càrrec per decisió del Parlament o condemna penal ferma (una cosa que el president de la Generalitat es va resistir ahir a la nit a reconèixer), per la qual cosa instàncies judicials superiors haurien de deixar sense efecte una inhabilitació de Torra com a president buscada per la porta posterior de retirar-li la condició de diputat.

La intromissió de la JEC en les decisions de les més altes instàncies judicials espanyoles i europees no s'ha acabat aquí: el reuig que Oriol Junqueras pugui accedir a l'acta d'eurodiputat curtcircuita el procediment pel qual el TS ha de decidir com interpreta i aplica la resolució del Tribunal de Justícia de la Unió Europea que va establir que el líder d'ERC disfruta de la condició d'eurodiputat i de la immunitat corresponent fins que el Parlament Europeu l'hi retiri. Les conseqüències polítiques s'hauran de veure, després de succeir-se mostres de reuig

contra les decisions de la JEC, a les quals s'uneixen les dirigides en realitat contra les que ha pres ERC els últims dies.

Com els portaveus del PSOE van recordar ahir, la JEC no és un òrgan judicial, i és més que discutible que entre les seves atribucions hi hagi les de condicionar i complicar la vida política i les decisions dels tribunals, els equilibris institucionals, fins i tot entre Espanya i Europa, i el procés de presa de decisions transcendents al Congrés.

Davant l'extemporània actuació de la JEC, a qui el TS ja va esmenar la plana quan va intentar impedir que Carles Puigdemont es presentés a les eleccions europees, es pot qüestionar el perquè d'aquesta interferència, 15 hores abans de l'inici del ple d'investidura i a instàncies dels partits de la dreta espanyola. Qualsevol resposta possible a aquesta pregunta resulta francament preocupant.

És preocupant que un òrgan administratiu interfereixi en decisions dels poders judicial i legislatiu

Trump incendia l'Orient Mitjà

La lògica de l'escalada bèl·lica s'ha apropiat de l'escenari irano-iraquí amb inusitada rapidesa des que el president dels Estats Units, Donald Trump, va decidir bombardejar posicions de milícies xiïtes a Síria i l'Iraq l'últim diu. Per això ningú dubta al Pentàgon que més d'hora que tard el règim iranià respondrà a l'assassinat del general Qasem Soleimani i d'alguns dels seus companys, entre els quals figurava el líder de Hezbollah a l'Iraq, Abu-Mahdi al-Muhandis. Per això també són pocs

els que posen en dubte que la decisió dels Estats Units de traslladar en territori iraquí el seu conflicte amb l'Iraq redundarà en una radicalització del carter davant el Govern en funcions d'Adil Abdul-Mahdi, atrapat en el foc creuat entre els seus dos aliats.

L'afirmació de Trump a Twitter segons la qual «l'Iraq mai ha guanyat una guerra, però mai ha perdut una negociació» sembla més una fanfarronada que una declaració destinada a procurar un desenllaç negociat. És improbable que la Casa Blanca cregui de veritat que després

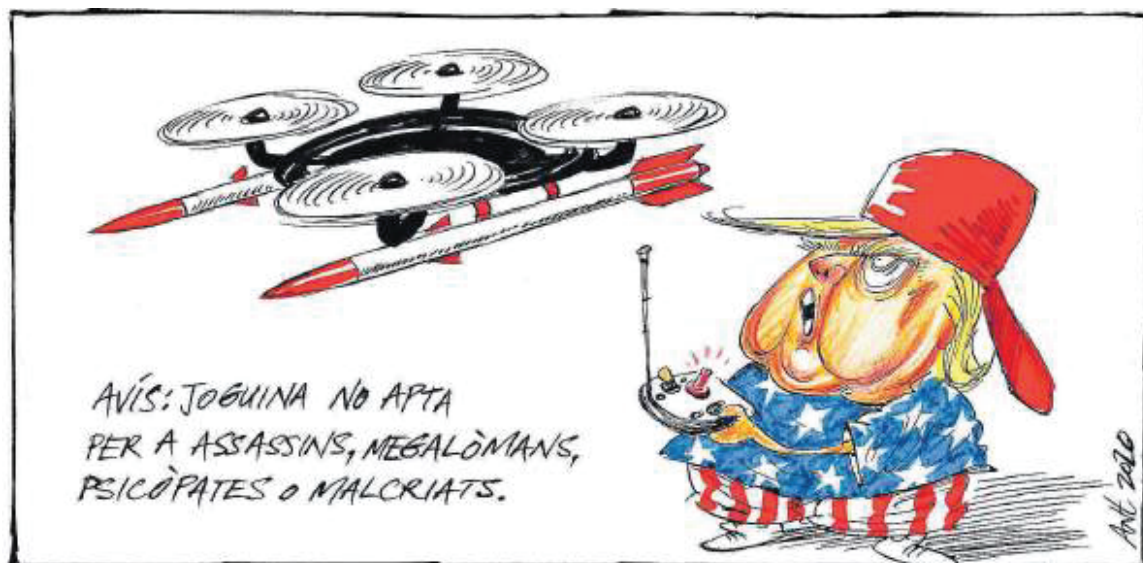
de donar mort a un dels herois nacionals de l'Iraq, col·laborador de l'aiatol·là Ali Khamenei, el règim s'avindrà a assegurar-se en una taula de negociació. Res indueix a pensar que és possible un reafredament de la crisi. L'encariment del barril de

L'assassinat de Soleimani pels EUA agreuja la crisi amb l'Iraq i desencadena el risc d'un efecte dòmino a la zona

Brent és un senyal inequívoc que les previsions són altres a escala internacional. Ja que el risc d'un efecte dòmino està aquí, els països àrabs implicats en el sistema d'aliances dels Estats Units i Israel no poden tenir-se per actors al marge de la crisi o que no s'han de veure afectats per ella, per més que el primer ministre israelià, Benjamin Netanyahu, hagi invocat el dret nord-americà de defensar els seus ciutadans. Al contrari, la decisió de Trump d'incendiar el solar iraquí amb un atac amb drons degrada l'atmosfera política des del Mediterrani oriental fins al golf Pèrsic. Els riscos associats a mètodes expeditius fan témer el pitjor en un espai habitat a encadenar crisis que tendeixen a eternitzar-se.

L'antídot

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïos.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joet Mercé.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta, 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3, 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La investidura de la crispació

Entre núvols de tempesta política, el Congrés dels Diputats va viure ahir probablement la sessió d'investidura més crispada des de la restauració de la democràcia. Confirmat que Pedro Sánchez serà investit president en segona votació amb l'abstenció d'ERC, el duel dialèctic entre el candidat i la resta de líders polítics va ser molt tens i poc edificant. Amb la crisi catalana en l'epicentre, els discursos dels líders de la dreta (Pablo Casado, Santiago Abascal i Inés Arrimadas) no només van estar plens d'insults, sinó que van coquetejar amb plantejaments molt poc democràtics, com discutir la legitimitat dels acords de coalició (PSOE i Unides Podem) i d'investidura (l'abstenció d'ERC). Com tot pacte polític, aquests acords poden ser criticats i discutits, però són ímpeccablement legítims com a resultat de la geo-

metria parlamentària fruit del resultat de les eleccions del 10 de novembre. Un fet que la dreta, escorada cap a l'extremisme a causa de la irrupció de Vox, obvia de manera deslleial.

Poc es va parlar en el debat del programa de govern presentat per Sánchez, un fet per si mateix ja significatiu. Sánchez va desgranar el seu acord amb Unides Podem, un pacte de clar tarannà progressista ric en propostes socials (des de reforçar les beques fins a una llei de l'eutanàsia, passant per una nova norma educativa i la lluita contra l'emergència climàtica) que va buscar tranquil·litzar els qui dins del país (sectors empresarials) i fora (Brusselles) poguessin sentir-se intranquils per l'entrada dels morats en l'Executiu. En matèria econòmica, res de l'anunciat per Sánchez s'escapa de l'ortodòxia comunitària, tot i que s'ha de veure com es concreten les propostes en l'es-

fera laboral i fiscal. El missatge respecte a Catalunya va ser l'esperat: apostar per portar el conflicte a la via política després d'anys de judicialització que, junt a la deriva unilateral de l'independentisme, han portat Catalunya a un atzucac i a una gravíssima crisi institucional. Tornar el conflicte a l'àmbit polític, d'on no hauria d'haver sortit, és tan sols un punt de partida d'un camí incert i difícil, però és un benvingut canvi d'estratègia. Per això és desmoralitzador sentir Casado amenaçant de recórrer de forma contínua als tribunals per frenar qualsevol avanç polí-

El canvi d'estratègia respecte a Catalunya és esperançador, i la reacció de la dreta, preocupant

tic. Utilitzar la justícia com la continuació de la política per altres mitjans, sobretot quan s'està en minoria parlamentària, és un acte d'enorme irresponsabilitat que ja ha mostrat la seva esterilitat.

Vivim una nova conseqüència d'això, a propòsit de la dubtosa decisió de la JEC d'inhabilitar el president de la Generalitat, Quim Torra, interferint en una decisió que hauria d'haver pres el Tribunal Suprem (TS). El Parlament, amb els vots dels partits independentistes, va censurar ahir la decisió de la JEC i li va donar un preciós oxigen polític a Torra. Atrapada en les sessions de Madrid i Barcelona, ERC va trampejar el temporal i va decidir que mantindrà l'abstenció gràcies a la qual Sánchez serà investit. Però l'admonició de Casado a Sánchez ressona: «Ferem tot el possible perquè la seva aventura no prosperi». La legislatura naixerà marcada per la crispació.

Menys morts a les carreteres

Tant les xifres que recullen els accidents mortals com les de víctimes que van morir a la carretera mostren que l'any 2019 se salda amb un balanç relativament positiu, en comparació amb altres períodes. Un 11,4% menys que el 2018, i un 30,5% menys en relació amb el 2010. La notícia negativa està en l'augment de motoristes que van morir (un 7% més que el 2018) i també en el de ciclistes (que van passar de 2 a 9). Tot i que el percentatge global ha baixat, sembla encara lluny de l'horitzó fixat per la

Unió Europea: rebaixar a la meitat, el 2020, els sinistres i les víctimes mortals en relació amb els de fa deu anys.

El mateix director del Servei Català de Trànsit reconeix un «estancament en el descens de víctimes», que atribueix a les causes habituals, centrades totes en el factor humà: l'excés de velocitat, el consum d'alcohol i drogues i les distraccions, cada vegada més comunes, provocades per l'ús del mòbil. Justament en aquest punt ha incidit l'última campanya de prevenció *«Quan conduïxis, aparca el mòbil»*, perquè en un de cada

quatre accidents hi ha intervingut la utilització imprudent del telèfon. Més enllà de la legislació, que s'ha anat endurint, i dels progressius canvis tecnològics, que augmenten la seguretat dels vehicles, els intents de sensibilització de les institu-

Els esforços de sensibilització han fet que els conductors siguin molt més conscients

cions han aconseguit que la ciutadania sigui molt més conscient dels perills de la carretera, ja sigui a través de dures imatges o de missatges amb sentit. Tots sabem que l'utòpic objectiu de víctimes zero, com promovia un dels anuncis, és un impossible, però el descens continuat d'accidents mortals és un esperó per incidir encara més en la responsabilitat que hem de tenir al volant. Una autèntica obligació que ens incumbeix a tots. La coerció, les multes i la vigilància són instruments útils i imprescindibles, però és necessari també augmentar la prevenció perquè vagin canviant hàbits i actituds, especialment en aquells casos en què les estadístiques segueixen sent dramàticament negatives.

L'antidot

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Filco.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Idult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. **Publicitat:** Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Weinstein i la veu de les víctimes

Es grans canvis socials es produeixen bé de manera gradual o bé accelerada, en forma de revolució, a partir d'algun esdeveniment que el faci detonar. En els últims anys hi ha qui parla de revolució feminista, i així es pot veure, ja que aquest moviment ha impregnat pràcticament totes les esferes d'activitat, públiques i privades. Si haguéssim de citar els detonadors d'aquesta revolució feminista, el MeToo ocuparia un lloc d'honor. Per això el judici contra el productor Harvey Weinstein, que comença avui amb l'elecció del jurat, és tan rellevant i ha despertat l'interès mediàtic a tot el món. No només perquè afecta famosos, no només perquè ha agitat la glamurosa indústria de Hollywood, sinó perquè ja és el símbol de la lluita contra l'assetjament i tota mena d'agressió sexual contra les dones.

En l'àmbit estrictament de l'espectacle, els canvis produïts des que van sortir a la llum, fa dos anys, les primeres denúncies contra Weinstein a *The New Yorker* i *The New Yorker*, són notables. Ja és inconcebible acceptar socialment que una actriu o una model que vulgui progressar s'hagi de doblegar als desitjos d'un home poderós que obrirà o tancarà les portes de la carrera laboral d'aquestes dones en funció de quina sigui la seva resposta. Això només es pot interpretar d'una manera: amenaça i coacció. Weinstein era poderós per la seva influència en el cine, però també pel silenci dels qui coneixien els seus abusos i no van fer res. Després de l'escàndol del MeToo, la indústria del cine, sobretot als Estats Units, està posant els mitjans per evitar que es repeteixi una complicitat tan vergonyant.

L'escàndol Weinstein és el paradigma de la situació de desigualtat entre homes i

dones en el món de l'espectacle, una desigualtat que en aquest cas va ser portada a l'extrem de l'abús sexual, però que també es manifesta de formes més subtils, com el fet que, en circumstàncies similars, les actrius cobrin menys que els actors, o que en qualsevol palmarès d'un festival hi hagi per norma més premiats que premiades. Afortunadament, el canvi de mentalitat ha portat un interès més gran a buscar la paritat professional. També a Europa, inclosa Espanya, ha arribat aquesta onada de conscienciació feminista en la indústria de l'espectacle, fet que

L'escàndol del MeToo
va més enllà del món de l'espectacle per convertir-se en un símbol de lluita social

només es pot considerar positivament.

En el judici contra el magnat del cine nord-americà, el testimoni de les víctimes serà un dels moments culminants. Elles són les autèntiques protagonistes, dones valentes que van desafiar el que estava establert i que no sempre han comptat amb la comprensió social. Aquest és, potser, el gran temor d'elles, que no se les cregui, que es posi en dubte la seva versió. Quan l'advocada de Weinstein els dedica afirmacions com «si no vols ser víctima, no vagis a l'habitació», està incorrent en la vella estratègia masculista de culpabilitzar a qui pateix una violació. Una revictimització que, malgrat els nombrosos avanços, no ha sigut del tot erradicada, tampoc del sistema judicial.

Que l'abans totpoderós Weinstein acabi al banc dels acusats mentre un jurat escolta les seves víctimes ja és, al marge de la sentència que s'acabi dictant, una victòria.

Deu anys de competències a Rodalies

Es compleixen 10 anys del traspàs del servei de Rodalies a la Generalitat de Catalunya. Un aniversari paradoxal perquè al costat d'algunes millores evidents del servei, com la seva extensió a les àrees metropolitanes de Girona i de Tarragona, s'ha creat un marasme administratiu en què massa vegades a l'usuari li costa dirimir la responsabilitat dels evidents déficits i, hipotèticament, dels èxits en aquest àmbit. El Ministeri de Foment continua sent, a través d'Adif, el titular de les in-

fraestructures. Renfe ha continuat sent l'operadora del servei. I la Generalitat no ha exercit gaires de les prerrogatives que li permetien la nova competència, de vegades per no fer-se càrrec de déficits històrics, com pot ser el cas del contracte programa, i de vegades per excés de càlcul pel desgast polític que comporta una gestió d'aquest tipus. Sempre és més fàcil culpar l'Administració central. Tampoc s'ha volgut entrar en el debat sobre un possible canvi d'operador, malgrat la bona gestió de Ferrocarrils. Tot just ara es farà el primer as-

saig en la connexió a l'aeroport del Prat-Josep Tarradellas.

Aquesta situació no es pot prolongar. El tren és la pota que falla per presentar el transport públic com a alternativa al vehicle privat en aquesta zona de baixes

Els déficits continuen existint, amb responsabilitats repartides entre diverses administracions

emissions que s'acaba de posar en marxa a l'àrea metropolitana de Barcelona. El tren ha de ser fiable (ho és bastant, però no prou), però també ha d'augmentar la seva capillaritat i ser veritable alternativa a altres ofertes que continuen sent contaminants. És doncs el moment d'aclarir la situació. S'han d'afrontar inversions en infraestructures bàsiques (senyalització, túnels i electrificació) que són menys vistoses davant els usuaris però que són les que poden permetre fer un salt qualitatiu a aquest servei públic essencial. Un salt que, a més, ha de tenir en compte la progressiva ampliació del perímetre de la realitat metropolitana a Barcelona i del futur creixement de Girona i Tarragona.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Dramatització: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Caos al Parlament de Venèçuela

Les imatges de la policia impedint l'accés a l'Assemblea Nacional (AN) de Venèçuela al líder opositor Juan Guaidó diumenge passat, mentre a l'interior del Palau Legislatiu s'elegia com a president de la institució Luis Parra sense els vots de l'oposició, reflecteix el caos en què es troba sumit el país. La crisi al país caribeny empitjora amb aquesta maniobra del règim de Nicolás Maduro per intentar desposseir els antichavistes del domini que tenien a l'AN. Aquesta estrambòtica circumstància encara va tenir una segona part, a la seu del diari *El Nacional*, on es va celebrar una sessió alternativa en què, aquesta vegada sense els diputats oficialistes, va sortir reelegit Guaidó com a president de l'AN. Dos presidents per a la mateixa Cambra elegits amb escasses hores de diferència: difícil construir un escenari més incert. L'en-

frontament de legitimitats col·loca Venèçuela en un estat de tensió permanent gens favorable per a l'estabilitat que precisa un país castigat i empobrit. Avui se celebra una sessió ordinària a l'AN, que es preveu igual d'agitada que l'anterior.

Fa un any, el país ja va viure escenes convulsives, quan Guaidó va ser elegit president de l'AN i es va autoproclamar «president encarregat» de Venèçuela. Uns 60 països, inclosa Espanya, van reconèixer llavors l'opositor com a president interí, i ahir alguns d'aquests països van tornar a mostrar-li recolzament. Els Estats Units i el Grup de Lima van ser dels més entusiastes en la seva defensa. La Unió Europea, en un to potser més moderat, també va denunciar les «irregularitats» en la votació en el Parlament i va mantenir el seu reconeixement a Guaidó com a president de la institució, fins que es garanteixin les condicions per a un procés legítim

d'elecció. Tot i que encara és difícil saber amb certesa si es va arribar al quòrum de diputats necessari per validar la sessió, el fet que un ampli dispositiu policial impedeixi l'entrada d'un grup de diputats a la seu del poder legislatiu suscita alguna cosa més que dubtes sobre la legalitat del procediment. La versió ofertada per Maduro que Guaidó no va acudir a la votació parlamentària perquè «no va voler donar la cara» -donant a entendre que sabia que la perdria- resulta molt poc creïble.

A més, aquest últim i caòtic episodi a Venèçuela alimenta els interessos dels

governos contraris al règim de Maduro. En lloc de transitar cap a una solució ordenada, embolica el país caribeny en una incertesa i una crispació social i política que podrien donar ales als defensors d'una ingerència estrangera, un escenari indesitjable.

Venèçuela és una valuosa peça del tauler internacional en una partida que disputen els blocs que lideren els Estats Units, d'una banda, i Rússia i la Xina, de l'altra. Amb la velada amenaça de fons d'una intervenció armada nord-americana, el que menys convé a Venèçuela són accions que agreugin la crisi. Al contrari, els esforços de totes les forces del país s'han de centrar a buscar l'estabilitat i normalitat polítiques. I l'acció diplomàtica internacional hauria d'ajudar a un autèntic procés de democratització que foragiti el fantasma de la violència als carrers.

L'enfrontament de legitimitats col·loca el país caribeny en un estat de tensió preocupant

Les tres dretes opten per la bronca

L'actuació dels tres partits de dretes -Partit Popular, Ciutadans i Vox- en les dues sessions de la investidura de Pedro Sánchez anticipa el que ens espera en la legislatura, si finalment avui el president en funcions supera la votació definitiva. Dissabte, les tres dretes van optar, quant al fons, pel catastrofisme davant un futur Govern de coalició entre el PSOE i Unides Podem (UP), que tirarà endavant amb l'abstenció d'ERC i d'EH Bildu. En les formes, Pablo Casado, Santiago Abascal i Inés Arrima-

das van recórrer al llenguatge gruixut i a l'insult. Les intervencions van ser tan similars que costava distingir entre Casado i Abascal. Arrimadas es va mostrar una mica més continguda, però el que va fer va ser pitjor per a la salut democràtica: es va passar la sessió, com ja havia fet abans mitjançant trucades a alguns barons socialistes, arengant la indisciplina de vot, el transfuguisme, una pràctica que no fa gaires anys va ser condemnada per tots els partits, que es van posar d'acord per evitar-la.

Si la primera sessió no va tenir per

part de les tres dretes cap mena de proposta -ni tan sols es van dignar a criticar el programa PSOE-UP- i van centrar els seus al·legats a denunciar la suposada rendició de l'Estat als independentistes, l'ambient de la jornada dominical no va

EI PP, Cs i Vox recorren al catastrofisme i al llenguatge gruixut com a única estratègia per complicar la investidura

millorar gens. Intervienien els grups minoritaris, però això no va ser obstacle perquè el protagonisme fos acaparat per les tres dretes. Aprofitant uns paraules de la portaveu de Bildu sobre el Rei i la democràcia espanyola, el PP, Vox i Ciutadans van muntar una bronca monumental. Les raons semblen clares, tot i que equivocades: el PP vol emular Vox, l'alè del qual sent al clatell, però això no més afavoreix l'extrema dreta. I Cs no vol rectificar els errors que li van fer perdre 47 escons.

La inexistència d'una alternativa raonable carrega de raons els signants del pacte de Govern i els que han decidit fer-lo possible. Això no significa que sigui una bona notícia per al país.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Josep Rico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icalt i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gracia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Jurídica: María José Villoslada. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009, Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Orduña, 3. 28034 Madrid. T.: 91 586 97 00.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Tothom hi perd amb el 'brexit'

Arribat el dia B, s'han empetitit el Regne Unit i la Unió Europea. Com ha dit Michel Barnier, el divorci del brexit és una operació sense valor afegit en la qual només és possible limitar els danys. A partir d'avui, la nova Europa dels Vint-i-set té 66 milions d'habitants menys, perd el 5,5% de la superfície i el 15% del PIB aproximadament; el Regne Unit s'endinsa per un camí en el qual haurà d'articular una relació de nova planta amb un mercat de més de 400 milions de consumidors i haurà de fer grans esforços d'imaginació per conservar el gruix dels avantatges de la llibertat de moviments per a persones, béns i capitals. Amb el brexit se'n van per l'aiguera 47 anys de relacions sovint complexes, però gairebé sempre beneficioses per a les dues parts.

Més enllà de la ruptura emocional, representada pel comiat a capella al Parlament Europeu amb les notes de la popular *Auld Lang Syne*, la ruptura política deixa en l'aire una infinitat de qüestions que s'han de substanciar d'aquí al 31 de desembre, un període de temps massa curt

però que Boris Johnson no està disposat a prolongar. D'això es dedueix fàcilment que no s'ha esvaït l'amenaça d'una sortida dura si, vençut el termini fixat, queden sobre la taula una mica més que serrells. Una possibilitat que no és descartable i que pot fins i tot formar part dels plans futurs dels que pensen que si s'encallen els termes de la separació, en poden sortir beneficiats.

L'amenaça d'una sortida dura no es pot descartar fins al 31 de desembre, més encara quan hi ha qui aposta per debilitar Europa

No és ni casual ni anecdòtic que Mike Pompeo, secretari d'Estat dels Estats Units, anés dijous a Londres i es referís als «enormes beneficis» que reportarà el brexit. En l'estratègia de la Casa Blanca, tot símptoma de debilitament d'Europa és una bona notícia, una manera de desgastar la cultura política del multilateralisme, l'economia global i l'ordenació dels mercats mitjançant regles acceptades per tots. És subjacent en les paraules de Pompeo la

idea molt estesa en l'Administració de Donald Trump segons la qual la millor Europa desitjable és aquella sense instruments per competir. Tampoc és casual que apareguin agitadors que difonguin aquests dies l'espècie que el brexit animarà altres socis de la UE a fer les maletes, a recuperar els atributs de sobirania que les institucions europees han assumit. És una manera d'alimentar les noves formes de nacionalisme que proliferen a Europa, que veuen en Brussel·les el gran adversari per fer realitat els seus desitjos.

El cert és que, fins al moment, la llarga batalla del brexit ha sigut un factor cohesionador de la UE, però queda la part més dura del procés, la que ha d'establir les futures regles del joc. Aquí hi caben les escaramusses per estimular les tensions entre els Vint-i-set, especialment en aquells països on té molts adversaris la presumpta intromissió excessiva de Brussel·les en la política dels estats. I es pot produir un debilitament suplementari de la UE, tot i que la defecció del Regne Unit acabi sent amistosa i civilitzada.

Barcelona, el primer pacte pressupostari

Barcelona ja té nous pressupostos. Una gran notícia que és la suma de diversos aspectes positius. Sens dubte, el primer motiu de celebració és haver aconseguit aprovar uns comptes després de cinc anys de pròrrogues o d'ampliacions mitjançant qüestions de confiança. La impossibilitat d'aconseguir-ho durant aquest període va ser un reflex de la debilitat aritmètica de l'anterior govern municipal, dels temps convulsos viscuts i de les dificultats per entaular aliances. L'aprovació actual obre les portes a un període de desbloqueig.

Els comptes aprovats en el ple municipal d'ahir són expansius. Superen per primera vegada la xifra de 3.000 milions d'euros, i mantenen contingut l'endeutament, i són especialment compromesos en la lluita

contra la desigualtat. Polítiques de vivenda, emergència climàtica i despesa social són els seus tres eixos principals, en resposta a les necessitats prioritàries dels veïns.

L'aprovació dels pressupostos és important pel seu contingut, però també pel que políticament signifi-

El fet que BComú, el PSC, ERC i JxCat hagin sumat esforços dibuixa un pont entre dos blocs que semblaven estancs

quen. El govern de BComú i el PSC ha sabut sumar a les negociacions una ERC pragmàtica i decidida a ser útil a la ciutat. L'actitud proactiva d'Ernest Maragall no només ha aportat propostes importants i ha conduït el pacte a bon terme, sinó que ha atret JxCat. El resultat és eloqüent. Uns

comptes aprovats pel 80% del ple. Els 33 regidors dels quatre grups votant-hi a favor. En contra, els 8 vots de Barcelona pel Canvi, Ciutadans i el PP. El fet que no hagin sigut necessaris els vots de Manuel Valls desautoritza tantes veus que van difondre la imatge d'una alcaldessa captiva del seu suport.

El fet que BComú, el PSC, ERC i JxCat hagin sumat esforços a favor d'un objectiu conjunt dibuixa un pont entre dos blocs que, fins fa ben poc, semblaven hermètics, impenetrables. El partit de la governabilitat, de l'entesa i de la política útil als ciutadans es juga en diferents camps. Els pròxims pressupostos en joc són els de la Generalitat. A continuació, els de l'Estat. Després d'anys de bloqueig, a Barcelona s'ha marcat una primera, serena i rellevant victòria.

Paz Esteban
Directora del CNI
★★★★

Directora en funcions del Centre Nacional d'Intel·ligència des de l'estiu passat, Paz Esteban passarà a ser definitivament dimarts la responsable dels serveis secrets espanyols, i es convertirà en la primera dona al capdavant del organisme.

► Pàg. 21

Jordi Ignasi Vidal
Alcalde de Balaguer
★★★★

L'Ajuntament de Balaguer ha gestionat de manera poc convincent la convocatòria d'una jornada a favor de l'ús del hijab a càrrec d'una associació de joves musulmanes, al cedir primer els locals municipals i desmarcar-se'n després.

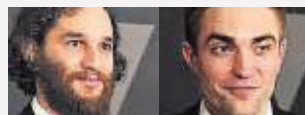
► Pàg. 30

Fernando Trueba
Director de cine i productor musical
★★★★

Universal Music i el segell discogràfic fundat pel director de cine Fernando Trueba reten un homenatge a Bebo Valdés reeditant totes les gravacions en les quals Trueba va col·laborar amb el músic cubà, a més d'un documental sobre l'artista.

► Pàg. 44

Josh i Benny Safdie
Directors de cine
★★★★

Els germans Safdie han dirigit *Diamonds en bruto*, el fenomen de crítica i taquilla de l'any passat als EUA que ara arriba a Netflix a Espanya.

► Pàg. 40

Jordi Ribera
Entrenador de la selecció d'handbol
★★★★

L'escola espanyola d'entrenadors, que es caracteritza per no fiar-ho tot al joc físic, ha situat molts representants al capdavant de diversos equips d'èxit de tot el món, a més dels combinats masculí i femení d'Espanya.

► Pàg. 10 de Més Esport

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Ajustos i riscos després del 'brexit'

La consumació del *brexit* obliga els Vint-i-set a adoptar una sèrie de mesures d'ajustament, redistribució de les càrregues i preservació de les eines polítiques que s'han mostrat més eficaces. No es tracta només de la introducció de factors de correcció en el pressupost plurianual per al període 2021-2027, sinó de canviar a l'alça les aportacions dels estats, de retallar algunes partides –ajudes agràries i fons estructurals– i de garantir la continuïtat de l'estatu quo, singularment a la frontera entre les dues Irlandes. Es tracta, així mateix, d'enfortir el nucli dur de la Unió Europea i de consagrar l'equilibri entre Alemanya i França, la complexitat de la qual és essencial per preservar l'esperit europeu.

En la discussió pressupostària són de preveure tensions una vegada fixada la indemnització que haurà de pagar el Regne Unit –60.000 milions d'euros– per diferents conceptes. Encara que el pressupost de la UE es quedi en l'1,11% del PIB comunitari, un percentatge realista, ja s'han alçat veus que consideren que mai els comptes haurien de superar l'1%, co-

sa que sens dubte obligaria a més ajustos. La discussió remet com sempre al descontentament dels contribuents nets, que estimen la seva aportació excessiva, i a l'exigència dels receptors nets de no veure reduïdes les ajudes que permeten a les seves economies acostar-se gradualment a les dels socis més rics.

El debat no és només tècnic, sinó també polític. Per als països de l'Est,

Regne Unit una cosa semblant a un Singapur a l'altre costat del canal de la Mànega.

De la mateixa manera, els riscos de desestabilització a la frontera entre les dues Irlandes són a partir d'ara més probables que mai des que es va firmar l'acord de Divendres Sant del 1998. Tret que en el període transitori que va començar ahir arrel·li la idea que el manteniment de la frontera tova (*backstop*) és essencial per garantir la pau a l'Ulster, la possibilitat que es degradi el clima social i polític passarà a formar part de les preocupacions permanents. Potser el fet que els conservadors disposen a la Cambra dels Comuns de majoria absoluta i no necessiten el suport dels unionistes, com passava a l'anterior Parlament, és la millor garantia que Boris Johnson no forçarà la situació i deixarà que les coses segueixin més o menys com fins ara. Una hipòtesi tranquil·litzadora que segurament desviarà l'atenció al Regne Unit i a la UE cap a Escòcia, la primera ministra de la qual somia amb una independència que permeti el retorn a Europa com més aviat millor.

La Unió Europea dels Vint-i-set haurà de debatre els seus nous comptes i afrontar el problema obert a Irlanda

els avantatges econòmics que suposa ser membre de la UE pesen molt més que el progrés en la construcció política d'Europa, en la institucionalització de les seves estructures i en les cessions de sobirania. Però per als membres més veterans és essencial disposar d'instruments politicoeconòmics que permetin fer front a la competència britànica si, com s'insisteix cada vegada més, els plans de Boris Johnson inclouen un desarmament fiscal que a la llarga faci del

Una estació més de metro a la Zona Franca

ls barris de la Zona Franca, amb 30.000 habitants i 20.000 treballadors al principal polígon productiu de Barcelona, no van disposar de servei de metro fins que el 2016 la línia 9 va arribar, camí de l'aeroport, a Mercabarna i el seu entorn. El 2018 la línia 10 va cobrir per primera vegada les zones residencials de la falda de Montjuïc i aquest cap de setmana ha obert la seva primera estació a la zona industrial i de serveis més pròxima al port. Pas a pas es va saldant un deute històric amb els veïns.

Després del període més cru de restriccions pressupostàries, han pogut anar sortint del congelador dels projectes ajornats algunes estacions del ramal sud de la línia 10 del metro gràcies a les aportacions extraordinàries de l'Ajuntament de Barcelona o a

equilibris pressupostaris de la Generalitat de Catalunya: l'estació de Zona Franca que ha obert les portes aquest cap de setmana s'ha pogut finançar gràcies a estalvis fets en l'execució de tres més de la mateixa línia. Aquest any i el següent el servei a la gran zona industrial de Barcelona

El degoteig d'obertures després del fre d'inversions durant la crisi hauria de donar pas al desbloqueig dels projectes de més envergadura

continuarà millorant fins a arribar a la ZAL portuària. Però més enllà d'aquests compromisos, dos són els grans reptes de la xarxa de transport públic a l'àrea de Barcelona. D'una banda, emprendre els següents projectes de gran envergadura previstos, el tronc central de les línies 9 i 10 i la

connexió entre ells dels dos ramals del tramvia i les tres línies urbanes dels Ferrocarrils de la Generalitat. De l'altra, la millora del servei de Rodalies. Per a això serà necessari tirar endavant el projecte de pressupostos presentat pel Govern, amb un notable increment de la partida destinada al transport públic, i un compromís ferm del Govern central, tal com li va exigir ahir el president Torra, el partit del qual no sembla en canvi especialment disposat a facilitar l'aprovació d'uns Pressupostos Generals que ho facin possible. La implicació de totes les administracions no admet regatejos en un moment en què han de redoblar els seus esforços per ampliar l'oferta de transport públic com a alternativa a les restriccions al trànsit privat necessàries per fer front a l'emergència climàtica.

Philip Alston
Relator de l'ONU sobre la pobresa

Philip Alston, relator especial de l'ONU sobre l'extrema pobresa i els drets humans, està mantenint reunions amb entitats socials per conèixer de primera mà fins a quin punt s'implemplex el dret a una vivenda digna a Espanya. **► Pàg. 34**

Juan Guaidó
Líder de l'oposició veneçolana

El líder de l'oposició veneçolana finalitzat als Estats Units una gira internacional en la qual no ha pogut sumar suports substancials a la seva causa i ho fa tornant a posar sobre la taula la possibilitat d'una intervenció militar dels EUA. **► Pàg. 20**

Éric Abidal
Secretari tècnic del FC Barcelona

El secretari tècnic blaugrana ha quedat en evidència després d'un mercat hivernal en el qual no ha pogut reemplaçar la baixa de Suárez i que ha deixat la plantilla del primer equip amb només 18 jugadors, tres d'ells lesionats. **► Pàg. 48**

Lebron James
Jugador de Los Angeles Lakers

Los Angeles Lakers van retre un homenatge a Kobe Bryant abans de començar el seu primer partit a l'Staples Center després de la mort del llegendari exjugador de l'equip. Les paraules que li va dedicar Lebron James van ser el moment més emotiu. **► Pàg. 54**

Pablo Guerrero
Cantautor

El cantautor recorre els seus 50 anys de carrera musical amb un concert dins del festival Barnasants en el qual interpretarà cançons del seu pròxim disc, després de la publicació del qual ha decidit que es retirarà finalment dels escenaris. **► Pàg. 61**

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jordà.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Dramatització: Joet Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.

Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Comença la carrera de les primàries

Les eleccions primàries als Estats Units es posen avui en marxa al caucus d'Iowa, amb el president Donald Trump a punt de sortir exonerat del procediment d'impeachment i amb el vot demòcrata dividit entre un mínim, de moment, de tres competidors amb possibilitats d'aconseguir la nominació: Bernie Sanders, Joe Biden i Elizabeth Warren. Tot i que té la nominació assegurada, l'objectiu de Trump és ser actiu a les primàries del Partit Republicà per mantenir mobilitzat i fidel l'electorat dels estats oscil·lants (*swing states*) que li van donar la victòria el 2016. En canvi, el més urgent per al Partit Demòcrata és consolidar un aspirant que pugui atacar el president sense necessitat d'estar pendent, alhora, dels seus adversaris dins el partit.

En aquesta barreja de cerimònia política, màrqueting i lluita fratricida entre integrants d'un mateix partit que són les primàries, la posició del candidat a la reelecció sol ser més confortable i menys divisiva que la dels que aspiren a prendre-li el lloc. Però en aquesta ocasió l'aspirant a la

reelecció és, per primera vegada en la història dels Estats Units, un president sotmès a *impeachment*, que passarà a la prova aquesta setmana gràcies a la majoria republicana al Senat, però amb la seva honorabilitat posada en dubte. De tal manera que fins al dia de l'elecció, el 3 novembre, és segur que el final precipitat del judici polític serà una part inseparable de la campanya i que Trump haurà

El Partit Demòcrata es debat entre el gir progressista de les seves bases, ratificat pels sondejos, i apostar per un candidat moderat

de carregar amb el llast de comparèixer davant l'opinió pública com un candidat sota sospita. És improbable que aquesta situació trenqui el suport de l'electorat que el va fer president, però és impossible aventurar quina influència pot tenir el desenllaç de l'impeachment a mesura que avanci la campanya. En realitat, això depèn en gran manera del perfil del candidat demòcrata que finalment s'imposi, tenint en compte que la militància del partit ha girat

cap a posicions progressistes i que el desig de l'establishment que l'aspirant sigui Joe Biden xoca de moment amb la tossuderia dels sondejos, que atorguen a Bernie Sanders millors registres. Però tot pot canviar si en el transcurs de les pròximes setmanes el multimilionari Michael Bloomberg, exmilitant republicà i exalcalde de Nova York, s'afegeix a la campanya, compareix a les primàries demòcrates del superdimarts i aconsegueix un resultat ressenyable.

La societat nord-americana és una comunitat política molt dividida entre el reformisme moderat dels demòcrates i el replegament nacionalista i molt conservador dels republicans. I els últims tres anys han aprofundit la fractura i han engrandit la importància dels *swing states* si, com es vaticina, és improbable que els estats segurs dels dos partits canviïn el sentit del vot emès fa quatre anys, de manera que al final poden ser estats castigats per la crisi industrial o amb el perfil d'Iowa, poc poblats i amb un gran pes del sector primari, molt festejats per Trump, els que siguin decisius.

Un pla a la mida de Netanyahu

Sense gairebé reacció internacional i davant la imponent empipada del feble i fracturat lideratge palestí, res impedeix al Govern israelià en funcions de Benjamin Netanyahu començar a posar en pràctica l'anomenat pla de pau per als palestins i els israelians ideat per la Casa Blanca de Donald Trump. La primera implicació del pla és l'annexió formal per part de l'Estat hebreu dels principals blocs d'assentaments de Cisjordània, il·legals amb la legislació internacional a l'haver-se construït en territori ocupat durant la guerra dels Sis Dies. En les dues últimes (i fallides) convocatòries electorals israelianes, Netanyahu ja va presentar en el seu programa electoral el projecte d'annexionar grans parts de Cisjordània, avui sota control israelià (com tot el

terreny de la Palestina històrica) però no formalment sota la seva sobirania. En aquest sentit, com en altres, el pla presentat a Washington la setmana passada és un text a la mida no ja d'Israel, sinó de Netanyahu, assejant per la justícia del seu país per corrupció i primer ministre en funcions de l'ONU acumulades durant dècades de conflicte i enterra de forma definitiva, en l'àmbit diplomàtic, els acords d'Oslo i la solució dels dos Estats. Això sí, és un pla més realista, en tant que certifica la realitat existent sobre el terreny des de fa temps: el control total d'Israel sobre els territoris palestins ocupats, exercit mitjançant l'ocupació militar i la colonització. La Palestina que dibuixa i certifica el pla de Trump no és una invenció de la Casa Blanca, sinó que és la que ja existeix avui: minvada, discontinua, dividida, sota control israelià. La pregunta és com pensa continuar gestionant Tel Aviv la vida de milions de palestins sota el seu control. Molts (entre els quals alguns fidels amics d'Israel) avisen que el pla certifica l'existència de diferents llocs, drets i llibertats per a dues poblacions al mateix territori.

La iniciativa diplomàtica de l'Administració de Trump, redactada sense la participació palestina, satisfà les demandes de la dreta israeliana

cions després que les dues últimes eleccions no dibuixessin una majoria de govern.

El pla de pau, en realitat, és la carta als Reis feta realitat de la dreta i la ultradreta israelianes. Redactat sense la participació palestina, desdenya la legislació internacional, les resolucions

Luciana Lamorgese
Ministra de l'Interior italiana

Itàlia ha renovat sense modificar-lo l'acord de cooperació amb Líbia posat en marxa el 2017, que permet la devolució dels immigrants rescatats a alta mar a les costes del país africà, que no es poden considerar un port segur. **► Pàg. 16**

Lenín Moreno
President de l'Equador

El president de l'Equador va fer una exhibició impúdica de masclisme al deixar entendre que les dones només consideren assetjament sexual les accions que provenen d'un home lleig, però que se senten complagudes si les aborda un home ben plantat. **► Pàg. 17**

Manuela Carmena
Exalcaldessa de Madrid

Després d'haver perdut l'alcaldia de Madrid, Manuela Carmena, al·ludada per la radicalització de la dreta espanyola, impulsa un espai de reflexió, Cuidar la Democràcia, i acaba de publicar un llibre dedicat als joves. **► Pàg. 20**

Jaume Tribó
Apuntador del Liceu

L'apuntador del Gran Teatre del Liceu està aportant la seva llarguíssima experiència per contribuir a la construcció d'un gran arxiu digital que el 2022 pugui oferir tota la informació sobre els 175 anys d'història del teatre. **► Pàg. 62**

Novak Djokovic
Tennista

El tennista serbi ha guanyat el seu vuitè Open d'Àustràlia davant l'austríac Dominic Thiem. El nou número 1 mundial suma, amb aquest, 17 trofeus de Grand Slam, i s'acosta a les xifres de Rafa Nadal (19) i Roger Federer (20). **► Pàg. 57**

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

Directora: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Marià Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramon Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joet Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.

Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

El Rei obre una legislatura incerta

La 14a legislatura de la democràcia es va obrir formalment ahir amb el discurs del rei Felip VI dirigit a diputats i senadors, i amb algunes novetats respecte a l'anterior obertura solemne de les Corts, el novembre del 2016. La legislatura es presenta incerta i amb un clima polític molt polaritzat, com ja es va poder comprovar en les sessions de la investidura de Pedro Sánchez. Aquest context explica que el més destacat de les paraules del cap d'Estat sigui la frase en la qual va dir que «Espanya no pot ser d'uns contra els altres. Espanya ha de ser de tothom i per a tothom». Per això també Felip VI va instar els partits a recuperar la confiança dels ciutadans, en un moment en què les enquestes reflecteixen la desafecció de la ciutadania cap a la política com un dels problemes principals de la democràcia. En la mateixa línia, el Rei va encoratjar els partits perquè arribin a acords en un Parlament fragmentat en 17 forces polítiques com la manera de superar la paràlisi i legislar per al conjunt dels espanyols.

Tot i que no hi va haver al·lusions

explícites a la situació a Catalunya, el Rei va recordar que «la Constitució és el lloc de trobada de les diferents maneres de sentir Espanya, respectuosa amb la pluralitat». La conjuntura a Catalunya serà, sens dubte, un dels reptes de la legislatura i per intentar encarar-la es constituirà la taula de diàleg entre els governs d'Espanya i de la Generalitat. La negociació no serà gens fàcil, i menys en període preelec-

Felip VI encoratja els partits perquè arribin a acords al Congrés per legislar en favor del conjunt dels ciutadans

toral, després de l'anunci del president Torra que convocarà eleccions autonòmiques una vegada s'aprovin els pressupostos de la Generalitat. Del desenvolupament de la taula de diàleg en dependrà també un altre dels reptes inicials de la legislatura, l'aprovació dels Pressupostos Generals de l'Estat, que depenen del vot d'ERC, condicionat, com ha anunciat Oriol Junqueras, a l'avanç de la negociació sobre el «conflicte polític» a Catalunya. Entre les novetats de la sessió

d'obertura destaca la nova actitud d'Unides Podem, tan diferent de la del 2016. Si llavors cap parlamentari de Podem va aplaudir el Rei, aquesta vegada ho van fer els ministres de la formació, amb Pablo Iglesias i Alberto Garzón al capdavant, mentre que els seus diputats es mantenen drets sense aplaudir –igual que els del PNB–, en un calculat repartiment de papers. Una altra novetat va ser la plantada al

Rei protagonitzada per 49 parlamentaris independentistes de les formacions que ja no van anar a la ronda de consultes a la Zarzuela –ERC, CUP, Bildu i BNG–, a les quals es va sumar Junts per Catalunya. Els líders d'aquestes formacions van llegir un comunicat titulat *No tenim Rei* en el qual van declarar no estar representats per la Monarquia i, erigint-se de forma indeguda en únics representants de les societats «catalana, basca i gallega», van sostenir que aquestes «rebutgen majoritàriament la figura d'una institució anacrònica hereva del franquisme». Una actitud emparada per la llibertat d'expressió, però que no ajuda al clima de diàleg i d'entesa que són imprescindibles per abordar els conflictes pendents.

Jorge Fdez. Díaz
Exministre de l'Interior

Durant la seva època al capdavant de la cartera ministerial, el PP va gastar 500.000 euros de fons reservats destruint proves de l'existència de la caixa B del partit. Segons va revelar la cadena SER, l'operació va incloure també espionar l'extresorer Luis Bárcenas. ▶Pàg. 22

Víctor Tomás

Jugador d'handbol del FC Barcelona

El capità blaugrana va anunciar la seva retirada a final de temporada per uns problemes cardíacs agreujats últimament. Tancarà així, als 35 anys, una enorme carrera en el club. El president Bartomeu va comunicar la retirada de la seva samarreta. ▶Pàg. 42

Josep i Jordi Ametller
Cofundadors d'Ametller Origen

La firma catalana ha sigut guardonada amb el premi Empresa de l'Any 2019, que atorga EL PERIÓDICO, en reconeixement a la seva estratègia

L'empenta de les empreses catalanes

El món empresarial català s'ha donat cita un any més a la gala Empresa de l'Any, que organitza EL PERIÓDICO DE CATALUNYA amb la col·laboració del Banc Sabadell. Durant quatre dècades, aquests guardons s'han fet ressò de les iniciatives més exitoses, innovadores i socialment responsables sorgides d'un teixit empresarial dinàmic i ambiciós, capaç de competir a nivell internacional i innovar i que ha mantingut Catalunya en el seu paper de motor de l'economia espanyola i d'entorn atractiu per a les inversions internacionals.

La distinció a l'Empresa de l'Any del 2019 ha correspost al Grup Casa Ametller, que en els últims anys s'ha transformat en un hòlding que inclou des de la producció agrícola fins a la producció i la comercialització a

través de botigues, restaurants i serveis de menjadors socials i d'empresa. A la gala dels premis Empresa de l'Any també s'han reconegut diverses empreses catalanes que han destacat en diferents àmbits: el premi Digitalització ha correspost a la iniciativa de *sharing* de motos elèctriques eCooltra;

EL PERIÓDICO reconeix iniciatives que han sabut innovar i crear riquesa i ocupació en temps d'incertesa

l'Innova, a Laboratorio Echevarne, una empresa familiar en ple procés d'expansió i diversificació; el Projecta, a Lucta, productora d'aromàtics i additius amb presència a 85 països; el premi Equipara, a Blanca Sorigué, directora general del Consorci de la Zona Franca de Barcelona, per la seva

tasca a favor de la igualtat i la visibilització del talent de les dones, i l'Inicia, a la *start-up* Anaconda Biomed, impulsora del desenvolupament d'un sistema de catèters per al tractament de l'ictus isquèmic.

L'empenta empresarial de la qual els premiats són destacats exponents ha permès continuar creant riquesa, ocupació i oportunitats en temps d'incertesa. La seva capacitat d'adaptació a un món més global, a un nou entorn digital i a les ja inajornables exigències ambientals permetrà que no deixin de fer-ho, amb la contribució de la necessària estabilitat política i econòmica i d'una política d'infraestructures favorable. Una tasca col·lectiva amb un valor que EL PERIÓDICO reconeix una vegada més i sense la qual no seria possible aspirar a un horitzó de benestar social.

Juan Baselga

Director d'affers corporatius de l'MWC Capital

Amb l'objectiu d'acostar la tecnologia als ciutadans, la Mobile World Capital Barcelona ha ampliat aquest any el programa de xerrades i tallers gratuïts de la Mobile Week, amb més seus per arribar a més població. Una il·loable iniciativa amb motiu de l'MWC. ▶Pàg. 36

Boris Johnson

Primer ministre britànic

El líder conservador insisteix en la línia dura una vegada consumat el Brexit. Així, de cara a futures negociacions en aquests mesos, rebutja acceptar cap tractat que l'obligui a seguir les normes de la UE o a sotmetre's al que dictin els tribunals comunitaris. ▶Pàg. 15

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibañez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasoz.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Distribució: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.

Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao. Publicitat: Joan Garron.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

El futur del sector agrari

Una concentració convocada per avui per les tres principals organitzacions agràries –COAG, Asaja i UPA– portarà les reivindicacions del sector a Madrid, després de diversos dies de manifestacions en altres ciutats espanyoles. La protesta, davant del Ministeri d'Agricultura, servirà per visibilitzar un problema, el de la falta de rendibilitat del camp, que no és nou ni té una única causa, sinó moltes, i que per tant obliga a buscar la solució des de diferents fronts. La taula del diàleg iniciada dilluns passat entre el ministre del ram, Luis Planas, i les organitzacions que encapçalen les protestes és un bon punt de partida en l'intent de concertar una sortida al conflicte.

Un dels principals obstacles al treball agrari és el dels preus en origen. Resulta incomprensible que el que cobra l'agricultor o el ramader no cobreixi ni tan sols els costos de producció. És el resultat d'unes desigualtats a la cadena de distribució que limiten el poder negociador dels productors davant els mitjancers. El ministre va anunciar que es reunirà amb les

grans empreses de supermercats, sense precisar gaire sobre en què es concretaran aquestes trobades. Serà necessari obtenir alguna cosa més que bones intencions per part de la distribució, i exigir que es pagui un preu just en cada fase de la intermediació del camp a la botiga. És necessària, doncs, una normativa més estricta, una cosa que es podria aconseguir amb la reforma de la llei de cadena

S'ha de reequilibrar la cadena de distribució del camp a la botiga perquè agricultors i ramaders cobrin un preu just per la seva feina

agroalimentària, que transposarà una directiva europea per combatre pràctiques deslleials com l'anomenada *venda a pèrdues*. Planas es va comprometre a presentar-ne un esborrany en les pròximes setmanes.

Les males collites són un altre dels factors de preocupació. Davant d'una emergència climàtica que pronostica catàstrofes més freqüents i intenses, la prevenció és prioritària. El Govern ha anunciat un augment de la dotació pressupostària per recolzar

les assegurances agràries, tot i que es podria plantejar també si, a les zones més vulnerables, seria més recomanable un replantejament dels usos agrícoles, com aconsellen els experts ambientòlegs. En altres fronts, com la reforma de la política agrària comuna (PAC), que en principi retallarà fons al camp, o la resposta a la pujada d'aranzels d'alguns productes per part dels Estats Units (pels ajuts de la Unió Europea a Airbus), Espanya haurà de buscar una resposta coordinada amb altres socis europeus.

Amb l'excepció del salari mínim interprofessional (SMI), on és difícil que el Govern cedeixi en una de les seves mesures estrelles, la disposició davant de les reclamacions dels agricultors és bona, pel que no hauria de ser complicat trobar punts en comú. La viabilitat del camp té una incidència directa en l'economia de nombrosos pobles i ciutats, a més de beneficiar l'ecologia. Si volem evitar el despoblament rural, hem d'oferir oportunitats a generacions joves que vulguin seguir amb una activitat difícil i que es mereixi ser presa en el seu valor just.

Nous hotels a l'àrea metropolitana

Al cap de tres anys, els efectes del Pla Especial Urbanístic d'Al·lotjaments Turístics (Peuat) de Barcelona ja són evidents. Continuen obrint les portes els últims establiments hotelers aprovats prèviament, però la tendència ja s'inverteix i el lideratge en la creació de noves places hoteleres està a punt de passar als municipis veïns. Alguns d'ells compten amb zones ben comunicades amb el centre de la ciutat que els fan competir avantatjosa-ment amb les àrees de Barcelona on encara és possible la implantació de nous establiments hotelers però que no han aconseguit despertar l'interès dels operadors. El Peuat buscava un reequilibri cap a àrees on l'allotjament turístic quedés lluny d'un punt de saturació. És positiu que aquest procés no s'hagi limi-

tat a les fronteres municipals i hagi impulsat nous projectes en municipis com l'Hospitalet, Badalona o Sant Adrià de Besòs.

En paral·lel, ni el Peuat ni les mesures administratives preses per posar ordre en el sector dels apartaments turístics ha aconseguit frenar l'ex-

Mentre l'activitat dels pisos turístics exigeix més control, la regulació dels hotels mereixeria una reflexió

pansió d'una forma d'allotjament que ha mostrat tenir un impacte sobre el mercat de la vivenda, la convivència veïnal i la recaptació fiscal clarament més conflictiu que el del negoci hotelier.

L'Ajuntament de Barcelona ara fa balanç dels expedients oberts a pi-

sos turístics (15.814), les ordres de cessament d'activitat (6.295), les sancions (8.042) i els precintes (383). Malgrat això, i de l'acord amb els operadors per no publicitar apartaments sense el número de registre d'activitat, que és obligatori, continua operant una nombrosa oferta irregular a la qual el consistori planteja un ultimàtum amb una amenaça d'enduriment de les sancions econòmiques ja que la via de la col·laboració voluntària s'ha mostrat insuficient. Aquestes xifres justifiquen la necessitat d'intervenir i fer complir la normativa vigent. Igual que el manteniment de la dinàmica del sector, potser podria portar a una reflexió sobre les possibilitats de flexibilitzar o adaptar les previsions del Peuat sobre la creació de nous establiments hotelers.

Gilles Beyer
Entrenador francès de patinatge artístic

El tècnic ha sigut acusat de violació per qui va ser la seva pupilla, l'excampiona francesa Sarah Abitbol, quan aquesta tenia 15 anys. Així ho explica al llibre *Un largo silencio*. El cas és el detonador d'una investigació de la fiscalia que afecta la federació. **Pàg. 40**

Josep Pàmies
Divulgador de pseudoteràpies

El controvertit pagès de Balaguer proposa utilitzar un compost tòxic i prohibit, similar al lleixiu, per «curar el coronavirus en pocs dies». És un exemple de com els gurus de les pseudociències aprofiten el caos sanitari per difondre notícies falses. **Pàg. 2**

José Luis Correa

El novel·lista canari presenta a BCNegra l'onzena entrega de la sèrie del seu reflexiu detectiu Ricardo Blanco. A *Las dos Amelias* indaga sobre la soledat i l'aïllament a les xarxes socials, pròpia d'un món tan deshumanitzat. **Pàg. 46**

Jaime Botín
Expresident de Bankinter

El Jutjat Penal número 27 de Madrid ha elevat la pena imposada al banquer per contraban de béns –per voler treure amb barco un quadro de Picasso per vendre'l al Regne Unit– a tres anys de presó i una multa de 91,7 milions. **Pàg. 27**

Troy Price
Líder del Partit Demòcrata a Iowa

El caos en el recompte del cauc de demòcrata –que obre el procés de primàries per escollir el candidat presidencial– de l'estat de l'Oest Mitjà ha provocat confusió i perplexitat. El retard s'explica per «inconsistències» en l'escrutini. **Pàg. 12**

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

Directora: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramon Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Distribució: Joet Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.

Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logistica de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Campanya aferrissada als EUA

Ajutjar pel desastre de l'escrutini de les primàries demòcrates d'Iowa, es diria que la setmana no podia començar pitjor per al Partit Demòcrata; vista l'enèrgica reacció de Nancy Pelosi, presidenta de la Cambra de Representants, a l'acabar el discurs de Donald Trump sobre l'estat de la Unió, semblaria que els demòcrates afronten la gran contesa electoral per la Casa Blanca amb renovada determinació. En realitat, les formes que es preveien a la campanya més enverinada en dècades no han defraudat ningú des del primer dia: el president s'ha entregat al populisme grandiloqüent i de *reality show* que el caracteritzava, mentre que els demòcrates han remarcat la dramàtica divisió del país.

Res és convencional en una campanya que ha fet els primers passos amb un president que aspira a la reelecció, ha sigut sotmès a *impeachment* i sortirà ben deslliurat de la prova gràcies a la majoria republicana al Senat, però, alhora, sortirà assenyalat del tràngol tenint en compte el pes aclaparador de les proves i testimonis que aquesta

mateixa majoria ha impedit que s'incorporessin al procés. Així mateix, tot surt de la norma quan de bon començament, el candidat de l'establishment demòcrata, Joe Biden, queda en quart lloc a Iowa per darrere de Pete Buttigieg, Bernie Sanders i Elizabeth Warren, representants de diferents versions renovadores.

Aquesta atmosfera enrarida tendirà a viciar-se així que avanci la campanya

Lluita sense treva i missatges simples marcaran el to fins a les presidencials, potser l'ambient en què més bé es desenvolupa Trump

en la mesura en què Trump necessitarà desenvolupar un discurs que neutralitzi les referències de cada dia a la seva manera de salvar l'*impeachment*, el primer eslògan del qual va sortir en el discurs de dimarts de la boca del president: «La gran remuntada nord-americana». Els demòcrates hi respondran amb foc granejat quan la carrera per a la nominació es concreti en dos o a tot estirar tres candidats amb possibilitats, disposats a fer possible un *ticket* potent per al 3 de novembre.

Fins que això passi, la divisió debilitarà els atacs a Trump, que no per més variats tindran efectes més contundents. D'aquí el significat d'actituds com la de Nancy Pelosi o el fet que el Partit Demòcrata escollís Gretchen Whitmer, governadora de Michigan, per respondre a l'al·locució de Trump al Congrés: ella va aconseguir el lloc el 2018 en un estat en el qual dos anys abans el president va guanyar Hillary Clinton per només 11.000 vots. I si Trump va apel·lar llavors als treballadors industrials de Michigan colpejats per la crisi, Whitmer es dirigeix ara als que «no tenen prou diners a final de mes després de pagar els seus préstecs universitaris o les seves medecines».

Lluita sense treva, missatges simples i competició aferrissada: aquest serà el to fins al final. Potser és l'ambient en què més bé es desenvolupa Trump, incapacitat per al debat ideològic i els tecnicismes acadèmics. O potser és l'entorn adequat per mobilitzar els indecisos que puguin pensar en els pròxims mesos que quatre anys de Trump van ser suficients.

M. Möhring T. Kemmerich

Líder de la CDU i dels liberals a Turingia

Kemmerich es va convertir en cap del Govern regional alemany després d'un pacte de Möhring, criticat pel seu propi partit, amb la ultradreta. ►Pàg. 12

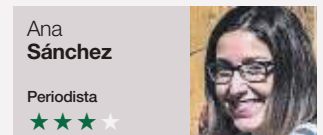

Santiago Abascal

President de Vox

La presència del dirigent ultradretà en la concentració del sector agrari davant el Ministeri d'Agricultura només es pot qualificar de gest oportunista per mirar de rendibilitzar la protesta, i va generar bronques de gran part dels assistents. ►Pàg. 25

Ana Sánchez

Periodista

Barcelona increíble és una recopilació d'articles que ofereix una sorprenent guia de la ciutat a càrrec de la curiosa i audaç cronista d'EL PERIÓDICO, capaç de capbussar-se de manera brillant en les activitats més insòlites i extraordinàries. ►Pàg. 37

Crisi al Barça

Només el temps dirà si aquest 2020 és finalment un any horrible per al Barça, però les circumstàncies que el club està vivint aquest gener i febrer no fan sinó presagiar una tempesta perfecta com feia anys que no es vivia. S'han acumulat, en tot just 40 dies, un cúmul d'episodis inaudits que han fet trontollar la nau blaugrana.

A la deriva en el terreny de joc, amb un joc pesat, es va sumar una derrota dolorosa a la Supercopa d'Espanya i la consegüent destitució fulminant d'Ernesto Valverde, després d'un autèntic sainen localitzat a l'Aràbia Saudita. Les converses dels responsables tècnics amb Xavi no van prosperar i es va haver de recórrer a una solució 'in extremis', sense planificació ni previsió esportiva, un detall que es podia ha-

ver previst com a mínim des de la dolorosa eliminació a Liverpool. L'arribada de Quique Setién va prometre una mica de tranquil·litat, però la pau ha durat poc.

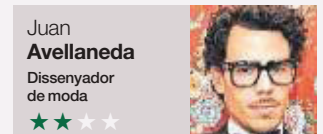
Les sorprenents declaracions d'Éric Abidal al diari *Sport*, acusant més o menys veladament la planti-

El cúmul d'episodis inaudits i la confrontació evident entre el vestidor i la directiva deixen una sensació de desgovern dins el club

lla de la destitució de Valverde, han destapat la ira de Messi com mai s'havia viscut al Barça, només comparable, i en un grau menor, a l'enfrontament que va mantenir el 2013 amb el directiu Javier Faus. A tot això cal afegir una ruta vacil·lant en el terreny estrictament esportiu i

una política erràtica de traspassos i cessions que, sumada a la desgràcia de les lesions, ha desembocat en l'urgent, precipitat i imprescindible fitxatge d'un davanter.

A aquestes altures, la sensació generalitzada és de desgovern, just a les portes d'unes setmanes en què es decidirà el futur immediat en tres competicions, començant per la Copa que es juga avui. L'evident confrontació entre el vestidor i la directiva, amb la figura de Messi com a tòtem indiscutible i la d'un Bartomeu sense brúixola, prefiquen unes jornades certament complicades per al club, amb la perspectiva electoral del 2021. Convindria un apaivagament general i centrarse en l'àmbit futbolístic, si això és possible després de la batalla oberta i sense treva d'aquests dies. Una reconciliació, tot i que només fos momentània.

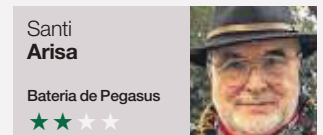

Juan Avellaneda

Dissenyador de moda

El modista barceloní clausurarà avui la 080 amb una barreja de festa de graduació i Studio 54, més enllà d'una desfilada tradicional, en el que serà també una celebració dels cinc anys de la seva marca. La seva presència a *Mas terchef* li ha donat més fama. ►Pàg. 60

Santi Arisa

Bateria de Pegasus

El supergrup instrumental, creat el 1980 pel també compositor Arisa, Kit-flu, Max Sunyer i Rafael Escoté, s'acomoda aquesta nit del públic barceloní a Luz de Gas. Tancaran així quatre dècades d'una música amb simpatia progressiva i jazz-rockera. ►Pàg. 54

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

Directora: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasoz.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercé.
Infografia: Ricard Gracia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.

Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Sánchez, Torra i el diàleg

No sol ser un bon auspici que una reunió entre dirigents sigui notícia simplement perquè es fa. Aquest era el context previ a la trobada d'ahir a Barcelona entre els presidents del Govern espanyol, Pedro Sánchez, i de la Generalitat, Quim Torra. I malgrat que, com era previsible, res concret va sorgir de la reunió, la trobada sí que va deixar diverses bones notícies. D'entrada, la decisió ferma de constituir la taula de diàleg aquest mateix mes de febrer, presidida pels dos presidents. El bon ambient entre els dos dirigents –institucional, fins i tot empàtic, allunyat de la crispació temuda– és més que benvingut en un temps polític en què sobra gesticulació i posturisme per satisfer les parròquies més hiperventilades. I el fet que Sánchez s'hagi presentat a Barcelona amb una llista de propostes i una nombrosa agenda de trobades al marge de la reunió celebrada a Palau (que inclou entitats socials, empresaris i Ada Colau i Núria Marín, alcaldesses de Barcelona i l'Hospitalet, respectivament) indica que el nou Govern de coalició ha decidit prendre la iniciativa

va a Catalunya, tota una novetat després d'anys de procés en els quals el paper dels executius ha sigut reactiu davant de l'independentisme. Per part de Torra, la reunió va discórrer amb el guió previst. El president va presentar el seu programa de màxims: autodeterminació i amnistia. Sánchez va respondre amb un document de 44 punts amb propostes per a la millora de l'autogovern. La

guió, en efecte, estèril. A Barcelona, l'independentisme va anar abandonant gradualment el camí de la lleialtat institucional per acabar apostant per una via unilateral que es va convertir en una via morta l'octubre del 2017. A Madrid, els governs de Mariano Rajoy primer es van instal·lar en l'immobilisme i després van apostar per la judicialització d'un conflicte eminentment polític. Les conseqüències d'aquesta estratègia les paga avui amb duresa Catalunya (la seva societat, la seva política, la seva economia). La reunió a Palau certifica el final del procés com l'hem conegut i l'inici d'una nova fase. No ens enganyem: d'obstacles i obstaculitzadors no en faltaran en aquest camí, que neix, a més, amb uns Pressupostos per negociar a Madrid i unes eleccions per celebrar a Catalunya. Tanta necessitat a curt termini no ajuda un procés que per definició ha de depositar els llums llargs. Però més enllà de la conjuntura, la foto d'ahir a Palau i l'agenda catalana de Sánchez mostren per primera vegada en anys sembla que hi ha una autèntica voluntat negociadora. Una bona notícia.

Per primera vegada en anys s'entreu una autèntica voluntat negociadora per encarrilar políticament la crisi catalana

distància entre augmentar l'autogovern i l'autodeterminació és abismal; els recels són profunds; els obstacles per a aquest procés de diàleg que ara neix seran majúsculs. Però els dos presidents es van ancorar a la via de la negociació, per tant en la via política, cosa que constitueix una benvinguda novetat en el conflicte institucional català després d'una dècada que Sánchez no es va estar de qualificar de «lamentable».

Els anys de procés han seguit un

taulitzadors no en faltaran en aquest camí, que neix, a més, amb uns Pressupostos per negociar a Madrid i unes eleccions per celebrar a Catalunya. Tanta necessitat a curt termini no ajuda un procés que per definició ha de depositar els llums llargs. Però més enllà de la conjuntura, la foto d'ahir a Palau i l'agenda catalana de Sánchez mostren per primera vegada en anys sembla que hi ha una autèntica voluntat negociadora. Una bona notícia.

L'Hospitalet estén la seva gran transformació

Objectius ambiciosos i grans projectes estratègics marquen la línia política de la segona ciutat de Catalunya, l'Hospitalet de Llobregat. L'alcaldesa, Núria Marín, va desgranar ahir en la seva conferència anual l'estat dels projectes en curs. Alguns, de gran rellevància i ja consolidats, com ara el districte econòmic al voltant de la plaça d'Europa i la Fira; d'altres, en ple desenvolupament, com ara el districte cultural, i, finalment, el que ha de ser el nou motor econòmic per a la ciutat i per a l'àrea metropolitana: el clúster biomèdic de Bellvitge. Tres eixos estratègics que es desenvolupen en paral·lel a les millores dels barris i el compromís en la lluita contra el canvi climàtic i les desigualtats.

L'Hospitalet mira al futur amb am-

bició, també amb la il·lusió de conformar-se com una ciutat unida, capaç de superar les divisions físiques que la fracturen. El soterrament de la Gran Via i de les vies del tren són les dues grans assignatures pendents de la ciutat que, finalment, semblen a punt de superar-se.

Els grans projectes de la segona ciutat de Catalunya depenen de la col·laboració de totes les administracions

A l'eix de la Gran Via es concentra l'activitat relacionada amb la salut. El clúster biomèdic ja compta amb els hospitals de Bellvitge, Duran i Reynolds i Sant Joan de Déu, també centres d'investigació i la Universitat de Barcelona. Amb la gradual incorporació de les empreses del sector

s'espera crear uns 20.000 llocs de treball i generar nous recursos. D'altra banda, el soterrament de les vies del tren no només permetrà crear una gran zona verda de la mida de 17 camps de futbol i eliminar una barreira que separa la ciutat, també suposarà una reordenació del trànsit ferroviari, cosa que repercutirà en una millora en el funcionament del conjunt de Rodalies a tota la regió metropolitana.

Els dos soterraments, la Gran Via i la línia fèrria, són projectes de gran envergadura que només són possibles encarar amb el recolzament de totes les administracions. La capacitat de sumar de l'ajuntament, la Diputació de Barcelona, la Generalitat i el Govern d'Espanya fa possible posar els llums llargs i mirar amb ambició el futur. Sens dubte, una lliçó política immillorable.

Derek Mackay
Exministre de Finances d'Escòcia
★ ★ ★ ★

El titular de Finances escocès va assetjar un menor de 16 anys, a qui va enviar 270 missatges i va convidar a sopar. Per aquests fets inacceptables, admesos per ell mateix després que l'*Scottish Sun* ho revelés en un reportatge, ha dimisit i l'han suspès del partit. **▶ Pàg. 17**

Angela Merkel
Cancellera d'Alemanya
★ ★ ★ ★

Va aturar de forma fulminant la vergonyosa decisió del seu partit a Turíngia de sumar els seus vots amb els de l'ultra AfD per donar el càrrec de primer ministre al liberal Kemmerich, forçat a dimitir per les pressions. Un triomf contra l'extrema dreta. **▶ Pàg. 14**

Juan Madrid
Escriptor
★ ★ ★ ★

El veterà autor de novel·la negra va recollir el premi Pepe Carvalho, un just reconeixement a una trajectòria que suma mig centenar d'obres, des que va publicar la primera el 1980. *Un beso de amigo*, fins a *Perros que ladran*, la més recent. **▶ Pàg. 57**

Pilar Bonet
Crítica d'art i comissària
★ ★ ★ ★

Ha comissariat, juntament amb Sandra Martínez, l'exposició *La medium i el poeta*, que ahir va obrir les seves portes a l'Espai Joan Brossa. Es tracta d'una mostra insòlita que s'endinsa en els vincles creatius entre l'autor i l'espiritista i artista Josefa Tolrà. **▶ Pàg. 63**

Oliviero Toscani
Publicista i fotògraf
★ ★ ★ ★

Les despectives declaracions sobre les víctimes de la tragèdia de Gènova («¿A qui li importa que caigui un pont?») són d'una falta d'humanitat sorprenent fins i tot en un provocador nat com ell. Benetton el va acomiadar com a director creatiu. **▶ Pàg. 69**

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

Directora: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Carfagna i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.

Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

EUA accelera la sortida d'Afganistan

Un acord firmat ahir a Doha per un representant dels talibans i un enviat especial de l'Administració de Donald Trump té més de martingala muntada per accelerar la retirada completa dels soldats dels Estats Units i de l'OTAN que de tractat de pau. En realitat, no ho és en absolut perquè en la negociació del text no hi ha participat el Govern afganès i li toca ara a aquest buscar la fórmula que li permeti arribar a un compromís amb els talibans. Un objectiu bastant difícil de concretar vista la debilitat governamental, agreujada amb la disputa pel poder entre el primer ministre *in pectore*, Ashraf Ghani, que ha ajornat la data de la seva presa de possessió, i el líder de l'oposició, Abdul·là Abdul·là, disposat a formar un Executiu paral·lel.

Tot i que el document de Doha estableix que la retirada total dels exèrcits occidentals no es consumarà per complet si els talibans mantenen la pressió en el camp de batalla sobre el Govern afganès, el cert és que no conté cap garantia que l'endemà que surti l'últim soldat no

s'activarà la màquina de guerra islamista. Són moltes les proves que els talibans controlen una part significativa del territori, mantenen vincles amb diversos senyors de la guerra i cultivadors de la rosella d'opi i és impensable que renunciïn a retenir les seves bases operatives, més o menys clandestines, al veí Pakistan. És a dir, és improbable que els talibans accedeixin a una reforma me-

una facció dels talibans disposada a negociar la pau, i no va aconseguir cap avenç, enfrontada a la doble realitat que la iniciativa a tots els fronts era cosa dels talibans i que la pervivència del Govern afganès depenia de la tutela dels Estats Units. Poc han canviat les coses des de llavors tret de la urgència de la Casa Blanca d'incorporar als esllògans de campanya el final de la guerra més llarga -19 anys- dels Estats Units a l'exterior, una urgència manifestada abans a Síria amb una retirada en curs que ha debilitat enormement l'oposició.

El marge de 14 mesos que s'han donat les parts per completar la retirada nord-americana és un període de temps prou llarg per comprovar *in situ* si la pau és realment possible o només un desig inabastable, hipotecada la sort de l'Afganistan per les lluites per controlar el Govern i pel desig dels talibans de guanyar Kabul sense fer concessions. Un panorama gens descartable d'acord amb els antecedents històrics: totes les potències estrangeres han fracassat quan han volgut imposar al país una solució política.

En la negociació no hi ha participat el Govern de Kabul i ara li toca a aquest buscar la fórmula d'arribar a un compromís amb els talibans

rament cosmètica del règim afganès i s'oblidin d'imposar la seva superioritat sobre el terreny: el seu propòsit és tornar al passat i restaurar en essència la teocràcia medieval que van instaurar entre el 1996 i el 2001.

De manera que la gran incògnita és saber quines són les raons que han fet possible ara el que no ho va ser durant el mandat de Barack Obama. En els seus quatre anys a la Secretaria d'Estat, Hillary Clinton va intentar diverses vegades trobar

Irredemptisme independentista a Perpinyà

En una terra propícia, amb al·lusions a la frontera «imposada» per França i Espanya, l'acte de l'anomenat Consell per la República ahir a Perpinyà es va convertir en una exhibició de l'irredemptisme independentista, amb salutacions als que tallen cada nit la Meridiana, als detinguts acusats en principi de possessió d'explosius, als CDR i als joves que «van guanyar la batalla d'Urquinaona» en els disturbis desencadenats després de la sentència del procés. L'expresident Carles Puigdemont va acusar el Rei d'ordenar l'«a por ells» i va qualificar la democràcia espanyola com «el règim monàrquic hereu del franquisme».

Però l'acte, l'èxit de convocatòria del qual va superar les expectatives, va ser també una exhibició de la divisió independentista, amb dues estra-

tègies definides, que van quedar clares en les intervencions dels oradors, Clara Ponsatí, Toni Comín i el mateix Puigdemont, i en el discurs gravat d'Oriol Junqueras.

Mentre Junts per Catalunya va acaparar l'acte, la representació d'ERC va ser mínima i la CUP ni hi va anar. Men-

L'acte va obrir la precampanya del puigdemontisme i va ser la prèvia de la mare de totes les batalles entre els dos sectors del sobiranisme

tre Junqueras va reivindicar la taula de diàleg i va instar a eixamplar la base de l'independentisme, Puigdemont va fer una crida a la «mobilització permanent» i al control del territori per a «la lluita definitiva», va criticar la via negociadora -sense esmentar la taula de diàleg sobre Catalunya- i va menyspre-

ar l'acumulació de forces, al dir que «no s'han d'esperar temps millors» perquè ja estan aquí. Encara més dura va ser Ponsatí, que va qualificar la taula d'«engany» perquè Pedro Sánchez guanyi temps, mentre Comín va comparar Espanya amb Hongria i Polònia i va demanar que la «confrontació» vagi més enllà de les urnes.

La divisió també va estar present, per passiva, en les intervencions a través de vídeos dels presos, que van reclamar la unitat independentista, mentre que algú va justificar l'opció de repartir-se entre presos i «exiliats» davant el sacrifici personal assumit per Junqueras. Va ser el primer acte de la precampanya electoral del puigdemontisme i una prèvia de la mare de totes les batalles entre els dos sectors de l'independentisme, que es lliurarà en les properes eleccions autonòmiques.

Recep Tayyip Erdogan
President de Turquia
★ ★ ★ ★

El mandatari utilitza els refugiats per forçar la UE a situar-se del seu costat després de perdre 33 soldats en atacs de l'Exèrcit sirí. La seva decisió d'obrir la frontera amb Grècia a milers de persones dirigides a Europa ha donat lloc a una nova crisi migratòria. ▶ Pàg. 16

Miguel Vicente
President de Barcelona Tech City
★ ★ ★ ★

L'alternativa impulsada espontàniament pel clúster tecnològic per pal·liar l'anul·lació del Mobile, la Tech Spirit, ha sigut un èxit. Així ho demostren les més de 15.000 persones que van assistir fins dijous a aquestes jornades d'emprenedoria. ▶ Pàg. 30

Josep Gassó
President de Fundesplai
★ ★ ★ ★

L'entitat fa 50 anys i emprès la construcció de tres equipaments i un parc temàtic a Sant Cosme. El pla, amb un cost de 17,2 milions, té per objectiu beneficiar un nombre més gran de nens, joves, famílies i oenagés del tercer sector. ▶ Pàg. 35

Adèle Haene
Intèrpret francesa
★ ★ ★ ★

La nominada al César va expressar el sentiment de part dels francesos a l'abandonar la gala al crit de «¡quina vergonya!» quan Roman Polanski, a qui diverses dones acusen d'abusos, va ser premiat com a millor director. Altres convidades van copiar el gest. ▶ Pàg. 57

Mohammad Rasoulof
Director de cine iranià
★ ★ ★ ★

El cineasta es va emportar l'Os d'Or en la 70è edició de la Berlinale per *There is no evil*, al·legat contra la pena de mort en un règim polític opressiu, però no va poder recollir-lo perquè Teheran, que l'acusa de difondre propaganda, ha vetat la seva sortida del país. ▶ Pàg. 56

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Carfagna i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramon Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Dramatització: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao. Publicitat: Joan Garçon.
Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Consell de Cent, 425-427, 08009 Barcelona. Tel. 93 227 94 00.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. Tel. 91 436 37 70.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

El valor del MeToo

Va ser violació. També un delictes sexual en primer grau. Aquests han sigut els termes de la sentència contra Harvey Weinstein, que va ser un poderós productor de Hollywood. És important dir-ho amb totes les lletres, perquè en aquesta condemna diàfana hi ha l'interruptor que pot canviar l'humiliant i lesiu menyspreu que pateixen tantes víctimes d'abusos i agressions sexuals. Especialment quan entre elles i l'agressor hi ha una relació de poder desigual.

El Jo sí que et crec, germana, un dels lemes feministes, no és un exercici de fe pueril entre dones, és sobretot el clam contra un masclisme estructural que, sistemàticament, ha negat la credibilitat a les víctimes. Una estructura transversal que desacredita la paraula de la dona davant l'estatus de l'home poderós. Les estadístiques despullen la vergonya.

De cada 1.000 persones que pateixen una agressió sexual als Estats Units només 230 acudeixen a la policia. De les denúncies, només se'n deriven 46 arrestos. Únicament nou casos arriben a la fiscalia i cinc acaben en

un judici on és condemnat l'acusat. No tots són empresonats. A cada pas, la veu de la víctima és devaluada, callada, ignorada.

La condemna de Weinstein és tremendament real i, alhora, arriba carregada de simbolisme. El productor representa més que ningú el poder econòmic, social i cultural. L'home complimentat a tots els salons, el depredador dels despatxos. El #MeToo

El moviment ha posat llum sobre una violència sexual que s'havia normalitzat fins al punt de semblar impune, sense remei

va néixer abans de les acusacions contra el productor. El que pretenia ser un suport entre supervivents d'abusos i encoratjar la sororitat va créixer i es va fer universal amb l'esclat del cas Weinstein. La senzilla etiqueta de Twitter es va convertir en un moviment que ha forçat dones de tot el món, mentre que ha fet trontollar el domini dels que, fins aleshores, creien tenir potestat sobre altres cossos.

El procés judicial de Weinstein és el primer de l'era MeToo. No només és

important per la sentència, també perquè ha atorgat credibilitat al testimoni de dones que, en altres ocasions, haurien sigut qüestionades al no presentar una imatge prou virginal. La primera discriminació arriba quan a l'home se li atorga fiabilitat per endavant, mentre que a la dona se la qüestiona segons la seva vida sentimental o sexual.

El MeToo ha posat el focus sobre una violència sexual que s'havia normalitzat fins al punt de semblar impune, sense remei. La sentència dona un nou impuls al moviment en temps en els quals el masclisme pugna per rearmar-se. L'assenyalament a les víctimes encara és una constant, així com les defenses cegues a homes assenyalats, especialment quan el presumpte agressor està cobert amb l'halo de la fama.

La condemna de Weinstein és només el primer pas. El MeToo ha de perseverar fins a acabar amb la violència sexual en el món laboral, però també s'ha d'estendre a tants àmbits en què els abusos encara estan ocults. Per als assetjadors i agressors, les parets han de ser de vidre. També les de les llars.

La guerra de Síria esquitxa Europa

El president de Turquia, Recep Tayyip Erdogan, ha convertit en una arma política de primer ordre els refugiats que acull el seu país. A fi de pressionar els socis de l'OTAN i de la Unió Europea perquè li donin suport en la crisi que l'enfronta al règim siria i potser a Rússia, fa servir l'obertura de fronteres perquè els desplaçats enflin així el camí d'Europa i, de passada, acusa els Vint-i-set de no complir el compromís de pagar-li el total dels 6.000 milions d'euros promesos per barrar el pas a un mínim de 3,7 milions d'éssers humans que fugen de la guerra, la gana i la persecució ideològica. Un panorama a què no és aliena la imperícia dels socis europeus per gestionar a partir de la crisi del 2015 la tragèdia humana del flux de refugi-

ats que buscaven un futur que no tenen.

La situació desencadenada per Erdogan hauria d'alliçonar la Unió Europea per la seva tebiesa amb el règim de Bashar al-Assad i, de passada, portar-la a assumir responsabilitats que la incumbeixen directa-

La situació creada per Erdogan hauria d'alliçonar la UE per la seva tebiesa amb el règim d'Assad i dur-la a assumir la seva responsabilitat

ment en lloc de posar en mans de tercers solucions tan volàtils i incontrolables com l'acord amb Turquia. Les veus que es van alçar el 2016 per posar en dubte la condició de Turquia com a país segur per a la sort dels refugiats estaven carregades de raó; els successos d'aquests dies han

ratificat que a les portes d'Europa es cova un problema de grans dimensions amb una gestió que s'ha ajornat de la pitjor manera possible. Si llavors es va posar en dubte la solvència del Govern turc per cuidar els refugiats, resulta que ara el règim turc forma part del problema.

Si tot això és extremadament greu, ho és encara més la vulnerabilitat augmentada dels qui, induïts per Ankara, pretenen travessar la frontera grega i allà únicament troben gasos lacrimògens i una barriera policial infranquejable. Es pot dir que Europa es va voler desentendre fa cinc anys d'una dramàtica crisi migratòria i avui es troba a un pas d'haver d'encarar un conflicte molt més gran: veure's afectada per la guerra de Síria, la repercussió de la qual va degenerar fa molt de temps en crisi regional.

Joe Biden
Exvicepresident dels EUA
★ ★ ★ ★

En el seu camí per convertir-se en el candidat demòcrata a la presidència dels EUA, va aconseguir una victòria aclaparadora a Carolina del Sud, estat on el vot negre és fonamental. Es consolida així com el gran rival de Bernie Sanders en el **superdimarts**. ▶ **Pàg. 18**

Quique Setién
Entrenador del Barça
★ ★ ★ ★

Després d'una bona primera part, el Barça dirigit per l'entrenador càntabre es va desinflar i va acabar perdent el partit i el lideratge al Santiago Bernabéu. Setién va agafar l'equip líder a la Lliga i ara va segon i sense mostrar un bon joc. ▶ **Pàg. 2 a 7**

Marc Puig
Nou president de l'Institut de l'Empresa Familiar
★ ★ ★ ★

El president del grup català Puig es posarà al capdavant del lobby al maig, 25 anys després que ho fes el seu pare. Relevarà Francisco J. Riberas, que esgota el seu mandat en una entitat els socis de la qual sumen una facturació que equival al 17,5% del PIB. ▶ **Pàg. 25**

Jaume Capdevila, 'Kap'
Humorista gràfic
★ ★ ★ ★

Transcorreguts 25 anys de la premtura mort de Jaume Perich, Kap recorda el popular humorista gràfic amb l'edició d'un llibre autobiogràfic que el desaparegut ninotaire va deixar embastat i una exposició que s'inaugura dijous al Born. ▶ **Pàg. 50**

Sílvia Munt
Actriu, guionista i directora
★ ★ ★ ★

En la setmana del Dia Internacional de la Dona, l'artista recorda els seus anys de lluita per fer-se valer. Assegura que «si ets feminista, ets bona persona», però també que «no se'n ha de passar ni una, sempre posant sentit de l'humor als gamarussos». ▶ **Pàg. 30**

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

Directora: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramon Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mircer.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao. Publicitat: Joan Garçon.
Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Consell de Cent, 425-427, 08009 Barcelona. Tel. 93 227 94 00.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. Tel. 91 436 37 70.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Coronavirus i proporcionalitat

El Centre Europeu de Prevenció i Control de Malalties va apujar ahir de moderat a alt el risc que a més països europeus es passi de casos esporàdics de contagi del Covid-19 a focus de transmissió equiparables al del nord d'Itàlia. Davant aquesta situació, la Comissió Europea ha anunciat la creació d'un gabinet de crisi per coordinar la resposta des de diversos punts de vista: la resposta mèdica, el manteniment de la mobilitat en el transport i el trànsit de les persones i l'impacte econòmic en sectors vulnerables com el turisme, el comerç o la cadena de subministrament industrial. La presidenta de la Comissió, Ursula von der Leyen, ha recordat la necessitat d'«una coordinació molt forta (... tant a nivell europeu com nacional)». No sembla que hi hagi precisament una harmonització en les mesures adoptades pels estats membres: des de la decisió italiana d'establir la distància d'un metre entre persones fins al tancament de fronteres proposat per Hongria, passant pel de les escoles o centres culturals o la prohibició de les aglomeracions. Passos que

es fan en alguns països i en altres no. «Coordinar no és imposar», recorda no obstant el secretari europeu de Gestió. A això caldria afegir-hi la necessitat de reaccionar de forma proporcional en cada situació de risc concreta, sense que mesures enèrgiques on la cadena del contagi estigui més lluny d'estar continguda s'hagin d'estendre, en una altra forma d'efecte contagi, en què els casos aïllats encara

ments de persones, els esdeveniments amb una assistència nombrosa, com els esportius i religiosos, i fins i tot l'activitat escolar, això no significa que s'hagin de generalitzar iniciatives locals com aquestes, amb l'impacte socioeconòmic que arrossegueu, allà on no sigui necessari.

L'impacte a nivell internacional ja està començant a ser avaluat. Tant les més raonables mesures de contenció com les reaccions desproporcionades davant l'extensió de l'epidèmia han comportat una disminució de la mobilitat, una contracció de la producció en regions clau a l'engranatge industrial global i incerteses a l'hora de portar a terme esdeveniments d'abast mundial. L'OCDE ja ha modificat la seva previsió inicial de creixement del PIB en el 2020: d'un 2,9% es passaria a un 2,4% en el millor dels casos (contenció de l'epidèmia) i a un 1,5% en el pitjor escenari (una propagació més intensa al Sud-est Asiàtic i a Europa). Una amenaça per a l'economia global que ja competeix amb altres que estaven sobre la taula, com una guerra aranzelària o un *brexit* descontrolat, i davant la qual el G-7 ha de reaccionar amb no menys decisió.

Les mesures que es preguin on la cadena de transmissió no estigui identificada o controlada no tenen per què ser generalitzades

es puguin aturar sense disposicions que vagin més enllà dels afectats i el seu entorn immediat, o de criteris generals de precaució.

A Espanya, les accions dutes a terme van fins ara en la línia de coordinació necessària entre el Ministeri de Sanitat i les comunitats autònomes. Si finalment, com ahir s'apuntava, és necessari, en zones concretes com Vitòria o Torrejón de Ardoz, on la cadena de transmissió no estigui identificada o controlada, restringir els movi-

El silenci de la UE davant la crisi fronterera

El repte llançat pel president turc, Recep Tayyip Erdoğan, animant desenes de milers de refugiats que van fugir dels conflictes bèl·lics del Pròxim Orient, de la misèria o de la persecució política a travessar les fronteres i reprendre el seu camí cap a Europa, ha començat a mostrar el seu cost humà. Són utilitzats pel Govern turc com a carn de canó per fer xantatge a la Unió Europea i aconseguir el seu suport en la guerra de Síria, a més de reclamar l'abonament de la totalitat dels 6.000 milions d'euros compromesos perquè Turquia assumís la càrrega de gestionar els camps de refugiats al seu sòl. I són tractats amb una duresa inhumana per la policia i la guàrdia costanera grega.

La resposta amb què han topat a les fronteres i les platges pot haver segat ja

les primeres dues vides. No seran les últimes si continuen sent tractats com una massa a rebutjar per la força, fins i tot quan estan a la mercè de les aigües del Mediterrani, i no com a refugiats a la recerca d'un asil basat en tractats internacionals, per no parlar de principis humanitaris.

Europa hauria de tenir altres formes de mostrar la seva solidaritat amb els països situats a primera línia del drama dels refugiats

La Comissió Europea va brindar ahir tot el seu suport a Grècia i Bulgària davant el desafiament entaulat pel Govern turc. És evident que el xantatge d'Erdogan té com a destinatari el conjunt de la Unió Europea, i que els Vint-i-set han de mostrar la seva solidaritat amb els països que as-

sumeixen la pressió de ser la seva frontera exterior. Tot i que potser ho podrien fer de moltes altres maneres: complint els seus compromisos per sufragar el cost d'allotjar els que legítimament poden al·legar la seva condició de mereixedors d'asil (on la convivència amb la població local i la seguretat de les oenagies internacionals, mantinguda malgrat la duresa de les circumstàncies, sembla que es comença a esquarterar), compartint els esforços d'acollida i implicant-se en una resolució del conflicte que permeti entreveure una mínima possibilitat de tornada per a milions de desplaçats. Europa ja té un deute moral des que va decidir subcontractar la resposta a aquest drama humanitari. No hi hauria d'afegir ara el silenci còmplice davant l'ús descontrolat de la força a la frontera grega.

Clara Ponsatí
Eurodiputada de Junts per Catalunya
★ ★ ★ ★

Des que es va integrar a la primera línia del procés, poc abans del referèndum de l'1-O, l'exconsellera d'Ensenyament s'ha distingit com un vers solt de l'independentisme i encarna la línia dura de l'estratègia de xoc de Puigdemont. **► Pàg. 19**

Sebastián Piñera
President de Xile
★ ★ ★ ★

El dirigent va tornar a lluir la seva pitjor cara a l'amenaçar amb un altre estat d'emergència per la reactivació de les protestes socials. A més, i davant el 8-M, va donar a entendre que les dones tenien cert grau de responsabilitat quan eren víctimes de abusos. **► Pàg. 15**

Wayne Griffiths
Executiu del Grup Volkswagen
★ ★ ★ ★

El CEO de Cupra ha sigut nomenat president del consell d'administració de la marca d'altres prestacions de Seat, un nou càrrec que sumará al citat de conseller delegat i al de vicepresident executiu comercial de la firma de Martorell. **► Pàg. 23**

Jordi Pardo
Director general de la Fundació Pau Casals
★ ★ ★ ★

Tres exposicions i vuit concerts simfònics commemoren el centenari de l'Orquestra Pau Casals, que va desaparèixer amb la guerra civil. Va ser una formació privada de gran qualitat que va atreure figures de primer ordre a Barcelona entre el 1920 i el 1936. **► Pàg. 44**

Gerard Quintana i Josep Thió
Sopa de Cabra
★ ★ ★ ★

Veuen i lletrista, i guitarra i compositor del grup, respectivament, treuen *La gran onada*, el seu àlbum més serè, que presenten el dia 14 a BCN. **► Pàg. 42**

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL:
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Polític: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Idult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao. **Publicitat:** Joan Garçon.
Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Consell de Cent, 425-427. 08009 Barcelona. Tel. 93 227 94 00.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. Tel. 91 436 37 70.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

'Sí és sí'

— a dos anys, la polèmica primera sentència sobre *La manada*, l'agressió sexual en grup contra una jove als Sanfermines del 2016, va accelerar la consciència social sobre la necessitat de reformar la legislació referent a aquests delictes. Els agressors no van ser condemnats en primera instància per una violació grupal, sinó per un abús sexual, una figura legal que rebaxava considerablement les penes sol·licitades. L'Audiència de Navarra i el Tribunal Superior de Justícia de Navarra van considerar llavors que en l'atac no hi va haver violència o intimidació i que no quedava clara, doncs, una oposició efectiva de la víctima. El Suprem va rectificar la sentència i va incrementar les penes, però l'episodi va fer evident la necessitat d'establir un marc legal menys subjecte a interpretacions benèvols per als agressors. El clamor popular també va portar a l'aprovació el 2017 d'un Pacte d'Estat per aturar la violència masclista, del qual Podem va criticar la falta de concreció. Va ser UP, també, qui va presentar el 2018 un projecte sobre aquesta problemàtica que ara, amb el Govern de coalició amb el

PSOE, inicia la seva tramitació, a través del Ministeri d'Igualtat, dirigit per Irene Montero, i després d'un tens contrast amb la visió no sempre coincident del Ministeri de Justícia.

La ministra ha declarat que l'avantprojecte de llei orgànica de garantia integral de la llibertat sexual presentat ahir «s'ha aprovat gràcies a la lluita del moviment feminista als carrers». La llei, coneguda, com la del *sí és sí*, funda

ció i la sensibilització, amb campanyes que posaran èmfasi en l'educació sexual per la igualtat i la diversitat afectivo-sexual com un dret ineludible davant de les quals no val cap veto. A més, s'estableixen protocols en la protecció de les víctimes, la millora de la detecció precoç o l'assistència jurídica gratuïta.

En l'àmbit estrictament penal, el canvi més notable és la variació de la necessitat de violència i intimidació en els delictes tipificats com a agressió sexual, per la qual cosa a la pràctica s'acaba amb la distinció entre aquesta i l'abús, i la tipificació de l'assetjament de carrer com a delicte lleu per proposicions sexuals o sexistes. Sense una elevació general de les penes, l'apreciació de circumstàncies agreujants com que l'agressió sigui contra la parella o exparella o amb tracte degradant o en grup ha de permetre més precisió en les sentències que es puguin redactar. En una setmana que culmina el 8-M, aquest avantprojecte ha de posar les bases, una vegada completada la seva trajectòria tècnica i parlamentària, perquè quedi clar que només el *sí és sí*, només el ple consentiment, és garantia de llibertat.

La llei que es comença a tramitar ha de permetre més precisió en les sentències contra tota mena de vulneració de la llibertat sexual

el seu esperit en un concepte essencial que presideix tot el text: el de la llibertat sexual com un bé protegit d'acord amb el que estableix el Conveni d'Istanbul. És a dir, el consentiment de la dona és essencial i s'ha de considerar que és vulnerat sempre que no existeixi «una manifestació lliure, per actes exteriors concloents i inequívocs». A partir d'aquest canvi de concepte s'estructura una reforma legislativa que no només afecta el Codi Penal, sinó que incideix en la prevenció, la forma-

L'IRPH, cas per cas

— El Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) ha resolt de manera salomònica la qüestió prejudicial plantejada per un jutjat de Barcelona sobre la utilització per part dels bancs de l'índex de referència de préstecs hipotecaris (IRPH) per indexar les hipoteques. El tribunal europeu porta la contrària al Tribunal Suprem, que al seu dia va considerar que prendre com a referència un índex elaborat pel Banc d'Espanya no podia ser considerat en cap cas una clàusula abusiva en la constitució d'una hipoteca. El fet, diu el TJUE, que es publiques al Butlletí Oficial de l'Estat evidencia que té prou publicitat per ser conegut per tots els consumidors, però són els tribunals els que han de determinar en cada cas si en el moment del contracte hi va haver

les condicions de transparència que exigeixen les lleis espanyoles i empara el dret europeu.

El dictamen del TJUE obre la porta a l'anàlisi cas per cas i faculta els tribunals espanyols a no tenir en consideració la doctrina del Suprem en el sentit que en cap cas es va po-

La banca ha rebut amb alleujament la decisió del TJUE, però les entitats que van tenir males pràctiques haurien de reaccionar ara

der produir abús al fer servir l'IRPH. N'hi va poder haver en les pràctiques d'algunes entitats, però no de manera sistemàtica.

La resolució va ser rebuda amb alleujament per part dels bancs i la seva cotització en borsa va pujar. De manera que els mercats van in-

terpretar que s'entra, en qualsevol cas, en un temps de litigiositat, no en una reclamació directa als bancs que els obligui a prendre mesures de caràcter general, com va passar en la pràctica amb les clàusules terra. I en els litigis, les entitats, tot i que pateixen despesa i desgast, tenen marge de maniobra per no haver d'abonar els 3.000 milions que alguns van calcular com a sobrecost de l'aplicació de l'IRPH a les revisions anuals de les quotes de les hipoteques.

En tot cas, les entitats que van tenir en el seu moment males pràctiques ara tenen l'oportunitat de reaccionar i intentar recuperar la confiança dels seus clients, molt malmesa al llarg d'aquesta crisi. Si no ho fan, el sistema bancari en el seu conjunt en patirà les conseqüències.

Cayetana Álvarez de Toledo
Portaveu del PP al Congrés
★ ★ ★ ★

Per justificar la seva absència a la manifestació del Dia de la Dona –en què sí que hi serà el PP–, la portaveu popular es va declarar «feminista amazònica», un corrent que rebutja que les dones siguin víctimes pel fet de ser-ho. La realitat la desautoritza. **▶ Pàg. 22**

Joan Josep Omella
President de la Conferència Episcopal
★ ★ ★ ★

Amb l'elecció de l'arquebisbe de Barcelona, home de confiança de Francesc, com a nou president dels bisbes, l'Església espanyola fa un gir moderat, una victòria de la línia progressista sobre la més conservadora i crítica amb el Govern. **▶ Pàg. 36**

Eudald Calvo
Alcalde d'Argentona
★ ★ ★ ★

La conducta de l'alcalde d'Argentona mereix la total repulsa, pels abusos sexuals que reconeix haver comès i perquè en el seu moment es va negar a assumir la seva responsabilitat i dimidir, motiu pel qual va ser expulsat de la CUP. **▶ Pàg. 4**

Y. Farrell **Sh. McNamara**
Arquitectes
★ ★ ★ ★

Les irlandeses han sigut guardonades amb el Pritzker, fet que les converteix en el primer equip femení que rep el prestigiós premi. **▶ Pàg. 52**

Joan Cañete Bayle
Subdirector d'EL PERIÓDICO
★ ★ ★ ★

El periodista i escriptor català publica *Muros, bosques, tumbas* (Lengua de Trapo), un assaig que analitza el conflicte palestinoisraelià i la seva difícil resolució, a partir de la seva experiència com a corresponsal a Jerusalem per a aquest diari. **▶ Pàg. 13**

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

Directora: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
l'últim i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercé.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao. **Publicitat:** Joan Garçon.
Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Consell de Cent, 425-427, 08009 Barcelona. Tel. 93 227 94 00.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. Tel. 91 436 37 70.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Biden i Sanders es queden sols

El **superdimarts** ha tancat la crisi de confiança en la candidatura de Joe Biden i ha limitat la brega per a la nominació demòcrata a una carrera, que encara pot ser llarga, entre ell i el socialdemòcrata Bernie Sanders. Tot indica que amb el recompte de vots acabat s'haurà consumat el *sorpasso* de l'exvicepresident, favorit de l'establishment del Partit Demòcrata i que ha sabut explotar el record de l'Administració de Barack Obama, enyorada per diferents minories –singularment l'afroamericana–, cada vegada més determinants en les cites electorals. Als aspirants a enfrontar-se a Donald Trump encara els queda molt camí per recórrer, però les victòries de Biden a Texas i Massachusetts, l'estat d'Elizabeth Warren, són massa rellevants per no reconèixer que s'ha registrat un canvi significatiu en l'atmosfera de les primàries.

La combinació d'experiència i moderació ha beneficiat Biden en la mateixa mesura que la mobilització dels joves, la comunitat hispana i l'electorat obertament progressista han si-

gut en aquesta ocasió insuficients per contrarestar la implicació de l'*staff* demòcrata, els grans mitjans i els gurus econòmics en suport de Biden. Res està decidit, però el pragmatisme de l'exvicepresident, la seva opció pels canvis graduals i el seu ascendent personal al sud s'han revelat decisius per anar a buscar la victòria en la convenció del pròxim estiu.

Pots ser exagerat afirmar, com

Encara queda molt camí per recórrer, però el reagrupament del vot moderat ha passat a afavorir l'exvicepresident

fan alguns mitjans entusiasmats amb els resultats de Biden, que l'èxit del candidat no té precedent, tot i que és indubtable que els estratèges de la campanya de Sanders esperaven un resultat més equilibrat i no només un gran triomf a Califòrnia. Però la retirada de la competició de Pete Buttigieg i Amy Klobuchar, dos moderats, ha acabat amb la dispersió del vot centrista i ha desembarassat el camí a qui presumeix de ser un reformista pragmàtic. A Biden li queda ara

per superar la prova que Hillary Clinton no va saber afrontar fa quatre anys: atreure votants d'estats allunyats dels grans circuits del poder i dels sectors més dinàmics de l'economia i que van veure en Donald Trump, i podrien veure en Sanders, algú que acudia a rescatar-los.

La patacada i la consegüent renúncia de Michael Bloomberg poden ser un factor més que ajudi Biden a continuar reagrupant el vot centrista als estats indecisos, els *swings states*. Però a més, és una bona notícia per a la salut d'un sistema democràtic que qui semblava temptat de fer front a Trump en els seus mateixos termes

–explotar la idea que qui va saber pastar una gran fortuna està en millors condicions d'aclarir-los el futur i envoltar-la d'un populisme que simplifica al màxim els problemes socials– hagi comprovat, per una vegada, que els diners no ho són tot i que una gran campanya publicitària no és garantia de res si transmet la sensació que és només màrqueting. Els èxits de Biden i Sanders, amb mitjans importants, però més limitats, així ho testifiquen.

Simone Young
Directora d'orquestra
★ ★ ★ ★

La prestigiosa batuta australiana torna al capdavant de l'OBC amb un artista de renom, el pianista andalús Javier Perianes. El repertori inclou una de les obres cabdals del repertori pianístic, el Concert núm. 2 de Brahms, i la Simfonia núm. 6 de Schubert. **► Pàg. 52**

Marta Xargay
Jugadora de l'Uni Girona de bàsquet
★ ★ ★ ★

L'aler gironí, que va tornar a casa al gener, és un dels arguments de l'equip per intentar guanyar aquest cap de setmana la Copa de la Reina. S'ha convertit, a més, en un referent en la lluita per equiparar el bàsquet masculí i femení. **► Pàg. 49**

Lyndall Gordon
Escriptora
★ ★ ★ ★

La reputada biògrafa reivindica a l'assaig *Proscritas* (Alba) cinc novel·listes anglosaxones que van desafiar les normes: Virginia Wolf, George Eliot, Emily Brontë, Mary Shelley i Olive Schreiner. Dones extraordinàries de la rebel·lia de les quals serveix d'exemple. **► Pàg. 50**

L'episcopat espanyol aposta pel diàleg

El sector de l'episcopat espanyol afi a la línia marcada a Roma pel papa Francesc ha agafat el control de la Conferència Episcopal Espanyola. Lluny d'anteriors equilibris, que repartien la presidència i la vicepresidència entre els sectors etiquetats com a aperturistes o conservadors, els dos màxims càrrecs de la cúpula episcopal han quedat en mans dels arquebisbes de Barcelona i Madrid, Joan Josep Omella i Carlos Osoro, tots dos designats en els seus càrrecs pel Pontífex argentí i avalats per una majoria de bisbes moderats que futurs nomenaments des de Roma no faran més que consolidar. En clau interna, l'Església espanyola es desmarca així rotundament de les maniobres dels sectors conservadors que han intentat desestabilitzar l'actual pontificat i abraça el dis-

cur del papa Francesc: austeritat, sensibilitat social i renúncia a qualsevol temptació de convertir l'Església en un contrapoder, o un actor polític actiu. Just això últim és el que es podria haver esperat d'haver-se imposat la candidatura derrotada, hereva dels plantejaments del cardenal

El papa Francesc ha aconseguit alinear de manera majoritària amb els seus postulats la Conferència Episcopal Espanyola

Rouco Varela, amb destacats components disposats a alinear-se activament en la tasca d'oposició de les dretes espanyoles contra l'actual Govern fins al punt de cridar a pregar pel futur d'Espanya.

Des d'aquests sectors s'havia volgut assenyalar la doble candidatura d'O-

mella i Osoro de progovernamental. No obstant, de la nova cúpula episcopal no es pot esperar cap altra cosa que una posició discrepant davant iniciatives del nou Govern com la legalització de l'eutanàsia o una reforma educativa que pot entrar en conflicte amb els interessos de l'escola concertada. En canvi, sí que és de preveure, d'acord amb les paraules del nou president de la Conferència Episcopal i dels seus anteriors intents de mediació durant els moments més tensos del conflicte català, una predisposició clara a la ne-

gociació sense estridències i poques intencions d'agitar el carrer com es va fer sota la direcció del cardenal Rouco. Sempre, també en el camp de les relacions entre Església i Estat, és una bona notícia que hi hagi interlocutors disposats a asseure's a una taula per dialogar.

Bodo Ramelow
President del 'land' de Turingia
★ ★ ★ ★

El líder esquerrà va ser reelegit amb l'abstenció de la CDU. Fa un mes, els democristians van votar amb la ultradreta d'AfD i van encimbellar el candidat liberal. El pacte va obrir una greu crisi a la CDU al saltar-se el *cordó sanitari* contra els ultres. **► Pàg. 14**

José Luis del Valle
President de Wizink
★ ★ ★ ★

El Suprem ha avalat la nul·litat del contracte d'un crèdit *revolving* mitjançant ús de targeta al declarar «usurari» l'elevat interès remuneratori. El banc digital ja ha proveït més de 25 milions per afrontar demandes dels afectats. **► Pàg. 22**

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

Directora: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL:
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Carfè i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Polític: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
l'cult i On Barcelona: Ramon Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Miró.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao. **Publicitat:** Joan Garçon.
Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Consell de Cent, 425-427, 08009 Barcelona. Tel. 93 227 94 00.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. Tel. 91 436 37 70.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

De la 'llei Wert' a la 'llei Celaá'

Un dels objectius polítics del Govern de coalició entre el PSOE i Unides Podem era la pràctica liquidació de la llei orgànica per a la millora de la qualitat educativa (LOMCE), el text aprovat el 2013 pel PP que comunament s'ha conegut com a llei Wert, pel polèmic ministre que va reformar les dues lleis socialistes anteriors, la LOGSE i la LOE. Finalment, la ministra d'Educació socialista Isabel Celaá ha portat al Consell de Ministres un text que no difereix del que ja al seu dia, fa un any, va promoure el PSOE i del qual va haver d'interrompre la via parlamentària per la convocatòria electoral. En línies generals, la nova llei -LOMLOE, llei orgànica de modificació de la LOE- preveu acabar amb els traços fonamentals que va introduir la legislació anterior, com les revàlides al final de les etapes de l'ESO i de batxillerat, la promoció dels concerts amb centres privats que practicaven la segregació o l'establiment d'assignatures troncales fixades per l'Estat. El concepte que el PP va voler implantar amb la LOMCE era el d'establir una homogeneïtzació cen-

tralista de l'ensenyament, la segregació de l'alumnat, la introducció de criteris ideològics conservadors i la disminució del poder dels consells escolars. Ara, el text aprovat pel Govern redueix notablement el pes de l'assignatura de Religió, contempla mesures per combatre aquella segregació escolar i reconeix les competències sobre el currículum de les autonomies amb llengua cooficial. La part refe-

catives especials. La que podria ser coneguda com a llei Celaá flexibilitza la normativa de superació de curs a l'ESO, cosa que hauria de disminuir la taxa de repetició i fracàs escolar.

Al marge de la valoració del contingut del projecte de llei, subjau un altre problema. Aquesta serà la vuitena llei orgànica d'educació des del final del franquisme. El marc legislatiu de l'educació a Espanya ha sigut

canviant i, en general, massa deutor dels interessos polítics per sobre de les necessitats estrictament acadèmiques. Perquè la tasca dels docents no quedi constantment condicionada per la provisionalitat permanent del

Al marge de la valoració del contingut, es manté la contínua provisionalitat del marc educatiu si no hi ha un pacte d'Estat

marc legal, seria necessari un pacte d'Estat com el que va proposar (i no va aconseguir firmar) fa 10 anys el ministre Àngel Gabilondo. Un pacte per l'educació per dotar d'estabilitat el sistema, amb la intenció que estigui -no necessàriament en les polítiques educatives concretes que obeeixin a les diferents prioritats de les successives majories socials, electorals i de govern, però sí almenys en la seva estructura bàsica- per sobre dels vaivens electorals.

canviant i, en general, massa deutor dels interessos polítics per sobre de les necessitats estrictament acadèmiques. Perquè la tasca dels docents no quedi constantment condicionada per la provisionalitat permanent del marc legal, seria necessari un pacte d'Estat com el que va proposar (i no va aconseguir firmar) fa 10 anys el ministre Àngel Gabilondo. Un pacte per l'educació per dotar d'estabilitat el sistema, amb la intenció que estigui -no necessàriament en les polítiques educatives concretes que obeeixin a les diferents prioritats de les successives majories socials, electorals i de govern, però sí almenys en la seva estructura bàsica- per sobre dels vaivens electorals.

Autocrítica de Setién i embolics per resoldre

Entrenador del FC Barcelona, Quique Setién, ha trencat des de la seva arribada la pràctica, establerta per Pep Guardiola i a la qual es van acomodar la resta de responsables de la banqueta blaugrana que el van succeir, de no donar entrevistes més que als mitjans oficials del club. I ha mantingut la seva disposició a respondre a les preguntes dels periodistes, com ho fa en l'entrevista que publica avui EL PERIÓDICO, també en un moment d'important angoixa tant per a l'equip com per a la institució.

Setién desmenteix, en el transcurs d'una llarga conversa, que hi hagi una relació tensa entre la plantilla i el seu equip tècnic. Fins i tot després de l'episodi de les crítiques de la retransmissió amb tota mena de detalls dels irats retrets als jugadors per part del seu se-

gon, Eder Sarabia, durant el clàssic. Setién fa autocrítica i admet que els tècnics han demanat excuses per la falta d'autocontrol a la plantilla i el club, però també reclama que s'erradiqui la possibilitat que una càmera pugui seguir amb detall el que passa a la banda durant un partit. Una reclamació, en

Vetar la retransmissió del que passa a la banda durant un partit com es reclama suposaria un acte de censura sense justificació

la qual no està sol, que suposaria una condició injustificada a la informació esportiva -com ha demostrat el bàsquet, la comunicació entre entrenador i jugadors forma part del joc i de l'espectacle- i obriria perilloses derivacions sobre quins fets, esportius o extraesportius, es podrien mostrar o no. Pe-

rò la veritable crisi a què s'enfronta el president Josep Maria Bartomeu no resideix en la relació entrenador i plantilla, ni tan sols en l'impacte que ha tingut Setién en els seus primers 50 dies com a entrenador sobre el joc de l'equip, que la reivindicació de les seves d'identitat del futbol de possessió i combinació no ha anat acompanyada ni dels resultats ni de l'aplaudiment de la grada. La insatisfacció de la plantilla amb la mala planificació d'aquesta temporada, la cada vegada més evident necessitat de renovació d'un plantilla veterana,

l'encara no resolta crisi per les campanyes de descredít digital a càrrec d'una empresa contractada pel club i la necessitat de definir la viabilitat del projecte de l'Espai Barça són reptes molt més grans que la incomoditat per veure transcrit en una pantalla el que es diu a la banqueta.

Recep Tayyip
Erdogan

President de Turquia
★ ★ ★ ★

L'enviament de policies turcs a la frontera amb Grècia per impedir que el país veí deperti immigrants aviva la tensió i, encara pitjor, agreuja les condicions dels refugiats. Utilitzar persones vulnerables per pressionar en el tauler geopolític és cruel. **▶ Pàg. 16**

Fatou
Bensouda

Fiscal en cap del TPI
★ ★ ★ ★

Gràcies a la seva insistència, el Tribunal Penal Internacional investigarà els crims de guerra a l'Afganistan per tropes dels EUA, dels talibans i de forces afganeses. Una sala d'apel·lacions li dona la raó, després que una altra sala li impedisés indagar el 2019. **▶ Pàg. 19**

Michael
O'Leary

Director executiu de Ryanair
★ ★ ★ ★

L'aerolínia té un negre historial d'infraaccions laborals. Ara, ha sigut multada amb 36.000 euros per la cessió il·legal de 18 treballadors a Girona. Les trampes per guanyar marges a costa de precaritzar llocs de treball han de ser perseguides i castigades. **▶ Pàg. 29**

William
Klein

Artista
★ ★ ★ ★

La gran exposició retrospectiva Mani-fest que acull des d'avui la Pedrera és una ocasió per descobrir la producció artística d'aquest creador nord-americà, que a més de fotògraf, la seva faceta més coneguda, ha abraçat també el cine i la pintura. **▶ Pàg. 52**

Ana
Alba

Periodista
★ ★ ★ ★

La corresponsal d'EL PERIÓDICO a Israel ha sigut guardonada amb el Premi Internacional de Periodisme Julio Anguita Parrado. Un merescut reconeixement al seu rigor i compromís amb les poblacions que pateixen conflictes armats. **▶ Pàg. 20**

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL:
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Polític: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
l'últim i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasoz.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercé.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao. **Publicitat:** Joan Garçon.
Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Consell de Cent, 425-427, 08009 Barcelona. Tel. 93 227 94 00.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. Tel. 91 436 37 70.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La UE, al laberint migratori

La declaració final dels ministres d'Afers Exteriors de la Unió Europea, reunits ahir a Zagreb, abunda en la mateixa falta de sensibilitat i altura de mires que el 2016 va desembocar en l'acord amb Turquia perquè es fes càrrec dels refugiats que, procedents majoritàriament de Síria, lluitaven per entrar a Europa. La disposició dels Vint-i-set per revisar l'acord subscrit amb el Govern turc, sempre que desisteixi d'incitar els refugiats a creuar la frontera grega o almenys intentar-ho, té molt de fugida cap endavant, de sortida momentània per a una situació que ha convertit

els socis de la UE en ostatges dels desigis polítics del president Recep Tayyip Erdogan. Augmentar la contribució europea, ara de 6.000 milions d'euros, per al sosteniment dels desplaçats sirians en territori turc, no deixa de ser un altre pedaç per abordar un problema que interessa directament pel compromís amb la defensa dels drets humans, amb la situació d'una multitud vulnerable, utilitzada políticament per tot el món.

No hi ha cap dubte que el comportament d'Erdogan des dels últims dies de febrer és d'un oportunisme flagrant, però l'aproximació dels europeus al drama que té lloc al Mediterrani Oriental no està a l'altura de cap de les disposicions que el dret internacional en general i el comunitari en particular, inclòs el Tractat de Roma, estableixen per protegir els refugiats.

La reacció dels europeus no està a l'altura de les disposicions del dret internacional i comunitari sobre els refugiats

Incloure en la declaració final dels ministres un paràgraf en què s'afirma que els reunits rebutgen «amb fermesa l'ús que fa Turquia de la pressió migratòria amb objectius polítics» seria del tot acceptable si, tot seguit, no manifestés que és possible una nova entesa amb Ankara per mantenir els refugiats allunyats de les fronteres d'Europa. Entre altres raons, perquè no hi ha cap garantia que en el futur Turquia no torni a fer servir les vícti-

mes de la guerra de Síria i d'altres situacions d'angoixa per pressionar els europeus, i que aquests no quedin atrapats, com ara, en un laberint sense sortida.

És particularment lamentable el recolzament acrític dels socis de la UE al Govern grec, que ha recorregut al gas lacrimogen per contenir els refugiats que han arribat fins a la seva frontera. No es tracta de posar en discussió el dret dels estats a garantir la seva seguretat i sobirania, però sí que és discutible, per no dir reprovable, la desproporció dels mitjans fets servir per aconseguir-ho. Sens dubte, és necessari evitar una entrada massiva de migrants sense controls rigorosos i efectius, però això no justifica el recurs a una força extrema com han fet la policia i els guardacostes grecs enviats a la zona de crisi pel Govern de Kyriakos Mitsotakis. La UE és una gran potència econòmica que amb episodis com aquest degrada la seva imatge i dona ales als moviments d'extrema dreta, amb una hostilitat cap als fluxos migratoris que és un ingredient essencial dels seus programes.

Més racionalitat en les pensions

Aquest dijous, el ministre d'Inclusió, Seguretat Social i Migracions, José Luis Escrivá, va assistir a la comissió del Pacte de Toledo del Congrés. El seu missatge va ser menys catastrofista del que és habitual en els ministres del

ram en aquest fòrum. Però tampoc va ser negacionista, com fa sovint el populisme, especialment en campanya electoral. El sistema públic de pensions encara té pendent un bon nombre de reptes lligats a l'evolució de la corba demogràfica a Espanya i a l'impacte de la crisi econòmica en el nombre d'ocupats a Espanya i en els nivells de cotització. Per superar-los, Escrivá va proposar mesures de sentit comú: tornar al consens del Pacte de Toledo, alliberar la Seguretat Social de càr-

regues que no li corresponen (com algunes prestacions no contributives), desincentivar les jubilacions anticipades i fomentar els plans empresarials de pensions contra els individuals des del punt de vista fiscal. Un bon elenc per a la negociació a què s'haurien d'afegir

Tota solució per reequilibrar el sistema té conseqüències i inconvenients que s'han d'explicar als ciutadans

els partits polítics, però també els agents socials.

Tota solució sempre té conseqüències indesitjades que la política ha d'assumir i explicar als ciutadans. Alliberar la Seguretat Social de certes càrregues implica o augmentar impostos o reduir prestaci-

ons. Desincentivar les jubilacions anticipades pot tenir tot el sentit del món en determinades activitats o en determinats sectors. Però no en d'altres. Sense pertorbar els drets dels treballadors, s'ha de tenir en compte que en determinats col·lectius professionals l'edat pot significar una limitació a l'exercici de les tasques a causa del desgast físic, per exemple, per la rudeza o la perillositat de determinades activitats. Però també s'ha de tenir en compte que la transició digital, transversal al conjunt del sistema productiu, exigeix incorporar nou talent sense castigar qui els costa més seguir aquest camí. És difícilment discutible que s'hagi de prolongar la vida laboral per reequilibrar el sistema, però atenent les dinàmiques sectorials i conjunturals.

Beatriz Gimeno
Directora de l'Institut de la Dona
★★★★

La directora de l'Institut de la Dona, que vol rebatejar-lo com a Institut de les Dones, fa una crida perquè les diferents sensibilitats del moviment feminista aparquin les seves diferències davant el rearmament masculista expressat amb l'auge de Vox. ▶ Pàg. 7

Meritxell Batet Roger Torrent
Presidents del Congrés i el Parlament
★★★★

El Parlament ja va aprovar al mes de gener el pla d'igualtat, una iniciativa que també acaba d'adoptar el Congrés. ▶ Pàg. 22

Rachel Weisz
Actriu
★★★★

L'actriu britànica fa 50 anys en un gran moment personal, amb una discreta vida privada i en ple rotatge d'un esperat biopic, centrat en l'actriu Elizabeth Taylor i el seu compromís contra la sida després de la mort del seu assistent Roger Wall. ▶ Pàg. 53

Esther Morecos
Preparadora física d'hoquei herba
★★★★

La preparadora física de la selecció espanyola femenina d'hoquei sobre herba és una de les estudioses més importants d'Espanya de la influència del cicle menstrual en el rendiment de les esportistes, un aspecte negligit fins fa poc. ▶ Pàg. 2 de Més Esport

Imanol Arias Ana Duato
Protagonistes de la sèrie 'Cuéntame'
★★★★

La fiscalia reclama 32 i 27 anys de presó, respectivament, per als dos actors, acusats de defraudar a Hisenda 2,7 i 1,9 milions d'euros. ▶ Pàg. 52

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

Directora: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Polític: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joet Mercé.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao. Publicitat: Joan Garçon.
Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Consell de Cent, 425-427, 08009 Barcelona. Tel. 93 227 94 00.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. Tel. 91 436 37 70.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Protegir els més vulnerables

El confinament gairebé total de la població a Espanya per aturar la pandèmia del Covid-19 condueix a la hibernació de l'activitat econòmica. I aquesta paràlisi, amb centenars de milers de treballadors inclosos en reduccions temporals d'ocupació, acaba posant en risc la supervivència de les persones. No dels que tenen més, que gaudeixen d'un marge per gastar menys o per utilitzar els estalvis, sinó per als que ja normalment viuen al límit de la supervivència. El Govern central ha presentat una bateria de mesures palliatives per a aquests treballadors més vulnerables, es calcula que uns 500.000, que es podrien veure obligats a deixar de pagar el lloguer o la hipoteca i perdrien la seva vivenda en el moment en què més la necessiten. O que podrien veure en qüestió la seva solvència per pagar quotes a la Seguretat Social o els seus impostos per una activitat que no han pogut fer per ajudar a frenar l'epidèmia. Les mesures són les adequades i arriben quan la població més vulnerable comença a sentir les conseqüències d'aquesta crisi que no ha fet més que començar. El

Govern compta al seu torn amb el suport de la UE, especialment del BCE i de la Comissió, que han arbitrat el marge necessari per engolir el dèficit i el deute subsegüent a aquest primer paquet de recolzament als més vulnerables. Tot i que farà falta més per recolzar la recuperació.

Perquè aquestes mesures aconseguixin els objectius que persegueixen cal aconseguir també que s'apli-

Sense un contracte social entre administracions, treballadors i empreses no es podrà mantenir ni recuperar el pols econòmic

quin eficaçment. Centenars de milers d'autònoms han hagut de pagar aquests dies les seves quotes perquè no s'ha aconseguit eximir-los a temps. S'ha d'anar, doncs, més ràpid. I evitar que la burocràcia sigui un obstacle més en una carrera que ja serà molt difícil per si mateixa. I, alhora, cal vetllar pel bon ús dels mecanismes previstos i perquè els recursos arribin a qui realment els necessita. La celeritat de les administracions serà més fàcil si ningú intenta el frau. Sempre que,

també, els mateixos polítics evitin fer confusos els tràmits abans que intentar treure rèdit polític al que és, simplement, un exercici de justícia en temps de dificultat.

La urgència dels esdeveniments exigeix actuacions immediates, però la seva sostenibilitat en el temps demana un gran contracte social, renovat a les circumstàncies actuals. Aquesta va ser la gran manca de la sortida de la crisi del 2008. Ara, més que necessari, és imprescindible. I aquest contracte social ha de començar en les mateixes empreses per repartir equitativament els costos d'aquesta hibernació, assegurant la pervivència i la viabilitat de les com-

panyies en l'escenari d'una gran contractació econòmica sense precedents i reforçant la confiança entre patrons i treballadors. Sobre aquesta base, la tasca del Govern, que també ha de buscar el consens polític, serà sens dubte més fàcil. Un gran acord social i polític a Espanya faria més creïble i més fort el Govern a l'hora de defensar una solidaritat europea més gran. Sense confinament no s'atura la pandèmia, però sense consens no es recuperarà el pols econòmic.

Ursula Von der Leyen
Presidenta de la Comissió Europea
★ ★ ★ ★

La llei que permet governar per temps indefinit al primer ministre hongarès no ha passat desapercebuda a Brussel·les. La Comissió ha advertit que vigilarà les mesures extraordinàries dels estats pel coronavirus. Un avis, tot i que insuficient. ▶ **Pàg. 26**

Donald Trump
President dels Estats Units
★ ★ ★ ★

Washington ha suspès la implementació de lleis mediambientals i revocat estàndards d'eficiència als cotxes. Utilitza la crisi econòmica per l'epidèmia d'excusa per desvirtuar la lluita contra el canvi climàtic, que mai ha defensat. ▶ **Pàg. 32**

Laura Gordó
Periodista
★ ★ ★ ★

Filla d'una família de ramaders, ha escrit *La noia de les ovelles pigallades*, en què relata la història de la pastora Anna Plana, coneguda per protagonitzar un esport. Totes dues són exemple de dones joves i valentes que van apostar per un futur rural. ▶ **Pàg. 32**

Desigualtat i tornada a l'escola 'online'

Tornada a l'escola el dia 14 d'abril. Però des de casa. La Conselleria d'Educació ha marcat el final de la Setmana Santa com el dia en què es reprendran les classes. Ara per ara, de manera virtual. Els alumnes que iniciaran la tercera avaluació *online* seran els de segon cicle d'educació infantil, primària, ESO, batxillerat i formació professional. Les classes seran per via telemàtica i avaluables. Educació assenyalava que les escoles hauran d'adequar els criteris d'avaluació a les limitacions personals de cada alumne. Limitacions que, lluny de ser particulars, poden agreujar, encara més, la desigualtat social.

El 66% de les llars més pobres d'Espanya no tenen accés a internet. Per als nens d'aquestes cases, l'escola és una porta oberta a la igualtat.

Però el coronavirus ha donat un cop de porta a les seves expectatives. El risc de fracàs escolar s'ha disparat per a ells. La fractura digital és un abisme indefugible quan no hi ha un ordinador a casa.

En aquest context, resulten rellevants accions com les de Save The

El sistema educatiu haurà de fer un sobreesforç perquè ningú es quedi enrere amb el reinici de les classes a distància

Children, que ofereix ordinadors i connexió a internet als nens de les famílies més vulnerables. Però el problema de la desigualtat va molt més enllà d'una pantalla. Els experts apunten a la necessitat d'estreñer el contacte entre el professorat i l'alumnat, potser a través de

videotrucades, i contemplar la possibilitat d'allargar el curs (presencial) fins ben entrat l'estiu. S'ha de tenir en compte que la desigualtat sempre s'agreuja en els períodes de vacances, quan no tots els nens poden participar en activitats socials i culturals que afavoreixen la seva formació.

Encara s'ha de valorar com afectarà psicològicament el confinament. Si per a tots els nens és una prova molt dura, aquells que viuen en condicions o en entorns familiars difícils és de preveure que patiran encara més la reclusió. Per a ells, la capacitat de seguir el curs es veurà molt minvada. L'escola és un refugi que, durant setmanes, ha desaparegut de les seves vides. S'ha de celebrar la tornada a l'escola, però, encara més, esforçar-se perquè ningú es quedi enrere.

Elvira Lindo
Esriptora
★ ★ ★ ★

L'autora acaba de publicar *A corazón abierto*, la seva primera novel·la en els últims 10 anys. L'obra, en la qual recorda la figura dels seus pares, és una memòria familiar i domèstica, molt en sintonia amb els actuals temps de confinament. ▶ **Pàg. 44**

Maha Vajiralongkorn
Rei de Tailàndia
★ ★ ★ ★

Mentre al seu país s'aplica un rigorós confinament pel coronavirus, el monarca tailandès s'ha desplaçat a un luxós hotel d'Alemanya amb 20 concubines. Una falta de respecte que l'allunya encara més dels seus súbdits, indignats pels seus excessos. ▶ **Pàg. 45**

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

Directora: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Polític: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramon Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Merce.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao. Publicitat: Joan Garçon.
Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Consell de Cent, 425-427, 08009 Barcelona. Tel. 93 227 94 00.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. Tel. 91 436 37 70.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

El drama de les residències

Si la pandèmia del coronavirus està produint una devastació inimaginable a tot el món, hi ha un sector en què el drama és encara més gran, el de les residències geriàtriques. A tot Espanya, però especialment a Madrid i a Catalunya, centenars d'ancians estan sucumbint al coronavirus en proporcions dramàtiques. La lluita contra el Covid-19 és molt difícil, però algunes de les tragèdies viscudes a les residències per a gent gran s'han vist agreujades per la situació d'abandonament i desemparament en què es trobaven els centres. A Catalunya s'ha sabut aquest dimecres que el nombre d'ancians morts en residències al març és el doble del fins ara admès pel Departament de Salut, que el va xifrar dividint en 151 morts, xifra que la Conselleria d'Afers Socials, de la qual depenen els geriàtrics, va elevar a 362. Però és possible que el nombre real sigui encara més gran.

La primera crítica a aquesta situació s'ha de dirigir a la falta de transparència dels departaments concrets, perquè la dada dels 362 morts

només s'ha fet pública després que el president de l'Associació Professional Catalana de Directors de Centres i Serveis d'Atenció a la Dependència (Ascad) denunciés que la xifra real podia superar en un 50% l'oficial. La situació dels geriàtrics és crítica per la falta de recursos, de material de protecció per als treballadors, de personal i de tests de detecció. Tampoc hi ha mitjans per desinfectar els gerià-

Es necessita un gran esforç per aturar la intolerable situació als geriàtrics, amb les persones grans exposades al Covid-19

trics, i per això no s'entén que només hagin sigut autoritzades 17 intervencions de la Unitat Militar d'Emergències. Segons les dades oficials, hi ha un 14% de contagiats, un 44% dels establiments tenen simptomatologia del virus i la taxa de mortalitat és del 0,5%, però el Govern català es consola amb el fet que Catalunya «està per sota de Madrid, amb un 50% més de morts, i d'Itàlia, amb un 30%». Catalunya, on la majoria de les places públiques són concertades, és la comunitat

autònoma amb la llista d'espera més llarga per accedir a una residència.

Traslladar les culpes o comparar-se amb Madrid és una especialitat de l'actual Govern de la Generalitat. La portaveu del Govern, Meritxell Budó, s'ha limitat a anunciar una pròxima reunió entre el president Quim Torra i el conseller d'Afers Socials, Chakir el Homrani. Les crítiques per la situació dramàtica dels geriàtrics són un

clamor entre els grups parlamentaris, inclòs Junts per Catalunya (en privat, la conselleria la dirigeix ERC), que han aportat algunes idees valuoses per pal·liar el problema. Ciutadans proposa que els treballadors dels centres de dia clausurats siguin contractats per les residències, i els comuns, que denuncien la privatització en el sector, demanen que els geriàtrics depenguin de la Conselleria de Salut, cosa que sembla més lògica en les actuals circumstàncies. El Govern prepara un pla per aïllar els contagiats i medicalitzar els centres, però no sembla una mesura suficient en vista de l'experiència i es necessita un esforç més gran per aturar els efectes del virus entre els més vulnerables.

Nens i confinament

Després de gairebé tres setmanes de confinament a casa, amb les escoles tancades i sense possibilitat de sortir al carrer a causa de l'estat d'alarma, s'han començat a sentir veus que reclamen un tracte diferencial envers els menors d'edat. Pares i mares, per descomptat, però també psicòlegs i pedagogs, proposen que s'estableixi la possibilitat que nens, nenes i adolescents puguin abandonar temporalment la reclusió per respirar, caminar, deixar per uns moments la llar compartida. La casuística és tan diversa com ho són les famílies i el seu entorn, però el cert és que hi ha molts casos en què la convivència en un espai reduït es fa tremendament difícil. Més enllà de la problemàtica escolar i de la disciplina que implica una rutina com més pròxi-

ma possible al que seria una situació normal, i més enllà de les activitats que es duen a terme amb els menors -que van des de la diversió i l'entreteniment a la lectura i l'estudi-, és veritat que aquesta edat implica també la necessitat d'un mínim exercici, que no només és beneficiós des del

És comprensible que es reclami suavitzar el tancament dels menors, però l'objectiu de tallar els contagis és prioritari

punt de vista físic sinó també psicològic, un aspecte en el qual els professionals posen especial èmfasi. El fet que en altres països europeus puguin sortir al carrer, com acaba de passar amb la recent disposició a Itàlia (tot i que a la Llombardia, per exemple, han decidit no seguir les

indicacions estatals i mantenir la reclusió) i la comparació amb altres circumstàncies (com el reglamentat passeig de mascotes) incideixen en la demanda creixent d'una vàlvula d'escapament per als menors, encara que sigui breu i restringida a l'entorn més immediat.

S'ha de valorar enormement el sacrifici de les famílies. Una de les primeres disposicions quan es relaxi el confinament, com a Itàlia, podria ser permetre als nens sortir acompanyats per un adult. En cas de ser així, una decisió d'aquest tipus s'hauria de dur a terme sota criteris restrictius, confiant en la responsabilitat paterna i avaluant els riscos evidents d'un aixecament temporal i controlat de la reclusió. L'objectiu prioritari ha de continuar sent tallar la cadena de contagis de la pandèmia.

Ursula Von der Leyen
Presidenta de la Comissió Europea

La Comissió Europea presentarà avui una proposta, a l'espera encara de concrecions, que financiarà a través de préstecs als països els ertots per a les empreses que suspenguin l'activitat laboral durant la crisi però sense executar acomiadaments. **► Pàg. 10**

Arcadio Díaz Tejada

El jutge responsable de supervisar els centres d'internament per a estrangers de Tenerife i Gran Canària ha fet desallotjar aquest últim després de considerar que les condicions d'amuntegament facilitarien la propagació del coronavirus. **► Pàg. 32**

Sito Alarcón
Director del Zoo de Barcelona

En un Zoo de Barcelona organitzat per mantenir el benestar dels animals encara que la instal·lació estigui tancada al públic s'ha produït el naixement d'un òrix, una espècie d'ungulat que està extingida al seu hàbitat natural. **► Pàg. 34**

Michael Seiden
President del US Oncology Network

La revista *Annals of Oncology* ha publicat un estudi desenvolupat per un equip d'investigadors dels Estats Units que portarà a la comercialització d'una anàlisi de sang que pot detectar 50 tipus de càncers abans que donin símptomes. **► Pàg. 32**

J. K. Rowling

L'escriptora britànica ha llançat una plataforma online, *Harry Potter at home*, amb activitats per a les famílies confinades, com ara concursos, vídeos i puzles, a més de nombrosos textos sobre aspectes del seu món màgic no continguts a les seves novel·les. **► Pàg. 45**

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL:
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
l'últim i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera. **Digital:** Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao. **Publicitat:** Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Consell de Cent, 425-427, 08009 Barcelona. Tel. 93 227 94 00.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. Tel. 91 436 37 70.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Les demolidores xifres de l'atur

No per esperades, les xifres de l'augment de l'atur al mes de març deixen de ser demolidores: 800.000 persones menys cotitzant a la Seguretat Social i un total de 3,5 milions d'aturats. En dues setmanes s'ha destruït tota l'ocupació creada en dos anys. S'hi han de sumar més de 2 milions de treballadors que, ara per ara, han entrat en els expedients de regulació temporal d'ocupació (ertos) i que no han deixat de cotitzar però sí que han perdut, com a mínim, el 30% del seu salari. Parar un país té els seus costos, que s'haurien de compensar pels beneficis de combatre la pandèmia del Covid-19:

Espanya ja és el país en el qual, en números absoluts, s'han curat més persones entre els contagiats sotmesos a un test. Aquesta és la realitat que cal assumir. Les decisions tenen conseqüències que, encara que siguin indesitjables, es compensen pels objectius que s'han determinat prèviament.

Aquest impacte de la crisi sanitària en l'ocupació justifica la bateria de mesures que ha posat en marxa el Govern des de la declaració de l'estat d'alarma. La precarietat i la temporalitat de l'ocu-

pació a Espanya feien previsible aquest impacte immediat. El tancament de l'hostaleria i de la restauració en un país turístic quan comença la temporada convertia en inevitable que s'incrementessin les files de l'atur. L'atur ha arribat de cop, tot i que encara hi ha discrepàncies entre els experts sobre el que pot passar a l'abril, alguns auguren una altra estrebada similar mentre que d'altres consideren que el

La destrucció d'ocupació a curt termini ha de tenir com a resposta un pacte social que no l'ampliï encara més en un futur pròxim

gruix de l'ocupació que pot quedar destruïda de la hibernació de l'economia ja ho ha fet en aquests primers quinze dies. Una altra cosa serà el que passi a mitjà termini amb la viabilitat de les empreses que han mantingut els empleats amb erto o sense.

Les xifres de l'atur són un indicador dels esforços que caldrà fer per afavorir la recuperació econòmica. El Govern ja parla d'uns nous Pactes de la Moncloa. Serien més justificats que mai i afavoririen un clima d'acord social entre em-

presaris i treballadors que ajudaria a accelerar la recuperació fixant uns models equitatius de sacrifici i de contribució a la posada en marxa del sistema productiu, aprofitant igualment l'ocasió per transformar molts sectors i fins i tot el model de contractació laboral. Un acord d'aquestes característiques que reforçaria alhora la posició espanyola en el debat europeu de les pròximes setmanes. Per a Espanya i per a

altres països com França i Itàlia l'òptim seria una emissió d'eurobons que mutualitzaria tot el nou deute generat pel coronavirus. Però és difícil que aquesta proposta prosperi a curt termini perquè els països del nord són molt reticents. No obstant, sí que sembla que s'obriran mecanismes de solidaritat importants com la reassegurança d'atur europeu i fins i tot préstecs del MEDE. En darrer terme, les compres de deute dels països amb més déficit per part del Banc Central Europeu –que ja s'estan efectuant– haurien de poder, a curt i mitjà termini, esquivar la situació. No obstant, a llarg termini el deute espanyol i d'altres països augmentarà inevitablement, cosa que pot tenir conseqüències per al futur.

En primera línia i sense protecció

De les diverses crisis desencadenades per la pandèmia, la falta de material sanitari adequat és de les més apressants. Que no sigui un problema únicament espanyol no és consol quan urgeixen mesures sobre la marxa i solucions inajornables per atenuar els riscos que corren les plantilles d'hospitals, clíniques i residències d'avis, directament implicades en l'assistència als malalts, però també els cossos de seguretat i tots els servidors públics que mantenen un contacte directe amb la població. Les queixes dels més exposats al contagi no paren de créixer, diversos tribunals han actuat d'ofici o tramitant processos incoats per organitzacions professionals i sindicats i el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha instat la Generalitat que proporcioni

als Mossos material de protecció i tests del Covid-19.

És innecessari reconèixer que en una situació com la que es viu és impossible garantir la seguretat al cent per cent per més precaucions que es prenguin i mitjans de què es disposi, però és preocupant la tar-

Que no sigui un problema només espanyol no disminueix la gravetat que el personal sanitari no compti amb material bàsic

dança en la millora de la situació dels treballadors sanitaris en primera línia de combat. Sens dubte, la pandèmia és un desafiament sense precedents i els responsables polítics i tècnics d'afrontar-lo es veuen forçats a adoptar decisions sobre la marxa sense que puguin fonamen-

tar-se en casos precedents, perquè no n'hi ha. Però no es pot imposar l'heroisme com a pauta de conducta de professionals imprescindibles per vèncer la malaltia, sotmesos, a més, a un enorme estrès.

Tot el que es digui és poc sobre la competència internacional per aconseguir material indispensable –mascaretes, roba i calçat adequats, respiradors, tests–, i és encomiable la disposició d'empreses, centres d'investigació i voluntaris per suplir els circuits de subministrament convencionals, però es tracta d'un esforç d'efectes limitats. Falten a la veritat els púlpits des dels quals s'assegura que tot s'ha fet de forma insuficient, tard i malament, però és un fet que no es poden prolongar els riscos que corre el personal de qui depèn en primera instància que es contingui el mal.

Paul De Grauwe
Economista
★ ★ ★ ★

L'economista belga, professor de la London School of Economics, afirma que és necessària l'emissió d'eurobons en lloc d'obligar Espanya a un endeutament que l'aboqui a una etapa d'austeritat que li impedeixi sortir de la crisi. **▶ Pàg. 12**

Rodrigo Duterte
President de les Filipines
★ ★ ★ ★

En alguns països, les mesures imposades contra el Covid-19 susciten recels per possibles retallades de llibertats: a les Filipines no hi ha cap dubte; el seu president es torna a saltar qualsevol garantia a l'ordenar disparar a qui violi la quarantena. **▶ Pàg. 16**

Mateusz Morawiecki
Primer ministre polonès
★ ★ ★ ★

El Tribunal de Justícia de la Unió Europea ha condemnat els governs de Polònia, Hongria i la República Txeca per incomplir la decisió del Consell Europeu de distribuir entre els països membres 120.000 sol·licitants d'asil des de Grècia i Itàlia. **▶ Pàg. 24**

Josep Bargalló
Conseller d'Educació
★ ★ ★ ★

El Departament d'Educació no sembla haver triat el millor moment per aprovar la primera pujada des de l'any 2007 (d'un 2,1%) del preu del servei de menjador escolar. Un augment que tampoc troben suficient les empreses. **▶ Pàg. 30**

Paco Conde
Dissenyador
★ ★ ★ ★

Creadors inquiets i confinats s'han llançat a crear versions alternatives, adaptades a la realitat que ha emergit amb la pandèmia del Covid-19, de cartells de cine o portades clàssiques de discos, com ha fet el dissenyador espanyol. **▶ Pàg. 42**

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

Directora: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Josep Rico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Idult i On Barcelona: Ramon Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera. **Digital:** Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao. **Publicitat:** Joan Garçon. **Distribució:** Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48. **Publicitat:** Prensa Ibérica 360 S.L. Consell de Cent, 425-427, 08009 Barcelona. Tel. 93 227 94 00. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. Tel. 91 436 37 70.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

¿Uns altres Pactes de la Moncloa?

En els últims dies s'han sentit veus que demanen una espècie de reedició dels Pactes de la Moncloa per reconstruir el país després dels estralls sanitaris, socials i econòmics que deixarà la pandèmia del coronavirus Covid-19. Qui més clarament ho ha plantejat ha sigut el ministre de Transport, José Luis Ábalos, en una entrevista a RNE, en què va dir que el Govern «veuria bé» una fórmula semblant a aquets pactes. «La unitat i el compromís sempre enforceixen», va afegir.

Els Pactes de la Moncloa es van firmar a iniciativa d'Adolfo Suárez (UCD) el 1977 entre totes les forces polítiques, d'Aliança Popular al Partit Comunista, de Manuel Fraga a Santiago Carrillo, passant pel PSOE de Felipe González. Davant d'una greu situació socioeconòmica, amb una inflació del 26%, els partits i les forces socials van ser capaços de posar-se d'acord en un pla per superar la crisi que ha sigut considerat sempre modèlic i que va salvar la transició cap a la democràcia. El president del Govern, Pedro Sánchez, va fer una referència als pac-

tes en la seva intervenció del 18 de març al Congrés sobre la declaració de l'estat d'alarma i va recordar que van preparar el país per a l'ingrés a la Unió Europea.

El suggeriment d'Ábalos es produeix en uns moments en què creixen les crítiques de l'oposició, que retreu a Sánchez no haver-li consultat les últimes mesures per combatre la pandèmia. Pablo Casado ha acusat el pre-

Un acord ampli serà difícil, i la crispació de la qual venim no té res a veure amb l'esperit de la Transició, però és necessari

sident del Govern d'«arrogància i incompetència» i ha reiterat que, si no hi ha canvis, no recolarà els decrets que endureixen el confinament i paralitzen l'economia. Vox és encara més dur que el PP i és gairebé segur que no recolzi els decrets després de llançar diversos exabruptes contra Sánchez i demanar «un Govern d'emergència nacional». Ciutadans, que ha moderat el seu discurs en aquesta crisi, està obert a aquests hipotètics nous pactes, tot i que hi posa com a

condició que no s'imposin les idees socioeconòmiques d'Unides Podem, mentre que el PNB està molt molestat per no haver sigut consultat a l'endurir el confinament, que afecta molt la indústria basca. I fora de qualsevol possibilitat d'acord es col·loca, de moment, ERC, que qualifica una operació així de «solució de dretes» i defensa que «la sortida d'aquesta crisi ha de ser social per no tornar a caure en l'error de deixar que ho paguin els de sempre».

Uns nous Pactes de la Moncloa són molt difícils de instrumentar perquè la situació actual, sent molt greu, és molt diferent de la que es vivia durant la Transició. Hi ha moltes coses que van ser possibles en el context de la Transició i ara no ho serien. Tot i que la gravetat de la situació potser porta a tornar a assumir aquesta consciència de responsabilitat històrica. Des de fa anys, la confrontació entre els partits és molt més gran per múltiples raons, i és difícil que es doni l'altura de mires necessària per deixar d'impedir qualsevol gest que pugui beneficiar l'adversari. I, no obstant, una sortida pactada de la crisi serà tan difícil com necessària.

Carsten Isensee
President de Seat
★★★★

L'empresa automobilística Seat és la primera companyia fora del sector sanitari que ha reconvertit les seves línies de producció i ha aconseguit l'homologació tècnica necessària per fabricar de forma massiva respiradors per a les ucus espanyoles. **▶ Pàg. 15**

Jair Bolsonaro
President del Brasil
★★★★

Potser la imprevisible actuació del president del Brasil farà caure la bona dels ulls als seus votants: la malaltia a què deia que els brasilers eren immunes s'expandeix, i encara així renya el seu ministre de Sanitat per defensar mesures d'aïllament. **▶ Pàg. 16**

Santiago Abascal
Líder de Vox
★★★★

La demagògia del discurs antipolític de Vox ha quedat en evidència quan ha hagut d'acceptar que els seus parlamentaris donin part del sou després d'haver-s'hi negat. També la seva irresponsabilitat, a l'amar al Congrés trencant el confinament. **▶ Pàg. 27**

María Jesús Montoro
Ministra d'Hisenda
★★★★

L'Agència Tributària va retornar les devolucions de la declaració de renda als primers 128.900 contribuents el primer dia de la campanya, que va començar dimecres. L'agilitat en l'abonament serà aquest any encara més benvinguda. **▶ Pàg. 28**

José Andrés
Cuiner
★★★★

L'oenagé World Central Kitchen, del cuiner establert a Nova York José Andrés, no només actua allà sinó que, amb el xef Carles Tejedor al capdavant i la col·laboració de Valors Food, s'ha organitzat per servir 2.000 àpats diaris des de Terrassa. **▶ Pàg. 44**

Mascaretes, obligació o recomanació

El debat sobre l'ús de mascaretes per part de tota la població és un assumpte que està sobre la taula des de l'inici mateix de la crisi sanitària del coronavirus. Al principi, no es va aconsellar utilitzar-les més enllà dels pacients infectats i de les persones directament implicades en la seva curació o en una activitat de risc per la seva contínua exposició pública. És el criteri que encara predomina a l'OMS i que han mantingut fins ara experts que han assessorat les diverses administracions. Els experts recorden que les mascaretes, més que protegir l'usuari, sempre que s'utilitzin correctament tenen un cert efecte reduint la propagació a tercers que no substitueix el d'altres mesures de precaució.

criters de prohibicions i consells de Protecció Civil recomana l'ús generalitzat, per a tota la població, de les mascaretes (encara que siguin de les més senzilles, les de tela o les casolanes, que cobreixin boca i nas), al sortir al carrer o a l'entrar als comerços permesos. També és una pre-

Si aquest element de protecció arriba a ser d'ús obligatori, és imperatiu que se'n faciliti un accés ampli i regular a tota la població

visió que el Govern espanyol estudia la possibilitat d'aplicar, i el seu assessor científic Fernando Simón ha indicat que segurament serà necessària fins i tot quan s'entri en una primera fase de relaxació del confinament. És cert, així mateix, que hi ha escassetat del producte en àm-

bits absolutament necessaris. Un carència, en part explicada per la competència inclement entre països per la seva adquisició al mercat internacional, que ha deixat sense un element bàsic de protecció el personal que treballa a primera línia amb els malalts i la població especialment sensible, i castigada per l'epidèmia, com els ingressats a les residències d'avis. L'accés a aquest material, i les oscil·lants recomanacions sobre el seu ús, han sigut un dels aspectes més deficients de la resposta pública davant de l'epidèmia.

Si en algun moment es decideix que és un element necessari, i encara més si es planteja que sigui d'ús obligat, és imperiós que s'hi faciliti un accés regular i ampli, sense que es pugui caure en situacions de desproveïment, carestia o especulació.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.
Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL:
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Carfè i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
l'cult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao. **Publicitat:** Joan Garçon.
Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Consell de Cent, 425-427, 08009 Barcelona. Tel.: 93 227 94 00.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. Tel.: 91 436 37 70.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

L'ànim dels supervivents

Angoixa, inquietud, incertesa... diferents paraules per descriure aquesta capa d'inquietud que sembla cobrir-ho tot. Present i futur. Però hi ha esclatxes, fissures per on es cola l'esperança. Les bones notícies, tot i que en comptagotes, van arribant. Bé val la pena ressaltar-les. Les necessitem perquè el pessimisme no s'apoderi de l'ànim. Avui, EL PERIÓDICO recull alguns testimonis de persones de totes les edats que han superat el coronavirus.

Són històries com la de l'Otilia, la més veterana de les lluitadores. Amb 94 anys, asma i bronquitis crònica, ja pot afirmar que ha vençut el maleit virus. «Mai perdin l'ànim, sisplau. És dur, mor gent, però també se surt amb fe i tranquil·litat», aquest és el seu missatge. De mantenir l'ànim també en sap la Vicky, de 69 anys, en tractament per un càncer de mama i que ens encomana l'optimisme de la seva supervivència. Igual que la Tere (53 anys), el Salvi (54 anys) i la parella la Maria Àngels (61 anys) i el Josep (62), tots dos internats i donats d'alta el mateix dia.

Tots els testimonis, de molt dife-

rent procedència i diferent situació personal, tenen dos elements en comú. El record encara fresc dels mals dies passats, quan la malaltia colpejava el seu cos i el temor s'enganxava al malestar. I les paraules d'agraïment cap al personal sanitari. Sens dubte, els herois i les heroïnes d'aquesta història. No hi ha malalt que no hagi quedat impressionat per la professionalitat i l'afecte rebut, la majoria de

Tot i que el patiment que està causant el coronavirus arreu del món és molt gran, és important buscar el refugi de l'esperança

les vegades transmès en situacions molt difícils.

Més de 8.600 catalans ja s'han curat, oficialment, del Covid-19. A Espanya, més de 34.200. Tot i que el patiment que està causant aquesta pandèmia és molt, és important buscar el refugi de l'esperança. Sens dubte, l'elevada taxa de recuperacions ajuda a aixecar l'ànim. Són milers els que han aconseguit superar-lo. Les últimes dades confirmen la tendència a la baixa, tant en positiu com en morts. En algunes co-

munitats autònomes fins i tot estan disminuint els casos hospitalitzats.

El confinament i el sobreesforç dels hospitals està resultant clau per vèncer el virus. Sobre això, l'Organització Mundial de la Salut (OMS) ha felicitat l'Hospital Universitari Vall d'Hebron pel gran treball realitzat per convertir-se en un centre Covid-19. Una felicitació que s'ha d'estendre a la majoria dels centres sanitaris

catalans que han reformulat espais i preparat a tots els seus professionals per avançar-se al virus. També l'arribada de més material sanitari i l'homologació dels respiradors automàtics d'emergències elaborats per Seat i un conglomerat d'empreses és una gran notícia. Es preveu produir entre 150 i 300 unitats diàries.

Seria ingenu caure en el triomfalisme, però és important no caure en l'abatiment. A la crisi sanitària s'uneix la inquietud econòmica, un revés impensable fa tan sols unes setmanes. Pedro Sánchez ha anunciat una nova pròrroga de l'estat d'alarma. Ara per ara, fins al 26 d'abril. Serà pesat, serà preocupant, però hi ha motius per a l'esperança.

Receptes autoritàries a la Unió Europea

La congelació de les institucions democràtiques decretada pel primer ministre d'Hongria, Viktor Orbán, és un símptoma alarmant de les solucions autoritàries encoratjades per la crisi del coronavirus, una mutació de les normes de convivència que posa en perill l'Estat de dret i que compta amb imitadors a Polònia i Eslovènia. En tots els casos, la pandèmia és una mera justificació per liquidar el control parlamentari, limitar la llibertat d'expressió i deixar les

de mans lliures als governs perquè actuïn sense condicions. I és, en última instància, un replegament de la cultura democràtica davant els fets consumats, acceptats per una part significativa de ciutadans atemorits per l'expansió de la malaltia i el seu cost en vides.

Es repeteix amb molta freqüència que les crisis són oportunitats excepcionals de canvi i millora de l'entorn en el qual es desenvolupen. Menys sovint s'alerta que ho poden ser també de retrocés –democràtic en aquest cas– i no de conservació i protecció del sistema de contrapesos que im-

La pandèmia és mera justificació en certs països per liquidar el control parlamentari, limitar la llibertat d'expressió i actuar sense condicions

pedeix eventuals excessos del poder. En la praxi política del partit Fidesz a Hongria i de Llei i Justícia a Polònia n'hi ha el desig d'ostentar el poder absolut que en l'immediat passat dels dos països van exercir règims comunistes, el llegat dels quals segueix vigent 30 anys després de la seva fallida.

Les institucions europees han de fer atenció al que es cou a Budapest i altres capitals. Que el gruix del treball de la Unió Europea es concentri a trobar la tecla que permeti rescatar les economies nacionals del desastre, minimitzant els costos i sense deixar ningú pel camí, no hauria d'impedir una reacció enèrgica per preservar els pilars de la democràcia allà on trontollen. Les declaracions i les advertències són necessàries, però no suficients, i el patrimoni legal de la Unió Europea permet fer bastant

més, una obligació ètica extensible al Partit Popular Europeu, que en massa ocasions ha mirat cap a una altra banda quan Viktor Orbán s'ha desbocat. La història demostra que sempre han sigut insuficients les mitges tintes a l'hora de contenir l'autoritarisme.

Javier López Segovia
Director general de Decathlon España

Sant Pau va rebre ahir les primeres màscares de busseig adaptades per als sanitaris exposats al virus. La cadena esportiva ha retirat del mercat aquest producte, que, unit a un filtre d'aire en 3D imprès per l'empresa MOS, té una eficàcia del 99%. **► Pàg. 20**

Keir Starmer
Nou líder laborista britànic

El substitut de Jeremy Corbyn, portaveu per al brexit en el seu partit, es va imposar amb el 56,2% dels vots a les altres dues finalistes, Rebecca Long-Bailey i Lisa Nandy. Diputat, antic advocat i exfiscal general, va defensar un segon referèndum. **► Pàg. 27**

Jürgen Klopp
Entrenador del Liverpool

Abans de suspendre's la Premier, va convertir al seu equip en líder indiscutible, amb 25 punts d'avantatge sobre el City i després de destrossar els records d'imbatibilitat de les lligues europees. L'aturada amenaça d'enfosquir el seu brillant treball. **► Pàg. 38**

Mariano Barroso
Director de 'La línea invisible'

El cineasta va acceptar el delicat repte de narrar els orígens d'ETA, «una part de la història desconeguda». El resultat és una minisèrie de sis episodis que Movistar+ estrena la setmana vinent. «Tots els malsons comencen sent somnis», assegura. **► Pàg. 44**

Jaime Álvarez
Modista, finalista del Who's on Next

El dissenyador sevillà format a Madrid aspira a guanyar els 100.000 euros del guardó de Vogue España, un dels de més projecció de la moda espanyola. Guanyador, tres vegades, del premi a la millor col·lecció del 080 Barcelona Fashion, la sort li somriu. **► Pàg. 45**

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Polític: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibañez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasoz.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao. Publicitat: Joan Garçon.
Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Consell de Cent, 425-427, 08009 Barcelona. Tel. 93 227 94 00.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. Tel. 91 436 37 70.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La ciutadania resisteix el confinament

La preocupació de la població espanyola per la pandèmia del coronavirus continua sent molt alta, segons una enquesta del GESOP, després de tres setmanes d'estat d'alarma, tot i que baixa lleugerament en el moment en què sembla que la corba de contagis s'ha estabilitzat i comença a baixar el nombre de morts. El 88,5% dels espanyols estaven molt o bastant preocupats pel coronavirus divendres passat, 3 d'abril, davant mig punt més en l'inici de la setmana i un pic del 89,9% dos dies abans. La preocupació, lògicament, augmenta amb l'edat.

Sobre l'actitud davant del confinament, la majoria afirma que el suporta bé, amb índexs pròxims al 60%, mentre que a l'entorn del 27%-28% dels enquestats asseguren que el porten regular i entre el 15% i el 12% confessen que el viuen malament. Aquestes respostes inclouen ja els dies del confinament més dur, amb la pràctica paralització de l'economia, que s'aixecarà a finals de la setmana que ve, cosa que ja ha tornat a suscitar crítiques per part del Govern de Quim Torra,

que demana la prolongació del confinament total.

L'actuació del Govern de Pedro Sánchez mereix la reprovació majoritària dels enquestats: la qualifiquen de dolenta el 41%-42%, mentre que el 20% la consideren normal i el 30% l'estimen bona. Els més crítics són els joves de 18 a 29 anys, amb el 48,8% de reprovació, mentre que els majors de 60 anys són els més benèvols (32,4%). Per comunitats autò-

Vox suspenen el Govern per una aclaparadora majoria del 93,5%. Entre els del PP, la censura també és molt àmplia, però es queda a més de 20 punts de l'extrema dreta (el 71,4%), i els seguidors de Ciutadans són crítics, però més moderats (el 66% d'opinions desfavorables). Entre els partits catalans, la sorpresa és l'altíssima reprovació entre els votants de Junts per Catalunya, amb xifres (el 83,9% de malament o molt malament) que superen en 10 punts al PP i es distancien dels simpatitzants d'ERC, que expressen la moderació que defensa ara el partit. Entre els votants d'Esquerra, la reprovació del Govern de Sánchez no arriba al 40%.

L'enquesta també pregunta sobre el futur. Davant de la qüestió de com serà la situació d'aquí a 15 dies, una majoria estable que supera lleugerament el 40% creu que millor (davant l'11% que la veu pitjor). I sobre quan es produirà la recuperació de l'economia, una majoria exigua (34,7%) pensa que en un any, davant el 27% que la situa entre un i dos. Dins de la justificada preocupació que origina la pandèmia de Covid-19, encara queden rastres d'optimisme.

La percepció de la gestió de la crisi sanitària per part del Govern del PSOE i Unides Podem es desgasta amb el pas dels dies

nomes, Catalunya figura a la banda alta de les més crítiques, amb el 43,3% de nota malament o molt malament.

La millor o pitjor valoració del Govern encaixa, com és natural, amb el record de vot del 10-N, sent els votants del PSOE i d'Unides Podem (UP) els més benèvols, i els de Vox, els més crítics. Els que manifesten haver votat UP aplaudeixen més l'Executiu de Sánchez que els del PSOE (el 62,7% creuen que ho fa bé o molt bé davant el 50,1% dels socialistes). Els votants de

50 anys de moviment veïnal a Barcelona

Cap al 1970, va fer els seus primers passos estructurats el moviment veïnal reivindicatiu de Barcelona. Va ser vehicle de participació política durant els últims anys de la dictadura i la Transició, però va continuar tenint un paper clau en la construcció de la ciutat que coneixem. La reivindicació de serveis públics, llavors a nivells bàsics (transport, escoles, ambulatoris, zones verdes), ha seguit vigent fins avui mateix en la reclamació d'un sistema educatiu i sanitari públic de qualitat, la defensa dels interessos dels veïns afectats per les transformacions urbanístiques i el manteniment d'una visió crítica de l'evolució d'una ciutat que en més d'una ocasió va pecar d'autocomplaença en el seu èxit.

Aquest moviment veïnal tradicional, sovint amb notables dificultats

en el seu relleu generacional, de vegades va protagonitzar o va estar en l'arrel de les respostes a nous reptes de les últimes dècades, i va ser un fre a reaccions insolidàries. En ocasions, l'adaptació a aquestes noves realitats (les xarxes de solidaritat davant de la pobresa extrema, la res-

La ciutat ha redescobert, fins i tot estant confinada, el valor del que és col·lectiu, i aquest compromís serà necessari per tornar-la a aixecar

posta davant de l'emergència habitacional, l'acollida dels immigrants, l'impacte als barris del turisme) va haver de venir des de noves formes de participació o associacionisme ciutadà. Altres interessos (en l'àmbit del comerç, la restauració i l'hostaleria) han trobat també en

l'associacionisme vies per participar en el debat ciutadà.

A la Barcelona que viu l'embat del coronavirus, la naturalesa de l'emergència en què vivim i les condicions mateixes del confinament generalitzat no faciliten la mobilització associativa precisament. Però està sent més crucial que mai l'activitat de tot el teixit d'ajuda als col·lectius més precaris, així com les xarxes de recolzament veïnal i familiar més pròximes. A la ciutat que haurà de tornar a posar-se en marxa potser algunes mobilitzacions que semblaven crucials deixen de ser-ho. Però també s'haurà redescobert durant el temps que vivim el valor del que és col·lectiu. El compromís en la defensa de la sanitat pública, el dret a la vivenda i l'accés dels col·lectius que surtin més deseparats d'aquest terrible embat, serà, per desgràcia, més vigent i necessari que mai.

Carla Ferrer
Estudiant de quart de Medicina
★★★★

Aquesta noia és una de les més de 3.000 estudiants de Medicina que s'han ofert «per al que faci falta», des de trucar a ancians fins a cuidar els fills dels sanitaris. També hi ha qui com Loles Andolz, infermera jubilada, ha tornat a la feina. ►Pàg. 14

Jair Bolsonaro
President del Brasil
★★★★

El 76% dels brasilers titllen de «desastrosa» la gestió de la crisi. Les peticions perquè el cap de l'Executiu dimiteixi creixen entre la ciutadania, mentre augmenta la pressió de les forces armades, la premsa i fins i tot el bloc polític conservador. ►Pàg. 26

Juan Manuel Moreno Bonilla
President de la Junta d'Andalusia
★★★★

En ple estat d'alarma, el PP i Cs han aprovat la reforma de desenes de normes autonòmiques vinculades a diversos àmbits, com l'urbanístic i el comercial. L'oposició amenaça d'acudir al Constitucional per eludir el debat parlamentari. ►Pàg. 29

Kike Herrero
Astrofísic
★★★★

El científic valencià investiga exoplanetes i divulga els seus coneixements entre aficionats a través del projecte Celistia Pirineus, que dirigeix juntament amb Xavier Palau. «No és només ensenyar astronomia, és fer viure una experiència emocionant», assegura. ►Pàg. 33

Julia Casanueva
Presidenta de la Federació de Vela
★★★★

L'equip olímpic de vela continua treballant al CEAR de Santander, aïllat però esquivant l'estat d'alarma, que també incumbeix instal·lacions i activitats esportives. El Consell Superior d'Esports ha amenaçat amb sancions la responsable. ►Pàg. 40

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL:
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Polític: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
l'últim i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao. **Publicitat:** Joan Garçon.
Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Consell de Cent, 425-427, 08009 Barcelona. Tel. 93 227 94 00.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. Tel. 91 436 37 70.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Escac al turisme

Setmana Santa comença amb els hotels tancats al públic. Alguns s'han obert per recolzar centres hospitalaris de referència. Altres es podrien convertir en les properes setmanes en el que els experts anomenen «arques de Noé» per allotjar-hi persones que tinguin el coronavirus però siguin asimptomàtiques, perquè s'hi puguin confinar si no ho poden fer a casa seva a mesura que es relaxin les mesures de contenció. Però aquesta imatge dels establiments hotelers buits en l'inici de la temporada turística mai ens la podríem haver imaginat. O, si ho haguéssim fet, seria en el pitjor dels malsons en un país com Espanya o en un territori com Catalunya. Però és la realitat a què hem de fer front. L'aportació del sector que suma el 15% del PIB a l'economia el mes d'abril tendirà a zero. Amb molta sort, en l'inici de l'estiu podrà recuperar una part dels visitants nacionals, però els estrangers serà molt difícil que tornin abans de l'any 2021 perquè les restriccions als viatges seran generals a l'hemisferi nord durant els propers mesos. Un dels punts més vi-

sibles del cop econòmic que representa el Covid-19 serà sense cap mena de dubte el turisme per la seva importància en el conjunt de l'economia, però també en l'equilibri territorial i en l'ocupació, on té una mà d'obra intensiva durant la temporada, encara que sigui molt precària.

Els futurs plans de relançament de l'economia hauran de posar un accent especial en el turisme. Es necessi-

privada per sortir del sot. Perquè el turisme, igual que és un dels motors de l'economia, pot ser un dels motors de la recuperació.

En aquest context, la línia de crèdits oberta aquest dilluns amb la garantia de l'Institut de Crèdit Oficial (ICO) pot servir per salvaguardar moltes empreses turístiques, igual que de la resta de sectors, perquè l'aturada no posi en dubte la seva futura viabilitat. Aquest tipus de mesures, en funció del que s'acabi decidint a Europa, hauran de buscar continuïtat i ampliar-se en les properes setmanes, amb o sense pactes de la Moncloa. Per a sectors estratègics com el turisme, la moratòria que demanen els empresaris sobre el pagament d'impostos pot suposar la frontera entre el tancament i la supervivència. Entre altres coses, perquè eliminaria part de la burocràcia que generen altres tipus d'ajudes basades en el pagament a l'Administració per després buscar crèdit amb l'aval de l'Administració per fer-hi front. Seria més pràctic i menys molest seguir una línia recta, si les condicions de l'ajuda europea ho permeten.

Els futurs plans de relançament de l'economia hauran de posar un accent especial en aquest sector clau per a Espanya

taran plans de promoció, de reestructuració i de revitalització amb noves fórmules i en nous mercats. Un dels pocs consols que li queda al sector és que la desfeta serà global, de manera que els competidors han d'afrontar idèntics reptes. I és possible que hi hagi una contracció de la dimensió global del turisme, i amb això Espanya, Catalunya o Barcelona perdran tant potencials clients com potencials competidors. I aquí hi haurà d'haver un alt nivell de col·laboració públic-

Dades personals, salut pública

Resulta inquietant la potencial capacitat de control de les noves tecnologies en dies tan complexos i les temptacions a utilitzar aquest instrument per aconseguir un control efectiu de l'epidèmia del Covid-19, sobretot quan el confinament es comenci a relaxar. A Espanya de moment s'han posat en marxa iniciatives de diferents administracions, amb o sense participació privada, com ara apps específiques per a l'autodiagnòstic i projectes de seguiment mitjançant geolocalització del mòbil, en principi totes amb garanties d'anonimat, tot i que algunes vorejant ja el límit de la protecció de les dades de salut personals.

El desplegament d'aquestes possibilitats inevitablement fa que es consolidi el dubte de si la lluita contra el coronavirus pot facilitar la transmissió

sió en el dret a la privacitat dels ciutadans i quins són els límits per a les restriccions de la llibertat de moviments que ja hem assumit com a necessàries. Els riscos hi són i el debat públic és tan necessari com ineludible, perquè, superat l'estat de xoc, serà necessari determinar quin serà en

El seguiment tecnològic de la mobilitat i les dades sanitàries dels ciutadans ha d'estar subjecte a estrictes límits i controls

el futur l'ús i l'aplicació d'aquestes eines. La llei espanyola de protecció de dades i el reglament general de protecció de dades, vigent a la UE, fixen els límits i estableixen tota classe de cauteles. Però la tendència a establir mecanismes de control de tot tipus ha crescut sense parar des dels atemptats

de l'11-S. Un fenomen agreujat pel model asiàtic de seguretat -sanitària i civil-, difós per la Xina i assumit en altres països amb un concepte de les llibertats individuals menys garantista que l'europeu.

En el nostre mateix entorn, en el nucli de les conviccions més arrelades en els programes de l'extrema dreta hi figura la proposta d'oferir més seguretat a costa de constrenyir la llibertat. Es tracta d'una fallàcia, perquè no hi ha res més insegure que la falta de llibertat individual i col·lectiva.

És bo recordar-ho sense que això apunti a dubtar de les intencions que animen avui els governs europeus, enfrontats a un desafiament de proporcions planetàries, sinó que serveixi per promoure la discussió sobre la preservació futura de la democràcia tal com la coneixem.

Santiago Abascal
Líder de Vox
★ ★ ★ ★

Ampliarà l'anunci que votarà contra la pròrroga de l'estat d'alarma si el Govern en ple no dimiteix, el partit ultradretà torna a demostrar que dona preferència a la seva tasca de desgast que al fet d'actuar amb responsabilitat davant la crisi sanitària. **▶ Pàg. 12**

Vladímir Putin
President de Rússia
★ ★ ★ ★

Vetar expressions com ara «quarantena» no és banal: a la Rússia d'un Putin que delega en altres el desgast de donar explicacions sobre l'epidèmia és un símptoma més de l'ocultació de la realitat que, per exemple, fa tan poc fiables les xifres oficials. **▶ Pàg. 26**

Jordi Brescó
Periodista
★ ★ ★ ★

El periodista Jordi Brescó i el fotògraf Pau Riera han viatjat a 10 ciutats europees per traçar la crònica dels derbis locals, els que demostren que el futbol defineix comunitats i col·lectius i és encara molt més que un espectacle. **▶ Pàg. 46**

Alfonso Vilallonga
Músic
★ ★ ★ ★

La creativitat continua brollant fins i tot en confinament domiciliari: Alfonso Vilallonga ha gravat un vídeo, amb imatges fetes al pati de veïns de la seva casa de Vallcarca, en què interpreta la cançó *Je t'attends*, de Gilbert Bécaud i Aznavour. **▶ Pàg. 50**

Carlos Latre
Humorista
★ ★ ★ ★

A través del seu canal de Youtube, Carlos Latre conduirà la primera telemarató online solidària pel coronavirus. Els diners recaptats se sumaran als que ja s'han obtingut per la campanya #joemcorono, impulsada pels actors Marc Clotet i Natalia Sánchez. **▶ Pàg. 52**

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

Directora: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Carfè i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
l'últim i On Barcelona: Ramon Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joet Mercé.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao. **Publicitat:** Joan Garçon.
Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Consell de Cent, 425-427, 08009 Barcelona. Tel. 93 227 94 00.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. Tel. 91 436 37 70.

Editorial

L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen actituds personals.

Repensar el pròxim curs escolar

Les circumstàncies en què es desenvoluparà el desconfiament i l'execució de les diferents fases previstes pel Govern en funció de l'evolució sanitària són, de moment, una mena de nebulosa que cada dia s'aclareix només parcialment. En el cas dels centres educatius, persisteix la indefinició, això sí, amb alguns punts prou clars. El curs escolar 2019-2020 ja no es reprendrà de manera presencial, excepte les escoles dels territoris que estiguin en condicions d'arribar a la fase dos a partir del 25 de maig quan obriran les portes per als alumnes d'infantil (fins a 6 anys) amb pares que no puguin teletreballar o flexibilitzar horaris. Aquesta possibilitat –ja que és una decisió dels progenitors– genera la qüestió d'on posar la frontera per a aquest semiretorn, alhora que estableix una comparació molt crítica amb altres activitats que sí que es poden dur a terme. ¿Per què només fins als 6 anys? Sense comptar, a més, que l'educació infantil s'ha reivindicat en els últims decennis com una part capital de l'evolució educativa que ara, per mor de les mesures actives, pot semblar que es concebi com una mena de servei de cura i guarderia dels nens en funció únicament de la situació laboral de les famílies. En aquesta mateixa recuperació parcial de l'activitat lectiva es troben els estu-

dants de 4t d'ESO, 2n de batxillerat i 2n d'FP, que podran accedir als centres de manera voluntària organitzats en grups que combinaran classes presencials i seguiment *online*.

Aquest és l'estat de la qüestió en la situació en què ens trobem. D'una banda, s'hauran de detallar les condicions d'accés, tenint en compte els detalls que preocupen els pares i, d'una altra, s'hauran d'aclarir les condicions en què s'acabarà un curs tan singular. Continua sobre la taula la problemàtica més apressant en la nova modalitat d'educació telemàtica. La fractura digi-

sició de coneixements i habilitats com en el seguiment personal i afectiu.

Pensant en el futur, no obstant, ja es planteja com serà el pròxim curs. En això els dubtes es multipliquen. Les experiències dels països que, després d'haver superat la fase més crítica de la pandèmia, han reobert les escoles, ens parlen de la necessitat de menys alumnes per classe (més espai entre ells implica, necessàriament, aquesta reducció) i de mesures severes de protecció. Es planteja ja com inevitable que al setembre no s'abandonarà l'educació a distància. O que es combini per grups, edats i franges horàries, amb l'educació presencial.

L'entorn escolar és especialment sensible i la relació personal entre els escolars en són un element central. Ara per ara, ningú pot assegurar en quines condicions ens trobarem a la tardor.

Allargar el seguiment virtual que s'ha hagut de construir sobre la marxa amb grans dosis de voluntat seria un problema realment seriós si s'establitzés com a pràctica habitual. Tant pel que fa a l'activitat educativa com per la conciliació familiar. Hi ha temps per pensar en aquest panorama i extreure conclusions de l'aprenentatge digital improvisat a què s'han vist abocats professors i alumnes. I procurar que s'estableixin, com a mínim, paràmetres sòlids d'equitat en la tornada a les aules.

La formació 'online' ja no serà un recurs d'urgència sinó una activitat integrada; encara serà més inexcusable vetllar per la igualtat d'accés

tal –malgrat els esforços de les administracions– que crea un nou factor de desigualtat en l'accés a l'educació entre famílies que poden disposar de xarxa de fibra i diversos dispositius i aquelles que amb prou feines poden confiar en el contacte telefònic amb l'escola, és un fet. Així com moltes altres circumstàncies diverses a què s'enfronten els centres educatius. La manera de pal·liar els déficits, expressada per la gran majoria de docents, ha sigut mantenir el fil pedagògic amb els alumnes, tant pel que fa a no defallir en l'adqui-

La clau

¿L'equip de Sánchez?

GEMMA Robles
DIRECTORA ADJUNTA

A l' president del Govern l'espera un pla de desconfiament per fases amb subfases, condimentat amb diverses asimetries, en un dels països més infectats pel Covid-19. Déu-n'hi-do. S'hi ha de sumar la intenció de continuar prorrogant, al Congrés, l'estat d'alarma: el considera imprescindible de moment –malgrat les reticències d'autonomies i nombrosos grups polítics– per plantar cara a un virus que vol treure rèdit de qualsevol excés de confiança. En l'horitzó, Sánchez s'ha posat a més com a objectiu crucial una «reconstrucció» de país. Farà molta falta amb la dimensió de la crisi i les poques certeses que ens acompanyaran fins que no hi hagi farmacs efectius i vacunes. Però ¿quin equip té el líder del PSOE per aixecar de nou aquests fonaments? ¿Qui, a més dels seus coalitzats de Podem, avala el seu projecte de desescalada i amb quin grau de compromís? Hi ha queixes fins i tot de comunitats socialistes, de moment, tímides. Més soroll es fa des de Catalunya, Galícia i, compte, Euskadi, amb ganes de convocar eleccions a l'estiu. ¿I l'estat d'alarma? ¿Es podrà prorrogar? ERC, BNG, Bildu i nacionalistes bascos mantenen la seva opinió. O això diuen. Es queixen de ser aliats sense dret a informació prèvia. Si els socis tradicionals fallen, no hi ha més remei que comptar amb el PP, però Pablo Casado no amaga tampoc el seu enuig per haver-se assabentat per la premsa del pla de desconfiament. ¿Llavors? ¿Quines són les xifres i les càbales parlamentàries que es fan a la Moncloa? ¿Hi ha ruptura real amb els que van aixecar Sánchez fins a l'Executiu o estem davant d'una exhibició desafortunada de rebequeria i postureig conjuntural? ¿Quins comptes fa el president i per què no els explica? Massa preguntes per a temps d'extrema inseguretats. Molta i necessària ciència i consultes tècniques a experts. Però poca i millorable política. Compte. ==

Dues mirades

Mirada ingènua

JOSEP MARIA Fonalleras

És una pel·lícula senzilla, sense efectes especials. Una d'aquelles pel·lícules que en diem d'aventura iniciàtica, un camí de coneixement, tot i que, l'endemà de l'escapada, els dos protagonistes no han de ser necessàriament diferents de com eren abans d'abandonar els seus ruscs i endinsar-se en «un submon menys idíl·lic», com diu el director, de la Mallorca que ven (o venia) la propaganda turística. Seran amics, això sí, perquè hauran compartit un dia singular a la recerca de no se sap què, sense cap objectiu previst, o, en tot cas, un de sol: saber d'on provenia una llum que

veien des dels apartaments desballestats on viuen, a tocar del Palau de Marivent. Pullman és el títol de la pel·lícula de Toni Bestard que s'ha estrenat a Filmin i també el nom d'aquesta mola d'habitatges –com n'hi ha tantes per tot el litoral– que romanen com a restes del naufragi. Un noi d'origen africà i una noia russa, d'uns 13 anys, s'escapen a la zona de Cala Major i passen per nau en ruïnes, carreteres desolades i carrers atapeïts de llum i borratxera, i es troben amb una marginalitat moribunda (en cos o en esperit) que ells només saben contemplar amb els ulls d'una mirada ingènua. ==

Els comptes

EMMA Riverola

Hi ha hagut motius per a la queixa, el lament i la indignació. S'han pres males decisions i hi ha hagut negligències. En tots els àmbits, en totes les administracions. Encara estem en els dies de dol. Ve la desescalada i no serà fàcil. Ni en les relacions humanes ni en l'economia. Arrasats per una riuada destructora, veurem què queda dempeus després de la retirada de les aigües. Què queda. Qui queda. Arribarà el moment dels comptes. També de retre'ls. Quins polítics han sigut capaços d'exercir la crítica necessària des de la responsa-

bilitat. Qui ha anteposat l'interès del ciutadà davant de tot. Quins periodistes han servit, més que mai, a la intoxicació. Quins empresaris, malgrat tot, han apostat pel capital humà. L'aigua corrosiva ens ha afectats a tots. Davant la pandèmia, hi ha els que han omplert les xarxes socials de vòmits corrosius, els que s'han convertit en policies de balcó, els que han penjat un cartell a l'ascensor comminant treballadors essencials a fer les maletes i tocar el dos de casa seva. Ens en sortirem, d'aquesta. I, com sempre, uns pitjor i d'altres millor. ==

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL:
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Carfagna i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
l'últim i On Barcelona: Ramon Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mircer.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao. **Publicitat:** Joan Garçon.
Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Consell de Cent, 425-427. 08009 Barcelona. Tel. 93 227 94 00.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. Tel. 91 436 37 70.

Editorial

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen actituds personals.

Previsions fosques i mercat laboral

Com tota la vida personal i col·lectiva durant aquest confinament, el Dia Internacional del Treball ha estat marcat pel Covid-19 i per les gravíssimes conseqüències econòmiques de la pandèmia. Els balcons i les videoconferències van substituir les manifestacions i els discursos. I aquest mateix dia, el Govern posava xifres a un escenari econòmic d'infart. En el primer trimestre, el producte interior brut (PIB) va caure un 5,2%, un descens que no es coneixia des dels anys 70 en plena crisi del petroli. La previsió del Govern central és que al llarg del 2020 la caiguda sigui del 9,2%, com el pitjor any de l'última crisi, amb el seu corresponent impacte en un augment de l'atur que podria tornar a nivells del 2015.

Així, l'excepcionalitat d'aquest Primer de Maig no només ho ha sigut en les formes, sinó molt especialment en els continguts. Els sindicats majoritaris han fet seu aquest aplaudiment espontani que reconeix cada vespre la tasca del personal sanitari, i en general de tots els treballadors públics i de les indústries essencials. L'accent en aquesta jornada s'ha posat en l'excepcionalitat de la seva entrega en relació amb les retallades després de la crisi del 2008. La pandèmia d'aquest coronavirus obliga a una redefinició del sector públic, especialment el de la sanitat, del qual aquests dies estem veient la crucial im-

portància que té per al desenvolupament econòmic. Per fer-ho, serà interessant, per exemple, observar si la fortaleça dels sistemes de salut està condicionant els ritmes de superació de l'epidèmia i, per tant, del desconfinament, cosa que, òbviament, redueix el seu impacte en el PIB. En tot el que es comprovi que és així, haurem de considerar el pressupost de salut més com una inversió que com una despesa.

També el nou entorn recorda la necessitat, més enllà de la defensa dels sectors productius clàssics, de trobar un marc a noves realitats laborals, sovint molt

2021 subjecta a moltes incerteses, marquen els grans reptes sindicals en aquestes circumstàncies. Com va passar als anys 70 del segle passat en els Pactes de la Moncloa, la seva participació en el pacte de reconstrucció nacional és imprescindible. En l'aplicació de les primeres mesures contra l'impacte econòmic del Covid-19, CCOO i la UGT han tingut un alt sentit de la responsabilitat avalant l'acceleració de les tramitacions dels expedients de regulació d'ocupació. Ara, estan fent el mateix amb les pròrrogues en aquells sectors en què les mesures de protecció sanitària posen en perill la continuïtat dels llocs de treball. El seu paper en aquest pla de reconstrucció nacional és plantejar un model diferent del de la sortida de la crisi del 2008. Les patronals més properes a les petites i mitjanes empreses, com és el cas de Foment del Treball a Catalunya, també ho reclamen.

Res serà igual després del Covid-19, tampoc a la feina ni en les relacions laborals. El teletreball s'ha demostrat possible en activitats on no ho semblava, i hi ha arribat per quedar-se, però també ha exhibit, gràcies al seu ús intensiu, les seves limitacions. És només un exemple dels canvis que s'acosten en un temps de reptes mai vistos que exigeixen solucions inèdites partint de sacrificis compartits, evitant els excessos del 2008 per totes les parts: l'immobilisme i l'especulació.

L'horitzó d'una caiguda del PIB del 9,2% marca els reptes dels sindicats: frenar la destrucció d'ocupació i sumar en un pacte de reconstrucció

lluny de conquestes que es van aconseguir en un altre context econòmic i productiu. A Espanya, per exemple, CCOO i la UGT estan fent un important esforç d'actualització tant en les formes de representació sindical com en la recerca de nous marcs de relacions laborals adaptats a l'entorn digital.

Les previsions econòmiques del Govern, amb un horitzó per al 2020 catastròfic per més que l'escenari dibuixat per l'Executiu fia el compliment del Programa d'Estabilitat 2020-2023 remès a Brussel·les a una molt robusta recuperació el

Covid-19 i pulsio autoritària

Pomografia política

RAFAEL
Jorba

Per (de)formació professional segueixo els debats polítics. Confesso que a hores d'ara del confinament em causen profund desassossec. També els sondejos teledirigits d'opinió, ja siguin del CIS o del CEO. Sé que la llibertat d'informació és un dret prevalent, però les enquestes sobre intenció de vot i les que confronten la gestió dels governs, amb la que està caient, són por-

nografia política. Responen a la lògica curtterminista que continua imperant: el to guerracivilitista en el debat espanyol i el relat màgic, convertit en relat macabre, a Catalunya. Els uns i els altres, de tota manera, no s'han donat encara de la devastació, social i econòmica, que està sembrant el Covid-19. Entre els seus efectes col·laterals hi ha la pèrdua de la poca credibilitat que li quedava a la política.

El deteriorament de la democràcia hauria de preocupar el conjunt de partits de govern. El baròmetre de l'abril sobre confiança política de l'Institut d'Estudis Polítics de París—conegut com a *Sciences Po*—aporta dues dades preocupants: els partits ocupen

l'últim lloc en el nivell de confiança dels francesos (13%) i gairebé dos terços de la població (65%) considera que el seu país «s'ha de protegir més del món d'avui».

Estem davant dos corrents de fons—el descrèdit dels partits tradicionals i l'auge del proteccionisme dels estats—que, sumats, poden donar com a resultat un nou pas endavant de les forces nacionalpopulistes que havien anat avançant en l'últim cicle de crisi econòmica. La devastació que està causant la pandèmia del coronavirus pot reforçar, a escala espanyola i europea, la pulsio autoritària. Paradòxalment, estem més necessitats que mai de la política democràtica, és a dir, del sistema que

permet resoldre de manera civilitzada els conflictes i que s'imposi l'interès general. Només els governs democràtics, subjectes al règim de separació de poders, poden abordar el complex arbitratge entre dos imperatius contradictoris que planteja aquesta crisi: satisfer les exigències de la salut pública i deshierrar l'economia.

Els experts de totes les disciplines són avui més necessaris que mai, però les seves propostes han de ser avaluades pel poder polític. Els aiatollars de qualsevol matèria i l'auge de les forces nacionalpopulistes poden acabar adobant receptes de caràcter autoritari. La unitat d'acció de tots els partits de govern, en tots els nivells de l'Estat, és la millor recepta per evitar-ho. **Secretari del Comitè Editorial.**

La clau

Simfonia confinada

CAROL
Álvarez
SUBDIRECTORA

a primera vegada que un viatge a Nova York diu que es pensa que està en una pel·lícula. Els carrers que tant ha vist per televisió, les escales metàl·liques que llisquen enganxades als edificis de Brooklyn. La propagació del Covid-19 ha tingut molt d'aquesta sensació, tot i que la pel·lícula, a més, era de gènere, de ciència-ficció. Fa dos mesos ningú s'hauria imaginat aquesta nova rutina de guants i mascarates i rentat reiterat de mans. I de morts.

A les pel·lícules de terror o ciència-ficció hi ha molt de tot això. La falta de soroll també és la banda sonora dels relats apocalíptics. I ho és ara. No és un silenci absolut, més aviat s'han netejat les diferents capes de so que habiten els carrers. Ara distingim el reïll dels ocells, també l'arribada del camió de les escombraries, i l'hora en què surten els nens, que ja s'han reincorporat a aquesta simfonia de la ciutat. El soroll també va per franges horàries en l'estat d'alarma.

El periodista **Michèle Catanzaro** explicava en aquestes pàgines les primeres dades obtingudes per una iniciativa per controlar la contaminació acústica de la ciutat a partir de sensors, que han registrat que el soroll ha baixat més del 50%. Potser cada barri ha recuperat el seu so, veïns sorollosos o espontanis de la música a les vuit del vespre inclosos.

Aquesta banda sonora de Barcelona evoca l'experiment que va fer a Berlín l'artista conceptual americà **Terry Fox**, que va traslladar a una banda sonora la geografia del mur de Berlín als 80 i els esbossos del qual es van exposar justament a la Fundació Joan Miró a principis d'any, en una mostra dedicada al silenci quan la pandèmia ja es propagava en un temps que sembla ja llunyà. Barcelona sona molt diferent ara mateix fins i tot a l'entorn del museu de Montjuïc, sempre ple de turistes.

La desescalada ens portarà una altra banda sonora, però aquest parèntesi, carregat de dolor i por, ha deixat ja una empremta inesborrable per a la nostra reflexió. **≡**

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL:
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Carfete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibañez.
Esports: Albert Guasch.
Idult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao. **Publicitat:** Joan Garçon.
Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Consell de Cent, 425-427. 08009 Barcelona. Tel. 93 227 94 00.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. Tel. 91 436 37 70.

Editorial

L'opinió del diari s'expressa només en els editorials.
Els articles exposen actituds personals.

Desescalada sota control

Un temps primaveral va saludar el primer dia d'alleujament del confinament. Els més matiners van poder aprofitar la seva franja horària per sortir a practicar esport en solitari. També s'hi van sumar aquells que van preferir passejar, sols o acompanyats d'una altra persona amb qui visquin durant la reclusió. En aquest primer tram del dia, de sis a deu del matí, es van poder observar algunes imatges que van recordar el diumenge en què els carrers es van obrir a nens i nenes. Com llavors, eren moltes les ganes de córrer, d'anar en bicicleta, de tornar a exercitar el cos a l'aire lliure, i no tots els carrers són àmplies avingudes ni tots els llocs són prou extensos per contenir una allau ciutadana. Tot i així, malgrat algunes excepcions, majoritàriament es va complir la distància, que és la norma prioritària de prevenció.

Després dels esportistes, va arribar la franja horària de dues hores per a la gent gran i per a les persones dependents que necessiten anar acompanyades. Sens dubte, el passeig va ser un consol per a aquells que estan patint la pandèmia d'una manera especialment severa, ja que els més grans de 70 anys són un dels col·lectius més vulnerables. També en aquest cas es pot celebrar el compliment massiu de les franges horàries que va permetre a la gent gran passejar sense exposar-se al contacte d'esportistes o nens.

En aquestes sis setmanes de reclusió, activitats que formaven part de la nostra vida quotidiana s'han convertit en excepcionals. El passeig o l'esport són pràctiques necessàries tant per a la salut física com per al benestar mental, però la reclusió les ha transformat en una mena de luxe. I és important continuar considerant-les així. El virus segueix entre nosaltres. Encara que les xifres denoten una millora, el nombre de contagis i el de defuncions continuen sent inassumibles. En aquests dies, la fortalesa mental és imprescindible. Al principi de l'estat d'alarma, la dificultat més gran va ser

casos és real. Resulta tan imprescindible el rigor en el compliment de les mesures d'higiene i distància, com la flexibilitat per adaptar-nos a qualsevol canvi que pugui produir-se.

La pandèmia encara no està controlada. Per això, l'estat d'alarma s'ha de prolongar. No hi ha alternativa possible. Davant possibles temptacions polítiques de mercadejar amb la situació, només es pot apel·lar a la responsabilitat col·lectiva. Ni podem arriscar-nos a cometre errors ni els ciutadans es mereixen afegir els mals del partidisme a un moment d'extrema gravetat. Però una prolongació de l'estat d'alarma no és sinònim d'entossudiment. Al contrari, seria desitjable que el Govern reforcés el diàleg, tant amb l'oposició com amb les comunitats autònomes. Les particularitats han d'escoltar-se i respondre's.

Queda un llarg camí per recórrer però, igual com es pot ser previngut, també hi ha espai per a l'esperança. Disfrutar dels carrers, tot i que sigui amb franges horàries i subjectes a normes especials, és un pas endavant. També ho és veure que tornen a poblar-se de persones de totes les edats, que els passos ja no són només per anar a fer gestions imprescindibles o anar a treballar aquells que no poden fer-ho des de casa. Sentir les veus dels nens o tornar a veure alguns bastons pel carrer són imatges d'una vida que, lentament, es torna a imposar.

És de vital importància mantenir l'optimisme a ratlla i assumir que una aturada o un retrocés entren dins del possible, per la qual cosa s'ha de prolongar l'estat d'alarma

l'adaptació a una vida de reclusió social tan diferent a l'habitual. Amb la desescalada, és crucial no deixar-se portar per les ganes d'accelerar un procés que es presenta llarg. És de vital importància mantenir l'optimisme a ratlla i assumir que una aturada o un retrocés no entren dins de l'impossible.

Al final, més enllà de les normatives que marca el Govern, es tracta d'un tema de responsabilitat pròpia i de consciència. Només estem disfrutant de mesures d'alleujament, molt lluny de la normalitat enyorada. El risc a un increment de

El silenci del líder independentista

¿On és Junqueras?

ANDREU Claret

Es a la presó. És la resposta més òbvia, després de la incomprendible decisió del Tribunal Suprem de no permetre-li passar l'estat d'alarma a casa seva. Una decisió que no justifica, no obstant, el seu silenci. No és un silenci absolut, ja que el 14 d'abril va aprofitar per carregar contra la gestió del coronavirus per part del Govern central, apuntant-se a l'esport que arrasa en la política catala-

na: culpar Madrid de tots els nostres mals, inclosos els del coronavirus. Després, el Primer de Maig, va fer una crida a afrontar la catàstrofe social que s'acosta. No obstant, ni una paraula sobre l'endemà polític. Com no sigui l'apehació a les virtuts d'una república catalana que seria més ràpida, menys lenta i més eficient en la gestió de la crisi sanitària, del que ha sigut un Govern com el de **Pedro Sánchez**, qualificat de centralista, militarista i oligopolista (sic).

La majoria dels independentistes pensen que si Catalunya fos Dinamarca, les coses haurien anat millor. Com a ciutadans, tenen tot el dret a somiar en el futur, però **Oriol Junque-**

ras és un líder polític. I els líders no només han de fomentar somnis, també han de donar respostes sobre un demà que es presenta més incert que mai, a Catalunya, per la crisi econòmica, per les amenaces de la Covid-19 i per una crisi política que la pandèmia no ha fet més que aprofundir.

DES DEL FRACÀS de la via unilateral i la urpada del Suprem, **Junqueras** havia sigut la veu assenyada de l'independentisme. Sense renunciar al seu ideari, va defensar una posició intel·ligent que va permetre a **Sánchez** arribar a la Moncloa. Davant els seus, va justificar la necessitat del diàleg com una estratègia desti-

nada a «ampliar la base social» de l'independentisme. Davant els altres, va aparèixer rebutjant la temptació del com pitjor, millor que presideix l'estratègia de **Carles Puigdemont**. I ho va aconseguir mantenint l'hegemonia dins del seu camp. ¿On és avui aquell **Junqueras**? ¿De què li serveix parlar del seu amor a Espanya quan l'entrevista **Ana Rosa Quintana**, si no rebat les tesis supremacistes de **Joan Canadell** i **Meritxell Budó**? ¿Per què no alça la seva veu davant les conspiracions de JuntsxCat al Parlament? Els que hem sostingut que podia encapçalar una sortida a la crisi que viu Catalunya esperem que no es deixi portar pel populisme virològic que ho envaeix tot i torni a aportar realisme a la política catalana. Fa més falta que mai. ≡ **Comitè Editorial.**

La clau

Despullats pel virus

LUIS Mauri
DIRECTOR ADJUNT

Un amic gadità i madrileny, o madrileny i gadità, només ell sap en quines proporcions exactes barreja la seva identitat i si aquest còctel té el mateix gust a l'estiu que a l'hivern, està indignat per la coreografia de masses organitzada en ple confinament per **Ayuso**, la presidenta madrilenya, a l'fema. ¿Per què no van a fer-se fotos als geriatrics de la mort?, s'interroga aquest home expert en la lluita sindical. És una pregunta retòrica: ell en sap la resposta.

Preguntes retòriques. Fa temps que s'han relaxat les veus conspiranoiques que sospiren per l'abolició de les vacances. Negar-se a vacunar els teus fills sabent que els nens amb qui es creuaran sí que estan vacunats és pura insolidaritat avantatgista. ¿Saben com és el món que anhelan els antivacunes? Aquí el tenen.

Catalunya exhibeix en tota la seva esplendor la seva fractura social. ¿Què s'ha trencat a Catalunya? L'independentisme nega que hi hagi relacions socials i familiars fetes malbé. Però la realitat és tossuda. Resulta impossible organitzar un concert plural del confinament promogut per l'Ajuntament de Barcelona per animar la ciutadania i agrair-los el que han fet. L'independentisme també està trencat i les seves faccions vetllen armes davant l'assalt final. Una d'elles, ERC, assaja una aliança amb el partit de **Colau**, l'alcaldeessa de Barcelona. Anàtema. Adeu, concert.

Sánchez és hàbil sobre el tapet verd. Porta una ratxa increïble de victòries que semblaven perdudes per endavant. ¿Quant dura una ratxa? L'oposició intenta vetar una altra pròrroga de l'alarma. **Sánchez** és un jugador de risc, però aquesta partida té poc perill. ¿Quin partit amb vocació real de govern forçarà l'aixecament de l'alarma sense la garantia total que no hi haurà més brots letals? Això, sense parlar de la UE. ¿Quines piruetes tolerarà Brussels, i quines no, si ha d'avaluar la factura de la crisi? Preguntes retòriques. ≡

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Carfagna i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Filco.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibañez.
Esports: Albert Guasch.
l'últim i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera.
Digital: Rafael Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao. **Publicitat:** Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Consell de Cent, 425-427. 08009 Barcelona. Tel. 93 227 94 00.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. Tel. 91 436 37 70.

Editorial

L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen actituds personals.

L'angoixa del petit comerç

La complexitat de la desescalada és proporcional a la magnitud del desconfinament del qual sortim. Un operatiu en què conflueixen els consells dels experts en el control epidemiològic, la traducció d'aquests criteris en normes jurídiques, la disciplina individual de cada ciutadà, la necessitat de reactivar l'economia i el temor dels dirigents polítics a perdre la confiança dels votants. D'aquesta amalgama neix el pla de desconfinament que ha tingut els seus prolegomenes en l'autorització de la sortida al carrer dels ciutadans, no

només per treballar o anar a comprar articles de primera necessitat. Primer van ser els nens i, aquest cap de setmana, la gent gran i els adults per passejar o fer esport. És el que el Govern ha anomenat la fase 0, que es completarà a partir d'aquest dilluns

amb la possibilitat de realitzar certes activitats amb cita prèvia, inclosa la recollida de menjar als restaurants. I partir de llavors, als territoris on els indicadors objectius ho permetin, es passarà a les següents fases, que preveuen l'obertura de bars i restaurants, centres de culte, establiments hotelers, etcètera, però amb limitacions d'aforament en cada una de les fases fins a arribar a la denominada *nova normalitat*. El punt de partida és bo, aquest cap de setmana es van aconseguir els millors registres de morts i contagis des del confinament,

Els requisits per obrir signifiquen a la pràctica una reducció dels ingressos, i s'ha de veure si compensen el sou del personal i altres despeses

pràctica, una reducció dels ingressos que cal veure si arriben a compensar els sous del personal a més dels lloguers i subministraments que han hagut de continuar pagant mentre ha durat el tancament total. La majoria d'aquest teixit comercial està en mans de microempreses que no acumulen ni grans capitals ni grans beneficis per suportar aquestes tensions. Aquesta circumstància és especialment greu en tot el que està relacionat amb el turisme, ja que el tsunami els ha agafat just a l'inici de la temporada estival.

El Govern ja ha anunciat que intentarà compensar aquestes circumstàncies adverses. De moment, els expedients de regulació temporal d'ocupació (erteo) es podran aixecar parcialment per compassar el ritme de reincorporació dels treballadors amb el ritme de recuperació dels ingressos. Alguna cosa similar s'hauria d'assajar en altres àmbits, com el dels lloguers i els subministraments, mantenint proporcionalment les ajudes que han tingut aquests comerços durant el tancament o pactant amb les empreses de servei l'exemple de quotes no lligades al consum com els manteniments o el lloguer dels comptadors. També ajudaria aquest sector més diligència i claredat en la publicació de les normes que els afecten. Moltes perruqueries, per exemple, ja han anunciat que no obriran perquè no tenen clares les responsabilitats en què podrien incórrer pel que fa a la seguretat dels seus clients. Tampoc ajuden els terminis amb què es publiquen les ordres ministerials que afecten empreses que no tenen potents departaments jurídics que les ajudin a interpretar-los i aplicar-los en poques hores. No és fàcil per a ningú, tampoc per a les administracions, però tot el que es pugui fer per ajudar aquests sectors serà clau a l'hora d'aconseguir arribar a l'anomenada *nova normalitat*, perquè formen part de la vida de cada dia dels ciutadans.

Dues mirades

Caminar

JOSEP MARIA **Fonalleras**

De cop i volta hem passat de **Joseph Brodsky** a **Matsuo Bashō**. O a **David Le Breton**. El poeta rus aconsellava no abandonar l'habitació, no cometre l'error de sortir corrents. Evitar que el temps, el cosmos, l'eros o el virus travessessin la porta. El japonès, en canvi, caminava a la recerca de la bellesa antiga i «estava completament absorbit pel desig de contemplar la lluna a Matsushima». I l'antropòleg francès elogiava «la vulnerabilitat del caminant», perquè la seva experiència «restitueix el món, inscriu de ple l'ésser humà en uns límits que li recorden la fra-

gilitat i la força que té».

Hem tastat, doncs, la redescoberta del caminar, de tornar a trepitjar els llocs coneguts que continuen allà on eren, impassibles. «No oblidaré la sensació d'avui en tota la meua vida», em diu una amiga que s'ha acostat a la casa on viuen els seus i els ha pogut saludar en la distància, emocionats tots pel retrobament. Fragilitat del moment i força del món restituint «em sento com una roca», diu—en aquesta assumpció de la consciència dels límits. Caminar (o córrer, com posseïts per un afany atàvic) per abandonar la cambra i fer front al pas impiedós del temps. ≡

L'horitzó

EMMA **Riverola**

J'alluviu de baixes i crítiques ha fulminat el concert *Barcelona, ens en sortirem*. L'ajuntament hi aportava 200.000 euros per al cost mínim de producció. Els 22 artistes actuaven amb el caixet reduït. I amb la cancel·lació s'han silenciats tots els debats. En un moment de dol, hi ha expressions d'ànim? Hi ha tantes respostes com sensibilitats. Però fins i tot a les rereguardes hi ha balls, música, teatre. ¿Com podem sobreviure, si no? El format podia ser més reduït, ¿carribera a tant públic? Si la inversió pública era el problema, com van afirmar els que es

van despenjar a posteriori, es podia haver debatut amb l'organització i amb la resta dels participants. ¿200.000 euros és molt?, ¿quant costa una actuació? S'havia de gravar en 22 localitzacions. També a Madrid i Mallorca.

Ens hem robat aquests debats. També l'oportunitat de veure artistes de realitats i ideologies tan diferents obrir una finestra al diàleg amb la seva música. El despotisme digital (també l'exèrcit de salvació de JxCat) es va encarregar de pressionar i dinamitar la iniciativa. Des dels balcons de Catalunya, la crispació és l'horitzó. ≡

La clau

Sense pla b

ROSA **Paz**
COMITÈ EDITORIAL

Segurament té raó **Pedro Sánchez** quan diu que no hi ha alternativa a l'estat d'alarma si volem que el desconfinament vagi bé. El problema és que ho afirma quan els seus socis d'investidura —el PNB, ERC, Bildu i BGN— s'han mostrat disposats a votar en contra de la pròrroga al Congrés i quan el PP també apunta que rebutjarà l'extensió d'aquesta mesura excepcional. És a dir, quan es troba entre l'espasa i la paret i, segons les seves pròpies paraules, sense pla b.

El president sap que, més que a crucials diferències de fons, aquestes posicions responen a l'enuig dels partits polítics, que se senten menystinguts perquè s'assabenten de les seves decisions quan ho veuen a la televisió. Però **Sánchez** no sembla, de moment, disposat a negociar amb anticipació les mesures que adopta.

NO OBSTANT, per reconquistar la confiança de nacionalistes i independentistes ha ofert a les autonomies la «cogovernança» de la desescalada i 16.000 milions no reemborsables per reforçar la sanitat pública i les ajudes socials. Mesures, d'altra banda, necessàries i lògiques en un estat descentralitzat com l'espanyol. A **Pablo Casado**, no obstant, només li transmet apel·lacions a la responsabilitat, cosa que hauria de ser inherent a un partit de govern com el PP, que a més té aquesta responsabilitat de governar en importants comunitats autònomes.

Es pot entendre que al president li costi parlar amb els partits de l'oposició que, a excepció de Ciutadans, estan jugant a erosionar l'acció del Govern, convençuts que les crisis sanitària, econòmica i social se'l carregaran. No tenim majoria al Congrés, ni pla b, **Sánchez** necessita vèncer aquesta molèstia i dialogar. Però fins i tot si la tingué, buscar la complicitat de tots els partits per apaïxar seria una pinya davant els ciutadans seria una mostra de lideratge. ≡

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Carfagna i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Polític: Josep Rico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibañez.
Esports: Albert Guasch.
l'últim i On Barcelona: Ramon Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Joan Garçon.
Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Consell de Cent, 425-427. 08009 Barcelona. Tel. 93 227 94 00.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. Tel. 91 436 37 70.

Editorial

L'opinió del diari s'expressa només en els editorials.
Els articles exposen actituds personals.

L'alarma ha de seguir amb pactes

La desescalada s'ha iniciat en la fase zero a tot Espanya, excepte en quatre illes (les canàries de La Gomera, El Hierro i La Graciosa i la balear Formentera), que han entrat directament en la fase u. El petit comerç ha obert les seves portes en una quantitat infima, cosa que dona idea de les incerteses que envolten la desescalada. En aquesta situació, el Govern afronta la quarta pròrroga de l'estat d'alarma amb una posició de debilitat i d'aïllament creixent, cosa que no assegura que la votació de dimecres al Congrés dels Diputats sigui favorable al manteniment de les mesures excepcionals contingudes en els decrets fins ara aprovats.

El PP, en la seva línia d'oposició cada vegada més dura i sense concessions, ja ha dit que no recolzarà el nou estat d'alarma. Ho va anunciar Pablo Casado en declaracions radiofòniques i l'hi va confirmar posteriorment al president del Govern en una conversa telefònica d'una hora. Pedro Sánchez no va poder convèncer Casado que desisteixi de la seva oposició a la pròrroga ni tan sols amb l'argument que un vot negatiu de la Cambra deixaria Espanya en el caos econòmic i sanitari, la mateixa advertència que van llançar els ministres Salvador Illa i José Luis Ábalos, davant la possibilitat que les ajudes econòmiques o les restriccions es quedessin sense cobertura legal.

El manteniment de l'estat d'alarma és necessari, votar en contra de la seva pròrroga seria com jugar a la ruleta russa, amb unes conseqüències impredecibles en assumptes tan greus com la salut pública i l'economia. Però perquè tiri endavant al Congrés el Govern, i més concretament Sánchez, han de deixar de fer política com si tinguessin la majoria absoluta que no tenen i que sí que gaudeixen els governants de França, Alemanya o el Regne Unit. Sense majoria, amb els socis de la investidura cada vegada més allunyats del PSOE, no queda cap altra alternativa que teixir aliances

sense iniciatives concretes. I aquesta falta de col·laboració es trasllueix que ni tan sols autonomies governades pels socialistes estan satisfetes (el País Valencià, Castella-la Manxa i Aragó) i el seu malestar s'afegeix al de les autonomies en mans del PP, com Madrid, Galícia o Castella i Lleó, o al de les que governen partits nacionalistes com Catalunya i el País Basc.

En el cas de Catalunya, la cooperació és difícil, atesa l'actitud de Quim Torra i de JxCat d'oposar-se a qualsevol iniciativa que provingui del Govern de Sánchez, però ERC també s'ha allunyat del PSOE i ha anunciat el seu vot negatiu a la nova pròrroga. La possibilitat que la desescalada es faci a Catalunya per regions sanitàries i no per províncies, com demana la Generalitat i admet el Ministeri de Sanitat, de moment no s'ha traduït en cap acord.

La falta de diàleg entre el Govern i l'oposició –el PP assegura que Sánchez i Casado han parlat només tres vegades en 44 dies– fa que un dia abans de la votació al Congrés es desconeixi si l'estat d'alarma es prorrogarà o no. És difícil que el Govern perdi la votació perquè s'haurien d'alinear en el no el PP, Vox, Ciutadans, ERC i JxCat, però no es pot descartar res. I si la quarta pròrroga tirés endavant únicament amb els vots del PSOE i Unides Podem, més algun suport aïllat, la debilitat del Govern de coalició en una situació tan greu quedaria patent.

El Govern afronta la votació al Congrés per mantenir les mesures excepcionals en una posició de debilitat i d'aïllament creixent

per governar. No n'hi ha prou de reunir els presidents autonòmics cada diumenge al matí, però no per acordar mesures, sinó per informar-los de les ja preses.

En aquest sentit, el distanciament d'Iñigo Urkullu expressa millor que cap altra actitud la situació a què s'ha arribat. El PNB, que ha aprovat les tres pròrrogues, dubta ara i exigeix una governança conjunta més gran per seguir endavant. Aquesta governança que Sánchez va prometre en l'última cimera amb els presidents autonòmics, però que ha quedat com una proposta vaga,

Dues mirades

Noves manis

JOSEP MARIA **Fonalleras**

Inc constància d'almenys dues manifestacions de la nova era. Una, a Israel, per protestar contra el govern. Una altra, a Atenes, el dia del Treball. Totes dues responen a uns paràmetres que, durant un temps, sembla que seran les regles de les concentracions reivindicatives. Els manifestants exhibeixen pancartes i expressen les queixes o criden les consignes separats per la distància de seguretat. No es toquen, no s'agrupen. Són individus que han decidit ser una massa, però no ho aconsegueixen. La massa és possible, la gornació és clara, quan hi ha multitud. I això només s'aconse-

gueix si la superfície desapareix sota l'empenta col·lectiva que ocupa l'espai i el converteix en un ens amb vida pròpia. En aquestes noves concentracions, els manifestants semblen parcel·les d'una urbanització, peces repartides estratègicament en un tauler d'escacs, i no pas fragments d'un puzzle que, a poc a poc, va confegint l'escenari. I els crits o les consignes no són sinó interpretacions solistes i no pas proclames o himnes cantats per un cor unànime. En aquestes condicions, serà curiós de veure com es planteja el proper Onze de Setembre. Hi deu haver un comitè que ja ho està pensant. ≡

Els il·luminats

EMMA **Riverola**

El coronavirus ens ha agafat amb la proporció més gran de líders mundials il·luminats dels últims anys. No sé com Obama hauria gestionat la pandèmia, però els seus atribolats ciutadans s'haurien estalviat escoltar tantes bestieses. El virus s'acabarà controlant, però ells seguiran allà. ¿Per quant temps? La lògica diria que les urnes els passaran comptes, però la lògica no va funcionar quan van ser elegits. Els qui els van votar van comprar la puntada de peu al tauler que simbolitzaven.

Els il·luminats ja estan buscant culpables. Trump ha acusat

l'OMS d'«encobrir» la propagació del virus. També ha redoblat les crítiques a la Xina, incorporant el coronavirus a la seva guerra comercial. I el gruix dels seus votants el creurà. Perquè fa temps que van deixar de sentir-se ciutadans per ser consumidors. La reivindicació dels seus drets, l'assumpció dels seus deures, el control a l'Estat, el bé comú... Tot això és un vocabulari que està caient en desús. La mesura del valor és la rendibilitat, i les coses simbòliques cada vegada guanyen més terreny. Potser és populisme. Però, sobretot, és neocapitalisme. I l'hem comprat tots. ≡

La clau

¿Bombolla en el futbol?

ALBERT **Sáez**
COMITÈ EDITORIAL

Jupp Heynckes, entrenador que va guanyar la Champions amb el Madrid i el Bayern, ha dit el que molts pensen i no s'atreveixen a dir: «Les xifres dels fitxatges i dels salaris dels futbolistes eren immorals i ara s'han de reduir». Abans i després de la crisi del 2008, la bombolla del futbol va sortir indemne sempre que va estar a punt de rebotar. Ho va fer gràcies al pànic que provocava l'amenaça d'un cap de setmana sense partits. Era poc menys que el final del món. Polítics, entitats financeres o patrocinadors miraven cap a una altra banda al comprovar que aquesta prodigiosa màquina de fer diners no aconseguia pagar tots els impostos, tornar els crèdits o justificar el retorn de determinades inversions publicitàries. Des de principis dels anys 90 del segle passat, l'aliança entre els clubs i els que trafiquen amb els drets de televisió en un mercat de futurs ha generat una bombolla que permet pagar sous milionaris. Però això no seria el més greu. El pitjor són les comissions que generen els traspassos. Típic de qualsevol bombolla financera: es tracta de no permetre mai veure el valor real dels actius a base de comprar-los i vendre'ls.

Aquest coronavirus està sent una mena de gran assaig del final del món: carrers deserts, fàbriques aturades, cotxes als garatges i estadis de futbol buits. O pitjor encara, centenars de canals temàtics emeten repeticions de partits llegendaris, l'antitesi de l'emoció dels enfrontaments amb un final incert. Heynckes considera que, per fi, es punxarà la bombolla. Ja ho veurem. Per ara, la Lliga segueix fent por i l'autoritat competent de la Sanitat ha ballat al so que toca. Veurem quant dura l'embolic. El futbol no deixa de ser sempre, com li agradava evidenciar a Michael Robinson, una gran metàfora de la vida. La nova normalitat serà un món en el qual no hi haurà el que no hem trobat a faltar. La qual cosa no significa que valorem el que és essencial. ≡

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL:
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Carfent i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
l'últim i On Barcelona: Ramon Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera.

Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao. **Publicitat:** Joan Garçon.

Distribució Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Consell de Cent, 425-427, 08009 Barcelona. Tel.: 93 227 94 00.
Pedro Muñoz Seca, 4, 28001 Madrid. Tel.: 91 436 37 70.

Editorial

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen actituds personals.

Evitar l'ensorrament cultural

Molts sectors s'han vist afectats per la crisi provocada per la Covid-19, però el món de la cultura és un dels que s'han vist més perjudicats econòmicament. Tant pel que fa a estructures estables i empresarials com a la precarització d'uns treballadors que ja vivien abans d'aquesta emergència sanitària en unes condicions complicades, que la pandèmia ha accentuat.

A més a més, el que entenem per cultura té moltes variants, cadascuna amb una problemàtica diferent, però també amb un comú denominador.

En qualsevol manifestació cultural, el públic és indispensable. Amb més o menys intensitat, des de la indústria editorial a l'organització d'un macroconcert; des d'una sala d'exposicions o un museu a una representació teatral; des d'una sala de cine a una festa major. I és aquí on l'impacte d'aquesta crisi arremet amb més força. La impossibilitat de compartir l'experiència amb altres –lúdica, artística, intel·lectual– provoca que la indústria cultural en el seu conjunt trontolli. Per això, les reivindicacions dels directament implicats –en l'audiovisual, les arts escèniques, la música, el llibre o les belles arts– s'han fet sentir en els últims dies per reclamar un tracte especial que ara s'ha concretat en les mesures adoptades pel Consell de Ministres.

El decret llei aprovat pel Govern –amb un import de 76,4 milions d'euros– té present l'especificitat del sector i persegueix la pervivència d'unes estructures bàsiques, al mateix temps que no perd de vista la situació precària dels qui treballen en aquest àmbit i que no han pogut acollir-se a altres resolucions generals. La primera línia d'actuació consisteix en una injecció immediata de capital i en el fet d'assegurar futures accions que permetin el préstec de diners públics que, fins ara, arribaven amb dificultats. Aquest enfortiment del finançament és clau per evitar el

dels requisits en consideració a una situació d'emergència.

En l'àmbit estrictament laboral, al tractar-se d'un sector on el concepte d'autònom té unes peculiaritats basades en la intermitència (és a dir, altes i baixes en funció d'actuacions puntuals), l'accés extraordinari a la prestació d'atur tenint en compte els dies treballats l'any anterior dona un cert alleujament a molts professionals que no han pogut acollir-se als ertors. Suports a les llibreries independents o a les sales d'exhibició, i facilitats perquè les pel·lícules puguin accedir als ajuts fins i tot sent estrenades en plataformes digitals són altres de les mesures ara aprovades, que eren necessàries però que seran insuficients sense una decidida voluntat política per revitalitzar el sector en el seu conjunt.

Al seu dia, la Generalitat també va impulsar vies de finançament amb crèdits tous i facilitats en les subvencions, però urgeix un pla de rescat global que impliqui un suport al consum cultural, una liquiditat urgent per evitar la destrucció del teixit empresarial i una claredat en les condicions de reobertura que garanteixi la seguretat sanitària però també la viabilitat econòmica. Evitar l'ensorrament de la cultura no és només una qüestió econòmica, sinó una obligació moral davant una societat democràtica que té en la cultura un dels seus principals fonaments.

El decret llei aprovat pel Govern atén les particularitats del món artístic, que ja patia una debilitat estructural abans de la Covid-19

daltabaix d'un sector la fragilitat estructural del qual s'ha ressentit enormement en aquests mesos.

La segona línia es basa en un incentiu fiscal que ha de permetre noves produccions, així com l'aportació de capitals privats que poden veure's beneficiats per desgravacions fiscals, ja que la intervenció del mecenatge també es planteja com una de les solucions futures. Un tercer factor que té en compte la legislació és la flexibilització en les condicions i els supòsits establerts en les subvencions, una rebaixa

La clau

La ratxa de Sánchez

LUIS MAURI
DIRECTOR ADJUNT

Quant dura una ratxa de sort? Per exemple, la de Sánchez, de desnonat a president. La fortuna no és màgica. La sort sembla que existeix com a producte inconscient de la psique, l'actitud i els condicionants de cadascú, segons investigacions científiques sobre la psicologia de l'esport. La resta són superxeries.

La ratxa de Sánchez, ja malmesa per la repetició electoral del 2019, s'endinsa ara en una dimensió molt adversa. Una crisi sanitària mai vista, més de 25.000 morts, resposta inicial tardana, geriàtrics convertits en pavellons de la mort, escassetat de material de detecció i de protecció... I això no és tot. Una crisi econòmica monstruosa, milions d'aturats, empreses i comerços a prop del precipici o estimbats ja... I això no és tot. Prepotència i falta de diàleg en l'estat d'alarma, deslleialtat i oportunisme de l'oposició (flagrant i fins i tot caricaturesca en el cas de la Generalitat), debilitament parlamentari del Govern...

Superat el zenit de la pandèmia, Casado veu l'hora d'obrir una via d'aigua a la nau de Sánchez. Però la seva temptativa tàctica té limitacions. ¿Assumiria el PP la factura d'un rebrot letal després d'haver forçat el final de l'alarma? És improbable. Una altra cosa seria una abstenció o un suport amb ultimàtum que remarquessin la solitud del Govern.

És possible que Sánchez aconseguís la quarta prorroga després del pacte amb un Cs, que busca un lloc després del daltabaix de Rivera, però la seva flaqueja parlamentària no farà més que aguditzar-se, agreujada per l'horitzó electoral basc, català i gallec. No és la millor carta per afrontar la devastació econòmica, però Sánchez juga al dia i guarda el comodí de la inexistència d'una majoria alternativa. ¿Quant dura una ratxa? Els psicòlegs creuen que la sort és habilitat per identificar les oportunitats i resiliència per transformar els reessos en trampolins. ≡

Dues mirades

Mudances

JOSEP MARIA FONALLERAS

Sarah Elizabeth Lewis, professora d'Art a Harvard, es pregunta al *New York Times*, sobre l'absència de fotos que «humanitzin les estadístiques». De fet, el títol del seu article parla d'on són les fotos dels morts de covid. Potser no cal arribar a aquests extrems: les imatges mortuòries tenen una llarga tradició icònica (des de la pervivència del difunt per al record de la família fins a composicions artístiques o patriòtiques), però també poden ser vistes –i, de fet, ho són– com una intolerable pornografia fúnebre. Lewis defensa que «les imatges ens obliguen a

enfrentar-nos al que és indescriptible». Aquí té raó. En l'article, hi ha dues fotografies impactants. Una, captada per un dron, a Hart Island: operaris tapant els ferretres d'una fossa comuna amb terra. L'altra, a la funerària de Flushing, també a Nova York: tautes de campanya, ordenats en una habitació. Una mena de caps allargades de cartró gruixut, com les de les mudances, amorfes, amb una corona dibuixada i un espai on diu «nom» i on hi ha el nom del difunt. En la part superior del receptacle anodí, head. Per saber on és el cap. Aquí es resumeix el que és indescriptible. ≡

Autoritarisme

EMMA RIVEROLA

El tenim entre nosaltres. En més o menys grau. Amb més o menys memòria. L'1-O va ser el dramàtic xoc entre dos governs marcats per l'autoritarisme. Rajoy es va instal·lar en la negació del diàleg i la paràlisi. Puigdemont i Junqueras, abstrerts en una dinàmica suïcida, van voler imposar a tota la població una opció que només era d'una part. El resultat: sentències que fan olor de revenja, líders que s'alimenten de la crispació i la paraula traïció sempre buscant noves diances. El Madrid ens mata. De Torra, Budó i Buch és el resultat d'una degeneració que

porta el segell de l'autoritarisme. O estàs amb mi o ets el mal: feixista, lladre o assassí.

El Govern de Sánchez ha pres mesures socials de gran rellevància, però la seva gestió pateix de falta de voluntat de diàleg. ¿És possible teixir-lo amb qui no destil·la un gram de lleialtat? Quan hi ha partits tan formalment dispars però agermanats en la utilització de la mort, sembla gairebé impossible tram un consens. Gairebé. I en aquest gairebé no hi ha únicament la seguretat de la ciutadania, sinó també la setinada i la confiança en moments tràgics. ≡

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL:
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Carfagna i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibañez.
Digital: Albert Gausach.
Esports: Albert Gausach.
Incit i On Barcelona: Ramon Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao. **Publicitat:** Joan Garçon.
Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Consell de Cent, 425-427, 08009 Barcelona. Tel. 93 227 94 00.
Pedro Muñoz Seca, 4, 28001 Madrid. Tel. 91 436 37 70.

Editorial

L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen actituds personals.

Sánchez pacta i salva l'alarma

La quarta pròrroga de l'estat d'alarma es va aprovar ahir al Congrés després de diversos dies d'incertesa, després de l'anunci del Partit Popular, el segon grup de la Cambra, que no la recolzaria. Per salvar el decret de pròrroga, el president del Govern, Pedro Sánchez, ha hagut d'admetre que no som en un règim presidencialista, sinó parlamentari, i que, al no disposar de majoria absoluta, era imprescindible pactar amb altres grups parlamentaris. El Govern i el PSOE es van aproximar a les posicions del PNB i de Ciutadans, que demanaven una cogovernança amb les autonomies en la desescalada i que les ajudes econòmiques i socials es desvinculin de l'estat d'alarma, i així van aconseguir una votació de majoria absoluta, de manera que, tot i que el PP hi hauria votat en contra, la pròrroga s'hauria aprovat igualment.

El PP, finalment, es va abstenir, justificant que no hi va votar en contra per les concessions del Govern a altres grups, tot i que Pablo Casado les va qualificar de «prebendes». Però el discurs del líder de l'oposició va superar fins i tot en duresa el que va pronunciar fa 15 dies i es va acostar als postulats de Vox. Casado va acusar Sánchez de mentir, restringir llibertats i manipular les conseqüències econòmiques i socials de la pandèmia. Va arribar a parlar de «dictadura constitucional» i d'«estat d'excep-

ció encobert» davant l'opinió de nombrosos juristes que consideren que l'estat d'alarma és el que s'ajusta a una crisi sanitària, mentre que l'estat d'excepció està reservat a la Constitució per a crisis polítiques d'excepcional gravetat.

Si Sánchez va considerar que no prorrogar l'alarma seria un «error absolut, total i imperdonable», cosa que fa uns dies havia qualificat de «caos», Casado li va respondre que «el caos» i l'«error absolut és vostè», i va avançar que, si d'aquí 15 dies el Govern demana una cinquena pròrroga, el PP no s'abstindrà, sinó que hi votarà en contra. De tota

noves fórmules, almenys perquè les ajudes econòmiques i socials i els expedients de regulació temporal d'ocupació (ertos) no depenguin de l'existència o no de l'estat d'alarma, una mesura raonable que podria aclarir la incertesa en una gravíssima situació econòmica.

En el ple es va produir una situació que no deixa de ser paradoxal. ERC, que s'havia abstenut en les tres pròrrogues anteriors, va virar al vot contrari i s'alineava així amb Junts per Catalunya, que ja es va oposar a la pròrroga de fa dues setmanes. El PNB, malgrat amenaçar de no votar-hi a favor, va mantenir finalment el seu recolzament al Govern, i l'altre grup basc, el radical EH Bildu, va repetir la seva abstenició, igual que el Bloc Nacionalista Gallec (BNG). D'aquesta manera, els nacionalistes bascos de qualsevol signe van donar suport d'una manera o altra al Govern central, mentre que tot el nacionalisme català, inclosa la CUP, es va oposar a la pròrroga. La situació és il·lustrativa del que passa a Catalunya i de la pugna entre els dos partits independentistes, amb el resultat que a ERC li torna a costar mantenir una posició diferent del radicalisme de JxCat per temor que el seu electorat no la compregui. Gabriel Rufián va basar el seu vot negatiu en la centralització i en la falta de diàleg, però és ara precisament quan el Govern és més flexible en els dos aspectes.

El Govern ha hagut d'admetre que, al no disposar de majoria absoluta, era imprescindible arribar a acords amb altres grups

manera, si el Govern amarra els pactes que ha trenat amb el PNB i amb Ciutadans, el vot en contra del PP seria de nou irrellevant. Sánchez va assegurar amb rotunditat que l'estat d'alarma «no és un projecte polític», que el vol aixecar al més aviat possible, però que és l'única manera jurídicament viable de limitar els drets de reunió i de lliure circulació, una cosa necessària encara per lluitar contra el coronavirus. El portaveu del PNB, Aitor Esteban, i la presidenta de Cs, Inés Arrimadas, el van emplaçar que en els pròxims 15 dies trobi

Dues mirades

Gestos

JOSEP MARIA Fonalleras

Hi ha una lectura entusiasta, optimista i emotiva de l'inici del desconfiament. Ens tornem a veure i tornem a les alberedes, amples, que van trepitjar els nostres desitjos. Però també hi ha l'altra cara de la moneda. L'explica Alain Dreyfus a *Le Nouveau Magazine Littéraire*: «Cada un dels viants que ens creuem és portador potencial d'un perill mortal». El temor que ens inspira aquesta topada amb l'altre, atzavorosa, sigui que sigui, «és simètric al temor que nosaltres inspirem en ell». Són, segons Dreyfus, els termes del nou contracte social. Fins a nou avis, doncs, ens mou-

rem entre aquestes dues maneres d'afrontar un contacte que també reclamarà «coreografies noves», uns nous codis de comportament i de relació.

A diferència del que pensem o volem pensar (i, ara, encara més, entestats com estem a recuperar la relació social), la societat es fonamenta sempre en unes regles de distanciament. Les apliquem per distingir els uns dels altres, per constatar, a través de la simbologia dels ritus, de les mans i les mirades, diferències i afinitats. Som al lllindar de la reconstrucció incerta d'aquestes fronteres gestuals que ens allunyen i que fan que ens acostem. ≡

Pactes

EMMA Riverola

Ciutadans ha recolzat el Govern de Sánchez per prorrogar l'estat d'alarma. ¿Inaugurarà la temporada dels balls de pactes? Amb el sí, Arrimadas s'ha posat en valor, s'ha desmarcat del bloc de dretes i s'ha deixat anar de la mà de l'estratègia indigna de Vox. Cs ha perdut moltes peces en molt pocs anys. Podia haver sigut el partit liberal serè i obert que Espanya no té. La desorientació de Casado i el descontentament a les files del PP potser li brinden una nova oportunitat.

¿I els independentistes? JxCat, a la seva. Amb el Madrid

ens mata s'ha situat en el mateix terreny que Vox. Se l'ha guanyat a pols. ERC debat amb sí mateixa. Mentre Rufián o Torrent es neguen a entrar en el fang mortuori, Junqueras xipolleja a la vora amb un article publicat a mitjans d'abril. Els dubtes d'ERC són els dubtes de bona part de l'independentisme. Fer política per ser rellevants a Madrid, com el PNB, seria bo per als interessos de Catalunya. De la Catalunya real. El problema és que bona part del votant continua a la Catalunya màgica. El conte que es divulga i finança tan generosament. ≡

La clau

Salutacions cordials

BERNAT Gasulla
SUBDIRECTOR

Una salutació molt cordial als que van posar el crit al cel quan el Mobile World Congress va decidir suspendre la seva cita anual amb Barcelona a causa del coronavirus. Tot just dues setmanes després van ser els mateixos que ens van confinar. Als que assenyalaven sense que els tremolés el pols els «alarmistes» que advertien de la gravetat de la Covid-19. «És una grip», repetien. Als que aplaudien el rigor periodístic de Lorenzo Milà en les seves aparicions sense mascareta quan informava de les albrors de la tragèdia a Itàlia. Als que, com Pablo Motos, van donar pàbul a veus que trien ferro a l'epidèmia i, poc després, es van convertir en telepredicadors de l'apocalipsi.

Una salutació molt cordial als que, com ha decidit la titular de la Conselleria de Salut a Catalunya, Alba Vergés, informen de l'evolució del virus als seus territoris al voltant de la mitjanit. Impedeixen així una mínima anàlisi de les dades i de les tendències de contagis i morts. La transparència no quadra gaire bé amb la nocturnitat i la traïdoria. També als que, com Pedro Sánchez, creuen que governar en minoria els permet obtenir suports gratuïts justificats únicament en la gravetat de la situació. I als que, com Pablo Casado o Quim Torra, s'aprofiten d'aquesta debilitat parlamentària ja saben vostès per a què.

Una salutació molt cordial als que ignoren que gairebé totes les divisions territorials (província, vegueria, regió sanitària...) són artificis que busquen organitzar el territori i solen oblidar massa sovint la realitat metropolitana, sí, les ciutats. Als que han decidit acarnissar-se amb els nens en les mesures de confinament. Als entusiastes *policies de balcó*. Als que han tornat a practicar esport... en grup. Als que creuen que res els afecta. Als antivacunes i als curanderos del lleixiu.

A misses dites tots som Manolete, però s'ha de saludar i recordar tota aquesta gent. ≡

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jordà.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Carfagna i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.
Última hora: Antonio Baquero.
Opinió: Ernest Aïós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibañez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Dramatisme: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Consell de Cent, 425-427, 08009 Barcelona. Tel.: 93 227 94 00.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. Tel.: 91 436 37 70.

Editorial

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen actituds personals.

El dilema del turisme

El moment més àlgid de la pandèmia de coronavirus va coincidir a Espanya amb l'inici de la temporada turística, els preparatius per reobrir els establiments i la mobilització del sector de cara a la Setmana Santa. Va ser llavors, just en la primera presa de contacte habitual per saber com funcionarà el període estival, quan es va imposar el confinament més sever i quan les perspectives futures plantejaven un panorama certament desolador, gairebé catastròfic. El turisme, un dels principals motors econòmics del país, amb una aportació del 12,3% del PIB i uns 2,6 milions de llocs de treball directes, trontollava no només per haver hagut de tallar d'arrel les expectatives més immediates, sinó perquè la situació de llavors feia preveure un estiu pràcticament en blanc.

Fins i tot vivint encara en un estat d'alarma que es prolongarà previsiblement durant el mes de juny, la progressiva desescalada i l'entrada d'una gran part del país en unes fases de més relaxació han contribuït a suavitzar el pessimisme amb què el sector encarava una temporada que es presentava crítica. La percepció de veure el got mig ple o mig buit depèn de la perspectiva amb què analitzem un sector que presenta moltes variables, des de l'establiment familiar i pròxim fins a les destinacions llunyanes, des de l'hotel de gran capaci-

tat fins a la casa rural. I és aquí, justament, en aquesta diversitat d'interessos, on es plantegen els dubtes sobre els resultats que s'esperen de la temporada. Com expressen algunes veus de la patronal, el turisme ha deixat l'ucí, però encara és aviat per saber com evolucionarà en la seva recuperació. La demanda es comença a moure, si bé és cert que estem parlant d'expectatives i no de reserves concretes, ja que bona part de la població –la que no ha patit directament els efectes econòmics de la pandèmia– oscil·la entre la necessitat d'abandonar la càrrega emocional

client serà capaç d'ajudar a salvar la temporada o, com a mínim, a evitar que es generin pèrdues insostenibles. S'ha de recordar la xifra de 83,7 milions de turistes estrangers que Espanya va registrar el 2019. És aquí on s'entaula la batalla de les xifres positives del sector. El tancament de fronteres, la pràctica desaparició dels vols comercials i l'encara vigent quarantena per als que arriben són factors que no conviden a l'optimisme, ja que és en el turisme de gran volum on es basa la vitalitat econòmica del sector. Ja se senten veus, en especial en zones fronteres, que advoquen per no esperar a l'1 de juliol perquè els turistes que provenen d'altres països –que també poden considerar-se de proximitat o domèstics, en l'àmbit europeu– puguin entrar i disfrutar aquí les seves vacances. I també se sospesa la possibilitat d'establir «corredors aeris segurs» amb determinats països per assegurar el flux d'arribades.

Combinar el màxim nombre possible de visitants amb la protecció i el distanciament és el repte del sector, avui menys pessimista que fa uns mesos

d'aquests mesos d'enclaustrament i la precaució a l'hora d'emprendre projectes vacacionals. Ens referim, en primera instància, al turisme nacional, que, a hores d'ara, i en funció de les característiques de cada regió, es contempla com la panacea, amb l'arribada de la fase 3 a tot el territori nacional i la possibilitat de dur a terme viatges entre províncies i comunitats. Trajectes de proximitat, amb cotxe, amb destinacions segures i conegudes, amb estades més llargues, deixant l'exòtic per a una altra ocasió.

La pregunta clau és si aquest tipus de possibles acomiadaments a l'Alcoa que se sumen als més de 3.000 directes a Nissan. Ells prefereixen la propaganda ecològica a la realitat dels espanyols». Ni Pedro Sánchez era president l'1-O ni el tancament de Nissan té res a veure amb l'ecologia. Dos tuits i el mateix esquema: suport als treballadors, càrrega contra Sánchez i encaix, amb calçador, de les filies i les fòbies ideològiques. El cert és que tant el Govern com la Generalitat han provat d'evitar el tancament i tots dos són compromesos en la recerca de solucions. Llum i ombra. Veritat o mentida. Aquest és l'únic bàndol. ■

La clau

Com més va, pitjor

ROSA Paz
COMITÈ EDITORIAL

Encara que costi adonar-se'n, en els últims dies hi ha hagut almenys dues bones notícies. Eclipsades per la commoció causada per l'anunci del tancament de Nissan i el terriball de la bronca política, cada vegada més infecta, la Comissió Europea va presentar un esperançador pla de 750.000 milions per a la recuperació econòmica després del confinament i el Govern va aprovar la renda mínima vital per ajudar els més necessitats. Dues mesures que permetran suportar millor la crisi i provar de sortir de la depressió econòmica que ha provocat la pandèmia.

De cap d'aquestes dues mesures es va parlar en els debats parlamentaris de la setmana, en què es van prioritzar l'exabrupte, l'arrogància i l'estratègia d'assetjament i demolicció i es va oblidar més que mai fer menció als problemes que afecten els ciutadans. Els portaveus polítics, elegits a les urnes per aquesta ciutadania que representen, van preferir fer exhibició d'una enfangada lluita lliure política a ocupar-se de les cues de la fam, dels problemes per relançar els petits negocis o de l'atur a què estan condemnats centenars de milers d'espanyols. Ni a això ni a transmetre un alè d'esperança partint de les poques notícies positives que es produeixen.

Al contrari, els ciutadans van assistir a un espectacle desolador, que va sobrepasar gairebé tots els límits i que no pot causar més que desconsol i descoratjament. És més que evident que l'estratègia política consisteix a minar la legitimitat del contrari i fins i tot destruir-li la reputació, com si erosionar el Govern o menyscar l'oposició fos el més important, mentre els gravíssims problemes sanitaris i econòmics que assolen el país no desapareixen. «¿Per a què venim aquí? –va esclatar Patxi López, president de la comissió per a la reconstrucció– ¿Per reproduir insults? ¿És que no hem entès res del que exigeix la ciutadania?». Doncs això. ■

Dues mirades

'Bailar pegados'

JOSEP MARIA Fonalleras

No hi ha cap estudi que ho demostrï, però sembla evident que la persona que va preveure amb més claredat la situació que vivim és Sergio Dalma. L'any que ve farà trenta anys que va cantar *Bailar pegados* a Eurovisió i ja aleshores deia això: «*Bailar de lejos no es bailar. Es como estar bailando solo. Tu, bailando en tu volcán, y a dos metros de ti, bailando yo en el polo*». Ni novel·les apocalíptiques ni pel·lícules de ciència-ficció. Dalma ja intuïa això dels dos metres i sabia que només té sentit ballar «*sintiéndonos la piel*».

Per això no estaria malament que la patronal dels lo-

cals d'oci recuperés la cançó per convertir-la en un himne contra les indicacions de l'Institut para la Calidad Turística Española, que preveuen, per a les pistes de ball, un perímetre acotat i unes quadrícules al terra «per protegir i preservar la distància interpersonal». Cadascú, doncs, a la seva zona de ball, com si es tractés d'una taula gimnàstica, «d'un circ o d'una gàbia», com diuen els empresaris. Hem de recórrer als clàssics, doncs: «*Bailar pegados es bailar. Es bailar*». Amb aquestes condicions estrictes, només s'admeten els boleros, que es ballen en una rajola. ■

Dos bàndols

EMMA Riverola

Tan aviat com Nissan va confirmar que tancava les seves fàbriques catalanes, Carles Puigdemont va escriure a Twitter: «El tancament de Nissan és un cop molt dur per a milers de famílies i negocis, per al país sencer. @sanchezcastejon va creure que ho resolía amb una conversa a Davos. I se'n vantava. Sembla evident que l'interès que va posar a combatre l'1 d'octubre no el va posar a salvar Nissan». Santiago Abascal (Vox) va tuitejar: «El Govern no va escoltar els treballadors, igual que tampoc van escoltar els agricultors de la taronja. Avui en veiem les conseqüències: 500

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Carfagna i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.

Opinió: Ernest Alós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibañez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mircer.
Infografia: Ricard Gracia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao. Publicitat: Joan Garçon.
Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Consell de Cent, 425-427. 08009 Barcelona. Tel. 93 227 94 00.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. Tel. 91 436 37 70.

Editorial

L'opinió del diari s'expressa només en els editorials.
Els articles exposen actituds personals.

Les escoles tornen a obrir

Ahir va arribar, per fi, l'anhelada reobertura dels centres educatius, 80 dies després del tancament obligat per l'extensió de la pandèmia i la implantació de l'estat d'alarma, tot i que el cert és que ho ha fet amb sordina i amb l'oposició dels sindicats, la prevenció dels pares i un notable desconcert entre el professorat. Es pot ressaltar que al ser festiu en 150 municipis de Catalunya, no serà fins avui quan es podrà calibrar amb més certesa l'impacte d'una mesura que afecta, ara per ara, el 40% de les escoles i instituts públics i el 25% dels concertats, als territoris que ja han entrat en la fase 2: Camp de Tarragona, Terres de l'Ebre, Alt Pirineu-Aran, Catalunya Central, Girona, Alt Penedès i Garraf.

Obrir els centres no és una possibilitat o una opció, sinó una indicació en ferm del Departament d'Educació, com ha recalcat el director general dels centres públics, tot i que hi ha qui hi ha mostrat públicament la seva oposició. El primer dia, alguns centres, per diferents circumstàncies (obres, avaries o falta d'alumnes), no van oferir uns serveis que, bàsicament, se centren a facilitar suport emocional i orientació pedagògica, sense classes lectives, perquè el curs s'acabarà oficialment el 19 de juny de manera telemàtica. Com ja preveia el conseller Josep Bargalló, l'assistència en educa-

ció infantil (fins als sis anys) ha sigut escassa i s'intueix que serà més elevada en aquells cursos que acaben etapa (sisè de primària, quart d'ESO, segon de batxillerat, amb la perspectiva de la selectivitat, i segon de cicle formatiu de l'FP), tot i que la implantació de les mesures restrictives de distanciament, accés als centres, falta de transport i menjador i horaris selectius ha fet desistir moltes famílies de tornar a portar els nens a les escoles.

La reobertura ha sigut criticada pels sindicats, que es queixen de la falta de consens amb l'Administració i de l'ab-

professorat. Aquests dies, pràcticament s'ha fet un seguiment a la carta per conèixer el nombre d'alumnes que pensaven acudir al centre, amb famílies encara temeroses, davant d'una evident relaxació de la crisi sanitària però encara amb por de possibles rebrots. «Entenc el temor –va declarar Bargalló–, però som un servei públic i hem d'obrir. Aquesta ha sigut la premissa oficial, pensada també en la perspectiva de la pròxima utilització dels centres educatius com a colònies i campaments urbans que, sense ser una substitució de l'educació reglada, hauran d'emmotllar-se a urgències socials i educatives.

Reobrir les escoles i instituts no deixa de ser una mesura simbòlica per anunciar l'arribada d'una certa normalitat, però s'haurà de calibrar la seva utilitat quan també arribi a la resta de Catalunya, en especial a Barcelona i a l'àrea metropolitana, a les portes mateixes del final de curs. El que serà decisiu –i menys simbòlic, més concret– serà com es defineix el curs 2020-2021. Al setembre, es reprendran les classes presencials, si res ho impedeix, però el conseller parla de «plantilla estructural i plantilla conjuntural» per no comprometre's en una equació de difícil solució si no es dobla el professorat, estant encara per definir els espais de què les escoles hauran de disposar per fer front a les restriccions sanitàries i de protecció.

L'obertura dels centres, basada en el seu servei públic, anuncia l'arribada d'una certa normalitat, però el que serà decisiu és com es definirà el curs que ve

ció de protecció sanitària per als docents. També ha sigut vista com a precipitada per les famílies i pel professorat, que no estan d'acord amb l'obligatòria assumpció de responsabilitats per part de les direccions, en un escenari canviant i ple de dubtes i indecisions. La preocupació i el desconcert dels docents, amb indicacions que consideren inabastables i amb casuístiques molt variables, ha generat una sensació de desprotecció. El fet que l'assistència sigui voluntària genera, així mateix, un problema per estructurar la presència del

Dues mirades

Això té nom

JOSEP MARIA Fonalleras

Advocate, un documental sobre l'activista jueva **Lea Tsemel** que hem pogut veure al Docs Barcelona, l'advocada que milita a favor de la causa palestina, sempre disposada a defensar el feble, l'oprimit, contesta irada la pregunta d'una periodista sobre la seva implicació amb tots aquells que són vistos com a terroristes: «Els israelians no tenen dret a dir als palestins com han de lluitar». La periodista expressa, estupefacta, els seus dubtes i **Tsemel** respon: «Hauries de mirar d'entendre'm, perquè sóc el futur». En una altra pel·lícula, *Blinded by the light*, **Javed**, un jove pakistanès

que viu al Luton de l'època **Tatcher**, amb tot de grups d'extrema dreta assetjant els immigrants, escriu un poema antifeixista que va a parar, volant, a la porta d'un home blanc, el senyor **Evans**. Es presenta a casa seva i els pares, atemorits, es pensen que el renyarà. **Evans** fa el contrari, el felicita: «Jo vaig lluitar-hi en contra a la segona guerra mundial i ara no estic disposat que aquests fatxes campin pel meu poble».

Hi he pensat arran de la resposta de **Trump** a les manifestacions per la mort de **George Floyd**. No es vol carregar un grup antifeixista, sinó l'antifeixisme. I això té un nom. ≡

El búnquer

EMMA Riverola

Refugiat en un búnquer subterrani durant una hora. Així va viure **Donald Trump** un dels moments més durs de les protestes antiracistes que estan incendiat el país. Em pregunto si encara segueix allà dins. Em pregunto quants anys fa que hi va entrar. Quants que el va construir al seu voltant, just a la mesura del seu cinisme.

Ell, l'home que dirigeix un país sacsejat per una onada d'indignació, ràbia i raons, només ha sabut tirar més llenya al foc, incendiar encara més un risc que mata, un odi que travessa la història dels EUA. Del món.

Diuen que una hora ha passat al seu búnquer. En realitat, va arribar a la Casa Blanca habitant aquest cau. El ninxol on viuen tots els que engeguen la seva visió amb murs de ciment. Els incapaços de sentir més enllà de si mateixos. O de la seva ambició. O de la seva ideologia. O de la seva sordidesa. **Trump** i tants altres miserables no deixen de cavar. Milers, milions d'estances preparades per acollir tots els que, per mil raons, busquen refugi al seu melic, incapaços de posar-se en la pell dels altres. Si ens aturem un segon, potser també sentim la tremolor sota els nostres peus. ≡

La clau

La plaga, full de ruta

ERNEST Alós
PERIODISTA

Quan el procés arrencava, em va quedar la impressió, malgrat la foto mosaica de **Mas**, que s'havien saltat passatges de l'Èxode. Que si t'encares al faraó i li deixes anar el «deixa marxar el meu poble» has de tenir al darrere les 12 tribus, no cinc i mitja, saber si assumeixes 40 anys de desert per arribar a Canaan o només vols negociar que et tornin la palla per fer maons i disposar una estratègia realista per convèncer el faraó. I estómac per assumir el cost de llançar-li 10 plagues com a últim recurs, i que acabi fins al nemes de tu.

La independència màgica i gratis no va arribar i des d'aquella tardor l'independentisme va semblar adoptar com a full de ruta la de la plaga, o si volem ser menys dramàtics, el bloqueig, l'empipament. Mentre uns se la replantegen (quinzena sí, quinzena no), la pràctica política i els missatges de la facció que continua agafada a aquest full de ruta (cito un vicepresident del Parlament, una tuitaire i una tertuliana ubi qua) mostren que encara han passat per alt un detall bíblic. «Lituània, Letònia i Estònia van aprofitar el cop d'Estat a l'antiga URSS per fer efectiva la independència. Aquí em fa por que, en la mateixa situació, alguns preferirien salvar **Gorbatxov**.» «Només si hi hagués un cop d'Estat a Espanya tindriem la independència assegurada i avalada per Europa. ¡Visca Vox i la Guàrdia Civil!». «Ni un sol dit mouré per la democràcia espanyola. Ni un». Obliden que **Moisès** tenia un comodí. L'àngel exterminador no trucava a les portes de les famílies hebrees, marcades amb sang. Aquí la plaga que anhelan, no en vermell Covid sinó en verd Vox, no se'n saltaria ni una. Tot i que potser no és inconsciència frívola, sinó la indiferència cruel del fanatisme. La que s'ha expressat al desitjar el pitjor als treballadors de Nissan que parlen en castellà o atacar una catalana negra per recordar les més que subtils diferències entre Minneapolis i Urquinaona. La plaga que l'independentisme democràtic ha d'expurgar. ≡

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTORA: Anna Cristeto.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.

Opinió: Ernest Alós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Rico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibañez.
Esports: Albert Guasch.
Iculti i On Barcelona: Ramon Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joël Miró.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensas Ibéricas 360 S.L.
Consell de Cent, 425-427, 08009 Barcelona. Tel.: 93 227 94 00.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. Tel.: 91 436 37 70.

Editorial

L'opinió del diari s'expressa només en els editorials.
Els articles exposen actituds personals.

Els joves davant la reconstrucció

Tenen entre 15 i 24 anys. Estudien, treballen o miren de fer-ho. Abans de la pandèmia se'ls denominava generació Z, ara ja se'ls ha batejat com la generació confinada o la generació de la quarantena, i ho tenen difícil. L'Organització Internacional del Treball (OIT) alerta que es podria convertir en una mena de nova generació perduda. Un de cada sis joves al món s'ha quedat en l'atur per la pandèmia, i els que continuen treballant han vist reduïdes les seves hores laborals i, per tant, els ingressos. A Espanya hi ha el risc que l'elevat atur juvenil derivi en un problema estructural.

El problema és encara més punyent per als que estan en la trentena. Els que van emergir al mercat laboral en plena crisi econòmica i en van sortir enllaçant feines precàries i amb greus problemes per aconseguir accedir al mercat de la vivenda. Ara, just quan molts semblaven aconseguir l'estabilitat, la pandèmia ha assestat un cop dur a les seves expectatives. Una ensopegada laboral i econòmica, però també psicològica.

¿Hi ha espai per a l'optimisme? N'hi ha d'haver. Si alguna cosa ha despallat el coronavirus, és la inexistència de certes. Malgrat que ens movem en escenaris desconeguts, els pronòstics més malaurats semblen allunyar-se. Per començar, les dades de l'atur han

mostrat una lleugera acceleració en la recuperació.

El mes de maig va tancar amb 97.462 afiliats més a la Seguretat Social. Si s'hi sumen les persones que es van veure afectades per un expedient de regulació temporal d'ocupació (erto) i ja n'han sortit, prop d'un total de 600.000 treballadors s'han incorporat ja a l'activitat. La xifra encara es queda molt curta davant els 3,8 milions d'aturats, però dibuixa una línia ascendent. La construcció i la indústria han sigut els sectors en què ha descendit l'atur, davant el sector dels serveis, que conti-

taran indispensables. També un pla especialment ajustat a les necessitats de la joventut.

EL PERIÓDICO recull alguns testimonis de joves davant de la pandèmia. Uns quants rostres en què milers es poden veure reflectits. Són històries d'excel·lència i d'inquietuds, també d'esperança. Durant la passada crisi econòmica, van ser molts els joves que van fer les maletes i se'n van anar del país. Amb la seva marxa, no només es van trencar vincles afectius, també es va perdre un important capital d'il·lusió i talent. La situació no es pot tornar a repetir.

A la fi, tot està relacionat.

La gentrificació que expulsa els veïns dels seus barris també converteix la vivenda en un llast gairebé inassequible per als joves. Obligats a destinar-hi una proporció excessiva dels seus salaris precaris, es van posposant decisions

vitals com la paternitat. Fa anys que l'ascensor social es frena. Davant generacions anteriors, ja no es percep que el nivell educatiu sigui garantia d'un millor futur, cosa que pot portar a un empobriment sociocultural. La pandèmia ha trencat vides i expectatives, i s'ha encaibat en les baules més febles. Davant de la dificultat, es poden traçar plans de consens que posin la joventut al centre. No es tracta únicament d'enfortir el que ha destruït pel virus, sinó d'aprofitar la reconstrucció i crear una veritable societat de les oportunitats.

La pandèmia ha frenat les expectatives d'una generació ja marcada per la precarietat; la sortida de la crisi els ha de donar oportunitats

na sent el més afectat. Aquesta tipologia de treballs també té un reflex en el gènere. L'atur femení continua creixent davant el masculí: 39.000 dones més a l'atur davant 13.000 homes menys. L'atur juvenil ha seguit descendent, però a un ritme més baix.

El ritme de la recuperació de l'activitat econòmica marcarà la destrucció o la creació d'ocupació. Si la crisi és curta i la situació sanitària continua controlada, és d'esperar una recuperació laboral més ràpida. Tot i així, sembla evident que les polítiques públiques resul-

Dues mirades

La gent de teatre

JOSEP MARIA Fonalleras

En la mort de **Quim Lecina**, **Jacinto Antón** parla de l'actor amb **Marcos Ordóñez**: «¿Per què quan es mor la gent de teatre sembla que es mori més que els altres?». Ho lleigeixo a les xarxes. El crític i escriptor respon: «Potser és perquè han sigut més que els altres». No és que hagin viscut més o que es mereixin més records o més homenatges, sinó que han procurat que nosaltres visquéssim més, per això sembla que, en morir, la seva pèrdua sigui més intensa, més extensa, més dilatada.

No era amic d'en **Quim**. Me'l trobava de tant en tant pel carrer (vivia a Ruplà) o en una platea, i

parlàvem una mica de tot. Conservava aquella energia poderosa dels inicis, de quan va fundar el Teatre Lliure amb un grup – **Homar, Pasqual, Puigserver, Lizaran, Alcañiz, Soldevila...** – que ens va ensenyar que el teatre només es pot fer amb una passió sense límits. **Quim Lecina** encara la tenia. Quan ensenyava, quan actuava, quan imaginava projectes, quan caminava i s'expandia. Era aquell **Strindberg** de *La nit de les tribades*, de finals dels 70, inoblidable. Era rauca i excés, era torrencial. Potser és cert que moren més que els altres, perquè han modelat la nostra mirada, la sentimental i la política. ≡

Luther King

EMMA Riverola

Ha esclatat Minneapolis, han esclatat els Estats Units, i alguns dels nostres més prestigiosos narcisistes, perdó, activistes del procés, ja s'han llançat a pressentir fins a quin punt la lluita de l'oprimint poble català és comparable a la dels negres nord-americans. L'analogia faria posar vermell si no fos perquè ja estem acostumat a creure'ns un destil·lat de **Luther King**, **Gandhi** i **Mandela**. Mentre el món de Twitter fa la seva particular revolució onanista, la realitat ens mostra 200 temporers dormint al ras a Lleida perquè cap hotel ni

penió vol allotjar-los. Ni tan sols després de mesos sense hostes. L'ex del planter del Barça **Keita Baldé**, d'origen senegalès com la majoria dels jornalers, n'allotjarà 90. El seu gest l'honra, igual que ens avergonyeix a tots.

Bons per collir la nostra fruita, però no per viure amb unes mínimes condicions de salubritat. És racisme. Res més. I delata ciutadans i institucions. No, **Luther King** no es passeja pels nostres carrers. En tot cas, algú se l'imagina tuitejant a favor de la unitat de l'independentisme des de la seva segona residència a la Costa Brava. ≡

La clau

En el túnel del temps

LUIS Mauri
DIRECTOR ADJUNT

a pandèmia commou i esgarria el món. Alguns assumptes sembla que hagin canviat o que canviaran per sempre. Però s'ha d'anar amb compte: sempre és un concepte absolut i encaixa malament amb una realitat sempre mutant.

Altres assumptes, en canvi, continuen encallats en el temps. Fa quatre mesos, la Generalitat independentista estava trençada i els seus socis/adversaris vetllaven armes davant el combat electoral decisiu. Una convulsió mundial després, el Govern de **Torra** continua trencat de manera irreversible i els seus socis/adversaris continuen jugant al gat i al ratolí amb un avanç electoral pel qual ERC sospira i que JxCat veta.

En aquest temps, **Trump** ha deixat de tenir assegurada la reelecció als EUA. L'espectre de la derrota freqüenta els seus somnis entre més de 100.000 morts, 40 milions d'aturats i un país convulsat per l'homicidi d'una ciutadà negra en mans de la policia.

En aquest mateix temps, la UE ha aconseguit per primera vegada en més d'una dècada conciliar els interessos del nord i el sud. **Von der Leyen** planteja un pla de reconstrucció que inclou 500.000 milions d'euros a fons perdut per als països més damnificats, encapçalats per Itàlia i Espanya. Si a la UE mai hi va haver lloc per al secessionisme unilateral, amb aquest diner sobre la taula ni tan sols hi ha opció onírica.

També en aquest temps, del trio de la dreta espanyola s'ha separat la veu de Ciutadans. **Arriadas** va de tornada a una certa centralitat sense la qual avui no té rellevància en l'enquadrament polític.

Però el pols intern independentista manté Catalunya atrapada en el túnel del temps. Una coalició governamental trencada, un president amortitzat i a les portes de la inhabilitació i una depressió econòmica històrica que ensenyarà el pitjor rostre en la segona meitat de l'any. ¿Què pot sortir malament? ≡

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Carfagna i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.

Opinió: Ernest Alós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Rico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramon Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joet Mircer.
Infografia: Ricard Gracia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.

Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Consell de Cent, 425-427. 08009 Barcelona. Tel. 93 227 94 00.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. Tel. 91 436 37 70.

Editorial

L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen actituds personals.

Crispació estèril davant la pròrroga

D e poc han servit les gestions de la presidenta del Congrés, Meritxell Batet, que va instar els grups parlamentaris a rebaixar el to crispat dels últims debats. El d'ahir, en el qual es va aprovar la sisena pròrroga de l'estat d'alarma, va superar fins i tot en duresa els anteriors, sobretot durant les intervencions del PP i de Vox. Pedro Sánchez va reclamar en la seva intervenció inicial el final de la «violència física i verbal», de la «mesquinesa» i de les «provocacions», i va reivindicar la política de veritat, amb acords, sense crispació, sense «el verí de l'odi» i sense l'ús partidista de «la bandera de tots», però tampoc va ser escoltat. Molts dels representants dels partits minoritaris van lamentar també l'alt voltatge dels debats.

Sánchez va arribar al Congrés molt més relaxat, a causa que la pandèmia ha remès i que aquesta sisena pròrroga s'afrontava amb els dos dies anteriors sense morts per la Covid-19, segons les xifres oficials. Aquesta relaxació el va portar a anunciar un nou decret que unificarà les mesures de prevenció durant la «nova normalitat» fins que es trobi una vacuna contra el virus. Una recopilació necessària perquè es manté la incertesa sobre el futur i perquè els rebrotos aïllats que s'han produït demostren que no es pot abaixar la guàrdia. I fins i tot es va permetre un alleujament després de les manipulacions que hem pre-

senciat aquests dies sobre la manifestació feminista del 8-M, quan va llançar alt i clar: «Visca el 8 de març».

Res va servir perquè el debat no transcorregués de nou entre la pura desqualificació i la descripció de la catàstrofe. Després de reivindicar Mariano Rajoy i la seva obra, Pablo Casado va fer una impugnació absoluta dels dos anys de gestió de Sánchez i no només de la seva actuació durant la pandèmia. Va parlar de «purgues» a la Guàrdia Civil arran del cessament del coronel Diego Pérez de los Cobos, però Sánchez va defensar sense matisos el ministre de l'Interior, Fer-

ans, «progres multimilionaris» o «narcocomunistes» als governants.

Aquesta similitud en la desqualificació del Govern, al marge de les diferències en el llenguatge, va facilitar a Sánchez la rèplica, en la qual va equiparar en tot moment Casado amb Abascal i Abascal amb Casado, especialment a propòsit de la seva obsessió per atribuir l'inici de la pandèmia a la manifestació feminista del 8 de març. Sánchez va posar exemples de les manifestacions a tot el món el 8-M, es va preguntar per què només el PP i Vox relacionen feminisme i Covid-19 i els va acusar de fer servir el virus per fer política en lloc de lluitar contra el virus. Però, malgrat la crispació, el cert és que Sánchez ha sortit ben parat dels sis debats sobre l'estat d'alarma, que ha superat gràcies a pactes de geometria variable.

Al debat es va traslladar també la divisió entre ERC i

Malgrat el clima d'alta tensió al Congrés, Sánchez ha aconseguit sortir ben parat dels sis debats sobre l'estat d'alarma

nando Grande-Marlaska, i va retreure a Casado la «policia patriòtica» de Jorge Fernández-Díaz, que, va dir, el seu Govern mai tindrà.

En la seva aposta per acostar-se a Vox, Casado va arribar a dir que el Govern de Sánchez és el «menys democràtic de la nostra democràcia», amb el «president més radical de la història d'Espanya» al capdavant. A Santiago Abascal només li va deixar els habituals atacs del líder de Vox a Pablo Iglesias i el llenguatge tan propi de la ultradreta d'anomenar «panques», «màfia», «criminals», «bolivari-

Junts per Catalunya quan Gabriel Rufián va reivindicar els pactes d'Esquerra amb el PSOE mentre desqualificava els que al seu dia va fer Jordi Pujol amb José María Aznar, cosa que va induir Laura Borràs a titllar el discurs de Rufián d'«innecessari i ofensiu». Per més que es vulguin ocultar, les discrepàncies en el Govern ja s'escenifiquen fins i tot al Congrés de Madrid, cosa que no és un bon auguri per a la imprescindible coordinació entre els socis del Consell Executiu en la desescalada i en la lluita que encara queda contra la pandèmia.

Dues mirades

Carner, 50

JOSEP MARIA Fonalleras

A vui fa cinquanta anys que va morir Josep Carner, el senyor que sortia a donar un volt i deia el que havia vist. És el que va escriure Joan Ferraté en el poema 4 juny 1970. I afegia: «A tots portant consols». Aquesta és la clau de la seva poesia, de tota la poesia, en definitiva. Un consol que no és unguent o bàlsam, solució epidèrmica per al dolor, sinó coneixement de l'ànima humana posada a l'abast del lector perquè sigui més savi, que no vol dir més feliç, sinó més conscient. Alleujar la pena (localitzar-la, dir-la) o gaudir de l'instat d'epifania moral, interpre-

tar-lo a partir del que deia el mateix Ferraté: «La naturalesa com a semblança pròpia de l'home i de les seves variacions». Carner va morir al número 64 de la Rue Lincoln, a Brussel·les, i és enterrat (una llosa discreta, fosca, amb el mar al darrere) a la Tomba menor A, número 363, de Santa Eulàlia, 3, a Montjuïc. És un bon dia, avui, per anar-hi i per llegir els versos de Comadira: «Amunt i avall d'un passeig impalpable, / jo us veig com sempre». Li deia fa poc a una amiga, que s'iniciava en la seva lectura: ens hi podríem quedar tota la vida. O millor: Carner és el lloc on sempre tornarem. ≡

Miserables

EMMA Riverola

Miserable té dues accepcions: extremadament pobre i canalla. L'ingrés mínim vital (IMV) ha aconseguit unir totes dues. Les persones més vulnerables, aquelles a qui se'ls ha torçat la vida, però també els més roïns, els que utilitzen la política per encoratjar l'odi amb les seves mentides enverinades. Vox és l'únic partit que s'oposa frontalment a l'IMV. I els seus arguments són repugnants. Així, sense subterfugis. No els mereixen.

Roins són els seus arguments; menyspreables, les seves tàctiques. El portaveu de Vox al Congrés va decidir fer una «con-

tracrida» i va enviar un missatge als immigrants: «No vinguin», «els diners que hi ha són per als espanyols». Segons Vox, l'IMV provocarà un «efecte crida». És fals. Absolutament fals. Perquè, entre altres condicionants, per cobrar l'IMV és necessari «tenir residència legal i efectiva a Espanya de manera continuada durant l'any immediatament anterior». Vox va pronunciar el missatge també en anglès i francès, perquè «s'entengui bé». I es va entendre perfectament. És el missatge de l'odi, sustentat amb les pitjors mentides i sempre carregant sobre els més febles. Miserables. ≡

La clau

Hi ha una cosa que no quadra

BERNAT Gasulla
SUBDIRECTOR

Aquí hi ha una cosa que no quadra. I no són, només, tot i que també, les estadístiques sobre defuncions i nous contagis per la Covid-19. Ni les camaleòniques condicions per traslladar-se entre regions sanitàries, províncies o comunitats. Ni les rocambolesques aliances de Pedro Sánchez per aconseguir suports impossibles. Una de les coses que no quadren, i no ho fa pràcticament des de l'inici de l'estat d'alarma, és el tracte dispensat a un tram de la població sense dret a vot però, amb les lleis i els tractats internacionals a la mà, encara amb més drets que els adults: els nens.

En aquesta desescalada costa avall i sense frens que Espanya ha iniciat ha cridat l'atenció una imatge que conté greus contradiccions. Zones de joc infantil acordonades per una espècie de CSI del coronavirus mentre els adults s'amunteguen en terrasses o xiringuitos. Aquestes imatges mostren l'essència d'un dels llegats d'aquesta pandèmia a Espanya: que poc que ens importen els menors.

«No fan cas ni segueixen les normes», argumenten els que defensen aquest tracte diferencial als més petits. ¿Potser són més obedients els adults que no només incompleixen les recomanacions sinó que a més en presumeixen? ¿Potser són millors ciutadans certs polítics que celebren els seus telepleus des de la gandula i en biquini o els que munten festasses a casa?

Cal recuperar-se, i al més aviat possible. D'acord. Que vinguin ja els turistes, que obrin comerços, bars i restaurants. Que circulin els diners. Però que algú tingui present els pares que han de tornar a la feina sense comptar amb un suport educatiu o escolar. O els que teletreballen amb un mocós enfilat a l'esquena. Hem tancat un curs en fals i el que ve amenaça de deixar KO els pares, educadors i nens.

Ha sigut un dels regalets del virus: demostrar el que (més aviat poc) ens importa l'educació. ≡

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jordà.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Carfagna i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.

Opinió: Ernest Alós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Rico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramon Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Dibramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.

Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Consell de Cent, 425-427, 08009 Barcelona. Tel. 93 227 94 00.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. Tel. 91 436 37 70.

Editorial

L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen actituds personals.

Barcelona, platges sota control

Ha sigut el somni de molta gent durant aquests mesos de confinament. El sol, la sorra i el mar conformen en l'imaginari col·lectiu una combinació de llibertat, diversió i descans especialment enyorada en els dies de reclusió. Si es compleixen les previsions, l'anhelat moment arribarà dilluns que ve a Barcelona. Les platges s'obriran al bany i s'hi podrà prendre el sol, però la necessitat de garantir la distància personal imposa certes condicions.

L'aforament es limitarà a 38.000 persones al litoral i serà controlat per càmeres de vigilància, video-sensors, informadors i la Guàrdia Urbana. A les quatre platges més freqüentades, les que corresponen a Ciutat Vella (la Barceloneta, Sant Miquel, el Somorrostro i Sant Sebastià) s'instal·laran controls d'accés. En cas de saturació, els banyistes seran derivats a altres platges. Per planificar la visita es podrà consultar la web de l'ajuntament, i un semàfor virtual informarà en directe de l'estat de l'ocupació. La intenció del consistori no és quadruplicar la platja, sinó apel·lar a la responsabilitat de la ciutadania. És obligat tenir present que exposar-se al contagi no és només un risc personal, sinó que resulta una amenaça per a les persones més vulnerables.

Fins que el virus no desaparegui de les nostres vides és necessari introduir

certs canvis en els hàbits quotidians. La situació requereix importants dosis de flexibilitat, cooperació i informació. Inevitablement, la desescalada ha originat certa confusió, també en l'accés a les platges. Les diferents velocitats entre zones sanitàries i les directrius de cada ajuntament han provocat situacions peculiars, com municipis limítrofs units per una mateixa platja, però amb usos diferents. Informar-se amb temps de les particularitats de cada zona és una bona opció per evitar desenganys.

Si bé és cert que la probabilitat de contagi és baixa en els espais per ba-

possible. La Direcció General de la Costa i el Mar del Ministeri per a la Transició Ecològica ha autoritzat obres per valor d'1,3 milions d'euros per reparar les platges de Barcelona afectades per la borrasca Gloria. La tempesta va castigar la costa entre el 19 i el 24 de gener causant danys als espigons del Bogatell i Ferrocarril de la Mar Bella, que provoquen una pèrdua de protecció. Per la seva banda, el Govern català està elaborant un pla de desconfinament de les platges juntament amb l'Agència Catalana de l'Aigua. Des del Departament de Territori i Sostenibilitat s'ha detallat un protocol de mesures preventives per a la gestió de 234 platges amb 253 punts de control determinat per vetllar per «la qualitat, la seguretat i la salubritat de les aigües».

Un estiu per disfrutar de valent a la platja és un alleujament per a una ciutadania que ha patit mesos de dolor i temor. També una oportunitat per al sector turístic, especialment perjudicat per la pandèmia. Es pot tenir present que el turisme és una font de negoci de vital importància per a Catalunya i el conjunt d'Espanya. De fet, suposa el 13% del PIB i el 12% de l'ocupació. L'ombra d'un estiu sense turistes sembla allunyar-se. L'obertura de les platges és una bona notícia, no només representa diversió i descans, també comporta una reactivació econòmica i genera ocupació.

Obrir al bany la platja és un alleujament per als ciutadans i una oportunitat per al turisme, però la necessitat de mantenir la distància exigeix condicions

nyar-se, tal com indica un recent estudi elaborat per sis investigadors del CSIC, *Informe sobre transmissió de la SARS-CoV-2 a les platges i les piscines*, és evident que les aglomeracions que s'hi solen produir en els períodes d'estiu eleven el risc d'infecció. Durant una bona temporada, les restriccions més o menys lleugeres seran necessàries.

Però, malgrat l'excepcionalitat, la platja tornarà a formar part de la nostra vida. I les diferents administracions ja estan prenent mesures perquè l'experiència resulti al més completa

Dues mirades

No en farem prou

JOSEP MARIA Fonalleras

Ara es tracta de promocionar el turisme interior, el familiar, el domèstic, el de proximitat, com n'hi vulguem dir. No és cap novetat. Per circumstàncies que no fan al cas, repassava diaris de l'any 1980 i vaig ensopegar amb una campanya de la Secretaria de Estado de Turismo que es titulava *Quédese en España*. A cavall de dos continents, que ja és exagerar una mica, es podien trobar 1.800 platges, que potser també era un pèl excessiu: sorres daurades, ries verdes, caletes amagades. Això deia l'anunci, que acabava així: «*Quedarse es un acierto. Siempre le costará menos. Veranee en pesetas. Este verano, España, sin ir más lejos*». Em penso que el podrien reciclar, amb molt poques variacions, potser només la de la moneda.

No és clar, però, que els turistes interiors, familiars, domèstics, propers, o com n'hi vulguem dir, siguin suficients per fer front a la davallada del sector. Un representant de la patronal deia fa poc que, per evitar el col·lapse, calia un turisme massiu (el de fora) alhora que advertia del perill de les aglomeracions. És una equació difícil de resoldre, quasi un oxímoron. Tornem al passat, però sabem que amb el passat no en farem prou. ≡

Abusos 1-0

EMMA Riverola

El jutge que investiga les càrregues policials de l'1-0 considera que hi va haver ciutadans «tractats amb absoluta falta de consideració no només a la seva integritat física, sinó a la seva pròpia dignitat» i que el comportament dels agents «no es va ajustar de cap manera al previst en la legislació vigent ni als protocols existents dins del Cos Nacional de Policia ni als estàndards internacionals en la matèria». D'altra banda, l'Organització Mundial contra la Tortura ha demanat que s'anul·lin les sentències del Tribunal Suprem contra Jordi Cuixart (Òm-

nium) i Jordi Sánchez (ANC) per considerar que estableixen «restriccions desproporcionades per al gaudi efectiu del dret de reunió pacífica».

La propaganda del procés va tapar la corrupció i les retallades de Convergència. Aquesta mateixa propaganda acusa l'Estat de repressor i franquista. També d'assassi en la seva gestió del coronavirus. Espanya ha de reparar els abusos polítics, judicials i policials de l'1-0. Perquè n'hi va haver. Assumir-los no és donar la raó a la propaganda del procés. És, precisament, demostrar el valor de la democràcia. ≡

La clau

Un pacte pels avis

GEMMA Robles
DIRECTORA ADJUNTA

La mateixa generació que va transitar amb pas ferm i generós cap a la democràcia mentre començava a desenvolupar els seus projectes vitals; la mateixa que va veure créixer Espanya i els seus propis fills en les últimes dècades; la que va improvisar una xarxa de protecció familiar (i social) imprescindible per superar l'última crisi econòmica... aquesta, sí, la que molts tenim al cap i en fotos a la sala d'estar, espera respostes. ¿Quin tipus de vida poden fer en la fase post-Covid? ¿Quant temps s'haurà de prioritzar la seguretat sanitària davant l'emoció de l'abraçada als seus nets? ¿Podran estiar-se amb els altres, sense més temors, si s'acaba amb èxit la desescalada? ¿Han de tenir ara cures especials o simples rutines mèdiques? ¿Hi haurà vacuna per a ells aquesta tardor-hivern? I una de les més dures, sens dubte, per als qui es veuen en aquesta tessitura. ¿Pot tornar a la residència que es va abandonar temporalment i en alguns casos fugint de la mort vírica?

Els experts tenen vertigen a plantejar respostes que es prenguin com a certes. Van donant pistes a cop de BOE, segons aconsellen el Govern per posar lletra petita a la desescalada. Encara se sap poc de la Covid-19 per aclarir sense temeritat totes les incògnites. És obvi. Però, si la ciència no permet donar contestacions tranquil·litzadores als que tant devem, almenys s'ha d'exhibir voluntat de protecció i respecte per part dels polítics. És el mínim. La comprensible por dels nostres avis hauria de ser una por nacional. Una por d'Estat. Una por impulsora d'un gran pacte entorn del seu benestar... però no va anar en aquesta direcció la complicitat d'aquest dijous del vicepresident, Pablo Iglesias, a les Corts. Ell, que ens deu a tots xifres oficials sobre el que ha passat a les residències, va advocar per un sistema d'atenció domiciliària. Sense detalls. El PP i Vox van muntar un xou i el van responsabilitzar de crear «una tomba col·lectiva». I així seguim. Dubtes i cassoles. ≡

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Carfagna i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.

Opinió: Ernest Alós.
Internacional: Marta López.
Política: Josep Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramon Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gracia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.

Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Consell de Cent, 425-427, 08009 Barcelona. Tel. 93 227 94 00.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. Tel. 91 436 37 70.

Editorial

L'opinió del diari s'expressa només en els editorials.
Els articles exposen actituds personals.

El BCE va a totes

La decisió del Banc Central Europeu (BCE) d'ampliar en 600.000 milions d'euros el fons destinat a la compra de deute sobirà almenys fins al juny de l'any que ve neutralitza qualsevol temor del desbocament de les primes de risc dels socis de l'eurozona amb les finances més debilitades per la congelació de l'economia a causa de la pandèmia, singularment Itàlia i Espanya. Les raons per adoptar aquesta mesura, que eleva fins a 1,35 bilions la partida inicialment aprovada pel BCE, es van acumular a la taula de la presidenta Christine Lagarde: contracció del 13% del PIB de la zona euro des de l'inici de la pandèmia, caiguda de la inflació, constant endeutament dels estats per finançar els programes destinats a esmorteir la crisi social i la perspectiva d'una recuperació econòmica més lenta de l'inicialment previst. Una tempesta perfecta per donar peu a moviments especulatiu en el mercat del deute.

La reacció de les borses i la revalorització de l'euro davant el dòlar és la prova definitiva que el full de ruta dibuixat pel BCE és l'adequat. Si a la seva determinació s'hi suma el programa de 750.000 milions d'euros aprovat per la Comissió Europea, la viabilitat del qual depèn ara de la complicitat dels estats per fer-lo efectiu, és més que ressenyable la determinació de les institucions

europnees per fer front a la pitjor crisi imaginable que encara la Unió Europea, en general, i el club de la moneda única, en particular. Malgrat els desconfiats integrants del front frugal -Holanda, Àustria, Dinamarca i Suècia- de la sentència del Tribunal Constitucional alemany, contrària a la compra de deute impulsada al seu dia per Mario Draghi, i dels dubtes sobre quin serà el cost final de la crisi en termes econòmics i socials, el moviment del BCE consolida la seva autonomia, tot i que els guardians de l'ortodòxia monetària protesten *sotto voce*.

La decisió de Lagarde d'ampliar la compra de deute, sumada al pla de la CE, reflecteix la determinació de les institucions europees davant la crisi

La possibilitat de combinar polítiques monetàries i fiscals en una agrupació d'estats com la Unió Europea, que està bastant lluny de ser una federació, és especialment meritòria. La comparació entre les atribucions i llibertat de moviments de la Reserva Federal dels Estats Units i del BCE no té sentit, però, arribada l'hora de les grans decisions, Christine Lagarde i el seu equip s'han endinsat per la mateixa via de Draghi, corregida i augmentada: actuar com si, efectivament, el BCE fos el banc emissor d'una federació

d'estats. L'operació comporta riscos, però és una cura de realisme que no ha de desaproveitar-se i que pot accelerar la tan esperada com sempre ajornada convergència econòmica.

Per als estats que, com Espanya, depenen en gran manera dels programes d'assistència europeus -subvencions i préstecs-, ha de ser màxima l'exigència de rigor econòmic i d'eficàcia en la gestió. L'única manera de sortir del laberint és treure el màxim partit possible dels dispositius que es posen en marxa per delimitar els efectes de la crisi i la sortida d'aquesta crisi. Amb el concurs de totes o la majoria de les forces polítiques representades al Congrés, si això és possible, o almenys amb la consolidació d'una majoria suficient capaç de tirar endavant un pressupost que acabi amb les successives pròrogues de l'aprovat el 2018. La complexitat del moment és enorme i les perspectives per a aquest any i el que ve són preocupants: en el millor dels casos, el PIB de l'eurozona caurà el 2020 el 8,7%, un percentatge que pot ser encara pitjor per a l'economia espanyola, frenada, a més, per un atur molt per sobre de la mitjana europea. Res serà fàcil, han emmudit els profetes de la sortida de la crisi en V, però els recursos mobilitzats per la UE poden fer menys dolorosa la travessia si tothom està a l'altura de les dimensions del desafiament.

A contrallum

Disminuït

Jaig arribar al banc, vaig dir que em deia **Juan José Millás** i que volia anuïllar una targeta de crèdit que amb prou feines utilitzava i per la qual m'acabaven de passar un càrrec. Anuïllada. ¿Soc més o menys **Juan José Millás** que abans?, em vaig preguntar al sortir de l'entitat. Ni idea, però em va fer gràcia pensar en el banc com en una entitat. No diríem entitat a la botiga de que-

viures, ni al quiosc de premsa, ni a la fleca. Ni tan sols se'ns acudiria anomenar entitat a El Corte Inglés o el Mercadona. Tampoc a Amazon. ¿Per què sí als bancs? Vet aquí un misteri a dilucidar. Prometo investigar-ho. Per cert, que el treballador de l'«entitat» em va fer veure, al mostrar-li el DNI, que feia uns quants mesos que havia caducat: una altra pèrdua identitària, vaig pensar, que se sumaria a la que es va produir poc després, quan em vaig donar de baixa d'un club esportiu on no anava des de feia anys, tot i que continuaven passant-me les quotes trimestrals.

A la tarda vaig anar a la meua operadora de telefonia per adquirir un paquet econòmic més

barat que el que tenia contractat i pel qual disposava de serveis que mai havia fet servir. Em va atendre un jove molt amable que em va preguntar si estava veritablement disposat a modificar el meu estatus.

-¿Quin estatus? -vaig preguntar.

-El seu estatus social -va afirmar sense embuts (signifiqui el que signifiqui embuts).

A continuació, em va explicar

Un jove molt amable em va preguntar si estava disposat a modificar el meu estatus

que un dia podia venir a dinar a casa algú que volgués, a la sobretaula, disfruitar del producte de televisió a què pretenia renunciar.

Un nou problema d'identitat, vaig reflexionar, dubtant del que estava a punt de fer. Ho vaig fer de tota manera i, a l'arribar a casa, la meua dona em va suggerir que canviéssim l'assegurança del cotxe a tercers, ja que estava a tot risc.

-Amb els anys que té -va afegir-, no ens donarien res en cas d'un sinistre total.

-¿I la nostra identitat? -vaig preguntar.

-¿Què passa amb la nostra identitat? -va inquirir ella.

-No ho sé -vaig dir-, ja en parlarem demà.

Em vaig ficar al llit una mica disminuït, en fi. ≡

Escriptor.

La tasca docent

Tancar les escoles

El sindicat majoritari entre els docents catalans, USTEC-STES, ha impugnat davant de la justícia l'obertura dels centres escolars amb l'argument que no es pot garantir la salut i la seguretat de la comunitat educativa. La seva denúncia va acompanyada de la petició de mesures cautelars. Traït: que sa senyoria ordeni tancar les escoles que han obert i impedeixi que obrin les que ho tinguin previst els pròxims dies. L'estratègia de la USTEC-STES demostra que, per a aquest sindicat, la solidaritat ben entesa comença i acaba en un mateix. A hores d'ara ja es pot dir que mentre els professionals de la salut sortiran reforçats per la seva actitud durant la pandèmia, no passarà el mateix amb la comunitat educativa a causa, principalment, de l'actitud dels seus representants sindicals, però també per alguns missatges llançats des del Govern català.

Lluny de reivindicar el caràcter de servei públic essencial de l'educació i obsessionar-se per fer possible la reobertura de les aules al més aviat possible, els sindicats prefereixen posar pals a les rodes qüestionant els criteris dels professionals de la salut que elaboren els plans de desescalada. Ja s'han acabat els aplaudiments de solidaritat als balcons, però en cas que tornin és dubtós que algú repiqui palmes als terrats pensant en la USTEC-STES.

El Govern tampoc ajuda a prestigiar la tasca docent. Han anunciat la contractació de milers de professors per fer front a la multiplicació del nombre d'aules que les mesures de seguretat contra la Covid-19 exigeixen. ¿D'on sortiran, aquests professors? ¿Qualsevol pot ser docent? Aquí hi ha una oportunitat perquè el Govern i els sindicats vagin de la mà. Convèncer els docents que facin més hores lectives el curs que ve. Ens agrada llegir el comunicat de la USTEC-STES anunciant aquesta iniciativa. Esperarem asseguts, és clar. ≡

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Carfagna i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.

Opinió: Ernest Alós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Miercé.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.

Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Consell de Cent, 425-427. 08009 Barcelona. Tel.: 93 227 94 00.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. Tel.: 91 436 37 70.

Editorial

L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen actituds personals.

Multituds contra el racisme

La revolució contra el racisme i la brutalitat policial als Estats Units, amb ramificacions a tot el món, reuneix els ingredients d'una constant en la història del país: el conflicte no resolent entre l'herència de l'esclavisme i els valors propis d'una societat democràtica. Les multituds que amb més o menys intensitat han ocupat els carrers als 50 estats de la Unió es manifesten en la mateixa mesura per reclamar que el pes de la justícia caigui sobre els policies responsables de la mort de George Floyd i per denunciar i oposar-se a l'ominosa utilització del cas pel president Donald Trump, després d'agrupar entorn de la seva persona els moviments supremacistes blancs, les societats dipositàries d'un racisme explícit o encobert i una llarga llista de votants que encoratgen actituds excoïtes i discriminatòries en la vida quotidiana. Uns comportaments que són més visibles i constants en l'anomenada Amèrica profunda.

La rellevància pública durant les últimes dècades de personalitats afroamericanes en la política, les forces armades, el món acadèmic, les arts i l'oci havia creat un miratge, consumat amb les dues presidències de Barack Obama. En realitat, el racisme forma part de la ideologia espontània de franges molt importants de la societat nord-americana, reconfortades per una pre-

sidència que ha alimentat la confrontació entre comunitats en comptes de repudiar-la; més que arremetre contra la tradició dels cavallers blancs, s'hi ha inspirat. Res és especialment original en el paroxisme del moment tret de dos ingredients fonamentals: l'actitud de Trump, d'un sectarisme incomparable amb qualsevol altra presidència de l'últim mig segle, i la generalització de la protesta, d'una transversalitat i diversitat del tot insòlites. Ni la intoxicació a les xarxes socials, destinada a confondre l'opinió pública i a deslegitimar la mobilització, ni les amenaces

munitat negra dels EUA per millorar la seva situació. Però de les successives crisis que han tingut lloc en la història de l'emancipació afroamericana és fàcil deduir que resulta indispensable el compromís de la societat blanca per guanyar nous espais de llibertat i d'igualtat. Perquè es compleixi el somni de Martin Luther King i quedi sense efecte l'estratègia de la tensió de Trump no és suficient el clamor de les víctimes, cosa que han entès els mobilitzats sense distinció de colors.

El racisme institucional és una xarxa, una forma divisiva de la societat que ha renascut amb esperit de revenja en comunitats blanques que van interpretar la presidència d'Obama com una desnaturalització definitiva de la nació blanca amb què sempre s'han identificat. Per a aquestes capes socials, la definició dels Estats Units que va fer Abraham Lincoln a Gettysburg, en plena guerra civil (1863), no és més que una frase: «Una nova nació concebuda en la llibertat i consagrada en el principi que totes les persones són creades iguals». Però el cert és que el racisme i les seves seqüeles de pobresa, marginació i arbitrarietat del poder són incompatibles amb la construcció del futur. Quan es consagren com un eslògan universal les últimes paraules de George Floyd, «no puc respirar», és que la malaltia és d'una gravetat extrema.

La discriminació forma part de la ideologia espontània d'àmplies franges de la societat als EUA, reconfortades per un president que aviva el conflicte

de la Casa Blanca d'usar la mà dura han aconseguit acovardir els que pensen que l'aferissament dels policies de Minneapolis és la gota que curulla el vas, el punt de no retorn que ha d'obligar a canviar hàbits molt arrelats. I a revisar el poder excessiu i incontrolat de molts cossos policials instal·lats en la fatxenderia, protegits massa sovint per polítics i jutges còmplices.

No és possible negar un gran canvi des dels dies de Rosa Parks ni és just defugir el preu en vides pagat per la co-

El pols sobiranista

Contra ells (els d'ERC)

ANDREU
Claret

La setmana passada, quan una de les seves icones més reconegudes va parlar de derrota, el món independentista es va estremir. **Toni Soler** no és un més. Fundador de *Polònia*, el programa de més èxit de TV-3, i del diari *Ara*, ha sigut un dels que més han contribuït que un moviment que compta amb el 25% de la societat catalana fa una dècada hagi arribat avui a prop del 50% (amb

l'ajuda de **Mariano Rajoy**). En una entrevista que va provocar un terratrèmol, **Soler** va parlar de derrota de l'unilateralisme i va rematar la feina reconeixent que «res porta a l'independentisme ara mateix». Ni la via unilateral, ni el diàleg amb l'Estat. Les xarxes es van incendiar. Mentre alguns van celebrar que reconegués la veritat, els més aguerrits el van acusar de fer el treball brut de l'enemic. I com que resultaria grotesc qualificar-lo de botifler, van fer circular l'espècie de que **Soler** havia fitxat per **Junqueras**.

No és la primera vegada que el nacionalisme català està travessat per baralles cainites. Als anys 30, **Lluís Companys** ja va

ser acusat de *republicà* pels seguidors d'Estat Català i sectors del seu propi partit, entenent l'epítet com l'oposat a independentista. Tan enemic de la pàtria va arribar a ser considerat, que **Joan Casanovas**, president del Parlament i membre d'Esquerra, va arribar a afegir-se a un complot ordit per quatre exaltats per desplaçar-lo, fins i tot per eliminar-lo, si així ho exigia la causa. No ho van aconseguir, però van contribuir que **Companys** partís a l'exili sol, abandonat per molts dels seus, culpats de fracassos que eren col·lectius.

Conscient de l'impacte de les paraules de **Soler**, **Carles Puigdemont** va convocar els seus.

Contra Esquerra Republicana. Contra ells. **Quim Torra** va arremetre contra **Pere Aragonès**. **Laura Borràs** es va embolicar en una baralla pública amb **Gabriel Rufián** que militants d'Esquerra van denunciar com un atac de la *cupvergència*, l'aliança que recorda, salvant les distàncies, el de **Casanovas** amb Estat Català. No som als anys 30, però veient aquesta pugna immiseridoriosa, ho sembla. No hi ha dia sense punta de pica cap a l'**Esquerra de Junqueras** o sense conspiració per desgastar-la. Per exemple, la que ha desbancat **Roger Heredia** de la carrera per la presidència de l'ANC. Formalment, per participar en tertúlies. De facto, per militar a ERC. El nou enemic. L'últim obstacle per arribar a la terra promesa. ■
Comitè Editorial.

La clau

Moment estel·lar català

LUIS
Mauri
DIRECTOR ADJUNT

La història de la humanitat és imponent, però amb freqüència es queda suspesa en l'aire, trèmula, com la pilota de tennis de **Woody Allen**. La història està plena de moments estel·lars, en expressió de **Stefan Zweig**, instants decisius en què el torrent solca una avinguda o la contrària. La història europea de l'últim acumula moments estel·lars. La primera guerra mundial, la revolució soviètica, la depauperació i el tsunami totalitari, la segona guerra mundial (i el seu pròleg espanyol), la convergència de les nacions europees, la caiguda del Mur, la consolidació de la Unió Europea, l'obertura a l'Est, la punyent insolidaritat en la Gran Recessió, el *brexít*...

I en això que va arribar la pandèmia. Moment estel·lar de primera. La pilota, morosa, acaricia la cinta de la xarxa. L'experiència de la Gran Recessió augura més darwinisme centrifugador. Però la cicatriu de la crisi financera, el divorci britànic, la baldada autoritària a l'Est i l'amenaça al sud empenyen la pilota: punt per a Europa. La UE es retroba amb la seva essència davant el populisme esperpèntic de **Trump** als EUA i l'autoritarisme del gegant asiàtic.

El pla de reconstrucció de la UE, solidari amb el sud devastat per la crisi del virus, encara ha de salvar una severa discussió. Però la voluntat de l'eix franco-alemany és una garantia. França i Alemanya, l'eix d'Europa, ara i el 1950, quan tot va començar. **Llavors Schuman**, pare comunitari, va declarar: «Europa no es farà d'una vegada, es farà gràcies a realitzacions concretes, que creïn una solidaritat de fet». El pla de reconstrucció. Moment estel·lar.

Estel·lar és també el moment català. ¿S'han parat els líders processistes del 2017 a calcular què passaria ara amb una Catalunya aliena a la UE? Alguns d'ells creuen que l'única opció útil és participar de l'oxigen europeu amb el conjunt d'Espanya. D'altres segueixen obstinats en la inutilitat. Les urnes no queden tan lluny com sembla. ■

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Carfagna i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.

Opinió: Ernest Alós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibañez.
Esports: Albert Guasch.
Iculti i On Barcelona: Ramon Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Consell de Cent, 425-427. 08009 Barcelona. Tel. 93 227 94 00.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. Tel. 91 436 37 70.

Editorials

Camins separats en el PDECat

La tortuosa recomposició de l'espai postconvergent s'accelera al mateix ritme a què s'acosta l'horitzó, indefinit però inevitable, de les pròximes eleccions al Parlament. S'hi dirimirà el lideratge al si de l'espai independentista amb ERC, el balanç de forces entre aquest i les forces no sobiranistes i la possibilitat que sorgeixin tercers vies que acostin posicions fins ara irreconciliables i possibilitin majories menys polaritzades. I gran part d'això depèn de com es consumeixi la desconnexió de la força hereva de CDC i la reconstrucció de noves opcions polítiques.

Consumada la constitució d'un nou partit, el PNC, sobiranista, no unilateralista i de centre, per part dels moderats expulsats del PDECat per Puigdemont, el següent pas en aquest procés és l'enfrontament, cada vegada més destemperat, al si de la formació hereva de Convergència. L'ambigüitat dels qui es van mantenir dins del partit després de les seves diverses metamorfosis i les purgues dictades per Puigdemont ja és insostenible. Els càrrecs institucionals que formen part del Govern Torra i les llistes

electorals elaborades des de Waterloo opten ja, sense contemplar una altra alternativa, per un Junts per Catalunya que mantingui fermes l'opció de la independència de forma unilateral i la confrontació sostinguda amb l'Estat sota el comandament directe de l'expresident. Amb el PDECat dissolt al seu interior, o sense. No han fet el pas de forçar una consulta, tot i que encara quedi pendent un últim

Els seguidors de Puigdemont ja només contempen liquidar el partit hereu de Convergència, des de dins o des de fora

embat en un Consell Nacional, davant la majoria de la direcció del partit que continua defensant l'estratègia de mantenir el PDECat com un component de la coalició puigdemontista, amb la carta dels drets electorals i la propietat de la marca per conservar-ne la influència.

Difícilment, com es desprèn de l'entrevista amb el conseller Damià Calvet que publica avui aquest diari, les dues posicions poden arribar a un punt de trobada. Si les tesis de Puigdemont no s'imposen finalment, els seus seguidors semblen disposats a crear un nou ens més que deixi enre el que encara és el seu partit. Si en canvi la cúpula del PDECat perd el pols, les veus que encara hi estan representades quedarien sense cap representació ni capacitat d'influència en el nou artefacte de l'independentisme més maximalista.

El votant que sense deixar de ser sobiranista veu amb incomoditat com l'objectiu de la independència els alinea en un incòmode front amb la CUP, que no vol sacrificar a la gesticulació l'eficàcia de les administracions públiques en un context duríssim, que no vol repetir els errors del 2017, ha de tenir una opció que el representi. Tant el PNC, com Units, amb l'exsocialista Albert Batlle oferint-se a alliberar la confluència, com el sector que, perdent o guanyant el pols amb Puigdemont, no accepti la seva dissolució dins JxCat, tenen possibilitats de fer que aquest espai polític pugui expressar quin és el seu pes real a les urnes, i, sempre que sàpiguen confluïr i oferir una alternativa clara, influir en la recerca d'una solució a l'empat infinit del procés.

El Consell Superior de Barcelona Global, entitat que promou el posicionament i l'obertura internacional de la ciutat, ha ratificat la candidatura d'Aurora Catà per rellevar durant els dos anys vinents l'actual president, Pau Guardans.

Felip I
Rei dels belgues
★ ★ ★ ★

Només les mobilitzacions de les últimes setmanes han aconseguit que la casa reial belga hagi expressat el seu dolor, sense arribar a demanar perdó i amb un segle de retard, per l'exploració colonial del Congo, especialment brutal en mans de Leopold II. ▶ Pàg. 14

Jaume Collboni
Primer tinent d'alcalde de Barcelona
★ ★ ★ ★

La recuperació del turisme a Barcelona dependrà no només de l'evolució de la pandèmia, sinó de si la ciutat aconsegueix consolidar el segell de destinació segura, un dels objectius que es proposa el nou pla de promoció de Turisme de Barcelona. ▶ Pàg. 32

Aurora Catà
Candidata a presidir Barcelona Global
★ ★ ★ ★

El Consell Superior de Barcelona Global, entitat que promou el posicionament i l'obertura internacional de la ciutat, ha ratificat la candidatura d'Aurora Catà per rellevar durant els dos anys vinents l'actual president, Pau Guardans. ▶ Pàg. 34

Alemanya agafa el comandament

El semestre de presidència d'Alemanya a la Unió Europea ha de servir, com a mínim, per desembussar assumptes clau en l'esdevenir immediat dels Vint-i-set, singularment el programa de reconstrucció dissenyat per la Comissió, que té el suport de la cancellera Angela Merkel i del president de França, Emmanuel Macron, tal com ahir va quedar de manifest. Perquè sense aquesta complicitat és bastant difícil que el front frugal abandoni els seus recels crònics i sense el suport alemany seria poc menys que una quimera esperar que la proposta de la Comissió tirés endavant.

L'eix franco-alemany continua sent la referència fonamental de les polítiques europees, però cada vegada pesa més ingredient alemany, sobretot en situacions com la present,

que ha deixat en evidència les debilitats i limitacions de l'economia francesa per sobreviure sense respiració assistida als danys causats per la congelació de l'activitat durant la pandèmia. Res està garantit del tot en una discussió que, com ha declarat a aquest diari David Gardner, com-

Amb Merkel, assistida per Macron, és més factible que la nau arribi a port sense patir en aquesta crisi danys irreparables

ta un «canvi teològic» en la cultura econòmica de la Unió: l'emissió de deute públic per la Comissió per finançar el fons de reconstrucció, que inclou un programa d'ajudes no reemborsables de 500.000 milions d'euros. Amb Merkel, assistida per Macron, és més factible que la nau arribi

a port sense patir danys irreparables.

És clar que aquest no serà l'únic assumpte difícil en els pròxims sis mesos, però sí que és el que més urgeix concretar per rescatar l'economia europea de les incerteses que la tenallen. Per a França, Itàlia i Espanya és fonamental aclarir aquesta incògnita; per a molts altres països, l'activació de la segona, tercera i quarta economies de la UE és essencial perquè s'encengui un llum al final del túnel i se suavitzin els pitjors presagis de la crisi social en potència. Alemanya ni pot ni ha de ser la solució permanent als mals europeus, però en aquest episodi de crisi global és l'únic soci de la UE que pot apaivagar els més reticents, matisar les exigències del PPE i convèncer els partidaris de l'austeritat que aquesta via ja va fracassar una vegada amb conseqüències que encara s'arrosseguen.

Andrew Patterson
Director de cine
★ ★ ★ ★

Andrew Patterson, un realitzador de publicitat d'Oklahoma, ha aconseguit convertir en un fenomen la seva primera pel·lícula, *The vast of night*, una modesta cinta de ciència-ficció que ha triomfat en ple confinament fins a ser adquirida per Amazon Prime. ▶ Pàg. 46

Eloi Collell
Presentador de 'Per què volen els avions?'
★ ★ ★ ★

Eloi Collell presenta un programa d'entrevistes informals a TV-3 que s'estrena aquesta nit, fent de la seva participació com a entrevistador un gest de reivindicació de la inclusió de les persones amb diferents capacitats. ▶ Pàg. 52

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.

Opinió: Ernest Alós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Dramatització: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensas Ibéricas 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

La vivenda, un altre paraigua anticrisi

El Govern i els partits s'enfronten a la necessitat ineludible de prendre mesures o de posar-se d'acord en iniciatives per pal·liar la crisi econòmica i social desencadenada per la pandèmia. Mentre al Congrés s'últimen les conclusions de la comissió sobre la reconstrucció, el Ministeri de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana prepara un decret amb una àmplia bateria de mesures en les àrees de la seva competència, des de la vivenda fins a la seguretat sanitària lligada al transport aeri. Respecte a la vivenda, es proposa facilitar els lloguers assequibles no mitjançant el recurs de regular els preus, sinó facilitant que s'ampliï l'oferta en el mercat si és en condicions que permetin «respondre a la necessitat d'amplis grups de població que es troben en situació de vulnerabilitat».

L'esborrany del decret apunta com a instrument principal la regulació de drets de superfície per alliberar sòl destinat a vivendes socials de lloguer assequible. El decret serà el suport legal per a un pla de desenvolupament i rehabilitació de vivenda social de

lloguer dotat amb 2.000 milions d'euros, que hauran de provenir del fons europeu de recuperació de 750.000 milions, dels quals 140.000 haurien de correspondre a Espanya. Aquest pla es defineix a partir del sistema de col·laboració publicoprivada. És necessari i urgent, després d'anys de pujada constant dels lloguers i la constatació que ni en moments de crisi com el que ara iniciem el mercat es

La posada en marxa d'un pla ambiciós ha d'ofrir solucions per a una necessitat urgent i també revitalitzar un sector clau

reajusta espontàniament a la renda disponible de les famílies, i encara menys és capaç d'ofrir alternatives a qui veu com la seva economia entra en una situació d'enorme fragilitat. No és més petita la importància que tindria la posada en marxa d'aquest pla en la reactivació de l'activitat del sector de la construcció.

Mentrestant, en un Congrés amb un recuperat ambient de cooperació, lluny de la crispació de les sessions de control al Govern, la comissió sobre

la reconstrucció acaba aquest divendres els seus treballs amb amplis acords probables en dos dels quatre grups de treball: sanitat i Unió Europea. En sanitat, els partits del Govern han acceptat moltes de les peticions del PP i de Cs, mentre que en el grup dedicat a la UE hi ha ja un principi d'acord perquè el PSOE i UP s'han compromès amb el Pacte d'Estabilitat, ara suspès per la pandèmia, per quan torni a estar en vigor, i el PP ha renunciat a imposar condicions sobre les ajudes europees. Més difícil està el pacte en polítiques socials –en educació, per exemple, el PP i Cs rebutgen que les ajudes es destinin només a l'escola

pública excloent la concertada– i en política econòmica, on el PP rebutja la derogació de la reforma laboral i la filosofia econòmica de Podem.

Aquest clima és positiu, però ha tirat endavant sobretot perquè les conclusions recullen línies generals, sense baixar als detalls. Molt més complicat serà quan es plantegin pactes sobre els Pressupostos de l'Estat, malgrat que Pedro Sánchez ha tornat a dir que la seva voluntat és negociar amb totes les forces polítiques.

Els palestins, a mercè de Trump

ajornament durant uns dies de l'annexió per Israel del 30% del territori de Cisjordània, pendent que els Estats Units l'autoritzin, segueix el guió imposat per la Casa Blanca per treure partit de l'operació. Les presses del primer ministre Benjamin Netanyahu per consumir-la xoque amb les prioritats del seu soci de Govern, Benny Gantz, que entén més urgent rescatar Israel de la crisi desencadenada per la pandèmia. També amb l'oposició àrab, la d'Europa i, en general, la comunitat internacional. I, sobretot, requereix el vistiplau de Donald Trump. L'entorn del president ha arribat a la conclusió que l'«acord històric», que és tal, comporta no pocs riscos i exigeix prudència per evitar que incendiï la zona i posi en un compromís alguns

aliats: Egipte, Jordània, l'Aràbia Saudita i els Emirats Àrabs.

A dir veritat, des de l'acord d'Oslo (1993) s'han multiplicat els motius per donar la raó als que en aquell moment van entendre que la causa palestina quedava a mercè de l'estratègia israeliana. Les petites concessi-

Si es consuma l'annexió il·legal del 30% del territori de Cisjordània, la viabilitat d'un Estat palestí passa a ser merament il·lusòria

ons fetes per successius governs no han sigut un obstacle per a una multiplicació permanent dels assentaments, fins a sumar 450.000 colons, una vulneració flagrant del dret internacional i de les resolucions específiques del Consell de Seguretat de les Nacions Unides, que obliguen Is-

rael a retirar-se dels territoris ocupats. Ni tan sols la fórmula de pau per territoris, consagrada en diferents declaracions, ha sigut útil per evitar el doble atropellament de les annexions de Jerusalem Oriental i dels alts del Golan.

Dir que la idea dels dos estats agnita sense remei s'até a la realitat sobre el terreny. La fundació d'un Estat palestí a Gaza i Cisjordània és sens dubte inviable mentre tot el procés es posi al servei dels designis d'Israel i sigui una entel·lequia garantir els atributs de sobirania. En canvi, mentre Israel pugui actuar amb total impunitat sense cap cost i l'Autoritat Palestina s'esllangueixi, víctima de la seva debilitat estructural, l'ombra d'un apartheid adaptat a les circumstàncies de la regió planarà cada vegada més sobre la societat palestina.

Xi Jinping
President de la Xina
★ ★ ★ ★

Centenars de persones van ser detingudes en les protestes contra la llei de seguretat xinesa acabada d'aprovar, que prohibeix la dissidència. La polèmica nova norma és un pas més en la repressió de les llibertats a l'antiga colònia britànica. **▶ Pàg. 15**

Manel Barceló
Actor i activista veïnal
★ ★ ★ ★

És un dels quatre representants –amb Roser Camí, César Algora i Marcos García– de la plataforma d'entitats #EmergenciaCiutatVella, que ahir van presentar un manifest que alerta del risc del col·lapse social al districte per la pandèmia. **▶ Pàg. 33**

Antoine Griezmann
Jugador del Barça
★ ★ ★ ★

L'entrada del davanter francès al terreny de joc en el minut 90 contra l'Atlètic va evidenciar la falta d'encaix del futbolista a l'equip blaugrana. Quique Setién l'ha deixat a la banqueta en tres dels quatre últims partits. **▶ Pàg. 38**

Svetislav Pesic
Entrenador de bàsquet
★ ★ ★ ★

El Barça ha prescindit del tècnic serbi després de la vergonyosa derrota a la final de la Lliga contra el Kirolbet Baskonia (67-69) i tancarà, sense títols, la temporada en què l'equip català havia fet la inversió més gran de la seva història. **▶ Pàg. 42**

Albert Fornés
Periodista i escriptor
★ ★ ★ ★

Ha sigut guardonat amb el premi BBVA Sant Joan, un dels més ben dotats de les lletres catalanes, amb *Abans de les cinc som a casa*, una novel·la a partir del diari d'un comptable de les Corts que l'escriptor va adquirir al mercat de Sant Antoni. **▶ Pàg. 47**

Editorials

El carrer no tornarà a ser igual

Les carrers de les grans ciutats del món han viscut durant el més dur del confinament una transformació per causa major, forçada, amb efectes que, tot i que hagin sigut benvinguts, són provisionals. La constatació de què passa en una ciutat quan s'hi redueix el soroll, els nivells de contaminació baixen i el cotxe deixa de ser el rei dels carrers, ha obert els ulls a molts. En el cas de Barcelona, l'ajuntament va impulsar una bateria de mesures, *Obrim carrers*, que va sincronitzar el desconfinament amb l'ansia dels ciutadans per tornar a trepitjar els carrers. S'han ampliat els espais destinats als vianants, els ciclistes i els usuaris de patins, i es van prendre decisions de pes: eixamplar voreres, nous carrils bici, talls de trànsit en dies festius... Una experiència, més intensa com a instrument de conscienciació que tots els dies sense cotxes celebrats fins ara, que l'ajuntament es proposa ampliar, amb l'establiment de nous carrils bici en vies tan quilomètriques i saturades de trànsit com el carrer d'Aragó i el passeig de la Zona Franca.

L'experiència d'haver conegut uns carrers pacífics potser facilitarà que

iniciatives com aquesta siguin assumides més fàcilment per la ciutadania. Però no hem d'oblidar que hi ha altres raons de pes, sobretot l'emergència climàtica.

La necessitat de reduir les emissions causants de l'efecte d'hivernacle (restringint la mobilitat contaminant i substituint-la per noves tecnologies de transport) i de netejar l'atmosfera urbana, ara oblidada, en algun moment

Vianants i ciclistes hauran de guanyar espai, però també s'haurà de fixar com conviurà amb ells el trànsit que tornarà a les ciutats

haurà de tornar a ocupar un lloc central en les prioritats.

La redistribució dels espais públics s'ha dut a terme mitjançant el que s'ha denominat *urbanisme tàctic*. Senyalitzacions provisionals, objectes que actuen com a límits, pintura en l'asfalt. L'experiència ha rebut crítiques purament estètiques, o aquelles reticències que apareixen sistemàticament davant de qualsevol canvi al paisatge urbà, però també hi ha objeccions per revisar. La senyalització en al-

guns casos podria ser més clara. I tot i que la rapidesa amb què s'havien de prendre mesures no aconsellava esperar a emprendre obres dures, amb el cost i la dilació en el temps que requereixen, l'opinió tècnica s'hauria de tenir en compte a l'hora de decidir quins nous espais necessitarien intervencions més contundents per garantir la seguretat de tothom.

Resultarà més fàcil, ara, impulsar polítiques de restricció del trànsit contaminant i prendre mesures per ampliar l'espai disponible per a vianants i ciclistes. I molt probablement es consolidaran formes de mobilitat sostenible i segura que han experimentat una eclosió, com la bicicleta. Però és inevitable, i necessari, que a mesura que es vagi reactivant l'activitat econòmica, el repartiment de mercaderies, els desplaçaments al lloc de treball i per oci, l'espai públic deixi de ser aquest recés de pau. Cosa que no significa que no s'hagi de pacificar. Serà necessari un nou pacte, una nova regulació, una nova distribució de l'espai públic i l'establiment de nous hàbits. Moltes ciutats, amb exemples com el de París, ja estan recorrent aquest camí.

Vladimir Putin
President de Rússia
★★★★

El resultat, més que previsible, de la consulta sobre la reforma electoral permetrà que el líder rus continuï en el poder fins al 2036. El Kremlin va presentar com un triomf el que en realitat va ser una votació tenyida d'irregularitats i manipulació. ▶ Pàg. 15

Magda Campins
Hospital de la Vall d'Hebron
★★★★

Un estudi del departament de Medicina Preventiva de la Vall d'Hebron, que dirigeix Magda Campins, amb la doctora Blanca Borràs com a autora principal, demostra la necessitat de fer anàlisis exhaustives a tots els interns en residències. ▶ Pàg. 28

Sarunas Jasikevicius
Entrenador de bàsquet
★★★★

El tècnic del Zalgiris i exjugador del Barcelona torna al seu antic equip, ara com a entrenador, un retorn que sembla un rescat. L'ídol del Palau suplirà Pesic durant tres temporades, amb la missió de tornar la il·lusió al conjunt blaugrana. ▶ Pàg. 38

Una coalició inèdita a Irlanda

Una gran coalició conservadora acordada a la República d'Irlanda pel Fianna Fáil i el Fine Gael, més l'afegit del Partit Verd que ha substituït els laboristes com a frontissa, ha tancat el camí a la possible arribada al pont de comandament del Sinn Féin, guanyador de les eleccions del febrer, però amb un nombre insuficient d'escons per formar una coalició de Govern estable. La determinació demostrada per Mary Lu McDonald, líder del Sinn Féin, el partit de referència de la comunitat catòlica a Irlanda del Nord però que fins ara mai s'havia convertit en el més votat en la República d'Irlanda, va preocupar l'establishment als dos costats de la frontera entre les dues Irlandes, a Londres i a Brussel·les, per raons no intercanviables, però relacionades totes amb la possibilitat

d'aconseguir un *brexit* acordat. En aquestes inquietuds va pesar tant la història del Sinn Féin, defensor permanent de la unificació d'Irlanda, com les incògnites que pot plantejar una eventual sortida per força del Regne Unit de la UE.

Abans que es declarés la pandèmia,

L'acord històric entre els dos grans partits rivals farà més fàcil un acord amb el Regne Unit que un Executiu del Sinn Féin

aquesta hauria sigut l'única raó ressenyable per a una innovació tan important en la cultura política del país com donar llum a una gran coalició entre els dos partits hereus dels bàndols que es van enfrontar durant la guerra civil després del final del mandat britànic. Però la necessitat de dis-

posar d'una majoria sòlida i estable per afrontar els grans reptes plantejats per la crisi del coronavirus ha activat els ressorts del pacte entre aquestes dues grans formacions.

Segurament amb aquesta coalició de govern a Dublín és possible algun tipus de transacció amb el Regne Unit que inclogui retocs acceptables sobre el règim de moviments de persones i mercaderies a través de la frontera de les dues Irlandes, mentre que un Executiu liderat pel Sinn Féin difícilment hauria acceptat cap solució que no fos el manteniment de l'actual statu quo. No obstant, la prova de foc arribarà quan els dos socis principals hagin d'executar el canvi de torn en el càrrec de primer ministre, quan presumiblement encara siguin vives les tensions socials que seguiran l'actual pandèmia.

Lin-Manuel Miranda
Compositor i actor
★★★★

Hamilton, el guardonat musical sobre els pares fundadors dels EUA a ritme de hip-hop, s'estrena avui en versió filmada a la plataforma Disney+, amb gairebé tot el repartiment original, un dels encerts més grans de l'obra. ▶ Pàg. 45

Justin Kurzel
Cineasta
★★★★

El director aporta a *La verdadera historia de la banda de Kelly* la seva particular visió sobre el bandit australià Ned Kelly, un nou enfocament sobre un personatge àmpliament abordat en el cinema. La pel·lícula és una de les estrenes destacades de la setmana. ▶ Pàg. 46

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.

Opinió: Ernest Alós.
Internacional: Marta López.
Política: Josep Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramon Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.

Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

Pugna electoral incerta als EUA

Un dels trets polítics més destacables del president dels Estats Units, Donald Trump, és que sembla que no li fan efecte escàndols, declaracions o actituds que penalitzarien amb duresa altres polítics. A cavall d'aquesta sorprenent immunitat va arribar a la Casa Blanca, i malgrat una presidència caòtica i plena de situacions impròpies del seu càrrec arrencava aquest any amb més que fundades esperances d'aconseguir la reelecció el pròxim 3 de novembre. Però des de l'esclat de la crisi de la Covid les males notícies s'acumulen contra el president nord-americà: la pitjor gestió de la pandèmia, la recessió que va de la mà de l'emergència sanitària i els sotrats de la revolució antiracista han donat un tomb a les seves aspiracions d'estar quatre anys més a la Casa Blanca. Avui les enquestes donen còmodes avantatges al seu rival -el candidat del Partit Demòcrata, Joe Biden- i el que és pitjor per a Trump: mostren una caiguda de la seva popularitat entre col·lectius que són claus per a la seva reelecció. El còctel amenaça de ser letal per al president.

Els Estats Units estan pagant una tràgica factura en la pandèmia per raons estructurals (el seu sistema de salut) i per la pitjor gestió de l'administració Trump. El president ha aplicat la seva recepta habitual en altres temes (lleugeresa intel·lectual, negociacionisme científic i *agitprop* per a fidels en xarxes socials) en la gestió d'una crisi sanitària sense parió, i la conseqüència és que els Estats Units

cions electorals, unit al fet que la recessió li impedeix presumir de la bona marxa de l'economia.

Queda molt temps fins al 3 de novembre, massa per fer prediccions electorals, com el mateix Trump va demostrar en la contesa del 2016 contra Hillary Clinton. La situació sanitària, econòmica, política i social d'un país convulsat fa que aquestes eleccions siguin imprevisibles. Però precisament perquè els EUA es troben en una situació crítica aquestes eleccions són transcendents.

Ho són per al mateix país, que necessita un president que sigui digne del càrrec i que lideri en temps molt difícils, no que es dediqui a trencar la convivència entre els ciutadans. I ho necessita la resta del món, que fins al moment està afrontant una gravíssima crisi econòmica i una incerta emergència sanitària sense la principal potència mundial. No hi ha dubte que l'incert panorama dels pròxims temps seria una mica menys fosca si els Estats Units fossin part de la solució i no part del problema. Quina paradoxa, que qui defensa fer gran Amèrica no faci més que empètir-la.

Les enquestes donen un còmode avantatge a Biden i una caiguda de popularitat de Trump entre col·lectius clau per a la seva reelecció

són el país més castigat per la Covid. A ningú li hauria de sorprendre, l'administració Trump ha donat sobrades mostres d'un estil ineficax i erràtic. La pandèmia té un impacte immediat sobre la ciutadania nord-americana (també els votants de Trump), a diferència d'altres assumptes que l'electorat pot considerar més llunyans, com la política migratòria, l'emergència climàtica o la política internacional. Per això la Covid és tan tòxica per a les seves aspira-

Acord social, desacord polític

El dia va començar ahir amb l'escenificació de l'acord entre Govern, organitzacions empresarials i sindicats sobre les bases generals que haurien de facilitar la conservació de tota l'ocupació que es pugui salvar de la crisi que estem començant a transitar i la reactivació de l'economia. Acabava, en canvi, amb l'aprovació al Congrés de les conclusions de la comissió de reconstrucció amb una simple abstenció del PP en els capítols sanitari i europeu i el vot negatiu del principal partit de l'oposició a les propostes de mesures en les àrees social i econòmica.

És cridaner que hagin durat tan poc les bones paraules del partit que dirigeix Pablo Casado, i que missatges llançats des de l'Executiu com la necessitat d'una reforma fiscal que incrementi la recaptació o la contrarefor-

ma laboral no hagin sigut impediments per a l'acord amb els empresaris i sí que ho siguin per aconseguir el compromís dels conservadors en una mínima agenda per a la recuperació.

Casado no ha seguit l'exemple de consens de patronal i sindicats i les seves paraules moderades no s'han traduït en fets

Alhora, el vicepresident Pablo Iglesias expressava les seves discrepàncies amb els temptejos iniciats des del partit socialista per sumar Cs a la majoria que permeti aprovar els pròxims Pressupostos Generals, una vegada comprovada la seva actitud constructiva en moments clau de la complicada

gestió de la desescalada, i ahir mateix en la votació de les conclusions de la comissió de la reconstrucció. És cert, com argumenta Iglesias, que els postulats en matèria econòmica del partit de Arrimadas són difícils d'encaixar amb l'acord de Govern entre el PSOE i Podem, i que seria lògic que la majoria

que va permetre la inversió de Sánchez fos també la que donés llum verda als comptes de l'Estat. Però, apressada pels seus particulars condicionaments electorals, no pot donar-se per descomptada la implicació d'ERC en l'aprovació dels pressupostos. Ni sembla prudent dibuixar línies vermelles quan és més necessari que mai la capacitat d'arribar a acords i forjar consensos davant d'un repte enorme. Si els agents socials han sigut capaços d'això, no haurien de ser-ho menys els nostres representants polítics.

Alba Vergés
Consellera de Salut
★ ★ ★ ★

Tot i que argumenti que la baixa incidència del coronavirus no ho fa necessari, els 120 rastrejadors de positius i contactes de la Covid-19 són lluny dels 200 que va prometre d'inici la Conselleria de Salut. Davant els brots de Lleida no es pot abaixar la guàrdia. ▶ Pàg. 6

Emmanuel Macron
President de França
★ ★ ★ ★

Després dels pessims resultats en les eleccions locals, el president francès sacrifica el seu primer ministre, Édouard Philippe, malgrat la bona valoració de la seva gestió de la crisi sanitària. O potser precisament per aquesta raó. ▶ Pàg. 14

Miguel Ángel Aguilar
Fiscal contra delictes d'odi de Barcelona
★ ★ ★ ★

El fiscal contra delictes d'odi i discriminació de Barcelona, Miguel Ángel Aguilar, proposa que Espanya segueixi l'exemple de països com Alemanya i pugui sancionar els gegants de les xarxes que no col·laborin per identificar els sospitosos anònims. ▶ Pàg. 31

Javier Hoyos
Director del restaurant Flaix Flaix
★ ★ ★ ★

El restaurant dissenyat per Correa i Milà continua en plena forma quan compleix el seu 50è aniversari i projecta l'obertura d'un nou local a la Diagonal al setembre, la primer expansió des del naixement d'aquest clàssic de la ciutat. ▶ Pàg. 36

Paul Weller
Músic
★ ★ ★ ★

Per a satisfacció dels seus seguidors, que no sempre s'han sentit còmodes amb els seus girs estilístics, Paul Weller torna amb el magnífic àlbum *On sunset* als coquetejos amb el soul que van caracteritzar les gravacions de *The Style Council*. ▶ Pàg. 50

Editorials

10 anys de la fita del futbol espanyol

El 11 de juliol del 2010, a la ciutat sud-africana de Johannesburg, el futbol espanyol va aconseguir la fita més gran de la seva història. Es compleix, per tant, una dècada des que un gol d'Andrés Iniesta a la pròrroga davant d'Holanda (1-0) va portar la selecció espanyola al cim del futbol mundial. Va ser un èxit que va confirmar el títol europeu de dos anys abans en el torneig disputat a Àustria i Suïssa. A la següent Eurocopa, dos anys després de la cita mundialista, Espanya va revalidar la seva corona a Polònia i Ucraïna. Va ser una època, en definitiva, d'una esplendor mai viscuda per un futbol espanyol amb un palmarès molt precari pel que fa a seleccions.

Al recordat Luis Aragonés, a l'Eurocopa del 2008, li va correspondre el reconeixement de pilotar el canvi d'estil d'un equip que va apartar l'èpica, amb l'apel·latiu a una fúria que poc tenia de devastadora i sí molt de tòpic ranci, en favor d'un joc de toc, més conforme amb les característiques i la tradició del jugador espanyol. En aquest sentit, el Barça de Pep Guardiola va resultar un bon mirall en el qual mirar-se, una

referència que no es podia obviar. En conseqüència, set jugadors del Barça van ser campions del món, i sis d'ells, titulars l'onze de la gran final.

Vicente del Bosque va agafar a Sud-àfrica el relleu d'Aragonés i, lògicament, no es va allunyar del camí marcat. Espanya es va situar així a l'esglaó més alt i aquest canvi d'imatge va venir acompanyat d'una inevitable projecció internacional de jugadors i entrena-

El joc de toc, el caràcter competitiu i la unitat del vestuari van aixecar un grup triomfal que no ha tingut un relleu d'alt nivell

dors. El futbol espanyol, tradicionalment un mercat comprador, va passar a exportar talent a les principals lligues del món. El context globalitzador que ha acompanyat l'esport en les últimes dècades va contribuir a aquesta tendència. D'aquesta manera, el mateix Iniesta esgota avui els últims dies de la seva carrera al Japó, una cosa que probablement hauria fet també sense el gol tan recordat aquests dies. Però la seva figura no tindria la dimensió planetària que va adquirir a partir del 2010.

L'exportació de jugadors va venir acompanyada també d'un interès més gran a tot el món per una Lliga que ja comptava, a més, amb les dues figures més grans del planeta futbol: Leo Messi i Cristiano Ronaldo, avui a la Juventus després de la seva llarga etapa al Madrid. Com més demanda, més ingressos a partir de la venda de drets televisius, una cosa que ha donat solvència econòmica a la competició espanyola.

No ha mantingut aquesta solvència la selecció. El declivi es va manifestar de forma abrupta al Mundial del Brasil 2014 i des d'aleshores el combinat espanyol s'ha mantingut lluny de l'excel·lència manifestada en aquella època. Sis dels 11 titulars a la final ja s'han retirat i només dos (Ramos i Busquets) encara són internacionals. El relleu generacional no ha arribat amb resultats positius, malgrat que Espanya continua comptant amb un excel·lent viver en les categories de formació. Però en aquells anys es va conjuntar una cosa molt difícil de repetir: una gran qualitat futbolística, un caràcter competitiu i la unitat sense fissures d'un vestuari dirigit per un capacitat i discret tècnic que va cedir el protagonisme als seus jugadors.

Full de ruta de cara al futur

El caràcter genèric de les conclusions de la comissió de reconstrucció no treu importància al text adoptat en el marc de l'esforç del Govern central i dels actors socials per disposar d'un full de ruta que, a l'espera dels resultats de la cimera europea del 17 i el 18 de juliol, estableixi els grans objectius. El que s'ha aprovat al Congrés per la comissió és complementari al que s'ha firmat a la Moncloa pels empresaris i els sindicats, i és, alhora, la guia imprescindible per anar a Brussel·les amb arguments sòlids en la discussió de l'estructura del fons de reconstrucció proposat per la Comissió Europea (750.000 milions d'euros), del qual a Espanya li corresponen 140.000 milions.

Els quatre apartats de les conclusions -reactivació econòmica, progra-

mes socials, reforçament del sistema de salut i Unió Europea- estableixen un marc de referència que s'ha de traduir en mesures específiques per tal que la desconfiança i les incerteses que enfosqueixen el futur s'esvaeixin al més aviat possible. Això és especialment important per avançar en el

La feina de la comissió de reconstrucció s'ha de concretar en iniciatives a fi que s'esvaeixin al més aviat possible les incerteses

projecte europeu d'ajuts, que comportarà algun grau de condicionalitat, és a dir, que requerirà assumir compromisos sòlids per al sanejament del teixit econòmic, amb uns objectius i un calendari precisos. En aquest cas no n'hi ha prou amb els enunciats.

De les concrecions depèn que es pu-

guin escurçar els terminis per superar la crisi social, ja molt present. Si ha sigut possible ressenyar en un document el fons de 10.000 milions per al rescat de les empreses, el de 40.000 milions per finançar nous projectes i el pla Renove per aquest any, també ha de ser possible i útil que els treballs de la comissió de reconstrucció es tradueixin en iniciatives concretes. La improvisació no té cabuda en una situació de gravetat extrema. Sí que la té apostar per la protecció del medi ambient, per les noves tecnologies, pels plans de desenvolupament sostenible i, en general, per l'economia productiva. Res serà fàcil per sortir del laberint, però disposar d'un full de ruta factible facilitarà les coses, i més encara si d'aquí al 22 de juliol -votació en el ple del Congrés- s'hi afegeixen els que ara han sigut reticents a fer-ho.

Donald Trump
President dels Estats Units
★ ★ ★ ★

En la vigília del 4 de juliol i al mont Rushmore, el mandatari va fer un discurs divisiu en què primer va presumir de liderar un país «just i excepcional» i després va carregar contra l'«extrema esquerra nord-americana», a la qual va qualificar de «nou feixisme». **► Pàg. 14**

Xi Jinping
President de la Xina
★ ★ ★ ★

En un moment en què hauria de rebre lloances per la seva gestió de la Covid i l'enviament de material mèdic a mig món, el gegant asiàtic acumula conflictes amb el Japó, el Regne Unit, el Canadà i diversos països del mar del Sud de la Xina, a més dels EUA. **► Pàg. 16**

Ana Márquez
Directora Associació Cultural Andalusua de l'Hospitalet
★ ★ ★ ★

Per les classes d'aquesta 'bailaora' han passat artistes com ara Miriam Vallejo, Sara Barrero, Susana Escoda i Toni Moñiz. Gràcies a ella i a altres professionals, el Baix Llobregat i part del Barcelonès són un referent flamenc, tot i que perilla el relleu generacional. **► Pàg. 34**

Bruno Soriano
Capità del Vila-real
★ ★ ★ ★

El centrecampista torna a disfrutar amb la pilota després de tres anys, un mes i un dia sense trepitjar els terrenys de joc per culpa d'una cadena de lesions i recaigudes. Avui el seu equip rep un fràgil Barça amb la vista posada en els llocs europeus. **► Pàg. 42**

Esmé Creed-Miles
Actriu britànica
★ ★ ★ ★

Filla dels actors Charlie Creed-Miles i Samantha Morton, la protagonista de la sèrie *Hanna* -Amazon Prime estrena la segona temporada- fa oblidar a l'espectador que un dia Saoirse Ronan va interpretar aquest mateix paper per a la pantalla gran. **► Pàg. 46**

Editorials

Confinament amb rerefons social

El Segrià, confinat fins a nou avís. Pot ser que la mesura duri més de dues setmanes i no es descarta un enduriment de les condicions, ni tan sols s'exclou la possibilitat d'un confinament domiciliari. Per ara, no és un retrocés a fase zero. Es permeten reunions de fins a 10 persones, els comerços estan oberts i els nens poden jugar als parcs, però no és possible sortir ni entrar lliurement de la comarca. Un confinament que ha arribat amb polèmica.

Dijous passat, Fernando Simón va anunciar que la Generalitat estava estudiant la possibilitat de confinar Lleida. La mesura va ser negada pel Govern català en diverses ocasions, fins que dissabte va ser confirmada amb efecte per al mateix dissabte. El marge de maniobra per als veïns va ser escàs, molts van haver de desfer els seus plans i tornar precipitadament a casa seva. Prendre la decisió d'un confinament perimetral no és fàcil, són molts els aspectes que cal considerar, però per respecte a la ciutadania seria desitjable que els responsables polítics no afegissin encara més incertesa amb vaivens poc jus-

tificables. Que la restricció arribi en ple període estival, després de mesos de reclusió i una vegada acabat l'estat d'alarma, és un motiu de pena per a la població. És inevitable la tristesa, com bé assenyalava l'alcalde de Lleida, però també és important destacar que la situació és molt diferent a la del març passat. El sistema sanitari està més preparat ara, també les mesures de detecció i de control.

L'aïllament del Segrià ha arribat entre dubtes i amb un missatge indesitjable que assenyalava de manera injusta els temporers

Al llarg d'aquests mesos s'han acumulat coneixements vitals per al combat contra el virus. També discerniment sobre les situacions que el propaguen. El confinament de Lleida ha fet aflorar l'emergència social dels temporers, que és molt anterior al coronavirus. Les condicions insalubres en què molts es veuen obligats a subsistir han sigut denunciades en reiterades ocasions per entitats i sindicats. La seva situació ha saltat a l'actualitat perquè està vinculada a

alguns dels rebrotos del virus. I no només a la comarca del Segrià, també a l'Aragó, Múrcia i en altres països europeus, els escorxadors i les explotacions agroalimentàries i hortofrutícoles s'han relacionat amb els rebrotos.

Com animals. Així descriuen la seva situació en aquest diari alguns temporers. Amuntegats en pisos, en garatges, en granges abandonades o al mateix carrer, moltes vegades sense accés a l'electricitat ni a l'aigua corrent. És il·lusori pretendre el control de la pandèmia quan aquestes persones es veuen obligades a treballar sense distància social, molts sense mascarates, i dormint en llocs sense un mínim de garanties higièniques. Ara la necessitat de frenar la pandèmia converteix en urgent les mesures que s'haurien d'haver pres fa molt. Els temporers són imprescindibles per a les campanyes de recollecció agrícola. La seva situació d'explotació i misèria profunda és un fracàs col·lectiu. Una vergonya a la qual ara se suma l'estigma de veure's assenyalats per alguns com a culpables del contagi i no com les víctimes que són.

Casado se la juga a Galícia i Euskadi

Galícia i Euskadi han viscut l'últim cap de setmana electoral abans de la cita dels comicis autonòmics de diumenge que ve. Unes eleccions ja ajornades per la pandèmia i que se celebren ara, però que no podran escapar-se de la influència del coronavirus, com recorden els nombrosos rebrotos, entre els quals hi ha el confinament dels 70.000 habitants de la comarca de Lugo d'A Mariña.

El nivell de l'abstenció per la Covid-19 és gairebé l'única incògnita tant a Galícia com al País Basc, amb enquestes coincidents en les dues comunitats. A Galícia, tots els sondejos pronostiquen la quarta majoria absoluta d'Alberto Núñez Feijóo, que, segons el GESOP, obtindrà entre 41 i 43 escons (ara en té 41), a molta distància del PSOE (entre 15 i 17, des dels 14 actuals), amb una

resurrecció del nacionalisme gallec del BNG, que passaria de 6 a 14-16, i l'enfonsament de les mareas i de Podem (de 14 a 2).

A Galícia i a Euskadi, on es dona per descomptat el triomf del PNB, es posen a prova els grans partits espanyols, per això els resultats tindran repercussió

Si la victòria del PP 'tou' de Feijóo es combina amb una clara derrota del PP 'dur' d'Iturza, la barreja pot resultar explosiva

en la política d'àmbit estatal. El PSOE i Unides Podem seran jutjats, entre altres motius, per la gestió de la pandèmia des del Govern, i no sembla que els socialistes vagin a ser reprovats, perquè en les dues comunitats les enquestes els atorguen un lleuger augment. El contrari que a Podem, que re-

trocedeix una mica a Euskadi i gairebé desapareix a Galícia, malgrat que en aquest cas per problemes interns.

Més transcendència poden tenir els resultats per al PP i, sobretot, per al seu líder, Pablo Casado. Si la victòria del PP tou de Feijóo es combina amb una clara derrota del PP dur de Carlos Iturza, que baixa en els sondejos de 9 a 5-7 escons, la barreja pot resultar explosiva per a Casado, malgrat la moderació que ha mostrat a Galícia i els seus intents d'apropiar-se de la política de Feijóo. El fracàs a Euskadi seria encara més gran, perquè el PP es presenta aliat amb Ciutadans, tot i que les seves diferències sobre el concert basc van emergir en el miting conjunt d'ahir al costat de l'arbre de Gernika. Mentre Casado va defensar el concert, Inés Arrimadas ni el va esmentar. Casado es juga part del lideratge a Galícia i el País Basc.

Emmanuel
Macron
President
de França

Sota el seu mandat es compleix una de les promeses electorals de François Macron: el tancament de Fessenheim, la central nuclear més antiga del país, situada des de fa 43 anys a prop de la frontera amb Alemanya i Suïssa. El desmantellament durarà 15 anys. ► Pàg. 27

Olaf
Scholz
Ministre de Finances
d'Alemanya

El socialdemòcrata es troba en el punt de mira pel cas Wirecard. La fallida de la companyia de pagaments que cotitzava al DAX, després d'aparèixer un forat de gairebé 2.000 milions d'euros en els seus comptes, posa en dubte la supervisió del Govern alemany. ► Pàg. 21

Valteri
Bottas
Campió del
GP d'Àustria de F-1

El pilot finlandès es va adjudicar la victòria en la carrera inaugural del Mundial 2020 després d'un final caòtic, amb una sanció a Lewis Hamilton per fer fora Alexander Albon de la pista que va relegar el britànic al quart lloc. Carlos Sainz va acabar cinquè. ► Pàg. 38

Daniel
Martínez
President
de Focus

L'empresari advoca per un front comú públic-privat per impulsar la recuperació del sector cultural després de la pandèmia. «Les conseqüències de la Covid s'agregaran més si no hi ha una decidida voluntat política», va remarcar al forum Primera Plan@. ► Pàg. 40

Sameh
Zoabi
Cineasta
palestí

El director s'atreveix a utilitzar l'humor de culebró per parlar de l'ocupació del seu país i de les contradiccions que es generen en el dia a dia al seu últim film, *Todo pasa en Tel Aviv*. «He intentant no ferir sensibilitats, però sense censurar-me», afirma. ► Pàg. 41

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Carfagna i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.

Opinió: Ernest Alós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Distribució: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.

Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

Terrasses més enllà de l'estiu

El coronavirus ha produït una sotragada humana, social i econòmica inqüestionable. Les rutines i les expectatives s'han vist alterades. Algunes paraules han guanyat nous sentits i algunes s'han deslliurades de discussions. Almenys, durant un temps. Les terrasses dels bars i restaurants de Barcelona són un d'aquests territoris en què s'ha produït aquest sobtat canvi de punt de vista. Defensades o injuriades amb similar contundència abans de la pandèmia, avui ningú qüestiona la seva necessitat.

Terrasses per ajudar els establiments a superar el tràngol de mesos amb la persiana abaixada i provar de suportar aquesta nova normalitat que incideix greument en el seu compte de resultats. Terrasses per combatre una taxa d'atur inassumible. I, també, terrasses perquè els ciutadans es puguin relacionar amb més seguretat, tenint en compte la menor possibilitat de contagi a l'aire lliure.

L'Ajuntament de Barcelona ha estès l'ampliació temporal de les terrasses fins al 31 de desembre del

2021, un any més de la seva intenció inicial. La mesura pretén facilitar la recuperació econòmica d'un sector especialment afectat. Es permet l'ampliació de terrasses existents o la creació de noves sempre que segueixin uns criteris definits d'ubicació, distància i respecte de les normatives vigents. És important assenyalar que l'espai guanyat per als establiments no és a costa de la mobilitat

Flexibilitzar la instal·lació de taules a l'aire lliure alleuja la restauració i ofereix més seguretat; a canvi, s'ha d'exigir civisme

del transeünt, sinó que és asfalt tret a la calçada. En cap cas es veuen afectats el carril bici o el de transport públic. Tampoc l'accés a pàrquings o equipaments.

Des del 23 de maig fins a l'actualitat s'han registrat 4.878 peticions d'ampliació i totes han sigut revisades per un equip de 72 persones creat especialment per agilitzar el tràmit. De les sol·licituds ja resoltes, dues de cada tres s'han autoritzat. Les que han sigut rebutjades, poden re-

metre sol·licituds fins al 24 de juliol. És aquest 35% de denegades el que preocupa el Gremi de Restauració de Barcelona. Si bé l'entitat ha celebrat l'extensió de l'excepcionalitat fins al 2021, ha posat en marxa un procés de revisió de les sol·licituds denegades per solucionar possibles errors durant la tramitació.

La recuperació serà dura i s'allargarà en el temps, per això guanyen especial importància totes les mesures que sorgeixen del consens i que miren pel bé del conjunt de la societat. No és el moment d'actituds essencialistes i petrificades; ara cal flexibilitat i unitat d'esforços. Recolzar l'economia local és una prioritat. Però també ho és que les mesures transitòries no vagin en detriment del descans dels veïns. Per això es pot apel·lar a la responsabilitat dels establiments, i encara més dels clients. Massa sovint, els horaris de tancament de les terrasses no són respectats, i es converteixen en el malson dels que no poden dormir. En aquesta època d'excepció, la conciliació d'interessos ha de ser un objectiu de tothom.

Selectivitat en temps de crisi

es proves d'accés a la universitat, conegudes popularment com la selectivitat, representen per a milers d'alumnes, cada curs, un exercici de concentració de notable dificultat que els permet accedir a l'educació superior. Aquest any la selectivitat serà radicalment diferent de la d'altres anys, començant pel nombre de dies d'exàmens (quatre en lloc dels tres habituals), per les dates (un mes després del que es preveia abans de la pandèmia) i per les precaucions que l'hauran d'envoltar. Tot això ha complicat una logística ja per si mateixa difícil, amb una dificultat més afegida aquest any: l'augment d'aprovats a batxillerat (11 punts més que el 2019, a causa de criteris més laxos en l'avaluació). La selectivitat és una prova exigent que demana una concentra-

ció i una preparació que aquest any, òbviament, han sigut més difícils. A més, l'entorn de les proves serà estrany i singular, amb un cert temor en l'ambient, sense oblidar les previsibles condicions meteorològiques. Tot això justifica que, sense caure en la falta de rigor, hi hagi una certa flexi-

Les proves s'havien d'adaptar aquest curs i no convertir-se en una nova trapa d'una promoció que ja n'ha hagut d'encarar massa

bilització en el contingut de la prova. El confinament i el tancament dels centres, amb un tercer trimestre virtual i amb la perspectiva incerta del curs vinent, en el qual almenys les universitats oferiran un ensenyament híbrid, obliga a plantejar-nos en quina mesura afectaran aquestes inè-

dites circumstàncies tota una generació d'estudiants, des dels que ja es plantejaven el seu immediat futur professional fins als més petits. I a reclamar que no pateixin un greuge comparatiu. Poden veure marcat el seu futur per un replantejament de l'ensenyament, adaptat a unes circumstàncies canviants que dependran molt de l'evolució del virus i d'hipotètics rebrots. També per la limitació d'oportunitats en intercanvis, beques de pràctiques i col·laboració, contacte amb els seus docents... La incertesa -que augmenta en casos com el del Segrià, que durà a terme les PAU malgrat el confinament de la comarca- no és la millor companya de viatge per afrontar moments tan decisius en la formació. Tot i així, la crisi es pot contemplar com una oportunitat d'aprofundir en noves perspectives educatives.

Michèle Rubirola
Nova alcaldessa de Marsella
★ ★ ★ ★

Als 63 anys, aquesta doctora de la Seguretat Social ha tancat un quart de segle de regnat de la dreta convertint-se en la primera dona a l'alcaldia de la segona ciutat francesa amb una inèdita coalició d'ecologistes i partits d'esquerra. **► Pàg. 13**

Carlos V. Carballo
President del Comitè Tècnic d'Àrbitres
★ ★ ★ ★

Les decisions del VAR des que va tornar la Lliga han obert un front de polèmica per les veus que parlen de tracte favorable al Madrid. El partit a Bilbao, saldat amb un penal i altres decisions qüestionades, amplien les crítiques més enllà del Barça. **► Pàg. 40**

Sarunas Jasikevicius
Entrenador de bàsquet
★ ★ ★ ★

El fitxatge de l'exjugador lituà del Barça ha despertat una contagiosa il·lusió en l'afició del Palau, que ell es va encarregar de reiterar en la seva presentació. Saras torna a Barcelona avalat per una gran trajectòria a la banqueta del Zalgiris Kaunas. **► Pàg. 45**

Anna Sahun
Actriu
★ ★ ★ ★

La intèrpret va ser guardonada amb el premi Memorial Margarida Xirgu. La distinció destaca la millor interpretació femenina de la temporada teatral i és iniciativa de l'Agrupació Dramàtica de Barcelona i de l'Ajuntament de Molins de Rei. **► Pàg. 48**

Antonio Díaz
Mag i empresari
★ ★ ★ ★

Més conegut com El Mago Pop, té posat l'horitzó en el dia 2 de setembre, quan espera reprendre el seu espectacle *Nada es imposible* on el va deixar, al Teatre Victòria del Paral·lel, després d'uns mesos de gran èxit de públic. **► Pàg. 52**

Editorials

El PIB s'enfonsa, el virus segueix aquí

Espanya acaba d'entrar en la tercera recessió en el segle XXI, amb la caiguda brutal del PIB del 18,5% en el segon trimestre, en relació amb el trimestre anterior, en el qual va descendir un 5,2%, la pitjor dada fins ara de la sèrie històrica. La pandèmia i el confinament per aturar-la han provocat caigudes generalitzades de l'activitat econòmica a tots els països industrialitzats (9,5% als EUA, 13,8% a França, 10,1% a Alemanya, 12,1% a l'Eurozona, 11,9% a la UE en el seu conjunt, amb dades del segon trimestre en relació amb el primer) que dibuixen un panorama esfereïdor, per molt que Pedro Sánchez s'hagi esforçat a insufflar esperança al dir que el pitjor ha passat i que ara l'economia ha iniciat ja la recuperació. La notícia de l'enfonsament del PIB a Espanya es coneix només dies després de l'EPA que va revelar que en el segon trimestre es van perdre més d'un milió de llocs de treball, sense comptar els més de tres milions de treballadors afectats pels ertots, i que el dèficit públic es va multiplicar per cinc en el primer semestre, arribant als 48.700

milions d'euros, el 4,2% del PIB, un creixement superior al de tot l'any passat. Una de les causes de l'augment del dèficit són precisament els diners destinats a pagar els ertots, un increment de la despesa del 24%, i la caiguda dels ingressos en un 14,4%.

L'economia espanyola és la més afectada entre els països europeus i per això per sortir de la recessió és imprescindible comptar amb el fons de

jectes. Després d'un acord in extremis sobre el dèficit i el deute d'Euskadi, el lehendakari Íñigo Urkullu va assistir a la reunió, de manera que l'única absència va ser la de Quim Torra. Després d'haver manifestat que no hi anava per no blanquejar la imatge del Rei, que va obrir la cimera, Torra va justificar la seva absència dient que preferia defensar els interessos dels catalans que fer-se una foto protocol·lària. La cita no va ser només una foto, ja que els treballs van durar tot el dia, i els interessos dels catalans es defensaven millor assistint a la reunió que boicotejant-la.

En la conferència es va abordar també el problema dels rebrots del coronavirus, mal afrontats i pitjor comunicats, especialment a Catalunya, amb improvisació i contradiccions en les recomanacions oficials i amb una formidable confusió en les xifres. Un país com Itàlia, similar a Espanya en la incidència de la Covid-19, està demostrant que es pot fer molt millor. El moment a què ens enfrontem obliga, per tant, a una comunitat d'interessos que, per desgràcia, seguim lluny de tenir tant en l'àmbit territorial com en l'estrictament polític.

El gravíssim moment a què ens enfrontem obliga a una unitat d'interessos que seguim lluny de tenir en l'àmbit territorial i polític

recuperació de 750.000 milions de la UE, dels quals 140.000 corresponen a Espanya. La distribució d'aquests fons va ser ahir un dels temes de la conferència de presidents autonòmics a San Millán de la Cogolla (la Rioja), en la qual Sánchez va proposar una cogovernança amb les comunitats autònomes, amb una conferència sectorial encapçalada per la ministra d'Hisenda, tot i que un comitè interministerial presidit pel cap del Govern serà l'encarregat de fer el seguiment dels pro-

Aleksandr
Lukaixenko
President
de Bielorrússia

El mandatari, en el càrrec des del 1994, afronta el desafiament més gran del seu llengu mandat. Malgrat que les manifestacions opositores són habituals, aquesta vegada han atret multituds inèdites, enfadades per la crisi i la caòtica gestió de la pandèmia. ►Pàg. 13

Gonzalo
Gortázar
Conseller delegat
de CaixaBank

L'entitat, segons el seu alt executiu, acabarà l'any amb resultats positius després d'obtenir un benefici net de 205 milions en el primer semestre de l'any, un 67% menys que el 2019, després d'una provisió extraordinària de 1.155 milions per la Covid. ►Pàg. 18

Isabel
G. Ayuso
Presidenta de la
Comunitat de Madrid

La dirigent del PP es manté en la seva crítica proposta de posar en marxa una cartilla Covid i no descarta fins i tot, en una explicació igual de censurable, que en el futur conèixer la immunitat «ajudi o sigui necessari» per accedir a una feina. ►Pàg. 24

Mercè
Conesa
Presidenta del
Port de Barcelona

La transformació del Port Vell passa per ampliar-lo un 25%, fins a les 76 hectàrees, però regalant aquest nou espai a usos ciutadans. El Pla Estratègic 2025 planteja dues obres potents: la renovació urbanística dels molls de Barcelona i Drassanes. ►Pàg. 31

Francesc
Casadesús
Director del Festival
Grec de Barcelona

Contra vent i marea, el certamen va mantenir la seva edició en plena crisi sanitària i va tenir una gran resposta del públic. Es van vendre 23.372 entrades de les 25.590 que es van posar a la venda, i l'índex d'ocupació es va situar en el 91,3%. ►Pàg. 44

La gestió de la crisi als casals

Quan ja quedava clar que el curs escolar no s'anava a reprendre, la possibilitat de portar a terme colònies, casals campaments durant l'estiu es va anar consolidant com una alternativa no només en l'estrictament àmbit de l'oci i l'activitat esportiva i a l'aire lliure, sinó també com una sortida efectiva, tot i que fos temporal, a situacions de vulnerabilitat alarmants entre la població infantil més necessitada. A més, les activitats estiuenques també havien d'assumir la recuperació d'una socialització aïllada, un acompanyament psicològic per paliar les conseqüències del confinament i, sense arribar a ser centres escolars, havien d'assumir una certa responsabilitat quant a contingut formatiu. La realitat és molt diferent de les promeses que es van fer llavors.

Les beques del Govern català per contractar més monitors no s'han fet efectives i, redundants en la fractura digital, moltes famílies sense accés a mitjans informàtics no han pogut disfrutar dels imprescindibles ajuts que havien de facilitar no només l'activitat per si mateixa, sinó aspectes

La realitat de campaments i colònies no ha sigut l'alternativa plantejada després del tancament escolar per descoordinació i falta de recursos

tan essencials com el transport o la manutenció.

A més, el fantasma dels rebrots ha planejat sobre casals, colònies i campaments. S'han aplicat les mesures prescrites -les habituals en concentracions i, bàsicament, l'encapsulament de grups: 10 nens i un monitor, per poder

efectuar una traçabilitat de les infeccions-, però centenars d'entitats s'han trobat el que qualifiquen de «descoordinació total». Segons les comarques, o bé quarantenes estrictes, sense proves PCR o bé proves només als sospitosos i no als contactes, i així el nivell de desinformació i falta de referents clars ha derivat també en pèrdues econòmiques difícilment esmenables o en situacions de desprotecció per a famílies que havien de tornar a confinar els seus fills. No només es tracta d'una gestió actual deficitària, sinó que és un avís per a navegants de cara al pròxim curs escolar. Als centres docents, amb prevencions similars poden donar-se casos semblants. Convé, aleshores, disposar dels instruments necessaris tant per evitar el col·lapse educatiu com per protegir els més febles de les emergències socials que es derivin.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

Director: Albert Sáez.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Carfagna i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.

Opinió: Ernest Alós.
Internacional: Marta López.
Polític: Josep Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
ICULT i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Dibramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera.

Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao. **Publicitat:** Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. **Consell de Cent,** 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

El tsumani pujolista que no cessa

Sis anys després d'aquell comunicat en el qual l'expresident Jordi Pujol va admetre que tenia un compte corrent a l'estranger ocult a Hisenda, no és aventurat afirmar que l'espai polític que ell va crear i va dirigir durant anys no s'ha recuperat encara de l'ona expansiva de l'impacte d'aquesta confessió. Sis anys després, els diferents hereus de Convergència es continuen obstinant per reconstruir un espai polític que va ser hegemònic a Catalunya i en el nacionalisme català i que ara lluita per ser-ho en l'independentisme. Però al mateix temps que la pugna entre el PDECat i el Junts de Carles Puigdemont (sense deixar de banda altres formacions com el Partit Nacionalista de Catalunya de Marta Pascal) marca part de l'agenda política catalana, dels jutjats continuen arribant notícies que recorden que l'explosió de l'espai convergent va girar en gran manera entorn d'una xifra que ho resumeix tot: el 3%.

Aquesta setmana el jutge de l'Audiència Nacional José de la Mata va proposar jutjar els exgerents de CDC Daniel Osàcar, Andreu Viloca i Germà

Gordó, a més d'una quarantena de persones físiques i jurídiques entre qui figuren Convergència i el PDECat, pels delictes d'organització criminal, frau a les administracions públiques, suborn, tràfic d'influències i blanqueig de capitals en el cas 3%. Fa dues setmanes, el mateix jutge va donar per concloua la causa oberta a la família Pujol i va enviar a judici tots els seus membres per formar una orga-

Sis anys després de la confessió de Pujol, l'espai convergent no s'ha recuperat encara de l'impacte i segueix buscant una reencarnació

nització criminal que, aprofitant la seva posició privilegiada en la vida política, social i econòmica catalana, va acumular un patrimoni relacionat amb activitats corruptes.

La contundència de les acusacions i el fet que el mateix sistema de corrupció es va donar en diferents èpoques (als casos referits cal afegir, per exemple, el cas Palau), fa inevitable arribar a la conclusió que es tractava d'un sistema institucional, consubstancial a la posició hegemònica que

ostentava Convergència i els seus dirigents en la societat catalana.

Tant el PDECat primer com després Junts s'han esforçat per allunyar-se d'aquesta cara oculta del pujolisme i de Convergència. És tasca complexa, ja que encara avui és fàcil trobar en les dues formacions a noms que van participar d'aquells temps no tan llunyans. Alhora d'avaluar qui és l'hereu autèntic d'aquella Con-

vergència és un exercici interessant comparar noms ja prominents llavors i veure a quin planeta de l'univers postconvergent orbiten ara. El cert és que són pocs els que reivindiquen la política de pactisme, moderació i lleialtat institucional que

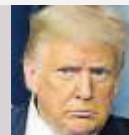
també van ser expressió del pujolisme. L'espai convergent va ser fuetejat per dos tsunamis, la confessió de Pujol i el procés, que es van entrellçar. Les conseqüències han sigut perverses, ja que la moderació ha quedat tacades per la corrupció. I així succeeixen coses com que el president de la Generalitat s'absenta de fóruns transcendentals per a Catalunya, com la conferència de presidents d'aquesta setmana. Hi ha qui fa creu i ratlla de forma molt selectiva.

Benjamin Netanyahu
Primer ministre d'Israel

Les protestes contra el primer ministre israelià han tornat al carrer, alimentades per la gestió sanitària i econòmica de la pandèmia. Amenaçat també en el front judicial, els precedents fan tèmer una escapada per la via bèl·lica. **► Pàg. 14**

Donald Trump
President dels Estats Units

El president dels Estats Units té ara en el seu punt de mira la xarxa social TikTok, que amenaça de prohibir, fins i tot si Bill Gates adquireix les operacions de la seva filial nord-americana, per descartar possibles fugues de dades a la Xina. **► Pàg. 15**

Albert Arenas
Pilot de Moto3

El pilot gironí de l'equip de Jorge Martínez Aspar s'ha imposat en dues de les tres primeres carreres del Mundial de Moto3. Tot i que una caiguda el va deixar fora de joc a Jerez, espera recuperar-se per a la tercera cita i manté les expectatives intactes. **► Pàg. 40**

Craig Zobel
Director de 'La caza'

Després de successius retards, la voluntàriament polèmica *La caza* arriba a les pantalles. La seva premissa pot ser discutible, però és més una crítica a tots els fanatismes que un exercici d'odi contra el *trumpisme*, com asseguren els seus detractors. **► Pàg. 47**

Don Patricio
Cantautor

El cantautor canari, que treu el seu nou senzill *Cambio de temperatura*, agraeix a Rosalía que hagi obert les portes a les músiques urbanes espanyoles, però adverteix que queda molt per aprendre de com col·laboren els seus col·legues llatinoamericans. **► Pàg. 51**

El paper dels joves en la pandèmia

És erroni considerar els joves, sense matisos i presos com un col·lectiu homogeni, com els culpables dels rebrotos de la Covid-19. La temptació de buscar algú a qui endossar el gairebé monopoli de la culpa, en un problema complex i amb moltes variables, és simplista a més d'equivocat. Assenyalar tot un grup social, sense tenir en compte la diversitat de circumstàncies i realitats, és injust. Dit això, cal recordar que les xifres de contagis en cada cohort d'edat en aquesta segona fase de la pandèmia. I que els joves, com qualsevol altre membre d'aquesta societat, també tenen la seva responsabilitat individual en l'evolució de la pandèmia i no haurien de ser aliens a la solidaritat col·lectiva que des de totes les institucions es demana per contenir la malaltia. Els rebrotos sorgits en

reunions socials i festes nocturnes, així com les imatges de *botellons* sense respectar les mesures sanitàries, han provocat reaccions de repulsa pel temor de perdre tot el que es va aconseguir després de mesos de sacrifici. Abaixar la guàrdia ara podria tornar a posar al límit el sistema sanitari. Però

Culpar tot un col·lectiu és injust i erroni. Si el que es desitja és que es compleixin les mesures sanitàries és més efectiva la conscienciació

si el que es desitja és que segueixin les recomanacions de mantenir la distància social, evitar aglomeracions i portar mascareta, és molt més efectiu optar per la pedagogia, amb una claredat i coherència que moltes vegades no hi han sigut presents, que per la via sancionadora. I no està de més es-

coltar-los. EL PERIÓDICO ha entrevistat nois i noies de menys de 23 anys que expliquen com estan vivint la pandèmia i com se senten el centre de les crítiques. Les seves opinions són tan variades com les seves experiències vitals, però tots comparteixen la mateixa idea: és injust que se'ls col·loqui al mateix sac. I no els falta raó: ni tots els joves se salten les mesures contra la Covid-19, ni són només joves els que ho fan. Els nascuts al segle XXI es troben davant un mercat laboral que els tanca les portes, una crisi econòmica que ennuvola els seus projectes de futur quan amb prou feines s'han posat a caminar, i acaben de passar un confinament que ha accentuat les seves ganes de socialitzar. Titllar-los sense més ni més d'irresponsables, sense ni tan sols entendre les seves raons, no porta a enlloc.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

Director: Albert Sáez.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL:
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.

Opinió: Ernest Alós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
l'últim i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Miró.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera.

Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao. **Publicitat:** Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensas Ibéricas 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

¿Per què Catalunya creix menys?

Per segon any el PIB de la Comunitat de Madrid va créixer el 2019 més que el català, i es va col·locar així Madrid, amb 239.878 milions, en el 19,3% del PIB espanyol davant els 236.739 milions de Catalunya, el 19%. La dada confirma un relatiu estancament de l'economia catalana davant el dinamisme més gran de Madrid. Des de l'any 2000 l'economia madrilenya ha passat de ser el 17,7% del PIB al 19,3% mentre que Catalunya amb prou feines s'ha mogut del 18,9% al 19%.

¿Quines són les raons d'aquest relatiu declivi? Indubtablement Madrid es beneficia de l'efecte de ser la capital de la quarta economia de la UE, que el fa ser centre d'atracció per a bona part de la inversió internacional. I tampoc hi ha dubte que la inversió més gran de l'Estat i el dèficit fiscal català tenen un paper rellevant. Però és evident que l'anomenat procés, la inestabilitat generada per la fallida declaració d'independència del 2017 i la posterior absència d'un Govern fort i eficaç, han contribuït al *sorpasso* que ha tingut lloc el 2018 i el 2019.

Es critica, amb raó, l'impuls centralista, però la realitat és que el creixement del 2019 el va encapçalar Navarra amb el 2,8% seguida de Madrid (2,5%) València i Múrcia (2,3%), Andalusia (2,1%), Galícia i Euskadi (1,9%) i Canàries i Catalunya (1,8%). És difícil acusar únicament el centralisme quan sis comunitats més van créixer més que Catalunya i quan el creixement català de l'1,8% va ser inferior a la mitjana espanyola del 2%.

El 2019 el PIB català va augmentar per segon any menys que el madrileny i que la mitjana espanyola

¿Per què Catalunya creix menys no només que Madrid sinó que la mitjana espanyola? És gairebé segur que la inestabilitat política, més una latent pulsio intervencionista, tenen molta relació amb el menor dinamisme. I el menys encertat per pal·liar l'efecte capitalitat de Madrid va ser intentar combatre-ho generant inestabilitat. La resposta adequada hauria sigut influir al màxim a Madrid intentant fer de Barcelona –com era el projecte de

Pasqual Maragall– la reconeguda segona capital d'Espanya. Ja la no-participació en el Govern central, predicada per Jordi Pujol, va ser un error. Després l'anomenat procés ha sigut una resposta equivocada i contraproduent. L'èxode de les seus de grans empreses catalanes no era un avís al qual menystenir.

L'últim exemple d'aquesta fugida aïllacionista –respecte a Espanya– el temim en l'absència del president Torra –que contrasta amb la presència del *lehendakari* Urkullu– en la conferència de presidents de divendres passat per discutir el repartiment dels 140.000 milions del pla de recuperació europeu que correspondran a Espanya. L'aïllament català –disfressat força vegades d'independentisme amb complex de superioritat– és una mala medicina per afrontar els reptes d'una economia globalitzada i d'una Europa en la qual els estats nacionals tenen un paper decisiu. Insistir en les injustícies, sense analitzar les nostres insuficiències i culpant de tots els mals causes externes, no és la correcta resposta per esmenar el menor dinamisme.

Josep Maria Ricart
Portaveu del col·lectiu Walden XXI
★ ★ ★ ★

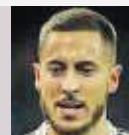
Un col·lectiu amb 24 integrants impulsa una interessant alternativa a les residències de gent gran: la reconversió, en format de *covivenda sènior*, amb apartaments, serveis comuns i personal d'assistència, d'un hotel de Sant Feliu de Guíxols. **▶ Pàg. 22**

Marga Arnedo
Guia cultural
★ ★ ★ ★

La guia cultural Marga Arnedo ha posat en marxa una ruta pels carrers de Barcelona en la qual es recorda l'epidèmia més gran que mai va patir la ciutat, la de la pesta negra que va acabar al segle XIV amb el 60% de la població. **▶ Pàg. 26**

Eden Hazard
Futbolista
★ ★ ★ ★

Tot i que altres col·legues com Griezmann o João Félix no li caminin gaire al darrere, Eden Hazard encapçala el podi de grans fiascos d'aquesta temporada: fixat pel Madrid com a estrella per 100 milions, ha defraudat i només ha marcat un gol. **▶ Pàg. 30**

Lewis Hamilton
Pilot de fórmula 1
★ ★ ★ ★

El pilot britànic està arrossegant tots els participants del mundial de fórmula 1 a afegir-se a les protestes contra la discriminació racial. Mentrestant, continua guanyant carreres amb gran autoritat, la d'ahir fins i tot amb una roda punxada. **▶ Pàg. 34**

Jonathan Jackubowicz
Director de cine
★ ★ ★ ★

El biopic *Resistencia*, dirigit per Jonathan Jackubowicz, rescata un episodi de la vida de Marcel Marceau que el mim francès va preferir mantenir amb una certa discreció però que mereix ser recordat: la seva intervenció per salvar nens jueus dels nazis. **▶ Pàg. 38**

Dones sota un confinament tòxic

Els confinaments decretats al seu dia per combatre l'expansió de la pandèmia i la violència domèstica van constituir i constitueixen «una barreja tòxica per a moltes famílies», segons un resum breu i precís de la situació de Melissa Alvarado, experta de l'ONU en la matèria. L'obligació ineludible de les víctimes de compartir el mateix sostre amb els seus victimaris ha multiplicat els casos de maltractaments sense que, tret d'això, arribessin gairebé mai a l'opinió pública les situacions impossibles viscudes entre quatre parets. De forma semblant, tot i que agreujada per la durada del tancament, als episodis de convivència degradada que es registren durant les vacances al si de llars sotmeses a la lògica masclista, l'àmbit privat es va convertir massa

vegades en un infern. Si el 2019 van ser 243 milions les nenes i dones al món que van patir agressions sexuals i actes de violència de tota mena, a partir del moment en què es va generalitzar el confinament per trencar les xarxes de contagi es va multiplicar la vulnerabilitat de les víctimes.

Els efectes del tancament domèstic i l'aturada econòmica requereixen un enfocament particular en l'àmbit assistencial i laboral

que van sumar a la pressió psicològica pròpia d'un enclaustrament forçós i a la incertesa derivada moltes vegades de la caiguda d'ingressos la presència constant dels seus agressors. Pot dir-se que, per a no poques dones, preservar-se del contagi de la Covid-19 va suposar contraure altres

malalties morals, físiques i materials. En vista de les dades de què disposa l'ONU sobre aquesta vulnerabilitat augmentada, i de les circumstàncies excepcionals de la debilitat específica d'innombrables famílies monoparentals que únicament compten amb els ingressos d'una dona, és fàcil de veure que l'erosió del pacte social i de convivència causat per la malaltia reclamen un tractament particular de protecció de les dones en els àmbits assistencial, econòmic i laboral. Es tracta d'una necessitat objectiva, tan ineludible com el confinament mateix, perquè les dificultats que afronten les víctimes per sobreposar-se a diferents formes de toxicitat tenen unes característiques concretes, diferents de les que han d'afrontar la resta de ciutadans, afectats només, i és molt, per la congelació de l'economia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL:
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Carfagna i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.

Opinió: Ernest Alós.
Internacional: Marta López.
Política: Josep Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibañez.
Esports: Albert Guasch.
Extra i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Dibramació: Joel Mercé.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera.

Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao. **Publicitat:** Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. **Consell de Cent,** 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

Un últim (mal) servei

Joan Carles de Borbó i Borbó, que va regnar amb el títol de Joan Carles I, és, sens cap dubte, una de les grans figures de la història d'Espanya del segle XX. La transició a la democràcia després de la mort del dictador Francisco Franco no s'entén sense ell; la història hauria sigut una altra i no necessàriament millor. Va saber mantenir la pau com a requisit imprescindible de l'adveniment de la democràcia i, amb aquesta, del període més llarg de prosperitat econòmica dels últims segles. Negar aquesta aportació és, simplement, una niciesa. El seu transcendent paper històric va envoltar igualment el rei emèrit d'una aura que el va deixar al marge de qualsevol mínima crítica, no només d'aquella de la qual el protegia la Constitució, sinó del més mínim control de la societat que servia.

El rei emèrit va comunicar ahir al seu fill, el rei Felip VI, la seva intenció d'abandonar Espanya «davant la repercussió pública que estan generant certs esdeveniments passats de la meua vida privada». Ho fa per preservar el prestigi de la monarquia, però el fet de prendre el camí d'aquesta espècie d'exili no facilita precisament aquest objectiu ni la gestió d'aquesta crisi per part de l'actual monarca. El més

adequat seria que s'hagués absentat del complex del palau de la Zarzuela, però que s'hagués posat al mateix temps a disposició de la justícia. És el que correspon a un dignatari en aquests casos. ¿Què hauria passat, per exemple, si en el seu moment la infanta Cristina hagués acudit voluntàriament a declarar en el 'cas Noos', en el qual està involucrat el seu marit, Iñaki Urdangarin? Moltes veus contra

A un dignatari li correspondria absentar-se de la Zarzuela, però posar-se al mateix temps a disposició de la justícia

la monarquia s'haurien apaivagat. La marxa d'Espanya permet a Felip VI prendre la necessària distància amb els fets que pugui haver protagonitzat el seu pare, però encoratja també l'aparició d'una cort paral·lela a la qual poguessin acudir aquells que pretenguin emparar-se amb el rei emèrit per desestabilitzar les institucions en un temps de crisi social i econòmica com el que vindrà després de la Covid. Abandonar la Zarzuela és un últim servei a la monarquia i a la democràcia, però fer-ho camí de l'exili és un mal servei.

Com ha passat al llarg de la història amb altres grans estadistes, la lí-

nia que separa el reconeixement de l'adulació és molt fina, de manera que el respecte pot arribar a entendre's com a impunitat. Això és el que pot haver passat en l'última dècada amb la figura del rei emèrit. Des que va ser sorprès en una cacera a Botswana fins a les investigacions de la justícia suïssa per un presumpte cobrament de comissions en la construcció de l'AVE a la Meca, tot

indica que Joan Carles en la seva última etapa com a cap de l'Estat i en els seus primers mesos d'emèrit va poder arribar a pensar que estava revestit d'una impunitat absoluta. No es tracta, per tant, de prescindir de la presumpció d'innocència, però, sí, d'augmentar el nivell d'exigència en el control de la direcció de l'Estat, independentment de si s'ocupa per herència o per elecció. El nivell de transparència ha de ser el mateix i en aquesta línia apunten tant l'actitud de Felip VI davant els fets pels quals va ser jutjat el seu cunyat com la proposta del president del Govern d'acotar la inviolabilitat del cap de l'Estat. No és moment, doncs, de desprestigiar les institucions, sinó de generar confiança en els ciutadans i això inclou l'autocrítica davant l'excés de tolerància, també des dels mitjans de comunicació.

Sumar suports

En una situació d'emergència sanitària i econòmica com la que es viu a Espanya és comprensible que el Govern, que no té prou majoria per aprovar els Pressupostos Generals pels seus propis mitjans, busqui el màxim possible d'aliats per tirar endavant els comptes de l'Estat i acabar així amb la provisionalitat que suposa prorrogar successivament els pressupostos de l'anterior Govern del PP.

Quan presenti a les Corts el seu projecte pressupostari, Pedro Sánchez no pot veure's de nou en una situació agònica com les viscudes amb les últimes extensions de l'estat d'alarma. Llavors, i davant la pèrdua d'altres recolzaments, va ser Ciutadans qui va

sortir al rescat. No del Govern ni de Sánchez, com bé van aclarir els seus portaveus, sinó d'una situació que, si es descontrolava, podia haver produït un greu problema de salut pública.

Ara, Sánchez torna a temptejar Cs amb l'objectiu de consolidar una majoria parlamentària entorn d'uns Pressupostos que són imprescindibles per garantir l'estabilitat política i assegurar l'arribada dels 140.000 milions d'ajuda europea. Uns diners indispensables per sortir de la sotragada econòmica en la qual estem i que es reflecteix en les últimes dades conegudes: caiguda del 18,5% del PIB en el segon trimestre i un milió d'aturats més, sense comptar els ertots.

No se li escapa a ningú que una possible aliança amb Cs és un ele-

ment de desestabilització en el bloc de partits que va garantir la investidura de Sánchez, començant pel seu propi soci de Govern. Unides Podem ha replicat que aquest tipus d'acostaments entra en conflicte amb el contingut del pacte entre les dues formacions. Però encara hi pot haver molt de teatre en les posicions dels portaveus d'aquest bloc, i l'ambient preelectoral a Catalunya també contribueix a això. El president sap, no obstant, que la seva obligació és buscar una majoria pressupostària sòlida amb el màxim possible de socis fiables. I sap que no pot desdenyar cap suport. Ni el de Cs ni el del PP, si estigués disposat a això, tot i que els de Casado són lluny de l'esperit europeu del pacte entre diferents.

Renzo Piano
Arquitecte italià
★ ★ ★ ★

El guanyador del prestigiós Pritzker és l'autor del nou pont de Gènova, el de Sant Jordi, que des d'ahir substitueix el que fa gairebé dos anys es va enfonsar matant 43 persones. El veterà professional (82 anys) ha regalat a la seva ciutat natal el projecte. ▶ Pàg. 10

Carme Artigas
Secretària d'Estat de Digitalització
★ ★ ★ ★

La prova pilot portada a terme a la Gòmera de l'app Radar Covid ha sigut «altament satisfactòria», per la qual cosa el Govern ha avançat un mes la seva implantació. Estarà disponible, per a les comunitats que ho sollicitin, a partir del 15 de setembre. ▶ Pàg. 24

Jim Bridestine
Director de la NASA
★ ★ ★ ★

L'èxit de la missió Demo-2, en la qual han col·laborat l'agència aeronàutica nord-americana i la companyia SpaceX, augura una nova era espacial: els pròxims anys, l'Estació Espacial Internacional obrirà les seves portes a viatges turístics. ▶ Pàg. 27

Joan Jubany
Germà d'Helena Jubany
★ ★ ★ ★

La família de la noia assassinada a Sabadell el 2001 ha aconseguit que es reobri el cas després d'aportar noves proves que pel que sembla qüestionen les declaracions dels testimonis i la coartada d'un dels principals sospitosos. ▶ Pàg. 28

Gerard Depardieu
Actor francès
★ ★ ★ ★

La Fiscalia de París ha demanat que es reobri una investigació per violació contra l'interpret, tancada el 2019 per falta de proves. La denunciante, una jove actriu, afirma que fa dos anys va abusar d'ella en dues ocasions a la capital francesa. ▶ Pàg. 50

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL:
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.

Opinió: Ernest Alós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Idult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera.

Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao. **Publicitat:** Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. **Consell de Cent,** 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

Joan Carles I i el secretisme

És comprensible, com va repetir ahir en diverses ocasions Pedro Sánchez, que les relacions entre el cap d'Estat i la presidència del Govern estiguin subjectes a la confidencialitat. També ho és que la divisió de papers oblige cada institució exerceixi de forma exclusiva les funcions que li corresponen. Però, sent com diem comprensible tot això, l'opacitat que ha envoltat la decisió del rei emèrit, Joan Carles I, d'abandonar Espanya davant les sospites de corrupció li presten un mal servei a la imatge de la màxima institució de l'Estat davant l'opinió pública. L'opacitat respecte on s'ha instal·lat Joan Carles I, el paper que ha tingut el Govern en l'operació i si per a això s'han utilitzat fons públics en assumptes com el de la seguretat no només no casa amb la voluntat d'encapçalar una institució transparent que en nombroses ocasions ha expressat el rei Felip VI, sinó que perjudica l'objectiu de l'exili de Joan Carles I, que no és cap altre que aixecar un tallafoc entre, d'una banda, un rei emèrit assetjat per les sospites i, de l'altra, el seu fill i la mateixa Corona.

Fiscalitzar un ex cap d'Estat és una prova inèdita per a la democràcia espanyola, per a la qual no hi ha full de ruta ni precedents. El Parlament, per exemple, té entre les seves funcions exercir el control del Govern, però no del monarca. La figura del rei emèrit va ser una hàbil manera de tirar endavant l'operació de l'abdicació de Joan Carles I, però ara que les revelacions de presumptes casos de corrup-

silenci és difícilment justificable i sostenible en el temps. No es tracta tan sols d'una qüestió de transparència, sinó del fet que la marxa del rei emèrit pot tenir conseqüències legals en un procés que està sobre la taula de la Fiscalia del Tribunal Suprem. Avui, Joan Carles I no està formalment investigat, molt menys imputat, i, per tant, gaudeix de plena llibertat de moviments. Però si aquesta situació

La falta de transparència en la gestió de la sortida del rei emèrit és contraproductiva per aixecar un tallafoc amb la institució

ció han fet necessari que la Zarzuela faci un pas més es fa més evident que l'Estat navega aigües ignotes. En aquest sentit, es pot comprendre l'opacitat entesa com a prudència, però mal utilitzada pot tenir efectes contraproductius. La falta de transparència afecta de ple el Govern, que està obligat a retre comptes. Sánchez va esquivar donar qualsevol tipus d'explicació sobre la implicació de l'Executiu a la sortida del país de Joan Carles I, però aquest

Constitució a través de la figura del rei emèrit. És a Joan Carles I a qui s'ha de fiscalitzar. Les sospites que planen sobre ell han de ser investigades per la justícia, i si és necessari s'ha d'estudiar el seu estatus legal. Però en aquests moments, en plena emergència sanitària i econòmica, els representants públics han de promoure la calma i l'estabilitat, no impulsar les seves agendes (per legítimes que siguin) a favor d'un suposat momentum rupturista.

L'ocupació respira una mica

Alguna s'ha mogut en l'economia, tot i que sigui lleument, després del cicle desastrós març-juny provocat per la pandèmia. Les dades de creació d'ocupació al juliol (89.949 contractes nous), les millors per a aquest mes des del 1997, i l'augment d'afiliats a la Seguretat Social (161.217) són un indicatiu al qual cal unir els més de dos milions de treballadors que han deixat d'estar subjectes a un erto -queden 1,18 milions-, una dada que no es comptabilitza en el seguiment estadístic de l'evolució de l'atur. A ningú el pot tranquil·litzar que 3,7 milions de persones figurin inscrites a les oficines d'ocupació, amb especial afectació entre les dones i els joves, però alguna cosa és possible que comenci a canviar.

No hi ha dubte que les xifres del

juliol acumulen la firma de contractes, singularment en el sector serveis, que en exercicis anteriors s'han repartit entre diversos mesos i que aquest any, a causa de la paralització de l'activitat, s'han retardat al mes passat. I que aquests moviments es van produir abans de la tremenda

L'augment de contractes i afiliats al juliol és una bona notícia, però fràgil davant l'evolució del turisme i els rebrotos a l'agost

gerra d'aigua freda que ha suposat la resposta dels principals mercats emissors del turisme europeu als rebrotos de la pandèmia.

Després de la caiguda del PIB coneguda fa uns dies -el 18,5% en el segon trimestre- i l'entrada en recessió d'Espanya, la incògnita de quin serà

el balanç de l'agost i les poc encoratjadores previsions per a després de les vacances, mantenir l'impuls en la creació d'ocupació és un requisit indispensable per encarrar el camí de la recuperació.

És, amb tot, una notícia encoratjadora que l'ocupació hagi crescut en gairebé totes les comunitats -15.670 nous contractes a Catalunya-, en especial en el sector del turisme i l'hostaleria, molt perjudicat pel confinament, primer, i pels rebrotos i l'absència de turistes estrangers, ara. És menys encoratjadora la qualitat de l'ocupació, majoritàriament estacional i que està lluny de ser una garantia de continuïtat quan acabi la temporada d'estiu. És aquesta una debilitat estructural del mercat de treball espanyol, agreujada per la contracció de l'economia i les incerteses de futur.

Alberto Fernández
President de l'Argentina
★★★★☆

El president de l'Argentina s'ha apuntat un notable èxit polític a l'aconseguir renegociar el deute extern del seu país, cosa que alleuja el pes i dilata el pagament de capital i interessos fins l'any 2024. Amb això, dona aire a una economia asfixiada. **► Pàg. 17**

Sifa Ademovic
Entrevistada al llibre 'Els invisibles'
★★★★☆

Sifa Ademovic ha refet la seva vida a Sant Celoni després de fugir de Bòsnia, on van ser assassinats el seu pare i els seus germans. És una de les històries recollides a *Els invisibles*, el llibre d'Andreu i Pau Farràs, Gemma Varela, Imma Santos i Andrea Vargas. **► Pàg. 27**

Vicente Moreno
Entrenador de l'RCD Espanyol
★★★★☆

L'entrenador valencià, un especialista en ascensos, arriba a l'Espanyol amb l'exigència de fer-li recuperar el seu lloc a Primera Divisió. La difícil negociació que ha retardat el seu fitxatge li complicarà la planificació de la temporada. **► Pàg. 33**

Iker Casillas
Futbolista
★★★★☆

L'exporter del Reial Madrid i el Porto ha anunciat la seva retirada als 39 anys, un any i mig després d'haver tingut un infart. Deixa enrere una carrera plena d'èxits i d'exemples d'esportivitat, en alguns casos en el moment més tensos. **► Pàg. 34**

Ellen DeGeneres
Estrella televisiva
★★★★☆

La conductora del talk show que porta el seu nom a la cadena nord-americana NBC s'enfronta a una campanya, que pot acabar amb la cancel·lació del seu programa, per les acusacions de mantenir una cultura de treball tòxica i abusiva. **► Pàg. 43**

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL:
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.

Opinió: Ernest Alós.
Internacional: Marta López.
Política: Josep Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
l'últim i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joet Mercé.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera.

Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao. **Publicitat:** Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. **Consell de Cent,** 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensas Ibéricas 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

La tragèdia castiga el Líban

La devastació provocada dimarts per una gran explosió al port de Beirut sumeix en la ruïna un país amb una economia exhausta i un règim polític esgotat. A la commoció inicial pels dos centenars de morts i desapareguts, prop de 4.000 de ferits i unes 200.000 persones sense llar ha seguit la indignació per la certesa cada vegada més gran que tot va ser fruit de la deixadesa, i no un atemptat com ha insinuat sense proves el president Donald Trump: l'emmagatzemament de més de 2.700 tones de nitràt d'amoni durant sis anys en condicions inacceptables de falta de seguretat. Un cas d'«incompetència intolerable», com ha dit el president del Líban, Michel Aoun, que només s'explica per la inconsistència i les lluites intestines en el si de successives administracions.

No és exagerat dir que el Líban és un país condemnat a la inquietud permanent des del final de la guerra civil que es va prolongar 15 anys (1975-1990), amb un repartiment del poder entre partits polítics i

confessions religioses que ha consagrat una doble realitat: la debilitat de l'Estat i la puixança d'organitzacions polítiques com Hezbollah, grup xiïta sustentat per l'Iran, un poder de facto que rivalitza amb l'Exèrcit libanès i és determinant en la configuració de majories al Parlament. Un fraccionament que fa preveure que les rivalitats històriques tornaran a interferir en la distribu-

El fraccionament del poder explica la deixadesa que ha tingut conseqüències tràgiques i no permet ser optimistes sobre la reconstrucció

ció de l'ajuda internacional que arriba a Beirut i en la gestió dels plans de reconstrucció de la ciutat, que és gairebé tant com dir del país.

Res resultaria especialment nou en aquest trencaclosques si no fos per l'imminent necessitat que té el Líban d'actuar amb unitat per pal·liar tant com sigui possible la tragèdia humana que ha d'afrontar. Però la probabilitat que això es concreti s'enfronta a obstacles que formen part de la pitjor tradició po-

lítica libanesa, l'últims dels quals és el temor de la reacció que pot suscitar la sentència que es coneixerà demà a la Haia del Tribunal Especial per al Líban, corresponent a l'atemptat que el 2005 va acabar amb la vida del primer ministre Rafik Hariri. El fet que els quatre acusats siguin militants de Hezbollah jutjats en rebel·lia –el Líban mai els va entregar als jutges– concita tota classe de temors si el veredicté és condemnatori, i agreuja els dubtes sobre la necessària cooperació entre faccions per superar l'impacte emocional i econòmic de l'explosió.

El Líban fa molt que va deixar de ser la Suïssa del Pròxim Orient i és des de fa massa temps una peça que tots els actors polítics de la regió intenten manipular en benefici propi. En aquestes circumstàncies, el debilitament de les institucions i la falta d'un control efectiu dels gestors polítics ha facilitat la proliferació de poders paral·lels i la dilució de responsabilitats, una realitat que ha fet possible situacions com la que ha provocat la carnisseria. Res garanteix que a partir d'ara disminueixi la ruïnosa pugna entre clans.

Rashida Tlaib
Congressista nord-americana

La política d'origen palestí va derrotar la candidata negra Brenda Jones en les primàries democràtiques d'un districte majoritàriament afroamericà de Detroit. Forma part de l'anomenat *esquadró*, joves congressistes que reforcen el flanc progressista. ▶ Pàg. 11

Isabel Pardo de Vera
Presidenta d'Adif

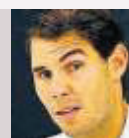
Transició Ecològica ha obert diligències per la caiguda, o llançament, de dos vagons al riu Sil després d'haver descarrilat. L'ens públic afirma que no hi ha risc de contaminació, però la Xunta i grups ecologistes demanen que es depurin responsabilitats. ▶ Pàg. 29

Álex Bergantiños
Capità del Deportivo

El centrecampista va declarar a la comissaria després que es filtrés un àudio en què proposava pactar amb el Fuenlabrada en el partit de demà. Va afirmar estar «tranquil» malgrat la denúncia a la fiscalia per «una possible adulteració del resultat». ▶ Pàg. 41

Rafael Nadal
Número 2 del tennis mundial

El tennista ha renunciat a jugar l'Open dels EUA, la primera oportunitat d'igualar els 20 tornejos de Grand Slam de Federer, en un gest de responsabilitat per la situació sanitària i per preparar la defensa dels títols de Roma i Roland Garros. ▶ Pàg. 42

Neil Young
Músic nord-americà

El veterà cantant i compositor se n'ha cansat i, després de diversos avisos per violació dels drets d'autor, demanarà Donald Trump per impedir que usi les seves cançons als mitjans. L'artista considera el president «una desgràcia» per al seu país. ▶ Pàg. 52

El despropòsit de la llei del lloguer

Al juliol, els partits que formen el Govern de la Generalitat, els comuns i la CUP van registrar en el Parlament una proposta de llei que es plantejava com a objectiu contenir els preus dels lloguers. Elaborada des de la Conselleria de Justícia (ERC) en contacte amb la de Territori (JxCat) i redactada en col·laboració amb entitats socials, la iniciativa semblava un estrany cas de consens per al qual es preveia, en qualsevol cas, una oposició per part del PP i Cs, disposats a portar aquesta regulació als tribunals.

El problema de l'encariment de la vivenda és un d'aquells en els quals aquest tipus d'acords transversals no hauria de ser una excepció, sinó la norma. Fins i tot quan, compartint el diagnòstic, hi pugui haver raonables discrepàncies sobre les mesures que cal

prendre. Confiar en la limitació per llei dels preus màxims de renda en les zones del territori més «tensades» pot ser que no tingui ni l'efecte instantani sobre el mercat que es desitjaria (el Govern central ha optat, en un primer moment, per centrar els seus esforços a facilitar l'oferta de lloguer social) ni

Els enfrontaments entre JxCat i ERC estan sumint en la paràlisi l'acció del Govern, fins i tot en matèries d'urgència social

potser tampoc les conseqüències desastroses, en forma de contracció de l'oferta, que els seus objectors més grans plantejegen. Sobretot en una situació del mercat immobiliari que pot té a veure amb la que estava sobre la taula quan es va començar a negociar la norma: amb un transvasament de

l'oferta de lloguer turístic al residencial, en el qual difícilment els preus haurien de seguir la insostenible tònica dels últims anys, però també amb l'horitzó de desenes de milers de famílies incapaces de poder fer front a les seves necessitats de vivenda.

Però ni tan sols un intent de donar solució a aquest problema ha pogut sobreviure a les tensions internes del Govern, amb JxCat proposant esmenes que poden impedir que la tramitació finalitzi en aquesta legislatura i desentenen-se de la gestació del projecte, que havia rebut el plàcet de Torra, mentre ERC acusa JxCat de trencar l'acord i mostrar el seu veritable esperit, lluny de postulats d'esquerres. Un despropòsit que fa evident de nou la necessitat d'anar a les urnes per resoldre, en un sentit o altre, una insostenible situació de paràlisi.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia
Secretari: Rafael Jorba

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla

Edició digital: Xurxo Martínez
Xarxes socials: Sílvia Cobo

Opinió: Ernest Alós
Internacional: Marta López
Política: Josep Pico

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mirces.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.

Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

55.000 aspirants a universitaris

La xifra de 55.000 preinscrits per entrar a la universitat és la més alta mai registrada a Catalunya, el 13% superior (7.377 estudiants més) a la del curs passat. Aquest augment ja es podia preveure quan es va saber que els que havien superat les proves d'accés superaven per primera vegada els 30.000. Davant les dificultats que han hagut d'afrontar els alumnes per finalitzar els seus estudis de secundària durant els mesos més durs del confinament i preparar i realitzar les proves de selectivitat en unes condicions menys que òptimes, les notes de l'expedient final del batxillerat (no tant les de la prova d'accés a la universitat, que pràcticament van ser una repetició de les del 2019) van reflectir una avaluació probablement benèvola. L'increment de gairebé un punt en les qualificacions mitjanes no només ha fet augmentar la nota de tall, sinó que ha incrementat el nombre d'alumnes amb possibilitat de tramitar la seva preinscripció universitària. No obstant, en l'increment d'estudiants, a part d'aquestes circumstàncies, s'hi reflecteixen altres factors, com la xifra dels que decidei-

xen canviar de grau (un 25% més que en altres anys), dels provinents de l'FP i dels que desitgen accedir a les universitats catalanes des d'altres comunitats autònomes (un 32% més).

Convé recordar que la nota de tall (el mínim que es necessita per entrar en una determinada titulació; de fet, la nota de l'últim alumne que aconsegueix la plaça) no és una exigència volàtil de cada universitat ni un indica-

Psicologia, probable conseqüència de la sensibilització sobre el valor social de les professions vinculades a la salut després de la pandèmia i també del càlcul sobre les seves sortides professionals en un moment en què la reconstrucció del sistema sanitari s'ha convertit en una prioritat. Tot això redundava en una xifra d'aspirants certament considerable si tenim en compte que les places que s'ofereixen són unes 40.000. El sistema universitari ha de trobar un equilibri entre aquestes noves peticions d'accés (en moments de crisi econòmica es tendeix a prolongar i ampliar la permanència en el sistema educatiu) i la previsible i preocupant baixada de la demanda d'estudis de màster.

També haurà de fer compatible l'objectiu que ningú quedi fora de la universitat per motius econòmics i la impossibilitat de multiplicar les places en un reflex automàtic de la demanda i les corbes demogràfiques. La gestió correcta del sistema hauria de concentrar els possibles ajustos en la possibilitat de canviar de carrera o afrontar una segona titulació i mantenir obertes les portes de la universitat als que aspirin a tenir aquesta oportunitat.

Mentre les universitats temen un descens dels alumnes de màster per la crisi, les peticions per accedir-hi creixen

dor de qualitat o excel·lència de cada un dels seus estudis, sinó que és el resultat de la relació entre l'oferta de places de cada grau i la demanda per entrar-hi. Si augmenta la demanda, com aquest any, s'encareixen les possibilitats de matricular-se en la carrera pensada com a primera opció. Entre les més sol·licitades, a part de les habituals en els últims cursos, relacionades amb Matemàtiques, Informàtica i Economia, s'ha de destacar l'augment de les peticions en Medicina, Infermeria i

Un adeu menys traumàtic a Nissan

La plantilla de Nissan va ratificar ahir un acord sobre el procés de tancament de les plantes productives a Catalunya gairebé per unanimitat. Després d'unes negociacions difícils entre els sindicats i l'empresa, amb la mediació de la Generalitat, l'acord va resultar positiu per a l'empresa, els representants dels treballadors i les organitzacions sindicals, que van reivindicar la vigència del seu paper en un panorama laboral molt incert i en el qual la concertació serà un imperatiu per garantir la supervivència de molts negocis, el manteniment de llocs de treball i, quan no hi hagi alternativa, la gestió de tancaments d'activitat amb el mínim cost social possible.

L'acord recull unes condicions indemnitzatòries bastant superiors a

les que han hagut d'assumir molts treballadors de sectors en crisi, com ho és de l'automòbil, més enllà de la decisió de Nissan de replegar-se a Europa, i ajorna en un any el tancament definitiu de les plantes de la Zona Franca, Sant Andreu de la Barca i Montcada i Reixac, mantenint l'acti-

L'ajornament del tancament en un any serà una notícia realment positiva si serveix per facilitar l'atracció d'iniciatives que li agafin el relleu

vat productiva fins a aquell moment i limitant les baixes durant aquest període transitori a les voluntàries i pre-jubilacions. L'aterratge serà més suau i el pitjor impacte arribarà no durant la part més crua de la crisi econòmica general, sinó quan s'espera que tot hagi pogut començar a recuperar-se.

No obstant, l'element fonamental, amb un impacte molt seriós en el tancament industrial català i amb uns perjudicis en milers de famílies que depenen de les empreses subministradores i subcontractades que no es veuen pal·liats per l'acord ara firmat, es manté. Nissan tancarà les plantes, no el 2020 però sí el 2021. I la notícia que realment suavitza l'impacte traumàtic d'aquesta decisió empresarial seria que aquest ajornament ajudés que arribessin a bon terme les propostes de «reindustrialització». Tant l'empresa, que s'ha compromès a col·laborar en aquest procés, com totes les administracions hauran de fer fora a la resta perquè agafi el relleu una nova activitat industrial. I no pot venir de cap altre lloc que de la creació d'un complex de disseny i producció de noves alternatives de mobilitat sostenible.

Hassan Diab
Primer ministre libanès
★★★★

Les tràgiques conseqüències de l'explosió al port de Beirut –almenys 137 morts i 5.000 ferits– han vivit la ira social contra el Govern. Ahir les autoritats només van fer acte de presència per rebre el president francès, Emmanuel Macron. **► Pàg. 10**

Virginia Raggi
Alcaldeessa de Roma
★★★★

Les mesures de precaució estan donant resultats a la capital italiana, que amb prou feines té nous casos de Covid. L'altra cara de la moneda són els negocis tancats –el 40% dels hotels segueixen sense obrir– i la falta de turistes, en els quals se sustenta la seva economia. **► Pàg. 12**

Mark Zuckerberg
Fundador de Facebook
★★★★

La xarxa social ha retirat un vídeo en què Donald Trump apareixia dient que «els nens són pràcticament immunes» a la Covid, dada considerada «falsa». La companyia fa temps que està a l'ull de l'huracà per les seves reticències a l'hora de moderar els continguts. **► Pàg. 13**

Gemma Tarafa
Regidora de Salut de Barcelona
★★★★

El consistori ha activat un telèfon per prevenir el suïcidi que funciona les 24 hores i un punt d'atenció familiar. A l'any, 2.000 persones intenten treure's la vida a la ciutat i un centenar ho aconsegueixen, xifres que poden empitjorar per la crisi sanitària. **► Pàg. 27**

Kristin Scott Thomas
Actriu britànica
★★★★

Avui estrena a les sales espanyoles *iQue suene la música!*, film de Peter Catalano sobre un grup de dones que creen un cor mentre els seus marits militars serveixen a l'Afganistan. «No és un tòpic: quan treballem junts som més poderosos», assegura. **► Pàg. 38**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Polítiques d'altura

Resulta difícil no coincidir amb el president del Govern central quan demana una «política d'altura» per encarar la reconstrucció de la nostra economia. L'impacte de la Covid-19 en la societat és de tal calibre que la crida a la unitat i la responsabilitat és gairebé de manual. La idea segons la qual, davant les grans crisis, fa falta sumar més enllà de les ideologies i dels legítims interessos territorials forma part de la cultura europea. És la que va permetre la recuperació després de la segona guerra mundial i fer de la Unió Europea un dels principals actors de la segona meitat del segle XX. Seria irresponsable actuar com si fóssim davant una crisi més del cicle econòmic, tenint en compte la caiguda del PIB de dos dígit i xifres d'atur que trenquen totes les estadístiques. Espanya viu un moment excepcio-

nal que reclama polítiques d'altura. En tots els àmbits. Enteses per tals aquelles que han de permetre no només una recuperació sostenible, sinó una transformació de la nostra estructura productiva. De manera que el teixit productiu que emergeixi d'aquesta crisi tingui més fortalesa que l'actual. Perquè respongui millor a les exigències socials i ecològiques del segle XXI i perquè resulti més eficaç davant un món cada cop més competitiu. Sense una ràpida reactivació, juntament amb una protecció dels sectors més vulnerables, la resiliència de què va parlar Sánchez no podria ser la base de la recuperació. Tots els partits són i seran responsables de la unitat que reclama superar el tràngol actual. Els que comparteixen el Govern entenent que, sols, no poden emprendre l'esforç que el moment necessita. Els que són a l'oposició, assumint que aquesta condició no

els exigeix de posar-hi l'espatlla, sense renunciar a la seva condició d'alternativa. El PSOE i Ciutadans han sigut els primers a assumir aquesta nova realitat. El PP hi ha expressat reserves, però l'entrevista que tots dos tenen aquest dimecres hauria de desembarassar el terreny a un pacte d'Estat que inclogués els Pressupostos Generals. Unides Podem es va mostrar reticent, al principi, que l'acord inclogués Ciutadans. Una actitud que no s'entendria si el PSOE manté els seus pactes de govern. Mentre tot indica que els nacionalistes bascos actuaran com sempre, posant per davant els interessos d'Euskadi, l'independentisme català segueix presoner de la lògica preelectoral que domina la política catalana. Quan l'oportunitat que suposen els 140.000 milions d'euros procedents de la Unió Europea reclama el contrari. Col·laboració en comptes de confrontació.

Donald Trump
President dels EUA
★★★★

El mandatari segueix inflamant les tensions en la recta final de la cursa electoral i ha incitat les seves bases més radicals a actuar contra les mares antiracistes. La tàctica sembla que funciona: l'avantatge de Joe Biden en els sondejos s'ha reduït. **► Pàg. 14**

Kristalina Georgieva
Directora gerent de l'FMI
★★★★

La política i economista búlgara ha instat a pactar al més aviat possible la fiscalitat de les grans tecnològiques a escala global, davant la necessitat dels països de corregir els seus desequilibris per l'augment del dèficit i el deute durant la crisi de la Covid. **► Pàg. 21**

Javier Padilla
Metge de família i divulgador
★★★★

Davant l'angoixa de moltes famílies per la tornada a l'escola, envia un missatge tranquil·litzador: amb unes mesures mínimes, «els centres educatius no són llocs supercontagiadors». També demana facilitats per als pares que hagin de faltar a la feina. **► Pàg. 27**

Ivan Rakitic
Futbolista
★★★★

Malgrat que li quedava més d'un any de contracte, el Barça ha optat per regalar el jugador al Sevilla per alleugerir la massa salarial. Després de projectar una gran imatge al Camp Nou, el croat torna a una ciutat que considera casa seva. **► Pàg. 38**

Lady Gaga
Cantant i actriu
★★★★

L'artista va ser la reina dels MTV Video Music Awards. Nominada en nou categories, es va emportar cinc premis, entre els quals hi ha el Tricon, guardó dedicat a estrelles icòniques, en una gala marcada per la distància social i els recursos virtuals. **► Pàg. 44**

El transport, termòmetre del retorn

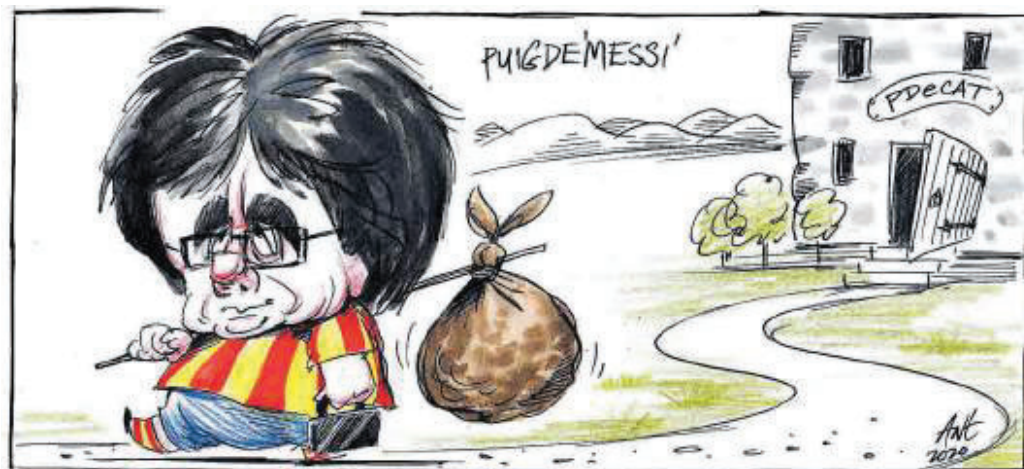
El primer dia després de les vacances –un dilluns encara d'agost però amb aires de setembre–, va augmentar la mobilitat dels ciutadans a les grans urbs. Però amb un notabilíssim descens en relació amb el 2019. A Barcelona, hi va haver al metro la meitat de passatgers que el primer dia postvacacional de fa un any, i a Madrid, una xifra semblant, amb una mi-

ca més d'aglomeracions. Les causes són diverses. Es poden repartir entre una incorporació gradual a l'activitat laboral, la consolidació del teletreball, una certa fòbia al transport suburbà a causa del virus i, per descomptat, l'impacte de l'atur i els ertos a causa de la crisi. TMB va posar el seu afany en què el dia de retorn fos fluid, amb una ampliació de les freqüències de pas i la disponibilitat del 100% dels combois.

Al carrer, també es va notar el descens, tot i que en una proporció més baixa i amb més quantitat de vehicles sostenibles, com ara les bicicletes. Al llarg d'aquesta setmana i, especialment, amb l'inici del curs escolar, s'haurà de calibrar fins a quin punt el retorn es desenvolupa dins d'uns cursos acceptables per a la seguretat sanitària. Serà el termòmetre de com viurem aquesta tardor incerta.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.
Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Carfete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.

Opinió: Ernest Alós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
l'cult i On Barcelona: Ramon Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercé.
Infografia: Ricard Gracia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU
Conseller director general: Conrad Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera.
Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao. **Publicitat:** Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Esclata l'espai postconvergent

Una decisió d'Artur Mas, comunicada pel seu entorn, que seguirà al PDECat i no es passarà al nou partit creat per Carles Puigdemont és probablement l'única bona notícia per al partit successor de Convergència. Mas resol així el dilema entre la lleialtat al partit que va impulsar per succeir CDC i la fidelitat a l'home que va designar per substituir-lo en la presidència de la Generalitat.

Puigdemont es va donar de baixa del PDECat dilluns i l'han seguit nombrosos càrrecs públics i del partit. Tot i que el PDECat assegura que només un 7% dels militants (uns 800) se n'han anat amb Puigdemont, el balanç qualitatiu és favorable a l'expresident: quatre dels cinc consellers, tres presos, gairebé tots els diputats del Parlament, els cinc senadors, la meitat dels diputats a Madrid, alguns

alcaldes i 13 dels 15 dirigents sectorials s'han passat a Junts. Al PDECat, no obstant, es mantenen la majoria dels alcaldes (els de Mollerussa, Igualada, Tortosa, Calella, Martorell, Reus i Vilafranca del Penedès, entre d'altres). Els que s'han unit a Puigdemont retreuen al PDECat haver anat als tribunals per recuperar el nom de Junts per Catalunya, argument molt feble si tenim en compte que la batalla jurídica la va desencadenar Puigdemont amb presumptes maniobres irregulars per arrabassar al PDECat la marca, que tenia registrada. El plet es dirimirà el dia 25.

Però el cert és que Puigdemont, amb les seves pressions pròximes al xantatge, ha dinamitat l'espai postconvergent. Primer, amb la defenestració de Marta Pascal –ara dirigent del Partit Nacionalista Català (PNC)– per recolzar sense el seu permís la mo-

ció de censura contra Mariano Rajoy; després, elaborant les llistes electorals del 21 de desembre del 2017 sense consultar el partit; més tard, amb la creació de l'artefacte de La Crida, un fracàs monumental que ara vol esmenar de la mateixa manera, i finalment amb la ruptura per constituir Junts.

Des del punt de vista estratègic, no és clar que la jugada li surti bé a Puigdemont, amb un espai postconvergent dividit en tres partits –PDECat, PNC i Junts– i un Govern que sembla un nou tripartit, integrat pel PDECat, Junts i ERC. El mateix es pot dir des del punt de vista ideològic perquè, obsessionat a disputar el terreny a ERC, Puigdemont s'escora a l'esquerra i deixa buit el centredreta independentista, que volen ocupar el PDECat i el PNC. L'aposta és una incògnita i l'únic tangible és la destrossa que l'expresident ha provocat.

El missatge de la patronal

El virus no dona treva i s'acumula la incertesa. La gravetat del moment requereix enfortir la voluntat de pactes i apostar pel compromís social i econòmic. Generar confiança, és l'objectiu que Antonio Garamendi, president de la patronal CEOE, apunta per a Espanya a l'entrevista que publica avui EL PERIÓDICO. Un país que, en la seva reconstrucció, ofereixi

confiança a les institucions europees, així com a inversors, turistes i, per descomptat, la ciutadania. Per a això és imprescindible consolidar la recuperació econòmica en els pactes. Tant en l'àmbit polític –els Pressupostos són prioritaris– com en l'empresarial, a través d'acords per a l'ampliació dels ertots –la patronal demana prorrogar-los fins al juny de l'any que ve–, la millora en els estratègics

així com la regulació del teletreball. Els 140.000 milions assignats a Espanya dels fons europeus són una oportunitat històrica per treballar en tres camps fonamentals de modernització: economia verda, digital i industrial. Un repte en el qual les institucions no poden fallar. La negociació dels Pressupostos n'és la primera prova. La supressió de vetos entre Pdem i Cs és un bon senyal.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Carfagna i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.

Opinió: Ernest Alós.
Internacional: Marta López.
Polític: Josep Fico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
l'últim i On Barcelona: Ramon Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera.

Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao. **Publicitat:** Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. **Consell de Cent,** 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Viktor Orbán
Primer ministre d'Hongria
★ ★ ★ ★

El Govern ultranacionalista veta l'entrada des d'ahir a tots els visitants estrangers, menys de txecs, polonesos i eslovacs, amb un test negatiu de Covid. El tancament de fronteres ha posat en alerta Brussel·les perquè fa perillar l'espai Schengen. **▶ Pàg. 16**

José María Álvarez-Pallete
President de Telefónica
★ ★ ★ ★

La companyia ja ha completat el desplegament de la seva xarxa 5G a Espanya. Recolzada en la xarxa de fibra òptica, i a l'espera del llançament comercial, previst per a l'hivern, la cobertura arriba a totes les comunitats autònomes i el 75% de la població. **▶ Pàg. 25**

Janet Sanz
Regidora d'Urbanisme
★ ★ ★ ★

La restauració patrimonial de la Ciutadella trigarà «dos o tres mandats», segons va detallar la també segona tinenta d'alcaldia. Els nombrosos actors implicats, l'alt pressupost i l'abandó urbanística expliquen la important demora. **▶ Pàg. 34**

Alberto Barbera
Director de la Mostra de Venècia
★ ★ ★ ★

El festival italià, blanc de crítiques en edicions anteriors per la falta de paritat, corregeix aquest any la desigualtat: vuit de les 18 pel·lícules a concurs les dirigeixen dones. La primera gran cita internacional de cine des que va esclatar la Covid comença avui. **▶ Pàg. 46**

Jordan Peele
Director i actor
★ ★ ★ ★

És un dels grans impulsors del terror amb consciència antiracista amb films com *Déjame salir* (Oscar al millor guió) i *Nosotros*, i la sèrie *Territorio Lovecraft*. El fenomen uneix relats purs de gènere i drets civils, fantasies d'horror i desigualtat. **▶ Pàg. 48**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

Estratègies oposades

En la ronda de contactes que el president del Govern, Pedro Sánchez, va iniciar ahir a la Moncloa amb tots els grups polítics, els líders del PP, Pablo Casado, i Ciutadans, Inés Arrimadas, van escenificar dues maneres oposades d'afrontar des de l'oposició les crisis causades per la pandèmia de la Covid-19. Com ja va passar a la primavera quan Ciutadans va votar al Congrés a favor de les dues últimes prorroques de l'estat d'alarma, mentre el PP es desentenia de les conseqüències que per a l'emergència sanitària hauria pogut tenir el decaïment d'aquesta mesura excepcional, ara la líder taronja es mostra disposada a negociar l'aprovació dels Pressupostos Generals, en tant que el dirigent popular prefereix inhibir-se, malgrat les pressions del món econòmic i empresarial, a l'espera, segons sembla, que

l'Executiu de Sánchez caigui com si es tractés de fruita madura.

És públic i notori que ni a Cs ni al PP els agrada aquest Govern i que, en particular, rebutgen que hi sigui Unides Podem. Però mentre que Casado planteja un ultimàtum, o Sánchez fa fora Pablo Iglesias i els seus ministres de l'Executiu o no pactarà res. Arrimadas es planteja la situació excepcional que viu el país com un moment per fer valer els seus exigits 10 diputats, minimitzar la influència de Podem i demostrar que, superant diferències ideològiques, es poden acordar solucions a problemes apressants.

El líder popular sap que Sánchez no pot prescindir d'UP, perquè amb aquesta formació conforma l'única majoria possible, tot i que no suficient. Sap, per tant, que el que li exigeix és inviable, així que el seu requeriment només es pot entendre com un esquer.

Tampoc val el seu argument que Sánchez no el necessita perquè ja té aprovats els comptes, donant per fet que ja té armada la majoria per aconseguir-ho. Fins i tot si fos així, seria bo que el PP s'afegís al que serien uns autèntics Pressupostos d'Estat. Un gest que transmetria tranquil·litat, enfortiria la imatge d'Espanya a la Unió Europea i contribuiria al fet que els 140.000 milions que arribaran de Brussel·les es facin servir a resoldre els problemes presents i orientar el país cap a un futur més pròsper. Res fa pensar, no obstant, que Casado modificarà la seva oposició radical a qualsevol pacte. No hi ajuda la seva absoluta falta de sintonia amb el president del Govern, que no li havia trucat des del 4 de maig. Quatre mesos sense parlar amb el líder de l'oposició en una situació d'emergència és la mostra palpable que alguna cosa no va bé en les relacions institucionals.

La lenta i fràgil recuperació de l'ocupació

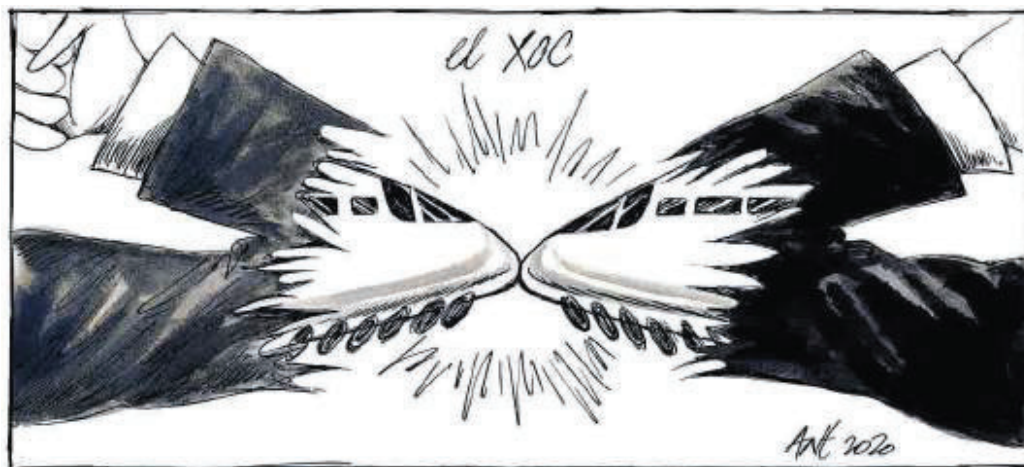
Agost no va ser el mes que a principis de la desescalada molts pensaven que arribaria a ser. Al juny, hi havia esperança en el fet que el turisme internacional ajudaria a remuntar les pèrdues pel confinament. Però els rebrots i les recomanacions de diversos països de no viatjar a Espanya van refredar les expectatives. Aquest canvi d'escenari explica en part les da-

des de l'atur publicades ahir. Es va repetir l'habitual increment de la desocupació que es produeix cada agost, però va ser l'alça més baixa registrada en aquest mes des del 2016, cosa que dona idea de l'escassa contractació d'aquest estiu. Ara hi ha 3,8 milions d'aturats a Espanya, sense comptar els afectats per un erto. Sent un context molt negatiu, hi ha xifres que indiquen una tímida recuperació: l'afiliació a la Seguretat

Social acumula quatre mesos d'augment a Espanya. Només va baixar a les destinacions més dependents del turisme estranger, amb Barcelona al capdavant. El repte més difícil és mantenir la tendència general de creació d'ocupació en els mesos venidors. Farà falta crear les condicions que ho afavoreixin, cosa que només serà possible amb un clima polític i de diàleg social realment centrat a buscar solucions.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.

Opinió: Ernest Alós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Diagramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.

Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Isabel Díaz Ayuso
Presidenta de la Comunitat de Madrid

La dirigent va voler transmetre tranquil·litat per a la tornada a l'escola, però va aconseguir el contrari al dir que «és probable que tots els nens s'acabin contagiats». El col·lapse del primer dia de tests als docents, que al final es van suspendre, tampoc hi va ajudar. ▶Pàg. 2

Kyriakos Mitsotakis

Primer ministre de Grècia

Es compleixen cinc anys de la mort del petit Aylan a l'Ègeu, però la crisi migratòria a la zona segueix sense solució a la vista. El Govern hel·lè força les oenagés d'ajuda a abandonar les illes i la policia abandona els immigrants a la deriva. ▶Pàg. 12

Francis Franco

Empresari i net del dictador

Un jutjat de la Corunya ha condemnat els hereus de Franco a entregar el Pazo de Meirás, a l'entendre que va ser un regal al cap de l'Estat i no pas a títol personal. La família recorre i no abandonarà el lloc fins a la sentència definitiva. ▶Pàg. 20

Maria Pastor

Degana del Col·legi d'Advocats de Mataró

És una de les impulsores d'una proposta, del Col·legi d'Advocats de Barcelona, d'una reforma legal contra les màfies ocupes. Consisteix a permetre el desallotjament de la vivenda si en les primeres 48 hores l'ocupa no acredita la propietat o el lloguer. ▶Pàg. 30

Salvador Sunyer

Director del Temporada Alta

Malgrat el cop que ha suposat la Covid i un 30% menys de pressupost, el responsable del festival gironí ha presentat un programa que manté el segell internacional amb estrelles com Guy Cassiers, Romeo Castellucci i Pippo Delbono. ▶Pàg. 42

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

En lloc de remodelació, eleccions

El president Quim Torra va sorprendre ahir amb una remodelació del Govern de la qual almenys dos dels consellers destituïts es van assabentar quan estaven celebrant actes prèviament programats. És el cas de Miquel Buch a Interior, substituït per Miquel Sàmper, i d'Àngels Chacón a Empresa i Coneixement, que deixa el càrrec en mans de Ramon Tremosa. La tercera destitució afecta la consellera de Cultura, Maria Àngels Vilallonga, rellevada per Àngels Ponsa.

Tot i que en la presa de possessió de dos dels nous consellers Torra va justificar els canvis per la necessitat de reforçar les tres àrees per lluitar millor contra la pandèmia, els relleus tenen un clar component polític i partidista, i no es pot dir que vagin en la bona direcció. Al contrari. A Buch se'l

relleva per deixar que els Mossos d'Esquadra fessin la seva feina durant els aldarulls promoguts per joves independentistes després de la sentència del procés. La seva actuació professional ja va provocar llavors tensions amb Torra, que es van repetir en altres ocasions, i de les quals ara el president de la Generalitat passa factura.

Més greu, si pot ser, és el relleu de Chacón, independentista moderada, l'única consellera que quedava en el Govern afiliada al PDECat i probable cap de llista del partit hereu de CDC a les pròximes eleccions. La substitució es produeix en plena ruptura entre el nou partit de Carles Puigdemont i el PDECat, el portaveu del qual, Marc Solsona, va qualificar el relleu de Chacón de «purga política». Aquesta decisió només pot agreujar la ruptura que s'acaba de produir en l'espai convergent. El cessament de Vilallonga sí

que es pot deure a la mala gestió de la pandèmia des de Cultura, amb decisions mal acollides pel sector. Vilallonga, a més, havia generat diverses polèmiques al parlar de «raça catalana» i al queixar-se als directius de TV-3 pel que considera ús excessiu del castellà.

La remodelació també té un component electoral, en el sentit que allunya les pròximes eleccions autonòmiques. Efectuats a només dues setmanes que el Tribunal Suprem celebri la vista en què Torra serà amb tota seguretat inhabilitat, els canvis confirmen la idea expressada recentment pel president que els partits no acceptin la inhabilitació elegint un nou president per endarrerir així la convocatòria electoral. Just el contrari del que necessita Catalunya: anar a les urnes al més aviat possible per formar un Govern sòlid que governi i que posi fi al desgovern actual.

Mikhail Mixustin
Primer ministre rus
★ ★ ★ ★

El viatge del dirigent a Bielorrússia evidencia l'estratègia de Putin: un salvavides per a un president en dificultats com Lukaixenko amb el preu de la seva progressiva integració al poderós veï de l'est, com en temps de l'extinta URSS. **▶ Pàg. 12**

Horacio Rodríguez
Alcalde de Buenos Aires
★ ★ ★ ★

En la nova i laxa fase de la quarantena, la capital argentina ha permès a cafeteries i restaurants rebre clients portes enfora. La mesura del govern municipal coincideix amb l'augment de contagis a la ciutat i la seva població perifèria. **▶ Pàg. 14**

Francesc Torres
Rector de la UPC
★ ★ ★ ★

Un coet de l'Agència Espacial Europea va posar en òrbita dos nanosatèl·lits desenvolupats a la Universitat Politècnica de Catalunya per estudiar les regions polars i aportar imatges d'observació de la Terra utilitzant la intel·ligència artificial. **▶ Pàg. 27**

Maria López J. de la Riba
Membres del col·lectiu Reskate
★ ★ ★ ★

El tàndem de dissenyadors són els responsables d'un elogiat cartell de les festes de la Mercè en què no falta una al·lusió a la pandèmia. **▶ Pàg. 28**

Pedro Almodóvar
Director de cine
★ ★ ★ ★

L'acclamat cineasta manxec estrena a la Mostra de Venècia el curt *La voz humana*, basat en el text de Jean Cocteau. De 30 minuts de durada, és el seu primer film en anglès, està protagonitzat per Tilda Swinton i va ser rodat en un temps rècord. **▶ Pàg. 55**

Diàleg social per salvar el turisme

Mallorca acull avui la Taula Nacional del Diàleg Social, que discutirà la pròrroga dels ertots. La trobada té el seu simbolisme: ministres i responsables sindicals i de la patronal analitzaran una eina clau per salvar l'economia en un dels llocs més castigats per la crisi del turisme. Ahir, en la vigília d'aquesta reunió d'alt nivell, els empresaris tu-

rístics van fer arribar les seves inquietuds a la ministra de Treball, Yolanda Díaz. Ningú dubta de la necessitat de prorrogar els ertots, la qüestió és fins quan (la patronal ho reclama fins al juny del 2021, la titular de Treball ho defensa «mentre es necessiti») i en quines condicions. No obstant, els ertots no reactivaran per si sols el turisme, únicament l'arribada de visitants tornarà l'activitat al sector. I per a això,

en aquest moment d'incertesa sanitària i econòmica, és necessari incentivar la demanda. El pla del Govern presentat al juny va deixar insatisfet el sector, que esperava una rebaixa de l'IVA i ajudes directes en lloc de préstecs tous. El turisme necessita ajudes a curt termini, però també un replantejament. El punt positiu és la voluntat del Govern i els agents socials de buscar junts la solució.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.

Opinió: Ernest Alós.
Internacional: Marta López.
Política: Josep Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramon Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Dibramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.

Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensas Ibéricas 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

El preu de Bankia

Operació plantejada de fusió de CaixaBank i Bankia té tot el sentit del món. És un maniobra defensiva davant la vulnerabilitat de les dues entitats, que han vist en els últims mesos caure la seva cotejació com a conseqüència de l'acceleració de la pèrdua de rendibilitat motivada pels baixos tipus d'interès i per la incertesa de la Covid-19. El moviment respon també a les recomanacions del Banc Central Europeu (BCE) i del Banc d'Espanya sobre la necessitat de consolidar el sistema bancari espanyol a través de fusions per mantenir la fortalesa de la seva capital davant una eventual debacle de l'activitat econòmica i un increment de la morositat. És lògic, doncs, que els dos accionistes de referència dels dos bancs, la Fundació Bancària La Caixa, a través de Critería, i l'Estat, a través del Frob, s'intentin posar d'acord per defensar-se d'una eventual opa externa aprofitant el baix preu de l'acció. La fusió, si arriba a produir-se, permetrà adaptar la xarxa d'oficines, els serveis centrals i les plantilles a les circumstàncies del

mercant bancari actual, en què els serveis virtuals són molt més decisius que els presencials per un canvi d'hàbits dels clients.

El gran obstacle d'aquesta fusió pot ser el preu en el canvi de les accions. Aquí és on el comprador se la juga. Els accionistes de CaixaBank no poden quedar diluïts en la nova entitat perquè el vigor dels dos bancs és molt desigual. Bankia arrossega els

Els accionistes de CaixaBank no poden quedar diluïts en la nova entitat perquè el vigor dels dos bancs és molt desigual

problemes derivats de la gestió anterior a l'equip actual, i això s'ha de posar en relleu per sobre del sobreescalfament que van tenir ahir les accions després de la comunicació del fet rellevant. A més, del preu en què es valori Bankia dependrà el pes que acabi tenint l'Estat a la nova entitat, que és el mateix que dir el pes que tindrà a CaixaBank, una entitat que, si ha arribat sanejada fins avui des de la caixa d'estalvis que era inicialment, ha sigut precisament perquè

s'ha gestionat amb criteris professionals i no polítics. Així doncs, no es pot donar res per fet. La voluntat de les parts és culminar la fusió i fer-ho al més aviat possible, però la incògnita del preu no és menor i en aquest cas més decisiva si fos possible.

De com es resolgui aquesta incògnita dependran moltes altres decisions més cridaneres però menys decisives: la magnitud dels ajustos pel que fa a l'ocupació i a la xarxa comercial, la ubicació de la seu fiscal i dels serveis operatius, etcètera. Temes no menors per la significació que tenen les dues entitats, especialment CaixaBank, als territoris que les van veure néixer i que ara no són el seu únic mercat però sí les places més fortes. I també dependrà del preu que la fusió serveixi per acabar amb l'anomalia d'una banca pública i perquè els contribuents recuperin com més quantitat millor del que ha injectat el presupost públic. I en aquest context no es pot perdre de vista la singularitat del principal accionista de CaixaBank, la fi fundacional del qual és una obra social que no pot mantenir sense el cobrament de dividendes.

La negociació dels ertots per la Covid

La primera reunió per negociar la quarta pròrroga dels expedients de regulació d'ocupació (ertots) vinculats a la Covid-19, celebrada ahir a Palma, va acabar amb una certesa i moltes incògnites. La certesa va ser la sintonia que tant Govern com sindicats i patronal van exhibir en el fet que l'ajuda no es pot rebaixar del 70% al 50% de la base reguladora a partir del sisè mes, com dicta la llei vigent -herència de la reforma laboral del PP- i que, si no es modifica, és el que passarà en la pròxima paga a tots aquells treballadors afectats per un ertó des del març. En aquest punt, doncs, no s'esperen discrepàncies, cosa que suposaria un alleujament per a moltes llars. Al no rebaixar la prestació, el Govern reforçaria a més el missatge que pretén transmetre amb els ertots, que cap tre-

ballador ni empresa quedaran desprotegits en aquesta crisi.

A partir d'aquí, comencen les incògnites. No hi ha acord sobre fins quan durarà aquesta nova pròrroga dels ertots, ni en quines condicions s'aplicaran: exoneracions de les empreses a la Seguretat Social, prohibició d'acomia-

El consens a no rebaixar al 50% les prestacions als sis mesos és un pas que encamina el Govern i els agents socials cap a l'acord

dar o no en els sis mesos següents, qui s'hi podrà acollir... Els ministres Nadia Calviño (Assumptes Econòmics) i José Luis Escrivá (Seguretat Social) són partidaris de restringir-los als sectors econòmics més afectats. Patronal i sindicats hi posen objeccions, pel risc de deixar fora empreses d'altres sectors que

no puguin obrir per la pandèmia. Els ertots per la Covid es van aprovar en un moment molt determinat, concebuts com una mesura de xoc. L'evolució de la crisi obliga a remodelar aquesta eina, per adaptar-la a una situació que serà prolongada. De la mateixa manera que al juny es va aprovar la clàusula dels ertots del rebrot, per cobrir circumstàncies no previstes inicialment, també ara cal pensar quina és la manera més efectiva d'actuar a mitjà termini. Dilluns prossegueix la negociació en una taula tècnica, per intentar acostar postures abans que s'acabi el termini, el 30 de setembre. Els agents socials van demostrar en la fase crítica de la pandèmia un gran sentit de la responsabilitat a l'arribar a acords per prorrogar els ertots. L'economia del país, i la ciutadania en general, continua necessitant d'ells el mateix grau de compromís.

Boiko Borissov
Primer ministre de Bulgària
★ ★ ★ ★

Dos mesos de manifestacions diàries contra la corrupció i la «màfia oligàrquica» sacsegen el país més pobre de la UE. Els grans empresaris controlen els principals partits, el Govern, el vot local i els mitjans de comunicació privats. **► Pàg. 12**

Enrique Ruiz Escudero
Conseller de Sanitat de Madrid
★ ★ ★ ★

El Govern d'Ayuso ha adoptat noves mesures davant el coronavirus: reunions de 10 persones com a màxim i menys aforament en esglésies i hostalleria. Encara són més tèbies, i han arribat més tard, que les d'altres autonomies amb menys transmissió. **► Pàg. 29**

Andrea Gila
Investigadora
★ ★ ★ ★

La infermera de 25 anys protagonitza una peculiar campanya de micromecenatge per a la seva tesi, una investigació sobre lactància materna i noutats. Demana almoïna a Madrid per denunciar la precarietat de la ciència i ha recaptat uns 10.000 euros. **► Pàg. 30**

Isabel Coixet
Directora de cine
★ ★ ★ ★

La cineasta barcelonina ha sigut guardonada amb el Premi Nacional de Cinematografia per la projecció internacional del seu treball i el seu suport a la igualtat i les causes socials. El jurat destaca també el seu recolzament a una nova generació de col·legues. **► Pàg. 46**

Dani Rovira
Actor
★ ★ ★ ★

Tres setmanes després d'anunciar que havia superat el càncer que patia, l'intèrpret malagueny ha començat a rodar la pel·lícula *Mediterráneo*, inspirada en la història de l'oenagè Open Arms, dedicada al rescat d'immigrants al mar. **► Pàg. 53**

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.

Opinió: Ernest Alós.
Internacional: Marta López.
Política: Josep Fico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Icult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Dramatització: Joël Mercé.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.

Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

La continuïtat de Messi

Leo Messi i la directiva del FC Barcelona s'haurien d'haver estalviat el lamentable espectacle de 10 dies a què han sotmès els aficionats del club. Ha quedat clar que cap de les parts ha estat a l'altura de la grandesa que exigeix una entitat com el Barça. Ni la frivolitat amb la qual la directiva presidida per Josep Maria Bartomeu tractava des de fa temps la continuïtat del jugador, ni les formes amb què l'estrella va intentar posar fi a la seva relació amb el club tenen, en vista de com s'ha desenvolupat i s'ha acabat la història, cap justificació.

Mirant al futur és una excel·lent notícia que Messi i el Barça no s'hagin de veure les cares als jutjats, en el que hauria suposat un final ignominiós per a totes les parts i per a la història de l'entitat. També ho és, en el pla esportiu i econòmic, que el millor jugador de la història del futbol vesteixi la samarreta del Barça com a mínim un any més. No hi ha motiu per dubtar de l'entrega de Messi, un guanyador nat, durant el temps que estigui a les ordres del nou projecte de Ronald Koeman.

Però el final teòricament feliç de l'embolic, a les portes de l'inici d'una nova temporada, no evita que la situació sigui d'un equilibri precari. El jugador ha dit clarament que es queda en contra de la seva voluntat i, a més, ha dirigit greus acusacions contra el president del Barça. Queda dibuixat així un escenari que pot desbordar-se novament davant qualsevol vicissitud negativa. Particular-

Entre l'estrella i Bartomeu s'hauria d'imposar la mesura perquè els resultats i el respecte a l'aficionat siguin l'únic que importi

ment, com sempre en el futbol, si el joc i els resultats, no acompanyen l'equip. És per això que entre les dues parts, jugador i directiva, s'hauria d'imposar la mesura que faci possible una mínima entesa i una convivència pacífica, en què els resultats i el respecte a l'aficionat siguin l'únic que importi. No serà fàcil. Messi pot negociar obertament amb un altre equip a partir de l'1 de gener, i l'escenari institucional del club no serà precisament un mar en calma, ja que

la imminència de les eleccions farà que indefectiblement augmenti la temperatura emocional entre l'afició i els socis.

L'últim capítol de la relació entre el Barça i Leo Messi està per escriure's. Ningú pot afirmar amb certesa que és el que succeirà en el futur, ni tan sols si aquesta serà l'última temporada del jugador sota la disciplina blaugrana. Però hi ha una incertesa que sí que s'hauria de donar per resolta. És la que fa referència a la manera com el club i Messi s'han de dir adeu en el cas que aquest sigui el final que, quan s'acabi la temporada 2020-2021, ens ofereixi la història. El crac argentí ha de marxar amb l'estadi corejant el seu nom, i ell amb llàgrimes als ulls i donant les gràcies a la massa social barcelonista que l'ha consagrat fins a dalt de tot i que, de forma majoritària, continua idolatrant-lo malgrat el desafortunat burofax. Mentrestant, farà bé l'afició de continuar disfrutant del privilegi de gaudir de l'espectacle del futbol amb el millor jugador del món al seu equip. El futur sempre està per escriure's i en el present Messi continua de blaugrana.

Jair Bolsonaro
President del Brasil
★ ★ ★ ★

El Govern del gegant sud-americà ha endurit els requisits per interrompre l'embaràs a víctimes de violació. La mesura també afecta les menors en un país on, fins al juny, 642 nenes d'entre 10 i 14 anys van avortar després d'una agressió sexual. ▶ Pàg. 15

Rafael Vilasanz
Director d'Anàlisi i Desenvol. d'ISGlobal
★ ★ ★ ★

Membre del Consell de Direcció de l'Aliança Global per a la Vacunació i col·laborador d'EL PERIÓDICO, alerta que el debat sobre les prioritats d'una vacuna contra la Covid hauria de tenir en compte que el grau d'incertesa és molt alt. ▶ Pàg. 30

Alex Nogueras
President d'ArtBarcelona
★ ★ ★ ★

Codirector de la galeria Nogueras Blanchard, considera que malgrat els efectes negatius en les vendes, la pandèmia del coronavirus obre una oportunitat perquè les galeries barcelonines es reinventin en aquest nou món post-Covid. ▶ Pàg. 36

El complicat inici del curs escolar

Falten vuit dies per a l'inici del curs escolar a Catalunya més decisiu i incert dels últims anys. Decisiu no només pedagògicament –per la necessitat de reprendre l'activitat lectiva presencial–, sinó també socialment, perquè un desenvolupament accidentat en l'entorn educatiu tindria nefastes conseqüències per al conjunt de la societat, ja que l'escola és un espai de coneixement però també un engranatge bàsic perquè la vida quotidiana funcioni en tots els nivells. I incert, perquè tot i les mesures proposades per l'Administració i els paràmetres sanitaris establerts, les incògnites sobre com actuar en cas d'hipotètiques infeccions, de símptomes més o menys lleus i de confinament a la llar continuen sent un maldecap tant per al professorat com per a les famílies.

El concepte bàsic per fer front al virus –més enllà del mantra habitual sobre neteja, distància social i mascaretes– és el del grup estable de convivència, un eufemisme d'una classe que ja es coneix com a *grup bombolla* i amb una efectivitat que depèn essencialment de la ràtio d'alumnes, esta-

Els dubtes sobre com actuar en cas d'hipotètiques infeccions segueixen sent un maldecap per a famílies i professorat

blerta en 20. Les últimes declaracions del conseller Bargalló no conviden a l'optimisme, ja que ha reconegut que un 30% de les classes no compleixen aquesta premissa, una situació que s'haurà de reconduir al llarg de la setmana amb «actuacions extraordinàries» encara per concretar.

En la línia habitual d'aquests mesos, el conseller ha rebaixat la importància de les ràtios i ha traspassat la responsabilitat al professorat, quan el cert és que l'increment singular de docents i espais sembla demostrar-se insuficient, i més en centres d'alta complexitat. La dificultat logística és evident (entrades i sortides, menjadors, activitats extraescolars, patis) i l'esforç de la comunitat educativa perquè el dret a l'educació pugui exercir-se és colossal. Però tant en relació amb l'activitat normal de les escoles com amb els possibles tancaments o amb les solucions econòmiques per combinar la conciliació de família i treball amb els protocols sanitaris, els dubtes són a l'ordre del dia. El di lluns 14 viurem una primera prova de foc amb una notable sensació d'incertesa.

Ansu Fati
Davant del FC Barcelona
★ ★ ★ ★

El jove hispanoguineà ha tingut una aparició impactant en la selecció espanyola i s'ha convertit, per la seva velocitat i desimboltura, en l'estendard de l'atac de l'equip de Luis Enrique, que avui juga davant d'Ucraïna a la Lliga de les Nacions. ▶ Pàg. 46

Pia Klemp
Activista alemanya
★ ★ ★ ★

Convertida en una figura mediàtica al seu país, la patrona del vaixell de rescat finançat per Banksy és una de les veus més crítiques contra la inacció migratòria de la UE. L'embarcació ja ha rescatat més de 80 persones. ▶ Pàg. 15 de 'Més Periódico'

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Cañete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.

Opinió: Ernest Alós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: Maria Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
Extra i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Dramatització: Joel Mercé.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. Gerent general: Félix Noguera.

Digital: Albert Sáez. Publicitat nacional: Marta Bilbao. Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensas Ibéricas 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

Tres grans reptes per a la UE

La Unió Europea afronta el curs polític amb tres grans reptes: aprovar el pressupost de l'any vinent, unir criteris sobre la gestió sanitària de la pandèmia i els seus efectes econòmics i socials, i concretar amb el Regne Unit com es produirà el *brexít*. La situació provocada per la Covid-19 obliga a pensar que els tres apartats estan relacionats i de la unitat d'acció dels Vint-i-set i de l'esperit de cooperació entre els estats depèn que el 2021 sigui de veritat un any de reconstrucció, fins i tot si es compleixen els vaticinis relatius al rebrot de contagis.

Consolidat el punt de partida per a l'elaboració dels pressupostos, el marc financer plurianual 2021-2027 -1,82 bilions d'euros-, la discussió dels comptes del pròxim exercici estarà condicionada per la progressiva concessió de subvencions i préstecs proce-

cents del fons de recuperació de 750.000 milions. El que obliga els estats a presentar plans específics i concrets, que hauran de consignar-se en els pressupostos nacionals i hauran de passar el filtre de Brussel·les. La discussió que s'acosta no serà fàcil ni en el Consell Europeu ni entre aquest i el Parlament, però no pot dilatar-se si es volen atacar amb promptitud els efectes derivats de la hibernació de les economies, primer, i d'una reactivació desigual, després.

Les decisions adoptades per Brussel·les per corregir la devastació causada per la pandèmia van en la direcció adequada, i aquest dinamisme serà positiu que no decaigui per afrontar en cada Estat la lluita contra la malaltia i contra la crisi social. Però la disparitat de mesures d'ordre sanitari aplicades ho és tot menys eficaç i danya la unitat dels socis, que s'han d'enten-

dre. Una cosa que serà necessària en molts moments durant el 2021, per exemple, per distribuir la vacuna, i ho és ara per evitar situacions com la d'Hongria, amb el tancament de fronteres, mesura que atempta de facto contra el tractat de Schengen.

Igualment injustificable és l'estreitor amb la qual el Regne Unit negocia la seva sortida de la UE. Però davant la perspectiva d'una ruptura sense acord, Brussel·les ha d'establir els termes del divorci i preveure les conseqüències d'una separació per força. L'obstinació del primer ministre britànic, Boris Johnson, d'executar el *brexít* l'últim dia de l'any sense pròrroga possible, sigui quin sigui l'estat de la negociació, planteja un gran desafiament, però no pot interferir més del que ja ho fa en la dinàmica europea de disposar de plans concrets per superar una crisi de dimensions desconegudes.

Les dones lideren la revolta a Bielorússia

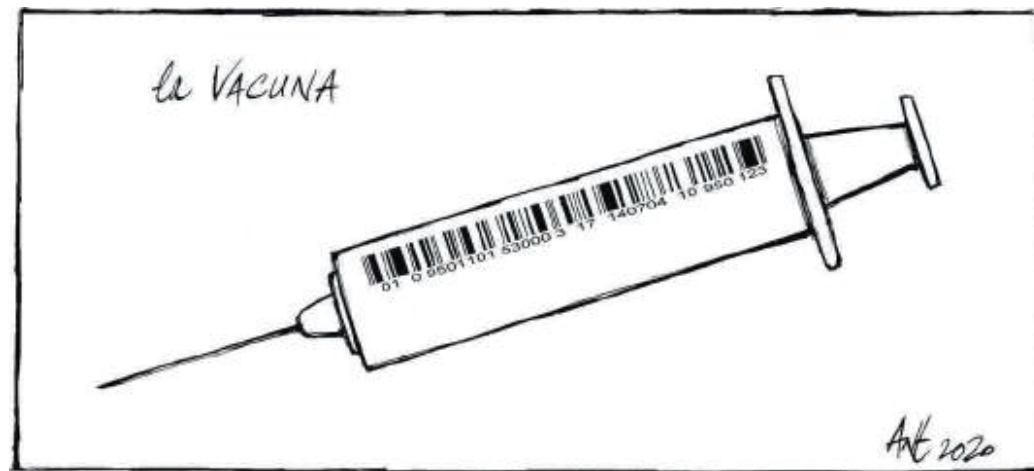
Com passa amb totes les grans revoltes populars, les mobilitzacions que se succeeixen a Bielorússia des de fa setmanes poden canviar el curs del país, però hi ha una cosa que distingeix aquestes protestes: els protagonistes. Les cares visibles de l'oposició són dones: les líders que criden a desafiar l'autoritari president Lukaixenko i les bases que om-

plen els carrers i s'enfronten a la policia. Les dones porten la batuta de la protesta bielorussa, i no és per casualitat. Svetlana Tikhanóvskaia, Verónika Tsepkalo i Maria Kolesnikova són les parelles i ajudants de líders opositors empresonats o fugits, que van decidir seguir la seva lluita. De la mateixa manera, quan en les manifestacions posteriors a les eleccions presidencials -celebrades sota la sospita de

tripijocs- van ser detingudes 7.000 persones, majoritàriament, homes, les dones van assumir el pes de la lluita. Relegades a un segon pla en una societat on impera el masclisme, la seva veu és ara escoltada internacionalment... i ha agafat desprevingut un règim profundament patriarcal. El carrer exigeix més democràcia a Bielorússia, i aquesta no serà completa si no hi ha una igualtat real.

L'antídote

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.

Directors adjunts: Luis Mauri i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez, Joan Carfete i Bernat Gasulla.

Edició digital: Xurxo Martínez.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.

Opinió: Ernest Alós.
Internacional: Marta López.
Política: Jose Pico.

Economia: Agustí Sala i Rosa Sánchez (Madrid).
Societat i Gran Barcelona: María Jesús Ibáñez.
Esports: Albert Guasch.
l'cult i On Barcelona: Ramón Vendrell.
Extra i Televisió: Eloy Carrasco.
Tancament: Andreas González.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Digramació: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Conseller director general: Conrado Carnal. **Gerent general:** Félix Noguera.

Digital: Albert Sáez. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao. **Publicitat:** Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Xi
Jinping
President de la Xina

La Xina ha censurat l'últim llibre de Thomas Piketty, el prestigiós economista francès, perquè denuncia que les seves desigualtats socials no són menors que les del capitalisme. L'autor diu que el 10% dels xinesos acaparen el 70% de la riquesa del país. **►Pàg. 22**

Manel
Sanz

Fotògraf
★ ★ ★ ★

És el comissari, després de dos anys de treball, de l'exposició que fa un homenatge pòstum a Carlos Bosch, fotoperiodista argentí que va col·laborar amb EL PERIÓDICO, entre altres mitjans. El Palau Robert presenta la seva gran tasca durant la Transició. **►Pàg. 30**

Carlos
Sainz

Pilot d'F-1
★ ★ ★ ★

El madrileny ha triat un escenari idoni per aconseguir el seu millor resultat a l'F-1. Va ser segon al GP d'Itàlia a Monza, que l'acollirà l'any que ve amb Ferrari. Va quedar a només quatre dècimes del francès Gaisly després d'una carrera moguda. **►Pàg. 44**

Tadej
Pogacar

Ciclista
★ ★ ★ ★

El corredor eslovè, de només 21 anys, s'està convertint en un dels protagonistes del Tour. Després de la seva exhibició en la primera etapa alpina, va aconseguir ahir la victòria en la segona per davant del seu compatriota Roglic, el nou líder de la prova. **►Pàg. 42**

Josep
Cuní

Periodista
★ ★ ★ ★

Director i presentador d'*Aquí*, amb Josep Cuní, a SER Catalunya, a l'octubre farà dos anys que està al capdavant del programa i reconeix que, amb gairebé 50 anys de carrera, manté una autoexigència que el fa suar cinc minuts abans de cada emissió. **►Pàg. 52**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només en els editorials.
Els articles exposen postures personals.

El repte de renovar el poder judicial

Malgrat que el Consell General del Poder Judicial (CGPJ) porta gairebé dos anys amb el mandat caduc, el ple acaba de fer sis importants nomenaments per al Tribunal Suprem, tres presidents de sala i tres magistrats per a la Sala Penal. El Govern estava en contra que es portessin a terme els nomenaments com una mesura de pressió per trencar el bloqueig del PP, que impedeix la renovació de l'organisme. En aquest sentit, els nomenaments no ajuden al desbloqueig, però cal destacar que les persones escollides i la ideologia que se'ls atribueix respecten l'actual majoria parlamentària: quatre són considerats progressistes i dos conservadors, tot i que aquests últims conserven la important presidència de la Sala Contenciosa, que s'ocupa dels casos que afecten el Govern.

De tota manera, encara que l'elecció s'hagi salvat amb decòrum, el veritable problema és un altre: el bloqueig a què el PP sotmet el CGPJ amb arguments tan antidemocràtics com que mentre Unides Podem (UP) estigui en el Govern o expressi crítiques a la Monarquia no es renovaran els òrgans constitucionals. Al desembre farà dos anys que el CGPJ, elegit quan el PP tenia majoria absoluta al Congrés i el Senat, s'hauria d'haver renovat. La història es repeteix perquè el PP ja va bloquejar durant un any i deu mesos la renovació del CGPJ en el mandat de José Luis Rodríguez Zapatero, allargant així la vigència d'un organisme que havia sigut elegit durant la majoria absoluta de José María Aznar. És un autèntic escàndol que el PP bloquegi la renovació del CGPJ quan és a l'oposició falsejant d'aquesta manera la seva representativitat, que no coincideix amb la nova majoria parlamentària escollida a les urnes.

Davant la persistència del bloqueig, el Govern es planteja un canvi en la llei orgànica del poder judicial per reduir la majoria necessària per elegir el CGPJ –ara són tres cinquens del Congrés i el Senat– prescindint del PP o per poder almenys designar 12 dels 21 membres. La reforma, no obstant, és una mesura tan dràstica que podria empitjorar encara més l'enfrontament entre el Govern i l'oposició. La millor solució continua sent aconseguir que el PP compleixi les exigències democràtiques i accepti desbloquejar la renovació. Esperem que hi contribueixi l'avis fet per la Comissió Europea, que acaba de criticar Espanya per aquesta paralització en la renovació del CGPJ i reclama la superació d'un «repte» que amenaça la qualitat democràtica espanyola.

Ximo Puig
President de la Generalitat valenciana
★ ★ ★ ★

El País Valencià té la menor incidència acumulada de contagis a Espanya. A diferència d'altres comunitats, la Generalitat valenciana prioritza el rastreig abans que les PCR, que reserva per a simptomàtics i contactes de positius. ▶ Pàg. 6

Alexander De Croo
Primer ministre de Bèlgica
★ ★ ★ ★

El liberal flamenc va jurar davant el rei Felip de Bèlgica com a primer ministre, cosa que posa fi a un període de 650 dies sense Govern al país. Lidera un Executiu de coalició amb quatre famílies polítiques: socialistes, liberals, democristians i ecologistes. ▶ Pàg. 13

Nicolás Maduro
President de Veneçuela
★ ★ ★ ★

L'opositor Capriles no participarà en les legislatives del 6 de desembre després que la UE hagi descartat enviar observadors. Una missió europea va visitar Caracas i va recomanar postergar les eleccions per «millorar les condicions democràtiques». ▶ Pàg. 14

Juan Roig
Propietari de Mercadona
★ ★ ★ ★

L'acceleradora d'empreses impulsada per l'empresari, Lanzadera, ha arribat a un acord de col·laboració amb Telefónica –a través del seu hub d'innovació Wayra– per recolzar l'ecosistema emprenedor al País Valencià. ▶ Pàg. 23

Aaron Sorkin
Cineasta
★ ★ ★ ★

En la seva segona pel·lícula com a director, *El juicio de los 7 de Chicago* aborda el procés del 1968 contra uns activistes incòmodes per al poder. Un film polític amb què és inevitable fer paral·lelismes amb el moment actual als Estats Units. ▶ Pàg. 40

Nova quarantena per al Hard Rock World

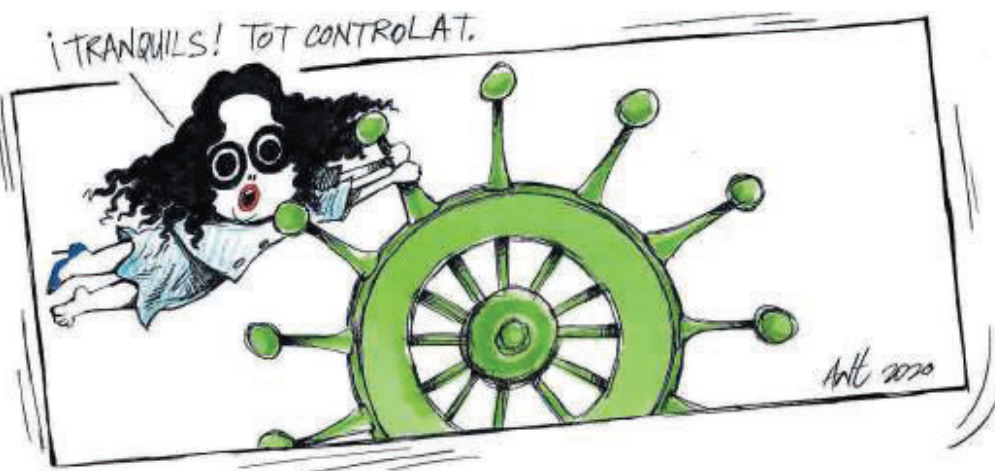
El projecte d'instalar un macrocomplex de casinos i hotels primer al delta del Llobregat i després al costat de Port Aventura ha anat canviant de nom i dimensions (Eurovegas, Barcelona World, BCN World, Hard Rock Entertainment World), però continua sense concretar-se. En les últimes setmanes ha patit dos revessos: les crítiques, fins i tot en el si del mateix

Govern, a l'operació de compra i venda dels terrenys amb l'Incasòl com a vehicle per fer-ho possible i ara una sentència del TSJC. Després de la decisió del tribunal, serà inevitable modificar el pla urbanístic inicial, declarat incompatible amb la proximitat del polígon petroquímic de Tarragona. Desgraciadament, hi ha temps per replantejar el projecte. Després del cataclisme que ha enfonsat el mercat turístic i les incertes perspectives d'una recuperació a curt termini, especialment si parlem d'un model d'oci turístic basat en la concentració de milers de persones en espais tancats, en la llista de prioritats passen molt al davant la recuperació del turisme urbà i familiar, la revitalització dels complexos ja existents i la restauració de la reputació de Catalunya i tot Espanya com a destí de confiança.

tic i les incertes perspectives d'una recuperació a curt termini, especialment si parlem d'un model d'oci turístic basat en la concentració de milers de persones en espais tancats, en la llista de prioritats passen molt al davant la recuperació del turisme urbà i familiar, la revitalització dels complexos ja existents i la restauració de la reputació de Catalunya i tot Espanya com a destí de confiança.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.
Directores adjuntes: Gemma Martínez i Gemma Robles.
COMITÈ EDITORIAL:
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez (+Periódico), Joan Cañete (Opinió, Participació i Audiències), Bernat Gasulla (Última Hora), Rafa Julve (Multimèdia).
Hub Paper: Luis Mauti.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Coses de la Vida: Iosu de la Torre.
Icult-Extra: Ramon Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Merco.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU
Gerent general: Félix Noguera. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao.
Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

El virus contagia la campanya

Quan falta un mes exacte per a l'elecció presidencial als Estats Units, el positiu per coronavirus de Donald Trump canvia bastant el tempo de la campanya. Que s'hagi contagiat algú que va presumir dimarts, amb la mascareta a la mà, de posar-se-la només quan ho creu necessari no deixa de ser una cura intensiva d'humilitat per a un personatge que la desconeix del tot, i un abrupte despertar a la realitat per als seus seguidors, molts negacionistes de la gravetat de la pandèmia. Si a Trump no li sortien els números a les enquestes des de fa setmanes, és probable que la quarantena a la Casa Blanca que hauran de passar ell i la seva dona desbarati encara més les seves previsions, mentre que Joe Biden potser disfrutaria d'un marge de maniobra més gran.

Tot i així, totes les opcions continuen obertes i els tres grans eixos de la campanya continuen sent els mateixos: la crisi social i econòmica provocada pel coronavirus, la tensió racial al carrer i els dubtes creixents sobre la disposició de Trump a ac-

ceptar una eventual victòria de Biden. Però l'escalada de desqualificacions promoguda per la Casa Blanca per posar en dubte la transparència del vot per correu, la insistència a acusar els demòcrates de promoure una elecció fraudulenta i l'actitud presidencial en el primer dels tres debats indueixen a pensar que la reelecció és l'únic resultat que el president considerarà legítim i l'únic eix

Mai abans l'actitud d'un president a la recerca de la reelecció havia suscitat tants temors sobre la democràcia als EUA

de campanya en què es bolcarà.

Si en els prolegòmens de primavera i estiu van ser matèria de discussió altres qüestions –les relacions amb la Xina i amb Rússia, el mur a la frontera amb Mèxic, les relacions amb els aliats, l'emergència climàtica–, durant el mes que ve l'única cosa realment ressenyable serà el compromís de Trump amb el veredict de les urnes i la traducció pràctica de l'eslògan *Llei i ordre*, que sembla una adequació de la *doctrina del gran*

garrot a la política interior. Tot el que surti d'aquesta pauta quedarà fora de l'estratègia de campanya. Les promeses de derrotar la Covid-19 han deixat de tenir sentit quan els morts són més de 200.000 i les de treure del túnel l'economia també quan milions d'aturats, molts sense cap subsidi, deixen ben clara la profunditat de la crisi.

Mai abans l'actitud d'un president que es presenta a la reelecció va suscitar tants temors de cara a mantenir incòlumes els pilars de la democràcia i el respecte a les urnes. Ni tan sols la desorientació que es va apropiat de l'opinió pública arran de l'escrutini de Florida al 2000, que va donar la presidència a George W. Bush, va tenir l'impacte emocional que té ara en mitjans liberals, la majoria demòcrates, però també alguns republicans, la incertesa sobre què passarà si Trump perd. L'historiador Jon Meacham diu que aquest és «el moment més baix de la història de la presidència», i resulta difícil posar en dubte aquesta opinió en vista dels fets i de la vocació de la Casa Blanca de violentar la realitat.

Els punts fràgils de l'ocupació

El setembre va ser un mes especialment bo en creació d'ocupació a Espanya. La Seguretat Social va registrar un augment de 84.000 afiliats més i l'atur registrat va baixar fins als 3,7 milions d'aturats. Xifres objectivament positives i que confirmen la gradual recuperació de l'ocupació després de la severa patacada per la pandèmia de la Covid. Amb el setembre, ja són cinc els mesos consecutius de creació d'ocupació, al mateix temps que el nombre d'afectats per un ertó continua disminuint. La lectura d'aquestes dades, no obstant, s'ha de fer amb cautela, perquè el risc de rebrots continua amenaçant l'activitat econòmica i la recuperació encara està lluny de ser sòlida. No s'ha d'oblidar que encara queden per recuperar 400.000 llocs de treball dels 900.000 que es van perdre

amb la irrupció de la crisi del coronavirus. I que les gairebé 729.000 persones que al setembre continuaven afectades per un ertó difícilment sortiran d'aquesta situació en els pròxims mesos, ja que majoritàriament provenen del sector de l'hostaleria i el turisme.

El tímida inici de la recuperació re-

Sense els ertors, 729.000 persones podrien estar a l'atur, xifra que obliga a matisar la creació d'ocupació al setembre

flecteix els punts fràgils que caracteritzen el mercat laboral espanyol: l'elevada temporalitat i precarietat que s'acarnissa amb els treballadors més vulnerables, i que els situa en una posició de desavantatge per sortir de la crisi. EL PERIÓDICO recull testimonis que reflecteixen aquesta espiral: per-

sones en una situació social difícil que es veuen obligades a acceptar seves condicions laborals que de cap altra manera no acceptarien, cosa que alimenta encara més la seva vulnerabilitat social. Acomiadats en plena pandèmia. O aturats de llarga durada que ara veuen multiplicades les seves complicacions per trobar feina.

L'escut social previst pel Govern (mitjançant la pròrroga dels ertors i l'ingrés mínim vital, entre d'altres) té per objectiu cobrir aquestes situacions de vulnerabilitat, però no sempre tapa totes les esquerdes. Per a això, cal enfortir el mateix sistema productiu, repensar l'economia que volem, orientada a la sostenibilitat i la justícia social. Just al que la Unió Europea reclama que es destinin els fons de recuperació. Que la sortida de la crisi, aquesta vegada, tingui en compte a tothom.

Margaret Ferrier
Diputada del Partit Nacional Escocès
★★★★

Amb símptomes de Covid, en lloc de confinar-se, va viatjar d'Escòcia a Londres per assistir a un acte, i fins i tot va agafar un tren de tornada, ja sabent que el test havia donat positiu. El clam per la seva dimissió és tan gran com la irresponsabilitat comesa. ► Pàg. 15

Aleksandr Lukaixenko
President de Bielorússia
★★★★

Els líders de la UE van acordar sancions a 40 dirigents bielorussos implicats en els actes de repressió de les protestes després de les eleccions presidencials de l'agost. Les mesures no afecten el president, la reelecció del qual no reconeix la UE. ► Pàg. 15

Damià Calvet
Conseller de Territori i Sostenibilitat
★☆☆☆

L'elevada afluència de visitants en espais naturals protegits ha portat el Departament de Territori i Sostenibilitat a avaluar mesures com controlar els accessos i incrementar la vigilància per salvaguardar l'entorn. ► Pàg. 31

Ángel Sala
Director del Festival de Sitges
★★★★

El Festival de Cinema Fantàstic de Catalunya ha preparat una edició en format híbrid (presencial i en streaming) per no faltar a la seva cita anual a Sitges, malgrat el coronavirus. El certamen se celebrarà entre el 8 i el 18 d'octubre. ► Pàg. 44

Paola Soldevila
Capitana de l'Espanyol
★★★★

La central celebra el retorn de la Lliga femenina de futbol, després de la llarga aturada. En una entrevista, diu que la suspensió definitiva de l'edició passada, tot i que va beneficiar el seu equip, «la va molestar» perquè no es va tenir en compte les jugadores. ► Pàg. 4 de 'Més Esport'

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.

Directores adjuntes: Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez (+Periódico), Joan Cañete (Opinió, Participació i Audiències), Bernat Gasulla (Última Hora), Rafa Julve (Multimèdia).

Hub Paper: Luis Mauri.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Coses de la Vida: Iosu de la Torre.
Icuit-Extra: Ramon Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Marco.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU
Gerent general: Félix Noguera. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensas Ibéricas 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només a les editorials.
Els articles exposen postures personals.

Per un urbanisme de consens

Una fotografia aèria de la cruïlla de Consell de Cent amb Rocafort va agitar un debat que, lluny de ser anecdòtic, s'ha convertit en un maldecap per a l'Ajuntament de Barcelona; i també per a la seva ciutadania. El resultat es va acostar a un galimaties que s'ha estès per diferents zones de la ciutat i que ha pres diverses formes, no sempre amb el nivell de disseny i funcionalitat desitjable.

No és l'estratègia, l'objectiu general, el que està en qüestió, sinó la manera en què s'han portat a terme aquest tipus d'intervencions a la via pública, tenyides d'urgència i improvisació per l'imperatiu de la Covid-19. La tàctica, precisament. La pandèmia obliga a la distància social, i això és un argument a favor de l'ampliació de l'espai disponible per als vianants, tot i que vist l'ús que es fa d'alguns espais més aviat sembla una justificació sobrevinguda. També la salut dels habitants de les zones urbanes pol·luides, així com la contribució a la reducció d'emissions a nivell global, fa obligat restar espais als vehicles més contaminants (tot i

que també portarien a afavorir els de motor elèctric, i el transport públic). Però les dues necessitats no justifiquen que en l'actuació empresa hagin faltat consensos. L'execució ha generat controvèrsia entre urbanistes i arquitectes. És defensa la intenció i es retreu la falta de claredat en els missatges, la lleteror d'alguns dispositius, certa frivolitat i, fins i tot, la perillositat que s'atribueix a deter-

L'objectiu de millorar la qualitat de l'aire no és discutible, i s'entén la provisionalitat, però ha faltat claredat, qualitat i acord

minats elements. En definitiva, una nota dissonant a la ciutat del disseny i un excés de confusió on hauria de prevaler la claredat.

És cert que l'anomenat urbanisme tàctic no és una novetat ni és exclusiu de Barcelona. La famosa Times Square de Nova York va viure l'inici d'una transformació radical el maig del 2009. De la nit al dia, la plaça va aparèixer tallada al trànsit per uns simples pivots. Aviat s'hi van sumar jardineres, pintura i terrasses. Uns me-

tos més tard es van iniciar les obres definitives. De ser un encreuament sorollós i contaminant es va convertir en una zona dedicada a la cultura i el comerç. Londres, París, Ciutat de Mèxic, San Francisco i tantes altres grans urbs del planeta han vist el seu asfalt transformat de forma sobtada. Aquest model d'intervenció permet actuar de forma àgil i a baix cost i afavoreix l'experimentació i la ràpida

avaluació i correcció de les mesures. Tots aquests aspectes són rellevants però el més definitori és la lògica comunitària que els caracteritza. És un model on la participació de la comunitat és imprescindible perquè les intervencions siguin assumides i tinguin sentit per a la ciutadania. I és, precisament en aquest punt, on les mesures adoptades a Barcelona han naufragat.

Aconseguir una ciutat més verda és un desafiament ineludible que, sens dubte, obliga a prendre mesures valentes, innovadores i controvertides. Davant aquestes dificultats convé teixir el màxim de complicitats. No fer-ho només alimenta els recels i dificulta la necessària transformació de la ciutat.

Matteo Salvini
Líder de la Lliga
★★★★

L'ultradretà líder de la Lliga va comparèixer ahir davant un jutge acusat de segrest i negligència per haver bloquejat durant uns quants dies, sent ministre de l'Interior, el desembarcament d'una nau amb immigrants rescatats a alta mar. ▶ Pàg. 20

Jaume Collboni
Primer tinent d'alcalde de BCN
★★★★

El tinent d'alcalde va destacar que la nova convocatòria per ingressar a la Guàrdia Urbana, amb 282 places, el 40% de les quals estan reservades per a dones, a més d'incrementar els efectius acosta el cos «perquè s'assembli més a la societat barcelonina». ▶ Pàg. 37

Filippo Ganna
Ciclista
★★★★

El campió del món de contrarellotge va demostrar ahir el seu domini d'aquesta especialitat al guanyar la primera etapa del Giro d'Itàlia a una velocitat de vertigen, tot i que tindrà difícil mantenir la *maglia rosa* en la muntanyosa segona etapa. ▶ Pàg. 45

Ildefonso Falcones
Escriptor
★★★★

La fiscalia ha presentat una nova denúncia contra Ildefonso Falcones per haver transmès els seus drets d'autor a societats en paradisos fiscals. Entre els dos casos oberts, segons Hisenda, hauria defraudat 2,3 milions d'euros. ▶ Pàg. 51

Julia Ebner
Investigadora social
★★★★

L'autora de *La vida secreta de los extremistas* es va infiltrar en xarxes racistes, misògines o gihadistes, aprofitant l'anonimat d'internet, per revelar les moltes cares dels mecanismes de l'odi i la radicalització que es realimenten. ▶ Pàg. 10 de Més Periódico

Johnson perd el llustre de la victòria

El Partit Conservador britànic va obrir ahir la seva conferència anual en un context molt diferent de les aclamacions que correspondrien després de la clara victòria que va confirmar Boris Johnson com a primer ministre. El *premier* afronta la trobada amb una creixent contestació interna i una caiguda continuada del seu grau d'acceptació en els sondejos. Molt llunyana ja la victòria electoral del desembre per majoria absoluta, els estralls de la pandèmia, els permanents canvis de criteri i el diagnòstic ombrívol dels analistes sobre les conseqüències del *brexít* han obligat Johnson a buscar almenys una petita victòria per oferir a les seves files al front una solució que, per complexa que sigui, depèn en gran mesura dels seus dots negociadors, posats sovint en dubte. Després d'una

conversa amb la presidenta de la Comissió Europea, Ursula von der Leyen, les dues parts han acordat esgotar les converses sobre el *brexít* fins que finalitzi el límit fixat a finals d'octubre, en comptes d'assumir que les negociacions es considerarien fracassades sense un acord en la primera quinzena.

El 'premier' es presenta a la conferència anual del seu partit desgastat i amb les negociacions del 'brexit' encara obertes però incertes

El fet que la conferència es porti a terme en format virtual estalvia, a més a més, al primer ministre una part de l'inevitable desgast polític que patiria si la reunió fos convencional. Si, tal com sembla, de l'acord Johnson-Von der Leyen se'n deriva una flexibilitat més gran de Brus-

selles en els termes econòmics de l'acord, és previsible que el *premier* es vegi obligat a transigir amb algunes concessions a què fins ara s'havia resistit. Hi ha un món d'aquí a imaginar que el nucli dur dels *torres* s'avorirà a fer marxa enrere amb la llei de mercat interior i a garantir la frontera tova entre les dues Irlandes.

De fet, qualsevol insinuació en aquest sentit incendiaria la conferència perquè en aquest punt el Partit Conservador està profundament dividit: diversos exprimers ministres s'han manifestat a favor de rectificar, però l'entorn *brexiteer* de Johnson no està disposat a sospesar aquesta possibilitat. I entre les dues sensibilitats es mou amb creixent habilitat i influència Rishi Sunak, el moderat ministre de Finances a qui la City veu capaç d'aconseguir un *brexít* suau que limiti l'informe de danys.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.

DIRECTORES ADJUNTES: Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jordà.

Subdirectors: Carol Álvarez (+Periódico), Joan Cañete (Opinió, Participació i Audiències), Bernat Gasulla (Última Hora), Rafa Julve (Multimèdia).

Hub Paper: Luis Mauri.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Coses de la Vida: Iosu de la Torre.
Icuit-Extra: Ramon Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Mercé.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU
Gerent general: Félix Noguera. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només en els editorials.
Els articles exposen postures personals.

Política sota mínims

Quan més necessitats estem a Espanya que la política s'acosti a l'origen etimològic de la paraula –l'art d'ocupar-se dels assumptes de la polis o ciutat–, passa justament el contrari: la política cada dia s'allunya més de les preocupacions concretes dels ciutadans. Si aquesta era ja una tendència en les actituds i els discursos d'alguns responsables públics abans de la crisi de la Covid-19, aquesta deriva ha augmentat durant la pandèmia. L'últim episodi, en el pla de la gestió de la crisi sanitària, l'hem viscut a la Comunitat de Madrid on no només han fallat els instruments tècnics per aturar la segona onada de la pandèmia, sinó també la lleialtat mútua que exigeix la cogovernança en un Estat autonòmic. Mentrestant, a l'escenari parlamentari, els grans partits de govern -PSOE i

PP- han sigut incapaçs de consensuar la renovació del Consell General de Poder Judicial (CGPJ).

És veritat que l'estratègia del *com pitjor, millor* de Pablo Casado explica en bona mesura l'actual bloqueig, però l'intent de Pedro Sánchez d'activar una reforma legislativa per canviar el sistema d'elecció del CGPJ és més un pedaç que una solució. Es podrà esquivar aquest obstacle concret, però els pactes d'Estat seran necessaris no només per abordar l'elecció d'altres organismes, per a la qual es necessiten majories qualificades, sinó també per afrontar l'estat d'alarma socioeconòmic i unir criteris per gestionar les ajudes europees.

L'anomenada *qüestió catalana*, més enllà del clima de precampanya permanent que divideix els mateixos partits del Govern i paralitza la seva gestió, hauria de ser abordada com un

problema d'Estat. El president Sánchez ha fet passos en aquesta direcció. El PP hauria de deixar de parapetar-se en la Constitució: no ha de ser un vedat tancat, sinó el terreny de joc compartit per encarrilar els problemes en nom de l'interès general. Una acotació: l'intent de la dreta de monopolitzar la defensa de la Monarquia parlamentària és el pitjor servei que pot prestar-se a la institució.

En resum, la política espanyola es troba sota mínims, com aquells aeroports on les pessimes condicions climatològiques impedeixen que els avions es puguin enlairar. Els reptes que la ciutadania té d'ara endavant només es podran abordar si els seus representants abandonen el vol gal·linaci i recuperen, en les formes i en el fons, el sentit primigeni de la tasca política. El pacte entre el Govern i els agents socials per prorrogar els ertos marca el camí.

Alberto Scotti

Enginyer

Després d'anys de retards per la mala gestió i malversació de fons en diversos òrgans administratius, el sistema de dics mòbils que va dissenyar el ja jubilat enginyer va evitar ahir per primera vegada una inundació de Venècia per l'aigua alta. **► Pàg. 14**

Carles Puigdemont

Líder de Junts per Catalunya

Reclamar als Mossos i a la resta de funcionaris «complicitat» amb els actes de desobediència, com proposa JxCat, demostra tan poc respecte per la legalitat i la neutralitat de les institucions com per la seguretat del personal de l'Administració. **► Pàg. 17**

Patri Guijarro

Jugadora del FC Barcelona

El primer clàssic del futbol femení, en la primera jornada de la temporada que l'ha de conduir a la professionalització, va acabar amb un 0-4 a favor del Barça. Patri Guijarro podrà lluir haver sigut la primera a haver marcat un gol al Reial Madrid. **► Pàg. 39**

Jaime Martín

Dibuixant de còmic

Jaime Martín remata amb el seu nou àlbum, *Siempre tendremos 20 años*, un tríptic generacional en què ja havia abordat com els seus avis i els seus pares van capejar els temps de la guerra, la postguerra i el final del franquisme. **► Pàg. 46**

Kazushi Ono

Director titular de l'OBC

Després de sis mesos d'aturada, l'Auditori va obrir ahir la seva temporada amb l'OBC en formació reduïda per garantir la distància física fins i tot entre els músics, però amb un bon rendiment a càrrec del titular de l'orquestra, Kazushi Ono. **► Pàg. 48**

La protesta dels joves metges

La situació dels MIR ha arribat a uns extrems tan crítics que ha provocat una vaga que, en primera instància, reclama una dignificació de la seva condició de professionals en formació. Hi ha un substrat econòmic en la protesta, ja que el sou dels MIR no és conforme amb les seves prestacions i la seva entrega, però la reivindicació va més enllà i se centra en la necessitat que no

es desvirtuï aquest període d'extensió de la formació, amb més temps dedicat al coneixement i una supervisió acadèmica més gran, avui diluïda. La realitat dels MIR està lluny de la teoria que preveu hores de formació, ja que, representant un 10% de la plantilla sanitària, porten a terme una tasca estructural indispensable per al funcionament dels hospitals. El problema s'explica per les retallades en sanitat i per la versió

del sistema, que deriva metges joves cap a tasques pròpies de professionals ja formats, amb terres molt inferiors i condicions abusives pel que fa als horaris. Van estar al peu del canó (i ho continuen estant) en els moments més crítics de la pandèmia, mereixen, per tant, no només els aplaudiments d'aquells mesos, sinó que l'Administració sigui conseqüent i consideri el seu paper una inversió de futur.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.

Directores adjunts: Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez (+Periódico), Joan Cañete (Opinió, Participació i Audiències), Bernat Gasulla (Última Hora), Ràfa Julve (Multimèdia).

Hub Paper: Luis Mauri.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Coses de la Vida: Iosu de la Torre.
Icult-Extra: Ramon Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Mercó.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU
Gerent general: Félix Noguera. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només en els editorials.
Els articles exposen postures personals.

Polarització independentista

El partit de Carles Puigdemont i Jordi Sànchez, que és Junts per Catalunya almenys mentre la justícia no es pronuncii sobre a qui pertany aquesta denominació, va aprovar diumenge la seva ponència política i estratègica. El document, de 52 pàgines, aborda una infinitat d'assumptes. En relació amb la discòrdia i la confusió en el si de l'independentisme, no deixa marge al compromís o a l'acostament de posicions.

El text crida a la confrontació i al desgast de l'Estat, cosa que, advertixen a JxCat, per a ciutadans i «treballadors públics» suposarà «sacrificis personals i patrimonials». No se'n donen més detalls. ¿Quin tipus de perjudicis patrimonials? Més important encara: ¿què s'intenta dir amb l'eufemisme «sacrificis personals»? Resulta molt inquietant, més encara per als

carrecs institucionals i els funcionaris, als quals es reclama «complicitat» i que s'abstinguin de reprimir les accions de confrontació independentistes, una cosa que els podria posar en una situació delicadíssima, entre l'espasa i la paret.

La ponència, aprovada pel 97% dels participants, constitueix la confirmació que no hi haurà cap rectificació en el bàndol de Puigdemont, al contrari. Es proposa redoblar el xoc amb l'Estat i no s'admet que, si bé l'1-O va ser un èxit innegable de l'independentisme, no és suficient per legitimar la independència. Insistir que del que es tracta és simplement de donar compliment al mandat de l'1-O i implementar la república és voler ignorar la realitat. I sense una acurada i honesta anàlisi del que ha passat és impossible traçar una estratègia que mereixi tal nom.

La ponència de JxCat deixa clar que, en les eleccions del febrer, en el camp independentista s'enfrontaran dues sensibilitats i dues estratègies oposades. A un costat s'han desplaçat Puigdemont i la CUP, i a l'altre han acabat coincidint ERC i el PDECat, que, si no hi ha sorpresa, es presentarà com a tal davant l'electorat. És difícil etiquetar els de Puigdemont i la CUP, una confluència tan embeguda d'emotivitat com de contradiccions ideològiques. En el bàndol oposat al de la radicalitat, ERC i el PDECat han realitzat l'esforç gens fàcil d'atendre els fets i, sense renunciar a res, focalitzar-se a ampliar l'espai sobiranista i independentista, una cosa que necessàriament passa per governar bé i, entre altres coses, interpellar amb franquesa el conjunt dels catalans, tinguin la posició que tinguin sobre el referèndum d'autodeterminació i la independència.

Mario Cuomo
Governador de l'estat de Nova York

L'estat de Nova York, a petició de l'alcalde Bill de Blasio, ha decretat el confinament de vuit districtes postals de Brooklyn i Queens, amb rebrotos seriosos de Covid-19, sense deixar que la situació arribi a estar fora de control. **► Pàg. 3**

F. Martínez-Cuervo
President de la SEEKG

La Societat Espanyola d'Infermeria Geriàtrica i Gerontològica (SEEKG) ha enquestat el personal de les residències de gent gran: la majoria dels treballadors consideren que tornen a no estar preparats per a una segona onada de la Covid-19. **► Pàg. 4**

Juan Guaidó
Líder opositor veneçolà

La justícia britànica no ha reconegut la legitimitat de Juan Guaidó com a president interí, fet que té unes conseqüències pràctiques immediates: la seva pretensió d'accedir a les reserves d'or veneçolanes dipositades al Regne Unit queda descartada. **► Pàg. 15**

Rosa M. Sánchez

La periodista de la redacció d'EL PERIÓDICO a Madrid, Rosa M. Sánchez, va rebre ahir el Premi de Periodisme Econòmic Carlos Humanes. El governador del Banc d'Espanya, Pablo Hernández de Cos, va destacar el seu treball com un «exemple de rigor». **► Pàg. 25**

Carlos G. Navarro
Comissari de l'exposició 'Invitadas'

L'exposició *Invitadas*, al Museu del Prado, reflexiona sobre el paper de la dona en el sistema artístic a través dels segles i al mateix temps realitza una autocrítica pel que fa a la presència de les dones artistes al mateix museu. **► Pàg. 46**

El Rei torna a Barcelona

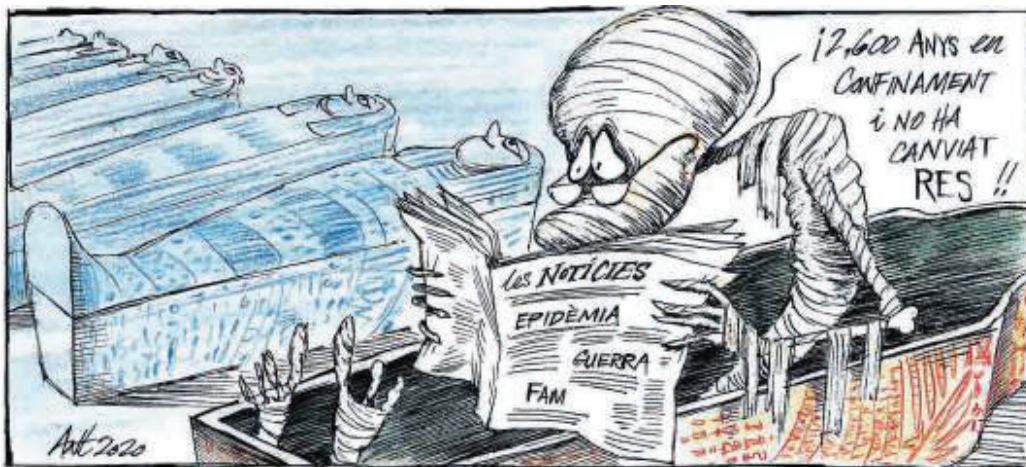
Després de setmanes després que el Govern evités la presència del Rei a Barcelona per entregar els despatxos als nous jutges, Felip VI visitarà la capital catalana el proper divendres junt amb el president del Govern, Pedro Sánchez, amb motiu de l'entrega d'uns premis econòmics i per visitar una factoria innovadora a la Zona Franca. La visita és una mos-

tra de recuperació de la normalitat, fet i que, lamentablement, el president de la Generalitat en funcions, Pere Aragonès, ha anunciat que no hi assistirà, emulant així el seu antecessor, Quim Torra. Abans, concretament avui, Sánchez acompanyarà el Rei a Madrid a la reunió anual del patronat de l'Institut Cervantes. Els dos actes volen rebaixar la tensió que hi pogués haver entre el Govern i la Casa

del Rei amb motiu de l'absència de Felip VI a Barcelona. El Govern nega que hi hagi hagut tensions. El ministre de Justícia ha confirmat que el Rei no va assistir per «vetllar per la convivència» i evitar la «crispació social» per l'aniversari de l'1-O i per la publicació de la sentència de la inhabilitació de Torra. Decisió molt discutible, perquè posa la bena abans de la ferida i, sobretot, pessimament explicada.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.

DIRECTORS ADJUNTS: Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez (+Periódico), Joan Cañete (Opinió, Participació i Audiències), Bernat Gasulla (Última Hora), Ràfa Julve (Multimèdia).

Hub Paper: Luis Mauri.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Coses de la Vida: Iosu de la Torre.
Icuit-Extra: Ramon Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Merco.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU
Gerent general: Félix Noguera. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L., Pedro Muñoz Seca, 4, 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

Despesa pública contra la crisi

El Govern va aprovar ahir una pujada del sostre de despesa de més del 50% per situar-lo en 196.097 milions d'euros. Aquesta és la xifra de despesa, no financera, que servirà de guia per a l'elaboració dels pròxims Pressupostos Generals de l'Estat. L'Executiu ja havia anunciat anteriorment que aixecava el límit d'endeutament de les comunitats autònomes. A més, després d'una revolta municipalista, es va veure obligat a autoritzar els ajuntaments a utilitzar els romanents de tresoreria dels exercicis anteriors tancats amb superàvit. La suma de decisions suposa l'adeu a l'ortodòxia financera de l'estabilitat fiscal a curt termini. Alhora també situa davant el mirall la gravetat de la crisi econòmica que ha provocat la pandèmia.

Aquestes mesures de xoc no serien possibles si les institucions europees

no s'haguessin alineat a favor de l'increment de la despesa pública. L'aplicació de la clàusula d'escapament que permet suspendre temporalment el Pacte d'Estabilitat i Creixement, que fixa un dèficit del 3% i un 60% de deute per als socis comunitaris, ha sigut una de les decisions de més calat.

Alliberar els països d'aquesta cotilla, juntament amb els 140.000 milions d'euros procedents de la UE que rebrà Espanya en els pròxims anys -uns 27.400 milions el 2021-, és el que ha permès que el Govern de Pedro Sánchez prengui mesures d'increment de despesa que més que necessàries són imprescindibles en aquests moments. De la gravetat de la situació en donen compte els indicadors macroeconòmics que va presentar el Govern i que situen la caiguda del PIB el 2020 en un 11,2% i l'atur per sobre del 17%. Aquestes xifres macroeconòmiques

no són només números. Es tradueixen en situacions dramàtiques per a centenars de milers de ciutadans i empreses que necessitaran tot el suport per tirar endavant.

La naturalesa de la crisi, diferent de l'última que vam viure, ha fet més fàcil que Europa en el seu conjunt i Espanya en particular puguin fer-hi front amb mesures oposades a les que es van utilitzar fa uns anys. Llavors es va prioritzar fins a extrems absurds l'austeritat i es va acabar provocant més mal en el teixit social i empresarial que el que la mateixa crisi havia provocat. És cert que l'increment de la despesa pública per si sol no esborrarà de cop totes les conseqüències negatives d'una situació com la que afrontem. Però sí que permet almenys que ciutadans i empreses no tinguin la impressió que els seus governs els donen l'esquena quan més els necessiten al seu costat.

Irresponsabilitat de Trump

El comportament de Donald Trump durant l'hospitalització i la tornada a la Casa Blanca cal considerar-lo d'una gran irresponsabilitat i d'un nihilisme desenfrenat. Per si no n'hi hagués prou amb la confusió creada per metges, col·laboradors del president i estratèges de campanya entorn de l'estat de salut del comandant en cap, tot el que ha fet i dit des que va ser diag-

nosticat de Covid-19 ha sigut una utilització abjecta de la malaltia per mobilitzar els seus fidels i, de passada, oblidar-se dels 210.000 morts que comptabilitzen els Estats Units a causa de la pandèmia. Un oblit que danya el respecte degut a les víctimes amb la finalitat única de treure importància a la tragèdia en curs, les dimensions de la qual poden tenir una influència decisiva en l'elecció presidencial del 3 de no-

vembre. Tot resulta insòlit en la conducta de Trump, des del seu passeig amb cotxe blindat pels voltants de l'hospital fins a la seva entrada a la Casa Blanca sense mascareta, però seria menys avorrible si només ell s'exposés. No és aquest el cas, i l'extensió de la malaltia en el seu entorn és la prova que la seva actuació no té més explicació que un menyspreu incommensurable per la repercussió de la seva actitud.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.

DIRECTORES ADJUNTS: Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
PRESIDENT: Joan Tapia.
SECRETARI: Rafael Jorba.

SUBDIRECTORS: Carol Álvarez (+Periódico), Joan Cañete (Opinió, Participació i Audiències), Bernat Gasulla (Última Hora), Rafa Julve (Multimèdia).

HUB PAPER: Luis Matur.

EDICIÓ DIGITAL: Xurxo Martínez.

PANORAMA: Marta López.
COTES DE LA VIDA: Iosu de la Torre.
ICULT-EXTRA: Ramon Vendrell.
ESPORTS: Albert Guasch.
EDICIÓ GRÀFICA I FOTOGRAFIA: Julio Carbó.
DISSENY: Joel Merca.
INFOGRAFIA: Ricard Gràcia.
XARXES SOCIALS: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU
GERENT GENERAL: Félix Noguera. PUBLICITAT NACIONAL: Marta Bilbao.
PUBLICITAT: Joan Garçon.

DISTRIBUCIÓ: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

PUBLICITAT: Prensa Ibérica 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Giuseppe Conte
Primer ministre d'Itàlia

El Govern italià ha eliminat les mesures antiimmigració i antioenagés impulsades per l'exministre de l'Interior Matteo Salvini. Un pas que amplia la protecció humanitària i deixa enrere les vergonyoses traves als rescats en alta mar. **Pàg. 15**

Manuel Fdez. de Sousa
Expresident de Pescanova

L'Audiència Nacional ha imposat vuit anys de presó per a l'expresident de Pescanova. La decisió el considera culpable de la fallida de la multinacional gallega i, principalment, d'enganyar el mercat sobre la situació real de la pesquera. **Pàg. 27**

Iñaki Zubizarreta
Exjugador de bàsquet

Una novel·la gràfica, *Subnormal: una història de acoso escolar*, narra les humiliacions que va patir quan era petit l'exprofessional de l'ACB, que actualment recorre tot Espanya impartint conferències per donar veu a les víctimes del bullying. **Pàg. 28**

Miqui Otero
Periodista i novel·lista

Simón és el nou títol de l'escriptor barceloní, una història que arrenca el 1992, quan el protagonista és un nen. La novel·la del col·laborador d'EL PERIÓDICO serveix a més per repassar l'evolució de la capital catalana i la seva gent en les últimes dècades. **Pàg. 44**

David Attenborough
Científic i divulgador naturalista

El divulgador britànic, de 94 anys, estrenava nou documental a Netflix, *Una vida en nuestro planeta*. Per promocionar la cinta, el científic ha creat un compte d'Instagram i ha aconseguit el seu primer milió de seguidors en només cinc hores. **Pàg. 52**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només en els editorials.
Els articles exposen postures personals.

El món, pendent dels EUA

En l'elecció presidencial de dimarts que ve als Estats Units està en joc la continuïtat o no del desmantellament de les grans convencions polítiques, tant en el pla interior com en l'exterior, promogut per Donald Trump durant els últims quatre anys. Mai des del final de la segona guerra mundial ha tingut tant de calat la cita amb les urnes perquè cap altre president ha provocat una doble crisi tan profunda, ocupant la Casa Blanca a endinsar-se en la divisió radical de la societat nord-americana i en escalfar les relacions internacionals al buscar permanentment la confrontació amb la Xina, fustigar els aliats amb una agressivitat desconeguda i mantenir una estranya relació d'amor-odi amb Rússia. Per no parlar de les seves obsessions i insolències: l'Iran, la gestió dels fluxos migratoris, la negació sense fonament de l'emergència climàtica i, finalment, el seu desastrós comportament polític a propòsit de la pandèmia.

Tot això està en joc a les urnes de dimarts i el restabliment d'allò amb què, amb més o menys continuïtat,

s'han caracteritzat els Estats Units: l'equilibri institucional i el règim de llibertats. En resum, els principis essencials característics d'una vella democràcia, sotmesa als sacsejos de qui objectivament s'ha convertit en la referència mundial de l'extrema dreta. Perquè la crisi social que sacseja els Estats Units de banda a banda, l'activació d'un racisme que mai va desaparèixer i la impossibilitat de concertar

velant com un camí insuficient per rescatar de la crisi amplis sectors de la classe mitjana. Els problemes en curs no han fet més que certificar les previsions de molts analistes, que van veure en la dinàmica proteccionista una manera de bloquejar la globalització en lloc de corregir els seus excessos.

És difícil que la superació de l'herència dels últims quatre anys tingui la profunditat que alguns anhelen. Primer, perquè, si surt derrotat, Trump segurament posarà en marxa un mecanisme de judicialització de l'escrutini de molt llarg recorregut i amb el Tribunal Suprem a favor seu. Segon, perquè

Encara que un triomf de Biden impliqués poc més que restablir la sensatesa, amb això n'hi hauria prou per netejar una atmosfera enverinada

polítiques concretes amb el Partit Demòcrata és fruit d'un biaix ultraconservador cada vegada més impetuós i sotmès a decisions imprevisibles.

La bona marxa de l'economia va atenuar la repercussió de tals polítiques durant tres anys, però la hibernació provocada pel virus i la consegüent escalada de l'atur entre la primavera i l'estiu ha deixat al descobert les debilitats i amenaces d'un proteccionisme que fins i tot ara, en fase de recuperació relativa, s'està re-

només amb les dues cambres del Congrés de part seva Joe Biden disposarà d'una autèntica llibertat de maniobra. Tercer, perquè el sanejament de la trama d'interessos que heretarà la nova Casa Blanca obligarà a una política permanent de pactes amb el passat. I tot i així, encara que Biden prometi poc més que el restabliment de la sensatesa, potser amb això n'hi hauria prou per netejar una atmosfera tan enverinada i perillosa per a l'estabilitat mundial.

Trump, far de l'extrema dreta europea

Als quatre anys de mandat de Donald Trump han tingut una gran influència en l'extrema dreta europea i els seus tentacles han arribat fins i tot a les dretes extremes d'alguns països. Es pot dir que al voltant de les idees i els mètodes de Trump s'ha alineat una mena de conglomerat populista i liberal, els màxims representants del qual a Europa són els governs d'Hongria i Polònia. El seu assessor Steve Bannon, després d'abandonar la Casa Blanca, va intentar expandir les idees de Trump en els partits populistes i d'extrema dreta d'Espanya, França, Itàlia, Alemanya, Àustria, Holanda o Suècia. Però la temptativa de formar una internacional populista amb Vox, el Front Nacional francès, la Lliga italiana, Alternativa per Alemanya i els altres partits ultres, motiu pel qual Ban-

non va arribar a instal·lar-se a Europa, ha quedat pràcticament en res.

No obstant, l'extrema dreta europea ha copiat de Trump el seu extremisme antiimmigració i el seu egoisme identitari, així com la seva manera d'actuar, basada en un atreviment sense complexos i en un discurs indes-

La internacional promoguda per Bannon no ha quallat, però les idees del trumpisme sí que han impregnat moviments en auge

criptible que traspasa tots els límits. Aquest estil ha contaminat fins i tot representants de la dreta clàssica, com pot ser el cas de la presidenta madrilenya Isabel Díaz Ayuso. Les diatribes de Trump contra la immigració coincideixen amb les de Vox, la Lliga, Alternativa per Alemanya o el Reagru-

pament Nacional de Marine Le Pen. Vox ha traslladat a Espanya els eslògans d'Amèrica primer i Amèrica gran, i França s'havia ja avançat amb la «preferència nacional» defensada per l'antic FN. Amb més matisos, l'enfrontament de Trump amb la UE també forma part del substrat ideològic antieuropeista de l'extrema dreta espanyola i europea.

Moltes de les posicions ultres són anteriors a l'arribada de Trump a la Casa Blanca, però s'han reforçat durant el seu mandat. Per això les eleccions de dimarts als Estats Units són decisives per al futur de l'extrema dreta a Espanya i a tot Europa. Una derrota de Trump seria un contratemps seriós per a un populisme de totes maneres en alça a causa de la profunditat de la crisi que pateixen Espanya i tot Europa i a la incapacitat dels partits tradicionals per encarar-la.

Steve
Bannon
Exassessor
de Trump
★ ★ ★ ★

Malgrat que no ha aconseguit enquadrar l'extrema dreta europea, la llavor sembrada per l'exassessor de Trump ha nodrit de discurs i mètode moviments com ara Vox, disposats també a agitar i explotar la divisió i l'odi. **▶ Pàg. 16**

Gavin
Newsom
Aliança pel Clima
dels EUA
★ ★ ★ ★

El governador de Califòrnia, juntament amb els de Nova York i Washington, encapçala l'aliança de 25 estats que s'han enfrontat a la política de negacionisme del canvi climàtic impulsada des de la presidència dels Estats Units. **▶ Pàg. 26**

Juanjo
Surace
Pintor
★ ★ ★ ★

L'artista establert fa 22 anys a Barcelona ha respost a la invitació d'EL PERIÓDICO pintant un mural sobre Donald Trump a les parets dedicades al grafiti al Poble-sec. El micròfon, arma de destrucció massiva. I l'esprai com a resposta. **▶ Pàg. 32**

Lebron
James
Jugador de
Los Angeles Lakers
★ ★ ★ ★

L'exemple valent de Colin Kaepernick, pioner en la protesta des del món de l'esport dels EUA contra el racisme i les polítiques de l'actual president, s'ha escampat. La de Lebron James és una de les veus que lideren ara aquesta presa de posició inèdita. **▶ Pàg. 38**

Nancy
Isenberg
Historiadora
nord-americana
★ ★ ★ ★

L'autora de *White trash* ofereix una visió més complexa de l'habitual sobre la relació del poder als Estats Units amb les classes pobres blanques, i explica com polític en realitat hostils als seus interessos, com Trump, han aconseguit entabanar-les. **▶ Pàg. 48**

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.

Directores adjunts: Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez (+Periódico), Joan Cañete (Opinió, Participació i Audiències), Bernat Gasulla (Última Hora), Rafa Julve (Multimèdia).

Hub Paper: Luis Matur.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Cosos de la Vida: Iosu de la Torre.
Iculti-Extra: Ramon Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Mercé.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU
Gerent general: Félix Noguera. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensas Ibéricas 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només en els editorials.
Els articles exposen postures personals.

Disturbis contra les restriccions

Res justifica els disturbis que durant dues nits consecutives han causat desperfectes a Barcelona, Madrid, Bilbao, Burgos i altres ciutats. No és un fenomen exclusiu d'Espanya, països com Itàlia també han registrat aldarulls als carrers. El cap de setmana passat, grups violents, amb un rerefons ultra, es van enfrontar a les forces de seguretat i van destrossar mobiliari urbà amb consignes contra el toc de queda, el confinament perimetral, els tancaments de bars i restaurants i la resta de restriccions aprovades pel Govern amb l'objectiu de frenar els contagis de coronavirus. Però l'ànim que en realitat mou aquests col·lectius –en què, segons fonts policials, hi ha infiltrats grups d'extrema dreta i d'esquerra– és únicament el de la violència. Així que seria equivocat conside-

rar aquesta reacció radical com a reflex del cansament o la insatisfacció que la població pot sentir davant la gestió política de la pandèmia, com des de l'extrema dreta es pretén argumentar. La minoria violenta no representa en cap cas la majoria de ciutadans que compleixen els requeriments de les autoritats per contenir el virus. I que, davant el lògic descontentament, exerceixen el dret legítim de protesta de manera pacífica, com s'ha pogut veure en manifestacions anteriors dels professionals de la restauració, la cultura o la sanitat, entre d'altres.

L'única resposta que mereix la violència és la seva condemna, i evitar tant sí com no que enteli el clima social i polític. El president del Govern, Pedro Sánchez, els va atribuir a «grups minoritaris» i va apel·lar a la responsabilitat i a la unitat. Lamen-

tablement, no va ser això el que es va entreveure en les immediates hores posteriors als disturbis. Com pràcticament qualsevol assumpte relacionat amb la pandèmia, van donar peu a una nova esbrancada política entre partits, que es van atribuir mútuament la responsabilitat dels aldarulls. Vox va anar més lluny, i va arribar, fins i tot, a justificar-los, un terreny fangós en el qual cap altra formació va entrar. Les discrepàncies polítiques, no obstant, van tornar a donar una imatge de desunió descoratjadora. Al mateix temps que es demana als ciutadans múltiples esforços per aconseguir contenir la corba de contagis, la classe política s'emboïca en discussions estèrils. La greu situació exigeix responsabilitat per part de tots. I no haver de veure com el camí s'omple de pedres per oportunisme polític.

Yolanda Díaz
Ministra de Treball
★★★★

El Ministeri de Treball portarà al Consell de Ministres de demà un subsidi extraordinari de 430 euros durant un període de tres mesos per a treballadors del sector cultural que estiguin sense ocupació i hagin esgotat la prestació. **► Pàg. 20**

Tedros Adhanom
Director general de l'OMS
★★★★

L'Organització Mundial de la Salut va titubear durant mesos sobre el paper dels aerosols en la transmissió de la Covid. Un manifest d'experts considera un error no haver-hi parat l'atenció deguda, quan des del juliol ja hi havia una evidència aclaparadora. **► Pàg. 26**

Lewis Hamilton
Pilot de fórmula 1
★★★★

El britànic va sumar a Imola la novena victòria de la temporada, amb la qual deixa pràcticament lligat el seu setè títol de pilots –si guanya a Turquia, tancarà el campionat–, cosa que li permetrà igualar el llegendari rècord de Michael Schumacher. **► Pàg. 38**

Marc Pastor
Escriptor
★★★★

L'humor entra a la seva nova obra, *L'horror de Rèquiem* (Mai Més), on l'autor fa una pausa en les seves novel·les de misteris i viatges en el temps per satiritzar l'horror de Lovecraft passat per Tarantino i Zucker, Abrahams & Zucker. **► Pàg. 40**

Alfonso De Vilallonga
Músic
★★★★

Dijous, abans que la música en directe s'apagués a Barcelona per les restriccions anti-Covid, el Centre Artesà Tradicionari va acollir un concert en el qual el cantant va presentar el seu nou àlbum, *Hors de saison*, amb una poderosa banda. **► Pàg. 43**

Seguretat del transport públic

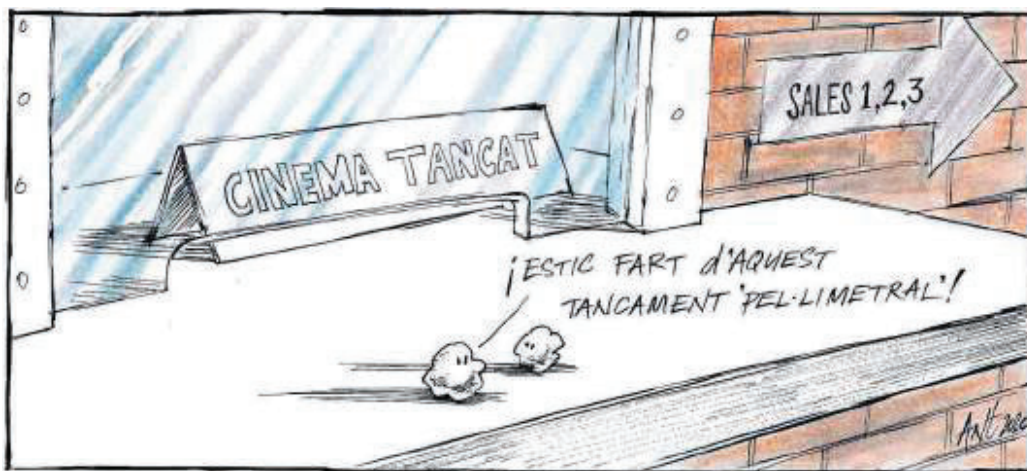
El transport públic s'ha convertit en font de preocupació per als usuaris. Temor que, sovint, arriba acompanyat d'indignació davant la contradicció de viatjar colze a colze amb desconeguts mentre es tanquen bars, restaurant, teatres o cines que compleixen al peu de la lletra les mesures de prevenció. Inevitablement, sorgeix la pregunta: ¿és segur viatjar

en transport públic? És impossible penjar el cartell de 100% lliure de virus en cap espai, però l'evidència científica redueix al mínim la possibilitat de contagi. En les dades del Ministeri de Sanitat en les quals es vinculen àmbits d'activitat i casos de contagi, el transport es troba a la zona més baixa de la taula. La reducció en el nombre de viatgers (gairebé la meitat de fa un any) és clau. Però més enllà que hi hagi

menys aflluència, es pot destacar l'esforç que tant TMB com Renfe fan en prevenció: neteja intensiva de vagons, ús d'ozó als autobusos, renovació i filtratge de l'aire. Malgrat les mesures i les dades que demostren la seguretat del transport públic, es manté l'estigma. Una por que convé superar per no caure en una sobreutilització del cotxe que empitjori la qualitat de l'aire i, per tant, la salut de tots.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.

Directores adjunts: Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez (+Periódico), Joan Cañete (Opinió, Participació i Audiències), Bernat Gasulla (Última Hora), Rafa Julve (Multimèdia).

Hub Paper: Luis Mauri.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Coses de la Vida: Iosu de la Torre.
Icult-Extra: Ramon Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Merco.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU
Gerent general: Félix Noguera. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només en els editorials.
Els articles exposen postures personals.

Administracions desbordades

Com explica una responsable del Col·legi de Treball Social de Catalunya en el reportatge que publica EL PERIÓDICO, «la misèria ens està desbordant». Es refereix no només a la galopant crisi econòmica i vital que pateixen molts ciutadans en una situació altament precària, sinó també al col·lapse administratiu generalitzat que impedeix o dilata una actuació ferma, concreta i urgent per a almenys alleujar la pobresa més extrema. A la pressió de l'atur, la impossibilitat de fer front al lloguer, el desnonament, la falta dels mínims recursos vitals o els problemes per legalitzar la seva situació, s'hi afegeixen un cúmul de despropòsits burocràtics que impossibiliten, a la pràctica, l'agilitat dels tràmits que permetrien a moltes famílies suportar aquests moments dramàtics. És una muntanya

rusa de dificultats que comença en els àmbits de l'administració que gestiona l'IMV –ingrés mínim vital– (només un 6,7% de les persones que l'han sol·licitat l'estan cobrant a Catalunya i amb prou feines un 10% a Espanya) i acaba en la saturació dels serveis socials municipals, passant per les traves i dilacions en les tramitacions de permisos d'estrangeria, les llistes d'espera en els centres socioeducatius per a menors en risc d'exclusió o la renda garantida de ciutadania (RGC), una prestació que acumula el doble de retard en concedir-se i que, a més, en un cercle viciós, no es pot sol·licitar fins a la denegació de l'IMV. El peix que es mossega la cua és un assumpte recurrent perquè o bé es necessiten permisos que no poden gestionar-se i que són imprescindibles per aconseguir altres beneficis (estar empadronat, per exemple, per accedir a la tar-

ta sanitària) o bé es tracta de complexos entramats administratius que les entitats del tercer sector s'afanen a tramitar per a persones que viuen el límit. Per si no fos prou, existeix l'agregant del tancament d'oficines de la Seguretat Social o d'Atenció Ciutadana, que encara dificulten més la quotidiana lluita pel més imprescindible, fins a produir estats de desesperació difícilment controlables.

Les organitzacions humanitàries, una última carta per sobreviure en aquests moments dramàtics, es veuen així mateix superades per l'allau de peticions, alimentàries i habitacionals. No és només una situació crítica conjuntural, sinó que amenaça amb convertir-se en un altre tipus de pandèmia contra els mínims de dignitat i subsistència, que sacseja el present dels fonaments socials i tenalla el futur.

Nigel Farage
Exlíder del Partit del Brexit

El polític euròfob reconvertirà el Partit del Brexit en una nova formació, Reformar el Regne Unit, amb la qual pretén treure rèdit del malestar social contra les restriccions per la pandèmia, atacant el Govern de Boris Johnson. **► Pàg. 18**

Pere Aragonès
President en funcions

El Govern aprovarà una deducció en l'IRPF perquè els treballadors precaris que encadenin contractes o hagin estat en ertó no paguin més que altres treballadors que cobren el mateix pel mer fet de tenir més d'una font d'ingressos. **► Pàg. 24**

Salvador Busquets
Dir. de Càritas Diocesana de Barcelona

Les entitats socials s'han convertit en la taula de salvació per a milers de famílies desesperades que topen amb el mur d'una Administració col·lapsada que demora durant mesos tràmits d'ajuts com el de l'ingrés mínim vital. **► Pàg. 30**

Luisgé Martín

Escriptor

Ha guanyat el premi Herralde de novel·la amb *Cien noches*, una obra audaç sobre la infidelitat en la qual s'aborda el sexe radical. L'autor va afirmar que ha intentat evitar tòpics i oferir una altra mirada al debat sobre la sexualitat de dones i homes. **► Pàg. 48**

Johnny Depp

Actor

La denúncia al diari *The Sun* per dir-li «maltractador» s'ha tornat en contra seu: després d'un judici on van sortir a la llum escabrosos detalls d'una relació tòxica, el jutge conclou que, efectivament, l'actor va agredir la seva ex Amber Heard diversos cops. **► Pàg. 52**

QAnon, un deliri conspiranoic

La xarxa QAnon és la més recent aportació de l'extrema dreta nord-americana als deliris conspiranoics encoratjats per Donald Trump per desacreditar els seus adversaris polítics, el món liberal i aquelles institucions que no controla, com la comunitat d'intel·ligència. Es tracta d'un instrument d'intoxicació informativa que dona per segura l'existència d'una

xarxa pedòfila disposada a fer un cop dirigit per personalitats demòcrates que el president investiga. La teoria és simplement delirant, però en una societat dividida fins al paroxisme, guanya adeptes i forma part de l'univers alternatiu creat per Trump. A QAnon no hi ha res que respongui a una cosa diferent de la maquinària productora de falses notícies i a la disposició de molts partidaris de Trump de no ac-

ceptar més aproximacions a la realitat que les del seu líder. El risc no és tant l'existència de QAnon com la seva capacitat de contaminar i expandir-se en una societat partida en dos (i a d'altres amb similars escissions) en la qual cada bàndol ha acabat veient l'altre com un enemic. I el risc sembla encara més gran si Trump perd l'elecció d'aquest dimarts i presenta el resultat com a fruit d'una conspiració.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.

Directores adjunts: Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL:
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez (+Periódico), Joan Cañete (Opinió, Participació i Audiències), Bernat Gasulla (Última Hora), Ràfa Julve (Multimèdia).

Hub Paper: Luis Mauri.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Coses de la Vida: Iosu de la Torre.
Iconic-Extra: Ramon Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Mercé.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU
Gerent general: Félix Noguera. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao.
Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només en els editorials.
Els articles exposen postures personals.

Davant la barbàrie

Primer a la perifèria de París, on el professor Paty va ser decapitat el 16 d'octubre passat a prop del seu institut. Després a la basílica de Notre-Dame de Niça, on tres feligresos van ser assassinats dijous de la setmana passada. Aquest dilluns a Viena, en un atemptat en cadena perpetrat per un jove de 20 anys, amb quatre morts i una vintena de ferits. «És una lluita entre civilització i barbàrie», ha afirmat el canceller austríac, Sebastian Kurz, en una frase que resumeix aquesta seqüència d'atacs. Tots tenen en comú que han sigut comesos per joves. És també el cas del de Viena: l'atacant, que va ser abatut per la policia, era d'origen albanès i estava en llibertat provisional després de ser condemnat per associació terrorista (volia anar a Síria per unir-se a Estat Islàmic).

El ministre de l'Interior, Karl Ne-

hammer, ha entonat el *mea culpa* i ha dit que el Govern revisarà el sistema de desradicalització dels joves lligats a l'extremisme islamista. No obstant, com va reconèixer després de l'atemptat de Niça el seu homòleg francès, Gérard Darmanin, Europa entaula una batalla «no contra una religió, sinó contra una ideologia»: la barbàrie islamista.

«Hem de comprendre que, desgraciadament, hi haurà altres fets com aquests atemptats absolutament innobles», va alertar. En aquesta lluita, tots els socis de la Unió Europea han d'extremar la cooperació antiterrorista i han de fer-ho amb els instruments de l'Estat de dret. També sense alimentar amalgames entre islam i terrorisme que, en paraules del canceller Kurz, busquen dividir la ciutadania i alimentar l'espiral d'odi: «Els austríacs contra els migrants», «els cristians con-

tra els musulmans».

Des d'aquesta òptica, les democràcies occidentals han de deixar d'aplicar la doble vara de mesurar en les seves relacions amb el complex món àrab-musulmà. Cal recordar que són les poblacions d'aquests països, des del Marí a Indonèsia, les primeres víctimes del terrorisme i, per extensió, de la barbàrie islamista que alimenten alguns règims, tant en matèria de drets humans com de discriminació de les dones. Sí, les primeres víctimes del terrorisme islamista són els mateixos musulmans. Dilluns, a Kabul, es va produir un nou exemple d'això: tres homes armats van entrar a trets a la universitat provocant una vintena de morts en una acció reivindicada per la facció local d'Estat Islàmic. Cal combatre la barbàrie terrorista, de portes endins i de portes enfora. Els peons del tauler, però sobretot els seus estratèges.

Santiago Abascal
President de Vox
★ ★ ★ ★

El partit ultra no va assistir a l'acte en commemoració del 80è aniversari de Manuel Azaña, l'últim president de la República espanyola. Amb la seva absència, l'extrema dreta va trencar al Congrés la imatge d'entesa de tots els partits. **► Pàg. 20**

José Manuel Casas
Responsable de Telefónica a Catalunya
★ ★ ★ ★

Telefónica ja disposa de servei 5G per al 71% de la població catalana, i preveu que superi el 80% a finals d'aquest any. La companyia considera Barcelona un escenari prioritari per al desenvolupament preliminar d'aquesta tecnologia puntera. **► Pàg. 25**

Montserrat Ballarín
Regidora de Comerç de Barcelona
★ ★ ★ ★

Barcelona blindarà l'activitat dels comerços emblemàtics, amb un canvi de la llei de patrimoni cultural, per frenar el degoteig de tancaments d'establiments històrics. Una instància presentada pel PSC al Parlament ha encarrilat el procés. **► Pàg. 34**

Jon Garaño
Cineasta
★ ★ ★ ★

La trinchera infinita, pel·lícula que codirigeix amb José Mari Goenaga i Aitor Aguerri, representarà Espanya en els Oscars. Protagonitzada per Belén Cuesta i Antonio de la Torre, mostra una visió poc coneguda de la guerra civil i la dictadura: la d'un talp. **► Pàg. 50**

Josep Del Hoyo
Metge i ornitòleg
★ ★ ★ ★

L'impulsor del *Handbook of the Birds of the World*, l'enciclopèdia de les aus, presenta ara *All the Birds of the World*, que reuneix en un sol volum més d'11.000 espècies. Un treball divulgatiu d'abast mundial, realitzat des de la seva editorial a Bellaterra. **► Contraportada**

Les llibreries com a reducte cultural

Durant el confinament de primavera, coincidint amb la celebració de Sant Jordi, les llibreries van recórrer a la imaginació per sostenir el negoci i, després, durant l'estiu, la sensació és que les vendes no només es van recuperar, sinó que van experimentar una pujada continuada que s'ha estabilitzat a causa del fet que, ara com ara, amb les restriccions

en museus, galeries i biblioteques i la paralització dels espectacles, la llibreria és l'únic centre d'atracció cultural que es manté dempeus. Molt diferent és la situació a França, amb un clamor encapçalat per l'alcaldessa de la capital, Anne Hidalgo, perquè no es vegin substituïdes per les plataformes digitals, que la ministra de Cultura fins i tot ha criticat. Els premis de més prestigi (el Goncourt, el de l'Acadèmia

Francesca o el Renaudot) han ajornat així mateix el seu veredict fins que les llibreries puguin obrir de nou. El sistema *click and collect* (s'encarrega per internet i es recull al local) és, per ara, el seu únic mitjà de subsistència. I hauran de continuar pensant noves alternatives, igual que els lectors hi han de renovar la seva confiança: quan mor una llibreria, també mor una mica el barri i la ciutat sencera.

L'antídote

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.

Directores adjunts: Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL.
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez (+Periódico), Joan Cañete (Opinió, Participació i Audiències), Bernat Gasulla (Última Hora), Ràfa Julve (Multimèdia).

Hub Paper: Luis Mauti.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Coses de la Vida: Iosu de la Torre.
Icult-Extra: Ramon Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Marco.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU
Gerent general: Félix Noguera. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao.
Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només en els editorials.
Els articles exposen postures personals.

Un país dividit

A l proclamar el seu triomf ahir a la matinada sense esperar a comptabilitzar els milions de vots anticipats que sabia que el perjudicarien, Donald Trump va posar els Estats Units al disparador d'una crisi institucional de dimensions desconegudes i de conseqüències imprevisibles. El president va trencar un dels consensos democràtics bàsics, que ningú s'adjudicava una victòria sense que els números l'acreditin, i va enfangar els pròxims dies, sigui quin sigui el resultat final, a l'acusar sense cap prova el Partit Demòcrata d'haver participat en l'adulteració del vot per correu. Una manera irresponsable d'escalfar els ànims en les files del trumpisme més exaltat i d'endinsar-se en la fractura del país, dividit per la meitat en dos bàndols.

Tot i que ahir encarava el recompte com a favorit per un estret marge,

el cert és que les enquestes es van equivocar de nou i Joe Biden va confirmar les flaquesques que se li suposaven per atraure el vot llatí i el dels treballadors industrials i tornar al camp demòcrata electors que el 2016 van votar per Trump, seduïts per la promesa que acudiria al seu rescat. Mentre l'establishment demòcrata es revela faltat d'una estratègia que moduli la seva tendència cada vegada més gran a oferir una imatge elitista del partit, la submissió republicana a l'habilitat de Trump per atraure voluntats allunya el partit del seu perfil tradicional, però li permet consolidar un nucli sòlid d'electors en l'anomèndia Amèrica profunda.

El populisme ultraconservador encarnat pel president ha vingut per quedar-se, i aquesta és una dada essencial per aventurar que si el pas següent d'un Trump derrotat és una batalla ju-

dicial sense treva, els riscos seran molt més grans que els d'una simple disputa legal a causa de la demostrada capacitat de Trump d'excitar les seves bases. No valen com a precedent els 33 dies d'espera de l'any 2000, quan George W. Bush va guanyar la presidència gràcies al seu triomf a Florida al final d'un llarg litigi amb Al Gore. L'atmosfera política en aquell temps no va estar exempta de tensions, però no tenia la densitat irrespirable d'avui.

L'únic del tot segur és que la divisió del cos social tendirà a agreujar-se i la desafadora oferta populista de Trump es mantindrà com una referència per a l'extrema dreta emergent a tot el món, perquè ha demostrat una capacitat de resistència i de falsejament de la realitat que ningú havia previst; un poder de convocatòria que ni tan sols ha decaït amb la desastrosa gestió de la pandèmia.

La identitat comercial de la ciutat

Ha sigut testimoni de l'esdevenir de Barcelona. Les seves parets atresoren la memòria d'un comerç que va donar vida i personalitat a la ciutat... fins que les lleis del mercat els han condemnat. Durant l'última dècada, l'Ajuntament de Barcelona ha mirat de preservar els comerços emblemàtics, però una vegada i una altra ha topat amb un mur jurídic. L'últim intent va ser el 2016 i va consistir a catalogar les botigues amb més valor històric per intentar preservar-les, però els tancaments produïts des d'aleshores revelen la limitada efectivitat de la mesura. Una pèrdua ara agreujada per la crisi de la pandèmia. Davant la indefensió jurídica, el PSC ha presentat al Parlament una instància per modificar la llei de patrimoni cultural i aconseguir la protecció de l'activitat

comercial, no només del local. Un enfocament legal en línia amb altres experiències d'èxit europees. Són molts els condicionants que pesen als establiments històrics, des de la localització, els lloguers, el tipus d'activitat o la falta de relleus generacionals, però el valor d'aquests locals supera el seu negoci. Formen part de la identitat de Barcelona i la ciutat no es pot perdre més perdudes.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.

Directores adjuntes: Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez (+Periódico), Joan Cañete (Opinió, Participació i Audiències), Bernat Gasulla (Última Hora), Ràfa Julve (Multimèdia).

Hub Paper: Luis Mauri.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Coses de la Vida: Iosu de la Torre.
Icult-Extra: Ramon Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Merca.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU
Gerent general: Félix Noguera. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Benjamin Netanyahu
Primer ministre d'Israel

Una societat dividida per les seves polítiques ha commemorat l'assassinat del primer ministre Yitzhak Rabin fa 25 anys, que va passar en un clima de polarització similar. La seva mort va enterrar el procés de pau amb els palestins, avui absent de l'agenda israeliana. ► Pàg. 18

Juan Carlos Campo

Ministre de Justícia

Després d'un llarg estira-i-arroña, el Ministeri de Justícia ha aconseguit que la família del dictador Francisco Franco accepti entregar el Pazo de Meirás a l'Estat. Una victòria del Govern, malgrat que els Franco diuen que és una cessió «provisional». ► Pàg. 21

Rafael Nadal

Tennista

El tennista de Manacor va sumar ahir una nova fita a la seva brillant trajectòria a l'aconseguir la victòria número 1.000 de la seva carrera professional contra Feliciano López al Màster de París. Només Connors, Lendl i Federer ho han aconseguit abans que ell. ► Pàg. 45

José Ángel Montañés

Periodista cultural

Montañés recupera a *El niño secreto de los Dalí* la història del petit Joan Figueres, que el pintor empordanès i la seva dona Gala, fent ostentació d'un vessant familiar poc conegut, van incorporar al seu cercle íntim des de finals dels anys 40. ► Pàg. 50

Irene Vallejo

Escriptora

El seu exitós *L'infinit dins d'un jonc*, apassionada història dels llibres, les biblioteques i la cultura en el món antic, ha guanyat el Premio Nacional de Ensayo. Des de la seva publicació el setembre del 2019 ja ha arribat a les 20 edicions. ► Pàg. 51

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

Immersion i coeducació

El Congrés va fer ahir un pas més en l'aprovació de la futura llei d'educació amb la introducció en ponència de dues esmenes significatives sobre el text inicial. A proposta d'ERC i amb els vots favorables del PSOE i Podem, el text exclou ara la possibilitat que les escoles que únicament admeten nens o nenes puguin rebre fons públics a través del mecanisme del concert educatiu, i elimina la referència al fet que el castellà hagi de ser llengua vehicular de l'ensenyament a tot Espanya.

La negativa a mantenir els concerts educatius a les escoles que segreguen per sexe no té res a veure amb els discursos de qüestionament del paper de l'escola concertada. El finançament públic ha de servir per permetre el funcionament en condicions de qualitat suficient de tots els

centres que brinden el servei públic educatiu, universal, gratuït i en igualtat de condicions d'accés. El sistema de concerts ha de cobrir, sense distinció de la titularitat, tots aquells centres que prestin aquest servei públic, facilitant alhora la llibertat d'elecció de model educatiu i confessional. I no ha de beneficiar els qui opten per un model segregador. És cert que una sentència del Tribunal Constitucional va validar el 2018 la llei Wert, que preveia el finançament dels centres no mixtos. Però això no impedeix que una llei com la que ara es tramita consideri que les opcions educatives que rebutgen la coeducació no compleixen la funció social a què es comprometen a l'acceptar finançament públic.

Després de les esmenes aprovades ahir, el projecte de llei també estableix que s'ha de garantir prou domini

de català i castellà però no s'ha d'establir des d'una llei orgànica el castellà com a llengua vehicular, cosa que en la legislació vigent impulsada al seu dia pel PP conduïa, en conflicte amb el model lingüístic escollit per Catalunya en exercici de les seves competències, a imposar percentatges de forma generalitzada d'assignatures en castellà. JxCat ha rebutjat aquest acord per considerar que no blinda en realitat el model d'immersió lingüística. El redactat pactat amb ERC blinda el model d'escola en català vigent en l'actualitat, una aplicació flexible dels postulats de la immersió lingüística que estableix que el català sigui la llengua vehicular de l'ensenyament i que català i castellà tinguin (o així hauria de ser) la presència necessària a cada escola i territori concret per garantir el ple domini de totes dues.

Ronna
McDaniel
Pres. del Comitè
Nacional Republicà

El Partit Republicà intenta desprestigi-
ar les eleccions semblant dubtes
malgrat no tenir proves d'irregulari-
tats, i alimenta la tensió social i la po-
larització. Abans de la jornada electo-
ral, ja havia presentat 300 demandes
als tribunals. **► Pàg. 4**

Inés
Arimadas
Presidenta
de Ciutadans

La líder de Cs vol reforçar durant la
negociació dels Pressupostos la posi-
ció de centre de la formació taronja,
malgrat les crítiques internes, i fer-se
valer com a partit frontissa. Una estra-
tègia que ja es va veure en les pròrro-
gues de l'estat d'alarma. **► Pàg. 21**

Jaume
Collboni
Primer tinent d'alcal-
de de Barcelona

Barcelona tindrà més il·luminació na-
dalenca, amb especial èmfasi en el
centre. Malgrat que la pandèmia obli-
ga a posposar un desplegament més
ambiciós, els canvis atenen les quei-
xes del comerç i l'hostaleria per l'au-
steritat d'anys anteriors. **► Pàg. 34**

Sergi
Cochs
Director d'Actua
Ajuda Alimenta

El compositor, cantant i productor ha
impulsat Actua Ajuda Alimenta per
servir de suport a treballadors de l'es-
pectacle empobrits pel coronavirus.
Ahir, va posar el focus en la dansa, en
una acció en què es van bolcar cone-
guts coreògrafs i ballarins. **► Pàg. 46**

Jenn
Díaz
Espectora i
diputada d'ERC

L'espectora i col·laboradora d'EL
PERIÓDICO ha publicat *Dona i poder*
(Ara Llibres), un manifest en el qual
reflexiona sobre la necessitat de femi-
nitzar la política, escrit arran de la se-
va arribada al Parlament de Catalu-
nya fa més de dos anys. **► Pàg. 48**

Prevenició per evitar un tancament

Per si no n'hi hagués prou
amb veure-ho en el dia a dia,
ara hi ha les previsions de
Brussel·les per a Espanya
—que estimen una caiguda
del 12,4% del PIB aquest any— per con-
statar el cop econòmic del coronavirus.
Això sense comptar els efectes que po-
dria tenir un segon confinament domi-
ciliari. Bars, restaurants, centres d'estè-
tica, teatres, cines i gimnasos ja es ve-

uen afectats per severes restriccions, es-
tendre-les a tots els sectors empitjora-
ria encara més les perspectives de recu-
peració, amb tot el que implica per al
benestar social. Evitar el forrellat eco-
nòmic ha de ser, doncs, objectiu priori-
tari, paral·lel al de la contenció del vi-
rus. I els dos objectius es poden aconse-
guir amb la mateixa estratègia: la pre-
venició. Les proves ràpides d'antígens
que porta a terme la patronal de petites

i mitjanes empreses Pimec a polígons
industrials de Catalunya són un pas en
aquesta línia, per oferir un entorn se-
gur als treballadors i garantir el mante-
niment de l'activitat industrial. També
ho és el compromís de la CEOE amb les
apps de rastreig. Iniciatives privades que
són ben rebudes, sense oblidar que és
l'Administració pública qui s'ha d'en-
carregar de la detecció i el seguiment
dels contagis, encara insuficients.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.

Directores adjunts: Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez (+Periódico), Joan Cañete
(Opinió, Participació i Audiències), Bernat Gasulla (Última
Hora), Rafa Julve (Multimèdia).

Hub Paper: Luis Mauri.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Coses de la Vida: Iosu de la Torre.
Icult-Extra: Ramon Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Merco.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU
Gerent general: Félix Noguera. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao.
Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427,
3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Desolació a la costa catalana

Les estadístiques parlen per si mateixes. Segons les recents dades de l'INE, Catalunya ha rebut, entre el gener i el setembre, un 77,7% menys de turistes internacionals que en el mateix període del 2019. Aquest últim mes, la quantitat es va desplomar fins a un 86% menys. Al conjunt d'Espanya, els percentatges són semblants. A més a més, els que han vingut han gastat menys i han reduït el temps d'estada. Un 80% menys en general i, concretament al setembre, un descens del 92%.

Però si deixem aquest resum global i ens fixem en la particularitat de cada cas, el panorama és encara més desolador, sobretot si ens centrem en els municipis de la costa catalana que han basat la seva economia en el turisme massiu. Les grans xifres que atresoren Espanya i Catalunya respecte al turisme es deuen principalment a una oferta de negoci que neix de la quantitat i que prové de la intervenció dels grans operadors i de la renovació constant de la demanda. Són els exemples paradigmàtics de Calella (Maresme), Lloret (Selva) i Salou (Tarragonès), convertits per la

pandèmia en epicentres d'un autèntic terratrèmol econòmic i social. La sèrie de reportatges que EL PERIÓDICO està publicant sobre aquestes poblacions punteres del turisme a la costa catalana són un retrat fidel de la devastació que s'ha vist agreujada per les últimes mesures de tancament de bars i restaurants i pel confinament perimetral que ha incidit terriblement en les mínimes esperances que

La desaparició del turisme ha convertit localitats com Calella, Lloret i Salou en epicentres d'un terratrèmol econòmic i social

alimentaven amb el client nacional. Lloret, que té una capacitat de 30.000 places hoteleres, depèn en un 85% del turisme i el PIB de Salou, per exemple, xifra la seva dependència en un 92%. Els tres municipis, a més, aprofitaven la temporada baixa –lluny de les xifres de l'estiu, però amb una notable capacitat d'atracció, en especial per a la tercera edat– per arrodonir els números de l'any. A hores d'ara, a Lloret només es mantenen oberts cinc dels 122 establiments hotelers

perspectiva d'un futur immediat, es presenta com una greu crisi general que també afectarà les arquitectures principals i, en conseqüència, la seva capacitat d'intervenció subsidiària. El sector confia almenys que les ajudes que puguin arribar tinguin en compte que és un dels més perjudicats del país. I que el desplegament i compliment de les mesures necessàries per contenir l'expansió del coronavirus tornin la seguretat als desplaçaments turístics.

El panorama d'aquestes i altres poblacions del litoral no és només un desert quotidià, sinó que, en la perspectiva d'un futur immediat, es presenta com una greu crisi general que també afectarà les arquitectures principals i, en conseqüència, la seva capacitat d'intervenció subsidiària. El sector confia almenys que les ajudes que puguin arribar tinguin en compte que és un dels més perjudicats del país. I que el desplegament i compliment de les mesures necessàries per contenir l'expansió del coronavirus tornin la seguretat als desplaçaments turístics.

Via lliure per debatre els Pressupostos

El Govern té ja una folgada majoria per iniciar la tramitació dels Pressupostos Generals de l'Estat. ERC no presentarà cap esmena a la totalitat i tampoc ho faran Ciutadans, ni el PNB, ni EH Bildu, desembarassant així el camí parlamentari. Les esmenes de devolució, presentades pel PP, Vox, Junts per Catalunya –tot i que sense el suport dels quatre diputats del PDECat–, Coalició Canària, Fòrum Astúries, el BNG i la CUP, no podran impedir el debat.

La divisió de l'independentisme català davant els Pressupostos es produeix amb la utilització dels mateixos adjectius aplicats en sentit oposat. Per ERC, en plena crisi econòmica i social provocada per la pandèmia, seria «una greu irresponsabilitat» vetar els Pressupostos, mentre que per JxCat, la «irresponsabili-

tat» és permetre que s'aprovin, perquè assequen que «donen l'esquena als catalans». Els puigdemontistes continuen instal·lats en el «no a tot» que els retreu ERC.

Tot i que Esquerra s'afanya a dir que la renúncia a presentar una esmena a la totalitat no significa que re-

Seria irresponsable, després de facilitar la tramitació d'uns comptes públics imprescindibles, condicionar el 'sí' a vetos creuats

colzin els comptes públics i que les posicions estan «molt allunyades», la decisió de donar via lliure al debat i a la negociació significa un canvi radical respecte al que va ocórrer el febrer del 2019, quan l'esmena a la totalitat presentada per ERC va provocar la convocatòria electoral del 28 d'abril.

Els republicans i els altres grups oberts a aprovar els Pressupostos iniciaran ara o prosseguiran les negociacions intentant arrencar concessions al Govern. Això és el que correspon. El que no té sentit són els vetos creuats com els que continuen posant Cs i ERC. Si Ciutadans aconsegueix el que anomena el respecte a les *línies taronges* –entre altres qüestions, ajuts a les pimes i als autònoms– i ERC aconsegueix el mateix amb les seves exigències, tant econòmiques com polítiques, els dos grups han de prescindir del que obtinguin els altres. Aquesta és l'única posició responsable davant l'aprovació d'uns Pressupostos imprescindibles per afrontar les conseqüències de la pandèmia i per tenir accés als fons de la UE. Condicionarlos a qualsevol veto també seria una irresponsabilitat.

Donald Trump
President dels Estats Units
★★★★

Les mentides del president per invalidar les eleccions van arribar a cotes tan descarades en la declaració de la matinada d'ahir que diverses cadenes de televisió van interrompre la connexió. L'actitud del republicà és un intolerable insult a la democràcia. ▶ Pàg. 3

Jacinda Ardern
Primera ministra de Nova Zelanda
★★★★

En el seu segon mandat, la reelegida primera ministra ha apostat per un Govern divers: amb ministres maoris i de la comunitat LGTBI, així com vorejant la paritat (un 40% són dones). Una manera de fer política sensible amb la pluralitat social. ▶ Pàg. 16

Michel Vounatsos
Director executiu de Biogen
★★★★

La farmacèutica ha realitzat assajos prometedors amb un medicament experimental per al tractament de l'Alzheimer, l'aducanumab, que l'autoritat sanitària dels EUA ultima aprovar. Seria el primer tractament per a la malaltia en 20 anys. ▶ Pàg. 35

Manuel Baixauli
Escriptor
★★★★

L'escriptor valencià ha sigut guardonat amb el premi Llibreter per *Ignor* (Periscopi), una novel·la sobre creadors fracassats i genis literaris per descobrir. En paraules de l'autor, l'obra «tracta de l'esperança de les veus silenciades». ▶ Pàg. 50

Kirk R. Thatcher
Escriptor, productor i director
★★★★

És el responsable del retorn dels *Muppets* a *Más Muppets que nunca*, una sèrie de Disney+ que situa les còmiques marionetes –amb la granota Gustavo i Peggy al capdavant– en una encertada paròdia dels programes *online*, concursos i *talk-shows* actuals. ▶ Pàg. 52

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.

Directores adjuntes: Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL:
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jordà.

Subdirectors: Carol Álvarez (+Periódico), Joan Cañete (Opinió, Participació i Audiències), Bernat Gasulla (Última Hora), Ràfa Julve (Multimèdia).

Hub Paper: Luis Mairó.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Coses de la Vida: Iosu de la Torre.
Icult-Extra: Ramon Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Miró.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU
Gerent general: Félix Noguera. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao.
Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només en els editorials.
Els articles exposen postures personals.

Urgeix renovar el CGPJ

Divendres, 4 de desembre, farà dos anys que va expirar el mandat del Consell General del Poder Judicial (CGPJ), que, en la seva actual composició, es guanyarà així el dubtós honor de ser la institució de l'Estat que haurà passat més temps en funcions. Una situació anòmala que urgeix resoldre immediatament, perquè incompleix el mandat legal de renovació dels seus membres cada cinc anys i condiciona negativament les seves funcions com a òrgan de govern dels jutges. És la falta de consens polític la que ha posat el CGPJ en aquesta posició extrema, però molt en especial la resistència demostrada pel PP a perdre la majoria conservadora en aquest organisme, elegit durant el Govern de Mariano Rajoy, i substituir-la per una representació més conforme a l'actual composició del Parlament,

que és qui n'elegeix els components.

Diu el ministre de Justícia, Juan Carlos Campo, que del pacte entre el Govern i el PP per renovar el CGPJ «només falta fer-lo públic», però el cert és que el líder popular, Pablo Casado, no acaba de donar la seva autorització perquè es faci. Hi ha precedents de la seva renúncia a fer el pas últim per segellar l'acord, perquè ja en dues ocasions anteriors ha fet marxa enrere quan estava ultimant, el 2018, quan caducava el mandat de l'òrgan judicial, i l'estiu passat. Ara, com publica EL PERIÓDICO, el pacte està de nou pràcticament tancat, es coneixen els noms dels magistrats i juristes proposats per les dues parts i se sap quines persones es tenen en compte per presidir-lo, totes de caràcter moderat per facilitar que siguin acceptades pel PP.

Però els populars continuen buscant injustificades excuses per no cul-

minar la renovació. L'última esgrimida ahir per Casado és que el suport d'ERC i Bildu als Pressupostos Generals «dificulta un acord en el terreny judicial». Aquest pretext se suma a les seves altres exigències, com que Unides Podem no participi en les negociacions per a la renovació –no ho fa perquè les converses les porten el ministre de Justícia i el responsable de justícia del PP, Enrique López– i que es retiri la proposició de llei que el PSOE i Podem van presentar per reemplaçar la majoria de tres cinquens necessària ara per a l'elecció parlamentària dels membres del CGPJ per una majoria absoluta simple. Aquesta proposta va ser un error polític que el president Pedro Sánchez va paralitzar amb l'objecte del consens. A Casado se li acaben les coartades i estaria bé que abandonés el tacticisme partidista i es decantés per les polítiques d'Estat.

Escenaris reinventats

A causa de les restriccions totals en els espais escènics o de la reducció actual de l'aforament, i amb el soroll de fons d'hipotètics tancaments futurs, les sales de teatre s'intenten reinventar amb diferents propostes. És el cas, per exemple, del TNC Digital, amb les estrenes disponibles a la xarxa quan acaba la seva efímera vida escènica, del Lliure Al Sofà, o de la retransmis-

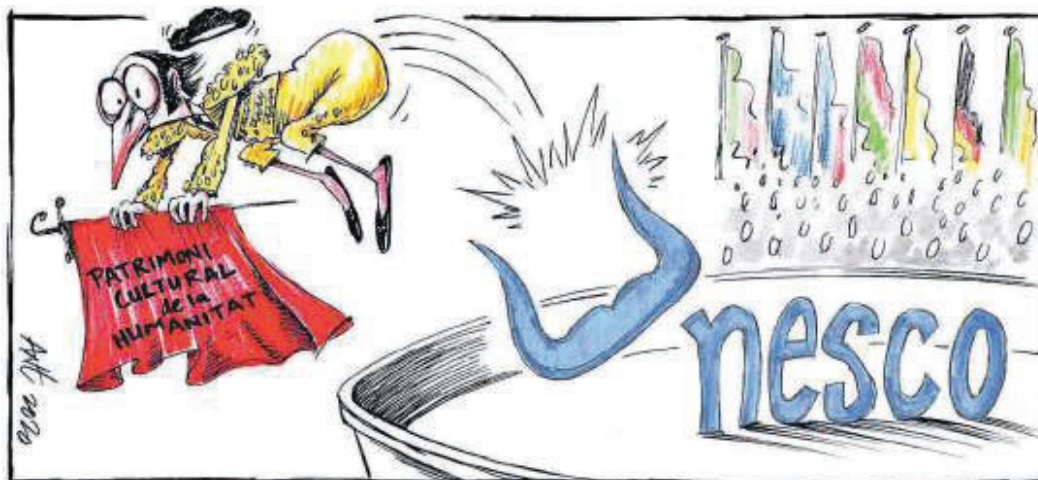
ió en *streaming* que promociona el festival Temporada Alta, així com dels casos en què les obres ja neixen pensades per ser vistes a través de Zoom o en plataformes digitals, o de muntatges històrics que es poden visionar des de casa.

El teatre i la dansa, fins i tot més que la música amb el seu doble vessant en directe o gravada, estan pensats per a la immediatesa i el contacte directe entre artistes i espectadors no es pot suplir.

Però les circumstàncies han dificultat enormement aquesta comunió. Per això són rellevants les iniciatives que es proposen –a un preu raonable i assequible, com altres formes d'oci que han aconseguit deixar enrere una insostenible gratuïtat indiscriminada– l'ampliació del públic interessat, la continuïtat de l'estima per les sales i la possibilitat que els professionals puguin continuar treballant en temps crítics.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.

Directores adjuntes: Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez (+Periódico), Joan Cañete (Opinió, Participació i Audiències), Bernat Gasulla (Última Hora), Rafa Julve (Multimèdia).

Hub Paper: Luis Matur.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Coses de la Vida: Iosu de la Torre.
Icult-Extra: Ramon Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Merca.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU
Gerent general: Félix Noguera. **Publicitat nacional:** Marta Bilbao.
Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

David Frost
Negociador en cap britànic per al 'brexit'

★ ★ ★ ★

El període transitori del *brexit* s'acaba i la UE i el Regne Unit encara no han desbloquejat la situació. Només un pacte *in extremis* aquesta setmana (perquè hi hagi temps per ratificar-lo) eliminaria l'amenaça d'una sortida abrupta, perjudicial per a tothom. **► Pàg. 12**

Tim Cook
Director executiu d'Apple

★ ★ ★ ★

Itàlia ha multat Apple amb 10 milions d'euros per publicitat enganyosa. La companyia anunciava com a resistent a l'aigua alguns dels seus models, sense especificar que ho eren en condicions molt concretes i que fora d'aquestes el telèfon es podia fer malbé. **► Pàg. 23**

Gemma Tarafa
Regidora de Salut de Barcelona

★ ★ ★ ★

Els treballadors familiars són l'alternativa a les residències per a persones dependents que prefereixen viure a casa. Una tasca de cures vital per a molts que l'Ajuntament de Barcelona s'ha proposat millorar mitjançant un pla pilot. **► Pàg. 32**

Kelly Reichardt

Cineasta

★ ★ ★ ★

El seu triomf al Festival de Gijón amb *First Cow* se suma al d'altres directores de cine que van conquerint terreny en una indústria masculinitzada. Veure noms de dona en categories principals d'un palmarès comença a deixar de ser una excepció. **► Pàg. 44**

Àngela Molina

Actriu

★ ★ ★ ★

La intèrpret rebrà el Goya d'honor 2021 per la seva contribució al cine espanyol i europeu. L'Acadèmia de Cine va elogiar molt la «trajectòria excepcional» de l'artista, «la seva autenticitat, talent indiscutible i especial sensibilitat». **► Pàg. 53**

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només en els editorials.
Els articles exposen postures personals.

La victòria de les terrasses

Mesos de coronavirus han deixat obsolets o han revolucionat debats que, en menys d'un any, han passat a plantejar-se en termes radicalment diferents. L'imperatiu de la pandèmia ha trastocat posicions que semblaven inamovibles en temes que van des del rigor pressupostari dels comptes públics a escala europea fins a la necessitat de potenciar la sanitat pública o reordenar l'espai urbà. A nivell local, en pocs casos hi ha hagut un realineament tan radical com el de la valoració de la necessitat del turisme per mantenir la vitalitat d'una ciutat com Barcelona o el de la fins ara enverinada querella (amb front judicial inclòs) sobre la presència de terrasses de bars i restaurants a l'espai públic. Després d'anys de friccions entre l'ajuntament i el sector per laminar a cop d'ordenança i sanció, taula a

taula i cadira a cadira, el nombre de terrasses a favor de l'espai per als vianants en voreres i places (especialment als barris on la massificació turística entrava en conflicte amb la convivència veïnal), l'Ajuntament de Barcelona es va felicitar ahir per l'èxit de la política d'ocupació de la calçada pels establiments de restauració. De tenir un objectiu de decreixement es valora com un èxit haver passat de 24.000 taules a l'aire lliure a les 32.600 actuals. I ho és. La necessitat de facilitar el manteniment de l'activitat de bars i restaurants en la mesura possible, amb el marge més ampli de seguretat que ofereix la consumició i la socialització fora d'espais tancats, ha obrat el miracle. La conciliació d'interessos contraposats (tan enfrontats com ho van estar sobre aquesta qüestió els dos socis del govern municipal en el passat) ha sigut possible fent que els

vetlladors hagin guanyat espai, no en perjudici del vianant, sinó de la calçada: carrils i més de 4.000 places d'aparcament anul·lats. L'equip de govern de l'Ajuntament de Barcelona ha manifestat que aquestes terrasses han arribat per quedar-se. Els restauradors ho agrairan; durant un temps continuaran sent un baló d'oxigen indispensable. I en el futur haurà de plantejar-se cas per cas en quins punts continuaran sent compatibles no només amb la política de restricció de l'espai destinat al transport privat, sinó també amb la comoditat i seguretat tant de consumidors com de passejants. Per descomptat, per això serà necessari també la substitució, plantejada pel municipi, de les matusseres instal·lacions provisionals actuals per d'altres d'assequibles però adaptades a la qualitat de l'espai públic que la ciutat fa tants anys que cuida.

József Szájer
Eurodiputat hongarès ultra
★ ★ ★

La seva participació en una orgia gai iHegal -de què va voler fugir quan va entrar la policia perquè anava contra les restriccions de la pandèmia- l'ha obligat a dimitir però, sobretot, ha portat a col·lació la gran hipocresia d'aquest membre de l'homòfob partit d'Orbán. ▶ Pàg. 12

Ximo Puig
President de la Comunitat Valenciana
★ ★ ★

Puig va pronunciar una conferència del Cercle d'Economia a Barcelona en la qual va defensar redistribuir el poder i acabar amb el centralisme i la desigualtat territorial, i va proposar una aliança catalanvalenciana per «reinventar» Espanya. ▶ Pàg. 16

Jaume Padrós
Pres. del Col·legi de Metges de Barcelona
★ ★ ★

En reconeixement als col·lectius en primera línia contra la Covid, l'Ajuntament de Barcelona va concedir medalles d'honor al Col·legi de Metges, al d'Infermeres i Infermers, al de Treball Social, a la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social i al Gremi d'Hotels. ▶ Pàg. 32

Paula Dapena
Jugadora del Viajes Entrerías FF
★ ★ ★

La seva imatge asseguda i donant l'esquena durant el minut de silenci per la mort de Maradona, en senyal de suport a les víctimes de violència masculista, ha tingut una repercussió mundial i ha obert el debat sobre l'homeatge al futbolista. ▶ Pàg. 40

Rigoberta Bandini
Cantant
★ ★ ★

És l'àlies artístic de Paula Ribó, les cançons de la qual s'estan convertint en un fenomen musical a l'alça. Exintegrant del grup The Mamzelles, el seu encara curt repertori s'inspira en clàssics com Mocedades, amb un embolcall a base d'electrònica. ▶ Pàg. 49

El risc real del tancament d'empreses

El president de la patronal de petites i mitjanes empreses Pimec, Josep González, alertava fa pocs dies, en el fòrum Primera Plan@ d'EL PERIÓDICO, del risc de tancament al qual s'enfronten el 30% de pimes catalanes llevat que el Govern articuli un pla de rescat urgent. La reclamació del líder patronal recollia el clam de milers de petits i mitjans empresaris des-

esperats. En un to més neutre, però no menys imponent, el Banc d'Espanya va estimar en un informe publicat ahir que entre el 6% i el 10% de les empreses seran inviables i seran abocades a la dissolució a causa de la Covid, amb especial afectació en les pimes i en sectors com l'hostaleria, la restauració i el turisme. L'organisme que governa Pablo Fernández de Cos valora les polítiques econòmiques que han

aconseguit mitigar el cop, però considera que caldria donar més suport a les companyies més petites, així com agilitzar les insolvències judicials, per als casos en què sigui possible salvar una empresa mitjançant la reestructuració del deute. Aquestes són les receptes que necessiten les empreses. No utilitzar-les en tota la seva extensió o fer-ho massa tard suposa assumir uns riscos dels quals ja estem avisats.

L'antídoto

Anthony Garner

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

DIRECTOR: Albert Sáez.

Directores adjuntes: Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez (+Periódico), Joan Cañete (Opinió, Participació i Audiències), Bernat Gasulla (Última Hora), Rafa Julve (Multimèdia).

Hub Paper: Luis Mauri.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Cosos de la Vida: Iosu de la Torre.
Icuit-Extra: Ramon Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Merca.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU
Gerent general: Félix Noguera. Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Publicitat: Joan Garçon.

Distribució: Logística de Medios Catalunya SLU. Consell de Cent, 425-427, 3a planta. 08009 Barcelona. T.: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L. Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid. T.: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Entendre-hi més

En les primeres setmanes del mes de març, en ple esclat de la pandèmia de la Covid-19, les mascaretes quirúrgiques van arribar a costar un euro. El 9 de març, la Generalitat va comprar tres milions de mascaretes per 3.051.300 euros i el 19 de març dos milions d'unitats per 2 milions més. Les mascaretes FFP2 van arribar a un preu de fins a 4,30 euros sense IVA.

Aquestes són algunes de les dades que dona el treball periodístic a què EL PERIÓDICO dedica el primer Tema del Dia de la nova època que arrenca amb el doble relançament de les edicions digital i impresa. Els periodistes del diari es van proposar quantificar la despesa que l'Administració catalana ha dedicat a l'emergència de la Covid-19, a què s'ha destinat i quins són els preus que s'han pagat. Per a això, els reporters van sol·licitar les dades a través de diverses peticions al portal de Transparència de la Generalitat, acollint-se a l'article 18.1 de la llei 19/2014, de 29 de

**EL PERIÓDICO
inicia una nova
època amb
un informe que
aporta llum sobre
la factura de
la Covid-19 per a
la Generalitat:
1.906,7 milions
d'euros en vuit
mesos**

desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que reconeix el dret de totes les persones a accedir a la informació pública. Les xifres facilitades per la Generalitat van ser després contrastades amb les conselleries de Vicepresidència i d'Economia i Hisenda, de Salut, d'Interior i d'Educació per detallar la despesa que ha generat a les arques públiques la pandèmia del coronavirus. Una vegada es van aconseguir les dades, les xifres van ser analitzades amb lupa per l'equip d'aquest diari.

D'aquest treball sorgeix la xifra de 1.906,7 milions d'euros en vuit mesos, que és la despesa acumulada a què ha hagut de fer front la Generalitat per contenir la pandèmia. D'aquests, 1.213,3 milions d'euros van ser en despesa directa destinada a les necessitats sanitàries i socio sanitàries i 693,4 milions d'euros, en despesa indirecta per apaivagar les conseqüències de les restriccions. Malgrat aquesta partides imprevistes, el balanç pressupostari fins a l'octubre és positiu en 815,5 milions, gràcies als fons establerts pel Govern central per sufragar la pandèmia. Les dades demostren que la factura de la Covid és onerosa i que la prioritat de la Generalitat a l'hora de gastar ha sigut la salut pública.

És dret de la ciutadania conèixer la informació que l'afecta de forma directa, i és responsabilitat i missió del periodisme proporcionar-l'hi quan l'Administració, sigui quin sigui el motiu, no ho fa de forma transparent. Aquest és el propòsit d'aquest diari, oferir als seus lectors, a la ciutadania, la informació necessària per entendre més la complexa realitat en què vivim. En aquesta nova època que comença EL PERIÓDICO, el planeta, el progrés i les persones seran els tres pilars al voltant dels quals vertebrarem la nostra oferta informativa sempre tenint present l'exigència i el repte que ens planteja la ciutadania d'avui: estar permanentment informada i connectada a un món que es mou a gran velocitat i que necessita descodificadors a l'altura del que mereix una societat moderna i vitalista.

Avui, entre altres temes, ajudem a entendre més la factura de la Covid-19. Hi haurà molts altres temes: aquest és el compromís del diari amb els seus lectors. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només en els editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Hub paper: Luis Mauri.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.

Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat:
Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

La tragèdia dels geriàtrics

Al llarg de la pandèmia, la situació als geriàtrics i les residències d'avis ha sigut dramàtica, un fracàs de gestió que entrarà en la història com una llosa en la consciència dels qui van permetre «flagrants vulneracions de drets humans». El que s'ha posat entre cometes correspon al recent informe d'Amnistia Internacional, que analitza de quina manera ha sigut tractada la gent gran. El text de l'oenagè descriu des de testimonis esgarrifosos durant la primera onada del coronavirus fins a una desprotecció general que s'ha d'atribuir tant a la falta de recursos com a la deixadesa en la gestió o a la poca celeritat amb què les autoritats van reaccionar en els casos de més vulnerabilitat.

El 70% de les morts ocasionades per la pandèmia a Espanya s'han donat en residències d'avis, una dada que ens parla de persones «abandonades a la seva sort», que no han pogut tenir una mort digna, sinó en solitari, lluny dels seus éssers estimats, i sense els mínims de dignitat exigibles. No s'ha produït aquesta tra-

gèdia en tots els centres, per descomptat, però la proliferació de casos i de casuístiques ens condueix directament a un infern físic i emocional, des dels protocols de no derivació als hospitals fins als déficits d'equips de protecció per als sanitaris i cuidadors (que són així mateix vectors de transmissió), la vergonyant falta de professionals en un sector altament precaritzat o la demora en la prohibició de les visites.

Sense tenir encara a mà dades oficials, la xifra de morts s'eleva gairebé als 25.000, dels quals més de 4.300 corresponen a aquesta segona onada. Fins i tot amb una incidència menor, continuen detectant-se els mateixos déficits que llavors: les mesures de prevenció no són efectives, no existeix (o és insuficient, sens dubte) una coordinació necessària entre sanitat i serveis socials, i la dotació dels geriàtrics no està adaptada a un tractament clínic adequat per falta de personal, material i espai.

A Catalunya, l'exemple més recent és el cas de la residència Sant Hospital, de Tremp. Un contagi de 103 avis i 38 treballadors, amb 24 morts en les últimes dues setmanes. Les causes cal buscar-les, segons les fonts consultades per aquest diari, en un primer intent d'ocultar el rebrot i en la dilació que es va produir per intervenir la residència, després d'un primer cribratge que es va traduir en un 30% d'ingressats i un 10% de la plantilla infectats. A l'octubre i al novembre, la Generalitat ha intervingut 13 geriàtrics, entre els quals el de Tremp, la meitat del total de 27 actuacions practicades des del mes de març. Aquesta dada ens indica que en aquestes instal·lacions hi continua havent un problema gravíssim: un de cada quatre geriàtrics catalans té brots i un 10% estan descontrolats. A més, en el cas extrem de Tremp, l'hospital de la localitat no disposa d'uci i està a punt del col·lapse assistencial i sense reforços sanitaris.

Tremp és l'últim cas del que en realitat és un crit d'auxili que posa sobre la taula un debat ètic de primera magnitud. Aquest grup de població serà el primer a rebre les vacunes que es començaran a distribuir al gener, amb la qual cosa es podrà entreveure el final d'aquest infern. Però la tragèdia que hi ha hagut ha de servir perquè es plantegin seriosament les responsabilitats polítiques per una mortalitat que era evitable i perquè es posin els fonaments d'una futura i nova gestió dels geriàtrics, més professional, més controlada, més humanitzada.

A Tremp s'ha donat l'últim cas de mortalitat d'avis a causa de la Covid. Tanta mort i dolor han de servir per dissenyar una nova gestió dels centres

Els presos del procés perden el tercer grau

Una vegada més, el Tribunal Suprem (TS) ha optat per la posició més severa a l'hora de tractar els presos independentistes condemnats per l'1-O. L'alt tribunal ha decidit revocar el tercer grau penitenciari concedit per la Generalitat als nou líders independentistes al considerar-lo prematur i sense justificació. El TS carrega amb duresa contra la Generalitat, a la qual acusa de voler canviar la sentència que en el seu moment va emetre sobre el cas amb un tracte penitenciari privilegiat als líders independentistes. És una afirmació que no hauria d'ocultar el fet que el tercer grau es concedeix seguint un procés en què participen diversos tècnics d'un equip interdisciplinari que emet un informe que després ha de ser avalat pels jutges de vigilància penitenciària. El tercer grau concedit va seguir el procediment establert, igual per cert que el recurs de la fiscalia que ha portat a la decisió del TS de revocar-lo. La diferència és la severitat amb què es tracta l'assumpte en una instància i en una altra.

No és acceptable, per tant, que els que van aplaudir en el seu moment la concessió del tercer grau desqualifiquin totalment el sistema judicial. Hi ha motius per lamentar la severitat extrema del TS, però no per a una injusta mortició a la totalitat al sistema judicial espanyol. Una vegada i una altra, en cada pas del procés legal, els presos en particular i les societats catalana i espanyola en general paguen un dur preu pel gravíssim error inicial: judicialitzar un assumpte que és polític.

■ L'opinió del diari s'expressa només en els editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL

President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:

Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Hub paper: Luis Mauri.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.

Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.

Cultura: Ramon Vendrell.

Esports: Albert Guasch.

Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.

Disseny: Joel Mercè.

Infografia: Ricard Gràcia.

Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:

Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:

Marta Bilbao.

Publicitat:

Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.

Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona

T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensas Ibéricas 360 S.L.

Pedro Muñoz Seca, 4, 28001 Madrid.

T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Un anhel d'estabilitat

El 8 de gener, Pedro Sánchez era investit president del Govern amb un exigu marge de dos vots. Onze mesos després, el Govern de coalició del PSOE i Unides Podem ha aconseguit que el Congrés dels Diputats aprovés els Pressupostos Generals de l'Estat pressuposats per un marge de 35 vots. Un resultat encara més significatiu si es té en compte que els problemes que patia Espanya a principis d'any s'han agreujat com a conseqüència de la crisi provocada per la Covid-19. Ni la gestió, de vegades erràtica, de la pandèmia, ni l'augment de l'atur, ni les incògnites que planen sobre la recuperació econòmica, ni l'estancament del conflicte català, ni l'eixuta oposició del Partit Popular semblen haver passat factura a Sánchez. Ni en suports electorals, segons les enquestes, ni en termes polítics, com es dedueix del recolzament d'onze formacions polítiques als Pressupostos. Un resultat certament sorprenent per a un polític que va arribar a la presidència de la mà d'una ajustada moció de censura i amb un Govern que s'ha hagut d'enfrontar a serioses tensions tant externes com internes.

El president que EL PERIÓDICO entrevista avui ja no és el *Mister Handsome* (mister Guapo) de què parlava la premsa anglosaxona, en un to condescendent, quan va guanyar la moció de censura a Mariano Rajoy. En una Europa dominada pels partits de centredreta i dreta, és un dels pocs dirigents socialistes que té per davant tres anys de mandat. Molts es pregunten, a Brussel·les, qui

El primer any de legislatura es tanca amb l'aprovació dels Pressupostos, però després d'aquest èxit arriben reptes que requeriran altre cop majories àmplies

nes són les claus d'aquest èxit, després d'un any d'intensa polarització política, les contínues topades entre els membres de la coalició governamental i les reticències de part de la vella guàrdia socialista encapçalada per Felipe González. Hi ha moltes raons per explicar els èxits de Pedro Sánchez, alguns de relacionats amb la nova manera de fer política que el va portar a guanyar la batalla interna al PSOE, el 2017, contra tot pronòstic. No obstant, el seu principal encert ha sigut saber connectar amb l'anhel d'estabilitat que recorre una societat castigada per la crisi i que la dreta no ha sabut captar.

Tota victòria comporta riscos. L'aconseguida per Sánchez al tancament del seu primer any de mandat també. En els pròxims tres anys, Espanya s'enfrontarà a reptes que reclamaran majories àmplies. La gestió eficaç dels fons europeus i la modernització de l'Administració requereixen sumar més voluntats, acords amb les comunitats autònomes i recuperar la perspectiva d'una obertura cap a Ciutadans. Les creixents demandes d'una Espanya menys radial possibiliten idees imaginatives com les insinuades pel president del País Valencià, Ximo Puig. La renovació del Consell del Poder Judicial, bloquejada pel Partit Popular, obliga a un acord amb Pablo Casado, per evitar les adversitats de la Comissió Europea. I la resposta a la crisi catalana també exigirà tacte i cintura amb el Govern de la Generalitat que sorgeixi de les eleccions del 14 de febrer. En definitiva, una política d'aliances de geometria variable que rebaixi el clima de confrontació del 2020 i allunyi la perspectiva d'un frontisme contrari a l'anhel d'estabilitat. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només en els editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL

President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:

Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Hub paper: Luis Mauri.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.

Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.

Cultura: Ramón Vendrell.

Esports: Albert Guasch.

Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.

Disseny: Joel Mercè.

Infografia: Ricard Gràcia.

Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:

Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:

Marta Bilbao.

Publicitat:

Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.

Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona

T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.

Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.

T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Actualitzar la Constitució

És obligat, coincidint amb el 42è aniversari del referèndum constitucional de 1978, que les Corts Generals celebren l'efemèride i que les forces polítiques allà representades remarquin els aspectes d'aquell text fundacional amb què més s'identifiquen. No obstant, el millor servei que podrien prestar a la Carta Magna seria traduir en l'acció política quotidiana els valors constitucionals, començant per l'esperit que els va fer possibles: la voluntat de pacte i consens entre diferents. Uns valors que no poden quedar anquilosats en els protagonistes d'aquell moment, sinó que han d'impregnar les negociacions d'avui. És un contrasentit, per exemple, que els grans partits victoregin la Constitució i, per contra, no es posin d'acord en la renovació dels òrgans constitucionals, començant pel Consell General del Poder Judicial i seguint pel Tribunal Constitucional. O pretenguin

La millor manera de celebrar el Dia de la Constitució és fer balanç del grau de compliment quotidià dels drets i deures que s'hi regulen

reformar unilateralment la seva regulació legislativa.

És normal que existeixin visions diferents de la nostra Carta Magna. El text, fruit del pacte entre forces que provenien de l'antic règim i de l'oposició democràtica, és necessàriament ambigu. Una ambigüïtat que no empara l'intent d'alguns d'identificar la lleialtat constitucional amb la sensibilitat que ells representen o amb alguna de les institucions de l'Estat que allà es fonamenten. Cada força política pot decidir quines són les seves prioritats en el moment d'aplicar els principis constitucionals, però no poden pretendre que són menys constitucionalistes els que defensen l'escola pública que els que defensen la concertada o que els que insisteixen en el dret a la vivenda ho són menys que els que posen en primer pla la Monarquia. Aquesta dinàmica perversa és especialment punyent en el cas paradigmàtic de l'article 2, que proclama que la Constitució «es fonamenta en la indissoluble unitat de la Nació espanyola» i afegeix, tot seguit, que «reconeix i garanteix el dret a l'autonomia de les nacionalitats i regions». El terme «nacionalitat» designa a les nacions històriques de l'Estat compost que és Espanya. La Constitució consagra igualment la unitat i la diversitat.

El problema sorgeix quan les grans forces polítiques, hereves del pacte constitucional, obliden el caràcter consensual i l'esperit obert que el van fer possible. I utilitzen la Constitució com a arma llançívola. Igual que les forces que no se senten vinculades a aquell pacte obliden que la seva reforma ha de comptar, almenys, amb el mateix grau d'acord que aquell moment. L'única condició, que s'imposa a tots els actors, és acceptar les regles del joc que ens vam donar el 1978.

La millor manera de defensar la Constitució és actualitzar-la en el dia a dia de la política. Defensant les institucions, totes. I sent igualment taxatius amb els que han pretès canviar-la saltant-se les lleis com amb els que agiten un soroll de sabres que ressona com soroll de ferralla. La resposta dels partits, de la judicatura i de la direcció de l'Estat ha de ser proporcional en cada cas a la magnitud de l'amenaça, però igual de contundent.

La Constitució no es pot anquilosar, exigeix renovar consensos i incorporar nous actors polítics, nous drets, la integració europea, el canvi climàtic, l'estatus de la Monarquia i, com a argamassa, una cultura federal que conjugui diversitat i igualtat. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només en els editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL

President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:

Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Hub paper: Luis Mauri.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.

Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.

Cultura: Ramon Vendrell.

Esports: Albert Guasch.

Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.

Disseny: Joel Mercè.

Infografia: Ricard Gràcia.

Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:

Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:

Marta Bilbao.

Publicitat:

Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.

Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona

T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.

Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.

T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Els estralls en el sector cultural

L'impacte que ha generat la pandèmia de la Covid-19 en el món de la cultura ha sigut contundent i, en molts casos, amb resultats catastròfics. El resum global és que el confinament i la distància social, les mesures tendents a frenar l'expansió del virus, han fet efecte en un univers que, d'altra banda, ha demostrat una altíssima vitalitat creativa, amb l'aparició, al llarg del 2020, de creacions altament interessants, que en els últims dies hem destacat i reconegut en aquestes pàgines.

A grans trets, hem viscut el primer període de reclusió total estricta; una desescalada que, a l'estiu, va insuflar una mica de vida; una nova aturada concentrada al mes de novembre, i la situació actual, que, a compte de la mobilitat perimetral restringida i del toc de queda, redueix notablement els espais de socialització cultural. Un dels subsectors que més ha patit la pandèmia és el de la música i les arts escèniques, des dels grans concerts a les petites sales, des dels auditoris als teatres. Hi ha hagut idees imaginatives –sobretot les ofertes en línia o per streaming, algunes de les quals han arribat per quedar-se– però res ha pogut substituir la comunió que s'estableix en viu entre l'artista i l'espectador. En aquest sentit, les xifres són asfixiantes. Ha baixat un 87% la facturació de música en directe, amb un 80% menys de concerts i amb només un 5% de les sales obertes. S'han suspès grans esdeveniments –com el Primavera Sound, el Cruïlla o el Sónar– i només alguns festivals (com el de Porta Ferrada, el Grec o el Temporada Alta) han resistit l'embat, sense comptar amb la infinitat de gires i de bingos cancel·lats.

L'impacte de la congelació de tal volum

Malgrat la pandèmia, hi ha hagut una alta vitalitat creativa en el món artístic, que afronta el seu futur amb gran incertesa. Salvar la cultura és una urgència social

d'activitat s'ha agreujat per la indefinició i els criteris canviants de l'Administració, que ha anat tapant forats (com els ajuts anunciats fa dos mesos per la Generalitat i pel Ministeri de Cultura) però sense que gran part del teixit creatiu, caracteritzat per la precarietat, s'hagi pogut beneficiar de paraigües com els dels ertos o els ajuts a autònoms. Els canvis constants en els criteris d'aforament i mesures de protecció han sigut també un obstacle afegit: és cert que tots els sectors econòmics, el de la cultura primer, han al·legat que la seva activitat era segura, i a desgrat seu s'han hagut de fixar mesures de restricció doloroses però necessàries.

Però la capacitat de desenvolupar activitats en recintes controlats potser en alguns moments podria haver permès condicions menys restrictives. Amb tot, el fet que la cultura fos considerada un «bé essencial» ha permès que les activitats en museus o sales d'exposicions seguissin el seu curs, així com a les llibreries, que han capejat –amb dificultats, però amb afany– la crisi general. Un èxit relatiu que no poden mostrar les sales d'exhibició cinematogràfica, afectades tant per les mesures sanitàries com per la pressió que exerceixen ara les plataformes digitals.

La cultura representa un 4% del PIB i genera molts llocs de treball. No només els més visibles, sinó també un conglomerat de professionals i tècnics que són els que més han patit el dramàtic retrocés. El futur és ple d'incerteses, no només per quin serà el desenvolupament de la pandèmia. Salvar la cultura és una urgència social que requerirà tant ajuts públics per mantenir dempeus les seves estructures com el compromís de tothom per tornar als seus espais i participar-hi activament, després d'un llarg parèntesi, quan sigui possible. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només en els editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Hub paper: Luis Mauri.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.
Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat:
Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Brexit atenuat a Gibraltar

La consumació del Brexit el primer dia del 2021 amb prou feines s'ha fet notar al territori de Gibraltar gràcies a la sensatesa d'un acord entre el Regne Unit i Espanya que evita la conversió de la tanca en una frontera dura. El Penyal era un assumpte pendent després que, a finals de desembre, un pacte *in extremis* entre el Regne Unit i la Unió Europea acordés els termes que regularan la relació futura entre els antics socis, i que les dues parts consideren satisfactori en general. No obstant, contra els vaticinis desmesuradament optimistes de Boris Johnson en el seu discurs de fi d'any, el divorci té conseqüències, els controls en els accessos a l'Eurotúnel s'han engrandit, els ciutadans britànics han de viatjar per Europa amb el passaport sota el braç, els estudiants no poden acollir-se al programa Erasmus i la conversió del Regne Unit «en un país totalment inde-

L'acord entre Madrid i Londres redueix al mínim les conseqüències de la separació a les dues bandes de la tanca. Qualsevol altra solució hauria sigut molt perjudicial

pendent», proclamada pel *premier*, no és gaire més que un eslògan destinat a encobrir un disbarat.

El reconeixement de facto de l' excepcionalitat gibraltarenya ha reduït al mínim les conseqüències de la separació. La paradoxa és que mentre els ciutadans de les illes, que mai van formar part de l'espai Schengen, han d'ensenyar a partir d'ara el passaport per accedir al territori del Penyal, colònia britànica a la fi, la població gibraltarenya pot entrar i sortir sense més requisits perquè ha quedat integrada a l'espai Schengen, i qualsevol ciutadà europeu d'un país signant del tractat de Schengen pot entrar al Penyal sense passar per incòmodes tràmits duaners. Dit d'una altra manera, la frontera del reixat s'ha esfumat i els controls de seguretat, competència de Frontex, s'han reduït al port i a l'aeroport de l'enclavament. Qualsevol altra solució hauria estat mancada de realisme i hauria sigut molt perjudicial per a les poblacions de la Roca i del Camp de Gibraltar, un espai econòmic afectat per un atur endèmic i molt dependent del mercat de treball de la colònia. Amb l'acord, no menys de 15.000 persones que cada dia van al Penyal a guanyar-se la vida s'han vist alliberades dels tràmits inherents a una frontera dura, i els milers de gibraltarenys que realitzen el mateix trajecte a la inversa veuen atesa en bona mesura la seva oposició radical a deixar la UE (el 94% es va oposar al Brexit en el referèndum de juny del 2016).

El tractat que en els pròxims sis mesos han de negociar la UE i el Regne Unit per consolidar l'acord bilateral entre els Governos de Londres i Madrid, treballosament tancat, no pot ni ha de fer més que ratificar una realitat social indefugible: la interdependència social i econòmica de dues comunitats, la del Camp de Gibraltar (300.000 habitants) i la del Penyal (35.000 habitants). Qualsevol correcció o nova exigència que pretengui retocar el que ara s'ha aconseguit correrà el greu risc d'empitjorar el que s'ha obtingut.

Fora d'això, segueix sense resposta la gran pregunta: ¿quins avantatges comporta el Brexit per al Regne Unit? Si l'Ulster es manté dins del mercat únic i, a la pràctica, estreny el seu vincle amb la República d'Irlanda i Gibraltar queda inclòs en l'espai Schengen i els intercanvis econòmics amb la UE queden sans i estalvis de cauteles, ¿quin benefici immediat comporta el divorci per als ciutadans de les illes? Probablement cap que pugui quantificar-se més enllà de la propaganda d'un sobiranisme molt allunyat de les exigències de l'economia global. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL

President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:

Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Hub paper: Luis Mauri.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.

Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.

Cultura: Ramón Vendrell.

Esports: Albert Guasch.

Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.

Disseny: Joel Mercè.

Infografia: Ricard Gràcia.

Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:

Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:

Marta Bilbao.

Publicitat:

Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.

Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona

T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.

Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.

T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Optimisme just amb la vacuna

De la primera remesa de 60.000 vacunes de Pfizer-BioNTech que han arribat a Catalunya, només se n'han distribuït 7.774, menys del 13% del total previst. No és un cas aïllat: altres comunitats autònomes pateixen retards similars o fins i tot pitjors (a la Comunitat de Madrid estan en el 6%), i també passa a la resta d'Europa. Els primers compassos de la vacunació van més lents del que s'esperava. Una lentitud que, en el cas de Catalunya, es deu a diversos factors, principalment la falta de personal d'infermeria, però també logístics, com el col·lapse de camions al canal de la Mànega, que va demorar l'arribada de les neveres que transportaven les vacunes. Tot això ha provocat un retard preocupant, contra el qual el Departament de Salut ja va adoptar ahir una mesura urgent: que es vacini tots els dies de la setmana, incloent-hi els dies festius. La reacció del Govern és positiva, en el sentit

El retard en la distribució de les dosis i l'empitjorament dels indicadors de contagi després de les festes obliguen a no abaixar la guàrdia davant el virus

que permetrà accelerar una mica la vacunació; no obstant, no resol el problema de fons, que és l'escassetat de personal sanitari que pugui posar la vacuna en el ritme i la quantitat desitjables. No hi ha professionals al mercat per contractar, i amb tota probabilitat les difícils condicions laborals i salarials d'aquest sector hi tenen alguna cosa a veure. Al no haver-hi prou personal d'infermeria, actualment es paguen jornades complementàries als que sí que estan capacitats per vacunar. Costa entendre com es podrà sostenir aquesta situació per a un programa que s'ha de prolongar durant mesos sense noves incorporacions. La subdirectora general de Promoció de la Salut de la Generalitat, Carmen Cabezas, va reconèixer que potser van ser «massa optimistes» en els terminis d'administració de les dosis. Caldrà recalcular el pla per fer-lo més realista, però l'avanç del virus no admet gaires més demores, si el que es vol és arribar aquest any a la immunitat de grup.

L'anunci de la vacuna convida a l'optimisme, però el camí que queda per recórrer encara és llarg. Ho adverteixen els metges i epidemiòlegs, quan insisteixen en la necessitat de no abaixar la guàrdia, tot i que les dades indiquen que s'està produint el contrari. El risc de rebrot ha pujat 54 punts en un dia a Catalunya, fins a arribar als 422 punts (per sobre de 100 ja és preocupant), i també ha pujat la velocitat de propagació (Rt). Xifres que suggereixen que les interaccions socials durant les festes nadalenques han afavorit l'expansió del virus. El Procicat analitzarà avui els indicadors i podria adoptar noves restriccions de mobilitat, als comerços o en la restauració. Novament, ens trobaríem davant mesures dures i doloroses per a molts, que hauran d'incorporar compensacions per als que més se sacrifiquin pel bé de tots, però que no es poden descartar si es confirma que els repunts dels últims dies no són puntuals, sinó que marquen una tendència ascendent que semblava que havíem deixat enrere.

Mentre la vacuna no s'hagi distribuït de manera generalitzada entre la població, caldrà continuar respectant les mesures de protecció individual i col·lectiva. És comprensible el cansament, així com la indignació dels grups més afectats, però relaxar-se ara significaria incrementar de forma injustificada (per evitable) el nombre de malalts i morts. Capítol a part mereixen accions com la rave de Llinars del Vallès (que ha donat peu a l'ènesima picabaralla en el Govern), que resumeixen millor que res la irresponsabilitat i insolidaritat de certes persones alienes al sofriment col·lectiu. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només en els editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL

President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:

Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Hub paper: Luis Mauri.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.

Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.

Cultura: Ramón Vendrell.

Esports: Albert Guasch.

Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.

Disseny: Joel Mercè.

Infografia: Ricard Gràcia.

Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:

Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:

Marta Bilbao.

Publicitat:

Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.

Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona

T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.

Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.

T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Una batalla indesitjable

La batalla política que dominarà l'any que s'inicia ja s'està preparant. Es tracta del repartiment dels 27.000 milions d'euros de fons europeus, la primera entrega dels 70.000 milions que corresponen a Espanya en transferències directes a fons perdut. Probablement és inevitable, en la tòxica polarització que domina la política espanyola, que el repartiment sigui camp de batalla, però en una hora tan greu com l'actual cal exigir a partits i administracions lleialtat i rigor. S'ha d'evitar tant el partidisme com la falta de supervisió imparcial. Els criteris han de ser clars, quantificables i iguals per a tothom. Els beneficiaris no poden ser els mateixos de sempre.

En la 23a Conferència de Presidents, celebrada a finals d'octubre de forma telemàtica amb l'assistència de la presidenta de la Comissió Europea, Ursula von der Leyen, el president del Govern, Pedro Sánchez, va anunciar que més del 50% dels projectes i dels fons corresponents podrien ser gestionats per les comunitats autònomes. No obstant, el PP es comença a aixecar contra la forma i el fons del repartiment perquè «aquests diners són de tots

Utilitzar en la pugna partidista el repartiment dels fons europeus és l'últim que necessita el país. Hi ha massa en joc per caure en la política petita

els espanyols, no són del Govern ni de les autonomies», en paraules de la dirigent del PP Elvira Rodríguez. Tant Pablo Casado com els presidents autonòmics de Madrid, Isabel Díaz Ayuso; Galícia, Alberto Núñez Feijóo, i Múrcia, Fernando López Miras, ja s'han queixat dels criteris de repartiment i de la quantitat que els pugui correspondre. En el cas de Díaz Ayuso, els seus dards van dirigits, com gairebé sempre, a Catalunya, i ara també al País Valencià.

Fa mesos que el PP demana un organisme independent per a la selecció dels projectes, però el Govern ha desatès aquesta petició i ha optat per la Comissió per a la Recuperació, Transformació i Resiliència, una espècie de Consell de Ministres ampliat que comptarà amb el suport d'un comitè tècnic de 20 membres, com a màxim, de l'Administració General de l'Estat amb experiència a gestionar fons europeus. Aquesta solució es va adoptar després que Pablo Iglesias protestés per la seva no inclusió en el primer projecte de comissió. Pura tàctica. Doncs bé, el PP respon amb la mateixa moneda i activarà una comissió paral·lela per vigilar com s'adjudiquen els projectes i com es distribueixen els recursos i amenaça d'acudir a Brussel·les per denunciar suposades arbitriarietats del Govern, com ja va fer en el cas de la reforma del Consell General del Poder Judicial i li van donar la raó.

El PP té perfecte dret a vigilar el repartiment per evitar, com diuen els seus dirigents, «velleïtats polítiques». Altres països han creat organismes deslligats del Govern per supervisar els criteris de repartiment. Però l'actitud del PP sembla una mica precipitada quan ni tan sols s'ha constituït l'organisme encarregat d'examinar els projectes. Tampoc és just que cada vegada que hi hagi una discrepància en política interior es porti el cas davant la UE per posar en evidència l'Executiu. Un partit que en un altre moment serà Govern es juga que li facin el mateix.

El repartiment adequat dels fons europeus constitueix una qüestió vital per a la reactivació econòmica i per a la transformació, tantes vegades anunciada com ajornada, del model productiu de l'economia espanyola. Els projectes que han de ser finançats amb aquests fons afecten els tres motors de la reactivació i del nou model productiu: digitalització, energia i medi ambient. És, per tant, imperatiu que siguin ben escollits, sense criteris partidistes que generin clientelisme, sigui cap al Govern de l'Estat o als autònoms i sense enfrontaments de política petita que només poden arruïnar l'èxit imprescindible d'una inversió tan transcendental per al futur. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL

President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:

Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Hub paper: Luis Mauri.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.

Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.

Cultura: Ramón Vendrell.

Esports: Albert Guasch.

Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.

Disseny: Joel Mercè.

Infografia: Ricard Gràcia.

Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:

Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:

Marta Bilbao.

Publicitat:

Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.

Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona

T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.

Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.

T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Per un any de relleu

Presentats massa sovint com dos processos contradictoris, la realitat insisteix a assenyalar que la crisi sanitària i la crisi econòmica són dues cares de la mateixa moneda de l'emergència causada per la pandèmia de la Covid. De la mateixa manera que les restriccions d'avui, que tan durament castiguen sectors com el comerç i la restauració, són l'única via per intentar salvar les campanyes turístiques de Setmana Santa i l'estiu, tant la salut com l'economia dipositen les seves esperances a mitjà termini en el mateix factor: la vacuna. De la seva inoculació generalitzada al llarg del 2021 en depenen tant la lluita sanitària contra la Covid com la recuperació econòmica. Una societat sota l'amenaça d'una pandèmia no consumirà ni serà segura per al turisme. És una obvietat, però entre tanta frustració i esgotament en ocasions convé recordar l'evident.

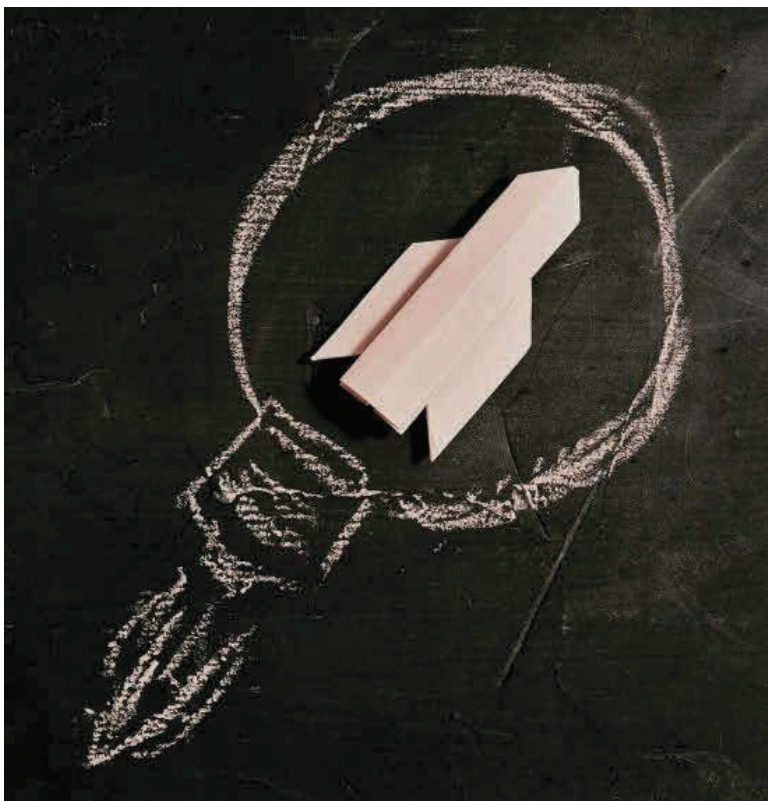
Les dades d'evolució de l'ocupació el 2020 conegudes

Les dades d'ocupació del 2020 són molt dolentes. És crucial que, amb l'ajuda dels fons europeus, el 2021 no sigui només l'any de recuperació, sinó d'un nou impuls

ahir mostren un dibuix preocupant. La pandèmia deixa a Espanya 360.000 llocs de treball menys i uns 724.000 nous aturats. El desembre tanca un any per oblidar amb més de 19 milions d'afiliats a la Seguretat Social, 3,88 milions d'aturats i 755.000 persones en ertó. Les xifres indiquen que el 2020 és el primer any des del 2014 que no acaba amb més ocupats que l'anterior. El virus ha fulminat de cop cinc anys de recuperació de l'ocupació en un mercat laboral marcat encara per les cicatrius de l'anterior crisi i algunes de les lloses de la seva desigual recuperació, com la precarietat i l'excessiva temporalitat. Per sectors, les xifres de llocs de treball perduts en hostaleria o comerç generen vertigen. A Catalunya, les dades són molt descoratjadores, pitjors que la mitjana espanyola: l'ocupació ha caigut en 75.716 treballadors, fins als 3,38 milions d'ocupats, i l'atur va créixer l'últim any fins als 497.611 aturats; una xifra que representa una alça del 28,2%.

En aquest context, els ertors de la Covid s'han erigit en la principal eina de protecció social d'un Govern que ha dedicat, entre prestacions als treballadors i exoneracions a les empreses, el 3% del PIB (uns 21.000 milions) a paliar els brutals efectes de la crisi. No n'hi ha prou, per això és imprescindible que el Govern i els agents socials trobin la manera de prorrogar de nou els ertors davant el venciment de les seves actuals condicions el pròxim 31 de gener.

Però més enllà de l'escut social (als ertors s'hi afegeixen l'ingrés mínim vital i els ajuts a les empreses, entre d'altres) és imperatiu treballar amb la idea de reforçar el sistema productiu i reorientar l'economia cap a la sostenibilitat i el valor afegit. El mercat laboral ha donat aquest 2020 senyals que el pessimisme i el desànim no han d'impregnar ni les anàlisis ni les polítiques. El rebot de l'ocupació i del PIB del tercer trimestre (el segon més gran de la UE) mostren que els fonaments de l'economia no són tan precaris. L'encertada gestió dels fons europeus és alhora una obligació i una oportunitat. Una exigència perquè, com editorialitzàvem en l'edició ahir i les dades d'ocupació d'avui reforcen, Espanya no pot permetre's que de l'ajuda europea es beneficiïn els de sempre. I oportunitat perquè l'exigència i la supervisió europea han de ser un esperó per reorientar l'economia espanyola cap a un model menys dependent del turisme, una necessitat que la pandèmia ha mostrat en tota la seva cruïlla. Així, el 2021 ha de ser molt més que l'any de la recuperació. Ha d'establir les bases d'un relleu en la direcció correcta. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només en els editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL

President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:

Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Hub paper: Luis Mauri.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.

Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.

Cultura: Ramón Vendrell.

Esports: Albert Guasch.

Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.

Disseny: Joel Mercè.

Infografia: Ricard Gràcia.

Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:

Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:

Marta Bilbao.

Publicitat:

Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.

Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona

T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.

Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.

T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Un any en coalició

Es compleix un any de la presa de possessió del Govern de Pedro Sánchez, entre el PSOE i Unides Podem (UP), el primer Executiu de coalició de la democràcia. Ara fa un any, es desconeixia la magnitud de la pandèmia de la Covid-19, un virus que va desencadenar una emergència sanitària, econòmica i social que va canviar totes les prioritats i els centres d'interès –Catalunya era fa un any el problema que acaparava l'atenció– i va condicionar l'actuació governamental. Aquest any de la pandèmia, l'Executiu ha tingut encerts i errors, i s'ha enfrontat a una situació inèdita en la cultura política espanyola recent, la de ser un Govern de coalició, fet que s'ha traduït en l'aparició a la llum pública de discrepàncies impensables en un Gabinet monocolor. Les divergències, no obstant, no han posat en perill l'estabilitat governamental.

El principal encert del Govern ha sigut, sens dubte, erigir un *escut social* per fer front a la triple crisi desencadenada per la pandèmia. L'enfocament ha sigut diametralment oposat al que es va produir en la crisi econòmica i social anterior, la que es va iniciar el 2008, quan van prioritzar l'austeritat, el pagament del deute i les retallades socials. Ara, en canvi, la UE i els països membres han optat per la protecció social i per una política expansiva basada en l'endeutament per pal·liar els estralls de la crisi. Exemples d'aquesta política a Espanya han sigut

El balanç del primer any de l'acord entre el PSOE i Unides Podem està marcat amb foc per la pandèmia, un èxit (els Pressupostos) i un repte (els fons de la UE)

els ertors, per evitar més destrucció d'ocupació de la que s'ha produït, o els ajuts públics en els sectors socials més castigats.

Aquesta orientació social s'ha reflectit en els Pressupostos, aprovats amb més vots que la investidura de Sánchez, cosa que ha constituït un altre dels èxits del Govern, posant així fi a les pròrrogues dels comptes públics del PP elaborats per Cristóbal Montoro. Ha sigut també destacable el paper d'Espanya, aliada amb Itàlia –els dos països més beneficiats–, en l'aprovació del pla de recuperació de la UE, amb un total de 750.000 milions d'euros, dels quals 140.000 seran per a Espanya, la meitat a fons perdut i l'altra meitat en crèdits.

El Govern ha ampliat en alguns temes les aliances que van portar a la investidura de Sánchez, atraient Ciutadans, però no ha aconseguit vèncer la resistència del PP, que ha optat per una oposició irreductible, de la qual són bon exemple el bloqueig per a la renovació dels òrgans constitucionals, especialment el Consell General del Poder Judicial, i el rebuig de la prolongació de l'estat d'alarma. Els pactes impossibles amb el PP s'han compensat, al contrari, amb els acords en el diàleg social, amb una actitud constructiva de la patronal i els sindicats.

En el deure del Govern s'ha d'anotar la gestió de la pandèmia, un repte majúscul a tot el món. Tot i que altres països europeus han patit dificultats similars a l'hora d'enfrontar-se a un virus desconegut, Espanya registra unes xifres de contagis i morts pitjors que altres països del nostre entorn. Els ajuts, en ocasions, s'han quedat curts, i per això s'han produït les queixes justificades dels sectors afectats. La pandèmia s'ha abordat amb improvisacions, contradiccions, rectificacions i retards a l'hora de fer front als problemes, errors dels quals és necessari aprendre per combatre millor la Covid-19 i afrontar una crisi sanitària que no ha sigut, ni de bon tros, superada. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Hub paper: Luis Mauri.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.

Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat:
Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Elecciones abiertas

La primera incògnita –la de la data de les eleccions catalanes– ha quedat resolta: el TSJC va acordar divendres passat anul·lar el decret que suspenia la cita electoral i els comicis se celebraran el dia inicialment fixat, és a dir, el 14 de febrer. La segona incògnita –la composició del nou Parlament– l'aclariran els ciutadans. EL PERIÓDICO publica una nova enquesta del GESOP. Com tot sondeig, reflecteix la intenció de vot en un moment donat –el treball de camp es va realitzar del 25 al 28 de gener– a l'espera del veredict de les urnes.

Des d'aquesta òptica, la principal lliçó que es pot treure de l'enquesta és que el resultat està més obert que fa unes setmanes. Un dels factors clau per acabar d'ajustar el percentatge de vot i les forquilles d'escons de cada força política serà la participació. Els ciutadans que asseguruen que aniran a votar (61,5%) retrocedeixen en relació amb l'anterior enquesta (74,6%), de principis d'any (del 4 al 7 de gener). La polèmica sobre la data de les eleccions, amb el tel·l de fons de l'alarma sanitària pel coronavirus, no és aliena a aquest retrocés. L'auge del vot per correu i la capacitat de mobilització dels partits fins al 14 -F poden canviar aquesta tendència.

La principal lliçó que es pot treure de l'enquesta del GESOP és que la pandèmia obre molts interrogants pel que fa a la participació

L'anomenada *fatiga pandèmica* té la seva traducció electoral en les preferències entre els presidenciables: creix la indefinició (26,8%). Continua encapçalant el rànquing Salvador Illa (18,8%), seguit de Pere Aragonès (13,1%) i de Laura Borràs (12,5%). L'*efecte Illa* s'estabilitza. El candidat del PSC mobilitza els electors del 2017 i capta votants d'altres partits en aquella ocasió, molt significativament de Ciutadans, però també de comuns i del PP. Això explica que s'hagi disparat en l'estimació de vot, però el resultat final dependrà en molt bona mesura de la participació total i del repartiment territorial d'aquest vot. Més volatilitat hi ha en el bloc favorable a la independència: la indecisió creix entre els votants d'Esquerra mentre que la fidelitat dels de Junts s'estanca. La irrupció dels polítics que han sortit de la presó a l'inici de la campanya pot decantar aquesta pugna, que impactarà també en el resultat final i en el guanyador de les eleccions.

Majories possibles

En aquest context, l'equilibri entre els blocs que han marcat en l'última dècada la política catalana es manté gairebé intacte. De manera que, si els vetos creuats es mantenen, serà molt difícil la formació de majories diferents a les de les últimes legislatures, tot i que els mateixos protagonistes n'han abjurat. Bona part de l'actual indecisió es pot deure precisament a les preferències que tinguin els electors no només per definir les majories, sinó també les aliances.

Fins aquí les coordenades d'una enquesta que, com deiem a l'inici, reflecteix només l'actual temperatura electoral. Seran els ciutadans els que decidiran el 14 -F. En política, com recordava François Mitterrand, dos i dos no sumen mai quatre –«sumen tres i, de vegades, cinc»–. Amb independència de les sorpreses que puguin oferir les urnes, les principals forces polítiques estan cridades a retrobar –se i a reconstruir un catalanisme transversal que sigui capaç d'afrontar la crisi sanitària i la devastació socioeconòmica que deixa la pandèmia, i encarar a llarg termini la resolució del conflicte polític aixecat a propòsit de la independència. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL

President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:

Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Hub paper: Luis Mauri.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.

Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.

Cultura: Ramón Vendrell.

Esports: Albert Guasch.

Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.

Disseny: Joel Mercè.

Infografia: Ricard Gràcia.

Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:

Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:

Marta Bilbao.

Publicitat:

Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.

Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona

T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.

Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.

T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Governar el Barça

Quan sembla que el primer equip de futbol del Barça, amb escassa brillantor, ha trobat alguna cosa semblant a un camí correcte (ha guanyat 26 dels últims 30 punts i ha superat el Madrid a la taula, això sí, encara molt lluny de l'Atlètic de Madrid de Luis Suárez), l'entitat continua sent diàriament la protagonista de pessimes notícies. L'última entrega ha sigut la publicació al diari *El Mundo* del contracte de Leo Messi, una informació per la qual el jugador amenaça de portar als tribunals el diari i els directius del club que coneixien els detalls de l'acord. Interpretacions demagògiques i interessades al marge (és un despropòsit afirmar que Messi és el responsable de la gravíssima situació econòmica en la qual es troba el club), la informació és un capítol més del desgovern en què es troba sumida l'entitat, en mans d'una gestora sense marge de decisió, pendent d'unes eleccions retardades per la pandèmia, amb Messi lliure per negociar amb qui vulgui la seva marxa del club, i amb el primer equip lluny de poder aspirar als dos grans títols de la temporada, la Lliga i la Champions, segons el mateix entrenador, Ronald Koeman. El Barça és un club que no pot permetre's fit-

Les eleccions del 7 de març no van de fitxatges o diners, sinó de com governar el club, com sortir del forat de deute i com evitar que es repeteixi el que ha passat

xar Eric García sis mesos abans que expiri el seu contracte i que veu com Luis Suárez encamina a base gols l'Atlètic de Madrid cap al títol de Lliga mentre encara li paga part del sou. El deute del club ascendeix a 1.173 milions d'euros (730 milions a curt termini) i la massa salarial de la plantilla suposa un cost del 74%.

La situació insostenible en la qual es troba el club és conseqüència de la gestió de l'anterior junta directiva presidida per Josep Maria Bartomeu. La base del problema és institucional. Del mandat de l'anterior junta i del fracàs dels mecanismes de control arrenca una crisi que ve de molt enrere. No va començar a Lisboa amb el 2-8 del Bayern de Munic ni és imputable a la Covid. Els dos factors van accelerar uns problemes molt més arrelats amb capítols molt greus, com l'enginyeria econòmica del fitxatge de Neymar o els fiascos esportius de contractacions com les de Dembélé, Coutinho i Griezmann, per citar només les més cares i no entrar en el terreny dels André Gomes i Arda Turan. La crisi institucional és l'arbre de què neixen les crisis econòmica i esportiva del futbol professional.

Per aquesta raó, les eleccions que se celebraran el pròxim 7 de març han de ser el punt de partida de la regeneració del club. Aquestes eleccions no van de fitxatges de jugadors ni de noms destacats, ni tan sols de diners. Aquestes eleccions van de com cal governar el Barça per treure'l del forat en què es troba i perquè una cosa semblant no torni a succeir. Per a això és necessària una visió del club, un projecte i un equip directiu competents, però també posar en marxa els mecanismes de control que es mereix una institució tan important des del punt de vista econòmic, esportiu, social i sentimental. La nova junta directiva no només tindrà el repte majúscul de netejar els comptes del club, sinó que haurà de tornar l'excel·lència i la competitivitat al primer equip en un context molt difícil, quan el model de negoci del futbol trontolla a causa dels estralls de la pandèmia i als despatxos dels clubs més poderosos es dissenyen nous formats de competició i noves fonts d'ingressos. El Barça ha de jugar a la lliga que li correspon, que és la d'un dels millors clubs esportius del món, i no el malson dels últims temps. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL

President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:

Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Hub paper: Luis Mauri.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.

Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.

Cultura: Ramón Vendrell.

Esports: Albert Guasch.

Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.

Disseny: Joel Mercè.

Infografia: Ricard Gràcia.

Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:

Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:

Marta Bilbao.

Publicitat:

Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.

Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona

T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.

Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.

T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

GameStop i les regles de la borsa

La caiguda de les accions de GameStop, després de la vertiginosa pujada experimentada en els últims dies per l'acció coordinada d'inversors minoristes nord-americans conjurats contra els grans fons de Wall Street, podria resumir en què queda aquest episodi en el qual molts han volgut veure una reedició de David contra Goliat. El valor dels títols de GameStop, una empresa de videojocs amb fortes pèrdues econòmiques i incert futur, torna a la baixa. La pujada, tan artificial com efímera, s'està esvainent. Podria semblar que tot ja ha acabat, però no és així: el que ha passat ha deixat la seva empremta i el debat no s'ha tancat. Tot i que en l'opinió pública hagi despertat simpatia el que s'ha presentat com una batalla de petits contra gegants, alguns experts posen en dubte fins i tot aquest plantejament inicial, i apunten més aviat que els usuaris del fò-

La regulació dels mercats per evitar casos similars no és una reclamació antisistema: és, per exemple, una realitat a Espanya

rum de la plataforma digital Reddit (on es coordinaven els microinversors) van ser en certa manera utilitzats perquè d'altres de grans en traguessin avantatge. Sigui com sigui, en l'origen de tot aquest assumpte es troben les anomenades *operacions en curt*, un mecanisme en el qual es manlleva les accions d'una companyia per vendre-les, amb l'esperança que el seu preu baixi i recomprar-les a un preu menor. És a dir, s'especula amb les pèrdues per obtenir beneficis milionaris. Això és el que li estava passant a GameStop fins que els petits inversors ho van contrarestar amb una compra massiva; així van capgirar la situació i van fer que els fons acabessin perdent diners. Una petita derrota de les maniobres especulatives dels mercats financers, però que no arriba d'on hauria d'arribar una regulació responsable del mercat. No deixa de ser una alteració artificial del valor, una manipulació de la borsa com la que pretenien combatre. Deixar oberta la possibilitat d'aquesta extrema volatilitat pot ser que sigui bona per a alguns (molt pocs) beneficiats, però no ho és ni de bon tros per al bon funcionament dels mercats, que requereixen sobretot estabilitat o complir interessos més enllà dels especulatiu, com ara – recordem la crisi de les hipoteques del 2008 – el de la vivenda. Per protegir els inversors, i el conjunt de l'economia, estan els reguladors i unes normes bàsiques per complir.

Als Estats Units, propensos a l'autoregulació del mercat, el bloqueig dels comptes dels petits inversors en el cas GameStop ha indignat a qui, com la congressista demòcrata Alexandria Ocasio-Cortez, denuncia que es limiti a uns mentre els *hedge funds* poden operar al seu aire. La solució, potser, hauria de ser vetllar més per unes regles del joc més transparents i equitatives, i no deixar que s'imposi la llei de la selva.

A Espanya seria difícil que es produís un episodi similar, perquè hi ha una normativa específica contra la manipulació dels mercats, que implica sancions econòmiques i fins i tot penes de fins a cinc anys de presó. La Comissió Nacional del Mercat de Valors (CNMV) no ho permetria, però tampoc no existeix una comunitat tan elevada d'usuaris de fóruns d'inversors com als Estats Units. En aquest sentit, la borsa espanyola està més protegida; una altra qüestió és si no s'hauria de replantejar el pes de l'economia financera enfront la productiva, i les conseqüències que companyies amb interessos únicament especulatiu prenguin decisions rellevants per a la vida de les persones. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL

President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:

Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Hub paper: Luis Mauri.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.

Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.

Cultura: Ramón Vendrell.

Esports: Albert Guasch.

Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.

Disseny: Joel Mercè.

Infografia: Ricard Gràcia.

Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:

Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:

Marta Bilbao.

Publicitat:

Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.

Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona

T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.

Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.

T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Salvar Itàlia de la insolvència

La decisió de Mario Draghi d'intentar formar un Govern d'emergència, integrat per tècnics, constitueix una última oportunitat per salvar Itàlia de la insolvència i evitar la convocatòria d'eleccions anticipades que haurien sumit el país en una profunda incertesa. Un Govern tecnocràtic sempre és una solució extrema per a una democràcia parlamentària, en què han de prevaler la voluntat popular i les majories susceptibles de formar-se a la Cambra. No obstant, la decisió del president de la República, Sergio Mattarella, d'encarregar la formació d'un Govern d'aquestes característiques a l'expresident del Banc Central Europeu ha de ser aplaudida. Convocar eleccions anticipades en les condicions per les quals travessa Itàlia, amb una crisi social sense precedents provocada per la Covid-19, que ha deixat prop de

Encara que Draghi sigui un bon candidat per fer front a la crisi, no li resultarà fàcil ordinar una majoria que doni estabilitat al Govern per emprendre reformes

90.000 morts, hauria constituït un fracàs per a Itàlia i un motiu de preocupació per a tot Europa.

La convocatòria d'eleccions hauria afectat el procés de recuperació del país basat en els 209.000 milions d'euros que la Comissió Europea li ha assignat per fer front als efectes devastadors de la pandèmia. Hauria obert una crisi política d'incerta solució originada, precisament, per la incapacitat de les forces polítiques de posar-se d'acord sobre els mecanismes de distribució d'aquests fons, cosa que hauria enviat un missatge negatiu a Brussel·les i als països del nord d'Europa. Espanya es va escapar d'aquest perill en l'últim minut, la setmana passada, gràcies al suport que Vox va donar a la metodologia del Govern per repartir els 145.000 milions que ens corresponen. A Itàlia no va ser possible i el primer ministre, Giuseppe Conte, es va veure obligat a dimitir.

Pocs dubten que Draghi – que anomenen *Super Mario* des que va salvar la UE i l'euro de la crisi, el 2011 – sigui el millor candidat per fer front a la crisi d'un país que va veure com el seu PIB es va desplomar el 9% durant el 2020. Fora d'això, Itàlia compta amb una experiència en la formació de governs tècnics en resposta a situacions d'emergència. Com el que va encapçalar Carlo Azeglio Ciampi, el 1993, o el format per Mario Monti el 2011. No obstant, el populisme polític, que prospera en situacions confuses i extremes, domina actualment una part de la política italiana. En aquest context pot ser que a Draghi no li resulti fàcil ordinar una majoria que doni estabilitat al Govern encarregat d'emprendre les profundes reformes que el país necessita.

L'antic vicepresident de Goldman Sachs es va fer famós per la seva determinació quan va afirmar, a l'arribar al BCE, que faria «tot el que faci falta» per treure l'euro del marasme en el qual es trobava. La mateixa gosadia li farà falta, ara, per convèncer els partits polítics que ha arribat l'hora de l'excepcionalitat. Ell mateix va dir, a finals del 2020, que Itàlia està pitjor del que sembla i que es troba «a prop del precipici» per la insolvència de moltes de les seves petites i mitjanes empreses. Aquest serà el seu gran argument, al qual afegirà, sens dubte, la necessitat peremptòria d'arribar a l'estabilitat que Brussel·les reclama per transferir els 200.000 milions d'euros que el país necessita per sortir de la crisi. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL

President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:

Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Hub paper: Luis Mauri.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.

Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.

Cultura: Ramón Vendrell.

Esports: Albert Guasch.

Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.

Disseny: Joel Mercè.

Infografia: Ricard Gràcia.

Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:

Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:

Marta Bilbao.

Publicitat:

Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.

Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona

T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.

Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.

T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

La corrupció persegueix el PP

A quatre dies que s'iniciï, dilluns, el primer judici sobre la caixa b del PP i en plena campanya electoral per a les eleccions a Catalunya, Luis Bárcenas ha decidit descobrir el pastís i trencar el pacte al qual diu haver arribat amb el Partit Popular de callar en espera que la seva dona, Rosalía Iglesias, es deslliurés de la presó. La confessió de l'extresorer del PP acusa directament Mariano Rajoy de ser «perfecte coneixedor» de les irregularitats en els comptes del partit que, segons Bárcenas, es va finançar il·legalment amb pagaments en bni més ni menys que durant 27 anys, des de 1982 fins al 2009. L'extresorer detalla també els noms dels alts càrrecs que haurien rebut sobresous, des de Rajoy fins a Dolores de Cospedal i altres ex secretaris generals. D'aquesta llista, dos noms segueixen en actiu, els senadors Javier Arenas i Pío García Escudero.

La confessió de Bárcenas, que recordem que en la seva condició d'investigat no té l'obligació de dir veritat, plasma una presumpta situació d'il·legalitat permanent en el funcionament del PP, un partit que podria haver acudit dopat a les diferents consultes electorals gràcies al finançament il·legal, si va ser com explica l'acusat. Al ser aquest un fet prou greu, l'escrit de l'extresorer suggereix també un presumpte delictes de suborn, una cosa que fins ara havia negat, a l'assegurar que en els donatius i aportacions d'empreses al partit «hi pugui haver alguns casos concrets en els quals sí que es va presentar aquella motivació», amb referència als contractes públics aconseguits de l'Administració per part dels donants —el tancament del cercle l'acreditació del qual dificulta que tants processos per corrupció arribin a més. Al l'Audiència Nacional hi ha ja una peça separada en la qual s'investiguen 23 contractes per valor de 600 milions d'euros adjudicats pel Govern de José María

Mentre no prengui la iniciativa per depurar la seva responsabilitat, el partit de Casado no pot sostenir que els fets formen part d'un passat ja superat

Aznar, investigació en la qual Bárcenas s'ofereix ara a col·laborar. La relació entre donatius i contractes, el delictes de suborn, seria un aspecte clau del cas, però fins ara no s'ha pogut demostrar la relació, per la qual cosa el judici que comença dilluns es limita a la reforma amb diners negres de la seu central del PP l'any 2008.

El comportament de Bárcenas no és ni de bon tros angelical. Sosté que va callar durant anys en espera que la seva dona no anés a la presó, com diu que li van prometre des del PP, i que per la mateixa raó va retirar la denúncia sobre la destrucció dels discos durs dels seus ordinadors, cas del qual el PP va sortir absolt. Però que la seva denúncia sigui interessada no absol automàticament el PP, com pretenen fer veure els seus dirigents actuals, que es limiten a alludir a «estratègies de defensa» o a dir que «Bárcenas és el passat». Serà el passat si el partit abjura dels comportaments que es denuncien, com va fer al seu dia Angela Merkel amb Helmut Kohl, que va ser el seu mentor. El passat no es pot esborrar de cop, tot i que hi hagi un relleu de dirigents, quan es tracta de fets tan greus. I això val per al PP i per a qualsevol altre partit, com estem veient aquests dies en el cas de JxCat respecte a l'antiga Convergència o al PSOE en el cas dels eros.

Malgrat els intents de minimitzar la denúncia de Bárcenas, el cert és que al partit hi ha preocupació per com poden influir aquestes revelacions en les eleccions catalanes, on el PP s'hi juga, segons algunes enquestes, ser sobrepassat per Vox. Mentre no es jutgin tots els casos pendents i es depurin totes les responsabilitats, l'ombra de la corrupció continuarà perseguint el PP. I, a més a més, els líders de Vox que, com Abascal, procedeixen d'allà. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL

President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:

Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Hub paper: Luis Mauri.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.

Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.

Cultura: Ramón Vendrell.

Esports: Albert Guasch.

Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.

Disseny: Joel Mercè.

Infografia: Ricard Gràcia.

Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:

Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:

Marta Bilbao.

Publicitat:

Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.

Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona

T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.

Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.

T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

La setmana laboral de quatre dies

En la balança que mesura la conveniència d'aplicar, en aquests moments a Espanya, la setmana laboral de 32 hores, o de quatre dies, hi ha arguments a favor i en contra, molts dels quals són de pes i dignes de ser escoltats. No obstant, abans de saber de quin costat es decanta la balança cal veure a quin platet posem la productivitat. No és el mateix una empresa que decideix que els seus empleats treballin menys hores per setmana (cobrant igual que abans), però que gràcies a una millor organització o a implementacions tecnològiques segueix produint el mateix, que una altra en què la reducció de jornada de la plantilla suposi una caiguda de la producció. En el primer cas hi ha una millora de la productivitat. No així en el segon, on la companyia haurà de, o bé compensar aquest descens de producció contractant més personal o bé assumir una pèrdua de competitivitat en el mercat.

El debat sobre la reducció horària mantenint el mateix sou no es pot desvincular del de la millora de la productivitat

Aquest escenari és el que presenten els detractors de la setmana de 32 hores: l'inevitable augment dels costos laborals que hauria d'assumir l'empresari en una conjuntura econòmica molt complicada per la pandèmia. Els partidaris de la reducció horària, no obstant, no ho consideren ni de bon tros una cosa tan negativa, si es té en compte el que implicaria en creació i redistribució de l'ocupació. Les discrepàncies entorn d'aquest tema també existeixen entre els socis de Govern –com en altres punts de l'agenda econòmica–, d'acord amb les declaracions del vicepresident segon, Pablo Iglesias, a favor d'aplicar-la, i del ministre de la Seguretat Social, José Luis Escrivá, més escèptic sobre la viabilitat de la mesura. El que sembla clar és que, almenys al principi, la transició suposarà uns costos, per això el Govern destinarà 50 milions d'euros dels fons europeus en un projecte pilot per incentivar i ajudar les empreses que vulguin aplicar-lo, després del pacte assolit amb la formació d'Íñigo Errejón, Més País, a canvi del seu vot favorable al decret sobre el pla de recuperació.

La productivitat és un element molt important, sobretot en un país que presenta uns nivells inferiors a la mitjana europea. Els espanyols treballen més hores i produeixen menys que la resta d'europais, i això és un fre estructural que s'ha de solucionar. Amb més tecnologia, més efectivitat i un millor ús dels temps de treball. Però sent la productivitat molt important, no és l'únic que s'ha de valorar aquí. Factors com la qualitat de vida, facilitant la conciliació, o com la cura del medi ambient (menys desplaçaments, menys consum energètic) també són rellevants si volem transitar cap a una nova economia que situï les persones al centre. Sense negar les bondats de la setmana de 32 hores, aquesta no s'ha d'imposar sense diàleg social ni tampoc pretendre fer-la extensible a tots els sectors de forma homogènia (és especialment complicat en els serveis). Cal escoltar totes les postures i evitar posar en un risc més gran les empreses. Es requereix el consens i el debat serè.

Que en altres països del nostre entorn la reducció horària també estigui en el debat públic indica un canvi de mentalitat i noves maneres d'entendre el treball. La pandèmia ha accelerat aquestes dinàmiques. Com ocorre amb el teletreball, hem de ser capaços d'acceptar les oportunitats que ofereixen, sense abandonar la visió crítica per corregir els aspectes que siguin millorables, però sense convertir-los en espais de confrontació. ■

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL

President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:

Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Hub paper: Luis Mauri.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.

Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.

Cultura: Ramón Vendrell.

Esports: Albert Guasch.

Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.

Disseny: Joel Mercè.

Infografia: Ricard Gràcia.

Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:

Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:

Marta Bilbao.

Publicitat:

Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.

Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona

T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.

Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.

T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

El panorama de la vacunació

La primera fase de la vacunació contra la Covid-19 ha reportat, després de l'eufòria inicial, bones i males notícies. Entre les primeres, la pràctica extensió de la vacuna a totes les residències d'avis amb una reducció notabilíssima dels contagis (un 55%) i, per tant, de la mortalitat. Aquest grup prioritari, juntament amb el dels sanitaris de primera línia, ha sigut el primer beneficiat de l'operació conjunta portada a terme per la Unió Europea amb una inversió de 2.900 milions d'euros per proveir-se d'uns 2.300 milions de dosis a través de contractes amb sis farmacèutiques. Entre les males notícies, no obstant, hem d'anotar tant el retard en la producció i distribució dels antigens (Pfizer va anunciar que no es regularitzarà fins a mitjans de febrer i AstraZeneca només es va comprometre a entregar una quarta part de les vacunes previstes el primer trimestre) com el gravíssim conflicte institucional de la UE amb les farmacèutiques i altres països implicats, com el Regne Unit, arran de l'opacitat dels contractes firmats i la responsabilitat de cada agent en la qüestió. Les previsions inicials de tenir vacunat un 70% de la població a finals de l'estiu semblen a hores d'ara un repte difícil d'aconseguir, si no s'accelera el procés de manera decidida. La UE, en un moment en què l'aparició de variants i mutacions del virus també posa en dubte el percentatge d'efectivitat de les vacunes, només ha subministrat les dosis a una mitjana d'un 2,5% de la població. Amb el ritme actual, els experts calculen que es tardaria tres anys a arribar al llindar desitjat, tot i que es confia que una velocitat més gran en el subministrament podria suposar la vacunació d'un 50% de la ciutadania durant el tercer trimestre de l'any.

Després d'haver-se pràcticament completat la primera fase, el començament de la segona implica un desafiament encara més gran que, a més, es complica a causa de dos factors. El ja habitual retard (de les vacunes de Moder-

na, per exemple) i la falta de dosis (segons els càlculs es necessitarien cinc milions) s'ajunten amb la necessitat d'elaborar un pla estratègic que no només tingui en compte els grups que ara són prioritaris (serveis essencials amb alt risc d'exposició al virus, grans dependents i d'edat avançada, població vulnerable en general, malalts crònics), sinó que també valori l'arribada i les característiques de les diferents vacunes, recomanades per a franges diferents de població.

En la previsió de la tercera fase –que ha d'arribar a la resta de la població– convé destacar l'oferta de col·laboració feta per Foment del Treball, que ha promès encarregar-se de la vacunació de 400.000 persones en una setmana, a través dels serveis de salut d'empreses del ram de l'agroalimentació, la metal·lúrgia o la química, sota control de Sanitat, però sense interferir en una logística que es preveu de gran envergadura, amb el compromís, per part de la Generalitat, de vacunar 150.000 persones al dia en més de 600 espais polivalents.

Qualsevol aportació en aquest sentit ha de ser benvinguda, ja que els objectius (que baixi la mortalitat en els més vulnerables, que disminueixi la càrrega assistencial, que s'aconsegueixi finalment la immunitat de grup) no són només bàsics per normalitzar el problema sanitari, sinó també per establir al més aviat possible les condicions per a la recuperació econòmica. Tot això, és clar, a expenses del subministrament de les dosis en els temps i les condicions adequades i urgents. ■

L'inici de la segona fase es complica pel conegut retard, la falta de dosis i la necessitat de dissenyar un pla estratègic que no només tingui en compte els prioritaris

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL

President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Hub paper: Luis Mauri.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general: Félix Noguera.
Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Publicitat: Joan Garçon.
Distribució: Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Aïllar els violents

L'atac d'un grup d'encaputxats a la comissaria de la Guàrdia Urbana de la Rambla de Barcelona que va acabar amb l'incendi amb líquid inflamable d'una unitat policial amb el conductor a dins és un salt qualitatiu en els aldarulls de l'última setmana. Els detinguts per aquest fet s'enfrontaran a greus acusacions penals perquè, a més de les destrosses materials, van posar en risc la vida d'una autoritat. Les reaccions de la classe política han sigut contundents, però en alguns casos deixen bastant a desitjar. L'equidistància respecte als actes violents d'alguns, una minoria, dels manifestants i els presumptes excessos de la policia no són tolerables ni en els partits que governen les institucions ni en els que podrien sustentar una majoria de Govern, sigui al Parlament o als ajuntaments. Aquesta tebiesa no fa més que deixar desemparats els ciutadans corrents que són víctimes indirectes de les destrosses i els comerciants que són directament afectats per aquests esclats reiterats i que manifestaran aquest dijous la seva impotència davant el que està passant.

No s'han de magnificar els fets de l'última setmana,

Fa clarament l'efecte que la CUP ha decidit utilitzar els aldarulls d'aquests dies com a moneda de canvi per recolzar Aragonès com a president

però a hores d'ara és evident que els Mossos d'Esquadra necessiten el suport dels dirigents polítics, sense ambigüitats. Això és el que es podria esperar de la reunió que faran avui Pere Aragonès, màxim responsable del Govern en funcions, l'alcaldesa Ada Colau i el conseller d'Interior, Miquel Sàmper. Cal aturar aquesta espiral, donar suport a la policia perquè actuï de manera contundent i demanar als convocants que deixin de sortir al carrer per acabar emparant aquest nucli d'entre 150 i 200 persones que pretenen utilitzar la violència com a arma política i que s'entremesclen amb delinqüents comuns que es dediquen al pillatge.

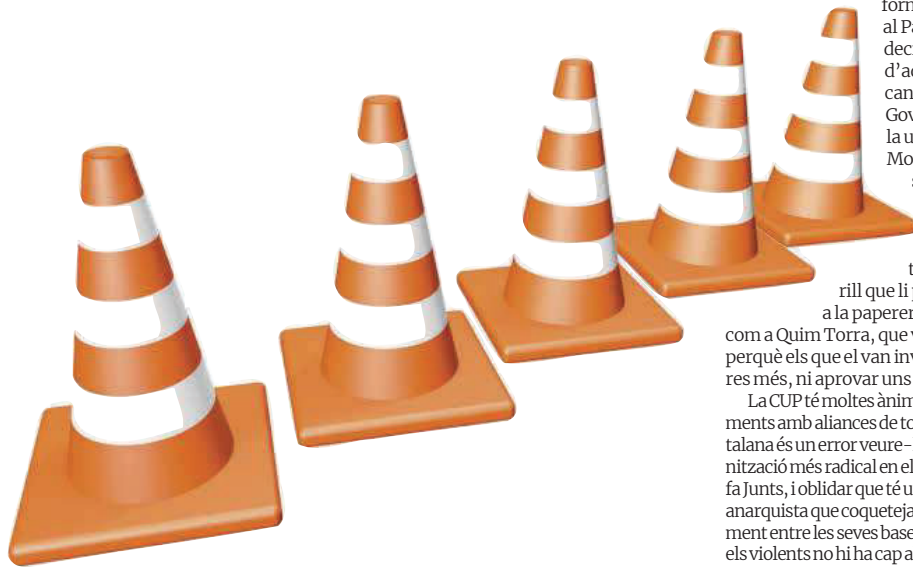
En aquest context, a ningú se li escapa que tant Esquerra com Junts per Catalunya estan condicionats en els seus missatges contra els violents per la necessitat que tenen d'aconseguir els vots o l'abstenció de la CUP per aconseguir el Govern de la Generalitat. La reacció de la candidata dels antisistema i de les joves d'Arran després dels fets de dissabte són inacceptables, una per tímida i l'altra per còmplice. Fa

clarament l'efecte que aquesta formació, que està sent decisiva al Parlament des del 2015, ha decidit utilitzar els aldarulls d'aquests dies com a moneda de canvi en la negociació del nou Govern i pretén servir la Brimo, la unitat d'antiavalots dels Mossos, com a trofeu davant els seus cadells per recolzar

Aragonès com a president.

El dirigent republicà no pot caure en aquesta trampa. Si ho fa, corre el perill que li passi com a Artur Mas, enviat a la paperera de la història per la CUP, o com a Quim Torra, que va haver d'exercir d'agitador perquè els que el van investir no li van permetre fer res més, ni aprovar uns pressupostos.

La CUP té moltes ànimes i governa en molts ajuntaments amb aliances de tota mena, però en la política catalana és un error veure-la simplement com una organització més radical en el discurs independentista, com fa Junts, i oblidar que té un component antisistema i anarquista que coqueteja amb la violència, especialment entre les seves bases a la ciutat de Barcelona. I amb els violents no hi ha cap altra alternativa que aïllar-los, a les manifestacions i als governs. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL

President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:

Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Hub paper: Luis Mauri.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.

Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.

Cultura: Ramón Vendrell.

Esports: Albert Guasch.

Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.

Disseny: Joel Mercè.

Infografia: Ricard Gràcia.

Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:

Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:

Marta Bilbao.

Publicitat:

Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.

Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona

T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.

Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.

T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Un altre cop el 'Barçagate'

El particular *annus horribilis* del Barça prossegueix amb un altre episodi esperpèntic: l'entrada dels Mossos d'Esquadra a les oficines del club, per segona vegada en set mesos, per requisar documentació sobre l'assumpte conegut com a *Barçagate* just la setmana més transcendental de l'entitat de cara al futur, amb la perspectiva de les eleccions de diumenge que ve. I encara més impactant, la detenció de l'expressident del club i alguns dels seus col·laboradors més pròxims. Els episodis que han marcat aquest any es van començar a forjar el febrer del 2020, amb la revelació per part de la cadena SER del contracte del club amb l'empresa I3Ventures, teòricament amb l'encàrrec de monitorar les xarxes socials però amb una intensa activitat paral·lela creant perfils favorables a la gestió de Josep M. Bartomeu i en contra de Piqué, Messi i d'alguns membres de l'entorn del club, entre els quals dos

Sigui quina sigui la conclusió final de la investigació que ha portat a la detenció de Bartomeu, la seva herència en el club exigeix una regeneració que està en mans del soci

dels candidats actuals a la presidència. Tot això a l'esquena de la majoria de directius i en unes condicions econòmiques sospitoses.

Amb tot, les polèmiques ja venien de lluny. A la deriva esportiva s'hi sumaven fissures socials i inquietuds pres-supostàries, però la tempesta perfecta – que va acabar amb la recollida de firmes contra Bartomeu i amb la convocatòria d'eleccions – va arribar amb la pandèmia. La llista és llarga: des de l'anunci del comiat de Messi i la seva posterior rectificació fins a la crítica situació econòmica, agreujada pels efectes de la Covid-19, passant, entre altres punts, per les dimissions a la junta directiva, el conflicte sobre la rebaixa del sou del primer equip, els vaivens en la gestió, la tardança i les dificultats del procés electoral i una sensació generalitzada entre la massa social d'un club a punt d'una greu crisi esportiva i institucional.

El registre és un nou capítol de les suposades irregularitats financeres, d'administració deslleial i corrupció, que aquesta vegada se salda amb la detenció del mateix Bartomeu i de les tres figures que van ocupar l'estructura que ell va crear a partir del 2015: Jaume Masferrer, com a director de l'Àrea de Presidència; Òscar Grau, com a CEO del club, i Román Gómez, com a cap dels Serveis Jurídics. Vigent encara el secret de sumari, convé mantenir la presumpció d'innocència per una operació que hauria significat un cost que no sembla ajustar-se a les tasques suposadament contractades, el real significat de les quals encara està per aclarir, i a través de pagaments fraccionats de 200.000 euros per defugir el control del comitè d'adjudicacions de la mateixa junta. Encara que l'auditoria proposada pel mateix Bartomeu va desestimar les irregularitats, la investigació judicial en curs haurà d'aclarir, amb rigor i serietat, la responsabilitat dels implicats.

Mentrestant, en aquest ambient enrarir i en plena crisi econòmica, la setmana culminarà amb unes eleccions que hauran de marcar el rumb del Barça en els pròxims anys. I encara més: l'adequació del club a uns temps nous que exigeixen propostes il·lusionants però factibles, en la línia de singularitat i independència que caracteritza el FC Barcelona però conforme amb l'escenari canviant i fluid del futbol que ve. Diumenge, el soci haurà d'escollir regeneració de l'entitat en tots els sentits, control de les polítiques esportives i financeres, assumpció de solucions dràstiques en termes econòmics i patrimonials, i un desitjat retorn a l'excel·lència i a la competitivitat, deixant enrere les nefastes seqüeles del passat més immediat. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL

President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:

Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Hub paper: Luis Mauri.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.

Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.

Cultura: Ramon Vendrell.

Esports: Albert Guasch.

Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.

Disseny: Joel Mercè.

Infografia: Ricard Gràcia.

Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:

Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:

Marta Bilbao.

Publicitat:

Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.

Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona

T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.

Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.

T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Un soroll insostenible

El 57% dels barcelonins estan sotmesos a uns nivells de soroll superiors als recomanats, segons un estudi de l'Agència de Salut Pública de Barcelona. Unes 133 persones moren per problemes vasculars derivats d'aquesta sobreexposició. La contaminació acústica és una cosa més que una molèstia. És, també, un problema de salut pública i les autoritats l'han de tractar com a tal, combinant una normativa exigent amb el seguiment del seu compliment i fomentant també el canvi d'hàbits dels ciutadans. La principal font d'aquest soroll excessiu és el trànsit, seguit a molta distància de l'oci nocturn quan es podia practicar. Erradicar aquest problema no serà ni ràpid ni fàcil ni barat.

L'ajuntament es proposa canviar l'asfalt dels carrers més transitats i instal·lar plafons per mitigar el soroll dels cotxes a determinades vies. Són mesures benintencionades però clarament insuficients. La contaminació acústica avança en paral·lel a la contaminació atmosfèrica. Un problema multiplica l'altre i

El problema de la contaminació acústica a Barcelona s'ha d'abordar amb la suma de normatives exigents, unes administracions responsables i ciutadans compromesos

la solució del segon mitiga exponencialment el primer. S'ha d'erradicar, amb sentit comú, el vehicle amb carburants de la ciutat de Barcelona, com ens indiquen els reiterats episodis de contaminació atmosfèrica i aquesta xacra de la contaminació acústica. El mínim és substituir-lo per vehicles elèctrics, preferentment de servei públic. Les cues de cotxes amb una sola persona a bord que veiem cada dia a l'entrada de la ciutat són, simplement, insostenibles. La mesura més decisiva no pot ser cap altra que promoure el transport públic, que en aquests temps de pandèmia passa, a més, per una crisi de confiança dels usuaris. Aquesta ha de ser la prioritat dels poders públics.

Però en aquest assumpte hi ha també un espai per al compromís cívic. Els usuaris de cotxes i, sobretot, de motos han de passar revista als seus vehicles per controlar el so que emeten i adaptar també les seves formes de conducció a vetllar per la reducció del soroll ambiental. I aquest compromís dels ciutadans ha d'estendre's als habituals de l'oci nocturn quan es recuperi. No només pel que fa al seu comportament a la via pública sinó també a l'exigència de la insonorització dels locals i a la seva adaptació a nivells de so acceptables per a l'oïda humana.

Les autoritats, els propietaris de locals i de vehicles així com el conjunt de la ciutadania han de ser conscients que al segle XXI la salut no és només l'absència de malaltia, sinó que és, principalment, el benestar físic i psíquic i la prevenció de patologies que poden ser evitables canviant els nostres hàbits de vida, els individuals i els col·lectius. En pocs anys, una sanitat pública basada en els tractaments altament tecnificats de malalties evitables no serà sostenible. El camí és la prevenció. I aquesta sorgeix de la suma d'unes normatives exigents, unes administracions responsables i uns ciutadans compromesos. Posar tot l'accent en una d'aquestes tres potes és fer-se trampes al solitari. És acabar amb el soroll canviant l'asfalt en lloc d'afavorir el transport públic o apostar pels vehicles elèctrics. Aquest soroll imperceptible va minant la nostra salut sigil·losament, com ho fan les partícules contaminants en suspensió. No podem permetre'ns més aquesta ceguesa ni fer el desentès. Cada divendres, centenars d'escolars ens demanen allunyar els cotxes de les seves escoles, però en realitat ens estan exigint que els traiguem de la seva ciutat i de les seves vides. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL

President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:

Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Hub paper: Luis Mauri.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.

Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.

Cultura: Ramón Vendrell.

Esports: Albert Guasch.

Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.

Disseny: Joel Mercè.

Infografia: Ricard Gràcia.

Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:

Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:

Marta Bilbao.

Publicitat:

Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.

Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona

T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.

Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.

T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

La vivenda, un tema urgent

Des de fa pràcticament un any, quan va començar la crisi del coronavirus, els carrers i les places de Barcelona, sobretot al centre, apareixen mig buits, amb menys gent, una mica tristos. La sensació és estranya. I no és només que els turistes hagin pràcticament desaparegut. El paisatge d'establiments tancats, molts dels quals en traspàs, i el tancament de bars i restaurants després de l'hora del dinar, contribueixen a una sensació de buit.

Però no es tracta només d'una sensació. Barcelona està perdent barcelonins. En concret, la població de la capital de Catalunya va descendir en més de 13.000 veïns entre l'1 de gener i l'1 d'octubre de l'any passat. Nou mesos. Darrere de la pèrdua d'habitants es troba la pandèmia, que ha causat un augment de la mortalitat i ha frenat l'arribada d'immigrants.

Són molts també els barcelonins que han decidit traslladar-se a la seva segona residència, aprofitant l'extensió del teletreball, l'educació a distància i les

Les accions dirigides a facilitar l'accés al mercat immobiliari a Barcelona han d'implicar totes les parts, també el sector privat

compres per internet. Els ciutadans que han emigrat han apostat per nuclis més petits, amb bona qualitat de vida i on se senten més segurs davant la Covid-19. A més, tot és més barat, començant per la vivenda, que té uns preus de lloguer a Barcelona que, malgrat que han baixat, resulten prohibitius per a moltes economies. Alguns barcelonins s'han quedat a la ciutat, però han abandonat els seus barris per traslladar-se a d'altres més assequibles.

La Covid-19, així ho esperem, anirà abandonant les nostres vides. No obstant, el problema del preu dels immobles – un mercat avui en gran manera paralitzat per la forta incertesa – continuarà present, en un context desgraciadament marcat per una crisi econòmica que tindrà, ja està tenint, greus conseqüències socials.

Fa molts anys que és necessari implementar polítiques robustes que facilitin l'accés dels barcelonins a la vivenda, però avui resulta més urgent que mai. Fer realitat aquestes polítiques no és senzill, ja que són molts els interessos i els drets que cal harmonitzar si realment es pretén arribar a resultats positius.

No sembla que un problema de gran complexitat com aquest pugui resoldre de cop ni amb receptes simples. Al contrari, per facilitar l'accés a la vivenda és necessari dialogar amb totes les parts afectades, també amb el sector privat. Fixar un sostre als preus de lloguer, per exemple, no pot ser una mesura aïllada, en el buit, menys encara pot imaginar-se que per si sola solucionarà un problema que, a més d'estructural, és el resultat de múltiples factors.

D'altra banda, és evident que les accions que s'impulsin no poden centrar-se només a contenir artificialment els preus. Cal elaborar mesures que incentivin sobretot l'oferta de lloguer. Per començar, s'hauria d'evitar que el propietari o arrendador percebi que se'l converteix en el boc expiatori de la situació, que tingui la desagradable sensació que les autoritats l'assetgen o castiguen per la seva –suposada– cobdícia i egoïsmes. Al contrari: cal col·laborar amb els arrendadors per dissenyar i activar polítiques que els donin confiança, que els ofereixin garanties, que els animin, en definitiva, a posar el seu pis al mercat. I no optin per mantenir-lo buit o per vendre'l. Si, en canvi, el que es fa és tot el contrari, el resultat serà que l'oferta de lloguer no creixerà al ritme que la ciutat necessita, cosa que agreujarà un problema que, com assenyalàvem, cal abordar de forma urgent. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL

President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:

Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Hub paper: Luis Mauri.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.

Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.

Cultura: Ramón Vendrell.

Esports: Albert Guasch.

Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.

Disseny: Joel Mercè.

Infografia: Ricard Gràcia.

Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:

Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:

Marta Bilbao.

Publicitat:

Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.

Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona

T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.

Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.

T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Crida a la responsabilitat

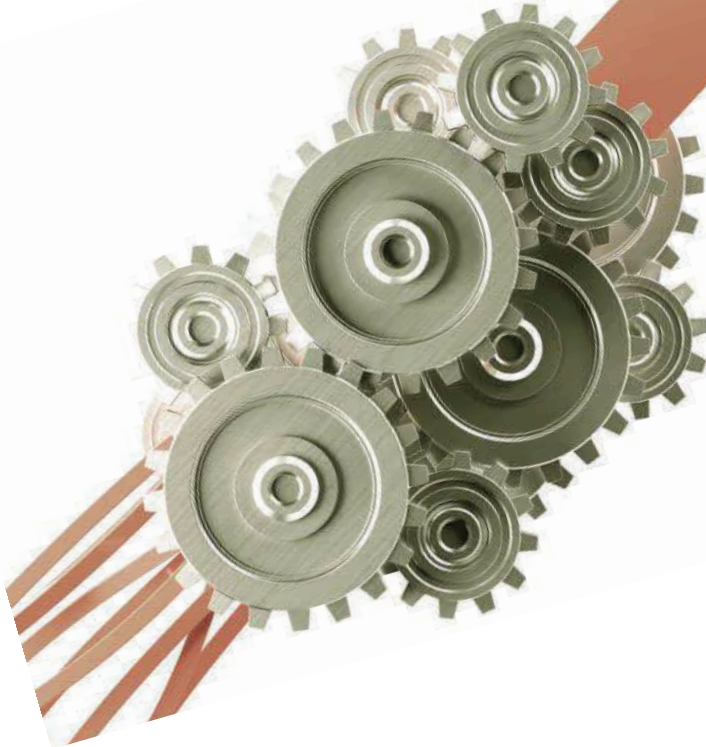
En el multitudinari acte celebrat per l'empresariat català gairebé al complet a l'Estació del Nord es va escoltar un clam pràcticament unànime a favor que el nou Govern posi com a prioritat, sense distraccions, una seriosa reconducció d'una situació econòmica i social que és crítica en molts aspectes. Els empresaris han alçat la veu – no només reforçada per la imatge d'unitat sinó per la singularitat excepcional del manifest que han firmat – per expressar un compromís efectiu amb la recuperació d'una ciutat – Barcelona – i d'un país – Catalunya – que siguin cívics i dialogants, motors econòmics i de cohesió social. Des de Foment del Treball fins al Cercle d'Economia o la Pimec, passant per Barcelona Oberta, FemCat i la Cambra de Barcelona, o per la sòlida presència dels responsables de les empreses catalanes més destacades, la reivindicació és contundent, si bé és cert que, fins i tot assistint a l'acte, organitzacions que han anteposat una agenda po-

El crit d'alerta de l'empresariat ha de tenir com a resposta el compromís per formar un Govern efectiu davant prioritats inajornables

lítica sobiranista a la representació dels interessos dels seus associats no s'han adherit al manifest.

Les argumentacions de l'empresariat se centren en tres constatacions i tres demandes. En el primer cas, l'evidència d'una crisi que causa estralls, que eleva a nivells màxims l'atur i que produeix inquietants descensos en la productivitat; la paral·lisi institucional que des de fa anys es viu a Catalunya, i els casos recents de violència urbana, saquejos i actes incívics. Pel que fa a les demandes, n'hi ha d'estrictament conjunturals – com la concessió de forma immediata d'ajudes directes –; de més calat polític, com la urgència de comptar amb un Govern estable que defensi l'economia productiva i la cohesió social, i la defensa de les forces de seguretat per assegurar un entorn segur i pacífic. El *Ja n'hi ha prou, centrem-nos en la recuperació dels empresaris catalans* és un crit d'alerta consensuat i absolutament majoritari que hauria de comptar amb el suport explícit de les forces polítiques, en especial de les que ocupin el futur Govern de la Generalitat, amb un posicionament efectiu i sense fissures en contra dels disturbis i a favor del respecte als drets fonamentals de tots els ciutadans i que posi els fonaments per a una recuperació econòmica. No són els sectors representats ahir els que han de plantejar la composició i aliances del Govern que es desprengui dels resultats sortits de les urnes el 14-F: sí que tenen tot el dret, i fins i tot l'obligació cívica, de reclamar responsabilitat a qui tingui a càrrec seu el rumb polític de Catalunya durant els quatre anys vinents.

Donar aire als sectors més afectats, com reclamen els seus representants i assumia el secretari de Salut, Josep M. Argimon, és absolutament transcendental no només per a ells, sinó per a tota l'economia. Sempre, per descomptat, que la situació sanitària ho permeti, però amb la idea que les tímides mesures anunciades recentment (com l'allargament de l'horari a bars i restaurants) es puguin ampliar en un termini raonable i comportin, així mateix, una política efectiva d'ajudes que afecta tant el Govern català com el central. En aquests moments crítics, i davant la perspectiva immediata de la constitució de nou Parlament i de la formació d'un Govern sense dilacions, la resposta a aquestes inquietuds no pot passar per altres vies que no siguin les del consens i el diàleg per emprendre accions efectives, més enllà dels embats polítics i les falses promeses a que estem acostumats. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL

President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:

Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Hub paper: Luis Mauri.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.

Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.

Cultura: Ramón Vendrell.

Esports: Albert Guasch.

Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.

Disseny: Joel Mercè.

Infografia: Ricard Gràcia.

Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:

Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:

Marta Bilbao.

Publicitat:

Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.

Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona

T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.

Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.

T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Llum per a l'automòbil

El sector de l'automòbil es troba des de fa anys, però ara de manera més acusada, en un punt d'inflexió. La transició cap al cotxe elèctric i connectat ja no és una vaga promesa de futur, ni s'hauria de concebre com una opció marginal, sinó que és just el contrari: el camí cap a la reconversió d'una indústria que s'ha de modernitzar i que ho ha de fer al més aviat possible. Si no altres països competidors es quedaran amb la part més preuada del mercat. I això significa plantes de producció i llocs d'ocupació. A això es referien els màxims directius de Seat i Volkswagen aquest divendres, a la fàbrica de Martorell, en la celebració del 70è aniversari de la marca, l'endemà que la ministra Reyes Maroto anunciés la creació d'un consorci públicoprivat (amb el Govern, Seat i Iberdrola i oberta a altres firmes) per impulsar la primera fàbrica de bateries a Espanya. La visita de

Una manera de contrarestar el degoteig del tancament de fàbriques és apostar per una nova indústria, més neta, més eficient i capaç de generar ocupació més estable

Felip VI i del president del Govern va donar aire d'institucionalitat al ferm compromís per l'electrificació de la companyia automobilística. En un acte de gran transcendència, pel que significa per a la modernització industrial de Catalunya, es va trobar a faltar la presència de membres del Govern de la Generalitat, que priorititzant la gestualitat política van optar per donar una nova plantada al Rei.

Des d'una lectura estrictament econòmica, la presència de les màximes institucions de l'Estat a la fàbrica de Seat és també una imatge del suport públic al sector de l'automòbil, que representa el 10% del PIB i el 9% de l'ocupació a Espanya. Si el gran cop de la marxa de Nissan de Catalunya representa la creu d'aquesta indústria, l'aposta per l'electromobilitat de Seat i la seva matriu, el grup Volkswagen, és la cara. La marca espanyola realitzarà el desenvolupament d'una plataforma 100% elèctrica, que anirà a Martorell, i que servirà per armar els nous models Seat Ibiza i Volkswagen Polo, entre d'altres. Comptar, a més, amb una fàbrica de bateries «a prop», en paraules de la ministra (la seva ubicació encara està per determinar), reforçarà la cadena productiva i permetrà la creació d'un ecosistema, amb les infraestructures i instal·lacions necessàries, per ser més competitiu a nivell internacional. Per aconseguir aquest objectiu –ambició, però no impossible– les empreses han de comptar amb el recolzament de les administracions, mitjançant incentius fiscals i inversions públiques que atraguin, al seu torn, la inversió privada. El projecte en el qual treballen Volkswagen i el Govern comptarà amb els fons de recuperació econòmica europeus, cosa que deixarà una plasmació directa i sobre el terreny de l'estratègia de canvi de model productiu que es pretén impulsar amb aquestes ajudes.

La pandèmia, que ha afectat de manera dramàtica els serveis, en especial el sector turístic, obliga a repensar les bases sobre les quals s'assenta l'economia catalana i del conjunt d'Espanya. A la necessitat de replantejar el turisme –cap a un model més sostenible i harmonitzat amb els interessos de la població local– s'ha de sumar també el debat sobre la reindustrialització. Una manera de contrarestar el degoteig del tancament de fàbriques és apostar per una nova indústria, més neta, més eficient i capaç de generar ocupació més estable i qualificada. Una economia més resilient que pugui afrontar futures crisis amb més bons elements que els que tenim avui. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Hub paper: Luis Mauri.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.

Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat:
Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Un 8-M que marca el camí

Des de fa pràcticament un any, res és com era. La jornada reivindicativa del 8-M també distarà de les expressions de les últimes convocatòries. En el record queden les multitudinàries mobilitzacions del 2018, una vaga feminista contra la desigualtat, la violència masclista i les diferents formes d'opressió contra les dones que es va estendre per tot el món. Avui, el planeta està colpejat per la pandèmia. Les expressions del Dia Internacional de la Dona es veuran subjectes als protocols Covid, però les seves limitacions no apavagaran una reivindicació que resulta més necessària que mai.

Després d'anys de lluita i d'èxits en el terreny de la igualtat, la pandèmia ha suposat un pas enrere en alguns aspectes especialment rellevants. Entre ells es troba el retrocés en la bretxa salarial, l'increment en les taxes de l'atur femení així com una dedicació més

Després d'anys de lluita i d'èxits en el terreny de la igualtat, la pandèmia ha suposat un pas enrere en alguns aspectes especialment rellevants

gran a les tasques domèstiques i a les cures.

La desigualtat laboral es presenta de múltiples maneres: precarietat, temporalitat, menys formació, etcètera. La pandèmia ha vingut a aprofundir aquestes discriminacions i ha fet retrocedir la bretxa salarial a nivells del 2013. A més, el gruix de les restriccions ha afectat sectors especialment feminitzats, com la restauració i el comerç. Segons dades d'Eurostat, Espanya va ser el país que va patir el 2020 l'augment més gran de la taxa d'atur femení fins a situar-se en el 18,4%, cosa que col·loca el país en el segon amb més atur de tota la Unió Europea, només per darrere de Grècia.

Les activitats domèstiques i les tasques de cures segueixen suspent en igualtat. El nombre de dones que assumeixen diàriament la seva càrrega duplica el dels homes. El teletreball forçat per la pandèmia ha permès salvar molts llocs de feina, però no ha aconseguit cobrir les expectatives pel que fa a la conciliació. Al contrari. La necessitat de compaginar les tasques laborals i la casa ha suposat una sobrecàrrega emocional per a moltes dones, amb especial intensitat per a aquelles que són mares.

Més violència

La violència no s'atura. L'any 2020 es va acabar amb l'assassinat de 45 dones per violència masclista. Cada dia a Espanya, es denuncien entre tres i quatre violacions i les agressions grupals continuen fent saltar totes les alarmes. Malgrat la realitat de les dades, el negacionisme de la ultradreta troba cada vegada més presència institucional. El perill és obvi. No només és una amenaça per a les polítiques d'igualtat, sinó que el seu discurs afegeix confusió al debat i rearmament el masclisme, també entre els més joves.

Malgrat l'aspror d'aquests mesos de pandèmia, hi ha aspectes per a l'esperança. És rellevant la presència més gran de dones a la cultura, l'esport i els òrgans de poder. Una representació important, en tant que són àmbits que aporten exemplaritat i conformen la societat.

Hi ha una infinitat de motius per a una nova jornada de reivindicació. No només per seguir aprofundint en la igualtat, sinó per treballar per un futur millor. En un moment de greu crisi econòmica i sanitària com el que vivim, l'agenda feminista dona sobrades fórmules per sortir del desafiament sent millors. Les cures i la solidaritat formen part intrínseca del moviment, el 8-M traça un bon camí a seguir la resta de l'any. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL

President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:

Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Hub paper: Luis Mauri.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.

Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.

Cultura: Ramón Vendrell.

Esports: Albert Guasch.

Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.

Disseny: Joel Mercè.

Infografia: Ricard Gràcia.

Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:

Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:

Marta Bilbao.

Publicitat:

Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.

Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona

T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.

Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.

T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

'Júnior' espremuts

La denúncia, fa dues setmanes, d'empleats *júnior*s de Goldman Sachs, el banc d'inversió nord-americà, va destapar un submon de les relacions laborals pràcticament desconegut que s'allunya de la percepció generalitzada sobre les condicions de treball en aquest sector. Es queixaven, sobretot, del nivell d'explotació horària, que no salarial, que qualificaven com a «inhumà i abusiu». En el mateix grau d'explotació es troben les empreses d'auditoria i consultoria, en aquest cas amb un sou baix per als treballadors més joves i amb jornades maratòniques que contravenen totes les normatives laborals vigents. Estem parlant d'empleats que cobren sous pròxims al sou mitjà espanyol el seu primer any però amb condicions de treball i exigència que els exposen a una pressió constant que genera múltiples desercions i seriosos problemes psicològics. La informació que publica avui EL

L'explotació laboral a les empreses d'auditoria i consultoria reclama intervencions col·lectives que lluitin contra la precarització

PERIÓDICO es fa ressò d'un panorama que implica les empreses més reconegudes del sector –les anomenades Big Four– i que descriu l'existència d'un cercle viciós. Joves altament preparats que aguanten la situació en què treballen per la promesa d'un ràpid ascens i d'emolements substanciosos que, en una carrera que es viu amb una alta i ferotge competitivitat, moltes vegades no es concreta. L'esquema de funcionament de les empreses basa el seu model de negoci en la facturació per hores, amb la qual cosa es proveeixen de la dedicació exhaustiva d'aquests treballadors que, a més, per les mateixes circumstàncies en les quals porten a terme la seva comensal, manquen d'una organització sindical que vetllin pels seus drets, en un univers en el qual predomina (ja des de la mateixa selecció de personal) un alt grau d'individualisme.

En el terreny dels horaris, funciona una lògica inversa. Exposats a una avaluació constant, no s'exigeixen hores extres però existeix la convicció que només a través d'aquest sobreesforç –en molts casos no remunerat– s'aconseguirà la consolidació i l'hipotètic ascens. A més, en el moment que vivim, el teletreball ha contribuït a agreujar l'estrès, l'ansietat i la fatiga crònica, sense barreres que impedeixin el grau de saturació en l'activitat laboral, origen de síndromes com el del treballador cremat, considerat com una malaltia per l'OMS. Hem assistit en els últims temps a casos dramàtics, com suïcidis o morts provocades per una feina extenuant, exemples extrems que són la punta de l'iceberg d'aquest sector, que, d'altra banda, manca d'una regulació efectiva o d'unes reivindicacions reglamentades que vagin més enllà de la queixa soterrada dels qui pateixen aquest tipus d'assetjament laboral.

Potser no responen a la concepció tradicional del treballador que viu en condicions extremes o que veu els seus drets socials conculcats, en situacions d'extrema penositat, com els *riders*, o que han de passar períodes en principi essencialment formatius que imposen altíssimes càrregues de feina i responsabilitat sense una remuneració proporcional, com el dels metges residents. Però es tracta sens dubte d'una situació asfixiant que reclama intervencions col·lectives que lluitin contra la precarització i contra un estat de coses que prescindeix de la dignitat de la persona. És imprescindible, com a societat, procurar que es respecti i es promogui la salut laboral, també en aquest univers opac i competitiu. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Hub paper: Luis Mauri.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.
Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat:
Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

¿'Cordó sanitari' a Vox?

Una de les novetats d'aquesta legislatura és la presència al Parlament de Vox, amb 11 diputats, la quarta força política. Davant aquesta situació inèdita, era essencial que els altres partits aclarissin com seria la seva relació amb l'extrema dreta per, si és possible, no repetir els errors que s'han comès en altres llocs a l'afrontar el tracte amb els ultres.

Els partits presents a la Cambra, excepte el PP i Ciutadans, és a dir, el PSC, ERC, Junts per Catalunya, la CUP i En Comú Podem, han pactat un protocol per aïllar l'extrema dreta. El PSC va ser el primer que va presentar un pla en aquest sentit, que ja preveia l'exclusió de Vox de la Mesa del Parlament, com així va ser, i de les taules de les diferents comissions parlamentàries, on el repartiment de llocs no és proporcional. Els socialistes van proposar també evitar que la presentació d'iniciatives recaigués en un ponent de Vox i que no se subscrigués cap resolució amb el partit ultra, així com eludir la confrontació directa als debats per impedir en la mesura possible concedir més temps del necessari als diputats d'extrema dreta per al·lusions personals.

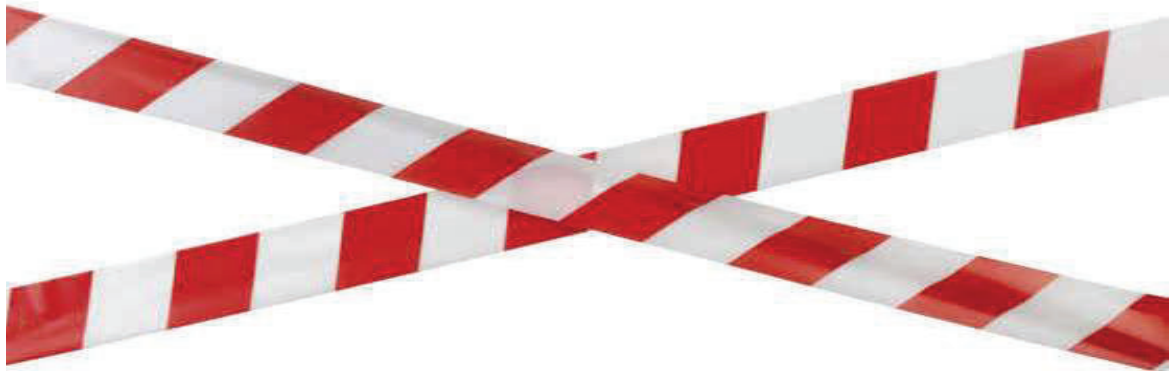
Malgrat que la majoria dels partits defensen postures comunes, la unitat no és absoluta, com s'ha vist al debat d'investidura, en què uns grups van optar per abandonar el ple durant la intervenció del líder de Vox, Ignacio Garriga, mentre d'altres es mantenien a la sala o mostraven cartells de protesta. No està clara, doncs, la manera de respondre a Vox ni la manera d'aïllar l'extrema dreta. El PP i Cs, per part seva, s'oposen a qualsevol cordó sanitari, el primer perquè no confia que els so-

Una cosa és no pactar amb l'extrema dreta i una altra recloure-la en un racó parlamentari amb la possible conseqüència que traslladi l'agitació al carrer

cialistes no s'acostin a Vox si ho necessiten i el segon perquè s'oposa a aïllar qualsevol grup, sigui d'extrema dreta, com Vox, o d'extrema esquerra, com la CUP.

La relació amb l'extrema dreta sempre ha sigut polèmica i controvertida. Només cal veure les batzegades del PP a Espanya per comprovar-ho. Ha anat des de pactes a Andalusia, Madrid o Múrcia fins a la ruptura, almenys simbòlica, que Pablo Casado va escenificar a la moció de censura presentada per Vox. És indubtable, no obstant, que deixar-se contaminar pel discurs ultra i pactar amb Vox només beneficia l'extrema dreta i perjudica els partits que accepten els pactes. No només Vox condiciona llavors les decisions de la dreta –en immigració o polítiques de gènere, per exemple–, sinó que creix a costa dels partits més pròxims ideològicament. No són gens aconsellables la inhibició ni el silenci, sinó la confrontació democràtica, la refutació dels discursos tòxics dels ultres i fer bones polítiques públiques per resoldre els problemes dels ciutadans i treure arguments demagògics a Vox.

La implantació de cordons sanitaris, al contrari, és discutible i pot resultar contraproduent perquè victimitza Vox. Pot ser pitjor el remei que la malaltia. Una cosa és no pactar amb l'extrema dreta –allà hi ha els exemples d'Alemanya i França– i una altra recloure-la en un racó parlamentari amb la possible conseqüència que es revolti i traslladi l'agitació al carrer. Evitar els pactes amb els ultres és compatible amb la renúncia a aplicar un cordó sanitari. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL

President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:

Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Hub paper: Luis Mauri.

Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.

Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.

Cultura: Ramón Vendrell.

Esports: Albert Guasch.

Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.

Disseny: Joel Mercè.

Infografia: Ricard Gràcia.

Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:

Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:

Marta Bilbao.

Publicitat:

Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.

Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona

T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.

Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.

T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Un sector en estat crític

Les dades que posa sobre la taula el Gremi de Restauració de Barcelona no només certifiquen una situació alarmant, comprovable a simple vista, a peu de carrer, sinó que anuncien un futur certament crític per al sector de bars i restaurants. A hores d'ara, estem parlant d'un de cada quatre locals tancats i, en els pròxims mesos, la previsió és d'un terç, amb l'expectativa infausta de veure com la meitat de l'oferta gastronòmica pot desaparèixer de la ciutat, en paraules del director del gremi, Roger Pallarols, «perquè molts estan al límit». En altres llocs del país, en funció de la ubicació i de les característiques peculiars de cada cas, el turisme de proximitat i l'aixecament del confinament comarcal han significat un baló d'oxigen,

La restauració a Barcelona necessita una regeneració eficient, amb solucions imaginatives i el suport de les institucions

curta vida. Les causes ja s'arrossegaven anteriorment (l'augment del lloguer, la pressió immobiliària, la gentrificació), però l'arribada de la pandèmia ha sigut el detonant definitiu, tant pel dur confinament inicial com per les restriccions posteriors, que han anat variant de paràmetres horaris, i que els responsables del gremi qualifiquen com «una gestió nefasta de la crisi amb l'hostaleria». S'afegeix a la impossibilitat d'obrir de manera continuada i de servir sopars, el possible final dels ertos al maig, una solució a mitges que ha permès guardar els mobles, en el millor dels casos,

segons pròpies veus del sector, però a Barcelona el problema és més apressant, en bona part pel molt notori descens del turisme internacional, i incumbeix no només els establiments en si mateixos sinó una llarga cadena que pateix l'efecte dòmino dels tancaments. Des dels mateixos restauradors, cuiners, cambrers o personal subaltern, fins a productors, distribuïdors, repartidors o taxistes.

Els recents tancaments d'espais emblemàtics com Cal Pinxo o Can Soteras són només un compte més en el rosari de la baixada de persianes que pateix la ciutat. Tant afecta aquells que gaudien d'una reputació d'antiguitat i solvència gastronòmica com nous restaurants que, en els últims anys, van ampliar les expectatives culinàries, o nous negocis que han tingut, per causes diverses, una

però que ahora s'ha convertit en una arma de doble tall per a aquells propietaris que viuen al fil de la navalla: és a dir, sense capacitat per gestionar una sortida de la provisionalitat que, d'altra banda, depèn de les hipotètiques noves mesures que puguin implantar-se després de Setmana Santa arran de l'anunciada arribada d'una quarta onada del coronavirus.

El panorama de la restauració a Barcelona necessita una regeneració eficient que tingui en compte la capacitat del sector per superar la crisi, amb solucions imaginatives i un sobre esforç per mantenir dret un negoci que no és només això, sinó un referent ciutadà de primer ordre, que dona energia a la vida quotidiana i que funciona com a reclam, com a punt de trobada, com a índex de la vitalitat d'una ciutat. La iniciativa privada necessita un recolzament imprescindible de les institucions en un context de canvi en l'enfocament del sector. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susin
i Eloi Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.

Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat:
Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Les mesures anti-Covid compliquen la renda

Els principals canvis en la declaració de la renda del 2020, any de l'esclat de la Covid, tenen a veure precisament amb els ingressos derivats de les mesures per paliar els danys socioeconòmics causats per la pandèmia. El Govern s'ha abstingut, i ha fet bé, d'introduir modificacions substancials d'una altra naturalesa a la declaració d'IRPF, la campanya del qual comença demà passat, 7 d'abril. Molts dels treballadors que durant l'exercici passat es van veure afectats per un expedient temporal de regulació d'ocupació (erto) o bé es van beneficiar de l'ingrés mínim vital (IMV) van a haver d'emprendre gestions, salvar dificultats i tolerar incerteses derivades de les circumstàncies que van envoltar la posada en marxa d'aquestes mesures. Les presses -lògiques, atesa la ràpida erosió de la nostra economia-, la poca coordinació i les carències de l'Administració són responsables de la majoria de les in comoditats a les quals els esmentats ciutadans hauran de fer front ara.

En el cas dels ertos, un dels col·lectius sotmesos a no-

S'ha de ser sensible a les necessitats de tots els contribuents castigats per l'impacte socioeconòmic de la pandèmia; mereixen flexibilitat i acompanyament

vetats són els que van percebre del Servei Estatal Públic d'Ocupació (SEPE) abonaments indeguts o superiors als que en realitat els corresponien. Si se'ls va reclamar al 2020 la devolució de les quantitats cobrades de més i aquesta s'ha efectuat, podran realitzar la seva declaració amb normalitat. Si no, hauran de confiar que la informació del seu reintegrament arribi a Hisenda abans que acabi la campanya de la renda o bé contactar amb el SEPE per conèixer la suma a tornar i amb la dada a la mà realitzar la seva declaració d'IRPF.

També s'hauran d'adaptar els treballadors que van cobrar del SEPE i de la seva empresa al llarg del 2020. En principi, no és necessari presentar la declaració de renda si no se superen els 22.000 euros. Però quan hi ha més d'un pagador i el segon i els altres superen els 1.500 euros, el llistó baixa als 14.000. Per tant, aquest any hauran de presentar la declaració persones que no ho feien abans, però que el 2020 van percebre ingressos a causa que estaven en un erto.

Un altre grup al qual s'exigeix la declaració el constitueixen els qui es van beneficiar de l'ingrés mínim vital, amb independència de la quantia dels seus ingressos i malgrat que l'IMV és una renda exempta. Com es tracta d'un col·lectiu que en general no està acostumat a presentar la declaració de l'IRPF, s'ha dissenyat una web en què el contribuïent només haurà, en la majoria dels casos, de confirmar l'esborrany que li facilitarà Hisenda.

Totes aquestes situacions, i altres que poguessin donar-se, no haurien de portar, ni per als ciutadans inclosos en un erto ni per als que es van beneficiar de l'ingrés mínim vital més contratemps dels estrictament necessaris. Les administracions haurien de fer tot el possible per facilitar les coses. Haurien de ser sensibles a les necessitats d'aquests grups de contribuents, directament castigats per les conseqüències socioeconòmiques de la pandèmia. Mereixen flexibilitat i acompanyament.

És un bon signe, en aquesta línia, que l'Agència Tributària permeti fraccionar la quota de l'IRPF en sis pagaments a aquells treballadors que l'any passat van estar subjectes a un erto. Igualment ho és que el govern de la Generalitat aprovés l'any passat una deducció perquè els qui van cobrar del SEPE no hagin de pagar més a causa que el tipus impositiu mínim a Catalunya és més gran que en altres territoris. La deducció equival a la diferència entre la quota íntegra estatal i l'autonòmica. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general: Félix Noguera.
Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Publicitat: Joan Garçon.
Distribució: Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Setge o segona oportunitat

Després d'un any amb l'activitat econòmica en estat d'hibernació, amb breus despertars que no s'han acabat de confirmar i un panorama per al futur immediat encara incert —en una contrarellotge entre el ritme de vacunació i l'horitzó de l'estiu cada vegada més pròxim—, la perspectiva d'insolvència de moltes empreses i particulars es fa cada vegada més real. El recurs dels ertots, les periòdiques flexibilitzacions de l'activitat jugant sempre a no depassar el límit de les recomanacions sanitàries més estrictes, els crèdits ICO, les renegociacions de deute, la congelació dels concursos de creditors i l'expectativa que s'acabin confirmant les promeses d'ajudes directes o reformulació dels crèdits obtinguts han anat frenant el que, si aquests dies acaben per rebotar quan arribin al seu límit temporal, pot convertir-se en un tsunami d'impagaments d'empreses i persones físiques. Igual que, en el terreny

Davant l'amenaça que es disparin els impagaments d'empreses i particulars, s'han de buscar alternatives a les estratègies agressives de cobrament

immobiliari, es tem que quan s'axequin les restriccions als desnonaments es visqui una crisi habitacional de dimensions difícils de sostenir.

Les empreses dedicades a comprar als creditors originals deute virtualment irrecuperable a preus irrisoris i a posar en pràctica mecanismes de pressió per aconseguir recuperar el possible ja aposten per la imminència de l'arribada d'aquesta onada d'insolvències, amb un volum molt superior al que ja s'ha anat succeint des de l'inici de la crisi de la Covid.

Han passat els temps del cobrament porta a porta amb cridaneres estratègies per avergonyir o intimidar el deutor. La reforma de l'article 172 del Codi Penal el 2015 va acotar dràsticament les pràctiques qualificables com a assetjament de l'honor i la intimitat. Però el traspàs de la condició de creditor a empreses situades en altres països ha obert una esletxa per combinar els processos legals amb formes de pressió telefònica que vulnereu el deutor a la intimitat, difonen la situació del deutor entre tercers i utilitzen formes d'assetjament insostenible (com trucades repetides en horari nocturn) que teòricament la llei espanyola havia descartat. La gravetat de la situació econòmica ha fet que moltes entitats financeres hagin optat per moratòries i renegociacions de deute, a l'espera d'una recuperació que permeti als seus deutors aixecar el cap i posar-se al dia. Altres impagaments s'han traspasat a aquestes empreses de cobrament amb formes d'actuació d'extrema duresa sobre situacions personals que poden arribar a ser desesperades.

Si la dificultat per recuperar el que s'ha prestat a persones en situació no de morositat fraudulenta o d'evasió dels seus actius als seus creditors sinó d'estricta ruïna explica l'auge d'aquest mercat, en els casos en què els flotadors anticrisi no arribin a evitar el naufragi seria lògic que també es disparés un altre recurs creat també el 2015 i del qual fins ara s'ha fet ús en poques ocasions. Es tracta de l'establert en l'anomenada llei de segona oportunitat, que permet eximir autònoms i particulars del deute a creditors a què no puguin fer front sense desatendre les seves necessitats vitals bàsiques, sempre que manifestin que han actuat de bona fe, cosa similar a la fallida empresarial. El procés no és fàcil, i requereix tant agilitat com controls per fiscalitzar que s'apliqui de manera transparent als que no tenen cap altra alternativa. Només que una fracció de les situacions d'impagament que es temen derivi per aquesta via, l'embús en la seva gestió pot ser inassumible. Aquest és un altre possible tsunami davant el qual seria necessari preparar-nos. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL

President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:

Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.

Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.

Cultura: Ramón Vendrell.

Esports: Albert Guasch.

Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.

Disseny: Joel Mercè.

Infografia: Ricard Gràcia.

Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:

Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:

Marta Bilbao.

Publicitat:

Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.

Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona

T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.

Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.

T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

La pujada de l'atur

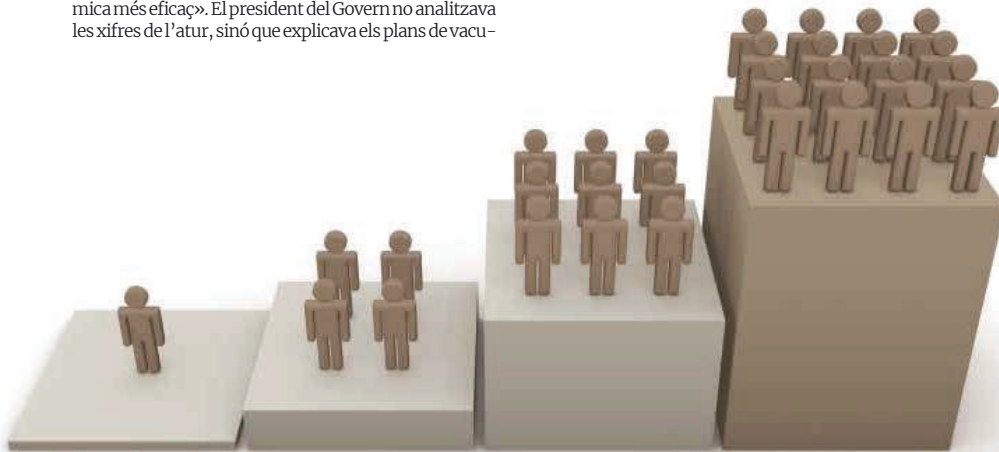
L'ocupació a Espanya repunta, però segueix encara lluny del nivell previ a la crisi sanitària i socioeconòmica. Aquesta seria la lectura objectiva de les xifres d'ocupació del març publicades ahir pels ministeris de Treball i de Seguretat Social. L'altra lectura, més interpretativa, de la situació laboral del país just quan es compleix un any de pandèmia es presta a menys certeses. Algú optimista podria dir que el mes de març va ser el primer en què es va trencar la nefasta tendència de pujada de l'atur després de cinc mesos consecutius d'alces, i que la xifra d'afiliats a la Seguretat Social es va incrementar en més de 70.700 persones respecte al mes anterior. Al contrari, algú més pessimista apuntaria que hi ha 326.000 ocupats menys i 401.000 aturats més respecte a fa un any. Tant l'optimista com el pessimista tindrien raó, amb les dades a la mà, per la qual cosa cal buscar més arguments que sostinguin una direcció o una altra. El primer és constatar que la creació d'ocupació va començar a des-puntar, sobretot, la segona quinzena de març, una vegada superada la tercera onada i quan es van flexibilitzar algunes de les restriccions després de la millora dels indicadors epidemiològics. Una mobilitat més gran i flexibilitat horària va incentivar l'activitat econòmica i la contractació i va permetre a gairebé 150.000 persones sortir de l'erto. Cosa que ve a confirmar la vinculació entre la situació econòmica i la sanitària. Ho va dir també ahir Pedro Sánchez: «La vacunació és la política econòmica més eficaç». El president del Govern no analitzava les xifres de l'atur, sinó que explicava els plans de vacu-

De moment l'ocupació reacciona a l'evolució de sectors tradicionals com el turisme i l'hostaleria en relació amb la pandèmia, no a nous models de futur

nació per als pròxims mesos. I aquesta és l'autèntica clau que desencallarà la situació: només quan un percentatge ampli de la població estigui immunitzada podrem parlar de sortida de la crisi.

De com sigui aquesta sortida de la crisi també caldrà ser vigilant. L'anomenat *escut social* dissenyat pel Govern i les polítiques fiscals previstes per Brussel·les haurien d'evitar els errors comesos en l'anterior recessió financera, quan van augmentar les desigualtats socials. S'ha parlat també d'impulsar un nou model productiu, si bé, a falta que arribin els fons europeus, el que de moment estem veient és una tornada als sectors tradicionals de creixement d'ocupació: l'hostaleria va ser el que més ocupació va crear al març i les comunitats autònomes on més va pujar l'afiliació a la Seguretat Social van ser aquelles més dependents del turisme: Balears i Canàries. I les últimes previsions de l'FMI apunten que algunes de les debilitats de l'economia espanyola continuaran allà: fins i tot amb una previsió de creixement alt entre 2021 i 2023, l'atur continuaria sent el més alt de qual-sevol altra economia avançada. Així que el turisme i l'hostaleria continuen sent un fort actiu econòmic, que ha sigut especialment colpejat per la pandèmia, per la qual cosa necessitarà uns ajuts específics per a la seva recuperació i, on sigui possible, modernització i adaptació a la realitat post-Covid.

És difícil aventurar si la caiguda de l'atur és un canvi de tendència o s'esvirarà si la quarta onada de què adverteixen els experts obliga a un enduriment de les restriccions. La incertesa, no saber si un negoci podrà obrir la setmana següent, és el pitjor enemic de la contractació. I entre tanta incògnita, un punt netament positiu: els 207.000 contractes indefinits firmats el març, la xifra més alta de la sèrie estadística, atribuïda a la tasca de la Inspecció de Treball en la seva lluita contra el frau en la contractació temporal. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.
Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat:
Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Avís: xoc generacional

Un jove mai encararà la vida igual que una persona gran. De fet, és el que s'espera perquè les societats avancin. Però entre aquesta lògica i previsible diferència de perspectives i el conflicte generacional hi ha un abisme. ¿En quina situació es troba la societat espanyola? EL PERIÓDICO ha intentat conèixer les raons d'uns i altres i buscar punts de trobada. Per fer-ho, a més de parlar amb experts en sociologia i economia, va convidar cinc lectors del diari, cadascú d'una franja d'edat diferent (des dels 18 fins als 70 anys), a participar en un debat sobre els joves i el seu encaix en la societat. L'exercici va donar lloc a un intercanvi d'idees en el qual es van plasmar les preocupacions que hi ha en el rerefons d'aquest problema.

En el malestar dels joves hi ha elements objectius i elements subjectius, i tots dos han de ser atesos amb la

La falta d'expectatives entre els joves fa ineludible una equitat més gran en els drets i orientar l'ocupació juvenil cap a una oferta de més qualitat

mateixa atenció. Els factors objectius, entre altres, són: un atur juvenil de gairebé el 40%, un mercat laboral dual que castiga els menors de 25 anys i una edat d'emancipació que es retarda per la falta d'opcions econòmiques. Els factors subjectius són més subtils, però pesen igual: frustració, enuig, desconfiança, la sensació de no ser tinguts en compte pels gestors polítics i una visió paternalista davant tot el que fan. Quan els joves verbalitzen que no veuen expectatives d'un futur esperançador cal encendre els llums d'alarma, explica la sociòloga Ana Belén Cano, entrevistada per aquest diari. La solidaritat entre generacions és un motor de l'Estat del benestar (les ajudes públiques a la joventut i les pensions són exemples d'aquesta solidaritat) i quan les generacions es donen l'esquena, la desigualtat augmenta. Aquesta solidaritat passa per una equitat generacional més gran en els drets, que no deixi exclòs cap col·lectiu.

Per entendre com s'ha arribat a aquest punt, cal observar els canvis que s'han produït en els últims anys. Després de successives crisis, les condicions del mercat laboral s'han degradat, sobretot per als joves. Comparada amb altres franges d'edat, l'ocupació juvenil suporta més taxes de contractació temporal i a temps parcial. Això significa menys ingressos i menys estabilitat. Una situació molt diferent de la d'altres treballadors que han pogut acumular més anys d'experiència, i tenen condicions més bones i segures laborals. La dificultat més gran per tenir una feina estable acaba afectant altres àmbits de la seva vida, per exemple, l'accés a una vida digna. La precarietat no pot ser la tònica habitual entre els joves. Una reclamació molt ajustada al dia d'avui, Primer de Maig.

Que els menors de 25 anys cobrin de mitjana menys per la seva feina que el que perceben de pensió els nous jubilats és una incoherència. I la tendència demogràfica que apunta que el nombre de pensionistes anirà en augment en els pròxims anys posa encara més en perill la sostenibilitat del sistema de la Seguretat Social. La disparitat social es reflecteix en la reclamació d'uns per no perdre el poder adquisitiu de les seves pensions, enfront del temor dels altres per les condicions que els esperen quan els arribi el torn de la seva jubilació. Un temor, el dels més joves, justificat per la falta de solidesa del mateix sistema de pensions, que ha de ser reformat.

No hi ha una fórmula senzilla per evitar el risc de conflicte generacional, però avançar cap a una equitat més gran és un bon camí. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.

Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat:
Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Un Primer de Maig polític

Després que l'any 2020 no pogués celebrar-se al carrer a causa de la pandèmia, el Primer de Maig ha recuperat les tradicionals manifestacions, tot i que limitades encara per les mesures restrictives. El Dia del Treball d'aquest 2021 ha tingut alt contingut polític. A Barcelona, per les crítiques a l'absència de Govern, i a Madrid, per la coincidència amb la campanya electoral per a la comunitat i per les crides contra l'extrema dreta.

Com ja van fer dijous passat en un article conjunt en aquest diari, els secretaris generals de la UGT i CCOO de Catalunya van instar a la formació de Govern. «Que deixin de parlar del Consell per la República i es posin d'acord», va dir Camil Ros (UGT), mentre que Javier Pacheco (CCOO) assenyalava que «és inacceptable que després de més de 80 dies després de les eleccions no tinguem Govern». Aquesta carència és especialment greu perquè Catalunya viu un procés de desindustrialització, amb la sortida d'empreses com Nissan o Bosch, i els sindicats van aprofitar per denunciar la «passivitat» del Govern i una «absència» que van xifrar en quatre anys pel que fa a la indústria.

A Madrid, en l'aspecte polític, els sindicats es van centrar més en la denúncia del perill de l'extrema dreta, reivindicant un nou contracte social com la millor vacuna contra el creixement de Vox. La campanya electoral es va notar també que a la marxa van assistir ni més ni menys que dues vicepresidentes del Govern i cinc ministres, presència que els sindicats van agrair però no per això, van dir, rebaixaran les seves reivindicacions. La vicepresidenta tercera i ministra de Treball, Yolanda Díaz, va participar en la manifestació, la primera vegada en la història que ho fa un titular d'aquesta cartera. També hi van acudir els tres candidats de l'esquerra, que van cridar al vot dels sectors populars

La vicepresidenta tercera i ministra de Treball, Yolanda Díaz, va participar en la manifestació, la primera vegada en la història que ho fa un titular d'aquesta cartera

per compensar l'àmplia mobilització de la dreta.

Al costat de les demandes polítiques, els sindicats van plantejar les seves clàssiques reivindicacions laborals i socials, principalment la derogació de la reforma laboral aprovada pel PP el 2012 i la de les pensions del 2013, la pujada del salari mínim i altres qüestions lligades a la pandèmia, com el reconeixement de drets per als treballadors dels serveis essencials, l'extensió dels ertos o el teletreball.

La pandèmia ha causat estralls en el món laboral –850.000 llocs de treball perduts el primer mes i 1,2 milions de famílies amb tots els membres a l'atur ara mateix–, però el desastre s'ha pogut paliar en part gràcies als ertos –fins a 3,5 milions de treballadors s'hi han acollit–, a canvi d'un creixement exponencial del deute. Però és necessari mantenir els ertos fins a final d'any i dissenyar després un mecanisme permanent. En això estan el Govern, la patronal i els sindicats.

Més espinós és el futur d'altres reformes, com la laboral i la de les pensions, que xoquen amb les exigències de la Unió Europea i condicionen el pla de recuperació. La ministra de Treball, que ha demostrat la seva destresa negociadora, assegura que aquest any hi haurà un nou marc laboral i ja ha presentat les seves propostes a Brussel·les, tot i que es desconeixen molts detalls. El mateix passa amb les pensions. Les pretensions dels sindicats i les posicions de la UE estan allunyades i el pacte serà difícil, però és ineludible que totes les parts facin un esforç per arribar a un acord, imprescindible per enfrontar-se a la crisi provocada per la pandèmia. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL

President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:

Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.

Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.

Cultura: Ramón Vendrell.

Esports: Albert Guasch.

Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.

Disseny: Joel Mercè.

Infografia: Ricard Gràcia.

Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:

Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:

Marta Bilbao.

Publicitat:

Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.

Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona

T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.

Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.

T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

El drama de viure en soledat

Quan parlem de la situació de les persones grans que viuen soles, la paraula que més es repeteix és soledat. I també vulnerabilitat. I aïllament. Es tracta de més de 300.000 ciutadans amb més de 65 anys. D'ells, gairebé la meitat sobrepassen els 80. En 15 anys, aquesta xifra s'haurà elevat fins al mig milió d'avis i, segons les dades estadístiques, arribarà al milió el 2050.

En la panoràmica que analitzava EL PERIÓDICO fa uns dies a partir de l'augment de la quantitat de persones de la tercera edat en la perspectiva de les pròximes dècades, mereix un punt i a part l'estat físic i emocional i la fragilitat de totes aquelles que afronten l'última etapa de la vida sense una sòlida xarxa assistencial, més enllà d'iniciatives d'entitats solidàries o de mecanismes d'urgència d'unes institucions que no han quantificat la magnitud del problema

La pandèmia no ha fet més que accentuar, amb el seu dramatismes, un escenari que es manté amagat i fosc per a una societat que no atén com hauria de fer-ho la seva gent gran

i, en conseqüència, no han actuat fins ara en conseqüència, excepte en casos concrets. La pandèmia no ha fet més que accentuar, amb el seu dramatismes, un escenari que es manté amagat i fosc per a una societat que no atén com hauria de fer-ho la seva gent gran. Associacions com Amics de la Gent Gran, a més, avisen d'un repte enorme, «perquè les llars unipersonals creixeran de forma aclaparadora», amb la qual cosa és urgent establir «un pacte social contra la soledat i l'aïllament de la tercera edat».

La fragilitat de la seva situació i la falta de solucions tangibles es concreten en diversos aspectes de la seva existència i es tradueixen en xifres alarmants. Començant pels suïcidis. A Catalunya, cada mes, de mitjana, es treuen la vida sis octogenaris, sense comptar amb els intents, que, a la franja de més grans de 65 anys, arriben a ser d'un al dia. És un drama en tota regla que és fruit de depressions profundes causades en bona part per la falta de perspectives vitals i de companyia pròxima, sense més sortida que aquesta decisió irreversible. Alhora, en un altre ordre de coses, la vulnerabilitat es concreta en estafes i altres delictes econòmics, perpetrats pels qui s'aprofiten de la seva indefensió o la seva ignorància, o fins i tot per cuidadors o familiars més o menys pròxims que no atenen les seves necessitats però que exerceixen sobre ells violències i xantatges que de vegades també deriven en abusos sexuals.

L'aïllament és font, així mateix, d'una mortalitat creixent, relacionada amb accidents domèstics, des d'incendis en llars (més de la meitat dels morts per aquesta raó tenen més de 65 anys) fins a caigudes que deriven en un desenllaç fatal: a Catalunya, cada dos dies mor un avi per aquesta causa.

És cert que funcionen mesures que serveixen com a ancoratge i xarxa d'ajuda, com ara la teleassistència promoguda per ajuntaments i entitats, com Creu Roja o com la Diputació de Barcelona, que ha posat en pràctica una tecnologia de detecció de fums, però es tracta de promoure estratègies de les diferents institucions perquè, de manera coordinada, abordin aquest drama silent no només des del voluntariat (que ja existeix) o la sensibilització, sinó també a partir d'eines sanitàries i socials, eficaçes i duradores, que com a mínim atenuïn el patiment dels avis sols. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.

Publicitat:
Joan Garçon.

Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Les fractures que deixarà el 4-M

Seria lògic que unes eleccions que se celebraran cinc dies abans del final de l'estat d'alarma, després d'un any devastador en vides, ocupació, prosperitat i expectatives de futur, en una comunitat amb un impacte de la pandèmia sensiblement més greu que la mitjana espanyola gràcies a una gestió més que discutible, es convertissin en un contundent exercici de rendició de comptes. Però sembla que l'immens cansament per tot el que ha passat en l'any de la Covid, les ganes d'oblidar que també s'intueixen al carrer, no conformen el context propici perquè aquesta sigui la clau que decideixi el sentit del vot de gran part de l'electorat. O en tot cas, aquestes ganes de deixar enrere el que ha passat fan que es premii les polítiques de bars oberts i carrers plens, sense tenir en compte el sobrecost sanitari, abans d'avaluar responsabilitats i irresponsabilitats.

Però no tot passa espontàniament. La presidenta de Madrid, Isabel Díaz Ayuso, ha sigut per descomptat la principal interessada en el fet que l'únic referent per pronunciar-se en unes eleccions convertides en plebiscit sigui la identificació, amb motius visceralment i primaris, no pas raons, amb un dels dos blocs enfrontats. El grotesc «socialisme (comunisme més tard) o llibertat» amb què el PP va obrir la precampanya. Replacat amb una apel·lació a la confrontació frontista amb l'entrada de Pablo Iglesias en disputa amb un plantejament, democràcia o feixisme, que hauria de resultar tan hiperbòlic com l'anterior (encara que les amenaces de mort i les amenaces a la convivència llançades des de l'extrema dreta facin que el perill sobre el qual s'alerta sigui sensiblement més plausible).

Falten poques hores perquè es coneguin els resultats en termes electorals de la construcció interessada i entusiasta

Sigui quin sigui el resultat de les eleccions, les conseqüències de la polarització sobre el clima polític i les expectatives d'acords són descoratjadores

d'aquest clima de confrontació. Les enquestes i prediccions apunten que la polarització ha sigut més favorable a Ayuso, en termes de monumental maniobra de distracció, que a les esquerres, com a factor de mobilització. El reconeixement a una campanya que ha intentat posar en primer pla les necessitats dels madrilenys s'ha reflectit més en les expectatives de la candidata de Més Madrid que en les del socialista Àngel Gabilondo, però sense convertir-se, pel que sembla, en el factor decisiu. Les possibilitats de capgirar les prediccions s'associen a una mobilització del votant progressista en clau fortament ideològica.

Els resultats de les eleccions autonòmiques a Madrid no es poden extrapolar de manera directa i automàtica a tot el panorama polític espanyol. Però sí que tindran conseqüències directíssimes. Una victòria sense paliatius d'Ayuso serà un èxit personal per a ella. Però una amenaça per a Casado. I un fiasco per als barons del PP que confiaven a reconduir el partit cap a una moderació constructiva. Un Govern lligat de mans i peus a Vox pot revalidar la presidència de la madrilena, però falta veure quins serien els efectes a altres places no tan favorables per a l'extrema dreta d'Abascal. Per no parlar de quin serà el futur polític d'Iglesias o de Ciutadans com a opció política.

Però una cosa és quin sigui el veredict de les urnes després d'uns comicis plantejats sobre aquestes bases. I l'altra, els resultats en termes de convivència ciutadana, de desintoxicació del clima polític i d'oportunitats d'entaular acords i pactes d'Estat. En aquest sentit, passi el que passi aquesta nit, el balanç és descoratjador. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).
Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.
Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat:
Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Victòria llibertària d'Ayuso

Isabel Díaz Ayuso va aconseguir ahir una victòria contundent i personal en les eleccions autonòmiques madrilenyes. Els primers comicis amb la pandèmia de la Covid en fase de retrocés —i els primers en els quals, a diferència dels catalans, la gestió de l'emergència sanitària ha tingut un paper rellevant tot i que no central— han donat la victòria a una presidenta que ha encapçalat les postures més refractàries a assumir les restriccions comercials i horàries. Davant d'ella, les esquerres, en el primer dels diversos errors que han comès, no han sabut situar en primer pla el desastre de la gestió sanitària a la comunitat. Amb l'honrosa excepció de Més Madrid, que ha sigut recompensada a les urnes.

La de Díaz Ayuso és la victòria d'unes postures, més que liberals, pròpies d'un conservadorisme llibertari, amb caires d'insubmissió i ecos trumpistes. És aviat per dir fins a quin punt es tracta d'un reflex d'un fet diferencial madrileny, cultivat intensament per la presidenta, o un indicatiu de quin serà el comportament de l'electorat en un context postpandèmic que haurà de portar a reflexionar, i fer un intens exercici de pedagogia, els qui han gestionat

Seria preocupant que el PP conclougué el seu èxit a Madrid que adoptés el discurs dels d'Abascal és rendible per absorbir-los, i la moderació responsable, no

amb més responsabilitat i exigència la crisi sanitària.

Al trencar amb Ciutadans aprofitant la fallida operació de Múrcia i Castella i Lleó, Ayuso assumia voluntàriament la gairebé segura obligació de comptar únicament amb Vox com a soci de Govern. I plantejava una contesa amb característiques d'extrema polarització ideològica, crispació lamentable i confrontació amb el Govern central que la beneficiava en una comunitat on, en les tres últimes eleccions generals, les dretes han sumat entre el 52% i el 56% dels vots, cosa que obliga a relativitzar fins a quin punt es pot parlar de canvi de cicle. I les esquerres han entrat en aquest marc. Impulsades per la irrupció de Pablo Iglesias, en una operació absolutament fallida que ha accelerat el seu adieu de la política.

Evidentment, la possibilitat que l'extrema dreta entrés per la porta gran en les institucions, amb una complaença de la dreta tradicional inaudita a la resta d'Europa, feia difícil evitar aquest clima de polarització. Ayuso preferirà comptar amb el partit d'Abascal com a aliat fora del seu Executiu. I aquest ja ha ofert el seu suport a la investidura, cosa que limita notablement les possibilitats de Vox de condicionar les polítiques d'Ayuso. Malgrat un cert creixement electoral respecte a les anteriors autonòmiques, el suport a Vox, en plena recomposició del PP com a eix de la dreta espanyola, queda molt lluny del 18% que va obtenir l'extrema dreta en les últimes generals a Madrid. Un Vox per sota del 10% dels vots a la seva plaça forta no fa saltar les alarmes vermelles: sí que ho faria la disposició d'Ayuso a adoptar les seves tòxiques postures polítiques. I encara més, que el PP de Casado, en àmbit espanyol, arribi a la conclusió que l'adopció del discurs d'Abascal per continuar recuperant el seu electorat li convé més que la moderació.

Amb tot, a més del fracàs de les esquerres, col·lectiu però també personal en el cas d'Ángel Gabilondo i Pablo Iglesias, el gran derrotat d'aquestes eleccions és Ciutadans, convertit en partit extraparlamentari a Madrid. La seva adhesió a la foto de Colón amb Albert Rivera el va convertir en irrellevant a l'hora de formar majories de govern i el seu intent de reorientació com a partit de centre amb vocació de frontissa per part d'Inés Arrimadas ha topat amb la realitat d'unes bases electorals heterogènies que han tornat a les seves diverses cledes (no necessàriament les mateixes a Catalunya, i a Madrid). Una fuga convertida en fugida que el situa davant una crisi extrema. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.

Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat:
Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

Reformes, calendari i execució

El Govern espanyol ha publicat els detalls del pla de recuperació, inclòs el calendari de les reformes, condició indispensable per accedir als 140.000 milions d'euros que li corresponen dels fons europeus Next Generation UE. Tractant-se de qüestions que afectaran de forma directa els ciutadans, era un exercici de transparència necessari, però entelat pel fet que aquesta informació remesa a la Comissió Europea s'ha mantingut amagada a l'opinió pública fins que Brussel·les va emplaçar dilluns passat els estats membres, inclòs Espanya, a publicar-la. Pre-

Els canvis en matèria laboral, fiscal i de pensions exigeixen al Govern teixir aliances indispensables per a l'arribada dels fons europeus

tendre portar a terme uns canvis normatius tan importants sense oferir des del principi una clara i completa presentació dels objectius i les dates per portar-los a terme no és el millor punt de partida per al seu bon desenvolupament.

Els tres grans àmbits sobre els quals giraran les reformes són ocupació, impostos i pensions. La reforma laboral serà prioritària, ja que la intenció és tancar-la aquest 2021, mentre que per a la reforma fiscal el termini s'allarga fins al 2023, i la de les pensions, amb uns canvis més graduals, a partir del 2022. En tots tres, el Govern inclou propostes per avançar en tot allò que sol·licita la UE –que aporta els fons i a qui caldrà retre comptes– i pretén posar fi a alguns desequilibris de l'economia espanyola. Hi ha propostes assenyades, com l'harmonització de l'impost de patrimoni per evitar la competència entre autonomies, o eliminar despeses impròpies del sistema de cotitzacions de la Seguretat Social (com la prestació per cura dels fills), que s'hauran de finançar amb impostos, cosa que trauria pressió al sistema de pensions. En altres propostes és previsible un rebuig més gran, com les que puguin afectar el poder adquisitiu dels pensionistes actuals i futurs (el Govern no ha concretat quina fórmula vol aplicar per garantir la sostenibilitat del sistema). La fiscalitat verda, encara que sigui

per un benefici comú, també trobarà detractors en mesures com l'impost al gasoil o el pagament per ús de les carreteres, basat en el principi de qui contamina paga.

Són 102 reformes per a les quals el Govern de Pedro Sánchez necessita la concertació amb les altres forces polítiques i els agents socials. El calendari presentat ahir no es pot quedar en bones paraules, buides d'una estratègia política per executar-les. Escudar-se en la falta de suport no servirà d'excusa. És imperatiu que l'Executiu busqui les aliances necessàries: la UE revisarà semestralment l'execució del pla presentat, i el desemborsament dels fons estarà condicionat al seu compliment. Les conseqüències d'una paràlisi en l'arribada dels fons per la falta de diàleg social i polític són inconcebibles. De fet, els Pressupostos per aquest any ja contemplen l'entrega de 25.000 milions. Conegut el calendari, cal treballar per executar-lo. ■

La difícil digestió del 4-M en les esquerres

La derrota sense paliatius de les esquerres a les eleccions autonòmiques de Madrid obligarà els seus responsables a una intensa reflexió. Encara que Madrid no sigui Espanya, el discurs d'insubmissió davant la disciplina necessària en la pandèmia potser no qualla en altres comunitats i la complicitat amb l'extrema dreta sí que es castiga.

El PSOE intenta acotar els danys immolant el seu candidat, Àngel Gabilondo, i iniciant just ara campanyes de distracció com la tantes vegades ajornada demolicció del lideratge de Susana Díaz. La campanya de Gabilondo, efectivament, va ser desafortunada. Però l'estratègia fallida de segar sota els peus el poder local del PP amb la col·laboració de Cs no va ser precisament decisió dels responsables regionals socialistes.

I encara una altra lliçó per aprendre, a partir de l'èxit de Més Madrid: a l'esquerra plural, fer oposició efectiva, parlar dels problemes reals i estar directament implicat en la realitat diversa de cada un dels territoris pot resultar més efectiu que els lideratges centralitzats i carismàtics. Com el d'Iglesias, tan imbuït de narcisisme al llançar-se a la salvació de Madrid com al l'acomodar-se. Amb tot, que la responsabilitat obtingui menys recompensa que la demagogia frívola és una altra raó més per plantejar-se formes d'acostar-se a les inquietuds, pors i demandes dels ciutadans més que inculpcions o excuses. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).
Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general: Felix Noguera.
Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Publicitat: Joan Garçon.
Distribució: Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Consell de Cent, 425-427, 3a planta, Barcelona
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Un aeroport per al segle XXI

Abans que la irrupció del coronavirus fes que el trànsit aeri mundial col·lapsés, les previsions de creixement del nombre de viatgers als aeroports de Madrid i Barcelona indicaven que podien tocar sostre en un futur no gaire llunyà. Amb aquestes perspectives, els seus respectius plans directors van incloure la planificació de notables inversions per ampliar el nombre de vols i passatgers. Amb la mobilitat associada al turisme i el sector de les fires i convencions desplomat i amb incògnites sobre quin serà el seu ritme de recuperació, Aena va ajornar aquestes intervencions. No obstant, els seus responsables estan apressant a fer els passos necessaris perquè no hi hagi obstacles que impedeixin reprendre en un futur pròxim l'ampliació de l'aeroport de Barcelona-el Prat. Les organitzacions empresarials s'han sumat a aquesta crida, que no obstant no ha trobat la receptivitat que es reclama per part dels ajun-

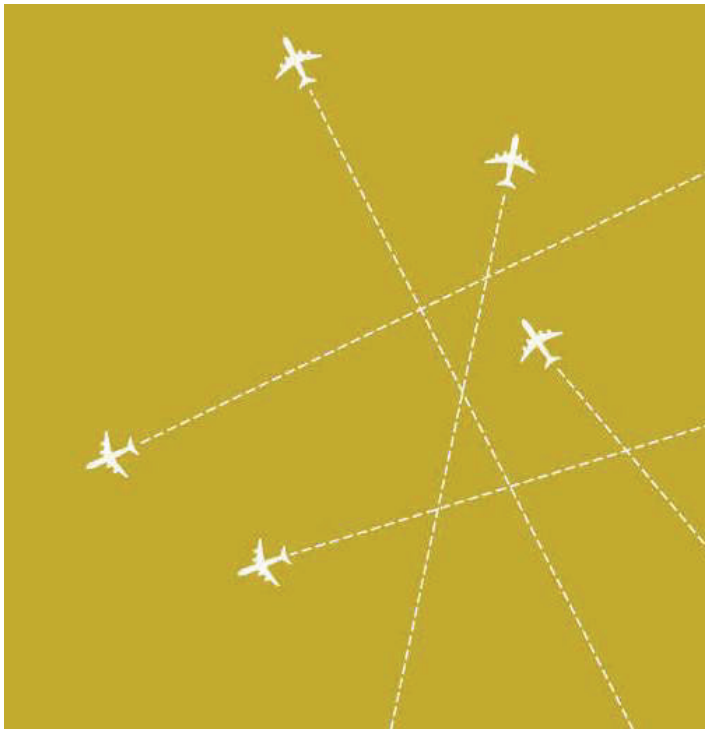
S'han de fer compatibles els criteris ambientals i la necessitat que el Prat continuï adaptant-se a la mobilitat que exigeix una Barcelona pròspera i connectada

taments més directament concernits.

Barcelona necessita, efectivament, un aeroport per al segle XXI. I després de deixar enrere anys en què es reclamava al Govern central que apostés pel Prat en lloc de projectar un sistema en el qual no passava de ser un apèndix d'un Barajas hipertrofiat, l'actual aposta per part d'Aena, que segons la UB tindria la rendibilitat econòmica garantida, no pot veure's frustrada per la incapacitat de trobar solucions que permetin encaixar els seus plans amb la lògica del territori.

Amb tot, un aeroport del segle XXI significa moltes coses. Efectivament, que el seu volum permeti atraure de nou el turisme sense el qual l'economia de Barcelona s'ha demostrat que no pot respirar tret que experimenti una transformació que mai podrà ser immediata. I que la seva capacitat d'atracció i enllaç de vols internacionals i intercontinentals permeti mantenir l'atractiu de la ciutat com a plaça de negocis i pol d'atracció de talent i oportunitats. Però també implica que la seva remodelació sigui un element més en la lluita contra l'emergència climàtica, no una nova agressió contra el medi ambient. No són dues exigències contraposades: són tan interdependents com hem descobert que ho són la prosperitat econòmica i la salut.

Una de les objeccions que es plantegen als projectes d'ampliació de l'aeroport de Barcelona-el Prat és la seva afectació d'un espai protegit com el de la Ricarda o les zones agrícoles supervivents del delta del Llobregat. El projecte no pot tirar endavant sense esgotar totes les possibilitats de fer compatible el seu manteniment i les noves infraestructures, però sense descartar tampoc que la naturalització d'altres espais, en un entorn natural històricament fluid i canviant, pugui compensar amb escreix possibles pèrdues. És més, la Unió Europea no ho permetria. L'altra objecció és la possibilitat que gran part del trànsit aeri de curta distància hagi de ser reemplaçat per alternatives ambientalment més acceptables, com el tren, i que les previsions d'augment del nombre de passatgers no arribin a fer-se realitat. Com indiquen les projeccions del mateix Govern espanyol en l'horitzó del 2050, és una hipòtesi altament probable. Això és, amb tot, una raó de més per considerar que el futur aeroportuari de Barcelona passa per consolidar la seva condició de *hub* internacional. I per a això potser és tan important, o més, la millora de les connexions ferroviàries d'alta velocitat amb les regions veïnes que l'ampliació de pistes i terminals. Hi ha molts interessos per con-
jugar. I un diàleg que tot just acaba de començar. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.
Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

De l'espectacle a la denúncia

Avui s'acaba la sèrie documental *Contar la veritat para seguir viva*, la llarga confessió de Rocío Carrasco, capítol a capítol, sobre la seva vida i la seva relació amb qui va ser el seu marit, Antonio David Flores, i amb els seus fills, Rocío i David. Són innegables les tres circumstàncies que s'han presentat en aquest espai televisiu, que, al seu torn, ha derivat en un fenomen social. Les doloroses declaracions de Rocío Carrasco, i la tasca pedagògica sobre què significa la violència masclista que ha complementat cada cita setmanal, han tingut un impacte innegable en l'opinió pública, i han avivat la consciència reivindicativa de moltes dones que s'han vist reflectides en la filla de Rocío Jurado i Pedro Carrasco. Tot i que aquesta sensibilització ha arribat, paradoxalment, a través de l'espectacle televisiu, en un pas de rosca més al format que fa anys que guanya audiència a força d'exposar i debatre fins a l'extenuació les intimitats de famosos en primer, segon o tercer grau. Encara s'hi pot afegir una tercera derivada: la divisió de l'audiència entorn de la figura de la protagonista, amb desconsideracions i incredulitats, ens serveix com a crit d'alarma sobre fins a quin punt el negacionisme mas-

No només Rocío Carrasco ha viscut una catarsi: també l'audiència. I la reflexió s'hauria d'estendre també a tot un gènere televisiu

clista ha trobat un entorn polític i mediàtic que s'incita a expressar -se cada vegada més obertament.

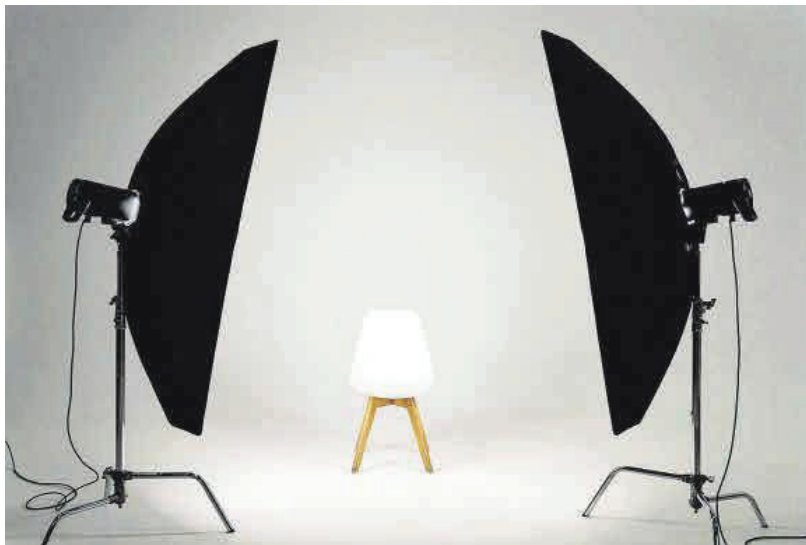
El document en què Rocío Carrasco confessava els avatars de la seva vida, la seva mateixa promoció i els comentaris que s'anaven suscitant a cada nou capítol podrien haver anat acompanyats d'una dosi d'autocrítica més gran sobre el mateix gènere televisiu de la telerealtat, i sobre el paper dels seus presentadors i tertulians o *col·laboradors*. Personatges convertits en còmplices de l'assetjament, que han corejat durant anys les acusacions fetes per una persona que, si és cert el relat exposat al llarg d'aquestes setmanes, va trobar als platós una manera de prolongar el maltractament.

Les íntimes confessions, extremadament dramàtiques, han anat demarcant els diferents espais de la cadena, en una espècie de retroalimentació molt productiva en termes d'audiència però que, alhora, ha tingut efectes benèfics i sorprenents. La situació de moltes dones que pateixen violència de gènere, en determinats ambients, és lluny de la presa de consciència a través de proclames feministes, de mani-

festacions públiques o de denúncies efectives. Per por, per desconeixement, per la pressió del mandat de gènere, de les imposicions socials o del desemparament que troben en les administracions.

Mentre s'han continuat sumant les víctimes durant una primavera tràgica assistim al rearmament de posicions masclistes, bandera de l'extrema dreta. És en aquest context que es pot destacar en positiu la visibilitat obtinguda per la confessió de Rocío Carrasco. Ha actuat com a ressort per desfer estereotips socials i perquè conceptes relacionats amb la mateixa violència de gènere es tornin populars: els maltractaments físics i psicològics; l'anomenat efecte *llum de gas* (amb la laminació progressiva de la personalitat i l'autoestima de la dona); l'autoengany, o per exemple, la violència vicària a través dels fills, amb la corresponent rèplica en forma d'accusacions sobre alienació parental.

Més enllà d'haver servit com a catarsi per a una víctima famosa, la confessió ha funcionat també com un instrument de sensibilització, significatiu i necessari. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.
Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

Salt polític en l'operació Kitchen

L'operació Kitchen, la suposada trama política d'espionatge pagat amb fons reservats a l'extresorer Luis Bárcenas per robar-li papers comprometedors per al PP, s'està investigant paral·lelament al Congrés dels Diputats i a l'Audiència Nacional. Mentre al Congrés alguns compareixents es limiten a negar-ho tot, la maquinària judicial avança. Ahir es va saber que el jutge Manuel García-Castellón ha imputat en la trama l'ex secretària general del PP i exministra de Defensa María Dolores de Cospedal i el seu marit,

La imputació de Cospedal és un pas rellevant en el cas sobre la trama d'espionatge, ja que era la número dos del PP, només per sota de Rajoy

l'empresari Ignacio López del Hierro, pels presumptes delictes de suborn, malversació i tràfic d'influències.

Amb aquesta iniciativa, pendent des que el setembre passat la Fiscalia Anticorrupció sol·licités ja la imputació, el cas fa un salt qualitatiu al dirigir-se a la part política de la trama, fins ara centrada en el Ministeri de l'Interior i en la Policia Nacional. És cert que ja hi havia un exministre imputat, Jorge Fernández Díaz, però la responsabilitat de Cospedal pot ser més rellevant, ja que era la número dos del PP, només per sota de Mariano Rajoy, a qui l'excomissari José Manuel Villarejo ha mirat també d'implicar en les seves recents declaracions al Congrés.

La imputació de Cospedal i del seu marit es deriva, a part dels àudios de converses de Villarejo, de les anotacions contingudes en 13 agendes de l'excomissari trobades en un registre el mes d'octubre passat. La fiscalia va afirmar ja al setembre que Cospedal tindria interès en la trama per doble motiu, per veure's afectada personalment per la documentació comprometedora per a ella mateixa i indirectament com a secretària general del PP en el que pogués comprometre altres dirigents. El jutge sosté en la seva interlocutòria que les anotacions de les agendes «permeten inferir la participació de Cospedal i López del Hierro en la captació de Sergio Ríos», el xòfer de Bárcenas, a través del també imputat comissari Andrés Gómez Gordo, persona de la màxima confiança de Cospedal, igual com un altre imputat, el seu ex cap de gabinet José Luis Ortiz.

Davant d'aquestes noves imputacions, Pablo Casado es va escapar dels periodistes i no va fer cap declaració, malgrat que la implicació de Cospedal l'afecta indirectament, doncs no en va ser la seva aliada davant Soraya Sáenz de Santamaría a les primàries que li van donar la presidència del PP. Tot i que l'actual president del partit afirma que el PP actual no té res a veure amb el de Rajoy, els fets són tossuts i la corrupció continua perseguint el PP. ■

La difícil recerca d'un pacte a Colòmbia

A ningú li ha d'estranyar que després de tan sols un mes que s'hagi desencadenat el pitjor esclat social en 70 anys les negociacions entre el Govern de Colòmbia i el Comitè d'Atur es trobin empantanegades. Té molta envergadura el que està en joc, enfonsa les seves arrels en una llarga història d'injustícia i ha trobat en aquest segle XXI una generació que no sembla disposada a transigir per res que no sigui un canvi de veritat. Tant de bo sigui així.

La mobilització ha aconseguit el menys –tombar la reforma tributària que era en l'origen de la protesta– i ara apunta al més: un veritable canvi de paradigma en el model d'organització de l'Estat. Això no s'aconsegueix en un dia ni en un mes, sobretot quan el que pretenen fer caure els mobilitzats està fixat en l'ADN nacional des dels temps de la colònia: un ordre descaradament favorable a perpetuar la riquesa d'uns quants i la pobresa de la majoria. No és injustificat el seu recel, tenint en compte la llarga tradició de promeses incomplertes i de la presència a l'altre costat de la taula d'un president desproveït de la consciència històrica que reclamen les circumstàncies.

Perquè la negociació avanci, les dues parts hi han de posar de la seva part. El Govern, amb un compromís més clar contra la violència policial, i els organitzadors de la protesta, aixecant els bloquejos que estan dessagnant l'economia. Després, a negociar, i negociar significa cedir. Sí, de part i part. ■

Editorial

Nova ciutat, noves terrasses

Fa un any, després del confinament més sever, hi va haver diverses accions de l'Ajuntament de Barcelona per regular el trànsit des del concepte de pacificació, és a dir, amb més espai per als transeüants i les bicicletes, i amb la idea de reestructurar la calçada per donar pas a una ampliació de la superfície de les terrasses, en l'intent de donar vida al sector de la restauració, que no podia obrir l'interior dels locals i que necessitava l'espai públic com un baló d'oxigen. La combinació de les dues propostes es conjurava sota el lema de l'anomenat «urbanisme tàctic», que, en essència, derivava en actuacions immediates, provisionals i revisables, com així ha passat amb la nova formulació estètica de les terrasses que l'alcaldeessa Ada Colau va presentar ahir.

El paisatge urbà de Barcelona s'ha omplert d'una pintura que crida l'atenció (groc cridaner), de blocs de

Els nous dissenys deixaran enrere una solució provisional d'urgència per una de més estètica i que s'acomodi millor a l'espai urbà

formigó, pilones i barreres New Jersey, i ha generat una polèmica ciutadana per la seva lleter i les crítiques a la perillositat d'aquests elements per al ciutadà. Alhora, no obstant, s'han pogut sumar 30.000 metres quadrats de passeig per als vianants i 29 quilòmetres per al ciclista, i s'han atorgat 3.500 ampliacions de llicències amb gairebé 10.000 taules noves, segons el sector.

La provisionalitat, doncs, es pot contemplar des de dues perspectives. Com una taula de salvació en època de crisi i com una solució precària que exigeix, per arreglar la ciutat, un replantejament. En aquesta línia s'ha d'emmarcar l'anunci del nou disseny, que s'ha portat a terme d'acord amb el Gremi de Restauració. El fet que bars i restaurants hagin de costejar la intervenció, no obstant, pot suposar una despesa inoportuna per a molts negocis. L'ajuntament ha anunciat dos milions d'euros en subvencions, si bé aquesta quantitat pot ser insuficient, si l'ajuda que rebí el sol·licitant queda lluny del cost total que hagi d'assumir, o si no arriba a tothom que la demani. El nou model no ha de ser vist com una imposició, sinó com una millora en temps de recuperació.

Actualment, els quatre prototips de disseny estan instal·lats en 11 locals, on un equip de tècnics avaluàrà si s'aprova la seva homologació. L'objectiu és que abans del juny de l'any que ve les 1.588 terrasses que va sumar la ciutat guanyant espai a les voreres hagin suprimit els elements de formigó per algun dels dissenys que es van presentar ahir, tot i que els restauradors poden assajar altres dissenys pel seu compte, cosa que evitaria certa sensació d'uniformitat.

La voluntat és que el nou disseny –que guanyarà espai a la calçada i no a la vorera– sigui permanent i s'acomodi amb més respecte a l'escenari urbà. Una cosa que Barcelona necessita no només des del punt de vista urbanístic sinó també psicològic. A més, ajudarà en la lluita contra la contaminació. Obrir una nova etapa de normalitat significa també repensar la ciutat amb criteris que tinguin en compte l'harmonia amb l'entorn.

Va quedar per concretar què passarà amb les 2.100 terrasses guanyades o ampliadades a la vorera. S'estudiaran cas per cas. Abans de la pandèmia, l'ajuntament mostrava un ferm rebuig de l'ocupació de l'espai públic dels vianants per part dels bars i restaurants. Una postura que les circumstàncies actuals obliguen a suavitzar. El suport que l'equip de Colau ha explicat a la restauració hauria de fer possible una solució acordada, també per a aquests casos. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.
Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Salvar el planeta cada dia

Des que, el 1973, les Nacions Unides van decidir instaurar el Dia Internacional del Medi Ambient, l'evolució de la sensibilitat ecològica ha fet molts passos endavant. Tants com passos enrere ha fet la salut del planeta. Gairebé 50 anys després continua sent un dels dies simbòlics i reivindicatius amb més sentit i amb més entitat. Són necessàries cada una de les iniciatives que ajudin a mantenir viva la conscienciació ciutadana davant les evidències cada vegada més alarmants sobre les conseqüències de l'activitat humana en forma de canvi climàtic i dràstica disminució de la biodiversitat.

En el segon terç del segle XXI, especialment, en les primeres dècades del XXI, la percepció del deteriorament irreversible del planeta ha comptat amb una gran majoria de veus experimentades en l'àmbit científic, que han fet repetits crits d'alarma, a penes ensordits

Més enllà de la conscienciació ecològica, les institucions han d'actuar en coherència amb els compromisos adquirits a l'hora d'adoptar decisions concretes

pels negacionistes que, tot i així, han aconseguit retardar en els últims anys iniciatives d'àmbit mundial. El cas dels Estats Units, amb Trump al capdavant, és paradigmàtic. En el seu conjunt, la consciència ecològica s'ha imposat, amb alts i baixos, i, encara que partint de supòsits compartits, s'ha alentit a causa dels conflictes entre països industrialitzats, emergents i en vies de desenvolupament, cada un amb les seves pròpies dificultats per fer viable la transformació de tot el sistema energètic global. Les diferents cimeres climàtiques, i en especial l'Acord del Clima de París i el posicionament de la Unió Europea amb el seu pla de descarbonització de l'economia el 2050, són fites que han anat demarcant un llarg recorregut.

En l'apartat de la sensibilització col·lectiva, per tant, i molt clarament entre les generacions de joves, la consciència ambiental i la responsabilitat de cada ciutadà han augmentat. Segons el recent estudi de la Fundació Espanyola per a la Ciència i la Tecnologia (FECYT), un 80% dels espanyols reconeixen la gravetat del problema. Un percentatge altíssim, així mateix, aposta pel reciclatge i considera que el consum irracional és un dels factors clau per definir la situació. No obstant, és necessari constatar que estem parlant de grans magnituds i que la voluntat individual és una part important, imprescindible, però no decisiva, de la solució. Tan sols centenar d'empreses emeten més del 70% de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i es calcula que l'1% més ric del planeta contamina més del doble que el 50% de la població més pobre.

Amb aquest panorama, el Dia Internacional del Medi Ambient es dedica aquest any a la restauració d'ecosistemes, amb el lema *Reimagina, recupera, restaura*, i sota la perspectiva d'un decenni que ha de revertir la degradació ambiental per aconseguir els objectius marcats a l'Agenda 2030. El compromís de les institucions ha de ser radical. Més enllà de l'educació ecològica, s'han d'aplicar amb claredat i coherència els compromisos adquirits. Quan arriba el moment de confrontar-les a una decisió concreta –el futur dels sistemes aeroportuaris, les limitacions als vehicles amb motors de combustió, la decisió, des del punt de vista individual, de com administrar la pròpia mobilitat, les inversions en transport públic–, l'imperatiu econòmic no ha de fer oblidar les bones paraules. És més, qualsevol raonament ha d'incloure la recerca d'un impacte ambiental neutre o positiu com a condició inseparable i necessària en qualsevol projecte de creixement. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Cultura: Albert Guasch.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.
Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Per una justícia fiscal global

L'acord dels ministres de Finances del G-7 per un impost de societats mínim global del 15% és molt més que una foto i bones paraules. Tot i que en les grans curses de fons —i la recerca d'una harmonització fiscal mundial ho és— es corre el risc de perdre's entre fites i dies històrics en els quals mai s'arriba a l'objectiu, la reunió d'aquest dissabte a Londres entre els set països més industrialitzats del món (el Canadà, els Estats Units, el Japó, França, Alemanya, Itàlia i el Regne Unit) no és només un pas més, sinó el pas que es necessitava per seguir endavant. Encara queda molt recorregut, però un dels esculls que dificultaven la negociació, posar una xifra a la taxa, per fi s'ha pogut resoldre. Les set grans economies del món l'han fixat en el 15%, lluny del maximalista 21% que pretenien els Estats Units, però més factible perquè se sumin altres països a

L'impost mínim mundial per a grans empreses que s'ha acordat al G-7 seria un instrument que ajudaria els estats a sortir de la crisi postpandèmica

l'acord. Perquè es tracta d'això: que la majoria d'estats imposin la mateixa tributació a les multinacionals perquè no s'escapin de les seves obligacions fiscals. L'acord del G-7, que previsiblement serà ratificat en la cimera del pròxim cap de setmana, pot exercir un important efecte d'arrossegament per quan aquesta qüestió es debati, més endavant, en les negociacions formals del G-20 i l'OCDE.

Els paradisos fiscals i l'enginyeria de les grans multinacionals per eludir impostos són un dels forats fiscals pel qual s'escorren els recursos dels estats. Els gegants tecnològics es beneficien d'aquesta situació, alimentada per la competència fiscal a la baixa d'alguns països. Però hi ha altres grans corporacions que se les enginyen per tributar en països diferents en els quals presten els seus serveis. En els últims anys hi ha hagut nombrosos intents de combatre'l, tot i que amb escàs èxit. Fins que la confluència de diversos factors sembla que ho farà possible. D'una banda, la necessitat dels estats d'incrementar els ingressos públics en un moment en què la despesa social s'ha disparat per la pandèmia. De l'altra, el canvi d'Administració dels Estats Units des que va arribar Joe Biden a la presidència, amb una política econòmica gairebé antagònica a la del seu predecessor, Donald Trump. I, per últim, un context més favorable a la regulació d'uns mercats que, en un món global, no poden continuar subjectes a les mateixes normes nacionals d'abans.

El camí serà complicat perquè, lògicament, toparan amb la resistència dels països que més perjudicats en poden sortir. Sense anar més lluny, dins de la Unió Europea, és més que previsible l'oposició d'Irlanda i Luxemburg. Canviar les regles del joc no és fàcil, però aquesta vegada els grans s'han posat d'acord. Obligar les empreses a pagar els impostos on generen el seu negoci és un principi de justícia fiscal, de solidaritat i d'equitat entre països. L'impost mínim global per a multinacionals seria una bona eina per sortir de la crisi postpandèmica, perquè aportaria més ingressos als estats i asseguraria serveis públics de qualitat per prevenir futurs desastres. I també seria una bona base per regenerar el capitalisme, allunyar-lo del seu model més radical per fer-lo més inclusiu. Tot i que això últim no s'aconsegueix sol amb una taxa, sinó que exigeix una mirada més ambiciosa que es plantegi més reformes (des de l'àmbit bancari fins al medi ambient) per una autèntica governança global. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.
Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Proteccionisme en el turisme

Aquest dilluns entren en vigor els nous requisits per als turistes estrangers a Espanya que, en resum, suposen una relaxació de les mesures vigents fins ara. Podran entrar al país els qui hagin rebut la pauta completa amb una vacuna aprovada per l'Agència Europea del Medicament o l'Organització Mundial de la Salut almenys 14 dies abans. A les portes de l'estiu, era el que reclamava el sector turístic i hotelier. Espanya basa una part important de la seva economia en el turisme i confia en l'arribada de viatgers internacionals per a la seva recuperació. Aquesta actitud d'obertura en un país eminentment receptor de turistes contrasta amb la d'altres com el Regne Unit, que ha elaborat una classificació de països per colors (verd, taronja i vermell), en funció de la taxa d'incidència de la malaltia, per indicar als seus compatriotes on viatjar. En l'última actualització, Espanya es

Els estrictes requisits que desincentiven l'arribada de britànics a Espanya són un cop a l'inici de la temporada estival

va quedar en la llista *taronja*, que, tot i que no representa una prohibició total, imposa prou condicions (una quarantena de 10 dies al tornar i tres PCR, una abans i dues després del viatge) per desincentivar qualsevol ciutadà del Regne Unit de visitar les platges espanyoles. Tampoc les de Grècia, Itàlia ni Portugal, altres destins favorits dels britànics. En el cas de Portugal, que fins dijous passat estava a la llista *verda*, passar al *taronja* ha desencadenat una onada de cancel·lacions que ha desestabilitzat les previsions. Un fort cop a l'inici de la temporada estival per part d'un dels mercats emissors més potents de turistes.

Espanya, com és lògic, ha lamentat la decisió del Govern de Boris Johnson i ha sol·licitat que utilitzi les dades d'incidència territorialitzats, no de conjunt de país. És una petició raonable, perquè autonomies com el País Valencià, que tenen una situació epidemiològica bona, es veuen penalitzades perquè els mals resultats en altres territoris rebaixen la mitjana estatal. No sembla que el Regne Unit estigui disposat a atendre aquesta demanda. De fet, el preocupant avenç de la soca del delta (que va començar a l'Índia) està qüestionant la desescalada al país. D'altra banda, la seguretat que aquest estiu milions de britànics es quedaran dins de les seves fronteres és una garantia de despesa interior que Londres no tindrà cap pressa a abandonar.

En les decisions dels governs de tot el món sobre la pandèmia, els factors polítics i econòmics pesen tant com els científics, o més. Intentar trobar el punt d'equilibri entre els interessos en joc no ha sigut sempre fàcil ni encertat. Al tauler internacional, aquesta decisió cobra, a més, una dimensió estratègica. Ho veiem, per exemple, amb el repartiment de vacances entre països, on la diplomàcia exerceix un paper important. En moments de dificultat, a més, les temptacions proteccionistes tendeixen a dominar la política econòmica. I no és forassenyat pensar que aquest proteccionisme afecti també el turisme. Si els països, en un exercici d'egoisme, es tanquen més enllà del que justifiquin les raons sanitàries, a la llarga poden acabar perjudicant la seva pròpia economia, perquè els fluxos estan interconnectats. Que ho preguntin, si no, als turoperadors britànics.

D'altra banda, Espanya també ha de fer els deures perquè ningú posi en dubte el seu caràcter de destinació segura. Agilitar la vacunació i no permetre que es baixi la guàrdia en el compliment de les mesures sanitàries. Un empitjorament dels contagis, a més de ser un pas enre, oferiria una imatge nefasta, difícil de recuperar. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.
Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Passaport contra la Covid

L'entrada en vigor del certificat digital conegut popularment com a *passaport Covid* és un pas més en els esforços concertats de la Unió Europea per restablir gradualment la normalitat, tot i que diversos semàfors en groc ens conviden a ser cautelosos i a no actuar com si haguéssim superat la pandèmia. Una bona gestió ha aconseguit que el document que permet evitar proves i quarantenes als ja immunitzats sigui d'obtenció gratuïta, fàcil i segura. El passaport ha de ser un instrument més per dinamitzar el mercat turístic, fonamental per a Espanya com és sabut, però alhora ha de ser útil per evitar amb garanties que creuin fronteres els que no estan immunitzats. És aquest un requisit bàsic perquè el balanç final de l'estiu sigui positiu i encoratjador per entreveure el final del túnel.

El document que entra en vigor facilitarà la mobilitat turística, però no evitarà que la campanya depengui en gran part del turisme interior

Ahora, s'han de tenir molt presents els esdeveniments de les últimes setmanes, amb l'augment de contagis a causa de la propagació de la variant delta o índia, que en alguns països ha obligat les autoritats a restablir restriccions eliminades fa molt poc temps. En el cas espanyol, els focus de contagi a Mallorca i Menorca han provat la velocitat i la intensitat de propagació de l'última mutació coneguda del virus a la mínima que es relaxen les mesures destinades a evitar-lo. L'adaptabilitat del virus és un fet incontestable que continua present, més controlat gràcies a la campanya de vacunació intensiva, però ni de bon tros eliminat de la nostra vida quotidiana com han pogut comprovar els infectats a les Illes.

Perquè el turisme es ressenti el menys possible d'episodis d'aquesta intensitat i naturalesa és necessari extreure els controls, mantenir la distància de seguretat i utilitzar la mascareta quan això no sigui factible. Mantenir aquestes cauteles mínimes és indispensable perquè el sector turístic experimenti una millora que potser quedarà per sota de les previsions fetes a Espanya aquesta primavera, però que ha de quedar molt per sobre de les xifres del 2020. I és indispensable en un doble sentit: perquè els visitants estrangers se sentin segurs al nostre país i perquè el turisme interior tingui el dinamisme necessari i desitjable a fi que, en última instància, ompli en part els buits que pot deixar el turisme internacional absent.

El passaport ha de servir, en definitiva, per facilitar la lliure circulació de persones, però no s'ha d'entendre com un document que dona via lliure als seus portadors. De fet, el compromís dels socis europeus preveu la llibertat dels estats per dictar mesures suplementàries de control si estima que el risc de contagi és alt en determinades circumstàncies i en la relació amb determinats països. La raó és molt senzilla: ni els vacunats amb la pauta completa, ni els titulars d'una PCR negativa, ni els que han passat la malaltia estan exclosos de ser transmissors de la Covid. Dit d'una altra manera, com millors són els indicadors d'un país, menor és la possibilitat que els immunitzats la puguin propagar. Per això no s'han de tenir per excessives mesures complementàries que no fan més que millorar les garanties que recolza el passaport. Perquè les vacances discorri sense sobresalts i perquè sigui efectiva la immunització del 70% de la població a l'acabar l'agost és precis que la prudència continuï sent norma de conducta. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.
Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

MWC, balanç de supervivència

Quan el 13 de febrer del 2020 es va anunciar la cancel·lació del Mobile World Congress (MWC) encara quedava un mes perquè el país sencer es paralizés, però la pandèmia del coronavirus ja començava a ser letal, no només per a les persones, sinó també per a les economies. La GSMA, l'associació d'operadors que organitza l'esdeveniment, davant l'allau de baixes anunciades, va decidir anul·lar l'edició del 2020, una decisió que va suposar una gran quantitat de pèrdues i un desconcert generalitzat, perquè pocs intuïen llavors la gravetat de la pandèmia. El que sí que va quedar clar des del primer moment és que la celebració del congrés a Barcelona el 2021 era una qüestió crucial, no només per assegurar la continuïtat de l'MWC a la capital catalana, sinó per garantir la mateixa viabilitat de la GSMA. Per tot això, el balanç final

Aquest any el congrés mundial de mòbils no ha sigut el mateix, però només que s'hagi celebrat després d'un any tan difícil ja és un missatge de reactivació i esperança

de l'MWC d'aquest any s'ha de calibrar en termes de supervivència. Dies abans de la inauguració, el conseller delegat de GSMA, John Hoffman, declarava que l'èxit era «obrir les portes, que la gent hi entri i demostrar que la Covid no ens vencerà». Els participants d'aquesta edició han sigut un terç dels 100.000 que van venir a Barcelona el 2019, i les 2.800 empreses de llavors han sigut 700, amb 300 més, que hi han intervingut virtualment, i amb 4.000 expositors a l'esdeveniment paral·lel 4YFN dedicat a les *start-ups*. Els vuit pavellons de la Fira de Barcelona a la Gran Via habilitats abans de la pandèmia s'han convertit en tres, amb absències tan importants com Samsung, Nokia, Sony o Ericsson, però amb presències tan destacades com la d'HP o Huawei. En la part positiva, es poden realçar aportacions tècniques de tota mena, des de la franja lúdica a la mèdica, des dels videojocs a la filmació d'operacions quirúrgiques en temps real, amb novetats referents a la intel·ligència artificial i a la realitat augmentada, i amb l'aparició estrella d'Elon Musk, per videoconferència, que ha anunciat la seva constel·lació de satèl·lits per donar cobertura d'internet a tot el planeta.

L'MWC no ha sigut el mateix, però ha sigut molt més del que es podia esperar. Va ser un dels primers esdeveniments a suspendre's i ha sigut un dels primers a reprendre l'activitat. No hi ha hagut l'eclosió econòmica en el sector serveis –hotels i restauració– a què estàvem acostumats, però ha significat una reactivació que fa alimentar esperances. La pròxima edició del saló ja té dates, del 28 de febrer al 3 de març del 2021, any en què es confia en la definitiva empenta de la recuperació econòmica perquè la fira recuperi el dinamisme habitual. Els dubtes (sobre la pandèmia, sobre l'economia...) no s'han esvaït del tot, tampoc el de si a partir del 2024 l'MWC es continuarà celebrant a Barcelona. Però el futur també porta bones notícies, com la de Puzzle X, una fira de nou encuny, mundial, dedicada als materials més sofisticats de frontera, com el grafè o les nanoestructures de carboni, que se celebrarà a la capital catalana el mes de novembre que ve. L'aposta de la fundació Mobile World Capital per consolidar Barcelona com a centre accelerador d'empreses emergents i com a capital de la comunicació requeria la resurrecció de l'MWC. Un èxit de mínims, però també una taula de salvació imprescindible. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.

Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Renovables per consens

Estem en plena transició ecològica. L'emergència climàtica a què ens enfrontem fa ineludible l'aposta pel desenvolupament d'energies renovables si es volen aconseguir els objectius marcats pel que fa a una progressiva descarbonització, tant a nivell de la Unió Europea com a escala global. I, tret dels negacionistes climàtics, el conjunt de la societat hi està d'acord. Però en aquest punt acaben les concordances i hi ha risc que es desenvolupi un conflicte de difícil solució entre els diferents actors que hi intervenen, de cara a aconseguir un model de desenvolupament més sostenible.

L'aposta decidida del Govern per desenvolupar la indústria renovable i que implica la construcció de grans instal·lacions eòliques i fotovoltaïques, perquè en 10 anys un terç de l'energia que consumim procedeixi d'energies netes, està xocant en diverses comunitats autònomes

L'aposta per les energies netes per aconseguir un desenvolupament sostenible és inevitable, però no pot desembocar en conflictes que compliquin la seva implantació

amb dos tipus d'oposició. D'una banda, agricultors i veïns de la denominada *Espanya buidada*, que davant la proliferació de plantes sorgides al caliu del governamental PNIEC (Pla Nacional Integrat d'Energia Climàtica) temen que se'ls indueixi a abandonar el seu mode de vida, ja que els propietaris que llogaven terrenys per al cultiu augmenten substancialment els seus ingressos si ho fan per a les companyies elèctriques.

D'altra banda, i paradoxalment, científics i entitats conservacionistes també han posat el crit al cel davant el model de renovables impulsat per Govern i elèctriques. Afirmen que fomenten l'especulació de grans inversors, que financen la construcció de macroestructures sense tenir en compte l'impacte mediambiental. En aquest sentit, alguns col·lectius reclamen que es desenvolupin les renovables a partir d'una millor planificació (afirmen que l'Administració està desbordada pels grans projectes i exerceixen un control poc efectiu sobre les instal·lacions) i que s'aposti per un altre model, basat en l'autoconsum i la producció d'electricitat a petita escala (a partir, per exemple, de la cobertura de les teulades amb panells solars en entorns urbans). I és que, recalquen, les grans instal·lacions de renovables no generen ocupació al camp, ja que funcionen de forma automatitzada, en la majoria dels casos.

La reacció de les Administracions davant les queixes no ha sigut uniforme. El Govern ja ha anunciat que restringirà la implantació de renovables a Catalunya, modificant el decret del 2019 que perseguia facilitar-ne la implantació. L'objectiu és limitar el desenvolupament d'aquestes instal·lacions al camp i prioritzar les comunitats energètiques locals. Per la seva banda, davant les queixes de grups opositors al desenvolupament de grans plantes, la ministra Teresa Ribera ja ha advertit que aquestes són imprescindibles, si es vol arribar a la transició energètica que necessitem i que, per tant, no n'hi ha prou amb el desenvolupament de comunitats locals.

Davant aquesta situació, un element és inqüestionable: la necessitat de continuar avançant en la implantació de les energies netes per aconseguir un desenvolupament sostenible. Per tant, no s'hauria de desdenyar cap de les opcions que hi ha sobre la taula (tant la basada en la construcció de grans plantes com la que planteja el foment de l'autoconsum i la generació elèctrica local). Tot això, amb una administració que escolti les demandes dels diferents actors i que es mantingui vigilant davant abusos especulatiu. Ens hi juguem molt. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.
Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Centenari exuberant del PCX

La Xina commemora el centenari de la fundació del Partit Comunista (PCX) en un clima d'influència política i econòmica exuberant a escala universal. El mateix partit que va refundar l'Estat (1949) i després va encadenar canvis successius que el van sumir en una barreja d'autoritarisme ferotge i decadència imparabla ha mutat en un altre que és capaç de mantenir al carrer la iconografia del maoisme, de compaginar el lèxic comunista amb el capitalisme d'última generació i de disputar als Estats Units l'hegemonia, singularment a la conca del Pacífic. El mateix centralisme democràtic que va servir al PCX per rescatar de la insignificança la nació exhausta serveix avui per exercir un control sense límits al si d'una societat convertida en superpotència.

Res del que passa a la Xina és aliè a la voluntat del partit, a l'autoritat omnímoda del president Xi Jinping i a una burocràcia gegant que marca el pas i encobreix els punts febles del sistema: desigualtat creixent entre l'est urbanitzat, amb grans megalòpolis on tenen la seu les multinacionals, i l'interior, rural i endarrerit; el ruïnós sosteniment d'una economia pública anquilo-

Res del que passa a la Xina és aliè a la voluntat del partit, a l'autoritat del president i a una burocràcia gegant que encobreix els punts febles del sistema

sada; l'envelliment de la població; el front d'aliats asiàtics dels Estats Units i la incapacitat momentània d'assegurar les seves rutes de subministrament. Alhora, la desimboltura xinesa per competir en el sector de les tecnologies d'avantguarda –5G, intel·ligència artificial, carrera espacial i altres– és fruit de la concertació entre les directrius del partit i el dinamisme d'un sector privat que fa dècades es va acollir als eslogans del PCX que legitimen el dret a enriquir-se.

Si aquesta nova realitat aboca o no a una nova guerra freda és una cosa que cal veure. El que sí que és clara és la voluntat dels Estats Units de contenir l'adversari, una estratègia iniciada per Donald Trump mitjançant un proteccionisme agressiu i continuada per Joe Biden sense alçar massa la veu. Davant els dubtes i temors que susciten a Europa les conseqüències del capitalisme global xinès, la Casa Blanca ha optat per impedir que la Ciutat Prohibida culmini una revisió de l'*statu quo* internacional, una cosa a què tendeixen totes les superpotències per garantir-se un espai vital tan confortable com sigui possible. Pot dir-se que l'eslògan de Biden *Amèrica està de tornada* s'ha

de traduir com la voluntat del president de contrarestar el desafiament xinès amb un multilateralisme actiu de què Trump no va voler saber res.

El vaticini atribuït a Napoleó que el despertar de la Xina faria tremolar el món s'ha fet realitat en gran manera. En el curt espai de temps transcorregut des de l'enfonsament de l'URSS i la concreció d'un món unipolar amb els Estats Units com a única superpotència, la Xina ha sigut capaç de desbordar totes les previsions i la majoria d'estudis preveuen que no més enllà del 2030 el seu PIB superarà el dels Estats Units, no la seva renda per càpita. Serà el gran competidor global que ja és corregit i augmentat, instal·lat segurament en una estabilitat interna indiferent a lleus sotracos com les crisis de Hong Kong i Xinjiang, sotmès tot a l'autoritarisme incontestat del partit, que la societat acata complaguda pel progrés material indiscutible, i sufocada qualsevol dissidència. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL

President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:

Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.

Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.

Cultura: Ramón Vendrell.

Esports: Albert Guasch.

Edició gràfica i fotografia: Julio Cárbo.

Disseny: Joel Mercè.

Infografia: Ricard Gràcia.

Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:

Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:

Marta Bilbao.

Publicitat:

Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.

Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167

08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)

T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.

Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Megabrots entre joves

En unes declaracions recents, el conseller de Salut, Josep Maria Argimon, va afirmar que «sense la vacunació ja estaríem confinats com a la primera onada». El fet que ja s'hagi arribat al 38% de catalans amb la pauta completa i al 54% amb la primera dosi, especialment a la franja d'edat més vulnerable, ha evitat fins ara un replegament en la desescalada que ha permès obrir bars musicals i discoteques, ha ampliat l'oci nocturn i ha dibuixat un panorama d'una certa normalitat. Mesures que es mantenen, com el fet de no haver de portar la mascareta a l'aire lliure, però que estan enlaira, a l'espera de l'evolució del que ja podem qualificar com a cinquena onada.

Les dades ens parlen d'una tendència a l'alça de la pandèmia. El risc de rebrot (la possibilitat de nous casos en 14 dies) ha arribat fins a 4,38, quan fa menys

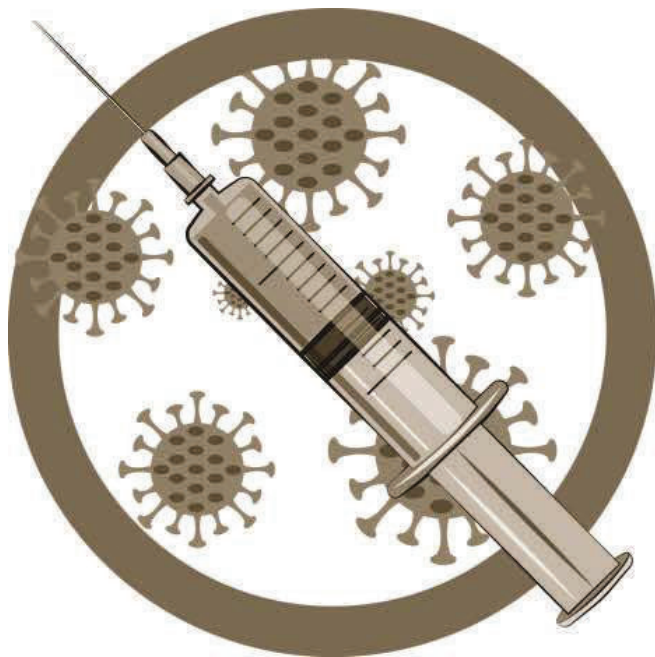
L'explosió de contagis en festes entre els menors de 30 anys o els que no han rebut la pauta completa demostra l'efectivitat de la vacunació i de les mesures de protecció

d'un mes, el 15 de juny, s'havia instal·lat en la xifra més baixa, 83. També augmenta la taxa de reproducció: del 0,76 del maig al 2,07 de principis de juliol; i la positivitat dels tests, amb el 10,9%, molt per sobre de la xifra del 5% recomanada per l'OMS. En incidència acumulada de casos, s'ha arribat als 217 per 100.000 habitants, una quantitat especialment crítica (1.054) entre la població de 20 a 29 anys.

Queda evidenciat, doncs, que la pandèmia no ha cedit i que ara s'acamina entre els joves. La mitjana d'edat dels afectats és de 27 anys i, tot i que la pressió hospitalària i de les ucis no té res a veure amb els pitjors nivells de fa mesos, i tot i que la mortalitat s'ha mantingut en xifres baixes, el cert és que els centres d'assistència primària estan perillosament saturats (amb mitjanes de 5.000 d'infectats en els últims dies) i que la tendència és altament preocupant.

Les causes d'aquest rebrot s'han de buscar en la relaxació general dels costums i en la percepció equivocada que la batalla ja estava guanyada. Viatges i festes de fi de curs, revetlles i oci nocturn són l'origen de la situació actual, si bé s'han de calibrar les diferents circumstàncies. No té a veure res, per exemple, la sensació de descontrol que es viu al Born, a la Barceloneta o a les platges de Barcelona, sense gairebé mesures de seguretat i distància, amb casos com el de Canet Rock, que va portar a terme proves massives d'antígens, amb la detecció de 152 positius entre més de 22.000 persones.

La mateixa Federació Catalana d'Activitats de Restauració i Musicals (Fecasarm) advoca per l'obligatorietat de tests d'antígens o PCR per accedir a les discoteques, una mesura que també valora Salut, ja que l'entrada indiscriminada i la impossibilitat de mantenir la prevenció són factors de multiplicació de la pandèmia. El creixement explosiu dels casos entre els joves, amb una taxa de vacunació encara molt baixa, ens ha de posar en alerta. Els exemples que avui publica EL PERIÓDICO ens alligonen sobre la necessitat de no abaixar la guàrdia i d'estar atents, més encara amb la implantació general de la variant delta, més contagiosa que les anteriors. Fer un pas enrere en aquesta època seria una molt mala notícia per al sector serveis i per a la població en general, però disfrutar de les vacances implica, així mateix, mantenir, com mai, els nivells de protecció, a l'espera d'un percentatge massiu de vacunats que alleugi el panorama fins a l'arribada de la immunitat de grup. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:
Marta Bilbao.

Publicitat:
Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Pressupostos en distensió

De la llarga entrevista de tres hores entre el president del Govern, Pedro Sánchez, i el de la Generalitat, Pere Aragonès, poc contingut es va fer públic, més enllà del desacord en les qüestions de fons sobre la negociació política en el conflicte català. Però els dos líders van abordar molts altres temes, que van començar a revelar-se en l'entrevista d'aquest diumenge a Aragonès a EL PERIÓDICO. Un d'aquests temes és la negociació dels Pressupostos Generals de l'Estat, que encara no s'ha iniciat formalment amb papers a sobre de la taula, però sí políticament.

Les dues parts estan interessades a arribar a un acord per als Pressupostos i fins i tot es parla de tancar un pacte per al que queda de legislatura. ERC ja va donar suport als comptes de l'Estat actualment vigents i algunes fonts creuen que els d'aquest any, les negocia-

Tant el Govern de Pedro Sánchez com Esquerra estan interessats a arribar a un acord sobre els comptes de l'Estat

cions formals dels quals s'obriran al setembre, poden ser més fàcils d'aprovar que els de l'any passat, fruit de l'ambient de distensió.

La primera decisió positiva per part del Govern és desvincular les negociacions dels Pressupostos de la taula de diàleg i de la resta de la negociació més política. «Com a president de la Generalitat, vull que posem la màxima ambició per aconseguir avui tot el que pugem per a Catalunya perquè això no ens resta força per reivindicar la independència», va declarar Aragonès a aquest diari. Aquest plantejament trenca radicalment amb l'etapa presidida per Quim Torra, en què es va menysprear l'«autonomisme» i la Generalitat es va desentendre de l'administració de les competències autonòmiques o d'obtenir-ne de noves.

Separar les dues negociacions és la millor manera d'arribar a acords, almenys, de moment, en les qüestions pressupostàries que incideixen directament en la vida dels ciutadans. I pacificar també el camp de joc perquè la taula de diàleg es reuneixi sense interferències durant els dos anys de termini fixats per al primer balanç de la negociació. En l'aspecte pressupostari, el president posa l'accent a aconseguir inversions en infraestructures, i que s'executin –cada any queda un alt percentatge sense cobrir–, en el finançament de la llei de dependència i en la gestió dels fons de recuperació europeus.

Els fons Next Generation seran probablement el nucli de la negociació, ja que Catalunya aspira a aconseguir grans projectes d'entre els elaborats pel Govern, que pugen a 30.000 milions d'euros, una xifra difícilment assequible, però sí que és factible obtenir, com demana la Generalitat, més d'un projecte tractor en automoció o en les indústries agroalimentària o audiovisual, per exemple. No s'ha d'oblidar que l'objectiu dels fons, per als quals la Generalitat reclama cogovernança, és transformar el model econòmic i en aquesta línia van els projectes presentats pel Govern.

Un acord entre el Govern i ERC en els Pressupostos de l'Estat repercutiria sens dubte positivament en l'altre objectiu d'aprovar aquesta tardor els comptes de la Generalitat per a l'any 2022. En aquest sentit, seria positiu presentar la mateixa disposició i buscar majories a Catalunya que permetin arribar a acords amb les mateixes prioritats pressupostàries. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.
Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

El consentiment, al centre

El març del 2020, la ministra d'Igualtat, Irene Montero, va presentar el primer avantprojecte de la llei orgànica de garantia de la llibertat, un text que ha tardat més d'un any a ser aprovat pel Consell de Ministres, després de disputes no només sobre el redactat sinó també sobre les seves conseqüències jurídiques. En aquesta llarga tirada, influïda també per la irrupció de la pandèmia i, en els seus últims tràmits, pel qüestionament legal que ha expressat el Consell General del Poder Judicial, s'han viscut episodis de polèmica entre els socis de Govern, tot i que s'ha mantingut l'esperit d'una reforma que implica importants modificacions en el Codi Penal i persegueix ampliar l'espai de protecció contra les agressions sexuals que últimament s'han reproduït de manera alarmant. Com va dir llavors la ministra Montero, «s'ha aprovat

El canvi de focus que representa la 'lleí sí és sí' en la definició d'agressió sexual amplia la protecció de les víctimes i combat la seva revictimització després de la denúncia

gràcies a la lluita del moviment feminista als carers». Es pot recordar que l'origen de l'anomenada *lleí sí és sí* es remunta a les protestes que es van generar arran de la sentència de l'Audiència de Navarra contra els integrants de *La manada*, joves agressors d'una noia als Sanfermines del 2016, condemnats per abús sexual i no per violació, un aspecte més tard corregit pel Tribunal Suprem. La repercussió social d'aquella decisió va ser enorme i va impulsar la legislació que ara inicia el tràmit parlamentari.

La base de la llei és la consideració de la llibertat sexual com un bé protegit, d'acord amb el que estableix el Conveni d'Istanbul, i es vertebra a partir de la necessitat del consentiment actiu, és a dir, la manifestació lliure que expressi clarament la voluntat d'una persona de mantenir relacions sexuals. D'aquesta manera, desapareix l'abús sexual com a tipificació i es refon amb el delictes de violació. El canvi és substancial, de concepte. Fins ara, perquè es considerés l'agressió sexual i la violació com a delictes era necessari l'existència de violència i intimidació. A partir de la nova llei orgànica, les dues accions seran delictives sempre que no existeixi un consentiment explícit. Les víctimes ja no hauran d'acreditar la seva resistència o demostrar que hi va haver intimidació o violència. Qualsevol relació no consentida i admesa per les parts serà objecte de persecució penal. A més, la norma introdueix agreujants específics, com les violacions en grup, l'ús d'armes o el subministrament de droga, que poden anul·lar la voluntat, i s'especifica així mateix la violació com a tal en el si de la parella.

En la voluntat legislativa d'acabar amb conductes impropies, la llei tipifica per primera vegada com a delictes l'assetjament ocasional o de carrer i les accions de contingut sexual intimidatòries. Un pas endavant per acabar amb una xacra que és constant, repetida i moltes vegades invisible. També preveu l'existència de centres assistencials per a les víctimes i estableix càstigs contra el proxenetisme.

La *lleí sí és sí* enrobusteix la llibertat, especialment de les dones, en el moment d'establir relacions sexuals i cerca evitar humiliacions posteriors a la mateixa agressió (que suposen una revictimització de l'agredida), amb una variació de focus que posa el protagonisme, sense excuses masculistes, en la voluntat explícita, contundent i clara, de la persona. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.

Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Difícil retorn de Joan Carles I

El desig de Joan Carles I de tornar a Espanya és humanament comprensible, però és de difícil gestió tenint en compte la insòlita situació del rei emèrit, el primer aniversari del qual residint a Abu Dhabi es complirà di-marts vinent. Tot el que ha transcendit en els últims 12 mesos –les incògnites sobre la quantia i localització de la seva fortuna, les regularitzacions voluntàries amb Hisenda per un total de 4,6 milions d'euros, les declaracions de Corinna zu Sayn-Wittgenstein i la mobilització dels seus advocats–, les decisions adoptades per Felip VI per distanciar-se de la conducta del seu pare i les reserves del Govern compliquen enormement el viatge de tornada. I les investigacions en curs de la Fiscalia no fan més que abundar en aquesta complexitat i omplen d'incertesa el futur perquè és impredecible què pot mostrar i quines conseqüències poden tenir.

És lògic que tant Felip VI com el Govern mantinguin reserves sobre la conveniència d'una tornada a casa i la instal·lació a Espanya del rei emèrit

Ni la popularitat que va arribar a tenir Joan Carles I en gran part del seu regnat ni els serveis prestats a la restauració de la democràcia, incloent-hi la neutralització del cop del 23-F, són suficients per compensar i reparar el dany causat a la Corona com a institució i a la monarquia com a forma d'Estat. De tal manera que és lògic que tant Felip VI com el Govern mantinguin reserves sobre la conveniència d'una tornada a casa i la instal·lació a Espanya del rei emèrit, encara que sigui en un lloc diferent de la Zarzuela i amb una projecció pública limitada en extrem. Si una cosa caracteritza les monarquies europees, a més que el cap de l'Estat regna, però no governa, és la necessitat permanent de preservar el prestigi de la institució, l'acceptació popular de la qual depèn en última instància del respecte del qual gaudeixen les famílies regnants.

Imatges velades

Hi ha massa imatges velades dels últims anys del regnat de Joan Carles I i dels que han seguit la seva abdicació (juny del 2014), i es dona, a més, una circumstància d'ordre generacional que no pot defugir-se: els aspectes més singulars de la transició manquen de transcendència per a un percentatge cada vegada major d'espanyols. Poc o gens interessa a un segment important de l'opinió pública que les filles del rei emèrit el visitin a Abu Dhabi o que Felip VI parli de tant en tant per telèfon amb el seu pare. Sí que sorprèn aquesta mateixa opinió pública que qui amb tanta freqüència va prodigar les seves crides per a un comportament ètic dels gestors públics sigui avui un ciutadà sota sospita, algú que ha manejat pel que sembla ingents quantitats de diners fora de tota norma.

Són massa les raons per lamentar la defensa acrítica de la institució monàrquica a la qual aspira la dreta. La restauració del prestigi d'una autoritat hereditària merament representativa depèn en última instància de la solvència moral i la sintonia amb el carrer dels que en cada moment són els seus dispositaris. Dit d'una altra manera: pretendre que palau sigui una caixa tancada, sense contacte amb l'exterior i fora de perill de tot desgast o crítica, pot ser útil a molt curt termini, però amb tota seguretat és perniciosa a mitjà i llarg termini, com es dedueix fàcilment de l'agitada història d'Espanya dels dos últims segles. Es vulgui o no, el comportament de Joan Carles I ha fet que el regnat de Felip VI se sotmeti a examen cada dia. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.
Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

L'empenta econòmica catalana

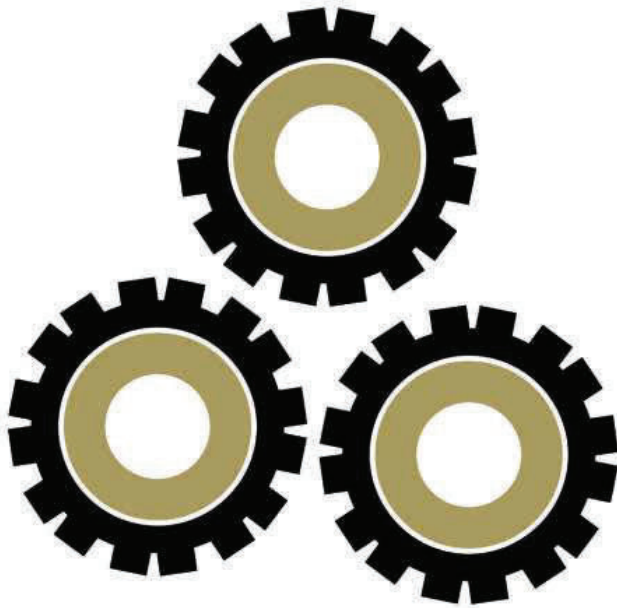
Que Catalunya és un dels grans motors de l'economia espanyola està fora de dubte. Que en els últims anys havia anat perdent pes respecte al conjunt estatal –coincidint amb els moments més convulsos del *procés*– també és una realitat que constaten els indicadors econòmics. Els mateixos que ara reflecteixen més dinamisme, que podria traduir-se en una recuperació del terreny perdut. L'últim estudi de la Cambra de Comerç d'Espanya, corresponent a juny, així ho testifica: dels 75 indicadors que l'*Observatori Econòmic-Empresarial* d'aquest organisme considera clau, en el 64% dels casos Catalunya va estar igual o millor que la mitjana espanyola. És a dir, només en el 36% dels indicadors l'economia catalana va evolucionar pitjor que el conjunt d'Espanya, una clara millora respecte a març (quan va arribar al 50%) i desembre (65%). L'economia no és aliena a la realitat sociopolítica que l'envolta i és fàcil

El dinamisme de Catalunya la situa en un bon punt de partida per al repartiment dels fons europeus, però l'estabilitat política també és essencial

distintir els dos grans factors que han marcat el passat més recent i que continuaran marcant l'evolució futura: el *procés* i la pandèmia. I si tenim en compte que el que demana l'activitat empresarial és estabilitat i seguretat per invertir i crear ocupació, com menys crispació política i més es continguin els contagis i les noves variants del virus, millor progressarà l'economia. I encara s'afegeix un tercer factor que influirà poderosament en els pròxims anys: els fons europeus de recuperació.

El *sorpasso* de Madrid a Catalunya, en termes de PIB, en els dos anys que van seguir a l'1-0, va ser vist com un senyal de la pèrdua de poder econòmic català arran del *procés*, igual que la massiva fuga de seus socials. I, si bé és cert que el trasllat d'una seu social no implica immediatament el tancament de fàbriques ni la pèrdua de llocs de treball, els economistes adverteixen que tenir la seu social –on es reuneixen els consells d'administració– allunyats del centre de producció pot comportar a la llarga altres decisions de trasllat. En aquest últim punt, tampoc s'han d'obviar l'efecte de capitalitat i la política fiscal de Madrid. Des de 2017, Catalunya ha perdut més de 2.300 seus socials d'empreses (saldo entre les que se'n van i les que arriben), mentre que Madrid n'ha guanyat gairebé 1.600. Un dels principals objectius del *president* de la patronal catalana Foment del Treball, Josep Sánchez Llibre, és que tornin a Catalunya el màxim de les que van marxar. I tot i que és difícil revertir decisions empresarials tan importants, hi ajudaria una acció de Govern centrada en la gestió dels problemes diaris, no tant en debats enverinats que eleven la confrontació.

La renovada empenta de l'economia catalana la situa en un bon punt de partida per a la negociació dels fons europeus Next Generation que ha de començar ara i en el qual l'estabilitat política és essencial. La mala imatge de la foto de família sense Catalunya a la Conferència de Presidents de divendres passat no es correspon amb la lleialtat institucional que requereix el moment. Una mala imatge que, per cert, contrasta amb la presència del *conseller* d'Economia, Jaume Giró, al Consell de Política Fiscal i Financera dimecres. És aquest sentit de responsabilitat el que ha de predominar, el mateix que fa que la comissió bilateral Estat-Generalitat es reunís avui per primera vegada des de 2018. Aquest òrgan creat per l'Estadut no hauria de patir els vaivens conjunturals polítics. Són molts els temes pendents entre el Govern i l'Executiu central, exigim als dos costats de la taula lleialtat institucional, responsabilitat i sentit d'Estat. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.
Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

El diàleg comença a rodar

El mes de juny passat, els presidents del Govern, Pedro Sánchez, i de la Generalitat, Pere Aragonès, van acotar el terreny de joc, el calendari i el ritme del restabliment de relacions entre els dos Executius. A la pràctica, una via lenta, sense previsions del calendari, la de la taula de diàleg, en què a partir de setembre s'abordaran les possibilitats de donar alguna resposta als objectius polítics de l'independentisme. I una via més ràpida, la del desbloqueig de les carpetes pendents en la gestió ordinària de l'autogovern. Bé a través de la comissió bilateral que es va reunir ahir després d'un prolongat hiatus, bé amb la participació normalitzada, més enllà d'incidents més protocolaris que executius, als fóruns de coordinació entre Govern central i comunitats autònomes.

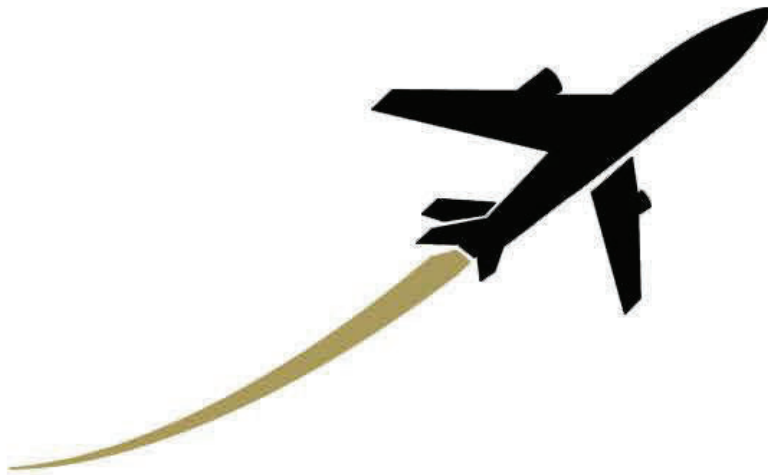
El bloqueig polític ha començat a deixar de travar l'abordatge de decisions que afecten l'autogovern de Ca-

Malgrat les discrepàncies sobre el ritme, és significatiu que es comenci a desbloquejar l'abordatge d'aspectes de l'autogovern amb impacte directe sobre els ciutadans

talunya i els interessos més immediats dels seus ciutadans. Amb 56 traspassos pendents sobre la taula i la demanda per part del Govern de la Generalitat que es posi fre a iniciatives legislatives de caràcter recentralitzador, una primera reunió només podia ser un primer pas amb mesos de negociacions pendents. Que una part celebri els avenços com a exemple d'una normalització política que encara no ha arribat a Catalunya i l'altra insisteixi en la insuficiència dels primers compromisos posats sobre la taula és perfectament previsible. Però l'essencial és que s'ha trencat el gel. I una vegada atesos els primers passos, no hi ha cap altre camí que el que les dues administracions passin a treballar no en acords genèrics sinó en compromisos efectius.

Deixar enrere la política de cadires buides, plantades i bloquejos estèrils (o encara pitjor, de menyspreu per la gestió de les competències autonòmiques) per treballar per objectius tangibles és una cosa que sembla que finalment també comparteix el sector del Govern més procliu a renegar de les estratègies possibilistes, alimentar una tensió cada vegada més virtual o prodir pessims auguris sobre la viabilitat de la taula de diàleg: en una cita discreta i celebrada en paral·lel a la comissió bilateral, el conseller Jordi Puigneró, la ministra de Transport, Raquel Sánchez, i el president d'Aena, Maurici Lucena, van teixir un principi d'acord sobre la futura ampliació de l'aeroport del Prat, no per vaticinat menys significatiu.

En aquesta carpeta també s'ha començat a rodar per la pista adequada però encara no s'ha emprès el vol. El compromís d'ampliar la capacitat d'operacions de l'aeroport de Barcelona-el Prat per atraure vols intercontinentals i la voluntat d'enllaçar-lo per alta velocitat amb els de Girona i Reus per facilitar que funcionin com un hub interconnectat es pot plasmar en un pla de futur ambiciós però al mateix temps compatible amb les expectatives racionals d'evolució del sector aeronàutic i turístic, marcades per unes cada vegada més apressants exigències ambientals. O ser la base d'una inversió basada en uns càlculs de creixement més quantitatiu que qualitatiu difícilment sostenibles. Aquí també queda molt per dialogar i molta feina tècnica per fer compatibles objectius gens fàcils de conciliar. Tot i que comprometre's que, respecte a l'afectació als espais naturals del Delta del Llobregat, el vistiplau de la Comissió Europea sigui una condició prèvia resulta una garantia molt més palpable que la voluntat expressada que aquest impacte ambiental sigui el mínim possible. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.
Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

El turisme busca la confiança

La cinquena onada de la Covid no ha tomat Barcelona, i les principals destinacions turístiques espanyoles, al panorama desolador dels pitjors moments de la pandèmia, ni de bon tros. La situació epidemiològica no és la mateixa. Les barreres a la mobilitat, almenys a Europa, s'han anat aixecant progressivament. I gran part dels potencials visitants ja han optat per adaptar-se a un nou entorn i intentar fer compatible les precaucions contra el virus i la recuperació, en la mesura possible, de la normalitat. Però sí que és cert que la vaticinada recuperació de l'activitat turística s'ha quedat, després d'un juliol que ha anat de menys a més i un agost per ara sota mínims, molt lluny dels objectius marcats.

Les perspectives del Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme de recuperar aquest estiu el 50% de les visites internacionals del període pre-Covid (i el 70% a final d'any) sembla que estan lluny de fer-se realitat, si no s'acaba l'estiu amb un nivell d'ocupació similar al de la situació prèvia a la pandèmia, una cosa altament improbable. En el cas de Barcelona, segons la valoració del Gremi d'Hotels, la situació va més enllà i es dona l'any per «perdut».

Potser s'ha de considerar que Barcelona, una destinació que durant anys ha tingut el vent a favor en un context que afavoria el turisme urbà (alimentat pels vols econòmics, els congressos, l'oferta de restauració...), juga en canvi amb pitjors cartes en la situació actual. Actualment, les ofertes basades en la natura i l'aire lliure han guanyat atractiu. Precisament la situació dels hotels a la capital catalana no convidava a l'optimisme: amb un 40% de la planta hotelera en funcionament i prop del 40% d'ocupació en aquests establiments que han obert les

Encara hi ha marge per salvar el que queda d'any. Però el que ha passat al juliol i a l'agost demostra la importància de generar sensació de seguretat

portes, en les últimes setmanes han pernoctat a la ciutat el 20% dels visitants que ho feien, per les mateixes dates, abans de la crisi de la Covid.

Durant el mes de juny, el debat públic que va precedir la relaxació de les mesures que van permetre la reactivació de l'oci nocturn – malgrat els indicadors alarmants que arribaven del Regne Unit sobre la variant delta del virus – es va plantejar, de nou, en uns termes que s'han tornat a demostrar enganyosos. La contraposició, com si fossin contradictòries entre si, si no incompatibles, entre les mesures de precaució necessàries per frenar l'expansió de la Covid i la necessitat de tornar a engegar sectors econòmics especialment afectats com el turisme, la restauració i l'oci nocturn. La retracció de l'afluència de turistes, i la moderació de la mobilitat del visitant espanyol que havia de compensar l'internacional, ha seguit el mateix compàs que l'empitjorament de les dades epidemiològiques (així com la proliferació de dissuasòries escenes d'irresponsabilitat).

La tendència ja consolidada a reduir l'anticipació amb què es planegen les vacances, vorejant ja la pràctica del *last minute*, s'ha accentuat en una situació volàtil com la que estem vivint. És una arma de doble tall: les males notícies poden arruïnar previsions, però també deixen un marge obert a atraure visitants d'última hora si les coses es fan bé. Encara hi ha marge per salvar la situació fins a finals d'any. Almenys, en un grau que permeti mantenir dempeus el sector per quan arribi una recuperació completa. Sempre que s'entengui que les garanties de seguretat i confiança són, avui, tan necessàries com la millor oferta d'oci i la més intensa campanya d'imatge. ■

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramon Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.

Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorials

Incendis: un altre llum d'alarma més

Una etapa de forta sequera, combinada en alguns països amb onades de calor inclement, està alimentant els incendis forestals al llarg de tota la conca mediterrània, des de la península Ibèrica fins al sud d'Itàlia i, especialment en els últims dies, els Balcanes i l'Anatòlia. Les extensions arrasades i la major o menor gravetat de l'amenaça sobre zones habitades depèn en gran part de la gestió del territori o la disponibilitat de mitjans d'extinció a cada país. Potser aquí no estem experimentant, almenys aquest estiu, catàstrofes amb

Els senyals s'acumulen: és difícil imaginar què més pot ser necessari per reaccionar i adaptar tot el nostre sistema productiu i mode de vida

milers d'hectàrees cremades, cases arrasades i víctimes mortals com està passant aquests dies a Grècia i Turquia. Però el fenomen de base és el mateix: la nostra regió serà una de les que patiran amb més intensitat els efectes de l'escalfament del planeta. Segons estudis recents, el risc d'incendis podria augmentar fins a un 64% més si l'augment global de les temperatures se situa per sobre dels dos graus de mitjana. I ja avui, només a Espanya, segons recull l'Índex de Risc Climàtic Global de l'oenagè ecologista Germanwatch, els esdeveniments extrems com el temporal *Gloria*, la tempesta *Filomena* o la calor extrema ja causen al voltant de 700 morts i pèrdues de fins a 900 milions d'euros a l'any.

Les onades d'incendis a les zones de clima mediterrani són una conseqüència clara d'aquest fenomen però també de factors tan diversos com l'abandonament rural, la urbanització desordenada i la mala gestió de les masses boscoses. Diverses facetes d'una situació d'emergència climàtica que reclama respostes també múltiples. Un compromís real per reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle però també mesures concretes per mitigar les conseqüències del canvi climàtic, que en el nostre entorn impliquen estius tòrrids, períodes de sequera prolongada,

l'amenaça del foc sobre el bosc mediterrani convertit en un polvorí difícilment controlable i altres episodis meteorològics extrems. Tots ells habituals però amb una freqüència, intensitat i impredecibilitat cada vegada més grans. Una crisi climàtica de característiques tan inexorables com caòtiques.

La Terra no deixa d'emetre senyals d'alarma: desglaç a Grenlàndia, una insòlita onada de calor al Canadà, inundacions a Alemanya i Bèlgica, emissions de gasos a les masses de permagel que comencen a fondre's, incendis de nova generació a Califòrnia... És difícil imaginar què més pot ser necessari perquè el món reaccionï abans d'arribar a un punt de no retorn adaptant tot el nostre sistema productiu, organització del territori i hàbits quotidians a una nova situació. Una en la qual les grans inversions en infraestructures seran necessàries ja no per fer possible el creixement sinó per fer compatible el nostre mode de vida amb les exigències ambientals. ■

Cuomo: un polític acabat, un repte per a Biden

L'acusació d'assetjament sexual formulada per la Fiscalia de Nova York contra el governador de l'estat, el demòcrata Andrew Cuomo, tindrà efectes no només en el pla personal, sinó també en el del seu partit, a un any i mig d'unes eleccions legislatives en les quals arriscarà la majoria a la Cambra de Representants i l'empat a 50 escons amb els republicans en el Senat. El fet que no pas menys d'11 dones hagin revelat el comportament inapropiat del governador porta inexorablement a veure en Cuomo la figura d'un polític acabat que danya greument la imatge pública del Partit Demòcrata en un dels estats clau en la mobilització de l'electorat liberal.

No és només que la presumpta conducta de Cuomo sigui del tot reprovable, sinó que el governador pertany a un partit que s'ha significat d'allò més durant els últims anys en defensa dels drets de la dona, i a l'última campanya electoral va fer bandera de tal defensa mitjançant figures com Kamala Harris, vicepresidenta en exercici. Tot això explica que figures demòcrates rellevants, entre elles Biden, hagin unit la seva veu per reclamar a Cuomo que renunciï atès que, en cas contrari, l'escandol deixaria el partit sota el foc granejat dels seus adversaris. Les 74.000 peces de convicció i les declaracions de 179 testimonis reunides en un informe independent són massa contundents com perquè Cuomo se segueixi en el càrrec i desafiï les seves víctimes. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramon Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general: Felix Noguera.
Publicitat nacional: Marta Bilbao.
Publicitat: Joan Garçon.
Distribució: Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

La Covid torna a les residències

La primera i letal onada de la Covid va colpejar amb cruessa inacceptable les residències d'avis a Espanya, va causar milers de morts i va destapar les carencies del sistema d'atenció dels avis i la incompetència, la desídia i en alguns casos la més inhumana indiferència dels responsables polítics de gestionar-ho. La prioritat en la campanya de vacunació a les persones ingressades en residències (i posteriorment als avis amb vida autònoma) i un esforç abnegat per part dels afectats, de les seves famílies i dels responsables de la seva cura per protegir-los, aïllant-los dels següents embats de la malaltia, va acabar per controlar la desfeta. També va crear una sensació de seguretat que es va demostrar insuficientment justificada (com en el cas del fallit experiment d'obertura de festivals musicals a Catalunya just en el moment menys adequat i fiant-se a una capacitat de detecció dels tests d'antígens i a un

Fins i tot atenen la crida solidària de l'OMS, una dosi de reforç en aquest col·lectiu sembla raonable. També controlar els cuidadors no vacunats

exercici de responsabilitat dels participants que no van complir les expectatives creades). Aquesta sensació va portar a una relaxació de les mesures de control de visites i sortides que ha coincidit amb l'arribada de la cinquena onada del virus. El benestar físic i sobretot psicològic dels usuaris de les residències requeria la recuperació del contacte amb les seves famílies, amb el seu entorn. Però el resultat ha sigut una tornada dels contagis, incloent reinfeccions, ingressos i, de nou, morts.

L'enorme diferència de la letalitat del virus en una població ja immunitzada, comparada amb la que va ser víctima de la primera onada, fa que la situació aquesta vegada no sigui en absolut tan greu. És una altra prova més de la confiança que s'ha de posar en les vacunes. No obstant, en cap cas s'ha esperat que la garantia contra el virus pugui arribar al 100%, especialment en la població amb una salut més fràgil.

La tornada del virus de la Covid a la població ingressada en els geriàtrics afegeix un element al debat sobre la hipotètica tercera inoculació de les vacunes. L'Organització Mundial de la Salut reclama als països rics que ajornin aquesta dosi de reforç a la població ja protegida del primer món fins que no s'hagi arribat a un objectiu mínim de vacunació als països que fins ara no han pogut accedir a les vacunes. Malgrat el rebuig expressat pels Estats Units i la Unió Europea, aquesta petició té sentit fins i tot des del punt de vista més purament egoïsta. En molts països, tornar a veure xifres inacceptables de morts continua sent una possibilitat real que ja no entra en els càlculs dels països que s'enfronten a les successives noves onades amb més de la meitat de la seva població adulta vacunada, i la pràctica totalitat dels col·lectius més fràgils per motius d'edat o salut. El món ho hauria d'evitar. Però a més, mentre a la immunitat global no s'arribi, es multiplicaran les possibilitats que el virus circuli, muti i torni a arribar amb característiques inesperades als països que se senten més sans i estalvis. Com de cara a altres tants problemes globals, la sensació de sentir-se en una fortalesa per protegir acaba sent il·lusòria.

Amb tot, sí que resulta raonable, com argumenten nombrosos experts, plantejar dins d'un termini de temps raonable un reforç de la immunització adquirida pels col·lectius més fràgils en països com el nostre. I encara més, plantejar que entre el col·lectiu de treballadors que ha d'atendre els avis el rebuig de ser vacunat és una actitud difícil d'abordar legalment, però irresponsable i insostenible. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramon Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:
Marta Bilbao.

Publicitat:
Joan Garçon.

Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

El final d'una era

La increïble, frenètica i desconcertant evolució dels fets en les últimes hores ha desembocat en l'adeu definitiu de Messi. Fa un any, les alarmes van sonar al FC Barcelona després de rebre el famós burofax en què el jugador argentí anunciava la seva intenció de deixar el club, per múltiples motius i no només l'econòmic. Però el triomf de Laporta i les negociacions que s'han mantingut amb el 10 i amb el seu entorn auguraven fins fa poc un nou tipus de relació amb el club que consistia, per encaixar en els comptes d'un club a punt de la fallida, en un acord per cinc anys amb una diversificació de les prestacions de Messi més enllà de l'àmbit esportiu. Era una solució imaginativa que havia de permetre la continuïtat immediata del jugador, perquè, en una situació econòmica dramàtica, pogués servir, segons paraules que Laporta va pronunciar fa un mes, «de pol d'atracció d'algunes operacions», al mateix temps que s'asseguraven ingressos de màrqueting importants que, sense l'argentí, perillarien. I mantenien intacte el vincle emocional, cons-truït durant dues dècades, que lligava jugador i afició.

Per ò el Barcelona afronta una nova era dràsticament i

El Barça encara la seva reconstrucció sense el pes d'un contracte que no podia assumir, però amb altres hipoteques i sense l'actiu econòmic i anímic que Messi suposava

sense aquest període de transició. És cert, sense la llosa d'un contracte que ja no es pot permetre, però també sense l'actiu que suposava mantenir Messi associat a la marca del club fins i tot quan s'allunyés de la gespa. I amb altres hipoteques encara pendents, com la massa salarial desbocada pels salaris extravagants de la resta d'una plantilla en gran part amortitzada esportivament.

La compareixença de Joan Laporta davant els mitjans de comunicació va ser extensa i es va basar en dos aspectes clau per entendre aquest adeu fins fa poc inconcebible. D'una banda, la fora de discussió «calamitosa i nefasta gestió de les juntes anteriors» que hauria elevat les pèrdues del club a l'últim exercici a 487 milions d'euros. En segon pla, la crítica del president va enfocar l'entitat que gestiona la competició, ja que l'acord de venda del 10% dels drets comercials de la Lliga al fons d'inversions CVC que va anunciar Javier Tebas hipotecava, segons Laporta, els drets audiovisuals del club durant 50 anys, una operació que el màxim representant blaugrana no estava disposat a assumir.

Encarat a un tràngol amarg, el president va resultar convincent. Però encara van quedar caps per lligar, com els motius complets del gir dràstic dels últims dies.

Seràn necessàries més explicacions per aclarir fins a quin punt la proposta de Tebas resultava lesiva per al club, i si acceptar-la hauria sigut suficient (o no) per poder renovar l'argentí. I encara més per arribar a conèixer la dimensió completa de la destrossa feta en l'economia del club per la junta anterior.

Messi ha sigut, sense cap dubte, el millor jugador de la història del FC Barcelona, un mite i un referent, algú que ha batut tots els rècords i que ha escrit les pàgines més memorables de l'entitat. En uns moments de renovació i de canvis a la plantilla, Messi representava, més enllà de la seva indubtable qualitat, un punt de referència per a un futur que havia de concretar-se a mitjà termini. S'obre, ara, sense el seu concurs, una època incerta amb la reconstrucció com a meta. Un camí en el desert en què no només el Barça, sinó tot el futbol espanyol, s'enfronta a una dura prova per mantenir la competitivitat davant les altres grans lligues europees. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:

Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:

Marta Bilbao.

Publicitat:

Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.

Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167

08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)

T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.

Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.

T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

El final d'un greuge

Ahir a la nit es van aixecar per sempre les barreres de peatge per a 477 quilòmetres d'autopistes a Catalunya. El canvi del sistema de gestió d'aquestes vies és més que un evident alleujament per a l'economia dels conductors i transportistes catalans, que es pot valorar en entre 500 i més de 700 milions d'euros d'estalvi a l'any segons el criteri que s'utilitzi. La densitat de la xarxa d'autopistes de pagament a Catalunya, que va arribar a concentrar més de la meitat dels trams de peatge d'Espanya –tot i que sovint s'oblida que altres comunitats mediterrànies i del nord d'Espanya també van suportar i encara suporten recàrrecs similars en la seva mobilitat– va ser un dels greuges molt reals el manteniment dels quals va alimentar allò que el president Montilla va denominar «desafecció» i va equipar l'argumentari de l'independentisme. Greuge que ara reconeix sense embuts l'actual ministra de Transport, l'exalcaldessa de Gavà Raquel Álvarez, com a model al qual no tornar.

Les úniques vies que es mantenen en règim de peatge ara a Catalunya són aquelles, iniciativa de la Generalitat –la C-16 de Barcelona a Manresa, el túnel del Cadí, la C-32

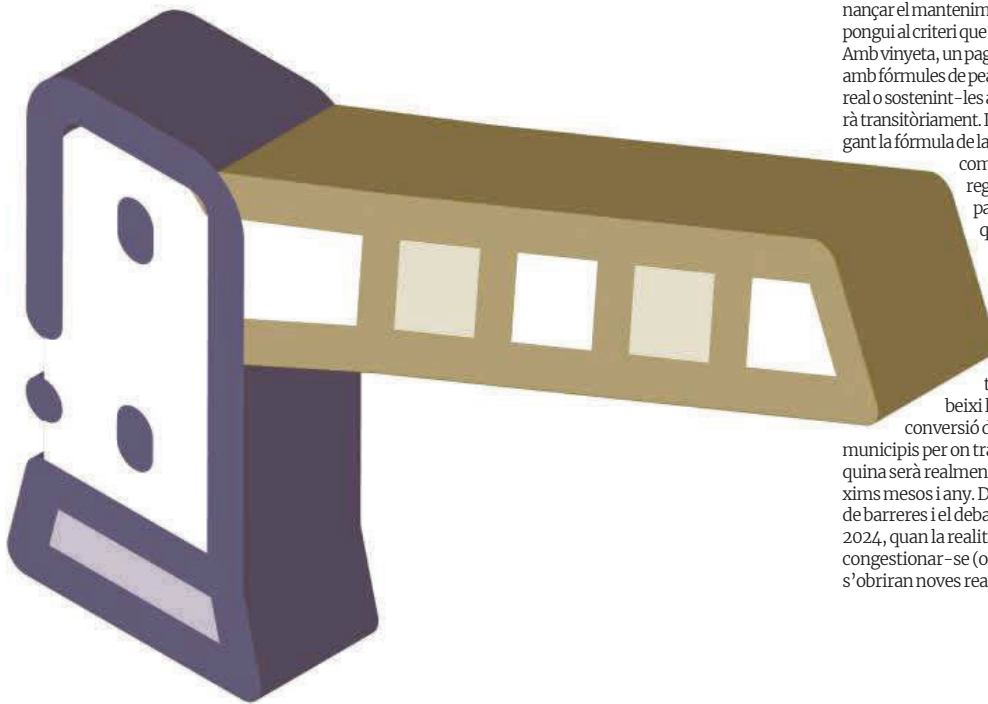
Malgrat les reclamacions de rescat, els governs central i català comparteixen un criteri: passar al pagament per ús i sense desequilibri territorial

de Castelldefels al Vendrell–, en les quals el Govern va preferir la fórmula de concessió a una empresa privada a canvi d'explorar-les (el final de la qual encara està lluny) en lloc de construir autopistes gratuïtes com va ser, per exemple, l'Eix Transversal. El Govern manté un horitzó de reclamació davant l'Estat, a qui planteja que rescati abans aquestes vies (a un cost d'uns 1.500 milions d'euros) per cedir-ne després la titularitat, i la de les autopistes de concessió estatal, a la Generalitat.

No sembla realista esperar que quan el Govern central ha anat esperant que vagin venent les concessions per reconvertir les autopistes en autopistes gratuïtes vulgui assumir aquesta inversió (o la de fer-ho en la resta d'autopistes de peatge que es mantenen en Espanya). Mentre que per aquesta part es pot esperar que hi hagi recorregut per a la reivindicació, curiosament en el substancial (i això sembla que és un denominador comú en més d'un aspecte de l'actual relació entre l'Executiu català i el Govern espanyol) hi ha una coincidència de criteris més gran que mai. Després de l'acabament de les concessions a les empreses d'autopistes, el gran debat és, com estipula la UE, com finançar el manteniment de manera que a més es correspongui al criteri que qui contamina és qui ha de pagar.

Amb vinyeta, un pagament anual per poder circular –hi, amb fórmules de peatge intel·ligent proporcionals a l'ús real o sostenint-les a través dels impostos com ara passàrà transitòriament. I en aquest sentit, amb el Govern relegant la fórmula de la vinyeta, uns i d'altres han acabat per compartir el principi pel qual s'haurà de regir aquest règim encara per definir: pagament per ús i sota criteris comuns que evitin tornar al greuge territorial.

Mentrestant, la mobilitat a Catalunya es prepara per a una transformació immediata, per a la qual en canvi només hi ha projectes més a mitjà que a curt termini, com la permeabilització de l'autopista del Maresme perquè absorbeixi la major part del trànsit de l'N-2 i la conversió d'aquesta en una via amable per als municipis per on transcorre. Però és difícil preveure quina serà realment la dinàmica del trànsit en els pròxims mesos i any. Després de l'eufòria de l'aixecament de barreres i el debat del pagament en l'horitzó del 2024, quan la realitat mostri quines vies poden arribar a congestionar-se (o no) i quines respiraran (o no) s'obriran noves realitats per gestionar. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL

President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:

Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:

Marta Bilbao.
Publicitat:

Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Vigilar la inflació

El mes d'agost va acabar amb una mala dada econòmica: l'IPC (índex de preus de consum) va arribar a la cota del 3,3% interanual, el nivell més alt d'inflació registrat a Espanya des de l'octubre del 2012. La majoria d'experts han coincidit a culpar d'aquest augment la imparable pujada dels preus a l'engròs de l'electricitat (amb una mitjana pròxima als 120 euros el megawatt/hora durant el mes passat, davant els poc més de 36 euros d'un any abans). Un assumpte que s'ha convertit en el principal maldecap del Govern central en l'inici del nou curs, davant el lògic malestar ciutadà pel descontrol del preu d'un servei bàsic i les pressions dels agents socioeconòmics perquè l'Executiu reaccionés i prengui mesures, malgrat que la ministra Ribera no troba mecanismes viables a l'ho-

A l'economia espanyola no li convé que l'alça dels preus, comuna a altres països de la Unió Europea, porti a un augment dels tipus d'interès

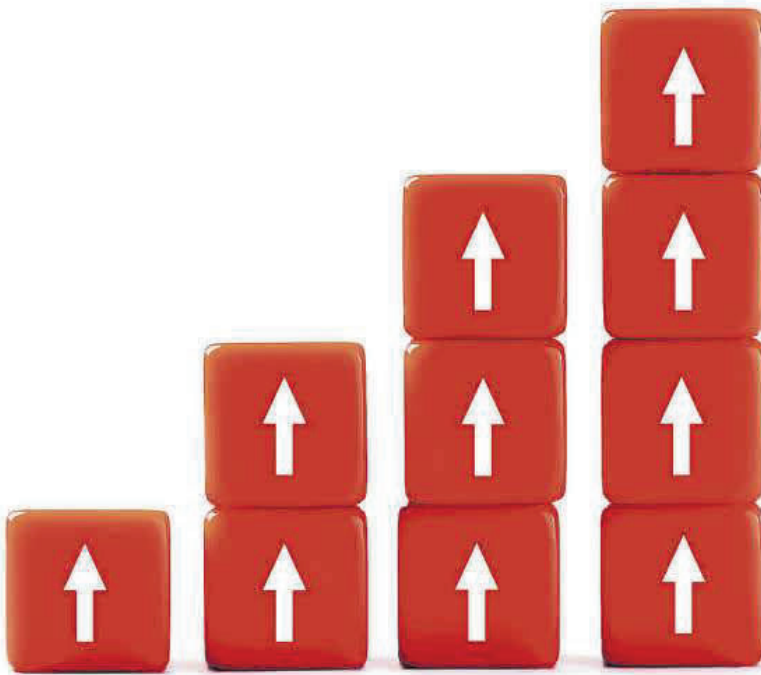
ra de poder intervenir en el mercat a l'engròs de l'electricitat.

Per restar gravetat no a la disminució del poder adquisitiu dels ciutadans (la inflació sol ser qualificada com l'«impost dels pobres») però sí al seu impacte macroeconòmic, i matisar que l'augment registrat durant els últims mesos és transitori, s'assenyala que la inflació subjacent (és a dir, l'augment de preus sense incloure-hi l'energia i els aliments) tot just va pujar una dècima i es manté en nivells baixos, del 0,7%.

Aquesta dada fa que la majoria de països occidentals que pateixen l'augment de preus (Alemanya o els EUA, per exemple, també registren alces no vistes en anys), junt amb els poderosos bancs centrals, no es mostrin preocupats per la seva pujada.

No obstant, el creixement registrat durant l'any en curs tindrà repercussions en altres àmbits de l'economia. A la ja assenyalada pèrdua de poder adquisitiu dels treballadors (cosa que generarà un estira-i-arrotonsa, entre empresaris i sindicats, a l'hora de recuperar salarialment l'erosionat per la pujada de l'IPC), també s'hi pot afegir un nou forat als comptes públics, si es compensa aquesta pujada als gairebé 10 milions de pensionistes i als més de tres milions de funcionaris públics. En un context, com l'espanyol, on el dèficit és dels més elevats de l'eurozona i quan s'acabarà l'any amb un endeutament pròxim al 120% del PIB.

La majoria d'economistes descomptaven, després de la caiguda en picat de l'activitat durant el 2020 com a conseqüència de la pandèmia, que es produiria un augment dels preus (com així ha sigut a Espanya i a gran part dels països de l'OCDE) segons les diferents economies anessin recuperant, de manera desigual, les seves constants essencials de funcionament. I és cert que la inflació subjacent (que és aquella en què es fixen els bancs centrals, abans de prendre decisions de pes) encara es manté sota control. Però s'hauria d'estar atent davant la possibilitat que deixés de ser així i el Banc Central Europeu decidís, a mitjà termini, que s'han d'apujar els tipus d'interès perquè la inflació no es desboqui. Ens hem de preparar per a aquest escenari, que limitaria la despesa pública ordinària i exigiria reformes estructurals. ■

elPeriódico

□ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.
Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Apujar els salaris més baixos

El Govern s'havia proposat reactivar l'agenda econòmica després de l'aturada estival i, tot just començar el setembre, ja ha abordat un dels temes més candents: la pujada del salari mínim interprofessional (SMI). Fa mesos que aquesta mesura està sobre la taula, per la qual cosa la novetat ara està en la urgència amb què sembla que s'aplicarà. La compareixença de Pedro Sánchez en la qual n' anunciava la «immediata» aprovació, sense abans haver-ho consensuat amb sindicats i patronal, va ser un cop d'efecte per a l'inici de curs, amb caires propagandístics, amb el qual potser busca marcar-se un punt a favor abans d'abordar els altres dos grans reptes en matèria econòmica que esperen al Govern: la reforma de les pensions i el desbocat encariment de la llum. Referent a l'SMI, l'Executiu ha proposat als agents socials una pujada de 15 euros aquest any (dels 950 euros actuals als 965) i dos augments més el 2022 i 2023, de 31 euros cada any. Sindicats i patronal han rebutjat, per motius contraris, aquesta proposta; i la vicepresiden-

Augmentar l'SMI en aquests moments és una decisió oportuna perquè els treballadors més vulnerables no perdin encara més poder adquisitiu

ta primera, Yolanda Díaz, es va afanyar a assegurar que «es prioritzarà l'acord». Benvinguda sigui la voluntat de pacte en un tema que perdria la seva eficàcia si es fa sense la implicació dels empresaris. Amb tot, la principal raó que argumenta la patronal, és a dir, que no és el moment adequat per portar-la a terme, perd força davant la realitat d'una recuperació econòmica que confirmen dades com el de l'atur publicat ahir. En efecte, no es pot parlar encara d'una recuperació consolidada, per la qual cosa la proposta d'una pujada escalonada al llarg de tres anys permetria afrontar l'augment de costos laborals.

S'estima que 1,5 milions de treballadors depenen de l'SMI, són els que menys cobren, els que més estan patint la devaluació salarial que significa l'alça de preus (la inflació va arribar al 3,3% a l'agost). Pujar en aquests moments els salaris més baixos no és ni precipitat ni un «pedaç» com critica el PP, és una decisió oportuna perquè els treballadors més vulnerables no perdin encara més poder adquisitiu. La majoria dels països europeus que regulen el salari mínim han aprovat pujades aquest any, que serveixi aquesta dada com a exemple que és possible fer-ho sense entrar en catastrofismes.

Els sindicats, per la seva banda, consideren que un augment de 15 euros més al mes és «insuficient» perquè no compensa l'alça del cost de la vida. Se sol donar com a referència que l'SMI s'hauria de situar entorn del 60% del salari mitjà, un llindar al qual Espanya està lluny d'arribar. Aquest 60% és el que esmenta el Comitè Europeu de Drets Socials, i també l'ha utilitzat com a equivalència el Comitè d'Experts que assessora al Govern, si bé aquest òrgan proposa en el seu informe assolir aquest objectiu el 2023, cosa que donaria més marge a les empreses i seria més prudent davant la situació actual. Una pujada gradual de l'SMI durant els pròxims tres anys pot ser la fórmula que acosti les postures contraposades dels sindicats i la patronal i que permeti arribar a un acord en un assumpte que és de justícia social. El Govern està compromès a apujar l'SMI, per la qual cosa no hi ha dubte que aviat veurem un anunci en aquest sentit. Seria desitjable que comptés amb la conformitat de tots. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.
Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Investigar Joan Carles I

L'advocat de Joan Carles I, el penalista Javier Sánchez-Junco, va criticar ahir la Fiscalia del Tribunal Suprem per la difusió del contingut d'una rogatòria internacional que, segons la seva opinió, viola «de manera evident el principi de presumpció d'innocència que empara tot ciutadà» a l'incloure «greus afirmacions i imputacions de conductes que es realitzen sense cap suport i que no tenen la més mínima justificació». És cert, com recorda el representant legal de l'anterior monarca, que el seu client mereix el respecte d'aquesta garantia constitucional, encara més quan encara no ha sigut imputat per cap delicte davant els tribunals espanyols. No és menys necessari tenir clar que, precisament com tot ciutadà, la justícia no ha d'aturar la seva actuació davant la personalitat de sobre qui recauen sospites i indicis directes. I no hi pot haver cap raó que eviti o retardi la determinació d'investigar-los fins al final.

El document que ha suscitat la queixa de l'advocat de Joan Carles I és una rogatòria remesa per la fiscalia a Suïssa el 24 de febrer passat que, com ha apuntat el mateix Ministeri Públic en una nota explicativa, no és «un dicta-

Com tot ciutadà, l'anterior monarca té dret a la presumpció d'innocència, tant com la justícia té l'obligació d'aclarir la seva actuació

men, petició de processament o conclusions fiscals», sinó una demanda d'informació. Com tota gestió similar, ha d'estar raonablement fonamentada. La fiscalia, doncs, va exposar en la seva petició a la justícia suïssa que «disposa d'elements indicis» que els fons que va rebre l'anterior monarca en comptes sota el seu control en paradisos fiscals poden tenir una «procedència il·lícita», en concret el cobrament de «comissions i altres prestacions de caràcter similar en virtut de la seva intermediació en negocis empresarials internacionals», cosa que sumaria la comissió de delictes de blanqueig de capitals, contra la Hisenda pública, de suborn i de tràfic d'influències. Disposar d'aquests indicis és molt menys que tenir els elements de prova convincents per afirmar que aquesta il·legalitat es va cometre, cas en el qual hauria d'haver tramitat ja una querrela. Però és més que suficient per desplegar totes les actuacions necessàries per arribar o no a confirmar aquestes sospites, com diu la mateixa fiscalia, amb «l'exigible celeritat». I per reclamar a qui va ser cap d'Estat que es posi a disposició de la justícia per col·laborar-hi quan se li requereixi.

Des de l'enviament del document ara revelat, els «elements indicis» sobre aquesta i dues indagacions més obertes per la fiscalia han continuat acumulant-se. Just l'endemà d'aquell tràmit internacional, Joan Carles I va regularitzar davant la Hisenda espanyola més de quatre milions d'euros, sense que s'hagi aclarit formalment si ho va fer abans o després d'haver rebut un requeriment, cosa que determinaria la gravetat de les seves responsabilitats administratives i penals. El mes passat, el president del Banco Mirabaud va ser imputat per un fiscal suís per ocultar l'ingrés de 100 milions de dòlars procedents de l'Aràbia Saudita en un compte controlat per Joan Carles I el 2008. I ahir es va saber que l'Agència Tributària ha requerit informació a la Casa Reial sobre els pagaments rebuts del 2014 al 2018, quan el seu successor va suspendre la seva assignació com a rei emèrit.

L'actual monarca, Felip VI, ha pres diverses decisions que han remarcat el seu distanciament amb les actuacions del seu pare i amb l'ús i gaudi de les milionàries quantitats dipositades fora de l'abast del fisc espanyol. Una actuació diligent, transparent i sense dilacions de cada un dels poders de l'Estat recolza la posició del Rei en aquest assumpte, mentre que qual-sevol obstacle, reticència o falta de compromís en la investigació no reforçaria la màxima institució de l'Estat, sinó tot el contrari. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL

President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:

Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.

Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.

Cultura: Ramón Vendrell.

Esports: Albert Guasch.

Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.

Disseny: Joel Mercè.

Infografia: Ricard Gràcia.

Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:

Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:

Marta Bilbao.

Publicitat:

Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.

Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167

08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)

T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.

Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.

T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Seguretat autònoma de la UE

La necessitat que Europa disposi d'un dispositiu de defensa autònoma s'invoca amb una sort gairebé sempre adversa des que el 1952 es va posar en marxa el projecte batejat com a Comunitat Europea de Defensa, finalment fallit a causa de l'oposició de França. Des d'aleshores és un tema recurrent, especialment quan es donen situacions de crisi extrema, com el desenvolupament dels esdeveniments a l'Afganistan, tot i que també són recurrents els obstacles que sempre s'han interposat al camí —els recels dels Estats Units i del Regne Unit, la lògica aclaparadora de la guerra freda—, de manera que mai hi ha hagut massa possibilitats de crear un embrió d'Exèrcit europeu.

L'odissea de l'aeroport de Kabul ha omplert de raons els partidaris que finalment avanci la idea d'una unitat d'actuació amb comandament propi per no

Una unitat d'actuació militar amb comandament propi europeu milloraria la capacitat de resposta de la Unió en crisis com la de l'Afganistan

dependre sempre, en última instància, de la iniciativa de tercers, com explica Josep Borrell a l'entrevista que avui publica EL PERIÓDICO. És a dir, perquè en casos com l'afganès no quedi tot a expenses de la capacitat dels Estats Units de mobilitzar recursos, tenint en compte la incapacitat dels seus aliats d'aportar-los en igual mesura. Aquesta és una dada objectiva que no allibera de responsabilitat la Casa Blanca en el caos de l'evacuació, però que explica la inquietud d'alguns líders europeus en vista dels mitjans limitats dedicats a l'operació pels socis de la Unió Europea.

A falta de la unanimitat sense fissures que requereix un projecte de coordinació militar de nou encuny, és positiu que la idea de crear una força de reacció ràpida d'uns 5.000 efectius figuri en la Brúixola Estratègica de la UE, el llibre de ruta que ha d'identificar potencials amenaces, objectius i projectes en matèria defensiva. El recolzament inicial de bastants països contrasta amb les reserves —quan no l'oberta oposició— d'altres, especialment de l'Europa central i oriental, que fien la seva seguretat en la seva pertinença a l'OTAN i entenen que no es pot competir amb les garanties inherents al vincle atlàntic.

En última instància, pesen com una llosa sobre la viabilitat del projecte l'herència de la guerra freda i el veïnat de Rússia, entregada amb tenacitat a pressionar o interferir en els afers de la UE. Fins i tot admetent que la revisió de l'aliança dels Estats Units amb els països europeus, promoguda per Donald Trump, il·l·lunyament de l'Administració de Joe Biden de teatres d'operacions que no considera prioritàries per a la seva seguretat són dos grans canvis, l'autonomia de decisió europea en matèria militar encara és motiu d'alarma en molts fóruns. En ells només compta la confiança en el dinamisme de l'OTAN quan es tracta de posar en marxa operacions complexes en les quals no tots els socis se senten implicats amb la mateixa intensitat.

El cert és no hi ha alternativa a l'autonomia funcional en l'àmbit militar. La possibilitat de disposar de mitjans propis per als moments crítics no comporta obrir una bretxa a l'OTAN, sinó millorar la capacitat de resposta de la UE. No es tracta d'arraconar la tradició de la UE com a poder tou, sinó de completar-lo amb un instrument eficaç d'intervenció quan, com ho ha sigut a l'Afganistan, és una imperiosa necessitat. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:
Marta Bilbao.

Publicitat:
Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Una ferida per estroncar

En els tres aniversaris de la desastrosa tardor del 2017 que s'han succeït des d'aleshores, l'independentisme ha repetit un singular exercici de memòria selectiva. Ha insistit incessantment en el record de la desmesurada actuació policial del 1 d'octubre, confiant que aquesta ferida oberta justificava actuacions que, des del punt de vista democràtic, no tenen cap altra font de legitimitat. En canvi, ha passat de puntetes sobre la fallida declaració d'independència del 27 d'octubre, que ofereix una imatge poc reconfortant de la seva pròpia actuació. I sobretot, s'ha negat a analitzar el succeït en els plens parlamentaris del 6 i el 7 de setembre. Una ferida menys visible però més profunda. Dues dades que en la seva memòria només apareixen per fer escarri de l'actuació de l'oposició parlamentària que estava veient vulnerats els seus drets (i els de la majoria de votants que representaven), però que qüestionen totes les seves

És necessari reconèixer, i no amb la boca petita, que els plens del 6 i el 7 de setembre van obrir una esquerda entre els catalans que encara no s'ha tancat

actuacions posteriors i tot el discurs d'un enfrontament entre Espanya i uns valors democràtics representats en exclusiva per l'independentisme.

Les lleis de convocatòria del referèndum i de desconnexió establien que d'una consulta convocada al marge de la llei, reconeguda només per una part de la societat catalana, en un procés d'escrutini controlat només per aquest sector i sense l'exigència d'un mínim de participació, se'n derivava un «mandat democràtic». Deixaven també sense efecte una Constitució i un Estatut que, tal com van ser votats per la immensa majoria dels catalans, establien que només podien ser modificats per una altra majoria àmplia de l'electorat, que l'independentisme es va quedar lluny d'obtenir. Aquell dia es va obrir una ferida que va acabar simbolitzada per aquest hemicicle semibuit en què la meitat dels parlamentaris aplaudien la seva efímera victòria. La del moviment polític que representaven sobre els representants de l'altra meitat dels catalans.

Ara, sense la pressió ambiental del 155, del judici i la sentència del procés i de la reclusió dels líders que es van personar davant la justícia, s'obre una escletxa a l'auto-critica. És lògic que l'independentisme no se senti còmode mirant-se al mirall d'aquells dies. Però no n'hi ha prou d'apartar la mirada. A la pràctica, més que en la retòrica, les forces que constitueixen el Govern de la Generalitat no consideren que de les actuacions d'aquells dies es derivi un mandat democràtic vàlid que conduïxi a la independència (o no actuen com si així fos). I han començat a reconèixer com a interlocutors vàlids els qui aquell dia en van discrepar, en lloc de proclamar que ni tan sols són dignes de mirar-los als ulls sense avergonyir-se (o almenys s'asseuen a la mateixa taula, tot i que no s'hagin retractat de certes postures de superioritat moral). Però una part no menor de l'independentisme representat en les institucions continua aferrat a la retòrica del «mandat de l'1-0» sense reconèixer els profunds dèficits democràtics de la seva postura. I fins i tot el que transita per la via del diàleg i de la reparació del mal causat, en el teixit social de Catalunya i en el prestigi i operativitat de les seves institucions d'autogovern, demostra que encara té pendent una reflexió (o almenys un reconeixement públic d'haver-la fet) cada vegada que planteja l'evident problema polític a solucionar a Catalunya com un conflicte entre un poble unànimement en el seu propòsit i un Estat repressiu. Sense tancar les ferides que es van obrir entre catalans, sense reconèixer la seva existència per començar, no hi ha cap altre futur que la seva perpetuació. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.
Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Un altre any de bloqueig judicial

Tot i que aquesta vegada no va pronunciar paraules de comiat, potser perquè no veu expectatives a curt termini de renovació del Consell General del Poder Judicial (CGPJ), Carlos Lesmes, president d'aquest organisme i del Tribunal Suprem, va pronunciar el seu quart discurs en l'obertura de l'any judicial amb l'òrgan de govern dels jutges pendent de renovació. Segueix en aquesta situació des del 4 de desembre del 2018, fa més de mil dies, gairebé tres anys. Lesmes va instar els dos principals partits, el PSOE i el PP, a renovar la institució. «Urgeix –va instar–, pel bé de tots, que la nostra institució desaparegui de l'escenari de la lluita partidista i que les forces polítiques concernides, amb patriotisme constitucional i generositat, arribin en les pròximes setmanes a l'acord necessari per a la renovació».

La situació «resulta insostenible per a la judicatura», va afegir Lesmes, que va repartir responsabilitats, sense esmentar el PP, principal responsable del bloqueig, i va ser fins i tot més dur amb el Govern al criticar la reforma que des del mes de març impedeix a l'organisme efectuar nomenaments precisament per no haver renovat els seus membres. Aquesta reforma, segons Lesmes, «ha vingut a agreujar la situació». Tot i que potser seria més precís dir que, amb la finalitat de pressionar cap al desbloqueig, el que fa és fer patent la gravetat d'aquesta situació.

Una altra mesura que Lesmes i els membres del Consell podrien prendre per forçar la renovació seria presentar la dimissió, qüestió que mai s'han plantejat. Així, la situació, que constitueix una autèntica anomalia democràtica i una violació de la Constitució, es manté estancada i bloquejada pel PP mitjançant diverses excuses que han anat canviant. Primer va ser la presència de Podem en el Govern i en les possibles negociacions; després, la candidatura d'un jutge que va redactar la sentència que va condemnar el PP en la trama Gürtel, i ara es tracta del model d'elecció dels jutges. El PP addueix que 12 dels 20 vocals han de ser elegits directament pels jutges i argumenta que és el que exigeixen la Unió Europea –quan el màxim que ha fet Europa és una recomanació– i la Constitució, quan el cert és que en la democràcia hi ha hagut diversos models d'elecció i tots han sigut constitucionals. El vigent, que data de 1986, va ser renovat per un pacte del PSOE i el PP el

El que és prioritari per al PP segueix sent mantenir la seva quota, i el canvi de model només és un nou pretext per negar-se al pacte

2013 quan el PP de Mariano Rajoy ja defensava l'elecció pels jutges, criteri que llavors no li va interessar aplicar perquè el PP tenia majoria absoluta al Congrés. La realitat és que el CGPJ es renova sense problemes quan el PP governa i queda bloquejat quan els populars estan a l'oposició. Ja va passar durant el mandat de José Luis Rodríguez Zapatero, quan Rajoy va bloquejar durant dos anys els canvis en el Consell.

El Govern s'ha obert en les últimes hores a reconsiderar en el futur el mode d'elecció, en què podrien intervenir directament els jutges, però no ara perquè aquesta reforma retardaria encara més la renovació que, segons l'Executiu, s'ha de fer pel sistema vigent. El PP, no obstant, no es mou de la seva intransigència malgrat aquestes ofertes i exigeix el canvi ara, abans de renovar l'organisme. És una demostració que allò prioritari per al primer partit de l'oposició continua sent el bloqueig –així manté una representació conforme a quan tenia majoria absoluta en el Parlament– i el canvi de model només és un nou pretext per negar-se al pacte. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.
Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Una majoria contradictòria

El debat de política general que s'ha celebrat al Parlament no s'ha distingit gaire dels anteriors, malgrat ser el primer amb Pere Aragonès com a president de la Generalitat. A la prolixa enumeració de l'obra i dels projectes del Govern l'ha seguit el ball de resolucions en què es continuen reflectint tant les contradiccions internes de la majoria independentista com la seva voluntat de continuar comportant-les. I, potser, una certa dissolució de les fronteres que separen els blocs definits per la dinàmica del procés. El discurs dels socis de Govern i de la CUP, que va sumar els seus vots en la investidura de Pere Aragonès, reitera l'existència d'una majoria independentista del 52% dels vots, irreal tant en les seves dimensions (suma partits que no van obtenir representació i que van afirmar que mai unirien els seus vots als de la CUP) com a l'hora de trobar una estratègia unitària o d'impulsar accions concretes com l'ampliació del Prat. Però sòlida, això sí, quan del que es tracta és de superar aquestes contradiccions per mantenir incòmode el seu pacte de govern.

El grau de discordança més gran entre les tres formacions independentistes es va reflectir en la proposta de la CUP, presentada per sorpresa –Aragonès va dir que se'n va assabentar pels mitjans de comunicació–, d'aprovar una resolució per celebrar un referèndum d'autodeterminació en aquesta legislatura, abans del 2025. Fins i tot el portaveu cupaire, Carles Riera, va ins-

ERC, Junts i la CUP no tenen una estratègia comuna ni saben unir les seves forces per impulsar accions concretes, més enllà de mantenir el seu pacte de govern

tar el president a fixar ara mateix una data concreta per a la consulta. Aragonès va tenir fàcil la negativa: aquest plantejament no forma part del pacte d'investidura amb la CUP, on no es fixava cap límit temporal per al referèndum en espera de l'avaluació, d'aquí dos anys, dels resultats de la taula de diàleg amb el Govern de Pedro Sánchez. Una taula de diàleg que Aragonès va defensar amb convicció, advertint tant la CUP com Junts que «no hi ha dreceres ni solucions màgiques» cap a la independència. Al final, i després d'un fracassat intent de transacció de la resolució, la CUP va votar a favor d'un referèndum en aquesta legislatura, ERC es va abstenir per considerar que és inútil fixar dates i Junts hi va votar en contra afirmant que un segon referèndum és innecessari ja que continua vigent «el mandat de l'1-O».

Amb tot, Junts i ERC van mantenir les seves intervencions en uns termes molt més conciliadors de l'habitual en l'anterior legislatura, i ERC va reiterar que la CUP és el seu soci preferent per aprovar els pressupostos, malgrat les advertències i intents de pressió llançats pels anticapitalistes.

La intervenció potser més amable amb el Govern va ser la protagonitzada, curiosament, pel PSC, el principal partit de l'oposició, que es va oferir de nou per negociar els pressupostos davant el rebuig d'Aragonès i va brindar el seu suport en diverses resolucions als republicans (davant Junts) o a Junts (davant ERC). Lamentablement, Aragonès continua evitant qualsevol tipus de pacte pressupostari amb els socialistes a Catalunya, al contrari del que passa a Madrid. Si el president vol ampliar la base, sumant cada vegada més, com va dir davant l'hemicicle, la suma no pot reduir-se al camp independentista, sinó que hauria d'atrevir-se a trencar els blocs, aprofundir en les vies transversals que s'insinuen i propiciar una taula de diàleg no només davant el Govern central sinó també a Catalunya. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL

President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:

Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín

i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.

Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.

Cultura: Ramón Vendrell.

Esports: Albert Guasch.

Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.

Disseny: Joel Mercè.

Infografia: Ricard Gràcia.

Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:

Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:

Marta Bilbao.

Publicitat:

Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.

Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167

08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)

T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.

Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Servei públic i reivindicació

Més de 450.000 persones són les que cada dia utilitzen els serveis de Renfe per desplaçar-se per Catalunya, la majoria per qüestions laborals o d'estudis. Totes elles, en els dos primers dies de la vaga de maquinistes, convocada també de forma intermitent fins al 12 d'octubre, han vist alterada la seva vida quotidiana de manera absolutament desmesurada, víctimes d'un enorme caos ferroviari a causa de la vaga d'aquest col·lectiu de treballadors ferroviaris.

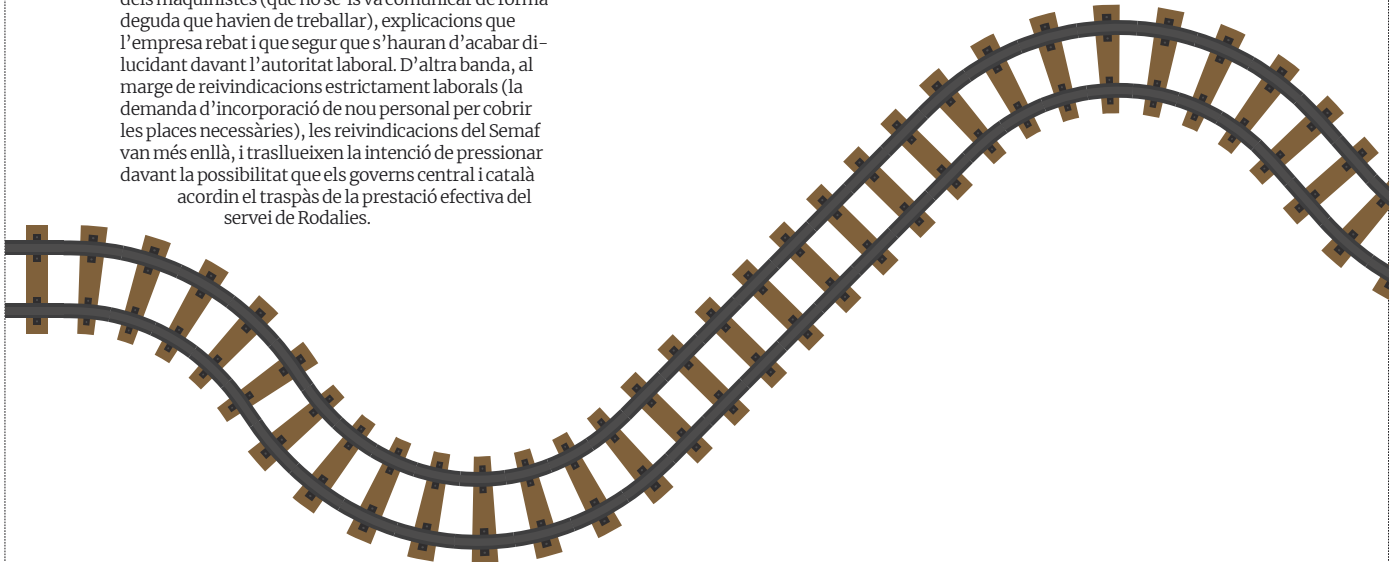
Els treballadors, també en aquest cas, tenen dret a la vaga per defensar les seves reivindicacions laborals, si es desenvolupa en les condicions estipulades i sota paràmetres que, en el cas d'un servei públic que permet exercir un dret fonamental com és el de la mobilitat, afectin el mínim possible la població. Incomplir els serveis mínims fixats pel Govern central i confirmats pels magistrats de l'Audiència Nacional, en canvi, no suposa una expressió del dret de vaga, sinó una vulneració del marc en el qual s'ha desenvolupat. Els serveis mínims estaven fixats en un 85% del servei habitual en el cas de Rodalies, però després de la cancel·lació de la circulació de trens per la incompareixença dels conductors només s'ha pogut prestar una mica més d'un 40% del servei normal. Tractant-se d'una il·legalitat flagrant i d'una falta laboral qualificable de molt greu si es demostra la intencionalitat, evidentment el Semaf, el sindicat convocant, ha aplegat altres motius per a la inassistència dels maquinistes (que no se'ls va comunicar de forma deguda que havien de treballar), explicacions que l'empresa rebutja i que segur que s'hauran d'acabar dilucidant davant l'autoritat laboral. D'altra banda, al marge de reivindicacions estrictament laborals (la demanda d'incorporació de nou personal per cobrir les places necessàries), les reivindicacions del Semaf van més enllà, i trasllueixen la intenció de pressionar davant la possibilitat que els governs central i català acordin el traspass de la prestació efectiva del servei de Rodalies.

A més de l'actitud dels conductors afectats pels serveis mínims, la precarietat de la xarxa de Rodalies també influeix en el caos viscut durant aquests dies

Però més enllà del contenciós, els damnificats han sigut centenars de milers de ciutadans irritats perquè el que ha passat aquests dies se suma al seu constant malestar per la qualitat de les prestacions d'un servei imprescindible per al funcionament normal del país. Molt probablement, el fet que la vaga hagi tingut també un impacte tan desestabilitzador rau en el fet que la xarxa de Rodalies de l'àrea de Barcelona funciona de forma habitual al límit de la seva capacitat i fins i tot qualsevol mínim incident, com bé saben els usuaris, causa trastorns que col·lapsen el servei. La tendència a l'augment del vehicle privat en la mobilitat interurbana detectada després de la supressió dels peatges, per cert, vindria a ser un símptoma més de les carències de la xarxa ferroviària a Catalunya quan hauria de ser, en canvi, una alternativa sostenible, assequible i funcional al transport per carretera.

El servei ferroviari és decisiu en el desenvolupament econòmic del país, en els seus objectius de sostenibilitat i en la qualitat de vida dels ciutadans que l'han d'utilitzar de forma quotidiana. Això exigeix de les administracions que els plans de millora de la xarxa de Rodalies, els presti qui els presti, s'executin realment en comptes de continuar acumulant endarreriments ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.

Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Buscant un altre cercle virtuós

Potser el pitjor que es pot dir del Barça d'avui és que la situació del club és pitjor que la del primer equip de futbol masculí. L'erràtica trajectòria de l'equip que entrena Ronald Koeman és el pàl·lid reflex (i conseqüència) de la profunda crisi econòmica que viu el club. Els contorns exactes de la tragèdia se sabran aquesta setmana, quan el CEO Ferran Reverter faci públics els resultats de la *due diligence* encarregada per la junta de Joan Laporta per investigar els comptes que li va deixar Josep Maria Bartomeu. En els convulsos dies posteriors a la marxa de Leo Messi, Laporta ja va fer públics alguns números: un deute de 1.350 milions d'euros, unes pèrdues la temporada passada de 481 milions i un patrimoni net negatiu de 451 milions. La Covid sens dubte va castigar el club, però la *due diligence* també ha de fer llum sobre la (mala) gestió de la junta de Bartomeu i si hi va haver irregularitats. La-

Sembla herculi el repte que té al davant Laporta, tornar el club a l'elit europea amb equips competitiu en tots els esports

porta ja va qualificar de «ruïna» la situació heretada pel club, arriba el moment d'afrontar la realitat i exigir responsabilitats a qui calgui. Per poder mirar cap al futur, convé una última mirada, serena i ferma, cap al passat.

El 17 d'octubre, els socis han d'aprovar en assemblea els números de la temporada passada i els d'aquesta. Serà l'oportunitat de sentir Laporta desgranar el seu projecte de recuperació, lluny ja de les promeses i els excessos electorals (aquell *asado* amb Messi amenaça de perseguir-lo en tot el seu segon mandat). L'hora és greu per al Barça, ja que s'enfronta a un enorme repte: a curt termini, s'ha de recuperar de la ruïna econòmica i el pou esportiu en què ha caigut el primer equip de futbol masculí; a mitjà termini, ha de trobar el seu lloc en un nou context futbolístic en el qual els seus competidors són equips estat, clubs que dominen gairebé en exclusiva les seves lligues o la poderosa Premier League i, a més, mantenir el seu caràcter de club poliesportiu referent en disciplines com el bàsquet i l'handbol. Tot això, sent un club propietat dels seus socis que, a diferència de rivals directes, funciona per mecanismes democràtics.

Que el club sigui capaç de superar aquests reptes depèn que desaparegui de la conversa blaugrana el fantasma de la Societat Anònima Esportiva (SAE), que creix atiat per la magnitud de la ruïna econòmica. Ningú es vol veure en la situació que el club deixi de pertànyer als socis i s'obri la porta al fet que una sola persona o un fons d'inversió o un conglomerat d'empreses s'apoderin de les regnes del Barça. Però a ningú se li escapa que si el Barça fos una empresa normal, la destinació probablement seria la venda a un inversor extern, així que aquest escenari al qual ningú vol arribar és una amenaça que no s'ha de desdenyar.

En el seu primer mandat, Laporta va popularitzar l'expressió del cercle virtuós per resumir el seu projecte. Llavors, el cercle virtuós va funcionar entre altres motius gràcies a una generació irrepètible de la Masia liderada per Leo Messi. El crac argentí, va argumentar Laporta, se'n va anar al PSG perquè el Barça avui no se'l pot permetre, resum perfecte de la magnitud de la crisi del club. En condicions molt més adverses que llavors, Laporta necessita tornar a posar en marxa un altre cercle virtuós que torni el club al lloc a què pertany: l'elit esportiva europea amb equips competitiu en tots els esports, especialment el futbol professional. Un repte que sembla herculi. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.
Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Casado, entre Vox i Ayuso

A la plaça de toros de València, lloc icònic per al PP, davant unes 12.000 persones, Pablo Casado va clausurar aquest diumenge la convenció del Partit Popular, que ha durat una setmana i en la qual s'han produït algunes ensopegades –declaracions altisonants i errors com la invitació a Nicolas Sarkozy, per exemple– que han deslluït l'eufòria que el partit pretenia traslladar a tot Espanya.

En el discurs de clausura, el president del PP no va citar ni Pedro Sánchez ni Vox, però la seva intervenció va ser, d'una banda, una impugnació en tota regla de les polítiques del Govern de coalició entre el PSOE i Unides Podem –amb diverses referències al «comunisme»– i, per l'altra, el dilema a què s'enfronta el partit, que no és altre que la seva relació amb l'extrema dreta, va sobrevolar en moltes de les referències al programa del PP, que Casado va desgranar pintant per a Espanya un panorama idíl·lic per quan governi, amb una cascada de promeses benefactores davant la catàstrofe del que va qualificar com a «Govern irresponsable».

El «nou contracte social amb Espanya» que va desgranar el líder del PP en la convenció del partit és una col·lecció de receptes del liberalisme més conservador

rem Puigdemont a Espanya», va prometre també entre crits de «Puigdemont, a la presó».

El que Casado va anomenar «un nou contracte social amb Espanya» va ser una col·lecció de receptes del liberalisme més conservador i antiintervencionista sense cap menció a la corrupció i amb caires èpics, com quan va repetir que la hispanitat és l'empresa més important de la història després de la romanització, va emfatitzar que Espanya no ha de demanar perdó per res sobre la conquesta d'Amèrica o quan va proclamar que el seu programa era un «pla per recuperar l'orgull de ser espanyol». La proximitat amb Vox es va deixar notar també en l'escassa presència de dones a la convenció –només 25 dels 97 ponents–, en la reforma de les pensions que van defensar José María Aznar i Mariano Rajoy, en les crítiques a la memòria democràtica o en l'oposició a canviar a la Constitució el terme «disminuïts» per «persones discapacitades».

En algunes parts del seu discurs i també en els treballs de la convenció era difícil distingir entre el que proposa el PP i el que defensa el partit de Santiago Abascal. Per exemple, en la qüestió territorial. Un dels convidats, Alejo Vidal-Quadras, fundador de Vox que ha tornat a la cleda del PP, va desqualificar l'Estat autonòmic fins a fer passar vergonya a alguns dirigents del partit. Mentrestant, Casado va prometre en la clausura la marxa enrere en l'acostament de presos etarres al País Basc i la reversió del traspàs de les presons a Euskadi i Catalunya, va reivindicar l'actuació de l'Estat l'1-0, va anunciar la penalització dels referèndums, es va oposar als indults per als delictes de sedició i va assegurar que posarà fi a l'«adoctrinament» a les escoles i als mitjans de comunicació de la Generalitat. «Porta-

L'altra estrella de la convenció va ser l'absent fins dissabte Isabel Díaz Ayuso, que va acaparar el protagonisme i les ovacions dels assistents a l'arribar. La presidenta madrilenya va sorprendre la convenció al donar suport explícit a Casado com a candidat a la presidència del Govern, tot i que només la manera de plantejar –ho confirma que la pugna entre ella i la direcció pel seu desig de convertir-se en presidenta del PP madrileny ja havia arribat a una dimensió superior, la d'aspirant a la Moncloa. En realitat, les seves paraules es poden interpretar en el sentit que Ayuso dona a Casado un condescendent suport a la seva candidatura presidencial. Per això sembla més aviat una treva en espera de futurs esdeveniments i de comprovar si Casado consolida el seu lideratge. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).
Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.
Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Un altre assalt per a Puigdemont

La defensa de l'expresident de la Generalitat, Carles Puigdemont, va aconseguir ahir que ja hi hagi cinc tribunals europeus que han bloquejat els intents del jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena d'obtenir la seva extradició i la dels també eurodiputats Toni Comín i Clara Ponsatí. Fins ara, un tribunal alemany la va rebutjar qüestionant el delictes de sedició pel qual se'l perseguia llavors; a Bèlgica va ser suspesa per la seva condició d'eurodiputat (igual que a França) i Llarena va posar en suspens la seva ordre de detenció per la possibilitat que el tribunal belga considerés que no era competent per jutjar Puigdemont. Les autoritats judicials o policials escoceses i suïsses tampoc han col·laborat amb la justícia espanyola. I ara ha sigut un tribunal italià el que ha denegat l'extradició en espera que el TJUE es pronunciï sobre la retirada de la immunitat per part del Parlament Europeu.

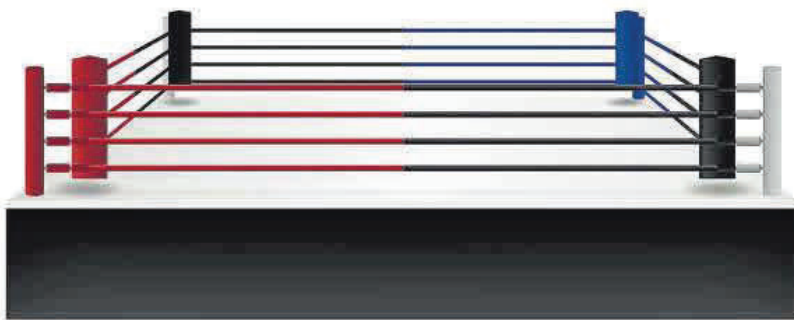
Puigdemont va celebrar la decisió com si es tractés d'una victòria gairebé definitiva. És una nova clatellada per a Llarena, efectivament, i aclareix gairebé definitivament la possibilitat que a curt termini vegi limitada la seva llibertat de moviments o sigui traslladat Espanya. Però no permet oblidar que el tribunal europeu encara ha de ratificar o no la retirada de la immunitat o pronunciar-se sobre la qüestió prejudicial presentada per Llarena amb la intenció d' aclarir de forma prèvia un possible qüestionament de la seva competència o de la possibilitat que Puigdemont tingui un judici just a Espanya. Dos procediments en els quals una resposta negativa sí que suposaria una desautorització en tota regla de la justícia espanyola.

El jutge Llarena suma una altra clatellada en la seva recerca de l'extradició, però l'expresident tampoc està en condicions de cantar victòria

L'expresident Puigdemont va etzibar ahir un «prou» dirigit a «Espanya». Efectivament, el jutge Llarena potser hauria de concloure del seu nou fracàs que seria més prudent renunciar als intents d'aconseguir l'extradició de Puigdemont abans que s'aclearixin les qüestions pendents. Però l'eurodiputat de JxCat difícilment pot exigir a Espanya (¿al seu Govern?, ¿als seus tribunals?) que s'esvaeixin els processos judicials als quals encara no s'ha sotmès, a diferència d'altres líders del procés.

Puigdemont va acusar l'Estat espanyol, en la seva compareixença, de no assumir la distinció necessària entre els poders executiu i judicial. Però, quan afirma que «Espanya no ha obtingut cap dels seus objectius polítics», ¿a què es refereix l'expresident? ¿Als tribunals que pretenen que hi compareguin? ¿Als líders de la dreta espanyola que enardeixen els assistents dels seus mítings promentent que no desistiran fins a tenir-lo davant un tribunal després en una cel·la? ¿O al Govern espanyol que veuria amb incomoditat una extradició que podria tornar a incendiar el carrer i posaria en extrem risc el procés de diàleg i de normalització de la vida política a Catalunya? Quan Puigdemont afegeix que «Espanya utilitza el poder judicial» per aconseguir que els líders independentistes «estiguin tancats en una presó» tampoc sembla que tingui la més mínima voluntat de distingir entre els que van aprovar un indult malgrat que comportés un cost polític imprevisible o els que acusen l'Executiu d'haver deixat al carrer «colpistes». I arriba a nivells de demonització de l'adversari fora mida quan es pregunta si el Govern espanyol es planteja recórrer a mètodes com els que practica el GAL.

Les ensopegades de la justícia espanyola continuen succeint-se i els responsables de la instrucció de la causa contra Puigdemont, Comín i Ponsatí no semblen proclius a l'exercici d'«autocrítica» que el primer reclama. Com és evident que tampoc Puigdemont ha fet la reflexió necessària per basar el seu missatge polític en una anàlisi realista de la situació, i de les notables diferències que hi ha entre tenir a l'altre costat de la taula els que exploren la reconciliació o els que agiten el ressentiment i no busquen més que la derrota incondicional de l'adversari a qualsevol cost. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL

President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:

Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.

Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.

Cultura: Ramón Vendrell.

Esports: Albert Guasch.

Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.

Disseny: Joel Mercè.

Infografia: Ricard Gràcia.

Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:

Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:

Marta Bilbao.

Publicitat:

Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.

Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167

08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)

T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.

Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

El dilluns negre de Facebook

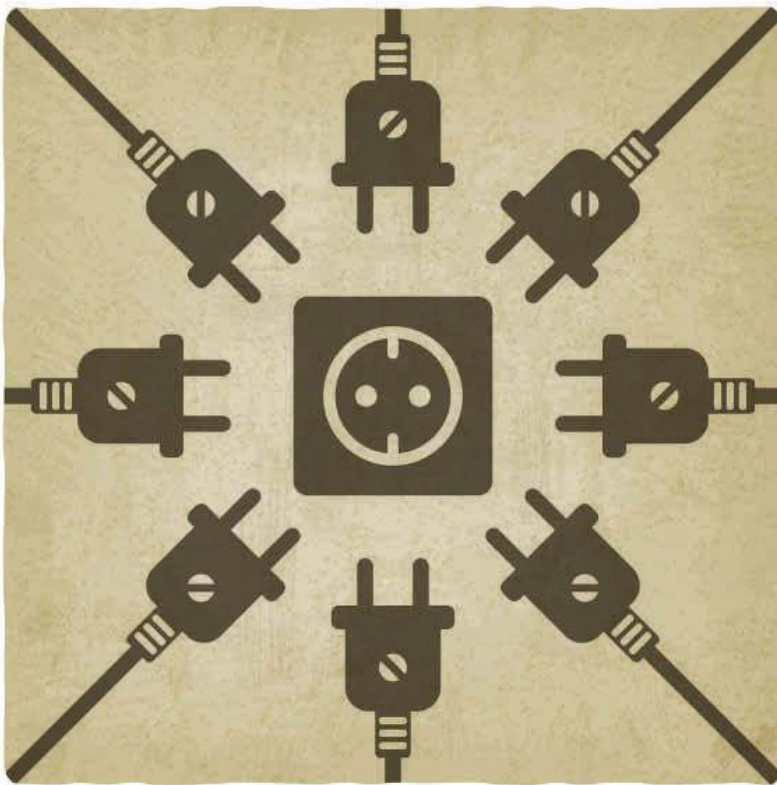
La caiguda, durant gairebé sis hores, de les populars aplicacions de Facebook, Instagram i WhatsApp va provocar una tarda de desconcert per als usuaris acostumats als seus serveis i un dilluns negre al si de les societats regides per Mark Zuckerberg, fundador i conseller delegat del gegant tecnològic. Un error en l'actualització dels seus sistemes va ocasionar que la mateixa Facebook es fes desaparèixer a si mateixa a internet, fins al punt que la necessitat de solucionar manualment el problema va fer que la interrupció s'allargués de manera insòlita. Prou perquè fins a 2.600 milions d'usuaris poguessin descobrir el seu grau de dependència de l'imperi de Zuckerberg en forma d'ansietat, d'alleujament, d'indiferència o, en termes més pràctics, de seriosos problemes operatius en les activitats empresarials altament lligades als canals esmentats.

És sobretot el rebuig social el que pot fer, per exemple, que el gegant es replantegi projectes com el servei d'Instagram per a nens

El col·lapse va afectar Facebook amb una caiguda en borsa del 5,5% del valor de les seves accions i una espectacular pèrdua de l'extens patrimoni de Zuckerberg en uns 5.900 milions de dòlars. El descens, no obstant, no es va deure només a la notable apagada informàtica, sinó a les repercussions de les filtracions publicades al setembre sobre les interioritats de Facebook a *The Wall Street Journal* i a l'aparició televisiva de la persona que les va fer possibles. Les confessions de Frances Haugen, que va fitxar el 2019 per la companyia per centrar-se en la lluita contra la desinformació en ple debat de les eleccions nord-americanes, revelen bàsicament que en tot moment la consecució de més beneficis i l'expansió de la seva audiència van guiar les decisions de la companyia per davant de consideracions de bé públic. En aquests termes, res que no sigui habitual en una economia de mercat. Tot i que en aquest cas, l'ocultació que la companyia era conscient dels perjudicis creats en el funcionament del sistema democràtic i la salut mental de la població adolescent, fa que passem de parlar dels legítims interessos comercials d'una companyia a un problema públic. ¿Fins a quin punt, ens podríem preguntar, les tecnològiques estan repetint l'actitud que va sostenir la indústria dels combustibles fòssils davant el canvi climàtic o la del tabac davant les conseqüències de l'hàbit de fumar?

En el primer cas, fins i tot sent conscients que la polarització ideològica, a base de notícies falses o d'intervencions esbiaixades, s'augmenta amb la manera de regular la informació per part de Facebook, la companyia va intervenir amb molt poca rotunditat contra el discurs de l'odi, perquè era palpable que com més confrontació més difusió, més temps invertit davant l'ordinador. Una cosa semblant a Instagram, en relació amb la visió del propi cos i els efectes negatius d'una falsa bellesa ideal sobretot entre noies joves. Si la lògica econòmica dirigeix els interessos de la companyia en un sentit, els poders públics han de plantejar-se la possibilitat de mesures regulatòries o de protecció del menor que en cap cas qüestionin la llibertat d'expressió. Tot i que és sobretot la sensibilització de la societat la que pot fer, o no, que per exemple el gegant es replantegi el seu projecte d'Instagram per a nens.

Hem vist fins a quin punt un gegant tecnològic pot tenir els peus de fang. Una cura d'humilitat accentuada pel fet que molts dels usuaris més joves d'altres plataformes més recents contemplin des de la distància la gran apagada de Facebook, al qual veuen com la xarxa de generacions més grans, i Whatsapp, objecte de variats recels. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.
Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Una llei necessària que no permet frivolitats

Ningú en el seu seny pot posar en dubte que la protecció del dret a la vivenda necessita una llei que desenvolupi el que garanteix la Constitució. El Govern de Pedro Sánchez i Yolanda Díaz ha tingut el coratge d'afrontar per primera vegada aquest repte del qual, per ara, no tenim un text articulat sinó alguns esbossos en forma de titulars. A determinades ciutats i a determinades zones geogràfiques, resulta impossible per a moltes famílies accedir a una vivenda digna, ja sigui de lloguer o de propietat. Això és una realitat que reconeixen tots els economistes i les formacions polítiques constitucionalistes. No passa només a Espanya. Alemanya, Portugal i alguns països nòrdics han afrontat reptes similars. I no sempre les receptes que semblen més atrevides han acabat sent les més eficaces. Per això, el debat d'aquesta futura llei s'hauria de fer des de la serietat, i no des dels prejudicis ideològics i encara menys des de la demagògia populista.

Fer assequible la vivenda té diverses receptes. Algunes ja les hem provat. El Partit Popular, en temps de José María Aznar, va propiciar una liberalització total del sòl i un abaratiment dels tipus d'interès. Van pujar els preus i van baixar les hipoteques. El resultat va ser

El debat de la futura regulació de la vivenda s'hauria de fer des de la serietat, i no des dels prejudicis ideològics ni la demagògia populista

una bombolla immobiliària que va explotar el 2008, després de quatre anys en què el PSOE de Zapatero va mantenir la mateixa política. Aquesta bombolla no va agradar tampoc als inversors tradicionals del sector, que van veure com irrompien al mercat fons amb massa ansietat que no coneixien les claus de l'activitat. Una altra recepta possible són els incentius fiscals, que l'època de l'austeritat s'ha carregat. I queden les dues que ara s'insinua que es posaran en marxa: la promoció de pisos a preu assequible i la regulació dels abusos que es poguessin produir en els preus del lloguer a les zones més tensades. La Constitució defineix Espanya com un Estat social i democràtic de dret, la qual cosa significa que no s'exclou sistemàticament la intervenció pública en l'economia. Però s'ha d'ajustar a dret. I aquesta és la clau que ha de guiar la tramitació de la nova llei. El problema existeix. No té solucions màgiques. I aquestes no poden passar per col·lidir amb altres drets fonamentals, com és el de la propietat. Anunciar avui un recurs a una llei que no està ni redactada, ni tramitada ni aprovada és gairebé que una temeritat. Plantejar aquesta llei com una conquesta ideològica que posa fi a un cert liberalisme tampoc soluciona el problema.

Les lleis es fan per arbitrar les col·lisions de drets entre els ciutadans. No es pot permetre que els joves o certes rendes es quedin sense llar perquè el turisme pressiona a l'alça el mercat immobiliari. Però la correcció ha d'arribar des de la regulació, des de les regles clares i no des de la imposició. Reguli's allò que resulti efectiu regular per al fi que es persegueix. Els operadors immobiliaris professionals no s'hi oposaran. Però que no es reguli amb un afany purament venjatiu que identifica tot un sector amb la seva part menys representativa i amb una caricatura de qui presta un servei a la societat. Aquesta llei, d'acord amb la Constitució, no pot ser més que un paraigua que orienti les polítiques de vivenda de les comunitats autònomes i les decisions urbanístiques dels ajuntaments. Alguns, abans de recórrer, haurien d'explicar als ciutadans què pensen fer allà on governen per garantir el dret a la vivenda sense menyscar el dret a la propietat, que no només és dels fons sinó d'altres ciutadans. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.
Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Catalunya ha d'influir i ho pot fer

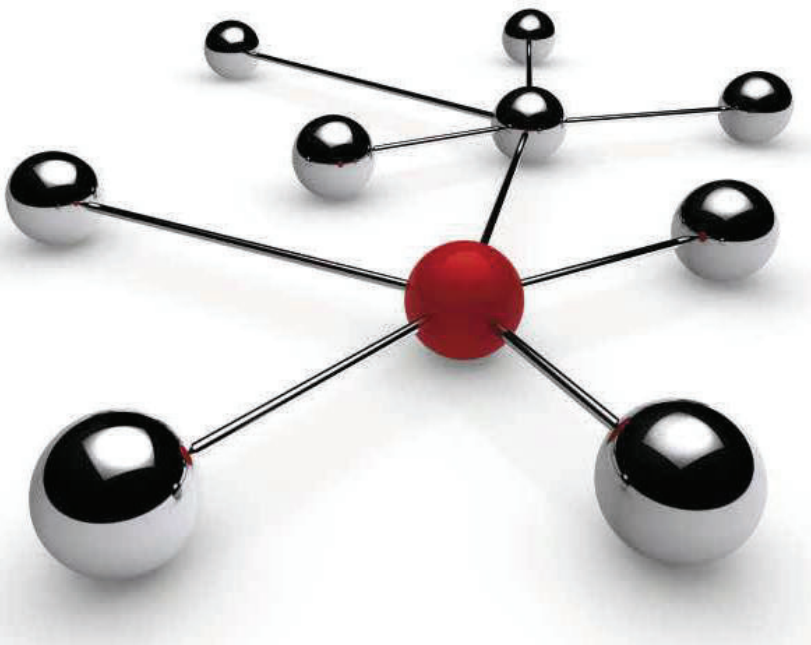
Les pròximes setmanes resultaran crucials per determinar els recursos econòmics i financers amb què comptaran les autonomies per fer front als seus programes de govern. D'aquí a finals d'any, el Congrés dels Diputats haurà d'aprovar els Pressupostos Generals de l'Estat, s'haurà iniciat el debat sobre la distribució de fons *Next Generation* de la Unió Europea, i hi haurà sobre la taula una proposta de nou Sistema de Finançament Autòmic destinat a substituir, amb retard, el del 2009. No és estrany que, davant la transcendència d'aquests reptes, les Comunitats Autònomes hagin començat a prendre posicions per millorar la seva posició relativa en el repartiment final dels recursos disponibles. La proximitat de les negociacions ha originat aliances transversals, de comunitats governades pel PP amb altres del PSOE, amb l'objectiu d'aconseguir un repartiment més equitatiu, i més favorable, a les autonomies perifèriques. Un dels presi-

Ha de fer sentir la seva veu sobre la reforma fiscal en curs, i també implicar-se a millorar l'eficàcia de la despesa pública

dents més actius en aquesta recerca d'aliats ha sigut el valencià Ximo Puig, a qui no li ha sabut gens de greu a l'hora d'acostar-se al popular Juan María Moreno, president d'Andalusia, mentre promovia una trobada amb els seus homòlegs de l'antiga Corona d'Aragó. Des d'interessos diferents, el president de la Junta de Galícia, Alberto Núñez Feijóo, del PP, ha intentat atraure el seu homòleg socialista de Castella-La Manxa, Emilio García Page, a un front de comunitats que es consideren damnificades per criteris de població que no tenen en compte els territoris on la població és menor i viu més dispersa.

Sorpren que el president de la Generalitat, Pere Aragonès, no formi part de cap d'aquestes iniciatives. La seva negativa a participar en àmbits multilaterals constitueix una rêmora dels temps del procés. Com si el simbolisme d'una estratègia bilateral fos més important que allò que Catalunya pot obtenir participant en, i fins i tot liderant, iniciatives com la de Ximo Puig. El fet que enviés una consellera de la Generalitat a la cimera de les patronals de Catalunya, València, Aragó i les Balears que es va celebrar a Saragossa, i a la qual van assistir els altres presidents de les comunitats implicades, va suposar perdre l'oportunitat de sumar les reivindicacions catalanes a les d'un front més ampli, amb més possibilitats d'èxit. És més, la negativa d'ERC a participar d'una estratègia multilateral, tot i que sigui de geometria variable, no fa sinó beneficiar les posicions populistes del seu soci de Govern, Junts per Catalunya, i contribueix a la idea que Catalunya es presenta al debat sobre el nou finançament des d'una postura insolidària. Una posició que pot afavorir la idea, encoratjada des del PP i des d'alguns sectors del PSOE, que la taula de negociació entre Catalunya i el Govern d'Espanya només pretén buscar beneficis bilaterals en detriment de la solidaritat interterritorial.

Catalunya no ha de limitar el debat en curs al repartiment dels recursos existents. Ha de fer sentir la seva veu sobre la reforma fiscal en curs, i el comitè d'experts de la qual rendirà comptes dels seus treballs al febrer. Ha de i pot influir en un sistema fiscal que presenta rendiments recaptadors pitjors que els de la mitjana europea. I s'ha d'implicar a millorar l'eficàcia de la despesa pública. Tasques que tenen un llarg recorregut i que constitueixen l'única manera de captar més recursos i utilitzar-los millor sense deixar d'atendre a criteris raonables de solidaritat. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL

President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:

Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.

Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.

Esports: Albert Guasch.

Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.

Disseny: Joel Mercè.

Infografia: Ricard Gràcia.

Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:

Marta Bilbao.

Publicitat:

Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.

Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167

08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)

T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.

Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.

T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Pressupostos encarrilats

La decisió d'ERC i del PNB de no presentar esmena a la totalitat dels Pressupostos Generals de l'Estat (PGE) encarrila l'aprovació final dels comptes, cosa que asseguraria a Pedro Sánchez esgotar la legislatura. Els acords a què s'ha arribat *in extremis* amb ERC i el PNB són de mínims, i l'únic que faciliten és el primer tràmit pressupostari. Les dues formacions no donen per aprovats els PGE i insisteixen que la veritable negociació comença ara perquè hi ha diverses carpetes en àrees socials i econòmiques pendents de futures converses.

Així com en el cas del PNB el fonamental ha sigut arrencar al Govern el compromís de traspasar la gestió íntegra de l'ingrés mínim vital (IMV) –en realitat, la ratificació d'un pacte incomplet a què es va arribar el maig del 2020–, en la negociació amb ERC el punt decisiu ha sigut l'establiment en la futura llei audiovisual de quotes per protegir les llengües cooficials a les grans plataformes, com ja està previst que existeixin per al castellà.

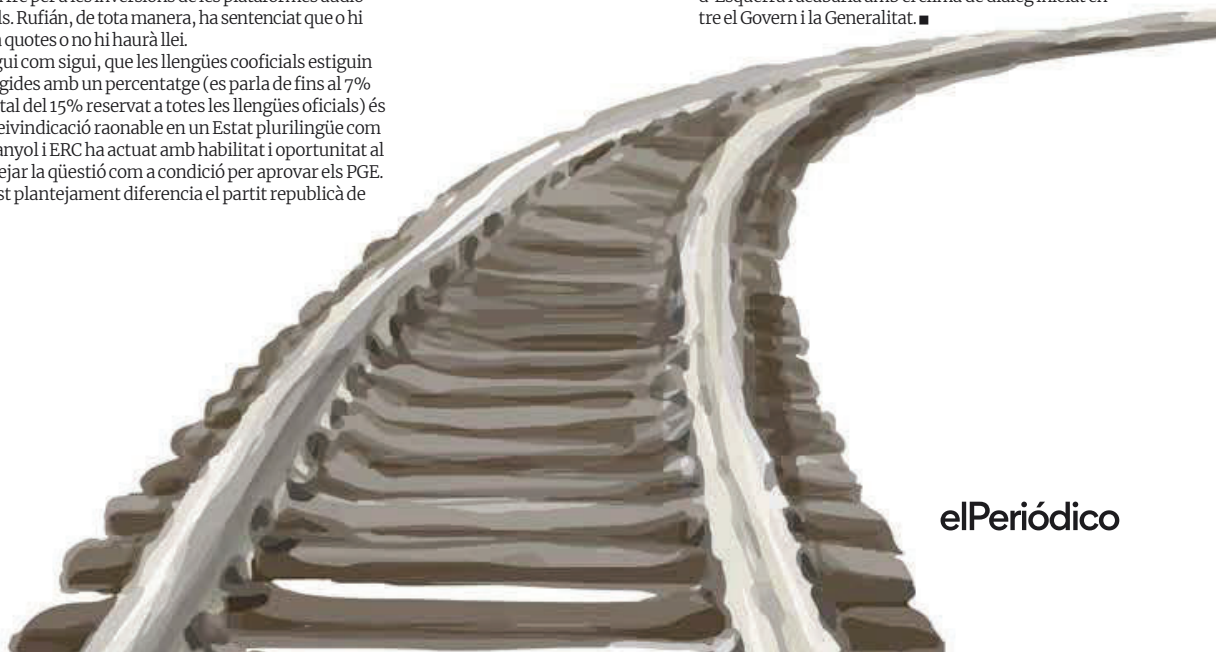
Així, Esquerra s'assegura les quotes i la seva participació imprescindible perquè la llei tiri endavant. No obstant, els portaveus del PSOE no pronuncien la paraula «quotes» i diuen que prefereixen una quantitat d'ajudes global. Com passa amb la reforma laboral, la vicepresidenta primera, Nadia Calviño, és assenyalada com a opositora, en aquest cas de les quotes, perquè podrien ser un fre per a les inversions de les plataformes audiovisuals. Rufián, de tota manera, ha sentenciat que o hi haurà quotes o no hi haurà llei.

Segui com sigui, que les llengües cooficials estiguin protegides amb un percentatge (es parla de fins al 7% del total del 15% reservat a totes les llengües oficials) és una reivindicació raonable en un Estat plurilingüe com l'espanyol i ERC ha actuat amb habilitat i oportunitat al plantejar la qüestió com a condició per aprovar els PGE. Aquest plantejament diferencia el partit republicà de

En vista de la possibilitat de no poder elaborar uns comptes per a la reconstrucció econòmica, la resta de condicions per al sí són d'entitat relativa

l'altre grup independentista, Junts per Catalunya, que també adueix la llei audiovisual per esmenar la totalitat als comptes, però sense obtenir-ne cap contrapartida. ERC també ha aconseguit el traspàs de les beques per valor de 18 milions d'euros pendent des de fa una dècada i la gestió de l'IMV, dues qüestions que són incompliments dels anteriors Pressupostos que Esquerra ja va aprovar.

Precisament dels incompliments en l'execució pressupostària –a Catalunya sempre s'executa molt menys d'allò pressupostat– tractaran les negociacions que s'obriran ara fins a l'aprovació definitiva dels PGE. Malgrat això, s'ha d'esperar que al final s'arribi a un acord amb ERC, perquè no fer-ho significaria la derrota dels Pressupostos i podrien saltar pels aires la legislatura, la taula de diàleg amb el Govern i, el que no és menys important, la possibilitat d'ajustar els comptes de l'Estat a les necessitats derivades de la gestió dels fons europeus, de les polítiques de reconstrucció econòmica i de la sobrevinguda crisi energètica i de subministraments. En vista d'aquest escenari, totes les condicions interposades per donar el sí als Pressupostos –o per defensar davant la mateixa parròquia aquest vot– passen a ser qüestions de relativa entitat. Ni a Sánchez ni a ERC els interessa aquest desenllaç, que posaria en qüestió tota l'estratègia del PSOE i d'Esquerra i acabaria amb el clima de diàleg iniciat entre el Govern i la Generalitat. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.
Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Trump segueix al peu del canó

Un any després de perdre la presidència, Donald Trump està lluny d'haver marxat a casa i Joe Biden està així mateix lluny d'haver conservat els índexs de popularitat amb què va entrar a la Casa Blanca. L'expresident es manté com la primera referència ideològica i de futur del Partit Republicà, controlant el seu funcionament intern sense gairebé oposició, mentre que el seu successor ha d'enfrontar els problemes derivats de la resistència d'una part del Partit Demòcrata a secundar el programa neokeynesià de polítiques públiques –infraestructures, sanitat, parc escolar– i de dinamització de l'economia. El resultat momentani d'aquesta doble realitat transmet la imatge d'una societat tan dividida com la que va deixar Trump, condemnada a un enfrontament sense treva entre dues versions radicalment diferents de la societat nord-americana i del paper dels Estats Units en el món.

La negativa de l'expresident a retirar-se, les seves aspiracions a tornar a la Casa Blanca i el seu control dels republicans mantenen els EUA tan dividits com els va deixar

Tot i així, l'estratègia de Biden com a reformista moderat ha tingut un perfil menys radical del pronosticat quan afecta la disputa amb la Xina per l'hegemonia. Si el president ha sigut bastant determinant en el combat contra la pandèmia, tot i que amb magres resultats en la campanya de vacunació, i en la seva implicació en la lluita contra la crisi climàtica, amb prou feines s'ha percebut un canvi de plantejament en la competència de Washington amb Pequín. Sens dubte és menys notori el desinterès per preservar les relacions amb els aliats europeus, però el desafiament xinès a la preeminència dels Estats Units ho condiona tot.

A dir veritat, mentre Trump es manté en les seves posicions de sempre, esperonat per una base electoral amb un entusiasme que no decau, ni tan sols davant espectacles vergonyosos com l'assalt al Congrés del 6 de gener, per la submissió republicana i per la docilitat del Tribunal Suprem, de majoria conservadora, Biden s'ha vist en la necessitat de revisar sobre la marxa el seu programa –una cosa equiparable a un nou New Deal– per tranquil·litzar molts congressistes demòcrates que just d'aquí un any es jugaran l'escó en les eleccions de meitat de mandat. El temor d'aquests és que la prèdica trumpista guanyi adeptes per poc que una part de la classe mitjana no afectada per la crisi econòmica estimi massa lesius els plans econòmics de Biden.

Mai abans en la història dels Estats Units un expresident ha tingut tanta influència després d'abandonar la Casa Blanca. Molts s'han mantingut com a referències morals o polítiques després del seu mandat, però la seva retirada els ha desactivat com a mobilitzadors determinants, però Trump continua sense reconèixer la seva derrota i no pensa ni per indicati en la jubilació. Ans al contrari, manté oberta la porta a presentar-se en les presidencials del 2024, quan tindrà 78 anys, l'edat que ara té Biden. El desafiament per a aquest últim és formidable perquè si ha tingut dificultats no petites per fer realitat els seus propòsits malgrat disposar de majoria a la Cambra de Representants i comptar –almenys formalment– amb la meitat del Senat, hem de preguntar-nos quina pot ser la seva situació d'aquí un any si els republicans recuperen la majoria a les dues cambres. Perquè sense ser insòlit un president en minoria, si que ho seria el clima d'hostilitat sense treva que ha arrelat en la brega política, de la qual s'han esfumat les iniciatives bipartidistes, una vella tradició nord-americana. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL

President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:

Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.

Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.

Cultura: Ramón Vendrell.

Esports: Albert Guasch.

Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.

Disseny: Joel Mercè.

Infografia: Ricard Gràcia.

Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:

Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:

Marta Bilbao.

Publicitat:

Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.

Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167

08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)

T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.

Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.

T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Un diàleg social responsable

Les xifres d'ocupació del mes d'octubre donades a conèixer ahir van presentar una bona notícia: hi ha 159.000 ocupats més a Espanya. No obstant, l'alta temporalitat, que pot portar a situacions en què treballadors encadenin un contracte temporal rere un altre, és un dels llasts del mercat de treball espanyol. Precisament, reduir la temporalitat és un dels punts que actualment està sobre la taula de negociació de la reforma laboral. Superada l'última batalla política interna entre el PSOE i Unides Podem, és el moment de centrar-se en els detalls. I no queda gaire temps. Mentre els socis de Govern discuteixen sobre qui pilotava la negociació —en un pols entre les vicepresidentes Yolanda Díaz (Treball) i Nadia Calviño (Economia), que s'ha saldat amb l'entrada dels ministres socialistes en el diàleg—, o sobre si és més precís anomenar-lo «derogació» o «modernització», el re-

La negociació sobre la reforma laboral i de les pensions hauria de comptar amb els màxims suports, encara que això impliqui concessions

lloatge anava corrent. I ara queden menys de dos mesos per presentar davant Brussel·les resultats, en forma d'un real decret llei, que després s'haurà d'aprovar al Congrés. De forma paral·lela, el Govern central també ha de presentar —abans del 15 de novembre— un mecanisme per garantir el sistema de pensions que substitueixi el factor de sostenibilitat del PP. José Luis Escrivá, ministre de la Seguretat Social, ja ha plantejat una fórmula basada a incrementar les cotitzacions. No li queda gaire marge a l'Executiu, obligat a tirar endavant les dues reformes (laboral i pensions) si vol rebre els fons europeus.

En matèria laboral, sembla raonable modificar algunes mesures introduïdes el 2012 que, segons els sindicats, han augmentat la precarietat i han desequilibrat la negociació col·lectiva. Per exemple, que es millorin les condicions dels treballadors subcontractats, a més de limitar la temporalitat. Ara que tant es parla de millorar el sistema productiu, aquestes mesures ajudarien a passar de les paraules als fets. No hi ha sobre la taula altres qüestions (com l'abaratiment de l'acomiadament que va suposar la reforma del PP o que ja no sigui necessària l'autorització administrativa per iniciar un expedient de regulació d'ocupació), per la qual cosa es defugen els aspectes que dificultarien més l'acord. Pedro Sánchez ha expressat el seu desig que s'hi sumin tots els agents socials; no obstant, la patronal és més partidària del no que del sí. Els empresaris ja es van despenjar de l'acord d'increment del salari mínim, i el consens en aquest cas tampoc és imprescindible, però si hi ha diàleg social és molt més fàcil implantar els canvis, i Europa també ho veuria amb més bons ulls. Tampoc serà fàcil aconseguir els acords parlamentaris, ja que els socis de legislatura exigeixen tornar a la indemnització de 45 dies (actualment, 33), cosa que no està prevista. S'imposa la negociació, que no és altra cosa que evitar enrocarse i ser capaços que totes les parts acceptin concessions.

Méns difícilosa es presenta la negociació sobre les pensions. Escrivá planteja millorar la sostenibilitat del sistema apujant els ingressos (augmentant 0,5 punts les cotitzacions, uns 5 euros per un sou de 1.000 euros), en lloc de retallar despeses (rebaixar la quantia de les pensions, sempre impopular). La proposta desperta recels, per motius diferents, entre UP i la patronal. No obstant, el dèficit actual del sistema obliga a prendre decisions ara, i l'opció menys lesiva per a tothom hauria de ser capaç d'aglutinar els suports majoritaris. ■

elPeriódico

□ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.

Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

Trencar el silenci del 'bullying'

La vida dels nens, adolescents i joves es desenvolupa cada vegada més en un entorn en línia, i la pandèmia de la Covid-19 no ha fet més que potenciar aquesta tendència. Des de l'educació íntegrament no presencial durant el període del confinament més dur fins a les successives fases de restriccions d'accés i reunió en espais públics, tot ha afavorit el desplaçament de la socialització del terreny físic al digital. No és estrany que, segons diversos estudis, l'increment de les hores de presència a les xarxes dels menors hagi comportat també el transvasament de les conductes d'abús contra iguals cap a l'assetjament en línia, que ja abans de la pandèmia s'havia convertit en un problema preocupant i de difícil abordatge.

L'assetjament escolar sempre s'ha exercit en espais no controlats pels adults, en els quals l'agredit queda encara més indefens si és possible davant un agressor que desarma la víctima a través de l'atac a l'autoestima, la intimidació i la coacció, cada vegada més en grup que individual, que cerca que aquesta conducta tòxica quedi impune imposant el silenci. Si aquests espais havien sigut fins ara passadissos, moments fora de control en patis i sortides i entrades de l'escola, els lavabos escolars o el carrer, ara les xarxes socials es converteixen en nous llocs de risc.

Just aquesta setmana se celebra el Dia Internacional

A més d'animar els escolars a no ser testimonis passius, també ha de desaparèixer qualsevol vestigi de passivitat en la institució educativa

contra la Violència i l'Assetjament a l'Escola, promogut per la Unesco. La seva directora general, Audrey Azoulay, ha destacat la importància de centrar l'atenció, en aquest nou context, en el ciberassetjament, a l'advertir que «l'educació formal hauria de proporcionar als nens i els joves determinats coneixements i competències: com comportar-se amb civisme en línia, desenvolupar mecanismes d'afrontament, detectar i denunciar la violència en línia i protegir-se a si mateixos i els altres de les diferents formes de ciberassetjament».

En aquesta línia, els Mossos d'Esquadra han renovat, amb el lema *Posiciona't contra l'assetjament*, els materials amb els quals col·laboren en aquesta tasca de formació a través de tallers als centres. Es tracta que els escolars, que poden ser agressor, agredit o testimoni, adquireixin recursos. En particular, imbuir-los la necessitat de no ser neutrals, intervenir i informar ràpidament els adults. I fer-los conscients, com a argument dissuasori, que la xarxa no és l'espai anònim on agredir de forma impune. També l'estratègia del Departament d'Educació preveu el paper protagonista dels menors com a observadors dels comportaments que passen desapercibuts a famílies i educadors, amb iniciatives com el programa d'innovació pedagògica *Aquí prou bullying* (en el qual només participen 221 dels gairebé 4.000 centres educatius catalans).

Tot i ser primordial la tasca de formació que porti l'alumne a no convertir-se en agressor o, com a mínim, a no ser espectador passiu del maltractament, no s'ha d'oblidar la importància del paper vigilant dels adults responsables del seu benestar, famílies i educadors. En els casos en què tot ha fallat i les situacions d'abús han arribat a conseqüències d'extrema gravetat, des d'accions tipificables com a delictes a canvis forçats d'entorn escolar, autolesions o suïcidis, entre la cadena d'errors que acaben sortint a la llum acaben apareixent actituds passives, complaents, excessivament contemporitzadores o fins i tot –i això mai hauria de passar– culpabilitzadores de la víctima. Encara que la sensibilització dels docents fa que aquest tipus d'actituds ja sigui excepcional, i la creació d'equips i programes de convivència escolar sigui la norma, no hi ha excusa perquè pervisquin actituds de deixadesa. Encara més quan, des de l'aprovació de la llei de protecció de la infància al mes de juny, s'estableix clarament el deure de comunicar qualsevol situació de violència sobre nens, nenes o adolescents a l'autoritat competent encara que no sigui constitutiva de delictes. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors:
Carol Álvarez (+Periódico),
Joan Cañete (Opinió, Participació i
Audiències), Bernat Gasulla (Última
hora) i Rafa Julve (Multimèdia).

Edició paper: Reyes Susín
i Eloy Carrasco.
Edició digital: Xurxo Martínez.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.
Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

El català, dins i fora de classe

Els indicadors sobre l'ús del català acumulen lectures preocupants en els últims anys, encara que la interpretació d'aquestes dades no sigui unívoca. No indiquen, en principi, que el col·lectiu de catalans que tenen el català com a llengua d'identificació, familiar o d'ús principal sigui quin sigui el seu origen, disminueixi demogràficament, hagi desistit del grau de compromís amb la llengua que ha permès la seva supervivència en circumstàncies gens propícies o, sobretot, que hagi deixat de transmetre-la a les següents generacions, cosa que abocaria la llengua catalana al perill d'extinció que molts donen per inexorable sense una resposta vigorosa. En el descens de les xifres afegides de catalanoparlants en termes d'identificació, ús o coneixement hi influeix en primer lloc el contingent de persones arribades a Catalunya en les últimes dècades, que podrien estar sumant-se a la comunitat lingüística de catalanoparlants més lentament, si no de com ho van fer anteriors onades migratòries, sí per sota de les expectatives.

Era l'escola l'instrument en el qual es confiava per aconseguir aquest procés d'incorporació lingüística, i

El futur de la llengua depèn de saber generar uns sentiments d'adhesió i compromís que requereixen empatia amb el nou parlant

la segona generació, nascuda i escolaritzada aquí, la que l'havia de protagonitzar, en una escola amb el català com a llengua vehicular de l'ensenyament i a través de la convivència i en contacte amb els companys que sí que la tenen com a llengua habitual. Una socialització en la qual, no obstant –i aquest és el segon factor objectivament negatiu per a la vitalitat futura de la llengua catalana–, la llengua pont tendeix a ser cada vegada més el castellà. Explicar el perquè d'aquestes expectatives frustrades no té un diagnòstic simple, com no ho són tampoc les respostes que s'hagin de donar. L'ínfima presència del català en el món digital i audiovisual és una d'aquestes raons, i el descens en la confiança que sigui un instrument necessari i requerit professionalment. Però no podem tancar els ulls a la possibilitat que aquesta menor afecció sigui també un símptoma d'unes reduïdes expectatives d'integració i promoció, d'un sistema educatiu massa segregador socialment i de la incomoditat davant l'associació entre llengua i una determinada opció política.

Els departaments d'Educació i Cultura han assenyalat que es registra un descens notable de l'ús del català en la relació entre els escolars, i en la dels docents amb aquests. Encara que potser sigui més un símptoma que una causa, en aquest context se sumen les crides a revisar un model anomenat d'immersió però que fa temps que va deixar de respondre a aquest concepte (que per si sol desmenteix les campanyes que mai han desistit sobre un inexistent arraconament del castellà a Catalunya). És necessari un replantejament, com ja va advertir al seu dia el conseller Josep Bargalló a l'exposar un model d'escola multilingüe que va despertar les iras de l'independentisme més inflexible. Qualsevol nou abordatge que es faci de les pràctiques lingüístiques a les aules ha de partir de la necessitat de garantir el ple coneixement del català i el castellà. I per a això donar el protagonisme que cada llengua requereixi a cada escola, sense altres criteris que el pedagògic: i vista la realitat lingüística del país, continua sent necessari que el català sigui la llengua de referència a l'escola. Cosa que no pot implicar cap tipus de dubte sobre la llibertat d'ús de la llengua per la qual opti cadascú, en les seves relacions personals, també a l'escola. Que el català sigui la llengua en què es juga, es parla amb els amics i que és present tant al carrer com a les aules depèn de saber generar uns sentiments d'adhesió i compromís que requereixen més empatia de la que mostren alguns plantejaments. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL
President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez (+Periódico), Joan Cañete (Opinió, Participació i Audiències), Bernat Gasulla (Última hora), Rafa Julve (Multimèdia) i Xurxo Martínez (Estratègia digital).
Edició paper: Reyes Susín i Eloy Carrasco.
Edició digital: Francesc Pallarès.

Panorama: Marta López.
Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.
Cultura: Ramón Vendrell.
Esports: Albert Guasch.
Edició gràfica i fotografia: Julio Carbo.
Disseny: Joel Mercè.
Infografia: Ricard Gràcia.
Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:
Fèlix Noguera.
Publicitat nacional:
Marta Bilbao.
Publicitat:
Joan Garçon.

Distribució:
Logística de Medios Catalunya S.L.U.
Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167
08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)
T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.
Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Editorial

La lluita contra la violació

Les lesions de la noia de 16 anys violada a Igualada la matinada de l'1 de novembre van expressar, en la seva més terrible brutalitat, la persistència d'una violència estructural que no cessa. Les xifres de les agressions sexuals són dramàtiques i inqüestionables. A Espanya és denunciada una violació cada quatre hores. Segons dades del Ministeri de l'Interior, en el primer semestre d'aquest any s'han denunciat 1.600 violacions. D'aquestes, 462 a Catalunya, la comunitat que registra el nombre més alt de casos. Si bé la taxa de criminalitat arriba als mínims, les agressions sexuals han augmentat un 9,2% des del 2019. Una altra dada preocupant és l'edat dels agressors. En les últimes memòries de la Fiscalia General de l'Estat s'observa un increment de delictes contra la llibertat sexual comesos per menors.

La violació és l'exhibició més extrema del masclisme. La seva pervivència urgeix a combatre-la des de múltiples

Legalitat, reparació de les víctimes, seguretat de l'espai públic i educació són els quatre camps imprescindibles per combatre les agressions sexuals

àmbits. La legalitat, la reparació i l'acompanyament de les víctimes, la seguretat de l'espai públic i l'educació són els quatre camps de batalla imprescindibles.

En aquest context, el projecte de llei orgànica de garantia integral de la llibertat sexual serà una eina indispensable en la protecció de les dones. El famós *si és sí* acabarà amb sentències com la primera resolució judicial de la *Manada*, que no va contemplar la violació per no haver-hi resistència per part de la dona. S'eliminarà la distinció entre abus i agressió, ja que el focus es posa en el consentiment, i s'optarà per un sistema de penes proporcional i progressiu segons la gravetat del delictes, arribant a condemnes de 15 anys de presó.

En el text de la futura llei, es consagra el dret a l'assistència integral i especialitzada per a totes les víctimes de violència sexual, així com el dret a la reparació. Tractament terapèutic o indemnitzacions en funció del dany físic i psicològic són algunes de les atencions previstes. Resulta de vital importància ajudar la víctima a alliberar-se de l'estigma de la violació. També a combatre la revictimització, aquest procés que arrossega la persona agredida a revivir la situació traumàtica i ancorar-la en la seva situació de víctima. La noia de 16 anys, igual que qualsevol dona violada, ha de poder refer la seva vida.

La culpa s'ha de desterrar de la ment de la víctima. Aquest sentiment que porta tantes dones a preguntar-se què haurien pogut fer per evitar ser agredides. No hi ha errors en la seva conducta, el que hi ha són espais poc segurs. I aquesta és una gran assignatura pendent de les nostres ciutats, dels nostres pobles. Cal extremar la vigilància, el control. I encara més en zones que, en determinats moments, poden resultar inhòspites i amenaçadores, com els polígons que acullen discoteques. Més esforç policial i més responsabilitat per part dels locals d'oci.

Fa cinc anys el cas de la *Manada* va commocionar la societat espanyola. Des d'aleshores, els casos de violacions grupals s'han fet més visibles. A Espanya s'han registrat fins a 211 agressions múltiples des del 2016. És especialment alarmant que s'estigui incrementant el nombre de menors implicats en aquestes agressions. Falta educació, falta empatia i falta respecte cap a les dones. Menys porno i més formació.

No hi ha cap dada que serveixi de bàlsam per al dolor de tantes agressions, però sí que resulta remarcable el creixent nombre de dones que s'animen a denunciar-ho. El seu valor ha de trobar empara en una societat dispostada a acompanyar-les en la seva reparació. ■

elPeriódico

■ L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articles exposen postures personals.

elPeriódico

www.elperiodico.cat

DIRECTOR: ALBERT SÁEZ.

Directores adjuntes:
Gemma Martínez i Gemma Robles.

COMITÈ EDITORIAL

President: Joan Tapia.
Secretari: Rafael Jorba.

Subdirectors: Carol Álvarez (+Periódico), Joan Cañete (Opinió, Participació i Audiències), Bernat Gasulla (Última hora), Rafa Julve (Multimèdia) i Xurxo Martínez (Estratègia digital).

Edició paper: Reyes Susín i Eloy Carrasco.
Edició digital: Francesc Pallarès.

Panorama: Marta López.

Societat i Barcelona: Iosu de la Torre.

Cultura: Ramón Vendrell.

Esports: Albert Guasch.

Edició gràfica i fotografia: Julio Carbó.

Disseny: Joel Mercè.

Infografia: Ricard Gràcia.

Xarxes socials: Silvia Cobo.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA SLU

Gerent general:

Fèlix Noguera.

Publicitat nacional:

Marta Bilbao.

Publicitat:

Joan Garçon.

Distribució:

Logística de Medios Catalunya S.L.U.

Av. Gran Via de l'Hospitalet, 163-167

08908 - L'Hospitalet de Llobregat (BARCELONA)

T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.

Publicitat: Prensa Ibérica 360 S.L.

Pedro Muñoz Seca, 4. 28001 Madrid.
T: 91 436 37 70. Fax: 91 436 37 75.

Annex 2 - Buidat de l'anàlisi temàtica

Data	Gènere	Tema general	Tema concret	Únic	Tira còmica
02/01/2017	Política	Internacional	Incertesa política	No	Ferreres
02/01/2017	Societat	Política social	Llei de la dependència	No	Ferreres
03/01/2017	Internacional	Seguretat	Yihadisme	No	Ferreres
03/01/2017	Política	Conflicte judicial	Corrupció	No	Ferreres
04/01/2017	Política	Seguretat	Seguretat viària	No	Ferreres
04/01/2017	Política	Política catalana	Procés	No	Ferreres
05/01/2017	Política	Política social	Ocupació	No	Ferreres
05/01/2017	Política	Defensa	Iak-42	No	Ferreres
06/01/2017	Societat	Política econòmica	Demografia	No	Ferreres
06/01/2017	Societat	Sanitat	Retallades en sanitat	No	Ferreres
07/01/2017	Economia	Política econòmica	Lliberalització del mercat	No	Ferreres
07/01/2017	Internacional	EUA	Trump	No	Ferreres
01/02/2017	Internacional	EUA	Divisió de poders	No	Ferreres
01/02/2017	Societat	Política Social	Gestació subrogada	No	Ferreres
02/02/2017	Economia	Política Econòmica	Mobile World Congress	No	Ferreres
02/02/2017	Política	Sanitat	CUP	No	Ferreres
03/02/2017	Política	Política catalana	Corrupció	No	Ferreres
03/02/2017	Societat	Política social	Pobresa Energètica	No	Ferreres
04/02/2017	Societat	Sanitat	Càncer	No	Ferreres
04/02/2017	Internacional	Política Europea	Trump	No	Ferreres
05/02/2017	Societat	Conflicte judicial	Pederàstia	No	Ferreres
05/02/2017	Societat	Política social	Bretxa salarial	No	Ferreres
06/02/2017	Política	Conflicte judicial	Procés	No	Ferreres
06/02/2017	Cultura	Cinema	Els Goya	No	Ferreres
07/02/2017	Política	Conflicte judicial	Procés	No	Ferreres
07/02/2017	Internacional	Conflicte judicial	Pederàstia	No	Ferreres
01/03/2017	Societat	Política migratòria	Crisi dels refugiats	No	Ferreres
01/03/2017	Societat	Política Digital	Herències digitals	No	Ferreres
02/03/2017	Societat	Església	Intolerància	No	Ferreres
02/03/2017	Internacional	Política francesa	Conflictes judicials	No	Ferreres
03/03/2017	Esports	Futbol	Futbol	No	Ferreres
03/03/2017	Economia	Política Econòmica	Mobile World Congress	No	Ferreres
04/03/2017	Política	Política catalana	Sanitat	No	Ferreres
04/03/2017	Societat	Política catalana	Mercat de lloguer	No	Ferreres
05/03/2017	Economia	Mobile World Congress	Vehicles autònoms	No	Ferreres
05/03/2017	Cultura	Còmics	Centenari del TBO	No	Ferreres
06/03/2017	Política	Seguretat	Yihadisme	No	Ferreres
06/03/2017	Societat	Educació	FP	No	Ferreres
07/03/2017	Política	Política catalana	Polució vehicles àrea Metropolitana	No	Ferreres
07/03/2017	Política	Periodisme	Llibertat d'expressió	No	Ferreres
01/04/2017	Política	Política Econòmica	Pressupostos de l'estat	No	Ferreres
01/04/2017	Esports	Futbol	Violència en el futbol	No	Ferreres
02/04/2017	Economia	Política Econòmica	Indústria	No	Ferreres
02/04/2017	Internacional	Llatinoamèrica	Veneçuela	No	Ferreres
03/04/2017	Societat	Educació	Guarderies	No	Ferreres
03/04/2017	Cultura	Còmics	Saló del Còmic	No	Ferreres
04/04/2017	Internacional	Política Europea	Brexit	No	Ferreres
04/04/2017	Societat	Política social	Parelles de fet	No	Ferreres
05/04/2017	Política	Política Econòmica	Pressupostos de l'estat	No	Ferreres
05/04/2017	Esports	Futbol	Corrupció	No	Ferreres
06/04/2017	Internacional	Seguretat	Síria	No	Ferreres
06/04/2017	Societat	Sanitat	Sedenterisme	No	Ferreres
07/04/2017	Política	Política catalana	Operació Catalunya	No	Ferreres

Data	Gènere	Tema general	Tema concret	Únic	Tira còmica
07/04/2017	Política	Política catalana	Alta velocitat	No	Ferreres
01/05/2017	Política	Política Econòmica	Ocupació a l'Estat Espanyol	No	Ferreres
01/05/2017	Societat	Política Aeroportuària	Controls de seguretat als aeroports	No	Ferreres
02/05/2017	Política	PP	Corrupció	No	Ferreres
02/05/2017	Política	Política barcelonina	Pol·lució a Barcelona	No	Ferreres
03/05/2017	Societat	Política urbanística	Urbanisme a Barcelona	No	Ferreres
03/05/2017	Societat	Seguretat	Violència masclista	No	Ferreres
04/05/2017	Política	Política Econòmica	Pressupostos de l'estat	No	Ferreres
04/05/2017	Economia	Conflicte judicial	Cas Castor	No	Ferreres
05/05/2017	Societat	Política social	Pla estatal de vivenda	No	Ferreres
05/05/2017	Societat	Política migratòria	Els CIE	No	Ferreres
06/05/2017	Política	Política catalana	Procés	No	Ferreres
06/05/2017	Societat	Política digital	Regulació webs de prescripció de s	No	Ferreres
07/05/2017	Política	PSOE	Primàries	No	Ferreres
07/05/2017	Internacional	Política europea	França	No	Ferreres
01/06/2017	Política	Conflicte judicial	Corrupció	No	Ferreres
01/06/2017	Cultura	Festivals de música	Primavera Sound	No	Ferreres
02/06/2017	Internacional	Canvi climàtic	Trump	No	Ferreres
02/06/2017	Política	PP	Corrupció	No	Ferreres
03/06/2017	Internacional	Canvi climàtic	Trump	No	Ferreres
03/06/2017	Societat	Educació	Xarxes socials en l'infantesa	No	Ferreres
04/06/2017	Societat	Política urbanística	Tancament de la Model	No	Ferreres
04/06/2017	Cultura	Festivals de música	Primavera Sound	No	Ferreres
05/06/2017	Internacional	Seguretat	Yihadisme	No	Ferreres
05/06/2017	Esports	Futbol	Girona	No	Ferreres
06/06/2017	Internacional	Àsia Occidental	Yihadisme	No	Ferreres
06/06/2017	Societat	Cultura	Sexisme	No	Ferreres
07/06/2017	Política	Política catalana	Procés	No	Ferreres
07/06/2017	Societat	Política social	Parelles de fet	No	Ferreres
01/07/2017	Economia	Política Urbanística	CRT	No	Ferreres
01/07/2017	Cultura	Festivals de música	Regulació	No	Ferreres
02/07/2017	Societat	Llibertat sexual	World Pride	No	Ferreres
02/07/2017	Política	Política Urbanística	Tramvia a Barcelona	No	Ferreres
03/07/2017	Política	Política catalana	Política barcelonina	No	Ferreres
03/07/2017	Internacional	Política	Itàlia	No	Ferreres
04/07/2017	Internacional	Política	França	No	Ferreres
04/07/2017	Política	Política catalana	Procés	No	Ferreres
05/07/2017	Política	Política catalana	Procés	Sí	Ferreres
06/07/2017	Esports	Futbol	Futbol Club Barcelona	No	Ferreres
06/07/2017	Internacional	Seguretat	Corea del Nord	No	Ferreres
07/07/2017	Societat	Seguretat	Violència masclista	No	Ferreres
07/07/2017	Política	Política catalana	Procés	No	Ferreres
01/08/2017	Internacional	Llatinoamèrica	Veneçuela	No	Leonard Beard
01/08/2017	Política	Política catalana	CUP	No	Leonard Beard
02/08/2017	Internacional	EUA	Trump	No	Leonard Beard
02/08/2017	Política	Política econòmica	Finançament autonòmic	No	Leonard Beard
03/08/2017	Esports	Futbol	Futbol Club Barcelona	No	Leonard Beard
04/08/2017	Societat	Sanitat	Eutanàsia	No	Leonard Beard
04/08/2017	Societat	Conflicte laboral	Vaga als aeroports	No	Leonard Beard
05/08/2017	Política	PSOE	CIS	No	Leonard Beard
05/08/2017	Internacional	Llatinoamèrica	Veneçuela	No	Leonard Beard
06/08/2017	Societat	Política barcelonina	Turisme	Sí	Leonard Beard
07/08/2017	Societat	Política Social	Gestació subrogada	No	Ferreres

Data	Gènere	Tema general	Tema concret	Únic	Tira còmica
07/08/2017	Esports	Futbol	Futbol Club Barcelona	No	Ferreres
01/09/2017	Política	Política catalana	Procés	No	Ferreres
01/09/2017	Societat	Conflicte laboral	Vaga als aeroports	No	Ferreres
02/09/2017	Societat	Educació	Yihadisme	No	Ferreres
02/09/2017	Cultura	Teatre	Temporada Alta	No	Ferreres
03/09/2017	Esports	Futbol	Futbol Club Barcelona	No	Ferreres
04/09/2017	Política	Política Europea	Brexit	No	Ferreres
04/09/2017	Societat	Educació	Noves escoles	No	Ferreres
05/09/2017	Política	PSOE	Procés	No	Ferreres
05/09/2017	Societat	Conflicte laboral	Vaga autoescoles	No	Ferreres
06/09/2017	Política	Política catalana	Procés	No	Ferreres
06/09/2017	Política	Política Urbanística	Reforma de la Rambla	No	Ferreres
07/09/2017	Política	Política catalana	Procés	Sí	Ferreres
01/10/2017	Política	Política catalana	Procés	Sí	Ferreres
02/10/2017	Política	Política catalana	Procés	Sí	Ferreres
03/10/2017	Internacional	Política catalana	Procés	No	Ferreres
03/10/2017	Internacional	Seguretat	Matança als EUA	No	Ferreres
04/10/2017	Política	Política catalana	Procés	No	Ferreres
04/10/2017	Societat	Política migratòria	Conflictes judicials	No	Ferreres
05/10/2017	Política	Política catalana	Procés	Sí	Ferreres
06/10/2017	Política	Economia	Procés	No	Ferreres
06/01/2017	Cultura	Cinema	Festival de Sitges	No	Ferreres
07/10/2017	Política	Política catalana	Procés	No	Ferreres
07/01/2017	Internacional	Seguretat	Premi Nobel de la Pau	No	Ferreres
01/11/2017	Política	Política catalana	Procés	No	Ferreres
01/11/2017	Societat	Educació	Uniforme escolar	No	Ferreres
02/11/2017	Política	Política catalana	Procés	No	Ferreres
02/11/2017	Internacional	EUA	Yihadisme	No	Ferreres
03/11/2017	Política	Política catalana	Procés	No	Ferreres
03/11/2017	Societat	Mercat Laboral	Conciliació familiar	No	Ferreres
04/11/2017	Política	Política catalana	Procés	No	Ferreres
04/11/2017	Societat	Mercat Laboral	Procés	No	Ferreres
05/11/2017	Política	Política catalana	Procés	No	Ferreres
05/11/2017	Cultura	Còmics	Saló del manga	No	Ferreres
06/11/2017	Política	Política catalana	Procés	No	Ferreres
06/11/2017	Internacional	Política climàtica	Cimera climàtica	No	Ferreres
07/11/2017	Economia	Conflicte judicial	Papers de Panamà	No	Ferreres
07/11/2017	Política	Política catalana	Procés	No	Ferreres
01/12/2017	Política	Política catalana	PSC	No	Ferreres
01/12/2017	Economia	Política catalana	Procés	No	Ferreres
02/12/2017	Política	Conflicte judicial	Procés	No	Ferreres
02/12/2017	Societat	Educació	Noves places de docents	No	Ferreres
03/12/2017	Societat	Sanitat	Retallades en sanitat	No	Ferreres
03/12/2017	Política	Conflicte judicial	Corrupció	No	Ferreres
04/12/2017	Política	Política catalana	Procés	No	Ferreres
04/12/2017	Internacional	Política europea	Còrsega	No	Ferreres
05/12/2017	Política	Eleccions catalanes	Procés	No	Ferreres
05/12/2017	Societat	Sanitat	Heroïna	No	Ferreres
06/12/2017	Política	Conflicte judicial	Procés	No	Ferreres
06/12/2017	Economia	Política urbanística	Terrasses a Barcelona	No	Ferreres
07/12/2017	Política	Eleccions catalanes	Procés	No	Ferreres
07/12/2017	Internacional	EUA	Trump	No	Ferreres
02/01/2018	Política	Política catalana	Procés	No	Ferreres

Data	Gènere	Tema general	Tema concret	Únic	Tira còmica
02/01/2018	Internacional	Sanitat	Legalització marihuana als EUA	No	Ferreres
03/01/2018	Societat	Seguretat	Violència masclista	No	Ferreres
03/01/2018	Política	Política econòmica	Finançament autonòmic	No	Ferreres
04/01/2018	Societat	Conflicte judicial	Cas Castor	No	Ferreres
04/01/2018	Política	Seguretat	Seguretat viària	No	Ferreres
05/01/2018	Política	Política econòmica	Finançament autonòmic	No	Ferreres
05/01/2018	Política	Conflicte judicial	Procés	No	Ferreres
06/01/2018	Política	Conflicte judicial	Procés	No	Ferreres
06/01/2018	Societat	Igualtat de gènere	Conciliació familiar	No	Ferreres
07/01/2018	Societat	Conflicte judicial	Pederàstria	No	Ferreres
07/01/2018	Internacional	Àsia Occidental	Iran	No	Ferreres
01/02/2018	Internacional	EUA	Trump	No	Ferreres
01/02/2018	Política	Política barcelonina	Narcopisos	No	Ferreres
02/02/2018	Societat	Igualtat de gènere	Sexisme laboral	No	Ferreres
02/02/2018	Política	Política catalana	Procés	No	Ferreres
03/02/2018	Societat	Seguretat	Violència juvenil	No	Ferreres
03/02/2018	Internacional	EUA	Trump	No	Ferreres
04/02/2018	Política	Eleccions catalanes	Procés	No	Ferreres
04/02/2018	Esports	Futbol	Derbi Barça - Espanyol	No	Ferreres
05/02/2018	Societat	Seguretat	Autobusis contra violència de gènere	No	Ferreres
05/02/2018	Cultura	Cinema	Els Goya	No	Ferreres
06/02/2018	Política	Eleccions catalanes	Procés	No	Ferreres
06/02/2018	Internacional	Església	Turquía	No	Ferreres
07/02/2018	Política	Política urbanística	Port Olímpic de Barcelona	No	Ferreres
07/02/2018	Política	Canvi climàtic	Pacte nacional sobre l'aigua	No	Ferreres
01/03/2018	Societat	Política de mobilitat	Prevenió per neu	No	Leonard Beard
01/03/2018	Internacional	Política europea	Brexit	No	Leonard Beard
02/03/2018	Política	Eleccions catalanes	Procés	No	Leonard Beard
02/03/2018	Política	Política econòmica	Pensions	No	Leonard Beard
03/03/2018	Internacional	Política europea	Brexit	No	Leonard Beard
03/03/2018	Societat	Educació	Assetjament escolar	No	Leonard Beard
04/03/2018	Societat	Sanitat	Frau alimentari	No	Leonard Beard
04/03/2018	Societat	Igualtat de gènere	Vaga 8-M	No	Leonard Beard
05/03/2018	Política	Política catalana	Eleccions catalanes	No	Leonard Beard
05/03/2018	Política	Política urbanística	Estatua a un esclavista	No	Leonard Beard
06/03/2018	Internacional	Política europea	Itàlia	No	Leonard Beard
06/03/2018	Cultura	Cinema	Els Oscars	No	Leonard Beard
07/03/2018	Política	Política catalana	Eleccions catalanes	No	Leonard Beard
07/03/2018	Internacional	Seguretat	Corea del Nord	No	Leonard Beard
01/04/2018	Política	Política catalana	Pressupostos	No	Leonard Beard
01/04/2018	Internacional	Racisme	Trump	No	Leonard Beard
02/04/2018	Política	Política catalana	Eleccions municipals	No	Juan Carlos Ortega
02/04/2018	Societat	Successos	Despareguts de llarga durada	No	Juan Carlos Ortega
03/04/2018	Política	Política catalana	Procés	No	Juan Carlos Ortega
03/04/2018	Cultura	Política barcelonina	Política cultural	No	Juan Carlos Ortega
04/04/2018	Política	Política econòmica	Pressupostos de l'Estat	No	Juan Carlos Ortega
04/04/2018	Política	Conflicte judicial	Procés	No	Juan Carlos Ortega
06/04/2018	Política	Conflicte judicial	Procés	No	Juan Carlos Ortega
06/04/2018	Internacional	Llatinoamèrica	Brasil	No	Juan Carlos Ortega
01/05/2018	Política	Mercat laboral	Precarietat laboral	No	Juan Carlos Ortega
01/05/2018	Política	PP	Política judicial	No	Juan Carlos Ortega
02/05/2018	Política	Política econòmica	Pensions	No	Juan Carlos Ortega
02/05/2018	Internacional	Àsia Occidental	Iran	No	Juan Carlos Ortega

Data	Gènere	Tema general	Tema concret	Únic	Tira còmica
03/05/2018	Societat	Seguretat	Fi d'ETA	No	Juan Carlos Ortega
03/05/2018	Internacional	Política econòmica	Pressupostos	No	Juan Carlos Ortega
04/05/2018	Societat	Seguretat	Alliberen violador reincident	No	Juan Carlos Ortega
04/05/2018	Política	Eleccions catalanes	Procés	No	Juan Carlos Ortega
05/05/2018	Societat	Seguretat	Fi d'ETA	Sí	Anthony Garner
06/05/2018	Política	Política catalana	Procés	No	Anthony Garner
06/05/2018	Societat	Canvi climàtic	Cursa espacial	No	Anthony Garner
07/05/2018	Internacional	Política europea	França	No	Juan Carlos Ortega
07/05/2018	Política	Educació	FP	No	Juan Carlos Ortega
01/06/2018	Política	Moció de censura	PSOE	Sí	Juan Carlos Ortega
02/06/2018	Política	Moció de censura	PSOE	Sí	Anthony Garner
03/06/2018	Política	PSOE	Procés	No	Anthony Garner
03/06/2018	Internacional	Política Europea	Lluita contra els populismes	No	Anthony Garner
04/06/2018	Política	Moció de censura	PP	No	Juan Carlos Ortega
04/06/2018	Societat	Política social	Renda garantida	No	Juan Carlos Ortega
05/06/2018	Política	Moció de censura	Procés	No	Juan Carlos Ortega
05/06/2018	Esports	Futbol	Futbol Club Barcelona	No	Juan Carlos Ortega
06/06/2018	Política	PP	Dimissió Mariano Rajoy	Sí	Juan Carlos Ortega
07/06/2018	Política	PSOE	Elecció de ministres	No	Juan Carlos Ortega
07/06/2018	Política	Política barcelonina	Top manta	No	Juan Carlos Ortega
01/07/2018	Societat	Política barcelonina	Padró multicultural	No	Anthony Garner
01/07/2018	Política	Política aeroportuària	Primers retards	No	Anthony Garner
02/07/2018	Política	Política espanyola	PP	No	Juan Carlos Ortega
02/07/2018	Esports	Futbol	Selecció espanyola	No	Juan Carlos Ortega
03/07/2018	Política	Política catalana	Procés	No	Juan Carlos Ortega
03/07/2018	Internacional	Llatinoamèrica	Mèxic	No	Juan Carlos Ortega
04/07/2018	Política	Mercat laboral	Increment d'afiliats a la SS	No	Juan Carlos Ortega
04/07/2018	Internacional	Política europea	Crisi dels refugiats	No	Juan Carlos Ortega
05/07/2018	Política	Política espanyola	PP	No	Juan Carlos Ortega
05/07/2018	Política	Política barcelonina	Crisi dels refugiats	No	Juan Carlos Ortega
06/07/2018	Política	Periodisme	Nova cúpula RTVE	No	Juan Carlos Ortega
06/07/2018	Cultura	Política catalana	Festivals de música	No	Juan Carlos Ortega
07/07/2018	Política	Política espanyola	PP	No	Anthony Garner
07/07/2018	Cultura	Seguretat	Violència masclista	No	Anthony Garner
01/08/2018	Política	Seguretat	Aniversari 17A	No	Anthony Garner
01/08/2018	Política	Política catalana	Reunions bilaterals	No	Anthony Garner
02/08/2018	Política	Política catalana	Reunions bilaterals	No	Anthony Garner
02/08/2018	Societat	Conflicte laboral	Vaga de taxistes a Barcelona	No	Anthony Garner
03/08/2018	Societat	Política barcelonina	Turisme	No	Anthony Garner
03/08/2018	Internacional	Església	Abolició pena de mort	No	Anthony Garner
04/08/2018	Política	Política espanyola	PSOE	No	Anthony Garner
04/08/2018	Política	Política catalana	Procés	No	Anthony Garner
05/08/2018	Esports	Igualtat de gènere	Conciliació familiar	No	Anthony Garner
05/08/2018	Societat	Política laboral	Falsos autònoms	No	Anthony Garner
06/08/2018	Economia	Política econòmica	Augment dels préstecs	No	Anthony Garner
06/08/2018	Internacional	EUA	Eleccions legislatives	No	Anthony Garner
07/08/2018	Política	Conflicte judicial	PP	No	Anthony Garner
07/08/2018	Societat	Política migratòria	Crisi dels refugiats	No	Anthony Garner
01/09/2018	Societat	Política europea	Canvi horari	No	Anthony Garner
01/09/2018	Política	Política espanyola	Explotació sexual	No	Anthony Garner
02/09/2018	Política	Política catalana	Procés	No	Anthony Garner
02/09/2018	Internacional	EUA	Trump	No	Anthony Garner
03/09/2018	Economia	Internacional	Turisme	No	Juan Carlos Ortega

Data	Gènere	Tema general	Tema concret	Únic	Tira còmica
03/09/2018	Internacional	Rússia	Putin	No	Juan Carlos Ortega
04/09/2018	Política	Política catalana	Mercat laboral	No	Juan Carlos Ortega
04/09/2018	Societat	Reproducció assistida	Barcelona líder a Europa	No	Juan Carlos Ortega
05/09/2018	Política	Conflicte judicial	Procés	No	Juan Carlos Ortega
05/09/2018	Internacional	Política europea	França	No	Juan Carlos Ortega
06/09/2018	Internacional	Política europea	Eleccions al parlament europeu	No	Juan Carlos Ortega
06/09/2018	Política	Política catalana	Lloguer per a joves	No	Juan Carlos Ortega
07/09/2018	Política	Política espanyola	Apropaments a Catalunya	No	Juan Carlos Ortega
07/09/2018	Internacional	EUA	Trump	No	Juan Carlos Ortega
01/10/2018	Internacional	Política europea	Brexit	No	Juan Carlos Ortega
01/10/2018	Internacional	Conflicte judicial	Europa sobre l'IRPH	No	Juan Carlos Ortega
02/10/2018	Política	Política catalana	Procés	Si	Juan Carlos Ortega
03/10/2018	Política	Política catalana	Procés	No	Juan Carlos Ortega
03/10/2018	Economia	Internacional	Turisme	No	Juan Carlos Ortega
04/10/2018	Política	Política catalana	Procés	No	Juan Carlos Ortega
04/10/2018	Societat	Sanitat	Pseudociències	No	Juan Carlos Ortega
05/10/2018	Política	Política catalana	Procés	No	Juan Carlos Ortega
05/10/2018	Cultura	Cinema	Festival de Sitges	No	Juan Carlos Ortega
06/10/2018	Economia	Política catalana	Procés	No	Anthony Garner
06/10/2018	Economia	Política espanyola	Factura de la llum	No	Anthony Garner
07/10/2018	Cultura	Necrològiques	Mor Montserrat Caballé	No	Anthony Garner
07/10/2018	Internacional	Llatinoamèrica	Brasil	No	Anthony Garner
01/11/2018	Política	Conflicte judicial	Procés	No	Juan Carlos Ortega
01/11/2018	Política	Conflicte laboral	Pagues extres dels funcionaris	No	Juan Carlos Ortega
02/11/2018	Política	PP	Corrupció	No	Juan Carlos Ortega
02/11/2018	Cultura	Còmics	Saló del manga	No	Juan Carlos Ortega
03/11/2018	Política	Conflicte judicial	Procés	No	Juan Carlos Ortega
03/11/2018	Societat	Política urbanística	Reforma de la Rambla	No	Juan Carlos Ortega
04/11/2018	Internacional	Eleccions mig mandat	Trump	No	Anthony Garner
04/11/2018	Política	Política espanyola	Restes de Franco	No	Anthony Garner
05/11/2018	Política	PSOE	Baròmetre GESOP	No	Juan Carlos Ortega
05/11/2018	Cultura	Cinema	Recuperació de sales de forma soc	No	Juan Carlos Ortega
06/11/2018	Esports	Futbol	Futbol Club Barcelona	No	Juan Carlos Ortega
06/11/2018	Política	Ciudadans	Manifestació a Altsasu	No	Juan Carlos Ortega
07/11/2018	Economia	Conflicte judicial	Sentències a favor de la banca	No	Juan Carlos Ortega
07/11/2018	Cultura	Televisió	Llibertat d'expressió	No	Juan Carlos Ortega
01/12/2018	Política	Política andalusa	Eleccions andaluses	No	Anthony Garner
01/12/2018	Cultura	Cancel·lacions	Llibertat d'expressió	No	Anthony Garner
02/12/2018	Política	Conflicte judicial	Procés	No	Anthony Garner
02/12/2018	Internacional	Economia	Trump	No	Anthony Garner
03/12/2018	Política	Política andalusa	Eleccions andaluses	No	Juan Carlos Ortega
03/12/2018	Societat	Ciència	Conflicte ètic sobre genètica	No	Juan Carlos Ortega
04/12/2018	Política	Política espanyola	Cordó sanitari a VOX	No	Juan Carlos Ortega
04/12/2018	Internacional	Política francesa	França	No	Juan Carlos Ortega
05/12/2018	Internacional	Política francesa	França	No	Juan Carlos Ortega
05/12/2018	Política	Sanitat	Retallades en sanitat	No	Juan Carlos Ortega
06/12/2018	Societat	Conflicte judicial	Violacions manada	No	Juan Carlos Ortega
06/12/2018	Política	Política barcelonina	Habitatge social	No	Juan Carlos Ortega
07/12/2018	Política	Política espanyola	Aniversari de la constitució	No	Juan Carlos Ortega
07/12/2018	Economia	Internacional	Conflicte EUA-Xina	No	Juan Carlos Ortega
02/01/2019	Internacional	Política	Extrema dreta	No	Juan Carlos Ortega
02/01/2019	Internacional	Societat	Legalització del cànnabis	No	Juan Carlos Ortega
03/01/2019	Internacional	Política	Extrema dreta	No	Juan Carlos Ortega

Data	Gènere	Tema general	Tema concret	Únic	Tira còmica
03/01/2019	Economia	Crisi automòbil	Descens vendes d'automòvils	No	Juan Carlos Ortega
04/01/2019	Política	Política espanyola	Violència de gènere	No	Juan Carlos Ortega
04/01/2019	Societat	Política barcelonina	Seguretat ciutadana	No	Juan Carlos Ortega
05/01/2019	Política	Política espanyola	Ascens de les dretes al CIS	No	Anthony Garner
05/01/2019	Internacional	EUA	Trump	No	Anthony Garner
06/01/2019	Economia	Crisi econòmica	Extrema dreta	No	Anthony Garner
06/01/2019	Cultura	Cinema	Netflix al cinema	No	Anthony Garner
07/01/2019	Societat	Política social	Crisi dels refugiats	No	Juan Carlos Ortega
07/01/2019	Societat	Política catalana	Creixement d'el Prat	No	Juan Carlos Ortega
01/02/2019	Economia	Política catalana	Conflicte del taxi a Barcelona	No	Juan Carlos Ortega
01/02/2019	Política	Sanitat	Retallades en sanitat	No	Juan Carlos Ortega
02/02/2019	Política	Conflicte judicial	Procés	No	Anthony Garner
02/02/2019	Societat	Política social	Violència masclista	No	Anthony Garner
03/02/2019	Internacional	Llatinoamèrica	Veneçuela	No	Anthony Garner
03/02/2019	Societat	Política digital	Facebook	No	Anthony Garner
04/02/2019	Societat	Església	Pederàstria	No	Juan Carlos Ortega
04/02/2019	Cultura	Igualtat de gènere	Els Goya	No	Juan Carlos Ortega
05/02/2019	Internacional	Llatinoamèrica	Veneçuela	No	Juan Carlos Ortega
05/02/2019	Política	Política catalana	Procés	No	Juan Carlos Ortega
06/02/2019	Societat	Política migratòria	Crisi dels refugiats	No	Juan Carlos Ortega
06/02/2019	Política	Política catalana	Pressupostos	No	Juan Carlos Ortega
07/02/2019	Política	Política catalana	Pressupostos	No	Juan Carlos Ortega
07/02/2019	Internacional	EUA	Trump	No	Juan Carlos Ortega
01/03/2019	Economia	Política econòmica	Mobile World Congres	No	Juan Carlos Ortega
01/03/2019	Política	Política catalana	Mobile World Congres	No	Juan Carlos Ortega
02/03/2019	Política	Igualtat de gènere	Decrets per la igualtat i pel lloguer	No	Anthony Garner
02/03/2019	Política	Política catalana	PDECat	No	Anthony Garner
03/03/2019	Economia	Política econòmica	Augment dels ERO	No	Anthony Garner
03/03/2019	Societat	Seguretat	Serenos a Santa Coloma	No	Anthony Garner
04/03/2019	Societat	Igualtat de gènere	8M	No	Juan Carlos Ortega
04/03/2019	Esports	Futbol	Futbol Club Barcelona	No	Juan Carlos Ortega
05/03/2019	Internacional	Economia	Sistema financer opac a Rússia	No	Juan Carlos Ortega
05/03/2019	Economia	Crisi econòmica	Atur	No	Juan Carlos Ortega
06/03/2019	Política	Conflicte judicial	Procés	No	Juan Carlos Ortega
06/03/2019	Societat	Església	Pederàstria	No	Juan Carlos Ortega
07/03/2019	Política	Igualtat de gènere	8M	No	Juan Carlos Ortega
07/03/2019	Esports	Futbol	Reial Madrid	No	Juan Carlos Ortega
01/04/2019	Política	Política espanyola	Risc de les dretes	No	Juan Carlos Ortega
01/04/2019	Política	Política social	Les pensions	No	Juan Carlos Ortega
02/04/2019	Política	Política catalana	Habitatge social	No	Juan Carlos Ortega
02/04/2019	Internacional	Política europea	Turquia	No	Juan Carlos Ortega
03/04/2019	Societat	Sanitat	Falta d'al·lèrgols	No	Juan Carlos Ortega
03/04/2019	Economia	Crisi econòmica	FMI alerta moment delicat	No	Juan Carlos Ortega
04/04/2019	Política	Conflicte judicial	Procés	No	Juan Carlos Ortega
04/04/2019	Internacional	Àfrica	Dimissió president d'Algèria	No	Juan Carlos Ortega
05/04/2019	Política	Política catalana	Quim Torra	No	Juan Carlos Ortega
05/04/2019	Societat	Política social	Eutanàsia	No	Juan Carlos Ortega
06/04/2019	Internacional	Política europea	Extrema dreta	No	Anthony Garner
06/04/2019	Cultura	Igualtat social	cultura xarnega	No	Anthony Garner
07/04/2019	Societat	Política espanyola	Mercat de lloguer	No	Anthony Garner
07/04/2019	Internacional	Àfrica	25 anys genocidi a Ruanda	No	Anthony Garner
01/05/2019	Política	Política espanyola	PP	No	Juan Carlos Ortega
01/05/2019	Internacional	Llatinoamèrica	Veneçuela	No	Juan Carlos Ortega

Data	Gènere	Tema general	Tema concret	Únic	Tira còmica
02/05/2019	Política	Política social	1M	No	Juan Carlos Ortega
02/05/2019	Internacional	Llatinoamèrica	Veneçuela	No	Juan Carlos Ortega
03/05/2019	Política	Política catalana	Quim Torra	No	Juan Carlos Ortega
03/05/2019	Esports	Futbol	Messi	No	Juan Carlos Ortega
04/05/2019	Societat	Seguretat	Menes	No	Anthony Garner
04/05/2019	Internacional	Llatinoamèrica	Veneçuela	No	Anthony Garner
05/05/2019	Política	Política Barcelonina	Precampanya	No	Anthony Garner
05/05/2019	Economia	Política catalana	Increment desigual del PIB	No	Anthony Garner
06/05/2019	Política	Conflicte judicial	Procés	No	Juan Carlos Ortega
06/05/2019	Societat	Seguretat	Menes	No	Juan Carlos Ortega
07/05/2019	Política	Política Barcelonina	Precampanya	No	Juan Carlos Ortega
07/05/2019	Política	Política espanyola	Reunió Sanchez i Casado	No	Juan Carlos Ortega
01/06/2019	Economia	Economia catalana	Retrocés de l'economia catalana	No	Anthony Garner
01/06/2019	Societat	Narcotràfic	Màfies del cànnabis	No	Anthony Garner
02/06/2019	Política	Política espanyola	Agenda social	No	Anthony Garner
02/06/2019	Internacional	UE	Migracions	No	Anthony Garner
03/06/2019	Política	Procés judicial	Judici del procés	No	Juan Carlos Ortega
03/06/2019	Societat	Salut	Càncer de mama	No	Juan Carlos Ortega
04/06/2019	Internacional	Brèxit	Trump	No	Juan Carlos Ortega
04/06/2019	Societat	Prostitució	Sugar dating	No	Juan Carlos Ortega
05/06/2019	Política	Procés judicial	Judici del procés	No	Juan Carlos Ortega
05/06/2019	Societat	Violència masclista	Agressions sexuals a menors	No	Juan Carlos Ortega
06/06/2019	Economia	Economia espanyola	Menys control de la UE	No	Juan Carlos Ortega
06/06/2019	Política	Política espanyola	Crisi de Podem	No	Juan Carlos Ortega
07/06/2019	Esports	Futbol femení	Mundial de 2019	No	Juan Carlos Ortega
07/06/2019	Política	Política espanyola	Investidura	No	Juan Carlos Ortega
01/07/2019	Internacional	Política catalana	Puigdemont	No	Juan Carlos Ortega
01/07/2019	Internacional	El Salvador	Morts migrants	No	Juan Carlos Ortega
02/07/2019	Internacional	Consell Europeu	Nomenaments bloquejats	No	Juan Carlos Ortega
02/07/2019	Cultura	Música	Creixement de festivals	No	Juan Carlos Ortega
03/07/2019	Internacional	Òrgans europeus	Renovació	No	Juan Carlos Ortega
03/07/2019	Internacional	Política catalana	Puigdemont	No	Juan Carlos Ortega
04/07/2019	Economia	Economia espanyola	Turisme	No	Juan Carlos Ortega
04/07/2019	Esports	Esdeveniments	World Roller Games	No	Juan Carlos Ortega
05/07/2019	Política	Política catalana	Procés	No	Juan Carlos Ortega
05/07/2019	Societat	Transports	Obres línia 1 del metro de BCN	No	Juan Carlos Ortega
06/07/2019	Societat	Migracions	Menors migrants i xenofòbia	No	Anthony Garner
06/07/2019	Esports	Futbol Club Barcelona	Crisi	No	Anthony Garner
07/07/2019	Esports	Futbol femení	Mundial	No	Anthony Garner
07/07/2019	Política	Política barcelonina	Diputació de Barcelona	No	Anthony Garner
01/08/2019	Internacional	Economia	Crisi mundial	No	Anthony Garner
01/08/2019	Societat	Moviments laborals	Vagues estivals	No	Anthony Garner
02/08/2019	Economia	Economia catalana	Turisme	No	Anthony Garner
02/08/2019	Política	Política espanyola	Executiu d'esquerres	No	Anthony Garner
03/08/2019	Societat	Violència masclista	Violació múltiple a Bilbao	No	Anthony Garner
03/08/2019	Economia	Mercat laboral	Ocupació estival	No	Anthony Garner
04/08/2019	Societat	Consúm	Lluita contra el tabac	No	Anthony Garner
04/08/2019	Internacional	EUA	Rearmament nuclear	No	Anthony Garner
05/08/2019	Política	Política espanyola	Investidura i la dreta	No	Anthony Garner
05/08/2019	Internacional	EUA	Matances racistes	No	Anthony Garner
06/08/2019	Internacional	Hong Kong	Protestes contra Xina	No	Anthony Garner
06/08/2019	Política	Política espanyola	Repetició d'eleccions	No	Anthony Garner
07/08/2019	Política	Política autonòmica	Acords del PSOE	No	Anthony Garner

Data	Gènere	Tema general	Tema concret	Únic	Tira còmica
07/08/2019	Política	Política urbanística	"Top Manta"	No	Anthony Garner
01/09/2019	Política	Política autonòmica	Fiscalitat	No	Anthony Garner
01/09/2019	Internacional	UE	Normes antiemissions	No	Anthony Garner
02/09/2019	Política	Política espanyola	Investidura	No	Anthony Garner
02/09/2019	Internacional	Alemanya	Ascens ultra	No	Anthony Garner
03/09/2019	Política	Conflicte judicial	Corrupció	No	Anthony Garner
03/09/2019	Política	Transports	Tancament aeroport de Girona	No	Anthony Garner
04/09/2019	Política	Política espanyola	Pedro Sánchez	No	Anthony Garner
04/09/2019	Economia	Mercat laboral	Atur	No	Anthony Garner
05/09/2019	Internacional	Regne Unit	Boris Johnson	No	Anthony Garner
05/09/2019	Política	Política catalana	Pressupostos	No	Anthony Garner
06/09/2019	Política	Seguretat	Delinqüència a Barcelona	No	Anthony Garner
06/09/2019	Internacional	Itàlia	Crisi institucional	No	Anthony Garner
07/09/2019	Esports	Futbol femení	Creixement del sector	No	Anthony Garner
07/09/2019	Internacional	UE	Desafiaments	No	Anthony Garner
01/10/2019	Política	Política catalana	Procés	No	Anthony Garner
01/10/2019	Política	Política madrilenya	Falta de paraula del PP	No	Anthony Garner
02/10/2019	Política	Política catalana	Procés	No	Anthony Garner
02/10/2019	Cultura	Polítiques digitals	Caiguda de la pirateria	No	Anthony Garner
03/10/2019	Economia	Mercat laboral	Desacceleració de l'ocupació	No	Anthony Garner
03/10/2019	Societat	Sanitat	Salud mental	No	Anthony Garner
04/10/2019	Economia	Trump	Aranzels	No	Anthony Garner
04/10/2019	Política	Política catalana	Medi ambient	No	Anthony Garner
05/10/2019	Política	Política barcelonina	Pressupostos	No	Anthony Garner
05/10/2019	Política	Política catalana	Aniversari llei homofobia	No	Anthony Garner
06/10/2019	Política	Política espanyola	Falta d'investidura	No	Anthony Garner
06/10/2019	Cultura	Música	El liceu	No	Anthony Garner
07/10/2019	Internacional	Portugal	Victòria socialista	No	Anthony Garner
07/10/2019	Política	Política catalana	Procés	No	Anthony Garner
01/11/2019	Política	Política espanyola	Eleccions	No	Anthony Garner
01/11/2019	Societat	Violència masclista	"La manada"	No	Anthony Garner
02/11/2019	Política	Paritat	Llei d'igualtat del 2007	No	Anthony Garner
02/11/2019	Economia	Economia espanyola	Crisi	No	Anthony Garner
03/11/2019	Política	Política espanyola	Eleccions	No	Anthony Garner
03/11/2019	Política	Procés judicial	Sentència sobre acomiadaments	No	Anthony Garner
04/11/2019	Política	Política espanyola	Procés	No	Anthony Garner
04/11/2019	Cultura	Esdeveniments	Saló del Manga	No	Anthony Garner
05/11/2019	Política	Política catalana	Visita del rei	No	Anthony Garner
05/11/2019	Economia	Transports	Rivalitat aèria	No	Anthony Garner
06/11/2019	Política	Política espanyola	Debat televisiu	No	Anthony Garner
06/11/2019	Societat	Política espanyola	Mal horari del debat	No	Anthony Garner
07/11/2019	Internacional	EUA	Trump	No	Anthony Garner
07/11/2019	Política	Política espanyola		No	Anthony Garner
01/12/2019	Política	Política catalana	10 anys de la mort de Solé Tura	No	Anthony Garner
01/12/2019	Economia	Política barcelonina	Èxit sector tecnològic	No	Anthony Garner
02/12/2019	Internacional	Medi Ambient	Cimera del clima	No	Anthony Garner
02/12/2019	Política	Política espanyola	Eleccions	No	Anthony Garner
03/12/2019	Política	Política espanyola	Eleccions	No	Anthony Garner
03/12/2019	Esport	Futbol	Messi	No	Anthony Garner
04/12/2019	Societat	Educació	Pisa	No	Anthony Garner
04/12/2019	Economia	Política catalana	Procés	No	Anthony Garner
05/12/2019	Societat	Política barcelonina	Transport metropolitana	No	Anthony Garner
05/12/2019	Internacional	Política	Crisi de l'OTAN	No	Anthony Garner

Data	Gènere	Tema general	Tema concret	Únic	Tira còmica
06/12/2019	Internacional	França	Vaga pensions	No	Anthony Garner
06/12/2019	Economia	Política barcelonina	Fira de Barcelona	No	Anthony Garner
07/12/2019	Internacional	Medi Ambient	Cimera del clima	No	Anthony Garner
07/12/2019	Política	Política espanyola	Aniversari constitució	No	Anthony Garner
02/01/2020	Política	Economia espanyola	Peatges	No	Anthony Garner
02/01/2020	Economia	Economia espanyola	Recessió econòmica	No	Anthony Garner
03/01/2020	Política	Política espanyola	Nou govern	No	Anthony Garner
03/01/2020	Societat	Sanitat	Zones de baixes emissions	No	Anthony Garner
04/01/2020	Política	Política espanyola	Òrgans superiors	No	Anthony Garner
04/01/2020	Internacional	EUA	Trump	No	Anthony Garner
05/01/2020	Política	Política espanyola	Nou govern	No	Anthony Garner
05/01/2020	Política	Seguretat	Seguretat viària	No	Anthony Garner
06/01/2020	Internacional	Violència masclista	Cas Weinstein	No	Anthony Garner
06/01/2020	Política	Transports	Rodalies	No	Anthony Garner
07/01/2020	Internacional	Veneçuela	Inestabilitat política	No	Anthony Garner
07/01/2020	Política	Política espanyola	Nou govern	No	
01/02/2020	Internacional	Regne Unit	Brèxit	No	-
01/02/2020	Política	Política barcelonina	Pressupostos	No	-
02/02/2020	Internacional	Regne Unit	Brèxit	No	-
02/02/2020	Societat	Transports	L-9 al metro	No	-
03/02/2020	Internacional	EUA	Primàries Demòcrates	No	-
03/02/2020	Internacional	Israel	Pla de pau	No	-
04/02/2020	Política	Política espanyola	Discurs del Rei	No	-
04/02/2020	Societat	Premis	Gala Empresa de l'Any del Periòdic	No	-
05/02/2020	Economia	Agricultura	Futur agrari a Espanya	No	-
05/02/2020	Economia	Turisme	Regulació hotelera	No	-
06/02/2020	Internacional	EUA	Primàries Demòcrates	No	-
06/02/2020	Esports	Futbol Club Barcelona	Crisi	No	-
07/02/2020	Política	Política espanyola	Procés	No	-
07/02/2020	Política	Política barcelonina	Transformació de l'Hospitalet	No	-
01/03/2020	Internacional	Afganistan	Negociacions dels EUA	No	-
01/03/2020	Política	Política catalana	Procés	No	-
02/03/2020	Societat	Feminisme	Violència Masclista	No	-
02/03/2020	Internacional	Unió Europea	Guerra de Síria	No	-
03/03/2020	Política	Salut	Covid-19	No	-
03/03/2020	Internacional	Unió Europea	Crisis migratòria	No	-
04/03/2020	Societat	Feminisme	Violència Masclista	No	-
04/03/2020	Política	Política econòmica	Préstecs hipotecaris	No	-
05/03/2020	Internacional	EUA	Primàries demòcrates	No	-
05/03/2020	Societat	Esglesia	Episcopat espanyol	No	-
06/03/2020	Política	Educació	"Llei Celaá"	No	-
06/03/2020	Esport	Futbol Club Barcelona	Entrenador	No	-
07/03/2020	Internacional	Unió Europea	Crisis migratòria	No	-
07/03/2020	Política	Política econòmica	Pensions	No	-
01/04/2020	Economia	Covid-19	Desigualtat social	No	-
01/04/2020	Societat	Covid-19	Desigualtat educativa	No	-
02/04/2020	Societat	Salut	Covid a les residències	No	-
02/04/2020	Societat	Educació	Nens i confinament	No	-
03/04/2020	Economia	Covid-19	Atur	No	-
03/04/2020	Política	Salut	Precarietat dels sanitaris	No	-
04/04/2020	Política	Covid-19	Reformes constitucionals	No	-
04/04/2020	Política	Covid-19	Mascaretes	No	-
05/04/2020	Societat	Covid-19	Societat abatuda	No	-

Data	Gènere	Tema general	Tema concret	Únic	Tira còmica
05/04/2020	Internacional	Unió Europea	Autoritarismes per la covid	No	-
06/04/2020	Societat	Covid-19	Crisis de confiança dels ciutadans	No	-
06/04/2020	Societat	Moviments socials	50 anys de moviment veïnals a Bar	No	-
07/04/2020	Economia	Turisme	Crisi del turisme per la Covid	No	-
07/04/2020	Societat	Privacitat	Noves tecnologies a la salut pública	No	-
01/05/2020	Societat	Educació	Proper curs escolar	Sí	-
02/05/2020	Economia	Covid-19	Crisi econòmica	Sí	-
03/05/2020	Política	Salut	Mesures covid	Sí	-
04/05/2020	Economia	Covid-19	Petits negocis	Sí	-
05/05/2020	Política	Covid-19	Reformes	Sí	-
06/05/2020	Cultura	Covid-19	Crisi del sector cultural	Sí	-
07/05/2020	Política	Covid-19	Mesures covid	Sí	-
01/06/2020	Economia	Turisme	Mesures per la Covid-19	Sí	-
02/06/2020	Política	Educació	Obertura de les escoles	Sí	-
03/06/2020	Societat	Jovent	Precarietat juvenil	Sí	-
04/06/2020	Política	Covid-19	Estat d'alarma	Sí	-
05/06/2020	Política	Política barcelonina	Platges obertes	Sí	-
06/06/2020	Internacional	Economia	Compra de deute del BCE	Sí	-
07/06/2020	Internacional	Racisme	"Black lives matter"	Sí	-
01/07/2020	Política	Política catalana	PDECat	Sí	-
02/07/2020	Política	Política espanyola	Habitatge	No	-
02/07/2020	Internacional	EUA	Conflicte palestí	No	-
03/07/2020	Societat	Urbanisme	Carrers post-covid	No	-
03/07/2020	Internacional	Irlanda	Coalició conservadora	No	-
04/07/2020	Internacional	EUA	Eleccions	No	-
04/07/2020	Política	Política espanyola	Acords pel mercat laboral	No	-
05/07/2020	Esports	Selecció espanyola	10 anys del mundial	No	-
05/07/2020	Política	Política espanyola	Acords per la reconstrucció	No	-
06/07/2020	Política	Salut	Confinament Segrià	No	-
06/07/2020	Política	Partit Popular	Eleccions autonòmiques	No	-
07/07/2020	Política	Urbanisme barceloní	Terrasses	No	-
07/07/2020	Societat	Educació	Selectivitat	No	-
01/08/2020	Economia	Covid-19	Descens del PIB	No	-
01/08/2020	Política	Covid-19	Gestió del Covid als casals	No	-
02/08/2020	Política	Conflicte judicial	Corrupció	No	-
02/08/2020	Societat	Covid-19	Paper dels joves a la pandèmia	No	-
03/08/2020	Economia	Economia catalana	Creixement lent del PIB català	No	-
03/08/2020	Societat	Violència masclista	Confinaments	No	-
04/08/2020	Política	Política espanyola	Joan Carles I	No	-
04/08/2020	Política	Política catalana	Pressupostos	No	-
05/08/2020	Política	Política espanyola	Joan Carles I	No	-
05/08/2020	Economia	Economia espanyola	Ocupació	No	-
06/08/2020	Internacional	Líban	Explosió a Beirut	No	-
06/08/2020	Política	Política catalana	Llei del Lloguer	No	-
07/08/2020	Societat	Educació	Creixement dels universitaris	No	-
07/08/2020	Economia	Indústria	Tancament de Nissan	No	-
01/09/2020	Política	Política espanyola	Reconstrucció de la economia	No	Anthony Garner
01/09/2020	Societat	Transports	Augment de mobilitat	No	Anthony Garner
02/09/2020	Política	Política catalana	PDECat	No	Anthony Garner
02/09/2020	Política	Política espanyola	Missatge de la patronal	No	Anthony Garner
03/09/2020	Política	Política espanyola	Gestió crisis Covid	No	Anthony Garner
03/09/2020	Economia	Economia espanyola	Ocupació	No	Anthony Garner
04/09/2020	Política	Política catalana	Eleccions	No	Anthony Garner

Data	Gènere	Tema general	Tema concret	Únic	Tira còmica
04/09/2020	Societat	Turisme	Diàleg social per salvar el turisme	No	Anthony Garner
05/09/2020	Economia	Banca	Anexió de Bankia a CaixaBank	No	Anthony Garner
05/09/2020	Política	Economia espanyola	Ertos	No	Anthony Garner
06/09/2020	Esports	Futbol Club Barcelona	Messi	No	Anthony Garner
06/09/2020	Societat	Educació	Inici de curs	No	Anthony Garner
07/09/2020	Internacional	Unió Europea	Reptes de futur	No	Anthony Garner
07/09/2020	Internacional	Bielorússia	Revolta de dones	No	Anthony Garner
01/10/2020	Política	Salut	Covid Madrid	No	Anthony Garner
01/10/2020	Economia	Economia espanyola	Crisi Covid	No	Anthony Garner
02/10/2020	Política	Política espanyola	Renovació poder judicial	No	Anthony Garner
02/10/2020	Política	Economia catalana	Hard Rock World	No	Anthony Garner
03/10/2020	Internacional	EUA	Trump	No	Anthony Garner
03/10/2020	Economia	Economia espanyola	Ocupació laboral	No	Anthony Garner
04/10/2020	Política	Urbanisme barceloni	Menys contaminació a Barcelona	No	Anthony Garner
04/10/2020	Internacional	Regne Unit	Boris Johnson	No	Anthony Garner
05/10/2020	Societat	Política espanyola	Poca qualitat política espanyola	No	Anthony Garner
05/10/2020	Societat	Manifestacions	Joves metges protesten	No	Anthony Garner
06/10/2020	Política	Política catalana	Polarització independentista	No	Anthony Garner
06/10/2020	Política	Política catalana	Visita del Rei	No	Anthony Garner
07/10/2020	Política	Economia espanyola	Despesa pública contra la crisi	No	Anthony Garner
07/10/2020	Internacional	EUA	Trump	No	Anthony Garner
01/11/2020	Internacional	EUA	Eleccions presidencials	No	-
01/11/2020	Internacional	Trump	Far de l'extrema dreta europea	No	-
02/11/2020	Societat	Successos	Aldarulls contra les restriccions	No	Anthony Garner
02/11/2020	Política	Transport públic	Covid al transport públic	No	Anthony Garner
03/11/2020	Política	Administracions	Administracions desbordades	No	Anthony Garner
03/11/2020	Internacional	EUA	Extrema dreta	No	Anthony Garner
04/11/2020	Internacional	Islamisme	Fets de Kabul	No	Anthony Garner
04/11/2020	Cultura	Literatura	Llibreries en perill	No	Anthony Garner
05/11/2020	Internacional	EUA	Eleccions presidencials	No	Anthony Garner
05/11/2020	Societat	Identitat Barcelonina	Pèrdua de comerços històrics	No	Anthony Garner
06/11/2020	Política	Educació	Llei d'Educació Catalana	No	Anthony Garner
06/11/2020	Economia	Economia espanyola	Crisi financera	No	Anthony Garner
07/11/2020	Economia	Economia catalana	Caiguda del turisme	No	-
07/11/2020	Política	Política catalana	Pressupostos	No	-
01/12/2020	Política	Política espanyola	Renovació poder judicial	No	Anthony Garner
01/12/2020	Cultura	Covid-19	Teatres a preu raonable	No	Anthony Garner
02/12/2020	Política	Urbanisme	Terrasses	No	Anthony Garner
02/12/2020	Economia	Economia catalana	Tancament d'empreses	No	Anthony Garner
03/12/2020	Societat	El Periódico	Nou disseny	Sí	-
04/12/2020	Societat	Barcelona	Balanç pre i post Covid	Sí	-
05/12/2020	Política	Salut	Covid als geriàtrics	No	-
05/12/2020	Política	Política catalana	Presos polítics	No	-
06/12/2020	Política	Política espanyola	Pressupostos i reptes de futur	Sí	-
07/12/2020	Política	Política espanyola	Actualitzar la constitució	Sí	-
02/01/2021	Política	Cultura en pandèmia	Urgència social per salvar la cultura	Sí	-
03/01/2021	Internacional	Gibraltar	Brexit	Sí	-
04/01/2021	Societat	Sanitat	Covid vacunes	Sí	-
05/01/2021	Política	Política econòmica	Fons europeus	Sí	-
06/01/2021	Política	Política econòmica	Crisi econòmica	Sí	-
07/01/2021	Política	Política espanyola	Balanç govern	Sí	-
01/02/2021	Política	Política catalana	Eleccions al Parlament de Catalunya	Sí	-
02/02/2021	Esports	Futbol	Futbol Club Barcelona	Sí	-

Data	Gènere	Tema general	Tema concret	Únic	Tira còmica
03/02/2021	Economia	Mercat borsari	Borsa Nova York	Sí	-
04/02/2021	Internacional	Italia	Inestabilitat al govern	Sí	-
05/02/2021	Política	Conflicte judicial	Corrupció	Sí	-
06/02/2021	Societat	Política social	Jornada laboral	Sí	-
07/02/2021	Societat	Sanitat	Vacunació	Sí	-
01/03/2021	Societat	Successos	Manifestacions a Barcelona	Sí	-
02/03/2021	Esports	Futbol Club Barcelona	"Barçagate"	Sí	-
03/03/2021	Societat	Barcelona	Contaminació acústica	Sí	-
04/03/2021	Societat	Mercat immobiliari	Regular la vivenda	Sí	-
05/03/2021	Economia	Crisi econòmica	Protestes empresaris	Sí	-
06/03/2021	Economia	Crisi automòbil	Reconversió de la indústria	Sí	-
07/03/2021	Societat	Política social	8-M	Sí	-
01/04/2021	Economia	Mercat Laboral	Explotació laboral juvenil	Sí	-
03/04/2021	Política	Política catalana	Cordó sanitari a VOX	Sí	-
04/04/2021	Economia	Crisi econòmica	Crisi de la restauració	Sí	-
05/04/2021	Societat	Crisi econòmica	Hisenda	Sí	-
06/04/2021	Economia	Crisi econòmica	Insolvència	Sí	-
07/04/2021	Economia	Mercat Laboral	Atur	Sí	-
01/05/2021	Societat	Mercat Laboral	Xoc generacional i laboral	Sí	-
02/05/2021	Política	Política espanyola	Yolanda Díaz al 1 de Maig	Sí	-
03/05/2021	Societat	Soledat	Gent gran	Sí	-
04/05/2021	Política	Política espanyola	Eleccions a Madrid	Sí	-
05/05/2021	Política	Política espanyola	Victòria d'Ayuso	Sí	-
06/05/2021	Política	Política espanyola	Incertesa política en aliances	No	-
06/05/2021	Política	Política espanyola	Derrota de les esquerres	No	-
07/05/2021	Internacional	Sanitat	Vacunes COVID	Sí	-
01/06/2021	Economia	Política urbanística	Ampliació de l'aeroport	Sí	-
02/06/2021	Societat	Violència masclista	Roció Carrasco	Sí	-
03/06/2021	Política	Conflicte judicial	Corrupció	No	-
03/06/2021	Internacional	Colòmbia	Desigualtat social	No	-
04/06/2021	Política	Urbanisme	Noves terrasses	Sí	-
05/06/2021	Societat	Medi Ambient	Ecologisme	Sí	-
06/06/2021	Internacional	Política econòmica	Impost a grans empreses	Sí	-
07/06/2021	Economia	Política espanyola	Relaxació mesures pel turisme	Sí	-
01/07/2021	Societat	Sanitat	Covid-19	Sí	-
02/07/2021	Economia	Economia catalana	MWC	Sí	-
03/07/2021	Economia	Economia espanyola	Energies renovables	Sí	-
04/07/2021	Internacional	Xina	Aniversari del PCX	Sí	-
05/07/2021	Societat	Sanitat	Covid-19	Sí	-
06/07/2021	Política	Política espanyola	Pressupostos de l'estat	Sí	-
07/07/2021	Societat	Violència masclista	<i>Llei del sí és sí</i>	Sí	-
01/08/2021	Política	Política espanyola	Joan Carles I	Sí	-
02/08/2021	Economia	Economia catalana	Fons europeus	Sí	-
03/08/2021	Política	Política espanyola	Procés	Sí	-
04/08/2021	Economia	Turisme	Covid-19	Sí	-
05/08/2021	Societat	Medi Ambient	Incendis	No	-
05/08/2021	Internacional	EUA	Cas Cuomo	No	-
06/08/2021	Societat	Sanitat	Covid-19	Sí	-
07/08/2021	Esports	Futbol Club Barcelona	Messi	Sí	-
01/09/2021	Política	Economia espanyola	Peatges	Sí	-
02/09/2021	Economia	Economia espanyola	Inflació	Sí	-
03/09/2021	Política	Economia espanyola	SMI	Sí	-
04/09/2021	Política	Política espanyola	Joan Carles I	Sí	-

Data	Gènere	Tema general	Tema concret	Únic	Tira còmica
05/09/2021	Internacional	Seguretat	Cos militar europeu	Sí	-
06/09/2021	Política	Política catalana	Procés	Sí	-
07/09/2021	Política	Política espanyola	Bloqueig judicial	Sí	-
01/10/2021	Política	Política catalana	Manca de cohesió governamental	Sí	-
03/10/2021	Esports	Futbol	Futbol Club Barcelona	Sí	-
04/10/2021	Política	Política espanyola	Disputes internes al PP	Sí	-
05/10/2021	Política	Política catalana	Procés	Sí	-
06/10/2021	Societat	Xarxes socials	Col·lapse Facebook	Sí	-
07/10/2021	Política	Política urbanística	Llei de la vivenda	Sí	-
01/11/2021	Política	Política pressupostaria	Pressupostos de l'estat	Sí	-
02/11/2021	Política	Política pressupostaria	Pressupostos de l'estat	Sí	-
03/11/2021	Internacional	EUA	Trump	Sí	-
04/11/2021	Política	Política espanyola	Reforma laboral	Sí	-
05/11/2021	Societat	Educació	"Bullying"	Sí	-
06/11/2021	Societat	Català	Pèrdua del català	Sí	-
07/11/2021	Societat	Violència masclista	Posar fi a les violacions	Sí	-

Annex 3 - Quadre d'anàlisi temàtica

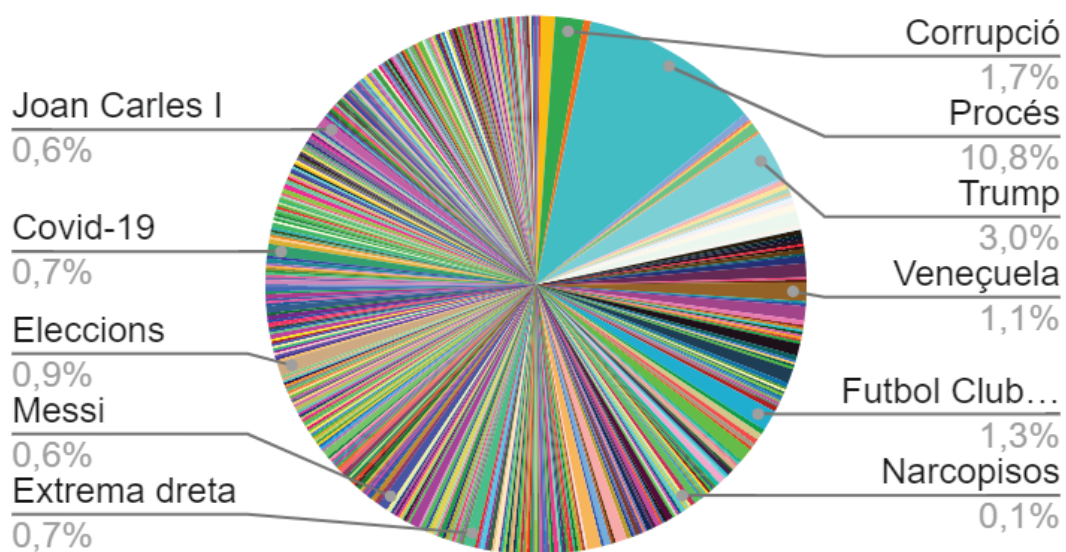

Fig. 7. Classificació del total dels editorials en funció del seu Tema concret

Annex 4 - Fitxes d'anàlisi de continguts

Data: 04/01/2017		Títol: No trenquin la màgia de les cavalcades
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: L'article critica la politització per part d'Òmnium i de l'ANC de la cavalcada de reis de Vic per aprofitar la visibilitat que li aporta ser televisat per TV3. Les dues entitats promouen que els assistents mostrin banderes i fanalets amb l'estelada. Fa extensiva aquesta opinió cap a qualsevol altra campanya ideològica i ho circumscriu en la defensa dels espais per als menors.

Qualificatiu clau:	desafortunada	execrable	proselitista		
---------------------------	---------------	-----------	--------------	--	--

Selecció de frases d'exemple: "El motiu és aprofitar que l'esdeveniment serà retransmès per TV3, la televisió pública de Catalunya, que ha d'estar al servei de tots els catalans i no només dels que volen la independència."; "Al·legar que es tracta d'una «tradició» quan només té quatre anys d'existència és directament un despropòsit."; "Si realment l'exhibició dels fanalets és un acte espontani, l'ANC i Òmnium farien bé de retirar la seva campanya, que converteix allò que és popular en un acte proselitista".

Peça única:	No			
Actor editorial:	Òmnium Cultural	Actor editorial:	ANC	Actor editorial:
Partit:	-	Partit:	-	Partit:
Valoració:	Negativa	Valoració:	Negativa	Valoració:

Notes:

Data: 03/02/2017		Títol: La llosa del 3% cau sobre el PDECat
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Corrupció		

Síntesi breu de la tesi: L'article posa en dubte la innocència dels dirigents de CDC en el cas de cobrament de comissions del 3% a proveïdors finals amb les quals haurien finançat el partit. L'editorial reclama que no es faci una crítica amb lectura independentista quan el cas va sorgir per una denúncia d'una regidora d'ERC. Demana que els culpables no s'amaguin darrera de la bandera.

Qualificatiu clau:	diffícil	il·lícites	punible	mediàtic
---------------------------	----------	------------	---------	----------

Selecció de frases d'exemple: "la reiteració d'aquest tipus d'inculpacions, sempre amb el mateix mètode de pagament de comissions i la seva proximitat en el temps –estem parlant de l'any 2015, quan els responsables del partit ja coneixien perfectament l'existència i la gravetat d'aquest tipus de pràctiques–, fa molt difícil exculpar els últims dirigents de CDC, encapçalats per Mas, de la seva responsabilitat"; "les apel·lacions efectuades per alguns dels inculpats i per alguns dirigents del PDECat per vincular aquesta investigació amb el procés independentista i el judici de dilluns vinent pel 9-N resulten fora de lloc."; "Vendrell sota l'empara de la fiscalia competent. No hi ha bandera que pugui amagar cap comportament punible."

Peça única:	No		
Actor editorial:	CDC	Actor editorial:	Actor editorial:
Partit:	CDC	Partit:	Partit:
Valoració:	Negativa	Valoració:	Valoració:

Notes: Fa servir expressions com "fora de lloc", "gravetat d'aquest tipus de pràctiques". Considera que CDC s'ha rebatejat com a PDECat i per tant en transfereix les responsabilitats.

Data: 04/03/2017		Títol: Creixen les llistes d'espera a la sanitat
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Sanitat		

Síntesi breu de la tesi: L'article posa de manifest la realitat de la sanitat catalana pel que fa a les llistes d'espera per a operacions quirúrgiques. Critica que no es compleix el compromís d'eliminar les llistes d'espera, ni tan sols es compleix el límit de 180 dies per a les operacions de màxima importància, si bé aquest apartat ha millorat. Posa en evidència que el nombre d'operacions respecte del 2010 ha crescut tot i que el pressupost s'ha retallat molt. Això només és possible per un sobreesforç del personal.

Qualificatiu clau:	elevat	superior	aclaparadora	crònic	fereïdora
---------------------------	--------	----------	--------------	--------	-----------

Selecció de frases d'exemple: "És un percentatge molt elevat, superior al d'un any abans."; "La dada positiva de l'estadística que ha donat a conèixer la Generalitat és la reducció de la llista d'espera del grup específic de persones que tenen patologies de màxima importància i gravetat vital"; "És a dir, l'Administració està incomplint l'obligació que es va imposar d'atendre quirúrgicament en un termini límit"; "Un oblit que no és exclusiu de Catalunya sinó que es reproduïx en altres comunitats autònomes."

Peça única:	No		
Actor editorial:	Sanitat catalana	Actor editorial:	Actor editorial:
Partit:	Junts pel Sí - Antoni Comín	Partit:	Partit:
Valoració:	Negativa	Valoració:	Valoració:

Notes: La crítica és una mica ambigua ja que diu que això passa a la major part d'autonomies. A més complica la comprensió de la situació en barrejar percentatges amb nombres totals, de forma que no es pot fer una comparació efectiva sense fer una cerca de dades.

Data: 04/03/2017		Títol: La pressió sobre els lloguers
Secció:	Societat	Tema general: Política catalana
Tema concret: Mercat de lloguer		

Síntesi breu de la tesi: Aprofitant la publicació de l'Informe sobre el mercat de lloguer a Catalunya per part de la Generalitat, l'article posa en evidència una bombolla que fa que els preus segueixin creixent per sobre del creixement dels sous. Critica l'eufemisme "desajust entre oferta i demanda" que fan servir les fonts oficials. Augura que, passats 3 anys de la llei d'arrendaments urbans, els preus seguiran pujant. Indica que la regulació del sector és "una assignatura pendent" però no apunta a qui li tocaria fer-ho.

Qualificatiu clau:	preocupant	desproporcionada	pendent
---------------------------	------------	------------------	---------

Selecció de frases d'exemple: "Sens dubte, la capital catalana presenta un microcosmos immobiliari tan especial que capta grans gestors mundials àvids de millorar els seus comptes, sobretot si les aigües dels preus baixen tan abundants com turbulentes."; "L'informe sobre el mercat del lloguer a Catalunya, que va presentar ahir la Generalitat, torna a ser una altra preocupant radiografia de la situació."; "—encara que les fonts oficials prefereixin el més tècnic «desajust entre oferta i demanda»—"; "Regular el sector del lloguer seguirà sent una assignatura pendent i cada vegada amb menys temps per ser aprovada."

Peça única:	No		
Actor editorial:	Generalitat	Actor editorial:	Actor editorial:
Partit:	PDECat - Josep Rull	Partit:	Partit:
Valoració:	Negativa	Valoració:	Valoració:

Notes: La crítica aprofita una publicació de la Generalitat per a reclamar la regularització. No apunta directament la Generalitat però se sobreentèn ja que no parla d'altres estaments.

Data: 07/03/2017		Títol: Pla de xoc contra els mals fums
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Pol·lució a l'Àrea metropolitana		

Síntesi breu de la tesi: L'article celebra el compromís de Generalitat, Diputació i municipis per aturar la pol·lució a l'àrea metropolitana de Barcelona. Celebra el pacte polític. D'altra banda també adverteix que aquest pacte hauria d'anar acompanyat d'alternatives que facilitin la mobilitat urbana i la seva sostenibilitat.

Qualificatiu clau: fonamental   contundent   importància

Selecció de frases d'exemple: "El full de ruta per combatre la pol·lució causada pel trànsit a Barcelona i la seva àrea metropolitana va fer ahir un pas endavant fonamental."; "El calendari pactat és prou detallat per no dubtar que aquesta vegada l'estratègia va de debò"; "El pacte polític aconseguit davant d'una situació que amenaça la salut de la població, i que ja ha sigut denunciada per la mateixa Comissió Europea, resultava necessari."; "Però el pla de xoc contra l'ús del vehicle privat exigeix òbviament alternatives que concedeixin confiança i facilitin la mobilitat urbana i la seva sostenibilitat."

Peça única:	No				
Actor editorial:	Generalitat	Actor editorial:	Diputació de Barcelona	Actor editorial:	Ajuntament de Barcelona
Partit:	PDECat - Josep Rull	Partit:	CDC - Mercè Conesa	Partit:	Barcelona en Comú - Ada Colau
Valoració:	Positiva	Valoració:	Positiva	Valoració:	Positiva

Notes: Valoració positiva de l'acció del Govern i del pacte amb la Diputació i els municipis. Posa un però però no fa servir expressions com "deute pendent".

Data: 07/04/2017		Títol: El 'Fernandezgate', al Parlament
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Operació Catalunya		

Síntesi breu de la tesi: Considera molt greu la implicació de forces forces de seguretat de l'Estat en l'intent de desacreditar l'independentisme. Considera legítim l'objectiu independentista sempre que sigui en un marc legal. Es lamenta que en la compareixença en la comissió d'investigació del cas de les clavagueres de l'estat, de Fernández Díaz i De Alfonso, no s'aclarís la implicació del ministre ni del govern. Critica les formes d'espectacle pensades a impactar mediàticament d'alguns diputats.

Qualificatiu clau:	escàndol	barroers	indignants		
---------------------------	----------	----------	------------	--	--

Selecció de frases d'exemple: "La implicació de forces de seguretat de l'Estat en l'intent de desacreditar l' independentisme a Catalunya (que és una idea política legítima mentre es mantingui en la legalitat) amb acusacions de corrupció exagerades o directament falses és un escàndol que mereix una condemna sense pal·liatius i una investigació que arribi fins a les últimes conseqüències."; El contingut d'aquelles gravacions, el seu to i la lleugeresa amb què es tracten assumptes tan delicats com les retallades sanitàries són indignants i han de ser aclarits."; "tant Fernández Díaz com De Alfonso disten molt de ser víctimes en aquest escàndol."; "Ja fa un temps que el Parlament està deixant de ser el lloc on debatre i confrontar idees i propostes per convertir-se en un galliner,".

Peça única:	No				
Actor editorial:	Ministeri de l'Interior - Jorge Fernández Díaz	Actor editorial:	Gabriel Rufián	Actor editorial:	
Partit:	PP	Partit:	ERC	Partit:	
Valoració:	Molt negativa	Valoració:	Negativa	Valoració:	

Notes: Titlla l'independentisme com a "idea política legítima mentre es mantingui en la legalitat". La crítica mediàtica va adreçada a Gabriel Rufian que va fer servir formes molt dures i directes en la comissió d'investigació: <https://www.elperiodico.com/es/politica/20170405/comision-investigacion-congreso-fernandez-diaz-de-alfonso-en-directo-5954859>

Data: 07/04/2017		Títol: L'estació de la Sagrera reprèn la marxa
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Alta velocitat		

Síntesi breu de la tesi: Celebra que les negociacions entre Ada Colau (Barcelona en Comú) i Íñigo de la Serna (PP) hagi acabat amb un compromís de desencallar les obres de l'estació de la Sagrera. Posa en dubte, però, les bones voluntats ja que no és el primer cop que s'han enarborat promeses d'aquest tipus i pels desajustos pressupostaris respecte al plantejament inicial.

Qualificatiu clau:	fonamentals	incomplertes			
---------------------------	-------------	--------------	--	--	--

Selecció de frases d'exemple: "El Govern s'ha compromès ara a reprendre les obres abans de l'estiu i planteja un calendari que, fins i tot sense data final determinada, ja marca fases d'execució de projectes tan fonamentals com el col·lector de Prim i la llosa de l'estació a finals d'aquest mateix any."; "Els acords entre De la Serna i Colau han de ser benvinguts, tot i que és inevitable que sobre ells caigui l'ombra de la desconfiança alimentada per tantes promeses anteriors que sempre s'han vist incomplertes."; "a això també hi han ajudat les irregularitats econòmiques que han acompanyat el procés,".

Peça única:	No			
Actor editorial:	Ada Colau	Actor editorial:	Íñigo de la Serna	Actor editorial:
Partit:	Barcelona en comú	Partit:	PP	Partit:
Valoració:	Positiva	Valoració:	Neutra	Valoració:

Notes: Titlla el cas d'estar en una "via morta" i de "ferida" que cal tancar però posant en dubte la paraula de De la Serna s'intueix una valoració que queda en suspens.

Data: 06/05/2017		Títol: Les 8.000 urnes de la Generalitat
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: Constata que la compra de les urnes destinades a l'organització del referèndum esdevé un moment "històric" però qualifica l'acte com una mostra d'unitat "impostada". Critica que aquests tipus d'accions només fan que s'aprofundeixi en la judicialització del procés. Reclama que s'avanci en la que considera "l'única via possible" que és el diàleg i la negociació política.

Qualificatiu clau:	històrics	transcendents	impostades	unilateral	sobreactuada
---------------------------	-----------	---------------	------------	------------	--------------

Selecció de frases d'exemple: "Dins del reguitzell de moments històrics i transcendents de què el procés és ple, aquest, tot i que modest, n'és un més."; "La resposta legal que probablement desencadenarà l'adquisició de les urnes no farà res més que aprofundir en la via judicial, tan estèril com la unilateral a l'hora de trobar una sortida a un problema que és, abans que res, polític i que, per tant, només tindrà una solució política." "Hem d'exigir als nostres representants, a tots, que treballin en l'única via possible: la de crear espais d'autèntic diàleg i negociació, i que no segueixin instal·lats en la buida simbologia sobreactuada i en l'immobilisme disfressat de prudència."

Peça única:	No			
Actor editorial:	Generalitat de Catalunya	Actor editorial:	Govern espanyol	Actor editorial:
Partit:	JxSí: PDECat + ERC	Partit:	PP	Partit:
Valoració:	Negativa	Valoració:	Negativa	Valoració:

Notes: Fa servir expressions negatives per referir-se a l'acció del govern, com ara "xoc" o "joc del gat i la rata". I quan parla de la situació actual ho fa referint-se a la "legalitat democràtica vigent".

Data: 07/06/2017		Títol: Política virtual al Parlament
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: Considera que el Pacte Nacional pel Referèndum no té cap utilitat perquè tot hi haver-hi un consens en la celebració d'un referèndum, hi ha partits que només l'acceptarien si fos pactat (tesi que defensa també l'editorial). Però aquesta reunió no interfereix amb la gestió del govern català. També critica el govern espanyol pel seu immobilisme i a Pugidemont per no voler presentar la proposta al Congrés sense tenir abans garanties.

Qualificatiu clau:	virtual	acordat	unilateral	transversal
---------------------------	---------	---------	------------	-------------

Selecció de frases d'exemple: "La majoria de les intervencions –excepte la CUP, que amb la seva coherència habitual va demanar canviar el nom al PNR i donar-lo per acabat per enfilat sense embuts la via unilateral– es van pronunciar per la continuïtat d'aquest organisme transversal, que agrupa partits i entitats partidàries de celebrar un referèndum."; "No obstant, aquesta consulta ha de ser acordada."; "És un consens virtual, ja que ni Catalunya en Comú ni moltes de les entitats del PNR estan d'acord amb la via unilateral."; "La Generalitat està decidida a emprendre la via unilateral i a convocar el referèndum sense acord amb el Govern de Rajoy, que es nega, per una altra part, a qualsevol negociació."

Peça única:	No				
Actor editorial:	Govern català	Actor editorial:	Partits no partidaris del referèndum unilateral	Actor editorial:	Govern espanyol
Partit:	JxSí: PDECat + ERC	Partit:	Catalunya en Comú i sindicats	Partit:	PP
Valoració:	Negativa	Valoració:	Neutra	Valoració:	Negativa

Notes: Sota la falta de consens de la reunió, l'editorial adopta una posició clara respecte al referèndum, ha de ser acordat amb l'estat espanyol. I generalitza sense proves aquesta tesi: "com va dir Joan Ignasi Elena, «el referèndum no divideix, sinó que uneix el poble català». No obstant això, aquesta consulta ha de ser acordada."; "És un consens virtual, ja que ni Catalunya en Comú ni moltes de les entitats del PNR estan d'acord amb la via unilateral.". El cas és que la trobada és transversal, tal i com recull el mateix diari en el seu directe (<https://www.elperiodico.com/es/politica/20170606/cumbre-pacte-nacional-referendum-ultimas-noticias-directo-6086603>). A banda del govern, també hi partits polítics i organitzacions a favor d'un referèndum unilateral i partits i organitzacions que defensen que sigui acordat.

Data: 03/07/2017		Títol: Colau vista per Colau
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Política barcelonina		

Síntesi breu de la tesi: L'editorial explica com Colau repassa en una entrevista els seus dos primers anys de govern. Destaca la creació de Catalunya en Comú i la seva posició respecte el referèndum condicionada per "posar en risc" la seva formació, "el pacte de govern amb el PSC" o la seva credibilitat com a alcaldessa. Considera que té una posició "ferma" i que no es deixa "impressionar per aquells que pretenen una Catalunya dual al voltant de l'1-O.". També considera ferma la seva posició respecte alguns debats com el turisme o el mercat de lloguer de l'habitatge, impulsats sobretot per la CUP.

Qualificatius clau:	política	dual	ciutadans	sobrevingudes
----------------------------	----------	------	-----------	---------------

Selecció de frases d'exemple: "A l'equador del seu mandat, repassa avui en una extensa entrevista periodística els eixos bàsics dels seus dos primers anys de govern,"; "perquè una de les fites d'aquests dos anys ha sigut precisament la creació d'una nova formació política, Catalunya en Comú,"; "fa allò que els clàssics denominaven una defensa de l'autonomia de la seva formació política"; "Colau no està disposada a posar en risc ni la seva pròpia formació, ni el pacte de govern amb el PSC ni la seva credibilitat com a alcaldessa davant dels funcionaris municipals. L'alcaldeessa de Barcelona no es deixa, doncs, impressionar per aquells que pretenen una Catalunya dual al voltant de l'1-O."; "La mateixa fermesa mostra Colau davant de certs debats ciutadans que alguns volen enverinar, des del turisme fins a la mobilitat passant per la vivenda."

Peça única:	No		
Actor editorial:	Ada Colau	Actor editorial:	Partits independentistes
Partit:	Barcelona en Comú	Partit:	Partits independentistes
Valoració:	Positiva	Valoració:	Negativa

Notes: Tot i explicar que la seva posició ve condicionada, en part, pel seu pacte amb el PSC, la considera "ferma" i aplaudeix que no es deixi impressionar. A més culpabilitza els partits independentistes de la dualitat de la societat. I critica "qui vol enverinar" certs debats ciutadans en referència a la CUP.

Data: 04/07/2017		Títol: La destitució de Baiget
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: Posa en evidència certa divisió dins del Govern català després de la destitució de Baiget per afirmar (segon l'editorial, expressar un dubte) que el referèndum no es podria fer. També evidencia el paper de la CUP com a "crossa parlamentària" del govern en el procés d'independència. Considera que el Govern no permet el dubte i que aquesta destitució és un avís per al PDECat, que serà la part de Junts pel Sí amb més reticències.

Qualificatiu clau:	imprescindible	doble	difícil	indestructibles
---------------------------	----------------	-------	---------	-----------------

Selecció de frases d'exemple: "Expressar un dubte («probablement no podrem fer el referèndum, i haurèm de fer una cosa diferent») li ha suposat el càrrec al ja exconseller d'Empresa i Coneixement, Jordi Baiget."; "defensar, Baiget va ser destituït i rellevat pel conseller de Cultura, Santi Vila, en un doble cop d'efecte del president: al Govern i al seu propi partit, amb la cúpula del qual manté un pols."; "Hi ha una part del Govern, encapçalada per Puigdemont, disposada a arribar fins al final (sigui el que sigui aquest final), però n'hi ha una altra, de la qual formava part Baiget i on militen altres alts càrrecs, que no veu tan clar el pols amb la legalitat."; "La destitució mostra que no només la dissidència, sinó el simple dubte, no tenen lloc avui al Govern."; "El procés, en aquesta fase, exigeix lleialtats indestructibles."

Peça única:	No			
Actor editorial:	Govern de la Generalitat	Actor editorial:	CUP	Actor editorial:
Partit:	JxSí: PDECat + ERC	Partit:	CUP	Partit:
Valoració:	Negativa	Valoració:	Negativa	Valoració:

Notes: L'editorial fa caure tota la responsabilitat en Puigdemont tot i que el govern català és en aquell moment una coalició amb ERC. Com és habitual, es mostra molt crític amb la CUP. Caldria definir si la frase de Baiget és una afirmació o un dubte, el que està clar és que per a l'editorial és clarament un dubte però més enllà de l'adverbi "probablement", la construcció en futur sembla una afirmació.

Data: 05/07/2017		Títol: Referèndum sense garanties
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: L'editorial critica la presentació de la llei pel referèndum i la qualifica d'"efímer esguerro". Posa en evidència les possibles incompatibilitats legals, la falta de garanties i les dificultats que presenta el camí triat. Qualifica tot plegat d'"enganyifa" i de "referèndum simulat". Preveu que l'estat l'avorti per la força i de forma desproporcionada i que aquesta sigui l'estratègia per buscar la legitimitat. Avança que el conflicte només es podrà resoldre de forma dialogada.

Qualificatiu clau:	efímer	matusserament	ocult	voluntarista	il·lusòria
---------------------------	--------	---------------	-------	--------------	------------

Selecció de frases d'exemple: "Però, des d'una òptica estrictament legislativa, la proposició de llei de Junts pel Sí i la CUP no és només una norma democràticament de mínims; és, primordialment, un efímer esguerro."; "plagia matusserament la legislació electoral de l'Estat, fins al punt de declarar-la subsidiària en tots aquells supòsits que no estiguin previstos en l'esborrany encara ocult per al Parlament (disposicions addicional i final primera)."; "La futura llei constituirà, per si mateixa, una declaració unilateral d'independència."; "Una interpretació voluntarista i il·lusòria que contrasta amb els pronunciaments de l'ONU mateix"; "Per començar, el text no només xoca frontalment amb la Constitució, sinó que també conculca el propi Estatut."; "la convocatòria d'un referèndum simulat, en la confiança que sigui la resposta punitiva de l'Estat –desproporcionada en l'imaginari sobiranista– la que, a l'avortar-ne la celebració per força, li confereixi la legitimitat no obtinguda a les urnes."

Peça única:	Sí		
Actor editorial:	Govern de la Generalitat	Actor editorial:	Actor editorial:
Partit:	JxSí: PDECat + ERC	Partit:	Partit:
Valoració:	Molt negativa	Valoració:	Valoració:

Notes: L'editorial pren una posició negativa respecte al camí unilateral, no a la petició d'independència. El seu discurs és dur i segueix fent servir verbs com "xocar" quan parla de la legalitat de la nova llei. Fa servir llenguatge bèl·lic titllant els partits independentistes de "forces independentistes", i afirmant que esperen una "resposta punitiva de l'Estat". Titlla l'acció d'"enganyifa". Dona per vàlid els pronunciaments de "molts representants de les comunitats europea i internacional" per davant dels que s'hi han pronunciat d'acord.

Data: 07/07/2017		Títol: Rajoy, Sánchez i la via política a Catalunya
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: Destaca que el tracte entre Mariano Rajoy y Pedro Sánchez ha canviat des de que aquest últim hagi recuperat la secretaria general del seu partit. Explica els punts sobre els quals van parlar els dos polítics i en destaca en exclusiva el conflicte català. Apunta que un i altre han arribat a un acord per oposar-se al referèndum en considerar que viola la legalitat. Sobre aquest aspecte assenyala que Pedro Sánchez segueix demanant diàleg per "desencallar el conflicte" i proposa posar en marxa "iniciatives legislatives" en el cas que no es produeixi. En qualsevol cas, no creu que siguin justes les postures immobilistes dels dos Governos, català i espanyol.

Qualificatiu clau:	substancial	actives	legislatives	permanent
---------------------------	-------------	---------	--------------	-----------

Selecció de frases d'exemple: "Sobre Catalunya hi ha un «acord substancial» per oposar-se al referèndum anunciat pel Govern per a l'1 d'octubre i a qualsevol iniciativa que violi la legalitat. Ara bé, Sánchez va reclamar a Rajoy que obri «vies de diàleg» amb la Generalitat i que adopti actituds actives per desencallar el conflicte, és a dir, la tan demanada solució política que complementi el recurs a la via judicial per abordar l'encaix de Catalunya a Espanya."; "és possible intentar altres vies d'entesa, com proposa el PSOE, que anuncia «iniciatives legislatives» si no es produeix el diàleg. El que no és just és fer prevaler l'estratègia de la confrontació, com semblen fer el Govern del PP amb el seu immobilisme i el Govern català amb el seu desafiament permanent a la legalitat,".

Peça única:	Sí			
Actor editorial:	Pedro Sánchez	Actor editorial:	Mariano Rajoy	Actor editorial: Govern de la Generalitat
Partit:	PSOE	Partit:	PP	Partit: JxSí: PDECat + ERC
Valoració:	Positiva	Valoració:	Negativa	Valoració: Negativa

Notes: Segueix defensant que cal trobar un marc legal per resoldre les peticions d'independència. Si bé sembla que l'article celebra el pas endavant de Mariano Rajoy, segueix mostrant-se en contra de la seva política. Quan parla del Govern espanyol es refereix a "immobilisme" i quan parla del Govern català ho titlla de "desafiament permanent a la legalitat". Considera que els dos estan estancats en una estratègia de "confrontació".

Data: 01/08/2017		Títol: La CUP i la protesta al carrer
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: CUP		

Síntesi breu de la tesi: L'article explica que l'organització Arran va reconèixer l'autoria de l'atac a un bus turístic (puntxant una roda i fent-hi pintades). D'altra banda narra la concentració de la CUP davant de la caserna de la Guàrdia Civil a Travessera de Gràcia. Finalment, relaciona els dos fets atribuint al partit un caràcter d'"agitadors". Considera que la CUP ha de fer un esforç extra de responsabilitat a causa del moment d'incertesa política.

Qualificatiu clau:	afí	policial	legals	legítim	incerts
---------------------------	-----	----------	--------	---------	---------

Selecció de frases d'exemple: "va afirmar Arran en un missatge difós per Twitter per justificar que quatre encaputxats ataquessin l'autobús, en punxessin una roda i hi fessin pintades."; "Ahir, la CUP va protagonitzar una altra acció al carrer: una concentració al davant de la caserna de la Guàrdia Civil a la Travessera de Gràcia de Barcelona per protestar per la investigació que el cos policial està portant a terme sobre els preparatius del referèndum de l'1-O."; "Manifestar-se al carrer és un dret sempre que es porti a terme dins dels canals legals establerts per a això, i l'agitació al carrer forma part de l'ADN de la CUP, com els seus portaveus acostumen a afirmar amb orgull."

Peça única:	Sí				
Actor editorial:	ARRAN	Actor editorial:	CUP	Actor editorial:	
Partit:		Partit:	CUP	Partit:	
Valoració:	Negativa	Valoració:	Negativa	Valoració:	

Notes: L'article fa ús d'un fals silogisme per relacionar dos fets que no tenen relació. Si Arran és afí a la CUP i Arran fa un acte de bandalisme, els actes de la CUP passen a ser violents. Així mateix, també treu legitimitat a la manifestació destacant que hi va haver una contramanifestació, segons l'editorial, amb un volum "similar" de manifestants (segons un article del propi diari, eren menys (<https://www.elperiodico.com/es/politica/20170731/manifestacion-cuartel-guardia-civil-referendum-6200071>)). Segons altres mitjans, la manifestació va transcórrer "sense incidents" (<https://www.publico.es/public/cup-guardia-civil-protesta-cup-guardia-civil.html>). Una de les línies editorials en aquest sentit és la de recomanar un discurs no radical i en aquest sentit creu que les accions de la CUP son delicades en la situació política del moment.

Data: 01/09/2017		Títol: Separar els Mossos de la política
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: L'article justifica la publicació referent a l'alerta de la CIA sobre l'atac yihadista a les Rambles de Barcelona i defensa que això no ha de treure mèrit a la seva tasca com a forces de seguretat. L'editorial posa de manifest que els Mossos han d'encaixar en l'organització del referèndum i demana que no s'hi barregin. També defensa la seva publicació en els principis bàsics del periodisme.

Qualificatiu clau:	brutal	merescudes	interessats	professional	bàsica
---------------------------	--------	------------	-------------	--------------	--------

Selecció de frases d'exemple: "Però amb la mateixa claredat i contundència el diari pot i ha d'afirmar que, contràriament al que sostenen interessadament alguns sectors, en cap moment subjau sota aquesta revelació periodística un intent d'establir una relació de causa-efecte entre l'avís procedent dels Estats Units i una hipotètica evitació de l'atemptat."; "I davant d'aquest intent de mistificació hem de ser contundents: ni la política ha de condicionar el treball professional dels Mossos ni els polítics han d'escudar-se en la policia autonòmica per dissimular les seves carències o errors."; "Avui, tot i aquestes turbulències originades per la proximitat de l'1-O – més ben dit, degut a la proximitat d'aquesta data–, hem de recordar quina és la funció bàsica del periodisme en una societat democràtica: posar llum on no n'hi havia, perquè els ciutadans estiguin ben informats i tinguin la seva pròpia opinió."

Peça única:	No			
Actor editorial:	Mossos d'esquadra	Actor editorial:	Partits independentistes	Actor editorial:
Partit:		Partit:	CDC + ERC + CUP	Partit:
Valoració:	Positiva	Valoració:	Negativa	Valoració:

Notes: El propi article reconeix que la seva preocupació principal és el paper dels Mossos d'Esquadra en el referèndum i per tant l'hem d'entendre com una maniobra per desarmar el procés. El títol apunta la intenció i, tal i com s'ha sabut posteriorment, la informació de base era falsa i la resta de mitjans van descartar publicar-la pressionats pel Govern Espanyol. Aquest pot ser un punt d'impàs en la línia editorial del Periódico.

Data: 06/09/2017		Títol: El conflicte institucional
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: L'aprovació dels textos corresponents a la llei del referèndum situa el procés en "aigües legals i polítiques desconegudes". L'editorial assumeix que el Tribunal Constitucional suspèn la llei en el moment en el qual es publiqui però es pregunta quins mecanismes farà servir l'estat espanyol. Explica que el Tribunal de Comptes ha citat 8 càrrecs tècnics i polítics per pagar les despeses del 9N. Defensa que no hi pot haver democràcia sense compliment de la legalitat.

Qualificatiu clau:	verbal	institucional	polítiques	legals	desconegudes
---------------------------	--------	---------------	------------	--------	--------------

Selecció de frases d'exemple: "Si el guió al Parlament està més o menys escrit, el primer pas de les institucions de l'Estat, també: la impugnació per part del Govern central dels textos davant el Tribunal Constitucional (TC) – que estarà reunit– i la suspensió automàtica que es produeix sempre que l'Estat recorre iniciatives de les autonomies."; "L'enfrontament, doncs, està servit. Ahir la pressió de l'Estat es va accentuar a través del Tribunal de Comptes."; "s'ha de recordar, un cop més, que és cert que votar és un acte bàsic en democràcia, però que no hi ha democràcia fora de la llei, i que la solució al repte independentista a Catalunya no vindrà dels tribunals, sinó de la negociació política."

Peça única:	No			
Actor editorial:	Generalitat de Catalunya	Actor editorial:	Govern espanyol	Actor editorial:
Partit:	JxSí: PDECat + ERC	Partit:	PP	Partit:
Valoració:	Negativa	Valoració:	Negativa	Valoració:

Notes: Tot i defensar que el procés entra en un punt desconegut (alegalitat), l'editorial dona per bona la tesi que la publicació de la llei del referèndum és il·legal. Per tant, segueix defensant que l'independentisme és una tesi lícita si s'emmarca en la legalitat. Augura el xoc institucional imminent.

Data: 07/09/2017		Títol: La consumació d'un fracàs
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: Crítica que amb la convocatòria del referèndum d'autodeterminació, que considera il·legal, es "consumeix el fracàs del procés polític i s'entra en un panorama desconegut. Considera que les interpretacions de les normes del Parlament van superar els límits d'allò imaginable, que la presidenta del Parlament es va alinear amb una de les parts i que això suposa ignorar la meitat dels catalans. Relata que el Govern espanyol va actuar d'immediat demanant a la Fiscalia que portés el cas al Tribunal Constitucional i que la fórmula de Rajoy de judicialitzar el procés és tan "estèril" com la de saltar la legalitat. Ho qualifica com un desastre polític. Afirmar que la independència és un projecte polític legítim però critica que s'hagi seguit una via que considera il·legal.

Qualificatiu clau:	solemne	il·legal	desconegut	vergonyant	estèril
---------------------------	---------	----------	------------	------------	---------

Selecció de frases d'exemple: "La consulta està suposadament emparada per una llei aprovada després de violentar les normes del Parlament en un procés mancat d'elementals garanties democràtiques i en el qual es va excloure la meitat de l'hemicicle."; "Sota la seva presidència, una exigua majoria parlamentària va ignorar la meitat de l'hemicicle, cosa que equival a deixar de banda la meitat dels catalans."; "És l'habitual recurs a la justícia, l'eina que ha utilitzat el Govern de Mariano Rajoy al llarg dels últims anys i que s'ha demostrat tan estèril per solucionar el conflicte polític a Catalunya com les escapades cap endavant de l'independentisme i la deriva il·legal que ahir es va plasmar al Parlament i que després va rubricar Puigdemont amb el decret de convocatòria."; "democràcia. El que ahir es va firmar és la ruptura de l'ordre constitucional, la transgressió del Parlament, la conversió de la Generalitat en una institució que ja no representa tots els catalans sinó tan sols un projecte polític que, si bé és legítim, s'ha embarcat en una aventura irresponsable i il·legal a la qual han arrossegat unes institucions que són, i haurien de continuar sent, de tots."

Peça única:	Sí			
Actor editorial:	Generalitat de Catalunya	Actor editorial:	Govern espanyol	Actor editorial:
Partit:	JxSí: PDECat + ERC	Partit:	PP	Partit:
Valoració:	Negativa	Valoració:	Negativa	Valoració:

Notes: Situa a la mateixa alçada els governs català i espanyol. Es lamenta de les eleccions dels dos bàndols. Tot i que segueix declarant el projecte independentista com a "legítim", segueix defensant que el procés s'ha d'emmarcar en una via legal i que el Govern Espanyol hauria de dialogar enlloc de judicialitzar-lo.

Data: 01/10/2017		Títol: Democràcia, llei i convivència
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: L'article considera que passi el que passi amb el referèndum, la seva celebració sense garanties ja suposa un "fiasco". En co-responsabilitza la CUP. Exposa les accions judicials, la pèrdua d'autogovern i la coordinació dels Mossos per part de la Guàrdia Civil. Considera que l'acció del govern ha posat en risc la seguretat ciutadana. Considera que hi ha un perill elevat per la fractura de la convivència. Considera que l'única forma de tornar a la política és que no hi hagi incidents i que els polítics catalans no facin servir el resultat per avalar la declaració unilateral d'independència, que tornin a la política i que així podran trobar aliats contra l'immobilisme de Rajoy.

Qualificatiu clau:	imaginables	presumptament	suspès	elevat
---------------------------	-------------	---------------	--------	--------

Selecció de frases d'exemple: "Si el guió al Parlament està més o menys escrit, el primer pas de les institucions de l'Estat, també: la impugnació per part del Govern central dels textos davant el Tribunal Constitucional (TC) – que estarà reunit– i la suspensió automàtica que es produeix sempre que l'Estat recorre iniciatives de les autonomies."; "L'enfrontament, doncs, està servit. Ahir la pressió de l'Estat es va accentuar a través del Tribunal de Comptes."; "s'ha de recordar, un cop més, que és cert que votar és un acte bàsic en democràcia, però que no hi ha democràcia fora de la llei, i que la solució al repte independentista a Catalunya no vindrà dels tribunals, sinó de la negociació política."

Peça única:	No		
Actor editorial:	Generalitat de Catalunya	Actor editorial:	Mariano Rajoy
Partit:	JxSí: PDECat + ERC	Partit:	PP
Valoració:	Molt negativa	Valoració:	Negativa

Notes: Titlla el referèndum de "suspès", el perill d'"elevat". L'article considera que encara hi ha marge per a una marxa enrere i anuncia un risc alt per la seguretat ciutadana. Demana que els polítics catalans no avalin la DUI i que busquin aliats contra l'immobilisme de Rajoy.

Data: 02/10/2017		Títol: Fracàs col·lectiu
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: Considera que Puigdemont va cometre un error afirmant que enviaria els resultats de l'1O al Parlament perquè pocedís segons allò establert amb la llei del Referèndum (que l'editorial considera que és declarar la independència). Critica la duríssima repressió policial, que considera "pròpia d'altres èpoques". Considera que el referèndum s'ha fet sense garanties i critica que s'hagi fet sota una llei aprovada per majoria parlamentària (ho considera un despropòsit d'una magnitud mai vista). Considera que la política de Rajoy va quedar "durament retratada". Afirmes que "la imatge de violència es va convertir en un efecte crida". L'article evidencia que el problema segueix sent el mateix per a les dues parts i que és més urgent que mai el diàleg polític dins d'un marc legal.

Qualificatius clau:	gravíssimes	duríssima	desproporcionada	desactivat	nefasta
----------------------------	-------------	-----------	------------------	------------	---------

Selecció de frases d'exemple: "Carles Puigdemont va cometre ahir a la nit un error que pot tenir conseqüències gravíssimes"; "Tot plegat, convé no oblidar-ho mai, sota el paraigua d'una llei del referèndum aprovada per aquests 72 diputats en solitari. El despropòsit és d'una magnitud mai vista."; "L'1-O va ser una jornada d'infàmia, d'enfrontament entre milers de ciutadans que pretenien votar i els antiavalots de la Guàrdia Civil i la Policia Nacional, que es van dedicar amb contundència (prop d'un miler de ferits, bales de goma prohibides per llei a Catalunya, gasos lacrimògens...) per reprimir una multitud pacífica composta en molts casos per famílies i gent gran."; "Igual que abans, només hi ha una sortida, si pot ser més urgent una vegada s'han traspassat totes les línies vermelles: diàleg polític i responsabilitat dins del marc legal del qual es van dotar una amplíssima majoria dels catalans."

Peça única:	Sí			
Actor editorial:	Generalitat de Catalunya	Actor editorial:	Mariano Rajoy	Actor editorial:
Partit:	JxSí: PDECat + ERC	Partit:	PP	Partit:
Valoració:	Negativa	Valoració:	Molt negativa	Valoració:

Notes: Fins i tot es podrien concretar **dos actors més: Guàrdia Civil + Policia Nacional (molt negativa) i Mossos (positiva)**. Reconeix que existeix una "determinació", "socialment transversal", d'una gran part de la societat catalana a decidir a les urnes. Encara defensa que la solució de l'encaix entre Espanya i Catalunya s'ha de trobar dialogant i dins del marc legal. + **qualificatius: incompreensible, desproporcionada**. Es tracta d'un dels editorials amb més qualificatius i més durs, si nó el que més. La tira de Ferreres recorda a Franco al capdavant dels successos.

Data: 03/10/2017		Títol: Catalunya, a l'agenda internacional
Secció:	Internacional	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: Posa de manifesta que la repressió policial va posar el procés d'independència en el focus internacional. Ho considera una derrota per a Rajoy en el pla mediàtic. Recull la fermesa de la Comissió Europea a l'hora de considerar l'1O il·legal, de criticar l'ús de la violència i de demanar que es respectin les "llibertats fonamentals". Considera "contradictòria" la petició de mediació internacional per part de Puigdemont però afirma que davant de la convocatòria d'aturada nacional, la Moncloa ha "d'escoltar i recapacitar".

Qualificatiu clau:	internacionals	dominant	inapel·lable	ferma	il·legal
---------------------------	----------------	----------	--------------	-------	----------

Selecció de frases d'exemple: "La derrota internacional de Mariano Rajoy en termes periodístics és inapel·lable."; "La Comissió es va mantenir ferma en la idea que l'1-O era il·legal i que es tracta d'un assumpte intern espanyol, però davant els més de 800 ferits va precisar: «La violència no pot ser mai un instrument en política»."; "En aquest ambient, Carles Puigdemont va demanar ahir una mediació internacional, una proposta contradictòria amb la seva actitud de donar per vinculant el referèndum i de tramitar la declaració d'independència."; "Avui una aturada general a Catalunya tornarà a enviar un missatge. La Moncloa ha d'escoltar i recapacitar."

Peça única:	No			
Actor editorial:	Mariano Rajoy	Actor editorial:	Puigdemont	Actor editorial:
Partit:	PP	Partit:	PDECat	Partit:
Valoració:	Molt negativa	Valoració:	Negativa	Valoració:

Notes: Tot i que segueix sostenint la consideració de referèndum il·legal, posa el focus en Mariano Rajoy i el seu govern que considera que ha de moure fitxa i fer un pas enrere. + **Qualificatiu:** "contradictòria", "intolerable".

Data: 04/10/2017		Títol: Una profunda crisi d'Estat
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: Considera que Espanya ha caigut en una "crisi d'estat" amb una divisió clara entre Catalunya i la resta del país però analitza que la repressió va fer que molta gent fora del moviment independentista es concentrés en l'aturada de país. Afirmar que el discurs del Rey va ser dur, que va mantenir que dins del marc de la llei es poden discutir totes les idees però que en cap moment va parlar de diàleg. Critica molt durament les forces de l'estat i el Govern espanyol per les seves accions i declaracions i els critica d'atjar l'incendi en un moment de gran tensió, tot i que reconeix que la concentració va tornar a ser cívica.

Qualificatiu clau:	profunda	enorme	multitudinari	massives	cíviques
---------------------------	----------	--------	---------------	----------	----------

Selecció de frases d'exemple: "la violenta i desproporcionada actuació dels cossos de seguretat de l'Estat diumenge el va convertir en un acte multitudinari de repulsa i unitat en què van participar moltes més sensibilitats que la independentista."; "El Monarca, que amb encert va recordar que dins de la llei es poden defensar totes les idees, va donar suport als catalans que no són independentistes i no va pronunciar la paraula diàleg."; "Indigna veure policies de paisà a Calella carregant i colpejant ciutadans. Irrita que la Fiscalia de Barcelona sostingui que el dispositiu policial de l'1-O no va afectar «gens la convivència ciutadana normal». Repugna que el portaveu del PP al Congrés, Rafael Hernando, afirmi: «Tinc la sensació que ERC i la CUP desitgen que hi hagi morts a Catalunya». Descora que des del Govern només arribin missatges de desdeny i mà dura;"; "Sobren piròmans i falten bombers.".

Peça única:	No				
Actor editorial:	Felipe VI	Actor editorial:	Policies de paisà	Actor editorial:	PP
Partit:		Partit:		Partit:	PP
Valoració:	neutra	Valoració:	Molt negativa	Valoració:	Molt negativa

Notes: Es mostra molt neutre amb el discurs del Rei, tot i que en reconeix una duresa no habitual. En canvi es mostra molt crític amb les forces de seguretat i amb el PP. Potser aquest és el punt més crític cap al PP en tot el procés.

Data: 05/10/2017		Títol: Per Catalunya, eleccions
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: Davant de la situació dels dies posteriors a l'1O, El Periódico demana a Puigdemont que escolti les veus del seu partit i d'Esquerra que demanen unes eleccions dins dels marcs legals de l'estat espanyol. Considera que és l'única oportunitat de no perdre el crèdit aconseguit per la tenacitat i civisme social. Defensa que és l'única forma de tenir una fotografia legítima en la qual un i altre bàndol es reconeixin mútuament. Així mateix promou no abandonar la Constitució sense un consens més ampli.

Qualificatius clau:	respectable	palmaris	sobiranistes	legítimes	incerts
----------------------------	-------------	----------	--------------	-----------	---------

Selecció de frases d'exemple: "L'independentisme errarà si dilapida el crèdit acumulat –sigui poc o molt– gràcies a la seva tenacitat i civisme reincidint en l'uni-lateralisme."; "PUIGDEMONT HA DE SENTIR les veus del seu propi partit, de sectors d'Esquerra i de les entitats sobiranistes que li demanen que supediti qualsevol pas en el seu camí cap a la independència a una celebració prèvia d'eleccions, convocades sota la legalitat espanyola vigent"; "Es tractaria de reconèixer-se recíprocament la legitimitat de cadascú, en l'entorn d'una legalitat compartida fins fa un mes."; "No convé abandonar-lo abans de tenir un substitut que disfruti, com a mínim, dels mateixos suports que tenia fins fa set anys, quan les formes, no només però sí fonamentalment, es van perdre a ulls d'alguns en la sentència contra l'Estatut."

Peça única:	Sí			
Actor editorial:	Partits sobiranistes	Actor editorial:	Govern de Rajoy	Actor editorial:
Partit:	*PDECat + ERC	Partit:	PP	Partit:
Valoració:	Neutra	Valoració:	Neutra	Valoració:

Notes: Per primer cop, el diari parla de partits "sobiranistes" i no "independentistes". *: Si bé cal afegir la CUP al llistat, l'article l'ignora i es refereix només als components de Junts pel Sí. Torna a considerar la idea independentista com a legítima si es negocia en un marc legal i per primer cop recorda la sentència contra l'Estatut. Parla de "crèdit" aconseguit per la tenacitat i civisme de la societat durant el procés.

Data: 07/10/2017		Títol: ¿Aires de distensió?
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: Evidència que el dia 6 per primer cop no va seguir creixent la tensió per cap de les parts (tot i que el pas tampoc era tan gran com per rebaixar-la). Parla del debat obert dins de l'independentisme, on es comença a parlar de dificultats per dur a terme la DUI (excepte per part de la CUP). Explica que Puigdemont buscava opcions per comparèixer al Parlament sense tornar a desobeir. Planteja que la pressió també arriba des de fora de la política amb la decisió de CaixaBank i Gas Natural de moure les seves seus fora de Catalunya i l'ampliació de l'acusació al Major Trapero. Expressa que s'ha arribat a un punt en el qual cal escollir si "salvar els mobles" o fer un altre salt endavant cap a "enlloc".

Qualificatiu clau:	balsàmiques	dramàtics	rellevant	diversos	inexorable
---------------------------	-------------	-----------	-----------	----------	------------

Selecció de frases d'exemple: "L'independentisme errarà si dilapida el crèdit acumulat –sigui poc o molt– gràcies a la seva tenacitat i civisme reincidint en l'uni-lateralisme."; "PUIGDEMONT HA DE SENTIR les veus del seu propi partit, de sectors d'Esquerra i de les entitats sobiranistes que li demanen que supediti qualsevol pas en el seu camí cap a la independència a una celebració prèvia d'eleccions, convocades sota la legalitat espanyola vigent"; "Es tractaria de reconèixer-se recíprocament la legitimitat de cadascú, en l'entorn d'una legalitat compartida fins fa un mes."; "No convé abandonar-lo abans de tenir un substitut que disfruti, com a mínim, dels mateixos suports que tenia fins fa set anys, quan les formes, no només però sí fonamentalment, es van perdre a ulls d'alguns en la sentència contra l'Estatut."

Peça única:	No			
Actor editorial:	Santi Vila	Actor editorial:	Artur Mas	Actor editorial: CUP
Partit:	PDECat	Partit:	PDECat	Partit: CUP
Valoració:	Positiva	Valoració:	Positiva	Valoració: Negativa

Notes: La duresa del discurs ha disminuït, l'editorial no descarta la posada en marxa de la DUI però segueix tractant la CUP de forma diferent a la resta i es mostra a favor de les primeres veus discordants.

Data: 01/11/2017		Títol: President, deixi-ho estar
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: Critica la roda de premsa des de Brussel·les de Puigdemont i sis dels exconsellers destituïts. Considera que el seu intent per fer veure l'estat espanyol com un estat opressor és incoherent. Critica que el seu discurs no sigui el mateix que el dels polítics que es troben sota l'article 155. Considera que és hora que Puigdemont assumeixi la seva responsabilitat política i judicial, si n'hi ha, i que deixi de perjudicar Catalunya.

Qualificatiu clau:	esperpèntica	virtual	impresentable	contraproductiu	fantasmagòric
---------------------------	--------------	---------	---------------	-----------------	---------------

Selecció de frases d'exemple: "Mentre a Barcelona les institucions catalanes funcionen amb normalitat, els funcionaris fan la seva feina i una part del Govern català ha acatat de facto la destitució decretada pel Govern central dins el paquet de mesures decidides a l'empara de l'article 155 de la Constitució, Carles Puigdemont i sis exconsellers del Govern van protagonitzar ahir una esperpèntica roda de premsa a Brussel·les"; "Puigdemont es va esforçar, en quatre idiomes, a dibuixar un Estat espanyol opressor i repressiu, que aplica un article de la Constitució despòtic i que el persegueix judicialment per les seves idees polítiques."; "perquè l'article 155 amb data de caducitat dissenyat per Mariano Rajoy no justifica un fantasmagòric Govern a l'exili."; "És hora que Puigdemont assumeixi la seva responsabilitat política i judicial, si n'hi hagués. I que deixi de perjudicar Catalunya."

Peça única:	No			
Actor editorial:	Puigdemont	Actor editorial:		Actor editorial:
Partit:	PDECat	Partit:		Partit:
Valoració:	Molt negativa	Valoració:		Valoració:

Notes: L'article considera l'article 155 com la normalitat. No considera que aquest justifiqui un govern (que titlla de fantasmagòric) a l'exili. Posa en un mateix nivell les paraules dels polítics que es troben sota l'amenaça del 155 que les dels que estan a Brussel·les. Demana a Puigdemont que es presenti davant la justícia. Segueix considerant legítima la voluntat del sector independentista.

Data: 02/11/2017		Títol: Responsabilitat i Estat de dret
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: Considera que els tempos de la justícia son més ràpids que els de la política perquè el Tribunal Suprem ha citat a declarar Carles Puigdemont, 13 exconsellers i la presidenta del Parlament. Explica que Puigdemont i quatre exconsellers més han demanat declarar des de Brussel·les i considera improcedent l'actitud de Puigdemont demanant no tornar a Catalunya fins que li donin garanties i de declarar-se govern legítim a l'exili. L'editorial avala els estàndards de les democràcies avançades d'Espanya.

Qualificatiu clau:	unilateral	investigats	greus	improcedent	ambivalent
---------------------------	------------	-------------	-------	-------------	------------

Selecció de frases d'exemple: "Resulta improcedent l'afirmació de Puigdemont que només tornarà a Catalunya si se li donen garanties, quan la majoria dels altres querellats han anunciat que s'hi personaran."; "La responsabilitat de Puigdemont com a cap del Govern que va dissenyar i va liderar la via unilateral cap a la independència és presentar-se davant les autoritats judicials amb la resta del seu Consell Executiu, i no mantenir durant més temps aquesta situació ambivalent de suposat mig Govern a l'exili de Brussel·les."; "Cal repetir-ho un cop més: Espanya és un Estat de dret que compleix els estàndards de les democràcies avançades."

Peça única:	No		
Actor editorial:	Carles Puigdemont	Actor editorial:	Actor editorial:
Partit:	PDECat	Partit:	Partit:
Valoració:	Molt negativa	Valoració:	Valoració:

Notes: Considera que Espanya és un Estat de Dret i que compleix els estàndards de les democràcies avançades. Per tant, considera que els polítics jutjats tenen totes les garanties que han de tenir. Titlla de "suposat mig Govern a l'exili".

Data: 03/11/2017		Títol: Dues actituds davant un mateix delictes
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: L'article considera viable la velocitat de la judicatura en aquest cas però creu que és un error tractar els investigats de formes diferents. Creu que l'empresonament dels 8 exconsellers ha estat un error perquè això pot crear malestar social en el moment en el qual s'ha decidit fer eleccions. Creu que la justícia hauria d'haver esperat i que la Fiscalia podia haver ajudat ajuntant les causes. Considera que la situació ha fet despertar una extrema dreta i que també és feina de l'estat de dret "posar-hi límit".

Qualificatius clau:	ressonància	sensible	independència	col·lateral	espanyolista
----------------------------	-------------	----------	---------------	-------------	--------------

Selecció de frases d'exemple: "La decisió està justificada i emparada a dret en la interlocutòria, però seria molt miop ignorar l'impacte social d'aquesta mesura."; "Catalunya necessita en aquesta imminent campanya electoral el màxim assossec possible i els jutges, sense perdre la seva independència, han de ser sensibles a això."; "Alguna cosa de tot això es podria haver evitat si l'impuls de la fiscalia hagués sigut un altre, deixant de costat el delictes de sedició i de rebel·lió o agrupant totes les querelles d'aquest mateix assumpte en un mateix òrgan judicial."; "La naturalesa de les accions que van impulsar des del Govern de Puigdemont al voltant de l'1-O i l'entrada en acció de la fiscalia i la judicatura han sigut igualment els detonants d'un efecte col·lateral no desitjat per cap de les parts: una extrema dreta d'inspiració espanyolista ha sortit de la letargia i és missió també de l'Estat de dret posar-li límit."

Peça única:	No			
Actor editorial:	Judicatura	Actor editorial:	Fiscal	Actor editorial:
Partit:		Partit:	PP	Partit:
Valoració:	Negativa	Valoració:	Negativa	Valoració:

Notes: L'editorial demana que la judicatura, dins de la independència que ha de tenir, actuï amb uns tempos d'estratègia política. Per primer cop fa menció de l'aparició d'una extrema dreta i també considera que s'hi ha de "posar límits" des de l'estat de dret.

Data: 04/11/2017		Títol: No perseverar en els propis errors
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: Davant de la convocatòria d'eleccions, els partits independentistes debaten amb quina fórmula s'hi presentant. Abans que Puigdemont anunciés que vol encapçalar la llista, PDeCAT i ERC estarien a favor d'una llista unitària. L'editorial considera que, de fer-ho, per més ampli que sigui l'espectre que abracci, es negarà que els electors es puguin posicionar més enllà de la idea independentista o no. Considera que és un error i que tindria el mateix resultat que les darreres eleccions amb Junts pel Sí.

Qualificatiu clau:	autonòmiques	única	pervers	falsament	plebiscitàries
---------------------------	--------------	-------	---------	-----------	----------------

Selecció de frases d'exemple: "Els partits que van auspiciar la declaració unilateral d'independència (DUI) del 27 d'octubre debaten aquests dies la fórmula amb la qual es pensen presentar a les eleccions autonòmiques del 21-D."; "debat. Si es repeteix l'experiència de Junts pel Sí i fins i tot si s'amplia amb la CUP i les restes de la direcció defenestrada de Podem, les eleccions del 21-D tornaran a ser falsament plebiscitàries,"; "Fins i tot per als qui pretenen que el sentiment independentista creixi, la fórmula és un error com es va demostrar amb Junts pel Sí, que no va sumar més diputats que els partits coalitzats."

Peça única:	No			
Actor editorial:	PDeCat + ERC + CUP	Actor editorial:	Carles Puigdemont	Actor editorial:
Partit:	PDeCat + ERC + CUP	Partit:	PDeCat	Partit:
Valoració:	Negativa	Valoració:	Molt negativa	Valoració:

Notes: Tot i que dies abans l'editorial defensava que la forma de tirar endavant el procés independentista era anar a unes eleccions, l'editorial considera un error el fet de forçar un plebiscit (fent una llista unitària). Tot i que l'espectre que hi podria encabir seria superior al de Junts pel Sí. Cita "els denominats presos polítics".

Data: 05/11/2017		Títol: La independència de la justícia
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: L'article defensa la independència dels òrgans jurídics a l'hora que critica que el Govern espanyol avanci quines són les decisions que prendrà la judicatura abans que aquestes s'hagin fet públiques. Qualifica de "dolorós i desproporcionat" l'empresonament de la pràctica totalitat del govern català. Considera que si la decisió fos política no hauria ajudat a cap dels dos bàndols i per tant no té sentit que sigui així. Posa en qüestió el qualificatiu "presos polítics" i el considera una "banalització" i posa l'exemple de Santi Vila per a argumentar-ho.

Qualificatiu clau:	independència	discutibles	dolorós	desproporcionat
---------------------------	---------------	-------------	---------	-----------------

Selecció de frases d'exemple: "Aquesta afirmació, no obstant, seria més ferma si de vegades des del Govern no s'avancesin decisions judicials abans que es produeixin."; "L'ingrés a la presó incondicional de gairebé tot el Govern destituït és un fet dolorós i desproporcionat, sobretot perquè un dels delictes que s'atribueixen als querellats, el de rebel·lió, està fortament qüestionat."; "Sent discutibles els delictes, no ho és que els empresonats no són presos polítics, sinó polítics presos."; "S'ha arribat a excloure de la categoria l'exconseller Santi Vila, s'ha de suposar que perquè discrepa de la resta, cosa que desemmascara la intenció política del qualificatiu.".

Peça única:	No		
Actor editorial:	Govern espanyol	Actor editorial:	Judicatura
Partit:	PP	Partit:	
Valoració:	Negativa	Valoració:	Neutra

Notes: L'article qüestiona les penes i les acusacions, que considera desproporcionades i discutibles. Però defensa la separació de poders tot i constatar que el govern anuncia les decisions abans que la judicatura les faci públiques. Argumenta per primer cop que no son "presos polítics" sinó "polítics presos".

Data: 06/11/2017		Títol: El periple judicial de Puigdemont
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: Considera que els exiliats només intenten dilatar el procés per ser protagonistes durant les eleccions, ja sigui en una llista conjunta o en dues separades. Dona a entendre que aquesta estratègia dels advocats pretén obstaculitzar la justícia. I afirma que l'aparició dels polítics exiliats a la premsa internacional és negativa per als interessos dels catalans. També considera que genera mala imatge cap a la judicatura espanyola ja que les seves mesures semblen desproporcionades comparades amb les belgues. Considera que la sortida només pot ser política i dona així la raó a Pedro Sánchez, qui diumenge va fer aquesta afirmació.

Qualificatiu clau:	electorals	nocius	inevitable	cessat	preventiu
---------------------------	------------	--------	------------	--------	-----------

Selecció de frases d'exemple: "Aquesta afirmació, no obstant, seria més ferma si de vegades des del Govern no s'avancesin decisions judicials abans que es produeixin."; "L'ingrés a la presó incondicional de gairebé tot el Govern destituït és un fet dolorós i desproporcionat, sobretot perquè un dels delictes que s'atribueixen als querellats, el de rebel·lió, està fortament qüestionat."; "Sent discutibles els delictes, no ho és que els empresonats no són presos polítics, sinó polítics presos."; "S'ha arribat a excloure de la categoria l'exconseller Santi Vila, s'ha de suposar que perquè discrepa de la resta, cosa que desemmascara la intenció política del qualificatiu.".

Peça única:	No			
Actor editorial:	Govern a l'exili	Actor editorial:	PSOE	Actor editorial:
Partit:	JxSí: PDECat + ERC	Partit:		Partit:
Valoració:	Negativa	Valoració:	Positiva	Valoració:

Notes: En referència a l'opinió europea cita "Encara que desperti alguna simpatia interessada", restant valor als suports rebuts. Per primer cop planteja la possibilitat d'una repetició de majoria independentista en les eleccions. Treu a joc el PSOE només per dir que hi està d'acord.

Data: 07/11/2017		Títol: El frontisme va a la baixa i el pacte a l'alça
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: Fa públic que els partits independentistes podrien (sempre tot en condicional) haver decidit no presentar-se junts en una sola llista. Considera que no els surten els números i que qui se sent guanyador no vol renunciar a ser-ho. Tot i així, posa en quarantena la mateixa informació que podria ser només una filtració interessada. En canvi, posa en valor el manifest signat per 150 intel·lectuals i afirma que el fet que hi hagi dirigents socialistes entre els signants podria apuntar a un canvi de rumb que deixi de banda independentistes i PP.

Qualificatiu clau:	electoral	definitiu	socialistes	unilateralista
---------------------------	-----------	-----------	-------------	----------------

Selecció de frases d'exemple: "Veurem si es tracta únicament d'un estratagema electoral per aconseguir vots i tornar a fer el mateix o si realment s'obre pas el definitiu enterrament del processisme i de la unilateralitat."; "La presència d'antics dirigents socialistes al costat de destacats exdirigents de la CUP o d'Esquerra indiquen la possibilitat que l'únic plebiscit del 21-D sigui sobre la necessitat de negociar una consulta com a camí per deixar enrere la deriva unilateralista i l'immobilisme amagat rere l'imperi de la llei."

Peça única:	No			
Actor editorial:	Partits independentiste	Actor editorial:	PSOE	Actor editorial:
Partit:	PDECat + ERC + CUP	Partit:		Partit:
Valoració:	Neutra	Valoració:	Positiva	Valoració:

Notes: Parla de en termes bèl·lics de "context de dissolució del front independentista". Per primer cop fa servir el qualificatiu "deriva" al costat d'"unilateralista", molt habitual en la premsa contrària al procés independentista. S'agafa a la presència de signants socialistes en la carta d'intel·lectuals per deixar fora, d'un costat, els partits independentistes "deriva unilateralista", i de l'altre el PP, a qui en tot el procés ha acusat d'"immobilisme" i de voler judicialitzar el procés.

Data: 01/12/2017		Títol: Iceta mou el tauler del finançament
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: PSC		

Síntesi breu de la tesi: L'editorial explica la proposta política del PSC per a les eleccions i com de positiva seria al seu entendre per a Catalunya. Desacredita tots els que han criticat la seva proposta (tant independentistes com PP i Ciutadans, com també barons socialistes crítics amb la visió de Pedro Sánchez). Acaba el pamflet publicitari afirmant que no tots els avalistes de l'article 155 tenen la mateixa idea d'Espanya.

Qualificatiu clau:	enrevessat	enutjós	sofert	crítiques
---------------------------	------------	---------	--------	-----------

Selecció de frases d'exemple: "La proposta del candidat socialista a la presidència de la Generalitat, Miquel Iceta, de recuperar el consorci tributari recollit a l'Estatut del 2006 va marcar ahir l'agenda preelectoral."; "També han saltat veus crítiques entre alguns barons socialistes que miren en aquest cas a més curt termini que els seus dirigents nacionals."; "El tauler, doncs, està prou agitat perquè es vegi que no tots els avalistes de l'article 155 tenen la mateixa idea d'Espanya i són absolutament incapaços d'empatitzar amb els votants catalans."

Peça única:	No		
Actor editorial:	Miquel Iceta	Actor editorial:	Actor editorial:
Partit:	PSC	Partit:	Partit:
Valoració:	Molt positiva	Valoració:	Valoració:

Notes: Es pot considerar sense cap mena de dubte d'un pamflet propagandístic.

Data: 01/12/2017		Títol: Els indicadors mesuren els danys del procés
Secció:	Economia	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: Cita dades de l'INE per afirmar que la inestabilitat política ha estat més dolenta pel turisme que l'atemptat del 17A. Tot i que la resta d'Espanya també ha sofert un descens, considera que ha estat culpa del procés. També apunta que el menor creixement previst del sector de la construcció, que tot i així creix un 3,8% també serien culpa del procés. I conclou amb que la falta d'estabilitat és negativa per al consum i la inversió. Sota l'editorial propagandística del PSC, interpel·la al lector a no ser-ne corresponsable amb una frase que afirma que "De tots depèn que no sigui aquest el cas."

Qualificatiu clau:	impossible			
---------------------------	------------	--	--	--

Selecció de frases d'exemple: "Contràriament, al setembre les visites van pujar el 6%, cosa que porta a la conclusió que, a diferència de l'1-0, l'atemptat del 17 d'agost a la Rambla no va retreure l'afluència de visitants estrangers."; "El corol·lari no pot ser més clar: la incertesa retreu el consum i la inversió, que es regeixen, entre altres coses, per la llei no escrita de la confiança, un valor que costa molt d'aconseguir però poc de perdre i que de vegades és impossible recuperar."; "De tots depèn que no sigui aquest el cas."

Peça única:	No		
Actor editorial:	Govern català	Actor editorial:	Actor editorial:
Partit:	JxSí: PDECat + ERC	Partit:	Partit:
Valoració:	Molt negativa	Valoració:	Valoració:

Notes: L'anàlisi de les dades es podria interpretar de moltes altres formes però la frase final sembla arrodonir la plana editorial que inclou un pamflet propagandístic del PSC i treu crèdit a aquesta interpretació.

Data: 04/12/2017		Títol: Fórmules per girar full
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: Davant de les eleccions del 12D, planteja que han de servir per girar full del procés. Com que no sembla que hi hagi d'haver cap gran canvi, fa responsables als partits independentistes, a qui considera que han de propiciar aquest canvi (tot i que uns mesos enrere considerava que aquestes eleccions eren l'única forma de legitimar el camí cap a la independència). Considera que aquesta intenció de canvi sí que està clara en els partits contraris a l'independentisme entre els quals cita Ciutadans, PSC, PP i Catalunya en Comú.

Qualificatius clau:	dràstica	encaixables	coherent	clares
----------------------------	----------	-------------	----------	--------

Selecció de frases d'exemple: "Ningú dubta a Catalunya que les eleccions del 21-D han de servir per girar full després del bucle del procés independentista que ha marcat la vida de les institucions des del 2012."; "Però no sembla que en aquest moment siguin capaços de pactar cap nou full de ruta."; "Les coses estan més clares entre les forces que s'han oposat els últims anys a la separació de Catalunya de la resta d'Espanya."

Peça única:	No		
Actor editorial:	Partits independentiste	Actor editorial:	Partits contraris a la independència
Partit:	PDECat + ERC + CUP	Partit:	Ciutadans + PSC + PP + Catalunya en Comú
Valoració:	Negativa	Valoració:	Positiva

Notes: Tot i que El Periódico afirmava que l'única via de legitimar el camí cap a la independència era el procés electoral, ara afirma que el que cal és passar pàgina i planteja que els únics partits que ho poden fer són els oposats a la independència. Per primer cop parla d'independència com a "secessió".

Data: 02/01/2018		Títol: Un 2018 a l'ombra del procés
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: Planteja que després de les eleccions la situació segueix sent la mateixa i que només dependrà qui sigui el president, de com estarà format el govern i de qui presideixi el Parlament per a una evolució econòmica i cultural. Explica que la corrupció seguirà el 2018 estant en el focus i cita els casos del judici del Palau, d'Oriol Pujol (que havia d'entrar a presó) i de la Gürtel. Lliga aquest últim cas, i la relació de Ciutadans amb el PP, amb la situació política, amb PSOE intentant apoderar-se de tot l'espectre esquerre. Repassa la negativa política de Trump en l'àmbit internacional i confia que se seguirà lluitant contra la violència masclista i l'assetjament sexual.

Qualificatiu clau:	financera	cultural	antiga	desinflada
---------------------------	-----------	----------	--------	------------

Selecció de frases d'exemple: "De com es resolguin les incògnites més importants –qui serà el nou president, quin Govern es formarà, qui presidirà el Parlament– i de com evolucioni el procés dependrà, per exemple, l' autonomia financera de la Generalitat, si hi haurà Pressupostos o no –a Catalunya i al conjunt d'Espanya–, però també si el Mobile World Congress assegurarà la seva continuïtat a Barcelona, si hi haurà avanços en el finançament de les autonomies i en la comissió del Congrés que revisa la qüestió territorial i fins i tot si l'activitat cultural catalana recuperarà la normalitat o no."; "A Espanya hi haurà sentència del cas Gürtel, un obstacle perquè el PP recuperi vots en la seva disputa amb Ciutadans (C's), aguditzada després del 21-D. Frenar C's serà també objectiu del PSOE, cada vegada menys preocupat pel seu flanc esquerre amb la desinflada de Podem."

Peça única:	No			
Actor editorial:	Generalitat de Catalunya	Actor editorial:	PSOE	Actor editorial: Unidas Podemos
Partit:	JxCAT: PDECat + ERC	Partit:	PSOE	Partit: Unidas Podemos
Valoració:	Negativa	Valoració:	Positiva	Valoració: Negativa

Notes: La seva tesi segueix afirmant que si es torna a una majoria independentista l'economia a Catalunya i a Espanya es contraurà. Destaca en negreta les paraules "Pujol" i "Oriol".

Data: 02/02/2018		Títol: La divisió independentista
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: L'editorial planteja la divisió que observa entre PDeCat i ERC. Junts per Catalunya i CUP optarien per restituir el govern cessat per Mariano Rajoy mentre que ERC pretendria governar i recuperar les institucions sense renunciar a l'objectiu de la independència. Analitza que investir Puigdemont implicaria perpetuar el 155. Explica que Oriol Junqueras ha proposat una presidència simbòlica de Puigdemont però afirma que si el "simbolisme equival a trencar l'ordre constitucional, Catalunya seguirà instal·lada en el desastre."

Qualificatiu clau:	derrotats	derrotistes	falsa	legítim	legals
---------------------------	-----------	-------------	-------	---------	--------

Selecció de frases d'exemple: "La llista personal de Puigdemont i el partit antisistema pretenen perpetuar el pols amb l'Estat a través d'una falsa restitució del Govern cessat per Mariano Rajoy a l'empara de l'article 155 de la Constitució, mentre que ERC pretén governar i recuperar les institucions sense renunciar a l'objectiu (legítim si es persegueix per camins legals) de la independència."; "Una investidura de Puigdemont fora dels marges establerts pel Tribunal Constitucional tindria, entre altres conseqüències, la de perpetuar l'article 155."; "Si simbolisme equival a trencar l'ordre constitucional, Catalunya seguirà instal·lada en el desastre."

Peça única:	No			
Actor editorial:	PDECat + CUP	Actor editorial:	ERC	Actor editorial:
Partit:	PDECat + CUP	Partit:	ERC	Partit:
Valoració:	Negativa	Valoració:	Positiva	Valoració:

Notes: Recupera el discurs de legitimitat de l'independentisme sempre que sigui dins dels marges de la legalitat i titlla de "sortides imaginatives" o "astúcies" les propostes d'ERC.

Data: 05/03/2018		Títol: ERC busca una sortida al bloqueig
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Eleccions catalanes		

Síntesi breu de la tesi: Explica que l'absència de la CUP en la investidura de Jordi Sánchez bloqueja la situació entre ERC i JxCAT, ja que o no sembla viable que Puigdemont i Comín renunciïn als seus escons ni que votin des de Brussel·les. En aquest sentit aplaudeix que ERC es proposi obrir-se a l'esquerra no independentista (Comuns i PSC) segons un article publicat per Joan Tardà, tot i que considera que el pacte entre JxCat i ERC no sembla que s'hagi de trencar.

Qualificatiu clau: anticapitalista   sobiranistes   viable

Selecció de frases d'exemple: "Sense els quatre vots de la CUP, JxCat i ERC sumen 64 diputats –amb dues absències–, per 65 de l'oposició."; "Davant la persistència del bloqueig, adquireix més importància la proposta que el diputat d'ERC al Congrés Joan Tardà fa en un article en aquest diari, en què proposa l'obertura d'ERC a l'esquerra no independentista dels comuns i incloent-hi per primera vegada el PSC, al qual insta a decidir «si es planta o abona la involució dels drets i llibertats», que, segons ell, practica el Govern de Mariano Rajoy,"; "L'article, beneït per la direcció d'ERC, va més enllà perquè demana a l'independentisme «menys budell i més cervell», i critica el reduccionisme dels que defensen «com més presos millor» i animen un procés de «bataunització a Catalunya», alhora que desqualifica els dilemes com «Puigdemont o eleccions» que desprèn «la titànica victòria independentista del 21-D»."

Peça única:	No			
Actor editorial:	CUP	Actor editorial:	ERC	Actor editorial:
Partit:	CUP	Partit:	ERC	Partit:
Valoració:	Negativa	Valoració:	Positiva	Valoració:

Notes: L'editorial posa en valor la carta de Joan Tardà i cita frases seves per poder fer servir conceptes com "bataunització", també li serveix per criticar la defensa de "com més presos millor" i per desqualificar el "Puigdemont o eleccions".

Data: 07/03/2018		Títol: Pessimisme davant el ple d'investidura
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Eleccions catalanes		

Síntesi breu de la tesi: L'editorial es mostra pessimista amb l'investidura de Jordi Sánchez però reconeix que la seva candidatura és un pols al poder jurídic de l'estat espanyol. Considera que encara que Sánchez pugui assistir al ple, no s'entén com podria exercir si després hauria de tornar a la presó. D'altra banda, encara no existiria una majoria a causa del bloqueig de la CUP. L'article recorda que han passat 3 mesos de les eleccions i que el bloqueig fa que no s'hagi retirat encara l'article 155 i que no s'hagin recuperat les institucions.

Qualificatiu clau:	lamentablement	difícil	fallida		
---------------------------	----------------	---------	---------	--	--

Selecció de frases d'exemple: "En tot cas, la idea de presentar Sánchez no deixa de ser un element de pressió al poder judicial i a l'Estat, perquè no es comprèn com pot exercir de president si, encara que assisteixi al ple, continua després a la presó."; "Sembla difícil que abans de dilluns es pugui arribar a un pacte que desbordi el «retorn a l'autonomisme», com exigeix la CUP, que ha considerat la convocatòria «imprudent»."; "Després de la fallida etapa d'investir Carles Puigdemont, ara entrem en l'etapa de Sánchez, que el més probable és que acabi igual. I mentrestant, aviat farà tres mesos de les eleccions, i Catalunya continua sense govern, amb el 155 i sense recuperar les institucions, que era el principal objectiu, segons deien, dels partits independentistes."

Peça única:	No				
Actor editorial:	CUP	Actor editorial:	JxCAT: PDECat + ERC	Actor editorial:	
Partit:	CUP	Partit:	JxCAT: PDECat + ERC	Partit:	
Valoració:	Negativa	Valoració:	Negativa	Valoració:	

Notes: L'editorial fa servir frases de la CUP per parlar, d'una banda de la seva intenció de desbordar el «retorn a l'autonomisme», i de l'altra per titllar d'«imprudent» la convocatòria. Treu de nou el fet que Catalunya segueix sota els efectes de l'article 155 i apunta els partits independentistes com a culpables.

Data: 01/04/2018		Títol: Concretar en infraestructures
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Pressupostos de l'Estat		

Síntesi breu de la tesi: L'editorial afirma que un dels baròmetres per valorar l'actuació de l'estat espanyol a Catalunya ha estat sempre el de les infraestructures. Sota l'article 155 el ministre Íñigo de la Serna així ho ha volgut escenificar. Però serà amb els pressupostos de l'estat de 2018 quan es vegi si això respon a una realitat. De normalitzar-se la inversió a Catalunya s'entendria com un gest per "calmar ànims".

Qualificatiu clau:	acceptat	reiterats	territorial	prioritàries	minuciosament
---------------------------	----------	-----------	-------------	--------------	---------------

Selecció de frases d'exemple: "Des dels temps del primer catalanisme fins al debat de l'Estatut del 2006, la despesa en carreteres, ferrocarrils, ports i aeroports ha sigut un indicador acceptat per tothom."; "IESE. I de l'administració de l'autonomia a través de l'article 155 de la Constitució, si s'ha fet visible en algun aspecte ha sigut en els reiterats anuncis i visites del ministre de Foment, Íñigo de la Serna."; "Sense caure en cap forma de populisme, perquè els projectes tècnics i les licitacions tenen els seus temps i les seves formes, caldrà analitzar minuciosament el projecte de Pressupostos per veure si s'inclouen en aquests comptes del 2018 els crèdits necessaris per normalitzar la inversió de l'Estat a Catalunya"; "Aquest seria en tot cas un pas en la direcció de calmar els ànims."

Peça única:	No			
Actor editorial:	Íñigo de la Serna	Actor editorial:		Actor editorial:
Partit:	PP	Partit:		Partit:
Valoració:	Neutra	Valoració:		Valoració:

Notes: No hi ha una valoració positiva ni negativa cap al govern català ni cap al PP, només constata un fet i anticipa l'esdevenir, possiblement amb la intenció de posar el focus en aquesta qüestió.

Data: 02/04/2018		Títol: A un any de les municipals
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Eleccions municipals		

Síntesi breu de la tesi: Analitza la proximitat de les eleccions municipals en les quals considera que es tornarà a viure la pugna entre PDECat i ERC. Explica que PDECat ha descartat presentar coalicions sota la marca Juntsxcat i que, d'aparèixer algun cas, seria en detriment del PDeCAT. També analitza la situació de l'alcaldia de Barcelona, amb una posició delicada per Ada Colau, que lluny de trobar aliats està trencant llaços amb PSC i ERC, i amb Ciutadans que aspiren a aprofitar la situació per créixer. Apunten aquesta alcaldia com un baròmetre per valorar els "ajuntaments del canvi", com el de Carmena a Madrid o el de València amb Compromís.

Qualificatiu clau:	bloquejada	postconvergens	puigdemontista	decisiva	simbòlics
---------------------------	------------	----------------	----------------	----------	-----------

Selecció de frases d'exemple: "Encara que a les eleccions locals el factor identitari pesarà menys, és previsible que la batalla que s'entaula ara en el si de l'independentisme per l'hegemonia es repeteixi a nivell municipal,"; "Així, el PDECat i ERC es disputaran la victòria als municipis de Catalunya,"; "Valoren que el poder municipal pertany al partit i desestimen una coalició com JxCat, però això no significa que en moltes localitats no hi hagi una llista puigdemontista. Si aquesta divisió es produeix, la beneficiada en serà Esquerra,"; "La repetició o no de Colau serà una dada decisiva per avaluar l'èxit o el fracàs dels anomenats ajuntaments del canvi. Madrid, amb Manuela Carmena, o València, on governa Compromís,".

Peça única:	No			
Actor editorial:	PDEcat	Actor editorial:	ERC	Actor editorial:
Partit:	PDEcat	Partit:	ERC	Partit:
Valoració:	Neutra	Valoració:	Neutra	Valoració:

Notes: Anomena "postconvergens" al PDECat. Cataloga les llistes de JuntsxCat com a "puigdemontistes". Comença l'editorial recordant que després de 3 mesos la situació política a la Generalitat segueix bloquejada.

Data: 03/04/2018		Títol: L'escalada dels CDR
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: L'editorial explica el protagonisme de les accions dels CDR (els considera de tall castrista) per protestar per la detenció de Puigdemont. Considera que es tracta d'accions il·legals i ilegítimes per no estar amparades sota el dret de manifestació. Considera l'actuació de les forces policials com a contundent i proporcionada. Reclama veus crítiques amb aquests actes bandàlics per part d'institucions com l'ANC o Òmnium i avisa que de no donar-se quedaria tacat tot l'independentisme. També reclama que el sector en contra de la independència no ho aprofiti per llençar benzina al foc.

Qualificatiu clau:	autodenominats	contundència	proporcionalitat	contundent	violenta
---------------------------	----------------	--------------	------------------	------------	----------

Selecció de frases d'exemple: "(CDR) Es tracta d'una facció del moviment independentista inspirada en el model castrista i que s'ha dedicat en l'última setmana a protagonitzar diversos talls de carretera i sabotatges als peatges per demanar la llibertat dels que anomenen «presos polítics». "; "Davant aquesta actuació, que no té cap mena de legitimitat, els cossos policials i la justícia han d'actuar amb una dosi a parts iguals de contundència i proporcionalitat per assenyalar un nou camí intransitable per als que emparats darrere la paraula democràcia no volen una altra cosa que la imposició de les seves idees i dels seus mètodes."; "Però el fenomen exigeix també una resposta contundent per part de la classe política i de les entitats que han protagonitzat la majoria de les mobilitzacions a favor de la independència, Òmnium i l'Assemblea Nacional Catalana (ANC).".

Peça única:	No			
Actor editorial:	CDR	Actor editorial:		Actor editorial:
Partit:		Partit:		Partit:
Valoració:	Molt negativa	Valoració:		Valoració:

Notes: Considera que les CDR són de tall castrista. S'oposa a considerar que els polítics empresonats son "presos polítics". Legítima l'acció de les forces de seguretat i considera que el bandalisme deslegítima les accions de protesta.

Data: 06/05/2018		Títol: Puigdemont és l'únic pla
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: Crítica que JuntsxCat segueixi lluitant per restituir Carles Puigdemont com a president de la Generalitat. Considera que la seva estratègia només allarga els terminis però que aquest cop no podrà desobeir. Afirmar que Rajoy ja ha iniciat els tràmits per recórrer la reforma que permetria una investidura a distància. Afirmar que aquest bloqueig serveix a JuntsxCat (s'entén que es refereix al PDECat) per desgastar a ERC.

Qualificatiu clau:	interí	simbòlic	desposseït	cessat	arriscada
---------------------------	--------	----------	------------	--------	-----------

Selecció de frases d'exemple: "L'únic pla que té Carles Puigdemont i Junts per Catalunya (JxCat) és Carles Puigdemont."; "La reunió del grup parlamentari de JxCat celebrada a Berlín no va servir per aplanar el camí cap a la investidura, sinó per tornar-se a enrocar en el legitimisme fals de la restauració del president cessat amb l'aplicació de l'article 155 de la Constitució espanyola."; "Pel camí, JxCAT haurà guanyat munició en la seva guerra de desgast amb Esquerra i haurà alimentat el seu discurs victimista."; "I mentrestant, Catalunya segueix atrapada en aquest bucle sense fi de polsos simbòlics, guerres fratricides i personalisme. Sense Govern efectiu i amb l'article 155 en vigor. Ostatge de l'estratègia de Puigdemont."

Peça única:	No		
Actor editorial:	Carles Puigdemont	Actor editorial:	Actor editorial:
Partit:	JxCAT: PDECat	Partit:	Partit:
Valoració:	Molt negativa	Valoració:	Valoració:

Notes: Considera l'opció política de JuntsxCat de "legitimisme fals", i el seu discurs com a "victimista", crítica el "personalisme" i considera que Catalunya és "ostatge" de l'estratègia de Puigdemont.

Data: 03/07/2018		Títol: L'auge dels concerts estivals
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: Aplaudeix el gest del nou president espanyol Pedro Sánchez d'apropar els polítics empresonats. Considera que és una acció per a reduir tensions. Critica que una part de l'independentisme manté l'estratègia de mantenir la tensió en contra del govern espanyol. Defensa que Pedro Sánchez no és com Rajoy i que aquesta és una possibilitat per tornar el procés al camp polític.

Qualificatiu clau:	processats	mediatitzat	desafortunades	negatius	preventiva
---------------------------	------------	-------------	----------------	----------	------------

Selecció de frases d'exemple: "La decisió del trasllat, que depenia del Ministeri de l'Interior i no del jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena, arriba tot just una setmana abans de la reunió prevista entre Sánchez i Quim Torra. Des de la seva arribada a la Moncloa, Sánchez s'ha esforçat a reduir la tensió amb les institucions catalanes."; "l'estratègia d'una part de l'independentisme (amb Torra i Carles Puigdemont al capdavant) de mantenir un estat de tensió permanent, com es va veure en la inauguració dels Jocs Mediterranis a Tarragona i les desafortunades escenes de Washington."; "Sánchez no és Rajoy, per més que des de les trinxeres de l'irredemptisme es tracti d'equiparar-los."

Peça única:	No		
Actor editorial:	Pedro Sánchez	Actor editorial:	Quim Torra i Carles
Partit:	PSOE	Partit:	JxCAT
Valoració:	Molt positiva	Valoració:	Negativa

Notes: Canvia el qualificatiu de "polítics presos" per l'eufemisme "polítics i líders socials processats per l'1-O que es troben en presó preventiva". Fa servir la definició "context mediatitzat" per evitar parlar de "crispació". Diferència clarament entre JuntsxCat, a qui critica per mantenir una "tensió permanent" i avisa a la resta de l'espectre independentisme amb la frase "Cada un ha de triar si vol ser part de la solució o continuar sent part del problema."

Data: 06/07/2018		Títol: L'auge dels concerts estivals
Secció:	Cultura	Tema general: Política catalana
Tema concret: Festivals de música		

Síntesi breu de la tesi: Aplaudeix el bon estat dels festivals musicals a Catalunya. Destaca que els promotors no només són privats sinó que també hi participen els Ajuntaments. Afirmar que el negoci de la música es concentra en la música en viu després de la caiguda de la venda de discos, que atribueix únicament a la pirateria.

Qualificatiu clau:	formidable	nombrosa	variada	interminable	internacional
---------------------------	------------	----------	---------	--------------	---------------

Selecció de frases d'exemple: "L'aliança entre estiu i música en directe viurà aquest cap de setmana un formidable tret de sortida a Catalunya."; "Als tradicionals promotors privats per als grans recintes, tipus Estadi o Sant Jordi, s'hi uneixen els ajuntaments, les fundacions bancàries o un casino, com passa a Peralada, més el suport del patrocini de marques de cervesa. Aquesta explosió de concerts és, en definitiva, la confirmació de l'auge de la música en directe, àmbit en el qual ara es concentra el negoci després de la caiguda de la venda de discos per la pirateria."

Peça única:	No		
Actor editorial:	Festivals de música	Actor editorial:	Actor editorial:
Partit:		Partit:	Partit:
Valoració:	Molt positiva	Valoració:	Valoració:

Notes:

Data: 01/08/2018		Títol: La primera comissió bilateral des del 2011
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Reunions bilaterals		

Síntesi breu de la tesi: Destaca que la reunió bilateral amb el govern de Pedro Sánchez és la primera des de 2011 i que és un altre acte d'aproximació per a "rebaixar la tensió" i desmarcar-se de les polítiques del PP. L'editorial deixa clar quins són els límits a causa de la separació de poders i exposa que allò (traspassos de competències o recursos d'inconstitucionalitat) uns critiquen per considerar-ho autonomisme, altres (cal entendre que aquells que no defensen la independència) consideren que és governar.

Qualificatiu clau:	bilateral	diferent	institucional	prioritaris	pendents
---------------------------	-----------	----------	---------------	-------------	----------

Selecció de frases d'exemple: "Avui, aquest espai d'interlocució previst per l'article 183 de l'Estatut torna a reunir-se en un context molt diferent del que es va crear: una crisi institucional aguda, una majoria independentista al Parlament i gran part de l'anterior Govern o bé a la presó o bé instal·lat a Europa fora de l'abast de la justícia espanyola."; "Per al Govern espanyol, la reunió és un objectiu per si mateix, ja que simbolitza l'ànim de rebaixar la tensió i marca una diferència (una altra més) respecte a l'Executiu de Mariano Rajoy,"; "Sí que és a la seves mans desbloquejar altres assumptes, com traspassos pendents o els recursos d'inconstitucionalitat entre el Govern i la Generalitat. Això, una part de l'independentisme ho anomena autonomisme. Gran part de la societat catalana ho considera governar.".

Peça única:	No			
Actor editorial:	Pedro Sánchez	Actor editorial:	Mariano Rajoy	Actor editorial: "Una part de l'independentisme"
Partit:	PSOE	Partit:	PP	Partit: CUP, ERC, PDECat
Valoració:	Molt positiva	Valoració:	Negativa	Valoració: Negativa

Notes: En les frases finals critica l'opció política de l'independentisme ja que entén que no acceptar l'autonomisme no és governar.

Data: 02/08/2018		Títol: El diàleg Govern-Generalitat persisteix
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Reunions bilaterals		

Síntesi breu de la tesi: L'editorial posa de manifest que la reunió bilateral entre el Govern espanyol i la Generalitat mostra posicions contraposades pel que fa al procés independentista però celebra que es posin en marxa més comissions bilaterals i un calendari, i que la Generalitat ho accepti per la importància de les qüestions de cara a Catalunya. Destaca la importància del retorn al camp polític. L'article torna a comparar amb "la indiferència" i "hostilitat" que mostrava el govern del PP cap al de la Generalitat.

Qualificatiu clau:	profundes	processats	positiu	acordades	optimista
---------------------------	-----------	------------	---------	-----------	-----------

Selecció de frases d'exemple: "A partir d'aquí, Maragall es va mostrar pessimista però va afirmar que la Generalitat treballarà en aquestes comissions perquè, va assenyalar amb raó, se centren en qüestions molt importants per a Catalunya."; "Govern i Generalitat xoquen en tot el que té a veure amb el procés, però tenen la intenció de dialogar amb responsabilitat institucional en els altres temes que incumbeixen a la relació entre l' Executiu espanyol i el català."; "Significa el retorn de la Generalitat a l'àmbit polític en la seva relació amb l' Executiu central, i també implica l'abandonament de la indiferència, i en alguns casos l'hostilitat, que mostrava el Govern de Mariano Rajoy.".

Peça única:	No		
Actor editorial:	Pedro Sánchez	Actor editorial:	Govern de la Generalitat
Partit:	PSOE	Partit:	JxCAT: PDECat + ERC
Valoració:	Positiva	Valoració:	Positiva
		Actor editorial:	Mariano Rajoy
		Partit:	PP
		Valoració:	Negativa

Notes: L'article aprofita un cop més per destacar les diferències entre PSOE i PP. **Parla de "profundes divergències", "balanç molt negatiu", de "diferències són abismals" o de diàleg "precar"**. Segueix fent servir l'eufemisme "presos i els processats per la justícia espanyola que són a Europa" per referir-se al que l'independentisme anomena "presos polítics i polítics exiliats".

Data: 04/08/2018		Títol: ELes pintades dels CDR contra ERC
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: L'editorial explica les pintades i crítiques dels CDR cap a ERC per voler tornar a l'autonomisme. El Periódico defensa ERC basant-se en el seu passat i destaca la sintonia dels CDR amb la CUP. Posa de manifest una ruptura dins de l'independentisme i considera que si ERC no hi cap en aquest espectre, caldrà considerar que l'independentisme no és representatiu.

Qualificatiu clau:	sorprenent	tèbia	irredemptisme	permanent	representatius
---------------------------	------------	-------	---------------	-----------	----------------

Selecció de frases d'exemple: "A la seu, en una concentració posterior i a Twitter els CDR van acusar els republicans de voler tornar a l'«autonomisme» i de desatendre el que consideren «el mandat» de l'1-O i del 21-D. Els CDR també van criticar el PDECat i van expressar el seu recolzament a Carles Puigdemont i la seva sintonia amb la CUP."; "Resulta sorprenent que els CDR considerin ERC tèbia en termes de la independència de Catalunya."; "És una fractura que divideix els independentistes entre «traïdors» i «puristes», entre aquells que entenen que el procés unilateral es va acabar en fracàs i busquen la forma de reconduir l'estratègia i els qui estan instal·lats en l'irredemptisme i en la política de la tensió permanent."; "Si en la seva república no hi cap ni ERC, són qualsevol cosa menys representatius de la realitat del país.".

Peça única:	No		
Actor editorial:	CDR	Actor editorial:	ERC
Partit:		Partit:	ERC
Valoració:	Molt negativa	Valoració:	Positiva

Notes: L'article diferencia els independentistes entre "traïdors" (els que consideren que la DUI va ser un fracàs i estan reconduint la seva política) i "puristes" (els instal·lats en l'irredemptisme i la tensió permanent). Busca la proximitat entre CDR, Puigdemont (JuntsxCat) i CUP. Defensa ERC pel seu passat però no considera que les seves accions presents puguin considerar-se fora de l'ideari independentista.

Data: 02/09/2018		Títol: La divisió independentista ve de lluny
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: L'editorial analitza la divisió interna de l'independentisme i considera que aquesta es va originar en les hores i accions posteriors a la DUI. Explica que l'exili de Puigdemont va ser fruit de la improvisació i que no va ser pactada. En aquesta línia critica l'opció de Puigdemont i el considera culpable que s'allargués l'elecció d'un president. Així mateix, considera Quim Torra corresponsable de perpetuar el "radicalisme" i de que el diàleg amb el govern del PSOE no avanci amb optimisme.

Qualificatiu clau:	nul·la	unilateral	anòmala	radicalisme	pessimistes
---------------------------	--------	------------	---------	-------------	-------------

Selecció de frases d'exemple: "Les dades, moltes de les quals nèdits, reafirmen també que l'actual divisió al si de l'independentisme prové des del mateix dia de la DUI."; "No es tracta només que ningú despengés la bandera espanyola del Palau de la Generalitat, sinó que en aquelles hores es forjava una fractura del Govern –entre la línia representada per Puigdemont i l'encarnada per Junqueras–, que s'havia manifestat a les cares dels dos dirigents en la concentració a les escales del Parlament."; "Aquesta situació anòmala s'ha traduït en la preeminència del radicalisme i en l'aposta per les mateixes vies que ja van fracassar."

Peça única:	No		
Actor editorial:	Carles Puigdemont	Actor editorial:	ERC
Partit:	JxCAT: PDECat	Partit:	ERC
Valoració:	Molt negativa	Valoració:	Positiva
		Actor editorial:	Quim Torra
		Partit:	JXCAT
		Valoració:	Negativa

Notes: Critica obertament l'opció de Puigdemont i, en contraposició, accepta la de Junqueras com a positiva. Col·loca Quim Torra com a corresponsable del confrontament amb el Govern de Pedro Sánchez, de qui destaca que ha reobert el diàleg.

Data: 04/09/2018		Títol: El camí de la negociació col·lectiva
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Mercat laboral		

Síntesi breu de la tesi: Celebra que hi hagi hagut acord entre els agents implicats per signar el cinquè acord interprofessional de Catalunya. L'editorial considera que és important que això passi quan Pedro Sánchez s'ha mostrat predisposat a fer canvis en la reforma laboral del PP. Destaca la voluntat d'equiparar la subcontractació al conveni professional corresponent i les propostes per a la igualtat de gènere.

Qualificatiu clau:	important	destacables	precarietat	nefastes	substancialment
---------------------------	-----------	-------------	-------------	----------	-----------------

Selecció de frases d'exemple: "el fet que els principals agents socials de Catalunya hagin assolit un compromís en aspectes tan urgents com frenar la precarietat laboral no s'hauria de prendre com un mer brindis al sol."; "i a més en un context en el qual el president del Govern, Pedro Sánchez, ha mostrat la seva disposició a modificar alguns aspectes de la reforma laboral del PP."; "Aquesta disparitat és una de les nefastes conseqüències de la reforma del 2012, que va obrir la porta a un dràstic descens dels salaris de treballadors subcontractats."; "Per això, que patronal i sindicats recomanin que les persones subcontractades d'empreses multiserveis estiguin protegides pel conveni sectorial que els correspongui és un pas endavant, que podria inspirar una reforma de l'Estatut dels Treballadors en aquest sentit."

Peça única:	No		
Actor editorial:	Patronal i sindicats	Actor editorial:	Pedro Sánchez
Partit:		Partit:	PSOE
Valoració:	Molt positiva	Valoració:	Positiva

Notes: L'article aprofita la notícia central per dibuixar un PSOE positiu per voler canviar la reforma laboral i un PP negatiu pels aspectes de l'actual legislació.

Data: 06/09/2018		Títol: Bombolla del lloguer i estudiants universitaris
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Mercat laboral		

Síntesi breu de la tesi: Exposa la dificultat de trobar lloguers assequibles per part dels estudiants universitaris que es desplacen, ja sigui dins de Catalunya o d'altres parts d'Espanya. Planteja el lloguer turístic i el final de les rendes antigues com a dos afegits a la bombolla del lloguer. I exposa l'agreujant de la dificultat de trobar i compaginar una feina per part dels universitaris.

Qualificatiu clau:	cares	suplementari	doble	elevats	desorbitats
---------------------------	-------	--------------	-------	---------	-------------

Selecció de frases d'exemple: "El problema és doble: trobar una vivenda en condicions (en el marasme d' anuncis que no es reciclen adequadament) i fer front als elevats lloguers de Barcelona, amb una mitjana per habitació de 429 euros, segons les dades de les agències immobiliàries."; "L'auge dels pisos turístics i el final de les rendes antigues fan encara més difícil el repte, tant pel que fa a localitzar una oferta digna en plena bombolla del lloguer com pel fet de pagar preus desorbitats."; "però el cert és que afronten circumstàncies complicades, a les quals han de donar resposta (si tenen sort) amb feines esporàdiques, amb estalvis o amb l'ajuda familiar, en una situació que restringeix notablement les possibilitats socials i educatives dels joves universitaris no barcelonins."

Peça única:	No		
Actor editorial:	Bombolla del lloguer	Actor editorial:	Actor editorial:
Partit:		Partit:	Partit:
Valoració:	Molt negativa	Valoració:	Valoració:

Notes:

Data: 02/10/2018		Títol: L'1-O i la pressió del carrer
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: Arran dels aldarulls que es van produir un cop finalitzada la manifestació de l'aniversari de l'1O, l'editorial critica el govern català per la que considera la seva complicitat (ho qualifica d'esquizofrènia). Explica com la portaveu del govern espanyol va afirmar que moltes de les imatges que un any enrere van fer la volta al món eren falses. L'editorial considera que així nega la importància del referèndum, no a nivell legal però sí de cohesió i de comunicació. L'article considera que s'ha obert una distància gran entre el poble i el govern. El fet que Junqueras es presenti a les eleccions europees ho interpreta com un senyal més de la divisió entre ERC i PDECat.

Qualificatiu clau:	contundència	complicat	falses	insostenible	internacional
---------------------------	--------------	-----------	--------	--------------	---------------

Selecció de frases d'exemple: "setmana, l'aniversari de l'1 d'octubre va transcórrer amb relativa calma fins a la nit, quan hi va haver càrregues policials a la Via Laietana de Barcelona i al Parlament, on els manifestants van trencar el cordó establert pels Mossos d'Esquadra i van obligar la policia catalana a carregar amb contundència per dispersar-los."; "d'octubre. El mateix dilluns, el president de la Generalitat, Quim Torra, va portar a col·lació la seva ànima d'activista i va elogiar la tasca dels CDR: «Pressioneu, i feu bé de pressionar»."; "Amb el Govern tan interessat a congraciar-se amb els CDR i la CUP, la policia autonòmica es veu obligada a treballar en un context molt complicat."; "La cúpula independentista ha caigut de ple en l'esquizofrènia: des d'un punt de vista retòric,"; "(CNI). Però Celaá va afirmar que moltes de les imatges que van donar la volta al món eren falses, una forma de continuar negant l'evidència del que va ser l'1-O: no un referèndum del qual pugui extreure's cap mandat democràtic, però sí un enorme exercici d'autoorganització ciutadana que, a causa de la injustificable repressió, atorga a més de dos milions de persones i a la causa independentista un relat cohesionador internament i una eina comunicativa molt potent en l'àmbit internacional."

Peça única:	Sí			
Actor editorial:	Quim Torra	Actor editorial:	Isabel Celaá	Actor editorial:
Partit:	JxCAT	Partit:	PSOE	Partit:
Valoració:	Molt negativa	Valoració:	Negativa	Valoració:

Notes: El Periódico segueix en la línia d'equiparar violència amb CDR i CUP. Reconeix l'error de la portaveu del PSOE en intentar negar la importància del referèndum. Reconeix que el govern de la Generalitat no ha travessat cap línia vermella legal però sí l'acusa de mantenir una doble retòrica. Per parlar de la distància entre partits de la Generalitat fa servir JuntsxCat i no PDECat.

Data: 03/10/2018		Títol: L'ultimàtum de Torra
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: Crítica que Quim Torra llenci un ultimàtum a Pedro Sánchez, demanant un referèndum d'autodeterminació abans de novembre. L'editorial considera que la jornada de commemoració de l'1-O va estar marcada per la violència i crítica que Torra ho consideri "fets aïllats". Considera que Torra no té cap estratègia i que només li preocupa la imatge de violència que segons l'article s'ha viscut els darrers dies. Davant de la seva crítica a seguir negociant amb el PSOE, l'article destaca les paraules de la portaveu Celaá, establint la seva postura com a l'única moderada.

Qualificatiu clau:	retòrica	autodeterminació	profundament	hipotètica	incendiària
---------------------------	----------	------------------	--------------	------------	-------------

Selecció de frases d'exemple: "República. Després d'un cap de setmana i una jornada de commemoració de l' 1-O marcats per la violència, Torra es va plantar al Parlament amb escàs ànim d'autocrítica (va qualificar la violència de «fets aïllats» comesos per una minoria no representativa)"; "Govern. Torra va desenterrar un instrument, el dels ultimàtums, que l'independentisme semblava haver enterrat: va desafiar Pedro Sánchez a acceptar un referèndum d'autodeterminació abans del novembre si no vol que l'independentisme li retiri el suport al Congrés."; "Sense estratègia clara, profundament dividit i preocupat per la mala imatge que dona la violència que s'ha vist aquests dies, l'independentisme viu al dia,"; "Assetjat pel PP i Cs i la retòrica de Torra, el Govern de Madrid insisteix a mantenir-se en la posició més responsable: «Entre el salt al buit i el 155 perpetu hi ha la convivència»."

Peça única:	No			
Actor editorial:	Quim Torra	Actor editorial:	Isabel Celaá	Actor editorial:
Partit:	JxCAT	Partit:	PSOE	Partit:
Valoració:	Molt negativa	Valoració:	Positiva	Valoració:

Notes: Crítica que Quim Torra, que no és militant ni d'ERC ni de PDECat, faci un ultimàtum a retirar el suport al PSOE al Congrés dels Diputats.

Data: 04/10/2018		Títol: Un president a la deriva
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: L'editorial considera que Quim Torra i el Govern de la Generalitat es mouen sense rumb en trobar-se entre la pressió de l'independentisme i el límits de la llei, en un context en el qual s'ha de decidir el futur del polític empresonat. Explica el doble discurs tant de Torra com d'ERC i PDECat (en no fer oficial l'últimàtum a Pedro Sánchez). Titlla Torra d'"activista" i no de polític. Considera que l'error no és només de Torra sinó de l'independentisme en general per la política triada i per no haver-la sabut explicar obertament. I recorda, també com a culpable qui va posar a Torra al capdavant (el diari sempre ha considerat que va ser Carles Puigdemont).

Qualificatiu clau:	diffícils	estel·lar	elegant	ingenu	subjacents
---------------------------	-----------	-----------	---------	--------	------------

Selecció de frases d'exemple: "L'independentisme s'assembla avui més que mai a una nau a la deriva i el president de la Generalitat, Quim Torra, a un capità sense nord."; "A Madrid i a Barcelona, republicans i postconvergens, de manera més o menys elegant, han rebutjat l'amenaça a Sánchez."; "La divergència d'estratègies, la divisió entre els partits i les associacions, el recurs freqüent a l'agit-prop, la decisió de no explicar a la ciutadania la realitat de la situació política, el festeig dels elements més radicals, la construcció de mites i somiejos sobre l'apel·lació de nou a la via unilateral mentre s'evita trepitjar línies vermelles per no cometre noves il·legalitats..."; "Tot això, en el context del procés judicial que ha portat a una injusta presó preventiva dels líders polítics i socials del procés, situa el president de la Generalitat, un activista i no un polític, en una situació molt incòmoda."

Peça única:	No			
Actor editorial:	Quim Torra	Actor editorial:	Carles Puigdemont	Actor editorial:
Partit:	JxCAT	Partit:	JxCAT: PDECat	Partit:
Valoració:	Negativa	Valoració:	Negativa	Valoració:

Notes: Considera injusta la presó preventiva.

Data: 05/10/2018		Títol: Penós espectacle al Parlament
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: Critica la sessió parlamentària marcada per la judicialització (suspensió de diputats) i la divergència estratègica entre ERC i Junts per Cat. Considera que ERC no vol cometre "més il·legalitats" i que Junts per Cat manté un simbolisme de lluita "contra l'opressió de l'estat". Critica que se suspengués el ple al·legant incertesa jurídica. Considera que el millor que podria passar seria posar fi a la legislatura, ruptura que consideraria fruit de tanta "irresponsabilitat".

Qualificatiu clau:	Penós	estèril	diàfana	incert	estèril
---------------------------	-------	---------	---------	--------	---------

Selecció de frases d'exemple: "Les discrepàncies no obeeixen a qüestions de fons (i no és perquè no hi hagués temes sobre els quals debatre, començant per l'ulti màtum fantasma de Quim Torra a Pedro Sánchez), sinó que entren de ple en el terreny de la desobediència i de l'estèril irredemptisme."; "ERC no vol cometre més il·legalitats. Aquesta actitud va quedar diàfana des que el republicà Roger Torrent va ser elegit president del Parlament, i casa malament amb el simbolisme en la lluita «contra l'opressió de l'Estat» que encapçalen Carles Puigdemont i el grup parlamentari de Junts per Catalunya (JxCat)."; "Després d'haver salvat la investidura amb Torra, el Parlament es va trobar amb un altre repte jurídic a compte de la suspensió decretada pel jutge Pablo Llarena dels diputats encausats per rebel·lió."; "En vista dels debats estèrils, els enfrontaments i el poc respecte al Parlament i als ciutadans, posar fi a aquesta legislatura seria gairebé un acte de gràcia si no fos la conseqüència de tanta irresponsabilitat.".

Peça única:	No		
Actor editorial:	JxCAT	Actor editorial:	ERC
Partit:	JxCAT	Partit:	ERC
Valoració:	Molt negativa	Valoració:	Positiva

Notes: Parla de desobediència i "d'estèril irredemptisme" com a centre de les discrepàncies.

Data: 06/10/2018		Títol: Un any d'èxode d'empreses
Secció:	Economia	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: L'editorial commemora el canvi de milers de seus d'empreses fora de Catalunya afavorides per un decret del govern de Mariano Rajoy. Afirmar que això implica alguns aspectes negatius però també analitza indicadors positius com el descens de l'atur a Catalunya, la venda de nombroses empreses o la inversió de gegants com Facebook o Amazon. Explica que els economistes només es posen d'acord a considerar que toca esperar a veure com evoluciona el PIB els propers mesos. Paral·lelament, l'article destaca que el govern és inestable tot i que hagin pactat mantenir la legislatura fins a la publicació de la sentència de l'10 i que la prioritat de Quim Torra mai no ha estat governar.

Qualificatiu clau:	emotiu	bizantins	devastada	evident	
---------------------------	--------	-----------	-----------	---------	--

Selecció de frases d'exemple: "I així fins a 3.854 empreses, gràcies a un decret del Govern de Mariano Rajoy que facilitava el trasllat de seus socials."; "El trasllat de la seu social és un cop en el pla de la confiança (vital en el desenvolupament econòmic), però que té efectes difícils de quantificar en l'activitat productiva. L'atur ha baixat a Catalunya, però també és veritat que s'han venut nombroses empreses familiars (incloses Freixenet i Codorníu) i que gegants com Facebook i Amazon han decidit invertir a Catalunya."; "els més prudents apunten que cal esperar a veure els efectes en el PIB els pròxims mesos."; "Resulta més evident que mai que es tracta d'una unitat de conveniència, un pacte de debilitats."

Peça única:	No		
Actor editorial:	Quim Torra	Actor editorial:	Actor editorial:
Partit:	JxCAT	Partit:	Partit:
Valoració:	Molt negativa	Valoració:	Valoració:

Notes: Sorpren que tot i que planteja efectes positius i efectes negatius, els qualificatius dels negatius siguin molt més extrems que els positius.

Data: 07/01/2019		Títol: Els reptes del creixement del Prat
Secció:	Societat	Tema general: Política catalana
Tema concret: Creixement del Prat		

Síntesi breu de la tesi: L'editorial celebra les xifres que converteixen l'aeroport del Prat en un dels principals d'Europa. Però també adverteix que no s'ha de caure en l'autocomplaença i s'ha de seguir treballant per evitar que la infraestructura se saturi de cara al futur proper. Apunta el gran volum d'endarreriment de vols i planteja la construcció d'una terminal satèl·lit de cara a seguir guanyant capacitat.

Qualificatiu clau:	incontestable	principals	clau	unitari	necessàries
---------------------------	---------------	------------	------	---------	-------------

Selecció de frases d'exemple: "Són xifres per celebrar, ja que es tracta d'una infraestructura clau per a l'economia catalana."; "No obstant, aquestes xifres no ens han de fer caure en l'autocomplaença. Més aviat al contrari, és el moment d'analitzar els reptes que es plantegen precisament per l'augment de passatgers, i actuar abans que la infraestructura pateixi una saturació que ja es comença a notar."; "Són millores necessàries per no perdre oportunitats de creixement, com continuar augmentant les connexions intercontinentals.".

Peça única:	No		
Actor editorial:	Aeroport de Barcelona	Actor editorial:	Actor editorial:
Partit:		Partit:	Partit:
Valoració:	Molt positiva	Valoració:	Valoració:

Notes: No atribueix l'èxit a ningú sinó que parla d'"esforç unitari de les administracions".

Data: 01/02/2019		Títol: L'adeu d'Uber i Cabify
Secció:	Economia	Tema general: Política catalana
Tema concret: Conflicte del taxi a Barcelona		

Síntesi breu de la tesi: L'editorial considera que no és bo que la Generalitat hagi cedit a la pressió dels taxistes contra Uber i Cabify que ha provocat que aquestes companyies anunciessin que deixaran d'operar a Barcelona. L'editorial considera que el problema és no haver trobat una solució satisfactòria per a les dues parts. Lluny d'estar d'acord amb la reclamació dels taxistes, El Periódico planteja una política lliberal que equipari VTC i taxistes i que reclami indemnitzacions a aquells qui s'hagin beneficiat venent llicències de taxi a alts preus.

Qualificatiu clau:	alternatiu	turístic	global	hostils	incapaços
---------------------------	------------	----------	--------	---------	-----------

Selecció de frases d'exemple: "Ara, aquesta regulació ha provocat l'anunci d'Uber i Cabify que deixen d'operar a Barcelona. No és una bona notícia,"; "Les reaccions a l'anunci d'aquestes companyies han estat carregades de cinisme. La Generalitat i l'ajuntament s'han mostrat sorpresos, quan sabien perfectament el que estaven fent en l'última setmana."; "El problema és que hàgim sigut incapaços de trobar un solució per a tothom."; "El que cal canviar precisament són les condicions d'aquestes concessions i exigir indemnitzacions per l'alteració als que han pagat un alt preu per unes llicències que ara donen menys rendibilitat. Per arribar a aquest punt, que hauria d'anar acompanyat de més exigència als VTC en la mesura que s'equiparin al servei de taxi,".

Peça única:	No				
Actor editorial:	Sector del taxi	Actor editorial:	Generalitat	Actor editorial:	Ajuntament de Barcelona
Partit:		Partit:	JxCAT: PDECat + ERC	Partit:	Barcelona en Comú
Valoració:	Negativa	Valoració:	Negativa	Valoració:	Negativa

Notes: L'editorial aposta per acontentar tothom i per aplicar una política lliberal que equipari el mercat dels taxistes i els VTC, canviant les condicions de les concessions de taxi.

Data: 05/02/2019		Títol: ERC tensa la corda abans del judici
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: L'editorial critica que ERC hagi anunciat que presentarà una esmena a la totalitat dels Pressupostos Generals de l'Estat a causa de l'immobilisme del govern de Pedro Sánchez en les qüestions dels presos i de l'autodeterminació. El diari considera que son dues qüestions en les quals l'estat no té cap potestat i que la no aprovació dels pressupostos seria negativa per a Catalunya perquè amb ells es preveia que rebrien més diners. També perquè això generaria inestabilitat en el govern i podria provocar unes eleccions anticipades en les quals les dretes estarien molt ben posicionades.

Qualificatiu clau:	mala	social	imminent	judicial	anticipades
---------------------------	------	--------	----------	----------	-------------

Selecció de frases d'exemple: "L'anunci que ERC presentarà una esmena a la totalitat dels Pressupostos Generals de l'Estat, decisió a què probablement s'afegirà el PDECat, és una mala notícia no només perquè agreuja la inestabilitat del Govern de Pedro Sánchez, sinó perquè els comptes tenen un alt contingut social i beneficien Catalunya, que sense Pressupostos deixarà d'ingressar a les arques de la Generalitat uns 2.200 milions d'euros."; "ERC ha justificat l'esmena –que es pot retirar– en el fet que no hi hagi hagut per part del Govern «moviments» en el tracte als polítics independentistes presos i en el dret d'autodeterminació."; "Si abans del dia 12 no hi ha cap canvi, la devolució al Govern dels Pressupostos pot propiciar o una debilitat més gran del Govern o unes eleccions anticipades que poden acabar amb la triple dreta a la Moncloa."

Peça única:	No			
Actor editorial:	ERC	Actor editorial:	Triple dreta	Actor editorial:
Partit:	ERC	Partit:	PP + Ciutadans + VOX	Partit:
Valoració:	Negativa	Valoració:	Molt negativa	Valoració:

Notes: L'editorial segueix presentant la dicotomia Pedro Sánchez o dreta i considera que el govern no té cap potestat en aspectes com el tracte als presos (quan la fiscalia deïen de l'estat i aquest és l'únic que pot decretar una llei d'amnistia), ni en l'autodeterminació (ja no es planteja que existeixin vies legals per aconseguir-ho com sí que feia en ple procés).

Data: 06/02/2019		Títol: Un relator per aprovar els Pressupostos
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Pressuposts de l'estat		

Síntesi breu de la tesi: Explica que el PSOE proposa la figura d'un relator en les reunions bilaterals per poder desbloquejar els pressupostos de l'estat. Aquesta mesura, a mig camí del que demanen uns i altres, podria satisfer les dues parts tot i que anticipa les crítiques per part de la dreta.

Qualificatiu clau:	última	bilaterals	difícilment	noves	incipient
---------------------------	--------	------------	-------------	-------	-----------

Selecció de frases d'exemple: "El Govern central l'anomena «relator», i les seves funcions, tal com les defineix l'Executiu central, s'assemblen molt a les d'un notari."; "La figura, definida en aquests termes, està lluny del «mediador de caràcter internacional» que garanteixi el compliment dels acords, com demana l'ala dura de Junts per Catalunya, però en principi satisfà ERC i el PDECat. Almenys confien prou en el gabinet de Pedro Sánchez perquè retirin les mocions a la totalitat als Pressupostos"; "De la mateixa manera, tot i que per raons contràries, la proposta desperta les crítiques de la dreta espanyola, que veu una rendició en qualsevol gest de distensió.".

Peça única:	No		
Actor editorial:	PSOE	Actor editorial:	Generalitat de Catalunya
Partit:	PSOE	Partit:	JxCAT: PDECat + ERC
Valoració:	Positiva	Valoració:	Positiva
		Actor editorial:	Dreta
		Partit:	PP + Ciutadans + VOX
		Valoració:	Negativa

Notes: Considera que el fet que el PSOE accepti tenir un relator en les reunions és positiu tot i que entèn que és només una mesura per a guanyar temps.

Data: 07/02/2019		Títol: La irresponsabilitat del PP i Cs
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Pressuposts de l'estat		

Síntesi breu de la tesi: Crítica la posició duríssima del PP i de Ciutadans en mostrar-se constrictos al gest del PSOE de tenir un relator en les reunions bilaterals que doni fe del que es pacta. Considera de gran irresponsabilitat i deslleialtat la forma de fer oposició dels partits de la dreta i es planteja quina seria la seva opció per resoldre el problema si un petit gest com aquest és considerat gravíssim per als partits de la dreta.

Qualificatiu clau:	rocambolesques	nefasta	gruixides	electoralista	preocupant
---------------------------	----------------	---------	-----------	---------------	------------

Selecció de frases d'exemple: "La decisió del Govern que un relator, una mena de notari, faciliti i actuï de fedatari en les reunions dels partits catalans va originar una tempesta política caracteritzada per la profunda i enorme irresponsabilitat dels dos principals líders de la dreta, Pablo Casado i Albert Rivera."; "La seva manera de fer oposició es caracteritza per una profunda deslleialtat."; "el resultat és que una tímida obertura com la del relator, un nemi gest que busca guanyar temps en la tramitació dels Pressupostos i construir confiança amb la Generalitat, s'hagi convertit en el fet més greu des del 23-F, Casado dixit."; "Si un relator és alta traïció, ¿com pensen Casado i Rivera solucionar la crisi catalana? ¿Amb un 155 etern i més processos per rebel·lió? En els dos casos suposaria la suspensió de la Constitució, aquest text que diuen defensar, a Catalunya.".

Peça única:	No		
Actor editorial:	PP + Ciutadans	Actor editorial:	Actor editorial:
Partit:	PP + Ciutadans	Partit:	Partit:
Valoració:	Molt negativa	Valoració:	Valoració:

Notes:

Data: 01/03/2019		Títol: Barcelona pugna per seguir amb l'MWC			
Secció:	Política	Tema general: Política catalana			
Tema concret: MWC					
<p>Síntesi breu de la tesi: Posa de manifest l'èxit de l'edició del Mobile World Congress a Barcelona i resalta el bon tàndem que protagonitzen el congrés i la ciutat. A banda, analitza les novetats que s'han presentat al congrés, així com les dificultats que es podrà trobar la indústria per dur-les a terme. En segon lloc també analitza la guerra comercial tecnològica entre Xina i EEUU i la repercussió en algunes de les empreses del sector. Finalment, posa el focus en l'èxit del congrés per a potenciar la petita i mitjana empresa, que casa amb la intenció de la capital catalana per a convertir-se en hub digital.</p>					
Qualificatiu clau:	intensa	líder			
<p>Selecció de frases d'exemple: "Èxit, consolidació i lideratge; els tres eixos de l'MWC, que sembla haver vingut a Barcelona per quedar-se.", "La simbiosi entre el Congrés i Barcelona s'ha fet encara més intensa" . "Aquest èxit, juntament amb l'anunci d'una ampliació de les instal·lacions de Fira de Barcelona, és segurament la millor carta per lluitar per la continuïtat d'aquest esdeveniment quan finalitzi el contracte amb els organitzadors de la GSMA. Fins i tot el temps meteorològic s'ha aliat per seduir els més de 107.000 visitants." "De portes endins, l'MWC ha actuat de caixa de ressonància dels grans debats del sector en aquest moment."</p>					
Peça única:	No				
Actor editorial:	MWC	Actor editorial:		Actor editorial:	
Partit:		Partit:		Partit:	
Valoració:	Molt positiva	Valoració:		Valoració:	
Notes:					

Data: 02/03/2019		Títol: Un espai polític a la deriva
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: PDECat		

Síntesi breu de la tesi: Davant de la convocatòria d'eleccions generals, l'editorial analitza la situació del PDECat. Considera que els bons resultats de Puigdemont van ser una sorpresa i que la marca Junts per Cat i la plataforma Crida Nacional per la República són molestos per a la direcció del PDECat. Considera que els diputats "de pes" i els alcaldes del PDECat volen fer "política" mentre que Puigdemont només vol fer "proclames".

Qualificatiu clau:	pesants	molesta			
---------------------------	---------	---------	--	--	--

Selecció de frases d'exemple: "El bon resultat contra pronòstic de Carles Puigdemont després de fugir a l'exili ha complicat molt les coses."; "es va elegir una direcció a base d'equilibris de forces amb David Bonvehí i Míriam Nogueras i es va deixar el futur en mans dels presos, en especial la relació amb la Crida, que és un grup per i per a Puigdemont."; "Però aquesta fórmula no soluciona el problema en unes eleccions al Congrés, perquè els alcaldes del partit i els diputats de pes a Madrid, com Carles Campuzano i Jordi Xuclà, no volen anar allà només a fer proclames sinó política, mentre que Puigdemont i Nogueras volen alimentar les contradiccions dels partits del Congrés.".

Peça única:	No			
Actor editorial:	PDECat	Actor editorial:	Carles Puigdemont	Actor editorial:
Partit:	PDECat	Partit:	JxCAT: PDECat	Partit:
Valoració:	Negativa	Valoració:	Molt negativa	Valoració:

Notes: L'editorial es mostra molt crític amb l'actual composició del PDECat ja que el considera una "amalgama de sigles, grups i vedets polítiques".

Data: 02/04/2019		Títol: La vivenda social en campanya
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Habitatge social		

Síntesi breu de la tesi: Es tracten els conflictes en matèria d'habitatge social entre la Generalitat i l'Ajuntament de Barcelona, ja que aquest últim considera insuficients les propostes legislatives del govern. Si bé el decret que regula l'accés a l'habitatge sí que n'agilitza les expropiacions per a funcions socials, no limita els preus en les zones de més demanda i per tant no millora les problemàtiques de gentrificació i regulació del mercat. Els partits fan servir l'habitatge com a atac electoral als contrincants, i si bé sí que uneixen forces per evitar donar força a l'extrema dreta, considera que el dret a l'habitatge és prou important com per deixar el debat al marge de l'electoralisme.

Qualificatiu clau: insuficient

Selecció de frases d'exemple: "La iniciativa d'Ada Colau de fixar un 30% de vivenda pública protegida a la ciutat de Barcelona va ser congelada des del departament de Territori i Sostenibilitat fins que va ser aprovada en un *happy end* que ara sembla frustrar-se amb la lletra petita del decret de mesures urgents per millorar l'accés a la vivenda del 5 de març". "El mateix dia en què, afortunadament, els partits polítics catalans es comprometien a no jugar brut amb la immigració com a carta d'avantatge electoral, la vivenda social es convertia en instrument de preescalfament de campanya." "Però el dret a la vivenda, posat en qüestió tant per les situacions d'emergència habitacional com per l'expulsió del veïnat de zones que el mercat està convertint en vedats, és un altre imperatiu que exigiria joc net i grans pactes aliens més enllà de les tensions de les convocatòries electorals."

Peça única:	No			
Actor editorial:	Generalitat de Catalunya	Actor editorial:	Ajuntament de Barcelona	Actor editorial:
Partit:	JxCAT: PDECat + ERC	Partit:	BCN en comú	Partit:
Valoració:	Negatiu	Valoració:	Neutre	Valoració:

Notes: Exposa un conflicte entre les dues institucions, i si bé és crític amb les dues per l'ús electoralístic de l'habitatge, només posa exemples d'aquest electoralisme per part de la Generalitat, no de l'Ajuntament de Barcelona.

Data: 05/04/2019		Títol: Torra, encapsulat
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Quim Torra		

Síntesi breu de la tesi: L'editorial critica la voluntat de Quim Torra de crear una Àrea de Seguretat Institucional. Posa en dubte la intenció explicada pel president de la Generalitat i considera que l'objectiu és el de crear un grup d'agents armats que responguin a ordres polítiques. L'acusa de "falta de sentit institucional", de voler forçar reaccions contràries per part de l'Estat espanyol i d'amagar així la seva "debilitat política".

Qualificatiu clau:	preocupants	institucional	patriòtica	armats	repressiu
---------------------------	-------------	---------------	------------	--------	-----------

Selecció de frases d'exemple: "Un dels trets més preocupants de la presidència de Quim Torra és la seva total i absoluta falta de sentit institucional."; "Tot i que la vulguin equiparar al que hi ha a la Moncloa, a l'Elisi o a la Casa Blanca, la veritat és que en l'actual context la sospita que es tracta d'una mena de policia patriòtica per afrontar nous episodis d'unilateralitat en un futur més o menys immediat és més que raonable."; "No es busca, doncs, racionalitzar un servei d'escorta, sinó crear un grup d'agents armats que responguin a ordres polítiques i no als comandaments policials"; "Una vegada més, Torra mira d'ocultar la seva debilitat política, posada en relleu al Parlament, gesticulant i posant en risc la institucionalitat catalana per buscar que la reacció de l'Estat basada en l'ús dels mecanismes constitucionals de defensa de la legalitat es pugui interpretar com un gest repressiu.".

Peça única:	No		
Actor editorial:	Quim Torra	Actor editorial:	Actor editorial:
Partit:	JxCAT	Partit:	Partit:
Valoració:	Molt negativa	Valoració:	Valoració:

Notes: Considera que s'ha organitzat amb "**nocturnitat i traïdoria**" perquè no s'ha volgut pactar amb ERC ni amb la CUP. Dona més valor a una sospita que a l'afirmació del govern.

Data: 03/05/2019		Títol: La dignitat de les institucions
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Quim Torra		

Síntesi breu de la tesi: Crítica la decisió del president Quim Torra de mantenir la Creu de Sant Jordi a la presidenta del Parlament, Núria de Gispert, després de fer-se públics comentaris greus cap a rivals polítics. La decisió s'empara en què s'atorga la condecoració a una trajectòria, i l'editorial considera que aquesta trajectòria és la que reforça la petició de retirada. Explica les piulades de la presidenta que li han valgut la petició de retirada de la Creu de Sant Jordi, i esmenta altres piulades del passat que van en la mateixa direcció. Exposa l'objectiu del premi de la Creu de Sant Jordi i l'article que permet de retirar-la, i critiquen que el president no consideri les seves accions suficientment greus. Finalment, s'afegeix que la simple condecoració ja era una provocació.

Qualificatiu clau:	xenòfobs	insultants		
---------------------------	----------	------------	--	--

Selecció de frases d'exemple: "Doncs precisament la trajectòria de De Gispert últimament és el que recolza els arguments del PSC, Ciutadans i el PP per retirar-la.". "Després va retirar el tuit i va dir que no havia volgut dir porc a ningú, però ni tan sols va demanar disculpes.". "Torra deu considerar que insultar els rivals polítics i escriure tuits xenòfobs no és una «conducta poc honorable».". "En realitat, la concessió ja va ser una provocació, tot i que estigués emmascarada amb el guardó a altres expresidents del Parlament, com ara Joan Rigol i Ernest Benach, que sí que han mantingut la dignitat de les institucions."

Peça única:	No			
Actor editorial:	Quim Torra	Actor editorial:	Núria de Gispert	Actor editorial: Partits que demanen la
Partit:	JxCAT	Partit:	Demòcrates de Catalunya	Partit: PSC, PP, Ciutadans
Valoració:	Negativa	Valoració:	Molt negativa	Valoració: Positiva

Notes: Fa referència a "l'enèssim viatge de Torra a Waterloo per entrevistar-se amb Carles Puigdemont" tot i que no relaciona el viatge amb la decisió del president.

Data: 05/05/2019		Títol: Catalunya, un creixement mal repartit
Secció:	Economia	Tema general: Política catalana
Tema concret: Increment desigual del PIB		

Síntesi breu de la tesi: L'editorial es fa ressó d'un estudi de la Cambra de Comerç que alerta que tot i que Catalunya segueixi creixent per sobre de països del seu entorn i que sigui líder en l'economia espanyola, aquest creixement no s'ha traduït en una millora del benestar de les persones. El PIB per càpita va créixer per sota de la mitjana europea i la renda familiar bruta està estancada fa dues dècades. El Periódico considera que la culpa és de la volatilitat dels llocs de treball i la falta d'inversió.

Qualificatiu clau:	bona	estancada	estables	sostinguda	
---------------------------	------	-----------	----------	------------	--

Selecció de frases d'exemple: "Passa, per exemple, amb les xifres de creixement econòmic: que pugui el producte interior brut (PIB) d'un lloc no vol dir necessàriament que tots els ciutadans d'aquest lloc es beneficiïn també de la millora."; "El fet que Catalunya continuï creixent per sobre dels països del seu entorn i mantingui el primer lloc en l'economia espanyola (19,1% del total del PIB) és una dada que hem de celebrar, sense cap mena de dubte. No obstant, l'informe de la Cambra alerta que tot aquest creixement «no s'ha traduït prou en una millora del benestar de les persones»."; "La solució hauria de passar perquè hi hagués menys volatilitat en la creació i destrucció d'ocupació (o sigui, llocs de treball més estables) i, a la vegada, que les empreses invertissin de forma sostinguda en capital humà i tecnològic.".

Peça única:	No			
Actor editorial:	Economia catalana	Actor editorial:		Actor editorial:
Partit:		Partit:		Partit:
Valoració:	Negativa	Valoració:		Valoració:

Notes: L'acticle considera negatiu el creixement exonòmic però en qüestiona les formes. Més enllà de no presentar comparacions amb la resta de l'estat, o amb el global de les dades (diu que el creixement està per sobre de països del seu entorn però no diu de quins ni si això està per sobre o per sota de la mitjana europea), considera que la culpa que la riquesa no es traslladi a les famílies depen de factors relacionats amb la inestabilitat política i no pas amb decisions patronals com la de no equiparar els sous al creixement del PIB.

Data: 01/07/2019		Títol: Mobilització a Estrasburg
Secció:	Internacional	Tema general: Política catalana
Tema concret: Puigdemont		

Síntesi breu de la tesi: Exposa la mobilització de l'independentisme a Estrasburg per demanar que Carles Puigdemont i Toni Comín siguin nomenats eurodiputats. Es qüestiona l'assistència dels afectats, que temen ser detinguts a França. Segonament, es qüestiona que puguin accedir com a eurodiputats en no haver pres possessió del càrrec per diversos motius. Analitza l'estratègia dels diversos actors implicats, per una banda Puigdemont i Comín forcen la seva acreditació, i per l'altra Junqueras per via judicial a través del Tribunal de Luxemburg. Exposa els dubtes dels juristes pel que fa a les decisions de les institucions espanyoles d'impedir la presa de possessió dels eurodiputats, però les troba comprensibles tenint en compte el seu objectiu, que és processar tots els dirigents independentistes.

Qualificatius clau:	detingut	extradit	discutible	comprensible
----------------------------	----------	----------	------------	--------------

Selecció de frases d'exemple: "Tots dos han assegurat l'assistència, però hi ha dubtes perquè temen ser detinguts a França si es reactiva l'euroordre que pesava sobre seu." "La segona incògnita és si es mantindrà, en cas que hi vagin, la prohibició d'entrada com a eurodiputats a la Cambra." "Davant d'aquest embolic jurídicopolític, l'estratègia independentista també és diferent." "El pols pels escons no només tracta del dret a la participació, sinó del control del judici del procés". "La decisió és discutible, però també és comprensible l'argument que els tribunals han d'acabar la seva feina en el procés contra els dirigents independentistes quan, almenys en el cas de Puigdemont i Comín, és evident que els seus advocats volen curtcircuitar el procés judicial obtenint una mena d'immunitat sobrevinguda."

Peça única:	No		
Actor editorial:	Puigdemont, Toni Comín	Actor editorial:	Justícia espanyola
Partit:	PDECat i ERC	Partit:	
Valoració:	Neutre	Valoració:	Neutre

Notes: S'inclou en l'editorial les declaracions de Pablo Casado demanant a al Govern francès que detingui i extradigui Carles Puigdemont, per evitar que passi el mateix que a Bèlgica o a Alemanya. Pel que fa als polítics, indica que "els seus advocats volen **curtcircuitar el procés judicial**", però no en fa una referència negativa. Per altra banda, pel que fa a la justícia espanyola, creu que és una decisió "**discutible**" però la troba "**comprensible**".

Data: 03/07/2019		Títol: Puigdemont no accedeix a l'Europarlament
Secció:	Internacional	Tema general: Política catalana
Tema concret: Puigdemont		

Síntesi breu de la tesi: Analitza el baix perfil d'internacionalització del procés en la jornada del dia anterior, tot i la manifestació independentista, a causa que Puigdemont va decidir no traslladar-se a Estrasburg per la incertesa jurídica no resolta pels tribunals europeus i que podria suposar la seva detenció. El critica per no complir la seva paraula de prendre possessió del seu acta d'eurodiputat i ho relaciona amb la decisió de no tornar a Catalunya després de les eleccions del 21D. Considera que tard o d'hora haurà de retre comptes "davant dels seus electors" i entén que cada revés judicial posa més en dubte la seva creença que la justícia europea li donarà la raó.

Qualificatiu clau:	minoritaris	cautelars	jurídic		
---------------------------	-------------	-----------	---------	--	--

Selecció de frases d'exemple: "Tret d'algunes al·lusions de grups minoritaris, la causa independentista va quedar molt en segon pla, entre altres coses perquè Carles Puigdemont va faltar a la seva cita amb els manifestants davant de la possibilitat de ser detingut després de veure denegada la seva petició de mesures cautelars per la justícia europea."; "No és la primera vegada que les promeses de Puigdemont no es compleixen. Tampoc va tornar a Catalunya després de ser elegit diputat en els comicis del 21-D."; "Un dia o un altre, el responsable de no convocar eleccions l'octubre del 2017 haurà de retre comptes davant dels seus electors pels compromisos que adquireix i no manté."; "Cada revés judicial posa més en dubte l'argumentari de Puigdemont que la justícia europea li donarà la raó i deixarà en evidència els tribunals espanyols.".

Peça única:	No		
Actor editorial:	Carles Puigdemont	Actor editorial:	Actor editorial:
Partit:	JxCAT: PDECat	Partit:	Partit:
Valoració:	Molt negativa	Valoració:	Valoració:

Notes: L'editorial es mostra molt crític amb Carles Puigdemont, a qui acusa de faltar a la seva paraula. Considera que ha fallat als seus electors i que s'acabarà evidenciant que la justícia no li donarà la raó.

Data: 05/07/2019		Títol: ERC aparca la unilateralitat
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: L'article aplaudeix el canvi de posicionament d'ERC respecte la independència, passant de l'unilateralitat a la via quebequesa. Explica que aquesta és l'argumentació que va explicar Roger Torrent en una conferència a Madrid. Tot i que exposa que ni Junts per Cat ni les associacions hi estan d'acord, i que el PSOE també ha tancat la porta de forma radical, considera que aquest haurà de ser el camí un cop es publiqui la sentència dels polítics empresonats. El Periódico considera que la sentència serà el final de via unilateral.

Qualificatiu clau:	diferent	moderat	obvietat		
---------------------------	----------	---------	----------	--	--

Selecció de frases d'exemple: "Va rebutjar la via unilateral i va exhortar Pedro Sánchez a negociar un referèndum per tornar el conflicte a cursos polítics."; "D'entrada, ha ocasionat l'enèsim desacord entre ERC i Junts per Catalunya (JxCat)."; "Les associacions, en especial l'ANC, tampoc estan per abandonar la via unilateral."; "Josep Borrell va recordar el que ja s'ha convertit en una obvietat: que no hi ha cap possibilitat que el Govern que presideix Pedro Sánchez accepti negociar un referèndum d'autodeterminació."; "La sentència tancarà l'etapa unilateral, i la proposta d'ERC és el primer posicionament d'una nova fase.".

Peça única:	No		
Actor editorial:	ERC	Actor editorial:	Actor editorial:
Partit:	ERC	Partit:	Partit:
Valoració:	Positiva	Valoració:	Valoració:

Notes: Aplaudefix que s'abandoni la via unilateral. Parla de canvi d'etapa amb la publicació de la sentència.

Data: 05/09/2019		Títol: Catalunya necessita Pressupostos
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Pressupostos		

Síntesi breu de la tesi: L'editorial analitza les converses entre el vicepresident de la Generalitat, Pere Aragonès, i els partits d'esquerres per aconseguir l'acord per als nous pressupostos del 2020. Arran de la negativa de la CUP, l'editorial es fa ressò de la crida d'Aragonès a la unitat dels partits d'esquerres en aquest acord, que servirà per mantenir la legalitat i revertir les retallades. No obstant això, acusa el Govern de la situació financera actual de l'autonomia, ja que no va facilitar l'aprovació dels pressupostos de l'Estat, i per tant Aragonès no va complir amb aquesta responsabilitat que ara demana.

Qualificatiu clau:	insuficient	inviabile	imprescindible	reiterades	necessària
---------------------------	-------------	-----------	----------------	------------	------------

Selecció de frases d'exemple: "La resposta ha sigut fins ara desigual: de la predisposició al diàleg per part del PSC i Comuns al rebuig de la CUP per considerar insuficient l'increment de la despesa social i de la recaptació". "Gestionar l'autonomia, la comesa que, vulgui o no vulgui Torra, té el Govern que presideix, és inviable sobre la base d'una nova pròrroga dels Pressupostos del 2017.". "La crida a la responsabilitat d'Aragonès [...] haurien de conduir a un acord imprescindible.". "La situació seria molt diferent si s'hagués facilitat l'aprovació d'uns Pressupostos Generals de l'Estat. També serà necessària aquesta responsabilitat que reclama Aragonès"

Peça única:	No				
Actor editorial:	Generalitat de Catalunya	Actor editorial:	PSC + En Comú Podem	Actor editorial:	CUP
Partit:	JxCAT: PDECat + ERC	Partit:	PSC + En Comú Podem	Partit:	CUP
Valoració:	Negativa	Valoració:	Positiva	Valoració:	Negativa

Notes: L'editorial desmarca la voluntat de Torra de la del Govern: "Gestionar l'autonomia, la comesa que, vulgui o no vulgui Torra, té el Govern que presideix"

Data: 01/10/2019		Títol: Catalunya, epicentre de campanya i protestes
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: En plena campanya electoral espanyola, l'editorial exposa que Catalunya ha esdevingut el focus d'atenció. L'acció judicial ha ajudat a sacsejar de nou l'independentisme i això ho aprofita el PP per demanar mà dura i criticar Sánchez per ser massa tebi. L'editorial critica, de fet, una actitud tèbia de Pedro Sánchez en resposta a la situació. Considera que això radicalitzarà els discursos. Paral·lelament considera que la dimissió del cap dels Mossos és conseqüència de les pressions de Quim Torra i Puigdemont, que l'han desautoritzat en diverses ocasions. Considera que **"sigui quina sigui la intensitat"** en les properes manifestacions, si els mossos no mostren la seva contundència quedaran desautoritzats en matèria de seguretat i ordre públic.

Qualificatius clau:	incomoditat	violents	estèril	perniciosa	redicalitzats
----------------------------	-------------	----------	---------	------------	---------------

Selecció de frases d'exemple: "Per a incomoditat de Pedro Sánchez, Catalunya s'ha convertit en l'eix de la carrera cap al 10-N."; "La detenció dels CDR acusats d'evolucionar, en solitari o amb connexions per confirmar, cap a la realització d'actes violents, l'imprudent tancament de files de part de l'independentisme en la seva defensa i els preparatius per «col·lapsar» la xarxa viària de Catalunya i convocar una vaga general han creat el marc esperat pel PP i Ciutadans per reclamar, respectivament, l'aplicació de la llei de seguretat nacional o un nou i més dur 155 a Catalunya. I, per descomptat, acusar Sánchez de tebiesa davant aquest desafiament."; "Davant aquest panorama, el PSOE embolica la seva campanya amb el lema d'Ara Espanya,"; "Andreu Martínez havia mostrat la seva disposició a fer que el cos policial, entre complaure els sectors de l'independentisme radicalitzats al carrer i garantir el respecte a la legalitat i l'ordre públic, triï el segon. I per aquest motiu ha sigut desautoritzat repetidament, de forma directa per Quim Torra i remota per Carles Puigdemont."; "Però sigui quina sigui la intensitat de les protestes, la resposta policial demostrarà fins a quin punt, al marge de les pressions polítiques, els Mossos estan en condicions de garantir el dret de manifestació dels que sortiran al carrer sense que es repeteixin les imatges de fa dos anys, però sense desatendre les seves competències en matèria de seguretat i ordre públic."

Peça única:	No			
Actor editorial:	Pedro Sánchez	Actor editorial:	PP + Ciutadans	Actor editorial: Quim Torra + Carles
Partit:	PSOE	Partit:	PP + Ciutadans	Partit: JxCAT
Valoració:	Negativa	Valoració:	Molt negativa	Valoració: Molt negativa

Notes: Considera que el fet que la batalla electoral se centri en Catalunya perjudica al PSOE i afavoreix la dreta. Critica Pedro Sánchez per la seva tebiesa amb el sector independentista. Sorprèn que exigeixi acció policial en una commemoració de l'10 que es preveu multitudinària fent servir l'expressió "sigui quina sigui la intensitat de les protestes".

Data: 02/10/2019		Títol: Un 1-O marcat per la sentència del procés
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: L'editorial repassa els esdeveniments del 1-O del 2017, i recorda que la Generalitat va crear totes les **línies vermelles**, va **donar l'esquena** a la meitat dels catalans i va incomplir el marc constitucional celebrant el referèndum. És crític també amb l'actuació del Govern de Mariano Rajoy i la **desproporció policial** contra la ciutadania. Fa un repàs de com es va arribar a l'1-O, l'aprovació de les lleis que ho van permetre, i l'aplicació posterior del 155, i és crític amb la judicialització del problema i la divisió social. Apunta que actualment es pateixen els mateixos problemes de llavors, amb el 155 a la precampanya electoral i la "desobediència" a l'independentisme. Conclou que la imminent sentència marca l'actualitat política, i cita l'editorial del 2-O del 2017 del mateix diari per reiterar la seva posició a favor del diàleg.

Qualificatiu clau:	constitucional	desproporcionada	incomprensible	pacífica	unilateral
---------------------------	----------------	------------------	----------------	----------	------------

Selecció de frases d'exemple: "L' 1 d'octubre del 2017 es va crear totes les línies vermelles a Catalunya". "Però en l'1-O van confluïr els ingredients que marquen la crisi institucional i política catalana: la incapacitat del Govern espanyol i català no ja de negociar, sinó simplement de parlar; la deriva unilateral del Govern català; l'estratègia de l'independentisme d'augmentar la tensió per forçar una negociació; la judicialització d'un problema polític, i la difícil posició de les forces de seguretat en un conflicte eminentment polític que es dirimeix en gran mesura als carrers d'una societat, la catalana, dividida.". "A falta de conèixer la sentència dels jutges, segueixen en vigor les paraules amb què acabava l'editorial d'EL PERIÓDICO del 2 octubre del 2017: «Només hi ha una sortida, encara més urgent una vegada s'han creat totes les línies vermelles: diàleg polític i responsabilitat dins del marc legal del qual es van dotar una amplíssima majoria dels catalans. Tota la resta condueix a l'abisme»."

Peça única:	No			
Actor editorial:	Generalitat de Catalunya	Actor editorial:	Govern d'Espanya	Actor editorial:
Partit:	JxCAT: PDECat + ERC	Partit:	PP	Partit:
Valoració:	Molt negativa	Valoració:	Negativa	Valoració:

Notes: Fa una referència indirecta a la precampanya electoral i a les tensions que es viuen a Barcelona com a mostra de la falta de diàleg entre les parts afectades. Si bé és crític amb els dos governs durant l'1-O, les paraules més dures se les emporta la Generalitat.

Data: 04/10/2019		Títol: Claredat i convenciment contra la pol·lució
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Medi ambient		

Síntesi breu de la tesi: Aplaudeix que les mesures mediambientals posades en marxa a Barcelona s'hagin assimilat de forma progressiva i que no hagin esdevingut armes d'una guerra política. Davant de la posada en marxa de la Zona de Baixes Emissions, considera però que caldrà explicar-la molt bé a la ciutadania i aportar alternatives assequibles de mobilitat, sobretot en el transport públic. Això inclou la xarxa de Rodalies, que considera que és la que té més carències constatables.

Qualificatiu clau:	Afortunadament	progressivament	complexa	claredat	constatables
---------------------------	----------------	-----------------	----------	----------	--------------

Selecció de frases d'exemple: "com les conversions en zona de vianants, els carrils bici, la zona verda, la reducció d'aparcament lliure, la zona de baixes emissions i, fins i tot, les inicialment polèmiques 'superilles' han sigut assimilades progressivament. I no s'han convertit en argument efectiu de l'oposició per facilitar un relleu en el govern municipal."; "Les administracions han d'explicar amb claredat i defensar amb convenciment l'aplicació de la zona de baixes emissions."; "Però amb sancions i informació tampoc n'hi ha prou: hauran de buscar-se fórmules perquè una iniciativa que afecta sobretot els sectors de rendes baixes, a qui resulta més difícil l'adquisició d'un vehicle que compleixi la normativa, vagi acompanyada de l'oferta d'alternatives de mobilitat assequible. Especialment un transport públic de qualitat al conjunt de l'àrea metropolitana, fet que inclou el servei amb carències més constatables, el de Rodalies."

Peça única:	No			
Actor editorial:	Ajuntament de Barcelona	Actor editorial:		Actor editorial:
Partit:	Barcelona en Comú	Partit:		Partit:
Valoració:	Positiva	Valoració:		Valoració:

Notes: Tot i que l'editorial es podria emmarcar en la política barcelonina, la inclusió de Rodalies i l'al·lusió a les administracions en plural justifica la seva categorització.

Data: 05/10/2019		Títol: Cinc anys de llei contra l'homofòbia
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Aniversari llei homofòbia		

Síntesi breu de la tesi: L'editorial celebra la publicació de la llei, ara fa cinc anys, contra l'homofòbia. Lloa la iniciativa, la qualifica de pionera, per a lluitar per la dignitat del col·lectiu, i n'explica els objectius principals (protegir els drets i penalitzar la discriminació). Es fa ressò del balanç de la Generalitat, positiu en quant a procediments administratius (parelles homosexuals, canvis de nom, atenció específica...) però en crítica la laxitud en les sancions de les denúncies (només 12 sancions de 561 denúncies), ja que no hi ha un reglament específic. De totes maneres, lloa el paper pioner de l'administració. Conclou reforçant la idea que no es pot permetre cap pas enrere en el reconeixement d'aquests drets.

Qualificatiu clau:	pionera	homòfobes	molt celebrada		
---------------------------	---------	-----------	----------------	--	--

Selecció de frases d'exemple: "Es tracta d'una legislació pionera i molt celebrada per la comunitat LGTBI, que així veia com es culminava amb un text legal una de les seves màximes aspiracions, després d'anys de lluita per la dignitat.". "Més enllà de les valoracions crítiques, aquestes no poden entelar el paper pioner de Catalunya.". "No ens podem permetre, com a societat, fer ni un pas enrere en el reconeixement dels drets LGTBI."

Peça única:	No			
Actor editorial:	Generalitat de Catalunya	Actor editorial:		Actor editorial:
Partit:	CiU	Partit:		Partit:
Valoració:	Molt positiva	Valoració:		Valoració:

Notes:

Data: 07/10/2019		Títol: El procés determina el vot dels catalans
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: Se'n fa ressò de les possibles conseqüències de la imminent sentència del procés segons la seva enquesta en què compara Catalunya i la resta d'Espanya. Destaca la polarització entre els contraris a l'indult i els que hi estan a favor, i només un partit (UP) s'hi posiciona a favor. També compara les xifres dels enquestats entre Espanya i Catalunya sobre la possible condemna, i ressalta que a Catalunya s'és més pessimista amb el resultat. Això reafirma la idea entre l'independentisme que cal seguir amb el procés. Els partits catalans consideren que la condemna serà un factor molt influent en les eleccions. Conclou afirmant que la situació és pitjor que fa un any a Catalunya, i malgrat això la moció de censura de C's no tindrà èxit.

Qualificatiu clau:	pitjor	electoralista			
---------------------------	--------	---------------	--	--	--

Selecció de frases d'exemple: "Els seus partidaris [de l'independentisme] expressen així la desconfiança en la justícia espanyola i possiblement es reafirmen que cal seguir amb el procés.". "L'únic acord visible és que la situació política a Catalunya és pitjor que fa un any, cosa que comparteixen fins i tot els independentistes. Això no impedirà que fracassi la moció de censura de Ciutadans contra Quim Torra, que només s'explica per motius electoralistes després que Cs no oferís cap alternativa malgrat la seva victòria el desembre del 2017 amb Inés Arrimadas com a líder."

Peça única:	No			
Actor editorial:	Generalitat de Catalunya	Actor editorial:	Ciutadans	Actor editorial:
Partit:	JxCAT: PDECat + ERC	Partit:	Ciutadans	Partit:
Valoració:	Negativa	Valoració:	Molt negativa	Valoració:

Notes: És una editorial molt asèptica amb un reguitzell de dades i estadístiques sense entrar en valoracions per part dels editors. Només valoren la moció de censura i la situació general de la política, de manera negativa.

Data: 05/11/2019		Títol: Una Catalunya plural i integradora
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Visita del rei		

Síntesi breu de la tesi: Constata dues realitats contraposades en la visita del rei a Barcelona per entregar els premis de la Fundació Princesa de Girona. Mentre que a l'interior de l'acte se'l va lloar, la manifestació a l'exterior criticava la seva presència. Critica la presència de polítics a la manifestació i l'absència de representants de les institucions en l'acte. Tot i considerar que la protesta al carrer és legítima, la considera poc desitjable. Lamenta que els premis quedin enfosquits per aquesta situació social.

Qualificatiu clau:	notable	elogioses	enaltir	legítimes	desitjable
---------------------------	---------	-----------	---------	-----------	------------

Selecció de frases d'exemple: "Mentre a l'interior del Palau de Congressos de Catalunya, a l'avinguda Diagonal de Barcelona, el rei Felip VI, la reina Letizia, la princesa Elionor i la infanta Sofia eren rebuts amb prolongats aplaudiments i amb els assistents drets, a l'exterior centenars de manifestants protestaven per la presència de la família reial a Barcelona."; "va afirmar que en el present i en el futur «no hi poden tenir cabuda ni la violència ni la intolerància ni el menyspreu als drets i llibertats dels altres»."; "Les protestes al carrer davant de la presència del Rei a Catalunya són perfectament legítimes, i van poder desenvolupar-se sense impediments, tot i que sens dubte seria desitjable que el clima de diàleg i respecte mutu que imperés a Catalunya s'assemblés més al que es va viure a l'interior del Palau de Congressos."; "En aquest sentit, els polítics tenen més dret a la protesta que justificació els representants de les institucions per la seva absència.".

Peça única:	No			
Actor editorial:	Família reial	Actor editorial:		Actor editorial:
Partit:	Família reial	Partit:		Partit:
Valoració:	Positiva	Valoració:		Valoració:

Notes: L'editorial aplaudeix els gestos de la família reial, parlant en català i de la rebuda que va tenir per part dels assistents a l'acte. Tot i considerar legítima la protesta, la considera poc desitjable. Critica els polítics però sobretot els representants de les institucions.

Data: 01/12/2019		Títol: Solé Tura, símbol d'un diàleg necessari
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: 10 anys de la mort de Solé Tura		

Síntesi breu de la tesi: L'article aprofita el desè aniversari del socialista (del PSUC al PSOE) Solé Tura, a qui lloa com a gran negociador, per reclamar que es tornin a apropar posicions entre el govern de Pedro Sánchez i una part de l'independentisme. L'editorial posa de relleu que el PSOE ha descartat entendre's amb Quim Torra (Junts per Cat) de cara a la investidura de Sánchez i vol establir un acord amb ERC, a qui reclama que abandoni els "maximalismesç", no marqui línies vermelles i respecti les lleis.

Qualificatiu clau:	necessària	inajornable	activista	vermelles
---------------------------	------------	-------------	-----------	-----------

Selecció de frases d'exemple: "La seva figura és un símbol de la inajornable recuperació de la convivència entre els catalans i del diàleg entre els governs de Catalunya i del conjunt d'Espanya. Aquest diàleg es concreta en aquests moments en la taula integrada per membres del PSOE i d'ERC de cara a la investidura de Pedro Sánchez."; "Ara, després d'un any perdut, Sánchez prescindeix d'un president cada dia més activista que representant de tots els catalans i centra el seu esforç a arribar a un acord amb ERC."; "És el moment de posar-ho en pràctica i per això ERC ha d'abandonar també el seu maximalisme perquè la negociació es pugui encarar sense línies vermelles i amb l'única limitació de no saltar-se les lleis."

Peça única:	No			
Actor editorial:	Jordi Solé Tura	Actor editorial:	Quim Torra	Actor editorial:
Partit:	PSOE	Partit:	JxCAT	Partit:
Valoració:	Molt positiva	Valoració:	Molt negativa	Valoració:

Notes: Culpa Torra de fer saltar pels aires la taula de diàleg i el torna a titllar d'"activista". Títlla de "política de desinflamació" els gestos del PSOE amb l'independentisme català. L'editorial reconeix la voluntat del PSOE de pactar amb ERC. Això coincideix temporalment amb els editorials positius d'El Periodico amb ERC durant els últims mesos.

Data: 04/12/2019		Títol: L'empresa catalana reclama estabilitat
Secció:	Economia	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: Analitza l'informe publicat per la Patronal en el qual es mostra la preocupació per la manca d'inversió en infraestructures per part de les administracions. Els empresaris reconeixen que la polarització política pot suposar un risc, si bé no s'identifiquen pèrdues reals ni disminució d'inversió en els diversos sectors. Així doncs, l'editorial interpreta que existeix la sensació que s'han deixat d'aprofitar oportunitats més que hi hagi hagut pèrdues.

Qualificatiu clau:	negatives	incomplertes	inacceptables	centralista	tangibles
---------------------------	-----------	--------------	---------------	-------------	-----------

Selecció de frases d'exemple: "La inestabilitat política preocupa l'empresariat català, també la falta d'inversions en infraestructures i l'escàs consens entre les administracions públiques."; "Mentre que Madrid avança amb el vent a favor, hi ha la sensació que l'economia catalana està perdent oportunitats que, en el futur, «poden portar conseqüències negatives serenes»."; "Obres que acumulen lustres de retard i de promeses incomplertes. Unes demores inacceptables, emmarcades en una concepció centralista de l'economia, entorpidides per les penes polítiques i que llasten oportunitats de creixement."; "No són tan evidents els danys tangibles soferts, ja que la majoria dels empresaris no han apreciat dificultats financeres rellevants. Una mica més de la meitat tampoc han percebut una disminució d'inversions en el seu sector imputables directament a la situació política a Catalunya.".

Peça única:	No			
Actor editorial:	Moment social i polític	Actor editorial:		Actor editorial:
Partit:		Partit:		Partit:
Valoració:	Negatiu	Valoració:		Valoració:

Notes: Constata que no s'han detectat danys tangibles en l'economia de les empreses catalanes però parla de "sensacions", de "preocupació" i de "risc".

Data: 01/03/2020		Títol: Irredemptisme independentista a Perpinyà
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Procés		

Síntesi breu de la tesi: Explica l'acte a Perpinyà organitzat pel Consell de la República per donar suport als activistes que tallen la Meridiana, els acusats per part de la justícia espanyola i els que es van manifestar a Urquinaona. Fa un relat del discurs de Carles Puigdemont, i exposa la divisió en el front independentista (tant pel que fa a la representació en l'acte, mínima i nul·la en el cas d'ERC i la CUP respectivament, com pel que fa a la línia discursiva). Finalment, ho considera el primer acte de la precampanya del "puigdemontisme" i un avenç de la lluita entre els dos sectors independentistes que es viurà durant la campanya.

Qualificatiu clau:	imposada	electoral	autonòmiques		
---------------------------	----------	-----------	--------------	--	--

Selecció de frases d'exemple: "En una terra propícia, amb al·lusions a la frontera «imposada» per França i Espanya, l'acte de l'anomenat Consell per la República ahir a Perpinyà es va convertir en una exhibició de l'irredemptisme independentista". "Però l'acte, l'èxit de convocatòria del qual va superar les expectatives, va ser també una exhibició de la divisió independentista". "Va ser el primer acte de la precampanya electoral del puigdemontisme i una prèvia de la mare de totes les batalles entre els dos sectors de l'independentisme, que es lliurarà en les pròximes eleccions autonòmiques."

Peça única:	No			
Actor editorial:	Consell per la República	Actor editorial:		Actor editorial:
Partit:		Partit:		Partit:
Valoració:	Negativa	Valoració:		Valoració:

Notes: Fa servir entre cometes el terme frontera "**imposada**" i cita de manera irònica "van guanyar la batalla d'Urquinaona". També fa servir el terme "**irredemptisme**" per a referir-se al Consell de la República. També refereix la manifestació a Urquinaona com a "**disturbis**".

Data: 01/07/2020		Títol: Camins separats en el PDECat
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: PDECat		

Síntesi breu de la tesi: Planteja que davant de les pròximes eleccions al Parlament, el PDECat s'ha de reconfigurar. Considera que el sector moderat que s'ha mantingut dins del partit ha mantingut ambigüitats insostenibles. Planteja la dicotomia del partit, s'imposi una part o l'altra. Planteja que una part dels votats que no es vulgui alinear amb la CUP o amb la ideologia de Puigdemont pugui recaure al Partit Nacionalista de Catalunya (PNC) o a Units per Avançar.

Qualificatiu clau:	tortuosa	moderats	incòmode		
---------------------------	----------	----------	----------	--	--

Selecció de frases d'exemple: "La tortuosa recomposició de l'espai postconvergent s'accelera al mateix ritme a què s'acosta l'horitzó, indefinit però inevitable, de les pròximes eleccions al Parlament."; "L'ambigüitat dels qui es van mantenir dins del partit després de les seves diverses metamorfosis i les purgues dictades per Puigdemont ja és insostenible."; "El votant que sense deixar de ser sobiranista veu amb incomoditat com l'objectiu de la independència els alinea en un incòmode front amb la CUP, que no vol sacrificar a la gesticulació l'eficàcia de les administracions públiques en un context duríssim, que no vol repetir els errors del 2017, ha de tenir una opció que el representi."; "Tant el PNC, com Units, amb l'exsocialista Albert Batlle oferint-se a alliberar la confluència, com el sector que, perdent o guanyant el pols amb Puigdemont, no accepti la seva dissolució dins JxCat, tenen possibilitats de fer que aquest espai polític pugui expressar quin és el seu pes real a les urnes, i, sempre que sàpiguen confluïr i oferir una alternativa clara, influir en la recerca d'una solució a l'empat infinit del procés.".

Peça única:	No				
Actor editorial:	JxCAT	Actor editorial:	PNC	Actor editorial:	Albert Batlle
Partit:	JxCAT	Partit:	PNC	Partit:	Units per Avançar
Valoració:	Negativa	Valoració:	Positiva	Valoració:	Positiva

Notes: Critica l'opció política de Junts per Cat dins del PDECat i l'associa amb la CUP. Explica les opcions que considera que poden tenir els votants i militants que considera "moderats" que no estiguin d'acord amb aquesta política.

Data: 04/08/2020		Títol: Sumar suports
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Pressupostos		

Síntesi breu de la tesi: Defensa que Pedro Sánchez busqui en Ciutadans un soci per aprovar els Pressuposts Generals de l'Estat. Considera que és un acte de responsabilitat per part dels dos partits, tot i que posa en evidència que això desestabilitzaria el pacte de governabilitat que té amb Unidas Podemos però també amb ERC o Bildu. Exposa que la situació preelectoral a Catalunya pot generar "molt teatre" i que per això el PSOE no haurà de descartar els possibles suports de Ciutadans o del PP.

Qualificatiu clau:	sanitària	econòmica	pressupostari	imprescindibles	indispensables
---------------------------	-----------	-----------	---------------	-----------------	----------------

Selecció de frases d'exemple: "Quan presenti a les Corts el seu projecte pressupostari, Pedro Sánchez no pot veure's de nou en una situació agònica com les viscudes amb les últimes extensions de l'estat d'alarma. Llavors, i davant la pèrdua d'altres recolzaments, va ser Ciutadans qui va sortir al rescat. No del Govern ni de Sánchez, com bé van aclarir els seus portaveus, sinó d'una situació que, si es descontrolava, podia haver produït un greu problema de salut pública."; "No se li escapa a ningú que una possible aliança amb Cs és un element de desestabilització en el bloc de partits que va garantir la investidura de Sánchez, començant pel seu propi soci de Govern."; "Però encara hi pot haver molt de teatre en les posicions dels portaveus d'aquest bloc, i l'ambient preelectoral a Catalunya també contribueix a això."; "I sap que no pot desdenyar cap suport. Ni el de Cs ni el del PP, si estigués disposat a això, tot i que els de Casado són lluny de l'esperit europeu del pacte entre diferents.".

Peça única:	No				
Actor editorial:	Pedro Sánchez	Actor editorial:	Ciutadans	Actor editorial:	Casado
Partit:	PSOE	Partit:	Ciutadans	Partit:	PP
Valoració:	Positiva	Valoració:	Positiva	Valoració:	Negativa

Notes:

Data: 06/08/2020		Títol: El despropòsit de la llei del lloguer
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Llei del Lloguer		

Síntesi breu de la tesi: Exposa la proposta de llei per a la regulació de preus de lloguer duta a terme per ERC i JxCat en col·laboració amb entitats socials (que qualifica d'"estrany consens"). Considera que aquests consensos haurien de ser "la norma", tot i que les mesures a aplicar divergeixin entre actors polítics. Fa una anàlisi de la situació del mercat immobiliari i les accions del govern central per pal·liar-ho. Finalment, acusa que ni tan sols aquest consens ha servit perquè el Govern deixi de banda les discrepàncies entre els partits, i urgeix el Govern d'avançar eleccions per resoldre la situació.

Qualificatiu clau:	despropòsit	estrany	insostenible		
---------------------------	-------------	---------	--------------	--	--

Selecció de frases d'exemple: "Elaborada des de la Conselleria de Justícia (ERC) en contacte amb la de Territori (JxCat) i redactada en col·laboració amb entitats socials, la iniciativa semblava un estrany cas de consens". "El problema de l'encariment de la vivenda és un d'aquells en els quals aquest tipus d'acords transversals no hauria de ser una excepció, sinó la norma.". "Però ni tan sols un intent de donar solució a aquest problema ha pogut sobreviure a les tensions internes del Govern,.". "Un despropòsit que fa evident de nou la necessitat d'anar a les urnes per resoldre, en un sentit o altre, una insostenible situació de paràlisi."

Peça única:	No				
Actor editorial:	Generalitat de Catalunya	Actor editorial:		Actor editorial:	
Partit:	JxCAT: PDECat + ERC	Partit:		Partit:	
Valoració:	Negativa	Valoració:		Valoració:	

Notes:

Data: 02/09/2020		Títol: Esclata l'espai postconvergent
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: PDECat		

Síntesi breu de la tesi: Explica que la divisió al PDECat s'ha confirmat amb la marxa d'uns 800 militants a Junts per Cat. Aplaudeix que Artur Mas hagi decidit quedar-se al PDECat ja que considera que és l'única bona notícia. Exposa el sector puigdemontsista com el culpable de la situació, ja que considera que ha anat per lliure. Exposa que el gir de Junts per Cat cap a l'esquerra ha deixat buit l'espai de centredreta, que ara vol ocupar el PDECat i el PNC.

Qualificatiu clau:	sucesor	feble	irregulars	obsessionat
---------------------------	---------	-------	------------	-------------

Selecció de frases d'exemple: "La decisió d'Artur Mas, comunicada pel seu entorn, que seguirà al PDECat i no es passarà al nou partit creat per Carles Puigdemont és probablement l'única bona notícia per al partit successor de Convergència."; "Tot i que el PDECat assegura que només un 7% dels militants (uns 800) se n'han anat amb Puigdemont, el balanç qualitatiu és favorable a l'expresident."; "Però el cert és que Puigdemont, amb les seves pressions pròximes al xantatge, ha dinamitat l'espai postconvergent."; "obsessionat a disputar el terreny a ERC, Puigdemont s'escora a l'esquerra i deixa buit el centredreta independentista, que volen ocupar el PDECat i el PNC.".

Peça única:	No			
Actor editorial:	Carles Puigdemont	Actor editorial:	Artur Mas	Actor editorial:
Partit:	JxCAT	Partit:	PDECat	Partit:
Valoració:	Molt negativa	Valoració:	Positiva	Valoració:

Notes: Sorpren que un diari amb una ideologia d'esquerreres critiqui el gir a l'esquerra de Junts per Cat. L'editorial critica molt durament Carles Puigdemont que considera que és responsable de "**pressions pròximes al xantatge**" i culpable de "**dinamitar**" l'espai postconvergent. Considera la Crida un "**artefacte**" i un "**fracàs monumental**".

Data: 04/09/2020		Títol: En lloc de remodelació, eleccions
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Remodelació del govern		

Síntesi breu de la tesi: Posa de manifest la remodelació en el govern català, concretament, en les destitucions de Miquel Buch, exconseller d'Interior; Àngels Chacón, exconsellera d'Empresa i Coneixement i Maria Àngels Villalonga, exconsellera de Cultura. L'editorial titlla les mesures de "partidistes" i que atenen a intencions del president Quim Torra per evitar la seva inhabilitació com a president i postergar al màxim les eleccions que des del Periódico, creuen molt necessàries per a la "desgovernança" del govern actual.

Qualificatiu clau:	partidista	greu		
Selecció de frases d'exemple: "El president Quim Torra va sorprendre ahir amb una remodelació del Govern de la qual almenys dos dels consellers destituïts es van assabentar quan estaven celebrant actes prèviament programats." ; "Tot i que en la presa de possessió de dos dels nous consellers Torra va justificar els canvis per la necessitat de reforçar les tres àrees per lluitar millor contra la pandèmia, els relleus tenen un clar component polític i partidista, i no es pot dir que vagin en la bona direcció." ; Més greu, si pot ser, és el relleu de Chacón, independentista moderada, l'única consellera que quedava en el Govern afiliada al PDECat i probable cap de llista del partit hereu de CDC a les pròximes eleccions. La substitució es produeix en plena ruptura entre el nou partit de Carles Puigdemont i el PDECat, el portaveu del qual, Marc Solsona, va qualificar el relleu de Chacón de «purga política»." ; "La remodelació també té un component electoral, en el sentit que allunya les pròximes eleccions autonòmiques."				

Peça única:	No				
Actor editorial:	Quim Torra	Actor editorial:	Buch i Chacón	Actor editorial:	Villalonga
Partit:	JxCAT	Partit:	JXCAT + PDECat	Partit:	JXCAT
Valoració:	Molt negatva	Valoració:	Positiva	Valoració:	Negativa

Notes:

Data: 06/10/2020		Títol: Polarització independentista
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Bàndols independentistes		

Síntesi breu de la tesi: Plasma la idea de la divisió entre grups polítics independentistes i la seva idea de governar i assolir la independència de Catalunya. Aquesta divisió es veu reflectida en la ponència política i estratègica proposada per Junts i aprovada amb el 97% dels vots dels membres del partit. La seva estratègia demana "sacrificis patrimonials" i "complicitat" als funcionaris per poder aconseguir l'objectiu, situant-se en un espectre més radical respecte a l'acció i propera a la CUP en aquest aspecte segons l'editorial, però molt allunyada en l'ideològic. La divisió separa a ERC i PDECat de Junts i la CUP.

Qualificatius clau:	innegable	oposades	embeguda		
----------------------------	-----------	----------	----------	--	--

Selecció de frases d'exemple: "La ponència, aprovada pel 97% dels participants, constitueix la confirmació que no hi haurà cap rectificació en el bàndol de Puigdemont, al contrari. Es proposa redoblar el xoc amb l'Estat i no s'admet que, si bé l'1-O va ser un èxit innegable de l'independentisme, no és suficient per legitimar la independència." ; "La ponència de JxCat deixa clar que, en les eleccions del febrer, en el camp independentista s'enfrontaran dues sensibilitats i dues estratègies oposades. A un costat s'han desplaçat Puigdemont i la CUP, i a l'altre han acabat coincidint ERC i el PDECat, que, si no hi ha sorpresa, es presentarà com a tal davant l'electorat. És difícil etiquetar els de Puigdemont i la CUP, una confluència tan embeguda d'emotivitat com de contradiccions ideològiques. En el bàndol oposat al de la radicalitat, ERC i el PDECat han realitzat l'esforç gens fàcil d'atendre els fets i, sense renunciar a res, focalitzar-se a ampliar l'espai sobiranista i independentista";

Peça única:	No				
Actor editorial:	JxCAT	Actor editorial:	PDECat i ERC	Actor editorial:	CUP
Partit:	JxCAT	Partit:	PDECat i ERC	Partit:	CUP
Valoració:	Negativa	Valoració:	Positiva	Valoració:	Negativa

Notes: L'editorial mostra la seva disconformitat amb l'acció radical per obtenir la independència i creuen en un tracte desigual respecte a tots els catalans.

Data: 06/10/2020		Títol: El Rei torna a Barcelona
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Visita del Rei		

Síntesi breu de la tesi: L'editorial considera que la nova visita del Rei a Barcelona, després que l'última s'evités a última hora, és un gest de "recuperació de la normalitat" del govern de l'estat espanyol cap a Catalunya. Però també ho considera una forma de normalitzar la relació entre la casa reial i el govern, que podria haver intercedit per evitar que el Rei visités Barcelona en un context que no afavoria la seva presència. Critica l'absència de Pere Aragonès als actes. Finalment, considera "molt discutible" la inhabilitació de Quim Torra.

Qualificatiu clau:	lamentablement	discutible	pèssimament		
---------------------------	----------------	------------	-------------	--	--

Selecció de frases d'exemple: "La visita és una mostra de recuperació de la normalitat, tot i que, lamentablement, el president de la Generalitat en funcions, Pere Aragonès, ha anunciat que no hi assistirà, emulant així el seu antecessor, Quim Torra."; "El Govern nega que hi hagi hagut tensions. El ministre de Justícia ha confirmat que el Rei no va assistir per «vetllar per la convivència» i evitar la «crispació social» per l'aniversari de l'1-O i per la publicació de la sentència de la inhabilitació de Torra. Decisió molt discutible, perquè posa la bena abans de la ferida i, sobretot, pèssimament explicada.".

Peça única:	No				
Actor editorial:	Pedro Sánchez	Actor editorial:	Felip VI	Actor editorial:	Pere Aragonès
Partit:	PSOE	Partit:		Partit:	ERC
Valoració:	Positiva	Valoració:	Positiva	Valoració:	Negativa

Notes: L'article considera "molt discutible" la inhabilitació de Quim Torra perquè s'anticipa als fets. A més considera que ha estat "pèssimament explicada".

Data: 07/11/2020		Títol: Via lliure per debatre els Pressupostos
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Pressupostos		

Síntesi breu de la tesi: Analitza el debat dels Pressupostos Generals de l'Estat que està negociant el PSOE i pels quals compta amb una àmplia majoria. Analitza les posicions dividides dels partits independentistes, la renúncia d'ERC a l'esmena a la totalitat i la insistent negativa de JxCat. Compara l'actitud d'ERC amb la que va tenir en els comicis del 2019, que la seva esmena va portar a noves eleccions. L'editorial incideix a evitar els vetos creuats, com els de C's i ERC, ja que és l'única posició responsable per afrontar els efectes de la pandèmia.

Qualificatiu clau: irresponsable   imprescindible   allunyades

Selecció de frases d'exemple: "Govern té ja una folgada majoria per iniciar la tramitació dels pressupostos Generals de l'Estat. ERC no presentarà cap esmena a la totalitat i tampoc ho faran Ciutadans". "Per ERC, en plena crisi econòmica i social provocada per la pandèmia, seria «una greu irresponsabilitat» vetar els Pressupostos". "Els puigdemontistes continuen instal·lats en el «no a tot» que els retreu ERC.". "El que no té sentit són els vetos creuats com els que continuen posant Cs i ERC.". "Condicionar-los a qualsevol veto també seria una irresponsabilitat."

Peça única:	No			
Actor editorial:	Govern d'Espanya	Actor editorial:	ERC + C's	Actor editorial: JxCAT
Partit:	PSOE	Partit:	ERC + C's	Partit: JxCAT
Valoració:	Positiva	Valoració:	Positiva	Valoració: Negativa

Notes: Seria una editorial de temàtica espanyola però posa molt d'èmfasi en la divisió dels partits independentistes i la posició de cadascun respecte dels Pressupostos.

Data: 05/12/2020		Títol: Els presos del procés perden el tercer grau
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Presos polítics		

Síntesi breu de la tesi: Relata la revocació del tercer grau penitenciari dels presos polítics per part del Tribunal Suprem. Ho qualifica de sever, i analitza el procediment que ha servit per a la concessió del tercer grau, que ha estat correcte. També ha estat correcte, explica, el procediment per revocar-ho, i en conseqüència lamenta que si una decisió judicial és respectada, l'altra també ho hauria de ser i no fer una moció a la totalitat del sistema judicial. Finalment, conclou que el problema principal es deu a la judicialització d'un assumpte polític.

Qualificatiu clau:	severa	prematur	extrema	gravíssim	dur
---------------------------	--------	----------	---------	-----------	-----

Selecció de frases d'exemple: "Una vegada més, el Tribunal Suprem (TS) ha optat per la posició més severa a l'hora de tractar els presos independentistes condemnats per l'1-O. L'alt tribunal ha decidit revocar el tercer grau penitenciari concedit per la Generalitat als nou líders independentistes al considerar-lo prematur i sense justificació." "No és acceptable, per tant, que els que van aplaudir en el seu moment la concessió del tercer grau desqualifiquin totalment el sistema judicial." "Una vegada i una altra, en cada pas del procés legal, els presos en particular i les societats catalana i espanyola en general paguen un dur preu pel gravíssim error inicial: judicialitzar un assumpte que és polític."

Peça única:	No			
Actor editorial:	Tribunal Suprem	Actor editorial:		Actor editorial:
Partit:	-	Partit:		Partit:
Valoració:	Negativa	Valoració:		Valoració:

Notes: L'editorial carrega contra "els que van aplaudir la concessió del tercer grau" i ara "desqualifiquen el sistema judicial". S'entén que aquestes persones són el sector independentista, però no especifica partit o institució, sinó que s'hi refereix de manera impersonal o genèrica.

Data: 01/02/2021		Títol: Eleccions obertes
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Eleccions al Parlament de Catalunya		

Síntesi breu de la tesi: Analitza el resultat de l'enquesta feta pel diari pel que fa a la intenció de vot per a les eleccions del 14 de febrer. En conclusió, indica que el resultat està més obert, i creu que la participació serà determinant, que es veurà afectada per la polèmica de la data i l'alarma sanitària. Esmenta els resultats dels presidenciables, encapçalat per Salvador Illa, que capta elector de C's i analitza la divisió entre els partits independentistes. Finalment parla de la possible composició final, que no canviarà gaire respecte d'altres legislatures. Per últim, conclou que els partits han de construir un catalanisme transversal que recuperi el país de les crisis i del conflicte creat per la independència.

Qualificatiu clau:	transversal	obert			
---------------------------	-------------	-------	--	--	--

Selecció de frases d'exemple: "Des d'aquesta òptica, la principal lliçó que es pot treure de l'enquesta és que el resultat està més obert que fa unes setmanes.". "L'efecte Illa s'estabilitza. El candidat del PSC mobilitza els electors del 2017 i capta votants d'altres partits en aquella ocasió, molt significativament de Ciutadans, però també de comuns i del PP.". "Més volatilitat hi ha en el bloc favorable a la independència: la indecisió creix entre els votants d'Esquerra mentre que la fidelitat dels de Junts s'estanca.". "De manera que, si els vetos creuats es mantenen, serà molt difícil la formació de majories diferents a les de les últimes legislatures, tot i que els mateixos protagonistes n'han abjurat.". "Les principals forces polítiques estan cridades a retrobar-se i a reconstruir un catalanisme transversal que sigui capaç d'afrontar la crisi sanitària i la devastació socioeconòmica que deixa la pandèmia, i encarar a llarg termini la resolució del conflicte polític aixecat a propòsit de la independència.

Peça única:	Sí				
Actor editorial:	Salvador Illa	Actor editorial:	ERC + JXCAT	Actor editorial:	
Partit:	PSC	Partit:	ERC + JXCAT	Partit:	
Valoració:	Positiva	Valoració:	Negativa	Valoració:	

Notes:

Data: 03/04/2021		Títol: ¿'Cordó sanitari' a Vox?
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Cordó sanitari a VOX		

Síntesi breu de la tesi: L'article analitza la decisió de la majoria del Parlament català de fer un cordó sanitari a Vox. Explica que el primer partit a proposar-ho va ser el PSC i que el PP i Ciutadans son els únics partits que hi estan en contra. Però també explica que no hi ha unanimitat amb l'actuació que cal dur a terme. Considera que les polítiques de VOX ha de ser refutades i no és partidari del silenci. També considera que els cordons sanitaris poden accentuar la posició de víctima de VOX i que seria suficient no pactant amb ells.

Qualificatiu clau:	inèdita	extrema	comunes	polèmica	controvertida
---------------------------	---------	---------	---------	----------	---------------

Selecció de frases d'exemple: "Els partits presents a la Cambra, excepte el PP i Ciutadans, és a dir, el PSC, ERC, Junts per Catalunya, la CUP i En Comú Podem, han pactat un protocol per aïllar l'extrema dreta. El PSC va ser el primer que va presentar un pla en aquest sentit,"; "Malgrat que la majoria dels partits defensen postures comunes, la unitat no és absoluta, com s'ha vist al debat d'investidura, en què uns grups van optar per abandonar el ple durant la intervenció del líder de Vox, Ignacio Garriga, mentre d'altres es mantenien a la sala o mostraven cartells de protesta."; "La relació amb l'extrema dreta sempre ha sigut polèmica i controvertida. Només cal veure les batzegades del PP a Espanya per comprovar-ho."; "ideològicament. No són gens aconsellables la inhibició ni el silenci, sinó la confrontació democràtica, la refutació dels discursos tòxics dels altres i fer bones polítiques públiques per resoldre els problemes dels ciutadans i treure arguments demagògics a Vox. La implantació de cordons sanitaris, al contrari, és discutible i pot resultar contraproductiu perquè victimitza Vox.".

Peça única:	Sí				
Actor editorial:	PSC	Actor editorial:	PP i Ciutadans	Actor editorial:	VOX
Partit:	PSC	Partit:	PP i Ciutadans	Partit:	VOX
Valoració:	Positiva	Valoració:	Negativa	Valoració:	Molt negativa

Notes: Titlla VOX d'"**extrema dreta**" però l'equipara a la CUP com a "**extrema esquerra**". Considera el discurs de VOX com a "**ulta**", "**tòxics**" i "**demagògics**" i que poden fer el paper de "**víctimes**". Considera que existeix el risc que el cordó sanitari "**traslladi l'agitació al carrer**".

Data: 06/09/2021		Títol: Una ferida per estroncar
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Llegat independentista		

Síntesi breu de la tesi: El discurs elaborat en aquest editorial cerca condemnar la ferida feta pels líders independentistes des de la tardor del 2017 fins a l'actualitat, reconeixent "la desmesurada actuació policial", però criticant la manca d'autocrítica i democràcia a l'hora d'elaborar el referèndum d'autodeterminació vulnerant l'Estatut d'autonomia i la voluntat de "l'altra meitat de catalans".

Qualificatius clau:	efímera	incòmode	indigne		
----------------------------	---------	----------	---------	--	--

Selecció de frases d'exemple: "Les lleis de convocatòria del referèndum i de desconnexió establien que d'una consulta convocada al marge de la llei, reconeguda només per una part de la societat catalana, en un procés d'escrutini controlat només per aquest sector i sense l'exigència d'un mínim de participació, se'n derivava un «mandat democràtic». Deixaven també sense efecte una Constitució i un Estatut que, tal com van ser votats per la immensa majoria dels catalans, establien que només podien ser modificats per una altra majoria àmplia de l'electorat, que l'independentisme es va quedar lluny d'obtenir." ; " I fins i tot el que transita per la via del diàleg i de la reparació del mal causat, en el teixit social de Catalunya i en el prestigi i operativitat de les seves institucions d'autogovern, demostra que encara té pendent una reflexió (o almenys un reconeixement públic d'haver-la fet) cada vegada que planteja l'evident problema polític a solucionar a Catalunya com un conflicte entre un poble unànimement en el seu propòsit i un Estat repressiu. Sense tancar les ferides que es van obrir entre catalans, no hi ha cap altre futur que la seva perpetuació. "

Peça única:	Sí			
Actor editorial:	Partits independentistes	Actor editorial:		Actor editorial:
Partit:	PDECat + ERC + CUP	Partit:		Partit:
Valoració:	Negativa	Valoració:		Valoració:

Notes:

Data: 01/10/2021		Títol: Una majoria contradictòria
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Divisió independentista		

Síntesi breu de la tesi: La línia discursiva de l'editorial critica totes les contradiccions del bloc independentista que només s'uneix per mostrar la seva força i representació parlamentària, però que no troben acords reals als problemes més urgents de la realitat catalana com l'ampliació de l'aeroport del Prat, les dates per un futur referèndum d'independència o l'aprovació dels pressupostos autonòmics.

Qualificatiu clau: contradictòria   irreal

Selecció de frases d'exemple: "El discurs dels socis de Govern i de la CUP, que va sumar els seus vots en la investidura de Pere Aragonès, reitera l'existència d'una majoria independentista del 52% dels vots, irreal tant en les seves dimensions (suma partits que no van obtenir representació i que van afirmar que mai unirien els seus vots als de la CUP) com a l'hora de trobar una estratègia unitària o d'impulsar accions concretes com l'ampliació del Prat. Però sòlida, això sí, quan del que es tracta és de superar aquestes contradiccions per mantenir incòlume el seu pacte de govern." "El grau de discordança més gran entre les tres formacions independentistes es va reflectir en la proposta de la CUP, presentada per sorpresa –Aragonès va dir que se'n va assabentar pels mitjans de comunicació–, d'aprovar una resolució per celebrar un referèndum d'autodeterminació en aquesta legislatura, abans del 2025."

Peça única:	Sí			
Actor editorial:	ERC + JCAT	Actor editorial:	CUP	Actor editorial: PSC
Partit:	ERC + JCAT	Partit:	CUP	Partit: PSC
Valoració:	Negativa	Valoració:	Negativa	Valoració: Positiva

Notes: L'editorial celebra que el partit que ha estat més obert per trobar acords ha estat el PSC que es troba a l'oposició.

Data: 05/10/2021		Títol: Un altre assalt per a Puigdemont
Secció:	Política	Tema general: Política catalana
Tema concret: Persecució judicial a Puigdemont		

Síntesi breu de la tesi: L'editorial qüestiona la "victòria" de Puigdemont davant la fallida extradició impulsada pel jutge Llarena. Posa en tela de dubte el discurs de Puigdemont orientat a Espanya, ja que hi ha dos grups ben diferenciats, com el govern que ha fet un sacrifici polític indultant altres líders independentistes i els que només cerquen la venjança fins aconseguir empresonar l'expresident de la Generalitat.

Qualificatius clau:	prejudicial	prèvia	imprevisible		
Selecció de frases d'exemple: "Puigdemont va celebrar la decisió com si es tractés d'una victòria gairebé definitiva. És una nova clatellada per a Llarena, efectivament, i aclareix gairebé definitivament la possibilitat que a curt termini vegi limitada la seva llibertat de moviments o sigui traslladat Espanya. Però no permet oblidar que el tribunal europeu encara ha de ratificar o no la retirada de la immunitat o pronunciar-se sobre la qüestió prejudicial presentada per Llarena amb la intenció d'aclarir de forma prèvia un possible qüestionament de la seva competència o de la possibilitat que Puigdemont tingui un judici just a Espanya." ; "Quan Puigdemont afegeix que «Espanya utilitza el poder judicial» per aconseguir que els líders independentistes «estiguin tancats en una presó» tampoc sembla que tingui la més mínima voluntat de distingir entre els que van aprovar un indult malgrat que comportés un cost polític imprevisible o els que acusen l'Executiu d'haver deixat al carrer «colpistes». I arriba a nivells de demonització de l'adversari fora mida quan es pregunta si el Govern espanyol es planteja recórrer a mètodes com els que practica el GAL."					

Peça única:	Sí				
Actor editorial:	Puigdemont	Actor editorial:	Jutge Llarena	Actor editorial:	Govern Central
Partit:	JxCAT	Partit:	-	Partit:	PSOE
Valoració:	Neutre	Valoració:	Negativa	Valoració:	Positiva

Notes: El diari critica que Puigdemont no hagi acceptat la seva responsabilitat i no hagi estat jutjat pels seus actes com sí ho han estat altres líders independentistes implicats a la DUI.

Annex 5 - Buidat de l'anàlisi de continguts

04/12/2017	02/01/2018	02/02/2018	05/03/2018	07/03/2018	01/04/2018	02/04/2018	03/04/2018	06/05/2018	03/07/2018	06/07/2018	01/08/2018	02/08/2018	04/08/2018	02/09/2018	04/09/2018
Política	Política	Política	Política	Política	Política	Política	Política	Política	Política	Cultura	Política	Política	Política	Política	Política
Procés	Procés	Procés	Eleccions catalanes	Eleccions catalanes	Pressupostos de	Eleccions municipals	Procés	Procés	Procés	Festivals de músics	Reunions bilaterals	Reunions bilaterals	Procés	Procés	Mercat laboral

Partits independentistes	Generalitat de Catalunya	PDECat + CUP	CUP	CUP	Íngio de la Sema	PDEcat	CDR	Carles Puigdemont	Pedro Sánchez	Festivals de música	Pedro Sánchez	Pedro Sánchez	CDR	Carles Puigdemont	Patronal i sindicats
PDECat + ERC + CUP	JxCAT; PDECat + ERC	PDECat + CUP	CUP	CUP	PP	PDEcat		JxCAT; PDECat	PSOE		PSOE	PSOE		JxCAT; PDECat	
Negativa	Negativa	Negativa	Negativa	Negativa	Neutra	Neutra	Molt negativa	Molt negativa	Molt positiva	Molt positiva	Molt positiva	Positiva	Molt negativa	Molt negativa	Molt positiva

Partits contraris a la independència	PSOE	ERC	ERC	JxCAT; PDECat + ERC	ERC	ERC			Quim Torra i Carles Puigdemont		Mariano Rajoy	Govern de la Generalitat	ERC	ERC	Pedro Sanchez
Ciutadans + PSC + PP + Catalunya en Comú	PSOE	ERC	ERC	JxCAT; PDECat + ERC	ERC	ERC			JxCAT		PP	JxCAT; PDECat + ERC	ERC	ERC	PSOE
Positiva	Positiva	Positiva	Positiva	Negativa	Neutra	Neutra			Negativa		Negativa	Positiva	Positiva	Positiva	Positiva

Unidas Podemos
Unidas Podemos
Unidas Podemos
Negativa

"Una part de 'independentisme'"	Mariano Rajoy	CUP + JxCAT	Quim Torra	PP	PP	JxCAT
CUP, ERC, PDECat		CUP + JxCAT				
Negativa	Negativa	Molt negativa	Negativa	Negativa	Molt negativa	Molt negativa

dràstica	financera	derrotats	anticapitalista	lamentablement	acceptat	bloquejada	autodenominats	interí	processats	formidable	bilateral	profundes	sorprenent	nul·la	important
encaixables	cultural	derroistes	sobiranistes	difícil	reiterats	postconvergens	contundència	simbòlic	medialitzat	nombrosa	diferent	processats	tèbia	unilateral	destacables
coherent	antiga	falsa	viable	fallida	territorial	puigdemonista	proporcionalitat	desposseït	desafortunades	variada	institucional	positiu	irredemptisme	anòma	precariejat
clares	desinflada	legítim			prioritàries	decisiva	contundent	cessat	negatiu	interminable	prioritaris	acordades	permanent	radicalisme	reflastes
		legals			minuciosament	simbòlics	violenta	arriscada	preventiva	internacional	pendents	optimista	representatiu	pessimistes	substancialment

05/05/2019	01/07/2019	03/07/2019	05/07/2019	05/09/2019	01/10/2019	02/10/2019	04/10/2019	05/10/2019	07/10/2019	05/11/2019	01/12/2019	04/12/2019	01/03/2020	01/07/2020	04/08/2020
Economia catalana	Internacional Puigdemont	Internacional Puigdemont	Política Procés	Política Procés	Política Procés	Política Procés	Política Procés	Política Procés	Política Procés	Política Procés	Política Procés	Economia Procés	Política Procés	Política Procés	Política Procés
Increment desig															
Economia catalana	Puigdemont, Toni Comin	Carles Puigdemont	ERC	Generalitat de Catalunya	Pedro Sánchez	Generalitat de Catalunya	Ajuntament de Barcelona	Generalitat de Catalunya	Generalitat de Catalunya	Família reial	Jordi Solé Tura	Moment social i polític	Consell per la República	JxCAT	Pedro Sánchez
Negativa	PDECat i ERC	JxCAT, PDECat	ERC	JxCAT, PDECat + ERC	PSOE	JxCAT, PDECat + ERC	Barcelona en Comú	CIU	JxCAT, PDECat + ERC	Família reial	PSOE			JxCAT	PSOE
	Neutre	Molt negativa	Positiva	Negativa	Negativa	Molt negativa	Positiva	Molt positiva	Negativa	Positiva	Molt positiva	Negatiu	Negativa	Negativa	Positiva
	Justícia espanyola			PSC + En Comú Podem	PP + Ciutadans	Govern d'Espanya			Ciutadans		Quim Torra			PNC	Ciutadans
				PSC + En Comú Podem	PP + Ciutadans	PP			Ciutadans		JxCAT			PNC	Ciutadans
	Neutre			Positiva	Molt negativa	Negativa			Molt negativa		Molt negativa			Positiva	Positiva
				CUP	Quim Torra + Carles Puigdemont									Albert Batlle	Casado
				CUP	JxCAT									Units per Avançar	PP
				Negativa	Molt negativa									Positiva	Negativa
bona	detingut	minoritaris	diferent	insuficient	incomoditat	constitucional	Afortunadament	plonera	plifor	notable	necessària	negatives	imposada	tortuosa	sanitària
estancada	extradit	cautelars	moderat	inviàble	violents	desproporcionada	progressivament	homòfobes	electoralista	elogioses	inajornable	incompletres	electoral	moderats	econòmica
estables	discutible	juridic	obvietat	imprescindible	estèril	incomprensible	complexa	molt celebrada		enallir	activista	inacceptable	autonòmiques	incomode	pressupostari
sostinguda	comprensible			reiterades	perniciosa	pacífica	claredat			legítimes	vermelles	centralista		imprescindibles	indispensables
				necessària	radicalitzats	unilateral	constatables			desitjable		tangibles			

Annex 6 - Anàlisi d'actors editorials

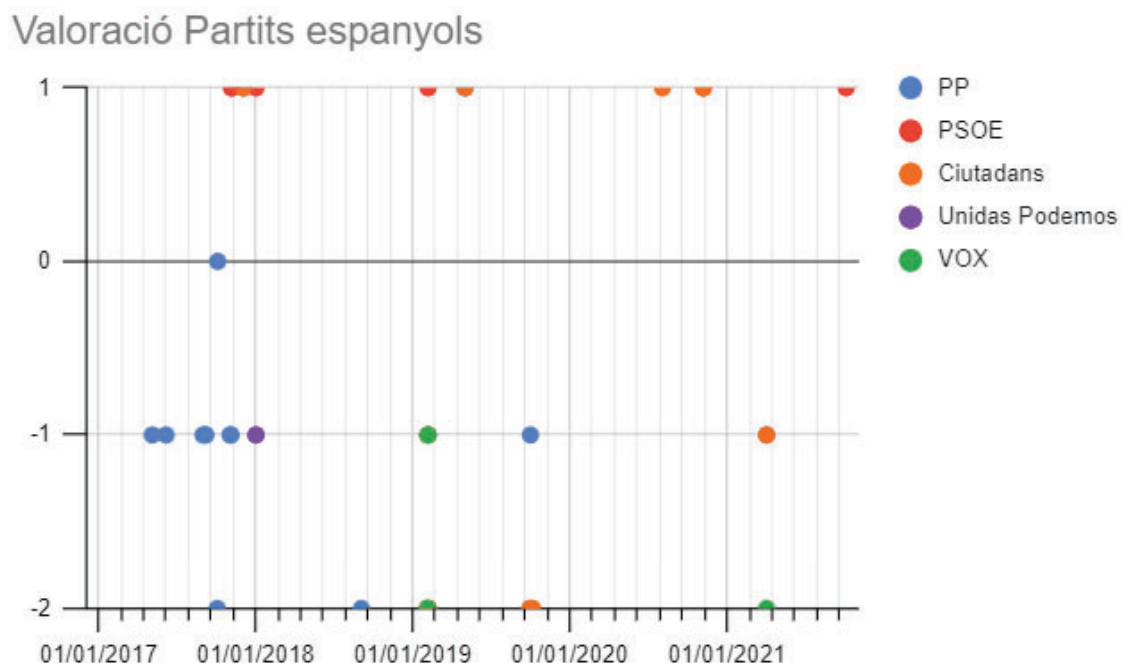

Fig. 11. Representació cronològica de la valoració dels partits polítics espanyols